S. I. Pl. I.

37
1 G
8

Digitized by Google

Digitized by Google

C A T A L O G V S

C O D I C V M G R A E C O R V M

BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE

T O M V S S E C V N D V S.

Digitized by Google

Digitized by Google

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
SVB AVSPICIIS
PETRI LEOPOLDI
REGI PRINCIPIS HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE
ARCHIDVCIS AVSTRIAE
MAGNI ETRVRIAE DVCIS

ANG. MAR. BANDINIVS I. V. D.
EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIVS PRAEFECTVS

RECENSVIT, ILLVSTRAVIT, EDIDIT.

TOMVS SECVNDVS

IN EO ASTRONOMI, MATHEMATICI, POETAE, PHILOLOGI, ORATORES ET HISTORICI VETERIS AC RECENTIORIS AEVI, QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR.

Operum Singulorum Notitia Datur, Vetuſtiorum Specimina Exhibentur, Edita Supplentur Et Emendantur.

PLVRA ACCEDVNT ANECDOTA.

FLORENTIAE TYPIS REGIIS
ANNO CIϽ. IϽ. CC. LXVIII.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

RAVE006297
2: RAVE006299

Digitized by Google

PETRO LEOPOLDO

REGIO PRINCIPI HVNGARIAE ET BOIOHEMIAE

A R C H I D V C I A V S T R I A E

MAGNO ETRVRIAE DVCI

PIO FELICI SAPIENTI

P A T R I P A T R I A E

A N G. M A R. B A N D I N I V S

P E R E N N E M F E L I C I T A T E M.

B*Ibliothecae Laurentianae Catalogum dudum votis omnibus expetitum, iubente* Francisco Romanorvm Imperatore, *eodemque Magno Etruriae Duce, a me improbo quidem & numquam intermiſſo labore novem ante annis inceptum, in dies fauſtis ominibus progredi,* Petre Leopolde, Ar-

Digitized by Google

ARCHIDUX AUSTRIAE, ETRURIAE MAGNE DUX SERENISSIME, *ſummopere laetabar*.

Ac licet in hac tam gravi provincia obeunda, in qua de reconditis alte, longoque annorum intervallo ſepultis Graecorum & Latinorum theſauris, quaſi è profundiſſimis latebris eruendis, & in eruditorum conſpectum, deterſo ſqualore producendis agebatur, ardua mihi res, & vix optanda videretur, vota litteratorum omnium explere, ac ſuffragia promereri; deficientem tamen animum meum erigebat hinc rei litterariae incrementum, illinc publicae utilitatis ſtudium, hinc exterorum deſideria, & conſilia. Praecipue vero animos addebat, vires, ingenium, doctrinam quodammodo miniſtrabat memoriae numquam interiturae Auguſtiſſimus Parens Tuus, a quo, quum fuiſſem iam a teneris annis in Piſana Academia innutritus, ac poſtmodum celeberrimae totius Orbis Laurentianae Magnorum Etruriae Ducum Bibliothecae, quae ſcientiarum omnium altrix, & cuſtos iure merito nuncupatur, Regii Praefecti titulo inſignitus, mihi temperare non potui, quin effuſiſſimae in me optimi Principis obſequerer voluntati, ut quot, & quantae in Laurentianis Codicibus occulerentur litterariae divitiae in propatulo collocarem.

Itaque auctore & auſpice CAESARE, *Catalogi mei primo Volumine, in quo Graecae Eccleſiae Scriptores paene innumeri continentur, in lucem emiſſo, quum maxima ex eo voluptate perfuſus, mihi quodammodo gratularer, quod tam magnificum opus, & aleae plenum periculoſae, a multis duobus ante ſaeculis fruſtra tentatum, ad optatum finem deducere datum eſſet; quae rerum humanarum viciſſitudo eſt, repente ego totus immutatus ſum, ſenſique omne meum gaudium, in acerbiſſimum dolorem luctumque converſum. Accidit enim, ut paullo poſt, dum uberrimos laborum & vigiliarum mearum fructus percipere me poſſe tuto confiderem,* FRANCISCUS AUGUSTUS *nobis heu nimium acerbo funere praeripere-*

tur,

tur, ingenti cum dolore ac fletu totius orbis, Etruriae, meoque potiſſimum, qui communis Parentis iacturam, interrupta per aliquot menſes Operis impreſſione, effuſis lacrymis ſum perſequutus; neque umquam maerori finem impoſuiſſem, niſi Te, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, *illi ſucceſſorem divinitus nobis conceſſum eſſe vidiſſem, qui nullam earum virtutum, quae in Auguſtiſſimo Patre mirabili quadam conſenſione eminebant, deſiderari in Te paſſus es.*

In tantis igitur rerum anguſtiis conſtitutus, quum animus meus maxime fluctuaret, ad Regiam Tuam Celſitudinem confugere, Tibique ſapientiſſimi CAESARIS *conſilium de Bibliothecae Laurentianae Catalogo contexendo aperire in animum induxi. Quo Tibi vix cognito, ſtatim pro incredibili Tuo, & Maiorum Tuorum erga litteras amore, mihi adflicto & iacenti dexteram porrigere, Opuſque meum a morte ad vitam, a deſperatione ad ſpem, ab exitio ad ſalutem revocare non es dedignatus.*

En igitur Tuis ſub auſpiciis, SERENISSIME MAGNE DVX, *in publicum prodire geſtit ſecundum hoc Catalogi mei Volumen, Graecos profanos Scriptores ab interitu & oblivione vindicatos exhibens, Tibi iure merito nuncupatum, qui petitis ab omni antiquitate, fortitudinis, iuſtitiae, Regiarumque omnium virtutum exemplis, id es aſſequutus, ut Patriae noſtrae Pater uno omnium ore dicereris, & eſſes; adeo ut ſi omnia vindicat ſibi Patria, prima quidem animi mei officia, Tibi Patriae Patri, & Principi artium & litterarum fautori maximo debeantur.*

Florentia ſiquidem expulſas ab omni Graecia litteras & extorres, ampliſſimis propoſitis praemiis, olim excepit; & QVONIAM FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST, *prima veterum Poëtarum tentamina ex Laurentianis hiſce Codicibus expreſſa, nitidiſſimis typis in lucem protulit. Erant enim Graecae litterae apud Latinos a ſeptingentis & amplius annis inter-*

ter-

termortuae, quum eas maiores noſtri ſaeculo decimoquinto feliciter excitarunt, unde Lutetiam primum Pariſiorum, deinde in omnem late Europam diffuſae ſunt ac propagatae; &, quemadmodum eaedem Athenis iampridem exſtinctae, ſic Florentiae ad novam quodammodo vitam ſunt revocatae. Haec autem rei litterariae pro viribus promovendae & exornandae gloria, tamquam pretioſiſſima quaedam hereditas, Magnis Etruriae Ducibus relicta eſt, ut eam pro ſe quiſque certatim augeret & amplificaret, donec ipſa tandem, veluti per manus tradita, ad Te pervenit, SERENISSIME PETRE LEOPOLDE, *ut in aemulandis, & ſi fieri umquam poteſt, in ſuperandis etiam clariſſimis Praedeceſſorum Tuorum exemplis, nervos omnes ingenii atque induſtriae contendas.*

Prima quidem propenſiſſimae Tuae ad bene de litteris ſperandum voluntatis ſigna nobis omnibus ſuſtuliſti, quum non modo Graecorum Laurentianae Tuae Bibliothecae Scriptorum, qui olim magno ſtudio collecti, atque è Graeciae ruinis incendiiſque erepti ſunt, & quovis pretio comparati, aliorumque etiam pretioſiſſimorum Codicum, qui ibidem religioſiſſime cuſtodiuntur, exactiſſimam notitiam me ad uſus eruditorum vulgare iuſſiſti; verum etiam alteram celeberrimam manuſcriptorum ſupellectilem in hanc nuper inferri voluiſti. Quo quidem pro beneficio quantas Tibi ſtudioſorum caetus univerſus referre gratias, & quam arctis benevolentiae vinculis obſtrictos Tibi animos exhibere debeat, nemo non videt.

Nam ſi ſuperiores Tui ſummam inde laudem adepti ſunt, quod immanibus ſumtibus has veluti tabulas ex ingenti omnium bonarum artium naufragio collectas compararunt, & domi clauſas habuerunt; quanto maiore Tu gloria dignus eris, qui per omnes terras ipſas diſſeminaveris; ut eodem pacto & ſtudioſorum utilitati, & eorum Codicum dignitati atque aeternitati conſulatur!

Quot igitur novos aetas noſtra Scriptores in hoc Opere in-

inveniet! quot rara & incognita ſcripta, Orientis praeſertim ſub caelo nata! quam incredibiles dialectorum divitias, innumeras Poëſeos veneres, luculenta Oratorum exempla! quam ignota, ſive matheſeos, ſive phyſices arcana, & inventa; inauditas ſuperiorum temporum hiſtorias! quam dives Civilium & Eccleſiaſticarum legum promtuarium! quot, uno verbo, variarum artium auſus, quanta certamina, triumphoſque mirabitur!

Nova profecto Litterarum Reſpublica, immo novus ecce panditur ſcientiarum orbis, primum Auguſtiſſimi Patris Tui providentia & auctoritate tentatus, nunc Tuo propagatus auſpicio, Tuo nobilitatus nomine, SAPIENTISSIME PETRE LEOPOLDE, *quem pietas & religio mirifice commendat, tum maxime obvia comitas, cunctiſque expoſita manſuetudo atque clementia. Tu egenos & miſeros aeque ac divites & beatos; infimos aeque ac ſummos, ſemel in hebdomada comiter excipis, neminem deſpicis, neminem abigis: omnium preces, querelas, expoſtulationes, ſine faſtidio, ſine ſatietate, patienter audis; perfugium, portus, praeſidium, levamen miſerorum, qui Te, veluti numen e caelo delapſum devoti Maieſtati Tuae venerantur & colunt.*

Quid Tuam in conſiliis de optimo ſtatu Reipublicae capiundis alacritatem, in periculis propulſandis providentiam, in ſententia ſimpliciter dicenda ingenium, in perferendo labore fortitudinem, in populorum commodis augendis induſtriam, in ſumma denique poteſtate rerum omnium modum, ingrato ſilentio praeteream?

Neminem profecto latet graviſſimas inter occupationes & curas, quibus praegravaris, nec ultimum ſibi locum vindicare, ſtudium illud Viro Principe dignum, ac prope divinum, promovendae ſcilicet arvorum ubertatis, rei frumentariae in maxima caritate, qua per tres annos adfligimur, ſuſtentandae, commercii propagandi, artificum induſtriae exercendae, e quibus

bus Reipublicae ſalus atque opulentia dimanat; ut non immerito Te unum, veluti publicae ſalutis auctorem, & generis humani delicias, & ornamentum certatim univerſa Etruria undequaque ſummis laudibus efferat.

Sentit iam Senenſis ille, & Volaterranus ager contumaci morbo oppreſſus, remediis olim a viris clariſſimis indicatis, morboſum habitum ſe tandem exuere; eamque gloriam svo potissimvm Petro Leopoldo *acceptam refert, qui tutiſſimam iniri poſſe viam monſtravit, qua haec ſquallida Etruſci agri pars, non uno tempore, ſed paullatim ad eum ſtatum reduci poſſit, ut ibi non minus, quam Florentiae ſaluberrimo caelo homines perfruantur.*

Gaude igitur Tuis hiſce tam excellentibus bonis, & fruere cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus Tuis, ex quo quidem maximus eſt fructus utilitaſque ſapienti; nam illud a Platone monimentis proditum non ignoras, fortunatam eſſe beatamque Civitatem illam, quae iuſtum bonumque Principem, qualis nobis divinitus obtigit, nacta eſt.

Vtinam vero in privatae Tuae Bibliothecae forulis poſtremum angulum haec Volumina obtineant, quae, ſive Paternae hereditatis, ſive Regiae dignitatis iure, tum quibus prodeunt auſpiciis, & quo ſuperbiunt inſcripta nomine, Tua ſunt: ſic enim Te quam diutiſſime incolumi, ſemperque florente, ſtudiorum meorum fautore clementiſſimo, quod valde in votis eſt, perpetuoque erit, Tuum aſtris omnibus ſidus longe auſpicatius ac felicius mihi gratulabor benefico lumine micantiſſimum adfulſiſſe.

Digitized by Google

TIBI . SERENISSIME . ARCHIDVX

ET . MARIAE . ALOYSIAE

CONIVGI . INCOMPARABILI

OMNI . LAVDE . MAIORI

AD . AETERNITATEM . ET . GLORIAM

ETRVSCAE . GENTIS . PROPAGANDAM

TVENDAM . EXORNANDAMQVE . DIVINITVS . DATAE

FELICIA . OMNIA . TEMPORA . AETERNVM

VOVEO

VESTRIS . GLORIOSIS . NOMINIBVS

ET . MERITORVM . PERENNITATI . CONSONA

TVQVE . PETRE . LEOPOLDE

VIVAS . VALEAS . FLOREAS

REGNES . TRIVMPHES . FELICITER

ET . SIQVID . OTII . ALIQVANDO . ERIT

AD . HAEC . ET . QVAE . IN . POSTERVM

TE . AVSPICE . IN . LVCEM . PRODIRE . GESTIVNT

CATALOGI . MEI . VOLVMINA

OCVLOS . PAVLLISPER . DEMITTERE

NE . DEDIGNARE .

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS XXVIII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLIX.

CODEX I.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

PTOLEMAEI MAGNA CONSTRVCTIO.

Ac praeterea

Theonis in ipſam Commentariorum Libri II. & Euclidis Elementorum Libri XIII. & Data.

I. p. 1. PRaecedunt *Προλεγόμενα τῆς μεγάλης συντάξεως*. *Prolegomena Magnae Conſtructionis*, & quidem ſine nomine auctoris. Inc. *Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σύρον γενεθλιαλογικοῖς τέτρασι βιβλίοις ὁ Πτολεμαῖος οὕτως ὡρίσατο.* Deſ. *τότε δὲ πλεῖστον διεστῶτες ὤφθησαν.* Theoni & aliis tribuuntur in Cod. CCCX. Bibl. Venetae ad D. Marcum, Catalog. pag. 145. In noſtro vero, Theonis, & Pappi nomen nonnullis prope finem Capitibus praefigitur. Pag. 15. *b.* occurrit Titulus Libri I. deinde Capitum Tabula, quae ſunt XV. Inter Tabulam vero, & initium Libri, quod incidit in pag. 23. inſerta ſunt plurima alia Geometrica, & Aſtronomica (1), diverſa, ut videntur, manu conſcripta; ac praeterea Tabulae celebriorum Europae, Libyae, atque Aſiae urbium nomina exhibentes. Tandem pag. 23. occurrit ipſum Ptolemaei Opus in Libros XIII. diviſum. Prooemium Libri I. inc. *Πάνυ καλῶς οἱ γνησίως φιλοσοφήσαντες, ὦ Σύρε,* κ. λ. Vltimi Libri finis eſt: *ᾗ σύμμετρον εἰλήφοι τὸ τέλος ἡ παροῦσα πραγματεία.* Concordat cum edit. Graec. Baſil. apud Io. Valderum MDXXXVIII. fol. Pauca quae obiter deprehendimus diſcrimina, haec ſunt. Deeſt in edit. Tabula Capitum Libri I. Poſt Tabulam Capitum Libri V. adnotantur in Cod. Empedoclis & Eratoſthenis ſententiae de Solis, ac Lunae diſtantia a Tellure, quae in editione deſiderantur. In calce Libri VII. Codex illis quatuor verſibus caret, in quibus aſtrorum Borealis hemiſphaerii, eorumque magnitudinis ſumma adſertur. Notandum, tam Ptolemaei Opus, quam Prolegomena, figuris geometricis, & mathematicis ad rei demonſtrationem pertinentibus eſſe inſtructa, iis quidem ſumma diligentia delineatis.

II. pag. 168. *Κλαυδίου Πτολεμαίου σαφήνεια καὶ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀστρονομίας, καὶ ὅπως χρηστέον αὐτοῖς, μέθοδος ἐναργής.* *Claudii Ptolemaei declaratio & ordinatio expeditorum Canonum Aſtronomiae, & quomodo iis utendum ſit, methodus perſpicua* (2), ad Syrum. Inc. *Ἡ μὲν σύστασις, ὦ Σύρε.* Deſ. *διὰ τῶν ἐν τῷ τρίτῳ σελιδίῳ παρακειμένων.* Subiicitur deinde titulus *Κλαυδίου Πτολεμαίου προχείρων κανόνων διάταξις καὶ σαφήνεια*, quo indicatur, Opus in mox adlatis verbis abſolvi. Exſtat etiam in Cod. Reg. Pariſienſis Bibliothecae MMCCCXC. ubi in Capita dividitur viginti. Sequuntur deinde a pag. 171. ad pag. 177. alia Aſtronomica, ſuis diſtincta laterculis ac figuris, quae videntur ex Theonis Alexandrini in expeditos Ptolemaei Canones Aſtronomiae Commentario (3) deſumta. Horum initium eſt: *Ἵνα δὲ καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος φανερὰ ἡμῖν γένηται.* Deſ. *ἐὰν δὲ ἀφαιρετική, ἀφαιρεῖ.*

III. pag. 177. *b.* *Τοῦ αὐτοῦ ὑποθέσεις τῶν πλανωμένων ἀστέρων.* *Eiuſdem Hypotheſis ſtellarum errantium*, ad Syrum. Inc. *Τὰς ὑποθέσεις, ὦ Σύρε, τῶν οὐρανίων φορῶν.* Deſ. *περὶ τὸ κέντρον αὐτοῦ ἰσοταχῶς.* Liber hic Latina verſione, & formis mathematicis illuſtratus a Io. Bain-

(1) Capitum Aſtronomicorum tituli ſunt:
Ὅρια τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ Πτολεμαῖον.
Ἀπόδειξις δι' ἐκλογισμοῦ τοῦ λόγου τῆς ἐκκεντρότητος τῶν τοῦ Πτολεμαίου τριῶν ἐκλείψεων.
Ἀπόδειξις τοῦ λόγου τῆς ἐκκεντρότητος τῆς σελήνης δι' ἄλλων τριῶν παλαιοτέρων ἐκλείψεων.

(2) Titulum tum huius, tum ſequentis Operis ex aliis Codicibus mutuati ſumus, quum in hoc anepigrapha eſſent.

(3) Intellige ſecundum Theonis in expeditos Ptolemaei Canones ſyntagma, quale habetur in Cod. VII. huius Plutei §. I. & alibi.

bridge prodiit Lond. MDCXX. 4. teſte Fabric. B. G. Vol. III. pag. 449. §. X.

IV. pag. 180. *b.* Τοῦ αὐτοῦ φάσεις ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ ἐπισημασιῶν. *Eiuſdem apparentiae ſtellarum fixarum, earumque ſignificationes* iuxta menſes Alexandrinorum. Inc. Μὴν Θωθ, ἤτοι Σεπτέμβριος α'. ὥρα ιδ'. ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς, κ. λ. Deſ. Αἰγυπτίοις ζέφυρος ἀργέστης. Sequuntur deinde Epagomena, & de ſtellis primae & ſecundae magnitudinis &c. quorum poſtrema ſunt: διατηρεῖ τὸ μέγεθος τῶν μεγίστων ἡμερῶν. Eſt autem haec longioris Ptolemaei παραπήγματος poſterior tantum Pars Gr. & Lat. edita a Dionyſio Petavio S. I. in Vranologio Antuerpiae, ſeu potius (ut adfirmat Fabric. loc. cit. pag. 421.) Amſtelodami MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 42. ſeqq. Primam partem integram Gr. & Lat. ex verſione Friderici Bonaventurae Vrbinatis (1) prior edidit Fabric. loc. cit. pag. 422. ſeqq. ex Cod. Saviliano deſcriptam: alterius vero partis ea tantum loca ex eodem Codice adnotavit ibid. pag. 432. ſeqq. quibus Petaviana ἔκδοσις vel emendari, vel ſuppleri poſſit.

V. pag. 184. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ κριτηρίου, καὶ ἡγεμονικοῦ. *Eiuſdem de iudicandi facultate, & animi principatu.* Inc. Τὸ κριτήριον τῶν ὄντων ἐφοδεύσαιμεν ἄν. Deſ. αἱ κυριώταται τῶν αἰσθήσεων. Graece cum verſione, & notis edidit primus Iſmaël Bullialdus Pariſ. MDCLXIII. 4.

VI. pag. 187. Θέωνος Ἀλεξανδρέως. *Theonis Alexandrini*, ſcilicet *in Ptolemaei Magnae Conſtructionis Libros duos priores Commentarius ad Epiphanium filium.* Inc. Συνεχέστερον προτρεπόμενος παρὰ τῶν ἀκροατῶν. Deſ. καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. Exſtat Graece tantum in cit. Ptolemaei edit. Baſil. MDXXXVIII. a pag. 1. ad pag. 130. cum qua concordat, ſi diviſionis diſcrimen excipias. Etenim Commentarius in Librum I. (quemadmodum etiam exhibetur in Cod. XVIII. huius Plutei, vetuſtiſſimo) duas partes complectitur; quarum prior deſinit in verbis: συνάγεται δ' ,αφιν' κ'. ιε'. ἔγγιστα, (2) adiecto propterea in fine titulo: Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τὰ τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ὑπόμνημα εἰς δύο τὸ πρῶτον. Pars altera, ſine alio titulo incipit a verbis immediate ſequentibus, Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ περί τε τῶν καθόλου, κ. λ. & progreditur uſque ad verba mox relata, καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. in qua propterea comprehenditur etiam Commentarius in Librum Ptolemaei ſecundum, incipiens a verbis: Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. quae incidunt in Cod. pag. 221. *b.* nullo novi libri ſigno appoſito.

VII. pag. 245. *Euclidis Elementorum Matheſeos purae Libri XIII.* Concordant cum edit. Graec. Baſil. apud Io. Hervagium MDXXXIII. fol. curante Simone Grynaeo (3) e duobus Codd. Mss. Veneto altero, altero Pariſienſi. Primus Liber inſcribitur: Εὐκλείδου στοιχείων α' ἀπὸ συνουσιῶν τοῦ Θέωνος. *Euclidis Elementorum Primus* (Liber) *ex Confabulationibus Theonis.* Quartus in fine quatuor circiter verſus longior eſt in Cod. quam in edit. Scholia praeterea Anonymi, quae in editione V. & VI. praemittuntur Libro, in noſtro deſiderantur.

VIII. p. 326. *b.* Εὐκλείδου Δεδομένα. *Euclidis Data*, ſive Theoremata Geometrica XCIII. Inc. Δεδομένα τῷ μεγέθει λέγεται, κ. λ. Deſ. δοθὲν ἄρα ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν ΑΔ ΕΖ. In fine repetitur titulus hoc pacto: Εὐκλείδου δεδομένα τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. *Euclidis Data ex Theonis traditione.* Horum Theorematum non in omnibus Codicibus idem numerus eſt; modo enim ex uno plura, modo ex pluribus unum factum eſſe animadvertimus, quod parvi refert.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. nitidiſſimus, optimeque ſervatus, ac figuris geometricis, ubicumque res poſtulet, diligentiſſime in margine delineatis inſtructus. In primo folio legitur: *Iſte liber eſt* (deinde ſubſtitutum *erat*) *Demetrii Chidoni Greci, & eſt Aſtronomica.* Conſtat fol. ſcriptis 337.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Ac praeterea

Eiuſdem Data.

I. pag. 1. E*uclidis Elementorum Lib. XV.* cum Scholiis marginalibus vetuſtis. Concordat initium & finis ſingulorum Librorum cum cit. edit. Baſil. Primus inſcribitur: Εὐκλείδου στοιχείων πρῶτον ἀπὸ συνουσιῶν τοῦ Θέωνος. *Euclidis Elementorum I. ex confabulationibus Theonis.* XIV. titulus eſt. Ὑψικλέους τὸ εἰς τὸν Εὐκλείδην ἀναφερόμενον. *Hypſiclis* (Liber) *in Euclidem* (ſive inter Euclidis Opera) *relatus.* Ex quo titulo patet, Libros duos poſteriores, nempe XIV. & XV. auctorem Euclidem non habere, ſed Hypſiclem Alexandrinum. Ac profecto Praefatio XIV. Libro praemiſſa, quae inc. Βασιλείδης ὁ Τύριος. ὦ Πρώταρχε. κ. λ. ac refertur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 371. ſeq. Iſidori, Hypſiclis magiſtri, mentio quae fit in Propoſitione V. Lib. XV. & alia multa Hypſiclem magis, quam Euclidem reſpiciunt. Adde, quod in hiſce duobus Libris eadem quinque corpora ſolida conferuntur in ſe, de quibus COD. II.

(1) Huius Latina verſio totius Operis prodiit cum notis Vrbini MDXCII. 4. Ad rem facit Suidas, qui inter Ptolemaei ſcripta memorat, Περὶ φάσεων ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ ἐπισημασιῶν βιβλία β'.
(2) Incidunt haec verba in edit. pag. 42. verſ. 39.
(3) Adiecit Grynaeus item Graece ex Cod. Oxonienſi, ſed admodum inemendate, Commentariorum Libros IV. in primum Elementorum Librum, auctore Proclo Philoſopho, qui Euclidem perinde ut Pappus, laudat ſub nomine γεωμέτρου, vel στοιχειωτοῦ, & Lib. III. pag. 55. ait ſe ex antiquioribus Euclidis Commentatoribus, Gemino, aliiſque, τὰ γλαφυρώτερα collegiſſe, eorumque ἀπείρονα πολυλογίαν in compendium redegiſſe. Hoſce Procli Commentarios Latine vertit edid.tque cum ſcholiis ac figuris Franc. Baroccius Patricius Venetus, Patavii MDLX. fol.

bus agunt Libri XI. XII. e XIII. cuius poſtremi Propoſitio ultima, veluti colophonem operi imponit. Non ſine ratione igitur tredecim tantum Στοιχείων libros agnoſcit Marinus protheoria ad Data, & in Arabica verſione Naſiridini Tuſini Perſae, Romae MDXCIV. fol. ex typogr. Medicea, duoſque praedictos Libros ſub Hypſiclis nomine Latine verterunt Georgius Valla, & Barptolemaeus Zambertus Venetus. Vid. Fabric. loc. cit. Confirmatur ulterius opinio ex eo, quod in hoc noſtro Codice XIII. & XIV. Libri, ita ſunt invicem disiuncti, ut inter illos inſerta fuerint Euclidis Data, quae ſequuntur.

II. pag. 245. Εὐκλείδου Δεδομένα. *Euclidis Data*, ſive Theoremata Geometrica XCIV. ut in Cod. I. ſuperiori. Heic tamen parvus praecedit Prologus quatuor verſuum, cuius initium: Τῶν δεδομένων τὰ μὲν θέσει, κ. λ. plurima praeterea adiecta ſunt ſcholia marginalia anonymi, quorum illa, quae habentur poſt ultimum Theorema, incipiunt: Πόθεν ὅτι ἡ πρὸς ὀρθὰς αὐτῇ ἀγομένη, κ. λ. & deſinunt: τουτέστι τὸ ὑπὸ αβζ, τουτέστι τὸ ὑπὸ αβγ. Occurrunt etiam infra in Cod. X. ſed ita cum ipſo Textu coniuncta, ut ad eumdem Euclidem videantur pertinere. Circa finem huius Operis duo ſolia praepoſtere a bibliopego compacta fuerunt. In fine Codicis Epigramma legitur hexaſtichum in Euclidis laudem, quod eſt ſequens:

Εὐκλείδης νόον ὀξὺν ἀειζώοις γραμμαῖσι,
Πάντα τε ἀτρεκέως ἐξερέεινε βροτοῖς,
Ὁππόσα μήσατο τηλεθόωσα φύσις συμβαίνειν,
Σχήμασιν, ἠδ' ὄγκοις, θεμέλιόν γε τόδε
Πάσης μὲν τεκτηνάμενος σοφίης, κόσμῳ δὲ
Πᾶσι δ' ἑῆς τρολιπῶν σύμβολον εὐμαθίης.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 328. quorum poſtrema duo manu recentiori ſuppleta ſunt.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

Seu potius

Matheſeos Elementorum Libri XV. Optica, & Phaenomena.

COD. III. I. pag. 1. ELementorum Euclidis Libri XV. ut in cit. edit. Baſileenſi. Titulus primi eſt: Εὐκλείδου Στοιχείων α' τῆς Θέωνος ἐκδόσεως. Decimiquarti vero: Εὐκλείδου ιδ'. Ὑψικλέους τὰ εἰς Εὐκλείδου ἀναφερόμενα. Haec Elementa Scholiis inſtructa ſunt marginalibus antiquiſſimis, rarioribus tamen, quam quae in Codice ſuperiori exhibebantur. Accedit in fine Epigramma in laudem Euclidis.

II. pag. 189. Εὐκλείδου ὀπτικοὶ ὅροι. *Euclidis Optica Elementa* (1). Inc. Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τοῦ ὄμματος, κ. λ. Deſ. καθάπερ ἐν τοῖς κύκλοις.

III. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ Φαινόμενα. *Eiuſdem Phaenomena*, ſive *Principia Aſtronomiae* (2). Inc. Ἐπειδὴ ὁρᾶται τὰ ἀπλανῆ ἄστρα. Deſ. τὸ φανερὸν ἡμισφαίριον ἤπερ ἡ κλ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. pluribus in locis refectus, & a manu Saec. XVI. ſuppletus, ac praecipue a pag. 65. ad pag. 87. incluſive, in quibus incidit initium Libri VIII. & IX. & a pag. 145. uſque ad finem. Conſtat foliis 223.

ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΠΕΡΙ ΣΦΑΙΡΑΣ ΚΑΙ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ.

ARCHIMEDIS DE SPHAERA ET CYLINDRO.

Seu potius

Archimedis Opera varia, Eutocii Aſcalonitae in ipſum Commentarii, & Heronis Excerptum de Menſuris.

I. pag. 1. ARchimedis Opera ſunt I. *De Sphaera & Cylindro* Libri II. ad COD. IV.
Doſitheum, quorum ſecundus incipit p. 28. *b.*

II. pag. 38. *De Dimenſione Circuli* Liber.

III. pag. 39. *b. De figuris Conoidibus, & Sphaeroidibus* Liber ad eumdem Doſitheum, qui in edit. Franciſci Maurolyci Nobilis Siculi Panormi MDCLXXXV. in duos dividitur, contra veterum editionum, & Codicum Mss. fidem.

IV. pag. 71. *b. De lineis Spiralibus* ad eumdem Liber. In fine huius Libri pag. 92. adiicitur Scholium in XIX. Propoſitionem.

V. pag. 92. *b. De planis aequiponderantibus, ſive de centris gravium planorum* Libri II. quorum ſecundus incipit pag. 98.

VI. pag. 104. *Arenarius*, ſive *de numero arenae* ad Regem Gelonem Liber.

VII. pag. 111. *b. De quadratura parabolae* Liber ad Doſitheum. In fine Libri poſt tituli repetitionem, quod huic Codici ſolemne eſt, ſubiungitur: Εὐτυχοίης Λέον γεώμετρα.
Πολλοὺς ἐς λυκάβαντας ἴοις πολυφίλτατε μούσαις.
Sis felix Leo Geometra.
In multos vivas annos cariſſime Muſis (3).
Edita fuerant Archimedis Opera Graece & Latine (Latinis tamen ſeparatim in calcem voluminis reiectis) Baſileae primum typis Io. Hervagii (4) MDXLIV. fol. quibus adiecti ſunt etiam Eutocii Aſcalonitae in eadem Commentarii; Pariſiis deinde apud Claudium Morellum MDCXV. fol. curante Davide Rivalto (5),

(1) Edidit haec Euclidis Optica Ioannes Pena Pariſiis typis Dionyſii Duvalli A. MDCIV. 4. ſed latine tantum, poſſetque ea editio ope huius antiquiſſimi Codicis non mediocriter locupletari.

(2) Graece & Latine, at ſine demonſtrationibus in turbam dedit Conr. Daſypodius inter cetera Euclidis ſcripta Argentorati MDLXXI 8.

(3) Nullum Leonem Geometram. Fabricius memorat in Diatribis de Leonibus B. G. T. VI pag. 379. & X. pag. 516.

(4) Hanc rariſſimam editionem ad Kal. Decembris A. MDXLIII. dicavit ampliſſimo Senatorum Ordini Reip. Norimbergenſis Thomas Gechauff cognomento *Venatorius*, qui haec Opera latinitate iam olim donata, prior in lucem extulit IV. Kal. Febr. MDXLIV.

(5) Hunc Rivaltus Scriptorem in levioribus quibuſdam emendavit, ubi tamen erat nodus vindice dignus, nihil eſt molitus. Quae mutavit, id feciſſe videtur, non auctoritate Codicis alicuius fide dignioris, ſed ex coniectura ſua, eaque non in omnibus, ne quid gravius dicam, ſatis felici.

ſine praedictis Commentariis, quae vero recenſuimus habentur in prima edit. a pag. 1. ad pag. 139. in altera vero a p. 1. ad pag. 472.

VIII. pag. 121. Sequuntur *Eutocii Aſcalonitae*, Iudori (1) Mileſii Mechanici diſcipuli, in *Archimedis Opera quaedam Commentaria*, ac primo quidem in duos *de Sphaera, & Cylindro* Libros, ad Ammonium.

IX. pag. 158. Eiuſdem in Librum *de Circuli dimenſione*.

X. pag. 162. Eiuſdem in Libros duos *de planis aequiponderantibus*, ad Petrum quemdam.

XI. pag. 171. Ἥρωνος περὶ μέτρων. *Heronis de menſuris* Excerptum. Inc. Τῶν στερεῶν ἐστιν εἴδη γ΄. Deſ. ἡ ἀλῶα ἔχει π. ιβ΄. Eſt fortaſſe pars integrae Heronis Geometriae, quae habetur in Cod. Reg. 2724. cuius excerpta G. L. cum verſione Bernardi de Montfaucon ediderunt Monachi Benedictini S. Mauri Tom. I, Analect. Graecor. Continentur autem in hiſce Excerptis rationes variarum rerum dimetiendarum, putei nimirum, lapidis, columnae, turris, navis &c. In fine pag. 176. *b.* ſubiunguntur alia quaedam de ponderibus, & menſuris, fortaſſe eiuſdem Heronis. Inc. Τάλαντον τοῦτο ρκε΄. Deſ. τὴν ὁμοιότητα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIII. ſine accentis exaratus, figuris vero geometricis, ſuis locis inſtructus. Conſtat fol. ſcriptis 177.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA,

COD. V. Continet Strabonis Rerum Geographicarum Libros primos X. quos cum editione G. L. Amſtel. MDCCVII. concordes reperimus, exceptis iis, quae ſequuntur, Liber V. deſinit in verbis, Γάστνος ἵδρυμα, quae paullo poſt initium Libri V. reperies; quaeque deinde habet etiam ſuo loco. Idem fit in fine libri VI. Septimus autem argumentum habet, nimirum: Τὰ ἐκτὸς Ἴστρου ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Ταναΐδος, καὶ τὰ ἐντὸς ἀπὸ Ἀδρίου μέχρι Μακεδονίας καὶ Προποντίδος καὶ τῶν ἀριστερῶν τόπων τοῦ Πόντου, Liber VIII. antiquitus incipiebat a verbis: Ἀποδώσομεν νυνὶ τὰ λοιπά, κ. λ. quae deerant tamen, poſterius ad marginem ſunt adiecta: deſinebat autem in verbis: Ἄργους δὲ Τήμενον. ſed poſtea, quae deerant, ſuffecta ſunt. X. tandem Libro ſequens praecedit σύνοψις: Τὸ δέκατον τὰ περὶ Αἰτωλίαν καὶ τὰς παρακειμένας νήσους, ἔτι δὲ Κρήτην πᾶσαν, ᾗ καὶ μάλιστα ἐγχρονίζει, νόμιμά τε αὐτῆς διηγούμενος, καὶ τῶν Κουρήτων, πρός γε καὶ τῶν Ἰδαίων διδασκάλων τὴν ἐν αὐτῇ γένεσιν καὶ τιμὴν καὶ ὄργια ἐπαξίων, καὶ τὸ ἴδιον γένος Στράβων ἀπὸ Κρήτης λέγει. ἔτι δὲ καὶ τὰς περὶ Κρήτην νήσους, πολλὰς οὔσας περὶ τὸ βυβλίον, ἐν αἷς εἰσι καὶ αἱ Σποράδες καὶ τῶν Κυκλάδων ἔνιαι. VIII. & IX. multis olim defectibus ſcatebant, qui deinde ab eadem manu recentiori ſuppleti ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 293.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

EVclidis *Elementorum Libri XV.* cum Epigrammate in fine, *Optica Elementa, & Phaenomena*, ut in Codice III. huius Plutei, omnia cum Scholiis marginalibus ab eadem manu, charactere minuto exarata. COD. VI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Conſtat foliis 335.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

THEONIS EXPOSITIO IN ASTRONOMIAM.

Adde

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, Paulli Alexandrini, & aliorum Aſtronomorum Opera varia.

I. p. 1. Θέωνος Ἀλεξανδρέως εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας ἐξήγησις, ἢ παράδοσις. *Theonis Alexandrini* (2) *in promtos Ptolemaei Canones expoſitio, ſeu traditio*, ad Epiphanium filium, Prooemium inc. Ἡ μὲν λογικωτέρα ἔφοδος τῆς διὰ τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων, τέκνον Ἐπιφάνιε, γέγονεν ἡμῖν δι' ἀκριβείας ἐν πέντε βιβλίοις ἐν ἑτέρῳ συντάγματι, Ἐν τούτῳ δ' ἐπειδὴ οἱ πλεῖστοι τῶν προσιόντων ἡμῖν πρὸς τὴν τῆς τοιαύτης διδασκαλίας μάθησιν, μετὰ τοῦ μηδὲν τοῖς πολλαπλασιασμοῖς, ἢ μερισμοῖς τῶν ἀριθμῶν ἱκανῶς παρακολουθεῖν δύνασθαι, ἔτι τε καὶ ἀμύητοι παντάπασι τῶν γραμμικῶν ἀποδείξεων τυγχάνουσιν, ἐσπουδάσαμεν καὶ πρὸς τούτους κατὰ τὸ δυνατὸν μεθοδικώτερον ὑπομνηματίσασθαι ψιλὰς τὰς ἐφόδους παρατιθέντες πρὸς τὸ καταδηλοτέραν αὐτοῖς τὴν ἔκθεσιν τῆς διδασκαλίας καταφαίνεσθαι, κ. λ. Sequitur p. 3. Opus, cuius Capita ſunt: Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τοῦ ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Πῶς ἂν τὰς ἐν ἑτέρᾳ οἰκήσει διδομένας ἀπὸ μεσημβρίας ὥρας ἰσημερινὰς μεταλάβωμεν πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεσημβρίας. Περὶ τῆς πρὸς τὰ ὁμαλὰ νυχθήμερα διακρίσεως. Περὶ ὡροσκόπου. Περὶ μεσουρανήσεως. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος σεληνιακῆς ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε΄. κεφαλαίων συναγομένων ἀνωμάλων κινήσεων ἡλίου καὶ σελήνης. Περὶ τῆς τῶν πέντε πλανωμένων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας. Περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐκ τῶν ε΄. κεφαλαίων συναγομένων ὁμαλῶν παρόδων τῶν ε΄. πλανωμένων. Περὶ τροπῆς. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τῆς πρὸς τὸ διὰ μέσων τῶν ζωδίων κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποστάσεως. Περὶ COD. VII.

τοῦ

(1) In fine enim ſingulorum Commentariorum poſt tituli repetitionem legitur: Ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῷ Μιλησίῳ μηχανικῷ Ἰσιδώρῳ ἡμετέρῳ διδασκάλῳ. Adiecto inſuper ad finem Commentarii in Lib. II. de *Sphaera &c.* diſticho illo, quod refert Fabric. Bibl. Graec. Vol. 2. pag. 561. in not.

(2) Theon Alexandrinus vixit ſub Imperatore Theodoſio Magno, ſive ſeniore, qui imperare coepit A. C. CCCLXXIX.

τῦ ἀναϐιβάζοντος, καὶ καταβιβάζοντος. Περὶ τῶν κατὰ πλάτος ἀπὸ τῦ διὰ μέσων τῶν ζωδίων ἀποςάσεων τῶν ε΄. πλανωμένων. Περὶ ϛηριγμῶν. Περὶ φάσεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης παραλλάξεων. Περὶ συνόδων καὶ πανσελήνων. Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῆς σελήνης προσνεύσεων. Περὶ τῶν τῦ ἡλίυ ἐκλείψεων. Περὶ τῶν τῦ ἡλίυ προσνεύσεων. Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων ἐποχῆς. Primum Caput inc. Ἐπειδὴ τῶν ἀναδιδομένων χρόνων. Vltimum deſ. ὅταν ἐπὶ τὰ αὐτὰ τυγχάνωσιν. Quamvis vero alia ſequantur item Aſtronomica (1); quum tamen in allatis verbis deſinant alia huius Commentarii exemplaria, ac praecipue antiquiſſimum Codicis XXVI. huius Plutei, & nos eumdem cum illis finem ſtatuimus. Duo igitur exſtant Theonis ſyntagmata εἰς τὺς προχείρυς Πτολεμαίυ κανόνας, ut ex allato Prooemii principio colligitur, & quidem inedita. Prius conſtat Libris V. & habetur infra Cod. XII. §. II. Poſterius eſt, quod mox recenſuimus; cuius etiam meminit Fabricius B. G. Vol. VIII. pag. 212. §. 2. ubi ait; *Theonis Commentarius in Canones Ptolemaei ad Epiphanium filium Ms. exſtat in Bibl. Laurentiana Florentiae in Codice Sec. XIV.* Habes hoc ſyntagma ſecundum etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca Cod. CCCXV. ut ex eiuſdem Catalogo eruitur pag. 146. ubi accenſetur inter inedita; & in Bibl. Caeſarea Vindob. duo exemplaria, de quibus vide Neſſelii Catal. T. IV. p. 12. & 91.

II. p. 33. *Claudii Ptolemaei declaratio, & ordinatio promtorum Aſtronomiae Canonum, & quomodo iis utendum ſit, methodus perſpicua* (2). Vt in Cod. I. huius Plutei §. III. Sequuntur & in hoc, pag. 40. *b.* alia pauca aſtronomica ex pluribus illis, quae in dicto Codice legebantur a pag. 171. ad pag. 177. Inc. Ἐὰν τὸ κέντρον τὸ κεκαθαρμένον διὰ τῦ τρίτυ σελιδίυ. Deſ. ἐμὸ τὴν ἀπειλημμένην μοῖ. τῦ. (ſic)

III. p. 41. *b. Eiuſdem Hypotheſis Stellarum errantium.* Vt in dicto Cod. I. §. IV. Sequuntur deinde quaedam de poſitione Solis, & Lunae, quorum initium eſt: Ὁ ἥλιος κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασσάρυ ἐπεῖχε μέσως τῶν ἰχθύων. Deſ. ὡς κ̀ παρέθηκεν ὁ Πτολεμαῖος τῷ α΄ ςίχῳ τῦ τῶν κε΄ ἐτηρίδων κανόνος κατὰ τὸ οἰκεῖον αὐτῦ σελίδιον, quae unius paginae ſpatium occupant, & ad explanationem fortaſſe pertinent quarumdam ex ſubiectis Tabulis Aſtronomicis, quae a pag. 50. uſque ad p. 109. progrediuntur, & vulgo dicuntur Canon Mathematicus, vel Aſtronomicus, cuius recenſionem vide inferius Codice XXVI. huius Plutei, omnium exemplarium vetuſtiſſimo; ubi ſingularum Tabularum titulos expoſuimus. Id vero in aliis minus vetuſtis Codicibus praeſtare ſuperſedimus, quum & immenſi temporis, ac laboris provincia ſit, & a noſtro abhorrens inſtituto; quare Tabularum eiuſmodi diſcrimina, ſi quae fuerint, novus aliquando editor, ſi quis futurus eſt αὐθέντης poterit animadvertere. In hoc aliqua identidem Scholia in margine appoſita leguntur.

IV. pag. 110. Πρόκλυ Διαδόχυ Πλατωνικῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀςρονομικῶν ὑποθέσεων. *Procli (Lycii) Diadochi Platonici Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum.* Inc. Πλάτων ὁ μέγας, ὦ ἑταῖρε, τόν γε ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον ἀξιοῖ. Deſ. ἵνα γένηται καταληπτὸν τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς (3). Eſt compendium praecipuorum traditorum ab Hipparcho, Ariſtarcho, & a quo interdum diſſentit Claudio Ptolemaeo, Graece editum Baſileae MDXL. 4. Latine verterat Georgius Valla, eiuſque verſio prodiit Venetiis cum Pſello *de victus ratione*, & aliis, MCCCCIIC. fol. & iterum una cum Ptolemaei magna Syntaxi Baſileae MDXLI. fol. Huius Libri pars, quae agit περὶ τῦ ἀςρολαβικῦ ὀργάνυ, *de fabrica & uſu aſtrolabii*, ſeorſim quoque vulgata eſt Latine Vener. MCCCCXCI. & Pariſ. MDLVII. 8. cum Nicephori Gregorae Aſtrolabio. Vide plura apud Fabric. B. G. Vol. VIII. pag. 518.

V. pag. 142. *b.* Ἐκ τῶν Γεμίνυ περὶ ἐξελιγμῦ. *Ex Gemini ſcriptis de exeligmo*, ſeu *evolutione*, Excerptum. Inc. Ἐξελιγμός ἐςι χρόνος ἐλάχιςος περιέχων ὅλυς μῆνας, κ̀ ὅλας ἡμέρας, κ. λ. Deſ. Τετραγωνικὴν πλευρὰν τῦ δοθέντος ποιεῖ. Eſt fortaſſe deſumtum ex eius inſigni libello, inſcripto, Εἰσαγωγὴ εἰς τὰ φαινόμενα, ſive *Elementa Aſtronomiae*, cum verſione Edonis Hilderici, ac Petavii notis in Vranologio Petaviano edito Pariſ. MDCXXX. & Amſtelod. MDCCIII. fol. (4)

VI. pag. 144. *b.* Leguntur verſus quidam iambici in laudem Deiparae Virginis, poſterius ab alia manu in duabus paginis, quae vacuae inter ſuperiorem, ac ſequentem Tractatum ſupererant, exarati. Inc.

Σοὶ τῷ ςρατηγῷ, τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Deſ. Ὦ χαῖρε νύμφη γαμικῶν ἔργων δίχα.

VII. pag. 146. Παύλυ Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. *Paulli Alexandrini Introductio in Apoteleſmaticen* ad Cronamonem. Prooemium inc. Πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ Κρονάμων. Deſ. ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς. Liber inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κεῖται λοξῶς, διῃρημένος εἰς τμήματα ιβ΄. Deſ. ὅθεν ἐ οἰκητήρια αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ζώδια κατωνόμασαι. Editus Graece cum verſione Andreae Schatonis Witebergae MDLXXXV. ex Biblioth. illuſtris Henrici Ranzovii Sereniſs. Danorum Regis per Holſatiam & Dithmarſiam tum Legati. Multa autem in margine anonymi ſcholia rubris litteris ſunt exarata. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 504. integrum adtulit Prooemium, pluribuſque de hoc Paulli ope-

(1) Iſtorum Capitum tituli ſunt:

Τρόπος ἐξαπλόγυ πρὸς τὰς τῶν ἀςέρων ἐπισκέψεις.

Περὶ τῦ ἐξαπλόγυ τῆς τῶν ὁριζόντων πολλῶν καταγραφῆς.

Ὅταν διὰ τῦ κανόνος τῦ ἐξάμματος ἴσον εὑρίσκω ἑκάςυ τόπυ τὸ μέγεθος τῆς μεγίςης ἡμέρας.

Ὅταν εὑρίσκω δεῖ ἑκάςω τῦ μηνὸς ἡμέραν ποίαν ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἐςί.

(2) Vid. Fabric. Tom. III. p. 420. §. 6. & p. 449. Vixit ſub Marco Aurelio Antonino maximam partem Alexandriae. Conſule Iac. Bruckeri Hiſt. Critic. Phil. T. II. p. 629.

(3) Huius praeſtantiſſimi Operis Capita duo Περὶ τῦ ἀςρολαβικῦ ὀργάνυ, & Ἐπανάληψις τῆς καθόλυ πραγματείας inſcripta, exſtant etiam in Bibl. Caeſar. Vindobon. Neſſel. teſte Catalog. P. IV. pag. 91.

(4) Vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 98.

opere ediſſerit; ſcholiorum vero auctorem vel Apomaſarem, vel Stephanum Athenienſem eſſe ſuſpicatur.

VIII. pag. 170. Ῥητορίου ἔκθεσις καὶ ἐπίλυσις περί τε τῶν προειρημένων δώδεκα ζωδίων, καὶ περὶ ἑτέρων διαφόρων, ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν. *Rhetorii expoſitio, & ſolutio de praedictis XII. ſignis, & de variis aliis, ex Theſauris Antiochi* (1). Inc. Τίνος ἕνεκα τῶν ιβ' ζωδίων κυκλοειδῶς τετυχηκότων. Deſ. τὰ ἐν ἀνθρώποις ἀποτελούμενα βίαια πράγματα. Inter Aſtrologos ineditos accenſetur a Fabric. loc. cit. pag. 515. Huius autem Excerpta ex Antiochi Theſauris Apoteleſmatum Mss. exſtant in Bibl. Caeſarea. Sequuntur p. 175. duo laterculi diligentiſſime elaborati, menſes Romanorum, & Arabum inter ſe collatos exhibentes, ad inveniendum quo hebdomadis die incidat Novilunium: & ead. pag. *b*. regulae quaedam ad inveniendos quolibet die gradus ſolis elevationis &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 176.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ.

EVCLIDIS ELEMENTA.

COD. VIII. ET quidem initio mutila; incipiunt enim a verbis... τετραπλεύρων σχημάτων τετράγωνον μέν ἐστιν, κ. λ. quae pertinent ad Definitiones Libri I. quare videtur deeſſe folium unum. Reliqua cum Cod. II. huius Plutei concordant, ſi illud excipias, *Euclidis Data*, quae in illo inter XIII. & XIV. Elementorum Libros erant inſerta, in hoc poſtremum locum obtinere. Deeſt praeterea Epigramma in laudem Euclidis, quod ſupra retulimus. Scholia tandem marginalia rariora ſunt in hoc, quam in aliis Codicibus. In primis tamen ſeptem paginis fragmenta quaedam habentur Geometrica ἀκέφαλα & ἀτελῆ, quae unde fuerint excerpta, nondum comperimus: nonnullis pag. 3. adſcriptum legitur nomen Maximi Planudis. Pag. 5. de colore quaedam traduntur, iuxta Ariſtotelis ſententiam.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 228.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI GEOGRAPHICA SVB FIGVRA,

Seu potius

Claudii Ptolemaei Geographicae Enarrationis Libri VIII. ſine tabulis.

COD. IX. INitium, & finis ſingulorum Librorum concordant utplurimum cum editione G. L. Amſtelodam. MDCV, cum notis Gerardi Mercatoris (2). Diſcrimen aliquod occurrit in Indice Capitum, ſeu locorum, ſecundo Libro praemiſſo; qui ibi fuſior aliquanto eſt, quam in Codice. Tum in fine libri V. deſideratur in Codice ultima vox Ῥάττα. Tandem poſt ultima Libri VIII. verba ἕως τῶν πόλων ἀμφοτέρων τοῦ ζωδιακοῦ, in quibus deſinit editio, alia ſubiunguntur in Codice, in quibus agitur de Zodiaco, de Gange, inſula Taprobana, Monte Sardonycho &c. trium circiter paginarum, quorum initium eſt: Γούνιος ἥλιος καρκίνῳ, κ. λ. Finis: ἤδη καὶ αὐτῆς αἰνομένου Σκυθίης χαλεπὸν γένος ἄχρις (lacuna duarum vocum) Σηρῶντε, τὸ γὰρ πέρας ἀνατελιαῆς γῆς.

(1) Hunc eumdem Tractatum habet Biblioth. Caeſarea Vindobon. Vid. Neſſel. IV. pag. 103.

(2) Huius Operis celeberrimus exſtat Codex in Veneta Beſſarionis Bibliotheca, Catalog. pag. 185. Alterum ſervat plane egregium Coiſlinianum, cuius variantes lectiones Clariſſ. Montfauconius edidit Catalog. p. 615.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XIV. binis columnis exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 132.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

EVCLIDES SINE PRINCIPIO.

Titulus reddendus

Euclidis Data, Optica, & Phaenomena.

I. p. 1. E*Vclidis Data* anepigrapha. Horum initium concordat cum illis Codicis I. huius Plutei §. VIII. (3) Finis vero diverſus eſt, quum deſinant in verbis, ταυτέστι τὸ ὑπὸ αβγ. ut innuimus ſupra in Codice II. §. II. COD. X.

II. pag. 40. *Eiuſdem Optica*, ſive *Perſpectiva*, item anepigrapha. Inc. Ὑποδεικνὺς τὰ κατὰ τὴν ὄψιν, κ. λ. Deſ. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς κύκλοις. Longiora ſunt in principio iis, quae habentur in Codd. III. & VI. ubi incipiebant a verbis: Ὑποκείσθω τὰς ἀπὸ τοῦ ὄμματος, κ. λ. quae poſt duas circiter paginas in hoc occurrunt. Id occaſionem dedit Montfauconio adfirmandi, eiuſmodi Optica eſſe ſine principio; quod tamen falſum.

III. pag. 60. *Eiuſdem Phaenomena*, item anepigrapha. Concordant cum dictis Codd. III. & VI.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. ſcholiis hinc inde in margine adſperſus. Conſtat fol. ſcriptis 83.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΒΡΥΕΝΝΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗ.

MANVEL BRYENNII MVSICA,

Ac praeterea

Michaëlis Pſelli opuſcula quaedam.

I. pag. 1. M*Anuelis Bryennii Harmonicorum Libri III.* Primus τμήματα, ſeu ſectiones continens novem, inc. COD. X.

Ἐπει

(3) Lucas Holſtenius non ſatis recte in prima pagina [illegible] adnotavit: *Euclidis Data ſine principio habentur integra in I. Codice huius Scamni*; eumque ſequutus idem adſeruit Montfauconius in ſuo Catalogo, initium enim huius concordat cum dicto Codice I. finis vero ideo diverſus, quod longius, quam ille progrediatur.

Ἐπειδήπερ ὁ χρόνος. Deſ. καὶ τὰ τύποις ὅμοια. II. pag. 15. in ſectiones XV. diviſus inc. Ἐπειδήπερ περὶ τῶν θεωρουμένων μερῶν. Deſ. ὑποδείγματι δείκνυται. III. pag. 45. inc. Διαλαβόντες συντόμως. Deſ. τοῦτο γὰρ καὶ ἴδει ποιῆσαι. Quot Capita habeat tertius hic Liber, non ſatis apparet, quum non omnibus ſuus ſit numerus, & inſcriptio apposita. Exhibentur ubique diligentiſſime delineata ſchemata varia inſtrumentorum muſicorum ad eorum, quibus de agitur declarationem. Habetur hoc Bryennii Opus etiam in Bibl. Vindobon. apud Neſſelium Part. IV. pag. 47. & in Venet. Cod. CCCXXI. (1)

II. pag. 72. *b.* Τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὴν ψυχογονίαν τοῦ Πλάτωνος. *Pſelli de generatione animi apud Platonem*. Inc. Τὸ μὲν λεγόμενόν ἐστι. Deſ. ἐς τὴν ἀκρότητα. Inter inedita accenſetur in Diatriba Leonis Allatii de Pſellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabric. pag. 38. & 49.

III. pag. 78. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων. *Eiuſdem de incredibilibus lectionibus*, ſive libellus admirabilium lectionum medico-phyſicarum, Michaëli Caerulario Patriarchae Conſtantinopolitano dicatus. Inc. Μισῶ καινῶν ἀναγνωσμάτων. ἴσθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ Ἐπιμενίδειος. Deſ. ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς (2).

IV. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὠμοπλατοσκοπίας, καὶ οἰωνοσκοπίας. *Eiuſdem de Omoplatoſcopia, & de Oeonoſcopia*; ſive Libellus ad eumdem Patriarcham de divinatione ex oſſibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus. Inc. Ὁ Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ σωφρονίσκου. Deſ. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον.

Cod. Graecus membranaceus Ms. Saec. XV. in fol. nitidiſſimus, in prima pagina, minio, auro, aliiſque coloribus eleganter depictus, ac ſtemmate Mediceae gentis ornatus. Conſtat fol. ſcriptis 82.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΝ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ.

THEONIS SMYRNAEI DE MATHEMATICIS VTILIBVS AD PLATONIS LECTIONEM.

Ac praeterea

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Procli Diadochi Opera quaedam.

COD. XII. I. pag. 1. ΘΕωνος Σμυρναίου περὶ τῶν κατὰ τὴν μαθηματικὴν χρησίμων εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. *Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis utilia ſunt ad Platonis lectionem*. Inc. Ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε συνιέναι τῶν μαθηματικῶν λεγομένων παρὰ Πλάτωνι μὴ καὶ αὐτὸν ἠσκημένον ἐν τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ, πᾶς ἄν που ὁμολογήσειεν. Deſ. λείπεται δὲ μνημονεῦσαι στοιχειωδῶς καὶ τῶν κατὰ ἀστρονομίαν. Scripſit Theon de quatuor mathematicis diſciplinis, Geometria, Arithmetica, Muſica, & Aſtronomia Compendium in Platonis Libros. Ex hoc tamen ea tantum, quae ſunt de Arithmetica, & Muſica, Graece edidit e Codice Ms. Thuano (collatis quatuor Codd. Bibl. Reg.) ac verſione Latina, notiſque eruditis illuſtravit Iſmaël Bullialdus, Pariſ. MDCXLIV. 4. Et haec eadem exſtant in noſtro Codice. De hoc Theone (3) vide plura apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 101.

II. pag. 40. *Theonis Alexandrini Commentarius in promtos Ptolemaei Canones*, Libris ſeu Tomis IV. digeſtus, ac figuris geometricis ubique inſtructus, ad Eulalium, & Origenem. Prooemium inc. Τὴν λογικὴν ἔφοδον τῆς τῶν προχείρων κανόνων πραγματείας ὁρίσασιν ὑμῖν διεξελθεῖν, ὦ φίλοι ἑταῖροι, Εὐλάλιέ τε καὶ Ὠρίγενες, ὡς ἔνεστιν ἐξετασικώτερον ἐπελθὼν ὑπομνηματίσας, οὐ μικρὰν προσθήκην τῇ μαθηματικῇ θεωρίᾳ καὶ αὐτὸς τὴν τοιαύτην πραγματείαν εἰς ἐνέργειαν ἡγησάμην. πεποιήμεθα δὲ τὴν τῶν προκειμένων διδασκαλίαν ἐν τούτῳ βιβλίῳ, κ. λ. Libri I. Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπισήμων πόλεων κανόνων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐπὶ ὀρθῆς τῆς σφαίρας ἀναφορῶν. Περὶ τῶν καθ᾽ ἕκαστον τῶν κλιμάτων συναφορῶν. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ὁμαλῶν τοῦ ἡλίου παρόδων. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἡλιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῶν κατὰ τὰς μοίρας καὶ τὰ ἑξηκοστὰ πολλαπλασιασμῶν. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν διακρίσεως. Ὅτι οὐδὲν αἰσθητὸν διάφορον γίνεται τῷ χρόνῳ παρὰ τὸ ἐκ τῆς τοῦ καιρικοῦ χρόνου ψηφοφορίας παρειληφέναι τὴν τοῦ ἡλίου ἐποχήν. Περὶ Ὡροσκόπου. Περὶ μεσουρανήσεως. Περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ τῆς δευτέρας καὶ καθόλου σεληνιακῆς ἀνωμαλίας κανόνος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀπογείου ἐκκέντρου σεληνίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐκκέντρου τοῦ ἐπικύκλου σεληνίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τῆς σελήνης σεληνίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ βορείου πέρατος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς ἀνωμαλίας τῆς σελήνης κανόνος. Περὶ τῆς κατὰ μῆκος τῆς σελήνης ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου λοξώσεως. Περὶ τοῦ καταβιβάζοντος καὶ ἀναβιβάζοντος. Inc. Πρὸ τῆς πραγματείας τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως, κ. λ. Deſ. τὴν κατὰ τὸ β´ ἀναβιβάζοντα.

Libri II. (p. 59.) Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως τῶν παραλλακτικῶν κανόνων

τῆς

(1) Bryennii Harmonica edere & illuſtrare Meibomius promiſerat; ſed quum in dies rem differret, laborem hunc Io. Valliſius, qui optime potuit, occupavit; edita igitur ſunt ex tribus Codd. Mss. praeſtantiſſimo uno Magdalenenſis Collegii Oxoniae, & aliis duobus Bibl. Bodleianae, Gr. & Lat. in Tom. III. Operum Valliſii Oxoniae MDCIC. fol una cum Ptolemaei Harmonicis, & Porphyrii in eadem Commentariis.

(2) Eſt totus hic libellus publica luce dignus, ut ex ipſo patet principio, quod valde notabile eſt propter *Epimenideos trochiſcos alimes*, ſive *Epimenideos paſtillos contra famem*, quorum uſus olim frequens erat in obſidionibus urbium, ut teſtatur Hero Tertius in prooemio Libri de Machinis bellicis iuxta Latinam Franc. Barocii verſionem; ipſe enim Graecus contextus, quod ſciam, nondum prodiit. Ceterum inter alia multa, quae in hoc libello obſervanda occurrunt, notandum ut primis eſt, Sextum Iulium Africanum, ibi non ſolum nominatim citari, verum etiam ex illius Ceſtorum Engrabiblo varia arcana medica, phyſica, & magica ſummatim recenſeri, quem locum integrum Graece exhibet Lambec. Lib. VII. Comment. pag. 332. ſeq.

(3) Seniorem eſſe Theone Alexandrino pluribus probat laudatus Bullialdus in Praefat. citati Operis, cuiuſque verba refert idem Fabric. loc. cit. pag. 100. & Iac. Bruckerus Hiſtor. Critic. Philoſoph. T. II. p. 164.

Digitized by Google

τῆς σελήνης. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τῆς διορθώσεως κανόνος. Περὶ τῆς τῶν παραλλάξεων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς τῶν συνόδων ϗ πανσελήνων ψηφοφορίας. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν παραλλακτικῶν τῆς σελήνης κανόνων. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ α' τόμῳ. Deſ. τὴν τότε κατὰ μῆκος ὡριαίαν πάροδον.

Libri III. (pag. 70. *b.*) Capita ſunt: Περὶ τῶν σεληνιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων ψηφοφορίας. Περὶ προσνεύσεως. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰς τὰς προσνεύσεις συντελούντων κανόνων. Περὶ τῆς τῶν προσνεύσεων ψηφοφορίας. Ἀρχὴ τοῦ τῆς καθάρσεως χρόνου. Inc. Διεξελθόντες ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ. Deſ. ἤτοι ἀντλῆσιν καταλαμβάνονται.

Libri IV. (p. 87.) qui inſcribitur, Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀςέρων πραγματείας, & in quo Epiphanium filium adloquitur, Capita ſunt: Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ λέοντος ἀςέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Κρόνου ἀςέρος τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ Κρόνου ἀςέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διὸς ἀςέρος τοῦ ἐπικύκλου σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ τοῦ Διὸς ἀςέρος σελιδίου. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἄρεως σελιδίου. ϗ τοῦ αὐτοῦ ἀςέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τῆς Ἀφροδίτης σελιδίου ϗ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀςέρος. Περὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ ἀςέρος σελιδίου, ϗ ἔτι τοῦ αὐτοῦ ἀςέρος. Περὶ τῆς τῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἐκθέσεως. Inc. Διεξελθόντες ἐν τοῖς πρὸ τούτου τρισὶ τόμοις, τέκνον Ἐπιφάνιε, περί τε ϗ τῆς τῶν ε' ἀςέρων διακρίσεως ϗ τῶν συνόδων ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Deſ. οἷων ἡ ὑπεροχὴ πρὸς τῇ μέσῃ παρόδῳ μεγίςη (1) . . . . πρὸς τῇ κατὰ τὸ ἀπόγειον . . . . . Videntur mutila tum hic quartus Liber, tum πραγματεία tota, quam libris quinque conſtare debuiſſe, tum ex Prooemii fragmento ſupra relato didicimus, tum ex initio alterius eiuſdem Theonis ſyntagmatis in Promtos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, quod protulimus ſupra Cod. VII. §. I. & occurrit etiam paullo poſt in hoc ipſo Codice. Ineditum igitur eſt & hoc Opus Theonis, de quo ne verbum quidem apud Fabricium. Sparſae vero ſunt ubique figurae geometricae; variae referuntur obſervationes; epochae quaedam ſtabiliuntur a Nabonaſſare ad Philippum, a Philippo ad Auguſtum, & ad Antoninum. Nemo praeter Ptolemaeum, quod viderim, citatur. Dictio ſimplex, & qualis Geometram decet.

III. p. 95. *Claudii Ptolemaei expoſitio promtorum Aſtronomiae Canonum ad Syrum*, ut in Cod. I. huius Plutei §. II. Sequuntur deinde & heic eadem prorſus illa, quae habebantur in illo a pag. 171. ad pag. 177. cum hoc tamen diſcrimine, quod ibi ut plurimum Capita ſuis erant inſtructa titulis, ac laterculis, ſeu figuris aſtronomicis ad rem melius ob oculos ponendam interſerta; heic vero nihil eſt huiuſmodi.

IV. pag. 113. *Eiuſdem de iudicandi facultate, & animi principatu*, ut in dicto Codice, §. V.

V. pag. 121. *Eiuſdem Hypotheſis Stellarum errantium ad Syrum*. Ibid. § III.

VI. pag. 130. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones*, Syntagma alterum ad Epiphanium filium, cum ſcholiis marginalibus. Initium & finis concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. I. Sequuntur deinde Tabulae, ſeu Canones Aſtronomici, & ipſi uberrimis ſcholiis, inſtructi; quibus etiam variae identidem inſertae ſunt explanationes. Occurrit itaque primo Geographicarum Ptolemaei Tabularum brevis ſynopſis, continens ſingularum extenſionem, & fines, quibus unaquaeque concluditur. Decem numerantur tabulae Europae, quatuor Libyae, duodecim Aſiae: quibus ſubiiciuntur ſcholia circa rectam χωρογραφίαν. Sequitur deinde enumeratio inſigniorum Europae, Libyae, & Aſiae urbium iuxta praedictas tabulas cum gradibus ipſarum longitudinum, & latitudinum. Tum laterculi Regum Perſarum, Macedonum, & Aegyptiorum; Imperatorum Romanorum, & Conſulum uſque ad ἔτη ἀνύπατα, & alia deinceps omnia, ut in Codice XXVI. huius Plutei, Theonis Commentarios continente, cum quo partim conveniunt, partim differunt, ac praecipue Menologium variarum gentium; in hoc enim ſunt menſes quoque Gazaeorum, Aſcalonitarum, & Seleuciorum, qui in illo deſunt. Inſuper Tabula quaedam exhibet menſes Aegyptiorum cum Romanis menſibus collatos &c. Ultima Tabula ſphaerae rectae delineationem exhibet.

VII. pag. 293. Μέθοδος ἁπλουςέρα, δι' ἧς εὑρίσκεται σύνοδος ϗ πανσέληνος. *Methodus ſimplicior inveniendi interlunia, & plenilunia*, Auctore Anonymo. Inc. Ἀπογραφόμεθα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνόδου ἢ πανσελήνου τὰ δ' κεφάλαια, κ. λ. cum aliis in fine laterculis εἰκοσιπενταετηρίδων Solis, & ἐννεαδεκαετηρίδων Lunae &c.

VIII. pag. 335. Περὶ τῶν κατὰ μέρος ταῖς ἀναφοραῖς παρακολουθούντων. *De iis, quae particulatim collationes temporum conſequuntur*, ſive continuatio ſuperioris Chronologicae expoſitionis, Auctore Anonymo, Inc. Ο . . . τῶν ἀναφορικῶν χρόνων τὸν προκείμενον τρόπον ἡμῖν ἐκτεθειμένων, κ. λ. Deſ. καὶ τὰς ἐσχάτας τῶν ἐκλείψεων καὶ τῶν ἀναπληρώσεων ἐπισημασίας.

IX. pag. 347. *Procli Diadochi Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum*, cum figuris. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei §. IV. Nonnulla ſunt ad marginem ſcholia ab eadem manu exarata.

X. pag. 383. Occurrunt tandem fragmenta nonnulla Anonymi de phaſibus, ſive apparitionibus planetarum, de epochis, ſive poſitionibus ſtellarum fixarum, de exaltationibus Solis, ſideribus fixis, & eorum ſignificationibus, & aliis rebus Aſtronomicis Inc. . . . . ὁ ςίλβων τὰς φάσεις οὕτως, πρώτην μὲν τὴν ἑσπερίαν ἀνατολήν, κ. λ. In fine nonnulla adiiciuntur de annis Diocletiani &c.

Co-

(1) Ubi puncta illa appoſuimus, lacuna eſt in Codice, cuiuſmodi plures ſunt ſub finem huius quarti Libri.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. diverſa manu exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 399.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΙΚΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

TRADITIO IN PERSICAS REGVLAS ASTRONOMIAE.

Adde

Iſaaci Argyri, Hephaeſtionis Thebani, Mercurii Triſmegiſti, Galeni, ac Stephani Alexandrini Opuſcula varia.

COD. XIII. IN prima pagina occurrit Θεμάτιον γεγονὸς μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κε΄. τοῦ ͵ϛωπβ΄. ἔτους ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς μεσημβρίας, *Thematium factam menſe Septembri, die XXV. anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *ſub ipſa meridie*: cui ſubiicitur explicatio. In averſa vero huius paginae parte legitur: *Olim Petri de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*: ac tandem Latinus Opuſculorum huius voluminis index.

I. pag. 2. Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας τῆς ἀστρονομίας. *Traditio in Perſicos Canones Aſtronomiae*. Inc. Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις γέγονε τοῖς ἐκεῖσε μαθηματικοῖς, κ. λ. Deſ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Canones iſti, ut in Prooemio dicitur, compoſiti ſunt ab illius regionis Mathematicis, Iaſdagerdae Sarier filii Maſtrè Regis Perſarum anno primo, qui incidit in annum exactum 6139. (Chriſti DCXXXI.) Sequitur p. 17. Caput de praenotionibus ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *a lineis, quae ſunt in palma*. Inc. Τί ὁρίζειν χρὴ καὶ καλεῖν τὸ ἀπὸ τῶν γραμμῶν μέρος. Deſ. εὐχερῶς ἀπατώμενοι ὑπὸ γυναικῶν. Tandem pag. 20. ſuccedunt Canones ipſi Perſici Aſtronomici, longitudinis nimirum, & latitudinis inſigniorum urbium; menſium, dierum Perſicorum, &c. qui ad paginam uſque 89. progrediuntur. Exſtat etiam in Bibliotheca Veneta Cod. CCCXXIII. Catalog. p. 148. & alibi.

II. pag. 90. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ τῷ Οἰναιώτῃ κυρῷ Ἀνδρονίκῳ μεθόδους αἰτήσαντι λογικῶς ἐκδέσθαι ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων, καὶ τῶν τούτοις ἑπομένων. *Iſaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos poſtularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum, quae ex his conſequuntur*. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τοὺς ἄλλους. Deſ. ἀξίους τοῦ πράγματος εἰάφιμας. Cap. I. Περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, *De cyclis Solaribus*, inc. Ἔστι δὲ πρῶτον ἡμῖν. Vltimum Περὶ τῆς τοῦ κανονίου σφαλερότητος, *De laterculi defectu*, ſive *de correctione Paſchatis*, deſ. τὸ παῤῥησιάζεσθαι παραιτήσωνται. Exſtat G. & L. hic Iſaaci Argyri Computus in Dionyſii Petavii Opere *de Doctrina Temporum*, edit. Antuerp. MDCCIII. fol. Tom. III. a pag. 194. ad pag. 205. Aliquod tamen diſcrimen identidem adnotavimus, tum in diviſione, tum in titulis Capitum, quemadmodum etiam nonnullos in Codice defectus: primo enim ex Cap. IV. deſideratur paragraphus ille, qui inc. Αἱ μὲν οὖν συμφωνίαι, κ. λ. uſque ad verba: Τὰ μὲν δὴ περὶ τῶν ἡλιακῶν κύκλων, κ. λ. Tum integra Capita VIII. & XIV. tabulaeque omnes Capitibus interſertae, praeter duas illas, quae incidunt in cit. edit. pag. 201. Tandem poſt ultima verba, ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης, in quibus editio deſinit, Codex alia pauca ſubiungit, quorum initium: Σοὶ δ᾽ αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι, καὶ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότι τά τ᾽ οὐ ἔχοντα τῶν τοιούτων, κ. λ. Finis idem, quem mox dedimus.

III. pag. 98. Ἐκ τῶν Ἡφαιστίωνος τοῦ Θηβαίου ἀποτελεσματικῶν καὶ ἑτέρων παλαιῶν. *Ex Hephaeſtionis Thebani & aliorum antiquorum apoteleſmaticis*, Excerpta. Caput I. περὶ τῆς τῶν ιβ΄ μοιρῶν ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζῳδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ΄ τμήματα διεῖλον. Vltimum eſt περὶ δραπετῶν. Deſ. τούτων ἡ σύνθεσις σημαίνει μετὰ πόσας ἡμέρας εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης. Inſeruntur Excerpta quaedam aliorum apoteleſmatica, nimirum p. 143. Θεοφίλου περὶ καταρχῶν, pag. 147. *b*. Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψὼ, pag. 148. *b*. Περὶ καταστημάτων τῶν ζ΄ ἀστέρων, Ἰουλιανοῦ, pag. 149. *b*. Περὶ ὑετοῦ ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινὸς, &c. Excerpta ex Hephaeſtione, & aliis veteribus Scriptoribus de XII. caeli ſignorum appellationibus, & adfectionibus, exſtant in Collect. Ioachimi Camerarii, Norimbergae MDXXXII. 4. ut ex Catalogo Bibl. Venet. pag. 149. eruitur, Cod. CCCXXIV. & pag. 154. Cod. CCCXXXV.

IV. pag. 220. Ἰατρομαθηματικὰ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου πρὸς Ἄμμωνα Αἰγύπτιον. *Medicomathematica Mercurii Triſmegiſti ad Ammonem Aegyptium*. Inc. Τὸν ἄνθρωπον, ὦ Ἄμμον, κόσμον φασὶν οἱ σοφοί· ἐπειδὴ ἀφομοιοῦται τῇ τοῦ κόσμου φύσει. Deſ. χωρὶς γὰρ τῆς κοσμικῆς συμπαθείας τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται. Hunc librum ſub titulo, *Mercurii Triſmegiſti de decubitu infirmorum*, primus Latine edidit Andreas Wechelus Pariſ. MDLV. 4. Graece primus Ioachimus Camerarius Norimb. MDXXXII. 4. Graece vero, & Latine emendatiorem plenioremque poſtea cum notis ex Ms. Auguſtano vulgavit David Hoeſchelius Auguſtae Vindel. MDXCVII. 8.

V. pag. 224. Γαληνοῦ περὶ κατακλίσεως νοσούντων προγνωστικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. *Galeni de decubitu infirmorum prognoſtica ex mathematica diſciplina*, ſeu *praenotiones aſtrologicae*, ad Aphrodiſium. Inc. Περὶ μὲν τοῦ ὑπαρκτικὴν εἶναι τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην. Deſ. στρόφους γὰρ ποιεῖ τῷ κάμνοντι. Exſtant Tom. IV. Baſil. edit. p. 473. & T. VIII. Pariſ. pag. 901.

VI. pag. 232. *b*. Παγχαρίου περὶ τῶν αὐτῶν. *Pancharii de iiſdem rebus*, ſcilicet *de decubitu infirmorum prognoſtica*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων. Deſ. νοσεῖν παρασκευάζοι. Inter deperditos recenſet Fabric. Vol. II. p. 517.

VII. pag. 237. *b*. Ἡφαιστίωνος περὶ τοῦ αὐτοῦ. *Hephaeſtionis de eodem argumento*. Inc. Ῥᾷον

Digitized by Google

ὅτι οἱ ἀρξάμενοι νοσεῖν. Deſ. σημαίνει ὧν κινδυνώδες εἶναι τὸ νόσημα· ἔςι δὲ τὸ κανόνιον τόδε. Tum ſubditur tabella numetica. Vid. Fabric. B. G. T. II. p. 506.

VIII. pag. 239. Στεφάνα Α᾽λεξανδρέως φιλοσόφα ϗ οἰκουμενικῦ διδασκάλυ ἀποτελεσματικὴ πραγματεία πρὸς Τιμόθεον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, πρόφασιν μὲν ἔχυσα τὴν νεοφανῆ ϛ ἄθεον νομοθεσίαν τῦ Μωαμὲθ, πολλὰ δὲ ϗ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύυσα. *Stephani Alexandrini philoſophi, & oecumenici magiſtri Tractatus apoteleſmaticus ad Timotheum eius diſcipulum, compoſitus quidem occaſione recens natae & impiae ſectae Mohamedis, verum & multa alia futurorum praedicens*. Inc. Τοῖς ἤδη πεπονημένοις τῶν πάλαι σοφῶν βιβλίοις. Deſ. διὰ τὴν τῶν καιρῶν μεταβολὴν, ϛ τὴν τῶν κρατύντων ὠμότητα. Inter Aſtrologos ineditos accenſet Fabricius B. G. Tom. II. p. 515.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec, XIV. Conſtat fol. ſcriptis 246.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ ΤΩΝ ΙΒ᾽ ΖΩΔΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΨΩΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

INTERPRETATIO TRIANGVLORVM XII. SIGNORVM, ET EORVM ELEVATIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Syntagma ex variis Aſtrologiae Iudiciariae Scriptorum Excerptis contextum.

COD. XIV. I. pag. 1. OCcurrit Index Latinus Operum, quae in hoc Codice continentur; tum folio verſo duo Circuli, duodecim Zodiaci ſigna, ac Solis, Lunae, aliorumque planetarum varias coniunctiones exhibentes; pag. vero 2. *b.* Ἑρμηνεία περὶ τῶν τριγώνων τῶν ιβ᾽ ζωδίων, ϗ τῶν ὑψωμάτων αὐτῶν. *Explicatio triangulorum XII. ſignorum Zodiaci, & elevationum ipſorum*, Anonymi; tum p. 3. alia pauca περὶ ὡροσκόπυ. *de Horoſcopo*.

II. pag. 3. *b. De Aſtrologia Poëma iambicum* valde longum, abſque ullo titulo; quod tamen eſſe Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum, ex initio deprehenditur. Inc.

Ἐξ ὀρανίων ἀντύγων σοι βιβλίον
Γράψας προσάγω, δέσποτα ςεφηφόρε,
Ἄναξ Μανυὴλ, πορφυροβλάςε κλάδε,
Ὁ Καματηρὸς ἐκ γένυς Ἰωάννης.
Τῷ σῷ δὲ κράτει πιςότατος οἰκέτης, κ. λ.

Integrum Prooemium ſpeciminis loco exhibetur Biblioth. Taurin. Catalog. Part. I. pag. 315. Cod. CCXXIX. quem vide. Interim notandum, in noſtro Codice Poëma iſtud fuiſſe recentius exaratum in iis foliis, quae tum in principio, tum in fine vacua ſuperfuerant. Poſtrema ſunt:

Συσχηματισθεὶς κανοποιῷ Ζεὺς πάλιν
Ἤμειψεν αὐτῷ τὴν φύσιν εἰς βέλτιω·
Ἡ δ᾽ Ἀφροδίτη τῦτο δρῶν ὅπυ σθένει.

quae tamen imperfecta videntur, Codice in fine mutilato.

III. pag. 9. Incipit Tabula argumentorum, quae in toto pertractantur Volumine, Capita continens CCCCLXV. quorum primum eſt; Μέθοδος συνόδων. ϗ πανσελήνων. ὧν ἡ ἀρχὴ, μέθοδος τῶν συζυγιῶν. *Methodus coniunctionum, & pleniluniorum: quorum initium*, μέθοδος, κ. λ. Vltimum eſt: Περὶ τῆς δηλώσεως τῶν σεσημειωμένων ςοιχείων. *De ſignificatione ſubſcriptarum notarum*.

IV. pag. 17. Incipit Syntagma ipſum Aſtrologicum, omnium, quae in hoc Aſtronomorum Pluteo occurrunt, uberrimum. Primis XXV. huius collectionis Capitibus praecedit titulus valde longus, cuius propterea partem tantummodo proferimus. Ita vero habet: Διὰ συντόμως εὕρισις κατὰ τὸν ζητόμενον Ῥωμαϊκὸν μῆνα τοῦ ἐνισαμένου ἔτους, τῦ τε τόπυ ϗ τοῦ χρόνυ τῶν συνόδων ϗ τῶν πανσελήνων διὰ κανονίων νέων μετατεθέντων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πτολεμαίυ συντάξει ἐν ταῖς συνόδοις ϗ πανσελήνοις, ϛ διὰ κανονίων τῆς ἀνωμαλίας ἡλίυ τε ϗ σελήνης, κ. λ. *Brevis modus inveniendi ſecundum quaeſitum menſem Romanum currentis anni, locum & tempus coniunctionum & pleniluniorum per novos canones translatos a magna Ptolemaei Conſtructione in coniunctionibus & pleniluniis, & per canones inaequalitatis Solis ac Lunae &c.* Incipit primum Caput: Ἡ συνόδος ϛ πανσέληνος ἤτε ὁμαλὴ ϗ ἡ ἀκριβὴς εὑρίσκεται ἐν κανονίοις, κ. τ. λ. XXV. inſcribitur: Αἱ ἐκλείψεις, & eſt eclipſium Solis ac Lunae ſui temporis hiſtoria, incipiens ab illa Solis, quae incidit anno ͵ϛωπδ᾽ 6884. (Chriſti MCCCLXXVI.) die XVII. Iulii, uſque ad illam pariter Solis, quae incidit anno ͵ϛωϙδ᾽ 6894. (1) (Chriſti MCCCLXXXVI.) die I. Ianuarii. Huic manus poſterior alias adiunxit inſequentium annorum eclipſes.

V. pag. 33. Ἐκ τῶν Ἡφαιςίωνος τοῦ Θηβαίυ ἀποτελεσματικῶν, ϗ ἑτέρων παλαιῶν. *Excerpta ex Hephaeſtionis Thebani, & aliorum antiquorum apoteleſmaticis*. Haec iuxta continuationem Operis incipiunt a Capite XXVI. & deſinunt in Capite CCXXIV. (2) Illud igitur inſcriptum, Περὶ τῶν ιβ᾽ μερίων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως, inc. Τὸν ζωδιακὸν οἱ παλαιοὶ εἰς ιβ᾽ τμήματα διεῖλον. Hoc Περὶ τῶν ζ᾽ ἀςέρων, deſ. ποιεῖ κατὰ οἶκον ἡμέρας β. . ἀγαθοποιός. Heic vero magnus Codicis defectus intercedit, duorum ſcilicet quaternionum, ut ex vetere ipſorum numeratione colligitur, in quibus ex indice Capitum praemiſſo apparet fuiſſe Mercurii Triſmegiſti *Iatromathematica*, Galeni *de decubitu infirmorum prognoſtica*, Pancharii, & Hephaeſtionis *de eodem argumento &c.* quae a numero CCXXV. ad CCXLIII. incluſive progrediebantur: & quae in Codice ſuperiore eadem ferme continente habentur a §. IV. ad §. VII. incluſive,

VI.

(1) Corrige Montfaucon. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 291. litt. B qui annum 6891. ponit pro anno 6894.

(2) Male igitur Montfaucon. qui loc. cit. litt. C. ait eiuſmodi Hephaeſtionis, & aliorum excerpta Capitibus CCXXIV. eſſe comprehenſa; ſi enim ex hoc numero, Capita demas XXV. reliqua erunt CIC.

Google

VI. pag. 153. Ἀστραμψύχου Αἰγυπτίου πρὸς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον περὶ προῤῥήσεως διαφόρων ζητημάτων. *Aſtrampſychi Aegyptii ad Regem Ptolemaeum de praedictione ad varias quaeſtiones*. Prooemium, ſeu introductio inc. Ὅτι μηδὲν ὤφειλέ σε τῶν καλῶν λανθάνειν, κ. λ. Deſ. ἀδιάλειπτον ἕξεις τὸ κλέος ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. Ἔῤῥωσο. Sequitur Oratio quaedam brevis dicenda, tum ab eo, qui quaeſtionem proponit, tum ab eo, qui illam ſoluturus eſt; ac deinde canones, ſeu regulae proponuntur. Et haec quidem duobus Capitibus, nimirum CCXLIV. & CCXLV. continentur (1).

VII. p. 162. *Stephani Alexandrini philoſophi Tractatus Apoteleſmaticus ad Timotheum eius diſcipulum, compoſitus quidem occaſione recens natae, & impiae ſectae Mohamedis, ſed & multa alia futurorum praedicens*. Vide in Codice XIII. §. VIII. Vnico autem Capite continetur.

VIII. pag. 169. Caput CCXLVII. inſcribitur: Πῶς δεῖ σκέπτεσθαι τὰς μεταφορὰς τῶν χρόνων, καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ. *Quomodo conſiderare oporteat annorum translationes, quaeque in iis accidant iuxta quatuor anni converſiones*. Inc. Ἐπειδήπερ ἡ ἀρχὴ τοῦ χρόνου γίνεται τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κριοῦ. Deſ. καὶ αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς, τὰ αὐτὰ ἔσεσθαι δηλοῖ.

IX. p. 172. *b*. Sequuntur Theophili quaedam, nimirum, περὶ καταρχῶν, περὶ βασιλικοῦ κλήρου, περὶ τοῦ ἐνιαυσίου δεσπότου. Tum adiungitur pag. 176. *b*. Caput Περὶ μηνὸς κατὰ τὸν Νεχεψώ. Horum initium eſt: Τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι τῶν Αἰγυπτίων καὶ σοφώτατοι ἀστεροσκόποι ἐκ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὥρισαν εἶναι. Finis: ἐὰν δὲ μετὰ τὴν ἡμέραν, κακόν. Duos Theophilos accenſet inter Aſtrologos ineditos Fabric. B. G. Vol. II. pag. 515. Alterius memorantur ad Deucaſionem filium Prognoſtica ex Aſtrologia (Vid. Lambec. VII. p. 256.) Alterius (Alexandrini) Introductio ad Apoteleſmaticen laudatur a Cangio Gloſſar. in Πρωτοστάσιον, & alibi. Vtri vero adiudicandum ſit noſtri Codicis Excerptum Περὶ καταρχῶν &c. prorſus ignoramus.

X. pag. 177. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου καὶ ἑτέρων ἀστρονόμων. *Excerpta apoteleſmatica ex libris exegeticis Heliodori in Paullum, & aliorum Aſtronomorum*, Capitibus XXIII. comprehenſa; nam a CCLII. ad CCLXXIV. incluſive progrediuntur. Primum Caput eſt Περὶ τριγώνου καὶ ἑξαγώνου σχήματος καὶ τῶν λοιπῶν, & inc. Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα, ἀγαθόν ἐστι. Vltimum Περὶ οἰκοδεσποτείας καὶ χρόνων ζωῆς. Deſ. αὐτῷ προσνεμητέον τὴν οἰκοδεσποτείαν τῶν τῆς ζωῆς χρόνων.

XI. pag. 212. Ἐκ τῶν τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀστρονομικῶν. *Ex Hephaeſtionis Aſtronomicis Excerpta*. Prooemiom inc. Τῆς οὐρανίας διαθέσεως. Deſ. ὃ οἱ πολλοὶ θεμάτιον ὀνομάζουσι λέξομεν. Primum Caput, quod iuxta operis continuationem eſt CCLXXVI. (ſuus enim eſt etiam Prooemio oumerus) inſcribitur: Περὶ τοῦ θεματίου, ὅπως σχηματίζηται. Inc. Θεμάτιον τοίνυν λέγεται ἡ ὅλη οὐρανία διάθεσίς τε καὶ περιφορά. Vltimum περὶ ἐπεμβάσεως, deſ. ἤτοι τῶν μερικῶν ἐποχῶν αὐτῶν τῶν χρονοκρατόρων. Procedunt ad Caput uſque CCCXCVII. Verum autem omnia ad Hephaeſtionem pertineant, non ita facile dignoſci poteſt.

XII. pag. 249. Sequuntur alia Aſtrologica ſine titulo, atque initio, in quibus agitur de apparitionibus ſtellarum, de ſignificationibus XII. ſignorum, apoteleſmata ſolarium ac lunarium eclipſium, de variis operibus faciendis ſecundum Lunam; pag. 274. Canon, & Ephemeris ſtellarum fixarum expoſita anno ab Adamo 6854. (Chriſti MCCCXLVI.) Perſarum DCCXV. & tabulae quaedam Aſtronomicae; tum pag. 286. alia ſubiiciuntur, in quibus Pſellus, Blemmydes & Ptolemaeus laudantur. Hiſce autem admiſcentur pag. 289. Ψηφοφορία γεγονυῖα ἐπὶ τοῦ διὰ Βύζαντος παραλλήλου τῷ ,ςωξ' ἔτει ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ιζ'. ὥρᾳ μετὰ μεσημβρίαν ια'. *Calculatio facta ſub parallelo Byzantino, anno* 6860. (Chriſti MCCCLII.) *Menſe Ianuario die XVII. hora poſt meridiem XI.* Pag. 290. Θεμάτιον ἐκλείψεως γεγονυίας σεληνιακῆς ἐν ἔτει ,ςωπβ'. Αὐγούστῳ κβ'. ὥρᾳ γ'. τῆς νυκτός. *Thematium Eclipſis Lunaris factae anno* 6882. (Chr. MCCCLXXIV.) *Auguſti die XX. hora noctis III.* Pag. 291. Θεμάτιον γενεθλιαλογικὸν γεγονὸς ἐπί τινι ἐνδόξῳ ἀνδρὶ ἀπὸ τῶν βενετικῶν ἐν ἔτει ,ςωνγ' Φεβρουαρίῳ δ'. ὥρᾳ κβ' ἀπὸ μεσημβρίας. *Thematium genethliacum factum propter inclytum quemdam virum Venetum anno* 6853. (Chriſti MCCCXLV.) *Febr. IV. hora XXII. poſt meridiem*. Haec autem omnia Capitibus XXVI. continentur: ultimum enim eſt CCCCXXIII.

XIII. p. 296. Anonymi item alia Aſtronomica Capita XII. de ſphaera nimirum ſecundum Chaldaeos, de eclipſibus, de horoſcopis &c. quorum primum inc. Διήγησις σοφωτάτου ἀνδρὸς περὶ ποικίλης καὶ πολυμόρφου σφαίρας. Vltimum deſ. εἰ δὲ εἰς τὸ ἀστραγάλιον, ἀπρόσωπον τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς ἔξω βίας καθίστησιν.

XIV. pag. 301. Αὐτολύκου περὶ ἐπιτολῶν ἀστέρων. *Autolyci de ortibus ſtellarum*. Inc. Τῶν ἀπλανῶν ἄστρων αἱ ἐπιτολαί τε καὶ δύσεις, κ. λ. Sequuntur alia Capita, quorum ultimum quod eſt CCCCXLII. περὶ ὡροσκόπου, deſ. ἐστι βόρειον ἀνατολικόν. His pag. 302. quaedam alia ſuccedunt e Perſica Aſtrologia de eodem argumento. Plura habes exemplaria in Bibliotheca Regia Pariſienſi. Vid. Catalog. p. 487. Libros II. de vario ortu & occaſu ſiderum inerrantium Graece & Latine edidit Daſypodius Argentorati MDLXXII. 8. Vid. Fabric. T. II. p. 89.

(1) Vid. Catalogum Biblioth. Regis Galliae pag. 499. ubi adſeritur opus hoc eſſe ineditum. Adſervatur etiam in Veneta ad D. Marcum Bibliotheca, ut ex Catalogo eruitur pag. 149. inſcribiturque, Γρίφος Ἀστραμψύχου πάνυ. Habentur prius quaeſita plura in diverſas materias, quibus ſubiiciuntur reſponſa in decades CCII diſtributa, praemittuntur preces & modus reſponſa inveniendi, vulgo *Cabalam* appellant. Aſtrampſychi ad Ptolemaeum ſors, qua interrogati, vel interrogantes divinant. Ms. fuit in Bibliotheca Cardinalis a S. Angelo, teſte Labbeo p. 168. Bibl Novae Ms. Ex praemiſſis precibus auctor Chriſtianus fuiſſe arguitur.

Digitized by Google

XV. p. 302. *b. Excerpta ex Critodemo*, περὶ ἐχθρῶν τόπων ϗ ἀφέσεων, περὶ κρύψεως σελήνης, κ. λ. Capitibus XII. quorum ultimum, nempe CCCCLXI. eſt περὶ τοῦ ἐν ποίῳ μηνὶ ὁ γεννηθεὶς τελευτήσει. Vid. Fabricium B. G. T. II. pag. 511.

XVI. pag. 305. Vltima quatuor Capita ita ſunt inſcripta: I. περὶ ἀλλομένων μελῶν, II. περὶ ἐνυπνίων, III. Ὑπόδειξις διαλύσεως τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου ἀλλοιωμένων (1), IV. Ἡ δήλωσις τῶν ζῳδιακῶν σχημάτων, ϗ ἑτέρων τινῶν σεσημειωμένων, quibus conficitur numerus Capitum CCCCLXV. (2)

XVII. pag. 309. Tabula dierum utilium ad ſanguinis emiſſionem, purgationem, & vomitum, & fragmenta quaedam Genethliaca, & Medico-Aſtrologica.

XVIII. pag. 314. *b.* Occurrit reliquum Poëmatis Ioannis Camateri ad Manuelem Porphyrogenitum de Aſtrologia, de quo diximus ſupra §. II. quodque incipit a verſu:

Ὁ δωδέκατος ἀπόκλιμα τυγχάνει, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 320.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑʹ.

GEOGRAPHIAE PTOLEMAEI LIB. XI.

Titulus corrigendus

Strabonis Geographicarum rerum pars altera, incipiens a Lib. XI. uſque ad totum XVII.

COD. XV. CONcordat prorſus cum editione citata. Singulis autem libris Hypotheſes praemittuntur, quas vide in calce editionis Tom. II. pag. 1199. Heic notandus eſt error typographi in Montfaucon. Catalogo Biblioth. Bibliothecar. P. I. pag. 295. litt. A. ubi hunc Codicem deſcribens ait: *Codex Strabonis rerum Geographicarum pars ſecunda incipiens a libro XI. & finiens in XIII. &c.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. brevibus quibuſdam adnotationibus adſperſus. Conſtat foliis 233.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Scilicet

Aliud Syntagma Aſtrologiae Iudiciariae Scriptorum.

COD. XVI. COntinet hoc etiam Volumen rerum Aſtronomicarum collectionem ex variis Auctoribus excerptam, & CCLXV. Capitibus digeſtam, quorum indicem primae duae exhibent paginae. Indicem vero excipiunt verſiculi decem, nimirum:

Ἀβράμοιο πάϊς γράφεν τήνδε βίβλον ἑῇ χειρὶ,
Ἡ τέρμα εἴληφεν αἰῶνος (3) ἐφ' ἑβδομάτοιο,
Ἀριθμοῖο δέοντος ἐτῶν δέκα ϗ ἑκατόνγε,
Ἀὔξιν λαβεῖν μερόπων ἅπαν φῦλον ὃν ἐπὶ γαίης·
Ἡ πυκνὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας μαστεύουσα πλανητῶν
Μυθεῖται μερόπεσσιν ἀψευδῆ ἔπεα πάντα,
Ἡ δὲ καλά τε (4) φαῦλ' ὅσα τοῖσδε πρόκειται
πρὸς θεοῖο
Ἀθανάτοιο ἑζομένου εὐρὺν ἐς οὐρανὸν αἰεί·
Ἧς ἔπεα μελιηδέα χρυσοῖο πολλοῦ κρείττω,
Ὧν τε διὰ μερόπων ποθέοντες κλεινοὶ δείκνυνται.
Abraami filius ſcripſit hunc librum ſua manu,
Qui finem accepit ſeptimo ſaeculo,
Demto numero annorum decem & centum,
Ex quo exordium ſumſit univerſum hominum genus, quod eſt ſuper terram.
Qui crebras hinc inde planetarum revolutiones indagans
Loquitur hominibus verba omnia ſine mendacio,
Et pulcra, & bona, quotquot hiſce continentur per Deum
Immortalem ſpatioſo in caelo ſemper ſedentem.
Cuius verba melliti multo auro praeſtantiora ſunt,
Quae qui diligunt, inter homines inclyti demonſtrantur.

I. pag. 3. Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς κανόνας τῆς Ἀστρονομίας. *Traditio in Perſicos Canones Aſtronomiae*. Capitibus XVIII. comprehenſa, quorum ultimum eſt Προγνωστικὸν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλάμῃ γραμμῶν, *Prognoſticum a lineis, quae ſunt in palma*. Habes in Codice XIII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 23. *b.* Capite XIX. continetur Μέθοδος κυροῦ Δημητρίου τοῦ Χλώρου περὶ τοῦ, τί ποιῶν τις εὑρίσκει τὸν ὡροσκόπον, ἤτοι τὴν ἀνατέλλουσαν μοῖραν ἀπταίστως. *Methodus D. Demetrii Chlori* (5), *qua ratione invenitur Horoſcopus, ſeu pars oriens ſine errore*. Inc. Αἱ λεγόμεναι καιρικαὶ ὧραι τῇ μὲν κοινωνοῦσι ταῖς μεσημβριναῖς, κ. λ. Deſ. εὑρίσκομεν ϗ ὥστε τὴν πρώτην τοῦ ζυγοῦ ἀνατέλλουσαν. Sequuntur duo Thematia, primum factum *in creatione Domini Manuelis filii Imperatoris Ioannis Palaeologi anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *menſe Septembri, die XXV. in ipſo meridie*, (6) cum ſua expoſitione. Alterum *in ingreſſu Conſtantinopolim Imperatoris Domini Andronici Palaeologi, quum poſſeſſionem Imperii caperet; menſis Auguſti die XII. hora III. diei ab ortu Solis anno* 6884. (Chriſti MCCCLXXVI.) In eodem Capite continetur pag. 35. *brevis methodus ad inveniendum, in quo ſigno, & quali portione & minuto Sol exſiſtat*, compoſita a quodam Eleu-

(1) Huius tamen Capitis praeter titulum, nil aliud exſcripſit calligraphus

(2) Vbi notandus error in Catalogo Montfaucon. loc. cit. pag. 295. litt. A. ubi omnium ſumma Capitum centenario maior innuitur, dum caput CCCCLXII. *de palpitatione membrorum*, numero 562. & penultimum *de membrorum diſſolutione* numero 564. denotatur.

(3) Nempe anno ab O. C. 6890. (Chriſti MCCCLXXXII.) ubi vox αἰῶν, Latine *Saeculum*, pro *mille annorum ſpatio* accipienda eſt, ut vera ſcriptionis epocha ſtatui poſſit.

(4) Vt ita explicem vocem φαῦλα, movet me Euſtathius, qui ἀντ' ἀγαθοῦ uſurpari aliquando adnotat, & Laërtius apud Platonem ἀντὶ καλοῦ, ſic tamen ut utrobique exemplum deſideretur, nam hic quidem nullum affert, ille autem eiuſmodi, quod non valde ſatisfaciat.

(5) Nihil de hoc Demetrio Chloro occurrit apud Fabricium; nam quem citari ſubinde in ſcholiis Graecis Nicandri adfirmat B. G. Vol. II. pag. 620 & Vol. XIII. pag. 137. Medicus potius, quam Aſtronomus habendus eſt

(6) Hoc idem Thematium appoſitum erat in prima pagina Codicis XIII. huius Plutei.

Eleutherio, Scriptoris ut apparet magiſtro. Ad finem vero nonnulla ſunt de ſtellis adiecta. Tandem occurrunt Canones Perſici Aſtronomiae Tabulis CXL. comprehenſi.

III. pag. 107. *Iſaaci Argyri ad quemdam ſuorum amicorum, qui petierat ab illo ratione traditas methodos ſolarium, & lunarium circulorum, & quae ex iis conſequuntur.* Habes in Cod. XIII. huius Plutei §. II. Heic tamen additur in fine computus Paſchalis.

IV. pag. 116. Excerpta *ex Hephaeſtionis Thebani Apoteleſmaticis, & aliorum veterum,* quae a Capite XXI. uſque ad CCXXXIII. incluſive progrediuntur. Eadem vero ſunt, atque illa, quae habentur in dicto Codice XIII. §. III. excepto ultimo Capite περὶ δραπετῶν, quod in hoc deſideratur, qui propterea deſinit in verbis; ὁμοίως λαμβάνονται, καὶ ὁ κατὰ τὸ ἀνάπαλιν.

V. p. 236. *Medicomathematica Mercurii Triſmegiſti ad Ammonem Aegyptium*, unico Capite CCXXXIV. comprehenſa. In memorato Codice XIII. §. IV.

VI. pag. 240. *b. Galeni de decubitu infirmorum prognoſtica ex mathematica diſciplina;* tum alia omnia, quae loc. cit. recenſuimus §. V. Heic tamen poſt tabulam numericam, alia duo Capita ſequuntur de eodem argumento, quorum ultimum iuxta continuationem operis eſt CCLVIII.

VII. pag. 258. Capite CCLIX. continetur *Stephani philoſophi, & oecumenici magiſtri Alexandrini Tractatus apoteleſmaticus ad Timotheum diſcipulum occaſione recens natae, & impiae ſectae Mohamedis &c.* Ibid. §. VI. Adiecta heic tamen eſt quaedam Appendicula cum tabula, *quantum moveantur ſinguli planetae noctis unius, & diei ſpatio.*

VIII. p. 268. Caput CCLX. exhibet *Canones aliquot longitudinis, & latitudinis inſignium Civitatum;* Caput CCLXI. tabulas longitudinis, & latitudinis ſtellarum; Caput CCLXII. Canones ſtellarum XXX. lucidarum, quae in apoteleſmaticis aſſumuntur; Caput CCLXIII. membra ſignorum, & planetarum coniunctiones.

IX. pag. 279. *Ioannis (Philoponi) Grammatici Alexandrini de uſu Aſtrolabii, & quid ſingula in ipſo deſcripta ſignificent.* In Codice XXI. huius Plutei §. I. cum quo concordat.

X. pag. 290. Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου. *Iſaaci Argyri methodus faciendi Aſtrolabicum inſtrumentum.* Prooemium inc. Ἐπεὶ καθάπερ ἀρχαιότερος πίνακας χρείων, κ. λ. Deſ. ἔχει δὲ ὧδε τὰ τῆς ὑποσχέσεως. Opus in quinque Capita diſtributum inc. Τὸ μὲν ὂν ἐξωδοχεῖον, ὃ τὰ τύμπανα περιέχει. Deſ. εἰδότας ὡς ἀγαπητὸν, καὶ τὸ ἐφεσινοῦν τῶν τοιούτων ἐπιτυχεῖν. In fine adiicitur ſchematiſmus deſcriptionis circulorum parallelorum. Extat nondum editus Romae in Bibl. Vaticana, teſte Geſnero. Notandum in titulo tum huius, tum alterius Operis, quod mox innuimus §. III. expunctam fuiſſe vocem μοναχοῦ verbis Ἰσαὰκ & Ἀργυροῦ interiectam.

XI. pag. 297. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς πρὸς Σύρον συμπερασματικῆς τετραβίβλου, τὸ πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Symperaſmaticorum ad Syrum Tetrabibli* (quod vulgo dicitur *Quadripartitum*) *Liber I.* Poſt indicem Capitum XXIII. Prooemium inc. Τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικὸν τέλος παρασκευαζόντων. Deſ. καὶ πρῶτον τὸ δυνατοῦ. Liber inc. Ὅτι μὲν τοίνυν διαδίδοται. Deſ. ἀδύνατοι παντελῶς τυγχάνουσιν. Liber II. pag. 311. praevio indice Capitum XIV. inc. Τὰ μὲν κυριώτατα. Deſ. κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκολουθίαν ἐφοδεύσομεν. Liber III. pag. 323. praevio indice Capitum XIV. inc. Ἐφωδευμένην ἡμῖν. Deſ. καὶ εὐπροσκοπώτερον. Liber IV. pag. 337. *b.* item cum indice Capitum IX. inc. Τὰ μὲν ὂν πρὸ τῆς γενέσεως. Deſ. καὶ τῆς αἰτίας τῆς ἐκ τῆς συγκράσεως. In fine: Τέλος τοῦ δ' βιβλίου καὶ τῆς καθόλου πραγματείας τῶν πρὸς Σύρον συμπερασματικῶν. *Finis IV. Libri, ac totius Tractatus Symperaſmaticorum ad Syrum.*

XII. pag. 347. Περὶ τῶν καλουμένων κέντρων, ἐπαναφορῶν τε καὶ ἀποκλιμάτων καὶ τῆς ἑκάστης τῶν ιβ' τόπων ὀνομασίας καὶ δυνάμεως. *De iis, quae vocantur centra, de adſcenſionibus & declinationibus, & de ſingulis XII. locorum appellationibus & adfectionibus.* Inc. Τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου παρὰ τοῖς ἀστρονόμοις εἰς ιβ' μέρη διαιρουμένου, ἕκαστον τῶν τοιούτων ιβ' τμημάτων καλεῖται μὲν κοινῷ ὀνόματι ζώδιον. Deſ. ἐπὶ τὸ προγνωστικὸν τέλος ἐρχόμεθα. Opus Anonymi.

XIII. pag. 350. *b.* Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ'. *Claudii Ptolemaei Liber, qui inſcribitur* Καρπὸς, *ſeu fructus librorum ſuorum, centum conſtans Capitibus, ſeu Aphoriſmis, ad Syrum.* Inc. Προεκθέμενος, ὦ Σύρε, τὰς ἐνεργείας τῶν ἀστέρων. Deſ. οἱ δὲ οὐ κινεῖται, ἐγχώριος ἔσται ὁ ἐχθρός. Gr. & Lat. ex verſione Iov. Pontani edidere Ioachimus Camerarius & Phil. Melanchthon cum Tetrabiblo eiuſdem Ptolemaei. Norimb. MDXXXV. 4. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 420. In fine legitur nomen Scriptoris. nimirum Ἰωάννης ὁ Ἀβράμιος, *Ioannes Abraami filius.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat foliis 356.

ΠΕΡΣΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ.

PERSICA CONSTRVCTIO ASTRONOMIAE.

I. pag. 1. POſt titulum exteriori prorſus conſimilem, Opus inc. Τὸ βιβλίον τόδε καθ' Ἕλληνας μὲν σύνταξις λέγεται, κατὰ δὲ τὴν τῶν Περσῶν διάλεκτον ζῆζι. Ἀπὸ φωνῆς τοίνυν τοῦ Σαμψουχάρης ἀνδρὸς τὸ γένος Πέρσου πᾶσαν λογικὴν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένου ταύτην περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς κρείττονος τῶν ἄλλων ταύτης τὴν διδασκαλίαν ἀκήκοα. Deſ. οὕτω δὲ ἀριθμοῦνται, λαγὼς, κῆτος, ὄφις, ἵππος, πρόβατον, μαιμοῦ, ὄρνις, κύων, χοῖρος. In fine adnotatur ἔτους ͵ϛωλα', ἀπ' Ἀλεξάνδρου ͵αχλδ'. *Anno* 6831. (Chriſti MCCCXXIII.) *ab Alexandro* 1634. (error in numeris.) Tandem ſequuntur Tabulae Aſtronomicae. COD. XVII.

Co-

Digitized by Google

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 243.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO MAGNAE CONSTRVCTIONIS PTOLEMAEI.

COD. XVIII. I. p. 1. ΘΕ'ωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτῷ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ Α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Υ'πόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipſo facta in I. Librum Ptolemaei Conſtructionis Commentarius*, & quidem in duas partes diviſus. Prima pars inc. Συνεχέστερον προτρεπόμενος. Deſ. συνάγεται ὁ μφιε' μιε'. ἔγγιστα. In fine repetitur titulus hoc pacto: Θέωνος Α'λεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ α' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως τῶν εἰς τὸ β' τὸ α'. *Theonis Alexandrini Commentarii in primum Librum Mathematicae Ptolemaei Conſtructionis, in duas partes diviſi, pars prima*. Exſtat in Ptolemaei edit. Graeca Baſil. MDXXXVIII. ſupra cit. a pag. 1. ad pag. 42. Altera Pars, nullo titulo praemiſſo, inc. pag. 35. Διαλαβόντες ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ. Deſ. ἰσοδυναμεῖν τῷ ἀπ' ὀρθῆς τῆς σφαίρας ὁρίζοντι. Titulus huius ſecundae partis in fine ponitur hoc pacto: Θέωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ α' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου Υ'πόμνημα τὸ β'. *Theonis Alexandrini expoſitionis ab ipſo factae in primum Librum Ptolemaei Conſtructionis Commentarius ſecundus*. Ibid. a pag. 42. ad pag. 78.

II. pag. 70. Θέωνος Α'λεξανδρέως τῆς παρ' αὐτοῦ γεγενημένης ἐκδόσεως εἰς τὸ β' τῆς συντάξεως Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Theonis Alexandrini ex traditione ab ipſo facta in Librum II. Conſtructionis Ptolemaei Commentarius*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς συντάξεως, κ. λ. Deſ. καὶ ἔστιν ἡ ἔκθεσις τῶν κανονίων τοιαύτη. In fine: Τέλος τοῦ ὑπομνήματος εἰς τὸ β'. Ibid. a pag. 79. ad pag. 130.

III. pag. 126. *b*. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως ὑπόμνημα ἐκδόσεως παραναγνωσθείσης τῇ φιλοσόφῳ θυγατρί μου Υ'πατίᾳ. *Theonis Alexandrini in Librum III. mathematicae Ptolemaei Conſtructionis Commentarius ex traditione praelecta philoſophae filiae meae Hypatiae* (1). Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ α' ϗ β' βιβλίῳ, κ. λ. Deſ. διὰ τὸ τῆς κινήσεως αὐτῆς, ὡς ἔφαμεν, τάχος. In fine repetitur titulus: Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ γ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Pro hoc Theonis Commentario, exſtat in cit. edit. a pag. 131. ad pag. 194. alter Nicolai Cabaſilae. Hic Theonis Commentarius in tertium Librum latuit profecto Fabricium, quum Nicolai tantum Cabaſilae in eumdem enarrationem exſtare confirmet B. G. Vol. VIII. duobus in locis, nimirum pag. 208. §. IV. ubi praeterea verba haec adfert: Τῷ Θέωνος τὸ τρίτον λείπει, καὶ οὐδὲ εὑρίσκεται τὸ σύνολον, & pag. 212. §. IV.

IV. pag. 165. *b*. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ τέταρτον τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum IV. Mathematicae Ptolemaei Conſtructionis*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ κ. λ. Deſ. ἐκεῖνο συμφώνως τοῖς τοῦ Πτολεμαίου ἐπιλογισμοῖς. In fine: Θέωνος Α'λεξανδρέως ὑπόμνημα εἰς τὸ δ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. Ibid. a pag. 195. ad pag. 230.

V. p. 204. Θέωνος Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ϛ' τῆς μαθηματικῆς Πτολεμαίου συντάξεως. *Theonis Alexandrini in Librum VI. Mathematicae Ptolemaei Conſtructionis*. Inc. Διεξελθόντες περὶ τῶν ἐν τῷ ε' βιβλίῳ ἐκτεθειμένων. Deſ. καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπλανῶν τε καὶ πλανωμένων ἀστέρων πραγματείαν. Ibid. a pag. 273. ad pag. 352.

VI. pag. 259. Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ε' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum V. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Διεξελθὼν ὁ Πτολεμαῖος καὶ ἐν τῷ δ' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν, κ. λ. Deſ. διὰ τοῦ τῶν γωνιῶν κανόνος, καὶ τῶν ἐν κύκλῳ εὐθειῶν. Ibid. a pag. 231. ad pag. 272. Deſunt in Codice, quae ibi adferuntur ex Theone a pag. 237. ad pag. 244.

VII. pag. 305. Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ϛ' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. *Pappi Alexandrini in Librum VI. Mathematicorum Claudii Ptolemaei Scholion*. Inc. Ε'ν τῷ ε' βιβλίῳ τῶν μαθηματικῶν ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου, πρώτῳ κεφαλαίῳ, κ. λ. Deſ. . . . . (2) ζοντος ἀντὶ τῆς ὑπὸ βρδ γωνίας. In fine repetitur titulus hoc pacto: Πάππου Α'λεξανδρέως εἰς τὸ ϛ' τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῶν σχόλιον. In dicta editione non apparet. Hic quoque Pappi Commentarius in Librum VI. latuit hactenus bibliographos, ac Fabricium praecipue, qui loc. cit. Commentariorum in magnam Ptolemaei Syntaxin ſuos cuique ἑρμηνευτῇ libros adiudicans, ait: *in quinti initium, & partem Pappo debetur*: idemque paullo ante pag. 208. §. IV. poſt adlatum Suidae teſtimonium de Pappi in Libros IV. Ptolemaei Conſtructionis Commentario, ſubdit, *ſed hodie ſub Pappi nomine habemus tantummodo Commentarium in libri V. partem*: illam nimirum, quam mox recenſuimus §. VI. & paullo poſt ait „ ſi Codicum Mss. auctoritas ipſi ſuffragaretur, ſe in eam ſententiam iturum, ut arbitraretur, etiam Commentarium in I. II. & IV. Librum Pappo tribuendum, ita ut Pappus libros quatuor primores (ex quibus perditus ſit tertius) illuſtrarit, & quinto fuerit immortuus &c. „ quod quidem noſtri Codicis auctoritate falſum eſſe deprehendimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. cuius venerandam vetuſtatem litterae grandiores, quibus eſt exaratus, ac maximam partem accentibus, ac ſpiritibus deſtitutae, ti-

(1) Fuit Iſidori philoſophi coniux, ſed ita ut coniugii uſu abſtineret. doctiſſima femina, e cuius ſcriptis nihil aetatem tulit. Vide quae de ea tradit Iac. Bruckerus in Hiſt. Critic. Phil. T. II. p. 351.

(2) Puncta illa marginis externi lacerationem innuunt, quae in poſtremis quatuor huius Codicis paginis miſerrime iniuria temporis contigit.

tituli etiam Librorum charactere vere quadrato conſcripti, ceteriſque ut plurimum ornamentis inſtructi, quae Saeculo X. ineunte apud calligraphos erant in uſu, apertiſſime demonſtrant. Hunc Langius *optimum, rarum & inſignem*, Holſtenius vero *inſignem librum ob ſcripturam, & antiquitatem* appellarunt; quorum poſtremus in ſchedis ſuis haec praeterea de ipſo memoriae tradit: *Codex omnium quotquot vidi mathematicorum antiquiſſimus & pulcherrimus, ex quo editi exemplaris errores innumeri corrigi poſſent*. Fuit autem Angeli Politiani, ut in Codicis integumento interiori αὐτοχειρὶ adnotavit. Aliquot etiam ſcholia ad oram libri exhibet eiuſdem vetuſtatis, ſed ob reciſos margines miſerrime detruncata. Conſtat foliis ſcriptis 347.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Η΄. ΑΠΟ ΤΟΥ Ι΄. ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΖ΄.

STRABONIS GEOGRAPHI LIBRI VIII. A X. VSQVE AD XVII.

COD. XIX. CONtinet Strabonis Rerum Geographicarum poſtremos libros VIII. cum argumentis, primo quidem initio Voluminis coniunctim appoſitis, iterum vero ſingulis diſtincte libris praefixis. Eorum, quae prima exhibet pagina, nonnulla longiora ſunt in fine iis, quae in calce Strabonis Geographicor. cit. edit. adferuntur, nimirum XIII. XIV. & XVI. Primum enim deſinit: ἐκ τοῦ πολέμου εἶτα Αἰολίδα, Λέσβον, Μυλιάδα, Κιβυράτιδα, Συλίαν, Μυσίαν κατακεκαυμένην. Secundum: Ἰωνίας λεγομένης, καὶ Καρίας, Σάμου, Χίου, Ῥόδου, Κῶ καὶ Κύπρου. Tertium: καὶ τῇ ἐρυθρᾷ, ἐν οἷς ἔθνη, Ἐλυμαῖοι, Παραιτάκαι, Χαλωνῖται, Δολομηνοὶ, Καλαχηνοὶ, Χαζηνοὶ, Γορδυαῖοι, Μυγδόνες, καὶ τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῷ Νείλῳ. Quae vero unicuique libro praevia ſunt, ea cum editis ad amuſſim concordant: quemadmodum etiam librorum initium, & finis. In fine Libri XIII. haec leguntur: Τὸ γοῦν τρισκαιδέκατον περιέχοι Τρωάδα, Αἰολίδα, Λέσβον, Μυσίαν κατακεκαυμένην, Κιβυριάτιδα, Μυλιάδα. In fine XIV. haec alia: Ἐν τῷ ιδ΄ βιβλίῳ λέγει περὶ Ἰωνίας, καὶ Σάμου, καὶ Χίου, καὶ Καρίας, καὶ Ῥόδου, καὶ Κῶ, καὶ Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Κιλικίας, καὶ Κύπρου. In fine tandem XVI. ita habet: Τὸ ις΄ βιβλίον περιέχει περὶ τῆς Βαβυλωνίας, καὶ Ἐλυμαΐδος, καὶ Παραιτακηνῆς μέχρι τῆς Ἀδιαβηνῆς, καὶ Μεσοποταμίας, καὶ τῆς ἐντὸς Εὐφράτου Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ τῶν συνέθνων τῶν συναπτόντων τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῷ Νείλῳ. Quae, ut unuſquiſque videt, ſunt veluti breviſſima eorum, quae in ipſis libris aguntur, ἀνακεφαλαιώσεις.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis 240.

(1) Illum intellige Antiochum Aſtrologum, cuius Apoteleſmatica, ſeu Theſauri Apoteleſmatum Mss. in variis occurrunt Bibliothecis.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN APOTELESMATA PTOLEMAEI.

Ac praeterea ,

Claudii Ptolemaei, Procli Diadochi, & Anonymi Varia.

I. pag. 1. ΠΟρφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. *Porphyrii Philoſophi introductio in Apoteleſmaticen Ptolemaei*, cum figuris geometricis ad marginem. Prooemium inc. Ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκριτικῆς θεωρίας. Deſ. καὶ τοῖς λόγων ἀμυήτοις εὐσύνοπτον. Primum Caput, Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς παρόδοις γινομένων ἐπισημασιῶν, inc. Ὁ ἥλιος τοίνυν καθάπερ τις κράτιστος. Vltimum, Περὶ τῶν ἀκτίνων τῶν πλανητῶν, deſ. ἔμπροσθεν ζ. καὶ ὄπισθεν ζ΄. Hanc Iſagogen alii ad Antiochum (1) referunt, ut Petrus Peritus p. 133. Obſervationum, & Thomas Gale ad Iamblichum de Myſter. Aegypt. pag. 304. Prodiit Graece & Latine cum Hieron. Wolfii verſione Baſil. MDLIX. fol. ante ſcholia Demophili, & Hermetem de revolutionibus nativitatum. COD. XX.

II. pag. 19. *b. Claudii Ptolemaei Liber*, qui inſcribitur Καρπὸς, ſeu *fructus librorum ſuorum*, centum conſtans Aphoriſmis aſtrologicis, ad Syrum. Concordat cum illo Cod. XVI. huius Plutei §. XIII. quem vide.

III. pag. 25. *b. Anonymi Commentarius in Aphoriſmos praedictos*. Inc. Ἡ πρόγνωσις διχῶς νοεῖται, μία μὲν ἀπὸ τῆς γνώσεως, κ. λ. Deſ. αἱ μὲν σύνοδοι τῶν β΄ ἀστέρων γίνονται κα΄. Imperfectus eſt. Habetur & in Bibl. Veneta Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

IV. pag. 58. *Claudii Ptolemaei Quadripartitum*, ſive, *Apoteleſmatum ad Syrum Libri IV.* Concordant cum Codice XVI. huius Plutei, §. XI. exceptis titulis; in illo enim inſcribuntur Συμπερασματικά, in hoc Ἀποτελέσματα.

V. p. 115. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. *Enarratio in Tetrabiblon Ptolemaei*, ſeu in praedictos IV. Apoteleſmatum Libros, auctore Anonymo. Primi Libri Enarratio inc. Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος πρὸς τοὺς τὴν ἀστρονομίαν μὴ οἰομένους τέχνην. Deſ. δηλοῖ ψόξιν καὶ ἐμποδισμὸν τῆς συνουσίας. Libri II. pag. 155. *b.* inc. Τὰ μὲν οὖν καιριώτατα τῶν γενεθλιακῶν ἐκτεθειμένων πάντων. Deſ. τοῦτον καταπαύει τὸν λόγον. Libri III. pag. 181. *b.* inc. Ἐφωδευμένης ἡμῖν. Σκοπὸς ἐστὶν αὐτῷ ἐν τοῖς προοιμίοις τοῦ γ΄ βιβλίου. Deſ. αἴτιος πάντων τῶν εἰρημένων καθίσταται. Quarti denique pag. 223. inc. Τὰ μὲν οὖν πρὸ τῆς γενέσεως ἀπλήρωσα κατὰ τὸ γ΄ βιβλίον. Deſ. ἔγνωμεν ὅτι ἡ σελήνη ἀναβαίνει τὰ βόρεια παρὰ βαθμὸν τοῦ ἀνέμου (2)... Hanc ἐξήγησιν ſine auctoris nomine, una cum Por-

(2) Deſinit in quadam numericae notae figura, quam adſequi minime potuimus.

Porphyrii, ſeu Antiochi potius, (ut ſupra diximus) in Tetrabiblum Iſagoge, ſed admodum corrupta, ſcholiis e Demophilo collectis, librisque duobus Hermeti tributis de revolutionibus nativitatum &c. edidit Henricus Petri Baſil. MDIC. fol. eamque nonnulli perperam cum Procli Lycii in idem Ptolemaei Opus paraphraſi confundunt, quam Graece edidit Philippus Melanchthon Baſil. MDLIV. in 8.

VI. pag. 258. *Anonymi quaedam Apoteleſmatica*. Inc. Ο᾽ μὲν ὢν παντεπόπτης ἥλιος πυρώδης ὑπάρχων ἐ φῶς νοερὸν, ψυχικῆς αἰσθήσεως ὄργανον. Deſ. πρόῤῥησις συνόδου ϗ πανσελήνου πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Simile initium videre eſt &. in Bibl. Venet. Cod. CCCXIV. Catalog. pag. 146.

VII. pag. 266. Ε᾽κ τῆς εἰς Τιμαῖον Πρόκλου ἐξηγήσεως. *Ex expoſitione Procli in Timaeum*, Excerptum Arithmeticum. Inc. Ι᾽στέον, ὅτι ἀριθμητικὴ μεσότης ἐστὶν, ἐφ᾽ ἧς ὁ μέσος ἴσως κατὰ τὸ πόσον ὑπερέχει καὶ ὑπερέχεται. Deſ. αἱ ἄρα δύο μεσότητες περιέχονται ὑπὸ τῆς γεωμετρικῆς, ϗ ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλαις. Quinque extant Procli in Platonis Timaeum Commentariorum Libri, opus vere inſigne, & admirandum, quibus tamen quum non integer Timaeus, ſed vix eius tertia pars explicetur, ſuſpicari quis merito poſſit multo plures in illum Dialogum libros ſuiſſe elucubratum, eosque deinde temporis iniuria intercidiſſe.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. in cuius prima pagina legitur: *Olim Laurentii de Medicis, repertus inter libros Comitis Iohannis Mirandulani*. Conſtat foliis ſcriptis 267.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΑΒΙΟΥ ΧΡΗΣΕΩΣ.

IOANNIS PHILOPONI DE VSV ASTROLABII.

Nec non

Theonis Alexandrini, Claudii Ptolemaei, & Anonymi Varia.

COD. XXI. I. pag. 1. Ι᾽ωάννου Α᾽λεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου περὶ τῆς τοῦ Α᾽στρολάβου χρήσεως, ἐ τί τῶν ἐν αὐτῷ καταγεγραμμένων σημαίνει ἕκαστον. *Io. Alexandrini Philoponi* (1) *de uſu Aſtrolabii, & quid ſingula in ipſo deſcripta ſignificent*. Poſt tabulam Cap. XIV. prooemium inc. Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας. Deſ. ἕκαστον ἐροῦμεν. Cap. I. inc. Α᾽ μὲν ὢν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ. Vltimum deſ. διέστηκεν ἐπὶ θάτερα. Inter inedita recenſet Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 367. Habetur etiam Ms. in Bibl. Regis Galliae Tom. II. pag. 419. & in Bibl. Caeſarea apud Neſſelium Tom. IV. p. 63.

II. pag. 15. Υ῾πόθεσις τοῦ ἀστρολάβου. *Methodus Aſtrolabii*. Inc. Εἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον, μετέρχου ταύτην τόνδε τὸν τρόπον. Deſ. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς μεθόδου τοῦ ἀστρολάβου. Eſt Ammonii Philoſophi, ut apparet infra ex Cod. XXXI. huius Plutei §. III. ubi inſcribitur: Α᾽μμωνίου (2) φιλοσόφου περὶ τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως. *Ammonii Philoſophi de uſu Aſtrolabii*.

III. pag. 17. *b*. Ψηφοφορία κατ᾽ Ι᾽νδοὺς ἡ λεγομένη μεγάλη. *Calculatio ſecundum Indos, dicta magna*, auctore Anonymo. Inc. Εἴπωμεν δὲ ϗ περὶ τῶν ψήφων τῆς ἀστρονομίας. Ι᾽σθι, ὡς ὁ ἀριθμὸς ἐπεὶ ἔχει, κ. λ. Deſ. ἢ τὴν πλευρὰν ἐζήτεις εὑρεῖν. Inter hoc, & ſequens opus multa videntur deeſſe in Codice plurium paginarum abſciſſione.

IV. pag. 31. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ad Epiphanium filium*. Concordat cum Cod. VII. huius Plutei, §. I. Sequuntur deinde p. 64. *b*. alia Aſtronomica Capita anepigrapha, quorum tituli ſunt: 1. Πῶς αἱ καιρικαὶ ὧραι ὀφείλουσι μεταβληθῆναι διὰ μιᾶς μεθόδου πρὸς τὰς ἐν Α᾽λεξανδρείᾳ μεσημβρινὰς, καὶ πρὸς ἰσημερινὰς ὥρας, ϗ πρὸς ὁμαλὰ νυχθήμερα. 2. Μέθοδος εἰς τὸ ψηφίσαι τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζωδίου ἐστίν. 3. Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος ψηφοφορίας τῆς σελήνης. 4. Ε῾ρμηνεία τοῦ ἐξαψηλόγου. 5. Περὶ ὧν ποιοῦνται φάσεων πρὸς τὸν ἥλιον οἱ ε᾽ ἀστέρες. 6. Περὶ συνοδοπανσελήνων. 7. Μέθοδος ἁπλουστέρα, δι᾽ ἧς εὑρίσκεται ἡ σύνοδος καὶ πανσέληνος. 8. Η῾λίου ἐποχή. Primum inc. Ο᾽...ίλομεν ἐν τῷ ζητουμένῳ κλίματι, κ. λ. ultimum deſ. ϗ εἰς ἣν καταλήξῃ μοῖραν ὁ ἀριθμὸς, ἐκείνην ἐπέχει ὁ ἥλιος. Tandem pag. 74. ſuccedunt Tabulae Aſtronomicae, cuiusmodi in aliis etiam occurrunt Codicibus, ac praecipue in XXVI. ubi ſingularum titulos protulimus. Prima heic eſt Συνόδων ϗ πανσελήνων κανόνιον. Inter hanc, & ſecundam, quae inſcribitur, Πόλεις ἐπίσημοι Εὐρώπης. inſeritur Caput, cui titulus, Περὶ μηνιαίων ἀποτελεσμάτων, *De menſium apoteleſmatibus*. cuius initium eſt: Ο᾽σάκις ὧν ἐὰν προαιρώμεθα. Finis: τόν τε ἀέρα ϗ τὸ ὕδωρ μεταβάλλειν πέφυκεν. Tum alia manu nomina menſium apud Athenienſes & Graecos. Nonnulla praeterea ſcholia marginalia in ſecundam, & tertium Tabulam *de menſibus variarum gentium*, ſunt adſcripta. Vltima exhibet Horizontum delineationes per VII. climata, Meroës, Soënes &c. quales innuuntur infra Cod. XXVI. §. XXX. & XXXI.

V. pag. 154. Πτολεμαίου μαθηματικῶν ἕκτον. *Ptolemaei Mathematicarum rerum, ſeu Mathematicae Conſtructionis Liber VI.* Capita continens XIII. quorum praecedit index. Concordat cum cit. edit. Baſil. a pag. 135. ad p. 164. Accedunt ſcholia marginalia non pauca.

VI. p. 183. Ε᾽κ τῶν εἰς τὴν Πτολεμαίου μαθηματικὴν σύνταξιν ἐπιστασιῶν. *E meditationibus, ſeu Commentariis in Mathematicam Ptolemaei Conſtructionem* Excerpta, auctore Anonymo. Sunt autem in primum, ſecundum, tertium, quartum, & ſextum Librum. Inc. Ο῞τι τότε ἀκριβὴς ἰσημερία γίνεται. Deſ. πληρουμένης δηλονότι ϗ οὔσης ἐ ἐπιφαινούσης. Poſtrema duo

fo-

(1) Vixit ſaeculo poſt Chriſtum natum ſexto.
(2) Hic Ammonius eſt Hermeae F. praeceptor Ioannis Philoponi.

folia manu diverſa ſunt exarata, ſed penultimum non ſuo loco poſitum ante tres paginas invenies.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 203.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΕΩΜΑΝΤΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ.

LIBER GEOMANTICVS INCERTI AVCTORIS.

Scilicet

Liber Geomantiae cum punctis & figuris Geomanticis Pythagorici Laxeuterii, ſive Rhabolii, ita vocati Perſice, in quo plurimae leguntur voces, ut arbitror, Perſicae.

COD. XXII. I. pag. 1. PRaemittuntur initio LXX. ſententiae ad excitandam fiduciam in Deum, circa futurorum eventus. Inc. Μεγάλη χαρὰ καὶ εὐφροσύνη ἀνατέλλει σοι. Deſ. καὶ ὅσα ἂν βύλεται τῇ αὐτῦ χάριτι. Ἀμήν. Pag. 10. deſcripta ſunt XII. Zodiaci ſignorum, ac planetarum figurae cum ſuis explicationibus, & punctis, quibus haec verba leguntur adſcripta: Μιχαῆλος Ἀποςόλης Βυζάντιος ἐμετρίασεν. *Michaël Apoſtolius Byzantius dimenſus eſt:* cuius manu exaratus videtur hic Codex. Pag. 11. ſequitur Liber ipſe Geomantiae, cum punctis & figuris Geomanticis, cui titulus: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῦ Πυθαγορικῦ Λαξευτηρίυ, ἤτοι τοῦ Ῥαβολίυ (1), ὕτω πως λεγομένου Περσιςί. *Initium cum Deo Pythagorici Laxeuterii, ſive Rhabolii, ita vocati Perſice.* Inc. Τὸ εἶδος τόδε τὸ ὄνομά ἐςι τοῦ λαχιάμ, ὅς ἐςι κύριος τοῦ πρώτου οἰκήματος. Deſ. καὶ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Adiiciuntur in fine, pag. nimirum 57. *b.* tabulae XII. locorum, & explicationes notarum aſtronomicarum, de planetis; pag. 58. nomina Cometarum iuxta Ariſtotelem, & Apuleium; pag. ead. *b.* virtutes quorumdam lapidum, arborum, herbarum, & animalium; pag. 61. alia pauca aſtronomica de Lunae cyclo, & ſeptem planetarum ſignificationes per totidem hebdomadae dies.

II. pag. 62. Ἀρχὴ τῆς ἀςρονομίας. ἄρχεται μὲν ἐκ τῦ Μωϋσέως τοῦ προφήτυ. *Initium aſtronomiae; exorditur autem a Moyſe Propheta.* Inc. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Deſ. ϛ τὰ ζῴδια εἰς ιβ'. Eſt Tractatus Anonymi Aſtrologicus, & Apoteleſmaticus; in principio tamen nonnulla traduntur de capite, vertebris, humeris, pectore, & aliis membris terrae; in fine vero tabula quaedam aſtronomica delineata eſt.

III. pag. 81. Ἐρωτεαποκρίσεις φιλοσόφυ τοῦ Ἀριςοτέλυς. *Interrogationes, & reſponſiones Philoſophi Ariſtotelis* de rebus aſtronomicis &c. Inc. Ἐρώτησις. Τί ἐςιν ὁ ὐρανός. Deſ. τῆς τῶν τόπων ἐξαλλαγῆς.

IV. pag. 83. Ἀποφθέγματα σοφῶν ῥητόρων περὶ φύσεως. *Sententiae ſapientum Rhetorum de natura.* Inc. Ὁ ὐρανὸς, λέγει ὁ μέγας Βασίλειος, καπνοειδής ἐνι. Deſ. οὐ πιάνεται ἡ σελήνη.

V. pag. 86. Modus inveniendi Paſcha, litteram dominicalem, & aureum numerum cum ſuis tabulis, in quibus nonnulla leguntur Graece quidem, ſed ſine accentibus; alia Italice, & alia Italice quidem, ſed litteris Graecis exarata: prorſus autem exilia mihi videntur.

VI. p. 95. *b.* Περὶ προγνώσεων πραγμάτων, μέθοδος προγνωςικὴ τοῦ ἁγίυ Εὐαγγελίυ, καὶ τῦ ψαλτηρίυ. Ποίημα κυρίυ Λέοντος τοῦ σοφοῦ. *De praedictionibus rerum, methodus prognoſtica a S. Evangelio, & Pſalterio. Opus Domini Leonis Sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Deſ. ἀπὸ ἐναντίου μεταπρέπει. Nihil de hoc Leonis Opuſculo apud Fabricium.

VII. pag. 97. *b.* Aſtrologica quaedam, ſeu potius Cabaliſtica, ad inveniendum ſignum Zodiaci, in quo quis natus eſt; pag. 98. *Preces quaedam ad Deum Laxeuterii*; pag. ead. *b.* *Interpretatio XII. figurarum*; pag. 99. alia pauca de ſtellis, & poteſtatibus ipſarum; tandem pag. 101. *b.* de inveniendo theſauro &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 101.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

PROGNOSTICA TEMPORVM ANNI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Eclogae Geoponicae in Libros XX. diſtributae

I. pag. 1. MVtila eſt initio haec Geoponicorum Collectio: deſideratur enim Praefatio ad Conſtantinum Porphyrogenitum, cuius iuſſu & auſpiciis fuiſſe compoſitam patet ex elogio, quo illum Auctor proſequitur, dum vocat τερπνὸν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα; quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Operis initium fit a Capite, cui titulus: Προγνωςικὰ μακροτέρυ χειμῶνος. *Prognoſtica longioris hyemis.* Inc. Πρῖνοι, καὶ δρύες τὸν καρπὸν πολὺν φέρουσαι, κ. λ. Finis vero in illo, quod inſcribitur, Σύνθεσις δελέατος, *Compoſitio eſcae*; cuius ultima verba ſunt: καὶ πλάσας κολλύρια ὡς τὰ θυμιάματα, ξήραινε ἐν σκιᾷ. Auctor huiuſmodi γεωπονικῶν συναγωγῆς incertus. Varias hac ſuper re variorum Scriptorum ſententias vide apud Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 501. qui praeterea pag. 506. ſeqq. Scriptorum nomina, quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis, ordine alphabetico depromit. COD. XXIII.

II. pag. 119. *b.* In fine quaedam pauca Aſtrologica de diebus & horis, diverſa manu ſunt exarata, in quibus primus anni menſis ponitur Martius. Haec quum minuto, atque evaneſcente charactere fuiſſent exſcripta, iterum alia manus eadem ad verbum exaravit.

(1) In Cod. Colbert. ... appellatur ῥαμπλὸν (al. ῥαβουλὸν) Vide Cangii Gloſſarium ad Scriptor. med. & infim. Graecit. in voce Λαξευτηριον, & Ῥαμπλον.

Digitized by Google

Codex Graecus membranaceus Mſ. in 8. Saec. XIII. Hoc exemplar *antiquum* vocat Holſtenius in ſchedis Mſs. Conſtat foliis 121.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ.

DE DECENNARIO NVMERO INCERTI AVTHORIS.

Titulum corrige

Manuelis Moſchopuli Erotemata emendata.

COD. XXIV. I. pag. 1. OCcurrit in primis ſex foliis fragmentum Grammaticum, initio & fine mutilum, cuius prima verba ſunt . . . . . . μετροῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕως τοῦ τετάρτου, ϗ τελειοῦται ὁ δέκατος ἀριθμὸς, κ. λ. poſtrema vero: τὸν αὐτὸν τρόπον ϗ τὰ φωνήεντα εἰ ϗ δύνανται καθ' ἑαυτὰ . . . . . Agitur autem in hoc de accentibus, apoſtrophis &c. In ſummo vero primi folii margine leguntur iſta: περὶ τοῦ δεκάτου ἀριθμοῦ. Ταῦτα ἀκριβεστέρως ἐστὶν εὑρεῖν παρὰ Πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρεσκόντων φιλοσόφοις. *De decennario numero. Haec accuratius licet invenire apud Plutarchum in libro de Placitis Philoſophorum.* Ex quibus verbis exteriorem Codici titulum apponendi occaſio data eſt.

II. pag. 7. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium cum Deo Erotematum emendatorum per Manuelem Moſchopulum.* Ὅρος προσῳδίας, *Definitio Proſodiae.* Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς κατὰ τὸ ἐπαγγελτικὸν τῆς λέξεως ἐκφερομένη. In calce huius paginae legitur: Τοῦτο τὸ σύγγραμμα ἐν μέν τισι διαφέρει κομιδῇ ἀπ' ἄλλα τοῦ Μοσχοπούλου γνωριμωτέρου συγγράμματος, ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν κατὰ τὰ αὐτά. ἐστιν ἐκείνῳ . . . . . (1) *Hoc Opus in quibuſdam valde differt ab alio notiore Opere Moſchopuli, in pluribus vero convenit cum illo* . . . . . . Deſ. τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν περισπωμένην ἀπέλειψεν τὸ ὑποτακτικόν (2). In fine ſubſcriptio legitur ita perplexe exarata, ut vix haec coniiciendo exſculpere potuerimus, de quibus tamen adhuc dubitamus. Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ὁμοφοίτου μεγάλου Γεωργίου τοῦ Λασκάρεως, μηνὶ Ἰουλίῳ λα'. ἰνδ. θ'. ἔτους ͵ϛωξδ'. *Completus eſt praeſens liber manu mea condiſcipuli magni Georgii Laſcaris, menſe Iulio, die XXXI. indict. IX. anno* 6864. (Chriſti MCCCLVI.) (3).

III. pag. 121. Sequitur Declinatio nonnullorum nominum, & coniugatio primae barytonorum.

Codex Graecus chartaceus Mſ. in 8. Saec. XIV. Conſtat foliis 133.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

DIONYSII TERRAE HABITABILIS DESCRIPTIO.

Ac praeterea

Aeſchyli, & Sophoclis Tragoediae.

I. pag. 1. PRaecedunt prolegomena de Dionyſii patria, genere, & operibus; de diſcrimine Geographiae a Chorographia; de ventis, de oceano, de inſulis, de praecipuarum regionum, puta Aegypti, Alexandriae, Italiae figura, &c. e quibus tamen multa propter primi folii lacerationem, perierunt. Inc. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν ἤδε Δίωνος Ἀλεξανδρεὺς, κ. λ. Deſ. ἡ δὲ Ἰταλία ζώσσῳ, ἡ μέν τοι Νάξος φύλλῳ ἀμπέλου. Pag. ead. *b.* incipit *Dionyſii Orbis Deſcriptio*, cuius paraphraſis marginalis, auctore Anonymo, inc. Τὰ περὶ τὴν γῆν ϗ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος. Deſ. ὧν τινων ἕνεκα ἐκ τῶν μακαρίων ϗ ἀθανάτων Θεῶν ἡ ἀμοιβὴ, ὥσπερ ἡ ἀνταπόδοσις ἀνταξία γένοιτο. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως, ὁμοῦ στίχοι χίλιοι ρπε'. *Finis cum Deo Dionyſii Orbis Deſcriptionis, ſimul verſus MCLXXXV.* Hoc Dionyſii Periegerae Opus editum eſt G. & L. inter Geographiae Veteris Scriptores Graecos Minores Oxoniae e Theatro Sheldon. MDCCXII. in 8. Vol. IV. a p. 2. ad p. 199. Paraphraſis vero in calce eiuſdem Tomi a pag. 1. ad pag. 33. Pauca, quae ſequuntur in editione de duodecim ventis, eadem Codex habet in praedictis Prolegomenis. COD. XXV.

II. pag. 39. *Aeſchyli Tragoediae III.* cum ſcholiis marginalibus. Prima eſt: *Prometheus Religatus*, cum argumento, & Aeſchyli vita. Illud inc. Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου. Deſ. ἔξεστι συμβαλεῖν. Haec vero: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. Deſ. αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Longior eſt in fine, quam in edit. Graec. MDLVII. ex officina Henr. Stephani. Scholia inc. Τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὅρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρόν. Deſ. ὦ μήτηρ ἐμὴ ὦ Θέμις. Habentur & haec in dicta edit. a pag. 5. ad pag. 64. In fine Epigramma iambicum decaſtichon legitur de monte Aetna, nimirum;

Αἴτνη τίς ἐστιν Ἰταλῶν ὄρος μέγα,
Ἐξ ἧς καταῤῥεῖ παμφάγου πυρὸς νᾶμα
Μέχρι πολίχνης Κατάνης λεγομένης·
Ῥοιζεῖ δὲ δεινῶς, ὡς ποταμὸς ἐμφέρων·
Πνεῦμα γὰρ ἐκ γῆς ἐσπεσὸν ταῖς κοιλάσι
Κισσήρεως νάφθης τε πεπληρωμένης
Χωροῦν σοβαρῶς ἐκπυροῦται τῇ βίᾳ·
Εὑρὸν δὲ ταῖς σύραγξιν ὕδωρ ἐμφέρον
Τὸ πνεῦμα παντάπασιν ἠρεμωμένον
Ἀναφλεγωθὲν ἐξανάπτει πῦρ ῥέον.

Tum

(1) Alia erant exarata, ſed reciſo margine exciderunt.

(2) Duo fuere Manueles Moſchopuli, unus Cretenſis, clarus circa A. C. MCCCXCI. alter huius patruelis, Byzantinus, qui poſt captam Conſtantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori tribuuntur haec Erotemata in Cod. Baroc-ciano XXXV. poſteriorem auctorem habet liber de Vocibus Atticis in Philoſtrati Imaginibus &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37.

(3) Montfauconii error corrigendus, qui pro 6864. ſupponit 6874. Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 196. litt. C.

Digitized by Google

Tum alii verſus iambici in Prometheum, & Aeſchylum, qui ſunt eiuſmodi:

Ἀνθ᾽ ὧν τὸ πῦρ δέδωκας ἀνθρώπων γένει,
Τρύχῃ βίᾳ φάραγγι προσπεπηγμένος.
Τὸ πῦρ, Προμηθεῦ, ὃ βροτοῖς ἐχαρίσω,
Ὕλῃ πρὸς ἀκάματον εὑρέθη φλόγα
Ὀργῆς κατά σα πρὸς θεῶν πυρσουμένης.
Αἰσχύλε, τί φῄς; τοὺς θεοὺς σὺ προσφέρεις
Πάσχοντας αἰσχρῶς ἐκ θεῶν ὁμοτρόπων,
Καὶ πῶς ἄρα λέληθας σαυτὸν εἰς τέλος
Θεὸς σεβάζων τοὺς παθητοὺς τὴν φύσιν,
Καὶ μὴ δυνατοὺς ἐκφυγεῖν τιμωρίαν;
Οὐαὶ Προμηθεῦ κρώζων, οὐαί σοι μέγα·
Χάριν βροτῶν γὰρ ἠπάτησας τὸν Δία,
Καὶ λάθρα τούτου πῶς τὸ πῦρ ἐκκλέψεις·
Εἶτ᾽ οὐδ᾽ ἐπείσθης ὥσπερ ἐσταυρωμένος
Τὸν ἐκβαλόντα τὸν θρόνον εἰπεῖν Δία·
Τῷ τοι κεραυνὸς ἐκ πολλοῦ κατηγμένος
Ἔργον τίθησι συντριβῆς σε τὸν τάλαν.
Αἴαζε τοίνυν, τοῦτο γὰρ πάρεστί σοι.

III. pag. 72. *Eiuſdem ſeptem Duces adverſus Thebas* cum argumento, quod inc. Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα. Deſ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα ἐν Αἰγύπτῳ ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. Aliquantum differt ab edito. Scholia inc. Κάδμου πολῖται. Ὁ Ἐτεοκλῆς προλογίζει. Deſ. τῷ κύματι, καὶ τὸ καταλυσθῆναι τροπῇ ἐπήνεγκε. Ibid. a pag. 68. ad pag. 123. In fine verſus iambici IX. in hanc Tragoediam leguntur, qui ſunt:

Ἄνθρωπε, ζητεῖς, τίνες οὗτοι οἱ δύο
Οἱ πατράδελφοι καὶ ταχύμοροι τάχα
Οἰδίποδος φεῦ τοῦ πανοικτίστου γόνος.
Πληροῖ κατάρας πατρικὰς πεπρωμένη
Αἵματι κληρώσασα Λαΐῳ δόμον
Τοῖς πατραδέλφοις συγγόνοις Λαβδακίδαις,
Οἷς οἶκος ᾅδης, Ἀχέρων, λίμνη, Χάρων,
Καὶ τὸ στυγητὸν τῆς Στυγὸς σκηπτὸν νᾶμα·
Κτανθεῖσι καὶ κτείνασιν ἀλλήλους ξίφει.

IV. pag. 94. *Eiuſdem Perſae*. Argumentum inc. Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθοις. Deſ. Δαρεῖον εἶναι γράφουσι. Scholia inc. Τάδε μὲν Περσῶν. Ταῦτα δεικτικῶς. Deſ. ἀπὸ τῆς βάρεως ναυσὶ τρισκάλμοις. In fine legitur notatum. Ὦ Χριστὲ βοήθει τῷ δούλῳ σου Νικολάῳ τῷ Περδικάρῃ. *O Chriſte, auxiliare ſervo tuo Nicolao Perdicario*. Tum verſus IV. in Darium, nimirum:

Ὁ γαυριῶν μέγιστα Περσικῷ ξίφει,
Καὶ Βόσπορον πλῶν ξηρὸν δείξας καθάπερ
Ξέρξης βασιλεύς, Δαρεία παῖς Ἀτόσσης,
Ἄθυρμα ἰοὺ δείκνυται Ἰαόνων.

V. pag. 127. *Sophoclis Tragoediae III.* cum ſcholiis item marginalibus. Prima eſt *Aiax flagellifer*, cum Auctoris Vita, cuius initium: Ὁ Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Deſ. κατέμιξε. Exſtat in Graeca Sophoclis edit. Genev. MDLXVIII. 4. curante Henrico Stephano. Pag. 128. *b.* Prolegomenon περὶ κωμῳδίας, *De Comoedia*. Inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας ἔκ τε λέξεων καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. Deſ. ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Ἡρακλέα. Deeſt in cit. edit. Pag. ead. Argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστι πραγμάτων. Deſ. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινεν. In fine aliquantum differt ab edito. Scholia marginalia inc. Ἀεὶ μέν, ὦ παῖ. Κυνηγετικὸν ἀντὶ τοῦ κυρίου. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἀεὶ ὁρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πεῖράν τινα δόλῳ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς, κ. λ. Deſ. ὅθεν καὶ πολυτελὴς τράπεζα, καὶ τὸ τελούμενον δημόσιον. Et haec ab editis differunt, utpote in Codice pauciora, ac breviora. Clauditur Drama verſibus quibuſdam ἡρωελεγείοις, qui, ob marginem blattis corroſum, peſſime ſunt detruncati.

VI. pag. 166. *Eiuſdem Electra* cum hypotheſi, & ſcholiis. Illa inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεύς. Deſ. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. Haec inc. Ὦ τοῦ στρατηγήσαντος. Πολλάκις παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ παλαιοί, κ. λ. Deſ. μὴ πέρα λέγειν. Περισσὴ γὰρ ἡ ἀπέχθεια διατριβὴ πρὸς τῷ τέλει ἐκτείνειν λόγους. Legitur in fine ſequens iambicum octaſtichon:

Λέαιναν, ἢ δράκαιναν, ἀλλ᾽ οὐ μητέρα,
Καὶ τὸν σύνευνον ἄνδρα τὸν πατροκτόνον,
Ὁ τοῦ πατρὸς τιμωρὸς ἐκτελῶν ὄντα
Τὴν τοῦ θεοῦ κράτιστον ἄσκευος μόνην
Κτανὼν ἔβαλλεν, ὡς ὀνείροις εἶπε πάλαι
Εἶδε θανοῦσα πρὶν θάνῃ τελεσφόρα.
Ἡ δ᾽ αὐταδέλφη χαρμονῆς πεπλησμένη
Ἀφῆκε λύπρον πένθος, ἄστεγκτε δάκρυ.

VII. pag. 195 *Eiuſdem Oedipus*, cui praecedit Hypotheſis ἔμμετρος, & alia prolegomena, quae habentur in dicta edit. p. 145. praeter Caput illud, quod inc. Ὁ τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν, κ. λ. Scholia inc. Ὦ τέκνα. Φιλότιμον καὶ προνοητικὸν τὸ τοῦ Οἰδίποδος ἦθος. Deſ. καλῶς γὰρ τοῖς λέκτροις ἐπεμπίπτει. δι᾽ αὐτὰ γὰρ ἀπόλλυται, quae pertinent ad verſum. Πύλας δ᾽ ὅπου, κ. λ. Mutila eſt enim in fine Tragoedia, ac deſinit in verſu: Μνήμης παλαιῶν, κ. λ. quod incidit in cit edit. pag. 201.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 12. Saec. XIV. tineis multis corroſus. Conſtat foliis 221.

ΘΕΩΝΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

THEONIS EXPOSITIO IN CANONES PTOLEMAEI.

Hic vetuſtiſſimus Codex continet Theonis COD. XXVI.
Alexandrini Commentarium in promptos Ptolemaei Canones ad Epiphanium filium, qualis in Cod. VII. huius Plutei §. I. deſcriptus eſt, una cum Tabulis Aſtronomicis. Theonis quidem Commentarius, qui primas 30. paginas occupat, videtur conſcriptus ineunte ſaeculo XIV. charactere minuto, membranis recentibus: Tabulae vero Aſtronomicae, quae a pag. 33. *b.* ad finem uſque Codicis progrediuntur, ſaeculo X. ineunte, uncialibus characteribus, aureis, quadratis; ita ut conicere iure poſſimus, Commentarium ex antiquis membranis, laceris fortaſſe ac pereuntibus, fuiſſe reſtitutum, ac reliquis integris adhuc, ac ſuperſtitibus veteris calligraphi membranis adſutum: quod animadvertendum erat Langio & Montfauconio, teſtantibus hunc inſignem Codicem ſcriptum circa an-

annos DCCCC. quibus praenotatis, recenſionem adgrediamur.

I. pag. 1. Laterculi duo occurrunt recentiſſima manu deſcripti, quorum alter exhibet icoſipentaëterides, ſeu vigintiquinquennalia quinque aſtrorum, nimirum Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii, ab anno 1501. ad annum 1726. alter repraeſentat vigintiquinquennalia Solis, & Lunae inter ſpatium praedictorum annorum. Pag. vero 2. incipit Θέωνος ἑρμηνεία εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τοῦ Πτολεμαίου, *Theonis Commentarius in expeditos Canones Ptolemaei*, cuius initium & finis concordat cum illo dicti Codicis VII. Adiicitur ſtatim, manu tamen diverſa, ſequens annorum computus; Τὰ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Φιλίππου τοῦ διαδόχου Ἀλεξάνδρου ἔτη ͵ερπε'. μέχρι δὲ τοῦ πέμπτου ἔτους τοῦ Αὐγούστου ͵ευπδ'. καὶ μέχρι τοῦ Διοκλητιανοῦ ͵εψϟβ'. *Ab initio mundi uſque ad regnum Philippi ſucceſſoris Alexandri anni ſunt 5185. uſque ad quintum annum Augusti anni 5484. & uſque ad Diocletianum anni* 5792. Sequuntur deinde alia quaedam de planetis; ac tandem alter annorum computus, ex quo, ſi eſſet Codicis ſcripturae ſynchronus, ipſius aetas ſtatueretur. Ita vero habet: Συμπληρωμένης τῆς ιβ' ἰνδ. τοῦ ͵ϛωκβ' ἔτους παρῆλθον ἀπὸ μὲν ἀρχῆς τοῦ πρώτου ἔτους Φιλίππου τοῦ Ἀριδαίου βασιλείας ἔτη Ῥωμαϊκὰ ͵αχλη'. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς τοῦ Αὐγούστου βασιλείας ͵ατμγ'. ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ ͵αλ'. *Exacta XII. indict. anni* 6822. (Chriſti MCCCXIV.) *elapſi ſunt ab initio primi anni regni Philippi Aridaei anni Romani* 1638. *ab initio imperii Auguſti anni* 1343. *ab illo vero Diocletiani anni* 1030.

II. pag. 34. *b.* Succedunt Tabulae Aſtronomicae, antiqua manu graphice depictae, nono ſcilicet exeunte ſaeculo, ſub imperio Leonis Sapientis, quarum operae pretium ducimus, brevem indicem exhibere, titulos ſingularum proferendo. Hoc autem ordine procedunt;

I. Tabula pag. cit. Ὁριζόντων καταγραφὴ τοῦ διὰ Βυζαντίου, κ. λ. *Sphaerae delineatio cum circulis Finitoribus per quatuor partes, Signis Zodiaci, & Ventis.*

II. pag. 35. Κλίμα τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Clima paralleli Byzantii per Signa Arietis, Tauri, Geminorum, Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpii, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, & Piſcium.*

III. pag. 37. Παράλλαξις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Parallaxis paralleli Byzantii per Signa Cancri, Leonis, Virginis, Librae, Scorpionis, Sagittarii, Capricorni, Aquarii, Piſcium, Arietis, Tauri, & Geminorum.*

IV. pag. 38. Φάσις τοῦ διὰ Βυζαντίου παραλλήλου, κ. λ. *Phaſis Paralleli per Byzantium ab Oriente, & ab Occidente*, deinde Φωσφόρου, & Στίλβοντος, *Luciferi, & Mercurii ſtellarum.*

V. pag. 39. Tabula continens Catalogum Imperatorum ſuis laterculis diſtinctum, cum annis, quibus regnarunt. A Nabonaſſare autem uſque ad Alexandri mortem computantur anni CCCCXXIV. Primus igitur Catalogus eſt Aegyptiorum regum, a Philippo ad Cleopatram; ſecundus Romanorum, ab Auguſto ad Conſtantinum Palaeologum, quatuor tamen diverſis manibus exaratus. Prima manus ad Leonem uſque Sapientem (1) pertingit; ſecunda ab Alexandro ad Conſtantinum Monomachum; tertia a Domina Theodora ad Alexium Comnenum ſeniorem; quarta tandem a Ioanne Comneno ad Conſtantinum Palaeologum; quorum poſtremis ſex Imperatoribus nullus annorum numerus eſt adiectus. (2)

VI. pag. 40. Ὕπατοι Ῥωμαίων, *Conſules Romanorum*, ſive Tabula chronologica complectens faſtos Conſulares. Anni autem dupliciter computantur, ab Alexandro nempe, & ab Auguſto. Primus laterculus eſt Conſulum Antonii Pii, & Carmerini anno ab Alexandro CCCCLXI. ab Auguſto CLXVII. (Chriſti CXXXVIII.) Poſtremus Modeſti, & Arenthei Conſulum anno ab Alexandro DCXCV. ab Auguſto CCCCI. Chriſti vero CCCLXXII. quouſque Theo fortaſſe vixerat. Quare habentur heic Conſules per lapſum CCXXXV. annorum (3).

VII. pag. 43. *b.* Κανὼν σελήνης ἐκ συνόδου. *Canon Lunae ex coniunctione iuxta menſes Romanorum, & Aegyptiorum.*

VIII. pag. 44. Ἡμέραι κατὰ σελήνην. *Dies Lunares.*

IX. pag. 45. Ἡμερολόγιον μηνῶν διαφόρων πόλεων. *Hemerologium menſium variarum urbium*, continens ſcilicet diverſas menſium appellationes apud quatuordecim nationes, cum comparatione dierum per ſingulos ſingularum urbium menſes. Nomina populorum ſunt, Romanorum, Alexandrinorum, Graecorum, Tyriorum, Arabum, Sidoniorum, Heliopolitarum, Lyciae, Aſiae, Cretae, Cypriorum, Epheſi, Bithyniorum, Cappadocum (4).

X. pag. 51. Tabula longitudinum, & latitudinum inſignium urbium Europae, Libyae, & Aſiae, manu recenti tota exarata, eadem nimirum, quae Theonis Commentarium ex membranis laceris reſtituit.

XI. pag. 55. Ὀρθὴ σφαῖρα σὺν μεσουρανήματι πανταχῇ. *Sphaera recta cum medio caeli in univerſum*: excurrit autem per XII. Zodiaci Signa.

XII. pag. 57. Tabula exhibens Climata VII.

(1) Leo Sapiens Imperator fuit ab anno DCCCLXXXVI. ad CMXI. ex quo Codicis vel IX. ſaeculo exeunte, vel X. ineunte exarati certiſſimum argumentum eruitur; eo enim imperante ſcriptum fuiſſe ex eo colligitur, quod annorum eius regni ſumma ab exſcriptore omiſſa eſt, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit, poſterius ſuppleta.

(2) Totum hunc Catalogum edidit & illuſtravit Cl. Io. Lamius in Novellis Litterariis A. MDCCXLIX. die XX. Iunii N. XXV.

(3) Hadrianus Relandus ope Antonii Mariae Salvinii adſequutus apographum huiuſce tabulae, adiici curavit Conſularibus Faſtis fratris ſui Relandi. Vide eius Appendicem, & Praefationem editionis Amſtelod. MDCCXV. 8. pag. 515. ſeqq.

(4) Hanc quoque Tabulam illuſtravit laudatus Io. Lamius in ſuis Litterariis Novellis A. MDCCXLVIII. die V. Ianuarii N. I. Idipſum praeſtitere Everardus Audrichius in ſuis Inſtitutionibus ad Antiquitatis ſtudium, Ioannes Maſſonius, & omnium primus Dodwellus.

Digitized by Google

VII. Regionum, ſcilicet Meroës, Soënes, τῆς κάτω χώρας (ſc. Regionum Inferiorum). Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis.

XIII. pag. 71. *Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων ἡλίου ϗ σελήνης. Canon vigintiquinquennalium Solis, & Lunae.*

XIV. pag. 72. *Ἔτη ἁπλᾶ ἡλίου ϗ σελήνης. Anni ſimplices Solis, & Lunae.*

XV. pag. ead. *b.* *Μῆνες Αἰγύπτιοι ἡλίου καὶ σελήνης. Menſes Aegyptii Solis, & Lunae.*

XVI. pag. 73. *Ἡμέραι Αἰγύπτιαι ἡλίου καὶ σελήνης. Dies Aegyptii Solis & Lunae.*

XVII. pag. ead. *b.* *Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας ἡλίου καὶ σελήνης. Horae meridionales Solis & Lunae.*

XVIII. pag. 74. *Κανὼν ἀνωμαλίας ἡλίου ϗ σελήνης. Canon inaequalitatis Solis & Lunae.*

XIX. pag. 77. *Κανὼν ἡλίου λοξώσεως, ϗ σελήνης πλάτους. Canon Solis obliquitatis, & Lunae latitudinis.*

XX. pag. ead. *b.* *Κανόνιον διορθώσεως, ϗ κανόνιον προσνεύσεων ἡλίου ϗ σελήνης. Canonion rectificationum, & canonion inclinationum Solis, & Lunae.*

XXI. pag. 78. *Ἡμερήσιον κίνημα· περὶ τῶν τῆς σελήνης μεταβάσεων. Diurnus motus; de Lunae progreſſionibus.*

XXII. pag. ead. *b.* *Κανόνιον σελήνης πλάτους, Canonion Lunae latitudinis.*

XXIII. pag. 79. *Ἡ ὥρα ἔχει λεπτὰ ἐννακόσια. Hora habet minuta nongenta.*

XXIV. pag. ead. *b.* *Κανόνιον ἡλίου ἀπὸ ἰσημερίας. Canonion Solis ab aequalitate dierum.*

XXV. pag. 80. *Κανόνιον μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης. Canonion magnitudinis Solis, & Lunae.*

XXVI. pag. ead. *b.* *Κανὼν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. Canon Solarium eclipſium.*

XXVII. pag. 81. *Κανὼν σεληνιακῶν ἐκλείψεων. Canon Lunarium eclipſium.*

XXVIII. pag. ead. *b.* *Ἔξαρμα πόλου, καὶ ὡρῶν ὑπεροχή. Elevatio poli, & horarum exceſſus.*

XXIX. pag. 82. *Κανόνιον μεσημβρινῶν ὡρῶν καὶ παραλλήλων εἰς τὰς ἐκλείψεις. Canonion meridionalium horarum, & parallelorum ad uſum eclipſium* per XLVIII. varias regiones, nimirum

I. ἐπὶ τοῦ διὰ Τίγρεως.
II. ἐπὶ τοῦ δι' Ἄρβωνος.
III. ἐπὶ τοῦ διὰ Ῥώμης.
IV. ἐπὶ τοῦ διὰ Ἡλίδος.
V. ἐπὶ τοῦ δι' Ἀλεξανδρείας.
VI. ἐπὶ τοῦ διὰ Βαβυλῶνος.
VII. περὶ τὸν κατὰ βόρειον ὠκεανόν.
VIII. περὶ μέσην τὴν Λουγδουνησίαν.
IX. περὶ τὴν ὑπὲρ Νώρικον Γερμανίας.
X. περὶ τὰ νότια τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ Σαρματίας.
XI. περὶ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον.
XII. περὶ τὰ νότια τὰ τῆς Σαρματίας.
XIII. περὶ τὰ βορροβιβικώτατα τῆς Ταρρακωνησίας.
XIV. περὶ μεθόριον Ἀκουτανίας καὶ Ταρρακωνησίας.
XV. περὶ μεθόριον Ἰταλίας ϗ Λιβυρνίας.
XVI. περὶ τ' ἄνω τῆς Δακίας.
XVII. περὶ μέσον τὸν Πόντον.
XVIII. περὶ μέσην τὴν Ἰβηρίαν.
XIX. περὶ τὴν παράλιον Μεσηλυτανίας.
XX. περὶ τὸν Γαλατικὸν κόλπον.
XXI. περὶ τὴν ὑπὸ τῆς Ῥώμης παράλιον.
XXII. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μακεδονίας.
XXIII. περὶ τὸν μεθόριον Ἀσίας ϗ Βιθυνίας ϗ Γαλατίας.
XXIV. περὶ μέσην τὴν μεγάλην Ἀρμενίαν.
XXV. περὶ τὸν Ἡράκλειον πορθμόν.
XXVI. περὶ τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.
XXVII. περὶ τὰ πέρατα τῆς Σικελίας.
XXVIII. περὶ τὰ δυτικὰ τῆς Πελοποννήσου.
XXIX. περὶ τὴν παράλιον τῆς Λυκίας.
XXX. περὶ μέσην τὴν Μεσοποταμίαν.
XXXI. περὶ τὴν παράλιον τῆς Πιτάνης.
XXXII. περὶ μέσην τὴν Μαυριτανίαν.
XXXIII. περὶ μέσην τὴν Ἀφρικήν.
XXXIV. περὶ μέσην τὴν Κυρηναϊκήν.
XXXV. περὶ τὰ μικρωνετιώτερα τῆς Ἀλεξανδρείας.
XXXVI. περὶ τὰ νότια τῆς ἐρήμου Ἀραβίας.
XXXVII. περὶ τὴν παράλιον τῆς Γετουλίας.
XXXVIII. περὶ μέσην τὴν Γετουλίαν.
XXXIX. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Γετουλίας.
XL. περὶ τὰ βόρεια τῆς Μαντικῆς.
XLI. περὶ τὴν δωδεκάσχοινον τῆς Θηβαΐδος.
XLII. περὶ μέσην τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν.
XLIII. περὶ τὰς μακάρων νήσους.
XLIV. περὶ τὸν Τίγριν ποταμὸν τὸν ἔνδον Λιβύης.
XLV. περὶ τὰ δυτικώτερα τῆς Γαραμαντικῆς.
XLVI. περὶ τὴν κατὰ Μερόην Αἰθιοπίαν.
XLVII. περὶ τὰ νότια τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.
XLVIII. περὶ τὰ ἀνατολικὰ τῆς Ἀδαμαντικῆς.

XXX. pag. ead. *b.* Delineatio Horizontum per ſeptem Climata, Meroës, Soënes, Aegypti, Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis.

XXXI. pag. 83. *Ὁριζόντων καταγραφή. Horizontum delineatio*, diſtinctius deſcripta per quatuor Mundi partes, cum ventis, & ſignis Zodiaci.

XXXII. pag. ead. *b.* Tabula exhibens Parallaxes Climatum VII. Meroës, Soënes, Regionum Inferiorum, Rhodi, Helleſponti, Meſoponti, & Boryſthenis per XII. Zodiaci ſigna.

XXXIII. pag. 90. *b.* *Κανὼν εἰκοσιπενταετηρίδων τῶν ε' ἀστέρων. Canon vigintiquinquennalium quinque aſtrorum*, ſcilicet Saturni, Iovis, Martis, Veneris, & Mercurii.

XXXIV. pag. 92. *b.* *Ἔτη ἁπλᾶ τῶν πέντε ἀστέρων. Anni ſimplices quinque aſtrorum*, ut ſupra.

XXXV. pag. 93. *b.* *Μῆνες Αἰγύπτιοι τῶν πέντε ἀστέρων. Menſes Aegyptii quinque aſtrorum.*

XXXVI. pag. 94. *b.* *Ἡμέραι Αἰγύπτιαι τῶν πέντε ἀστέρων. Dies Aegyptii quinque aſtrorum*

XXXVII. pag. 95. *b.* *Ὧραι ἀπὸ μεσημβρίας τῶν πέντε ἀστέρων. Horae meridionales quinque aſtrorum.*

XXXVIII. pag. 96. *b.* Tabula exhibens *Canones inaequalitatum quinque aſtrorum*, cum ipſo-

ipſorum ἐπιλήψεσι, progrediturque ad paginam uſque 111.

XXXIX. pag. 111. *b.* Tabula exhibens *Latitudines Boreales, & Auſtrales eorumdem quinque aſtrorum.*

XL. pag. 116. *b.* Tabula exhibens ſtationes (στηριγμὸς) eorumdem quinque aſtrorum latentium in caeli altitudine.

XLI. pag. 119. Tabulae plures exhibentes eorumdem quinque aſtrorum apparentias hoc ordine:

Κρόνου φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α′ ἕως ρπ′. *Saturni apparentiae matutini ortus a I.* (intellige *gradu*) *ad CLXXX.*

Κρόνου φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα′ ἕως τξ′. *Saturni apparentiae veſpertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Διὸς φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α′ ἕως ρπ′. *Iovis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Διὸς φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα′ ἕως τξ′. *Iovis apparentiae veſpertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. 120. Ἄρεως φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ α′ ἕως ρπ′. *Martis apparentiae matutini ortus a I. ad CLXXX.*

Ἄρεως φάσεις ἑσπερίας δύσεως ἀπὸ ρπα′ ἕως τξ′. *Martis apparentiae veſpertini obitus a CLXXXI. ad CCCLX.*

pag. ead *b.* Ἀφροδίτης φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μοίρας α′ ἕως ρλζ′. *Veneris apparentiae veſpertini ortus a gradu I. ad CXXXVII.*

Ἀφροδίτης φάσεις ἑῴας δύσεως μετὰ σκγ′ ἕως τξ′. *Veneris apparentia matutini obitus poſt CCXXIII. ad CCCLX.*

pag. 121. Ἀφροδίτης φάσεις ἑῴας κρύψεως ἀπὸ ρπα′ ἕως σκγ′. *Veneris apparentiae matutinae occultationis a CLXXXI. ad CCXXIII.*

Ἀφροδίτης φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ρλη′ ἕως τξ′. *Veneris apparentiae veſpertinae occultationis a CXXXVIII. ad CCCLX.*

pag. ead. *b.* Ἑρμοῦ φάσεις ἑσπερίας ἀνατολῆς ἀπὸ μ. α′ ἕως ριβ′. *Mercurii apparentiae veſpertini ortus a gradu I. ad CXII.*

Ἑρμοῦ φάσεις ἑῴας ἀνατολῆς ἀπὸ ρπα′ ἕως σμζ′. *Mercurii apparentiae matutini ortus a CLXXXI. ad CCXLVII.*

pag. 122. Ἑρμοῦ φάσεις ἑῴας κρύψεως ἀπὸ σμθ′ ἕως τξ′. *Mercurii apparentiae matutinae occultationis a CCXLIX. ad CCCLX.*

Ἑρμοῦ φάσεις ἑσπερίας κρύψεως ἀπὸ ριγ′ ἕως ρπ′. *Mercurii apparentiae veſpertinae occultationis a CXIII. ad CLXXX.*

XLII. pag. ead. *b.* Φάσεων ἀποστάσεις πρὸς τὸν ἥλιον, κ. λ. *Apparentiarum diſtantiae a Sole, &c.* eorumdem quinque aſtrorum per XII. Zodiaci ſigna.

XLIII. p. 123. *b.* Μέγισται ἀποστάσεις. *Maximae diſtantiae*, Veneris tantum, & Mercurii.

XLIV. pag. 124. *b.* Ἐποχαὶ ἀπλανῶν ἀστέρων. *Gradus fixarum ſtellarum* cum longitudine, latitudine, & magnitudine per XII. ſigna, eorumque ſingulas partes, incipiendo a medio ſigno Leonis (καρδία).

XLV. pag. 127. *b.* Περὶ μελῶν ζωδίων. *De ſingulis ſingulorum Zodiaci ſignorum partibus.* In fine Codicis manu recentiori adſcriptum eſt parvum fragmentum, cuius titulus: Ἑρμηνεία τοῦ ἐξαναλόγου. Tum Catalogus Regum Aſsyriorum & Medorum a Nabonaſſare ad Nabonadium, Perſarum a Cyro ad Darium tertium, Graecorum ab Alexandro Macedone ad alium Alexandrum. Tandem alia pauca item aſtronomica, quae tamen ob evanidum characterem vix legi poſſunt; videntur autem ab eadem illa manu, quae Theonis Commentarios, uti diximus, ſupplevit, exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. IX. quoad Tabulas Aſtronomicas, Saec. XIV. quoad Theonis Commentarium. Conſtat fol. ſcriptis 129.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

MAXIMI POETAE APOTELESMATA.

Titulus reſtituendus.

Maximi Philoſophi carmen de Electionibus, & Manethonis Poetae Apoteleſmatum Libri VI.

I. pag. 1. MVtilum initio eſt Maximi philoſophi (1), quem Iulianus audivit, & magni fecit, Carmen, Suidae itidem memoratum, *de Electionibus, ſive Auſpiciis actionum.* Incipit enim a verſu: COD. XXVII.

Εἰ δὲ νεμειήταο μέσην κατὰ μοῖραν ὁδεύει.

Deſ. Ἠδὲ ἐϋπλοκάμοιο φερεπτέρου Ἑρμάωνος.

E Lunae igitur curſu per ſigna Zodiaci, vel vario reſpectu ad alias ſtellas errantes, diiudicatur in hoc Poëmate, quodnam ſit auſpicatiſſimum tempus ſuſcipiendi itineris, vel nuptiarum contrahendarum; vel qui futurus ſit eventus morbi, vel quando ſectio venae, aut alia chirurgica operatio optime inſtitui queat, quando auſpicato conducantur ſervi, pueri optime inſtituantur, ager colatur; quando ſit ſperanda e vinculis & captivitate liberatio, vel reſtitutio rei furtivae, &c. Sunt autem verſus hexametri plures ſexcentis, quos ex hoc ipſo exemplari vetuſtiſsimo ſibi deſcriptos publici iuris fecit Io. Albertus Fabricius Graece & Latine Vol. VIII. p. 415. Bibl. Graecae.

II. pag. 8. *b.* Sequitur *Manethonis* ἀποτελεσματικῶν, ſeu *de viribus & effectis aſtrorum* Poë-

(1) Maximum hunc Byzantinum, ſive Epirotam, ab alio Maximo philoſopho Epheſio, Iuliani itidem magiſtro, diſtinguunt Socrates III. 1. & Nicephorus X. 1. Eius ſcripta, teſte Suida, ſunt περὶ ἀριθμῶν, in Ariſtotelem ὑπόμνημα, nec non quaedam Iuliano inſcripta, περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων, quae in lucem G. & Lat. edidit Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 570. & περὶ καταρχῶν.

Digitized by Google

Poëma Libris VI. comprehenſum; quorum primo praecedit index Cap. LXX. quae etiam ſuis locis in progreſſu poëmatis ad marginem repetuntur, ac deſiderantur in editione, de qua mox dicemus. Pag. 9. *b.* incipit Liber I.

Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμήν,

Liber VI, & ultimus deſ.

Γ'λατε, κ̧ κλέος αἰὲν ἐμῇ πορσύνετ' ἀοιδῇ.

Initia, & fines cuiuſcumque libri dare ſuperſedemus, quum ex hoc ipſo Codice adornata fuerit elegantiſſima huius Poëtae editio G. L. quae prodiit curante Iacobo Gronovio Lugduni Batavorum apud Fredericum Haaring MDCXCVIII. in 4. cuius conſulenda eſt Praefatio, ex qua patet hunc Poëtam a clariſſimo Luca Holſtenio indicatum, Gronovium integra fide deſcripſiſſe, deinde numerum verſuum ad Ms. exegiſſe, poſtea vero, ne vel ſuſpicio erroris ulla remanere poſſet, apographum cum ipſo archetypo diligentiſſime contuliſſe (1).

III. pag. 46. *b.* Manu recentiori adſcribitur Ioannis Damaſceni fragmentum de VII. Planetis; mox verſiculi Latini VIII. de ratione numerandi uſque ad mille decies centena millia, quibus ſubſcribitur *Anno Domini* MCCCCIIII. Accedunt tabulae quatuor aſtronomicae de XII. Zodiaci ſignis, & notae quaedam marginales de caeleſtium ſiderum in ſingulas corporis partes influxu, quas tamen Latinus ſomniator conſcribillavit.

Codex Graecus membranaceus Ms. inſignis in 4. maiori, Saec. XI. minuto, ſed perſpicuo charactere exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 47.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PROCLI SVBFIGVRATIO ASTRONOMICARVM SVPPVTATIONVM.

COD XXVIII. I. pag. 1. P*Rocli Lycii Diadochi Platonici Hypotypoſis aſtronomicarum poſitionum*. Concordat cum Codice VII. huius Plutei §. IV. quem vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat fol. ſcriptis 33.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΤΩΝ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

PLETHONIS DIRECTIONES GEOGRAPHICORVM STRABONIS.

Scilicet

Strabonis Excerpta de magnitudine & figura terrae; Platonis opera varia, & Ioſephi hiſtorici de Iudaeorum antiquitate Excerptum.

COD. XXIX. I. pag. 1. EXcerptum primum inſcribitur: Στράβωνος περὶ μεγέθους καὶ σχήματος γῆς. *Strabonis de magnitudine & figura terrae*. Inc. Η' γῆ κέντρου λόγον ἐπέχει πρὸς τὴν σφαῖραν τοῦ στερεώματος. Deſ. ὡς ἔγγιστα τριπλασιεφέβδομον. Agitur autem de ſola terrae magnitudine.

II. pag. 6. *b.* Secundum inſcribitur: Ε'κ τῶν τοῦ Στράβωνος γεωγραφικῶν περὶ τοῦ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος. *Ex Strabonis Geographicis de univerſae terrae figura*. Inc. Τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα χλαμυδοειδές τί ἐστιν. Deſ. τοσαῦτα ϗ περὶ τῶν ἠπείρων.

III. pag. 19. Ο'ροι Πλάτωνος. *Platonis definitiones*. Inc. Α'ΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν. Deſ. ἰσχὺς κατὰ φύσιν σώζειν, τὸ περιποιοῦν εὐλαβῆ (2). Inter eius Opera edit. Francofurt. apud Claudium Marnium MDCII. fol. pag. 1337.

IV. pag. 25. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τοὺς τελευτήσαντας ἐν τῷ τῶν Πελοποννησίων πολέμῳ. *Eiuſdem funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponneſiaco occubuerant*. Inc. Ε'ργῳ μὲν ἡμῖν. Deſ. ἀπολοφυράμενοι ἄπιτε. Ibid. pag. 516. ex Dialogo, qui inſcribitur *Menexenus*, deſumta; eius autem initium incidit in p. 517. v. 45. finis vero in pag. 526. v. 22.

V. pag. 37. *b.* Ο' νοθευόμενος τοῦ αὐτοῦ λόγος Κλεινίας, ἢ περὶ θανάτου. *Adulterinus eiuſdem Sermo, qui inſcribitur Clinias, ſive de morte*. Inc. Ε'ξιόντι μοι. Deſ. δεῦρο μετακλήθην. Ibid. pag. 1303.

VI. pag. 45. Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ λόγος περὶ κόσμου κ̧ φύσεως. *Timaei Locri Oratio de mundo & natura*. Inc. Τίμαιος ὁ Λοκρὸς τάδε ἔφα. Deſ. ἀγεννάτω κ̧ αἰωνίω. Ibid. p. 1089.

VII. pag. 56. Ι'ωσήπου ἱστορικοῦ Ι'ουδαίων ἀρχαιολογία. *Ioſephi Hiſtorici de Iudaeorum antiquitate*. Inc. Μανεθὼν ἦν τὸ γένος ἀνὴρ Αἰγύπτιος. Deſ. ταῦτα μὲν κ̧ τὰ τοιαῦτα Μανεθὼν συνέγραψε, παραπλήσια δὲ τούτοις περὶ τῶν λεπρῶν κ̧ λελωβημένων κ̧ μιαρῶν, κ̧ περὶ Μωσέως συνέγραψε κ̧ Χαιρήμων, ϗ Λυσίμαχος, κ̧ Μόλων, κ̧ Α'πίων. Sunt excerpta ex eius contra Apionem Libro I. Operum edit. G. & L. Amſtelaed. MDCCXXVI. fol. Tom. II. pag. 437. Prima autem huius fragmenti verba incidunt in pag. 444. v. 40. ultima vero in pag. 462. v. 9. Ex interiectis vero multa deſunt in Codice, ac praecipue totus paragraphus XXII. XXIII. XXIV. & XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΥΨΟΥΣ.

DE ALTITVDINE INCERTI AVCTORIS.

Titulus ita reſtituendus.

Dionyſii Longini de ſublimi genere dicendi Liber.

I. pag. 1. HVius opuſculi, vere aurei, Holſtenii manus rubris litteris titulum reddidit: Λογγίνου περὶ ὕψους λόγου. *Longini de ſublimi genere dicendi* ad Poſtumium COD. XXX.

(1) Huius praeſtantiſſimi Codicis meminit Ant. Magliabechius in Ep. ad Pancistichum *Proſe Fior. Par. IV. Vol. II. p.* 231.
(2) In edit legitur, ὃ περιποιοῦ ἀβλαβῆ.

mium Terentianum. Inc. Τὸ μὲν τῦ Κεκιλίυ συγγραμμάτιον. Deſ. ἢ αὐτῦ τοῦ ὕψους μοίρας ἐπεχόντων, ὡς ἡμῖν τέλος. Hic libellus omni laude maior, magna ſui parte mutilatus ad nos pervenit; primuſque illum e bibliothecarum latebris eduxit Franc. Robortellus Vtinenſis Baſileae typis Io. Oporini A. MDLIV. 4. Pulcerrima omnium editio ea eſt, quae Veronae prodiit cum Latina, Italica, & Gallica verſione typis Io. Alberti Tumermani MDCCXXXIII. in 4. Noſtrum tamen exemplar rudi calamo exaratum videtur, quum plurimis orthographiae erroribus ſcateat.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. Saec. XV. variis lacunis interruptus, ac correctionibus in margine adſperſus. Conſtat foliis ſcriptis 46.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΟΙ.

CANONES ASTRONOMICI.

Seu potius

Theonis Alexandrini, Ammonii philoſophi, Io. Philoponi, & aliorum Opuſcula.

COD. XXXI. I. pag. 1. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones ſyntagma ſecundum ad Epiphanium filium*, una cum Tabulis Aſtronomicis in principio, quae ad paginam uſque 84. progrediuntur, ubi Commentarius ipſe incipit, praevio Capitum XXV. indiculo: ſuus enim prooemio quoque titulus eſt additus, qui ſequens eſt: Ο῞σα δεῖ προειδέναι τὺς ἀρχομένυς τοῦ κανόνος, ἢ περὶ τῶν πέντε κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίυ, ἢ σελήνης, ἢ τῶν πέντε πλανωμένων ψηφοφορίας. In reliquis concordat cum Codice VII. huius Plutei, §. I. Brevia identidem ſcholia margini ſunt adſperſa.

II. pag. 116. *Anonymi Capita quaedam Aſtronomica*, eadem nimirum, atque illa, quorum titulos protulimus ſupra in Cod. XXI. §. IV. Vltimum tamen, inſcriptum Η῾λίυ ἐποχὴ, longius aliquanto eſt in hoc, quam in illo; tum manu diverſa aliud breviſſimum Caput adiectum eſt, Περὶ ἀνέμων ἀπὸ χειρὸς, cuius ultima verba ſunt: ἀπὸ δὲ ιε΄. ἕως κη΄. νότος ἀναβαίνει.

III. pag. 125. *Ammonii philoſophi de uſu Aſtrolabii*. Vide in dicto Cod. XXI. §. II.

IV. p. 127. *b. Io. Philoponi Alexandrini de uſu Aſtrolabii, quidque ſingula in ipſo deſcripta ſignificent*. Ibid. §. I. Sequitur heic diverſa item manu exaratum Caput, Περὶ τῆς τῦ κυνὸς ἐπιτολῆς ὑπόδειγμα. *De ortu Canis demonſtratio.*

V. pag. 140. *b. De Menſium apoteleſmatibus* Caput illud, auctore Anonymo, quod innuimus ibidem ſub finem §. IV. Tandem pag. 141. *b.* alia pauca occurrunt aſtronomica, quorum finis deeſt.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 142.

ΙΣΑΑΚ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

ISAAC MONACHI ASTRONOMICA.

Ac praeterea

Pollucis Onomaſticon Libris X.

I. pag. 1. *b. Isaaci monachi Argyri ad Oenaeoten Dominum Andronicum, qui ratione traditas methodos poſtularat Solis, ac Lunae cyclorum, & eorum quae ex his conſequuntur*. Concordat in omnibus cum Codice XIII. huius Plutei, §. II. quem vide. COD. XXXII.

II. pag. 11. *b.* Sequuntur alia Capita Anonymi auctoris, quorum titulos, prout in Codice iacent, in medium proferre lubet: ſunt autem ſequentes, I. Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκονται αἱ καθ' ἑκάστην εὐκτὰ ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὧραι. II. Περὶ διαφορᾶς ἀνέμων, ἢ ὅτι καθολικοὶ ἄνεμοι τέσσαρές εἰσιν. III. Παρασημειώσεις προγνωστικαὶ περὶ τῆς μελλούσης τῦ ἀέρος καταστάσεως. IV. Α᾿πὸ τῶν κατὰ τὴν σελήνην. V. Α᾿πὸ τῶν κατὰ τὸν ὑρανὸν συμβαινόντων. VI. Τί σημαίνυσιν αἱ μείζυς ἀστραπαὶ τῶν βροντῶν. VII. Α᾿πὸ τῶν κατὰ τὰς ἀστραπὰς, ἢ τὺς ἀνέμυς. VIII. Παρασημειώσεις ἀπὸ τῆς τῶν ἀλόγων ζώων διαθέσεως. IX. Περὶ τοῦ ἐρχομένυ ἔτυς, εἰ πρώϊμον ἔσαι, ἢ ὄψιμον. X. Περὶ τῶν ἐξ ἑκατέρας τῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφερομένων δύο ἀναθυμιάσεων ἀποτελυμένων, ἤγυν νεφέλης, καὶ ὄμβρυ, βροντῆς τε καὶ ἀστραπῆς, ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιύτων. Horum omnium initium eſt: Η῾ σελήνη γεννηθεῖσα αὔξει καθ' ἑκάστην λεπτὰ δ΄, ἃ εἰσιν ε΄ εἰς τὴν ὥραν, κ. λ. Finis: ὐδέποτε γάρ τι τύτων ἀεὶ φανερὸν ἑώρηται κατεστηριγμένον.

III. pag. 19. *Pollucis Onomaſtici Libri X.* Praecedit primo Epiſtola, Ι᾿υλλίῳ Καίσαρι Πολυδεύκης χαίρειν. *Iulio Caeſari Pollux ſalvere.* Inc. Ω῏ παῖ πατρὸς ἀγαθῦ. Deſ. ὡς ἂν ἕκαστον ἐπέλθῃ, τάξομεν. Ε῎ρρωσο. G. & L. in edit. Amſtelaed. MDCCVI. fol. Tom. I pag. 1. Tum Capita Libri, quibus cum edito collatis, comperimus deeſſe in Codice Caput VIII. Caput itaque primum, Ονομασίαι Θεῶν, *Deorum appellationes*, inc. Θεὸς ἢ Θεοὶ, κ. λ. Vltimum περὶ μελισσῶν, *de apibus*, deſ. εἰσὶ δὲ σχαδόνες ἐδώδιμοι. Quae ſequuntur in cit. edit. pag. 151. deſunt in Codice, qui ita primum Librum concludit: Ταυὶ τὸ πρῶτον βιβλίον ἐκ θεῶν ἀρξάμενος, εἰς τὴν ἱερὰν γεωργίαν παύεται. *Liber II.* pag. 59. *b.* caret Praefatione: Capitum vero Tabulae haec ſubiungit: Ε᾿πεὶ δὲ τὸ πρῶτον βιβλίον ἀπὸ θεῶν ἔχει τὴν ἀρχὴν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἄρα τὸ δεύτερον ἄρχεται. Liber incipit a verbis, Ε᾿ρεῖς ὂν τὸ σύνηθες ἄνθρωπος, κ. λ. ex quo vides deſiderari Capitis primi Sectionem primam, *de hominum aetatibus & nominibus*. Deſ. τὸ δὲ ἐναντίον τῇ αἰσθήσει, ἀναισθησία. Ibid. a pag. 153. ad pag. 266. *Liber III.* pag. 90. Praefationem habet, cuius initium: Οἷς μὲν τῶν ὀνομάτων. Finis: μαρτύρων ἀρκεῖ. Caret tamen Capitum Tabula. Caput I. continens, Γένυς ἢ συγγενείας ὀνόματα

ματα

Digitized by Google

ματα, *Generis, & adfinitatis nomina*, inc. Εὑρόμενον δ' ἂν εἴη. Vltimum περὶ γυμναςικοῦ χωρίου, γυμνασῦ, ϗ τῶν περὶ αὐτὰ, *De gymnaſii loco, praeſide, & quae circa haec ſunt*, deſ. ϗ ἔςω τέλος τοῦ βιβλίου. Ibid. a p. 267. ad p. 351. *Liber IV.* pag. 103. *b.* cum Tabula Capitum XXVII. & Praeſatione. Caput VI. περὶ σοφιςοῦ, καὶ ἔργα σοφιςοῦ, in alia duo dividitur, nimirum VII. περὶ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ, & VIII. ψόγοι σοφιςοῦ. XXIV. vero & XXV. ſub unico numero comprehenduntur. Praeſatio, ſive Epiſtola ad Commodum inc. Οἶμαι καὶ σὲ, κ. λ. Deſ. ἔῤῥωσο, κύριε. Liber inc. Περὶ τοίνυν. Deſ. ὀμφαλιςήρ. Ibid. a pag. 352. ad pag. 474. *Liber V.* pag. 121. *b.* Praeſatione caret. Tabula vero Capitum eadem cum illa eſt, quae adſertur in notis num. 7. loc. cit. pag. 476. Liber inc. Θῆρα λέγοιτ' ἂν ϗ ἄγρα. Deſ. ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν, quae pertinent ad Cap. XII. περὶ διαφόρων θηρίων, *de diverſis animalibus*; incidunt autem in pag. 516. v. 22. *Liber VI.* item pag. 132. *b.* Capitum tantummodo Tabulam habet. Prima Libri verba uſque ad illa, Χρὴ λέγειν τὸ συμποσιακὸν χωρίον, κ. λ. recentiori manu ſunt adiecta. Deſ. φορτικὸν δὲ τὸ σιγηλῶς. Ibid. a pag. 564. ad pag. 683. *Liber VII.* pag. 149. *b.* eſt anepigraphus, quemadmodum & reliqui omnes. Huic praeterea, & ſequenti deſunt Praeſatio, & Capitum ſeries. Incipit a verbis: Εἴποις ἂν, τέχναι βάναυσοι, ἀγοραῖοι, ἀνελεύθεροι, κ. λ. Deſ. ἐπὶ ἀγράφου τὸ βιβλίον εἴρηκεν Ἡρόδοτος εἰπὼν, Γράψας ἐν βιβλίῳ. Deſunt in fine nonnulla. Ibid. Part. II. a pag. 689. ad pag. 851. *Liber VIII.* pag. 162. *b.* inc. Δικαςικὰ ὀνόματα εἴη ἂν, ὡς ἐγῷμαι. Deſ. συνεισφορὰ, ἔρανος. Ibid. a pag. 854. ad pag. 973. *Libro IX.* pag. 181. *b.* Epiſtola tantum praecedit ad Commodum, cuius initium. Ὀνομαςικόν τι πεποίηται. Finis: ἀκῦσαι ποθεῖν. Liber inc. Ἵν' ὦν ϗ περὶ πλείω τι. Deſ. ἀπ' ἐνίων σχηματισμοί. Ibid. a pag. 977. ad pag. 1145. *Liber X.* pag. 199. *b.* habet Capitum ſummarium, ab editione maxime diverſum, & Praeſationem, quae inc. Ἐντετυχὸν ποτε. Deſ. ἀλλὰ ϗ τῶν ἰδεῶν ἴδοι. Libri Caput I. περὶ σκευοθηκῶν, ϗ αὐτῶν τῶν σκευῶν ὀνόματα, κ. λ. inc. Τὸ μὲν ὄνομα τῆς σκευοθήκης εὕροις ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου ψυχαγωγοῖς. Vltimum, cui nullus titulus, deſ. κιβωτὸν, λύχνον. Ibid. a pag. 1146. ad pag. 1388. Magna pars huius libri, nempe a verbis, ἐυξέςας λύσαντο, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 1224. v. 4. in Codice vero prima ſunt paginae 215. uſque ad finem, diverſa manu ac recentiori eſt exarata, nulla Capitum diviſione facta. Nullae praeterea Capitum inſcriptiones in Libris VII. VIII. & IX. occurrunt, in reliquis vero margini ſunt adſcriptae. Lectio Codicis valde diſcrepat ab edita, eaque multo contractior apparet, ita ut interdum integra Capita deſiderentur, alia vero confuſa mirum in modum ſint, atque tranſpoſita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. in cuius pag. 18. *b.* legitur: Ἡ βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐςὶ καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. *Hic liber eſt Franciſci Philelphi, & amicorum eius.* Conſtat fol. ſcriptis 234.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΣΜΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΜΑΣΑΡ.

DE MVNDANIS APOTELESMATIBVS EXCERPTVM EX LIBRO ALBVMASARIS.

Corrige.

Ex Apomaſare Excerpta Libris III. & alius Liber Apoteleſmaticus, qui inſcribitur Palch.

I. pag. 1. Liber primus inſcribitur: Ἀποτελεσματικὴ βίβλος τῶν μυςηρίων τοῦ Ἀπομάσσαρ. *Liber Apoteleſmaticus myſteriorum Apomaſaris*; (1) & Capita continet CLXIV. quorum praecedit Index. Primum eſt περὶ κοσμικῶν ἀποτελεσμάτων. Inc. Ἴδε τὸν Κρόνον, ϗ τὸν Ἄρεα. Vltimum περὶ ὑετῶν. Deſ. τύχωσιν ἀμφότεροι. Liber II. pag. 67. *b.* Τῶν μυςηρίων τῆς ἐπιςήμης τοῦ Ἀπομάσσαρ, *Myſteriorum Scientiae Apomaſaris* inſcriptus, Capitibus conſtat CCXXI. Primum Περὶ τοῦ πῶς μήτε ἀνόντω, μήτε ἀφέτου εὑρεθέντος ἐν τῷ γενεθλίῳ γίνονται οἱ ἄνθρωποι πολυχρόνιοι, κ. λ. inc. Εἶπεν ὁ Σαδὰν, ὅτι ἤκουσα τοῦ Ἀπομάσαρ λέγοντος, κ. λ. Vltimum περὶ φήμης, deſ. ἡ ἐφορᾷ αὐτοῦ. Liber III. pag. 137. Εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀπομάσσαρ, *Introductionis Apomaſaris*, habet Capita LXVI. Primum περὶ τοῦ, ὅτι διαδίδοται τις δύναμις ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐπὶ τὰ ἐπίγεια. Inc. Ὅτι μὲν διαδίδοται, κ. λ. Vltimum iuxta indicem praemiſſum eſt περὶ τῶν κλήρων τῶν μὴ ἀναφερομένων μήτε εἰς τοὺς ζ' πλανήτας, μήτε εἰς τοὺς ιβ' τόπους, & deſ. κακῶς δὲ ψευδεῖς. In contextu vero alia duo ſubnectuntur Capita, Περὶ ἀγορᾶς δούλων, & περὶ ἀποδημίας, quorum poſtrema verba ſunt: ϗ ἐπὶ πόλεμον ϗ κυνηγέσια. COD. XXXIII.

II. pag. 191. *Liber Apoteleſmaticus*, qui inſcribitur Πὰλχ, Capitibus conſtans CXLVIII. Primum Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων ϗ τῶν δ' καιρῶν. Inc. Δέον τιθέναι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ ἔτη. Vltimum περὶ δεξιῶν ϗ εὐωνύμων σχημάτων. Deſ. εὐώνυμον δὲ τὸ τοῦ ζυγοῦ. Tum rubris litteris haec ſubſcriptio ſequitur: Τῷ ἀπὸ Χριςοῦ ,αφμβ'. μηνὶ Φευρουαρίῳ ις'. παρασκευῇ ,ϛ' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς τέλος εἴληφεν ἡ παροῦσα βίβλος. Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. *Anno a Chriſto nato* MDXLII. *menſe Februario, die XVI. feria VI. hora VI. noctis abſolutus eſt praeſens Liber. Perfectori bonorum operum Deo gratia.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. Conſtat foliis ſcriptis 312.

(1) Vid. Fabric. Vol. III. pag. 408. & Catalogum Bibliothecae Regiae T. II. pag. 504.

Google

ΕΡΜΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.

HERMI MEDICI MATHEMATICA.

Seu potius

Syntagma Aſtrologicum ex variis collectum Aſtrologiae Iudiciariae Scriptoribus.

COD. XXXIV. I. pag. 1. *Mercurii Triſmegiſti Medicomathematica ad Ammonem Aegyptium*. Vide in Cod. XIII. §. IV.

II. pag. 5. *Galeni de decubitu aegrorum*, Ibid. §. V.

III. pag. 15. *Pancharii Epitome de eodem argumento*. Inc. Σελήνη πρὸς Ἄρεα, ἢ ἥλιον παρ-ϊούσα. Deſ. καὶ εἰς χρόνια πάθη.

IV. pag. 17. Alia Anonymi *de eodem argumento*. Inc. Σκεπτόμενος περὶ νοσημάτων, Deſ. συνδέσμῳ. Concordant ferme cum illis, quae recenſuimus in dicto Codice, §. VI. & VII. Inſeritur pag. 20. *b.* Κανόνιον Πετοσίρεως, *Canon Petoſiridis*. (1)

V. pag. 25. Brevis Tractatus Aſtronomicus, *Quomodo oporteat conſiderare translationes annorum, & quae contingunt in quatuor anni verſionibus*. Exſtat & in Cod. XIV. huius Plutei, §. VIII.

VI. pag. 28. *b.* Εἰς τὰ Πτολεμαίου ἀποτελέσματα, *In Ptolemaei Apoteleſmata* Commentarius Anonymi, & quidem, ut videtur, in duos libros priores. In primum inc. Τὰ προοίμια ὁ Πτολεμαῖος ποιεῖται πρὸς τὺς τὴν ἀστρολογίαν, κ. λ. Deſ. λέγει διὰ τὸν ἕβδομον, ἢ ἕκτον τόπον. In ſecundum pag. 51. *b.* inc. Τὰ μὲν δὴ κυριώτερα τῶν τεχνικῶν. Deſ. εἶναι τὸν χρόνον τῆς κολλήσεως.

VII. pag. 58. *b.* Τοῦ Θεοφίλυ ἐπισυναγωγὴ περὶ κοσμικῶν καταρχῶν. *Theophili Collectio de mundanis principiis*. Inc. Τὴν τῦ ἔτυς ἀρχὴν οἱ παλαιότατοι καὶ Αἰγυπτίων. Deſ. καθὼς συνέβη καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ Φωτίυ τῦ πατριάρχυ. Heic quaedam inſeruntur e Petoſiride ad Regem Nechepſum (2) περὶ μηνὸς ἀγαθῦ καὶ φαύλυ, Iuliano περὶ τῶν καταρχῶν, & Valente (3) περὶ τῆς τῶν ιβʹ τόπων διακρίσεως. Exſtat etiam in Biblioth. Regis Galliae Cod. 1405. 1991. 2139.

VIII. pag. 84. Ἐκ τῶν Ἀντιόχυ θησαυρῶν ἐπίλυσις καὶ διήγησις πάσης ἀστρονομικῆς τέχνης. *Ex Antiochi Theſauris reſolutio & enarratio totius Aſtronomicae facultatis*, auctore Rhetorio. Inc. Τίνος ἕνεκα τῶν δώδεκα ζωδίων. Deſ. ἀλλὰ διὰ μέσυ τῶν ἀνέμων ὑπάρχων. Inter ineditos Aſtrologos recenſentur Antiochus & Rhetorius apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. & 515. Vid. Neſſel. P. IV. pag. 63. 103. 104.

IX. pag. 93. Tractatus Apoteleſmaticus valde longus, auctore Anonymo, cui ſequens titulus: Τὰ σημαινόμενα ἐνταῦθα ἔσεσθαι, ἄνεμοι, βροχαὶ, βρονταὶ, πρηστῆρες, αὐχμοὶ, λιμοὶ, λοιμοὶ, σεισμοί. Χαλδαίων, καὶ Αἰγυπτίων περὶ τῶν κυριευόντων τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν ἀστέρων· τίνα ἀποτελῦσιν· καὶ περὶ μεταβάσεως ἀστέρων κατὰ τὸν ζωδιακὸν, καὶ ἰδιοτήτων αὐτῶν τε καὶ τῶν ἀπλανῶν· καὶ περὶ τροπῶν, ἐκλείψεων, καὶ σεισμῶν. *Quae heic deſignantur futura, ſunt venti, pluviae, tonitrua, fulmina, ſiccitates, fames, peſtilentiae, terraemotus. Chaldaeorum, & Aegyptiorum* (doctrina) *de dominantibus terminis coniunctionis aſtrorum; quaenam praenuncient; de tranſitu aſtrorum iuxta Zodiacum, & de proprietatibus tum errantium, tum fixarum; & de converſionibus, eclipſibus, & terraemotibus*. Inc. Κρίνεις κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν κριῷ, κ. λ. Deſ. ἐν ᾧ ὁ κύριος τῆς συζυγίας ἔτυχεν ἀποφαίνυ, quae ſunt extrema ſcholii cuiuſdam excepti ab ore Symeonis monachi, cognomento Chryſographi (4).

X. pag. 113. *b.* Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελεσμάτων. *De univerſalibus diſquiſitionibus & apoteleſmatis*. Inc. Τύτων ὕτως προεκτεθειμένων ἀκόλυθος ἦν, κ. λ. Deſ. ἡ τῶν ἀγαθοποιῶν μαρτυρύμενα. Videtur continuatio ſuperioris Tractatus Apoteleſmatici.

XI. pag. 124. Περὶ ἐπιτελλόντων καὶ δυόντων ἀστέρων, καὶ ἐφημερίδων καλυμένων, καὶ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, καὶ δύσεσιν αὐτῶν ποιύντων ἀνέμυς, ταραχὰς, καὶ βίας θαλάσσης, ὄμβρυς τε καὶ εὐδίας, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. γίνονται δὲ ταῦτα ἐκ τῶν φαινομένων ἀστέρων. *Ephemerides, ſeu de orientibus & occidentibus ſtellis, & quam quaeque ipſarum in ortu, & obitu mutationem in aere efficiat, nimirum, ventos, turbines, procellas maris, pluvias, & ſerenitates, & quae ſunt alia huiuſmodi: ſiunt autem haec ex apparentibus ſtellis*. Incipiunt a menſe Ianuario, hoc pacto: Αʹ. Καλάνδαις μακραὶ ἡμέραι ἄρχονται, κ. λ. Deſinunt in die V. Decembris, in verbis, καὶ πολὺς βορρᾶς . . . . . . Heic, ut ad paginae calcem Graeca manu recentiori adnotatum eſt, deſunt duo folia.

XII. pag. 130. Sequuntur alia item Aſtrologica *de ſortium inventione, ac de virtute XII. Zodiaci ſignorum, &c.* ob praedictum defectum mutila in principio, quorum prima verba ſunt . . . , μέθοδον τῆς τῶν κλήρων εὑρέσεως, κ. λ. Vltima vero: ὁδεύοντας πραγματευομένυς.

XIII. p. 134. *b.* Περὶ τῶν παρανατελλόντων τοῖς ιβʹ ζωδίοις κατὰ Τεῦκρον, *De iis, quae una cum XII. Zodiaci ſignis exoriuntur iuxta Teucrum*. Inc. Τῷ κριῷ παρανατέλλυσιν ἁλιεὺς, κ. λ. Deſ. κληρονόμων δηλοῖ. Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 277. narrat in Biblioth. Regis Galliae Cod. DLIX. exſtare inter alia, aſtrologica quaedam ex Teucro, ſive Zeucho, teſte Fabric. B. G. Vol. II. pag. 510. Subnectitur pag. 136. *b.* obſervatio horarum uniuſcuiuſque diei, & dierum ipſorum ſecundum ſeptem planetas.

XIV.

(1) De Petoſiride, eiuſque aequali Rege Aegypti Nechepſo; antiquiſſimis Aſtrologiae Iudiciariae ſcriptoribus, multa erudite collegit Marshamus in Canone Chron. pag. 477.

(2) Eius Epiſtolam vide apud Lambec. VI. 94. & 105. VII. 118.

(3) De Valente vid. Fabric. B. G. Vol. II. pag. 906.

(4) Meminit hoc idem ſcholion Allatius in Diatriba de Symeonibus edit. Pariſ. MDCLXIV. pag. 194. teſte Fabric. B. G. Vol. X pag. 297.

XIV. pag. 137. Ἡμεροδρόμιον Πάππυ τῶν διεπόντων καὶ πολευόντων. *Hemerodromium Pappi de iis, quae res gubernant, & adminiſtrant.* Inc. Ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ Κρόνυ, κ. λ. Deſ. ἄχρι τῶν κδʹ ὡρῶν. Tum alia multa eiuſdem generis cum tabulis planetarum in fine.

XV. pag. 144. Καθολικὴ παραγγελία περὶ κατασημάτων, Σύρυ. *Vniverſalis praeceptio de aëris qualitate, Syri.* Inc. Τὴν ἀρχὴν τῆς παρατηρήσεως, κ. λ. Deſ. εἰ δὲ μετὰ καιρὸν ὄψιμον. Sequuntur ſeptem planetarum nomina epitheta, & alia de tropicis, & aequinoctiis, de aſtrorum elevationibus, figuris, &c.

XVI. pag. 153. Καθολικὴ ἐπιτήρησις πρὸς σελήνης περὶ κεραυνῶν καὶ ἄλλων κατασημάτων, ἐκ τῶν Λαβέωνος καθ' ἑρμηνείαν παρὰ λέξιν. *Vniverſalis obſervatio ex Luna de fulminibus, & aliis aëris adfectionibus, ex Labeone iuxta interpretationem ad verbum.* Inc. Εἰ κατὰ τὴν αʹ τῦ καρκίνυ μοῖραν σελήνη εἴη. Deſ. καὶ ὅσοι θαλάσσης ἔξω μειωθήσονται. Sequuntur alia de electionibus, de regionibus XII. ſignorum Zodiaci, eorumque ſignificationibus, & dominiis, de eclipſium ſignis, de annis climactericibus iuxta philoſophum Heliodorum (1), & alia apoteleſmatica.

XVII. pag. 164. Μαξίμυ περὶ καταρχῶν μεταφρασθὲν πεζῇ λέξει ἐκ τῶν ἡρωϊκῶν μέτρων. *Maximi de Electionibus* (Carmen) *ex heroico metro in pedeſtrem dictionem translatum.* Praecedunt tres hexametri, nimirum:

Εἰ δ' ἄγε μοι κύρη Πιμπληιὰς ἔννεπε μῦσα
Μήνην ἰοβόφοιτον, ὅπως ἄνδρεσσιν ἕκαστα
Σημαίνει, σκολιωπὸν ἐπισίχυσα κέλευθον.

quibus fortaſſe Maximus ſuam invocationem, & propoſitionem complexus fuerat. Metaphraſis inc. Πῶς ὁ τεχθεὶς ἄνθρωπος αὐξιφωτύσης τῆς σελήνης ἔμπρακτος ἔσται, κ. λ. Primum Caput eſt Περὶ κτήσεως δύλων, ſecundum Περὶ πλῦ καὶ ἐμπορίας, tertium Περὶ ὁδοιπορίας, quod Fabricius inſcribit Περὶ ξενιτείας, & unde incipit Poëma ab ipſo editum, de quo egimus ſupra in Cod. XXVII. §. I. Reliquorum Metaphraſis Capitum tituli, cum illis dicti Poëmatis concordant; ultimum Περὶ κλοπῆς, deſ. ἀνεύρετον ποιεῖ τὸ ἀπολόμενον. Gaudendum igitur eſt, quod duobus, vel tribus Capitibus mutilo Maximi Carmine, eius ſaltem metaphraſis integra ad nos pervenerit. Haec Montfauconii diligentiam effugit.

XVIII. pag. 167. Sequuntur alia Anonymi auctoris Aſtrologica Περὶ τῶν ιβ ζωδίων (2), Περὶ ὧν ποιῦνται φάσεων οἱ εʹ ἀςέρες πρὸς τὸν ἥλιον, Περὶ πολιορκυμένων πόλεων, Περὶ ἐπιςρατείας, Πρὸς τὸ πολιορκῆσαι πόλιν, Εἰς τὸ πῆξαι κορτίναν, &c. Horum omnium prima ſunt: Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς. Vltima vero: ἐκ πολέμυ ἢ παρὰ κίνδυνον φέρῃ.

Mutilus eſt in fine Codex; ultimus enim verſus ita habet: Ἐκ τοῦ ιʹ κεφαλαίυ τῆς ιβʹ τροπ... τῶν καταρχῶν ἐὰν γίνῃ . . . . Ex praefixo autem Codici indiculo manu, ut videtur ſaeculi XV. colligimus, quod ſequi debuerat *Prophetia de fine Machumeticae ſectae, quo anno erunt quinque planetae in Leonis ſigno, quae eſt ad chartas huius libri 171. ideſt ροαʹ.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. Scriptor huius Codicis adhibet paſſim υ pro ει, & viciſſim ει pro υ. Conſtat fol. ſcriptis 170.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ

INTRODVCTIO IN ARITHMETICAM SCIENTIAM.

Seu potius

Nicomachi Geraſeni de Arithmetices Introductione Libri II. cum ſcholiis marginalibus.

I. pag. 1. PRaecedunt Prolegomena ad Arithmeticae definitionem, diviſionem, & ſcopum pertinentia: tum pag. 2. COD. XXXV.
Νικομάχυ Γερασηνοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraſeni Arithmetices introductionis duorum librorum primus.* Inc. Οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες. Deſ. τετράγωνος αὐτὸς ἐςίν. Liber II. p. 31. *b.* inc. Ἐπειδὴ δὲ ςοιχεῖον λέγεται καὶ ἔςιν. Deſ. τὰς αὐτὰς ἀπαραλλάκτυς λόγυς διατηρήσυσι . . . . . . Imperfectum eſt Opus. Scholia marginalia incipiunt: Διὰ δύο συλλογισμῶν δείκνυσιν ὁ Νικόμαχος. Deſ. αἵ τε ἄλλαι πᾶσαι καὶ πάντες οἱ ἁρμονικοὶ ἐνθεωρῦνται λόγοι. Graece duos hoſce libros excudit Chriſtianus Wechelus Pariſ. MDXXXVIII. 4. Latine verterat Apuleius; ſed eius verſio intercidit. Ex Graecis in hanc Arithmeticam ἑρμηνεῦσι nominantur Heronas, Proclus Laodiceous, Aſclepius Philoſophus Trallianus, & Io. Philoponus, quorum ſcholia adhuc ſuperſunt in variis Bibliothecis Angliae, Italiae, Galliae, Germaniae &c. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 5.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. non ſatis emendate ſcriptus; ſaepe enim η pro ε uſurpatum notavi. Conſtat foliis 50.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

PTOLEMAEI APOTELESMATA.

EVndem prorſus Tractatum continet, quem COD.
Codex XXXIII. huius Plutei, niſi quod XXXVI.
heic deſinit in primis verbis Capitis LXXXII. Libri II. quae ſunt iſta: Εἶπεν ὁ Ἀπυμάσαρ· ὁδυναμοῦνται αἱ ἡμεριναὶ γενέσεις διὰ τοῦ ἡλίυ, ὅτε συσχηματίζεται . . . . .

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 102.

(1) Forte idem eſt cum illo, cuius Excerpta ex libris exegeticis in Paulli Alexandrini doctrinam Aſtrologicam innuimus ſupra in Cod. XIV. §. X.

(2) Hoc tamen primum Caput de XII. Zodiaci ſignis deſumtum eſt ex Paulli Alexandrini Introductione in Apoteleſmaticen, cuius primum Caput eodem modo inſcribitur: περὶ τῶν ιβʹ ζωδίων, de quo quidem Opere vide ſupra Cod. VII. §. VII.

Digitized by Google

ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

ARATI APPARENTIA.

Adde

Cum Prolegomenis, & Commentariis Variorum.

COD. XXXVII. I. pag. 1. Τῶν Ἀράτου φαινομένων προοίμιον. *In Arati Phaenomena Prooemium.* Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων. Deſ. ὅπως μηδέν σε λανθάνῃ τῶν παρ' αὐτοῦ εἰρημένων. Eſt Diſſertatio quaedam in Aratum, quam ſub Eratoſthenis, alias Hipparchi nomine edidit primus Graece Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. pag. 117. (1) deinde Gr. & Lat. Dionyſius Petavius in Vranolog. Pariſ. MDCXXX. fol. recuſo poſtea Antuerp. (2) MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 142. quam nos editionem prae manibus habuimus; progreditur autem uſque ad Caput, quod inſcribitur, Περὶ μεταρσίων.

II. pag. 4. Γένος Ἀράτου. *Arati Vita.* Inc. Ἄρατος πατρὸς μὲν ἐστὶν Ἀθηνοδώρου, κ. λ. Deſ. καὶ περὶ μὲν τούτου τοσαῦτα. Differt ab edita citatis locis, ac multo brevior eſt.

III. pag. 5. Ἀστροθεσίαι ζωδίων. *Conſtellationes ſignorum caeleſtium.* Prima eſt Ἄρκτου μεγάλης, *Vrſae maioris.* Inc. Ταύτην Ἡσίοδός φησι Λυκάονος θυγατέρα. Vltima Γαλαξίας, *Circulus lacteus.* Deſ. ἀποτελεσθῆναι τὸν γαλαξίαν κύκλον. Eſt Anonymi hiſtoricomythica enarratio ſingularum caeli Conſtellationum, quae deſideratur in citatis editionibus.

IV. pag. 18. *b.* Ἀράτου Φαινόμενα (3). *Arati Phaenomena* cum ſcholiis uberrimis. Arati textus initium & finis concordat cum edito. Scholia inc. Ἐκ Διός. Πάνυ πρεπόντως ὁ Ἄρατος τὴν τῶν ἄστρων μέλλων διεξιέναι θέσιν, τούτων τὸν πατέρα ϗ δημιουργὸν Δία ἐν πρώτοις προσφωνεῖ, κ. λ. Deſ. Οὐδέποτε σχεδίως. Οὐδέποτε σχεδιάσεις τὰ περὶ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἀκριβώσεις. Haec ſcholia, auctoris nomine heic deſtituta, in Cod. XLIV. huius Plutei §. V. Theoni Alexandrino adiudicantur. Grotius tamen ad Aratum, ait, *non eſse unius Theonis, ſed & aliorum: nam & ſaepe idem iteratur, quod Scholiaſtae facere non ſolent, & contrariae ſententiae inferuntur.* In fine legitur ſequens amanuenſis ſubſcriptio: Τέλος τῶν Φαινομένων Ἀράτου. Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου Θετταλοῦ τοῦ Σκουταριώτου ἐν Φλωρεντίᾳ (4) . . . . . . ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αυξδ'. μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ιϛ'. ἡμέρᾳ σεληνιακῇ. *Finis Phaenomenorum Arati. Scriptus eſt (Liber) manu Ioannis Theſſali Scutariotae Florentiae . . . . anno a Chriſti nativitate MCCCCLXIV. menſis Ianuarii XVI. die Lunae.* Multos Ioannem hunc Codices ſcripſiſſe anno MCCCCLII. & ſequentibus teſtatur in Palaeogr. Graec. p. 101. Montfaucon. hanc tamen ſubſcriptionem omittit.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus, in cuius poſtremo folio Angelus Politianus αὐτοχειρὶ adnotavit: Emi eGo hunc librum AnGelus Politianus de heredibus Pauli Medici Aſtronomi Florentini (5). Conſtat fol. ſcriptis 62.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

Eadem prorſus, atque illa, quae exhibetur in Codice IX. huius Plutei. COD. XXXVIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 177.

ΙΠΠΑΡΧΟΥ ΤΩΝ ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

HIPPARCHI EXPOSITIO APPARENTIVM EVDOXI ET ARATI.

I. pag. 1. *Hipparchi Bithyni Enarrationum ad Arati & Eudoxi Phaenomena Libri tres.* Primus inc. Ἵππαρχος Αἰσχρίωνι χαίρειν. Ἡδέως, κ. λ. Vltimus deſ. τοῦ λαμπρός. Graece edidit primus ex hoc ipſo Codice Petrus Victorius Florentiae apud Iuntas MDLXVII. fol. (6) deinde Gr. & Lat. Dionyſius Petavius in Vranologio citatae ſuperius edit. Tom. III. pag. 97. ſeq. COD. XXXIX.

II. pag. 98. Ἔκθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀστερισμοῦ. *Expoſitio Aſteriſmi ſecundum Septentrionale hemiſphaerium.* Inc. Ἄρκτου μικρᾶς ἀστερισμός. Ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς κερκοῦ. Deſ. ὁ ἑπόμενος τῶν γ' ζυγοῦ ν'.

III. pag. 115. *b.* Ἔκθεσις τοῦ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀστερισμοῦ. *Expoſitio Aſteriſmi ſecundum Meridionale hemiſphaerium.* Inc. Χηλῶν ἀστερισμός. Τῶν ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίας. Deſ. ὁ βορειότερος αὐτῶν αἰγόκερως ιγ'. Sunt duo Excerpta ex Claudii Ptolemaei Magnae Conſtructionis Libro VII. & VIII. quae perperam Petrus Victorius Hipparcho Bithyno tribuit, & ſub eius nomine cum ſupra memoratis ipſius genuinis Commentariorum libris edidit loc. cit. Subiicitur deinde in Cod. manu diverſa ſequens ſubſcriptio: Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ χαρτοφύλακος τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Νικήτα τοῦ Κυπριανοῦ. *Hic liber eſt Chartophylacis ſanctiſſimae magnae Dei Eccleſiae Nicetae Cyprii.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. inſignis, Saec. XI. Conſtat fol. ſcriptis 130.

ΣΤΡΑ-

(1) Haec rariſſima editio in publica adſervatur Magliabech. Bibl. Operum vero, quae in ipſa continentur, catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol II. pag. 96. in nota ſecunda, qui tamen male ait, prodiiſſe MDLXI. Laudatur in Epiſt. Noncupat. Coſmus I. Magnus Etruriae Dux ob eius induſtriam in conquirendis Codicibus. In Epiſt. vero ad Lectores agitur de fragmento Theonis Alexandrini, & de verſione Latina Hipparchi Bithyni in Aratum, quam Petrus Victorius ſe brevi editurum affirmat. Nos quoque de eadem editione egimus in Vita P. Victorii, editioni eius Epiſtolarum praemiſſa T. I. pag. 61.

(2) Seu potius Amſtelodami ut contendit Fabric. Bibl. Gr. Vol II. pag. 105.

(3) Arati Phaenomena ſuis ſe explicaſſe diſcipulis Petrus Victorius teſtatur Epp. Lib. VI. pag. 136 & 150. ſeqq.

(4) Litura eſt in Codice.

(5) De Paullo Aſtrologo Florentino conſule quae diximus Tom. I. p. 52. Speciminis Hiſtor. Litterar. Florent.

(6) Vide ſupra Cod. XXXVII. in not. 1.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

STRABONIS GEOGRAPHICA.

Scilicet

Libri primi X.

COD. XL. I. pag. 1. Concordant cum editis. In fine Libri V. & VI. repetuntur aliqua ex initio ſequentium librorum, ut in Codice V. Argumenta item libris VII. & X. praecurrunt, ut in dicto Codice.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. eleganter ſcriptus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 207.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΥ ΛΟΓΟΣ.

FRANCISCI CRETENSIS SERMO.

COD. XLI. I. pag. 1. Sine alio titulo interiori inc. Γέγραπται ἔκπαλαι ἐπ' ἀληθείᾳ ἱεροῖς ἐν θεοπνεύστοις δέλτων ῥήσεσιν, ὁσιώτατε πατὲρ πατέρων, παντὸς ἱερωτάτου τάγματος ϗ ἀξιώματος, τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐλέει, νεύσει τε προνοίας θείας, ϗ ταυῦν τελειοτάτῃ χάριτι καθηγεμὼν μακαριώτατε, ὡς ἐχρημάτισέ ποτε ἀνδρὶ θεοσεβεῖ πρεσβυτάτῳ Συμεῶνι, θανάτου οὐ μὴ γεύσασθαι, ἕως ἂν εἴδῃ τὸ σωτήριον κυρίου. προσέτι ἐν ἑτέροις, ὡς ἐχάρη ἂν Ἀβραὰμ εἰδεῖν τὴν τότε ἡμέραν, ἣν μετὰ πολὺ τῶν χρόνων ἄλλοι θεωροῦντες τὴν ἐκείνου χάριν πλὴν τινῶν οὐκ ἔγνωσαν. Διὸ ἢ μὴν κἀμοὶ περισκοποῦντι τὸ ἐνδιάλλακτον περιδρομῆς τῶν χρόνων, καὶ θείας νέας ἐναλλαγῆς τὸ ἀρχιερατικὸν τῆς ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς δυνάμεως ϗ ἐξουσίας ἐν τῇ σῇ ἀποτελεσθὲν μακαριότητι, τίς εἶδεν εἰ ἔμελλε γενέσθαι τοιαύτη χρησμῳδία, ὅπου τὰ πάντα ἐν ἀποκρύφοις προδιώρισται, καὶ χαρίσομαι κἀγὼ εἰδεῖν ἡμέραν τὴν ἐκ λυπηρῶν πολλῶν σωτήριον, κ. λ. Deſ. Διὸ ὢν Θεὸς τῶν πάντων ἀγαθῶν ἀξιώσειε δοτὴρ εἰδεῖν τὸ περιπόθητον ἐν σῇ μακαριότητι, καὶ τότε εἴποιμι εὐκαίως ϗ ἡδέως. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κ. τ. λ. Καὶ τότε ὄφελον χαρήσομαι ὡς Ἀβραάμ, εἰ θεωρῶν ἔσομαι ἡμέραν ἐκείνην τὴν χαρμόσυνον. Ἐλάχιστος δοῦλος δούλων σεβασμίας σῆς μακαριότητος Φράγκισκος ὁ ἐκ Πόρτου τὸ ἐπίκλην, τῇ δὲ πατρίδι Κρὴς, διδόμενος τὰ εὐάρεστα ἀεὶ Θεῷ τῷ παναγάθῳ. De auctore huius Sermonis, ſive Epiſtolae ad quemdam Pontificem, Lucas Holſtenius in prima Codicis pagina, ut adſolet, αὐτοχειρὶ ita adnotavit: *Ille eſt Franciſcus Portus, qui apoſtata & haereticus Genevae obiit*. Fortaſſe ille eſt, cuius exſtant Commentarii in Thucydidis Opera edit. Graec. Lat. Francof. MDIC. fol. per Aemilium Portum, ut habet Fabric. B. G. Vol. I. pag. 876. N. 2. itemque in varia Xenophontis Opuſcula Morgiis MDLXXXVI. 4. teſte eodem Fabric. B. G. Vol. II. p. 78. in not. fuitque praedicti Aemilii Porti pater.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat fol. ſcriptis 5.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHIA.

I. pag. 1. Eadem cum illa Codicis IX. huius Plutei. In fine ipſius Calligraphi manu ſcriptum legitur: Τέλος τῆς Γεωγραφικῆς Πτολεμαίου. Ἐγράφη δὲ χειρὶ Δημητρίου 1445. μηνὶ Μαΐῳ ιθ'. Ἤδη τέλος τέφυκεν ἡ βίβλος αὕτη. *Finis Geographicae* (Enarrationis) *Ptolemaei. Scripta autem eſt manu Demetrii 1445. menſe Maio, die XIX. Finem iam accepit hic liber*. Haec ſubſcriptio memoratur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 79. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis 147.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣ ΣΥΡΟΝ.

CLAVDIVS PTOLEMAEVS DE SYMPRAGMATICE AD SYRVM.

Scilicet

Claudii Ptolemaei Quadripartitum, & Procli Diadochi Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum.

I. pag. 1. *Claudii Ptolemaei Tetrabiblos ad Syrum*, vulgo *Quadripartitum*, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. XI. COD. XLIII.

II. pag. 42. Sequuntur Tabulae quaedam Aſtronomicae iuxta Perſas, praevia ipſarum brevi explanatione.

III. pag. 44. *Procli Diadochi Platonici Hypotypoſis Aſtronomicarum poſitionum*, ut in Cod. VII. §. IV.

IV. pag. 66. *b*. Subnectitur fragmentum Aſtronomicum, Ὅτι ἡ λ' τοῦ Σεπτεμβρίου ἐςὶ κυρίως ἀρχὴ τοῦ ἔτους, ϗ οὐχ ἑτέρα παρὰ ταύτην. *Quod trigeſima dies Septembris eſt proprie initium anni, & non alia praeter ipſam*.

Cod. Graec. papyraceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 66.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

DE CLIMATIBVS TERRAE INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Adamantii Sophiſtae de ventis, ac variorum in Aratum Commentarii.

I. pag. 1. Περὶ τῶν κλιμάτων τῆς γῆς, ἐν οἷς συμβαίνει αὔξησις ϗ μείωσις τοῦ νυχθημέρου ἐναλλάξ. *De Climatibus terrae, in quibus mutatis vicibus contingit auctio & decretio noctis ac diei*, auctore Anonymo. Inc. Κλίματα ἑπτὰ τῆς ὅλης ὑπάρχει γῆς. Deſ. ϗ τοῖς βορείοις μέρεσιν. COD. XLIV.

II.

II. pag. 2. *b.* Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ περὶ ἀνέμων. *Adamantii Sophiſtae de ventis*. Inc. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων οἱ ἄνεμοι γεννῶνται. Deſ. ὡς οἰκειότεροι μᾶλλον τοῖς σώμασιν ἡμῶν. Exſtar Ms. etiam in Regia Pariſ. Biblioth. Cod. MCCXIII. teſte Fabric. B, G. Vol. II. pag. 171. in not.

III. pag. 5. Ἐκ τῶν Ἀχιλλέως πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὰ Ἀράτου Φαινόμενα. *Ex Achille* (Tatio) *Iſagoge, ſeu introductio in Arati Phaenomena*. Inc. Μισοῦ μὲν δέ τις ἀφωνῆ, κ. λ. Deſ. καὶ τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο. In fine repetitur titulus. Graece primus edidit Petrus Victorius Florentiae MDLXVII. fol. (1) deinde Gr. & Lat. Dionyſ. Petavius in Vranologio cit. edit. Tom. III. pag. 73.

IV. pag. 35. *Ex tertio Libro Hipparchi in Arati & Eudoxi Phaenomena de aſtris una cum duodecim Zodiaci ſignis exorientibus* Excerptum. Incipit a verbis: Ἐπειδὴ τῶν ἐκτὸς τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου, κ. λ. uſque ad finem Libri. Ibid. p. 136. ſeqq.

V. p. 43. Ἐκ τῆς εἰς τὰ τοῦ Ἀράτου Φαινόμενα Θέωνος ἐξηγήσεως ἐκλογαὶ διορθωθεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Excerpta e Theonis Enarratione in Arati Phaenomena, digeſta a ſapientiſſimo Monacho D. Maximo Planude*. Inc. Πάνυ πρεπόντως, κ. λ. Eadem ſunt cum ſcholiis, de quibus ſupra in Cod. XXXVII. §. IV. egimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidus. Conſtat foliis ſcriptis 79.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΚΑ.

ARISTOTELIS MECHANICA.

Adde etiam

Theophraſti Metaphyſica, & Michaëlis Pſelli de Daemonum operatione Dialogum.

COD. XLV. I. pag. 1. Ἀριστοτέλους μηχανικά. *Ariſtotelis Mechanica* cum mathematicis figuris in margine minio expreſſis. Inc. Θαυμάζεται μὲν κατὰ φύσιν. Deſ. ἀθροίζεσθαι. Inde legitur haec ſubſcriptio: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννουαρίου ιγ΄. ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυμε΄. *Scriptus eſt Mediolani XIII. Ianuarii, Anno a D. N. I. C. Nativitate* MCCCCXLV. Exſtant inter Ariſtotelis Opera Tom. I. a pag. 1183. ad 1200. edition. Pariſ. Guillelmi Du-Val A. MDCXIX. fol.

II. pag. 54. Θεοφράστου μετὰ τὰ φυσικά. *Theophraſti Metaphyſica*. Inc. Πῶς ἀφωρίσται δεῖ. Deſ. πρὸς ἄλληλα. Exſtant haec Theophraſti Ereſii, diſcipuli & ſucceſſoris Ariſtotelis, Metaphyſica Graece in Friderici Sylburgi editione Graeca Operum Ariſtotelis Wecheliana Francofurti A. MDLXXXVII. in 4. & quidem in Tomo antepenultimo a pag. 252. uſque ad 262. ubi inſcribitur: Τῶν μετὰ τὰ φυσικά, ita ut ſubintelligatur βιβλίον, ſeu ἀπόσπασμα.

III. pag. 71. Τὸ περὶ ἐνεργείας δαιμόνων. *De operatione Daemonum* Dialogus, auctore Michaële Pſello, qui circa annum Chriſti MLXXVIII. obiit. Vide in Codice XXXII. Pluteo IX. Catalogi noſtri pag. 444. §. XVIII. & Not. 2. Adponuntur in margine brevia ſcholia, ſeu potius ſumma eorum, quae pertractantur in Dialogo. Subiicitur notula inſequens: Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ τῇ Ἰαννουαρίου κβ΄. *Scriptus eſt Mediolani, Ianuarii die XXII.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. maior. Saec. XV. nitidus. Conſtat foliis ſcriptis 111.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.

PTOLEMAEI DE SVPPOSITIONIBVS SECVNDVM ERRANTES STELLAS.

Adde

Theonis Alexandrini, & Theodori Metochitae Aſtronomica.

I. pag. 1. Ex huius Codicis mutilatione, quae pluribus in locis contigit, nonnullorum Operum, quae inibi continentur, initia, ac proinde auctorum nomina deſiderantur. Prima ſeptem folia continent duo fragmenta Ptolemaei Operis, quod inſcribitur, *Hypotheſis Stellarum Errantium*. Primum ab initio incipiens, progreditur uſque ad verba: τῶν περιεχουσῶν αὐτὰς σφαιρῶν . . . & eſt unius integrae paginae. Alterum a verbis. . . . ἐκβαλλομένην εὐθεῖαν ἀπολαμβάνειν, κ. λ. pergit uſque ad illa τῶν κέντρων αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἀπογείου . . . , & ſex reliquas paginas occupat: videntur autem inter primum & ſecundum fragmentum duo folia deſiderari. Habes integrum Opus ſupra in Cod. I. §. III. & alibi. COD. XLVI.

II. pag. 8. Continet hoc folium unicum, fragmentum alterius Ptolemaei Operis, inſcripti, *Declaratio, & ordinatio promtorum Aſtronomiae Canonum*, incipiens a verbis, καὶ τὰς ἐν δευτέρῳ σελιδίῳ τῶν παραλλάξεων, κ. λ. quae pertinent ad Caput, quod in Cod. I. inſcribitur, Περὶ τῶν σεληνιακῶν προσνεύσεων, & deſinens in illis, ἡ πρὸς μεσημβρίαν ἐξηκοστὰ μζ΄ ἐν ὅλῳ τῶν ἐκ . . . . . . quae occurrunt paullo poſt initium ſequentis Cap. Περὶ τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων. Habes integrum in dicto Cod. I. §. II. & alibi.

III. pag. 9. Tractatus Anonymi de Aſtronomia valde longus, Capitibus conſtans XXXIII. Primi tamen Capitis initium deeſt, ob memoratum defectum. Secundi titulus eſt: Περὶ τῶν ε΄ κεφαλαίων τῆς κατὰ μῆκος ἡλίου καὶ σελή-

(1) In praefat. ait: *Achillis itidem duo exemplaria nactus ſum, non parum inter ſe multis locis diſcrepantia, quod fuit tamen ad verba potius, & ipſorum ſeriem, quam ad ſententiam auctoris magnopere variandam.*

σελήνης καὶ τῶν ε' πλανωμένων ψηφοφορίας. Initium vero: Ἐπειδὴ ἐκ χρόνω τινὸς ϗ τόπυ τὴν ἀστρῴαν κίνησιν ἀριθμεῖν ὡρίσθη ὑπὸ Κλαυδίυ Πτολεμαίυ τοῦ γράψαντος περὶ τῆς τῶν ἀςέρων κινήσεως, κ. λ. Vltimum, quod eſt Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκεται τὸ πάσχα κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, deſ. χαίροντες καὶ συνδοξάζοντες τὸ πανάγιον αὐτοῦ ὄνομα σὺν τῷ ἀχράντῳ πατρὶ ϗ ζωοποιῷ πνεύματι, κ. λ. Scriptus igitur apparet a quodam Chriſtiano, & quidem poſt annum Philippi DCCCCXLI. Indict. VI. nam mentio in eo fit coniunctionis eclipticae menſis Novembris, ſive ſecundum Alexandrinos Athyr, anno, & indictione ſupradicta. Innititur autem auctor ſuper Ptolemaei προχείρυς κανόνας, quos in omni ferme paragrapho citat, & iuxta ipſius praecepta ſuas peragit Aſtronomicas obſervationes. In fine leguntur hi verſiculi:

Οὐρανίων ἄςρων πορείην ϗ κύκλα σελήνης
Ἐξεθέμην σελίδεσσι πολύφρονα δάκτυλα κάμπτων.
Caeleſtem aſtrorum curſum, lunaeque meatus
Expoſui chartis digitos multa arte retorquens.

IV. pag. 142. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones* Syntagma alterum ad filium Epiphanium, ut in Cod. VII. §. I. Sequuntur p. 190. alia Capita, quorum hi tituli:

Μέθοδος εἰς τὸ εὑρεῖν τὸν ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζωδίυ ἐςίν.
Ψῆφος τῆς κατὰ μῆκος σελήνης.
Ἑρμηνεία τοῦ ἐξαναλόγυ.
Περὶ ὡρῶν μεταβολῆς.
Περὶ τῆς τῶν ἐφημερίδων ἐκθέσεως.
Περὶ ἰσημερινῆς ὥρας ϗ τῶν ταύτης μορίων.

V. pag. 202. Ἐκ τῆς ἀςρονομικῆς στοιχειώσεως μεγάλυ Λογοθέτυ τοῦ Μετοχίτυ. *Ex Aſtronomica Inſtitutione Magni Logothetae Metochitae*, excerpta Capita. Inc. Ἐν μὲν ὖν τῷ πρώτῳ κανόνι τῷ τῶν ὀκτωκαιδεκαετηρίδων ἐπιγραφομένῳ. Deſ. ταυτὸ δὲ εἰπεῖν ϗ Ῥωμαϊκόν. Capitum, quae pertractantur, tituli ſunt:

Διασάφησις τῆς ἐκθέσεως τῶν ιη' ἐτηρίδων, ϗ τῶν λοιπῶν, ἤτοι ἁπλῶν ἐτῶν, μηνῶν, καὶ ἡμερῶν, ϗ ὡρῶν Αἰγυπτίων.

Περὶ τῆς τοῦ ἀνωμάλυ τοῦ ἡλίυ κινήσεως, καὶ ἔκθεσις κανόνος τῆς τοιαύτης κινήσεως.

Διασάφησις τοῦ κανόνος τῆς τοῦ ἡλίυ ἀνωμάλυ κινήσεως.

Κανόνιον τὸ λεγόμενον προκανόνιον.

Τίς ὁ καλούμενος τοῖς μαθηματικοῖς ἐξαναλόγυ ἀποδεικτικὸς τρόπος, ϗ πῶς ἐςιν αὐτῷ χρῆσθαι, ϗ κατὰ τίνα λόγον τὸ ἀληθὲς καὶ ἀσφαλὲς ἔχειν.

Παράδοσις, πῶς διὰ τῶν τοιύτων κανόνων ἔξεςιν ἀνευρίσκειν ἑκάςοτε συνοδικὰς ϗ πανσεληνιακὰς συζυγίας.

Huius Theodori Metochitae (1) Aſtronomicae Inſtitutionis Liber I. Capita continens XXXI. habetur in Venet. ad D. Marcum Bibl. Cod. CCCXXIX. Catalog. pag. 151. & inter inedita recenſetur. Eiuſdem praeterea tum Mathematica, tum in Ptolemaei Magnam Syntaxin Commentarios exſtare item ineditos, teſtatur Fabric. B. G. Vol. IX. p. 229. §. IV. Sequuntur deinde a pag. 222. uſque ad finem Tabulae Aſtronomicae, pauciores tamen, quam in aliis Codicibus; multae enim deſunt, mutilato in fine Codice.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 266.

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

CLAVDII PTOLEMAEI MATHEMATICA CONSTRVCTIO.

Et alia eiuſdem Opera.

I. pag. 1. M*Athematicae, ſeu magnae Conſtructionis Claudii Ptolemaei* COD. XLVII.
Libri XIII. cum ſcholiis quibuſdam marginalibus, ut in Codice I. huius Plutei a pag. 23. ad pag. 168.

II. pag. 270. *Eiuſdem declaratio, & ordinatio promtorum Canonum Aſtronomiae &c.* cum aliquot aſtronomicis tabulis in fine. Ibid. §. II.

III. pag. 291. *b. Eiuſdem apparentiae ſtellarum fixarum, earumque ſignificationes, iuxta menſes Alexandrinos*, cum quibuſdam in fine de ſtellarum magnitudine. Ibid. §. IV.

IV. pag. 303. *b. Eiuſdem de iudicandi facultate, & animi principatu.* Ibid. §. V.

V. pag. 311. *b. Eiuſdem Hypotheſis ſtellarum errantium, ad Syrum.* Ibid. §. III. Interiecta ſunt autem in Codice quaedam ſcholia.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corroſus. Conſtat foliis 319.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΥΠΟΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΩΝ.

PROCLI SVCCESSORIS DESIGNATIO ASTRONOMICORVM.

Inſuper

Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Commentarius.

I. pag. 1. P*Rocli Lycii Diadochi Platonici* COD. XLVIII.
Hypotypoſis Aſtronomicarum Poſitionum, cum ſcholiis, & figuris mathematicis in margine. Vid. ſupra in Cod. VII. §. IV. Sequitur deinde Caput inſcriptum: Πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὰ τῆς ἀςρονομίας πέντε κεφάλαια.

II. pag. 25. *Theonis Alexandrini in promtos Ptolemaei Canones Syntagma ſecundum* ad Epiphanium filium, cum Tabulis Aſtronomicis, (2) ut in dicto Cod. VII. §. I. Heic tamen interiecta ſunt quaedam ſcholia manus aeque antiquae. In fine Tabularum verſus iambici octo apponuntur. Ii vero ſunt:

Ἔν-

(1) Hic Theodorus Metochita, Georgio Metochita paulo iunior, ſub Andronico Palaeologo Seniore, ampliſſima Magni Logothetae dignitate functus eſt ab Anno Chriſti MCCCXIV. & filiam ſuam Irenem Ioanni Palaeologo panhyperſebaſto, Conſtantini Palaeologi filio, nuptui collocavit. Plura ſcripſit, partim edita, partim inedita, de quibus vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 214. ſeqq.

(2) Placet heic adnotare, in Tabula annorum Romanorum Imperatorum ultimum poni Leonem, & ad Diocletiani annos adſcriptum eſſe, Pappum ſub illo ſcripſiſſe: in intercalo deinde Conſulum proceſſ a temporibus Antonini Pii uſque ad annum nonum poſt Conſulatum Mauricii Tiberii Auguſti ſolus.

Ε῎νθεν σελήνης ἀφθίτου καθημέραν
Θεῖος δρόμος τάχιςος ἐξιχνεύεται,
Ε῎πὰν μετρήσῃς ἡμέρας ὅσας ἔχει,
Α᾽φ᾽ ὧ προσῆλθεν ἡλίῳ τῷ παμφαεῖ,
Ταύτας δ᾽ εἰσάξας ἐν πρώτῃ θέσει ςίχῳ
Ζῶον κατ᾽ ἴθυ τῶ ζώου τεταμένων
Δέδεξο νέρθεν ἡλίου περισκοπῶν,
Ε῎ν ᾧ περ αὐτὸς ἠνιοςροφεῖ παρών.

qui pertinent ad explanationem poſtremae Tabulae, Lunae curſum exhibentis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Conſtat fol. ſcriptis 162.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΥΦΗΓΗΣΙΣ.

PTOLEMAEI GEOGRAPHICA NARRATIO.

COD. XLIX. COncordat eum edit. G. L. Amſtelod. eit. ſuperius in Cod. IX. Primis autem VII. Libris appoſitae ſunt ſuis locis Tabulae Geographicae, diligentiſſime ab eadem manu depictae. In fine ſeptimi Libri ſequior manus nonnulla adiecit item Geographica, ita propere tamen ac negligenter exarata, ut vix legi poſſint. Octavus deſinit, ut in dicto Cod. IX. appoſita deinde ſubſcriptione: Ε᾽κ τῶν Κλαυδίου Πτολεμαίου γὰρ γραφικῶν βίβλων ὀκτὼ τὴν οἰκουμένην πᾶσαν Α᾽γαθὸς Δαίμων (1) Α᾽λεξανδρεὺς μηχανικὸς ὑπετυπώσατο. *Ex Claudii Ptolemaei Geographicis Libris VIII. orbem terrarum univerſum Agathos Daemon Alexandrinus Mechanicus delineavit.* Sequuntur tandem alia eiuſdem recentioris manus, de qua ſupra, item Geographica, in quibus de longitudinum, ac latitudinum gradibus inveniendis agi videtur.

Codex Graecus membran. Ms. in fol. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 111.

(1) Ita ſcriptum eſt in Codice diſiunctim, non autem Α᾽γαθοδαίμων, ut legitur coniunctim in editione Bertiana. Haec vero noſtri Codicis ſubſcriptio adfertur a Montfauconio in Palaeogr. Gr. pag. 92. ubi Agathodaemon ſcriptum reperies.

Quum ſupra pag. 47. in not. 3. Hadriani Relandi mentio inciderit, qui Faſtos Conſulares ex Cod. XXVI. huius Plutei deſcriptos, typis excudit, placet heic ex eius Praefat. ad Appendicem. Theod. Ianſonii ab Almeloveen Faſtorum Romanorum Conſularium Libris duobus Amſtel. MDCCXL. in 8. ſubiectam, ea, quae ad hanc rem faciunt, pro Plutei coronide in medium adferre. Ita igitur incipit Praefatio:

HADRIANVS RELANDVS L. S.

P*Oſtquam Idus Februariae anni elapſi fratrem meum rebus humanis eripuerant, in bibliotheca ipſius codicem manu exaratum inveni hoc titulo:* Catalogi duo Bibliothecae Florentinae, Langii alter, alter Holſtenii, quibus etiam nonnulla Morus ab iis praetermiſſa ſuis adiecit locis. *Hunc verſans deprehendi Holſtenium* ſcamno 28. *mentionem libri facere, in quo exſtabant* faſti Conſulares ab Imperio Antonini incipientes, quos in principio Codicis legum olim exſtitiſſe auctor teſtatur. *Suſpicabar illico faſtos illos, quoniam in uſum iuris conſultorum ſcripti erant, ut les futuros rei litterariae, ſi cum faſtis fratris mei, qui & ipſi ex codice Imperatorum Theodoſii & Iuſtiniani depromti erant, ederentur. Nec alios eſſe mihi perſuadebam, quos vir eximius, Henr. Dodvvellus, in* Appendice ad diſſertationes Cyprianicas *ediderat; quoniam uti Holſtenius eos initium capere ab Imperio Antonini notaverat, utrique faſti, & quos Theonis, & quos Heraclianos vocat, ab Antonini conſulatu inchoantur. Praeterea, quum Dodvvellus ex apographis Saviliano & Voſſiano faſtos deſcripſerat, probabile mihi videbatur, illa apographa codicibus Bibl. Flor. ortum ſuum debere. Rogavi itaque per litteras virum humaniſſimum Antonium Magliabechium, quicum mihi erat amicitia, curaret mihi deſcribi faſtos illos in Bibl. Laur. latentes: verum dum aliquot menſium intervallo fruſtra reſponſum Florentia exſpecto, nuncius ad nos defertur de obitu viri, quem reſpublica litterarum, cui multum profuit, exſtinctum luget. Imploro protinus opem Ant. Mar. Salvinii, publici Graecorum litterarum Florentiae Profeſſoris, cuius eruditio uti publicis monumentis teſtata eſt, ita de humanitate ipſius privatis mihi conſtabat teſtimoniis. Explevit ille exſpectationem diuturni deſiderii mei, & per erudititiſſimum iuvenem Io. Bottarium deſcriptos mihi faſtos tranſmiſit, quos collatione inſtituta deprehendi plane eoſdem eſſe, ac illos, quos Theonis nomine ediderat Dodvvellus. Quare non dubitavi illos Florentinos minores appellare: atque ita in ipſis faſtis conſularibus fratris mei, pro eo quod ipſe faſtos Theonis memoraverat, Faſtos Florentinos minores ſcripſi; ratus non ſufficere ut Theonis foetus habeantur, quod in eodem Codice quo Theonis opuſcula continerentur. Ceterum in hac opinione me confirmavit Io. Maſſonii, viri erudititiſſimi, & variis doctrinae atque ingenii monumentis editis notiſſimi, obſervatio, quam* Hemerologio menſium variarum gentium, *quod prelum exercet, pag. 6. & 7. inſeruit, faſtos illos conſulares, qui manu exarati exſtant in Bibliotheca Laurentiana Medicea Pluteo XXVIII. num. 26. & 12. eſſe eoſdem, quos Dodvvellus publici iuris fecerat, quibuſque nomen Theonis Heracliique praefixerat, & codicem Voſſianum apographum eſſe codicis Medicei. Quod quidem gaudeo ab viro mihi amiciſſimo deprehenſum, & variis argumentis demonſtratum eſſe, quum ego ex lectione catalogi Holſteniani illud modo ſuſpicatus fuiſſem. Quare, uti faſtos, qui Theonis hactenus nomen praetulerunt, Florentinos minores appellavi; ita illos, qui temere nimis Heracliani crediti ſunt, Florentinos nuncupavi maiores, Hi illi faſti ſunt, quos primo loco in hac appendice exhibemus &c.*

FINIS PLVTEI XXVIII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

P L V T E V S XXXI.

CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. XXXIII. EDITOS VI.

C O D E X I.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Σ.

A E S C H Y L V S.

Titulum corrige

Euripidis, Sophoclis, & Aeſchyli Tragoediae.

I. p. 1. EVripidis Tragoediae XI. Prima eſt *Rheſus*, II. pag. 6. *b. Iphigenia in Tauris*, III. pag. 14. *Iphigenia in Aulide*, IV. pag. 22. *b. Pentheus*, V. p. 31. *Supplices*, VI. pag. 37. *b. Cyclops*, VII. pag. 41. *Heraclidae*, VIII. pag. 47. *Hercules furens*, IX. pag. 54. *Helena*, X. pag. 63. *Ion*, XI. pag. 70. *b. Electra*. Initium & finis ſingularum concordat cum edit. G. L. Genevenſi A. MDCII. apud Paullum Stephanum, Part. II. Argumenta praefeтunt prima, ſecunda, ſexta, ſeptima, octava, & decima, quae cum editis item concordant, praeter argumentum primae, quod in Codice longius aliquanto progreditur. In reliquis nulla hypotheſis. Tragoediae IV. quae heic inſcribitur *Pentheus*, in edit. titulus eſt *Bacchae*, cuius ferme dimidium recentiori manu ſuppletum fuit.

II. pag. 77. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima eſt *Aiax Maſtigophoros*, ſeu *Flagellifer*, II. pag. 85. *Electra*, III. pag. 93. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 101. *Philoctetes*, V. pag. 109. *Antigone*, VI. pag. 116. *Trachiniae*. Initium & finis ſingularum concordant cum Graeca Sophoclis editione Genev. MDLXVIII. 4. curante Henr. Stephano. In argumentis tantum aliquod diſcrimen occurrit. Aiacis enim hypotheſis inc. Αἴας ὁ Τελαμώνιος σὺν τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐπιστρατεύσας. Deſ. οὐκ ἀξιῶν ζῆν, ἐπεὶ τοιαῦτα ἔπραξεν, Electra, praeter hypotheſim illam editam, quae inc. Ὑπόκειται ὧδε τροφεύς, κ. λ. aliam praefert multo longiorem, cuius initium eſt: Τάνταλος ὑιὸς Διὸς ἦν. Finis: καὶ τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipo ἔμμετρον tantum Ariſtophanis grammatici argumentum praeit, quo caret Philoctetes. Antigones, & Trachiniarum argumenta, paucis exceptis, cum editis conveniunt. Trachinias praeterea tredecim verſus heroici praecedunt, totidem Herculis labores exprimentes. Ii ſunt:

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
Δεύτερον ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
Τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
Ὑψίκερων δ' ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον.
Πέμπτον δ' ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
Ἕκτον Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
Ἕβδομον Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
Ὄγδοον ἐκ Θρῄκης Διομήδεος ἤλασεν ἵππους.
Ἔνατον ἐκ Κρήτης πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
Γηρυόνου δέκατον βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
Ἑνδέκατον δ' ἀνάγαγε κύνα Κέρβερον ἐξ ἀιδάω.
Δωδέκατον δ' ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεστίου θυγατρῶν τρισκαιδέκατος τέλεν ἆθλος.

Clauditur vero Tragoedia ſequenti amanuenſis nota: Τοῦ λογιωτάτου αὐθέντος κυρίου Φραντζίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστὶν ἡ βίβλος αὕτη. *Eloquentiſſimi auctoris Domini Franciſci Philelphi eſt hic liber*; quam ſequuntur verſiculi tres, nimirum:

Οἱ δέλτον ἕξειν τήνδε μέλλοντες πόθῳ,
Σὺν τῷ ἐπιτάξαντι καὶ τοῦ γραφέως
Ἀναξίου μέμνησθε θύτου Ἀγγέλου.

Qui librum hunc eſtis cum adfectu complexuri,
Et eius, qui hunc ſcribendum iuſſit, & ſcriptoris
Indigni recordemini ſacerdotis Angeli.

III. pag. 124. *Aeſchyli Tragoediae III.* ſine argumentis. Prima eſt *Prometheus*, II. pag. 130. *Septem Duces adverſus Thebas*, III. pag. 135. *Perſae*. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henr. Stephani.

Codex Graec. chartac. Ms. in folio Saeculi XV. ineuntis, cuius extrema pagina diverſa manu eſt exarata. Conſtat foliis ſcriptis 140.

Digitized by Google

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ Γʹ.

REGVLAE GRAMMATICALES, ET AESCHYLI TRAGOEDIAE III.

Quibus adde

Theodori Prodromi Carmina quaedam, & alia.

COD. II. I. p. 1. MVtilum initio Codicem, primi Operis ſequens titulus edocet: Τοῦ αὐτοῦ μονόστιχα εἰς τὰ τέλη τῶν ἑκάστης ἡμέρας μνημονευομένων ἐν ὅλῳ τῷ ἔτει, συνεφαινομένου καὶ τοῦ ἐπωνύμου τοῦ ποιητοῦ τοῖς ἐν ἑκάστῳ μηνὶ ἀρκτικοῖς τῶν πρώτων στίχων στοιχείοις. *Eiuſdem Monoſticha* (iambica) *in feſta Sanctorum cuiuslibet diei totius anni, primorum cuiuſque menſis verſuum initialibus litteris auctoris cognomen indicantibus*, quod eſt *Prodromus*, acroſtichis enim eſt του Προδρομου. Incipit igitur Menologium iſtud iambicum a prima die Septembris, qua S. Symeonis Stylitae memoria colitur, hoc pacto:

Τὸν Συμεώνην ἐκ στύλου τέλος φέρει.

Deſinit in trigeſima prima Auguſti, depoſitioni ſacratiſſimae Zonae Mariae Virginis dicata, cuius hoc monoſtichum:

Ζωστὴρ κόρης σός, σὴν περιφρύγγει πόλιν.

Ex duobus Theodoris, qui hoc Prodromi cognomine ſunt inſigniti, ad iuniorem referenda eſſe haec Monoſticha iambica arbitramur, ad eum ſcilicet, qui circa ſaeculi a Chriſto nato XII. initia, Alexio ac deinde Ioanne Comneno imperantibus, vixit. Inter eius tamen ſcripta, tam edita, quam inedita, quae recenſet Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 815. ſeqq. non adparent.

II. pag. 6. *b.* Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπὶ τῇ γεννήσει Χριστοῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem in Nativitate Chriſti ad populos*, verſibus politicis. Inc.

Πάλιν γενέθλιον Χριστοῦ καὶ νίκη βασιλέως.

Deſ. Καὶ πολυχρόνιον ζωὴν βραβεῦσαι αὐτῷ κράτει. Fortaſſe eiuſdem Theodori Prodromi, qui expoſitionem in Cantica eccleſiaſtica compoſuit, in praecipuis ſacris ſolemnitatibus cantari ſolita, quae exſtant in Caeſarea Bibl. teſte Neſſelio Catalog. P. I. pag. 200.

III. pag. 7. Ὕμνος τῷ βασιλεῖ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ ἐπὶ τῷ βαπτίσει Χριστοῦ τοῖς δήμοις. *Hymnus ad Imperatorem D. Ioannem Comnenum in Baptiſmate Chriſti ad populos*, auctore, ut videtur, eodem, verſibus item politicis. Inc.

Ἰδοὺ διπλῆ πανήγυρις, διπλῆ χαρὰ Ῥωμαίοις.

D. Καὶ τῆς Τριάδος τῆς σεπτῆς τῶν αεβασφορ[illegible]ρων.

IV. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πιττάκιον πρὸς τὸν Βαρδαχλᾶν κυρὸν Κωνσταντῖνον, ὡς ἀπὸ τῶν εὐχῶν τῆς μονῆς τῶν Πασχασιῶν. *Eiuſdem* (nempe qui ſuperiores hymnos compoſuit) *Breve, ſeu Epiſtola ad D. Conſtantinum Bardachlam, tamquam ab Orationibus Monaſterii Paſchaſiorum* nomine univerſi Collegii Fratrum. Inc. Πανσεμότατε, καὶ ἐν ἁγίῳ Θεῷ ἀγαπητὲ ἡμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγίας μονῆς κύρις Κωνσταντῖνε Βαρδαχλᾶ κ. λ. Deſ. ὅτι τὰς πρὸς Θεὸν ἱκετείας καὶ περὶ τοῦ μακαρίτου ἐκείνου αὐταδέλφου αὐτοῦ ἀναφέρομεν.

V. pag. 8 *b.* Τοῦ ἀρχιδιακόνου. *Archidiaconi*, nempe alia Epiſtola. Inc. Ἰδοὺ καὶ δευτέραν ταύτην γραφὴν δεήτως πρὸς τὸ σὸν ὕψος ἐπιστέλλειν κατατολμῶ. Deſ. ἀντιμισθία σοι ταμιευθήσεται ἀπὸ χειρὸς Θεοῦ παντοκράτορος.

VI. pag. 9. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντάξεων. Πόνημα Χριστοδούλου μαίστορος τοῦ σοφοῦ. Το α πρὸ τοῦ γάμμα. *Initium cum Deo Conſtructionum. Opus Chriſtoduli Magiſtri ſapientis: α ante γ.* Inc. Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν δὲ Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Σίλενος. Ἀγχιστεύω γενικῇ. Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, κ. λ. Deſinit in littera Π, in verbo Παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ. Πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσατε . . . . reliqua deſunt. Eſt Lexicon verborum iuxta ordinem litterarum, indicans caſus, quibus iunguntur, & brevia exempla conſtructionum unicuique ſubiiciens. Habetur Ms. etiam in Codice Regio Pariſ. MDXXXVIII. teſte Fabric. B. G. Tom. VII. pag. 48.

VII. pag. 26. *Aeſchyli Tragoediae III.* cum argumentis, ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Prometheus Religatus*, cui praecedit fragmentum Aeſchyli Vitae, deſinens in verbis, καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις, quae incidunt in pag. 1. verſ. 15. editionis illius, quam citavimus in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. II. Tum grammaticalia quaedam de variis poetarum & poëmatum generibus, non illa quidem magni momenti; tandem verſiculi quatuor iambici. Huius ſcholia ferme cum editis concordant. II. pag. 47. *Septem ſupra Thebas*, cuius argumentum, & ſcholiorum initium cum dicto Codice conveniunt: in fine vero, utpote rariora, ab ipſo diſcrepant. Poſt argumentum huius Tragoediae, recentior Graecus, quaedam de nomine, ac poteſtate XXIV. Litterarum Graecarum adiunxit. III. pag. 67. *Perſae*, in fine mutila; deſinit enim in verſu, Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, qui in editione incidit in pag. 163. Huius argumentum item cum memorato Codice concordat: ſcholia vero rariſſima ſunt.

VIII. pag. 75. *b.* Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου τετράστιχα ἰαμβεῖα καὶ ἡρῷα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα παρὰ τῶν δ' εὐαγγελιστῶν. *Theodori Prodromi tetraſticha iambica & heroica* (LXXXXI.) *in Capita rerum, quae enarrantur a quatuor Evangeliſtis.* Primum eſt εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου, *in Nativitatem Deiparae.* Inc.

Ναὶ λυχνία πρόκειται, ναὶ πλακὸς πάλιν.

Vltimum εἰς Ὀζᾶν τὸν ἁψάμενον τῆς κιβωτοῦ ἀναξίως, καὶ ἀποθανόντα ἐν τούτῳ παραχρῆμα. *In Ozam, qui quum Arcam tetigiſſet indigne, proinde e veſtigio occubuit.* Deſ.

Φρίξωμεν οἱ πράσσομεν οὐκ ἀναξίως.

Etenim praeter res ab Evangeliſtis enarratas, multa etiam alia inſeruntur, quae ad alios

Sa-

Digitized by Google

Sacrae Scripturae Libros pertinent, Actus nimirum Apoſtolorum, Libros Regum, &c. Edita autem ſunt Graece, parum tamen emendate, una cum ceteris eiuſdem Prodromi Poëmatiis ex Sym. Grynaei Codice ab Io. Hontero, & Hieronymo Guntio, Baſileae MDXXXVI. in 8. cum Latina vero verſione, argumentis, & notis Hieron. Etardi, Lypſiae MDXCVIII. 8. Prodierunt etiam ſeparatim G. & L. Iuliomagi MDCXXXII. 4. ſub titulo: *Cyri* (1) *Theodori Prodromi Epigrammata nunc primum* (2) *Latinitate donata, cura, & interpretatione Guidonis de Sovvigny Blaeſenſis, Congregat. Oratorii Domini Ieſu presbyteri* (3). Haec autem tetraſticha in Codice noſtro exarata fuerunt in ea paginarum parte, quae excipiendis ſcholiis in *Perſas* vacua relicta erat; quemadmodum etiam ſequens Epiſtola.

IX. pag. 80. *b.* Legitur Ἐπιστολὴ πρὸς ἐρωμένην γραμματικήν, *Epiſtola ad amaſiam grammaticum*, auctore Niceta Eugeniano. Inc. Ἤτησας, ὦ χαρίεσσα, στίχους ἡμετέρους ἐρωτικούς, κ. λ. Deſ. τοῦτο τὰ κάλλη ταῖς γυναιξὶν ἔςαι. In hac ſuam de Chariclis & Droſillae amoribus poëſin commemorat, de qua vide Labbeum Bibl. Nov. Mss. p. 220.

Cod. Graec. papyr. Ms. in 4. Saec. XV. tineis valde corroſus. Conſtat fol. 80.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

Titulum corrige

Oppiani Halieutica, & Cynegetica; Aeſchyli Tragoediae II. & Anonymi quaedam.

COD. III. I. pag. 1. O*Ppiani de Piſcatione Libri V. ad Antoninum Caracallam*, quorum ſingulorum initium, & finis concordat cum editione Lugduni Batavorum ex officina Plantiniana apud Franciſcum Raphelengium MDXCVII. 8. ſtudio Conradi Ritterſhuſii, quemadmodum etiam ſequens auctoris Vita, quae inc. Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου. Deſ. τοῦτο δ' ἤδη δύο μὲν γενεαί. Hanc excipiunt nonnulla de variis heroicorum verſuum ſpeciebus. Primis tribus libris ſtichometria ſubſcribitur. Primus habet ςίχους ψϟζʹ. *verſus DCCXCVII.* Secundus χϟʹ. *DCXC.* tertius χϟγʹ. *DCXCIII.* Primum Librum claudunt Epigrammata tria, nimirum

I. Εἰς τὸν ἀρχιςράτηγον ἑςῶτα πρὸ τῶν πυλῶν ϗ σπάθην ἐπιφερόμενον. *In militiae* (caeleſtis) *Principem ſtantem ante portas, & enſem inferentem.*

Ὁ ταξιάρχης ςρατιωτῶν τῶν ἄνω
Ἐκ τῶν ἀδύτων ὀρανοῦ σφαιρωμάτων
Ἄρτι κατιὼν πτηνὸς αἰθεροδρόμος
Ἔδειμ. καθάπερ τοῦ ναοῦ τηρεῖ πύλας
Γυμνὴν ἄβαλε δεξιᾷ φέρων σπάθην.
Τί τοῦτο δηλοῖ, ἢ τομὴν ὀλεθρίαν
Τοῖς μὴ καθαροῖς, μηδὲ χωρὶς σπιλάδων.
Προσχῶμεν οὖν νῦν μὴ διχασθῶμεν φίλοι.

II. Εἰς τὸν ἄγγελον. *In Angelum.*

Πρῶτα φάνε ὢν δεύτερον θεῖον σέλας
Τρίτου φωτὸς φώτιζε τὸν τριττὸν ζόφον
Καὶ τὴν τετρακτὺν τῶν θυρῶν τὴν πεντάδα
Τὴν μὲν, χαλίνου, τὴν δὲ, σωφρονῶν δίδου.
Τῆς ἑξάδος γοῦν τὴν διπλῆν ἀταξίαν
Μερῶν μελῶν τε μὴ δυσεβδομον θέειν
Πρὸς τάξιν ἰθύνειας ἐν τῷ σῷ σθένει.

III. Εἰς γραμματικὸν κερατᾶν. *In Grammaticum cornutum.*

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ ϗ Μενελάου,
Ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

Praeter Librum primum, reliqui omnes praefixum habent Capitum indicem, varia piſcium genera, de quorum piſcatione agitur, complectentem. Scholiis undequaque marginalibus ambiuntur, quae incipiunt: Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα, ϗ οὐκ εἶπε πλήθη, ἢ φῦλα; διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάττια ζῶα ἄλληλα ἐσθίοντες δίκην ἐθνῶν. Deſ. βρουμα γὰρ παρὰ Λατίνοις ἡ πάχνη, ἢ ἡ χιών. ἐπεὶ δὲ ϗ οὗτοι δεῖπνα κατὰ τὸν χειμῶνα διὰ τὸ συνηγμένον εἶναι τὸν ςρατόν. Haec quoque habentur edita in calce cit. edit. ſed in fine aliquantum ſunt diverſa. Tum ſequitur haec amanuenſis ſubſcriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Σφηνέα κατὰ μῆνα Μάϊον ἰνδ. ιεʹ. ἔτους ςψϟθʹ. *Abſolutus eſt hic liber manu mei Manuelis Sphineae, menſe Maio, indict. XV. Ann.* 6799. (Chriſti MCCXCI.) Scriptor ignotus Montfauconio in Palaeographia Graeca.

II. pag. 101. *Eiuſdem de Venatione Libri IV. ad eumdem Antoninum Caracallam*, cum paraphraſi anonymi ad marginem. Oppiani textus concordat cum cit. edit. Paraphraſis, quae in ipſa deſideratur, inc. Σοὶ τὰς περὶ κυνηγεσίων ἀνατίθημι βίβλους, θειότατε βασιλεῦ Ἀντωνῖνε. Deſ. οἷα φιλεῖ συμβαίνειν πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις, ἔνθεν τοι ϗ ταχὺ τὴν ἄρκτον πεδήσαντες, οἴκαδε ἤγαγον. Forte eadem eſt, de qua Lambecius Bibl. Caeſar. Lib. II. pag. 595. meminit, adfirmans exſtare in ipſa Eutecnii Sophiſtae paraphraſin Graecam in Oppiani Ixeutica; tum in Halieutica eiuſdem, & Cynegetica &c. teſte Fabric. B. G. Vol. III. pag. 629. in not. Praecedunt iambici verſus octo in ipſam Paraphraſim, qui ita habent:

Τὰς Ὀππιανοῦ τῆς κυνηγίας βίβλους
Ἐκ τῆς σκοτεινῆς τοῦ μέτρου δυσφωνίας
Εἰς πεζὸν εἶδος τοῦ λόγου μεθαρμόσας
Προὔθηκά σοι μέγιςε Καῖσαρ ἐνθάδε,
Θηρατικῆς μάθημα πάγκαλον τέχνης.
Ἐντυγχάνων οὖν εὐκόπως τὸ βιβλίον,
Καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ συλλέγων εὐκαρπίαν
Πόνου με ποῖθε μὴ κατοκνεῖν εἰς πόνους.

Tum alii hexametri quatuor in Oppiani laudem, nimirum:

(1) Illud Cyri non pro nomine proprio Theodori Prodromi accipias, quum honoris cauſa Cyrus, hoc eſt κυρὸς, ſeu κύριος, Dominus Theodorus a Graecis dicatur.

(2) Non tamen primus haec Epigrammata Sovignius tranſtulit, nam multis ante annis Ioannis Ribitti verſionem Genevae excudiſſe traditur Criſpinus, licet in hanc editionem numquam inciderimus.

(3) Eiuſdem Prodromi Tetraſticha Sacra cum anonymi cuiuſdam Commentario grammaticali exſtant in Biblioth. Caeſarea, ut habet Neſſelius Catalog. P. II. p. 33. Cod. XV. § 12.

Digitized by Google

Οὐδὲ σέθεν γεραρὴν ἴδ᾽ ἐρατὴν πυκτηΐδα
Ἡμιτελῆ παρέθηκα σοφίης ὄρχαμε ὕσχε
Ὀππιανὸ θρυλλούμενε κλυτῆς εἵνεκ᾽ ἀοιδῆς
Ἀλλ᾽ ἄνθεσι θησάμην σὴν Καλλιόπειαν.

In fine vero nonnulla recentior manus adſcripſit parvi quidem momenti, qua ratione nimirum ſopor aegroto inducatur, ac dignoſcatur, utrum moriturus ſit, nec ne; de vino, merum ne ſit, an aqua immiſtum, &c.

III. p. 145 *b.* Ἐτυμολογίαι καὶ ἄλλα τινὰ τοῦ πρώτου δράματος τοῦ Εὐριπίδου τοῦ περὶ τῆς Ἑκάβης. *Etymologiae, & alia quaedam primi Euripidis Dramatis de Hecuba.* Inc. Κευθμὼν ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ κεύθω, κ. λ. Deſ. διατοῦτο γοῦν γινομένων ὑπὸ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεων ..... Mutila videntur. Subiiciuntur his alia pauca de variis pedum metricorum generibus. Pag. 147. *b.* haec legitur nota: Ἀρχὴ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγεννήθη ὁ με... ἡμέραν ε᾽. ὥραν δ᾽ τῆς ἡμέρας, ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ κ᾽. ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵ατνζ᾽. *Initium in nomine D. N. I. C. natus eſt ..... feria V. hora IV. diei, menſis Aprilis XX. anno ab Incarnatione MCCCLVII.* In calce vero huius paginae alia curioſa leguntur de vino odorifero praeparando, eiuſdemque acrimonia tollenda.

IV. pag. 148. Occurrunt Anonymi Excerpta quaedam ex Scripturis Sanctis, de creatione Mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, cuius deſcribitur opulentia. Ad Latinorum deinde deſcendit originem, multa de Remo ac Romulo narrans. Adferuntur ſeptem mundi miracula verſibus iambicis expreſſa; ſeptem item mundi Aetates, uſque ad Chriſti Adventum: tandem de Petro Apoſtolo nonnulla adtinguntur. Horum finis mutilus eſt.

V. pag. 152. *Aeſchyli Tragoediae II.* cum Poëtae Vita in principio, ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Vita longior eſt, quam in edito; poſt enim verba, νίκας ἀπηνέγκατο, ſequitur, Πρῶτος Αἰσχύλου πάθεσι γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν, κ. λ. Finis: μικραὶ γάρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν. Clauditur hiſce verbis: Χριστὲ ἄναξ πολλῶν κάββαλες, ᾖδω σοι δόξαν. Sequitur Ἐπίγραμμα γραφὲν εἰς τὸν τάφον Αἰσχύλου. Αἰετοῦ δ᾽ ὀνύχων βρέγμα τυπεὶς ἔθανεν. Prima Tragoedia eſt *Prometheus Religatus*, cui praevia hypotheſis, deſinens in verbis, Προμηθέως δέσις, ut in edit. Henr. Stephani, quam citavimus ſupra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. II. Clauditur vero verſibus iambicis XVIII. *in Prometheum*, quos retulimus in dicto Codice XXV. Scholiorum initium differt aliquantum ab edito; finis concordat. II. pag. 181. *b.* ea eſt, cui titulus: *Septem ſupra Thebas.* Huius hypotheſis aliquantum ab edita diſcrepans inc. Λάιος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις, ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα. Deſ. καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. In fine Tragoediae verſus IX. iambici leguntur, ut in dicto Codice §. III. Scholia fere cum editis concordant.

VI. pag. 205. *b.* Hypotheſis *Perſarum*, editae prorſus adſimilis, in qua deſinit Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis in marginibus praeſertim corroſus. Conſtat foliis 205.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. p. 1. A*Riſtophanis Comoediae IV.* cum prolegomenis, argumentis, ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. I. eſt *Plutus*, II. pag. 46. *b. Nubes*, III. p. 99. *Ranae*, IV. pag. 145. *Equites.* Prolegomena ſunt ex Hephaeſtione, Demetrio Triclinio, Platonio, & Thoma Magiſtro, ut in editione G. L. Amſtelod. MDCCX. fol. a pag. IX. ad p. XV. ex quibus tamen in Codice deſunt Capita illa, quae inc. Τὴν κωμῳδίαν, κ. λ. & Τὸ παλαιὸν, κ. λ. pag. XI. ſeq. ex Capite vero Ὅτι ὁ γέλως, κ. λ. pag. XIII. omnia illa a verbis, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν, κ. λ. uſque ad finem: tum Caput, cuius initium, Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, πατρὸς μὲν ἦν Φιλίππου, κ. λ. Hypotheſis *Pluti*, prima eſt ex iis, quae ſunt editae loc. cit. pag. 1. Hypotheſes *Nubium*, & *Ranarum* ſunt illae, quae auctorem habent Thomam Magiſtrum, ibid. pag. 51. & 115. *Equitibus* vero triplex hypotheſis praecurrit, ibid. pag. 178. ſeq. Scholia marginalia breviora quidem ſunt editis, ex iis tamen contracta: nulla vero a verſu 271. ultimae Comoediae uſque ad finem; quum poſteriori manu ſuppleta fuerit haec Comoediae pars. COD. IV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis 191.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

EVRIPIDIS PHOENISSAE.

Ac praeterea

Heſiodi, Pindari, Theocriti, & Homeri quaedam.

I. pag. 1. E*Vripidis Phoeniſſae* cum hypotheſi, ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Hypotheſis, prima eſt ex illis tribus, quae habentur in editione, quam ſupra memoravimus in Codice I. huius Plutei, Part. I. pag. 268. Scholia vero marginalia rariora ſunt, quam edita, ex iis tamen excerpta. COD. V.

II. pag. 45. *Heſiodi Opera & Dies*, cum Commentario ad marginem, & gloſſis interlinearibus. Heſiodi textus Graecus concordat cum editione G. L. Amſtelod. MDCCI. 8. ex recenſione Io. Clerici, a pag. 196. ad pag. 326. Commentarius vero, qui totum undequaque marginem ambit, inc. Ἴστέον, ὅτι οἱ Ἕλληνες τὰ δύναμιν ἔχοντα ἰσόρων, ὡς ἄνευ ἐπιστασίας θεῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐνεργεῖν ἐνόμιζον. Deſ. εὐδαίμων ἐστὶ καὶ ὄλβιος, ἤτοι μακάριος,

Hu-

Digitized by Google

Huius Operis duodecim poſtremae paginae recentiori manu ſuppletae ſunt, quemadmodum etiam Commentariorum pars illa, quae in inferiori margine incidit, utpote quae madore perfuſa deperierat.

III. pag. 80. *Pindari in Olympionicas Odae XIV.* cum ſcholiaſte perpetuo ad marginem. Initium & finis ſingularum Odarum concordant cum editis G. L. Heidelberg. apud Commelin. MDXCVIII. 8. ex recenſione Aemilii Porti. Scholia in primam Odem inc. Ἄριστον, τὰ μὲν ὕδωρ . . . . . πρὸς δὲ τὴν ὑπόθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. In ultimam deſinunt: κατ' αἰτιατικὴν δὲ λέγεται ἐν τούτοις τοὔνομα. τὸ γὰρ λέγειν αἰτιατικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λεγόμενον ἀποτείνει.

IV. pag. 112. *Theocriti Idyllia XIII.* (1) Primum eſt *Thyrſis*, II. pag. 119. *Pharmaceutria*, III. pag. 124. *b. Amaryllis, vel Aepolus*, IV. pag. 126. *b. Paſtores, Battus & Corydon*, V. pag. 128. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, VI. pag. 133. *Bubulci, Damoetas & Daphnis*, VII. pag. 134. *b. Thalyſia, ſeu vernum iter*, VIII. p. 139. *Paſtores, vel bubulci, Daphnis, & Menalcas*, IX. pag. 142. *Paſtor, ſeu bubulcus, Daphnis, & Menalcas*, X. pag. 143. *Operarii, vel meſſores, Battus, & Milon*, XI. pag. 144. *b. Cyclops*, XII. p. 147. *Aetas*, XIII. pag. 148. *Hylas*. Initium, & finis ſingulorum concordat cum Graeca edit. Venet. MDXXXIX. 8. Hypotheſim habent omnia, praeter ultimum. Argumenta Idyllii IV. & VII. tribus aut quatuor verſibus longiora ſunt in fine, quam in dicta edit. Contra argumentum VIII. breviſſimum eſt, idemque cum illo, quod editum eſt ibidem primo loco pag. 21. *b.* Argumentum XI. prorſus diverſum: incipit enim: Ὑπόκειται ὁ Κύκλωψ παρηγορῶν αὐτὸν τὸν ἐπὶ τῇ Γαλατείᾳ ἔρωτα. Deſ. Δωρίδι διηγηματικόν. Scholia vero marginalia (idem etiam de gloſſis interlinearibus intellige) deſinunt in Idyllio VIII. quae ut plurimum cum iis, quae habentur edita loc. cit. poſt Theocriti Opera, concordant.

V. pag. 150. *Homeri Iliados Liber I. & pars ſecundi*, nimirum uſque ad verſum 494. ubi incipit navium, quae ſub Ilium venerunt, enumeratio, cum perpetua paraphraſi ad marginem, & ſcholiis uberrimis, auctore Anonymo. Paraphraſis Libri primi inc. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως. Scholia vero, ſeu adnotationes inc. Μῆνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, καὶ χολοῦσθαι ταὐτόν, πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν. Paraphraſis deſ. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἡ τὴν λαμπρὰν ἔχουσα καθέδραν καὶ τιμήν. Scholia vero deſ. ὅσα δὲ ἐνεστώτων εἰσὶ, καὶ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται. Paraphraſis ſecundi p. 183. *b.* inc. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεοί τε καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀφ' ἵππων ὁπλῖται διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον. Scholia vero p. 184. *b.* inc. Ἄλλοι μέν. Τῶν παραπληρωματικῶν μονοσυλλάβων συνδέσμων οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι. Finis, uti iam dictum eſt, mutilus. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 292. ſeq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. tineis ac vetuſtate male redactus. Conſtat foliis 206. quorum poſtrema duo recentiori manu ſuppleta ſunt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Adde

Oreſtem, & Phoeniſſas.

I. pag. 1. *EVripidis Tragoediae III.* quarum prima eſt *Hecuba*, II. pag. 48. *Oreſtes*, III. pag. 108. *Phoeniſſae*. Concordant cum cit. edit. G. L. Part. I. a pag. 4. ad p. 402. Hecuba nullam habet hypotheſim: Oreſtes eamdem cum edita, excepto paragrapho illo, qui inc. Ὀρέστης διὰ τὴν, κ. λ. qui deeſt: Phoeniſſae vero primam tantummodo ex tribus illis, quae ſunt editae loc. cit. p. 268. Plurimis abundant gloſſis interlinearibus: ſcholia vero marginalia paullo ſunt rariora, eadem tamen cum editis. COD. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 170.

ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

Ac praeterea

Muſaei, & Euripidis Carmina quaedam.

I. pag. 1. *APollonii Rhodii Argonautica* Libris IV. cum ſcholiis Graecis in margine per ſingulas paginas adiectis, & excerptis ex Lucillo Tarrhaeo, Sophocleio, & Theone. Praecedit Poëtae duplex vita. Prima vero poëmatis pagina litteris aureis, picturis, variiſque coloribus ita eſt exornata, ut nihil hoc in genere pulcrius intueri poſſis. COD. VII.

II. pag. 174. *Sententiae monoſtichae*, ex diverſis auctoribus collectae, & ſub titulis iuxta litterarum ordinem digeſtae.

III. pag. 185. *b. Muſaei Amores Herus, & Leandri.*

IV. pag. 192. *b. Euripidis Medea, Hippolytus, Alceſtis, & Andromacha*, cum argumentis.

Codex Graecus membranaceus nitidiſſime elegantiſſimeque litteris quadratis, ſive capitalibus impreſſus primum Florentiae Anno MCCCCXCVI. in 4. non in folio, ut habet Hallervordus. Conſtat foliis 289. de quo fuſius loquitur Cl. Mattaire Annal. Typogr. Tom. I. pag. 101.

ΑΙΣ-

(1) Montfauconium corrige, qui in ſuo Catalogo pag. 303. litt. B. ait: *Theocriti Idyllia VI. cum ſchol. & gloſſ. interlin.*

ΑΙΣΧΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

AESCHYLVS ET SOPHOCLES.

Adde

Dionyſium Periegetem, & Lycophronem.

COD. VIII. I. pag. 1. IN primis duabus paginis, quae vacuae ſupererant, recentior manus compendium Vitae S. Martyris Georgii Cappadocis deſcripſit, cuius initium: Εἰκοςῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἐισφθάντος μηνός. Α῎θλησις τῦ ἁγίυ μεγαλομάρτυρος Γεωργίυ τοῦ ἐκ Καππαδοκίας, ὃς ἔνδοξος ϗ θαυμαςὸς ἦν κατὰ τὸν χρόνους Διοκλητιανοῦ, κ. λ. Finis: ταῖς τοῦ σῦ ἀθλοφόρυ πρεσβείαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ϗ σῶσον πάντας ἡμᾶς. Contractum fortaſſe eſt ex longioribus huius Sancti Martyris Actis, quae Graece adferuntur ad diem XXIII. Aprilis, apud Bolland. Tom. III. huius menſis in calce pag. IX. ſeqq.

II. pag. 3. *Aeſchyli Tragoediae V.* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. Praecurrit Vita Poëtae, qualis eſt in cit. edit. pag. 1. Tragoediae vero ſunt, prima pag. 4. *Prometheus Religatus*. II. p. 28. *Septem ſupra Thebas*, III. pag. 49. *Perſae*. IV. pag. 71. *Agamemnon*, V. pag. 107. *Eumenides*. Hypotheſis primae diverſa eſt ab edita; incipit enim: Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Deſ. βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. Secunda, & tertia carent, Quartae & quintae argumenta concordant cum editis: quemadmodum etiam ſcholia utplurimum marginalia, praeter pauca quaedam initio cuiuslibet Tragoediae appoſita de variis verſuum, quibus conſtat generibus, quae in edito deſiderantur. Gloſſae interlineares deſinunt in principio Agamemnonis. In fine Eumenidum leguntur Δίςιχα παλαιὰ εἰς τὰ τοῦ Αἰσχύλου δράματα. *Diſticha antiqua in Aeſchyli dramata*. Ea vero ſunt:

Εἰς τὸ Προμηθέως.
Ο῾ μὲν Προμηθεὺς δὺς δίκην, καθὰ θέμις,
Δείκνυσιν ἡμῖν, ὡς κακὸν συλᾷν μέγα.
Εἰς τὸ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.
Δεινοπροσωπήσασα τέμνεται ξίφει
Δυὰς ἀδελφῶν ἡ μιαιφονωτάτη.
Εἰς τὸ τῶν Περσῶν.
Ξέρξης δὲ πάλιν δυσὶν ἡττηθεὶς μάχαις
Πέπεικεν ἡμᾶς ἀδικεῖν μὴ τὸν πέλας.
Εἰς τὸ τοῦ Α᾿γαμέμνονος.
Σφραγεὶς Α᾿γαμέμνων δὲ συζύγυ πάρα
Βοᾷ πρὸς ἡμᾶς, ὡς κακὸν γυνὴ μέγα.
Εἰς τὸ τῶν Εὐμενίδων.
Ο῾ δ᾿ αὖ Ο᾿ρέςης τὰς φρένας βλαβεὶς ὅλας
Σαφῶς παραινεῖ μὴ καθάπτεσθαι φόνυ.

III. pag. 129. *Sophoclis Tragoediae II.* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. I. eſt *Aiax Maſtigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*. quae tamen mutila eſt: deſinit enim in verſu:

Πηγὰς γάλακτος ἐ περιςεφῆ κύκλῳ,

qui incidit in edit. cit. pag. 121. Primae argumentum nullum; ſecundae aliquantum ab edito diſcrepans, inc. Υ῾πόκειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς τῷ Ο᾿ρέςῃ τὰ ἐν Α῎ργει. Deſ. δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Α῎ργει. Scholia utplurimum cum edito concordant.

IV. pag. 181. *Dionyſii Periegeſis*, ſeu *Orbis deſcriptio*. Concordat initium, & finis cum editione, quam citavimus ſupra in Codice XXV. Plut. XXVIII. §. I.

V. pag. 208. Λυκόφρων. *Lycophron*, ſcilicet *Lycophronis Caſſandra*, ſeu *Alexandra*, cum gloſſis interlinearibus.

Inc. Λέξω τὰ πάντα νητρεκῶς ἅμ᾿ ἱςορεῖς.

Deſ. Σώζων παλαιῶν Βεβρύκων παγκληρίαν. Concordat initium & finis cum editione Graeca & Latina Oxonienſi e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. Initio huius Poëmatis amanuenſis nomen apparet his verbis expreſſum: Γίνυ βοηθὸς, Χριςὲ, τῷ Κωνςαντίνῳ. In fine vero ſtichometria adiecta, nimirum, ςίχοι ,αυνθ΄. *verſus* MCCCCLXXIX. Tum ab alia manu, eius fortaſſe, qui Codicem poſſedit, haec notula ſubſcripta eſt: τῷ ,ςωπβ΄ τῆς ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, μηνὶ Γαννυαρίῳ εἰς τὰς ὀκτὼ, ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐκοιμήθη ἡ ἀοίδιμος . . .(1) μυ, ἐξέψυξεν ὥρᾳ τρίτῃ νυκτὸς, ἐτάφη δὲ ἡμέρᾳ δευτέρᾳ. Οἱ ἐντυγχάνοντες μέμνησθε Α῎ννης συζύγυ .... *Anno* 6882. (Chriſti MCCCLXXIV.) *Indict. XII. menſis Ianuarii VIII. die Dominica decubuit celebris. . . . . . . exſpiravit hora tertia noctis; ſepulta vero eſt feria II. Qui legitis mementote Annae coniugis* ....

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles, & Nicephori Gregorae fragmentum.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* cum gloſſis interlinearibus, ſcholiis marginalibus, & Poëtae vita in principio, quae inc. Εὐριπίδης Μνησάρχυ, ἢ Μνησαρχίδυ, ἐ Κλειτοῦς. Deſ. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοςῆς τρίτης Ο᾿λυμπιάδος. Prima eſt *Hecuba*, II. p. 45. *b. Oreſtes*, III. pag. 100. *b. Phoeniſſae*. Concordant cum cit. edit. Primae argumentum ab ipſa diſcrepans, inc. Μετὰ τὴν Ι᾿λίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ε῞λληνες, κ. λ. Deſ. ἐκρίθη γὰρ ὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ᾿ ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα. Secundae, & tertiae concordant cum Cod. VI. huius Plutei. Scholia marginalia breviora ſunt editis, ab ipſis tamen minime diverſa. In fine legitur amanuenſis ſubſcriptio characteribus ita perplexis, atque intricatis exarata, ut vix haec pauca exſculpere licuerit: Ε᾿τελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ι᾿ωάννυ τοῦ . . . . . μηνὶ Ι᾿υνίῳ κα΄. ἡμέρᾳ παρα- COD. IX.

(1) Expunctum fuit nomen.

Digitized by Google

ρασκευῇ ἰνδ. ιά . . . . *Abſolutus eſt praeſens liber manu mea Ioannis . . . . . . menſe Iunio, die XXI. feria ſexta, indict. XI.* . . . .

II. pag. 155. *Sophoclis Tragoediae III.* cum ſcholiis item ad marginem, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Aiax Maſtigophoros*, II. pag. 201. *Electra*, III. pag. 246. *b. Oedipus*. Harum initium & finis cum citata editione concordant. Scholia in Aiacem inc. Οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεςώτων λαμβάνεσθαι, οὐ μὴν πάντες παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, κ. λ. quae pertinent ad vocem δέδορκα. Deſ. μέλαν μένος. ἀντὶ τοῦ μέλαν αἷμα κατὰ ἰσχύος. In fine pentaſtichon iambicum in Aiacem, quod ita habet:

Ὁ κλεινὸς Αἴας τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
Χόλῳ βαρυνθεὶς, Ἕκτορος θνήσκει ξίφει.
Αἰασμάτων ἄξιος Αἴας τυγχάνει·
Σκότῳ γὰρ ὄντως ἐμπελασθεὶς τὰς φρένας
Ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν Ἕκτορος ξίφει.

Electrae praecedit hypotheſis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. & hexaſtichon elegiacum περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος, *de vanitate huius vitae*. cuius initium: Εἰπὲ ποῦ ἡ χθὲς ἔβη. Deſ. ϗ ὅσα τις ποιεῖ. Primum ſcholion in verba, τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, κ. λ. inc. Τὸ παλαιὸν ὄντα μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον. Vltimum eſt: ὦ σπέρμ' Ἀτρέως πολλὰ παθὸν μόλις διὰ τέλους ἠλευθερώθης, κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν. Scholia in Oedipum inc. Ἀνατροφὴ, ἣν ἀνατρέφει τίς τινα, ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. Deſ. μηδὲν δεινὸν πεπονθώς.

III. pag. 293. *b.* Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀστασίας . . . . (1) *Sapientiſſimi Domini Nicephori Gregorae de regularum inſtabilitate* . . . . . . Excerptum. Inc. Ὅτι οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀστασιάστους. Deſ. ἐκ δὲ τοῦ ἐνέπω τὸ ἔσπομαι, ϗ τὸ μέθεπε. Memoratur a Fabricio B. G. Vol. VI. pag. 306. in ſerie eius Operum Grammaticalium. Exſtat & in Cod. Reg. MCCLXX. atque eſſe ineditum adfirmant in Catalogo T. II. pag. 271. His adcedunt alia quaedam pauca de pedibus, & menſuris verſuum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 294.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac praeterea

Sophocles.

COD. X I. pag. 1. EVripidis *Tragoediae VIII.* quarum I. eſt *Hecuba*, II. p. 20. *b. Oreſtes*, III. p. 46. *Medea* (2), IV. p. 64. *b. Phoeniſſae*, V. pag. 87. *b. Alceſtis*, VI. pag. 100. *b. Andromache*, VII. pag. 117. *Hippolytus*, VIII. p. 135. *Rheſus* (3), quae tamen mutila eſt in fine, deſinit enim in verſu 784. κρυφαῖος ἐν πέπλοις, edit. cit. Part. II. p. 269. Prima & ultima nullam habent hypotheſim: ſecunda illam, quae edita eſt primo loco: tertia breviorem quam in edito; deſinit enim in verbis, τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσειν. Quarta ultimam ex tribus editis, ac praeterea Sphingis Aenigma, quod inc. Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, κ. λ. Quinta longiorem; poſt enim verba ἔδειξεν ἣν ἐπλήσθη (4) ſequuntur alia pauca. quorum initium: Ἄλκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ κ. λ. Sexta breviorem: deſinit enim in verbis: τυχεῖν δὲ αὐτῆς, εἰς Μακάρων νήσους ᾤκησεν. Septima ferme ſimilem cum edito. Rara ſunt in his Tragoediis ſcholia marginalia. Hecuba habet etiam interpretationem Latinam interlinearem, quae tamen deſinit in verſu 466. Ἢ Παλλάδος ἐν πόλει, edit. Part. I. pag. 42. In fine Euripidis Tragoediarum, unum folium male inſertum eſt, quod videtur ad Sophoclis Electram pertinere.

II. pag. 143. *Sophoclis Tragoediae VII.* quarum prima *Aiax Maſtigophoros*, II. pag. 160. *b. Electra*, III. pag. 178. *Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 197. *b. Antigone*, V. pag. 212. *b. Philoctetes*, VI. pag. 228. *b. Oedipus Coloneus* (5). VII. pag. 250. *Trachiniae*. Electram praeit hypotheſis, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. VI. Oedipodem illa tantum, quae inc. Ὁ τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει, κ. λ. Antigonem pentaſtichon illud heroicum, Λάϊε Λαβδακίδη. κ. λ. quod in edit. cit. praeponitur Oedipodi Tyranno; Philocteten hypotheſis, quae inc. Ἀπαγωγὴ Φιλοκτήτου, κ. λ. Oedipus Coloneus, & Trachiniae omni carent hypotheſi. Nonnulla autem habent ſcholia marginalia, & interlineares gloſſas, praeter Philocteten, & Oedipodem Coloneum, reliquae omnes.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. tineis male habitus. Conſtat foliis 265.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

APollonii *Rhodii Argonauticorum Libri IV.* cum Apollonii vita, argumento, & ſcholiis ad marginem, quorum omnium initium & finis concordat cum editis Florentiae anno MCCCCXCVI. de quibus ſupra p. 82. ita ut ex hoc Codice profluxiſſe editionem illam elegantiſſimam opinemur. Praeter ſcholia marginalia, nonnullae etiam interlineares verborum explicationes leguntur, rubro charactere ab eadem manu conſcriptae. COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. optimae, ac nitidiſſimae ſcripturae. Conſtat foliis 159.

API-

(1) Longiorem titulum Codex habet, ſed reliqua prorſus evanida adſequi minime potuimus.
(2) Haec omiſſa eſt in Catalogo Montfaucon.

(3) Haec quoque praetermiſſa in Catalogo Montfaucon.
(4) In edit. legitur [illegible].
(5) Haec omiſſa ſunt in Catalogo Montfaucon.

Digitized by Google

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XII. Codex typis impreſſus, in quo continentur *Ariſtophanis Comoediae IX.* cum ſcholiis marginalibus antiquis, nempe *Plutus*, *Nebulae*, *Ranae*, *Equites*, *Acharnes*, *Veſpae*, *Aves*, *Pax*, *Concionantes*. Praecedit in Ariſtophanem Epigramma Graecum; Aldi Manutii Romani ad Danielem Clarium Parmenſem Epiſtola (1) Latina, Graeca Marci Muſuri Cretenſis ad lectores, ac Scipionis Carteromachi Piſtorienſis Epigramma Graecum in laudem Aldi Manutii: tandem e Graecis Grammaticis Prolegomena (2).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ,

ARISTOPHANES.

COD. XIII. I. pag. 1. Ariſtophanis Comoediae IV. cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus, Prima eſt *Plutus*, II. pag. 31. *Nubes*, III. pag. 64. *b. Ranae*, IV. pag. 98. *b. Equites*, Praecedit primae Ariſtophanis Vita, qualis in Prolegomenis legitur edit. Amſtelaed. A. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magiſtro tributa, quae tamen deſinit in verſu;

Ζητῶσιν, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνης.

Tum argumentum, cuius initium: Βουλόμενος Ἀριστοφάνης, κ. λ. ut loc. cit. p. 1. §. I. cui adnectuntur Dramatis perſonae, ac deinde §. V. qui inc. Ἰστέον δὲ, κ. λ. ibid. pag. 2. Secudae argumentum inc. Τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται, Deſ. ἔτι δὲ τὸ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων. Eſt contextum ex tribus illis, quae leguntur loc. cit. pag. 50, Tertia duplicem habet hypotheſim; prima inc. Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους, κ. λ. Deſ. ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα, & cum illa ferme concordat, quae legitur in edito pag. 117. niſi quod in Codice nulla metri habetur ratio. Altera inc. Ὁ Διόνυσος μετὰ θεράποντος Ξανθίου, κ. λ. Deſ. in verbis: ὡς τὰς ζῶντας ἀνέρχεται. Legitur ibid. pag. 115. Vltimae vero nulla eſt hypotheſis. Notandum, tam hypotheſes omnes praeter illam in Plutum, quam ſcholia, & gloſſas manu multo recentiori fuiſſe adiectas; quemadmodum etiam totam ferme quartam Comoediam, alia tertia manu fuiſſe exaratam,

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis 124.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Ac praeterea

Eiuſdem Ariſtotelis, & Hermogenis Rhetorica.

I. pag. 1. Ariſtotelis de Poëtica Liber inc. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν. Deſ. εἰρήσθω τοσαῦτα. Exſtat in eius Operum edit. Pariſ. G. L. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 652. ſeqq. COD. XIV.

II. pag. 21. *Eiuſdem de Arte Rhetorica* Libri IV. quorum primus inc. Ἡ Ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος, Vltimus deſ. ἀκηκόατε, ἔχετε, κρίνατε. Ibid. a pag. 512. ad 607. (per errorem 606.) ubi ſunt tantum Libri III. Primus enim Liber in Codice in duos dividitur.

III. pag. 106. *Eiuſdem Rhetorica ad Alexandrum*. Inc. Ἐπέστειλάς μοι. Deſ. πλῆθος πολιτῶν. Ibid. pag. 608. ſeqq.

IV. pag. 144. *Hermogenis Rhetorica Libris IV.* Primus inſcribitur Τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων, *Ars Rhetorica de ſtatibus, ſeu quaeſtionibus Oratoriis*. Inc. Πολλῶν. Deſ. τῃ χρυσίῳ. Concordat cum edit. G. L. Colon. Allobr. MDCXIV. in 12. cum verſione, & Commentariis Caſparis Laurentii (3) a p. 1. ad p. 79. Secundus p. 168. Περὶ εὑρέσεως. *De Inventione*, in IV. ſectiones diviſus inc. Ἡ πρώτη. Deſ. περιστάσεων. Ibid. a pag. 81. ad pag. 236. Tertius pag. 216. Περὶ ἰδεῶν, *de Formis Oratoriis*, in ſectiones IX. tributus inc. Εἴπερ ἄλλό τι. Deſ. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. a pag. 237. ad pag. 516. Quartus pag. 297. Περὶ μεθόδου δεινότητος, *de methodo apti & ponderoſi generis dicendi*, inc. Πᾶν μέρος. Deſ. δεδήλωκεν. Ibid. a pag. 517. ad pag. 567. Scholiis nonnullis marginalibus haec Hermogenis Opera ſunt adſperſa, quorum nonnulla nomen Syriani praeferunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. maiori, Sec. XV. optime ſervatus. Conſtat foliis 308.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,

EVRIPIDES,

Adde

Ariſtophanis Comoedias aliquot.

I. pag. 1. *Euripidis Tragoediae IV.* cum ſcholiis marginalibus. Prima eſt *Hip-* COD. XV.

(1) Haec ex Aldi Epiſtola ad Clarium Parmenſem excerpenda ſunt: *Optime igitur Tu, mi Clari, in praeſtanti iſta & opulenta Vrbe Raguſio iuventuti conſulis, qui eam & Graece, & Latine ſimul, ut praecipit Quintilianus, ſummo ſtudio ac fide, iam multos annos publico conductus ſtipendio doces; quod ut tibi factu facilius ſit, mitto ad te Ariſtophanem, ut illum non modo legendum, ſed ediſcendum quoque diſcipulis praebeas tuis; quem in tuo nomine publicare voluimus, ut coniunctionem ſtudiorum, amorisque noſtri, quo poſſem munere, declararem &c.*

(2) Anno MCCCCXCVIII. ad Graecae Poëſeos genus, adhuc apud typographos intentatum, & novum, nempe ſcenicum, Aldus ſe convertit: & novem has Ariſtophanis Comoedias Graecis ſcholiis illuſtratas excudit, Danieli Clario Parmenſi nuncupatas, cum Graeca Marci Muſuri Praefatione, & Scipionis Carteromachi Epigrammate. Ad calcem regiſtrum: Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια, πλὴν τῶν δ. ε. π. πεντάδιων, ϗ τῶν Φ Ζ Τ. τριάδιων, ϗ τοῦ Μ διάδιο. *Omnes ſunt quaterni, exceptis δ. ε. π. quinternis, & Φ Ζ. Τ. ternis, & M duerno.* Venetiis apud Aldum M. II D. non MCCCCXCIX ut in Catalog. Montfaucon. perperam indicatur, Idibus Quintilis. In Ariſtophanis textu ſpecimen Graecorum ſuorum maiorum (quantum adhuc videre contigit) ut mihi dedit, in ſcholiis minorum, ſed elegantia illis maioribus non abſimilium, primum dedit; quibus uti in reliquis deinceps libris uſque ad huius centuriae finem maluit.

(3) Hos Commentarios, qui in calce Operum Hermogenis leguntur in editione noſtra, Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 431 promitti quidem in titulo, ſed nullos in libro ipſo ſe vidiſſe confirmat.

Hippolytus, II. pag. 19. *b.* *Medea*, III. p. 39. *Alceſtis*, IV. pag. 52. *b.* *Andromache*. Hypotheſis primae aliquot verſibus in fine longior eſt in Codice, quam io editione. Secundae habet duplicem hypotheſim, ut in edito; ſed primam aliquot item verſibus longiorem. Tertiae & quartae ſimiles ſunt illis Codicis X. huius Plutei. Notandum paginam 32. fere totam abſciſſam, novo folio fuiſſe reſtauratam: inter Medeam vero, & Alceſtidem duo folia eſſe inſerta, quae quorſum pertineant, nondum comperimus.

II. pag. 67. *Ariſtophanis Comoediae VI.* item cum ſcholiis marginalibus. Prima eſt *Acharnenſes*, II. pag. 83. *Concionantes*. quae tamen deſinit in verſu 1127. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. III. pag. 98. *b.* *Equites*, IV. pag. 118. *b.* *Aves*, & haec mutila in fine; deſinit enim io verſu 1419. Οἱ δὲ πάρεσιν· ἀλλ' ὅτι δεῖ χρὴ λέγειν (1). V. pag. 138. *Veſpae*, initio & fine mutila; incipit eoim a verſu 419. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον, κ. λ. & deſinit in verſ. 1387. Οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει Μυρτίας (2). VI. pag. 152. *Pax*, item initio ac fine mutila; incipit enim a verſ. 377. Οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, κ. λ. & deſinit in verſ. 1298. Εἰπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις; Primae, duo praecedunt argumenta, ut in editione: duo item ſecundae, quorum primum metricum, in fine diverſum ſic habet:

Ἐκέλευσέ τε εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα,
Καὶ χρῆσθαι ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
Καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

Alterum eſt illud, quod inc. Αἱ γυναῖκες, κ. λ. Tertiae vero praeter ea omnia argumenta, quae leguntur in edit. ſed diverſo ordine diſpoſita, praemiſſa ſunt etiam σχόλεια τῆς ἐπιούσης ἑρμηνείας, quae integram paginam occupant, minutiſſimo charactere exarata, & inc. Καὶ τελώνην. Διεβέβλητο τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος, κ. λ. Quartam quoque plures praeeunt hypotheſes; prima eſt, quae inc. Τῆς τῶν Ἀθηναίων, κ. λ. deſinit autem in verbis: πρὸς τοὺς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς. Huic adnectitur ſcholion in illam vocem, Ἐξηκεστίδης, quae incidit in Comoediae verſu undecimo, ſuo loco editum in edit. pag. 382. Alia eſt metrica; tertia, quae inc. Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν, κ. λ. ac deſinit in verbis: τρίτος Φρύνιχος μονοτρόπῳ. Quinta propter memoratum defectum caret hypotheſi. Sextae denique tres ſunt, quarum tertia, cuius initium: Τρυγαῖος ἄγροικος κ. λ. deſinit io verbis: μέχρι μὲν τινος ἵνα .... Scholia in has Comoedias ſunt uberrima, & fere editis ſimilia; gloſſae item interlineares valde ſunt ſpiſſae.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. tiueis ac vetuſtate valde conſumtus. Conſtat foliis ſcriptis 162.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

I. pag. 1. ARiſtophanis Comoediae VIII. ſine ullis ſcholiis. Prima eſt *Plutus*, II. pag. 29. *Nubes*, III. pag. 62. *b.* *Equites*, IV. pag. 94. *b.* *Ranae*, V. pag. 128. *Acharnenſes*, VI. pag. 155. *Aves*, VII. pag. 198. *b.* *Veſpae*, VIII. pag. 235. *b.* *Lyſiſtrata*. Primae deeſt hypotheſis. Secundae illa eſt, quae in edit. nomen praefert Thomae Magiſtri. Tertiae, omnes illae praeeunt hypotheſes, licet ordine immutato, quae leguntur in edito, praeter initium ſecundae, a verbis nimirum: Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ, κ. λ. uſque ad illa, εἶτα προφανῶς αὐτῷ τὸ ἐνεδίδαξε τὸ δρᾶμα; quae omnino deſiderantur io Codice. Quartam denique praecedit argumentum metricum, ac deinde illud, quod inc. Διόνυσος ἐστὶ μετὰ θεράποντος, κ. λ. deſinit autem in illis: Φιλωνίδης ἀπεγράφη, ἐνίκα Φρύνιχος δύο Μούσαις. Reliquae carent omni hypotheſi. COD. XVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 259.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

I. pag. 1. *b.* EVripidis Tragoediae II. cum ſcholiis nonnullis marginalibus, & gloſſis interlinearibus, quarum prima eſt *Hecuba*, II. pag. 50. *Oreſtes*. Prima nullam habet hypotheſim; ſecundae eaedem ſunt, atque editae, praeter illam, cuius initium: Ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, κ. λ. quae in Codice deſideratur. Scholia in hanc Tragoediam inc. Πάθος ἐπὶ σώματος τὸ τραῦμα καὶ ἡ πληγή· ᾧ ξίφει τις ἐπλήγη, ἢ τοιούτῳ τινί, ὃ ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος λέγεται πρᾶγμα καὶ πρᾶξις, ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος πάθος. ὥσπερ τὸ λῆμμα ἀπὸ μὲν τοῦ λαμβάνοντος λέγεται λῆμμα, ἀπὸ δὲ τοῦ διδόντος δῶρον. ἀπὸ τούτου πάθος καὶ ἐπὶ ψυχῆς ἡ ἧττα, κ. λ. In calce Codicis, amanuenſis ſequens legitur ſubſcriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Ἰωάννου κατὰ μῆνα Ἰούλιον, τῇ ε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἐν ἔτει ϛϡλθ'. ἰνδ. .... *Completus eſt praeſens libellus manu mea Ioannis humilis menſe Iulio, die V. eiuſdem menſis, anno 6939.* (Chriſti MCCCCXXXI.)(3) *indict.* .... Hoc idem nomen adſcriptum eſt etiam in fine primae Tragoediae pag. 48. ubi etiam folio verſo hoc aliud legitur: Ὦ Χριστὲ, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Μανουὴλ τῷ Ξανθοπούλῳ. *O Chriſte, auxiliare ſervo tuo Manueli Xanthopulo.* COD. XVII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. cuius pagina prima, diverſa manu ſuppleta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 111.

ΕΥ-

F

(1) Inter hanc, & ſequentem Comoediam in Catalogo Montfauc. reponitur *Lyſiſtrata*. quam tamen non invenimus.

(2) E regione huius verſus in margine ab alia manu, neque tamen antiqua, adſcriptum eſt ſequens monitum: λείπει ἐγγὺς ψ' στίχοι, μετὰ δὲ τούτους τὸ λοιπὸν ἔξω ἔσωθεν. ἴδε ἔγγραπται τοῦ ἡμετέρου.

(3) Hanc ſubſcriptionem, ſed non ut iacet in Cod. affert Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 78.

Digitized by Google

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

EVRIPIDES.

Ac

Theocriti Idyllia IV.

COD. XVIII. I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* Prima eſt *Hecuba*, II. pag. 28. *Oreſtes*, III. pag. 61. *Phoeniſſae*. Sed Oreſtis finem (a verſu nimirum 1666.) & Phoeniſſarum initium (ad verſum uſque 460.) require inter pag. 90. & pag. 101. integer enim quinternio, ſuo loco avulſus, inter Theocriti Idyllia perperam inſertus eſt. Praecedit primae Euripidis Vita, & argumentum, ut in Cod. IX. huius Plutei. Secundae vero, & tertiae argumenta cum Codice VI. concordant. Scholia tantum in primis tribus paginis occurrunt.

II. pag. 87. *b. Theocriti Idyllia IV.* quorum primum eſt *Thyrſis*, II. pag. 90. *b. Viatores, vel bubulci, Comatas, & Lacon*, III. pag. 103. *b. Bubulci, Damoetas & Daphnis*, IV. p. 104. *b. Paſtores, Battus, & Corydon*; quae in editione, quam innuimus in Codice V. ſunt I. V. VI. & IV.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, nitidiſſimus. Conſtat foliis 105.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΣ.

ARISTOPHANIS PLVTVS.

COD. XIX. A*Riſtophanis Plutus* nullo argumento, nulliſque marginalibus ſcholiis Graecis inſtructus. Concordat cum edit. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. nonnullis gloſsis interlinearibus Latinis initio adſperſus. Conſtat foliis ſcriptis 46.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

HESIODI THEOGONIA,

Ac praeterea

Phocylidis, Theognidis, Homeri & Pythagorae Carmina.

COD. XX. I. pag. 1. H*Eſiodi Theogonia*, *ſive Deorum Generatio*. Concordat cum editione G. L. quam citavimus ſupra in Cod. V. huius Plutei, a pag. 4. ad pag. 145.

II. pag. 22. *Eiuſdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 150. In Codice praecedit hypotheſis, cuius initium eſt: Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τετάρτῳ καταλόγῳ φέρεται. Finis: Μήστωρ, Τηλεβόας, Τάφιος. In fine legitur: στίχοι υπ΄. *Verſus CCCCLXXX.*

III. pag. 30. Fragmentum quoddam *de ſpeciebus tragicae poëſeos*, auctore Anonymo, Inc. Τῆς τραγικῆς ποιήσεως εἴδη εἰσὶ δέκα. Deſ. ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰς ᾠδὴν φέρηται. ἀμφω.

IV. pag. 31. *Phocylidis Carmina*, cum diſticho in principio in laudem auctoris, quod ſequens eſt:

Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεῶν βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Exſtant G. & L. inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii Aureliae Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 722. ſub titulo *Poëmatis Admonitorii*.

V. pag. 35. *b. Theognidis Megarenſis Carmen Elegiacum*. Ibid. pag. 704.

VI. pag. 57. *b. Homeri Batrachomyomachia*. Ibid. pag. 413. Heic iterum ſcriptor incoeperat Phocylidis carmina, ſuperius relata, deſcribere; ſed errore animadverſo, in octavo verſu deſiit.

VII. pag. 64. *Pythagorae Samii Carmina aurea*. Ibid. pag. 726.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis 65.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA,

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae III.* cum ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Hecuba*, II. pag. 38. *b. Oreſtes*, III. pag. 83. *b. Phoeniſſae*. Praecedit primae Vita Euripidis, & argumentum, ut in cod. IX. huius Plutei. Secundae vero argumentum idem cum illo Codicis VI. Tertia tandem habet primam ex tribus hypotheſibus; deinde ſphingis aenigma, eiuſque ſolutionem, quae uno tamen diſticho auctior eſt: incipit enim: COD. XXI.

Αὖθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα κακόπτερε μοῦσα θανόντων
Φωνῆς ἡμετέρας σὸν τέλος ἀμπλακίης.
Ἄνθρωπον, κ. λ.

tum dramatis perſonae ſequuntur, aliaque pauca, quorum initium: Ἐπιγράφεται τὸ δρᾶμα Φοίνισσαι, κ. λ. Finis: ὑπηρετεῖν κατεστάθησαν. Scholia ſunt quidem breviora, quam in edito; ab ipſis tamen minime diverſa.

II. pag. 129. Ἀνδρονίκου Βυζαντίου ἐπίγραμμα ἐν ἑξαμέτρῳ εἰς τὸ Βησσαρίωνος καρδινάλεως καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Πλάτωνος βιβλίον. *Andronici Byzantini Epigramma verſibus hexametris in librum a Beſſarione Cardinale, & Patriarcha Conſtantinopolitano pro Platone compoſitum.* Hic titulus margini eſt appoſitus: in medio vero ita legitur: Εὐτυχῶς τῷ δεσπότῃ.

Inc. Αἰγλήεις παράδεισος μουσῶν ἀγλαὸν ἄλσος,
Deſ. Ὄλβιον, ἄκρον ἀωτεῦντι σοφίης ἀγλαὸν ἄνθος.

In fine: Εὐτύχει μουσηγέτα.

Hoc Carmen diverſa, ac recentiori manu exaratum eſt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 130.

ARI-

Digitized by Google

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ARISTOPHANIS NEBVLAE.

COD. XXII. *Ariſtophanis Nubes* cum ſcholiis, gloſſis interlinearibus, & argumento, quod in edit. Thomae Magiſtro tribuitur. In fine legitur: Τὸ τέρμ' ἐστ' ἐστὶ δράματος τοῦ δευτέρου. Scholia ſunt uberrima, & ab editis minime diverſa.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius primae quatuor, totidemque poſtremae paginae manu recentiori ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 50.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Adde quaedam

Procli Diadochi, Maximi Planudis, Demetrii Melidonis, Iſaaci Monachi, & aliorum.

COD. XXIII. I. pag. 1. *Heſiodi Opera & Dies* cum uberrimo Commentario; nec ſine plurimis gloſſis interlinearibus rubrica conſcriptis. Heſiodi textus cum edito, Commentarius cum illo Codicis V. huius Plutei concordat. In fine appoſita ſunt ſeptem planetarum nomina, ac figurae: tum pag. 43. *b. Gregorii Theologi de decem Aegypti plagis* verſus Elegi XII. ut in edit. eius Operum Billiana Tom. II. pag. 99. aliique eiuſdem verſus heroici XI. quorum initium quum inter eius Carmina non invenerimus, heic uti iacent in Codice proferimus.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὥς δ' ἔτ' ὖ λίγγει περίγραπτος ἔπλετο φωναῖς,
Οὔτε μιν ἠμάλδυνε ῥέων χρόνος οἷά τε καπνός,
Ἥρως ἐν λαγόνεσσιν ἀϊσθέντα τάχιστα,
Τοῖος γὰρ ψαφαρεῖο κλέος νέμος αὐτίκα πίπτειν·
Ἀλλ' ἀεὶ πάντεσσιν ἀοίδιμος εἰσέτι μᾶλλον
Αἰὲν ἐπερχομένοισιν ἀεξόμενος λυκάβαντιν
Πείθομαι ὥς ποτε γαῖαν ὅλην δεσμοῖσι καλύξει,
Ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι, λόγος δ' ἐπὶ ἔργον ὁδεύει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν μεγάλοιο θεοῦ ἐν γούνασι κεῖσθω.
Αὐτὰρ ἐγὼ τά με Χριστὸς ἐμὸν φάος ἐξεδίδαξεν,
Ἐξερέω μύθοιο θεμείλια πάντ' ἀναφαίνων.

II. pag. 44. Συλλογὴ τῆς ἐξηγήσεως Πρόκλου τοῦ Διαδόχου τῆς εἰς τὰ ἔργα καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἡσιόδου. *Collectio Expoſitionis Procli Diadochi in Heſiodi Opera & Dies*. Inc. Ὦ μοῦσαι αἱ ταῖς ὑμετέραις φωναῖς δοξάζουσαι ἡμᾶς τοὺς ποιητάς. Deſ. ὑπερβασίας δὲ, τὰς ὑπερβάσεις τοῦ καλῶς ἔχοντος. τούτοις δὲ ἐπάγουσί τινες τὴν ὀρνιθομαντείαν, ἅ τινα Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ. Quibus ultimis adſcripta eſt vox, ἄλλως, ut coniiciamus non ex ſolo Proclo, ſed ex plurium interpretum excerptis commentarium hunc eſſe contextum, de quo vide Fabric. B. G. Vol. VIII. p. 521.

III. pag. 75. Τοῦ Πλανούδη. *Planudis* (Maximi) *de verborum Conſtructione* Libellus, cum gloſſa interlineari. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνοντα ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἔχει. Deſ. τὰ δὲ ἐπὶ ὁράσεως μόνα αἰτιατικῇ. οἷον, βλέπω σε, ὁρῶ σε, ἀτενίζω σε. Inter Grammaticos ineditos recenſetur Planudes a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47. In fine hi verſiculi leguntur, ad quemdam ſacerdotem, nomine *Ioannem*, ut ex verbo χαριτώνυμε eruitur.

Παναγιώτατε χαριτώνυμε θύτα,
Ἀντωνίου μέμνησο συντεθεικότος
Κανόνα τόνδε τοῖς τρισὶ διδασκάλοις,
Ὅπως λάβοιμι πλημμελημάτων λύσιν.
Ἔχω τὸν οἶκον ἐξ ἐκείνου τον πέλας,
Ὃ δ' εἶπας ὕδωρ, ὑδαμῶς σοφὸν κάρα·
Καί μοι πέπονθεν ἧπαρ πῶς οἴει τάλαν,
Σὺ δ' ἀλλ' ὅπως ἴαμα σῷ πέμψῃς τέκνῳ.
Sanctiſſime, & gratioſi nominis ſacerdos,
Antonii recordare, qui compoſuit
Canonem iſtum ex tribus doctoribus,
Vt recipiam meorum errorum veniam.
Mihi domus eſt ab illo proxima.
Quam vero mihi *promiſiſti aquam, nullatenus* habeo, *ſapiens caput* (1).
Mihi autem dolebat iecur male miſera.
Sed tu fac, *ut medelam tuo porrigas filio.*

IV. p 87. Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ μερικῆς Ὁμήρου τεχνολογίας ἀπὸ φωνῆς κυρίου Δημητρίου τοῦ Μελιδόνη. *Initium cum Deo ſancto particularis in Homerum grammaticalis explicationis, a voce Domini Demetrii Melidonis.* Inc. Μῆνις ἀπὸ τοῦ μένειν, ἡ ἔμμονος ὀργή. Ἄειδε, τὸ ἐμμελῶς λέγε, ἐξ οὗ ἡ ἀοιδή, ἡ ᾠδή, καὶ ᾄδω. Deſ. Ἔκταν, κτῶμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκτην, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α ἔκταν. Nihil de hoc Demetrio Melidone apud Fabricium occurrit.

V. pag. 103. Sequuntur Canones quidam Grammatici de dialectis Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, & Boeotica, ſine ullo titulo. Inc. Τὰς εἰς ας ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ Ἴωνες. Deſ. τὸ ἀχὶ, ἀχὶ λέγει, τὸ ἐτύφθησαν, ἐτύφθαν.

VI. pag. 111. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ περὶ μέτρων ποιητικῶν. *Iſaaci Argyri Monachi de metris poëticis*. Inc. Μέλλοντες περὶ μέτρων τῶν ἐν ταῖς ποιητικαῖς βίβλοις ἐμφερομένων βραχεῖάν τινα πρὸς τοὺς νέους τὴν διδασκαλίαν ποιήσασθαι. Deſ. ὡς καὶ ταύτας ταῖς κοιναῖς συναριθμεῖσθαι συλλαβαῖς. Agitur autem in hac brevi didaſcalia de pedum qualitate, & appellatione, de monometris, verſibus dimetris, trimetris, tetrametris, pentametris, hexametris &c. Fuit idem opuſculum etiam apud Ioannem Sambucum. Vide & Catalogum Mss. Angliae Tomo II. pag. 246. N. 8558.

VII. pag. 119. Agmen claudit Tractatus Latinus item *de Arte Metrica*, e Donato maiore, Beda, Iſidoro, & Honorato cognomine Servio, ex libro, quem ipſe ſcripſit ad Epiſcopum Aquilinum, compoſitus a Fratre quodam Ord. Praed. ut in fine eiuſdem dicitur.

F 2 Inc.

(1) Vt ita verſum hunc explicem, Scholiaſtes monet, qui verbo ὕδωρ ſuperſcripſit ὑπέσχου μοι, & verbo ὑδαμῶς, ἔχω κατὰ κοινοῦ.

Inc. *Vltimo de arte metrica pauca ſubdimtur imittaudo Donatum maiorem, & Bedam, qui ipſum ſeqaitur, & Yſidorum, &c.* Deſ. *clariſſica dixit nomen tuum, magnaque celo. Haec ad laudem Dei, & utilitatem cuiuslibet in noſtro Praedicatorum Ordine ſotii ſunt compacta, excitante, dirigente, & perficiente Domino Ieſu Chriſto, a quo huius primordium, medium, & ultimum, cui eſt honor per infinita ſecula ſeculorum, amen.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec XV. diverſa manu conſcriptus, cuius dimidia pars tineis corroſa aliquantum, ac madore corrupta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 122.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Theogonia, ac Scutum Herculis, & in eadem Commentarii; tum Ialiani, & Phalaridis Epiſtolae quaedam.

COD. XXIV. I. pag. 1. H*Eſiodi Opera, & Dies*. Exſtat in dicta Iac. Lectii Collectione Tom. I. pag. 445.

II. pag. 24. *Eiuſdem Theogonia*. Ibid. pag. 464. duobus in fine verſibus longior, qui in Codice deſiderantur.

III. pag. 51. *Eiuſdem Scutum Herculis*. Ibid. pag. 457. Haec autem omnia gloſſis interlinearibus ſunt adſperſa.

IV. pag. 64. Ἐκ τῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐξηγήσεως. *Ex Ioannis Tzetzae enarratione* Excerptum de Differentia Poëtarum, & Vita Heſiodi, Inc. Περὶ τῆς τῶν ποιητῶν διαιρέσεως καὶ πρώην μὲν μοι ἐξείργασαι μικρὸν συγγραμμάτιον. Deſ. Ἡσίοδ' ἀνθρώποις μέτρον ἴσχει σοφίης. Vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 252.

V. pag. 67. Εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν σχόλιά τινα μερικὰ παλαιά. *In Heſiodi Theogoniam ſcholia quaedam particularia antiqua*. Inc. Ἰστέον, ὅτι ὁ περὶ τῆς Θεογονίας λόγος φυσικὴν διήγησιν τῶν ὄντων ἀπαγορεύει. Deſ. ἣν ὁ ἥλιος ἐπιλάμψας διασκεδάζει. Leguntur in Syntagmate Poëmatum Heſiodi cum variorum veterum auctorum ſcholiis Graecis a Daniele Heinſio Lugduni Batavor. apud Raphelengium A. MDCIII. 4. edito, pag. 233. Quae quidem ſcholia, non ſolius Tzetzae eſſe, ſed ex Tzetza, & antiquioribus excerpta putat idem Heinſius l. c. p. 225. Enimvero in Theogoniam exſtant Commentarii Graeci duplices, quorum unus inſcribitur: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου Διακόνου τοῦ Γαληνοῦ εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν ἀλληγορίαι, alter vero, ut ex noſtro Codice patet, Σχόλια εἰς τὴν Ἡσιόδου θεογονίαν παλαιά, quorum auctorem Didymum exiſtimaſſe videtur Natalis Comes Lib. VI. Cap. XVIII. Mythologiae pag. 633. Ioannes Alexander Braſſicanus A. MDXXX. Praefatione ad Salvianum teſtatus eſt, ſe habere Ioannis Philoponi, cognomento Grammatici, Commentarios in Heſiodum, fortaſſis non alios intelligens, quam quos ſub Ioannis Galeni nomine habemus, vel Commentarios in ἔργα καὶ ἡμέρας, ſed qui Tzetzae ſunt, non Philoponi.

VI. pag. 88. Τοῦ Βουλγαρίας χαρτοφύλακος Πόθου (1), τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Ἰωάννου διακόνου τοῦ Πεδιασίμου (2) τεχνολογία εἰς τὴν τοῦ Ἡσιόδου Ἀσπίδα. *Bulgariae Chartophylacis Pothi, & philoſophorum principis, D. Ioannis Diaconi Pediaſimi Commentarius Grammaticus in Heſiodi Scutum*, Inc. Οἵα ἡ ὁποία ἐστὶν ἡ μεγάλη ὡς ἐνταῦθα, ὀξύνεται δὲ ὅτι τὸ α μακρόν ἐστι. Deſ. βροτόεντα δὲ, ἤγουν αἱματώδη, βρότος γὰρ τὸ μετὰ κόνεως αἷμα. Confer Lambecium VII. p. 233. quo iudice Ioannes Galenus Diaconus, cui Commentarius in Theogoniam tribuitur, idem eſt cum Ioanne Pediaſimo. In hoc Poëma habemus etiam Commentarios Graecos Ioannis Tzetzae.

VII. pag. 97. *Breviſſima Sylloge*, ſeu *Collectio fabularum poëticarum*, cui titulus eſt: Ἔν τινι ταῦτα εὑρέθη παλαιῷ βιβλίῳ. *In quodam veteri libro haec inventa ſunt*. Inc. Ταϋγέτη καὶ Ἠλέκτρα Ἄτλαντος ἐγένοντο θυγατέρες. Deſ. οἱ χρόνῳ βαρβαρωθέντες ἐλέγοντο σολοικίζειν, ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός. Auctor Anonymus. Habetur etiam in Bibl. Vindob. Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 21. §. VII.

VIII. pag. 98. Ἐκ τῶν σχολίων Πρόκλου ἐκλογὴ τῶν ἀναγκαιοτέρων. *Ex Procli ſcholiis ſelectio rerum magis neceſſariarum*. Inc. Ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου παιδευτικός ἐστιν, ὅπως τὸν ἴδιον βίον κοσμήσαντες, οὕτω καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον γνώσεως μέτοχοι γενώμεθα. Deſ. καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογήν. Hic ſcholiorum delectus in Heſiodi Opera & Dies auctorem habet Demetrium Triclinium, ut in ipſorum fine adnotatur hiſce verbis: Αἱ ἐκλογαὶ αὗται αἱ ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Τζέτζου τε καὶ τοῦ Πρόκλου, εἰσὶν ἐκλεγεῖσαι παρὰ Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου. Demetrii Triclinii Scholia in Theogoniam Heſiodi manuſcripta exſtare in Bibliotheca Vindobonenſi teſtatur Neſſelius loco ſupra citato: aliquantulum tamen videntur diverſa a noſtro Codice.

IX. pag. 136. Καὶ ταῦτα εἰς τὴν Ἀσπίδα τοῦ Ἡσιόδου. *Et haec in Herculis Scutum*, nimirum Excerpta breviſſima. Inc. Λιπὼν δ' ἔγε πατρίδα γαῖαν. Ὁ Ἀμφιτρύων ἀπέκτεινε τὸν πατέρα τῆς Ἀλκμήνης Ἠλεκτρύωνα. Deſ. θαυμαστὸν γὰρ ἑκάτερον ἡ τῆς ἀσπίδος ἐπίδειξις ταύτης κατασκευή.

X. pag. 138. *Andronici Byzantini Epigramma verſibus hexametris in laudem libri Cardinalis Beſſarionis pro Platone*. Vide in Cod. XXI. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

XI.

(1) Pothi fortaſſe cognomen inde habuit, quod Πόθου, ſive Iambos *de muliere mala & bona* compoſuit, quos G. & L. vulgavit Holſtenius, cum Demophili & Democratis ſententiis Romae MDCXXXVIII. 12. & Thom. Galeus in Opuſc. Mythol. Cantabrig. MDCLXXI. 8.

(2) Ioannes Pediaſimus, ſive *aequanimus* a planitie πεδίου, idem etiam Ioannes Galenus a γαληνότητι, ſive mentis ſerenitate appellatus, Saeculo XIV. Primae Iuſtinianeae, & Bulgariae Chartophylax fuit, ὕπατος φιλοσόφων, & Diaconus.

XI. p. 139. *b.* Ε᾽πιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ γαληνοτάτου βασιλέως Ἰουλιανοῦ. *Sapientiſſimi, ac sereniſſimi Imperatoris Iuliani Epiſtolae*, numero XVIII. quae iuxta ordinem, quem obtinent in eius Operum edit. G. L. curante Ezechiele Spanhemio Lipſiae MDCXCVI. fol. Tom. I. pag. 372. ſeq. ſunt, I. quae eſt ἀνεπίγραφος, II. III. XIV. XX. XVIII. (quae in Cod. inſcribitur Εὐμενίῳ) XVI. IV. (quae in Cod. inſcribitur Α᾽ριστοξένῳ φιλοσόφῳ) XXVI. VI. VII. (quae in Cod. inſcribitur Α᾽ταρβίῳ ἰδιογράφου) VIII. anepigrapha. IX. XXIII. XV. XII. LVIII. & LIX. ſed ex hiſce duabus poſtremis unam tantum facit Codex, ita ut extrema unius cum primis alterius in eadem linea coniungantur.

XII. pag. 147. Ε᾽πιστολαὶ Φαλάριδος τυράννου Α᾽κραγαντίνων. *Phalaridis Agrigentinorum tyranni Epiſtolae*, numero XCVII. Prima *ad Alcibotum* inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος, ὃν κατηγορεῖτο παρὰ τοῖς πολίταις προδοσίαν, κ. λ. Vltima *ad Steſichorum* deſ. ὡ τὰς παρούσας ἐπανέσει φροντίδας. Exſtant omnes editae in Gr. Lat. Epiſtolarum Graecarum Collectione Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. a pag. 59. ad pag. 107. quae quidem uſque ad trigeſimam ſecundam incluſive eumdem ordinem in Codice, quem in editione obtinent, deinceps vero, quum multo pauciores ſint editis, ab ipſa recedunt.

XIII. pag. 176. *b.* Epigramma quatuor verſuum *in praeſentis vitae brevitatem*, quod ſequens eſt:

Καὶ τί μέγα ζώειν τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἐόντα;
Ο᾽ χρόνος ἄπαυστος. φύλλῳ ἔοικε φύσις.
Γαῖα βροτοὺς καὶ ὕδωρ· τὰ δ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν ἐς τάδε δύνει.
Ω᾽ς τε μάτην ὁ βίος, καὶ ὅσα τις πονέει.

Tum fragmentum hiſtoricum de Priamo, levis prorſus momenti.

Codex Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XVI. nitide conſcriptus, optimeque ſervatus, in cuius pagina prima haec legitur epigraphe: Αὕτη ἡ βίβλος Πέτρου ἐστὶ τοῦ Λαυρεντίου υἱοῦ, τοῦ Μεδίκου, Φλωρεντίνου, ἣν αὐτῷ ὁ αὐτοῦ ἐδωρήσατο πατὴρ εὐφυΐας τε καὶ φιλομαθίας χάριν. *Hic liber eſt Petri F. Laurentii Medices Florentini, quem ipſi pater eius ob bonam indolem, ac diſcendi cupiditatem donavit*. Conſtat foliis ſcriptis 176.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Et

Theocriti Idyllia IX.

COD. XXV. I. pag. 1. E*Vripidis Tragoediae duae*, quarum prima eſt *Hecuba*, II. p. 50. *Oreſtes* (1). Primae nulla hypotheſis, ſecundae eaedem prorſus, quae in edito: illa pluribus, haec paucioribus ſcholiis adſperſa eſt, cuius etiam fere dimidiam partem diverſa manus exſcripſit.

II. pag. 97. *Theocriti Idyllia IX.* quae ſunt totidem prima ex XXXV. editis Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 8. ita tamen exarata, ut nullum verſuum diſcrimen adpareat, ſed pedeſtris orationis ſpeciem praeſeferant. Praecedit Poëtae Vita, ut in edit. cit. pag. 3. *b.* tum quaedam pauca de Dorica dialecto. In primo Idyllio ſcholia quaedam occurrunt, quae utplurimum cum editis loc. cit. in calce Operum, concordant. Gloſſas vero interlineares, duobus ultimis exceptis, reliqua habent. Argumenta nulla ſunt.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XVI. in cuius pag. prima ita legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Α᾽ρμονίου τοῦ Α᾽θηναίου. ἔχει φλωρ. β´. *Hic liber eſt Harmonii Athenienſis, emitur florenis duobus*. Conſtat foliis ſcriptis 134.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

APOLLONII ARGONAVTICA.

A*Pollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum nitidiſſima illa edit. Florentina, quam innuimus ſupra in Cod. VII. huius Plutei. Praecedit Libro I. duplex Poëtae Vita, ut in dicta edit. tum ſcholia in eumdem Librum, quae uſque ad paginam 15. progrediuntur, unde Apollonii textus incipit. Reliquis tribus Libris argumenta praefixa ſunt; ſecundi breviſſimum inc. Α᾽μυκος ἐβασίλευε Βεβρύκων τῆς Βιθυνίας, κ. λ. & eſt pars ſcholiorum, quae ſub initium illius libri occurrunt. Tertii vero, & quarti concordant cum editis; quemadmodum etiam ſcholia utplurimum, tum quae ſupra memoravimus, tum alia, quae in margine adpoſita identidem leguntur. COD. XXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis, cuius undecim paginae initium Libri primi continentes, recentiſſima manu, non ſatis perita, ſuppletae ſunt. Conſtat foliis 225.

ΚΟΛΛΟΥΘΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

COLVTHI POETAE RAPTVS HELENAE.

Adde

Tryphiodorum, Dionyſium Periegeten, & Oppianum.

I. pag. 1. C*Oluthi de Raptu Helenae Carmen* (2). Exſtat inter Poëtas Graecos Veteres Heroici Carminis Scriptores, ex recenſione Iac. Lectii, Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 682. COD. XXVII.

II. pag. 8. *b. Tryphiodori de Troiae Everſione Poëma*. Ibid. pag. 688.

III.

(1) Male Montfauconius in ſuo Catalogo, tertiam quoque Tragoediam, nempe *Phoeniſſas*, adiungit: haec enim nulla eſt in Codice.

(2) Huius Codicis variantes lectiones excipit Coluthi editio curante Io. Daniele a Lennep Leovardiae typis Guil. Coulon MDCCXLVII. 8 necnon Coluthi ipſius, & Tryphiodori Florentinae editiones, quae cura noſtra prodierunt A. MDCCLXV. 8. typis Caeſareis.

Digitized by Google

III. pag. 21. *b. Dionyſii Orbis deſcriptio*, Ibid. pag. 664.

IV. pag. 44. *b. Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. ſeqq. In Codice vero praecedit Poëtae Vita, cuius initium: **Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου.** Finis: **τέθνηκεν Ὀππιανὸς τριακονταετὴς ὤν.**

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 86.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXVIII. CОntinet hic Codex Anthologiam, ſive Florilegium variorum Epigrammatum, in VII. Libros diviſum, & a Maximo Planude collectum, ut ex primi Libri titulo paene evanido eruitur. Singulis autem Libris Index Capitum praecedit, rubrica conſcriptus; itemque uniuſcuiuſque Epigrammatis titulum, auctoriſque nomen rubrae litterae diſtinguunt. Nec deſunt quandoque in margine parva quaedam ſcholia ab eadem manu exarata. Hunc itaque Codicem, maxima diligentia conſcriptum, praecipua quadam recenſione dignum exiſtimavimus; ac propterea ſingula Epigrammata in ipſo contenta, cum Florilegio edito in corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii ita contulimus, ut eorum initium ac finem in utroque exemplari inter ſe componentes, quae vel deeſſe, vel abundare in alterutro comperimus, ea omnia lectori ſignificare operae pretium duximus. En igitur diſcrimina a nobis animadverſa.

Pagina Codicis ſexta omittitur Epigramma, quod in editione eſt XIII. Cap. V. Lib. I. pag. 497.

Pag. 8. Epigr. VI. Cap. VI. unico verſu conſtat, qui inc. **Οὐδεὶς, κ. λ.**

Pag. 14. *b.* Epigr. VII. Cap. XVI. tetraſtichon, in duo dividitur in Codice, diſtichon primum *Philoni* tribuitur, alterum *Luciano*.

Pag. 15. Epigr. V. Cap. XVII. quarto verſu caret in Codice.

Pag. 16. *b.* Epigr. V. Cap. XIX. deeſt.

Pag. 22. *b.* Epigr. I. Cap. XXVI. quod in edit. **ἄδηλον** inſcribitur, in Codice tribuitur *Lucilio*.

Pag. 32. *b.* Epigr. I. Cap. XXXIV. tribuitur *Palladae*.

Pag. 34. Epigr. VI. Cap. XXXVII. *Crinagorae* adſcribitur.

Pag. 44. Inter Epigr. VIII. & IX. Cap. XLVI. interiacet **σχόλαιον Μαξίμυ μοναχῦ τοῦ Πλανούδη**. Inc. **Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα προβλήματα εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, κ. λ.** Duas circiter paginas occupat.

Pag. 47. Vltimum Epigr. Cap. XLVIII. in edit. *Iuliano* tributum, in Codice adſcribitur *Palladae*.

Pag. 55. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LIX. inſeritur in Codice Epigramma octaſtichon **ἄδηλον**, quod inc.

Τίς ποτ' ἀκανθίστῳ οἰνοτρόφοι ὄμφακα βάκχου, κ. λ.

Pag. ead. *b.* Epigr. VII. eiuſdem Cap. quod in edit. *Ncerato* tribuitur, in Codice **ἀδέσποτον** eſt, eique ſubditur Epigr. monoſtichon *Palladae*, quod inc.

Ἵπποι μὲν σφηκῶν, κ. λ.

quod in edit. eſt VIII. ſequentis Cap. & *Nicandro* adſcribitur.

Pag. 59. Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXV. inſeritur Epigr. tetraſtichon Antiphili, quod inc.

Κρηναῖαι λιβάδες τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ, κ. λ.

Pag. 60. Inter Epigr. III. & IV. Cap. LXVI. inſeritur diſtichon *Palladae*, quod inc.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι,

Pag. ead. Inter Epigr. V. & VI. eiuſdem Cap. inſeritur Epigr. hexaſtichon, ſine titulo, quod inc.

Τόνδε πολυπτέχνον, ὦ πλώσιδν ἐςὶ δίαιτα, κ. λ.

Pag. 64. *b.* Inter Epigr. IV. & V. Cap. LXVIII. inſeritur tetraſtichon heroicum **ἄδηλον**, quod inc.

Εὐνεῖκα μ' ἐξέλασσε, θέλοντά μοι ἁδὺ φιλῆσαι, κ. λ.

Pag. 68. Poſt Epigr. XXIII. Cap. LXX. ſubiungitur aliud item **ἄδηλον** ſex verſuum, quod inc.

Γλήνεοις πολυῦχε, σὺ μὲν χρυσαυγέϊ σηῷ, κ. λ.

Pag. 70. *b.* Notandum, in ultimo Epigrammate iambico Cap. LXXVI. quod tamen primum eſt in Codice, deeſſe in edit. ultimum verſum Graecum, typographi quidem lapſu; verſio enim Latina integra eſt.

Pag. 77. Epigramma II. Cap. LXXXVI. in edit. decaſtichon, in Codice eſt pentaſtichon; deſinit enim in verbis: **ςέφεσίν τε θαλείοις.**

Pag. 78. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. LXXXVII. inſeritur tetraſtichon Elegiacum *Bianoris*, cuius initium:

Ἤριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἄθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ, κ. λ.

Pag. 81. In fine Cap. XCI. in Codice occurrit Epigr. verſibus heroicis XXIII. conſtans **ἄδηλον, εἰς τὸ ἔαρ**, *auctoris incerti in ver*. Inc.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο, κ. λ.

Lib. II.

Pag. 87. In Epigr. VI. Cap. IX. ſecundi verſus lacuna, ex Codice ita ſuppletur:

Ἔκβαλε. πολλὰ λίην πρήγματά μοι παρέχει,

Pag. 89. *b.* Caput XI. quod in edit. unicum tantum Epigramma continet, in Codice habet duo; quorum primum tetraſtichon inſcribitur, **Εἰς γυναῖκας, Μακεδονίυ ὑπάτυ.** *In mulieres, Macedonii Conſulis*. Inc.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι, κ. λ.

alterum eſt diſtichon, quod exſtat etiam in edit.

Pag. 104. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XL. interiacent duo diſticha; primum ſine titulo inc.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, κ. λ.

alterum **ἄδηλον** inc.

Πάντα μὲν οἶδα λέγεις, κ. λ.

Lib. III.

Pag. 125. Deeſt in Cod. Epigr. XXI. Cap. V. quod inc.

Ἀκμῆς ἐςηκῦαν, κ. λ.

Pag.

Pag. 132. *b.* Inter Epigr. XL. & XLI. Cap. VI. interiacet in Codice tetraſtichon *Apollonidae*, quod inc.

Ἔφθανεν Ἡλιόδωρος, ἐφίστατο δ' αὖ' ὅσον ὥρῃ.

Pag. 149. Epigr. XVI. Cap. XIV. uno diſtichn auctius eſt in Codice, quod inc.

Εἰ δ' ὀλίγην ἀήξῃς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, κ. λ.

Pag. 150. Ante ultimum Epigr. Cap. einſdem, hoc monoſtichon legitur Γεμίνου.

Ὧδε μέγας κεῖται Ζὰν, ὃν Δία κικλήσκουσιν.

Pag. 155. Pro *Bianoris* Epigrammate, quod eſt XXV. Cap. XXII. legitur in Codice Epigr. octaſtiehon Τοῦ αὐτοῦ (nempe *Philippi*, cuius eſt praecedens) Inc.

Ἠϊόνι τῇδε σῆμα, βροτοῦ πανπλήμονος, ἄθρει.

Pag. 170. Epigrammata XI. XII. XIII. XXI. XXIV. XXV. XXIX. XXXV. XXXVI. XXXVII. XLII. XLIII. LXI. LXII. LXV. LXXIV. Cap. XXV. omittuntur ſuo loco: reſtituuntur autem omnia in fine eiuſdem Capitis, quibus praeterea aliud accedit Epigr. tetraſtichon Διονάκτα, quod inc. pag. 177. *b.*

Οὔτι φύσις θήλεια, ϗ ἁ πολιοῖο παρήιον, κ. λ.

Lib. IV.

Pag. 189. *b.* Inter Cap. II. & III. Codex interferit omnia illa Epigrammata, quae in edit. magnam partem conſtituunt Libri V. nimirum a N. LXXV. uſque ad finem, quibus titulus eſt: Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα, quaeque propterea ſuo loco deinde omittuntur in Codice.

Pag. 199. Inter Epigr. XVI. & XVII. Cap. IV. inſeritur Epigr. tetraſtichon, nullo titulo, quod inc.

Πᾶσα φύσις βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει.

Pag. 200. Inter Epigr. III. & IV. Cap. IV. ponitur in Codice diſtiehnn, cui titulus: Κύρου ἀπὸ ὑπάτου εἰς Σοφίαν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα. Inc.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα, κ. λ.

Pag. 202. Inter Epigr. XXV. & XXVII. Cap. VII. ponitur in Codice diſtichnn cum titulo: Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Inc.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, κ. λ. quod in edit. deeſt, typographi fortaſſe culpa, quum omiſſus fuerit numerus XXVI.

Pag. 204. Inter Epigr. IV. & V. Cap. VIII. interiacet in Cod. Epigr. octaſtiehon εἰς τοὺς ιβ' ἄθλους Ἡρακλέους. Inc.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς Ἥρακλες ἀγῶνας.

Pag. 208. Epigrammata Capitis VIII. a numero XL. uſque ad XLVI. incluſive, in Codiee habentur in fine Capitis IX. ſequentis.

Pag. 214. Deeſt in Codice Epigr. XIV. Cap. XII.

Pag. 220. Inter Epigr. LXVIII. & LXIX. eiuſdem Cap. interitur in Codice diſtichnn εἰς εἰκόνα Πολυμνίας, τοῦ αὐτοῦ (nempe Ioannis Barbucalli, cuius eſt Epigr. praecedens) Inc.

Σοῖο μὲν εἰκὼν ἧδε, Πολύμνια, κ. λ.

Pag. 221. *b.* Inter Epigr. LXXVII. & LXXVIII. eiuſdem Cap. dun interiacent tetraſticha. Primum ἀνεπίγραφον inc.

Ἔρχεο ϗ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν.

Alterum, εἰς τὸ αὐτὸ, Πλάτωνος. inc.

Ὑψίκομον παρὰ τήνδε καθίζευ φωνήεσσαν.

Pag. 229. *b.* Inter Epigr. II. & III. Cap. XVI. inſeritur aliud octaſtichon Ἀλκαίου εἰς σῆλην σάτυρος. Inc.

Οὐκέτ' ἀνὰ Φρυγίην πιτυοτρόφον, ὥς τό τε μέλψεις.

Pag. 234. *b.* Deſunt in Codice duo ultima Epigrammata Cap. XX. (in edit. per errorem XXI.) & integrum Cap. XXI. (per errorem XXII.) quod inſeribitur ἀπὸ κυνηγῶν, *de venatoribus*, quodque longiſſimum eſt, quum ſex editionis paginas integras complectatur.

Pag. 239. *b.* ſeq. Epigrammata Cap. XXVII. a N. 8. uſque ad finem, varie ſunt in Codice diſpoſita: deeſt tamen nmninn ultimum eiuſdem Capitis Epigramma, quod inc. Ἔλθετο, κ. λ.

Pag. 242. *b.* Inter Epigr. XIV. & XV. Cap. XXVIII. inſeritur in Codice illud, quod in edit. eſt XIX. eiuſdem Capitis: Epigr. vero XVIII. hoc verſu longius eſt in Codice.

Δᾶμος ἀεὶ μακάριστος, ὃς ἄστεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων.

loco vero Epigrammatis XIX. habetur hexaſtichnn, nulln titulo, cuius initium:

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέρπων.

Pag. 243. *b.* Inter Epigr. XX. & XXI. eiuſdem Cap. inſeritur in Codice octaſtichon Φιλίππου. Inc.

Ἔζευξ' Ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι λύσσῃ.

Lib. V.

Pag. 258. Liber V. deſinit in Epigr. LXXIV. qnod eſt *in Virgilium* Reliqua praemiſit Codex inter Cap. II. & III. Libri IV. a pag. 189. *b.* ad pag. 197. uti iam ſuperius monuimus.

Lib. VI.

Pag. 265. *b.* Deeſt in Codice Epigr. VIII. Cap. VIII.

Pag. 266. *b.* Inter Epigr. XV. & XVI. eiuſdem Cap. inſeritur in Codice decaſtichon Τοῦ αὐτοῦ (Antipatri, opinor, Sidonii, cuius eſt praecedens.) Inc.

Σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια ταῦτα βίβλινα.

Pag. 269. Inter Epigr. II. & III. Cap. XII. interiacet diſtiehon Τοῦ αὐτοῦ (nempe Leonidae Alexandrini, cuius eſt antecedens) Inc.

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων, κ. λ.

Pag. 270. *b.* Ab Epigr. IV. Cap. XIV. huius Libri VI. quod inc.

Ῥοιὴν ξανθοχίτωνα, κ. λ.

uſque ad Epigr. XXXVI. Libri VII. ſequentis incluſive, quod inc.

Ἔλκος ἔχω τὸν ἔρωτα, κ. λ.

omnia deſunt in Iac. Lectii editione, quam prae manibus habemus, typographi fortaſſe incuria praetermiſſa: quare in his recenſendis praeſto nobis fuit Anthologiae editio Graeca Francof. MDC. fol. cum adnotationibus Io. Brodaei, Vincentii Obſopoei, & Henr. Stephani.

Pag. 276. *b.* Epigr. V. Cap. XXIV. quod in edit. ἀδέσποτον, in Cod. Ἀνύτης nomen prae-

Digitized by Google

praefert; contra ſequens, in edit. Α'νυτῃ tributum, in Cod. ἀδέσποτον eſt.

Pag. 277. *b.* Epigr. VIII. Cap. XXV. in edit. Εὐτολμίῳ ἰλλυςρίῳ, in Codice Εὐνεμίῳ tribuitur.

Lib. VII.

Pag. 293. Deeſt in Codice Epigramma LXVI.

Pag. 302. *b.* Poſt ultimum Libri VII. Epigramma, quod deſ. οἱ Μίδεοι κάλαμοι, in Cod. aliud ſequitur octaſtichon ἄδηλον, quo, Libro finis imponitur, & eſt ſequens:

Μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δυλίδας ἐκλεγόμεσθα
Οἱ μὴ τοῖς σπατάλοις κλέμμασι τερπόμενοι.
Ταῖς μὲν χρὼς ἀπόδωδε μύρω, σοβαρόν τε φρύαμα,
Καὶ μέχρι κινδύνου ἐσσομένη σύνοδος.
Ταῖς δὲ χάρις, καὶ χρὼς ἴδιος. καὶ λέκτρον ἕτοιμον
Δώροις ἐκ σπατάλης οὐκ ἀλεγιζόμενον.
Μιμοῦμαι Πύῤῥον τὸν Α'χιλλέος, ὃς προέκρινεν
Ε'ρμιόνης ἄλοχον τὴν λάτριν Α'νδρομάχην.

In fine rubris characteribus conſcripta legitur haec nota: Τέλος τοῦ ἑβδόμου τμήματος τῆς ἀνθολογίας τῶν ἐμπεριεχομένων διαφόρων ἐπιγραμμάτων, ἃ δὴ διήλθομέν τε καὶ διωρθώσαμεν, ὡς ἐνῆν, ἐγώ τε Δημήτριος ὁ Χαλχοκανδύλης (ſic) καὶ Γιωάννης ὁ τοῦ Λαυρεντίου ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς κυριακῆς γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ. *Finis ſeptimi Tomi Anthologiae diverſorum una ſimul comprehenſorum epigrammatum, quae plane expendimus, & ut licuit emendavimus, ego Demetrius Chalcondyla, & Joannes Laurentii anno a Nativitate Domini MCCCCLXVI.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. optime ſervatus, diligenterque conſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 303.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI CALABRI DERELICTA AB HOMERO.

Adde

Tryphiodorum & Coluthum.

COD. XXIX

I. pag. 1. ΚΟΐντου Καλάβρου παραλειπομένων Ο'μήρου βιβλία τεσσαρεσκαίδεκα. *Cointi, ſeu Quinti Calabri paraleipomenon, ſeu derelictorum ab Homero, Libri XIV.*

II. pag. 152. Τρυφιοδώρου Αἰγυπτίου γραμματικοῦ καὶ ἐποποιοῦ, Ι'λίου ἅλωσις. *Tryphiodori Aegyptii Grammatici & verſificatoris, Troiae Captivitas.*

III. pag. 164. Κολούθου Θηβαίου Λυκοπολίτου ἐποποιοῦ, Ε'λένης ἁρπαγή. *Coluthi Thebaei Lycopolitae verſificatoris, Helenae Raptus.* Praecedit Poëtae Vita, & Poëmatis argumentum.

Codex Graecus membranaceus impreſſus apud Aldum in 8. min. ſine temporis nota. Conſtat foliis 171.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

FLorilegium diverſorum Epigrammatum in ſeptem Libros digeſtum. Poſt Aldinum ſtemma, inſequens novus titulus ſubiicitur: COD. XXX.
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ, ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν, ἑρμηνείας ἐχόντων ἐπίδειξιν καὶ πραγμάτων, ἢ γενομένων, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν. διαιρεῖται δ' εἰς ἑπτὰ τμήματα τὸ βιβλίον, καὶ ταῦτα εἰς κεφάλαια κατὰ στοιχεῖον διατίθεται. In calce haec legitur Scipionis Carteromachi (1) ad Aldum Epiſtola.

Σκιπίων Καρτερόμαχος Α'λδῳ τῷ Ρ'ωμαίῳ εὖ πράττειν.

Τὰ τίμια ὅσῳ μικρότερα, τοσούτῳ καὶ χαριέστερα δοκεῖ τοῖς πολλοῖς. ὡς γάρ φησι τὸ ἐπίγραμμα, χάρις βαιοῖσιν ἕπηδεῖ. τὸ οὖν ἐπιγραμμάτων βιβλίον ἐπιγραφόμενον, τῶν ποιητικῶν ἁπάντων τὸ τιμιώτατον, εἰς βραχύτατον ὡς οἷόν τ' ἦν, συναγαγὼν σὺ τῇ τυπώσει, χαριέστατον ἅπασι παρεσκεύασας, ὡς μηδένα ἂν εἶναι τὸν μὴ τῷ τοιούτῳ ἐπιμανησόμενον. ὁ γὰρ τοσοῦτον τῶν ἐμπεριειλημμένων τὸ φίλτρον προσάξεται αὐτοῖς, ὅσον τὸ εὐμεταχείριστον. πλεῖστα τοίνυν ὠφελήσας αὐτὸς τοὺς φιλοκάλους εἰς τὴν τῶν βιβλίων κτῆσιν, πῶς ἂν καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἤδη αὐτῶν ὠφελοῖντο προσεπινενόηκας, μὴ τῷ τῶν φορτουμένων ὄγκῳ βαρούμενοι, τοὺς ἀναγινωσκομένους τῆς διανοίας ἀποσχοληθεῖεν. Ἔῤῥωσο.

Venetiis in aedibus Aldi menſe Novembri M. DIII.

Cod. Graecus niridiſſimus membranaceus excuſus in 8 Conſtat foliis 292.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

EVRIPIDIS TRAGOEDIAE.

EVripidis Tragoediarum Pars II. in qua continentur *Rheſus, Troades, Bacchae, Cyclops, Heraclidae, Helena, Ion, Hercules Furens*, una cum argumentis in ſingulas. COD. XXXI.

Codex Graecus impreſſus in membran Venetiis apud Aldum menſe Februario MDIII. in 12. Conſtat foliis 189.

ΗΣΙΟΔΟΣ.

HESIODVS.

Ac praeterea

Homeri Hymni, & Arati Phaenomena.

I. pag. 1. H*Eſiodi Scutum Herculis.* In dicta Iac. Lectii Collectione T. I. pag. 457. COD. XXXII.

II. pag. 11. *Eiuſdem Theogoniae Fragmentum*, quod deſinit in verſu 577.

Γρηγ-

(1) Scipionis Fortiguerrae, Carteromachi nuncupati, vitam ab Iuſto Fontaninio deſcriptam vide in Diario Litteratorum Italiae Tom. XX. Artic. XI. §. II.

Ἱμερτὸν παρέθηκε χαρίεντι Παλλὰς Ἀθήνη.

Hinc relicta ſunt duo folia vacua ad defectum ſnpplendum,

III. pag. 23. *Homeri Hymni XII.* nimirum in *Martem*, *Dianam*, *Venerem*, *Palladem*, *Iunonem*, *Cererem*, *Rheam*, *Herculem*, *Aeſculapium*, *Caſtorem & Pollucem*, *Mercurium*, & *Apollinem*. Primi undecim incidunt loc. cit. pag. 439. & 440. Duodecimus vero pag. 417. ſeqq. mutilus tamen in Codice; deſinit enim in verſu 185.

Χρυσῆν ὑπὸ πλήκτρῳ κανάχην ἔχει ἱμερόεσσαν.

IV. pag. 29. *Arati Phaenomena*. Ibid. pag. 619. ſeq. Sunt autem ad marginem adſcripti quandoque verſus Latini ex Ciceronis verſione deſumti: nec non aliqua identidem ſcholia Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. Latinis notulis adſperſus. Conſtat foliis ſcriptis 52.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

EPIGRAMMATA.

COD. XXXIII. ANthologia diverſorum Epigrammatum, (1) *Florentiae per Laurentium Franciſci de Alopa Venetum. III. Idus Auguſti. M. CCCC. LXXXXIIII.* (2) cum prima pag. auro variiſque coloribus, antiquiſque cimeliis egregie depicta, una cum Mediceo ſtemmate. Haec autem a Leone Allatio (3) ſcribitur anno MCCCCLXXXIV. Florentiae edita, toto decennin antequam nnſtra. Vitium puto numeris ſubeſſe typographicum. Illam enim editionem a viro eruditiſſimo, ſummo antiquitatis indagatore, ignorari vix credibile eſt, neque ullam anno MCCCCXCIV. vetuſtiorem exſtitiſſe veriſimile; quum praeterea ante annum MCCCCLXXXVIII. quo Hnmeri Opera prodierunt, Florentiae nil Graece excuſum fuiſſe ex Homeri Praefatione, cujus excerpta dabimus Plut. ſeq. Cod. VII. lector facile coniiciat (4). Quod vero nonnulli huius Anthologiae Codices, qualem olim vidi apud Chartuſianos extra Florentiam, anni indicio careant; id cauſſae eſſe crediderim, quod Laſcaris Epigramma Graecum & Latina ad Petrum Medicem Epiſtola a calce libri avulſa, & a quibuſdam Litterariae antiquitatis ſtudioſis ſeorſim, eruditionis alibi rarae, quae ibi diffunditur gratia, fuerint ſervata. Verum non patiar hoc κειμήλιον diutius, tamquam pro deperdito, prae magna exemplarium paucitate haberi, & in omnium quotquot ſunt politioris doctrinae ſtudioſis, manibus non frequentari. En ergo, Lector, tibi Laſcaris Epigramma, & Epiſtolam in omnibus, quae illam primam rariſſimam ſequutae ſunt, Anthologiae edirionibus, ob typographorum avaritiam, maxime deſideratam.

Χαλκοτύποις στήλαις μουσῶν ἄγος ἔδρακε δώρων
Ὠγυγίου Δαναὸς τὸν ποτ' ἔδειξε τύπον.
Χῆ' φ' Ἑλικωνιάδεσσι δὲ μέλλομεν, ἐς πάλιν αὖθις
Ἔλθομεν ἡμερίων. Ἑλλὰς ἰδ' αὖ θαλέθει.
Οὔ δε δολοφρονέων Ζηνὸς φρένα πεῖσε Προμηθεὺς
Ἦθος ἔμεν μερόπων μηδὲν ἄνευ σοφίης.
Ἡφαίστα πραπίδεσσι καὶ ἐννεσίῃσιν Ἀθήνης
Ἄφθιτ' ἀκινδυνοτέρων φάρμακ' ἔδειτο νόος.
Γράμμα λίθων γαίης πανάληθες ὅς τις ἀπορρὼξ
Ἐσφρησ' ὑμνοπόλων δαφνονόμης τροχιάς.
Ἡμετέρη λειμῶνος ἰδ' ἄνθεα. εἰρεσιώνην.
Κάπω ἐνὶ προθύροις ἀενάων στελίδων.
Ἑλλάδος ὑμναγόραι θείην καλέεσθε ἀρωγόν.
Σώσατε Πιερίδες πατρίδ' ἐς ἀγλαΐην.
Ἔννεπε Λητοΐδης. ὠκὺς θεὸς ἔργον ἀνύσσαι
Ἦγεν ἀφ' Ἑσπερίην. νεῦσε δ' ἄναξ Κρονίδης.
Εἰ νῦν τ' ἐλευθερίης θᾶσσον χερὶν ἀγλαὰ τέκνα
Ἑλλάδος ἠγαθέης ἤθεα μαιόμεναι,
Λάσκαρεως.

Io. Laſcaris Rhyndacenus Petro Medici S.

Quum Graecas Litteras, quae per multas iam aetates ſopitae non minus profunda, quam Latinae dormitatione obtorpuerant, experrectas ſenſimque ab interitu ſeſe recipientes inſpicerem: ut eas aliquando a foediſſima barbarie, qua diu iam & iniquiſſime opprimuntur in priſtinum nitorem & dignitatem remeare poſſe conſiderem: non alienum ab officio meo eſſe exiſtimavi, ut ſi quid eſſet, in quo his opitulari poſſem, quidquid foret id tandem praeſtare eniterer, atque adeo monitus Epicteti ſententia, qui nec minima in quovis ſtadio praecipit eſſe deſpicienda, novam hanc & litterarum ſtudioſis perutilem imprimendi occaſionem nactus, litterarum Graecarum elementa a deformi & indecenti admodum depravatione vendicare conſtitui. Quumque animadverterem earum notas, quae inpraeſentia ſunt in uſu impreſſioni adhibitas, nec excudi commode, nec apte invicem cohaerere poſſe, quod perplexae nimium & circumvolutae ſint, priſcas litterarum figuras iam diu obſoletas diligentius inquiſivi, atque huic imprimendi artificio per excuſores, atque id genus opifices accommodatas impreſſoribus tradidi: curavique, ut his Epigrammatum ante omnia rariſſimum, & egregium opus in quamplurima editum exemplaria litterarum ſtudioſis paſſim legendum exhiberetur, quo ex hac re librorum quoque penuriae pro virili mea conſulerem. Id autem quodcumque eſt ſtudii & laboris mei tibi, Petre Medices, dedicare conſtitui, non ſolum quod mea tibi omnia debeo, verum etiam quoniam quidquid ad antiquitatem quovis modo, aut ad rem litterariam pertinet tibi praeter ceteros deberi exiſtimo. Tu enim es Medicum familiae columen, quae ad an-

G

(1) In hac Anthologiae editione, aliiſque libris, ubi litterae minuſculae ſolae adhibentur, regiſtrum non inveni. Signaturas indicant litterae Graecae maiuſculae in Anthologia & Callimacho, AI, AII, AIII, AIIII, BI, &c. ΓI &c. aliquando ad ultimae aut penultimae lineae latus poſitae; uti in Antholog. AII. AIII. Latinae minuſculae in Gnomis & Muſaeo, ai, aii, aiii, aiiii. &c. ad ultimae nonnumquam lineae latus; uti biii, biiii. Graecae minuſculae in Apollon. Argon. de qua dictum Cod. VII. αι, αιι, &c. βι, βιι, etiam ad ultimae lineae latus; uti ει, ειι, διι, διιι.

(2) Fabricius B. G. Vol. II. p. 698. hanc editionem in annum MCCCCLXXXXVII. perperam reiicit

(3) Animadverſ. in Antiq. Etruſc. fragm. Pariſ. 1640. 4. p. 61. 62.

(4) Conſulendus Cl. Mich. Mattaire in Annalib. Typographicis pag. 268. ſeq. Hagae Comitum apud Iſaacum Vaillant MDCCXIX. in 4.

Digitized by Google

antiquitatem reparandam tantam curam ſuſceperit, tantumque ante alios ſtudium adhibuerit, ut ſoli fere omnium his temporibus maiores tui perſpexiſſe videantur, quantum utilitatis & decoris praeclariſſima antiquorum exempla adferre poſſint poſterioribus ſaeculis. Nec vero eu nunc tuorum facta mihi commemoranda ſunt, quae ante actae aetatis praeſtantium virorum ingenia ingenti praeconio celebrant, quae Bibliothecae publicae atteſtantur tuorum exſtructae ſumtibus, & librorum varietate multiplici refertae. Laurentii certe parentis tui praeſtantiſſimi viri inceptum ad magnam antiquitatis partem reparandam ita facilius perfectum reddes, quam ego pro meritis laudare queam. Ille enim quum Antiquitatis uſque ſtudioſiſſimus fuerit, & aliorum opificum ingenia non vulgaribus praemiis excitaverat, & ad diſciplinas revocandas ducentu nuperrime Antiquorum volumina e Graecia & finitimis regionibus collecta, in hanc praeclariſſimam civitatem magna diligentia & ſumtibus transferenda curaverat: inter quae non minus quam octoginta opera hac tempeſtate incognita, nonnulla etiam, quorum vel auctorum nomen ignorabatur, iamdiu neglecta, ſiquidem τὰ χερείονα νικᾷ, Poëta ais, ab interitu ſunt recuperata, quae tu mox omnia, Petre Medices, & permulta alia iamdiu conquiſita in pulcherrimam illam Bibliothecam tuam, quae tam ſemiſtructa conſpicitur ad communem ſtudioſorum utilitatem ſolita benignitate Familiae collocabis, ut tuum quoque nomen non ab uno, εἷς γὰρ ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ, καὶ μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, verum a quamplurimorum ingeniis hoc beneficio excultis, & auctis apud poſteros illuſtretur. non minori laude quam Ptolemaei Regis: ille enim celebratiſſimis illis Bibliothecis florentibus ea tempeſtate favit diſciplinis; tu autem ex hoc tanta, ac tam rara veterum auctorum copia diſciplinas omnes a colluvie, qua nimio iamdia dedecore obruuntur emergere tentantes, viriliter eximes, purgabiſque, & in priſtinum nitorem dignitatemque reſtitues, ut noſtrum etiam hoc circa antiquitatem ſtudium ad quantulamcumque eius particulam reparandam attinens, merito tibi cenſuerimus eſſe dedicandum, quando & iure familiae ad te pertinet, & debetur id quidem beneficio quod exſpectans a te litterarum ſtudia, & Graecarum praecipue, in quibus etiam a pueritia non ſine magna ingenii tui laude verſatus es. Has itaque litterarum figuras, ut vel ab elementis ipſis barbaries abſtergatur, atque exterminaetur, probabis tu quidem, quale tuum ego novi iudicium, & prodeuntes iam in medium tuo patrocinio alios quoque probare compuleris, ſi quamplurimi antiquorum Codices tuo iuſſu & beneficio his elementorum figuris imprimantur. Ego vero nequid in hac re temere videar innovaſſe, vel eorum cauſſa, qui non facile admittunt hanc litterarum inſtaurationem, brevibus oſtendere tentabo his elementorum figuris, quae modo a nobis traditae ſunt impreſſoribus antiquiſſimos eſſe uſos. Nec tamen crediderit quiſpiam quod ego exiſtimari velim ſolum me, aut primum litterarum advertiſſe figuras, quibus antiquitas uteretur, quando ex numiſmatum, marmorumque, atque id genus inſcriptionibus, vel curvis ſeſe offerunt: verum quod opus fuit praeſtiti, ut illam potiſſimum formam eligerem huic imprimendi muneri accommodandam, quae vetuſtiſſima, & inprimis vera eſſe videretur: quae res eo exſtitit factu difficilior, quo pluribus modis hae litterarum notae & varie admodum expreſſae inveniuntur, adeo ut quidam etiam talium antiquitatum inveſtigatores hinc adfirmare auſi fuerint, quot linguis Graecos, tot etiam uſos litterarum figuris; quibus haudquaquam adſentior, qui minime putem priſcos illos Graecos, ſive Cadmo & Danao, ſive Orpheo admonente, modis adeo variis litterarum exaraſſe figuras, ſed unam & eamdem primam conſtitutam, ac vulgo deinde corruptam vetuſtatis iniuria in varias receſſiſſe: quod etiam in his, quibus Romani a principio uſi ſunt elementis contigiſſe videmus. Idem enim figurarum modusquum ad varias nationes, velut in colonias transmigraverit, varius apud ſingulas, atque ab archetypo admodum diſſimilis corruptus inſpicitur. Nam quis adſeveraverit alias eſſe Theutonum, alias Hiſpanorum, aut ipſorum quoque in Italia Lygarum elementorum figuras, niſi qui & mercatorum indiſcretas notas inter litterarum formas contenderit eſſe commemorandas? quod certe abſurdum eſſet. Omnes enim hae figurae Latinae volunt eſſe, & quum a Romanis unis defluxerint exſcribentium vitio magis atque magis in incertas ac multiplices tempore abierunt, idem etiam in Graecis contigiſſe exiſtimandum eſt, ſi dederimus his varie antiquos eſſe uſos. Non tamen quod ceſſit vitio ſequendum eſt, neque idcirco figuras omnes diligenter conſervare debemus, ſed antiquiſſimam & ab omni parte aequalem, atque pulcherrimam: nam in linguis alia ratio eſt. Quum enim multa exſtent antiquorum opera, aut urctioribus, aut magis ſolutis compoſita numeris, neque eadem lingua omnia, verum utcumque, vel ſola nati, & genere auctores, vel diſciplinae participes extitere, vel maieſtatis, & excellentiae cupidi in elocutione, quae facile in poëmate ex varietate etiam linguarum comparatur, quum ſit linguarum uſus, ad auctorum intelligentiam, & metrice ſcribendi commoditatem omnes amplectamur neceſſe eſt, quum ia ipſis auctoribus praeſcriptae caſtigataeque, ac rationibus nonaullis, & methodis per antiquos Grammaticos in brevem quamdam differentiam redactae ſint. In litteris autem utinam librariorum quoque manus coërceri & ad ſimpliciorem formam dirigi potuiſſent. Non enim ita maiori ex parte & Latini, & noſtri Codices corruptiſſimi legerentur, ſed librariorum illud vitium, quod celeritati conſuleretur, aequiori ferendum eſt animo: in imprimendo autem inconſulti videtur eſſe hominis, ita corruptas, & indiſcretas notas, confuſaſque & inter ſe complicatas, ac pro indoctiſſimorum quorumque arbitrio deformatas, nullo elegantiore ſtudio operaque fuiſſe perſecutum, quum verae & ſimplices figurae facilius excudantur, & aptius propter parilitatem cohaereant, & quae quum pulcherrimae ſint maieſtatem quamdam praeſefer-

ferre videantur, ut ſolae quodammodo dignae appareant, quibus praeclariſſima antiquorum memoria renovetur. Difficultatem vero legendi obiicientibus in his tam ſimplicibus nihil reſpondendum eſt: nam eorum quoque ineptitudinem uſus, certo ſcio, non multo negocio redarguet: quod autem his figuris antiquiſſimi uſi ſunt, & antiqua, ut dictum eſt, numiſmata ad Alexandri uſque, & Philippi tempora ſatis idoneum teſtimonium perhibent, verum certioribus etiam indiciis diligentius inveſtigantes id deprehendere poſ-
Α ſumus. Et Alpha primum elementi forma ex pentagono figura dignoſcitur: eam enim, quod ex quinque ἄλφα talis figurae, qualem approbamus invicem implicitis connexa ſit hoc modo πεντάλφα appellatam in reliquiis magicorum librorum, qui ſub Hermetis, & Pythagoricorum
Γ feruntur nomine invenire licet. Γάμμα vero figuram δίγαμμα, quo vetuſtiſſimi utebantur in principiis dictionum a vocali incipientibus recte ſignatum indicaverit. Si enim δίγαμμα ex duabus eſt lateralibus lineis, ut ait Dionyſius, uni rectae coniugatis, hoc modo F, una uni coniugata μονόγαμμα conficiet: verum huius elementi talem figuram & proportionem ex quarto etiam Iamblichi de ſecta Pythagorica, ubi de habitu & proportione numerorum docens, qui ad aliquid conſiderantur, Γαμμοειδῶς voce utitur, exa-
Δ ctiſſime poſſumus deprehendere. Δέλτα triangularem apud antiquos habuiſſe figuram, & Aegyptus ipſa propter triangularem formam δέλτα appellata, & pars in Aegypti medio eiuſdem nominis, & libelli δέλτοι nominati, quod epiſtolae etiam antiquitus triangulari figura plicarentur, & ἔμβολον acies ad cunei ſpetiem ſtructa, & media pars figurae rombi, & demum δελτωτὸν ſidus hanc δέλτα figuram manifeſtiſſime approbant. Quin & Galenus in libello, qui Medicus inſcribitur figuras quaſdam fronti accidentes triangulares ait, & delta ſimiles. De Ητα quoque legere eſt in Commentariis, quae in Thracem Dionyſium Diomedi, & Porphyrio adſeribuntur, quod Ητα nunc appellatur, dum Hellenes ſexdecim adhuc litteris uterentur ſpiritus locum tenuiſſe, additumque, vel detractum vocalibus adſpirationem, aut levigationem ſignificaſſe. Ex quo vero inter litteras connumeratum longi E locum obtinuit, eadem figura in duas perpendiculariter partes diſecta, alterum ſemiſectum adſpiratum praebuit ſpiritum, alterum vero tenuem. Legitur praeterea apud eoſdem Grammaticos lateralem lineolam rectae exterius, ideſt a parte adiunctam dextera hoc modo ⊢ adſpiratum accentum reddere, interius vero ⊣ tenuem. Tales igitur ſpiritus invicem coniuncti Ητα litterae fi-
Λ guram demonſtrabunt. Λάμβδα figura ex acuto, & gravi accentu quos diſectum facit, ut iidem dicunt Grammatici conſtare poteſt: de accentibus autem nihil neceſſe eſt in praeſentia dicere, quum a Grammaticis figurentur. Λάμβδα tamen forma, & a ſutura occipitis, quam λαμβδοειδῆ vocant Medici, & a monangulo, qui ad λάμβδα ſpetiem λάμβδωμα appellatur apud Arithmeticos
Κ facile dignoſcitur. Κάππα quoque & Σίγμα,
Σ quae κοππατίας, & σαμφορὰς equos antiquitus nuncupabant, non ad auctoris id apud Suidam referentis ſolummodo tempora, ſed quod mirum forte videbitur ad hanc uſque aetatem in Aſia equis inuſta figuram ſuam liquido patefaciunt.
Ταυ & Υ, alterius figura apud Lucianum in libello, cui Δίκη φωνηέντων eſt titulus ex ea poena, Τ quam σίγμα elementum ταῦ litterae putat eſſe ſtatuendam, quod eius locum ſubripiat, manifeſta eſt. Υ autem neminem latet: namque & Hyacinthus flos celeberrimus, & vulgo feruntur Υ verſiculi:

Littera Pythagorae diſcrimine ſecta bicorni.

Sed Φ quoque formam nos edocuit, qui caduceum ſcribit baculum eſſe mediocris menſurae, anguibus utrinque ſupra eius medium complicatis in circuli modum, ut baculus ſit diameter, ad ſimilitudinem Φῖ litterae. Χῖ autem ex Φ diagonio, ſive diallelo figura, quam & χιασὸν & χῖ appellant Rhetores diſcernimus, & aſteriſcum in hunc modum ⁜ ſignatum invenimus. Χ Scribit autem Euſtathius χῖ litteram, quatuor punctis inter lineas, ad ipſam coniunctionem diſtinctam aſteriſci praebere ſignum: quin etiam ex Timaeo Platonis, ubi harmonicam animae conſtitutionem quaſi producit in longum, mox per longitudinem dividit, hucique duabus effectis alteram per medium admovet alteri, atque eiuſmodi interſectionem χῖ litterae ſimilem dicit: hinc etiam huius elementi figuram dignoſcimus, ſiquidem axium inter ſeſe, & zodiaci cum aequinoctio interſectiones auctore Proclo hoc loco allegorice ponit Plato, Χῖ litterae formam praeſeferentes. Πῖ duplici figura ſignavimus, quod Π paſſim utraque inventa ſit, ut minime potuerim antiquiorem diſcernere, quum praeſertim alteram Pi Latinum inde deductum parva declinatione referre videatur, alterius autem figura, quod levae dexteram lineae demittit aequalem, ex notis illis conſtare poſſit, quibus etiam antiquiſſime numeri ſignabantur, ut in decretis, & in antiquis monumentis inventum eſt, quibus etiam notis Solonis leges memoria proditum eſt poenas pecuniarias ſignatas habuiſſe: in illis enim comperio in antiquis adhuc voluminibus in calce operum quandoque ſignatis Πῖ Δέλτα medium in ſe continens, hoc modo [Δ] quinquaginta ſignificare, item Πῖ Ητα medium in ſe continens, hoc modo [Η] quingenta, item Πῖ Χι medium in ſe continens, hoc modo [Χ] quinque millia. Πῖ Π enim quinque ſignificat, δέλτα decem, ητα cen- Δ tum, χι mille, quae πῖ contenta, id eſt quinquies Η repetita, praedictos reddunt numeros: ſed haec Χ ſic habent, non omnino praeter rem hoc loco interpretata, quandoquidem & notae ſunt antiquiſſimae, & eas admodum paucis exiſtimem eſſe cognitas. Πῖ autem tunc forte dicetur aptius δελτα & ητα, & χι in ſe medias continere, ſi laevae lineae parem habuerit dexteram. Quid quod & Θητα figuram lugubris litterae ex fabarum floribus, auctore Varrone, ut refert Plinius, poſſemus aſſerere, & de Μῦ, & Νῦ aliquid in Μ medium adferre ex fragmentis Florentii de pon- Ν deribus & numeris, nec non & de Ἰῶτα, & Ω Ι per nomen ΙΩ ex Ovidii verſu, Ω

Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit,

 & de

Υ & de Υι figura ex triſiſſili epitheto, immo &
P Ρῶ figuram, & utriuſque O, quemadmodum &
O Ἄλφα ex earum prolatione, quam Dionyſius Hali-
Z carnaſſeus diſtinguere docuit conicere poſſet aliquis, & Ζῆτα figuram a Zeta parte aedium: non enim ἀπὸ τοῦ ζῆν, neque ἀπὸ τοῦ ζέειν zetam, & zetecalam, ut quidam etymologiae ratione minus habita. ſed a Ζῆτα litterae figura; quemadmodum & Σίγμα ſedile apud Martialem ab elementi forma denominatum exiſtimo. Et
B Βῆτα ſane formam mediae litterae ex partibus quarum ſit media figurare tentarem. Verum ne in ἀπειροκαλίαν incidiſſe videar de his, ac de reliquis aliis, ſi cui curae fuerit inveſtigandum relinquo, praeſertim quum de quibus diſſerimus liquido fere conſtet, ut ſit exiſtimandum reliquas etiam, quas quum his inventas, ut aptiſſime cohaerentes approbavimus veras eſſe elementorum figuras, quibus antiquitus uteretur. Et haec quidem attigiſſe de veterrimis litterarum figuris non ab re mihi viſum eſt, Petre Medices. quum tibi ante omnia rem gratam facturum me eſſe exiſtimaverim antiquitatis ſummopere dedito; quod mehercules excellentis puto iudicii, quum in omni antiquorum conatu omnique opere magna ſemper aliqua & occulta deprehendatur ratio, unde & hae quoque litterarum figurae talem dimenſionem, & reſponſionem invicem habere videntur, ut demonſtrare facile quis poſſit nullas alias figuras, tam varias inter ſe ex tanta linearum quantitate, tantam proportionem convenientiamque ſervare potuiſſe, ut non immerito ſit fides hiſtoriae praebita Cadmum ſeceſſum ſibi delegiſſe Epigrammeam fontem e re denominatum ad earum excogitationem. Ad tam pulcram enim, tam inſignem, tam denique artificioſam figurarum diſpoſitionem & loco opportuno, & tempore opus fuit, quandoquidem & forma, & vox, & nomen earum ſymbolum aliquod praeſeferat Plutarchi teſtimonio. Quod enim graviſſimus, & ſapientiſſimus auctor in eo libello, quem de EI, quod erat in Delphis compoſuit de una adfirmat littera, de reliquis etiam coniectari licet, Hactenus de litteris, De libro autem epigrammatum nihil ducimus in praeſentia diſſerendum. Ipſa enim paſſim iam edita apud egregia ſtudioſorum ingenia ſuum ſibi gloriam vendicabunt. Illud unum non praetermittam hoc epigrammatum Ἀνθολόγιον ab Agathia concinnatum eſſe praeſtantiſſimo hiſtorica & poëta ſui temporis, non a Planude, ut nonnullis eſt temere perſuaſum. Planudes enim monachus, ut eos appellant, non magis diſpoſuit quam mutilavit, & ut ita dicam caſtravit hunc librum detractis laſcivioribus Epigrammatis, ut ipſe gloriatur: quid tamen inde ſit meritus aliorum ſit iudicium. Ego hoc unum ſcio non ex ſolo ſenſu epigrammatis, aut cuiuslibet ſcripti iuvari nos poſſe, ſed antiquorum ſalem, & acumen in ſimilibus admirati, artem quoque & dictionem, aut hiſtoriam in qualibet materia ducimus expetendam. Si qua vero Planudes his epigrammatis interpoſuit, ea certe ſunt, quae ut ineptiora libentiſſime abſtulerim. Sed ne cuipiam noſtro etiam exemplo meliora forte aliqua ſubtrahendi detur occaſio, quum ea pauca ſint, neque omnino utilitate careant: nihil fere quidquam attigimus. Verum de his iam ſatis ſuperque. Tu autem Petre Medices lucubratiunculam hanc noſtram, quae tua eſt humanitas grato animo accipias: quodque tibi hereditario iure ceſſit more parentum Graecis litteris praecipue faveas, ut non immerito & ſpes, & ratio horum ſtudiorum in te uno maxima ex parte poſita eſſe videatur. Vale.

Finis.

Impreſſum Florentiae per Laurentium Franciſci de Alopa Venetum, III. Idus Auguſti, M. CCCCLXXXXIIII.

Non tantum adlatum Laſcaris Epigramma, ſed etiam Latina eius Epiſtola capitalibus litteris tota excuditur. Nullum aliud Latinarum maiuſcularum in typographia ſpecimen huiuſmodi praeter monumenta, aut inſcriptiones umquam vidi. In hiſce Graecis per capitales litteras editionibus pauca haec adnotabo: accentuum ſcilicet (1) notas imprimi: pro utroque ſpiritu diſſectas litterae H partes (⊢ ⊣) uſurpari (2), circumflexi eamdem, quae in Latinis figuram, ex acuti & gravis coniunctione effictam (^) adhiberi. Litterarum certe, quod obſervat Leo Allatius (3), Romanarum forma, (4) Graecarum ſimillima, nonniſi *capitalis* eſſe potuit, nomen ſortita a quantitate vel modulo: modo *maxima* a Cicerone (5); *grandis* ab Ovidio Lib. III. Triſt. *cubitum longa* a Plauto (6) Poenul. & (7) Rudent. *minuta & minutiſſima* ab eodem (8) Bacchid. Cicer. apud Plin. Lib. VII. Cap. 21. Senec. Epiſtol. 95. modo *rotunda* ab aliis, modo *quadrata* a (9) Petronio. Quin etiam idem Leo Allatius (10) capitalium uſum fuiſſe antiquum probat eo quod *ab illis erratа conrivarint*. Pluribus hoc explicat argumentum vir doctiſſimus (11), ad quem Lectorem refero.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΚΑΒΗ.

EVRIPIDIS HECVBA.

Seu potius

Tragoediae III.

I. pag. 1. EVripidis *Tragoediae III.* cum brevibus ſcholiis, & gloſſis interli- COD. XXXIV.

(1) Has, quoties in Capitum titulis maiuſculorum uſus eſt, habet Aldus in ſuis primis editionibus.
(2) Sic Aldus plerumque in primis editionibus, & Henricus Stephanus in heroicis poëtis.
(3) Animadv. in Antiq. Etruſc. Fragm. p. 57.
(4) Plin. Nat. Hiſt. Lib. VII. Cap. 58. Tacit. Annal. Lib. II. p. 171. edit. Lipſ.
(5) Epiſt. ad Quint. Lib. III. Epiſt. I.
(6) Act. IV. Sc. 2. v. 15.
(7) Act. V. Sc. 2. v. 7.
(8) Act. IV. Sc. 9. v. 67.
(9) Cap. 29.
(10) Ibid. p. 55.
(11) Lege Leonem Allatium in Anim. ad Ant. Etruſc. Frag. a pag. 55. uſq. ad p. 81.

linearibus Graecis, & una vel altera etiam Latina. Prima eſt *Hecuba*, II. pag. 33. *b. Oreſtes*, III. pag. 74. *Phoeniſſae* (1). Nulla ſunt argumenta. In fine legitur Poëtae Vita, cuius initium: Εὐριπίδῃ τῷ ποιητῇ ἦν γένος μὲν Ἀθηναῖος, κ. λ. Finis: Ἀριστοφάνης σκώπτων φησὶ, στρυφνὸς ἐμοὶ γὰρ μοὶ προσειπεῖν Εὐριπίδης, φυ ... Mutila eſt in fine.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis 115.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXV. I. pag. 1. ARiſtophanis *Comoediae III.* cum ſcholiis uberrimis, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Plutus*, II. pag. 40. *b. Nubes*, III. pag. 88. *Ranae*. Praecedit primae, Ariſtophanis Vitae compendium, quod in cit. Operum editionis Prolegomenis p. XIV. Thomae Magiſtro tribuitur; deſinit autem in verbis, καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. Sequitur dramatis argumentum, quod primum eſt ex tribus aliis, quae exhibentur ibid. pag. 1. In fine huius primae Comoediae verſus quidam leguntur in eius argumentum, non magni momenti: in margine vero ſcriptum eſt nomen Μιχαὴλ Γαβρᾶμις. *Nubium* argumenta plura ſunt: primum eſt Thomae Magiſtri, ibid. pag. 51. alterum Anonymi, cuius initium: Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης, κ. λ. ibid. pag. 50. tertium inc. Αἱ πρῶται Νεφέλαι, κ. λ. deſ. Μέλιτος, καὶ Ἄνυτος. Ibid. pag. 51. v. 31. ſeq. Sequuntur deinde dramatis perſonae, ac tandem alia pauca, quae incipiunt: Ἡ εἰσήγησις τοῦ δράματος. κ. λ. ibid. pag. 56. *Ranarum* tandem unica eſt hypotheſis, & quidem Thomae Magiſtri ibid. p. 115.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis 146.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANES.

COD. XXXVI. I. pag. 1. ARiſtophanis *Comoediae II.* cum ſcholiis brevibus, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Plutus*, II. pag. 51. *Nubes*. Praecedit primae, Vita Poetae, & argumentum, ut in Codice ſuperiori. Secundae vero, Thomae Magiſtri hypotheſis, ut in edit. pag. 51.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Iohannes de Sarzana*: pagina vero 2. αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. *Hic liber eſt Harmonii Atheneinſis*. Conſtat foliis ſcriptis 106.

(1) Hanc omiſit Montfauc. in ſuo Catalogo;

(2) Hic titulus quum ita paullatim evaneſceret, ut vix legi poſſet, recentiſſimus Graecus in anteriori pagina illum exſcripſit una cum initio ſingulorum librorum huius Dialogi.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

HESIODI OPERA ET DIES.

Ac praeterea

Variorum Opera Theologica, Dialectica, ac Philoſophica.

I. pag. 1. POſt Operum, quae in hoc continentur Volumine, Latinum Indicem, occurrit Heſiodi Carmen, cui titulus: *Opera, & Dies*, ut habetur in editione, quam citavimus ſupra in Cod. V. huius Plutei §. II. Multis autem locis eſt interpolatum; pagina enim prima, nona, ac poſtremae tres manu recentiori, ſaeculi nimirum XVI. ſuppletae ſunt. Accedunt gloſſae quaedam, ac correctiones interlineares. De hoc Poëmate fuſius loquitur Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 372. ſeqq. COD. XXXVII.

II. pag. 21. Τοῦ μακαριωτάτου Θεσσαλονίκης, καὶ γεγονότος χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυροῦ Νικήτα τοῦ Μαρωνείας ἐξέτασις περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως (2). *Beatiſſimi Theſſalonicenſis* (Metropolitae) *Domini Nicetae* (3) *Maronitae, qui fuit etiam magnae Eccleſiae Chartophylax, diſquiſitio de Proceſſione Spiritus Sancti*, in ſex Libros, ſeu Dialogos inter Graecum & Latinum diſtributa. Prooemium inc. Ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ λόγου. Deſ. ἀδεμίαν διαφορὰν ἐπὶ τοῦ υἱοῦ. Liber I. inc. Φέρε δὴ, ὦ Λατῖνε, κ. λ. Deſ. φιλαλήθως ἀνακαλύψωμεν. Liber II. pag. 32. *b.* inc. Ἐπηγγείλω μὲν ἔναγχος, ὦ Γραικὲ, κ. λ. Deſ. ἡ παροῦσα διάλεξις. Lib. III. pag. 49. *b.* inc. Ἔτι ταύτην ἀρχὴν καὶ αὖθις τιθέμενος. Deſ. ἐνταῦθα τὴν γλῶτταν ἐπίσχωμεν. Lib. IV. pag. 54. inc. Φέρε δὴ νῦν ἴδωμεν, ὦ Λατῖνε. Deſ. τίς ἡ κατασκευὴ τοῦ δόγματος, συσκεψώμεθα. Lib. V. pag. 66. *b.* inc. Λοιπὸν εἴ τις σοι λόγος. Deſ. ταῦτα δὴ φημι καὶ αὐτός. Lib. VI. pag. 71. *b.* inc. Ἀλλὰ τίνες ἂν εἶεν, ὦ Λατῖνε. Deſ. καὶ κληρονόμοι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας γενώμεθα, ἀμήν. Vide Allatium de Conſenſu Lib. II. Cap. XIII. pag. 705. ſeq. qui Hugonem Etherianum ab eo confutatum adnotat. Idem ex Dialogo VI. fragmentum adfert Lib. contra Hottingerum pag. 467. ſeq. Initia ſingulorum librorum adfert etiam Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 434.

III. pag. 86. Auctoritates SS. PP. *quomodo dicamus Deum crucifixum, Deum paſſibilem*, nimirum Amphilochii ex Epiſtola ad Seleucum, Leonis Papae ad Flaſiſcum, Paulli Emeſeni, Iſidori, Athanaſii ad Epictetum, iterum Amphilochii, Cyrilli ad Succenſum, & Chryſoſtomi ad Caeſarium.

IV. pag. 88. Τοῦ Σμυρναίου λόγος περὶ τῶν ἀζύμων, καὶ περὶ τῆς λεγομένης παρὰ Ῥωμαίοις τοῦ πνεύματος ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύσεως. *Smyrnaei* Ser-

(3) Hic Nicetas, qui floruit circa annum Chriſti MCC. perperam cum Niceta Choniata confunditur in indice Catalogi MSS. Angliae Tom. I.

Sermo de Azymis, *& de ea*, *quae apud Romanos dicitur*, *Spiritus ex Filio* (1) *Proceſſione*, Capitibus XX. comprehenſus. Inc. Πρὸς τοὺς ἐκ Ῥώμης, ἢ ὑπὸ Ῥώμης ἡμῖν ὁ λόγος. Deſ. καὶ ἡ ἡμέρα δηλώσει, εἴτε ὑμεῖς περὶ θύραν, εἴτε ἡμεῖς ἡμαρτήκαμεν. Quinam ſit iſte Smyrnaeus, nondum comperimus, quum nihil de eo occurrat apud Fabricium.

V. pag. 102. Λέοντος τοῦ σοφοῦ βασιλέως πρὸς γεωργίαν τῶν ἀρετῶν, οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις. Προοίμιον. *Leonis Sapientis Imperatoris ad culturam virtutum*, *gubernatoria animarum Hypotypoſis*. *Prooemium*. Sed poſt hunc titulum lacuna trium ferme paginarum ſequitur immediate, ita ut deſit Prooenium, & Capita priora XXXVI. (2) Incipit enim a verbis . . . πηδόνος θείας κατηξίωτε, quae ſunt ultima Capitis XXXVI. Caput vero XXXVII. inc. Οὐ δεῖ τὴν ἐν πᾶσι τῶν κρυφίων ἐκφαντορίαν ποιεῖσθαι, κ. λ. Singulis autem Capitibus, ſeu brevibus ſententiis ſubiicitur ἑρμηνεία Anonymi. Vltimum Caput, quod eſt LXXXI. ita habet: Δύσφωνος σάλπιγξ, πνεύματος πόρθησις. Ἑρμηνεία deſ. καὶ τὴν ψυχὴν ποιεῖται ὑποχείριον. Sequitur pag. 107. Βιβλίον δεύτερον, *Liber ſecundus*, qui centum continet eiuſmodi Capita, ſeu ſententias, item cum ſua expoſitione. Prima inc. Ἐπιβουλὴ τὸν κατὰ λόγον ἀγῶνα φεύξασα, κ. λ. Ἑρμηνεία inc. Ὅτι κατὰ λόγον τοῦ ἀσκητικοῦ ἀγωνιζομένα, κ. λ. Vltima deſ. ἵν' εὐμενῶς ἐπίδοι συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Interpretatio deſ. τὰ παραπτώματα συγχωρούμενος. In fine legitur: Τέλος τοῦ βιβλίου τοῦ φιλοσόφου βασιλέως. Habetur hic Tractatus, praecepta varia complectens ad mores informandos in primis idonea, etiam in Cod. III. Plut. X. §. I. & II. Catalogi noſtri pag. 471. nulla tamen expoſitione, nulloque auctoris nomine. Exſtat etiam in Codice Bibliothecae Regiae Pariſ. M. ut ex Catalogo eruitur T. II. pag. 199. Nihil tamen de hoc apud Fabricium.

VI. pag. 119. *b*. *Excerpta ex IV. V. & II. Capite Myſticae Theologiae S. Dionyſii Areopagitae*, cum ſcholiis quibuſdam S. Maximi ad marginem, quorum primum in verba, ὅτε ἀοράτως ἔστιν, κ. λ. ita habet: Ἀναγκαίως ὁ πατὴρ διὰ τούτων προησφαλίσατο τὸν ἀκροατὴν, ὥστε μὴ ταῖς ἑξῆς ἀποφάσεσιν οἴεσθαι ὅλως, μὴ εἶναι τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν τὸ εἶναι αὐτὸ ὑπέθετο, ἐν ἐκείνοις δὲ τὸ κατὰ μηδὲν τῶν ὄντων εἶναι, ἀλλ' ὑπερούσιον. Occurrit Operum S. Dionyſii edit. Venet. Gr. Lat. MDCCLVI. fol. Tom. II. pag. 238.

VII. pag. 122. *Dionyſii Areopagitae Liber de Caeleſti Hierarchia*. Inc. Πᾶσα δόσις ἀγαθή. Deſ. σιγῇ τιμήσαντες. In primis quatuor paginis ſcholia ſunt marginalia, quae in reliquis deinceps, utpote recentius exaratis, nulla ſunt. In dicta edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 152.

VIII. pag. 157. Ἐπικτήτου φιλοσόφου ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου. *Epicteti philoſophi ex Enchiridio* excerpta Capita XXXV. Primum inc. Ἐφ' ἑκάστου τῶν ψυχαγωγούντων, ἢ χρείαν παρεχόντων. Vltimum deſ. πῶς δὲ δεῖ ἀποδεικνύναι, ὅτι οὐ δεῖ ψεύδεσθαι πρόχειρον ἔχομεν. In fine: Τέλος τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτου. In his quaedam paginarum inverſio contigit in Codice. Epicteti Enchiridii, ſeu Manualis, in quo aphoriſmi praecipui doctrinae Stoicae moralis, veluti πρόχειρα βοηθήματα, animo & memoria inſcribendi continentur, editiones paene innumerae prodiere; nobis praeſto fuit Amſtelodamenſis Gr. Lat. Anni MDCLXXXIII. in 8. in qua habentur etiam Arriani Tactica, &c. Ex ſeptuaginta igitur novem Capitibus, ſive aphoriſmis, quibus conſtat Enchiridion, quod in dicta edit. habetur a pag. 237. ad pag. 322. noſtra ſunt VIII. X. XIII. non integrum, XIV. XV. XVI. XVII. item non integrum, XXI. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XLVIII. LI. LVI. LVII. LX. LXI. LXIV. LXV. LXVIII. mutilum, LXIX. LXXI. LXXII. LXXIII. LXV. & LXXVI. Inter haec duo poſtrema Capita, breve quoddam inſeritur Excerptum de Elephante, quod inc. Ὅτι φησίν. ὅσοι δὲ ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ στόματος ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλέφασιν ἐξίσχοντα, ὀδόντας τῶν θηρίων εἶναι, καὶ οὐ κέρατα ἥγηνται, κ. λ.

IX. pag. 160. Anonymi Diſſertatio *de Pſalmorum ordine*, *& ex Hebraica lingua in Graecam verſionibus tum ipſorum*, *tum totius veteris Teſtamenti*; *ac tandem de argumentis primi*, *& ſecundi Pſalmi*. Inc. Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδός ἐστι μουσικοῦ. Deſ. ἀνέστη γὰρ καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Eſt ferme compendium prolixioris in SS. Patrum Catenam in Pſalmos εἰσαγωγῆς, quam exhibet Codex III. Plut. VI. Catalogi noſtri pag. 87. a §. I. ad §. XXIII. Adnectitur pag. 164. alius brevis Tractatus eiuſdem fere argumenti, cui titulus iſte praecedit rubrica conſcriptus: Πρὸς τοὺς ἐρωμένους λόγος, τί ἐστι τὸ ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς γεγραμμένον, ἁγίῳ πνεύματι ἐπειδὴ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Θεός· τοῦτο γάρ ἐστι πατρὶ τε καὶ υἱῷ ὁμοούσιον. Inc. Ῥητέον οὖν πρότερον, διατί ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν, καὶ οἱ πεντεκαίδεκα ψαλμοὶ ἐπιγράφονται. Deſ. ἀλλ' ἀρκεῖ ὑμῖν ταῦτα εἰς ἔνδειξιν. In fine pag. 167. *b*. hi leguntur verſiculi:

Μικρὸν χρόνον τὸ κέρδος εὑρὼν τοῦ βίου
Ἔκτεινας ἄνδρα καὶ σὺν αὐτῷ τὰς πόλεις.
Τί σοι τὸ μᾶλλον. ἀντὶ ῥευστοῦ γὰρ βίου
Κεῖσαι τάφῳ νῦν δεξιὰν ἡμαγμένος
Κοιμώμενον λέοντα πυγμαῖος τέθηξ
Μίσει τὰ φρικτὰ φεῦ κακῶν βουλευμάτων.

X. pag. 168. Ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ Ἑρμείου ἀγόμενα εἰς πᾶσαν φιλοσοφίαν. *Ammonii Hermeae philoſophi introductio in univerſam philoſophiam*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι. Deſ. ὡς ἐν ἑτέροις δείξομεν. In fine: Τέλος τῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς εἰσαγωγῆς προλεγομένων. Haec Ammonii philoſophi Introductio coniunctim cum

(1) Corrige Montfauc. Catalogum, qui Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 304. E. pro *ex Filio* habet *a Patre*.

(2) Non *Capita priora* 37. ut perperam ait Montfauc. loc. mox cit.

cum ſequenti in quinque Porphyrii Voces Commentario edita eſt Graece Venetiis apud Aldum MDXLVI. in 8. quam nos editionem prae manibus habuimus, ubi incidit a pag. 1. uſque ad finem pag. 13. *b.* In Codice autem noſtro, praeter ſcholia marginalia non pauca rubris characteribus exarata, pag. 176. inter verba ϗ δικαςικὸν, & ὁ γὰρ πολιτικὸς, quae in edit. cit. incidunt in pag. 9. verſ. 25. inſeruntur alia, unius circiter paginae, quae ſunt primo ſchemation philoſophiae diviſionem exhibens; tum brevia Capita IV. quorum tituli, I. Περὶ τῶν ἀρτιάκις ἀρτίων, II. Περὶ κτιςῆς φύσεως, ϗ ἀκτίςα, III. Περὶ τῶν πρός τι, ϗ τῶν ὡς πρός τι, IV. Περὶ ἐπιῤῥημάτων. Verbis vero, Ὁ γὰρ πολιτικὸς, κ. λ. apponitur titulus: Περὶ τοῦ πολιτικοῦ φιλοσόφου.

XI. pag. 180. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ε' φωνάς. *Eiuſdem in quinque Porphyrii voces* Commentarius, item cum ſcholiis marginalibus. Textus Porphyrii inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Commentarius inc. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ. Deſ. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. In fine: Τέλος τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ Ἀμμωνίου φιλοσόφου τοῦ Ἑρμείου εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγήν. Exſtat in cit. edit. a p. 14. uſque ad p. 77. *b.* verſ. 20. Ultima tamen non omnino concordant; quum brevius aliquanto in Codice, quam in edito pertractari videantur. Tum aliquot tabulae, diviſionem ſubſtantiae, & alia exhibentes, ac praeterea quatuor hi verſiculi:

Τὸ δραςικὸν κλύου τε ϗ νοῦ δριμύτης
Τὴν ὀξυτάτην δριμύτητά μοι νόει.
Νοημάτων δύναμίς ἐςι δριμύτης,
Ὃ σχὼν χορηγεῖ τοῖς λέγουσι δριμύτης.

XII. pag. 226. *b.* Tractatus *de modis diviſionum*, & alia quaedam Dialectica. Inc. χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἀντιδιαιρούμενα λέγεται τὰ ἐκ γένους τμηθέντα β' εἴδη. Deſ. ἐν ὅλῳ τὸ τοιοῦτον λέγεται. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 233. Ἀριςοτέλους κατηγορίαι. *Ariſtotelis Categoriae*, cum ſcholiis uberrimis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Deſ. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι, σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Exſtant in eius Operum edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCXIX. fol. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36. Scholiorum initium, ac ſpecimen ſequens eſto: Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ὁ Αἴας ϗ Αἴας· οἱ γὰρ δύο Αἴαντες, ὄνομα μόνον κοινὸν ἔχουσιν, ὑπογραφῆς δὲ, διαφόρως. σαφηνίσωμεν ὧν ἑκάςην λέξιν ὅσαν ἐν τῇ ὑπογραφῇ, ὁμώνυμα. Ἰδὲ εὐθὺς ἐκ θυρῶν ὁ Ἰαμβλίχου σκοπὸς ἀναφαίνεται, ὅτι ϗ περὶ φωνῶν, ϗ περὶ νοημάτων, ϗ περὶ πραγμάτων ὁ σκοπὸς ταῖς κατηγορίαις, κ. λ.

XIV. pag. 262. *b.* *Excerptum Dialecticum*, in quo adferuntur Definitiones Philoſophiae ex Pythagora, & Platone; tum gradus Philoſophiae; atque alia de definitione, de diviſione &c.

XV. pag. 264. Εἰσαγωγὴ Πορφυρίου τῶν ε' φωνῶν. *Introductio quinque Vocum Porphyrii* ad Chryſaorium. cum ſcholiis uberrimis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Deſ. ϗ τῆς κοινωνίας παράςασιν. In citato Ariſtotelis Operum Tomo a pag. 1. ad pag. 14. Primus Graece ediderat Aldus una cum Ariſtotelis Libris Logicis Venetiis MCCCCXCV. fol. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας. Tum quaedam Erotoapocriſis de iiſdem quinque Vocibus.

XVI. pag. 279. *b.* Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ φωτός. *Ioannis Damaſceni de Luce*. Inc. Ἐν ἀρχῇ μὲν ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς. Deſ. παρέρχεται ἡ σελήνη. Attinguntur in fine nonnulla de Zodiaco, Sole, Luna, aliiſque planetis. Tum pag. 282. ſequuntur Capita quaedam breviſſima, quorum tituli ſequentes ſunt: Περὶ λύπης, Περὶ ἰατρικῆς, Περὶ προῤῥήσεως, ϗ προγνώσεως.

XVII. pag. 282. *b.* Σύνοψις ἀκριβὴς περὶ τῶν φιλοσοφίας ὅρων ἐκτεθειμένη. *Synopſis accurata de philoſophiae terminis, ſive definitionibus*. Inc. Καθάπερ ἐν τῇ προτέρᾳ θεωρίᾳ ὑπεσχόμεθα, ἔλθωμεν. Deſ. περιέχει δὲ ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα, ὡς τὸ πῦρ τὸν σίδηρον. Auctor Anonymus tum huius, tum ſequentium Operum uſque ad §. XXIV.

XVIII. pag. 288. *b.* Συνοπτικὴ σύνοψις τῆς τοῦ ὀργάνου περιλήψεως. *Synoptica ſynopſis organi Ariſtotelici*. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διῃρημένης, εἰς θεωρητικόν τε ϗ πρακτικόν. Deſ. ϗ οὕτω τελειοῖ τὴν τῶν προτάσεων ἀναλυτικῶν διδασκαλίαν.

XIX. pag. 294. Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. *Compendium philoſophiae*. Tum alius titulus: Σύνοψις τῆς λογικῆς πραγματείας. *Synopſis Logici Tractatus*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ ςοιχεῖα μανθάνουσι. Deſ. ἄγει ζεῦγος, ϗ τὰ παραπλήσια τύπους.

XX. p. 299. *b.* Titulus in margine: Ἐκ τοῦ περὶ ἑρμηνείας. *Ex libro De Interpretatione*. Inc. Ὥσπερ ἀπὸ ςοιχείων τῶν κατηγοριῶν προοδεύοντας, κ. λ. Deſ. ἐπιςήμην πᾶσαν ϗ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

XXI. pag. 316. *b.* Περὶ τῶν ὄντων, ϗ ὅτι τριττά. *De entibus, & quod tria ſunt*. Inc. Τὰ ὄντα, τριττά ἐςιν. ἢ γὰρ πάντη ἄυλά εἰσι, κ. λ. Deſ. ὡς ὁ πεπερασμένων τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. Eſt quoddam compendium Arithmeticae.

XXII. pag. 326. *b.* Τῆς μουσικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. *Compendium Muſicae accuratum*. Inc. Τὴν μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν εἶπον τὸ πᾶν. Deſ. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν ϗ ποικίλα κατασκευάζεται.

XXIII. pag. 329. *b.* Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Compendium hoc eſt Geometriae rationum*. Inc. Σημεῖόν ἐςιν, οὗ μέρος οὐδέν. Deſ. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς καλλίςης καὶ μεγίςης γεωμετρίας. Tum alia pauca ad arithmeticam ſpectantia.

XXIV. pag. 345. Φορνούτου ἐκ τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν θεωρίαν. *Phor-*

Google

Phornuti excurſus ex rebus traditis, ſecundum Graecorum ſpeculationem, ſive *de Deorum natura Commentarius*. Inc. Ο῾ ὐρανὸς ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν. Deſ. καὶ ὑμνεῖσθαι κατὰ τρόπον ἐν τοῖς ἐπιβάλλουσι καιροῖς, καθ᾽ ἣν ἁρμοδιωτάτην . . . . . Mutilus in fine Tractatus. Graece primus edidit Aldus cum Aeſopi fabulis, Palaephato, &c. Venet. MDV. fol. pag. 59. ſeq. Graece deinde & Latine cum verſione Conradi Cluſeri Tigurini, Baſil. MDXLIII. 8. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 399. ubi alias huius libelli editiones recenſet.

XXV. pag. 364. *b.* Ἐπιτομὴ χρονικὴ Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, ἐν ᾧ καὶ περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. *Euſebii Pamphili Epitome Chronica, ubi & de ſancto Paſchate*. Inc. Πλάνην εὑρόντες ἐμπεπτωκότας τινὰς τῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κ. λ. Deſ. ἔπτα δεῖ προσθῆναι, καθὼς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται.

XXVI. pag. 367. *b.* Ὀρφέως περὶ σεισμῶν. *Orphei de terraemotibus*, ſive *prognoſtica de ſignificationibus terraemotuum*, verſibus heroicis. Inc.

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον, φίλον τέκος, ὁππότε κεν δὴ.

Deſ. Τετραπόδων, φθορὰ ἔσται ἀν᾽ ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

In aliis Codicibus tribuuntur Hermeti Triſmegiſto. Apponi autem ſolent in Appendice Anthologiae Epigrammatum Graecorum. Prodierunt etiam cum verſione metrica Io. Antonii Baiſii ſub Orphei nomine Pariſ. apud Morellum MDLXXXVI. 4. Quare fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton, velut antea ineditum putavit primum ſe proferre ex hac Bibliotheca, ediditque Gr. & Lat. parum tamen emendate A. MDCXCI. in 8. ſine ulla loci nota.

XXVII. pag. 368. Περὶ κομητῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀστεροειδῶν. *De Cometis, & aliis de genere ſtellarum*, auctore Anonymo. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης, κ. λ. Deſ. ἐφ᾽ ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται.

XXVIII. pag. 372. *b.* Πλουτάρχου ἐκ τῶν φυσικῶν τὸ δεύτερον. *Plutarchi ex Phyſicis, ſive de Placitis Philoſophorum Liber II.* Inc. Τετελεκὼς τοίνυν τὸν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ τῶν συνεδρευόντων αὐτοῖς λόγον. Deſ. ὅσων ὁ κατὰ Ἡράκλειτον ἐνιαυτός. ἄλλοι δὲ δι᾽ ἑπτακισχιλίων ψοζ´. Exſtat in eius Operum edit. G. L. Pariſ. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 886.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius tres ultimae paginae manu ſaeculi XVI. ſuppletae ſunt. Conſtat foliis 377.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

AESCHYLVS.

COD. XXVIII. I. pag. 1. *Aeſchyli Tragoediae III.* cum ſcholiis marginalibus, iiſque uberrimis, quae ab editis identidem diverſa comperimus. Prima eſt *Prometheus Religatus*, cuius tamen duae ultimae tantum ſuperſunt paginae. II. pag. 3. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 26. *b. Perſae*. Haec ultima tantum habet hypotheſim editae prorſus adſimilem. In fine ſecundae leguntur verſiculi IX. iambici, ut in Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. aliique ſeptem in principio Perſarum, dramatis perſonas continentes; tum haec ſubſcriptio: Ὦ Χριστὲ βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ἀκινδύνῳ τῷ Περδίκῃ. *Chriſte adiuva ſervum tuum Acindynum Perdicam*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. vetuſtate, & incuria poſſeſſorum male habitus. Conſtat foliis 49.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ
ΚΑΙ
ΟΠΠΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΩΝ.

HESIODI OPERA ET DIES
ET
OPPIANVS DE PISCIBVS.

COD. XXIX. I. pag. 1. *Heſiodi Opera, & Dies*, cum gloſſis interlinearibus. Exſtant G. & L. in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445.

II. pag. 21. *Oppiani de Piſcatione Libri V.* item cum gloſſis interlinearibus. Ibid. Tom. II. pag. 120.

In fine Oppiani pag. 105. ſequens amanuenſis legitur ſubſcriptio:

Κύριε βοήθει τῷ ἔχοντι τοῦτο.
Χρῶ τοῖς λόγοις τούτοις πάσῃ προθυμίᾳ,
Καὶ ταχέως ἕξεις τὸ τῶν λόγων κράτος.
Δὸς Χριστὲ τῷ γράψαντι λύτρον πταισμάτων.
Κλέος γὰρ ἐσθλὸν, ἐγκράτειαν καὶ τύχην,
Ὡς τοῦ τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης λόγος.
Δέσποινά μου φύλασσον τὸν σὸν ἱκέτην
Ἔξωθεν πάσης βλάβης ἐχθρῶν τε ἀναιδῶν.
Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ἰωάννῃ.
Domine auxiliare tenenti hunc librum.
Vtere hiſce ſermonibus cum omni alacritate,
Et ſtatim conſequeris ſermonum potentiam.
Da Chriſte ei, qui ſcripſit peccatorum remiſſionem:
Praeclarum enim decus, una ſimul modum, & fortunam tenere,
Vt conſequaris caeleſtem gloriam, docens *liber.*
Domina mea ſerva tibi ſupplicem virum
Longe ab omni damno & ab inimicis moleſtis.
Domine auxiliare ſervo tuo Ioanni.

Tum haec alia p. 106. Κύριε βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοφίλῳ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ταπεινῷ καὶ ἀφυεῖ καὶ ἀμελήσαντι τούτων. Εὐλόγησε δέσποτα. *Domine adiuva ſervum tuum Theophilum peccatorem, & humilem, & indoctum & haec non curantem. Benedic Domine.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. celeri nec ſatis diligenti manu conſcriptus. Conſtat foliis 106.

FINIS PLVTEI XXXI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS XXXII.
CONTINENS GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS II.

CODEX I.

ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑ, ΗΝ ΕΓΡΑΨΕΝ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΑΖΗΣ.

HOMERI RHAPSODIA, QVAM SCRIPSIT THEODORVS GAZA.

Seu

Homeri Batrachomyomachia, & Ilias, manu Theodori Gazae exarata.

I. p. 1. Ὁμήρυ Βατραχομυομαχία. *Homeri Ranarum ac murium pugna*, cum perpetua paraphraſi interlineari, ut ferunt, Theodori Gazae, qui Codicem hunc propria manu nitidiſſime accuratiſſimeque pro Franciſco Philelpho (1) conſcripſit; ut ex diſticho Graeco, & Latino in fine Codicis, maiuſculis rubriſque litteris exarato, fit palam, quod ita habet:

Τοῦτον ἀνὴρ Γαζῆς λόγιός τε φίλος τε Φιλέλφῳ
Φραγκίσκῳ μοι καλὸν Θεόδωρος γράψεν Ὅμηρον.
Eloquio pollens Gazes & amore Philelpho
Hunc mihi Franciſco Theodorus ſcripſit Homerum.

Homeri textus maiori ac nigro, paraphraſis vero minori rubroque charactere exhibetur. Batrachomyomachiae initium ac finis concordat cum edit. Graeca Florent. anni MCCCCLXXXVIII. in membran. de qua infra Cod. VII. huius Plutei. Paraphraſis vero initium ſequens eſt: Ἀρχὴν τήνδε ποιούμενος, προηγουμένως τὸν τῶν Μουσῶν σύλλογον ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος ἀφικέσθαι εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὔχομαι, χάριν ᾠδῆς καὶ ἐμμελείας ποιητικῆς, ἣν νεωστὶ ἐν πινακιδίοις καὶ χάρταις ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς γόνασιν ἔθηκα, μάχην ἄπειρον καὶ πλείστην, (ſuperſcriptum eſt μεγίστην) ἔργον πολυτάραχον πολέμου (ſuperſcr. Ἄρεος) δεόμενος εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐμβαλεῖν, κ. λ.

II. pag. 14. In hac pagina, cuius margines picturis elegantiſſimis ſunt exornati, Iliados initium occurrit. Initialis litrera hanc inſcriptionem exhibet: Ἰλιὰς ἥδε πέλει Φραγκίσκου δῖα Φιλέλφου. Singulorum Iliadis XXIV. librorum initia & fines cum dicta editione concordant, excepto Libro Σ, qui ita deſinit:

Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.

Paraphraſis vero, quae item ſingulis Homeri verſibus interſeritur, ſpecimen hoc eſto, quod ex initio Poëmatis adſerimus: Τὴν ὀργὴν εἰπὲ ἡμῖν, ὦ θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀνιαρὰ ἐξειργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ ᾅδῃ βλάψασα ἔπεμψεν ἀνδρῶν ἡμιθέων· τὰ σώματα δ' αὐτῶν σπαράγματα κατεσκεύασε τοῖς κυσὶ καὶ τοῖς ὀρνέοις ἅπασι· τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦτο βουλή, ἀφ' οὗ δὴ τὴν ἀρχὴν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὅτε υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς. καὶ πρὸς τούτοις εἰπέ, τίς δὴ αὐτοὺς τῶν Θεῶν φιλονεικίᾳ συνέβαλεν, ὥς τε μάχεσθαι ὁ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς παῖς Ἀπόλλων. οὗτος γὰρ τῷ βασιλεῖ ὀργισθεὶς νόσον κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε βαρεῖαν· ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρύσην τὸν ἱερέα ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων. οὗτος γὰρ παρεγένετο ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλήνων λυτρωσόμενός τε τὴν θυγατέρα, καὶ κομίζων πλεῖστα δῶρα τῷ πλήθει, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πόρρωθεν τοξεύοντος Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ τιμίᾳ ῥάβδῳ, καὶ ἱκέτευε πάντας τοὺς Ἀχαιούς, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms in fol. maximo, Saec XV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus, cum ſtemmate Franciſci Philelphi, & initialibus ſingulorum Librorum litteris, auro minio, aliiſque coloribus elegantiſſime exornatis, cui propterea inter omnia huius Poëtae exemplaria Graeca, quorum plurima in hoc adſervantur Pluteo, iure optimo primus debetur locus. Conſtat fol. ſcriptis 630.

(1) Quanti faceret hunc Codicem Franc. Philelphus, patet ex duabus eius Epiſtolis ad Card. Beſſarionem conſcriptis, quae ſunt XXXIV. & XLII. Libri VI. edit. Venet. MCCCCLXXXXII. die XIV. Octobr. fol.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Heſiodus, Euripides, & Aeſchylus.

COD. II. IN prima pagina haec leguntur, quae ad libri poſſeſſorem fortaſſe pertinebant: Τῇ κγ΄ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τοῦ ,ϛωνϛ΄ ἔτους τῆς α΄ ἰνδ. ἐγενόμην ἐπίσκοπος τοῦ Ἱέρακος ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Die XXIII. menſis Iunii anni 6856. (Chriſti MCCCXLVIII.) *indict. I. factus ſum Epiſcopus Hieracis in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti.*

Κατὰ τὴν ιϛ΄ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ τῆς αὐτῆς ἰνδ. προεβιβάσθην εἰς τοὺς ἱερατικοὺς ἥττονας βαθμοὺς ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου μου δεσπότου κυρίου Βερτράνδου (1) τοῦ Ὀστιένσου Καρδιναλίου τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πλησίον τοῦ Ἀβινιῶνος ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ Βιλανόβα ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητος, κ. λ.

Die XVI. menſis Iulii einſdem anni & eiuſdem indict. promotus ſum ad ſacros minores Ordines a ſanctiſſimo Domino meo Domino Bertrando Hoſtienſi Cardinali ſanctae Dei Eccleſiae Romanae in Monaſterio S. Andreae prope Avenionem in loco dicto Villanova in nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti unius Deitatis &c.

Τῇ ϛ΄ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς β΄ ἰνδ. τοῦ ,ϛωνζ΄ ἔτους, χάριτος δοθείσης εἰδικῶς παρὰ τοῦ θειοτάτου πάπα τοῦ ϛ΄ Κλήμεντος γενέσθαι βαθμοὺς, ἦν δὲ ἡμέρα σάββατον, ἐχειροτονήθην πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ Βάβρας ἐπισκόπου ἐν τῷ παρθενίῳ τῆς ἁγίας Καθαρίνης τῷ ἐν Ἀβινιῶνι.

Die VI. menſis Decembris indict. II. Ann. 6857. (Chriſti MCCCIL.) *ſpeciali gratia conceſſa a SS. Papa Clemente VI. ut fieret Ordinatio, erat autem dies ſabbati; conſecratus ſum presbyter a Babra Epiſcopo in templo S. Catharinae, quod eſt in Avenione.*

Τῇ δὲ ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ κυριακῇ ἐχειροτονήθην ἐπίσκοπος ἐν τῷ ναῷ τῶν Πραιδικατώρων ὑπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου Καρδιναλίου τοῦ Ἐβραιδυνῆ . , . . (2)

Die vero VII. eiuſdem menſis, die Dominica conſecratus ſum Epiſcopus in templo Praedicatorum a celſiſſimo Cardinali . . . .

In eadem pagina ſequitur enumeratio ſingulorum Librorum veteris, ac novi Teſtamenti.

I. pag. 2. *Sophoclis Tragoediae VI.* cum argumentis. Prima eſt *Aiax flagellifer*, II. pag. 12. *Electra*, III. pag. 23. *b. Oedipus Tyrannus*, IV. pag. 34. *Philoctetes*, V. pag. 44. *Antigone*, VI. pag. 53. *Trachiniae*. De argumentis vide quae adnotavimus in recenſione Codicis I. Plut. XXXI. Eadem enim prorſus in utroque occurrunt. In hoc praeterea leguntur ſcholia quaedam marginalia, & rarae gloſſae interlineares.

II. pag. 62. *Heſiodi Opera & Dies*, praevia Poëtae vita, cuius initium: Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς, παῖς ἐγεγόνει Δίου, κ. λ. argumento, & uberrimis ſcholiis marginalibus, gloſſiſque interlinearibus.

III. pag. 68. *Euripidis Tragoediae XVIII.* Prima *Supplices*, (ſed huius Tragoediae extrema poſt octo paginas, quae male inſertae ſunt, requiras) II. pag. 76. *Pentheus* (in edit. *Bacchae*), in fine mutila; deſinit enim in verſu 754. Ὁπόταν δ' ἐπ' ὤμοις, κ. λ. ac propterea duo folia vacua relicta ſunt. III. pag. 82. *Cyclops*, IV. pag. 87. *Heraclidae*, V. pag. 94. *b. Hercules*. VI. pag. 104. *Helena*, VII. pag. 116. *Rheſus*, VIII. pag. 122. *b. Ion*, IX. pag. 131. *b. Iphigenia in Tauris*, X. pag. 141. *b. Iphigenia in Aulide*, XI. pag. 152. *Phaedra* (ſive *Hippolytus*.) XII. pag. 161. *b. Medea*, XIII. pag. 171. *b. Alceſtis*, XIV. p. 179. *Andromache*. XV. pag. 187. *Electra*, XVI. pag. 196. *Hecuba*, XVII. pag. 204. *b. Oreſtes* (quae in Codice male inſcribitur *Electra*) XVIII. p. 216. *Phoeniſſae*. Concordant omnes cum edit. cit. ſi ordinem excipias, quem habent in Codice. Notandum tamen, ſingulis numerum ad marginem adiectum, quo diverſa ipſarum ſeries indicatur. Argumenta habent *Supplices*, *Cyclops*, *Heraclidae*, *Hercules furens*, *Rheſus*, *Ion*, *Iphigenia in Tauris*, *Medea*, *Alceſtis*, & *Andromache*, & quidem editis ſimilia, praeter *Rheſum*, cuius hypotheſis concordat cum illa Codicis I. Plut. XXXI. *Medeae* argumentum, primum eſt ex duobus editis, & in fine Tragoediae reperies; *Alceſtidis* vero praefert nomen Δικαιάρχου.

IV. pag. 228. *Aeſchyli Tragoediae III.* Prima eſt *Prometheus Religatus*, II. pag. 235. *b. Septem contra Thebas*, III. pag. 242. *Perſae*, quae tamen mutila eſt in fine; deſinit enim in verſu, γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν, qui incidit in edit. cit. pag. 169. v. 8. Secunda nonnullas habet gloſſas interlineares.

Codex Graecus papyraceus Ms. in fol. Saec. XIV. varia manu conſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 247.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

I. p. 1. HOmeri *Ilias* cum uberrimis ſcholiis marginalibus partim ab eadem vetuſta manu conſcriptis, partim ab alia recentiori, quorum tamen magna pars, in primis praecipue octoginta circiter Cod. paginis, qua litteris oculorum aciem fugientibus, COD. III.

qua

(1) Fuit Card. Oſtienſis ab Ioanne XXI. dicto XXII. electus A. MCCCXVI. Vide Ciaccon. Tom. II. pag. 409.

(2) Huius vocis vim adſequi minime licuit, quamvis Ciaccon. Hiſt. Pont. & Card. ac Baudrandi Lexic. Geogr. conſuluerimus.

qua marginum iactura deperiit. Horum igitur ſpecimen aliquod ex Libro VI. ex quo ſcriptura Codicis integra eſſe incipit, adferre lubet. Ad prima igitur huius Libri verba, Τρώων δ' οἰώθη, κ. λ. haec adnotat Scholiaſtes antiquior: Τροία τὰ μὲν θαλάσσια πρὸς Ἑλλήσποντον ἔχει, τὰ δὲ βόρεια πρὸς Ζέλειαν, τὰ δὲ ὑποκείμενα, Φρυγίαν, τὰ δὲ μεσημβρινὰ, πρὸς Λυδίαν· ὡς φιλέλλην δὲ ἀπάγει τοὺς θεοὺς, καὶ ἐξέτασιν ἀμφοτέρων ποιεῖ. Ἐμονώθη δὲ ἡ μάχη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας οὕτως. Ἥρα μὲν γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ εἰς τὸν Ὄλυμπον ἀπίασιν. Ἀπόλλων δὲ εἰς Πέργαμον, ὁ δὲ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη τέτρωνται ὑπὸ Διομήδους. Τινὲς δὲ τὸ οἰώθη ἀντὶ τοῦ ἰσώθη, ὡμοιώθη. Φύλοπις δὲ, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος κακῶς παρά τισι λέγεται. ἀλλ' ἡ μετὰ βοῆς φῦλα συνάπτουσα ἀμφότερα τῶν τε Τρώων καὶ Ἑλλήνων μάχη. λέγεται δὲ καὶ ἡ κατὰ φῦλα, οἷον, ἔθνους μετὰ ἑτέρου οἰκείου, πολεμούντων ἄλλων διὰ τὸ ὁμοψυχεῖν. κρῖνε γάρ, φησιν, ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον. Vltima duo in Iliadem ſcholia haec ſunt. Primum ad verba, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη, verſ. 799. Lib. XXIV. reſpondens, ita habet: Στρατηγικὸν τὸ μὴ ταῖς σπονδαῖς πιστεύσαντας, ἀστρατηγήτως ἑαυτοὺς τοῖς πολεμίοις Ἕλλησι παραδοῦναι, καὶ νυκτὸς οὔσης πολλῆς. Alterum, quod ad ultimum totius poëmatis verſum pertinet, ſeqnens eſt: Μενεκράτης φησὶν, αἰσθόμενον ἑαυτοῦ ἀσθενείας τὸν ποιητὴν, καὶ τοῦ μὴ ὁμοίως δύνασθαι φράζειν, ἐᾶσαι τὰ μεθ' Ἕκτορα· καλῶς δὲ ἐταμιεύσατο ἑαυτῷ τὰ λοιπὰ τῶν ζητημάτων εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. μικρὰ γὰρ ἦν ἡ ὑπόθεσις, περὶ τῆς οἰκίας τοῦ Ὀδυσσέως μόνον. ἐν τῷ μέσῳ ὢν τὰ περὶ Μενελάου καὶ Νέστορος καὶ Ἀγαμέμνονος, καὶ ἁπλῶς περὶ τοῦ ἀπόπλου διέξεισι, καὶ τοῦ δουρείου ἵππου, ἄλλως τε πολιορκίαν ἄκραν, οὐκ ἄξιον διηγεῖσθαι αὐτόν. Initium, & finis librorum concordat cum editione, quam citavimus in recenſione Codicis I. huius Plutei. Scholia antiqua Anonymi ſunt: eademque omnino eſſe cum illis, quorum ſpecimina quaedam ex Libro Iliados II. adſeruntur primo loco in Catalogo Graecorum Codd. Mss. Bibliothecae Venetae ad D. Marcum p. 243. tum ex ipſorum ſpeciminum collatione cum noſtris inita comperimus, tum etiam ex initio, & fine ſcholiorum in totum Librum I. quae per extenſum edidit cum Latina verſione ac notis Antonius *Bongiovanni* Venetiis MDCCXL. 4. Eadem quoque eſſe recentiora ſuſpicari poſſumus, non tamen certo adfirmare; quum characteres, quibus ſcripta ſunt, ita evanuerint, ut eadem cum ſpecimine adlato loc. cit. conferre nullo modo licuerit.

II. pag. 419. *Eiuſdem Ranarum & murium pugna*. Concordat cum dicta editione. Nulla in hanc ſcholia. In fine manu diverſa ſcripta ſunt nomina XII. menſium apud Latinos, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos.

Codex Graecus membranaceus, Ms. in fol. Saec. X. vetuſtate, ac poſſeſſorum incuria male redactus. Conſtat foliis 424.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Odyſſea, Batrachomyomachia, & Hymni.

PRaemittuntur Prolegomena in Homerum, nimirum duplex Poëtae Vita, altera ab Herodoto Halicarnaſſaeo, altera a Plutarcho conſcripta, & Dionis Chryſoſtomi de Homero Oratio LIII. quae omnia uſque ad pag. 43. progrediuntur, & cum cit. edit. concordant. COD. IV.

I. pag. 43. *Homeri Ilias*, accurate conſcripta. Prima igitur huius Poëmatis pagina ita eleganter auro variis coloribus intermixto adornata, atque depicta eſt, ut hoc in genere, vix quidquam magnificentius, elegantiuſque excogitari umquam poſſit. In prima enim initiali littera ſuperius exhibetur Homeri Volumen manu geſtantis, inferius vero militis concitato equo inſidentis effigies, Achillem fortaſſe repraeſentans; in marginibus vero, ſuis veluti tabellis diſtincta, Graecorum tabernacula, atque caſtra, praelia cum hoſtibus, Troiae incendium; nec non plures heroes armati, quorum mentio fit in Iliade, repraeſentantur: nec deſunt Mediceae Gentis ſtemmata, atque emblemata, ſummo artificio eiuſmodi picturis interſerta. Praeter haec ornamenta initio poëmatis appoſita, ſingulorum etiam Librorum initiales litterae aureae ſunt, aliiſque coloribus variis mirifice ornatae, aureique etiam tituli, litteris maioribus exarati. Vbi notandum, interdum ab illuminatore unam litteram pro alia fuiſſe per errorem depictam, ut initio Libri VI. ubi pro littera T, litteram H depinxit. Atque haec quoad ornatum dicta ſufficiant. Initium igitur & finis cuiuslibet libri cum cit. edit. concordat. In Argumentis, quae ſingulis praefiguntur libris, quaeque cum editis in nuperrima Londinenſi edit. MDCCLIV. 4. contulimus, aliquot diſcrimina deprehendimus, quae heic ordine ſubiicienda exiſtimavimus. Ab Α uſque ad Σ incluſive unicum tantum ſingulis rhapſodiis argumentum eſt praevium.

Rhapſodia Α habet diverſum ab edito. Incipit enim Χρύσης ἱερεὺς Ἀπόλλωνος παραγίνεται, κ. λ. Deſ. καὶ γέλωτα κινεῖ τοῖς θεοῖς οἰνοχοῶν.

Octo ſequentes illud, quod in edit. primo loco habetur.

Κ idem cum edito.

Λ ſecundum ex duobus editis.

Μ idem cum edito.

Ν primum ex duobus editis.

Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ eadem cum editis.

Τ habet duo, quorum primum idem eſt cum edito; alterum inc. Θέτις λαβοῦσα τὴν πανοπλίαν, καὶ κομίσασα ἐπὶ τὰς ναῦς. Deſ. καὶ ὁ μὲν καταφρονήσας τοῦ ἅρματος ἐπιβαίνει.

Digitized by Google

Υ item duo, quorum primum editum; alterum inc. Καθοπλισάμενος Α'χιλλεὺς μετὰ τῶν Ε'λλήνων. Deſ. καταφυγεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει.

Φ idem cum edito.

Χ duo, ut in edit. ſed poſtpoſita.

Ψ duo, quorum primum inc. Θρήνου πολλοῦ γενομένου περὶ τὴν τῶν Γλιέων πόλιν. Deſ. παρείχετο τὸν λαμβάνειν δυνάμενον. alterum eſt editum.

Ω tandem duo; primum editum; alterum inc. Λυθέντος τοῦ ἀγῶνος, οἱ μὲν ἄλλοι ἀναχωροῦσιν ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς, κ. λ. Deſ. ἐν ἐνταῦθα λήγει ἡ Ο'μήρου Γ'λιάς.

II. pag. 270. *Eiuſdem Odyſſea*, quae item convenit cum dicta edit. Heic quoque continuantur eadem ornamenta, quae in Iliade animadvertimus; ſingulis enim libris initiales litterae aureae, varieque depictae praefiguntur, cum titulis item charactere maiori atque aureo conſcriptis.

De Argumentis, quae item cum Londinenſi editione contulimus, haec libet adnotare.

Rhapſodiae Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, & Η eadem habent argumenta cum editis.

Θ habet duo, quorum primum inc. Ε'κκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων. Deſ. τίς ἐν πόθεν ὁ ξένος. Alterum concordat cum edito.

Ι habet unicum, ut editum.

Κ duo. Primi quidem initium ab edito non diſſimile ſequens eſt: Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, κ. λ. Finis vero diverſus eſt: ἐν ὡς παρ' αὐτῇ ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Alterum inc. Διηγεῖται ὁ Ο'δυσσεὺς, πῶς Αἴολος αὐτὸν ἐξέπεμψεν, κ. λ. Deſ. εἰς ᾅδου πέμπεται πευσόμενος Τειρεσίᾳ.

Λ item duo, quae in unum videntur contracta in edit.

Μ, Ν, Ξ, eadem cum editis.

Ο duo, quorum primum inc. Α'θηνᾶς Τηλεμάχῳ κατ' ὄναρ παρακελευσαμένης, κ. λ. Deſ. καὶ Λαέρτου πειρᾶται δεσπότου. Alterum concordat cum edito.

Π item duo; primum concordat cum edit. alterum inc. Τηλέμαχος πρὸς Εὔμαιον ἀφικόμενος. Deſ. εἰς τὸν ἀγρὸν ἐπανέρχεται.

Ρ itidem duo; primum convenit cum edito: alterum inc. Ο'δυσσέως ἄφιξις εἰς τὴν πόλιν. Deſ. ἐν ἐν τούτοις λήγει ἡ ῥαψῳδία.

Σ duo, quorum neutrum cum edit. concordat: primum enim inc. Γενομένης μάχης Ο'δυσσέως. Deſ. περί τινος ἄλλου ἐν συμποσίῳ. Alterum inc. Ο'δυσσέως ἐν Ἴρα πάλη. Deſ. ἀποπειρᾶται δὲ ϛ τῶν θεραπαινίδων Ο'δυσσεύς.

Τ duo; primum editum: ſecundum inc. Ο'δυσσέως τῶν ὅπλων μετάθεσις. Deſ. ὑπὸ τῆς τροφοῦ διὰ τῆς οὐλῆς.

Υ unicum, ut, in edit.

Φ duo, primum editum; alterum inc. Προτίθησι Πηνελόπη μνηστῆρσι τὸ τόξον. Deſ. ἐγκρατὴς γέγονε τοῦ τόξου Ο'δυσσεύς.

Χ duo, primum editum, alterum breviſſimum inc. Τὴν μνηστηροφονίαν περιέχει. Deſ. τὸν οἶκον ὁ Ο'δυσσεύς.

Ψ duo, primum editum, alterum inc. Α'γγελία Εὐρυκλείας Πηνελόπῃ. Deſ. ἐν Εὐμαίου, ἐν Φιλοιτίου ὁπλισμένων.

Ω tandem duo, primum editum, alterum inc. Ψυχοπομπίαν ἔχει. Deſ. ἐν συνθήκας Α'θηνᾶς κελευσάσης.

III. pag. 446. *Batrachomyomachia*.

IV. pag. 450. *b. Hymni*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidiſſimus, accuratiſſime conſcriptus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis 476.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

IN primis tribus paginis quaedam occurrunt ex Pindari Olympionicis Fragmenta. COD. V. Primum inc. Πρὸς εὐανθέα ...... ἑτοῖμον ἀνεφρόντισε γάμον ... δεξον ἱπποδάμειαν ... Deſ. τίς ἂν φράσαι δύναιτο; Aliud Carmen inc. Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν. Deſ. αὐτούς τ' ἀέξοι ἐν πόλιν. Aliud inc. Τὸ μὲν Α'ρχιλόχου μέλος. Deſ. κωμάζοντι φίλοις Ε'φαρ .... Pag. 3. *b.* haec ſcriptoris notula legitur, mendoſiſſime exarata: Ε'γὼ Γεώργιος ὁ Φιλανθρώπηνος ὁ Χῦμνος (1) ἠρξευσάμην τὸν Ο'μηρον μετὰ τὸν συμφοιτήτη ... τὸν Μαγαλᾶν τεσσαρακοστῷ μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρᾳ δεκάτῃ. Ο' Χριστὸς ἐστιν αὐτοῦ ἀρχὴ ἐν τέλος. *Ego Georgius Philanthropenus Chumnus coepi Homerum ſcribere cum diſcipulo meo Magula, menſe Martio die decima. Chriſtus eſt ipſius principium, & finis.* Tum argumentum primi Iliados Libri, quod cum illo concordat Codicis IV. ſuperioris, quemadmodum & reliqua omnia, quae ſingulis praefiguntur rhapſodiis. Pag. 4. diverſa manus pauca quaedam adſcripſit grammaticalia, ad prima Poëmatis verba ſpectantia. Sequitur Epigramma octaſtichum Palladae ad Grammaticos Homeri interpretes, quod legitur in Anthologiae Lib. I. Cap. XVII. N. IV. & inc. Α'ρχὴ γραμματικῆς, κ. λ.

I. pag. 5. *Homeri Ilias* cum ſcholiis quibuſdam marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Ad libri ſecundi partem alteram, quae vulgo appellatur *Catalogus*, heic autem inſcribitur; Α'ρχὴ τῆς Βοιωτίας Ο'μήρου, Scholiaſtes ad marginem adnotavit: Α'ρξασθαί φασιν ἀπὸ Βοιωτῶν τοῦ καταλόγου τὸν Ο'μηρον, ὥς τι κεχαρισμένον πράττων. Quae in extremis octo Poëmatis paginis continebantur, quum vetuſtate paene obliterata eſſent, novis paginis ante illas inſertis, recentiori manu fuerunt exarata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. vetuſtate ac madore in principio praeſertim ac fine corruptus; ac praeterea multarum paginarum marginibus in medio ita detruncatis, ut ſcriptionis interdum aliquid interierit. In calce pag. 5. haec notula legitur: *Ilias Homeri, & Batrachomyomachia, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum in bancho VI. Occidentis Graecae Librariae*. Conſtat foliis 269.

(1) Hunc omittit Montfaucon in Palaeogr. Graec.

OMH-

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VI HOmeri Opera, nimirum I. p. 1. *Ilias*, II. pag. 224. *Odyſsea*, III p. 397. *Batrachomyomachia*, manu Ioannis Rhoſi Cretenſis exarata, cuius haec ſubſcriptio legitur in fine Odyſſeae apposita: Ἐτελειώθη ἡ τοῦ Ὁμήρου Ὀδυσσεία διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς ἐν ἔτει ‚αυξε΄. μηνὸς Νοεμβρίῳ τρίτῃ ἐν Βονωνίᾳ. *Abſolutu eſt Homeri Odyſsea manu mea Ioannis Rhoſi preſbyteri Cretenſis anno MCCCCLXV. menſe Novembri die tertia Bononiae*. Memorat hunc Codicem Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 81. In hoc Codice ſecunda pars Libri II. inſcribitur: Νεῶν κατάλογος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus, initialibus librorum litteris auro, variiſque coloribus depictis. Conſtat foliis ſcriptis 400.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Adde

Odyſseam, Batrachomyomachiam, & Hymnos, cum prolegomenis.

COD. VII. OPeroſo hoc, ac praeſtantiſſimo Volumine, Homeri inter poëtas principis Opera omnia continente, orbem eruditum donavit ingeniorum mater & altrix Florentia A. MCCCCLXXXVIII. Ea enim, dum aliae Italicae urbes in limine & initiis tantum, conatibus adhuc immaturis, in Graeca arte typographica exercenda ſubſiſterent, primo & uno, ſed ingenti gravique molimine ad ipſum culmen pervenire voluit, vetuitque quidquam relinqui, quo ſuperari poſſet. Hac itaque Homeri editione, ſi membranae nitorem & pompam, ſi egregias initialium litterarum picturas, aequata marginum intervalla, iuſtam linearum diſtantiam, totum denique impreſſionis ordinem & diſpoſitionem ſpectes, nil certe ant antea, aut poſtea in lucem elegantius prolatum eſt. Primas Rhapſodiarum ſingularum litteras omiſit typographus, ſpatio ampliſſimo dato, ubi illuminator (ſic eiuſmodi artifices olim vocabant) ut revera in noſtro hoc nitidiſſimo exemplari conſpicimus, litteram affabre depictam, variiſque colorum generibus lucentem calamo duceret: nec ſpatium illud ſolum, ſed marginem etiam exteriorem, una & forſan interiorem, ut heic factum eſſe obſervamus, illuminaret. Propriorum nominum initia, maiuſculae non diſtinguunt litterae, neque quidem carminum, niſi ubi aliqnam orationem, ant novum ſententiae filum orditur Poëta. Quo autem principis huius editionis auctores, & adiutores melius cognoſcas, ex duabus Praefationibus, illa Latina (1), hac Graeca, ea, quae ad rem faciunt, lubenter adiiciam.

Bernardus Nerlius Petro Medicae Laurentii filio S.

Qaum doctiſſimorum virorum — ſententia Graecas litteras Latinis — perneceſſarias eſſe animadverterem — nonnullos litterarum Graecarum ſtudioſos, ob inopiam librorum magno adfici incommodo — decrevi Graecum aliquem auctorem, qui & — nobiliſſimus — & perutilis foret, imprimendum ſuſcipere. Quod etſi arduam & perdifficile videbatur, tamen quum ea, quae ad hoc opus conficiendam neceſſaria erant, in hac noſtra civitate concurrerent, eiuſmodi occaſionem minime praetermittendam putavi. Nam ut omittam Nerii fratris liberalitatem, & Ioannis Accaioli auxilium, Demetriique Cretenſis dexteritatem, id in primis mihi opportunum fuit — quod ad hanc rem Demetrium Chalcondylem Athenienſem nactus eram, virum — tempeſtate noſtra doctiſſimum, praeceptoremque meum, quo huiuſmodi opus accuratiſſime recognoſci poſſet. — Itaque ex illius conſilio Homerum, ut vetuſtate primum, ita etiam divino quodam ingenio, ſummum poëtam ac litterurum fontem elegi: qui quidem ob incuriam atque negligentiam librariorum ita ſui diſſimilis videbatur, ut in nullo fere Codice quamvis perveteri integer agnoſceretur. Quamobrem eruditiſſimi ſane viri opera, qualem Demetrium nactus eſt, ſummopere indigebat: qui — ipſa Homeri Opera ſingulari diligentia ſummoque ſtudio cum Euſtathii commentariis conferens examinavit atque emendavit; cuius quidem viri diligentiam aut nihil arbitror praeteriiſſe, aut ſi qua praeteriiſſe videbuntur, ea certe vel dubia quaedam ſunt, vel eiuſmodi, ut ea in tali tantoque opere iuſtus aequuſque rerum aeſtimator, non magni faciat. Ad haec non ſolum Homeri opera quaecumque reperiuntur, quaeque eius feruntur, imprimenda curavi, verum etiam his adieci Herodotum, Plutarchum, atque Dionem, qui & Poëtae vitam litteris diligentiſſime mandaverunt, & ſenſus utriuſque divini operis — diſcuſſerunt —. Quae omnia quum iam ad optatam metam perducta ſint, multoque felicius, quam ab initio exiſtimaram, annuente Deo ſucceſſerint; conſtitui, Petre Medices, ut haec omnia nomine tuo impreſſa ederentur, quem a pueritia Graecis inſtitutum litteris cognovi, videoque in Homeri praeſertim lectione quotidie verſari — Vale. Florentiae, idibus Ianuariis. M. CCCC. LXXXVIII.

Mox ſequitur

Δημήτριος ὁ Χαλκονδύλης τοῖς ἐντευξομένοις εὖ πράττειν.

— Ἐπεὶ δὲ εὕρηται μὲν πάλαι κοινὸν ἀγαθὸν τοῖς φιλολόγοις τε καὶ σπουδαίοις εἰς εὐπορίαν βιβλίων Λατινικῶν, λέγω δὲ τὴν τούτων ἐντύ-

πω-

(1) Latina Praefatio in hoc exemplari impreſſorum incuria adeo evanida eſt, ut vix aliquibus tantum in locis legi queat. Suppleri tamen poteſt ex alio eiuſdem editionis exemplari; quod in hoc Pluteo deliteſcit Cod. XIV.

πυσιν, ἀποθεῖτο δὲ τοῦτ' αὐτὸ κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς βιβλίοις· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα μέχρι κ̓ νῦν ἑαυτὸν ἐς τοῦτο καθεῖναι, ὅ, τι καὶ λόγυ ἄξιον, δεδιὼς (οἶμαι) τὴν τῦ πράγματος δυσχέρειαν, τῶν τινες ἐκ τῆς περιφανῦς πόλεως Φλωρεντίας εὖ πεφυκότων νέοι καλοί τε κἀγαθοὶ φιλομαθεῖς τε κ̓ φιλέλληνες, δύο μὲν ἀδελφὼ Βέρναρδος καὶ Νέριος τὼ Νεριλίω, τρίτος δὲ σὺν τούτοις ἑταῖρος αὐτοῖν Ἰωάννης ὁ Ἀκκίολος, ὀυκ οἶδ' ὅπως, ἐπιπνοίᾳ τινὶ ἀνεφάνησαν εὖ μάλα πρόθυμοι ἐς τέλος τὸ ἔργον. Συμβυλευσάμενοι δὲ ἀμφοὶ περὶ τύτυ, κ̓ συναινοῦντά με κ̓ συνεπισπεύδοντα πρὸς τοὔργον εὑρόντες, πρὸς δὲ κ̓ τὴν παρ' ἐμοῦ βοήθειαν ἐπαγγελλόμενον, ἔτι κ̓ μᾶλλον ὥρμησαν ἐγχειρῆσαι τῷ πράγματι μηδὲν ὑπερθέμενοι, κ̓ δῆτα σύμπασαν τὴν Ὁμήρυ ποίησιν, Ἰλιάδα τε κ̓ Ὀδύσσειαν, ἔτι δὲ Βατραχομυομαχίαν, κ̓ τὺς ὡς Ὁμήρυ φερομένους Ὕμνους· πρὸς δὲ τύτοις καὶ τῶν συγγραφέων τοὺς μὴ μόνον τὸν βίον αὐτοῦ συγγεγραφέτας, ἀλλὰ ϗ μεθ' ὅσης ὑπεροχῆς κ̓ κάλλυς κ̓ τέχνης τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα συνέθετο, παρασήσαντας, ταῦτα δὴ πάντα ἐν μιᾷ βίβλῳ δι' ἐντυπώσεως περιλαβεῖν ἐγνωκότες, ἐπιμελείᾳ τε πάσῃ, ὧν ἔδει πρὸς ταῦτα, ϗ τύχῃ χρησάμενοι ἀγαθῇ. καλόν τε κ̓ τέλειον πάντη τὸ ἔργον ἀπετέλεσαν, τῆς δυνατῆς κ̓ παρ' ἡμῶν διορθώσεως τετυχηκός. Σφόδρα γὰρ ἡμῖν πλείονων ἕνεκα διὰ σπυδῆς ἐγένετο, ἐφ' ὅσον οἷόν τε ἦν διορθώσασθαι τάδε Ὁμήρυ ποιήματα προσχρησαμένοις ϗ τοῖς τοῦ Εὐσαθίυ ὑπομνήμασι, ϗ τὰ τῶν συγγραφέων περὶ αὐτοῦ πεποιημένα. Εἰ δέ τι ϗ διέφυγεν ἡμᾶς ἐν τοσαύτῃ πραγματείᾳ, συγγνώμης ἂν ὑπὸ τῶν εὐγνωμόνως κρίνειν ἐθελόντων δικαίως ἀξιοῖτο, κ. τ. λ.

In hac editione nullum regiſtrum; ſed ſignaturae exprimuntur litteris Romanis maiuſculis A. AII. AIII. AIIII. BI. BII. BIII. BIIII. &c. Hae ſignaturae, quae plerumque ſub extrema paginae linea poni ſolent, aliquando reperiuntur ad extremae lineae latus locatae, uti GIII.

Codex Graec. membranaceus impreſſus Florentiae V. Idus Decemb. Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Conſtat foliis 320.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. VIII. **H***Omeri Ilias* cum ſcholiis aliquot marginalibus, & gloſſis interlinearibus, in fine mutila unius folii abſciſſione: deſinit enim in verſu:

Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν, qui eſt 759. Libri XXIV. Pars ſecunda Libri II. inſcribitur Νεῶν κατάλογος. De praeſtantia huius Codicis haec habet Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. *Homeri Ilias cum ſcholiis antiquis non editis optimae ſane notae. Hunc Scholiaſtem eumdem eſſe deprehendi cum eo, quem Salviati pro cimelio adſervant, niſi quod illi, primis aliquot paginis, farrago diverſarum adnotationum adiungitur, quo aſsumento Codex Mediceus caret. Sane operae pretium eſſet exemplar hoc vetuſtate paſſim annoſum, & exeſum a viro quodam docto recenſeri, & conferri cum Codice Salviatorum, & cum altero item vetuſto, qui exſtat apud Marchionem Riccardum. Poſſet enim ex cunctis egregius ſcholiorum cento contexi.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. binis columnis exaratus, in principio tineis valde corroſus, ac mutilus in fine. Conſtat foliis 106.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ,

SOPHOCLES.

Ac praeterea

Aeſchylus, & Apollonius Rhodius.

I. pag. 1. **S***Ophoclis Tragoediae VII.* cum ſcholiis marginalibus vetuſtiſſimis, & argumentis. Prima eſt *Aiax Flagellifer*, cui nulla hypotheſis. II. pag. 17. *Electra*. Hanc praecedit argumentum ab editione paullulum diſcrepans: incipit enim: Ὑπόκειται δὲ τροφεὺς, κ. λ. Deſ. *δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει*. Quod vero ſequitur in edito, inſcriptum Παρασημείωσις, heic in margine apponitur, addita voce Σχόλιον. III. pag. 33. *b. Oedipus tyrannus*, cum Ariſtophanis grammatici hypotheſi iambicis verſibus expreſſa, & altera, cui titulus, Διὰ τί Τύραννος ἐπιγέγραπται. Praeterea in margine recentior manus Epigramma Heroicum verſibus XVIII. conſtans in hanc ipſam Tragoediam adſeripſit; Inc. COD. IX.

Φράζεο δή μοι μῦθον Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε,

Deſ. *Ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας ὄλβιε Κάδμε*. In fine ſubiungitur Oraculum datum Laio Thebano, & Sphingis Aenigma, quae in edito ſunt in principio. IV. pag. 50. *Antigone*, cum Ariſtophanis grammatici argumento in principio, ac duobus aliis in fine, quorum alterum Anonymi illud eſt, quod in editione legitur, Tragoediae primo loco praefixum; alterum Σαλυσίυ nomen praefert, & inc. *Τὸ μὲν δρᾶμα τῶν καλλίσων Σοφοκλέυς*. Deſ. *ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ*. V. pag. 65. *Trachiniae* cum hypotheſi ex Apollodori Bibliotheca in principio; in fine vero tredecim verſibus hexametris, totidem Herculis labores continentibus. VI. pag. 80. *Philoctetes* cum duplici argumento, metrico altero, altero proſaico. VII. pag. 97. *Oedipus Coloneus*. Haec quoque duplex habet argumentum, ut in edit. Alterum, quod incipit: Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ, κ. λ. in principio, una cum Epigrammate Elegiaco, *de Vitae brevitate*; alterum, quod inc. Τὰ πραχθέντα, κ. λ. in fine Tragoediae ſcriptum eſt, cum hoc titulo: Σαλυσίυ ὑπόθεσις, Πυθαγόρα ἄλλως. Tandem recentior manus Tragoediarum indiculum hoc pacto deſcripſit:

Περιέχει ἡ βίβλος τοῦ Σοφοκλέυς δράματα ζ.

Πρῶτον μὲν Αἴας μασιγοφόρος. φύλλα ις'. σίχυς ,αμδ'.

Δεύ-

Δεύτερον Ἠλέκτραν ἐπιβουλευομένην κατὰ τῆς μητρός. φύλ. ιϛ΄. ςίχοι ͵αμ΄.

Τρίτον Οἰδίπουν Τύραννον. φύλ. ιϛ΄, ςίχ. ͵αξ.

Τέταρτον Ἀντιγόνην. φύλ. ιδ΄. ςίχ. ͵αμζ΄.

Πέμπτον Τραχινίας, φύλ. ιδ΄. ςίχ. ͵ασα΄.

Ἕκτον Φιλοκτήτην. φύλ. ιϛ΄. ςίχ. ͵ανε΄.

Ἕβδομον Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ. φύλ. α΄. ςίχ. ͵αχλ΄.

Scholia marginalia huius Codicis ab alia videntur manu exarata, eiuſdem tamen aevi; eorumque character paullo grandior eſt, quam ille, quo textus exprimitur, ac ferme ad quadratum accedens,

II. pag. 119. *Aeſchyli Tragoediae VII.* item cum ſcholiis antiquis marginalibus, gloſſis interlinearibus, & argumentis. Prima inſcribitur *Perſae*, cuius hypotheſis brevior, quam in editione, deſinit in verbis: δευτέρα Ξέρξου περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς. II. pag. 131. *Agamemnon*, ſed valde mutila; primum enim deſunt omnia illa, quae interiacent inter verſum,

Κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόγε σκήπτει ςέγος,

cit. edit. pag. 186. v. 18. & verſum,

Πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος, ibid. pag. 208. v. 20. tum a verſu 3. pag. 212.

Νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτὸν τε, κἀχερουσίους, incluſive uſque ad finem (1). III. pag. 136. *Choëphori*, ſine argumento, utpote initio mutila, ut notatur in editione: heic tamen incipit a littera minuſcula, nullumque defectus indicium apparet. IV. pag. 147. *b. Prometheus Religatus*, cuius hypotheſis deſinit in verbis: Προμηθέως δέσις. V. pag. 159. *b. Eumenides*, cum hypotheſi, quae cum edita concordat, & Ariſtophanis grammatici nomen praeſefert. VI. pag. 169. *Septem contra Thebas*, cum breviſſimo argumento, cuius initium: Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, κ. λ. pars eſt longioris in edito, ut videre eſt ibid. pag. 67. VII. pag. 179. *Supplices*, ſine argumento. In fine occurrit Aeſchyli Vita multo longior, quam edita; poſt enim verba, μετὰ τελευτὴν νίκας ἀπηνέγκατο, ſequuntur alia, quorum initium: Πρῶτος Αἴσχυλος πάθεσι γεννικωτάτοις τὴν τραγῳδίαν ηὔξησεν, κ. λ. Finis: φασὶν ὑπὸ Γέρωνος ἀξιωθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ, καὶ λίαν εὐδοκιμεῖν. Tum aliud Excerptum breviſſimum Ἐκ τῆς μουσικῆς ἱςορίας, *Ex Muſicae hiſtoria*, cuius initium: Ταύτῃ καὶ ἄριςος εἰς τραγῳδίαν Αἴσχυλος κρίνεται, κ. λ. Nonnulla praeterea de variis Poëmatum generibus. Tandem omnium Aeſchyli Dramatum Catalogus, alphabetice digeſtus, ut in edit. pag. 3.

III. pag. 190. *Apollonii Rhodii Argonauticon Libri IV.* (2) cum ſcholiis pariter antiquiſſimis ad marginem: & Vita Poëtae in fine, quae concordat cum edit. Florent. Anni MCCCCXCVI. in pergamena, quam habemus in Medicea. In fine tandem Catalogus ſubiungitur Argonautarum, qui in dicta edit. deſideratur. Scholia quoad principium, & finem concordant cum editis apud Aldum Venetiis MDXXI. in 8. Quod vero pertinet ad textum Poetae, diligenter ille quidem, emendateque conſcriptus eſt, accentibus, ac ſpiritibus exceptis, qui aliquando, ut in ſcriptura Saec. X. fieri adſolet, omittuntur; iota, quos vocant *ſubſcriptos*, *adſcriptos* potius dicere poſſumus; ita enim exhibentur: ex. gr. τῆισιν pro τῇσιν, τιμῆι pro τιμῇ, κ. τ. λ. quod magnae antiquitatis certiſſimum eſt indicium. Holſt. in ſchedis ſuis Mss. ita de hoc loquitur Codice: *Sophoclis, & Aeſchyli Tragoediae cum Scholiaſte antiquo. Item Apollonii Rhodii Argonautica cum ſcholiis. Huic Codici nihil antiquitate comparandum, Eo Victorius uſus eſt in Tragicis Graecis recenſendis. Apollonius etiam ex eodem, primo Florentiae excuſus fuit.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. vere inſignis, cuius ſcriptura eadem ferme eſt cum illa Codicis X. Plut. VII. Conſtat foliis 264.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus, diligenterque exaratus, cum litteris initialibus Librorum aureis, aliiſque coloribus depictis. Conſtat foliis 253. COD. X.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. Ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν Εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ ςοιχεῖον. *Vocum Atticorum collectio ſelecta a Technologia Imaginum Philoſtrati, quam publicavit ſapientiſſimus D. Manuel Moſchopulus, & a libris poëtarum: digeſta vero heic eſt ſecundum ordinem litterarum.* Inc. Τὸ ἀμόριον, τοτὸ μὲν δηλοῖ ςέρησιν, ὡς ἐν τῷ ἄκλητος, ποτὲ δὲ ἄθροισιν, ὡς ἐν τῷ ἅπας, κ. λ. Def. in littera *B.* cuius ultima verba ſunt: Βαῦνον λέγεται τὸ πῦρ, καὶ βαύνωσις τέχνη ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἐνεργουμένη. Βλέπω τὸ . . . . . Edita eſt Venet. MDXXIV. fol. apud Aldum, & Pariſ. apud Vaſcoſan. MDXXXII. 8. Vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 48. Integram habes infra Cod. VI. Pl. LVI. & alibi. COD. XI.

II. pag. 10. *Homeri Ilias* cum ſcholiis nonnullis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Scholiorum hoc eſt initium: Τίς ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου; Σκοπὸν ἔχει ἐνταῦθα διδάξαι καὶ εἰπεῖν, ὅσα κακὰ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τοῦ Ἀχιλλέως μήνιδος

καὶ

(1) De hoc defectu nulla apud Montfaucon. mentio.

(2) Apollonii Argonautica diligenter cum Aldino textu contulimus menſe Octobri A. MDCCLXV. ut nova huius Poëtae editio, quae Tiguri adornatur, magis magiſque novis caſtigationibus, & additionibus augeatur.

καὶ οἱ Τρῶες ἢ οἱ Ἕλληνες ἔπαθον, ϗ μάλιςα οἱ Ἕλληνες. Τίς η ἐπιγραφὴ τοῦ βιβλίου; Η ἐπιγραφὴ τῆς βίβλου ταύτης οὐκ ἔςιν ἁπλῆ, ἀλλὰ τριπλῆ. πρώτη αὕτη Ἰλιάδος ἄλφα, δευτέρα ῥαψῳδία, ϗ τρίτη γράμμα. ἐπιφέρονται δὲ ἢ ἕτεραι ἑκάςου γράμματος ἐπιγραφαὶ, κ. λ. In pagina vero anteriori rudi calamo depicta eſt Homeri imago ſtans, ac volumen, in quo poëmatis initium exſcriptum eſt, manu explicans. Inter primum & ſecundum Librum ſex verſiculi hexametri ab eadem manu ſunt exarati, non magni momenti, quorum initium:

Οὐ νέμεσις ἀπαφίσκειν, οὐδὲ θεοῖς βασιλεῦσι, κ. λ.

Pars vero Libri VIII. paraphraſim habet in margine, diverſa manu conſcriptam, & ſingulis verſibus reſpondentem.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XIV. cuius quatuor paginae partem Libri V. Iliados continentes, recentiori manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis 289.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

ODYSSEA.

Adde

Catonis Romani Sententias Graece translatas.

COD. XII. I. pag. 1. HOmeri *Odyſſea* cum argumento in principio, quod ab edito differt. Incipit enim: Τῶν θεῶν ἐθελησάντων ἀπαγαγεῖν εἰς Ἰθάκην τὸν Ὀδυσσέα, κ. λ. Deſ. ϗ νυκτὸς ἐπελθούσης εἰς ὕπνον τρέπονται. Reliquis Libris nulla hypotheſis praecurrit, ſpatium tamen vacuum ad illam excipiendam relictum fuit. Deſunt autem pag. 147. multa ex Libro XVII. nimirum a verſu,

Ἔγχος μέν ῥ᾽ ἔςησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,

uſque ad verſum,

Ὣς ἔφατ᾽ Ἀτρείδης ξανθὸς Μενέλαος

inclutive: qui ſunt verſus 119. pro quo defectu paginae ſex vacuae relictae ſunt. Iterum poſt pag. 154. alius defectus occurrit, quo eiuſdem Libri XVII. poſtremi verſus 109. & ſequentis undecim primi periere; ſed huius ſecundi defectus nullum ſignum in Codice. In fine Odyſſeae nota ſcriptoris legitur hoc pacto: Ἀντώνιος Δαμιλᾶς (1) Κρὴς τὸ ἔθνος ϗ τοῦτο ἐξέγραψα οὐκ ἄνευ μέντοι γε μισθοῦ, συνδρομῇ ϗ ἀναλώμασι ἢ τῇ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ μαγίςρου Λαυρεντίου τοῦ ϗ ἐκ Φλωρεντίας. *Antonius Damilas genere Cretenſis & hoc exſcripſi non ſine quidem mercede, auxilio, & ſumtibus, & alia cura Magiſtri Laurentii de Florentia*. In margine apponuntur quandoque Virgilii verſus ad ea loca, quae fuerat ipſe imitatus.

II. pag. 216. *Catonis Romani Diſticha, ſeu ſententiae e Latino in Graecum verſae*. Inc. Ἀναπολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν, ὡς πλεῖςοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς τῶν ἠθῶν ὁδοῦ παρατρέπονται σφαλλόμενοι, κ. λ. Deſ.

Τοῦτο δὲ τοῦ βραχύτητος δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τέθεικα,
Τέλος Κάτωνος Ῥωμαίου.

Exſtant etiam in Biblioth. Caeſar. Plura de his diſtichis, eorumque auctore, & translatione Graeca Maximi Planudae Monachi Conſtantinopolitani vide Lib. V. Commentarior. Lambecianorum p. 215.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 222.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΜΟΝΩΔΙΑ.

LIBANII CARMEN LVGVBRE.

Titulum corrige

Libanii Sophiſtae, ac Luciani Opera varia.

LIbanii Orationes, quae in hoc continentur Codice, ſunt XXI. quarum ſeries ſequens eſt: COD. XIII.

I. pag. 1. inſcribitur, Μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Lamentatio in Iulianum*. Concordat cum eius Operum edit. Pariſ. Gr. Lat apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. II. pag. 251. ſeq.

II. pag. 3. *b.* Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ. *Concio Funebris in Iulianum*. Ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b.* Μονῳδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ. *Lamentatio ſuper Nicomedia*. Ibid. pag. 202.

IV. pag. 28. Εἰς Κωνςάντιον ϗ Κώνςαντα. *In Conſtantium, & Conſtantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100.

V. pag. 42. *b.* Ἀντιοχικός. *Panegyricus Antiochenus*. Ibid. pag. 332.

VI. pag. 59. Πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. pag. 151.

VII. pag. 64 Πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira* (2). Inc. Ἃ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, κ. λ. Deſ. εἰ δ᾽ ἐνθάδε σιγήσας. εἶχον μοι καλῶς ἔχει, θαυμάσεταί με τοῦ χειμῶνος ἅμα δάκρυσιν. Deeſt haec Oratio in cit. edit. Morelliana; edidit tamen primus Fabricius (3) cum Godtfridi Olearii verſione B. G. Tom. VII. p. 207. ſeq. ſed in fine mutilam; ultima enim verba ſunt: Ἣν μὲν οὖν φροντιζόντων ✻ ✻ ✻ Noſter vero Codex integram exhibet; poſt enim verba mox adlata, in quibus deſinit Fabriciana editio, nulla defectus nota adpoſita, ſequuntur pag. 66. πόλεως ἀνθρώπων, πάλαι ταῦτα ἐκκόψας, ἢ μηδὲ τὸν ὕπτιον Κωνςάντιον περιιδεῖν ὑβριζόμενον, κ. λ. uſque ad finem, quem recitavimus: haec autem duas circiter paginas occupant.

VIII. pag. 67. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον. *In Imperatorem Iulianum Conſulem*. In edit. Morell. cit. Tom. p. 227.

IX. pag. 73. *b.* Προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ. *Panegyricus Iuliano dictus*, Ibid. pag. 173.

X.

(1) De eo haec habet Montfauconius in Palaeogr. Graec. p. 95. *Antonius Damilas Mediolanenſis qui & Cretenſis dictus, quia in Creta natus, & educatus eſt, multos Codices ſcripſit, qui habentur in Bibliothecis Regia, Laurentiana, Bononienſi S. Salvatoris, & in aliis fortaſſe. Scripſit autem annis* MCCCCLXXX. MCCCCXC. *& aliis circiter.*

(2) Hanc omiſit in ſuo Catalogo Montfauconius.

(3) Ita ipſe ait cit. Tom. VII. pag. 396.

X. pag. 76. *b.* Ὑπὲρ Ἀριστοφάνους. *Pro Ariſtophane*. Ibid. pag. 210.

XI. pag. 81. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως. *Ad Theodoſium Imperatorem de ſeditione*. Ibid. pag. 389.

XII. pag. 85. *b.* Πρὸς Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς. *Ad Theodoſium poſt conciliationem* (cum Antiochenis). Ibid. p. 406.

XIII. pag. 89. *b.* Πρὸς Ἑλλέβιχον. *In Ellebichum*. Ibid. pag. 525.

XIV. pag. 92. *b.* Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. *De ulciſcenda Iuliani caede*. G. & Lat. Fabricius edidit cum notis Bibl. Graec. Tom. cit. pag. 145. ſeqq.

XV. pag. 96. Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. *Ad eos, qui moleſtum eum appellabant*. Fabric. loc. cit. pag. 179. ſeqq.

XVI. pag. 100. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. *Ad Iuvenes de Oratione*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 568.

XVII. pag. 101. *b.* Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. *De eo quod ipſe non deliret*. Gr. & Lat. cum notis edidit Ant. *Bongiovanni* Venetiis MDCCLIV. 4. pag. 15.

XVIII. pag. 104. Πρὸς Πολυκλέα. *Ad Polyclem*. Habes ibid. pag. 116.

XIX. pag. 106. Πρὸς Ἀντιοχεῖς συνηγορία. *Ad Antiochenos defenſio*. Ibid. pag. 53. ſub titulo diverſo.

XX. pag. 109. Περὶ δουλείας. *De ſervitute*. In edit. Morell. Tom. cit. pag. 642. ſeqq. In Codice tamen longior una circiter pagina eſt in fine; etenim poſt verba: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μηδ' αὐτὸς διαφεύγειν δουλείαν, in quibus deſinit editio, licet aliquantum diverſis, ſequuntur alia, quorum initium: τὸ γὰρ καταφυγὴν οἱ κατασκευάσασθαι τὸν τεῖχον, καὶ δεδιέναι τὸν ἐπιταττόμενον αὐτὸν, κ. λ. Finis: εἰ δ' ὅς τις φιλοσοφεῖ, σκεψώμεθα, ὦ ἄνδρες, ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦδε συλλόγῳ.

XXI. pag. 115. Εἰς Καισάριον μάγιστρον. *Ad Caeſarium Magiſtrum*. Ibid. pag. 515.

Sequuntur deinde Luciani Opera ſequenti ordine, nimirum:

I. p. 118. Φάλαρις α'. *Phalaris prior*. Exſtat G. & L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amſtelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. II. pag. 187.

II. pag. 120. Φαλάριδος δεύτερος. *Phalaridis ſecundus*. Ibid. pag. 201.

III. pag. 121. Πατρίδος ἐγκώμιον. *Patriae encomium*. Tom. III. pag. 229.

IV. pag. 122. Δίκη φωνηέντων. *Iudicium vocalium*. Tom. I. pag. 83.

V. pag. 123. Κατάπλους, ἢ τύραννος. *Traiectus, ſive Tyrannus*. Ibid. pag. 620.

VI. pag. 127. *b.* Ζεὺς ἐλεγχόμενος. *Iupiter confutatus*. Tom. II. pag. 626.

VII. pag. 129. *b.* Ζεὺς τραγῳδός. *Iupiter Tragoedus*. Ibid. pag. 642.

VIII. pag. 136. *b.* Ὄνειρος, ἢ ἀλεκτρυών. *Somnium, vel Gallus*. Ibid. pag. 702.

IX. pag. 142. *b.* Ἑρμῆς, Προμηθεύς. *Mercurius, Prometheus*. Tom. I. pag. 185.

X. pag. 145. Ἰκαρομένιππος, ἢ Ὑπερνέφελος. *Icaromenippus, ſive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

XI. pag. 150. *b.* Τίμων, ἢ μισάνθρωπος. *Timon. ſeu Miſanthropos* (1). Tom. I. p. 98.

XII. pag. 156. *b.* Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον, καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. *Adverſus indoctum, & libros multos ementem*. Tom. III. pag. 99.

XIII. pag. 160. *b.* Χάρων, ἢ ἐπισκοποῦντες. *Charon, ſeu Contemplantes*. Tom. I. p. 487.

XIV pag. 165. Νεκρικοὶ διάλογοι. *Dialogi mortuorum*, hoc ordine, *Diogenis & Pollucis*. Ibid. pag. 328. *Charontis, Menippi, & Mercurii*, pag. 423. *Pluto, ſeu contra Menippum*, p. 336. *Menippi, & Cerberi*, pag. 420. *Menippi, & Mercurii*. pag. 408. *Menippi. & Aeaci*, pag. 412. *Menippi, & Tantali*, pag. 406. *Menippi, & Chironis*, pag. 434. *Menippi. & Tireſiae*, pag. 445. *Menippi. & Trophonii*, pag. 338. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. *Philippi & Alexandri*, pag. 394. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. *Terpſionis, & Plutonis*, pag. 346. *Zenophantae, & Callidemidae*. pag. 355. *Simyli, & Polyſtrati*, pag. 359. *Cratetis, & Diogenis*, pag. 376. *Diogenis, & Antiſthenis, & Cratetis*, pag. 437. *Alexandri. & Annibalis*, pag. 380. *Achillis. & Antilochi*. pag. 399. *Aeaci & Proteſilai*, pag. 410. *Plutonis, & Proteſilai*, pag. 426. *Diogenis. & Mauſoli*, pag. 429. *Mercurii, & Charontis*, pag. 341. *Plutonis & Mercurii*. pag. 343. *Cnemonis, & Damnippi*, pag. 358. *Charontis, & Mercurii*, pag. 363. *Nirei, Therſitae, & Menippi*, pag. 431. *Aiacis, & Agamemnonis*, pag. 448. *Minois, & Soſtrati, & Mercurii*, pag. 450.

XV. pag. 177. Θεῶν διάλογοι. *Deorum Dialogi*, hoc ordine, *Martis & Mercurii*, pag. 267. *Panis & Mercurii*, pag. 269. *Apollinis, & Bacchi*, pag. 273. *Mercurii, & Maiae*, p. 275. *Promethei & Iovis*, pag. 204. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. *Iovis, & Mercurii*, pag. 207. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. *Iovis & Iunonis*, pag. 213. *Iunonis & Iovis*, pag. 216. *Vulcani & Apollinis*. pag. 220. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. *Mercurii & Solis*, pag. 229. *Veneris & Lunae*, pag. 231. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. *Iovis, Herculis, & Aeſculapii*, p. 235. *Mercurii & Apollinis*, p. 238. *Mercurii & Apollinis*, p. 241. *Latonae & Iunonis*, p. 243. *Mercurii & Apollinis*, p. 245. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. *Iovis & Solis*, pag. 277. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. *Dearum Iudicium*, pag. 252.

XVI. pag. 186. *b.* Ἐνάλιοι διάλογοι. *Dialogi Marini*. Concordant cum cit. edit. Tom. I. a pag. 288. ad pag. 327. eumdemque ordinem cum ipſa obtinent.

XVII. pag. 190. *b.* Ἑταιρικοὶ διάλογοι. *Dialogi Meretricii*, & quidem hoc ordine, *Glycerae & Thaidis*, Tom. III. pag. 280. *Myrtii, Pamphili, & Doridis*, pag. 281. *Philinnae & Matris*, pag. 284. *Meliſſae & Bacchidis*, pag. 286. *Leaenae & Clonarii*, pag. 289. *Doridis*

I *& Myr-*

(1) Hunc Sermonem omiſit in ſuo Catalogo Montfauc.

& Myrtales, pag. 319. *Cochlidis & Parthenis*, pag. 322. *Crobyles & Corinnae*, p. 292. Tum reliqui eodem ordine, quem in edit. obtinent a pag. 295. ad pag. 319.

XVIII. pag. 199. Μυίας ἐγκώμιον, *Muſcae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XIX. pag. 200. Πρὸς Νιγρῖνον ἐπιϛολή. *Ad Nigrinum Epiſtola*. Tom. I. pag. 37.

XX. pag. 204. *b*. Περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιϛεύειν διαβολῇ. *De non temere credendo delationi*. Tom. III. pag. 125.

XXI. pag. 208. Περὶ οἴκου. *De Domo* (1). Ibid. pag. 190.

XXII. pag. 211. *b*. Ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγορεύσει πταίσματος. *Pro lapſu in ſalutando*. Tom. I. pag. 724.

XXIII. pag. 213. *b*. Ἑρμότιμος, ἢ περὶ αἱρέσεων. *Hermotimus, ſeu de ſectis*. Ibid. pag. 739.

XXIV. p. 228. Ψευδοσοφιϛής, ἢ σολοικιϛής. *Pſeudoſophiſta, ſeu Soloeciſta*. Tom. III. pag. 552.

XXV. pag. 230. Βίων πράσεις. *Vitarum auctiones*. Tom. I. pag. 540.

XXVI. pag. 234. Ἀναβιοῦντες, ἢ ἁλιεύς. *Reviviſcentes, vel Piſcator*. Ibid. p. 570.

XXVII. pag. 241. Δὶς κατηγορούμενος, ἢ δικαϛήρια. *Bis accuſatus, ſeu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XXVIII. pag. 247. *b*. Περὶ θυσιῶν. *De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XXIX. pag. 249. Ἀνάχαρσις, ἢ περὶ γυμνασίων. *Anacharſis, ſive de Exercitationibus*. Tom. II. pag. 883.

XXX. pag. 256. *b*. Περὶ πένθους. *De luctu*. Ibid. pag. 922.

XXXI. pag. 258. *b*. Ῥητοροδιδάσκαλος. *Rhetorum praeceptor*. Tom. III. p. 1.

XXXII. pag. 262. *b*. Περὶ ἀϛρολογίας. *De Aſtrologia*. Tom. II. p. 360.

XXXIII. p. 264. *b*. Πάμφιλος εὐνοῦχος. *Pamphilus Eunuchus*. Ibid. p. 350.

XXXIV. pag. 266. Ἔρωτες. *Amores*. Ibid. pag. 397.

XXXV. pag. 275. *b*. Μένιππος, ἢ νεκυομαντεία. *Menippus, ſeu Oraculum mortuorum conſultum*. Tom. I. pag. 455.

XXXVI. pag. 279. *b*. Συμπόσιον, ἢ Λαπίθαι. *Convivium, ſeu Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XXXVII. pag. 285. *b*. Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. pag. 651.

XXXVIII. pag. 294. Ἀπολογία περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. *Defenſio eorum, qui mercede conducti in potentiorum convictu ſunt*. Ibid. pag. 704.

XXXIX. pag. 296. *b*. Δημώνακτος βίος. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. ſcholiis nonnullis marginalibus adſperſus ad Opera Luciani, Conſtat foliis 300.

(1) Hunc Sermonem omiſit in ſuo Catalogo Montfauc.

(1) De huc vide Flaminii Rai Orationem de Laudibus Antonii Angeli Bargaei Epiſcopi Maſſae & Populoniae ad Petrum Victorium Flor. per Mareſcottum MDLXXVIII.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

Ac praeterea

Batrachomyomachia, & Hymni.

EAdem editio Florentina in membrana, COD. XIV.
atque illa, de qua egimus ſupra Codice VII. quem vide. Heic tamen deeſt *Ilias*. Ceterum praecedit Epiſtola Latina Bernardi Nerli Petro Mediceo Laurentii filio, & Demetrii Chalcondylae Graeca Praefatio: tum Herodoti Halicarnaſſaei de Homeri ortu & vita; Plutarchi Vita Homeri, & Dionis Chryſoſtomi de Homero Oratio LIII. ut in dicta editione. Notandum in hoc exemplari nullas eſſe initiales librorum litteras ab illuminatore, ut aiunt, depictas. Huius autem editionis aliud exemplar, chartaceum tamen, apud Benedictum Monetam, quem honoris cauſſa nomino, vidiſſe me memini: in hoc notae ſunt quaedam manu Angeli Bargaei (1), ex cuius hereditate ſe illud Piſis redemiſſe, laudatus vir mihi adfirmavit.

Codex Graec. membran. impreſſus Florentiae V. Idus Decembris Anno MCCCCLXXXVIII. in fol. Conſtat foliis 228.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COncordat cum editione Florentina Co- COD. XV.
dicis VII. exceptis Libris XX. & XXI. qui heic poſtponuntur. In hoc Codice quum paginae ſatis multae, diuturnitate temporis obliteratae paene eſſent, evanidam ſcripturam novus amanuenſis, priorum characterum veſtigiis inhaerens, iterum expreſſit, & ad vitam quodammodo revocavit. Primos vero quatuor Libros de integro prorſus exſcripſit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XI. Conſtat foliis 233.

ΝΟΝΝΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

NONNII POEMATA DIONYSIACA.

Et alia aliorum permulta.

I. pag. 1. OCcurrit Index Latinus eorum, COD. XVI.
quae in hoc Volumine habentur. Pag. 2. Fragmentum quoddam ſequitur Latinum *de manumiſſionibus*, appoſita Graeca paraphraſi.

Pag. 4. Epigrammata nonnulla ex Anthologia fortaſſe deſumta, quorum primum inc.

Ἥϊθεοι δὲ ἔϛι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν, κ. λ.

In-

Digitized by Google

Inter haec unum inſcribitur εἰς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον. Inc.

Πάντα καθ' Αἰακίδας φέρεις ἀριδείκετα ἔργα, κ. λ.

Vltimum eſt ἐπιγραφὴ εἰς τὸν τάφον Σαρδαναπάλου. Inc.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, κ. λ.

Pag. 8. Τοῦ ἁγίου Ἰωδόκου ἐπισκόπου Φωτικῆς. *S. Iodochi Epiſcopi Photices* Excerptum. Inc. Μηδεὶς ἀκούων αἴσθησιν νοὸς, ὁρατῶς αὐτῷ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ὀφθῆναι ἐλπιζέτω. Def. ἵνα μὴ ὁ Σατανᾶς εὐτρεπὴς εὕρῃ τὴν ψυχὴν ἐντεῦθεν εἰς ἁρπαγήν. Nihil de hoc apud Fabricium occurrit.

Pag. 9. *b*. Totius Codicis haec adſcribitur Epigraphe Graece primum, tum Latine: Ποιηταὶ πλείους, πρῶτον Διονυσιακά. *Poëtae plures, & primum Dionyſiaca*. Infra legitur nomen Φραγκίσκου Φιλέλφου, *Franciſci Philelphi* huiuſce Codicis poſſeſſoris, cum hac notula ab einſdem manu exarata: *Emtus Conſtantinopoli* ἀπὸ τῆς (1) γυναικὸς *viri clariſsimi Iohannis Chryſolorae ſub anno MCCCCXXIII. pridie Nonas Ianuarias*.

In infima tandem pagina, diverſa manus hos adiecit verſiculos:

Εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας
Τοῦ πρὶν Μανουὴλ, ἀρτίως δὲ Μαξίμου
Θεὸν βοηθὸν τῷδε συγκεκτημένου.
Finem accepit liber hic feliciter,
Qui quondam Manuelis, nunc autem eſt Maximi
Deum auxiliatorem una cum eo poſſidentis.

II. pag. 10. *Nonni Panopolitae Dionyſiacorum Libri XLVIII.* quorum initium & finis concordat prorſus cum editis in Collectione Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii cit. edit. Tom. II. pag. 307. ſeq. In Codice praecedunt Libro I. ἐπιγραφαὶ τῶν κδ' τμημάτων τῶν Διονυσιακῶν. *Inſcriptiones XXIV. Librorum Dionyſiacorum*, duobus verſibus hexametris ſingulae comprehenſae. Primi libri inſcriptio ſequens eſt:

Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα φαεσφόρον ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσόμενον πόλον ἄστρων.

Libro vero XXV. praemittuntur reliquae, cum hoc titulo: Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων Διονυσιακῶν τμημάτων. *Inſcriptiones reliquorum Dionyſiacorum Poëmatum*, diſticho item hexametro comprehenſae. Prima, quae ad Lib. XXV. pertinet, ita habet:

Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
Καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.

In fine totius Operis legitur: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ὅτι μὴ τὸ ἀπεξέβαλλες.

III. pag. 175. *b. Theocriti Idyllia XIX.* cum gloſſis interlinearibus, argumentis, & aliis quibuſdam in principio circa Doricam dialectum. Idyllium primum inſcribitur *Thyrſis Doridi*; ultimum eſt *Epithalamium in Menelaum & Helenam*. Eorum ordo idem ferme eſt, atque editorum Venetiis apud Salamandram MDXXXIX. 12. a pag. 5. ad pag. 44. niſi quod quartum in edito, eſt ſeptimum in Cod. & decimum quintum in Cod. eſt decimum nonum in editione. Argumenta Idylliorum VIII. X. XI. XII. & XIII. breviora multo ſunt, quam edita; reliquorum vero cum illis concordant, excepto Idyllio XVIII. (in edit. XVII.) cui nulla hypotheſis. In Idyllio XV. (in edit. XIX.) abſunt ſex illi verſus, quos Marcum Muſurum ſuppleviſſe ferunt pag. 43. *b*.

IV. pag. 191. *b. Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* quorum initium & finis concordat cum editione Florentina, de qua ſupra in Codice VII. Plut. XXXI.

V. pag. 235. *Heſiodi Opera, & Dies*, cum ſcholiis nonnullis marginalibus, gloſſis interlinearibus, & Vita poëtae in principio. Textus Poëtae concordat cum cit. Iac. Lectii edit. Tom. I. pag. 445. Vitae initium ſequens eſt: Οὗτος ὁ Ἡσίοδος σὺν ἀδελφῷ Πέρσῃ παῖς ἐγεγόνει, δι' ὃ καὶ Πυλαιμένης Κυμαίων αἰσχίων πενήτων ἀνθρώπων, κ. λ. Primum ſcholion eſt: Τὸ θεὸς πέντε σημαίνει, σοφὸς, βασιλεὺς, τὰ στοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὰ πάθη, καὶ τὴν εἱμαρμένην, ἣν ἕτεροι πρόνοιάν φασιν.

VI. pag. 241. *Eiuſdem Theogonia*. Loc. cit. pag. 464. ubi in fine duobus verſibus longior.

VII. pag. 249. *Eiuſdem Scutum Herculis*, Ibid. pag. 457.

VIII. pag. 253. *Oppiani de Venatione Libri IV.* Ibid. Tom. II. pag. 87. ſeqq.

IX. pag. 270. *Eiuſdem de Piſcatione Libri V.* (2) Ibid. pag. 120. ſeqq. In fine annus ſcriptionis adiicitur hoc pacto: Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ α'. ἰνδ. θ'. ἔτους ,ςψπθ'. *Menſe Septembri, die I. indict. IX. anno* 6789. (Chriſti MCCLXXXI.)

X. p. 296. *b. Moſchi Siculi Syracuſii Europa*. Ibid. Tom. I. pag. 605. ſeqq.

XI. pag. 297. *b. Eiuſdem Amor fugitivus*. Ead. pag. 605.

XII. pag. 298. *Eiuſdem Megara uxor Herculis*. Ibid. pag. 610.

XIII. pag. 299. *b. Nicandri Theriaca*, ſine principio; incipiunt enim a verſu 61.

Πολλὴ γὰρ λιβάσιν παραλέξεται, ἀμφί τε χεῖλη,

Alius praeterea defectus occurrit in medio, nimirum a verſu 194. ad verſum 260. incluſive. Ibid. pag. 637. Variantes dedimus lectiones in noſtra Nicandri editione Florentina Anni MDCCLXIV. 8.

XIV. pag. 307. *Eiuſdem Alexipharmaca*. Ibid. pag. 654. In fine legitur fragmentum Latinum piae cuiuſdam Orationis ad Ieſum Chriſtum. Huius quoque varias dedimus lectiones in cit. edit.

XV. pag. 313. *Tryphiodori Captivitas Troiae*. Ibid. pag. 688. Huius etiam poëmatis variantes lectiones ſelegimus in noſtra Tryphiodori editione Florentina MDCCLXV. 8.

XVI. pag. 318. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πλανούδη. *Ex Epiſtolis Planudae* Excerpta, ex iis fortaſſe CXXII. quae Mss. habentur in Bibl. Caeſarea, teſte Fabric. B. G. Tom. X. pag. 535. num. 21. Vide Neſſel. IV. p. 138. Prima inc. Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σκιά. Vltima, quae inſcribitur in margine παραμυθητικὴ, *Con-*

I 2 *ſo-*

(1) Super hanc vocem ſcriptum eſt μαθίου. (2) Male Montfauc. in ſuo Catalogo habet: *Eiuſdem Halieuticon Libri IV.*

Digitized by Google

ſolatoria, inc. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, κ. λ. Deſ. οὐκ ἂν σοι μαρτύρων . . . videtur imperfecta.

XVII. pag. 319. *Phocylidis Sententiae* verſibus heroicis expreſſae cum emendationibus, & variis lectionibus ad marginem, mutilae tamen in fine; deſinunt enim in verſu 199. In citata Lectii Collectione Tom. I. pag. 722. In Codice tamen duobus ab initio verſibus, tamquam titulo, praeceduntur, qui ſunt:

Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

XVIII. pag. 320. *b. Eaedem Phocylidis Sententiae* integrae, ſolutae tamen orationis ad inſtar exaratae.

XIX. pag. 322. *Gregorii Nazianzeni Carmina Heroica & Elegiaca*, hoc ordine. Primum eſt *de rebus ſuis, & vitae vanitate*. In edit. Billiana G. L. Pariſ. MDCXXX. fol. Tom. II. p. 31. ſeqq.

II. pag. 326. *de Virginitate*, Ibid. pag. 42. ſeqq.

III. pag. 338. *b. Praecepta ad Virgines*. Ibid. pag. 55. ſeqq.

IV. pag. 344. *In ſeipſum*. Ibid. pag. 68.

V. pag. 346. *b. In ſe ipſum poſt reditum*. Ibid. pag. 73.

VI. pag. 347. *b. De externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 75.

VII. pag. 348. *In ſe ipſum, & malas adfectiones*. Ibid. pag. 76.

VIII. pag. ead. *Ad ſe ipſum per interrogationem & reſponſionem*. Ibid. p. 77.

IX. pag. ead. *b. In templum S. Anaſtaſiae, quod ipſe Conſtantinopoli fixit*. Ibid. pag. 78.

X. pag. 349. *b. In Epiſcopos*. Ibid. p. 79.

XI. pag. 350. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 81.

XII. pag. 352. Aliud *ad Epiſcopos*. Ibid. pag. 85.

XIII. pag. ead. *De humana natura*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 353. Aliud *de externi hominis vilitate*. Ibid. pag. 88.

XV. p. 354. *b. De praeſentium rerum vanitate*. Ibid. pag. 90.

XVI. pag. 355. *Diverſarum vitarum Beatitudines*. Ibid. pag. 91.

XVII. pag. 356. Ὅροι βίου. *Definitiones vitae* (forte tamen legendum Ὅρκοι, ut inſcribitur in edit.) Ibid. p. 92.

XVIII. pag. ead. *b. Adverſus carnem*. Ibid. pag. 93.

XIX. pag. 357. *b. Adverſus Diabolum*. Ibid.

XX. pag. ead. *Adverſus eundem*. Inc. Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδίης. Deſ. σταυρὸς ἐμοὶ τὸ κλέος. Ibid. pag. 94. duplo longius.

XXI. pag. 358. Aliud ſine titulo. Inc. Ἀλλήλους μὲν ἐγώ. Deſ. σύν τ' ἀγανοφροσύνῃ.

XXII. pag. ead. Aliud ſine titulo. Inc. Ἐγγὺς ἀγὼν βιότοιο. Deſ. ἔχει βιότου. Ibid. p. 98.

XXIII. pag. ead. *b. Sui ipſius cohortatio, ut ad Deum mentem convertat*. Ibid. pag. 94.

XXIV. pag. 359. ſine titulo. Inc. Θυμὲ βλέψον ἄνω. Ibid. pag. 95.

XXV. pag. ead. *Luctus*. Inc. Ὤμοι ἐγών. Ibid.

XXVI. pag. ead. *De Dei deſiderio*. Inc. Μῆτερ ἐμή. Ibid.

XXVII. pag. ead. *Ad animam*. Inc. Πολλάκις. Ibid. pag. 96.

XXVIII. pag. ead. *b. Luctus*. Inc. Αἲ αἲ τῶν παθέων. Ibid. pag. 97. In Codice tamen inter diſtichon Νοῦσον, & Ἠ' σῦσον, inſertum eſt aliud, quod ita habet:

Τέτρυμαι πολλοῖσι κακοῖσι καὶ ἄλγεσι σαρκὸς,
Σοὶ δὲ Χριστὲ χάρις, ὅς με πυροῖς πάθεσιν.

XXIX. pag. ead. Heptaſtichon Heroicum ſine titulo. Inc. Μή τις ἐμοῖς παθέεσσι. Deſ. αἶνον λαβέσθαι. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. ſub N. CCXXVIII. pag. 216.

XXX. pag. ead. *Carmen ſupplex*. Inc. Χριστὲ φάος. In citato Bill. editionis Tomo pag. 97.

XXXI. pag. 360. ſine titulo. Inc. Χριστὲ ἄναξ. Ibid.

XXXII. pag. ead. *De veris & germanis divinae Scripturae libris*. Ibid. pag. 98.

XXXIII. pag. ead. *b. De Chriſti Genealogia*, Ibid. pag. 99.

XXXIV. pag. 361. *Chriſti Miracula ſecundum Matthaeum*. Inc. Ματθαῖος βίβλοιο. Ibid. pag. 101.

XXXV. pag. ead. *b. Parabolae*. Inc. Εἰ δ' ἄγε καὶ σκοτίων. Ibid. pag. 102.

XXXVI. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Lucam*. Ibid.

XXXVII. pag. 362. *Parabolae verſibus iambis*. Ibid. pag. 103.

XXXVIII. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Marcum*. Ibid.

XXXIX. pag. ead. *Parabolae* verſibus ſex, nimirum:

Ὅσσα Χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
Παραβλήδην ἐπὶ γαῖαν ἐὼν σπόρον ὥτι ὅμοιον
Καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματι συμφυέα,
Καὶ οἴτου κληρονόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις
Μάρκος μὲν δὴ τοῖα Πέτρου φωτὸν, εὐρυχόρῳ δὲ
Ἑλλάδι Παύλοιο Λουκᾶς ἔγραψε τάδε.

Hos non invenimus in edit.

XL. pag. ead. *Chriſti miracula ſecundum Ioannem*. Ibid. pag. 102.

XLI. pag. ead. *Parabolae quatuor Evangeliſtarum*. Inc. Ἀείδω. Ibid. pag. 103.

XLII. pag. 363. *Ad Monachos in coenobio degentes*. Ibid. pag. 105.

XLIII. pag. ead. *In Magnum Baſilium Epitaphia*. Ibid. pag. 152.

XLIV. pag. ead. *b. In divitem male moratum*, Ibid. pag. 126.

XLV. pag. 364. *Profecturi precatio ad Chriſtum*. Ibid. p. 127.

XLVI. pag. ead. *De ſilentio, quod Ieiunii tempore coluit*. Ibid. pag. 128.

XLVII. pag. 366. *Hymnus ad Chriſtum poſt ſilentium in Paſchate*. Ibid. pag. 131.

XLVIII. pag. ead. *b. Adverſus mulieres ambitioſius ſeſe adornantes*. Ibid. pag. 147.

IL. p. 369. *Ad Olympiadem*. Ibid. pag. 132.

L. pag.

Digitized by Google

L. pag. 370. *De ſe ipſo poſt reditum Conſtantinopoli*. Ibid. pag. 134.

LI. pag. ead. *b. De virtute*. Inc. Τὴν ἀρετήν. Ibid. pag. 135.

LII. p. 371. *b. Ad fictos Monachos*. Ibid. p. 138.

LIII. pag. 372. *In morbum*. Ibid.

LIV. pag. 373. Εἰς Ἑλλήνιον τὸν ἐξισωτήν. *Ad Hellenium Exaequatorem*. Ibid. pag. 106.

LV. pag. 376. *Ad Nemeſium*. Ibid. p. 140.

LVI. pag. 378. *b. Sententiae admonitoriae*. Inc. Γυμνὸς ὅλος. Ibid. pag. 146. In fine: Τέλος τῶν ἐπῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. *Finis Carminum S. P. N. Gregorii Theologi*.

XX. pag. 379. *b.* Ἐκ τῆς Θεοσοφίας. *Ex Theoſophia* Excerpta quaedam, in quibus continentur *Oracula Apollinis, & Serapidis*. Primum, cui titulus, Θεοφίλου τινὸς τοὔνομα ἐρωτήσαντος τὸν Ἀπόλλωνα, σὺ εἶ θεὸς, ἢ ἄλλος, ἔχρησεν οὕτως. *Quum interrogaſſet quidam nomine Theophilus Apollinem, tu es ne Deus, an alius, ita reſpondit*:

Ἔστ' ἐπὶ ὑπὲρ οὐρανίου κύτεος καθύπερθε λελογχώς, κ. λ.

Vltimum vero, quod inſcribitur ita: Πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα εἰ ἁμαρτάνων τις λανθάνει Θεὸν, εἶπεν Ἀπόλλων. *Interroganti cuidam, an qui peccat, Deum lateat, reſpondit Apollo*. Deſ.

Πάντα ζωογονῶν ὅπόσα πνεῖ τε καὶ ἕρπει.

Inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, Mercurii, Serapidis &c. ab Ioanne Opſopoeo collecta, & Graece ac Latine edita ad calcem Oraculorum Sibyllinorum Pariſ. MDIC. in 8. non invenimus.

XXI. pag. 380. *b.* Αἰνίγματα. *Aenigmata*. Primum inc.

Πέντ' ἄνδρες δέκα νηυσὶ κατήλυθον εἰς ἕνα χῶρον, κ. λ.

Vltimum deſ.

Ἄρματος ἐστὶν . . λας λύομαι οἴναλίῳ.

XXII. pag. 381. Ἐπιγράμματα δι' ἐλεγείων εἰς τὰς ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως ἑσταμένας στήλας τῶν ἐν αὐτῷ νικησάντων τεθρίππῳ, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα δηλοῦνται ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιγράμμασιν. *Epigrammata verſibus heroelegiacis ad columnas in Hippodromo Conſtantinopolitano erectas eorum, qui in ipſo vicerunt quadrigis, quorum nomina in ipſis Epigrammatis ſignificantur*. Primum *in Porphyrium* inc.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει, κ. λ.

Vltimum *in Vranium*, inc.

Ἀμφοτέροις εἰς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις.

Sunt Epigrammata XXVII. ex Anthologiae Lib. V. deſumta, quae iuxta ſeriem, quam obtinent in Iac. Lectii edit. ſunt LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXXIX. XC. XCI. XCVII. IC. CII. CIII. CIV. CV. CVI. CVII. CX. CXII. CXIII. CXVIII. CXX. CXX. (eodem enim numero duo Epigrammata per errorem notantur) CXXII. CXXIII. CXXIV. CXXV. & CXXVII.

XXIII. pag. 382. *b.* Redeunt nunc alia Gregorii Nazianzeni Poëmata, quorum primum eſt *de Incarnatione*. Inc. Νήπιος ὅς τις ἄνακτα, κ. λ. Edidit Muratorius in Anecdotis Graecis Patav. MDCCIX. ſub N. CCXXIV. p. 211.

II. pag. ead. Εἰς Παρθένους, *ad Virgines*. Inc. Παρθένε παρθένος ἴσθι, κ. λ. Deſ. φάρμακον ἔνδον ἔχειν; Ibid. pag. 192. duplo longius.

III. *In Agapetos*. Ibid. pag. 184.

IV. *Ad Monachos*. Inc. Οἱ μοναχοὶ, κ. λ. Deſ. φίλοι δυάδος. Ibid. pag. 197. tribus diſtichis longius.

V. Item ſine titulo. Inc. Παρθένε, Χριστὸν ἔχεις, κ. λ. Deſ. ἐλκομένη τις. Eſt decaſtichon ex duobus Epigrammatis conflatum, quae ſunt CCII. & CCVII. ſed ita, ut hoc ſecundum, quod in edit. eſt Elegiacum, in Codice ſit heroicum, & quidem ita:

Ὡς χαλεπὸν σάρκεσσι φυγεῖν κλόνον ἐγγὺς ἐοῦσαις!

Τοὔνεκα θηλυτέρων, μοναχοὶ, ἀποτηλόθεν ἐστέ.

Πολλὰ γάρ ἐστι γάμου μυστήρια, καὶ πρὸ γάμοιο,

Οἷς μολύνει ψυχὴν ὄψει στέρον ἑλκομένη τις.

VI. Inc. Πῦρ ἐγγὺς καλάμης. Ibid. p. 187.

VII. *De Synſactis* inc. Λευκοῦ, καὶ μέλανος. Deſ. τὸ πρᾶγμ' ἐπαινέσομαι. Ibid. ſed quinque diſtichis longius.

VIII. Inc. Ἄρσενα πάντ' ἀλέεινε. Deſ. πείθεο μοι. Ibid. pag. 195. quatuor verſibus longius.

IX. pag. 383. Πρὸς τὴν ψυχήν. *Ad Animam*. Inc. Ἄλλοι μὲν χρυσόν. Ibid. p. 137.

X. pag. ead. *Adverſus Diabolum*. In cit. Tom. edit. Billianae, pag. 98.

XI. *Aegypti plagae*.

XII. *Decalogus*.

XIII. *Patriarchae*.

XIV. *Diſcipuli Chriſti*. Ibid. p. 99.

XV. *In Iulianum Exaequatorem*. Ibid. p. 111.

XVI. pag. ead. *b. Ad Nicobulum patrem, Nicobuli filii nomine*. Ibid. pag. 112. In Codice tamen mutilum in fine, ob unius folii iacturam inter pag. 384. & 385. deſinit enim in verſu,

Ἀντίπαλ' ἀφραδέουσιν ὑπ' ἀντιπάλοισι θέμεθλα.

XVII. p. 385. *Nicobuli patris ad filium*. Ibid. pag. 115. ſed in Codice ob memoratam folii iacturam, initio mutilum; incipit enim a verſu,

Ἠ' ἀχέεω θυσίαις τε καὶ εὐχωλῇσι γεραίρειν.

XVIII. pag. 386. *b. Ad Vitalianum, filiorum nomine*. Ibid. pag. 120. In fine iterum poſſeſſoris nomen adſcriptum eſt hoc pacto: Ἡ βίβλος αὕτη τοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου ἐστίν. *Hic Liber eſt Franciſci Philelphi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIII. optimae notae. Conſtat foliis ſcriptis 389.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

LYCOPHRON CVM SCHOLIIS ISAAC.

I. pag. 1. LYcophronis Alexandra* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis Iſaaci Tzetzae, ac Prolegomenis in principio. COD. XVII. Prolegomena ſunt, primo Epigramma tetraſtichon in Lycophronis Librum, ab Iſaacio Tzetza explicatum, quod inc. Βίβλος μὲν τοῦ λεθύσα, κ. λ. ſecundo Tractatus de poëtarum differentia, quorum initum: Τοὺς τῶν ποιητικῶν βίβλων, κ. λ. tertio Lycophronis vita,

vita, quae inc. Λυκόφρων ὑπνεῖ, κ. λ. Deſ. καὶ γὰρ οἱ λύκοι πανοῦργοι. Exſtant omnia in Lycophronis Graeco-Latina edit. Oxon. e Theatro Sheldon. MDCCII. fol. ubi tamen Vita Poëtae treſdecim circiter verſus longior habetur. Cum dicta editione concordant etiam initium, & finis tum poëmatis, tum etiam ſcholiorum, quae inc. Λέξω τὰ πάντα. Τοῦτο τὸ σχῆμα, καὶ ὁ ποιητικὸς τρόπος παρεπιγραφὴ καλεῖται. Deſ. τοῦδε δὲ ὄνομα κύριον ἀγγέλου τοῦτο νοοῦσιν. Notandum, hunc Codicem duplici manu fuiſſe conſcriptum, & quidem vetuſtiorem ſcripturam, quae ad paginam uſque 113. progreditur, alii adhuc antiquiori ac deinde penitus abraſae, fuiſſe ſuperinductam.

Codex Graecus membranaceus Ms. a pag. 1. uſque ad pag. 113. Saec. XIII. deinceps vero chartaceus Saec. XV. in 8. Conſtat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

CCLXVIII. I. pag. 1. HOmeri Ilias nitide accurateque exarata, cuius in calce leguntur Antipatri Sidonii in Homerum Epigrammata, & alii verſus, ex Anthologia fortaſſe deſumti. Tum amanuenſis ſubſcriptio ſequens: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Θεττάλου τοῦ Σκουταριώτου ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἐν ἔτει ‚αυνβ'. μηνὶ Μαΐῳ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ. *Abſolutus eſt hic liber manu mea Ioannis Theſſali Scutariotae in urbe Florentia anno MCCCCLII. menſe Maio, die XIV.* Hanc ipſam ſubſcriptionem memorat Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 80. ubi *Maii* 4. habet pro *XIV.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 281.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΦΙΛΗΣ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΑ.

MANVEL PHILIS CARMINA VARIA.

CCLXIX. MAnuel Philes, cuius in hoc Volumine Carmina continentur, Epheſius fuit, floruitque circa tempora Michaëlis Palaeologi iunioris A. C. MCCCXXI. e vivis ſublati. Huic enim Opus ſuum *de animalium proprietate* dicavit, quod in Mss. inſcribitur: Τοῦ Φιλῆ κυροῦ Μανουὴλ στίχοι ἰαμβικοὶ περὶ ζώων ἰδιότητος εἰς τὸν βασιλέα κυρὸν Μιχαὴλ Παλαιολόγον τὸν νέον. De hoc Opere paullo fuſius agemus infra §. XXIII. Interim Codicis recenſionem adgrediamur.

I. pag. 1. Ἠθοποιΐα δραματικὴ ποιηθεῖσα τῷ Φιλῇ, καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχουσα τῷ λαμπροτάτῳ μεγάλῳ Δομεστίκῳ, τῷ Χαριτωνύμῳ φημὶ Καντακουζηνῷ. Εἰσὶ μὲν τοι τὰ πρόσωπα Νοῦς καὶ Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φιλῆς. *Ethopoeia dramatica a Phile compoſita, ac laudibus dicata illuſtriſſimi Magni Domeſtici, Ioannis, inquam, Cantacuzeni. Colloquuntur igitur Mens, & Phile: Prologum vero agit Phile.* Huic titulo praecedit Prooemium verſibus iambicis ſeptem, quod refert Fabric. Bibl. Gr. Vol. VII. p. 710. Drama inc.

Φιλῆς.

Παιδευτὰ σοῦ πρόελθε τῆς Βυζαντίδος.
Ὀξὺς γὰρ εἶ σὺ, καὶ πτερῶν δίχα τρέχεις,
Καὶ ῥεῦμα νικᾷς, καὶ πνοῆς αὔρην χύσιν,
Καὶ πυρὸς ἀκμάζοντος ἐν χόρτῳ φλόγα·
Καὶ γνοὺς ὅπῃ γῆς ὁ δρομεὺς ἐμὸς γίγας
Ἐκεῖθεν ἡμῖν εὐκλεὴς παλινδρομεῖ.
Καὶ γὰρ ἂν ὁ χρυσοῦς ἔχοι φράσεις. (1)

Deſ.

Ὁ μέγας Δομέστικος.

Μὴ μὴ πτοηθῇς· ἐντελὴς γὰρ ἡ σχέσις,
Καὶ πᾶν ὅσον δίδωσιν ἀκμαῖος πόθος,
Οὐκ ἔστι μικρὸν τῷ σκοποῦντι σωφρόνως.
Σαίνει δὲ καὶ ψέλλισμα πατέρα βρέφους.
Ἡ γὰρ φύσις τέθηκε τὰς ψήφους τίνος.
Ἐγὼ δὲ τὸν σὸν τεχνικὸν τόνδε κρότον,
Ἐρῶντος ἀνδρὸς ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω.

Tum ſubiicitur: Πρόσωπα ρλη'. καὶ στίχοι ϡξς'. *Perſonae CXXXVIII. ac verſus DCCCCLXVI.* (ſecluſo nimirum Prooemio) In hoc Dialogo inducuntur etiam Virtutes Magnum Domeſticum laudantes, Prudentia, Fortitudo, Iuſtitia, Temperantia; tum Veritas, Memoria, Miſericordia, Clementia, Sagacitas, Rectitudo, Continentia, Modeſtia &c. Ineditum videtur ex Fabric. loc. cit.

II. pag. 23. *b.* Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad quemdam amicum* (2) *verſus paraenetici* numero centum. Inc.

Ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει,

Deſ.

Ἆρ' οὐχὶ κατένυξα τοιοῖσδε σε πλέον;

III. pag. 25. *b.* Εἰς τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον. *In Regem Alexandrum* verſus L. Inc.

Ὃν μὲν τύχη δείκνυσι, καλύπτει χρόνος.

Deſ.

Παντὸς μέσως ἄγευστον ἀθρῶν τὸ κράτος.

Exſtant etiam in Catalogo Mss. Bibl. Regiae Pariſ. Tom. II. Cod. CMXLI. & MDCXLII. ubi inediti vocantur.

IV. pag. 26. *b.* Εἰς τὸν αὐτοῦ γάμον. *In eiuſdem nuptias* verſus XXXIII. Inc.

Θάλαμος ἰδού, νυμφικὴν φέρων κλίνην.

Deſ.

Τῶν Ἀρεϊκῶν εἴχετο σπουδασμάτων.

Habentur hi quoque in dictis Codicibus Bibl. Regiae.

V. pag. 27. *b.* Ὡς ἀπό τινος διφθεροσύμου βαρβαρίζοντος ἐκ τῆς ἐκείνου γλώττης, τῷ Πατρικιώτῃ. *Tamquam ex perſona cuiuſdam Diphtheconymi barbarizantis ex lingua ipſius, ad Patriciotam*, verſus XVI. Inc.

Ἀνίερον γῆρ καὶ καθημαρτημένην.

Deſ.

Ὦ πρὸς λόγους Ἡράκλεις, ὦ νοῦ γεννάδα.

VI. pag. ead. Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. *In quatriduanum Lazarum*, tetraſtichon. Inc.

Ἐνταῦθα Χριστὸς ἐξεγείρει τὸν φίλον.

VII.

(1) Claudicat verſus; cui propterea vox addita quaedam eſt in margine, quae tamen evanuit.
(2) In margine vero adſcribitur Σεβαστῷ τῷ Πατρικιώτῃ.

VII. pag. 28. Εἰς εἰκόνα τῆς Θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, tetraſtichon. Inc.

Ἁγνὴ κόρη ζῇς, εἰ δὲ σιγᾷς, ὦ ξένον.

VIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον αὐτῆς. *In ipſius ingreſſum in templum*, octaſtichon. Inc.

Ἤδη κινοῦσα τὰς παῖδας καὶ τοὺς τύπους.

IX. pag. ead. Τῷ σεβαστῷ Πατρικιώτῃ. *Ad Sebaſtum Patriciotam*, varia Epigrammata iambica. Primum inc.

Τὴν εὐγενῆ καλύπτραν ὁ χρυσοῦς φίλος.

Vltimum deſ.

Χαρισμάτων ὄργανον ἐξειλεγμένον.

X. pag. 31. Μεταφραστικοὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ἀκαθίστου. *Metaphraſtici in domum Acathiſtae*(1). Inc.

Σοὶ τῷ στρατηγῷ τῶν βροτῶν ὑπερμάχῳ.

Deſ.

Τοὺς τῷ Θεῷ βοῶντας, ἀλληλούϊα.

Sunt verſus ſatis multi in laudem Virginis, quos habes etiam in dicta Bibl. Regia Tom. II. cit. Cod. MMDCCXLVIII.

XI. pag. 37. *b.* Εἰς ποτήριον. *In Calicem*, tetraſtichon. Inc.

Ῥέει κρατὴρ οἶς, ἀλλ' ἀποχρῶν τῇ κτίσει.

XII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ πρώτου. *In Diſcum primi*, hexaſtichoo. Inc.

Οὐρανίαν τράπεζαν ἐνθάδε βλέπω.

XIII. pag. ead. Εἰς δίσκον τοῦ δευτέρου. *In Diſcum ſecundi*, aliud hexaſtichon. Inc.

Εἰς δευτέραν τράπεζαν ἐκ πρώτης τρέχων.

Δίσκος. ἱερὸς, ἅγιος, *eſt ſacer diſcus*, in quo Graeci inter Miſſae ſolemnia ſanctum panem reponunt, cuius figuram exhibuit Goarus in Euchologio p. 117. Du-Cange in Gloſſariis ad Med. & Infim. Graecitatem & Latinitatem in verbo δίσκος.

XIV. pag. 38. Εἰς τὸν τοῦ ποτηρίου δίσκον. *In Diſcum Calicis*, aliud hexaſtiehon. Inc.

Τὸν ἀργύρου πραθέντα καὶ τεθυμένον.

Ποτήριον, *Calix*, in quo Chriſti ſaoguis conſecratur. Vide Du-Cangium l. c.

XV. pag. ead. Εἰς τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου Παύλου εὑρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς παναχράντου. *In veſtigium magni Paulli inventum in monaſterio intemeratae Deiparae*, verſus LXXXXVIII. Inc.

Ἴχνηλατῶ μοι Παῦλε τὴν σωτηρίαν.

Deſ.

Καὶ τῶν ποδῶν τὸ βῆμα τῶν μακαρίων.

XVI. pag. 40. *Ad Patriciotam* alia Epigrammata iambiea, quorum primum inc.

Τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς νεκρικὸν ἔχων σκέλος.

Vltimum deſ.

Ἀνεῖλεν αὐτὸν ἀργυρῶν κλώσας βρόχον.

XVII. pag. 43. Εἰς τὴν Θεοτόκον. *In Deiparam*, tetraſtieha duo. Primum inc.

Ὑπὲρ Μιχαὴλ, Μιχαὴλ πρέσβιν δέχου.

Alterum inc.

Ὅλην ἐμαυτὴν ὦ τὸ νῦν δῶρον μόνον.

XVIII. pag. ead. Εἰς τὴν Θεοτόκον τὴν οὖσαν ἐν τῇ πύλῃ τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν. *In Deiparam exſiſtentem in porta Monaſterii* Ὁδηγῶν, verſus XII. Inc.

Πύλην ἀδιόδευτον εἰς βατὴν πύλην.

XIX. pag. ead. *b. Ad Patriciotam*, verſus X. inc.

Μὴ μνησικακῶν τοῖς καθημαρτημένοις.

XX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων λελατομημένον ἐκ λίθου λευκοῦ ἅγιον Γεώργιον. *In S. Georgium in monaſterio Manganorum ex albo lapide exciſum*, verſus VIII. Inc.

Παῖς Ἀβραὰμ ὁ μάρτυς οὗτος ἐκ λίθων.

XXI. pag. 44. *Ad Patriciotam*, verſus XLVI. Ine.

Κλέπτει Προμηθεὺς ἐκ Διὸς τὸ πῦρ πάλαι.

XXII. pag. 45. *Ad eumdem*, tetraſtichon. Inc.

Ἡ σὴ φύσις, φῶς· ἡ δ' ἐμὴ τύχη, σκότος.

XXIII. pag. ead. Τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος τοῦ αὐτοῦ Φιλῆ προοίμιον. *Euſdem Phile de animalium proprietate Prooemium*. Inc.

Ἔχρῆν μὲν Ἀδὰμ τὸν γενάρχην τὸν μέγαν.

Deſ.

Ὅς ἐστι φῶς ἔνωθεν ὤθων τὸ σκότος.

Coneordat cum edito in nuperrima huius Operis edit. Gr. Lat. Traiecti ad Rhenum MDCCXXX. in 8. cura Io. Cornelii de Pauſſ, quam in hoc recenſendo Codice prae manibus habuimus, Hoe igitur noſtrum exemplar quum non contemnendae ſit antiquitatis, viſum eſt ſingulorum Capitum titulos, diviſionem, atque adeo verſuum numerum eum edito conferre, & quae identidem diſerimina ſeſe nobis obtulerint, ea tibi, amice Lector, ſub oculos ponere: qoem quidem laborem noſtrum aequi bonique facias, rogo, ac pro certo habeas, editiones licet recentiſſimas, noo ita tamen omnibus eſſe numeris abſolutas, ut non iis ex oovorum Codicum collatione, aliqua ſemper fieri poſſit acceſſio.

Cap. II. io edit. Περὶ γρυπὸς, *de Grypho*, in Codice inſcribitur Περὶ γυπῶν, *de Vulturibus*, & uſque ad ſeptimum verſum, qui inc. Κἂν μακρόθεν βλέπῃ, κ. λ. progreditur: tum immediate ſequitur verſus Πλὴν μαντικὴν ἔχουσιν, κ. λ. qni eſt quartus Capitis ſequentis. Περὶ γυπὸς, iis, quae interiacent, penitos omiſſis; definit autem in verſu, Εἶναι δὲ καὶ μέλανας, κ. λ. qui eſt antepenultimus in edit.

Cap. III. in Cod. inſcribitur, Ἕτεροι περὶ γυπῶν, *Alii verſus de Vulturibus*. & continet verſus XI. quos, quum in edit. deſiderentur, heic ſubiicimus. Ita vero habent:

Προγνωστικὴν ἔχουσι οἱ γῦπες φύσιν,
Οὓς μίξεως πλὴν καὶ σπορᾶς λόγος κύειν
Στῶντας πνοῆς ὄλισθον ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Ὅταν κατ' ἀνδρῶν τακτικῶς ὡπλισμένων
Ἄλλως ὁ τῆς ἔριδος ὁπλίζῃ χρόνος,
Σφριγῶντος αὐτοῖς τοῦ κατ' ἀλλήλων θράσους.
Ἴσασι γὰρ δὴ τὴν ἑκατέρων τύχην,
Καὶ τοὺς νικητὰς πρὸ σφαγῆς ἢ τραυμάτων.
Ὥσπερ πάλιν ἴσασι τοὺς θανουμένους,
Καὶ τοῦτο σαφὲς ἔκ τινων γνωρισμάτων,
Οἷς εὐστόχως δίδωσιν ἡ πεῖρα κρίνειν.

Cap. V. in edit. Περὶ ἐρωδιῶν, *de Ardeis*, deeſt totum io Codice: heinc Capitum numeratio in poſterum noo concordat.

Cap.

(1) Vid. Du-Cange Gloſſ. ad Scriptores Mediae, & Infimae Graecit. V. ἀκάθιστος.

Digitized by Google

Cap. IX. in edit. Περὶ πελεκάντων, *De Pelecanis*, in Cod. inſcribitur, Περὶ πελεκάνων.

In Cap. XII. Περὶ περδίκων, *de perdicibus*, deeſt in Cod. verſus 68.

Cap. XIV. in edit. Περὶ νήττης, *de Anate*, in Cod. inſcribitur Περὶ νηττῶν plur. num. quemadmodum & ſequentium duorum Capitum tituli.

Cap. XXIV. in edit. Περὶ κίγκλων καὶ πυριγόνων, *de cinclis & pyrauſtis*, in Cod. inſcribitur tantum Περὶ πυριγόνων.

Cap. XXVI. in edit. Περὶ κίρκων, *de circis*, in Cod. inſcribitur, Περὶ τῆς τῶν θρακῶν θήρας.

Ex Capitibus XXVIII. & XXIX. unum tantummodo conſlatur in Codice.

Cap. XXX. in edit. inſcriptum, Τὰ ταῖς μελίσσαις πολέμια, καὶ ὅσα ἕτερα ἄλλων ζώων βλαπτικά, *Quae apibus ſint inimica, & quae aliis nocentia ſint animantibus*, in Cod. dividitur in duo, quorum primum titulum habet: Ποῖα τῶν ζώων εἰσὶ πολέμια τοῖς ἄλλοις, & deſinit in verſ. 25. Alterum, cui titulus, Ποῖα τῶν ζώων ἀπεχθάνεται κατὰ κράτος τοῖς ἄλλοις, incipit a verſu 26.

Cap. XXXII. deeſt in Cod.

Cap. XXXIV. & XXXV. carent titulo in Cod.

Cap. XXXVI. deeſt in Cod.

Cap. XXXVIII. in edit. Περὶ μαντιχώρου, *De Manticbora*, in Cod. inſcribitur Περὶ μαντιχώρου θηρίου Ἰνδικοῦ.

Cap. XXXIX. deeſt in Cod.

Cap. XL. Περὶ μονοκέρωτος, *De Monocerote*, in duo dividitur in Cod. quorum primum deſinit in verſu 27. Ἕως τὸ ῥευστὸν, κ. λ. ſed in margine alii duo iambi ſunt appoſiti, quibus Capiti finis imponi videtur; iique ſunt:

Ἁλίσκεται δ' οὖν ὁ θρασὺς ξενοτρόπως
Κόρης ἀπατηλῆς ὄψει καὶ μελουργίᾳ,

& in edit. deſiderantur. Alterum incipit a verſu 28. cui titulus eſt: Αἰτιολογία, ὅπως γίνεται τοῖς ζώοις τὰ κέρατα.

In titulo Capitis XLI. deſunt in Cod. verba, ἐκ τούτου κέρατος.

Cap. XLII. in edit. Περὶ κυνοκεφάλων, *De Cynocephalis*, in Cod. inſcribitur: Περὶ κυνοπροσώπων ἀνθρώπων, & caret verſu 9.

Cap. XLIII. in Cod. caret titulo.

Cap. XLIV. in edit. Περὶ ὀνοκενταύρου, *de Onocentauro*, in Cod. inſcribitur: Περὶ ἀνθρωπομόρφου θηρίου. ὅπερ καλοῦσιν ὀνοκένταυρον.

Capita XLV. & XLVIII. deſunt in Cod.

In titulo Cap. IL. deſunt in Cod. verba χερσαίας τε καὶ θαλασσίας. Inter hoc autem, & ſequens Caput, in Codice tetraſtichon interiacet, appoſito titulo: Ἕτεροι περὶ ὑαίνης. *Alii* (verſus) *de hyaena*, quod ſequens eſt:

Ὕαινα φοιτᾷ τοῖς προαυλίοις νύκτωρ,
Καὶ τοὺς ἐμοῦντας καθαρῶς μιμουμένη
Τοὺς κύνας πλανᾷ προσιόντας αὐτίκα,
Ἡ δὲ λαμβάνει καὶ καθεσθίει τάχος.

In titulo Cap. LI. deeſt in Codice ἰχθύος.

Cap. LIII. Περὶ αἰγὸς, *de Capra*, quod in edit. eſt diſtichon, in Cod. eſt tetraſtichon, & his duobus verſibus eſt longius:

Καὶ τὴν τελευτὴν οἶδεν αὐτῆς πανσόφως,
Ἄγευστον τροφῆς ἑαυτὴν συντηροῦσα.

Titulus Capitis LIV. brevior, quam in edit. ita habet: Περὶ λυκοσπάδος χιτῶνος.

Cap. LVI. deeſt in Cod.

Capitis LVII. titulus ab edito diverſus, ita habet: Ποῖα τῶν ζώων δοκεῖ βλέπειν κοιμώμενα.

Cap. LVIII. in edit. Περὶ πτωκῶν, *de leporibus*, in Cod. inſcribitur Περὶ λαγωῶν.

In titulo Cap. LXI. deeſt in Cod. ἐνύδρου.

In titulo Cap. LXII. deſunt in Cod. verba, καὶ λυγγουρίου.

Titulus Cap. LXIII. brevior in Cod. habet: Περὶ ἱπποκάμπου.

Cap. LXVI. in Cod. dividitur in alia XII. & unicuique ſuus adſcribitur titulus. Primum eſt enneaſtichon, & inſcribitur: Περὶ τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ δρακόντων. Secundum tetraſtichon Περὶ ὄφεως. Tertium pentaſtichon Περὶ τοῦ αὐτοῦ. Quartum tetraſtichon Περὶ ὕβρικος. Quintum pentaſtichon Περὶ δήγματος ἀσπίδος. Sextum verſibus XIX. conſtans Περὶ διαφόρων ὄφεων. Septimum verſibus conſtans XXV. Περὶ Ἰνδοῦ ὄφεως. Octavum octaſtichon Περὶ χερσύδρου. Nonum decaſtichon Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ λίθου. Decimum verſibus conſtans XVII. Περὶ τοῦ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ σκώληκος. Undecimum enneaſtichon Περὶ δήγματος φαλαγγίου. Duodecimum tetraſtichon Περὶ δήγματος ῥαγός.

Cap. LXVIII. in edit. Περὶ μυῶν Ἰνδικῶν, *de muribus Indicis*, in Cod. inſcribitur Περὶ τῶν λεγομένων κασιτάνων.

Cap. LXX. in duo dividitur in Cod. primum enneaſtichon inſcribitur Περὶ γάμου ἔχεως καὶ ἐχίδνης, alterum hendecaſtichon Περὶ συνδυασμοῦ ὄφεως καὶ μυραίνης.

In titulo Cap. LXXI. Codex pro ἰχθύων habet κητῶν.

Titulus Cap. LXXII. brevior, quam in edito, eſt Περὶ δελφίνων.

Titulus Cap. LXXIX. pro σπόγγου habet σπογγιᾶς.

Cap. LXXXI. in duo dividitur in Cod. Primum verſibus conſtans XV. inſcribitur Περὶ φυσάλου, alterum hexaſtichon Περὶ ἰχθύος ἀνωνύμου.

Ex Capitibus LXXXII. & LXXXIII. unum conflatur in Cod. & inſcribitur Περὶ κροκοδείλου θαλαττίου.

In Cap. LXXXVII. deeſt in Codice verſus 19.

Cap. XCI. quod in Codice inſcribitur, Περὶ τρυγόνων θαλαττίων, eſt tetraſtichon.

In titulo Cap. XCIII. deſunt in Codice verba καὶ λαγωοῦ.

Cap. XCV. in duo dividitur in Codice, quorum primum inſcriptum Περὶ πίννης, conſtat verſibus XVII. alterum Περὶ καρκίνου, conſtat verſibus XIV.

Capita tandem XCVIII. CII. & CIII. deſunt in Codice.

In fine ſubditur: Τέλος, τὸ περὶ ζώων ἰδιότητος, ποιηθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ. *Finis, Liber de anima-*

Google

malium proprietate, *elaboratus a ſapientiſſimo & eloquentiſſimo D. Manuele Phile*.

XXIV. pag. 83. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In ſanctos Theodoros*, hexaſtichon. Inc.

Γράψας ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν τῇ καρδίᾳ.

XXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, verſus XXXII. Inc.

Αὐτοκράτορ, σὸς εἰμὶ, σὸ πνέω μόνον.

XXVI. pag. ead. *b.* Εἰς τὸ τῆς παμμακαρίστου κοιμητήριον. *In Coemeterium Pammacariſtae*, hoc eſt, *beatiſſimae Deiparae*, verſus XXX. Inc.

Ἄνθρωπε ταλαίπωρε, κἂν ἔτι πνέῃς.

XXVII. pag. 84. Τῷ Δομεστίκῳ. *Ad Domeſticum*, verſus XII. Inc.

Ὦ τῶνδε τῶν νῦν συμπαθεστάτη φύσις.

XXVIII. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν ςῦν τῆς πρωτοςρατορίσσης τὸν κυρὸν Ἀνδρέαν ἐκεῖνον τὸν ςρατηγόπουλον. *Sepulcrales* verſus XLII. *in filium uxoris Protoſtratoris*, *D. Andream illum Strategopulum*. Inc.

Ἄνθρωπε, δεῦρο ςῆθι καὶ σκόπει τάδε.

Πρωτοςράτωρ autem erat, qui *Stratoribus praeerat*; ςράτορες autem, *equorum curatores*. Eius munus varium fuit; neque enim equili dumtaxat Imperatorio praeerat, ſed & quum Imperator equum adſcenſurus erat, apprehenſo freno uſque ad quartam, vel quintam Palatii partem illum adducebat; tum ſuccedebat Chartularius, equo uſque ad portam deducto: idque e contra in ipſius ad Regiam reditu obſervabatur. Militari etiam munere fungebatur Protoſtrator; in bellicis enim expeditionibus defenſor erat eorum, qui excurſiones faciebant. Ea porro dignitas inter illuſtriores in Aula Conſtantinopolitana ſemper eſt habita: de qua vid. Nicephorum Bryennium Lib. II. num. 2. Zonaram in Michaële Theophili filio, & Du-Cangium Gloſs. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1463. ſeqq.

XXIX. pag. 85. *b.* Μετάφρασις εἰς μῦθον κοινόν. *Metaphraſis in fabulam communem*, verſibus XXVII. Inc.

Ἀνήρ ποτε κλὼψ εἰς φυτουργοῦ θριγγίον.

XXX. pag. 36. Ἔφοδος περὶ γυπῶν. *Expoſitio de Vulturibus*, verſibus XI. Inc.

Προγνωςικὴν ἔχουσι καὶ γύπες φύσιν.

Iidem ſunt, atque illi, quos retulimus paullo ante in hoc ipſo Codice §. XXIII. p. 150.

XXXI. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τῷ ἀσωμάτῳ τῆς Λαύρας φιάλην. *In Phialam*, *quae eſt in Aſomato Laurae*, enneaſtichon. Inc.

Φρονῶν ὄφις ἄντικρυς, ἢ τέχνης λέων.

Φιάλη, *Phiala*, fons, ſeu receptaculum aquarum in locis publicis ad civium utilitatem. Conſule Du-Cangium loc. cit.

XXXII. pag. ead. *b.* Εἰς ἐζωγραφημένον ἐν τῇ γῇ λέοντα. *In leonem in terra depictum*, pentaſtichon. Inc.

Ψυχὴν ςαθηρὰν εὐτυχῶν ὁ ζωγράφος.

XXXIII. ibid. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, hexaſtichon. Inc.

Ἂν δὲ ἔχων κίνησιν ἐν τύπῳ λέων.

XXXIV. ibid. Ἕτεροι. *Alii* verſus IV. in idem argumentum. Inc.

Λέων ἐπὶ γῆς πνευςικῶν γεγραμμένος.

XXXV. pag. 87. Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι. *Ad Patriarcham D. Niphonem*, verſus XXIV. Inc.

Χριςοῦ σὺ ποιμὴν, καὶ φίλος τὸν ἀρνίον.

XXXVI. pag. ead. *b.* Εἰς τὰ τοῦ αὐτοκράτορος κύνουρα (1). *In Imperatoris pharetras* verſus XXXVI. Inc.

Βέλος φυτευθὲν εἰς φαρέτραν ὀξίνην.

XXXVII. pag. 88. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, verſus XVI. Inc.

Τὰς μὲν παλαιὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς πόνους.

XXXVIII. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει προμήθειαν ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. *Ad Imperatorem*, *quum ab eo peteret*, *ut filio ſuo provideret*, Epigrammata duo, quorum primum verſibus conſtans XXVIII. inc.

Ἐν τοῖς ἐλιγμοῖς δυσφορῶν τῶν σπαργάνων.

Alterum pag. 89. tetraſtichum, & in margine appoſitum, inc.

Ἔτι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

XXXIX. pag. 89. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει τὸ πρόςαγμα τῆς περὶ τὴν Μήδειαν οἰκονομίας αὐτοῦ. *Ad Imperatorem*, *quum quaereret mandatum de ſua circa Medeam adminiſtratione*, verſus XXVI. Inc.

Τὴν μὲν πάλαι Μήδειαν, Αὐτοκράτορ.

XL. pag. ead. *b.* Εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου. *In imaginem S. Onuphrii* Epigrammata quatuor. Primum tetraſtichon, & quidem in margine appoſitum, inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

Alterum verſibus X. inc.

Γυμνὸς μὲν Ἀδὰμ, ἀλλ' ἴσω αἰδοῦς ἐκρύβη.

Tertium verſibus VIII. inc.

Εἰ προσφορᾶς δή τινος, ἢ μνήμης χάριν.

Quartum verſibus X. inc.

Ὀνούφριε, ζῶν ἀκριβῶς κἂν τοῖς τύποις.

XLI. pag. 90. Αὐθωρὸν ἀποςοματισθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναςάσεως, ςίχοι ρξϛ'. *Verſus extempore recitati ad Imperatorem de reſurrectione*, numero *CLXVI*. (ſunt tamen revera CLXV.) Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιςε, τί τάχα ξένον.

XLII. pag. 93. *b.* Περὶ σίτου ςίχοι ρ'. *De frumento verſus centum* (ſunt tamen nonaginta novem.) Inc.

Χθὲς κόκκον ἰδὼν καὶ λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

XLIII. pag. 95. *b.* Περὶ βότρυος ςίχοι ρξϛ'. *De Uva verſus CLXVI.* Inc.

Μετὰ ςάχυν, μέγιςε, καὶ βότρυν δέχου.

XLIV. pag. 99. Περὶ ῥοιᾶς. *De malo punico*, verſus XX. Inc.

Ὦ τίς παρελθὼν τεχνικὸς γεωγράφος.

XLV. pag. ead. *b.* Εἰς εἰκόνα λιθίνην τοῦ μεγάλου Γεωργίου. *In imaginem lapideam Magni Georgii*, tetraſticha duo. Primum inc.

Τοῦ μάρτυρος τὸ σῶμα, καρτὸς ἐκ λίθου.

Alterum inc.

Ἔμπνους ὁ μάρτυς, καὶ δοκῶν ζῆν ἐκ λίθων.

XLVI. pag. 100. Ὄνειρος, ὅτε βασιλεὺς βαρέως ἔσχε περὶ αὐτοῦ συκοφαντηθέντα. *Somnium*, *quum Rex graviter ferret calumnias ipſi inlatas*, verſus XLII. Inc.

Ἔλας μεταξύ τινος ἰσχὺς ἱππότης.

K XLVII.

(1) Κύνουρα vertitur *theca* a Cangio loc. cit. T. I. p. 728.

Digitized by Google

XLVII. pag. 101. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὑπό τινων ἐσυκοφαντήθη, στίχοι ρ'. *Ad Imperatorem, quum quidam ipſum calumniati fuiſſent, verſus centum* (ſunt tamen nonaginta novem) Inc.

Ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν.

XLVIII. pag. 103. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Νίφωνι, ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. *Ad Patriarcham D. Niphonem, verſus pronunciati in Dominica Paralytici*, qui ſunt XXXVII. Inc.

Οὔσης ἑορτῆς πανταχοῦ γῆς κρείως.

Nipho Patriarcha Conſtantinopolitanus fuit ab anno MCCCXII. ad MCCCXIV. cui deinde ob varia male geſta depulſo ſucceſſit poſt anni, quo ſedes vacavit ſpatium Ioannes Glycys.

XLIX. pag. 104. Ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex perſona iacentis ad Dei matrem*, pentaſtichon. Inc.

Ἐγὼ μὲν εἰς τὸ κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

L. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς θεομήτορος πρὸς τὸν δεσπότην. *Ex perſona Dei matris ad Dominum*, triſtichon. Inc.

Ἤλιε φαιδρὲ μυστικὴν ζέσιν χέας.

LI. ibid. Ἐκ προσώπου τοῦ δεσπότου πρὸς τὴν θεομήτορα. *Ex perſona Domini ad Deiparam*, tetraſtichon. Inc.

Ἰδοὺ χάριν σὴν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

LII. ibid. Εἰς κάλπιν χρυσῆν τοῦ συγγάμβρου τοῦ αὐτοκράτορος, *In hydriam auream fratris Imperatoris*, tetraſticha duo. Primum inc.

Ἰδοὺ χρυσοῦν πῦρ. εἰ μὲν ὂν ὕδωρ φέροι.

Alterum inc.

Ὕδωρ τὸ πετρόβλυστον Ἰσραὴλ πίνων.

LIII. pag. ead. *b.* Πρὸς τινα τῶν φίλων. *Ad amicum quemdam*, tetraſtichon. Inc.

Ὁ τῶν φυσικῶν ἀμπελῶν χαρισμάτων.

LIV. pag. ead. Ἐκ προσώπου τῆς τοῦ Πορφυρογεννήτου γυναικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον ἐπὶ λύχνια. *Ex perſona uxoris Porphyrogeniti ad SS. Deiparam in Lumina*, hexaſtichon. Inc.

Εὐσπλαγχνίας ἔχουσα, παρθένε, ζέσιν.

LV. pag. ead. Εἰς δακτύλιον. *In annulum*, diſtichon. Inc.

Χρυσῆ σφενδόνη καρδιῶν ἡ σφενδόνη.

LVI. pag. ead. Περὶ τῆς εἰς Κελτοὺς πρεσβείας. *De ſacra expeditione ad Celtas*, verſus CLXXVI. Inc.

Ἐσπέρᾳ λύσαντες ἐκ Βυζαντίδος.

LVII. pag. 108. *b.* Εἰς λίθον λευκὴν ἔχουσαν τὸν Χριστόν. *In lapidem album habentem Chriſtum*, tetraſticha IV. Primum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος ἦτο, νῦν ὄντως λίθος.

Secundum inc.

Ἀμήχανον μὲν ἔστιν εἰς ὕδωρ γράφειν.

Tertium inc.

Λίθος χαλασθεὶς εἰς ὑπόκρισιν δρόσου,

Quartum inc.

Ὕδωρ ὁ λίθος, ἡ χιὼν αὖθις λίθος.

LVIII. pag. 109. Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφήτου Δανιήλ. *In ſepulcrum S. Prophetae Danielis*, dodecaſtichon. Inc.

Εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον.

LIX. pag. ead. *b.* Εἰς ἴασπιν ἔχουσαν φλέβας ἐρυθράς. *In iaſpidem habentem venas rubeas*, tetraſticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος ὑγρός· ἀλλὰ πῦρ ἔνδον βλέπω.

Alterum inc.

Τὸν ἐξ ὄρους τμηθέντα προβλέπων λίθον.

LX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In imaginem Archiſtrategi*, hexaſtichon. Inc.

Ἂν σωμάτων μίμησιν ἡ τέχνη γράφῃ.

LXI. pag. ead. Εἰς κηρόχυτον εἰκόνα τοῦ ἀρχιστρατήγου. *In ceream imaginem Archiſtrategi*, enneaſtichon. Inc.

Τὸ πλὴν ὕλης πῦρ τὴν ἀεὶ ζῶσαν φλόγα.

LXII. pag. 110. Εἰς τὴν ἐν Βλαχέρναις ἐγλυμμένην θυσίαν τοῦ Ἀβραάμ. *In ſacrificium Abrahae in Blachernis inſcalptum*, tetraſticha duo. Primum inc.

Ὁ λίθος οὗτος ἀντὶ πάντων τῶν λίθων.

Alterum inc.

Ἐχρῆν ἀτεχνῶς ἐκμαθεῖν καὶ τοὺς λίθους.

LXIII. pag. ead. Τῷ αὐτοκράτορι, χαριστήριοι. *Ad Imperatorem, pro gratiarum actione*, verſus XXXVI. Inc.

Νῦν οἶδον αὐγὴν ἀστραπῆς παλιμβόλου,

LXIV. pag. 111. Εἰς τὸν Ἀβραάμ. *In Abraham*, tetraſticha IV. Primum inc.

Ἢ τοῦτον εἰδὼς οἶπε Χριστὸς τὸν λίθον.

Alterum inc.

Μὴ μὴ, θεατὰ, μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

Tertium inc.

Ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν.

Quartum inc.

Τί τοῦτο; βαβαί. ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι.

LXV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, tetraſtichon. Inc.

Σός ἐστι φιλῶς κἂν σιγᾷ, σὸς κἂν γράφῃ.

LXVI. pag. ead. *b. Ad eumdem*, hexaſtichon. Inc.

Εἰ χρὴ πολιὰν εὐλαβεῖσθαι πρεσβύτου.

LXVII. pag. ead. Εἰς παναγιάριον. *In panagiarium*, tetraſtichon. Inc.

Τρυφὴν ἔχων ἄρρευστον ἐκ σοῦ, παρθένε.

Παναγιάριον autem vas erat, in quo reponebatur Παναγία, ut explicat Du-Cangius loc. cit. ubi ait: *Παναγία a Graecis dicta erat quaedam caerimonia obſervata in buccellae panis benedictione, quam primo elevant, ac deinde ex ea particulam delibant quotquot adſunt in honorem Deiparae*. De hoc παναγίας exaltandae ritu apud Graecos audiendus in primis Leo Allatius in Diſſert. I. de Libris Eccleſiaſt. Graecor. p. 100.

LXVIII. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, verſus XVI. Inc.

Ἐκ σπαργάνων πλουτῶν σε θερμὴν προστάτιν.

LXIX. pag. 112. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἀρετάς. *In virtutes in Imperatorio palatio* depictas, hexaſtichon. Inc.

Ἂν χρωματουργῇς τὸν βασιλέως τρόπον,

LXX. pag. ead. Πρὸς τινα διασύροντα αὐτὸν ἰδεῖν εἰρηκότα ἐν τῇ Περσίδι γυναῖκας ᾠοτόκους ἐξ ἐπῳδῆς. *In quemdam ipſum redarguentem, quod dixerat ſe vidiſſe in Perſide mulieres oviparas ex incantatione*, verſus XXIX. Inc.

Ἐγὼ μὲν ἐξήνεγκα τὸν καινὸν τόκον.

LXXI. pag. ead. *b.* Tetraſtichon ſine titulo. Inc.

Ἐγὼ Θεὸς μὲν, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ καὶ βρέφος.

LXXII.

LXXII. pag. 113. Πρὸς τὸν πρωτοστράτηγον τὸν Γλαβᾶν ἐκεῖνον. *Ad Glabam illum exercitus imperatorem*, verſus iambici XXXIX. Inc.

Νῦν ἡ μὲν ἱκμὰς τῶν φυτῶν ἀποῤῥεῖ.

LXXIII. pag. ead. *b.* Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *Ad D. Theodorum Xanthopulum*, verſus iambici LXXXIII. Inc.

Χειμῶνος ἀρχὴν τόνδε τὸν μῆνα βλέπων.

LXXIV. pag. 115. *b.* Τῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Νίφωνι χαριστήριος. *Ad Patriarcham Dominum Niphonem pro gratiarum actione*, verſus iambici LXXXXIV. Inc.

Ὦ χαῖρε κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε.

LXXV. pag. 117. Εἰς τὸν αὐτόν. *In eumdem*, alii iambici nonaginta novem. Inc.

Σὺ μὲν ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει.

LXXVI. pag. 119. *b.* Εἰς τὸν βασιλέα (1). *Ad Imperatorem* verſus centum Inc.

Τὴν ἔντονον ὁρῶν ἐκτεμεῖν τῶν βαρβάρων.

LXXVII. pag. 121. *b.* Alii verſus XIII. ſine ullo titulo, quorum primus:

Αἰτῶ δὲ Χριστὸν ταῖς λιταῖς τῶν ἁγίων.

LXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, verſus XXX. Inc.

Ἀλγῶ, βασιλεῦ, καὶ σιγῶν ἔτι στέγω.

LXXIX. pag. 122. *b.* Πρὸς τὸν αὐτὸν, ὅτε ὡρίσθη ἐάσαι τὸ στιχουργεῖν καὶ μὴ πρός τινα γράφειν. *Ad eumdem, quum ſtatuiſſet a verſibus ſcribendis ceſſare, & in neminem ſcribere*, verſus XXIV. Inc.

Νοσῶ καθαρῶς, ἀγνοῶ δὲ τὴν νόσον.

LXXX. pag. 123. Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, alii verſus XXIV. Inc.

Τὰ μὲν πάλαι τρύχοντα καὶ νῦν με χρέα.

LXXXI. pag. 123. *b.* Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε γέγονεν ὁ ἐν τοῖς κυνηγοῖς ἐμπρησμός. *Ad eumdem, quum factum eſt inter venatores incendium*, verſus XL. Inc.

Οὕτω, βασιλεῦ, πυρπολεῖσθαί με κρίνεις.

LXXXII. pag. 124. *b.* Εἰς τὸν περὶ φθόνου λόγον τοῦ μεγάλου Βασιλείου αὐθωρόν. *In Magni Baſilii Sermonem de Invidia, carmen extemporaneum*, verſibus conſtans XXI. Inc.

Ἄνδρες, κακῶν κάκιστον ἀνθρώποις φθόνος.

LXXXIII. pag. 125. Περὶ ἐρωδιῶν. *De Ardeis* dodecaſtichon. Inc.

Ἐρωδιὸς νῆσός τις Ἑλληνὶς τρέφει.

Eſt Caput quintum Poëmatis *de animalium proprietatibus* inſcripti, quod ſuo loco deeſſe monuimus ſupra pag. 150. ſub finem.

LXXXIV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι εἰς διαφόρους ὑποθέσεις. *Eiuſdem verſus in diverſa argumenta*, ſcilicet tetraſticha ſeptem. Primum inc.

Ἡ σωμάτων ἔμπνευσιν, ἡ τέχνη γράφει.

Vltimum deſ.

Πῶς καὶ πρὸς ὁρμὰς ἐκδρομῆς ἤδη βλέπει.

LXXXV. pag. ead. *b.* Τῷ Πατρικιώτῃ. *Ad Patriciotam*, tetraſtichon. Inc.

Ἀναψυχῆς ὕδωρ σε τοῖς φίλοις κρίνω.

LXXXVI. pag. 126. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουὴλ, ὡς ἀπὸ τῆς δεσποίνης. *Sepulcrales* verſus IV. *in deſpotam D. Manuelem, tamquam ex perſona dominae*. Inc.

Ἁγνὴ κόρη σὺ, καὶ θεὸν φέρεις βρέφος.

Δεσπότης, *Dominus*, titulus erat primum Imperatoribus peculiaris; exinde tamen ipſorum adfinibus, ac praecipuis interdum proceribus ab iiſdem Auguſtis conceſſus eſt, ita ut in Aulicam dignitatem tranſierit: tandem extrema Graecia, ſcilicet ſub Palaeologis, Regionum, ſeu Provinciarum, vel Vrbium, quas in heredii ſortem obtinuerant, domini, ſeſe *deſpotas* inſcribebant. Δεσποίνης item, *dominae*, nomine Imperatrices ſunt appellatae; licet deinde Imperatorum quoque matres a filiis ſuis hac legantur appellatione donatae. Vide Du-Cangium loc. cit. Tom. I. pag. 282. ſeqq.

LXXXVII. pag. ead. Εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐζωγραφημένην φρόνησιν. *In depictam in Imperatorio palatio prudentiam*, tetraſtichon. Inc.

Τί δὴ κάρη φρόνησις ἐξεικασίας.

LXXXVIII. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetraſticha duo. Primum inc.

Ἀνήροτον γῆν καὶ σπορᾶς ἄνευ στάχυν.

Alterum inc.

Ζωηφόρε τράπεζα τὸν νῦν με τρέφε.

LXXXIX. pag. ead. Ὡς ἀπὸ στόματος τοῦ δεσπότου κυρίου Κωνσταντίνου. *Tamquam ex ore deſpotae Domini Conſtantini in S. Stephanum*, tetraſtichon. Inc.

Ἐν ὑστέρῳ βλέπω σε μικρῷ τὸν μέγαν.

XC. pag. ead. Εἰς τὸ αὐτό. *In idem argumentum*, ſcilicet *in S. Stephanum*, tetraſticha ſeptem. Primum inc.

Ἓν τοῦτο τῶν σῶν μαρτυρικῶν λειψάνων.

Vltimum deſ.

Λάμβανε καὶ τρέπειν καὶ τέρπου ξένε.

XCI. pag. 127. Εἰς τὸν μέγαν Δρουγγάριον. *In magnum Drungarium*, tetraſticha tria. Inc.

Ἄνθρωπε φιλάνθρωπε τὴν χεῖρα δέχου.

Δρουγγάριος, *Drungarius*, ſcilicet *qui turmae militari praeerat*; δροῦγγος enim *caterva militum*. Hinc δρουγγάριος τοῦ στόλου, *Drungarius claſſis militaris*; δρουγγάριος τῆς βίγλας, *Drungarius vigiliae*, ſeu qui turmae militari ad vigilias circa caſtra deſtinatae praeerat: cui poſterioribus ſaeculis additum eſt etiam nomen Μέγας, eiuſque munus, teſte Codino Cap. II. num. 24. circa vigilias tam diurnas, quam nocturnas in exercitu & caſtris verſabatur. Plura de hiſce Du-Cangius loc. cit. pag. 333. ſeqq.

XCII. pag. ead. Εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον. *In S. Stephanum*, tetraſtichon. Inc.

Αὔτη ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας.

XCIII. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, tetraſtichon. Inc.

Ὁ Χριστὸς ὑμᾶς ὡς ἐμοὺς ὑπερμάχους.

XCIV. pag. ead. *b.* Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, tetraſtichon. Inc.

(1) Longior eſt titulus, ſed partim characterum evaneſcentia, partim marginis interni reſtauratio oculis imperviam reddidere; continet autem Carmen acclamationes ac plauſus in victoriam quamdam ab Imperatorio exercitu ex barbaris reportatam.

Λίθος πιανθεὶς ἐξ ὑελίνης δρόσου.

XCV. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Ὀνούφριον. *In Magnum Onuphrium*, tetraſtichon. Inc.

Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον.

XCVI. pag. ead. Tetraſticha X. ſine titulo, videntur tamen ad amicum quemdam, fortaſſe Patriarcham Niphonem. Primum inc.

Τὰς τέτταρας σατῆρας, ὡς ἐπηστάμην.

Vltimum deſ.

Καὶ τῆς γραφικῆς τάχα νικᾷς τὴν φύσιν.

XCVII. pag. 128. *b.* Πρὸς τὸν πεπαγωμένον πρόσταγμα ἐξαιτῶν δι' ὃς ἀπώλεσεν ἵππους αὐτοῦ. *In edictum adfixum, exquirens per quos amiſerat ſuos equos*, tetraſtichon. Inc.

Πέμπε πρὸς ἡμᾶς τοὺς βρυχηθμοὺς τοῦ κράτους.

XCVIII. pag. ead. Κυρίῳ Νίφωνι. *Ad Dominum Niphonem*, verſus XXV. Inc.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης.

IC. pag. 129. Χαρτοφύλακι τῷ (1) . . . . . *Ad Chartaphylacem* . . . . decaſtichon. Inc.

Ὁ μὲν παλαιὸς τῆς παροιμίας λόγος.

Χαρτοφύλαξ erat *Archivi & chartarum Eccleſiae cuſtos*, & inter dignitates, quas Ἐξωκατακοίλων vocant, quinta recenſebatur, Huius munera, & iuriſdictionem multis proſequitur Balſamon in meditato de duobus officiis Chartophylacis, & Protecdici, Lib. VII. Iuris Graec. Rom. pag. 453.

C. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. *In imaginem Servatoris Chriſti*, octaſtichon, Inc,

Σὺ μὲν διαπλάσσεις με χερσὶν ἰδίαις.

CI. pag. ead. Varia Epigrammata iambica, nullo titulo, ſed videntur ad Imperatorem Ducam ſcripta, quorum primum inc.

Γνώτω βασιλεὺς ἡ πνοὴ τῶν Αὐσόνων.

Sunt omnes ſimul verſus LXI.

CII. p. 130. *b.* Ἐπιτάφιοι τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Μανουήλ. *Sepulcrales* verſus XXXIX. *in Deſpotam D. Manuelem*. Ine.

Πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους.

CIII. p. 131. *b.* Τῷ Δομεστίκῳ τῆς ἑῴας. *Domeſtico Orientis* verſus LXXXII. Inc.

Εἴ τις παρίων εὗρον εἰς ἐρημίαν.

De *Domeſtici* appellatione notandum eſt, Imperii Conſtantinopolitani themata bifariam fuiſſe diviſa, quorum alia in Oriente, alia erant in Occidente; hinc Δομέστικος τῆς Ἑῴας idem eſt, opinor, ac Δομέστικος τῶν Ἑῴων θεμάτων, *Praefectus* nimirum *illarum regionum, ſeu provinciarum Imperii, quae ad Orientem erant*: θέματος enim nomine non legiones tantum in praeſidiis poſitae, ſed provinciae etiam ipſae, in quibus illae erant conſtitutae, appellabantur, Quum vero deinceps non tam pro provincia, quam pro quovis diſtrictu Vrbis hoc nomen uſurpari coepiſſet, fortaſſe heic intelligi poteſt *Praefectus illius Vrbis partis, quae Orientem reſpiciebat*. Varias *Domeſticorum* ſpecies, ac munera fuſius perſequitur Du-Cange loc. cit. Tom. I. pag. 319. ſeqq.

CIV. pag. 133. Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος, ὡς ἀπὸ στόματος Νικηφόρου τοῦ ἀποκαύκου. *In imaginem Deiparae. tamquam ex ore Nicephori Apocauchi*, verſus XXV. Inc.

Ἡ τῶν χερουβὶμ ὑπερανυψωμένη.

CV. pag. ead. *b.* Τῷ σεμνῷ Παμφίλῳ. *Religioſa Pamphilo*, verſus XX. Inc.

Ὁσάκις ἁπλῶς ἐσιδὼν δὴ τὴν φύσιν.

CVI. pag. 134. Ὡραῖοι εἰς ναὸν τῆς θεομήτορος. *Aurei* (verſus XLII.) *in templum Deiparae*. Inc.

Ναὸς Θεοῦ ζῶν ἐργανωθεὶς ἐκ βρέφους.

CVII. pag. 135. Εἰς παναγιάριον. *In Panagiarium*, triſtichon. Inc,

Γῆ παρθενική, ζωτικὸν φύει στάχυν.

CVIII. pag. ead. Ἀπὸ στόματος τοῦ Συργιάννη. *Ex ore Syrgiannae*, enneaſtichon. Inc.

Ἔοικεν ὑμᾶς εὐλογῶν ὁ δεσπότης.

Συργιάννης nomen proprium, ex Gallico fortaſſe compoſitum *Sire Iean, Dominus Ioannes*, In duo diviſum Σὺρ γιάννης apud Ioannem Cantacuzenum occurrit Lib. I. Cap. II.

CIX. pag. ead. Εἰς μυραλίην, ἔνθα ὁ προφήτης Δανιήλ, καὶ ὁ μέγας Δημήτριος. *In thecam, ſive arcam, in qua erant Propheta Daniel, & Magnus Demetrius*, octaſtichon. Inc.

Εἰς τὴν κιβωτὸν εὐτυχῶν σε τῶν μύρων.

Recte autem capſula, in qua Magni Demetrii λείψανα, ſeu *Reliquiae* ſervabantur, μυραλίη dicitur, ἀπὸ τοῦ μύρου, h. e. *unguenta quodam odorifero*, quod ex iis profluere dicebatur; unde tam ipſe, quam alii ſancti, e quorum cadaveribus liquor huiuſmodi promanabat, μυροβλῦται ſunt dicti.

CX. pag. ead, *b.* Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. *Ex ipſa*, nempe *ex perſona ipſius Syrgiannae pincernae*, dodecaſtichon. Inc,

Ὁ σταυρὸς οὗτος ἐστιν, ᾧ ζῶ καὶ πνέω.

CXI. pag. ead. Παχωμίῳ τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ. *Ad Pachomium Protoſyncellum*, verſus XXIV. Inc.

Τὸ τοῦ βίου πέλαγος ἐκπλεύσας τρόπως.

Σύγκελλος vertitur a Ducangio *Concellaneus, Domeſticus, qui in eadem cella habitat, tamquam ſocii vitae teſtis*: hoc autem loco pro dignitate Eccleſiaſtica nomen iſtud accipiendum eſt, & ita appellabantur Patriarcharum, Metropolitarum, & Epiſcoporum Concellanei, velut eorum vitae teſtes. Quae quidem dignitas magna erat, ita ut ex eorum ordine plerumque Patriarcharum, & Metropolitanorum ſucceſſores deligerentur. Quum autem plures eſſent hac dignitate donati, qui inter eos primas obtinebat, Πρωτοσύγκελλος, *Primus inter Syncellos*, eſt dictus. Plura vide apud Du-Cangium loc. eit. p. 1470. ſeqq.

CXII. pag. 136. Ἀγγέλῳ Δούκᾳ τῷ Σαραντηνῷ. *Ad Angelum Ducam Sarantinum*, verſus LX. Inc.

Ἀνδρὸς θεατὰ συνεχοῦς ἔργα σκόπει.

Δοῦκας, ſive Δοὺξ apud Tacticos idem eſt ac μοιράρχης, *Praefectus*, ſcilicet qui μοίρας, quae mil-

(1) Heic quoque nomen proprium Chartophylacis erat adſcriptum, quod deinde ita temporis diuturnitate evanuit, ut oculorum aciem effugiat.

mille conſtabant militibus praeerat. Hinc *Duces provinciarum*, & *maiorum civitatum* paſſim occurrunt, qui nimirum in eas cum ſuis *moeris*, ut ibi ſtativa haberent, mittebantur, eoque nomine earum Rectoribus ſuberant. Μέγας vero Δὺξ, & unico verbo Μεγαδύκας appellabatur apud Byzantios Imperatores *Claſsis Praefectus*.

CXIII. pag. 137. *b.* Ἐπιτάφιοι πρὸς τινα. *Sepulcrales* (verſus x.) *ad quemdam*. Inc.

Τῶ πατρίω δόγματος οὐδὲν προκρίνας.

CXIV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν δεσπότην κύριον Μανουὴλ τὸν Παλαιολόγον. *Sepulcrales* (verſus xxx.) *in Deſpotam D. Manuelem Palaeologum*. Inc.

Ἐκκλησιαςὰ καὶ τὰ παρόντα σαλπει.

CXV. pag. 138. Δομεςίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *Domeſtico Atzymae*, verſus xxix. Inc.

Τέως μὲν αὐταῖς γειτνιῶν ταῖς ἐξόδοις.

CXVI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* verſus centum. Inc.

Εἰ μηδὲν ἦν πόῤῥωθεν ἄλλο τι ξένε.

CXVII. pag. 140. *b.* Τῷ βασιλεῖ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ τῷ πρώτῳ. *Imperatori Palaeologo D. Andronico primo*, verſus liv. Inc.

Οὐκ ἔςιν ἁπλῶς ὅτε σου κρείττων φύσις.

CXVIII. pag. 141. *b.* Εἰς τὸν δεσπότην. *Ad Deſpotam*, verſus xx. Inc.

Τον ἀμπελῶνα χέρσον ὑπάρξαντά μοι.

CXIX. pag. 142. Σεβαςῷ τῷ Πατρικιώτῃ. *Sebaſto Patriciotae*, verſus xxx. Inc.

Ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λαλεῖν τι καὶ γράφειν.

Ex hac Σεβαςῦ appellatione, quae ſolis olim dumtaxat Auguſtis competebat, primus Alexius Comnenus, teſte Anna eius filia, complures Dignitates confecit, Πρωτοσεβάςου nimirum, Πανυπερσεβάςου, & Σεβαςοκράτορος, de quibus ſingulis agit fuſius Du-Cange l. c. p. 1339.

CXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* verſus xix. Inc.

Τὴν ἔντονον σὴν καὶ πολύζηλον φύσιν.

CXXI. pag. 143. Ῥαοὺλ τῷ ἐπὶ ςρατοῦ. *Ad Rhaul exercitus praefectum*, verſus xvi. Inc.

Τὴν ἐξ ὄνου μὲν ἵππον, ἐξ ἵππου δ' ὄνον.

CXXII. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν Φιλανθρωπηνὸν τὸν πιγκέρνην. *Ad Philanthropenum pincernam*, verſus xlv. Inc.

Σὺ μὲν μυριόφθαλμε λαμπρῶς ἀγχίνου.

Πιγκέρνης, *Pincerna*, ſeu *pocillator*, erat ex tertia pentade Palatinorum magiſtratuum, quibus πίλοις συρματοῖς caput tegere fas erat, ut notat Matthaeus Monachus in Catalogo Officialium Palat. Conſtantinopolit.

CXXIII. pag. 144. *b.* Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ. *D. Theodoro Xanthopulo*, verſus xxviii. Inc.

Χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεὴς καὶ διφθέρας.

Diverſus omnino Theodorus iſte Xanthopulus ab alio, cuius eſſe Concilii Florentini Hiſtoriam Ms. putat Allatius, quae habetur in Ms. Codice Viennenſi, teſte Lambecio VIII. p. 503. Hunc enim centenario ſaltem iuniorem eſſe fatendum eſt.

CXXIV. pag. 145. Εἰς λείψανον τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ νέου. *In reliquias S. Stephani iunioris*, tetraſtichon. Inc.

Χρυσὸς μετὰ πῦρ, καὶ μετὰ λίθους λίθος.

CXXV. pag. ead. Ἐπιτάφιοι. *Sepulcrales* verſus iv. Inc.

Λαβὼν ἀπαθὲς ἐκ χοὸς τὸ σαρκίον.

CXXVI. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καθεύδοντα. *In Prophetam Eliam dormientem*, tetraſtichon. Inc.

Ἄνθρωπε, καθεύδοντα σαυτὸν εἰ βλέπεις.

CXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος. *In eumdem a corvo enutritum*, tetraſtichon. Inc.

Κόραξ μοναχὲ, δεῦρο καὶ σκέπτου τάδε.

CXXVIII. pag. ead. Εἰς τὸν προφήτην Μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα. *In Prophetam Moyſen calceamenta ex pedibus ſolventem*, tetraſtichon. Inc.

Τὸ τῶν παθῶν πέδιλον ὡς Μωσῆς λύων.

CXXIX. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτὸν, ὅτε ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. *In eumdem, quum faciem a conſpectu Dei avertit*, tetraſtichon. Inc.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον οὐκ ἔχει βλέπειν.

CXXX. pag. ead. Εἰς τὸν μεταξοποιὸν σκώληκα. *In ſericum vermem*, verſus centum. Inc.

Καὶ σηρικοῦ νήματος ὑφαίνειν λόγους.

CXXXI. pag. 147. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, verſus l. Inc.

Ἔδει τὸ πᾶν, κράτιςε, Ῥωμαίων γένος.

CXXXII. pag. 148. *b.* Εἰς τὸν αὐτόν. *Ad eumdem*, verſus xxx. Inc.

Θεοςεφὲς κράτιςε, καὶ πρὸ τοῦ ςέφους.

CXXXIII. pag. 149. *b.* Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, tetraſticha tria. Primum inc.

Τέκνῳ τελευτήσαντι μητρὸς ἀθλίας.

Alterum inc.

Ὃν ζῶντα σεμνή σοι παρεσχόμην, κόρη.

Tertium inc.

Ἁγνὴ κόρη σὺ, καὶ θεὸν φέρεις βρέφος.

Hoc tertium tetraſtichon, idem cum illo eſt, quod innuimus ſupra §. lxxxvi.

CXXXIV. pag. ead. Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem* verſus cc. Inc.

Οὐδέν τι κοινὸν πρὸς τὸ πᾶν ἔχεις γένος.

CXXXV. pag. 153. *b.* Πρός τινα Πόθον λεγόμενον. *Ad quemdam Pothum dictum*, verſus xx. Inc.

Ἰδὲ παρ' ἡμῖν ἀπὸ λαμπρᾶς τῆς τύχης.

Hoc ipſum Πόθου cognomen Ioanni quoque Pediaſimo, ſive Galeno inditum fuit, utpote iambici carminis, *de muliere mala*, & *bona*, Πόθος inſcripti, auctori, qui quum eodem ſaeculo XIV. floruerit, quo Manuel Phile, eumdem illum ſub hoc nomine intelligi quis prohibet?

CXXXVI. pag. 154. Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* verſus xxvi. Inc.

Ἀλλ' οὐδὲ Παχώμιος, ὦ γῆ καὶ χρόνε.

CXXXVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ξενῶνα πρωτοςράτορος τοῦ Γλαβᾶ. *In xenodochium Protoſtratoris Glabae*, verſus lxxii. Inc.

Τὴν καταγωγὴν τῶν ἐπὶ νόσων, ξένε.

CXXXVIII. pag. 156. Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μητρο-

Digitized by Google

τροπολίτην Νικαίας. *In Metropolitanum Nicaeae ſepulcrales* verſus XXIV. Inc.

Θεὸς μὲν ὁ τρὶς ὄντα παρηγαγέ σε.

CXXXIX. pag. ead. *b.* Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα διαναςῆναι αὐτὸν κατὰ τῶν συκοφαντῶν ἱκετεύοντος. *Ad Imperatorem, quum ſupplex ab eo peteret, ut contra calumniatores ipſum defenderet*, verſus XXXVI. Inc.

Τοιοῦτος ἡμῖν εὑρεθεὶς, αὐτοκράτορ.

CXL. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰ εἰς τὴν δέσποιναν. *Eiuſdem relatio ad Imperatricem*, verſus XXXIX. Inc.

Δέσποινά μου, τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.

Variae ſunt huius vocis, ἀναφορὰ, acceptiones, ac ſenſus: aliquando enim pro *ſacra oblatione, hoſtia, &c.* accipitur, quae etiam προσκομιδὴ τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς apud Io. Moſchum in Prato Spirit. Cap. XXV. & CL. dicitur; aliquando pro *relatione in diptycha*, quum ſcilicet ex diptychis in ſacris liturgiis recitabantur nomina Patriarcharum, Epiſcoporum, &c. cuius ſignificationis exempla occurrunt apud Michaëlem Cerularium Patr. Conſtantinopolitanum in Epiſt. ad Petrum Patr. Alexandr. & alios paſſim: tandem pro *relatione ad Principem*, vel *Iudicem*, ut apud Codinum de Offic. Cap. V. n. 65. ubi ait: ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτούντων, καὶ τῶν ἀδικουμένων ἀναφοράς. Atque ita in titulo enunciati Poëmatis eſt accipienda.

CXLI. pag. 158. Εἰς εἰκόνα τῆς θεοτόκου, ἔνθα βρέφος ἦ ὁ Χριςὸς ἦν. *In imaginem Deiparae, in qua erat infans & Chriſtus*, verſus XIX. Inc.

Χρυσῆν θεωρῶ τὴν Ἐδὲμ τῆς εἰκόνος.

CXLII. pag. ead. *b.* Εἰς κινςέρναν πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἔχουσαν. *In ciſternam habentem aquam valde frigidam*, hendecaſtichon. Inc.

Θέρος ὁ καιρὸς, ἀλλὰ χειμῶνα βλέπω.

CXLIII. pag. ead. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, verſus XLIX. Inc.

Ἥλιε, τὸ πρόσωπον ἐμφάνιζέ μοι.

CXLIV. pag. 159. *b.* Δομεςίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *Domeſtico Atzymae*, verſus XX. Inc.

Γνώρισον ἡμῖν τὴν παρὰ φύσιν ζέσιν.

CXLV. pag. 160. Τῇ θεομήτορι. *Ad Dei matrem*, verſus XIV. Inc.

Ἐκ σπαργάνων μὲν ἔσχον, ἁγνὴ, σὲ ακέτην.

CXLVI. pag. ead. Εἰς τοὺς ἁγίους Θεοδώρους. *In SS. Theodoros*, verſus XIV. Inc.

Ὡπλισμένους ἔγραψα τοὺς ὑπερμάχους.

CXLVII. pag. ead. *b.* Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. *In ſanctiſſimam Deiparam*, verſus XV. Inc.

Εὐσπλαγχνίας πέλαγος, οἰκτιρμῶν βάθος.

CXLVIII. pag. 161. Anepigraphi verſus XXXIII. Inc.

Εἰ πρέσβις αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκρίθης.

CIL. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον. *In S. Nicolaum*, verſus XXIV. Inc.

Ἄλλα μὲν ἅπαξ ὁσίων κομπαζέτω.

CL. pag. 162. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου. *In Annunciationem Deiparae*, verſus XVI. Inc.

Εὐαγγελιςὰ χαρμονῆς παγκοσμίου.

CLI. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι, *Sepulcrales* verſus LXXX. Inc.

Τῆς κειμένης φοῦ τήνδε τὴν ὥραν βλέπων.

CLII. pag. 164. Εἰς τὸν ςρουθοκάμηλον. *In Struthocamelum*, verſus politici XXXIV. Inc.

Ἀπὸ καμήλου καὶ ςρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας.

CLIII. pag. 165. Tetraſtichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ὁ δυστέτης ἔμοιγε τὴν πεῦσιν λύσας.

CLIV. pag. ead. Hexaſtichon politicum item anepigraphum. Inc.

Πάλιν ὁ παῖς ὁ μὴ κομῶν καὶ μαςιγίας ἔτος.

CLV. pag. ead. Εἰς τὴν μεγάλην Δούκαιναν. *In Magnam Ducaenam* (ſcilicet *Magni Ducis uxorem*) verſus politici XLVII. Inc.

Τρισευγενὲς καλλώπισμα τοῦ γυναικείου γένους.

CLVI. pag. 166. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *Ad Imperatorem*, Carmina IV. quorum prima tria politica ſunt, quartum vero iambicum. Primum igitur, verſibus conſtans L. inc.

Οὐρανοδρόμε βασιλεῦ, πάσης τῆς γῆς φωσφόρε.

Alterum pag. 167. verſibus 70. inc.

Κράτιςε θεῖε βασιλεῦ, κοσμῆτορ τῶν πραγμάτων.

Tertium pag. 168. *b.* verſibus XCVIII. inc.

Μὴ δυνηθεὶς ἀνατεμεῖν τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Quartum pag. 170. *b.* verſibus XVI. inc.

Ἥλιος εἶ; φώτιζε τυφλώττοντά με.

CLVII. pag. 171. Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεοτόκου. *In imaginem Deiparae*, Carmina duo iambica. Primum verſibus XXX. inc.

Ἃ μὲν, κόρη πάναγνε, καὶ πρὶν εἰργάσω.

Alterum pag. ead. *b.* verſibus XX. inc.

Σε κλῆριν εὑρὼν, μῆτερ ἁγνὴ παρθένε.

CLVIII. pag. 172. Decaſtichon iambicum anepigraphum. Inc.

Ἠμφεδίμνον τινα θεσπίσας χάριν.

CLIX. pag. ead. Εἰς τὸν ἐπιτάφιον. *In epitaphium*, decaſtichon. Inc.

Ἄνω μὲν ἀγγέλων σε πενθοῦσι σίφη.

CLX. pag. ead. *b.* Εἰς ἄγγελον ἱππότην. *In Angelum equo inſidentem*, hendecaſtichon. Inc.

Ὁ νοῦς μὲν ὀξὺς τοῦ πτερωθέντος πλέον.

CLXI. pag. ead. Τῷ κοιαίςωρι. *Ad Quaeſtorem*, dodecaſtichon. Inc.

Ἐμοὶ σὺ καὶ φῶς, καὶ πνοὴ, καὶ καρδία.

CLXII. pag. 173. Εἰς ναοῦ πύλην. *In portam templi*, octaſtichon. Inc.

Τῆς πνευματικῆς ἀγέλης τὰς εἰσόδους.

CLXIII. pag. ead. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀναςασίαν τὴν Φαρμακολυτρίαν. *In S. Anaſtaſiam venenorum perditricem*, verſus XVI. Inc.

Ἀθλήσασα ζῇς, καὶ τυπουμένη πέλεις.

CLXIV. p. ead. *b.* Εἰς τὸν πατριάρχην. *In Patriarcham*, verſus XXI. Inc.

Ἄριςε πατριάρχα τῆς οἰκουμένης.

CLXV. pag. 174. Τῷ Ξανθοπούλῳ. *Ad Xanthopulum*, verſus XIV. Inc.

Ἀπώλεσα τὸν ἵππον, ὦ φρενῶν βάθος.

CLXVI. pag. ead. Carmina duo anepigrapha, quorum primum verſibus XV. inc.

Ἃς τινας ἂν χάριτας ἡμῖν ὑπέθου.

Alterum pag. ead. *b.* verſibus XIX. inc.

Σὺ μὲν διαζῇς ἀρετῆς ὢν ἐργάτης.

CLXVII. pag. ead. Εἰς τὸν μέγαν Λογοθέτην. *In magnum Logothetam*, verſus XXXVI. Inc.

Ἄριςε

Α῎ριςε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

Logothetarum dignitas multiplex fuit in Imperio Conſtantinopolitano: alius enim erat Λογοθέτης τῶν ἀγελῶν, *Praefectus gregis dominici*; Λογοθέτης τοῦ γενικοῦ, *Praefectus aerarii generalis*; Λογοθέτης τοῦ δρόμου, *Praefectus curſus publici*, *&c.* & haec quidem poſtrema multo ceteris illuſtrior apud Imperatores fuit, Logothetae enim curſus publici, Imperatorum edicta ceteraſque bullas aureas ſubſcribebant, eoque nomine vas, non atramentarium, ſed cinnabaricum ſervabant; quod quum *caniculus* appellaretur, hinc eiuſmodi Logothetae, οἱ ἐπὶ κανικλείου dicti ſunt. Sed hoc munus extrema Graecia ad Magnum Logothetam translatum eſt, teſte Codino loc. cit. Cap. LXIII. ubi ait: Ο῾ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποςελλόμενα προςάγματα, καὶ χρυσόβουλλα, πρός τε Ῥῆγας, Συλτάνους, καὶ Τοπάρχας, κ. λ.

CLXVIII. pag. 175. *b.* Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, verſus XVIII. Inc.

Σὺ μὲν, κόρη πάναγνε, τὴς τύπους λύεις.

CLXIX. pag. 176. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Γεωργίου. *In imaginem Magni Georgii*, verſus XVIII. Inc.

Ε῎δειξεν οἷς πέπονθεν ὁ ςεφανίτης.

CLXX. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριςοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ, συμπαθής. *In imaginem Christi Servatoris*, *cuius inſcriptio*, *Commiſerans*, verſus XVIII. Inc.

Ε῎δειξας οἷς εἴρηκας εἰς τὰς ἐμφάσεις.

CLXXI. pag. ead. *b.* Εἰς εἰκόνα τῆς θεομήτορος. *In imaginem Dei matris*, octaſtichon. Inc.

Τῆς μητρὸς ἀμείψασα τὴν ἀτεκνίαν.

CLXXII. pag. 177. Εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοςόμου, καὶ τοῦ μάκαρος Ο῎νουφρίου. *In imaginem Magni Chryſoſtomi*, *& beati Onuphrii*, octaſtichon Inc.

Ο῾ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο ςόμα.

CLXXIII. pag. ead. Ε῎πιτάφιοι εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Σταυρακίου. *Sepulcrales* (verſus XC.) *in uxorem Stauracii*. Inc.

Ἰού, ἰοῦ τί τοῦτο, καὶ πῶς ἐκρύβης.

CLXXIV. p. 179. Εἰς τὸν προφήτην Η῾λίαν. *In prophetam Eliam*, verſus centum. Inc.

Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν.

CLXXV. pag. 181. Εἰς τὸν μέγαν Δομέςικον. *In Magnum Domeſticum*, verſus CLXXV. Inc.

Φῶς ἐν ζόφῳ σὺ, καὶ μετὰ ψῦχος ἔαρ.

CLXXVI. pag. 184. *b.* Εἰς οἶκόν τινος καπηλίδος καὶ μαςρωποῦ. *In domum cuiuſdam cauponae & lenae*, verſus XIII. Inc.

Ο῾ δεσπότης μὲν ἦν ἀθρεῖν ςέγης.

CLXXVII. pag. ead. Εἰς τὸ τοῦ οἴνου ἐπιβαλτάριον (1). *In vini epibaltarium*, tetraſtichon: in margine vero adiectum fuit poſterius Τῷ σεμνῷ Πατρικιώτῃ. Inc.

Ε῎ξ ἀμπέλου τὸ γλεῦκος ἡ κάλπις φέρει.

CLXXVIII. pag. ead. Πρὸς τὸν ὁμόψυχον, διὰ τοὺς πυρούς. *Ad unanimem* (ſcilicet *amicum*) *propter frumenta*, verſus XXIV. Inc.

Εἰ τὴν Ἰωσὴφ τάχα θαυμάζεις φύσιν.

In marg. additum eſt recentiore manu, Τῷ αὐτῷ.

CLXXIX. pag. 185. Πρὸς τὸν μεγάψυχον ὁ σμικρόψυχος. *Ad magnanimum puſillanimus*, verſibus XLV. Inc.

Ω῾ς αὐτὸς ἀπέπεμψας οὐ μάλα πράως.

CLXXX. pag. 186. Ab hac pagina uſque ad pag. 193. *b.* ſequuntur diverſa Carmina iambica, breviora partim, partim vero longiora, quibus nullus olim erat titulus; recentius vero ſingulis in margine adſcriptum legitur nomen, Τῷ αὐτῷ, nempe *Patriciotae*, quum ad ſuperiora referri debere videatur. Horum initium eſt:

Εἴ πού τις ἢ χὴν ἐκ νομῆς ὑπαιθρίου.

Finis vero:

Α῎ρ' ὢν ὑποπτεύσω σε τὸν νοῦν τὸν μέγαν.

Inſeruntur tamen hiſce p. 188. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι εἰς τοὺς ιβ' μῆνας. *Eiuſdem verſus in XII. menſes*, cui quidem titulo alius in margine recenter additus ita habet: Εἰς τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ ζωγραφηθέντας μῆνας. *In menſes in eiuſdem domo depictos*. Sunt autem breves duodecim menſium deſcriptiones, tribus utplurimum verſibus ſingulae conſtantes.

CLXXXI. p. 193. *b.* Ε῎πιτάφιοι εἴς τινα σφόδρα λελωβημένον εὐγνώμονα. *Sepulcrales* verſus LVIII. *in quemdam bonae mentis*, *valde corruptum*. Inc.

Τὸ σῶμα τοῦτο, κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

CLXXXII. pag. 195. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ἐζήτει ὑπογραφῆναι τὸ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρόσταγμα. *Ad Imperatorem*, *quum ab eo peteret*, *ut mandatum pro filio ſuo ſubſcriberet*, tetraſtichon. Inc.

Ε῎τι παρ' ἡμῖν κλαυθμυρίζον τὸ βρέφος.

Hoc quoque idem eſt cum illo, quod indicavimus ſupra §. XXXVIII. p. 154.

CLXXXIII. pag. ead. *Ad eumdem* verſus XXXVIII. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιςε, χιτῶνος χάριν.

CLXXXIV. pag. 196. Τῷ θαυμαςῷ Δομεςίκῳ. *Ad illuſtrem Domeſticum*, decaſtichon. Inc.

Συχνῶν λαγωῶν εὐπορῶν καὶ περδίκων.

CLXXXV. pag. ead. Εἰς εἰκόνα τοῦ σωτῆρος Χριςοῦ τοῦ κραταιοῦ. *In imaginem Servatoris Chriſti fortis*, octaſtichon. Inc.

Ἰδοὺ βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ.

CLXXXVI. pag. ead. *b.* Τοῦ Φιλῆ εἰς ἑαυτόν. *Philes de ſe ipſo* Carmen ſatis longum, in quo de laudibus diverſarum artium agit, nimirum, agrariae, paſtoriciae, textoriae, fabrilis, piſcatoriae, ſutoriae, venatoriae, mercatoriae, medicae, militaris &c. Inc.

Ἰοὺ βασιλεῦ, καὶ Φιλῆς ἔμπνους πένης.

Deſ.

Τί τοῦτο, καὶ πῶς, καὶ Φιλῆς ἔμπνους πένης.

CLXXXVII. pag. 201. *b.* Ε῎πιτύμβιοι τῷ δικαιοφύλακι ἐκείνῳ καὶ πρωτεκδίκῳ τῷ Παχυμέρῃ. *Sepulcrales* verſus centum *Dicaeophylaci illi*, *& Protecdico* (2) *Pachymerae*. Inc.

Α῎λλον μὲν ἄνδρα ζωγραφοῖεν ἴσως θέλων.

Ha-

(1) Non explicat hanc vocem Du-Cangius in Lexico Med. & Infim. Graecitatis: forte eſt aliquod genus amphorae, ſeu hydriae.

(2) Sunt nomina dignitatum in aula Conſtantinopolitana, de quibus vide Du-Cangium loc. cit.

Habes editos in Allatii Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabricii pag. 718. ſeq.

CLXXXVIII. pag. 203. Sequuntur Epigrammata iambica ſatis multa in diverſos ſanctos, quae brevitatis gratia innuemus tantummodo, ſingulorum initia adferre omittentes. Ea vero ſunt *in S. Onuphrium*, *in S. Geraſimum*, *in Praecurſorem*, *in Chryſoſtomum*, *in Magnum Baſilium*, *in ſecundum Chriſti adventum*, *in Magnum Demetrium*, *in dormitionem Deiparae*, *in S. Alypium*, *in prodigium, quod Chonis contigit*, *in S. Ioannem Chalybiten*.

CLXXXIX. pag. 205. *b.* Περὶ ῥόδυ. *De roſa*, verſus LXXX. Inc.

Λειμῶν, βασιλεῦ, τῶν θεοῦ χαρισμάτων.

CXC. p. 207. Redeunt alia ſacri argumenti Carmina, nimirum *in SS. Apoſtolos Petrum, & Paullum ſe invicem amplectentes*, *in Magnum Conſtantinum*, *in Chelandium* (1), *in S. Io. Theologum*, εἰς θηριακὴν, *in lapidem e Chriſti ſepulcro*, *in reliquias S. Apoſtoli Thomae &c.*

CXCI. pag. 208. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν Ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον Ἀείδαρον. *Sepulcrales* (verſus XXIV.) *in Angelum illum dictum Aeidarum*. Inc.

Ἐγώ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄςατον βίον.

CXCII. pag. 209. Εἰς τὸν μέγαν ἐκκλησιάρχην τὸν πεπαγωμένον. *In magnum Ecclesiarcham cruci adfixum*, decaſtichon. Inc.

Μονὰς μὲν εἶ σὺ, πλὴν ἀριθμῶν ἐργάτης.

CXCIII. pag. ead. *In imaginem Deiparae, & Michaëlis Archangeli*, *in Praecurſorem*, *in tres Hierarchas*, *in Chryſoſtomum*, tetraſticha.

CXCIV. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν αὐτοκράτορα. *In Imperatorem*, verſus centum. Inc.

Ὦ νοῦ βασιλεῦ, ὦ ψυχὴ ςεφηφόρε.

CXCV. p. 211. *b.* Ὁπότε διὰ τὸν σεισμὸν περιεπάτησεν ὁ βασιλεὺς πεζός. *Quando terraemotus cauſſa Imperator pedibus ambularet*, verſus XXVII. Inc.

Πηλῷ τὸ σὸν πέδιλον ἐμβάψας, κράτορ.

CXCVI. pag. 211. Παραινετικοὶ πρός τινα. *Ad quemdam admonitorii* verſus CCXXXVII. Inc.

Κἂν δόξαν αὐχῇς, κἂν βαθεῖ πλούτῳ βρύῃς.

Deſ.

Ταῦτα σκέπει, βέλτιςε, πρακτικωτέρως.

CXCVII. pag. 217. Redeunt alia tetraſticha iambica, ſacri utplurimum argumenti, nimirum *in S. Io. Chryſoſtomum*, *in quatuor Evangeliſtas Lucam*, *Matthaeum*, *Ioannem*, *& Marcum*, εἰς θηριακὴν, *in SS. quadraginta martyres*, *in Deiparam*, *in Zachariam mutum*, *in Magnum Paullum*, *in prophetam Danielem*. Hiſce admiſcentur pag. 218. duo tetraſticha cuiuſdam Ἀλεξίου τοῦ Μακρεμβολίτου (2), *Alexis Macrembolitae*, *in S. Matthaeum*, quorum primum inc.

Ἄνθρωπος ὤφθη τῷ βλέποντι Ματθαῖος.

Eiuſdemque aliud tetraſtichon *in Ioannem Theologum*, cuius initium:

Ὁ Ζεβεδαίου ἐγκαινίζει τὴν κτίσιν.

CXCVIII. pag. 219. Πρός τινα τῶν φίλων παραινετικοί. *Ad amicum quemdam admonitorii* verſus CVIII. Inc.

Ἐγώ σε φιλῶν καὶ πρὸ τῶνδε τῶν λόγων.

Deſ.

Ὁ τῆς τελευτῆς ἀγνοεῖται σοι χρόνος.

Hoc Philes Carmen iambicum Graece, & Latine, ſuppreſſo auctoris nomine, quum nondum innotuiſſet, ex Codice VI. Plut. VI. in ſuperiore Tomo Graecorum Patrum pag. 105. protulimus; ubi tamen longius aliquanto eſt.

CIC. pag. 221. *b.* Πρός τινα τὸν ἐχθρωδῶς τῷ Φιλῇ διακείμενον. *Ad quemdam hoſtiliter diſpoſitum erga Philem*, verſus LXXXXVIII. Inc.

Ἦν ἄρα καὶ πρὶν δυσγενὴς ἐγνωσμένος.

Deſ.

Καὶ πρεσβύτην φίλυπνον ἡ κλίνη φέρει.

CC. pag. 223. *b.* Sequitur decaſtichon anepigraphum, ſed videtur eſſe *in S. Demetrium*.

CCI. pag. ead. Εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Νίφωνα. *In Patriarcham D. Niphonem*, hexaſtichon. Inc.

Κίνει προωθῶν τὸν τροχὸν τῶν πραγμάτων.

CCII. pag. 224. Τῷ μεγάλῳ ςρατοπεδάρχῃ. *Magno caſtrorum Praefecto*, verſus XLI. Inc.

Ἀφ᾽ αἱμάτων ἥδιςος ἡμῖν γεννάδας.

CCIII. pag. ead. *b.* Εἰς τὸν πρωτοςράτορον τὸν Γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ἐπιτύμβιοι. *In Protoſtratorem Glabam, tamquam ex perſona eius uxoris ſepulcrales* verſus XXII. Inc.

Ἄνερ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου.

CCIV. pag. 225. Sequuntur alii verſus *in luctam S. Neſtoris*, *in Lazari reſurrectionem*, *in imaginem Chriſti*, *fontis*. *&c.*

CCV. pag. ead. *b.* Ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Φακρασῆν. *Sepulcrales* verſus LXIV. *in Phacraſem*. Inc.

Οἴου τὸ συμβάν; Φακρασῆς γὰρ ἐνθάδε.

Hos iambos ſepulcrales in Phacraſem Logothetam, pluribus in fine deperditis, edidit Graece Allatius contra Creyghtonum pag. 702. itemque Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 542. Ex hoc igitur Codice ſuppleri poſſet totum Carmen, cuius reliqua pars verſus continens XXIV. ita inc.

Πρὸ πᾶν ἀγαθὸν, ὦ τελευτῆς ὀλβίας.

Deſ.

Ἔα. τὰ γὰρ σὰ τοῦ παρόντος δεύτερα.

CCVI. pag. 227. Eiuſdem Philes politici verſus XVI. *ad Imperatorem in feſto Chriſti Nativitatis & SS. Luminum*. Inc.

Ὡς εἴδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον, αὐθάναξ.

CCVII. p. 228. Eiuſdem tetraſticha XXXIII. *in totidem Io. Climaci Sermones, ſeu gradus, quibus eius Scala conſtat*, & aliud *in eiuſdem Sermonem ad Paſtorem*.

CCVIII. pag. 231. Eiuſdem *Monodia in deſpotam D. Ioannem Palaeologum*, in qua tamquam in Dramate introducuntur Deſpina, Imperator, Imperatrix, Servus. Conſtat verſibus DLXXXVI. Inc.

Ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μου δευτέρα.

Deſ.

Τάδε ζῆν δίδωμι τοῖς ἐρημοχλόφοις.

CCIX.

(1) Navigii ſpecies, de qua multis egit in Gloſſariis mediae Graecit. & Latinit. Du Cangius.
(2) Nihil de hoc apud Fabric. in Bibl. Graec.

CCIX. pag. 243. Occurrit decaſtichon Epigramma anepigraphum, quod inc.

Βασιλίως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπα.

tum alii einſdem verſus item anepigraphi xxxviii. quorum primus:

Ω῏ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ λαλῶν ὄντως, λόγε.

CCX. pag. 244. *Eiuſdem ad Imperatorem D. Michaëlem Palacologum, qui leonem canis amicum effecerat*, verſus centum. Inc.

Τί τοῦτο; νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις.

CCXI. pag. 246. Eiuſdem *hominis cum anima Dialogus*, verſibus conſtans politicis, ac decaſticha continens xxiv. quorum ſingula a litteris alphabeti incipiunt. Primum itaque inc.

Α῏γε ψυχή μου ταπεινὴ σχολάσωμεν καὶ γνῶμεν.

CCXII. pag. 250. Eiuſdem Carmen *de Elephante ad Imperatorem*. Inc.

Αὐτοκράτορ μέγιστε, τοῦ γένους λέον.

Habes editum primum a Fabricio Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 699. ſeqq. In noſtro tamen Codice diviſum eſt in Capita XXIV. ſecluſo prooemio, quibus ſui praefiguntur tituli, qui ita habent:

I. Ε῎κφρασις ἐλέφαντος.
II. Περὶ τῆς αὐτοῦ γεννήσεως.
III. Ο῎πως θηλάζει.
IV. Ο῎τι ἐμφερὴς ἐστι μονιῷ.
V. Περὶ τῶν ὤτων αὐτοῦ.
VI. Περὶ τῶν κεράτων, ἢ ὀδόντων αὐτοῦ.
VII. Περὶ τῆς προνομαίας αὐτοῦ.
VIII. Περὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
IX. Περὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ.
X. Περὶ τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
XI. Περὶ τοῦ ποτοῦ, οὗ πίνει.
XII. Ο῎πως εἰς τὴν μάχην ἐρεθίζεται.
XIII. Περὶ τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.
XIV. Τί ποιεῖ κατεχόμενος οἴστρῳ.
XV. Ο῎τι ἐστιν ὅτε καὶ γυναικῶν ἐρᾷν.
XVI. Ο῎τι γράφει διὰ τῆς ῥινός.
XVII. Ο῎τι καὶ ὀρχεῖσθαι παιδεύεται.
XVIII. Ο῎πως ἀνέχεται μαστιζόμενος.
XIX. Περὶ τῆς τῶν γεόντων ἐπικουρίας.
XX. Ο῎πως ὑπὸ τοῦ δράκοντος φονεύεται.
XXI. Περὶ τῆς εὐταξίας καὶ φιλαδελφίας αὐτῶν.
XXII. Περὶ τῆς φυσικῆς ἰατρικῆς αὐτῶν.
XXIII. Ο῎πως διέρχονται ποταμούς.
XXIV. Ο῎πως θηρεύονται.

CCXIII. p. 258. *b*. Sequuntur Carmina plurima pii, & ſacri argumenti, nimirum in *Reliquias S. Pulcrae, & S. Paulli. In lapidem, in quo ſculpta erat Chriſti Nativitas.*

Pag. 260. *In Annunciationem. In Chriſti Nativitatem. In Occurſum. In Baptiſmum. In Lazari reſurrectionem. In Chriſti Transfigurationem. Crucifixionem, Reſurrectionem, & Adſcenſionem.*

Pag. 261. *In Pentecoſten. In quatuor Evangelia. In imaginem S. Apoſtoli Petri. In eius Epiſtolas Catholicas. In imaginem S. Paulli. In einſdem Epiſtolas*

Pag. 262. *b. In Cantica.*

Pag. 263. *b. In imaginem Deiparae, & in eius Dormitionem.*

(1) Quid ſibi velit illud ἀσάν, non tradit Du-Cangius loc. cit.

(2) Illius vocis extremas litteras expiſcari minime potuimus.

Pag. 264. *In imaginem Michaëlis Archangeli ex perſona protoſtratoris Glabae. In Praecurſoris Decollationem. In eius imaginem. In aliam, Lazari reſurrectionem exhibentem. In ſacrificiam Abrahae in petra exciſum in Blachernis.*

Pag. 265. *In Crucem, in qua erat Petrus, & Latro. In panagiaria quaedam, varias picturas exhibentia.*

Pag. 266. *In Deiparam ex perſona D. Ducae Tarchaniotae Glabae. In eamdem ex perſona* τοῦ Βαρδαλῆ. *In eamdem ex perſona Palaeologi.*

Pag. 267. *In eamdem ex perſona* τοῦ ἀσὰν (1) κυροῦ Α᾿νδρονίκου. *In digitum prodigioſum, quem oſtendit Imperator. In venerabilem crucem in lauri ſtirpe mire inventam, in qua erat etiam ſanguinea ſcriptura.*

Pag. 269. *b. In templum S. Nicolai ex perſona* τοῦ Κλίβα . . . . (2)

Pag. 270. *In Virginem ex perſona Protoſtratoris.*

Pag. 271. *In Prodromum ex eiuſdem Protoſtratoris perſona.* Εἰς εἰκόνα Χριστοῦ δι᾿ ἱστορίας τὸν ἱματισμὸν ἔχοντος. *In imaginem Davidis ſcribentis. In Pſalmorum principium &c.*

Pag. 272. *In imaginem Moyſis Iudaeis legem dantis, & in eius primam, & ſecundam Oden. In tranſitum Iſraëlis per mare Rubrum. In hiſtoriam veteris Teſtamenti. In Chriſtum ſuper crucem extenſum.*

Pag. 273. *In Crucifixionem*, τοῦ Λαπαδιώτου ἐκείνου κυροῦ Α᾿νδρέου, & alia eiuſdem generis.

Pag. ead. *b*. Εἰς τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τοῦ Η᾿σαῦ.

Pag. 274. *In Sermonem S. Mariae Aegyptiacae. In Sermonem de prodigio, quod Chonis per Archiſtrategum factum eſt. In S. Acacium.*

Pag. 275. *In Magnum Georgium. In Danielem, quum inter leones clauſus fuit. In S. Hyacinthum. In Praecurſorem ex perſona Magni Drungarii.*

Pag. 276. *In S. Evangelium. Ad Virginem ex perſona Philareti.*

Pag. 277. *In dedicationem templi S. Georgii. In Magnum Nicolaum. In panagiarium.*

Pag. 278. *In Michaëlis Archangeli imaginem. In martyres ex marmore exſculptos. In imaginem dilecti Theologi. In templum Virginis ex perſona* τοῦ λιβαδαρίου (3).

Pag. 279. *In imaginem Dominicam. In Religionem noſtri Dogmatis. In dictum illud*, κληθελῶ μου τὰς ὑποθήκας.

Pag. 280. *In thecam Deiparae Virginis reliquias continentem. In Crucifixionem. In Sermonem Nyſſeni ad quemdam martyrem. In ſacram ſupellectilem ad Magnum Nicolaum.*

Pag. 281. Αὐθωρόν, ſive *extemporanei verſus in Sermonem in Deiparae Dormitionem. In panagiarium ligneum. In Abrahae hoſpitalitatem in lapide expreſſam.*

Pag. 282. *in Magnum Demetrium in lapide item expreſſum. In Sermonem in S. Nicolaum. In candelam Deiparae ſacratam. In S. Nicetam equitem currentem.*

L Pag.

(3) Ita enim clauditur Epigramma:
Κωνσταντῖνος ταῦτα λιβαδάριος
Θεῖ δωρεῖς σοι Δέσποινα τολμήσας ἴσα.

Digitized by Google

Pag. 283. *In templum Servatoris Chriſti. In Magni Demetrii imaginem ex eiuſdem Demetrii perſona. In omnes ſanctos ex perſona Cretenſis. In Magnum Demetrium.*

Pag. 284. Εἰς τὰ κόλυβα (1) *in primo Ieiuniorum ſabbato. In illud,* Ἀναςάσεως ἡμέρα.

Pag. 285. *In S. Ioannem Ieiunatorem. In S. Ioannem Calybiten. In S. Stephanum protomartyrem. In Praecurſorem. In imaginem Deiparae ex perſona* τοῦ ἀσὰν κυρίῳ Μιχαήλ.

Pag. 286. *Extemporanei verſus in Sermonem de Publicano. In Sermonem de Palmis.*

Pag. 287. *In Praecurſoris Decollationem. In magnum Praefectum Rhaul. In ipſius ſervum.* Εἰς τὸν Κυζίκα. *Ad Abbatem Monaſterii Epheſi. In ſecundum adventum. In magnum Sacellarium Cappadocem. In magnum caſtrorum Praefectum Rhaul.*

Pag. 288. Εἰς τὸ βιβλίον, ὅπερ ὠργάνωσεν Δομεςίκῳ τῷ Ἀτζύμῃ. *In SS. Quadraginta martyres.*

CCXIV. pag. 288. *b.* Εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν ςρατηλάτην, τῦ Προδρόμου. *In S. Theodorum Stratelatem, Prodromi* tetraſtichon. Inc.

Κατὰ σκοποῦ βάλλουσι τῶν σῶν ὀμμάτων.

Tum alia tetraſticha duo, & triſtichon iambicum ſine titulo: ſed tantum in margine ſingulis appoſitum eſt, τῦ αὐτοῦ. ita ut videantur ad Prodromum pertinere.

CCXV. pag. 289. *In S. Mariam Aegyptiacam,* verſus iambi XVII. Inc.

Ὁ νῦς τὸ σῶμα πρὸς πόλον βιάζεται.

CCXVI. p. 289. Εἰς τὸν προῤῥηθέντα Ῥαύλ. *In praedictum Rhaul,* verſus LXI. Inc.

Ἀεὶ μυςῶν εἰργασο ἄγαν ἐςία,

CCXVII. pag. 290. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν Καππαδόκην ἐκ ςόματος τῦ Κυζίκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. *Sepulcrales* verſus VI. *in Magnum Oeconomum Cappadocem ex ore Cyzici fratris eiuſdem.* Inc.

Ἀδελφὲ, σὺ μὲν ἐ τελευτήσας μένεις.

quibus alii ſex ſuccedunt ἀμοιβαῖοι, *reſponſivi.*

CCXVIII. pag. 291. Εἰς τὴν σφενδόνην τοῦ βασιλικοῦ δακτυλίου. *In palam* (2) *Imperatorii annuli,* tetraſtichon. Inc.

Ὁ μὲν πατήρ μοι τὴν κρίσιν τῆς ὀγδόης.

CCXIX. pag. ead. Ἐπιτάφιοι εἰς αὐταδέλφους δύο. *Sepulcrales* verſus IV. *in duos germanos.* Inc.

Οὐδὲν τι καλὸν, οὐδὲ τερπνὸν ἐνθάδε.

CCXX. pag. ead. Πρὸς μικρόψυχον παραινετικοί. *Ad puſillanimum admonitorii* verſus XXX. Inc.

Ψυχὴ περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

CCXXI pag. ead. *b.* Ὡς ἀπὸ ςόματος γυναικὸς εὐγενοῦς τινος καὶ ἐναρέτου. *Tamquam ex ore mulieris cuiuſdam nobilis, ac virtute praeditae,* verſus LIV. Inc.

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' ὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν.

CCXXII. pag. 293. Πρὸς τὸν τῦ αὐτοκράτορος ἀνεψιὸν κύριον Ἀνδρόνικον ἀσὰν τὸν Παλαιολόγον. *In Imperatoris conſobrinum D. Andronicum* ἀσὰν *Palaeologum,* verſus XXXVIII. Inc.

Ὁ παντοδαπὸς ὁ χρυσὸς ὁ γεννάδας.

CCXXIII. pag. ead. *b.* Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν μέγαν ςρατοπεδάρχην. *Sepulcrales* verſus XIII. *in magnum caſtrorum Praefectum.* Inc.

Τὸ μὲν ςάχυς τέμνειν σε λευκὸς ἐν θέρει.

CCXXIV. pag. 294. Ἀλεξίου τῦ Μακρεμβολίτου περὶ τῆς τοῦ Θεῦ βασιλείας, καὶ τῶν ἑπομένων αὐτῇ νεκρῶν. *Alexii Macrembolitae de regno Dei, & de mortuis illud conſequentibus,* tetraſtichon. Inc.

Τὸ παρομαρτοῦν διώκοντες ἄφρονες.

CCXXV. pag. ead. Τῦ Προδρόμυ εἰς λαίμαργον. *Prodromi in helluonem,* tetraſtichon. Inc.

Ἐρῶ τρυφῆς τὸ σῶμα, τοῦτο καὶ κύνες.

CCXXVI. pag. ead. Εἰς κλίνην, τοῦ αὐτοῦ. *In lectum, eiuſdem* verſus XV. Inc.

Βλέπω σε κλίνη καὶ πρὸ τοῦ τάφυ τάφον.

CCXXVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατ' εὐνούχων. *Eiuſdem contra Eunuchos* verſus XIII. Inc.

Ἔςι γένος τι τῶν ἀνακτόρων μέσον.

Inter hanc & ſequentem pag. deſunt duo folia, nempe 295. & 296. ut ex numeratione in ſuperiori margine antiquitus appoſita videre eſt; quare ſequentis Carminis politici, quod titulo caret, atque initio, primus verſus eſt:

Ἐὰν ἐνθυμηθῇ φησι πρὸς κύριον ςραφεῖσαι.

CCXXVIII. pag. 297. *b.* Τοῦ αὐτοῦ. *Eiuſdem* (forcaſſe *Prodromi*) verſus anepigraphi XV. Inc.

Ἄγχει με δεινῶς πνεῦμα ταχὺ καὶ θλίβει.

CCXXIX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπερκοσμίους δυνάμεις. *Eiuſdem in caeleſtes poteſtates,* tetraſticha novem, quorum primum inc.

Οὐρανὸν μικροῦ τόνδε τὸν δόμον βλέπω.

CCXXX. pag. 298. *b.* Τοῦ Προδρόμυ. *Prodromi,* verſus anepigraphi XVI. Inc.

Ὦ τοῦ πάθους δέσποινα καὶ σὺ δακρύεις.

CCXXXI. pag. 299. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae,* verſus XXV. Inc.

Ἡσυχος γυνὴ κἂν σοβαρὰ μὲν τυγχάνῃ.

CCXXXII. pag. ead. *b.* Tetraſticha quaedam ſacri argumenti, nimirum *in imaginem Coryphaeorum, in SS. Quadraginta Martyres, in imaginem Deiparae &c.* fortaſſe eiuſdem Macrembolitae.

CCXXXIII. pag. 300. Τοῦ Μακρεμβολίτου. *Macrembolitae,* enneaſtichon verſibus politicis. Inc.

Πῶς τὸ ψεῦδος κατεσθίεις ἀδεῶς ἀργυροκόπος.

In hac ipſa pagina a tergo legitur nomen, Ἀλέξιος ὁ Ἀτζικαντήλης.

Horum omnium Carminum Manuelis Philes, quae recenſuimus, praeter ea, quae ſuis locis edita monuimus, reliqua nondum vidiſſe lucem arbitramur. Invenimus tamen octaſtichum illud, *in S. Georgium ex albo lapide exciſum,* de quo ſupra §. XX. pag. 150. ſub Calliclis nomine editum inter Theodori Prodromi Carmina Baſileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. in 8. & quidem in duo tetraſticha diviſum; de quo etiam Fabric. B. G. Vol. VI. p. 818.

Co-

(1) Κόλυβα *frumentum coctum* ſignificat, & huiuſmodi vox uſurpabatur in Liturgiis, quod in Eccleſia Graeca *Colybi* benedici, & diſtribui fidelibus ſolerent primo ſabbato ieiuniorum. Plura de hoc ſacro ritu vide apud Du-Cangium loc. cit. p. 686.

(2) Eſt annuli pars plana, & latior, in qua gemma includitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur nomen Α'ρλενίυ, huius fortaſſe Codicis poſſeſſoris. Conſtat foliis 300.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.

LYCOPHRONIS ALEXANDRA.

COD. XX. I. pag. 1. LYcophronis Alexandra cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis Iſaaci Tzetzae, quorum initium & finis cum iis concordant, quae in Codice XVII. huius Plutei recenſuimus. Heic tamen nulla occurrunt Prolegomena.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Conſtat foliis 100.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΦΑΛΑΡΙΣ.

LVCIANI PHALARIS.

Adde

Euripidem, & Aeſchylum.

COD. XXI. I. pag. 1. ΦΑ'λαρις πρῶτος λόγος. *Phalaris Sermo primus, & ſecundus.* Ille inc. Ε'πεμψεν ἡμᾶς, ὠδελφοὶ, κ. λ. Hic deſ. εἰ κριθήσεται τοῦ ἀνατιθέναι ἀνάξιος. Exſtant in editione Amſtelod. MDCCXLIII. T. II. a p. 187. ad 207.

II. pag. 9. *Euripidis Hecuba*. Inſcribitur Latine: *Euripidis Liber poëticus*. Paucis adſperſus eſt gloſſis interlinearibus.

III. pag. 57. *Aeſchyli Prometheus*, cuius ſex ultimae paginae diverſa manu ſuppletae ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 90.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Ac praeterea

Batrachomyomachia.

COD. XXII. I. pag. 1. HOmeri Ilias, cum Prolegomenis, quorum initium: Θεοὶ τὸν Θέτιδος καὶ Πηλέως γάμους ἦγον ἐν Πηλείῳ τῆς Θεσσαλίας ὄρει. μόνη δ' ἄκλητος ἦν ἡ Ε'ρις, ὡς μὴ ταράττοι παροῦσα. Finis: Μελπομένη ὕμνους, Οὐράνεια ἀστρολογίαν, Καλλιόπη ποίησιν. Inſeritur in his Herodoti Halicarnaſſei Enarratio de Homeri vita, qualis in edit. Florent. toties cit. & argumentum Libri Iliados primi, cuius initium, Χρύσης ἱερεὺς, κ. λ. Finis, εἰς ὕπνον τρέπονται, quae eſt pars longioris hypotheſis, quae legitur in edit. Londinenſi, quam citavimus ſupra in Cod. IV. §. I. p. 126. Reliquis deinde Libris ſuae ſunt ſingulis hypotheſes praeviae, quae cum editis collatae, in his, quae ſequuntur, ab ipſis diſcrepant. Libri II. III. IV. & V. habent tantummodo illam, quae in edit. ſecundo loco legitur, VI. habet primam, VII. duas, ut in edit. VIII. & IX. primam, X. habet duas, quarum prima edita, altera inc. Τῶν ἄλλων πάντων βαθεῖ κατεχομένων ὕπνῳ, κ. λ. Deſ. καὶ κυνὸς ἐπιγενομένης κατακοιμῶνται. XI. habet primam, ſed in fine paullulum diverſam, XII. habet unicam, ut in editione, quemadmodum etiam reliqui omnes, exceptis XIII. & XXI. quorum ille habet primam, hic vero ſecundam. Scholia etiam plurima ad marginem ſunt appoſita, quae incipiunt a verſu 46. Libri I. (1) primum enim eſt in illud verbum ἔκλαγξαν, quod ita habet: Ε'κλαγξαν, ὀνοματοποιΐα ἐςί. ὀνοματοποιΐα ἐςὶ μίμησις λεκτικὴ ποιότητος ἤχου, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παράγειν ὀνόματα, κατὰ τῆς ποιότητος τοῦ τοιοῦδε ἤχου. Deſinunt in Lib. XXII. ultimum enim eſt in illam vocem γνωτῶν, verſus 227. & ita habet: Τὸ γνωτὸς ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν, φησὶν, οὓς Ε'κάβη καὶ Πρίαμος τίκε παῖδας. In fine Iliados annus ſcriptionis, & nomen amanuenſis legitur, hoc pacto: ,αυνθ' ἐτελειώθη ἡ Ι'λιὰς τοῦ Ο'μήρου παρ' ἐμοῦ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Α'λεξάνδρου. *MCCCCLIX. abſoluta eſt Ilias Homeri a me Georgio ſacerdote, Alexandri filio* (2).

II. pag. 234. *Eiuſdem Batrachomyomachia*, quae item initio, & fine cum editione concordat. In hanc nulla ſunt ſcholia.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime ſervatus, diligenterque deſcriptus. Conſtat foliis 238.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COncordat initium, & finis cum cit. edit. Florentina. Notandum tamen eſt, in primis quatuor Codicis paginis deſcriptas fuiſſe manu recentiori explicationes quaſdam fabularum de Veneris ortu, de Baccho, de Pelope &c. In fine vero characteribus paene deletis legitur: Η' βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου. ἔςι δὲ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ. *Hic liber* eſt *Franciſci Philelphi; eſt autem etiam amicorum eius*. Hanc ſubſcriptionem alia ſequebatur, quae obliterata penitus fuit. A Libro XVI. incipiunt ſcholia quaedam in margine recentiſſimae quidem manus, ac valde rara. COD. XXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 282.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

PRima Poëmatis pagina quum vetuſtate obliterata fere oculos legentium effugeret, recentiori manu rurſus in folio anteriori fuit exarata. Concordat itaque initium cum edit. cit. finis vero mutilus: deſinit enim in verſu, COD. XXIV.

(1) Alia enim ſcholia ad praecedentes verſus pertinentia in prolegomenis citatis habentur.

(2) In Catalogo Montfauc. habetur *Alexandriel*, parum tamen, opinor, recte. Hanc vero ſubſcriptionem omittit in Palaeographia Graeca toties citata idem Montfauconius.

Google

Παῖδα φίλον Μελάνθιος ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα, qui eſt 103. Libri XXIV.

Gloſſis interlinearibus adſperſus eſt. Pag. 185. *b.* haec legitur ſubſcriptio: Κύριε, βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Ἰωάννῃ ἁμαρτωλῷ τῷ πταίσαντι πλεῖστα κακὰ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐνώπιόν σου, κύριε φιλάνθρωπε υἱὲ τοῦ Θεοῦ. *Auxiliare, Domine, ſervo tuo Ioanni peccatori, qui plurima mala commiſit in mundo, & coram te, Domine miſericors, fili Dei.* Non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. X. Conſtat foliis 234.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

COD. XXV. I. p. I. *ILiadis Libri VII. primi*, accurate, nitideque exarati. Corrigendus interim Montfauconii lapſus, qui in ſuo Catalogo VIII. enumerat, deceptus fortaſſe verbis, in fine Libri VII. adſeriptis, quae quum habeant, Τέλος τῆς η' Ὁμήρου ῥαψῳδίας, illud η' pro numerica nota accepit, non pro alphabeti littera, quae in ordine eſt ſeptima. Ante titulum Libri I. quaedam olim fuerant exarata, quae deinde abraſa perierunt.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis 96.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ.

PYTHAGORAE CARMINA.

Cum Expoſitione Hieroclis philoſophi.

COD. XXVI. ALiud huius Hieroclis in Pythagorae Carmina Expoſitionis exemplar, & quidem quoad initium & finem huic ſimillimum, occurrit ſupra in primo noſtri Catalogi Vol. Plut. IX. Cod. XXXII. §. XVI. ad cuius collationem fertur emendatus Graecus textus nuperrimae editionis Londinenſis MDCCXLII. 8. Heic tantum animadvertendum, Pythagorae Carmina inſtar ſolutae orationis exarata, lineis rectis inter unumquemque verſum ad perpendiculum ductis, invicem ſeparari. In fine vero ſcriptoris nomen adiectum eſt hoc pacto: Νικόλαος Μούρμουρις ἐκ Ναυπλίου Πελοποννήσου μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἅλωσιν πενίᾳ συζῶν, μισθῷ καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν. *Nicolaus Murmurius* (1) *e Nauplio Peloponneſi, poſt ſuae patriae captivitatem, in paupertate vivens, mercede hunc quoque librum deſcripſit.* Hanc ſubſcriptionem ſequuntur pauca quaedam levis momenti de diviſione deorum, quatuor anni tempeſtatum, elementorum, animalium rationabilium, ac rationis expertium, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 96.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. *HOmeri Ilias* cum argumentis in ſingulos libros, ut in cit. Londinenſi editione. Diſcrimina tamen aliqua occurrunt, nimirum: Liber I. argumento caret, II. III. V. VI. IX. & XI. ex duobus editis habent primum; undecimi vero in fine aliquantulum diverſum, IV. VII. VIII. & XIII. habent ſecundum; ſed ſeptimi item in fine diverſum, X. unicum, ut in edit. quemadmodum etiam XII. quod tamen ab edito prorſus diverſum inc. Πατρόκλου ἀχθομένου ἐπὶ τῷ τετρῶσθαι Εὐρύπυλον. Deſ. καὶ κορωνὶς καὶ λεοντεύς. Reliquorum denique Librorum argumenta cum iis concordant, quae in Codice XXII. huius Plutei leguntur. Scholion vero unicum in toto Codice legitur, in illam vocem ἱπποκορυσταὶ, verſus primi Libri II. quod ita inc. Ἱπποκορυσταὶ λέγονται οἱ ἔχοντες ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ἱππείας τρίχας, κ. λ. In fine annus ſcriptionis appoſitus hoc pacto: Τέλος ἔσχε μηνὶ Μαρτίῳ τρίτῃ, ἰνδ. ζ. ἔτους ͵ϛωμζ. ἡμέρᾳ τετάρτῃ. *Finem accepit menſe Martio, die III. Indict. VII. Anno* 6847. (Chriſti MCCCXXXIX.) *feria IV.* Memoratur etiam a Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 70. COD. XXVII.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis 257.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

Seu potius

Iliados Libri duo priores.

I. pag. 1. PRaecedit Βίος καὶ τελευτὴ Ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ. *Vita & obitus Homeri poëtae.* Inc. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς, υἱὸς ἦν κατὰ μέν τινας Μαίονος καὶ Κρηθηΐδος. Deſ. περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ, καὶ τῶν ἁλιέων. Pag. 2. Ἱστορία περὶ τῆς Ἰλιάδος. *Hiſtoria de Iliade.* Inc. Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν Σπάρτῃ τῆς Λακεδαιμονίας Τυνδάρεως ὄνομα. Deſ. τὰ δὲ ἑξῆς αὐτὸς ὁ ποιητὴς διδάξει σαφέστατα. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις τῆς α' Ὁμήρου ῥαψῳδίας. *Hypotheſis primae Homeri Rhapſodiae* eadem atque illa Codicis XXII. huius Plutei. Sequuntur novem Muſarum nomina; cui quaeque ſcientiae praeſit, & quis eius inventor. Pag. 4. incipit Liber I. Iliados cum gloſſis interlinearibus, paraphraſi, & ſcholiis ita quidem diſpoſitis, ut poſt certum quemdam carminum numerum ſubiiciatur paraphraſis, paraphraſim vero ſcholia ſubſequantur. Paraphraſis inc. Μῆνιν ἄειδε θεά. Θεὰ Καλλιόπη, εἰπὲ ἀκριβῶς ἐν ἐμμελείᾳ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως, κ. λ. Deſ. παρ' αὐτῷ δὲ ἀνεπαύσατο ἡ Ἥρα ἡ τὴν λαμ- COD. XXVIII.

(1) Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 104. ita habet: *Nicolaus Murmurius, ſive Peloponneſius, ſcripſit Hieroclem in Pythagorica Carmina. Cod. nunc Laurentianus, anno MCCCCLV.*

λαμπρὰν ἔχουσα καθέδραν κὴ τιμὴν. Scholia inc. *Μῆνιν. Ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, κὴ χολοῦσθαι ταὐτόν· πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· τὸ δὲ χολοῦσθαι, ποιητικόν.* Deſ. *ὅσα δ' ἐνεςώτων εἰσὶ, κὴ ἀντὶ μελλόντων λαμβάνεται.* Paraphraſeos huius initium ſimile adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 293. quam Io. Rodulphus Vetſtenius Diſſert. de fatis ſcriptorum Homeri pag. 156. in bibliotheca Florentina exſtare adfirmat.

II. pag. 69. *Iliados Liber II.* item cum gloſſis interlinearibus, paraphraſi, & ſcholiis. Praecedit autem duplex hypotheſis. Prima inc. *Ζεὺς ἐμέμνητο τῆς ἱκεσίας Θέτιδος*, κ. λ. Altera inc. *Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι*, κ. λ. Exſtant ambae in cit. Londin. edit. Tom. I. p. 38. Paraphraſis initium eſt: *Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεοί τε ἢ οἱ ἄνδρες οἱ ἐφ' ἵππων ὁπλῖται, διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον.* Finis: *τὰς ἀρχηγοὺς δὴ τῶν νηῶν ἐρῶ, συναιρομένων μοι τῶν μουσῶν ἢ ἁπάσας τὰς ναῦς.* Quae quidem deſinit in prima parte huius Libri; ſecunda enim, in qua navium catalogus adfertur, paraphraſi caret, ſcholiis tantummodo marginalibus, gloſſiſque interlinearibus referta. Scholia inc. *Μὲν ῥα θεοί. Τῶν παραπληρωματικῶν συλλαβῶν συνδέσμων, οἱ μὲν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενοι*, κ. λ. Vltimum ſcholion in voces *φθειρῶν τ' ὄρος*, deſ. *φθειρῶν ὧν ὁ ὄρος, τὸ ἔχον φθεῖρας, τουτέςι πιτύας.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 126.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

COD. XXIX. I. pag. 1. *LYcophronis Alexandra* cum Iſaaci Tzetzae ſcholiis, qualia in Codice XVII. huius Plutei innuimus. In fine ſubiiciuntur eadem Prolegomena, cum Epigrammate, & Lycophronis Vita, quae in dicto Codice habebantur in principio. Vita tamen longior eſt, ut in editione inibi citata, quamvis nonnulla ſint in fine tranſpoſita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis 116.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXX. I. pag. 1. *HOmeri Odyſſea* cum argumentis in ſingulas Rhapſodias, exceptis Α, Ε, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Φ, Χ, Ψ, Ω, quibus nulla eſt hypotheſis, locus tamen vacuus ad eam excipiendam relictus. Aliarum hypotheſes cum editis Londini MDCCXL. 8. conferentes, haec deprehendimus diſcrimina. Ζ habet unicam hypotheſim, quae ex duabus editis eſt prima, Η ſecundam, Θ, Ι, Κ, Λ, aliquantum diverſas, Ξ primam tantummodo. Reliquarum concordant cum editis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Conſtat foliis 191.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ ΒΙΒΛΙΑ ΙΓ.

HOMERI ILIADOS LIB. XIII.

I. pag. 1. *ILiados Libri XIII. priores, & initium XIV.* cum argumentis, gloſſis interlinearibus, & ſcholiis nonnullis marginalibus. Argumento tamen caret Liber I. Reliqui unicum tantum habent, idque potiſſimum, quod in editione Londinenſi eit. (in qua duo utplurimum ſunt) ordine primum legitur. In Libro II. deeſt altera pars, quae *Catalogus Navium* inſcribitur. In Libro V. pagina 47. vacua a tergo relicta eſt, nullus tamen defectus. Libri tandem XIV. hypotheſis tantum & primi quinque verſus ſuperſunt; reliqua detruncato Codice perierunt. Scholiorum vero ſpecimen adferimus ex Lib. II. verſ. 73. voce, *πειρήσομαι*, ubi Scholiaſtes ad marginem ita adnotat: *Ἀπόπειραν δὲ τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων κατά τινα παλαιὸν ἔθος, βουλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ.* COD. XXXI.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. mutilus in fine, cuius margines, ac praeſertim ſuperiores, ita ſunt vetuſtate male adfecti, ac tineis corroſi, ut non modo ex ſcholiis multa, ſed ipſius etiam poëtae textus pars aliqua interierit. Conſtat foliis 151.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

I. pag. 1. *SOphoclis Aiax flagellifer*, cum argumento, ſcholiis marginalibus, COD. XXXII. & gloſſis interlinearibus. Argumentum inc. *Πεπτωκότος ἐν τῇ μάχῃ Ἀχιλλέως*, κ. λ. Deſ. *ἔςι γὰρ ὁ Σοφοκλῆς πάνυ φιλόμηρος.* Eſt pars longioris argumenti, quod in cit. edit. tragoediae praefixum legitur. Scholia marginalia utplurimum ab editis recedunt, ſi quae vero cum ipſis concordant, ex illis Demetrii Triclinii potius, quam ex vetuſtioribus videntur petita.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis 50.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Et aliorum Opera Varia.

PRaemittuntur pag. 1. in Pindarum Prolegomena, in quibus agitur de ludis Olympiacis, eorumque inventione. Pag. ead. *b.* COD. XXXIII. Hiſtoria de Hercule, eiuſque duodecim laboribus, qui quidem ſex politicis verſibus exprimuntur. Pag. 2. adferuntur Heſiodi verſus LXXXII. *de Herculis ſcuto*, ex eius longiori Carmine, quod de hoc argumento conſcripſit, excerpti. Tandem pag. 4. *b.* alia pauca de variis poëtarum ſpeciebus enarrantur.

I. pag. 5. *Pindari Carmina Epinicia XIV. in Olympionicas* cum ſcholiis marginalibus uberri-

Digitized by Google

timis, & gloſsis interlinearibus. Primum Carmen inſcribitur, Ἱέρωνι Συρακουσίῳ κέλητι, *Hieroni Syracuſano, equo-celete victoriam adepto*. Inc. Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. Scholia inc. Λυρικοὶ ποιηταὶ μουσικῶν ᾀσμάτων ἐννέα, ἐννέα δὲ καὶ αἱ καθ' ἡμᾶς θείων ᾀσμάτων ᾠδαί. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν προειρημένων λυρικῶν εἰσὶ τάδε, Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφὼ, Στησίχορος, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σιμωνίδης, Βακχυλίδης, καὶ Πίνδαρος. Primum ſcholion ad ipſam Odes inſcriptionem pertinet, & inc. Γέγραπται ὁ ἐπινίκιος οὗτος Ἱέρωνι τῷ τοῦ Γέλωνος ἀδελφῷ νικήσαντι ἵππῳ κέλητι τὴν ογ΄ Ὀλυμπιάδα, κ. λ. Habes editum in fine Prolegomenorum ad Pindarum edit. G. L. Genev. MDXCIX. 4. apud Paullum Stephanum. Scholia in prima verba, Ἄριστον μὲν ὕδωρ, κ. λ. inc. Τρία ἐν ἀνθρώποις ὁ Πίνδαρος ἄριστα λέγει εἶναι, κ. λ. quae reperies loc. cit. pag. 1. in notis, col. 2. lin. 15. Finis ſcholiorum in XIV. Odem ſequens eſt: Ἐν Ὀλυμπίᾳ πτοροῖς ἐκ τοῖς καλλιβόλτοις παρ' εὐδόξοιο Πίσας τοῖς στεφάνοις λέγει· πτοροῖς δὲ εἶπε στεφάνου ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων, ἐπειδὴ ἐπαίρει τοὺς νικῶντας ὁ στέφανος. Concordant ut plurimum cum editis loc. cit. Videntur autem interdum admixta etiam aliqua ex iis ſcholiis, quae ſeparatim edita ſunt ibidem poſt Olympia pag. 129. Vbi notandum praemitti etiam ſingulis Odis, prima excepta, explicationes τῶν κώλων, quales in edit. leguntur.

II. pag. 49. *Eiuſdem Carmina Epinicia XII. in Pythionicas*, item cum ſcholiis uberrimis & gloſsis interlinearibus. Praecedunt omnes illae hypotheſes, una cum reliquis praeliminaribus, περὶ τῶν κώλων τῆς στροφῆς, κ. λ. περὶ τῆς ἐπῳδοῦ αὐτοῦ, κ. λ. quae habentur loc. cit. pag. 185. ſeq. Poſt ultimam tamen hypotheſim, nonnulla adiiciuntur, quae in edit. reperies pag. 187. in notis col. 1. lin. 12. a verbis: Ὁ δὲ Ἱέρων ἄνωθεν Συρρακούσιός ἐστι, κ. λ. uſque ad illa, στέφονται δὲ δάφνῃ οἱ νικῶντες. Scholia in primam Odem inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. In edit. ſucceduat haec verbis mox relatis. Progrediuntur autem uſque ad Odem V. quorum ultimum eſt in illa verba, φιλεῖν δὲ Κάρρωτον, κ. λ. & ita deſinit, κατάγειν δὲ αὐτῷ καὶ στρατιωτικὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος . . . . . . quae verba incidunt loc. cit. pag. 271. in notis col. 1. lin. 16. Redeunt deinde nonnulla alia initio Odae IX. quae deſinunt in verbis, ἀλλ' οὐχὶ φόβῳ ἔχοι μάρτυρας αὐτῆς αἱ φρένες, quae incidunt ibidem in calce pag. 299. Notandum, quae in editione initio ſingularum Odarum praenotantur de ipſarum partibus, in Codice deſiderari.

III. pag. 93. *Euripidis Tragoediae III.* cum ſcholiis, & gloſsis interlinearibus. Prima eſt *Hecuba*, II. pag. 114. b. *Oreſtes*, III. p. 135. *Phoeniſſae*. Praecedunt quaedam Epigrammatum fragmenta in Euripidem, analphabete prorſus exarata, quae integra leguntur initio eius Operum in editione ſuperius citata. Tum Poëtae vita breviſſima, quae inc. Εὐριπίδης ὁ ποιητής, υἱὸς ἦν Μνησαρχίδου. Deſ. ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ. Sequitur duplex Hecubae hypotheſis; prima Tzetzae verſibus politicis undecim, quae inc.

Πολύδωρον Ἑκάβης τε καὶ τοῦ Πριάμου παῖδα.

Deſ. Οὕτω κατέπος λέγοι δὲ διὰ τοῦ Εὐριπίδους. Altera anonymi ſoluta oratione, quae inc. Μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πολιορκίαν. Deſ. καὶ τῷ Ἀγαμέμνονι τὴν γνώμην κοινωσαμένη. Oreſtis hypotheſis cum illa Codicis VI. Plut. XXXI. concordat. Phoeniſſas tandem praecedunt argumenta illa, quae leguntur etiam in edito, licet diverſo ordine digeſta, & alia quaedam de Iocaſte, & de Laio. Sequuntur vero Capita duo, quorum primum inſcriptum, Περὶ τοῦ τρίτου δράματος ἡ γενεαλογία, inc. Ἀπὸ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος, ἀπὸ τούτου Λιβύη, κ. λ. Deſ. ἀπὸ τούτου Ἐτεοκλῆς, καὶ Πολυνείκης, alterum, cui titulus, Ἡ ἱστορία, inc. Ὁ Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Θήβαις, κ. λ. Deſ. μαχησάμενοι ἀλλήλους ἀπώλοντο. Tum iambici verſus IX. in eiuſdem argumentum, quos protulimus ſupra Cod. XXV. Plut. XXVIII. §. III. Sequitur p. 152. argumentum *Medeae*, cum illo, quod primo loco editum eſt, concordans. Tum alia quaedam veluti ipſius Prolegomena, quorum initium eſt: Θησεὺς ἦν μὲν βασιλεὺς Ἀθηναίων, κ. λ. Finis: μένειν παντοίας παιδεύσεως. Sed praeter haec, nihil aliud occurrit, fortaſſe Codice mutilato.

IV. pag. 152. *Phalaridis Epiſtolae LXXVIII.* ordine eodem, quo leguntur in Collect. Epiſtol. Graec. Veterum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. ex verſione Iac. Cuiacii. Harum prima anepigrapha inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος, οὗ κατηγορεῖς, κ. λ. Vltima item anepigrapha, & in fine mutila, deſinit in verbis ὥσπερ ἐκπλῆξαι σὺ . . . Exſtant loc. cit. a pag. 59. ad pag. 80. Aliqua vero varietas in eorum nominibus, ad quos miſſae ſunt, nobis legentibus obiter occurrit, quam heic iuvat ſubtexere. Epiſtola igitur 3. pag. 62. Ἀριφοίτῳ inſcripta, in Codice inſcribitur Ἀμφινόμῳ. Epiſtola 3. pag. 64. eſt anepigrapha. Epiſt. 5. pag. 65. inſcribitur Κριτοδήμῳ. Epiſt. 2. pag. 66. inſcribitur Νικίππῳ. Inter Epiſt. 3. & 4. pag. ead. inſeritur in Codicis margine, recenti manu alia Epiſt. Ἀξιόχῳ inſcripta, (habetur in edit. infra pag. 92. num. 1.) Epiſt. 5. pag. ead. inſcribitur τῷ αὐτῷ. Epiſt. 2. pag. 67. inſcribitur τῷ Ἀράτῳ. Epiſt. 3. pag. 69. inſcribitur Ἀντισθένει καὶ Τιμοθέῳ. Epiſt. ſequens inſcribitur Μνησιμάχῳ. Epiſt. 3. pag. 70. inſcribitur Ῥωφαίᾳ. Epiſt. ſequens Τιμοσθένει. Epiſt. 3. pag. 71. deeſt in Codice. Epiſt. 2. pag. 76. & Epiſt. 1. & 4. pag. 77. ſunt anepigraphae. Epiſt. duae ad Steſichorum pag. 78. ſeq. deſunt in Codice. Tres vero ſequentes, quae ſunt ultimae Codicis, ſunt itidem anepigraphae.

V. pag. 160. *Epiſtolae Bruti & aliorum ad ipſum mutuae, numero LXX.* quotquot ſunt in cit. edit. a pag. 109. ad pag. 120. Ipſarum ſeries uſque ad XVI. incluſive eadem cum edi-

editis, reliquarum vero ab iis diverſa. Prima igitur Περγαμηνοῖς inſcripta, inc. Ἀκούω ὑμᾶς. Vltima, cuius inſcriptio, Δαμᾶς Βρούτῳ, deſ. τὸ ἀποκρίνασθαι (1). Hanc ſequuntur aliae duae, manu diverſa exaratae, quarum altera Θεσπεσίῳ inſcripta, inc. Ὅπερ ἀεὶ καὶ πρὸς ἅπαντας ποιῶ, κ. λ. altera Λεοντίνῳ, inc. Προλαβὼν αὖθις τὴν σὴν ἀμοιβὴν, κ. λ. quae num ad Brutum, an ad alium pertineant, nondum comperimus. Quum vero multa alia habeantur inferius Bruti Epiſtolarum exemplaria, ne ſemper editionem prae manibus habere cogamur; placet heic earumdem ſeriem, prout in hoc Codice iacet, titulo & initio ſingularum adiectis, ſub oculos ponere; hoc enim ſemel peracto, reliquorum Codicum, in quibus illae occurrent, facilior & expeditior fiet recenſio.

I. inſcribitur, Βροῦτος Περγαμηνοῖς.
Inc. Ἀκούω ὑμᾶς, Δολοβέλλᾳ. In Collect. Cuiaciana pag. 109.

II. Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.
Χρήματα Δολοβέλλᾳ. Ibid.

III. Βροῦτος Περγαμηνοῖς.
Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ἕν. Ibid.

IV. Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ περισμὸς ἦν. Ibid.

V. Βροῦτος Περγαμηνοῖς.
Τα χρήματα ὑμῶν δεόμεσαν. Ibid.

VI. Βρούτῳ Περγαμηνοί.
Ἐπέμψαμέν σοι χρήματα. Ibid.

VII. Βροῦτος Περγαμηνοῖς.
Δολοβέλλας ἐστὶν ὑμῖν πολέμιος. Ibid. pag. 110.

VIII. Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.
Τὴν μεν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. Ibid.

IX. Βροῦτος Περγαμηνοῖς.
Ψήφισμα ὑμέτερον. Ibid.

X. Περγαμηνοὶ Βρούτῳ.
Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν. Ibid.

XI. Βροῦτος Ῥοδίοις.
Ξανθίους ἡμῶν ἀποστάντας. Ibid.

XII. Ῥόδιοι Βρούτῳ.
Οἷα σὺ σὺ βαρέως. Ibid.

XIII. Βροῦτος Κῴοις.
Ῥόδος μὲν ἤδη δεδούλωται. Ibid. pag. 111.

XIV. Κῷοι Βρούτῳ.
Οὔτε Ῥοδίων ἅλωσις. Ibid.

XV. Βροῦτος Κῴοις.
Οὐδὲν οὔτε θαλάττης. Ibid.

XVI. Κῷοι Βρούτῳ.
Καὶ γεωργίαν ἐστὶν. Ibid.

XVII. Βροῦτος Κῴοις.
Οἱ πομφθέντες ἐπὶ τήν. Ibid. pag. 113.

XVIII. Κῷοι Βρούτῳ.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιστάμεθα. Ibid.

XIX. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Ibid. pag. 116.

XX. Τραλλιανοὶ Βρούτῳ.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατοπεδεύειν. Ib.

XXI. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Πρόσθεν ὑμῖν ἐπέστειλα. Ibid. pag. 117.

XXII. Τραλλιανοὶ Βρούτῳ.
Ἐδηλώσαμέν σοι καὶ πρότερον. Ibid.

XXIII. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Ἠγγέλθη μοι Κινέδωρον. Ibid.

XXIV. Τραλλιανοὶ Βρούτῳ.
Οὐ Μινέδωρος ὑποδέξασθαι. Ibid.

XXV. Βροῦτος Τραλλιανοῖς.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. Ibid. pag. 118.

XXVI. Τραλλιανοὶ Βρούτῳ.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις. Ibid.

XXVII. Βροῦτος Παταρεῦσιν.
Δαμάσιππος Ῥοδίων ἅλωσιν. Ibid. pag. 117.

XXVIII. Παταρεῖς Βρούτῳ.
Εἰ θᾶττον Ἑρμόδωρος. Ibid.

XXIX. Βροῦτος Καυνίοις.
Εὔνοιαν μὲν ἡμῖν. Ibid.

XXX. Καύνιοι Βρούτῳ.
Οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ πρεσβεύοντες. Ibid. p. 112.

XXXI. Βροῦτος Καυνίοις.
Εἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν ὑπηκόων. Ibid. pag. 113. initio aliquantulum diverſa.

XXXII. Καύνιοι Βρούτῳ.
Πίστις εὐνοίας. Ibid.

XXXIII. Βροῦτος Σαμίοις.
Αἱ βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Ibid. pag. 120.

XXXIV. Σάμιοι Βρούτῳ.
Βουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. Ibid.

XXXV. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. Ibid. pag. 113.

XXXVI. Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.
Παραπέμψαι τὰ ὅπλα. Ibid. p. 114.

XXXVII. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Ἐνομίσθη τὰ ὅπλα. Ibid.

XXXVIII. Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. Ibid.

XXXIX. Βροῦτος Κυζικηνοῖς.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. Ibid.

XL. Κυζικηνοὶ Βρούτῳ.
Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν. Ibid.

XLI. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Ξάνθιοι ἁλόντες ἀλείεσθαι. Ibid. p. 115.

XLII. Μυρεῖς Βρούτῳ.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἔδει. Ibid.

XLIII. Βροῦτος Μυρεῦσιν.
Ἡ συμμαχία ὑμῶν. Ibid.

XLIV. Μυρεῖς Βρούτῳ.
Συνήσθημέν σοι τὸν πόλεμον. Ibid.

XLV. Βροῦτος Μιλησίοις.
Οὐδὲ χρημάτων τίνεσθαι. Ibid. p. 116.

XLVI. Μιλήσιοι Βρούτῳ.
Καὶ χρημάτων καὶ στρατιωτῶν. Ibid.

XLVII. Βροῦτος Μιλησίοις.
Εἰ μὲν ἐστιν ὑμῖν ὅπλα. Ibid.

XLVIII. Μιλήσιοι Βρούτῳ.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. Ibid.

IL. Βροῦτος Λυκίοις.
Ὅσα ἐστὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. Ibid. pag. 112.

L. Λύκιοι Βρούτῳ. (male tamen habetur in Codice Βροῦτος Λυκίοις.)
Ὀξείας ἐπιταγῆς. Ibid.

LI. Βροῦτος Λυκίοις.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν. Ibid.

LII. Λύκιοι Βρούτῳ.
Καὶ σοι τάχιον ἐλπίδος. Ibid.

LIII. Βροῦτος Λυκίοις.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. Ibid.

LIV. Λύκιοι Βρούτῳ.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. Ibid.

(1) In edit. ἀποφαίνεσθαι.

LV.

Digitized by Google

LV. Βροῦτος Λυκίοις.
Ξανθίων τοὺς ἀποφυγόντας. Ibid.
LVI. Λύκιοι Βρούτῳ.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους. Ibid. pag. 113.
LVII. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Μηδενὶ δοκείτω. Ibid. p. 118.
LVIII. Βιθυνοὶ Βρούτῳ.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. Ibid.
LIX. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. Ibid.
LX. Βιθυνοὶ Βρούτῳ.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. Ibid. p. 119.
LXI. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Ε''γραψέ μοι Α'κύλας. Ibid.
LXII. Βιθυνοὶ Βρούτῳ.
Α'κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. Ibid.
LXIII. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Οἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες. Ibid.
LXIV. Βιθυνοὶ Βρούτῳ.
Οἱ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργούς. Ibid.
LXV. Βροῦτος Βιθυνοῖς.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα, Ibid. p. 120.
LXVI. Βιθυνοὶ Βρούτῳ.
Ο' μὲν χειμὼν διεκώλυσε. Ibid.
LXVII. Βροῦτος Σμυρναίοις.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. Ibid. p. 115.
LXVIII. Σμυρναῖοι Βρούτῳ.
Εὐχῆς ἔργον τὸ δικνεκῶς δύνασθαι. Ibid.
LXIX. Βροῦτος Δαμᾷ.
Ο''πλων κ̀ χρημάτων. Ibid. p. 113.
LXX. Δαμᾶς Βρούτῳ.
Εὐπορούντων ἔργον. Ibid.

Earumdem Bruti Epiſtolarum initia, alphabetice diſpoſita, adiecto numero, quem in Codice obtinent.

Αἱ βουλαὶ ὑμῶν ὀλίγωροι. Num. 33.
Αἱ μηχαναὶ ὑμῶν μετὰ τὸν πόλεμον. 51.
Α'κούω ὑμᾶς, Δολοβέλλᾳ. 1.
Α'κύλαν ἐμὸν φίλον. 59.
Α'κύλας ὁ κατήγορος ἡμῶν. 62.
Βουλεύεσθαι μὲν ὀκνηρῶς. 34.
Δαμάσιππον Ῥοδίων ἅλωσιν φυγόντα. 27.
Δολοβέλλας ἐςὶν ἡμῖν πολέμιος. 7.
Ε''γραψέ μοι Α'κύλας. 61.
Ε'δηλώσαμέν σοι κ̀ πρότερον. 22.
Εἰ θᾶττον Ε'ρμόδωρος. 28.
Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 19.
Εἰ μὲν ἐςὶν ὑμῖν ὅπλα. 47.
Εἰ μὲν κατ' ὄψιν ὑπουργίαι τῶν ὑπηκόων. 31.
Εἰ ῥᾴδιος ὁ πορισμὸς ἦν. 4.
Ε'κομίσθη τὰ ὅπλα. 37.
Ε'πεμψαμέν σοι χρήματα. 6.
Εὐνοεῖν μὲν ἡμῖν πρεσβευόμενοι. 29.
Εὐπορούντων ἔργον. 70.
Εὐχῆς ἔργον, τὸ διηνεκῶς δύνασθαι. 68.
Η'γγέλθη μοι Κινόδωρον. 23.
Η' συμμαχία ἡμῶν ἥκει ἤδη. 43.
Καὶ γεωργίαν ἐςίν. 16.
Καὶ σοὶ τάχιον ἐλπίδος νικᾶν. 52.
Καὶ τάχιον ἐφρονοῦμεν. 10.
Καὶ χρημάτων κ̀ ςρατιωτῶν. 46.
Μηδενὶ δοκείτω χαλεπόν. 57.
Ξάνθιοι ἁλόντες ἐλεεῖσθαι. 41.
Ξανθίοις μὲν συναχθόμεθα. 54.
Ξάνθιοι τὴν ἐμὴν εὐεργεσίαν. 53.

(1) Scriptura prorſus evanuit.

Ξανθίους ἡμῶν ἀποςάντας χειρωσάμενοι. 11.
Ξανθίων τοὺς ἀποφυγόντας. 55.
Οἱ ἄκοντες ἡμῖν ὑπηρετοῦντες. 63.
Οἱ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργούς. 64.
Οἱ πεμφθέντες ἐπὶ τὴν παρ' ὑμῶν. 17.
Οἱ πρέσβεις ὑμῶν ἐμοὶ συνέτυχον. 39.
Ο μὲν χειμὼν διεκώλυσε. 66
Οξείας ἐπιταγῆς. 50.
Ο''πλων κ̀ χρημάτων. 69.
Ο''σα ἐςὶν ὑμῖν ὄργανα μηχανικά. 49.
Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδέχεσθαι. 56.
Οὐδὲ θαυμαςὸν, οἱ πρεσβεύοντες. 30.
Οὐδὲν ὑπὸ θαλάττης. 15.
Οὐδὲ Ξανθίοις μὲν ἴδει. 42.
Οὐδὲ χρημάτων πένεσθαι. 45.
Οὐκ εἰ σὺ βαρέως. 12.
Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἔφθασεν. 60.
Οὐ Μινόδωρος ὑποδέξασθαι. 24.
Οὐ τὰ ὅπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν. 48.
Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τοῖς δαπανηροτάτοις, 26.
Οὔτε κέρδος ἐλπίδι. 38.
Οὔτε Ῥοδίων ἅλωσις. 14.
Οὐχ ὅσων δεῖσθαί σοι. 58.
Παραπέμψαι τὰ ὅπλα ȣ̈ κατά. 36.
Πίςεις εὐνοίας οὐχ ὡς συνεχῶς. 32.
Πρόσθεν ὑμῖν ἀπέςειλα, ὅτι. 21.
Ῥόδος μὲν ἤδη δεδούλωται. 13.
Συνέςηκμέν σοι τὸν πόλεμον. 44.
Τα ἀπὸ Βιθυνίας ὅπλα. 35.
Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα. 65.
Τὰ χρήματα ... εἰς ὄν. 3.
Τὰ χρήματα ὑμῶν ἐκόμισαν. 5.
Τῆς μὲν πάλαι πρὸς Δολοβέλλαν. 8.
Τὸ πρόθυμον τῶν ὑπηκόων. 67.
Τὸ σπουδαῖον ἡμῶν. 40.
Τοὺς μὲν ἰδίους ἐπιςάμεθα. 18.
Τῷ καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ςρατοπεδεύειν. 20.
Χρήματα Δολοβέλλᾳ. 2.
Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας. 25.
Ψήφισμα ὑμέτερον οἱ πρέσβεις. 9.

VI. pag. 164. *b.* Ε'κ τῶν ἐπιςολῶν Φωτίου τοῦ γενομένου ἀρχιεπισκόπου Κωνςαντινουπόλεως. *Ex Epiſtolis Photii, qui Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus fuit.* Epiſtolae XII. quarum prima (1) .....ξενοδόχῳ.... *hoſpiti* inſcripta, inc. Τὸ σιγᾷν ἀδικούμενον, μείζονα τῶν ἀδικούντων ποιεῖται τὸν ἔλεγχον. Vltima, quae eſt longiſſima, ἀπὸ τῆς ὑπερορίας πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, *ab exſilio ad Epiſcopos* conſcripta, deſ. ἐπιςήμῃ πόνων ἀσκεῖν μὴ βουλόμενοι. Epiſtolae Photii CCXLVIII. ex Codice Bodleiano deſcriptae, cum Richardi Montacutii Epiſcopi Norvicenſis verſione & notis editae ſunt Londini MDCLI. fol. quibus editor R. D. alias Epiſtolas V. a Chriſtiano Ravio ex Oriente adlatas, Patricioque Iunio donatas adiunxit. Vide Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 519.

VII. pag. 172. Προγυμνάσματα κυρίου Νικηφόρου τοῦ βασιλικοῦ νοταρίου. *Progymnaſmata D. Nicephori Imperialis Notarii.* Διήγημα τὸ κατὰ Ο'δυσσέα. *Narratio de Vlyſſe.* Inc. Εἶχεν Ε'λένην ἡ Τροία, κ̀ ἡ Ε'λλὰς ἐκεκίνητο. Deſ. ȣ̈ ψυχῇ πολυμηχάνου τοῖς Τρωσὶν ἐπεβούλευε. Hic Nicephorus fortaſſe eſt, cuius Διηγήματα, ſeu *Narrationes*

Digitized by Google

nes XV. una cum aliis Opuſculis edidit Allatius inter Rhetorum ac Sophiſtarum Graecorum Excerpta Romae MDCXLI. 8. ubi memoratam de Vlyſſe διήγησιν inveniens pag. 148. Vid. Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 411. Ipſum tamen ea, quae ſequuntur latuere.

VIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ γνῶμαι. *Eiuſdem Sententiae*. Inc. Σοφοκλῆν ἐπαινέσαι προάγομαι, οἷς τοῦ μέτρῳ τὴν χάριν ἐτήρησε. Def. εἰ μὴ τὰς χάριτας διαμειβομένῃ χάρισιν.

IX. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα γνώμη. *Eiuſdem Sententia altera*. Inc. Ἐμὲ δὲ εἴ τις ἔροιτο, τίνα δεῖ νομίζειν εἶναι τὴν τραγῳδίαν, κοινὴν ἂν εἴποιμι παιδαγωγὴν, κ. λ. Def. ἧς ὥσπερ μανίαν δέοντως ἐξέλασεν.

X. pag. 174. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀνασκευὴ τῶν κατὰ Ἀταλάντην. *Eiuſdem Confutatio eorum, quae circa Atalantam feruntur*. Inc. Οὐ ζηλῶ τοῦ ψεύδους τοὺς ποιητάς. Def. φλέγειν, οὐ τρέφειν τὸν ἄρτον ἰσχυριζόμενοι. Subiiciuntur ad implendam paginam duo breviſſima Excerpta, & quidem manu recentiori, quorum alterum *de brutorum animalium vocibus* inc. Χρεμετίζει ἐπὶ ἵππου, βρυχᾶται ἐπὶ λέοντος, κ. λ. alterum *de Pythagora*, deſumtum, ut legitur in marg. ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ Ἀρτεμίου, inc. Πυθαγόρας ὁ τῆς Ἰταλικῆς κατάρξας αἱρέσεως. Def. εἶτα καὶ αὐτῇ προσαπέβαλλυται.

XI. pag. 176. *Procopii Sophiſtae Epiſtolae numero CXII.* (1) quae quum duplo ferme plures ſint, quam in Collectione Cuiaciana, quam paullo ante citavimus, a p. 429. ad p. 447. viſum eſt ſingularum initia, & inſcriptiones prius eodem ordine, quo iacent in Codice, deinde iuxta alphabeti litteras proferre. In Codice igitur hunc ordinem obtinent:

I. pag. 176. inſcrib. Καισαρείῳ καὶ Εὐβούλῳ.
Inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἀλλ᾽ οὐδὲ τοῦτόν φασι, κ. λ. Habetur in cit. edit. p. 430.

II. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι. Haec non occurrit in dicta edit. quod de ſequentibus etiam, ubi nulla ipſius fiat mentio, velim intelligas.

III. pag. ead. *b.* Πυθίῳ.
Εἴ μοί τις προσελθὼν ὡ πρότερον.

IV. Γερμανῷ.
Ὅσον οἱ ἀγαθοὶ λυποῦσιν. Edit. pag. 430.

V. Ἰωάννῃ.
Εἰ τῆς περὶ φίλους. Ibidem.

VI. pag. 177. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε.

VII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. Ibid. pag. 431.

VIII. pag ead. *b.* anepigrapha.
Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη.

IX. Ἱερωνύμῳ.
Ἐγὼ μὲν τῆς ἀδελφῆς λανθάνειν.

X. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἡ μὲν λιποῦσα διὰ τὴν σιγὴν ὥρα. Ibid.

XI. pag. 178. Ζαχαρίᾳ.
Αὖθις ἡμῖν μετὰ τοῦ χειμῶνος. Ibid.

XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἰδού σοι καιρὸς πάλιν. Ibid. p. 432.

XIII. Ἀλυπίῳ . . . (2)
Σόλωνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδή.

XIV. pag. ead. *b.* Παλλάδῃ.
Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετήν.

XV. Νεφαλίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. εἰς ἔργον δὲ. Ibid. pag. 429.

XVI. Γεσσίῳ ἰατροσοφιστῇ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα.

XVII. pag. 179. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Πάλιν γράμματα παρ᾽ ὑμῖν. Ibid. p. 432.

XVIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ὡς ἔοικεν, ὦ λῷστε, τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων.

XIX. Ἐπιφανίῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἥσθα κινεῖν.

XX. Στρατηγίῳ καὶ Ἰλασίῳ.
Πάλιν ἡμῖν (ſic) ἐκ τῶν ἀμπέλων. Ibid.

XXI. pag. ead. *b.* Σωσιανῷ ἀδελφῷ.
Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστής.

XXII. Ἰωάννῃ.
Ὁ λογιώτατος Διόδωρος. Ibid.

XXIII. Διοδώρῳ.
Τοῦτο ἐκεῖνο, ὃ καὶ προσδοκῶντί μοι γέγονεν.

XXIV. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ.
Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς.

XXV. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. Ibid. p. 429.

XXVI. pag. 180. Εὐσεβίᾳ.
Εἰ τοὺς ποθοῦντας καὶ μία. Ibid. pag. 433.

XXVII. Ἠλίᾳ.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα. Ibid. p. 445.

XXVIII. Βίκτορι ἀδελφῷ.
Δέδεγμαι τὸ βιβλίον το πρὸ τῆς πείρας.

XXIX. Διοδώρῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ὅτι περιφρονεῖς.

XXX. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ἔγνων, ὅσον ἠδίκεις πρότερον.

XXXI. Τῷ αὐτῷ.
Ὅσης ἀπήλαυσε παρ᾽ ὑμῶν τῆς εὐνοίας.

XXXII. Δωροθέῳ.
Δεινός ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρὰ μεγάλα ποιεῖν.

XXXIII. pag. 181. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ὦ πόσα δύνανται. Ibid. pag. 433.

XXXIV. Γλασίῳ.
Εἰ τὰ τῶν φίλων. Ibid.

XXXV. Ἠλίᾳ.
Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. Ibid. pag. 434.

XXXVI. Ζαχαρίᾳ καὶ Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εὖγε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων.

XXXVII. pag. ead. *b.* Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Σὺ μὲν ἐγκαλεῖς ὡς παρέχοντο.

XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν. Ibid. pag. 445.

XXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Νῦν ὄντως ἔγνων. ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος. Ibidem, ubi tamen aliquantum diverſa in medio.

XL. pag. 182. Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν.

XLI. Θωμᾷ ἀδελφῷ.
Νῦν ὄντως ἡμῖν ἀνθοῦσι δίκη καὶ μοῦσαι. Ib. p. 434.

XLII. Τῷ αὐτῷ.
Ἕνεκα τῶν ὑμετέρων γραμμάτων μετειληφώς.

M XLIII.

(1) In Codice vero ob duplicatos numeros 64. & 65. apparent CX, totidemque in ſuo Catalogo innuit Montfaucon.

(2) Titulus eſt longior, ſed reliqua, utpote mirum in modum nexibus implicita, adſequi minime potuimus.

XLIII. pag. ead. *b.* Τῷ αὐτῷ ἀδελφῷ.
Ἐγώ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως, ὥσπερ εἰκός.
XLIV. Ζαχαρίᾳ ϗ Φιλίππῳ.
Τὸν θαυμαστὸν Ἰουλιανὸν ϗ ἄλλως μέν.
XLV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Ἡ πατρὶς. σὺν θεῷ δὲ εἰρήσθω,
XLVI. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Ἰδού σοι καὶ πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δὲ τί παθών,
XLVII. pag. 183. Κωνσταντίνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν, τὴν καλὴν ἐκείνην.
XLVIII. Ὀλυμπίῳ,
Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον ϗ πρότερον ἤδη φιλῶν.
XLIX. Σωσιανῷ.
Ἔπρεπεν ἄρα κἀμὲ θαῤῥοῦντα χαίρειν.
L. Ὀλυμπίῳ,
Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σοῦ μελετωμένην,
LI. pag. ead. *b.* Σιλβανῷ.
Ἐξέκρουσας ἡμᾶς ἐλπίδος.
LII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ,
Ἰδού σοι πάλιν ἐπιστολὴ παρ' ἡμῶν, καὶ πάλιν σύ,
LIII. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τίς ἂν γενοίμην ἐραστὴν ϗ ἀδελφόν.
LIV. pag. 184. Ἐπιφανίῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἀπεῤῥιμμένων ἡμεῖς,
LV. Ἰωάννῃ.
Εἰ τὴν φιλίαν ἐψευσμένην δείκνυσι τὸ σιγᾷν.
LVI. Στεφάνῳ.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς, ἐπιποθοῦντας. Ib. p. 435.
LVII. pag. ead. *b.* Ζαχαρίᾳ ϗ Φιλίππῳ ἀδελφοῖς.
Ὅσῳ τῷ περὶ ὑμᾶς κεκράτημαι πόθῳ.
LVIII. Φιλίππῳ ἀδελφῷ.
Εἰ τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον, Ibid.
LIX. Ἐπιφανίῳ.
Εἰ λαλούντων μὲν ἡμῶν σιωπᾷς,
LX. Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς.
Τὸν δεῖνα φθάσαι ὑμῖν συνέστησα.
LXI. pag. 185. Τοῖς αὐτοῖς.
Πάλιν ἥκει καιρὸς γράμματα πρὸς ὑμᾶς, Ibid. p. 446.
LXII. Ἀθηνοδώρῳ.
Δεξάμενος τὸ βιβλίον, ὑμῖν μὲν χάριν.
LXIII. Σωσιανῷ.
Ὁ θαυμάσιος Ἀλφαῖος ἀπήγγειλέ μοι.
LXIV. Ζαχαρίᾳ ἀδελφῷ.
Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν, ὅπερ ἔδει, Ibid. pag. 435.
LXV. Νεστορίῳ,
Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς, Ib. p. 446,
LXIV, (ſic) Νηφαλίῳ.
Εἰς ὅσον ἥκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος.
LXV. (ſic) pag. ead. *b.* Θωμᾷ.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εὐφραίνειν. Ibid. p. 436, (per errorem 434.)
LXVI. Παλλαδίῳ.
Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολὴ ἐῤῥωμένη,
LXVII. Νεστορίῳ.
Ἥσθην σου τῇ καλῇ ϗ λίαν ἐπιστολῇ.
LXVIII. pag. 186. Στεφάνῳ.
Σὺ μὲν ἔτι σιγᾷς, ϗ ταῦτα τὴν δάφνην,
LXIX. Διοδώρῳ.
Ὁ φέρων σοι τὴν ἐπιστολήν,
LXX. Κάστορι.
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολήν, Ibid.
LXXI. pag. ead. *b.* Γελασίῳ.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον καρπόν. Ibid. p. 437.
LXXII. Νεστορίῳ.
Χρέμυλος τετελεύτηκεν. Ibid. pag. 436. (per errorem 434.)
LXXIII. Ζαχαρίᾳ ϗ Φιλίππῳ.
Τὰ ὑμέτερα γράμματα ϗ τὴν εἰς ὑμᾶς,
LXXIV. Διοδώρῳ,
Ὤιμην σε τὴν τῶν μαρτύρων παρ' ἡμῖν,
LXXV. pag. 187. Εἰρηναίῳ.
Τοῖς περιζώναιον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν.
LXXVI. Εὐσεβίῳ ϗ Ἡλίᾳ.
Ἐγὼ ϗ παρέσται ὑμᾶς. Ibidem.
LXXVII. Φαίδρῳ,
Οὕτως ἄρα τῆς τύχης εἰκόνες ἦσαν οἱ λόγοι, Ibid. p. 437. aliquantum initio diverſa.
LXXVIII. Ἱερωνύμῳ,
Πάλιν Αἴγυπτος ϗ τρυφή. Ibid.
LXXIX. Ζαχαρίᾳ ϗ Φιλίππῳ.
Ὁ καλὸς Ἰωάννης ϗ τοῦ γένους ὑμᾶς.
LXXX. pag. ead. *b.* Τοῖς αὐτοῖς ἀδελφοῖς,
Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. Ibid. p. 446,
LXXXI. Τοῖς αὐτοῖς.
Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν ϗ πάλιν ἕτερος ὄχλος.
LXXXII. Τοῖς αὐτοῖς.
Τοσοῦτον ἡμᾶς τὸ τάχος κατέπληξε.
LXXXIII. Ἱερωνύμῳ.
Σὺ μέν, ὦ βέλτιστε τῶν ἐξ ἡμῶν.
LXXXIV. Ἀγαπητῷ,
Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν.
LXXXV. pag. 188. Δωροθέῳ.
Ἤδη με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν γράφειν,
LXXXVI. Στεφάνῳ.
Ἔτι σιγᾷς, ἔτι τῶν ἠμελημένων ἡμεῖς.
LXXXVII. Σαβίνῳ.
Εἰ τοῖς ὀρθῶσιν ἡμέρα μία πρὸς γῆρας ἀρκεῖ,
LXXXVIII. pag. ead. *b.* Ὠρίωνι.
Ἀεί σε φέρων τῇ μνήμῃ μικροῦ μοι.
LXXXIX. Ἀπολλωνίῳ.
Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλουτῶν μὲν ἀρετῇ,
XC. Διοδώρῳ,
Δέδεγμαί σου πάλιν ἐπιστολήν, τοῖς μὲν λόγοις σαφῆ, Ibid. pag. 437.
XCI. pag. 189. Νηφαλίῳ.
Τὰ μετὰ δὲ ὑμῶν γράμματα πρὸς τὴν πανήγυριν,
XCII. Σίλᾳ.
Ὁ καλὸς Μακάριος σπουδῆς ἕνεκεν ϗ τρόπων,
XCIII. Μακαρίῳ.
Τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας γλυκύ σου. Ibid. pag. 438,
XCIV, Διοδώρῳ,
Τί τοῦτο πέπονθας ὁ πολὺς τὴν γλῶτταν.
XCV. pag. ead. *b.* Ἐπιφανίῳ.
Οἶμαί σε ποιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι.
XCVI. Ζαχαρίᾳ ϗ Φιλίππῳ.
Ὅσης με τῆς φιλοτιμίας ἐνέπλησας, Ibid. pag. 446.
XCVII. p. 190. Γεννεσίῳ.
Ἥσθην, ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον, δι' ὑμῖν.
XCVIII. Στεφανίῳ.
Ἥσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν, ἣν ἠδόμην. Ibid. p. 438.
IC. Ἀντιόχῳ.
Ὅσης ἐπὶ σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτον.
C. Στεφάνῳ.
Οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρυσίον ὁρᾷς.

CI.

CI. pag. ead. *b.* Συσιανῷ ϗ Ἰουλίῳ.
Οἷά μοι συνέβη δεξαμένῳ τὴν ὑμετέραν ἐπιστολήν. Ibid. p. 439.
CII. Διοδώρῳ.
Σὺ μὲν ἡμῶν σκυπτεῖς (ſic) τὴν σιωπὴν, ἐγὼ δέ σου τὴν ἀλαζόνειαν. Ibid. p. 440.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Τον εὐλαβέστατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα.
CIV. pag. 191. Νόννῳ.
Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠρνῆσθαι τὰ μείζω ποθῶν.
CV. Γερωνύμῳ ϗ Θεοδώρῳ.
Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνων μὲν ϗ πάλαι.
CVI. Ἑρμείᾳ.
Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τῶν πρὸς ἐμὸ γραμμάτων.
CVII. Ὠρίωνι.
Περιττὸν οἶμαι γράφειν πρὸς ἄνδρα.
CVIII. pag. ead. *b.* Ἀνατολίῳ.
Πολλά μοι ϗ λαμπρὰ τὰ συνεστῶντα.
CIX. Δωροθέῳ.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερὰ περιβαλεῖν.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Πάλιν εὐσεβείας καιρὸς, ϗ πάλιν πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὁ δρόμος.

Earumdem Procopii Epiſtolarum Index ordine alphabetico digeſtus, adiunctis etiam numeris, quibus in Codicis margine diſtinguuntur.

Ἀεί σε φέρων τῇ μνήμῃ, μικροῦ μοι. 88.
Δέδεγμαί σου πάλιν ἐπιστολὴν τοῖς, μὲν λόγοις. 90.
Δέδεγμαι τὸ βιβλίον τὸ πρὸ τῆς πείρας. 28.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα κινεῖν. 19.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα πτερά. 109.
Δεινὸς ἄρα τις ἦσθα τὰ σμικρά. 32.
Δεινὸς ἄρα τις οἶσθα κατηγορίαν. 84.
Δεξάμενος τὸ βιβλίον. ὑμῖν μὲν χάριν. 62.
Δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν. 40.
Διεψεύσθημεν ἐλπίδος μακρᾶς. 65.
Ἐγὼ ϗ παρόντας ὑμᾶς. 76.
Ἐγὼ μὲν τῆς ἀδελφῆς λανθάνειν. 9.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην σε τὸν Νεῖλον πάλαι. 2.
Ἐγώ σου τὴν ἐπιστολὴν ἀσμένως. 43.
Εἰ λαλούντων μὲν ἡμῶν σιωπᾷς. 59.
Εἴ μοί τις προσελθὼν ὡ πρότερον. 3.
Εἰς ὅσον ἥκει τῆς ἀπορίας ὁ Στέφανος. 64.
Εἰ τὰ τῶν φίλων. 34.
Εἰ τὴν φιλίαν ἐψευσμένην δείκνυσι. 55.
Εἰ τῆς περὶ φίλους. 5.
Εἴ τις χρημάτων ἐστὶν ἐραστής. 21.
Εἰ τοῖς γονεῦσι τὸ προσῆκον. 58.
Εἰ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα μία. 87.
Εἰ τὶς ποθοῦντας ϗ μία. 26.
Ἐξίφρυσας ἡμᾶς ἐλπίδος. 51.
Ἔοικα τῶν ὑμετέρων γραμμάτων. 42.
Ἔπρεπον ἄρα κἀμὲ θαῤῥοῦντα. 49.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκεῖς. 56.
Ἔτι παρὰ τὸν Νεῖλον οἰκῶν. 47.
Ἔτι σιγᾷς, ὅτι περιφρονεῖς. 29.
Ἔτι σιγᾷς, ὅτι τῶν ἀπεῤῥιμμένων. 54.
Ἔτι σιγᾷς, ὅτι τῶν ἠμελημένων. 86.
Εὖγε τῶν ὑμετέρων γραμμάτων. 36.
Ἤδη με μέλλοντα πρὸς τὴν προτέραν. 85.
Ἡ μὲν λιποῦσα. 10.
Ἡ πατρὶς σὺν θεῷ εἰρήσθω. 45.
Ἡ περὶ τῆς σῆς παιδεύσεως φήμη. 8.
Ἤσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, εἰς ἔργον δέ. 15.
Ἤσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν, ἣν ἠδόμην. 98.
Ἤσθην, ὅτι τὸν καλὸν Δωρόθεον. 97.
Ἤσθην σου τῇ καλῇ ϗ λίαν. 67.
Ἡ τῆς ὑμετέρας σοφίας ἐπιστολή. 66.
Ἰδού σοι ϗ πάλιν ἕτερα γράμματα. σὺ δέ. 46.
Ἰδού σοι καιρὸς πάλιν. 12.
Ἰδού σοι πάλιν ἔτι ἀλῆ παρ' ἡμῶν. 52.
Λῦσον ἡμῖν μετὰ, κ. λ. 11.
Μακρὸν ἡμῖν ἐσίγησας. 7.
Νῦν ἔγνων, ὅσον ἠδίκεις πρότερον. 30.
Νῦν ὄντως ἔγνων ὡς οὐκ ἦν ἄρα λόγος. 39.
Νῦν ὄντως ἡμῖν ἀνθοῦσι δίκη. 41.
Ὁ εὐλαβέστατος Μαρτύριος, πλουτῶν. 89.
Ὁ θαυμάσιος Ἀλφαῖος ἀπήγγειλέ μοι. 63.
Οἷά μοι συνέβη. 101.
Οἶμαί σε πνιεῖσθαι λίαν ἐν θαύματι. 95.
Ὁ καλὸς Ἰωάννης ϗ τῷ γένει. 79.
Ὁ καλὸς Μακάριος σπουδῆς ἕνεκεν. 92.
Ὁ λογιώτατος Διόδωρος. 22.
Ὁ μὲν χειμὼν ἡμῖν. 38.
Οὕτως ἄρα τῆς τύχης εἰκόνες ἦσαν. 77.
Ὁ σης ἀπήλαυσε παρ' ὑμῶν τῆς εὐποιίας. 31.
Ὅσης ἐπὶ σοὶ τῆς ἐλπίδος διήμαρτεν. 99.
Ὅσης με τῆς φιλοτιμίας. 96.
Ὅσον οἱ ἀγαθοὶ λυποῦσιν. 4.
Ὅσῳ τῷ περὶ ὑμᾶς κεκράτημαι πόθῳ. 57.
Ὁ τὴν ἐπιστολὴν ὑμῖν ἐπιδιδούς. 80.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρυσίον ὁρᾷς. 100.
Ὁ φέρων σοι τὴν ἐπιστολήν. 69.
Πάλιν Αἴγυπτος ϗ τρυφή. 78.
Πάλιν γράμματα παρ' ὑμῖν. 17.
Πάλιν εὐσεβείας καιρός. 110.
Πάλιν ἥκει καιρός. 61.
Πάλιν ἡμῖν ἐκ τῶν ἀμπέλων. 20.
Πάλιν ὑμῖν ἐπιστολὴν, ϛ πάλιν ἕτερος. 81.
Περιττὸν οἶμαι γράφειν. 107.
Πολλά μοι ϗ λαμπρά. 108.
Πολλὴν ἡμῖν κατὰ σοῦ μελετωμένην. 50.
Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. 1.
Σὲ μὲν, ὦ βέλτιστε τῶν ἐξ ἡμῶν. 83.
Σόλωνι τῷ νομοθέτῃ ἐπειδὴ. 13.
Σὺ μὲν ἐγκαλεῖς, ὡς παρῴχοντο. 37.
Σὺ μὲν ἔτι σιγᾷς. ϗ ταῦτα τὴν δαφνην. 68.
Σὺ μὲν ἡμῶν σκοπεῖς τὴν σιωπήν. 102.
Σὺ μὲν τὴν ἐρωμένην ἠρνῆσθαι. 104.
Τὰ κατὰ τὸν ἄριστον τόνδε. 6.
Τὰ μετὰ ἐξ ὑμῶν γράμματα. 91.
Τὰ ὑμέτερα γράμματα, ϗ τήν. 73.
Τὴν παρ' ὑμῶν ἐδεξάμην ἐπιστολήν. 64.
Τὴν τῶν μέγα δυναμένων ἀρετήν. 14.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτὰς ἔδοξα. 16.
Τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν εἰς χεῖρας λαβὼν, αὐτόν σε παρόντα. 27.
Τὴν ὑμετέραν σοφίαν ἔγνων. 105.
Τῆς μὲν προλαβούσης σιωπῆς. 24.
Τῆς περὶ ἡμᾶς εὐνοίας. 93.
Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς. 35.
Τίς ἂν γενοίμην ἐραστήν. 55.
Τί τοῦτο πέπονθας ὁ πολύς. 94.
Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν. 25.

Τοῖς περιζώνειον τὴν ἐμὴν εὔνοιαν. 75.
Τὸν δεῖνα φθάσας ὑμῖν συνέστησα. 60.
Τὸν εὐλαβέστατον Τιμόθεον, τὸ μὲν σχῆμα. 103,
Τὸν θαυμαστὸν Ἰουλιανὸν ϗ ἄλλως. 44.
Τὸν θαυμαστὸν Στρατήγιον ϗ πρότερον. 48.
Τὸ παρ' ὑμῖν χωρίον. 71.
Τοσοῦτος ἡμᾶς τὸ πάχος. 82.
Τὸ ὑμέτερον μέγεθος διὰ τοῦ. 106.
Τοῦτο ἐκεῖνο ὃ ϗ προσδοκῶν, 23.
Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 65,
Τῷ φέροντι τὴν ἐπιστολήν. 70.
Χρέμυλος πεπλούτηκεν. 72.
Οἴμην σε τὴν τῶν μαρτύρων, 74.
Ὦ πόσα δύνανται. 33.
Ὡς ἔοικας, ὦ λῷστε. 18.

Ex hac Epp. alphabetica ſylloge videre eſt, ex CXII. Procopii Epiſtolis, quae in hoc continentur Codice, XXXIX. tantummodo editas eſſe in Collectione Cuiaciana; in qua tamen quum ſint LX. lubet etiam reliquarum XXI. quae viciſſim in Codice deſiderantur, initia per litteras alphabeti exhibere. Eae vero ſunt;

I. Ἰωάννῃ.
Inc. Δέδεγμαί σου τὴν φίλην. Edit. pag. 439.
II. Διοδώρῳ.
Δέδεγμαι τὰς καλὰς ἰσχάδας. pag. 441.
III. Μυσαίῳ.
Δέδεγμαι τὴν βίβλον ποθεινοτάτην, pag. 447,
IV. Ἰωάννῃ.
Ἐζήλωκά σε τῆς γνώμης. pag. 446.
V. Κληδονίῳ.
Εὖγε τῆς ἐν τοῖς γράμμασι. pag. 443.
VI. Δωροθέῳ.
Ἦν ἄρα τοῖς ποθοῦσιν. pag. 441.
VII. Ἐπιφανίῳ.
Καλῶς ἄρα ᾔδει. pag. 447.
VIII. Παγκρατίῳ.
Οἱ τὰς σειρῆνάς ποτε. pag. 438.
IX. Μυσαίῳ.
Ὁ λογιώτατος Παλλάδιος. pag. 444.
X. Νηφαλίῳ.
Ὅσον ἡμῖν πάλαι τὸν θυμόν. pag. 438,
XI. Μεγέθιος Προκοπίῳ.
Ὅτε πρῶτον εἰς μέσους. pag. 444.
XII. Σωζομένῳ.
Οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡμῖν. pag. 442.
XIII. Παγκρατίῳ.
Οὕτω παρορᾷς τοὺς ποθοῦντας; pag. ead,
XIV. Ἡλίᾳ ἐπισκόπῳ.
Πολλῶν ὄντων εἰπεῖν. pag. ead.
XV. Νηφαλίῳ.
Σὺ μὲν πλήθει χρημάτων. pag. 447.
XVI. Κυριακῷ.
Τὰ μὲν σὰ δῶρα. pag. 442.
XVII. Γεσσίῳ.
Τῆς μέχρι νῦν, ὦ λῷστε. pag. 443.
XVIII. Διοδώρῳ.
Τοῖς περὶ φιλίαν ἐσπουδακόσιν. pag. 439.
XIX. Τῷ αὐτῷ.
Τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐντυχών. pag. ead,
XX. Ὠρίωνι.
Τοὺς ἀγαθοὺς τῶν φίλως ἀπόντας. pag. 442,
XXI. Γεσσίῳ παραμυθητική.
Ὡς πικρὰ τὰ καθ' ἡμᾶς. pag. 440.

XII. pag. 192. *Epiſtolae Syneſii Presbyteri Pentapolitani, numero CXV.* Exſtant inter editas Pariſ. A. MDCXXXIII. fol. interprete Dionyſio Petavio S. I. presbytero a pag. 157. ad pag. 294. praeter duas, quae incidunt in Codice pag. 215. quarum altera inſcripta Τῷ ἐπισκόπῳ, inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις ἡδὺ τὸ ἔαρ. Altera τῷ αὐτῷ, inc. Ὁ Λαέρτου παῖς ὁ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, κ. λ. iſtarum enim initia non invenimus, Ex editis autem in hoc Codice ſequentes habentur, nimirum a prima uſque ad LXIV. incluſive (excepta XXXVII. quae deeſt) tum a LXVIII, ad XC. incluſive (exceptis duabus, nimirum LXXIX. quae inc. Οὐδὲν ἐγὼ, κ. λ. (1) & LXXXIII. quae deſunt) praeterea XCIII. XCV. XCVII. XCVIII. IC. CXIII, CXIV. CXVIII. CXXI. CXXII. CXXIV. CXXV. CXXVI. CXXVIII. CXXX. CXXXI. CXXXIII. CXXXV. CXXXVII. CXXXVIII. CXL. CXLVI. CXLVIII. CXLIX. CLI. CLII. CLIV. & CLV. ordine tamen diverſo. Prima enim in Codice, eſt CXLVI. in edit. & inc. Οἶμαί σε ϗ πρὸ εὐχῆς. Vltima vero eſt, quae in edit. XCV. & deſ. ἀναστρεφόμενος. Notandum quoque eſt, pleraſque anepigraphas eſſe. Heic quoque ad reliquum paginae, quod vacuum ſupererat ſpatium implendum, eadem recentior manus, de qua ſupra §. X. alia quaedam exaravit, nimirum Πρόγραμμα, *Edictum*, quod inc. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ δοὺς ἡμῖν τά τε ἄλλα. Deſ. τῇ δυνάμει ϗ τῷ ὕψει σου ἀντιλαμβανόμενον. *Antipatri Sidonii Epigramma in Homerum,* (2) quod inc.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου, κ. λ. *XIV. artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio.* Inc. Εὐκλείδης γεωμετρίαν, Ἀπελλῆς βοτανικῆς, κ. λ. Et alia pauca *de primis rei agrariae, aedificatoriae, ſagittariae, &c. auctoribus ante diluvium.* Inc. Ὁ τοῦ Ἀδὰμ πρωτότοκος ὧδε Κάϊν ἔδειξε τὴν γεωργικὴν, κ. λ.

XIII. pag. 217. Sequuntur *Nicolai Calliclis* (3) *iambica quaedam Carmina in obitum,* ut videtur, *Andronici Palaeologi;* quae quum brevia ſint, neque inter alia pauca ipſius Epigrammata una cum Theodori Prodromi, & aliorum poëmatiis edita Baſileae apud Ioannem Bebelium MDXXXVI. in 8. occurrant, ac propterea Fabricio ipſi fuerint ignota (4), viſum eſt heic integra ſubiicere.

I. Τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῶν ἰατρῶν κυρίου Νικολάου τοῦ Καλλικλέως ἐπιτύμβιοι ἴαμβοι. Τὰ πρόσωπα, Ξένος ϗ Τύμβος. *Sapientiſſimi medicorum magiſtri D. Nicolai Calliclis* (5) *iambi ſepulcrales. Interloquuntur Hoſpes, & Sepulcrum.*

Ξέ-

(1) Binae enim Epiſtolae per errorem eodem numero LXXIX. deſignantur.
(2) Exſtat in Anthol. Lib. IV. Cap. XXVI. Num VI. ubi per errorem legitur V.
(3) Ipſum puto eſſe, ad quem exſtant Theophylacti Epiſtolae.
(4) Solos enim Iambos, qui in cit. edit. leguntur, commemorat B. G. Vol. VI. pag. 8 .. & alibi duobus in locis vix illum nominat
(5) Hunc Nicolaum male Callidem nominat Montfauc. in ſuo Catalogo.

Ξένος,
Μέγαν ὁρῶ σε, τύμβε. Τύμβος. Μὴ πλανῶ, ξένε,
Τρισσοὶ μένουσιν ἔνδον. Ξ. Εἰπὲ ϗ τίνες.
Τ. Μήτηρ, πατὴρ, ϗ τέκνον. ἔμπικρος λόγος.
Ξ. Γένος τὸ μητρὸς οἷον; Τ. Ἐκ Δουκῶν, ξένε.
Ξ. Φὴς τὴν σεβαστὴν Ἄνναν; Τ. Αὐτήν σοι λέγω.
Ξ. Ναὶ ϗ τὸ πατρὸς φράζε. Τ. Παλαιολόγος.
Ξ. Γεώργιον φεῦ τὸν σεβαστὸν μοι λέγεις.
Εἰπεῖν ἔχεις τὸν παῖδα. Τ. Γεῦε φεῦ δακρύσεις.
Ξ. Ἆρ' ἡλικιῶσαν εἶχεν, ἢ χρυσῆν κόμην;
Τ. Χρυσῆν. Ξ. Ἐκυματοῦτο πρὸς τὸν αὐχένα;
Τ. Ναὶ τῷ ζεφύρῳ παρπείοντι πολλάκις.
Ξ. Ἔστησας ἡμῖν πᾶσαν ὀρθὴν τὴν τρίχα.
Τ. Ἂν γνῷς τὰ λοιπά. Ξ. Φράζε πρὸς τοῦ κειμένου,
Τὸ βλέμμα τούτου ποῖον; Τ. Ὡς τόξου δόναξ,
Ξ. Ἔπληττε πρὸς τὰ στέρνα; Τ. Ναὶ τὴν καρδίαν.
Ξ. Μὴ πικρὸν ἦν τὸ τραῦμα; Τ. Γλυκάζον, ξένε.
Ξ. Τὸ χρῶμα τούτῳ ποῖον; Τ. ὀφθαλμοῦ δρόσος,
Ὡς γάλα λευκὸς, ἐξέρυθρος ὡς ῥόδον.
Ξ. Πρόσθες τὸ λοιπόν. Τ. Πρόσχες ἐξηγουμένῳ.
Ξ. Τὰ ῥεῖθρα τούτου πῶς ἔχειτο τοῦ λόγου;
Τ. Ὡς ὄμβρος ἡδὺς, ὥσπερ αἰθρία δρόσος.
Ξ. Ποταπὸς ἦν τὰ στέρνα; Τ. Σιδηροῦς, ξένε.
Ξ. Ὁποῖος ἦν τὰς χεῖρας; Τ. Ἀρχαῖος Δούκας,
Ὡς Ἀνδρόνικος ἄλλος, ἢ Κωνσταντῖνος.
Ξ. Ἐς ἄνδρας οὗτος ἦλθεν ἐντελῆ χρόνον;
Τ. Ἴουλος οὔπω τὴν γένυν ἐζωγράφει.
Ξ. Πῶς ἦν ἀριστεὺς ϗ πρὸ τῆς ἡλικίας;
Τ. Ἐκ τῶν λεόντων τίκτεται βρέφος λέων.
Ξ. Ἤδη νοῶ τὸν παῖδα. Τ. Καὶ τίς ἦν, λέγε.
Ξ. Σεβαστὸς Ἀνδρόνικος ἐκ Δουκῶν γένους.
Τ. Αὐτὸν λέγεις ἐκεῖνον. Ξ. Πῶς θνήσκει τρόπῳ;
Τ. Ἐκ συγκοπῆς. Ξ. Ἄφυκτα φεῦ τὰ τῆς νόσου,
Μὴ ϗ πρὸ πατρὸς οὗτος ἦλθεν εἰς τάφον;
Τ. Ναὶ ϗ πρὸ μητρὸς, ἀλλὰ ϗ τῆς συζύγου.
Ξ. Οἰκτρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα. πλὴν σώζεσθέ μοι
Γῆν πρᾳεῖαν ὡς κλῆρον εἰσδεδεγμένοι.
Τ. Καὶ σὺ, ξένε, θρηνοῦντα νεκροὺς τοὺς φίλους
Κατιθῦναι τὸ θεῖον εἰς σωτηρίαν.

II. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ σεβαστοῦ μακαρίτου κυρίου Ἀνδρονίκου. *Eiuſdem in ſepulcrum Auguſti, beataeque memoriae D. Andronici.*

Πικρὸν τάφος πᾶς. εἰ δὲ ϗ τέκνου τάφος,
Διπλοῦν τὸ κακόν. εἰ δὲ ϗ χρηστοῦ τέκνου,
Πλεῖον τὸ δεινόν. εἰ δ' ἀριστέως πάλιν,
Ἡ συμφορὰ πῦρ. εἰ δὲ νυμφίου νέου,
Ἡ καρδία ῥάγηθι τῶν γεννητόρων.
Προήρπασας, παῖ, τῶν τεκόντων τὸν τάφον,
Ὡς πατρικόν τι κτῆμα ϗ κλῆρον μέγαν.
Πιστῶν δ' ἀφυπνοῖς ὥσπερ ἑκόντων λέων,
Ἡμῖν λοιπὸν τὸν θρῆνον ὡς κλῆρον νέον,
Πεπτώκαμεν ποι κρᾶμα κένδυ πικρίας,
Ἐμύσαμεν πρὸς πάντα πάνθ' ἡμῖν κόνις,
Καὶ θνήσκομεν τὸ μεῖζον. ἀλλ' ἡμᾶς δέχου
Σοὶ συμμενοῦντας τὴν μακρὰν παροικίαν,
Μεθ' ἣν μεταστήημεν εἰς τόπον χλόης,
Εἰς πραεῖαν γῆν, εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.

III. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰκόνα τὴν ἱσταμένην ἐπάνω τοῦ τάφου. *Eiuſdem in imaginem poſitam ſuper ſepulcrum.*

Στάχυν πάθει τμηθέντα, ϗ βότρυν νέον
Σπλαγχνῶν ὁμοῦ τὸ τέκνον ἁρπαγὸν βίου
Σοὶ τῇ πανάγνῳ νῦν παριστῶ παρθένῳ,
Τούτῳ γενοῦ τὰ πάντα, φῶς, σωτηρία,
Ἐδὲμ τρυφῆς χωρίον, ἢ χλόης τόπος,
Καὶ ζῶν ὕδωρ, ϗ κόσμος εἰς θεῖον γάμον,
Ἡ τοῦ πεσόντος ταῦτά σοι μήτηρ, κόρη,
Τὸν σοὶ τέκνον κοσμοῦσα κόσμε τοῦ γένους.

IV. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν χρυσῆν εἰκόνα τὴν κεκλημένην ἐν τῷ τάφῳ. *Eiuſdem in auream imaginem poſitam in Sepulcro.*

Τὸ τῆς ἐμῆς βλάστημα γαστρὸς εὔχομαι
Τὸν κλεινὸν Ἀνδρόνικον ἄτμητος μένειν.
Ῥίζη δ' ἐπῆλθε τὴν τομὴν πρὸ τοῦ κλάδου.
Ἐπεὶ δὲ τοῖς σοῖς ἀκαταλήπτοις λόγοις
Θάνατος ἐξέκοψεν ἄωρος, λόγε,
Καὶ τάφος αὐτὸν συγκροτεῖ παρ' ἐλπίδα,
Δέησιν οἰκτρὰν τῆς κυησάσης δέχου,
Καὶ τοῦτον ὡς εὔοσμον ἄνθος προσδέχου.

V. Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἑτέραν. *Eiuſdem in aliam* (ſc. *imaginem*.)

Καὶ ζῶν ἐγώ σε μάρτυς ἀπλέτων σκέπην
Χειρὸς δὲ τῆς σῆς ϗ θανὼν ἐδεξάμην
Σὺ σκορπίσῃς μοι πνεῦμα τῆς πονηρίας,
Πικροὺς ἀπηνεῖς ψυχικοὺς ὀδοστάτας·
Σὺ τοῦ νοός μου φώτισον τὴν λυχνίαν.
Ἰσχυρὸς εἶ τὰ πάντα, πάντα μοι γίνου
Μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐσομωμένος.

XIV. pag. ead. Sequuntur quaedam *Declamationes Rhetoricae*, ſuppreſſo auctoris nomine, quarum tituli ſunt: I. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Αἴας ἰδὼν ἐν ᾅδῃ τὸν Ὀδυσσέα μετὰ σώματος. *Quae verba diceret Aiax videns apud inferos Vlyſſem cum corpore.* Inc. Ὀδυσσεὺς οὗτος ἐνταυθοῖ μετὰ σώματος; κ. λ. Deſ. ϗ καταδῦναι πάλιν ἐνθάδε εἰς τάρταρον. II. p. 218. Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ζεὺς ἰδὼν τὴν Ἰὼ μεταβληθεῖσαν εἰς βοῦν. *Quae verba diceret Iuppiter videns Ino in vaccam converſam.* Inc. Ἀφροδίτης ϗ τῶν Ἀφροδίτης κατηγορήσω θεῶν; κ. λ. Deſ. ϗ γλυκὺν ἐπιγνῶναι τὸν ἔρωτα. III. pag. ead. *b.* Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἄδραστος νικησάντων Θηβαίων ϗ μὴ ἐώντων ταφῆναι τοὺς πεσόντας Ἀργείους. *Quae verba diceret Adraſtus, Thebanis poſt victoriam non permittentibus ſepeliri Argivos, qui in bello occubuerant.* Inc. Ὢ δυστυχοῦς στρατείας; Deſ. ϗ δέξομαι ἄσπαρτον ἐπὶ μακρόν. IV. pag. 219. *b.* Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἰσμηνίας ὁ αὐλητὴς βιαζόμενος παρὰ Ἀλεξάνδρου ἐπαυλῆσαι τῇ τῶν Θηβῶν καταστροφῇ. *Quae verba diceret Iſmenias tibicen ab Alexandro coactus tibiis canere ſuper Thebarum everſionem.* Inc. Ὦ παῖ Φιλίππου, τίνα ταύτην προὔβαλες τὴν ὑπόθεσιν; Deſ. προσῆκον ἐπαυλῆσαι ϗ γεωργόν.

XV. pag. 221. *Lexicon verborum iuxta alphabetum, indicans caſus, quibus ipſa iunguntur, & brevia exempla conſtructionum apponens,* auctore Anonymo. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Deſ. Ὠφελῶ δὲ, τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. Εὐριπίδης. τοῖς δεομένοισιν ὠφελεῖν. Inter litteras Χ, & Ψ p. 240. *b.* & quidem diverſa manu interiecta ſunt quaedam Etymologica valde bona.

XVI. pag. 241. *b.* Brevis Anonymi Tractatus *de dialectis Ionica, & Aeolica.* Inc. Ἰστέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. Deſ. τὰ διὰ δύο σσ εἰς ζ τρέποντες. Heic etiam ad implendum folium recentior ſcriptor *Epiſtolam Mithridatis ad Regem Mithridatem con-*

ſo-

Digitized by Google

ſobrinum ſuum exaravit, quae occurrit in Collectione Cuiaciana ſuperius cit. pag. 108.

XVII. pag. 243. *Fragmentum Lexici*, incipiens a littera Δ, & deſinens in littera E, cum ſcholiis aliquot brevibus marginalibus, rubrica conſcriptis. In ultima tandem pagina pauca quaedam fuerunt adiecta, quae propter marginis abſciſſionem detruncata, quorſum pertineant, nondum comperimus: in ipſis autem verſus etiam iambici quidam intermixti ſunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. circiter XIV. charactere utplurimum minuto & per compendia exarato. Conſtat foliis 253.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XXXIV. I. pag. 1. S*Ophoclis Tragoediae III.* cum ſcholiis aliquot marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Aiax flagellifer*, II. pag. 64. *Electra*, III. pag. 133. *Oedipus Tyrannus*. Praecedit Poëtae Vita, auctore Anonymo, initio & fine cum edita conveniens; cui ſubiungitur primae Tragoediae argumentum, quod incipit, ut in edito; in fine vero ab ipſo recedit. Secundae argumentum idem eſt cum illo Codicis VIII. Plut. XXXI. in margine vero apponitur Epigramma *de vitae brevitate*, quale in aliis Codd. innuimus. Tertia nullam habet hypotheſim.

Plures occurrunt in hoc Codice ſubſcriptiones, eorum fortaſſe, qui variis temporibus illum poſſederunt. Prima pag. 3. *b.* ſequens eſt: Α'νδρέου τοῦμπάλτζα τοῦ μοράκτου ὑπάρχοι τοῦτο τὸ βιβλίον. *Andreae Paltza Moracti eſt hic liber*. Altera pag. 34. *b.* Τῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Νικολάυ νοταρίυ τοῦ Α'γάλωνος. *Hic liber dulcis eſt poſſeſſio Nicolai Notarii Agalonis*. Tertia pag. 131. *b.* Τῦτο τὸ βιβλίον προσφιλὲς κτῆμα πέλει Γεωργίυ δυσηπο . . . (1) τῦ Γαλησιώτυ. *Hic liber dulcis eſt poſſeſſio Georgii . . . . Galeſiotae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Conſtat foliis 179.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Scilicet

Olympionicae, & Pythionicae cum ſcholiis.

COD. XXXV. I. pag. 1. P*Indari in Olympionicas Odae XIV.* Praecedit duplex Poëtae Vita. Altera magiſtri Thomae proſaica inc. Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαιφάντου, κ. λ. Altera Anonymi metrica inc.

Πίνδαρον ὑψαγόρην Καδμηΐδος οὖδος Θήβης, κ. λ. ut in Prolegomenis editionis citatae in Cod. XXXIII. huius Plutei §. I. Subnectitur quinque ludorum, ſeu certaminum, quae apud Graecos celebrabantur, enumeratio, ſequenti diſticho expreſſa:

Πένταθλος.

Α῞λμα ποδὸς, δίσκου τε βολὴ, καὶ ἄκοντος ἐρωὴ,
Καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη, μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

ac deinde alii verſus elegi XX. *de novem poëtis lyricis*, quorum primus:

Ε'ννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήν τε.

ultimus:

Ε῎στι καὶ ἐκ Σπάρτης Δωρίδος ἁρμονίης.

Horum vero poëtarum deinceps ſubiiciuntur nomina. Scholia in primam Oden inc. Α῎ριστον μὲν ὕδωρ. Οὐδὲν ἕτερόν τι αὐτῷ βούλεται τὸ προοίμιον, ἢ τεσσάρων ὄντων τῶν ἱερῶν ἀγώνων συγκριτικῶς ἐπιδοξότερον τὸν Ο'λυμπιακὸν ἀποφῆναι. Concordant cum editis loc. cit. Scholia in ultimam deſ. σεῦ ἕκατι, ὦ νικηφόρε, ἢ πρὸς μίαν τῶν χαρίτων ἀπὸ τῦ πλήθους μετέβη. Praecedunt autem ſingulis declarationes de partibus ſtrophatum, & antiſtropharum cuiuſque Odae, editis fere conſimiles.

II. pag. 43. *Eiuſdem in Pythionicas Odae XII.* Praecedunt autem ea omnia, quae in Codice itidem XXXIII. huius Plutei adnotavimus, praeter primam ex quatuor illis hypotheſibus, quae leguntur in edit. cit. p. 185. ea enim in hoc deſideratur. Scholia item inc. Χρυσέα φόρμιγξ. Τινὲς χρυσῆν ὑποσχέσθαι κιθάραν τὸν Ἱέρωνα τῷ Πινδάρῳ, κ. λ. ut in dicto Codice. In ultimam Oden deſinunt: τῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ἀπροσδοκήτως ἐνίκησεν ὁ Μίδας κλασθέντος τοῦ καλάμου. Concordat cum edit. p. 327. Heic etiam, quemadmodum in Codice XXXIII. deſunt, quae in editione ſingulis Epiniciis Carminibus circa membra, ac metra ſingulorum praeponuntur. Tandem redit Pindari Vita a Thoma magiſtro conſcripta, quam initio Codicis praefixam innuimus, ſed in fine brevior; deſinit enim in verbis σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρὸν, quibus ſtatim adnectuntur nomina novem poëtarum lyricorum. Agmen claudit Diſſertatio *de Pindari metris*, ea omnia complectens, quae in Prolegomenis cit. edit. leguntur, incipiens a paragrapho 1 Ε'πειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ Πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ αὐτοῦ ποιήματα, κ. λ. & deſinens in verbis οἰκίαν ἰάμβοις καὶ χοριάμβοις, quae ſub finem occurrunt Capitis illius, quod inc. Η' δὲ ἐπῳδὸς ἔχει κῶλα ιγ'. κ. λ.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. vetuſtate aliquantum in primis praeſertim & ultimis paginis detritus. Conſtat foliis 90.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

Adde

Pindarum, Dionyſium Periegetem, & Heſiodum.

I. pag. 1. L*Ycophronis Alexandra* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis, quo- COD. XXXVI.

(1) Reliqua reſtaurato margine ſepulta periere.

Digitized by Google

quorum deeſt principium; quum enim primae paginae, in quibus fortaſſe Carminis, & ſcholiorum initium erat, aevo corruptae periiſſent ab alia manu ſolus Poëtae textus ſequiori tempore in novo folio ſuppletus eſt, ſcholiis praetermiſſis. Incipiunt igitur p. 2. a verbis: Θέτις, ἡ θάλασσα, ὅτι εὐθετίας αἰτία, κ. λ. quae in edit. cit. in recenſione Codicis XVII. huius Plutei, occurrunt ſub finem pag. 5. col. 2. Finis concordat cum dicto Codice XVII.

II. pag. 52. *Pindari Olympionicae* cum ſcholiis, quorum initium: Ἄριστον μέν. Τὰ ὑπερθετικὰ χωρὶς ἐκείνων, πρὸς ἃ τὴν ὑπέρθεσιν ἔχει πολλάκις λέγεται. καὶ ἔχοι ταῦτα συνυπακουόμενα, ὡς ἐνταῦθα τὸ ἄριστον. Finis: εἶτα ἐπάξει τὸ πρᾶγμα, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον, ὅμοιον τῷ, εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον, εἰ ζῇ. κατ' αἰτιατικὴν λέγεται ἐν τούτοις τοὔνομα, τὸ γὰρ λογεῖν, αἰτιατικὴν ἀεὶ λαμβάνει, ὅτε πρὸς τὸ λογόμενον ἀποτείνει. Cum iis concordant, quae ſeparatim edita ſunt in cit. Pindari edit. in calce Olympiorum, & ab aliquibus Demetrio Triclinio tribuuntur. Initium enim incidit in pag. 119. col. 2. verſ. 15. finis vero p. 182. col. 2. verſ. 8.

III. pag. 91. Περιηγητής, *Periegetes*, ſive *Dionyſii Orbis Deſcriptio*, cum gloſſis interlinearibus. Initium & finis cum edita concordat. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς Διονυσίου οἰκουμένης περιηγήσεως. ὁμοῦ στίχοι χίλιοι ρπ΄. *Finis cum Deo Dionyſii Orbis deſcriptionis, ſimul ſunt verſus MCLXXX.* (1)

IV. pag. 119. *Heſiodi Opera & Dies*, item cum gloſſis interlinearibus. Deſinunt imperfecte in verſu,

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογύνοις, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν.

qui eſt 24. ſecundae huius Poëmatis partis, quae in Collectione Graecorum Poëtarum Veterum Iac. Lectii incidit in Tom. I. p. 456.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine, cuius primae paginae vetuſtate valde ſunt depravatae. Conſtat foliis 138.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

Adde etiam

Pindari Carmina, Libanii Epiſtolas, & Anonymi Excerpta quaedam medica.

COD. XXXVII. I. pag. 1. Theocriti Syrinx, cum titulo: Ἤχημα μυσῶν ἡ Θεοκρίτου Σύριγξ. Habes pag. 60. *b.* edit. Pariſ. MDXXXIX. quam citavimus in recenſione Cod. XVI. huius Plutei §. III. cum qua concordat. In Codice praeterea tres verſiculi adponuntur hinc inde, nimirum:

Σύριζε τὴν σύριγγα τήνδε συντόνως,
Εἴ τις λόγων πέφυκας οὖνον τοκνίον,
Καὶ γάλα μυσῶν ἐξαποθλίβειν θέλεις,

Pag. ead. *b.* initium Idyllii XXVII. quod inſcribitur Διόσκουροι, deſinens in verſu:

Αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀισμένοις θανέεσθαι.

In cit. edit. pag. 54. *b.* Subſcribitur deinde nomen poſſeſſoris Codicis, hoc pacto: Βιβλίον εὐαγγελιστοῦ τοῦ σιδηροκεφάλου Ῥωμαίου καὶ τῶν φίλων, *Liber Evangeliſtae Capofeitei Romani, & amicorum*. Pag. 2. *Fragmentum quoddam Medicum*, diverſa manu exaratum, cuius initium: Τὸ κεπυλε γίνωσκε, ὅτι ἔχει δύναμιν τοιαύτην, καθαῖρον μελαγχολικώτερον χυμὸν ἀπὸ τῆς τοῦ ἐγκεφάλου, κ. λ. Pag. 3. *b.* Ὑπόθεσις Πτολεμαίου καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτόν. Ἐκ τοῦ Ἀράτου τὸ προοίμιον. *Argumentum Ptolemaei, & encomium in ipſum. Prooemium ex Arato.* Inc.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ ἐς Δία λήγετε μοῦσαι, κ.λ.

Eſt Theocriti Idyllion XVII. in cit. edit. pag. 38. Tandem pag. 5. ſequuntur eiuſdem *Bucolica*. ſeu *Idyllia XVI.* hoc ordine: I. Θύρσις, *Thyrſis*. in cit. edit. pag. 5. II. Ὁδοιπόροι, *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. Βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις, *Bucolico carmine certantes Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων. *Paſtores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. V. Θαλύσια, ἢ ἐαρινοὶ ὁδοιπόροι. *Thalyſia, ſeu verni Viatores*, ibid. pag. 18. *b.* VI. Ἀμαρυλλίς, ἢ αἰπόλος, ἢ κωμαστής. *Amaryllis, ſeu Caprarius, ſeu Comeſſator*, ibid. pag. 11. *b.* VII. Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας, *Bucolico carmine certantes Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 22. VIII. Νομεύς. ἢ Βουκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας. *Paſtor, ſeu bubulci, Daphnis, & Menalcas*, ibid. pag. 23. *b.* IX. Ἐργατίναι, ἢ θερισταί, *Operarii, vel Meſſores*, ibid. pag. 25. X. Κύκλωψ, ἢ Γαλάτεια, *Cyclops, ſeu Galatea*, ibid. pag. 26. XI. Αἴτης, *Aitas*, ibid. pag. 28. XII. Ὕλας, *Hylas*, ibid. pag. 29. XIII. Συρακούσιαι ἢ Ἀδωνιάζουσαι, *Syracuſiae, vel feſtam Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XIV. Αἰσχίνης, ἢ Θυώνιχος. *Aeſchines, ſeu Thyonicus*, ibid. pag. 31. XV. Φαρμακεύτρια, *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) XVI. Ἐπιτάφιος Βίωνος, βουκόλου ἐρωτικοῦ, *Epitaphium Bionis, bubulci amatoris*, ibid. pag. 41. *b.* In Collectione Iac. Lectii, Moſcho tribuitur, Tom. I. pag. 608. Heic quoque, ut in Codice XVI. huius Plutei, ſex verſus in medio, a Marco Muſuro ſuppleti, deſiderantur. Praemittuntur autem fere ſingulis Idylliis argumenta; primo vero etiam verſiculi quatuor iambici in laudem bucolicorum, qui ſunt;

Ὥσπερ σκύφος γάλακτος, ἢ καὶ κισσύβη,
Ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος.
Τοιγὰρ ῥοφῶμεν οἱ θέλοντες τὸν λόγον
Στόμασι λαύροις, εἰ κολεύουσι φρένες.

Tum pauca quaedam *de triplici Poëſeos charactere*, ut in cit. edit. pag. 4. *b.* Deinde hypotheſes duae; prima longior inc. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς Δάφνιν γέγραπται, Deſ. ὃ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστι γνωστόν. Altera brevior eadem eſt atque edita ibid. p. 4. *b.* Reliquorum argumenta fere cum editis concordant, exceptis

VII.

(1) Male Montfauconius in ſuo Catalogo ait: *Dionyſius Periegetes cum gloſſis interlinearibus verſibus 180.*

Digitized by Google

VII. & XII. quorum ſunt breviora, quam edita; & IX. & X. quorum longiora ſunt in fine. Poſtrema duo nullam habent hypotheſim. Pharmaceutriae praeeunt verſus ſeptem in Theocritum conſcripti, quorum primus:

Σιμωνίδα Θεόκριτε σοφῶν οἴων ποιμάντορ, κ. λ.

Scholia marginalia in primum Idyllium inc. Α'δύ τι. Ψιλοῦται τὸ α. εἰ γὰρ Δωριεῖς τὸ η τὸ δασὺ εἰς α ψιλὸν τρέπουσιν, κ. λ. Concordant cum editis in calce Operum Theocriti cit. edit. Deſinunt in Idyllio XIV. quorum poſtrema ſunt: Πιλόμεσθα. Ταχέως ἔπεισι τὸ γῆρας ἡμῶν τοῖς κροτάφοις, κ̕ αἱ πολιαὶ ἀεὶ καθέρπουσιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν μέχρι τοῦ γενείου ἐφεξῆς. διὸ ποιεῖν τι δεῖ, ἕως τὸ γόνυ χλωρόν. Diverſa ſunt ab editis.

II. pag. 37. *Pindari Olympionicae Odae XIV.* cum ſcholiis uberrimis. Praecedit recentiori manu exaratum octaſtichon elegiacum *in novem poëtas lyricos*, cuius initium:

Ε'κλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος, κ. λ.

Duae Pindari Vitae, alia ſoluta oratione, alia metro adſtricta; diſtichon *de quinque Graecorum certaminibus*, & elegiacon verſibus XX. de novem lyrici carminis poëtis, ut in Cod. XXXV. huius Plutei: tum alia Epigrammata, quorum primum duobus hexametris conſtans, inſcribitur, Α'πόλλωνος χρησμὸς τιμαινέτω φιλοσόφου, οὗ κ̕ βίος γέγραπται. *Apollinis Oraculum Timaeneti philoſophi, cuius etiam vita ſcripta eſt.* Inc.

Μοίρας ἱλάσκου θυσίας, κ. λ.

Alterum verſibus ſex elegis, inſcribitur, Σαράπιδος χρησμός. *Serapidis Oraculum.* Inc.

Α'γνὰς χεῖρας ἔχων κ̕ νοῦν κ̕ γλῶτταν ἀληθῆ κ. λ.

Tertium verſibus octo elegis, εἰς Ἤρινναν. *In Erinnam.* Inc.

Λέσβιον Ἠρίννης τόδε κηρίον ἁδὺ τὸ μικρὸν, κ. λ.

Quartum verſibus elegis quatuor, εἰς Στησίχορον, *in Steſichorum*, inc.

Στησίχορον ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης, κ. λ.

Quintum verſibus elegis octo, εἰς τὸ λεγόμενον δαμάλιον. *In Iuvencam ita dictam.* Inc.

Ῥυαχίας οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμοῖο, κ. λ.

Tandem explanatio metri primae Olympiorum Odae, aliquanto contractior, quam edita in prolegomenis ad Pindarum cit. edit. Scholia vero in ipſam inc. Ο' παρὼν ἐπινίκιος, οὗ ἡ ἀρχὴ, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Α'ριστοφάνους συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, κ̕ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο, κ. λ. Diverſum hoc initium eſt ab editis. Finis vero ſcholiorum in ultimam concordat cum illo Codicis XXXIII. huius Plutei.

III. pag. 85. *Eiuſdem Pythionicae Odae XII.* cum hypotheſibus, ac prolegomenis iiſdem prorſus cum illis, quae in dicto Codice XXXIII. enunciavimus, cum quo etiam ſcholiorum initium convenit: finem vero vide in Codice XXXV. cum quo itidem concordat.

IV. pag. 132. *Libanii Epiſtolae CCXLIX.* (1) praeter Baſilii & eiuſdem Libanii amoebaeas ſeu mutuas XX. reliquis praemiſſas, quarum prima *Baſilii ad Libanium* inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα, κ. λ. quae in edit. Graec. Lat. Amſtelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Chriſtophoro Wolfio eſt ordine MDLXXX. pag. 716. Vigeſima vero *Libanii ad Baſilium* deſ. παρακαλεῖν βοηθεῖν, quae in dicta editione eſt MDXCI. pag. 724. Ex XXVI. igitur Libanii, ac Baſilii mutuis Epiſtolis, quae ibi a N. 1580. uſque ad finem progrediuntur, ſex in noſtro Codice deſiderantur, quae ſunt 1586. 1589. 1602. 1603. 1604. & 1605. Libanii vero Epiſtolarum CCXLIX. ad diverſos prima eſt *ad Priſcianum*, quae inc. Πείθομαι μὴ πολλὰ, κ. λ. in edit. CXLIII. pag. 72. Ultima *ad Themiſtium*, deſ. παρασκευάζων τὴν ἄδειαν in edit. LXVIII. pag. 36. Ex his tamen Epiſtolis, LXXVIII. non eſt Libanii, ſed Iuliani ad Iamblichum, & inc. Ο'δυσσεῖ μὲν ἐξήρκει, κ. λ. Nos igitur neque in hoc, neque in reliquis, quae in hac Bibliotheca adſervantur, Libanii Epiſtolarum Exemplaribus recenſendis diutius immorabimur, quum in praedicta editione vel collata, vel conſulta fuiſſe, ex Praefatione ad Lectorem animadverterimus. Hic tamen Codex, qui ibi littera C deſignatur, numero non XXXII. ſed XXXVII. enunciandus. In calce Epiſtolarum legitur fragmentum quoddam, ſine ullo titulo, eiuſdem Libanii, quod inc. Ε'ν δὲ τῇ αὐλῇ τοῦ βουλευτηρίου ἤδη ἐστιν ὁ μεγάλη, κ. λ. Deſ. ἢ τάχα ἦν μὲν ἄγαλμά τι, τὸ δὲ ἀπὸ τῶν δένδρων οὐκ ἐφαίνετο. Deſumtum eſt ex Progymnaſmatum exemplis, ibique inſcribitur, *Picturae deſcriptio in Senatu.* Oper. cit. edit. Pariſ. T. I. pag. 174.

V. pag. 193. *b. Eiuſdem Monodia in Sacellum Apollinis in Daphne*, ſeu *Naenia ſuper Daphnaei Apollinis fano igne, vel ut aiunt fulgure exuſto.* Inc. Ἄνδρες, ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀχλὺς καταπέχυται. Deſ. οἷον νυμφίου τινὸς πλεκομένων ἤδη στεφάνων ἀπελθόντος. Exſtat T. II. pag. 185. Operum cit. edition.

VI. pag. 195. *b.* Duo Anonymi Fragmenta Medica, quorum primum *de morborum ſignis*, inc. Πνεῦμα δὲ, πυκνὸν μὲν ὂν, πόνον σημαίνει, ἢ φλεγμονὴν ὑπὸ τοῖς τῶν φρενῶν χωρίοις, κ. λ. Deſ. τάχιστον δὲ θάνατον σημαίνει, τὸ πάντα τὰ χρώματα ἐμεῖν, κ̕ δυσώδη κ̕ ὑπόσαθρα. Alterum περὶ οὔρων κ̕ περὶ σφυγμῶν κ̕ πυρετῶν. *De urinis & pulſibus & febribus*, inc. Τοῦ οὔρου χρῶμα κ̕ σύστασιν ἔχοντος κ̕ ὑπόστασιν, περὶ τῶν τριῶν σοι διακριβωτέον ἡμῖν. Deſ. πολλὰ μὲν οὖν παρεῖται τῆς ἀκριβείας, ἀλλά σοι τὰ συνεκτικώτερα εἴρηται.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. charactere valde minuto, ſed eleganter emendateque exaratus. Conſtat foliis 197.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. HOmeri Ilias cum ſcholiis quibuſdam, & gloſſis interlineari- COD. XXXVIII.

(1) In Codice tamen ob duplicatos numeros 31. 45. 63. 83. 87. 92. 108. 125. & 155. apparent tantummodo CCXL.

ribus. Praecedit Ὑπόθεσις τῆς ὅλης Ἰλιάδος. *Hypotheſis totius Iliadis*. Inc. Ἡ Ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε κατ' ὄναρ τεκεῖν δαλὸν ἁπτόμενον. Deſ. καὶ οὕτως οἱ Τρῶες ἐξήρχοντο πρὸς τὸν πόλεμον. Solus Liber II. argumentum habet, quod primum eſt ex duobus illis, quae in cit. edit. leguntur. Vnicuique vero, exceptis XIX. XX. XXI. XXII. & XXIV. qui mutilus eſt in fine, ſtichometria ſubiicitur, Graecis litteris expreſſa, quam nos heic utpote erroneam adferre praetermittimus. Scholiorum, quae in primos quatuor Libros ſatis multa, in reliquos pauciora, & quandoque nulla occurrunt, hoc unum ſpeciminis loco adferimus, quod verſ. 140. aut 141. Lib. I. reſpondet: Πάθη τῶν ἡρωϊκῶν στίχων εἰσὶ τρία, προκέφαλος καὶ δολιχόουρος, τὰ ἐναντία δὲ τούτων εἰσὶ ταῦτα, ἀκέφαλος μεσόκλαστος. ὁ καὶ σφηκώδης καλούμενος μείουρος. Nonnullas etiam habet verborum Latinas interpretationes. Liber ultimus mutilus eſt; deſinit enim in verſu 523.

Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis 240.

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ.

HOMERI ODYSSEA.

COD. XXXIX. CODex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidiſſimus, cum gloſſis interlinearibus, ac ſcholiis quibuſdam brevibus in primas quatuor paginas, quorum primum ad vocem πολύτροπον, ita habet: ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων, quod habetur etiam in ſcholiis ouperrimae editionis cit. Conſtat foliis 273.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ Γ'.

SOPHOCLIS TRAGOEDIAE III.

COD. XL. I. pag. 1. *b.* A*iax Flagellifer*, II. pag. 25. *b. Electra*, III. pag. 49. *Oedipus Tyrannus*. Omnia cum ſcholiis, & gloſſis interlinearibus. Occurrit primo Excerptum quoddam de Comoedia, quod inc. Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμῳδίας. Deſ. ἢ εἰς τὸ βέλτιστον, ὡς ὁ Ξάνθος εἰς Ἡρακλῆν. Exſtat in prolegomenis ad Ariſtophanem cit. edit. pag. XIII. Secundo Aiacis argumentum, quod inc. Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἱστορίας. Deſ. τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὅπερ ἦν ἡ πλευρὰ, τρωτὸν ἔμεινε. Aliquantum differt ab edito. Huic adnectuntur alia pauca, tamquam ſcholia, ad voces πεῖρα (quae ſub initium Tragoediae occurrit) & Ἀθηνᾶ (dramatis perſonae nomen) pertinentia. Electram quoque praecedit hypotheſis, & παρασημειώσεις, ut in edit. conſequitur vero Epigramma iambicum, octo verſibus conſtans, cui titulus: Στίχοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ τῆς Ἠλέκτρας δράματος ἐμπεριέχοντος, & inc. Αἴαντα, ἢ δράκαιναν, κ. λ. ut ſupra pag. 46. §. VI. Oedipus tandem metrico Ariſtophanis grammatici argumento, itemque alio, cui titulus: Διὰ τί Οἰδίπους τύραννος ἐπιγέγραπται, eſt inſtructus. His accedunt verſiculi quatuor, iambici duo *in Sophoclem*:

Δηλῶν τὰ πικρὰ τῷ γλυκεῖ τῶν ῥημάτων
Ἀψίνθιον μέλιτι κιρνᾷς, Σοφόκλεις.

Et alii duo ferme heroici, ac retrogradi:

Νόσον ἔβαλεν ὁ λιμὸς, ὃς ὅμιλον ἔβαλεν ὅσον
Ἀμήσας ἄρδην ὀροφήφορον ἥδρασα σῆμα.

Scholia ſunt antiqua.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. tineis valde corroſus. Conſtat foliis 71.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Ac praeterea

Heſiodus.

I. pag. 1. P*indari Olympionicae Odae XIV.* COD. XLI.
II. p. 35. *b. Eiuſdem Pythionicae XII.* (1)
III. pag. 79. *Eiuſdem Nemeonicae XI.*
IV. pag. 107. *b. Eiuſdem Iſthmionicae VIII.*
Concordant cum edit. cit. In fine tamen ultimae Odae alii decem verſus occurrunt, inſtar alterius Carminis, quorum primus eſt;

Κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος.

Vltimus;

Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.

V. pag. 125. *Heſiodi Opera, & Dies*. Concordat initium & finis cum edito in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 145.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΨΕΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΛΙΑΔΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

PARAPHRASIS PSELLI IN ILIADA HOMERI.

I. pag. 1. POſt titulum externo ſimilem, inc. COD. XLII.

Τὴν ὀργὴν εἰπὲ, ὦ Θεὰ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως
Τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ τοῖς Ἕλλησι κακὰ εἰργάσατο,
Πλείστας δὲ γενναίας ψυχὰς τῷ ᾅδῃ παρέπεμψε
Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἑλκύσματα ἐποίει τοῖς κυσὶ,
Καὶ τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισιν ἅπασιν. ἡ τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦτο βουλή.

Deſ.

Τόν τε Πάμμονα, καὶ τὸν Ἄντιφον, καὶ τὸν ἀνδρεῖον Πολίτην,
Τόν τε Δηΐφοβον, καὶ Ἱππόθοον, καὶ τὸν ἔνδοξον ἀγαυὸν....

quae reſpondent verſibus 250. & 251. Libri XXIV. Reliqua perierunt mutilato Codice, uti multa etiam ex Libro XXII. propter margines Codicis ſuperiores ſitu ac madore corruptos, & ex Libro XXIII. aliquot paginarum

(1) Montfauconius in ſuo Catalogo Olympionicas tantum enunciat.

Digitized by Google

iactura. Huius in Homerum Metaphraſeos, in qua verbum verbo reſpondet, ac ſinguli verſus a capite incipiunt, ſimile initium adfert Fabric. B. G. Vol. I. pag. 293. eiuſque tres Mss. Codices memorat Io. Rudolphus Wetſtenius Diſſert. de Fatis Scriptorum Homeri pag. 156. eodem Fabric. teſte loc. cit. Diverſa autem videtur ab illa, quam inter eiuſdem Pſelli ſcripta inedita Leo Allatius recenſet in Diatriba de Pſellis Fabricianae editionis in calce Voluminis V. Bibl. Graec. p. 48. §. LXIX. utpote quae ex initio, quod inibi adfertur, politicis verſibus appareat concinnata.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in fine. Conſtat foliis 260.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLII. I. pag. 1. *Theocriti Idyllia XXVIII.* cum argumentis, ſcholiis nonnullis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Eorum ſeries eadem cum illa edit. cit. a pag. 5. ad pag. 61. exceptis tamen Idylliis XXIV, & XXV. quae deſunt in Codice. Vltimum eſt in *mortuum Adonidem*, cui praeponitur *Syrinx*. Argumentis prima tantum XVIII. Idyllia instructa ſunt, quorum nonnulla cum editis concordant, alia ab ipſis aliquantum diſcrepant. Argumentum XVIII. quod in edit. nullum eſt, inc. Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, καὶ ἐν αὐτῷ τινα εἴληπται ἐκ τοῦ Στησιχόρου Ἑλένης. Deſ. λανθάνη δὲ κρυπτομένη τῷ θορύβῳ τῶν ᾀδόντων. In Idyllio XIX. deſunt, item ut in aliis Codicibus ſuperioribus, ſex illi verſus a Marco Muſuro ſuppleti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. propere, nec ſatis accurate conſcriptus, multiſque correctionibus ac lituris ſcatens. Conſtat foliis 79.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ,

PINDARVS.

Adde

Variorum SS. PP. ſacros Hymnos typis impreſſos.

COD. XLIV. I. pag. 1. *Pindari in Olympionicas Carmina Epinicia XIV.* cum ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Scholia, quae multo breviora ſunt, quam quae in ſuperioribus Codicibus habentur, inc. Ἐπειδὴ τέσσαρες ἀγῶνές εἰσιν, Ὀλύμπια, Νέμεα, Ἴσθμια, Πύθια, οἱ μὲν τρεῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, ὁ δὲ τῶν Πυθίων εἰς Δελφοὺς γινόμενος, κ. λ. Concordat hoc initium cum initio illorum, quae iuxta aliquos Demetrio Triclinio tribuuntur, & occurrunt in citata Pindari edit. pag. 129. ad Olympiorum calcem adiecta. Vltimum ſcholion eſt ad illum verſum Odae XIII. διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ, quod ita habet: Φασὶ γὰρ, ὡς ἐναέριος ἐφέρετο ὁ Πήγασος φέρων καὶ τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κρημνισθεὶς ἐκεῖθεν, χωλός τε καὶ τυφλὸς ἐγένετο, καὶ ἀλώμενος ἀπέθανεν.

II. pag. 43. *b. Eiuſdem in Pythionicas Carmina Epinicia duo priora*, ſine ullis ſcholiis, & gloſſis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 53.

Cum hoc tamen Codice compacti ſunt quidam SS. PP. Hymni, impreſſi, ut videntur, Saeculo XV. ſine ulla tamen anni, ac loci nota, quorum ſeries ſequens eſt:

Ioannis Damaſceni εἰς θεογονίαν, εἰς θεοφάνια, εἰς πεντηκοστήν.

Coſmae Hieroſolymitani εἰς θεογονίαν, εἰς θεοφάνια, τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετράδι, τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Marci Epiſcopi Hydruntini τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ.

Coſmae iterum Hieroſolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ioannis Damaſceni εἰς τὴν κυριακὴν τοῦ πάσχα, εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Coſmae Hieroſolymitani εἰς τὴν πεντηκοστήν.

Ioannis Damaſceni εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Coſmae Hieroſolymitani εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν, τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ, εἰς τὴν ὑπαπαντὴν, ἤτοι εἰς τὴν κατὰ σάρκα προσαγωγὴν τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Theophanis εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Ioannis Damaſceni τῇ αὐτῇ ἑορτῇ.

Vltimo loco ſequitur Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πρωϊνὴ, μεσημβρινὴ, καὶ ἑσπερινή. *Oratio ad D. N. I. C. matutina, meridiana, & veſpertina.* Inc. Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Θεὸς ἀληθινὲ, κ. λ. Tandem errorum correctiones ſubiectae. Haec omnia paginis 30. in 4. continentur.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ.

LYCOPHRON.

Titulum corrige

Apollonii Rhodii Argonautica, Orphei item Argonautica, & Hymni; Homeri Hymni imperfecti.

I. pag. I. *Apollonii Rhodii Argonauticorum Libri IV.* ſine titulo. Initium & finis ſingulorum concordat cum edit. Florentina, quam recenſuimus in Codice VII. Plutei XXXI. COD. XLV.

II. pag. 106. *b. Orphei Argonautica*, item ſine titulo. Concordant cum editis in corpore Poë-

Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 480.

III. pag. 131. *Eiuſdem Hymni ad Muſaeum*. Ibid. pag. 501. In Codice vero poſt ultimum inter editos, qui deſinit, ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας, ſequuntur alii ſex, quorum primi quinque ſunt anepigraphi, ſextus eſt εἰς Ἀθήνην πολύμητιν, *in ſapientem Palladem*. Primus inc.

Κλῦθι πυρὸς νοερῦ, κ. λ.

Secundus

Ὑμνέομεν σειρὴν, κ. λ.

Tertius

Ὑμνέομεν μερόπων, κ. λ.

Quartus

Κλῦτε θεοὶ σοφίαν, κ. λ.

Quintus

Ὑμνέομεν Λυκίων, κ. λ.

Sextus

Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο Διὸς, κ. λ.

IV. pag. 155. *Homeri Hymni V.* quorum primus *in Apollinem*, II. *in Mercurium*, III. & IV. *in Venerem*, V. eſt *Bacchus, ſive Praedones*. Exſtant in cit. edit. Londin. A. MDCCXL. in calce Tom. II. Odyſſeae a pag. 682. ad pag. 742. ſed ultimus in Codice eſt mutilus; deſinit enim in verſu 33.

Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος, κ. λ.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus, in fine mutilus. Conſtat fol. 181.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. XLVI I. pag. 1. THeocriti Idyllia XVIII. eodem ordine, quo exſtant in cit. edit. a pag. 5. ad pag. 41. *b.* quorum prima tantummodo ſeptem, argumenta praeferunt, ſcholiiſque nonnullis adſperſa ſunt; reliqua utriſque deſtituta. In fine adiecta eſt eiuſdem *Syrinx*, ibid. pag. 60. *b.* & *Ara*, ibid. pag. 78. *b.* (per errorem 77.) Syringem vero quatuor illi ſequuntur iambi, quos in Codice XXXVII. huius Plutei §. I. protulimus. Huic Codici ſolemne eſt titulos Idylliorum in fine etiam repetere.

In prima pagina haec nota manu Angeli Politiani ſcripta legitur: *Angeli Politiani Codex. Emi ſolatum l. VI. lora vero, umbilici, tabellae, corium, bibliopola conſtiterant l.* 2. ſ. 6. (1) Tum quatuor hexametri cum Latina verſione hoc pacto:

Ἐγγυῆ πάρα δ' ἄτα.

Ἔστι κ) ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
Et vanis in baſiolis iucunda voluptas.
Ἄλλοτε μὲν μητρυιὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.
Ipſa dies nunc eſt mater, nunc ſaeva noverca.
Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Conſilio perit ipſe ſuo conſultor iniquus.
Αἰσχρὸν μὲν δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
At manſiſſe diu turpe eſt, vacuumque redire.

In ead. pag. *b.* occurrit *Theocriti Vita*, quae incipit, ut in cit. edit. pag. 3. *b.* nonnullae *de dialecto Dorica* animadverſiones, ac duo *de Theocrito* teſtimonia Latina, alterum M. Manlii Aſtronomic. Lib. II. alterum Quintiliani Lib. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis 74.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

I. pag. 1. HOmeri Ilias cum nonnullis gloſſis interlinearibus in primis ſex tantum Codicis paginis. In fine vero legitur: *Iacobus Dei gratia Rex Siciliae Ducatus Apuliae & Principatus Capuae* (2). COD. XXLVII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. Conſtat foliis 256.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΓΝΩΜΑΙ.

THEOGNIDIS MEGARENSIS SENTENTIAE.

Quibus adde

Varia Luciani Opera.

I. pag. 1. THeognidis Sententiae Carmine Elegiaco expreſſae. Exſtant in Corpore Poëtarum Graecorum Veterum Iac. Lectii Tom. I. pag. 704. COD. XLVIII.

II. pag. 40. *Luciani Opera*, quorum haec ſeries. Sermo primus eſt, Βίων πρᾶσις. *Vitarum Auctio*. Inc. Σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα. Deſ. τοῦ ἀναπιθέναι ἀνάξιος. Exſtat inter Opera Luciani ex recenſione Io. Frederici Reitzii Amſtelod. MDCCXLIII. in 4. T. I. p. 540. Finis vero non concordat, quum non ad *Vitarum Auctionem*, ſed *ad Phalaridem alterum* pertineat; quod tachygraphi culpa factum eſſe arbitramur, qui vel exemplaris illius, ex quo Codicem hunc deſcribebat, defectum non animadvertit, vel ipſe inconſulto multa inter ſcribendum praetermiſit. Primi igitur Sermonis fragmentum ad verba ἐπὶ τῇ σοφίᾳ παρὰ τῶν νέων, quae incidunt loc. cit. pag. 564. lin. 22. perducitur; alterius vero incipit a verbis καινοτομεῖν μηδὲν, quae incidunt Tom. II. pag. 205. lin. 15.

III. pag. 47. *Hippias, ſeu Balneum*. Ibid. Tom. III. pag. 66.

IV. pag. 49. *b. Praefatio, ſeu Bacchus*. Ibid. p. 74.

V. pag. 52. *b. Praefatio, ſive Hercules*. Ibid. p. 82.

VI. p. 54. *De Electro, ſeu Cygnis*. Ibid. p. 87.

VII. pag. 55. *b. Muſcae Encomium*. Ibid. pag. 91.

VIII. pag. 58. *b. Ad Nigrinum Epiſtola*. Tom. I. p. 37.

IX. pag. 68. *b.* Οἱ πλάσιοι τῷ Κρόνῳ χαίρειν.

N 2 Di-

(1) Hanc inſcriptionem attulimus in noſtro de Politianis Pandectis Commentario edito Liburni A. MDCCLXII. 4. pag. LII.

(2) Hic forte eſt Iacobus II. filius Conſtantiae Siculae, qui ex Petro III. Siciliae regnum occupavit, ſucceſſitque fratri Alphonſo III. A. C. MCCXCI. Vid. Io. Ant. Summontem Hiſtor. Neapolit. T. II. p. 348.

Digitized by Google

Divites Saturni ſalutem. Inc. Πρὸς γάρ σε. Deſ. ἐθελόντων. Ibid. T. III. p. 415.

X. pag. 69. *b.* Ἐπιστολαὶ Κρονικαί. *Epiſtolae Saturnales*. Inc. Ἡροδότῳ εἶδο μέν. Deſ. καὶ τοῦτο. Ibid. Tom. I. p. 831. ubi titulus eſt: Ἡρόδοτος, ἢ Ἀετίων.

XI. pag. 72. *Patriae Encomium*. Ibid. Tom. III. pag. 229.

XII. pag. 75. *Deorum Dialogi XXIV.* & quidem hoc ordine: Primus eſt *Martis & Mercurii*, Tom. I. pag. 267. II. *Panis & Mercurii*, ibid. pag. 269. III. *Apollinis & Bacchi*, pag. 273. IV. *Mercurii & Maiae*, pag. 275. V. *Cupidinis & Iovis*, pag. 205. VI. *Iovis & Ganymedis*, pag. 208. VII. *Vulcani & Apollinis*, pag. 220. VIII. *Neptuni & Mercurii*, pag. 227. IX. *Vulcani & Iovis*, pag. 224. X. *Mercurii & Solis*, pag. 229. XI. *Iovis, Aeſculapii, & Herculis*, pag. 235. XII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 238. XIII. *Mercurii & Apollinis*, pag. 241. XIV. *Iunonis & Latonae*, pag. 243. XV. *Veneris & Lunae*. p. 231. XVI. *Promethei & Iovis*, pag 204. XVII. *Veneris & Cupidinis*, p. 233. XVIII. *Apollinis & Mercurii*, pag. 245. XIX. *Iovis & Solis*, pag. 277. XX. *Apollinis & Mercurii*, pag. 280. XXI. *Iovis & Mercurii*, pag. 207. XXII. *Iunonis & Iovis*, pag. 247. XXIII. *Veneris & Cupidinis*, pag. 249. XXIV. *Iunonis & Iovis*, pag. 213.

XIII. pag. 91. *Dialogi Marini XI.* Primus eſt *Doridis & Galateae*, ibid. pag. 288. II. *Cyclopis & Neptuni*, pag. 291. III. *Alphaei & Neptuni*, pag. 295. IV. *Menelai & Protei*, p. 298. V. *Neptuni, Delphinum, & Arionis*, p. 307. VI. *Neptuni & Nereidum*, pag. 310. VII. *Panopes & Galenes*, pag. 300. VIII. *Tritonis & Neptuni*, pag. 302. IX. *Xanthi & Maris*, pag. 316. X. *Noti & Zephyri*, p. 305. XI. *Iridis & Neptuni*, pag. 314.

XIV. pag. 98. *Dialogi Mortuorum VII.* quorum primus *Menippi & Tantali*, ibid. pag. 406. II. *Menippi & Aeaci*, pag. 412. III. *Menippi & Chironis*, pag. 434. IV. *Menippi & Tireſiae*, pag. 445. V. *Diogenis & Herculis*, pag. 402. VI. *Diogenis & Alexandri*, pag. 389. VII. *Platonis & Mercurii*, pag. 343.

XV. pag. 104. *Dialogus Micylli cum Gallo*, Tom. II. pag. 702.

XVI. pag. 117. *b. De lapſu in ſalutando*, Tom. I. pag. 724.

XVII. p. 121. *Dialogus cum Heſiodo*. Tom. III. pag. 240.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. cui ſolemne eſt titulos ſingulorum operum in fine repetere, Conſtat foliis ſcriptis 123.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

SOPHOCLES.

COD. XLIX. I. pag. 1. SOphoclis Tragoediae II. cum ſcholiis marginalibus non ita crebris, & gloſſis interlinearibus. Prima eſt *Aiax flagellifer*, II. pag. 48. *Electra*. Argumentum primae concordat cum illo Codicis XXXII. huius Plutei. Secundae vero, paucis in medio exceptis, idem cum edito. In fine habetur amanuenſis ſubſcriptio litteris intricatiſſimis, quam ita legimus: Ἐγὼ Ἰωάννης ἔγραψα τὴν βίβλον ταύτην. *Ego Ioannes hunc librum ſcripſi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori Saec. XV. in cuius primo folio legitur: *Habitus a ſyndicis rebellium* 18. *Ianuarii* 1497. (1) Conſtat foliis ſcriptis 95.

ΟΜΗΡΟΥ ΜΥΟΒΑΤΡΑΧΟΜΑΧΙΑ.

HOMERI MVRIVM ET RANARVM PVGNA.

Adde

Pythagorae Samii Aurea Carmina, & aliquot Epigrammata ex Anthologia decerpta.

I. pag. 1. *HOmeri Murium, & Ranarum Pugna*. Extat in nuperrima Londin. edit. ſupra cit. Tom. II. pag. 663. COD. L.

II. pag. 11. *Pythagorae Samii Aurea Carmina*. In edit. Londin. MDCCXLII. 8. ſuper cit.

III. pag. 13. Occurrunt Epigrammata quaedam varii generis, quae leguntur in Anthologia. Primum eſt Anonymi tetraſtichon *in ſepulcrum Aiacis*. Vltimum diſtichon Simonidis *in laudem Sophoclis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 17.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Β'. ΔΡΑΜΑ.

SOPHOCLIS DRAMA SECVNDVM,

Seu potius

Sophoclis Tragoediae II.

I. pag. 1. *SOphoclis Tragoediae II.* cum ſcholiis & gloſſis interlinearibus. COD. LI. Prima eſt *Electra*, II. pag. 55. *Oedipus Tyrannus*. Electram duae praceunt hypotheſes; prima cum illa Codicis XLIX. concordat; altera inc. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος αὕτη. Ἀγαμέμνων ὑπὲρ τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν ἀπάρας, κ. λ. Deſ. μεταπέμπεται τὸν ἄνδρα. ὥς τὸ λοιπὸν ἐν τῷ δράματι ζητῶν εὑρήσεις. Oedipum vero unica tantum metrica Ariſtophanis, inſtar tamen ſolutae orationis exarata; ac praeterea Oraculum Laio Thebano editum, quod inc. Λάϊε Λαβδακίδη, κ. λ. ut in aliis ſupra Codicibus adnotavimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 109.

ΠΙΝ-

(1) Vide quae de Mediceae Bibliothecae diſtractione, & fatis iam diximus in Praefatione Vol. I. praemiſſa pag. XII. ſeqq.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ.

PINDARVS.

Adde

Theocriti Idyllia, Lycophronis Caſſandrae fragmentum, & alia aliorum Excerpta.

COD. LII. I. pag. 1. **P***Indari Olympionicae XIV.* cum ſcholiis marginalibus uberrimis, quorum initium concordat cum illo Codicis XXXV. huius Plutei §. I. quem vide. Deſunt autem heic hypotheſis Olympiorum, & prolegomena illa, quae in aliis Codicibus animadvertimus, unius fortaſſe, aut alterius paginae defectu. Finis ſcholiorum in ultimam Oden ſequens eſt: τυτέςιν, ἵν᾽ εἴπῃς αὐτῷ, τὸν υἱὸν νενικηκέναι, ἢ νεώτερον ὄντα ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ Ὀλυμπίᾳ, ἐςέφθαι τοῖς τῆς ἀθλήσεως ςέμμασι τὰς κόμας τὰς νεωτέρας αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους δὲ τὸ τῆς ἡλικίας μέρος λέγει. Concordat cum edito pag. 126. in notis col. 1. v. 6.

II. pag. 24. *b. Eiuſdem Pythionicae XII.* cum ſcholiis. Praecedunt tres Pythiorum hypotheſes, quae ex quatuor editis loc. cit. p. 185. ſunt I. III. & IV. ac praeterea explanatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholiorum initium & finem vide in Codice XXXV. huius Plutei §. II. cum quo concordat.

III. pag. 53. *b. Eiuſdem Nemeonicae XI.* cum ſcholiis. Quatuor Nemeorum praecedunt hypotheſes, quae ex quinque editis loc. cit. pag. 329. ſunt I. II. III. & V. tum explicatio de metris primae Odae, ut in edit. Scholia inc. Ἄμπνευμα σεμνὸν. Γέγραπται ὁ ἐπίνικος Χρομίῳ Αἰτναίῳ. Ἱέρων γὰρ νικηςὴς ἀντὶ τυράννου βουλόμενος τῶν ἀγώνων, Αἰτναῖον ἑαυτὸν ἀνεῖπε. ταὐτὸν δέ φησιν ὁ Δίδυμος εἰκὸς παθεῖν ἢ τὸν Χρόμιον, κ. λ. Habes edita paucis mutatis loc. cit. p. 331. ſub titulo: Περὶ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ. Deſinunt: ἀρκῶ τύποις. μηκέτι ὑπὲρ ταῦτα ζήτει. Ibid. p. 432.

IV. pag. 82. *Eiuſdem Iſthmionicae VIII.* cum ſcholiis. Praecedunt hypotheſes Iſthmiorum quatuor, omnes editae pag. 433. ſed ultima, paullum diverſa in principio, inc. Τὰ Ἴσθμια ἄγεται τῷ Μελικέρτῃ Ἀθάμαντος μανέντος, κ. λ. Sequitur de metris primae Odae declaratio, & duplex in eiuſdem titulum expoſitio, ut in edit. cum qua etiam ſcholiorum initium convenit; incipiunt enim: Μάτερ ἐμά. Παρθένον ᾗ ὁ Πίνδαρος Θηβαῖος. τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν Ἡρόδοτον δίκαιον, κ. λ. Finis vero longe diſcrepat; deſinunt enim: ᾗ τὸ τῶν μουσῶν ἅρμα τοῦ τυκτιμωτάτου Νικοκλέους τὸ μνῆμα ᾗ τὴν τῶν κατορθωμάτων ἀρετὴν ὑμνῆσαι ᾗ τιμῆσαι αὐτὸν, ὡς Ἴσθμια αὐτοῦ νενικηκότος τοῦ Νικοκλέους φησί. περὶ γὰρ αὐτοῦ . . . . quae pertinent ad verba, τὸ ᾗ νῦν φέρει λόγον, κ. λ. quae occurrunt paullo ante finem ultimae Odae; quare progrediuntur longius, quam edita: illa enim deſinunt in verbis, τῶν παρὰ τίδας ἐχώμεθα, quae ſpectant ad verſum, τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ, paullo poſt initium eiuſdem Odae. Heic quoque in fine Iſthmiorum ſubiiciuntur decem alii verſus, qui occurrebant etiam in Codice XLI. huius Plutei, §. IV.

V. pag. 98. *Theocriti Idyllia XV.* cum argumentis, & ſcholiis marginalibus uberrimis. Praecedit Ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων. *Artemidori grammatici ſuper collectione Bucolicorum Poëmatum*, brevis Enarratio, in quam ſequens legitur diſtichon:

Βουκολικαὶ μοῦσαι σποράδες πόκα, νῦν δ᾽ ἅμα πᾶσαι
Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης.

Enatratio inc. Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, κ. λ. ac longior aliquanto eſt, quam in cit. edit. p. 3. *b.* nam poſt verba παρόδοκαν εὕρεσι, in quibus deſinit editio, ſequuntur alii quatuor verſus, quorum initium: ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος οὗτος. Finis: ᾄδειν δέ φασιν αὐτὸν ἐξηρτημένον. Tum Caput περὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων, ut ibid. pag. 4. *b.* Tandem duplex primi Idyllii hypotheſis, ut in Cod. XXXVII. huius Plutei §. I. Idylliorum ordo ſequens eſt. Primum eſt, *Thyrſis*, in edit. pag. 5. II. *Viatores*, ibid. pag. 14. *b.* III. *Bucoliaſtae, Damoetas, & Daphnis*, ibid. pag. 17. *b.* IV. *Pharmaceutria*, ibid. pag. 8. (per errorem 6.) V. *Amaryllis, ſeu Caprarius, ſeu Comeſſator*, ibid. pag. 11. *b.* VI. *Paſtores, Battus & Corydon*, ibid. pag. 13. VII. *Thalyſia, ſeu viatores verni*, ibid. pag. 18. *b.* VIII. & IX. inſcribuntur: *Bucoliaſtae, Daphnis & Menalcas*, ibid. pag. 22. & 23. *b.* X. XI. XII. & XIII. eodem ordine procedunt cum editis a pag. 25. ad pag. 31. XIV. *Syracuſiae, vel feſtum Adonidis celebrantes*, ibid. pag. 32. *b.* XV. *Aeſchines, ſeu Thyonicus*, ibid. pag. 31. Huic ultimo ſubiiciuntur verſus ſeptem in Theocritum, quales in Cod. XXXVII. huius Plutei ante Pharmaceutriam legebantur, quos Theod. Neocaſtriotae tribuit Monſfaucon. quum id ille nomen ex ſubſcriptione quadam litteris compendiariis, intricatiſque exarata exſculpſerit. Sequitur deinde p. 119. *b.* imago quaedam Cupidinem alatum, arcu & pharetra inſtructum exhibens, in alis vero Theocriti Opuſculum illud, cui titulus πτερύγιον, continens, cum adſcripta ipſius legendi ratione; quae omnia habentur in cit. edit. pag. 77. & 78. (per errorem 77.) Haec autem pictura inverſo capite eſt; ita ut Codex inverti debeat, ut & ipſius intuendae, & praedictae declarationis legendae copia fiat.

VI. pag. 120. *b. Lycophronis Caſſandrae Fragmentum* cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus Io. Tzetzae, incipiens a verſu 1410. (qui in edit. quam cit. in Codice XVII. huius Plutei, incidit in p. 141.) uſque ad finem. Scholia vero incipiunt a verbis: Πολλῶν δ᾽ ἐναλλάξ. πολλοὶ, φησὶ, πόλεμοι, κ. λ. quae pertinent ad verſ. 1409. ibid. in notis col. 1. verſ. 1. Deſinunt in verbis: Νησοῦς θυγατρὸς. Νησοῦς ἡ θυγάτηρ ἡ Σίβυλλα, quae incidunt in no-

notis pag. 146. col. 1. verſ. 7. In fine legitur Epigramma ex perſona ipſius Tzetzae ἰξυ, ητῦ, quod ita habet:

Τήνδε Λυκοφρονίην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγὴν
Κλειοῦς τ' ἀλλοπροσάλλοιο βάκχην Καλλιόπειαν
Τζέτζης Ἰσαάκιος ἐπὶ φυγὸν ἐξεράσας,
Παγκρατεῖ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφειλῶ.
Hanc Lycophronis barbara ſtrepentem voce,
Et incerta furentem Clio Calliopem
Quum ego Tzetzes Iſaacius raptim explanaverim
Omnipotenti Regi ſublimem hymnum me debere fateor.

Tum ſubſcriptio amanuenſis hoc pacto: Ὦ Χριστὲ, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν ἱεράρχοις Κλήμεντος τοῦ ἁγίου βοήθει τῷ σῷ δούλῳ Θεοδώρῳ τῷ Νεοκαστριώτῃ. *Chriſte, per preces ſancti inter Pontifices Clementis auxiliare tuo ſervo Theodoro Neocaſtriotae.*

VII. pag. 122. Τοῦ ὑπερτίμου Ψελλοῦ περὶ ὑετοῦ, ἀστραπῆς καὶ βροντῆς. *Honoratiſſimi Pſelli de pluvia, fulgure, & tonitru*, Diſſertatio. Inc. Ἠρωτήκατέ με, φίλτατοι παῖδες, ποταπὸν τῆς ἀστραπῆς πῦρ, ὃ πόθεν ἅλλεται, καὶ εἰ τὸ πῦρ ἐκ νεφῶν καταγόμενον καυστικὸν, κ. λ. Deſ. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες. Simile quid videre eſt in eiuſdem opere Mss. cui titulus: *Solutiones compendioſae naturalium quaeſtionum ad Michaëlem Ducam libris duobus, ubi agit de pluviis, fulminibus, & tonitrum.* Vid. Allatium de Pſellis in calce Vol. V. Bibl. Gr. Fabricii p. 56.

VIII. pag. 124. Κωνσταντίνου γραμματικοῦ τοῦ Σικελιώτου, τίνας ἂν εἴπῃ λόγους ὁ Ἀπόλλων καταtρέχων τὴν Δάφνην, καὶ ἐμποδισθεὶς εἰς ἄκανθαν ῥόδου. *Conſtantini Grammatici Siculi, quae verba dixerit Apollo perſequens Daphnen, & roſae ſpina retardatus*, Carmen anacreonticum. Inc.

Γενεὴν ῥόδων φανεῖσαν, κ. τ.

Deſ. Τὸ ῥόδον τότε φθονεῖ μοι.

IX. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον ἐρωτικὸν δι' ἀνακρεοντείου καὶ κουκουλλίου (1) λαβόντος τὴν ὑπόθεσιν ἐκ μελῳδοῦ τινος. *Eiuſdem Ode amatoria metro anacreontico & cucullio, ſumto argumento ex quodam melodo.* Inc.

Ποταμοῦ μέσον κατεῖδον.

Deſ. Χερσὶ κομίζοι.

X. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἀνακρεόντειοι χωρὶς ἀνακλωμένων πρός τινα ἐρῶντα παρθένου κατὰ ἀλφάβητον. *Eiuſdem anacreontici ſine anaclomenis in quemdam virginis amatorem, per alphabetum.* Inc.

Ἄγαμαι μόνον ὁρῶν σε.

Deſ. Ὁ πόθος δ' ἄλυτος ἔσω.

Sequuntur deinde alii pauci eiuſdem verſiculi iambici nullo titulo.

XI. p. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰσαάκιον αὐτοκράτορα τὸν Κομνηνόν. *Eiuſdem ad Imperatorem Iſaacum Comnenum* Carmen iambicum. Inc.

Ἡ τῶν καλανδῶν Ἰτάλιος ἡμέρα.

Deſ. Μέτροις τε ποικίλλουσα καὶ λόγοις ἅμα.

XII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ψώραν ἔχοντός ποτε. *Eiuſdem, quum ſcabie quondam laboraret*, verſus iambici. quibus praecedit etiam verſiculus:

Στίχους Μιχαὴλ τῇ καλῇ ψώρᾳ πλέκω.

Carmen iambicum inc.

Ἕως πότε ψώρα με συντήκειν ἔχεις;

Deſ. Λείπω τὸν ἐχθρὸν καὶ τὸν ὕπνον αὐτίκα.

Huius Conſtantini mentio fit apud Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 282. eiuſque Carmen Graecum anacreonticum alphabeticum ſuper periculo parentum ac fratrum ſuorum in mari, Ms. in Bibl. Caeſarea memorat Lambec. V. pag. 295.

XIII. pag. 125. Τοῦ κυρίου Νικηφόρου τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐπιτάφιοι εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐκ προσώπου τοῦ κειμένου. *Domini Nicephori Straboromani verſus epitaphii* (iambici) *in ſuum patrem, ex perſona defuncti.* Inc.

Πλασθεὶς χοὸς τὸ πρῶτον, εἰς χοῦν νῦν πάλιν
Ὁ χθὲς ὑπῆλθον, ἂν δέ τις με δακρύῃ.

Deſ. Σῶζον δ' ἑαυτῷ συνετὴν μελουργίαν.

Nihil de hoc Nicephoro apud Fabric. occurrit.

XIV. pag. ead. Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Στραβορωμανοῦ ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον εἰκονισμένον ἐκ χρυσοῦ ἐν ἱματίῳ, ὃ φορεῖται ἄνω τῶν ὅπλων, καλεῖται δὲ ἐπανω . . . . (2). *Domini Manuelis Straboromani ex perſona Imperatoris Domini Alexii Comneni ad ſanctum Demetrium expreſſum ex auro in pallio, quod fertur ſuper arma, vocatur autem . . . . . .* Carmina iambica. Inc.

Αὐτόν σε μάρτυς ἔνδοθεν φέρειν ἔχων.

Deſ. Σύμπνει, δίωκε, σπεῦδε, πλῆττε, πίπτε τε.

XV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιοι ἐκ μητρός τινος πρὸς υἱόν. *Eiuſdem verſus epitaphii* (iambici) *ex perſona cuiuſdam matris ad filium.* Inc.

Φίλον τέκος παρῆλθες, ὡς ῥηθεὶς λόγος.

Deſ. Ἐπαγρυπνοῦσα νυκτεριναῖς ἡμέραις.

XVI. pag. ead. *b.* Νικηφόρου πατριάρχου Ὀνειροκριτικὸν, κατὰ ἀλφάβητον. *Nicephori Patriarchae* (Conſtantinopolitani) *Onirocriticon*, ſive *de ſomniorum ſignificatione. Carmina iambica, ordine litterarum digeſta.* Inc.

Ἀνδρὶ πλακεὶς φιλοῦντι πάγκαλον τόδε.

Deſinunt in verſu,

Στρουθοὺς κρατεῖν φεύγοντας προσδέχου βλάβην,

qui eſt quintus ex illis, qui a littera σ incipiunt. Hoc Onirocriticum, quod ex Aſtrampſycho magnam partem deſcriptum eſt, ſubiunxit Nicolaus Rigaltius Artemidori Libris V. *de ſomniis* Gr. & Lat. Pariſ. MDCIII. 4. una cum eiuſdem Aſtrampſychi, & Achmetis Onirocriticis. Vid. Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag 406. §. VIII. & pag. 410. §. XI. & Vol. VI. pag. 299.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. minuto ac breviato charactere, in fine mutilus; in primis autem paginis, quae vetuſtate valde erant conſumtae, margines reſtituti, in iiſque notae in Pindarum nova manu ſuppletae. Conſtat foliis 125.

BI-

(1) Quid ſit *cucullium*, docet Du-Freſne in Gloſſar. pag. 727.

(2) Reliqua tituli corroſo margine perierunt: forte legendum *ἐπανωκλίβανον*, de qua voce vide Du-Freſne loc. cit. p. 667.

FINIS PLVTEI XXXII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LV.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXII.

CODEX I.

ΣΟΥΔΑ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM SVDAE.

I. p. 1. ΒΙβλίον λέξεων Σούδα συνταχθὲν παρὰ διαφόρων σοφῶν ἀνδρῶν. *Liber dictionum Sudae* (ſive *Suidae*) *a diverſis ſapientibus viris compoſitus.* Tum ſubiicitur longa enumeratio eorum, qui Opus hoc congeſſerunt, cuius initium: Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σούδα· οἱ δὲ συνταξάμενοι τοῦτο ἄνδρες σοφοὶ, Εὔδημος ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ στοιχεῖον, Ἑλλάδιος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου ὁμοίως, Εὐγένιος Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ ὁμοίως, κ. λ. Incipit a littera Α hoc pacto: Α΄ ἆ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐπίῤῥημα μετ᾽ ἐκπλήξεως, κ. λ. Deſinit in littera Ψ in verbis, τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος. In fine ſubſcriptio ſequens rubris litteris eſt appoſita: Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Ἐγράφη ἡ παροῦσα τῶν λέξεων βίβλος χειρὶ Πέτρου Κρητικοῦ τοῦ ἐκ Ῥεθέμνου πόλεως. ἐγράφη ἐν πόλει Μαντούᾳ ἐν ἔτει ϛϡλ΄. ἡμέρᾳ σαβ. ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ η΄. *Deo bonorum operum perfectori gratia. Scriptus eſt praeſens Dictionum liber manu Petri Cretenſis ex civitate Rhetemno: ſcriptus eſt in urbe Mantua anno* 6930. (Chriſti MCCCCXXII.) *die ſabbati, menſe Iulio, die VIII.* (1) Concordat huius Lexici initium & finis cum nupera edit. Cantabrig. ex recenſione Ludolphi Kuſteri A. MDCCV. Tomis III. fol. In titulo tantum Operi praefixo, pro Καικίλιος — Κάσσιος — ἐπεποιήκει habetur in Codice Κεκίλλιος, Κάσιμος, & πεποίηκε. Dignus certe Codex, qui cum cit. editione diligentiſſime conferatur. De huius Lexici auctore, virtutibus, ac vitiis, Diſſertationem Kuſteri, Fabricianis obſervationibus inſtructam, vide apud Fabr. B. G. Vol. IX. p. 622. ſeqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus, in cuius primo folio legitur: Κτῆμα *Iohannis de Rubeis germani phyſici*, καὶ τῶν φίλων 1530. Conſtat fol. ſcriptis 357.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

PROLEGOMENA VLPIANI RHETORIS IN OLYNTHIACAS ET PHILIPPICAS ORATIONES DEMOSTHENIS.

Seu potius

Vlpiani in Demoſthenis Orationes Commentaria, Libanii, & aliorum Epiſtolae.

I. pag. 1. V*Lpiani Rhetoris in Demoſthenis Orationes Commentaria*, quae in hoc continentur Volumine, pleraque ab Aldo Venetiis edita prodierunt Anno MDIV. fol. una cum Harpocratione &c. Nos tamen in ipſorum incunda recenſione prae manibus habuimus editionem G. L. Demoſthenis Orationum, una cum Vlpiani Commentariis, quae in lucem prodiit Aureliae Allobrogum per Petrum de la Roviere MDCVII. fol. Praecurrunt in Codice, Οὐλπιανοῦ ῥήτορος προλεγόμενα εἰς τοὺς Δημοσθένους Ὀλυνθιακοὺς καὶ Φιλιππικοὺς λόγους. *Vlpiani Rhetoris Prolegomena in Demoſthenis Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλείστην δοκοῦσιν. Deſ. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Extant in cit. edit. ad calcem Orationum Demoſthenis a pag. 7. ad pag. 15. Prolegomena excipit pag. 7. *b*. Ἐξήγησις εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν πρῶτον Δημοσθένους λόγον. *Expoſitio in Olynthiacam primam Demoſthenis Orationem*. Inc. Ἀντὶ πολλῶν. Deſ. τοὺς ῥήτορας. Habes loc. cit. a pag. 15. ad pag. 23. COD. II.

II. pag. 13. *Expoſitio in Olynthiacam ſecundam*. Inc. Ἐπὶ πολλῶν μέν. Deſ. τῶν θεωρικῶν. Ibid. a pag. 24. ad pag. 33.

III. pag. 19. *In Olynthiacam tertiam*. Inc. Οὐχὶ ταῦτα. Deſ. κρίσιν ἀποφεύγει. Ibid. a p. 32. a pag. 39.

IV. pag. 24. *b*. *In primam Orationem in* *Phi-*

(1) Memorat Montfauconius hanc ſubſcriptionem Palaeogr. Graec. pag. 77. ſed male ait: *Menſis Iunii VII.*

Digitized by Google

Philippum. Inc. Εἰ μὲν καινοῦ τινος. Deſ. ἐλέγετο ὁ λόγος. Ibid. a pag. 39. ad p. 43.

V. pag. 27. *b. In quartam Orationem in Philippum*. Inc. Καὶ ἀπαδαῖα νομίζω, κ. λ. Ἠγνοήκασιν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξηγησάμενοι. Deſ. περιεργάζεσθαι. Ibid. a pag. 43. ad pag. 52.

VI. pag. 34. *In Orationem ad Philippi Epiſtolam*. Inc. Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Σηλυβρίαν ἐπολιόρκει Φίλιππος. Deſ. λόγοις πολλάκις. Ibid. a pag. 52. ad pag. 54.

VII. pag. 36. *In Orationem contra Androtionem*, Inc. Ὅπερ Εὐκτήμων. Deſ. τοῖς Διονυσίοις. Ibid. a pag. 227. ad pag. 241.

VIII. pag. 48. *In Orationem contra Midiam*. Inc. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. Deſ. ἐςὶ προτιμότερα. Ibid. a pag. 170. ad p. 226.

IX. pag. 92. *In Orationem de Corona*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες, κ. λ. Τάχα δύναταί τις. Deſ. ὁ πρόδωκα, φήσας. Ibid. a pag. 76. ad pag. 88.

X. pag. 101. *In Orationem de falſa legatione*. Inc. Πόλεμος συνεςήκει Φιλίππῳ. Deſ. ὑπὲρ Φιλίππου πεπολίτευται. Ibid. a pag. 89. ad p. 136. Cum qua tamen Vlpiani Expoſitione coniunctum fuit Anonymi argumentum, quod legitur Orationi praefixum ibid. Part. I. pag. 198.

XI. pag. 129. *b. In Orationem adverſus Leptinem*, item cum Anonymi argumento cum ipſa Vlpiani Enarratione coniuncto. Inc. Ὁ πρὸς Λεπτίνην λόγος. Deſ. διὰ τοῦ νόμου τὴν πολιτείαν. Argumentum habes Orationi praefixum Part. I. pag. 361. Enarrationem vero Part. II. a pag. 137. ad pag. 170.

XII. pag. 152. *In Orationem adverſus Androtionem*, eadem nimirum Vlpiani Enarratio, ut ſupra in hoc ipſo Codice pag. 36. §. VII. Diverſum tamen eſt initium, quia incipit ab Anonymi argumento longiſſimo, quod Orationi ipſi praecurrit in edit. Part. I. pag. 416. cuius initium eſt: Διάφοροι παρ' Ἀθηναίοις, κ. λ. Finis vero totius Enarrationis aliquantum diverſus ita habet: διὰ τὸν δραχμὸν ἐνύβριζεν τοῖς Διονυσίοις ὁ καλῶς ὀρχησάμενος.

XIII. pag. 159. *b. In Orationem adverſus Timocratem*, item praevio Anonymi argumento, quod inc. Πολέμου τυγχάνοντος, κ. λ. & habetur inter Demoſthenis Orationes pag. 460. Vlpiani vero Commentarius ipſi coniunctus inc. Τοῦ μὲν ἀγῶνος, κ. λ. Ἐκ διαβολῆς τοῦ προσώπου. Deſ. ἄνωθεν δημοτικὴν πιστεύοντες εἶναι. Part. II. a pag. 252. ad p. 274. licet in fine pauca deſint in Codice; poſtrema enim verba, quae retulimus, incidunt ſub finem paginae 273. (per errorem 281.)

XIV. pag. 167. *b. In Orationem adverſus Ariſtocratem*, cui pariter argumentum Anonymi eſt adiunctum, quod inc. Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Deſ. τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Hoc abeſt in cit. edit. Commentarius vero inc. Διπλοῦς δὲ ὁ λόγος, καθάπερ ὁ Τιμοκράτους. Deſ. μὴ ἐπιλελησμένους. Ibid. Part. II. a pag. 242. ad pag. 251.

XV. pag. 174. *b. In Orationem de Corona, ſeu pro Cteſiphonte*, eadem atque illa, de qua ſupra §. IX. Heic tamen praecedit Anonymi hypotheſis, cuius initium: Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. Finis: ἢ τὴν τοιαύτην διάνοιαν. Ibid. Part. I. pag. 311.

XVI. pag. 183. Οὐλπιανοῦ σχόλια εἰς τὸν α' Ὀλυνθιακὸν τοῦ Δημοσθένους λόγον. *Vlpiani ſcholia in primam Demoſthenis Olynthiacam Orationem*, ſeu potius, ut inſcribitur in edit. *Praefatio in Olynthiacas, & Philippicas Orationes*. Inc. Πλείστην δοκοῦσιν. Deſ. τοῦ τόπου τῶν πράξεων. Eadem, ut ſupra. §. I.

XVII. pag. 188. *In quartam Orationem contra Philippum*. Eadem cum ſuperiori §. V.

XVIII. pag. 193. *b. In Epiſtolam Philippi*. Eadem cum ſuperiori, §. VI.

XIX. pag. 195. *In primam ex ſuaſoriis Orationibus, ſeu de ordinanda Republica*. Inc. Ὁ περὶ συντάξεως λόγος. Deſ. ὅθεν εἴληπται τῶν τόπων ἕκαστος. Ibid. Part. II. a pag. 55. ad pag. 59.

XX. pag. 197. *b. In Orationem de Claſſibus*. Inc. Ὁ περὶ τῶν συμμοριῶν λόγος. Deſ. καταστρέφει τὸν λόγον. Ibid. a pag. 59. ad p. 64.

XXI. pag. 201. *In Orationem pro Megalopolitis*. Inc. Ἀθηναῖοι συνεμάχησαν. Deſ. προκεχωρηκυίας τῇ πόλει. Ibid. a pag. 70. ad p. 73.

XXII. pag. 203. *b. In Orationem pro Rhodiorum libertate*. Inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις. Deſ. τὴν δημηγορίαν κατέπαυσεν. Ibid. a pag. 64. ad pag. 69.

XXIII. pag. 207. *In Orationem de foedere Alexandreo*. Inc. Οὐκ ἔστιν ἄδηλον. Deſ. περὶ πολέμου. Ibid. a pag. 74. ad pag. 76. In fine rubris adnotatur litteris: Τέλος τῆς Οὐλπιανοῦ ἐξηγήσεως εἰς πλείονας λόγους τοῦ Δημοσθένους. *Finis interpretationis Vlpiani in plures Orationes Demoſthenis*.

XXIV. pag. 210. Λιβανίου Κοιαίστορος τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί. *Libanii Quaeſtoris Sophiſtae Epiſtolae*. Prima anepigrapha inc. Εἶτε μὴ βοηθεῖτε. Vltima *Baſilii ad Libanium*, cuius initium eſt: Τὸ μὲν συνεχῶς με γράφειν. Deſ. εἰ δῆλός σοι προσφιλής. Proferenda heic ſunt, quae in huius fronte Codicis Fridericus Roſtgardus nobilis Danus adnotavit, in itinere, quod exeunte ſaeculo XVII. litterarum cauſſa in Galliam, Italiam, aliaſque regiones ſuſcepit, in id in primis incumbens, ut Libanii Epiſtolas ubique conquireret, nec ſumtibus, nec operae parcens. Ait igitur = *Epiſtolae Libanii, quae in hoc Cod. habentur, ex Cod. XIX. Plutei LVII. deſcriptae ſunt. Qui autem eas exaravit Zenobius Accaiolus eleganter quidem pinxit, ſed oſcitanter omnino ſcripſit, & Graecae linguae minime ſe peritum fuiſſe oſtendit. Mendis enim, quae in altero Codice erant, innumera ille adiecit, ex male intellectis abbreviationum ſignis. Deinde non obſervavit duos foliorum faſciculos in altero Codice a compactore fuiſſe tranſpoſitos, unde evenit, ut Epiſtolarum ordinem in illo loco plane inverterit, & trium Epiſtolarum initia (ut ibidem adnotavimus) cum aliarum trium longe diverſarum extremis, infauſto certe omine copulaverit. Et tandem tres* in-

Digitized by Google

integras Epiſtolas (*quae in altero Codice ſunt* μη'. σλθ'. τμα'.) *plane omiſit: ita ut in hoc Codice non habeantur niſi CCCCXXIV. quum in altero ſint CCCCXXVII. ſed omiſſas ſi addideris utriuſque Codicis, numerus conveniet. Hiſce autem CCCCXXIV. ſi adieceris illas, quae ad Baſilium ſcriptae ſunt, & ad calcem Codicis cum reſponſoriis Baſilii reperiuntur; numerus Epiſtolarum Libanii erit CCCCXXXIII. ut habet nota ſuperior. Hoc Volumen, quod littera G notavi, & ſex inſuper alios ſplendidiſſimae huius Bibliothecae Codices* (*qui ſuperiores alphabeti litteras ſibi vendicant*) *cum mea collectione Epiſtolarum Libanii contuli, & quadraginta duas, quas nondum habui, excerpſi, meiſque mille ducentis adieci. Menſe Octobri M. DC. XCVIII. Fridericus Roſtgaard.* Ad rem quoque faciunt, quae de hoc Codice ſcripta ſunt in Praefatione nuperae editionis Epiſtolarum Libanii ex recenſione Io. Chriſtophori Wolfii Amſtelodami apud Ianſſonio-Waesbergios MDCCXXXVIII. fol. p. VII. ubi haec leguntur: *Ex Codice XIX. Plut. LVII. totus natus eſt, folii formam refert; & Libanii quidem Epiſtolae in membrana ſcriptae ſunt manu recente Zenobii Acciaioli anno circiter MCCCCLXXX. qui litteras quidem elegantiſſime pinxit, ſed Graece minime doctus, multos errores commiſit.* Hic ſub Leone X. Pont. Max. Vaticanae praefuit Bibliothecae inde ab Anno MDXVIII. Verum praematura morte ſublatus eſt aetatis anno LVIII. vix abſoluto, Chriſti MDXX. Vid. Echardum de Scriptor. Ord. Praedic. Tom. II. p. 45. necnon Ambroſii de Altamura Bibliothecam Ordinis Praedicat. p. 243. Fieri igitur potuit, ut Acciaiolus iuvenis admodum, hunc Codicem deſcriberet, atque ideo in multis peccaret.

XXV. pag. 317. *Theanus* (1) *Epiſtolae III.* quarum prima eſt *ad Eubulen de liberis educandis*, altera *ad Nicoſtratam zelotypam conſolatoria*, tertia *ad Calliſto de familia recte gubernanda admonitoria*. Exſtant in Collect. Epp. Cuiac. alias cit. pag. 355. ſeqq.

XXVI. pag. 318. *b. Menandri ad Glyceram Epiſtola unica*. Ibid. p. 376.

XXVII. pag. 319. *b. Glycerae ad Bacchidem item unica*. Ibid. p. 368.

XXVIII. pag. 220. *Bacchidis Epiſtolae III.* prima *Hyperidae*, ſecunda *Phrynae*, tertia *Myrrhinae*. Ibid. pag. 368.

XXIX. pag. ead. *b. Thaidis duae*, prima *Theſſalae*, ſecunda *Euthydemo*. Ibid. pag. 369. (per errorem 371.)

Codex Graecus Ms. in fol. Saec. XV. a p. 1. ad pag. 101. incluſive chartaceus, a pag. vero 102. uſque ad finem membranaceus, ac manu diverſa, nimirum Zenobii Acciaioli deſcriptus; legitur enim in calce: Ἔξέγραψε Ζηνόβιος ὁ Ἀκκιαϊῶλος. Quare quum duabus diverſis manibus fuerit exaratus, mirum non eſt, ſi ex Vlpiani Enarrationibus in Demoſthenem nonnullae bis fuerint repetitae. Conſtat fol. ſcriptis 321.

(1) Pythagorae ſive uxor, ſive diſcipula fuit. Vide Menagium in Mulierum philoſopharum hiſtoria, & Fabric. B. G. Vol. I. pag. 439.

ΣΩΠΑΤΡΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

SOPATRI QVAESTIONES.

Adde

Cyri Tractatum de differentia Statuum.

I. pag. 1. ΣΩπάτρου διαίρεσις ζητημάτων. *Sopatri diviſio Quaeſtionum*. COD. III.
Primae Quaeſtionis titulus eſt: Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης, κ. λ. Inc. Αὐθάδης ἐςὶν Ἀλκιβιάδης, καὶ μεγαλόφρων, κ. λ. Vltimae vero titulus eſt: Νόμου ὄντος τοῦ κατὰ τῶν μοιχῶν, κ. λ. Deſ. τὰς δὲ λυποῦντας οἷς ὑβρίζουσιν. Exſtat in Aldi Manutii Collectione Rhetorum Venetiis MDVIII. fol. a pag. 287. ad p. 455. Auctor huius Operis, in quo prolixa admodum de componendis Declamationibus praecepta, & diviſiones controverſiarum continentur, Sopater eſt, non Plotinianae ille ſcholae ſucceſſor celeberrimus, quem Conſtantinus Magnus occidit, ſed alius, ſophiſta ducentis annis iunior (2).

II. pag. 224. Κύρου περὶ διαφορᾶς στάσεων. *Cyri de differentia ſtatuum* Tractatus. Inc. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Deſ. ἢ πρόσωπον, ἢ αἰτίαν. Exſtat loc. cit. a p. 456. ad p. 460. Cyro ne cuidam ſophiſtae, quem Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 482. *ineptum* vocat, an Cyro Theodoro Prodromo, qui ſub initia XII. ſaeculi poſt Chriſtum natum vixit, tribuendus ſit, dubitat idem Fabric. tum loc. cit. tum etiam pag. 457. Sequitur in Codice Tabula quaedam, ſeu ſchema, quo rhetoricarum quaeſtionum diviſiones exhibentur.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. In calce primae paginae nomen legitur *Ioannis de Bardis*, Codicis fortaſſe poſſeſſoris. Conſtat fol. ſcriptis 230.

ΟΥΡΒΙΚΙΟΥ ΤΑΚΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ.

VRBICII MILITARES VIRTVTES.

Seu potius

Tacticorum Auctorum Collectio aberrima.

IN ipſo Codicis initio multa deeſſe arbitramur; prima enim duo folia fragmentum quoddam continent hiſtoricum ἀδέσποτον & ἀκέφαλον, cuius prima verba ſunt ...... ὁρίζειν καθ' ἑαυτὸν ἐν ποίῳ μέρει ἕκαστον τούτων τῶν συστημάτων, κ. λ. Vltima vero: καὶ τὴν ἄλλην ἀσφάλειαν ποιήσαντες διὰ τοὺς συστρατιώτας ἀνεπαύοντο. Agitur in hoc de quadam expeditione militari, & obſidione; quorſum autem pertineat, nondum deprehendimus. In averſa vero ſecundi folii pagina, ne vacua remaneret, formulam Iuramenti militaris, COD. IV.

O quod

(2) Hoc Sopatri Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi & Iſaei ex Graecia ſecum attulit Io. Laſcaris, ut Aldus refert.

quod Iuſtiniano & Theodorae eiuſdem Imperii conſorti ab iis praeſtabatur, qui novum magiſtratum, aut praefecturam ſuſcipiebant, recentior manus adſcripſit. Inc. Ὄμνυμι ἐγὼ τὸν Θεὸν τὸν παντοκράτορα, ϗ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ. λ. Deſ. πρὸς τῷ ϗ ταῖς ποιναῖς ταῖς τῶν νόμων τῆς αὐτῶν εὐσεβείας παρεχομέναις ὑπεύθυνον εἶναι.

I. pag. 5. Οὐρβικίου τακτικὰ στρατηγικά. *Vrbicii Tactica Strategica, ſive Ordinationes Militares Libris XII. comprehenſae*, ſed miſerrime pluribus in locis detruncatae, ut ex ſingulorum librorum recenſione patebit. Praecedit argumentorum elenchus in Capita, quae unumquemque Librum conſtituunt, & ipſe, ni fallor, in fine mutilus; multo enim plura continere Capita duodecimus Liber apparet inferius, quam heic enuncientur, ubi ipſorum numeratio in nono Capite deſinit. Indicem excipit SS. Trinitatis Invocatio, & hanc Introductio. Illa inc. Ἡγείσθω τοῦ λόγου ϗ τῶν ἔργων ἡ παναγία Τριὰς (1) ὁ Θεὸς ϗ σωτὴρ ἡμῶν ἡ βεβαία ἐλπὶς ϗ ἀσφάλεια, κ. λ. Haec vero inc. Τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως ἀμεληθείσης χρόνῳ πολλῷ, κ. λ. Deſ. φυλάττων τὴν τῶν πραγμάτων τάξιν ϗ ἀκολουθίαν. Primus Liber continet Capita IX. quorum primum inſcribitur: Πῶς δεῖ γυμνάζειν τὸν καθ' ἕνα ἄνδρα ἐν ταῖς μελέταις, & incipit: Εἰς τὸ τοξεύειν πεζῇ συντόμως, εἴτε Ῥωμαϊστὶ, εἴτε Περσιστὶ. Vltimum inſcribitur: Πῶς δεῖ εὐτάκτως τὸν στρατὸν ὁδοιπορεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πολεμίων μὴ ἐνοχλούντων, & deſinit: ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων προέρχεσθαι.

II. pag. 12. *b.* Liber II. Περὶ καβαλλαρικῶν παρατάξεων, Capita continet XX. quorum primum, Περὶ τοῦ χρειώδη καὶ ἀναγκαίαν εἶναι τὴν εἰς πρώτην ϗ δευτέραν τάξιν τοῦ στρατοῦ διανομὴν, inc. Ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις, κ. λ. Vltimum eſt: Περὶ διπλῶν βάνδων. Sed huius Libri deſunt ſeptem poſtrema Capita, & pars Capitis XIII. Περὶ διαστημάτων μερῶν τε ϗ παρατάξεων, quod deſinit in verbis, ἵνα μὴ ἀβοήθητον αὐτὴν ποιήσῃ· οὐδὲ πολὺ ..... ob defectum Codicis inter pag. 16. & 17.

III. pag. 17. Liber III. Περὶ στάσεως τάγματος, continet Capita XVI. Sed primum ex iſtis, quod inſcribitur, Γνῶσις σημείων δηλούντων τὴν τοῦ τάγματος στάσιν, ob memoratam Codicis iacturam totum deeſt. Caput itaque II. cui titulus, Στάσις τάγματος, ὡς ἐν ὑποθέσει ἀνδρῶν τριακοσίων δέκα, inc. Σχῆμα τάγματος, ὅτ' ἂν ταξάμενον ἄρχεται, κ. λ. ubi tamen notandum folia 17. & 18. eſſe tranſpoſita. Vltimum Περὶ μανδάτων διδομένων τοῖς εἰς ἐνέδραν ἀπερχομένοις, deſ. ἐπὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν παραλαμβάνεται.

IV. pag. 24. Liber IV. Περὶ ἐνέδρας, continet Capita V. quorum primum Περὶ ἐνέδρας ϗ ἀπάτης κατ' ἐχθρῶν δυνατωτέρων, inc. Αἱ ἐνέδραι ἐπιτηδείως γινόμεναι, κ. λ. Vltimum Περὶ τοῦ δρουγγιστὶ τάσσεσθαι τοὺς εἰς ἐνέδραν ϗ ἐφόδους πεμπομένους, deſ. ϗ μᾶλλον κόπον ἔχει τὸ ἐντυχεῖν αὐτοῖς, ἢ τὸ παῦσαι αὐτά.

V. pag. 27. Liber V. Περὶ τούλδου, Capita item continet V. Primum, Περὶ τοῦ μὴ ἐπάγεσθαι προχείρως τὸν τοῦλδον ἐν μάχῃ, inc. Τοῦ τούλδου κατὰ τὸ ἀναγκαῖον δεῖ φροντίζειν. Vltimum Περὶ φυλακῆς τούλδου ὁδοιποροῦντος, deſ. ϗ ἰδίᾳ τοὺς στρατιώτας ἐκπλήκτους.

VI. pag. 28. *b.* Liber VI. Περὶ διαφόρων τάξεως ϗ γυμνασίας, V. pariter complectitur Capita. Praecedit quaedam veluti introductio, cuius initium: Ἡ συνεχὴς γυμνασία ὠφέλειαν μὲν πολλὴν, κ. λ. Caput I. Περὶ Σκυθικῆς γυμνασίας σχηματικῆς, inc. Σκυθική ἐστιν ἡ ἀδιακρίτας ἔχουσα τὰ τάγματα. Vltimum, Πῶς δεῖ γυμνάζειν ὑπερκεράστας ϗ πλαγιοφύλακας, deſ. τῷ ἐναντίῳ κέρατι ἐξισοῦσθαι.

VII. pag. 30. Liber VII. Περὶ στρατηγίας, in duas dividitur partes, eaeque continent ſingulae Capita XV. Prima Pars inſcribitur, Ποίων δεῖ κεφαλαίων φροντίσαι τὸν στρατηγὸν πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ πολέμου, & inc. Οὐκ ἔστιν ὁλκάδα πελάγει διαπορθμεύεσθαι κυβερνήτου χωρίς. Altera inſcribitur, Περὶ τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πολέμου ὀφειλόντων παραφυλάττεσθαι, & inc. Χρὴ τὸν στρατηγὸν μηδὲ πολλὰ πονεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς συμμαχίας, κ. λ. Deſ. ὥς τε εἰς δειλίαν ϗ πρὸ τῆς μάχης μεταπίπτειν. Sequuntur deinde alia duo Capita extra numerum, quorum primum eſt Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ μεράρχῃ ἐκ τῶν εἰρημένων κεφαλαίων. Inc. ὥς τε τὸ τρίτον πουσὸν ἑκάστου μέρους. Alterius titulus eſt: Γνῶσις κεφαλαίων ὀφειλόντων δοθῆναι ἑκάστῳ ἄρχοντι ταγμάτων ϗ μοιράρχῃ, ϗ αὐτῷ δὲ τῷ μεράρχῃ, ἵνα οἶδεν τί καταζητεῖν. Inc. Χρὴ εἴτε ἐν φοσσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, κ. λ. Deſ. ἐθίζειν δὲ τούτους ϗ ἐν καιρῷ καύσωνος πρὸς κόπον, καλόν ἐστιν.

VIII. pag. 37. *b.* Liber VIII. duo tantum Capita complectitur. quorum primum Περὶ καθολικῶν παραγγελμάτων τῷ στρατηγῷ ἁρμοζόντων, inc. Ἐν ταῖς τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων ἐγχειρίσεσιν. Secundi vero, quod inſcribitur, Γνωμικά, fragmentum tantum ſupereſt ob duplicem Codicis mutilationem, alteram inter pag. 38. & 39. in qua Capitis initium deperiit, alteram inter pag. 40. & 41. in qua eiuſdem finis, ac ſequentis Libri initium pariter excidere.

IX. pag. 41. Liber IX. Περὶ ἐφόδων, Capita continet V. quorum primum Περὶ ἐφόδων ἀδοκήτων, ob memoratam iacturam incipit a verbis ..... οἱ μὲν γὰρ πρεσβείας ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δεξάμενοι. Deſinit autem Liber in Capite tertio, quod inſcribitur, Πῶς δεῖ ἐν τῇ τῶν πολεμίων χώρᾳ εἰσβάλλειν, ϗ πῶς ὁδοιπορεῖν ϗ πραιδεύειν βλάβης ἰδίας χωρὶς, in verbis: ἐπειδὴ συμβαίνει πεπλασμένα καὶ ἐκ τῶν προσφυομένων ἐκ τῶν κρατουμένων ..... quum inter pag. 42. & 43. alius immanis hiatus interſit, quo reliqua duo huius Libri Capita, ac totus ferme decimus Liber miſerrime abſorptus eſt.

X. pag. 43. Ex Libro igitur X. qui *de obſidionibus faciendis & tolerandis* agebat, & in IV. erat Capita diſtributus, ut ex praemiſſo In-

(1) Ex quibus verbis patet auctorem hunc eſſe Chriſtianum.

Indiee patebae, particula tantum ſupereſt ultimi Capitis, quod inſcribitur, Πῶς δεῖ ἐν μεθορίῳ λάθρα κτίζειν ὀχύρωμα χωρὶς πολέμου δημοσίᾳ, cuius poſtrema verba ſunt: ϗ τὸ ὕδωρ ἀπολλύουσι.

XI. pag. ead. Liber XI. Περὶ τῶν ἑκάστου ἔθνους ἐθῶν τε ϗ τάξεων. Capita pariter IV. complectitur, uti ſuperior, ac Prologo inſtructus eſt, cuius initium: Τὰ πρόχειρα περὶ τῆς καβαλλαρικῆς τάξεως, κ. λ. Caput I. Πῶς δεῖ Πέρσαις ἁρμόζεσθαι, inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος μοχθηρὸν ϗ κρυψίνουν, κ. λ. Vltimum, Πῶς δεῖ Σκλάβοις ϗ Ἄνταις ϗ τοῖς τοιούτοις ἁρμόζεσθαι, deſ. ϗ ἐγχειρίζεσθαι ταῖς πανουργίαις δύναται.

XII. pag. 51. Liber XII. & ultimus, initio mutilus eſt ob unius folii iacturam inter pag. 50. & 51. & incipit a Cap. IV. cui titulus, Τάξις ἄλλη. Inter pag. 53. & 54. alius defectus occurrit unius folii. Penultimum Caput, quod nullo quidem numero notatum eſt in margine, ſed iuxta praecedentium ſeriem debet eſſe XXV. inſcribitur: Καταγραφὴ φοσσάτου. Vltimi vero, nempe XXVI. cuius titulus adeo evanuit, ut legentium aciem oculorum prorſus effugiat, finis eſt: ἀλλὰ ϗ κίνδυνον φέρει ἐν ταῖς ἐλασίαις αὐτοῦ τοῖς νεωτέροις, ϗ κόπον τοῖς ἵπποις ϗ ἀσχολίαν. Vbi manu Lucae Holſtenii, qui hunc Codicem diligentiſſime evolvit, ac recenſuit, adnotatum fuit: *Finis Vrbicii*. Huius Operis exemplar Graecum Ms. habuit etiam Voſſius in ſua lectiſſima bibliotheca, una cum Apollodori Poliorceticis, Aſclepiodori (ita Fabric. B. Gr. Vol. II. p. 571.) philoſophi Tacticis, Nicephoro Gregora περὶ παραδρομῆς, & aliis de re militari ſcriptoribus. Quare ineditum omnino videtur.

Quum vero plurimae in hiſce Libris extraneae voces, ac barbarae locutiones reperiantur, ipſarum quaſdam ſelegimus, ac ſpeciminis loco per alphabetum digeſtas ſub legentium oculos ponere voluimus. Eae vero ſunt:

A

Ἀδέστρατον. ἀδεστράτη τάξις. μετὰ τῶν ἀδεστράτων ϗ βουκελλαρικῶν βάνδων.

Αδιουτα. καὶ ἄλλῳ κράζοντες αδιουτα, πάντες ἀποκρίνονται ἴσως ϗ συμφώνως, δεους — πάντες ἀποκρίνονται ἴσως καὶ συμφώνως, αδιουτα δεους. ἀκούσετε αδιουτα.

Ἀκία. τῶν ἀκιῶν τῶν λοχαγῶν, ἤτοι πριμων—τὰς μὲν προτεταγμένας τοῖς καβαλλαρίοις πεζικὰς ἀκίας.

Αμβα.

Ἀμβιτεύειν.

Ἀμυλῶνοι.

Ἀντικένσωρ.

Ἀπλικεύειν.

Ἀρματούρας.

Ἀρματούρους.

Ἀρμοστατίων.

πρὸς τὸ Ἀρμοῦσθαι.

Ἀρχισαγιττάτωρ.

μετὰ τῶν Ἀστηλίων.

B

Βάδο, ἀντὶ τοῦ κίνησον.

Βαλλίστρων.

Βάνδον. φυλάξατε τὸ βάνδον. τὸ βάνδον μὴ καταλίπητε. ἁγιάζειν τὰ βάνδα. ἐν δεξιῷ τοῦ βάνδου τάσσονται.

Βανδοφόρος, ὁ τὸ σημεῖον τοῦ βάνδου βαστάζων.

Βηρυττα. οἱ δὲ τὰς βηρύττας, ἤτοι ματζοβαρβουλα ἔχοντες.

Βίγλα. εὐκτορινὰς βίγλας γίνεσθαι.

Βικάριος.

Βουκελλάριος. τὸ τῶν βουκελλαρίων, ἤτοι φοιδεράτων τάγμα.

Βουκελλάτου, ἢ πίστου.

Βουκινάτωρ.

Βύκηνος.

Βούκουλα.

Γ

Γριπίζεσθαι τὸν καιρόν.

Δ

Δαπανηφόρα.

Δειτνε αυ δεξτρα αυ σινεστρα.

Δυτονεδεξτρα.

Δετονεσινιστρα.

Δέξτρα.

Δηποτάτοι.

Δηφενδεύειν. εἰς τὸ δηφενδεῦσαι.

Δηφένσωρ. δηφένσουρσιν.

Διριγε φροντεμ.

Δρακοντάριος.

τὰς Δωρεὰς τοῦ Θεοῦ σμικρύνειν.

E

Ἐι φυλκο.

Εκουαλιτεραμβυλα.

Ἐκπλοράτωρ.

Ἐκπλαγίζειν ἐνέδρας.

Εξι.

Εξιτε.

Z

Ζαβλε ηγουικλαρια.

I

Ιντρα.

Ιντρανσφερμα.

Ιουγγε

Ιουγγε.

Ιυγγε φολκο.

K

Καβαλλάριος.

Καβαλλαρικός.

Καλαμέωνες.

Καμπηδύκτωρ, & καμπιδύκτωρ.

Καννίζειν.

Κάππα. ὁ δὲ τὴν κάππας βαστάζων, ὁ δευτερεύων ἐστὶ τῷ βανδοφόρῳ.

Καστελλῶσαι.

Κάστρον.

Καστρῶσαι.

Κατὰ κούνεας.

Κεδε.

Κεντύκλοις.

Κιστέρνα. κιστέρνας κατασκευάσαι.

Κονδότερον. ταῖς κονδοτέραις παρατάξεσιν. τὰ κονδότερα μέρη.

Κοντάριον. ὁπλιζονται δὲ σκουταρίοις ϗ κονταρίοις ϗ σπαθίοις κονδοῖς.

Digitized by Google

Κοντάτος.
Κόντος. ἀδκοντεκλινα. καὶ τοὺς κόντους ἀναβαστάζων.
Κοντυβέρνιον, & κουντυβέρνιον. μετὰ τὸ ὀρδινευθῆναι, καὶ γενέσθαι κοντυβέρνια.
Κουμορδινεσσεκε.
Κατὰ κούνναε.
Κούρβα.
Κουρσομενα.
Κούρσω. ἐν καιρῷ κούρσων.
Κούρσωρ.

Λ

Λαγγίβαρδοι.
Λαγερτεραμβλα.
Λαργι αδεξτρα.
Λαργια αδ αμβα παρτες.
Λατα βια αδ αμβα ασπαρτε.
ἀδ Λάτους ςρίγγε.
Λαφουλκω.
Λεγεῶνες.
Λοκουμ.

Μ

Μανδάτα. μανδάτα δοθῆναι.
Μανδάτωρ. μανδατόρι. διὰ μανδατόρων. παραγγέλλει ὁ μανδάτωρ. σιλεοτιον. μανδατα καμπλατε. νον βος τουρβατις ορδινεμ. σερβατε βανδος. εκιτε νεμο δεμιτταт βανδουμ ετινιμικος σεκε.
Δεῖ τὸν Μανδατόρα παραγγέλλειν οὕτως. Σιλεντιο νεμο δεβιττα οεμο αντεκοδατ βανδουμ καμπλαιψωσεκο κουμ βανδεμιλιξ γαλλισετ κομοδεμιλε βαρβατι σι βερο βανδουμ δεμιττετ κομοδοουο ο βερβικε σερβαμιλιξ ορδινεμ πος δεουνιψατε σερβετ ετ τουβαν βανδιφερσι δε πουγνας σιβεσεκο σιοιμικουμ σιβερε καλαφακεσνον Φορτεριν αρεουντ νε σπαργεστ σουουμ ορδινεμ.
Μεδι παρτιτις αδιφαγιαμ.
Μίσορες, οἱ τὰ φοσσάτα μετροῦντες.
Μίλια. τρίων μιλίων.
Μίσσα. μετὰ τὸ δεῖπνον, καὶ τὰς μίσσας τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι. μετὰ τὰς ἑσπερινὰς μίσσας.
Μοβε.
Μοδε.
Μουσταλοκουμ.

Ν

Ναυκέλια.
τὴν Νοβισκουμ φωνήν.

Ο

Ο'ρδινατίωνα ποιεῖσθαι.
Ο'ρδινατιωνα γίνεσθαι.
Ο'ρδινεύειν. προορδινεύειν.
ἐν Ο'ρδίνῳ.
Ουνδικυε σερβατε.

Π

Παγαοδε.
Πακτα ἀλλάσσειν.
Παλλίκων μικρῶν.
Παλμαριον φυσικόν.
Παλυδίων. ἐν παλυδίῳ. ὕλης τε, ἢ παλυδίων, ἢ καλαμεώνων.
Πάλων ὀξέων.
Πεδικλῶντες.
Παρτες.
Πέρκουτε.
Πλαγίον.
Πλαγιοφύλαξ.
Πληγγατος. τοὺς πληγγάτους παραμυθεῖσθαι.
Πλωτὰς τὰς οὕτω λεγομένας.
Ποντιλίων.
Ποντιλῶσαι.
Πόρτα. καθ' ἑκάστην πόρταν, τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτου.
Πούβλικα.
Πουβλικίζειν. προπουβλικίζεσθαι.
Πουλπιτῶν.
Πραῖδα.
Πραιδεύειν.
Πριβιλέγιον.
Πριμι ςατε σεκουνδι αδδιφαλαγγιαμ εξιτε. ἕνα καθ' ἕνα ἀπὸ πρίμων καὶ σεκούνδων.

Ρ

Ραδδε.
Ρεβερτε.
Ροβαστε.
Ρεδουε.
Ρέκαλα δίδοτε.
Ρέκαλα δῶτε.
Ριγε Φροντεμ.
τοὺς δὲ λεγομένους Ριφουγγους ἐπιςελλομένους καὶ ςράτας δεικνύειν.

Σ

Σάγια.
Σαγίττα.
Σαγιττάτωρ.
Σαγιττοβόλας.
Σαγιττοποιός.
Σαμιάτωρ.
Σεκουνδι εχιτε.
Σέλλα. ἔχοιε δὲ εἰς τὰς σέλλας σκάλας σιδηρᾶς δύο. ἡ ἐν σελλοπουγγίοις δαπάνη. ἐν ταῖς σέλλαις φέρεσθαι.
Σενεςρα.
Σερβατε.
Σκάλα.
Σκεύη τά τε δαπανηφόρα, καὶ τὰ ναυκέλια.
Σκλάβοι.
Σκλαπιδας.
Σκούλκα. ἐν διπλαῖς σκούλκαις, τὰς σκούλκας ποιεῖν.
Σκυλκεύειν.
Σκουτάριον. τὰ τῶν κοντάτων σκουτάρια.
αδ Σκουτο κλινα μοβε.
Σπάθια.
Στᾶ, ςῆναι σημαίνει.
Στατε.
διὰ Στυππίῳ καὶ πίσσης.
Στράτα.
κράζων, Στρέφυ.
Στρινγε.

Τ

Τένδα. τένδας ἤτοι καμάρδαν πεδικλῶντες πλησίον τῶν τενδῶν. τὰς τένδας ξυμφειδῶς κατόρδινον ἐχούσας.
Τοξοφαρέτροις βηρύτταις.
κράζων, Τορνα.
Τορναμεινα.
Τοῦβα. τούβας βαλλομένης.
Τουβάτωρ.

τοῦ

τοῦ Τούλδυ.
Τοῦρμαι.
Τρανσμουτα.
Τρανσφουρμα.
Τρανσφουρνκμ.
Τριβόλων σιδηρῶν.
Τριβόλων ϛρογγύλων.
Τριβοῦνος.

Φ

Φαμίλια. φαμιλίας αὐτῶν ταπεινῆς οὔσης.
Φαρ;τρα.
Φλάμουλα.
Φλαμούλω.
Φλασκὶο μικρόν.
ἐν Φλασκίοις ὕδωρ ἐπιφέρεσθαι.
Φοιδερατικά.
Φοιδεράτων.
Φόσσα.
Φοσσάτον.
Φράγγοι.
τῷ Φραγελλίῳ παραγγέλλειν.
Φρόντεμ.
Φυγαλεύειν.

X

Χειρομάνικα σιδηρᾶν.

XIII. pag. 68. Sequuntur alia Anonymi *Tactica*, ſine principio, quum inter pag. 67. & 68. mutilus ſit Codex duobus ad minimum foliis, ut ex quaternionum numeratione in infimo margine appoſita ſuſpicari licet, qui quum ſinguli octo conſtent foliis, ſex tantummodo in hoc habentur folia. Incipiunt igitur a verbis . . . . . τως ἅρμα φορεῖν αὐτοὺς ἐὰν νίδασι μάλιϛα τοξεῦσαι, κ. λ. Capita vero, de quibus agitur haec ſunt:

Πῶς δεῖ γυμνάζεσθαι τάγμα.

Γίνονται δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς αἰτίας ταύτας.

Πῶς δεῖ παράταξιν καβαλλαρικὴν τάσσεσθαι, ἤτοι τὰ μέρη αὐτῆς.

Πῶς δεῖ ϛενοὺς καὶ δυσχερεῖς διαβαίνειν τόπους καὶ ποταμούς.

Περὶ κατασκόπων καὶ ἐκπλορατόρων καὶ σκουλκατόρων.

Ποῖα δεῖ φυλάττεσθαι τὸν ϛρατηγὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμβολῆς τοῦ πολέμου.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ εἰσβαλλόντων ἐχθρῶν.

Πῶς δεῖ τοὺς ϛενοὺς καὶ κρημνώδεις καὶ δυσβάτους τόπους καὶ ποταμοὺς διαβαίνειν τὴν τῶν πεζῶν παράταξιν.

Finis Tractatus ſequens eſt: ὅτι ὁμοίως τοῖς ϛενοῖς τόποις καὶ αἱ τῶν δυσβάτων ποταμῶν γίνονται πάροδοι, καθὼς εἴρηται.

XIV. pag. 77. Alius Anonymi Tractatus *de re Militari* Capitibus conſtans LIV. quorum index praecurrit. Haec autem Capita ex longiori Opere videntur excerpta; nam fere ſingula incipiunt a voce ὅτι. Quum igitur, teſte Luca Holſtenio, opus illud integrum, ex quo haec deſumta ſunt, Tacticorum omnium fuerit praeſtantiſſimum, placet heic ſingulorum Capitum argumenta, prout in Indice iacent, in medium proferre. Ea vero ſunt:

Πίναξ ὑποθέσεων τῶν ἐκ τῶν ϛρατηγικῶν πράξεων.

α'. Περὶ τοῦ, ποῖον δεῖ τὸν ϛρατηγὸν εἶναι.
β'. Περὶ τῆς τῶν ὑπηκόων εὐνοίας.
γ'. Περὶ τῆς τῶν πολεμίων ἀσκήσεως καὶ σωφροσύνης.
δ'. Περὶ τοῦ, πῶς ἄν τις τοῖς πολεμίοις προσάγοιτο.
ε'. Δειλῶν διάκρισις.
ϛ'. Φίλων δοκιμασία.
ζ'. Περὶ κατασκόπων.
η'. Ὅτι δεῖ τοῖς πολεμίοις ἄλλους πολεμίους κατασκευάζειν.
θ'. Περὶ ἀπιϛίας εὐχαίρου.
ι'. Περὶ χάρακος.
ια'. Περὶ μονομαχιῶν.
ιβ'. Κατάπληξις πολεμίων.
ιγ'. Περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τόπου τῆς μάχης.
ιδ'. Προτροπὴ εἰς ἀνδρείαν καὶ πιθανάγκην.
ιε'. Φαντασία πλήθους.
ιϛ'. Φαντασία ὀλιγότητος.
ιζ'. Τακτικά.
ιη'. Περὶ τῆς παρατάξεως.
ιθ' Πῶς δεῖ κυκλῶσαι πολεμίους.
κ'. Περὶ συνθημάτων.
κα'. Περὶ πυρσῶν.
κβ'. Ἐκ πυρὸς βοήθεια.
κγ'. Ἐξ ἀνέμων βοήθεια.
κδ'. Ἀνάλωσις καὶ φειδὼ τῆς τῶν πολεμίων χώρας.
κε'. Πῶς ἄν τις ἀγρυπνίαν τοῖς πολεμίοις ποιήσειεν.
κϛ'. Κώλυσις ὁρμῆς ἀλογίϛου.
κζ'. Πανικοῦ φόβου λύσις.
κη'. Περὶ τῆς κατὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν σχημάτων ἀπάτης.
κθ' Περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπάτης.
λ'. Περὶ τοῦ ψεύδους τοῦ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐπὶ συμφέροντι.
λα'. Περὶ αἰφνιδίων ἐπιθέσεων.
λβ'. Ὅτι δεῖ τὰς ἐξ ἀπονοίας μάχας φυλάττεσθαι.
λγ'. Προσποίησις φυγῆς.
λδ' Ὅτι δεῖ κρύπτειν τὰ οἰκεῖα κακά.
λε'. Ἐνέδραι διάφοροι καὶ ποικίλαι.
λϛ'. Ὅσα κατὰ ἱππέων.
λζ'. Περὶ τόπου.
λη'. Περὶ ὅρκων καὶ συνθηκῶν.
λθ'. Περὶ προδοτῶν.
μ'. Περὶ αἰχμαλώτων.
μα'. Περὶ ὁμήρων.
μβ'. Περὶ αὐτομόλων.
μγ'. Περὶ διώξεων.
μδ'. Περὶ τῆς ἐν τῇ ἀναχωρήσει ἀσφαλείας.
με'. Φυγὴ ἐκ τόπων ἐπικινδύνων.
μϛ'. Ποταμῶν διαβάσεις.
μζ'. Ὀρῶν ἀποτόμων ἀναβάσεις.
μη'. Ἅλωσις ἑνὸς ἀνδρός.
μθ'. Φυγὴ ἑνὸς καὶ μιᾶς.
ν'. Τιμαὶ καὶ κολάσεις ϛρατιωτῶν.
να'. Πόλεων ἁλώσεις.
νβ'. Πέτρας ἀποτόμου ἅλωσις.
νγ'. Ἀσφάλεια πόλεων.
νδ'. Ναυμαχικά.

Huius vero Collectionis initium eſt: Ὅτι φιλοπονώτατον, καὶ ὀξύτατον, καὶ τὴν γνώμην ἀνδρειότατον, κ. λ. quibus verbis reſpondetur

ad

Digitized by Google

ad interrogationem primi Capitis, *Qualem oporteat eſſe Imperatorem*. Vltimum Caput, in quo *de navali pugna* agitur, in fine mutilum deſinit in verbis: ἀλλὰ ϗ Ἀριϛοκράτης πλείονας τριήρεις λαβὼν, ϗ ἰδίους εἰς αὐτὰς ἐμβιβάσας ϗ . . . . unum enim ſolium, ut adnotavit in margine Holſtenius, inter pag. 103. & 104. deſideratur.

XV. pag. 104. *Tractatus alius Tacticus*, initio mutilus ob memoratum defectum, auctoris Chriſtiani, ſed antiqui, & valde accurati. Agit autem in principio de diviſione civitatis, & quibus ex partibus conſtet. Incipit ab artium & ſcientiarum profeſſoribus, quales ſunt (en prima verba) . . . . γραμματικοὶ, ῥήτορες, ἰατροὶ, γεωργοὶ, ϗ ὅσοι τοιοῦτοι. τὴν δέ γε ἱερατικὴν δόξειε μὲν ἄν τις ἴσως τέχνην εἶναι· ἡμῖν δὲ οὐ τοῦτο δοκεῖ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐπιϛήμην, κ. λ. Tum proſequitur: Ἐμπορικὸν δὲ, οἷον σιτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κ. λ. Ὑλικὸν δὲ, τὸ ἑκάϛῳ εἴδους παρεκτικὸν, οἷον σιδηροτελεῖς, χαλκοτελεῖς. Ὑπηρετικὸν δὲ τὸ ὑπηρετοῦν, κ. λ. οἷον ξυλοφόροι, λιθοφόροι. Ἄχρηϛον δὲ τὸ μηδοτιοῦν συντελεῖν δυνάμενον πρὸς τὴν τῶν κοινῶν χρείαν, οἷον ἀσθενεῖς, γέροντες, παῖδες· καὶ πολιτείας μὲν μέρη τοσαῦτα. Εἴποι δ' ἄν τις ϗ μέρος πολιτείας, ὅπερ ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἐνεργεῖν ἴσως ἀργὸν ὀνομάσει, κ. λ. quales ſunt mendici, errones, inertes, &c. Ἐπενοήθη δὲ τὸ ἱερατικὸν διὰ τὴν τοῦ Θεοῦ θεραπείαν, κ. λ. Τὸ δὲ τῶν ἀρχῶν διὰ τὸ δίκαιον, μάλιϛα δὲ διὰ τὰς ϛάσεις, κ. λ. inſignis diſſertatio de origine & uſu Magiſtraruum. Τὸ δὲ χρηματιϛικὸν cum ob alia inventum, tum ut militibus ſuppeterent ſumtus. Τὸ δὲ τεχνικὸν, ob uſum. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν διὰ τὴν χρείαν, quia non omnes omnia habent. Τὸ ὑλικὸν, ut ſuppeditent materias. Τὸ ὑπηρετικὸν, ad obediendum, & perficiendum iuſſa. Τί μὲν οὖν ἐϛι πολιτεία, ϗ πόσα μέρη ταύτης τυγχάνει, καὶ τίνων χάριν ἐπενοήθησαν, εἴρηται διὰ τῶν φθασάντων. Heic quia quaelibet pars ſuo ſubeſt Magiſtratui, de ſingulis Magiſtratibus prolixe & accurate ediſſerit; tum ſubiungit Romanos civitatis partem addidiſſe τὸ θεατρικὸν ϗ θυμελικὸν, κ. λ. Hactenus de Magiſtratibus & ſubditis. Deinceps περὶ ϛρατηγικῆς verba facit, quae & ipſa maxima pars eſt Reipublicae. Τῆς δὲ ϛρατηγικῆς τὸ μὲν ἐϛι φυλακτικὸν τῶν οἰκείων, τὸ δὲ ἀντιληπτικὸν τῶν ὑπεναντίων, κ. λ. Atque haec quidem omnia in primo continentur Capite, quod mutilum initio eſſe innuimus. Capitum vero, quae ſequuntur, argumenta ſunt iſta:

Ὁποίους εἶναι χρὴ τοὺς φύλακας, ϗ κατὰ τίνας δεῖ τοὺς τόπους φυλάττειν αὐτούς.

Περὶ πύργων, ϗ ὅπως οἰκονομητέον αὐτούς.

Περὶ φρουρίων.

Περὶ οἰκοδομῆς πόλεως.

Πῶς δεῖ κτίζειν πόλιν. Caput prolixum & inſigne, in quo de munimentis, vallis, foſſis, muris; item de teſtudinibus agitur.

Περὶ τακτικῆς, ubi dicitur, quod τακτική ἐϛιν ἐπιϛήμη, καθ' ἣν τις πλῆθος ἀνθρώπων μεθ' ὅπλων συντάξαι ϗ κινῆσαι κατὰ καιρὸν δύναται. Τακτικῆς partes ſunt IV. Prima σύνταξις ἀνδρῶν πρὸς πόλεμον ἐπιτήδειος, II. Ὅπλων διανομὴ πρὸς τὴν ἑκάϛου χρείαν ἁρμόδιος. III. Κίνησις ἐνόπλου ϛρατεύματος τῷ καιρῷ πρέπουσα, IV. Οἰκονομία πολέμου, προσώπων τε ϗ πραγμάτων, τρόπων τε καὶ αἰτιῶν ἐξέτασιν μετὰ τοῦ συμφέροντος ἔχουσα. Quia vero belli (pergit) duplex ſit ſpecies, ναυμαχία ſcilicet, & πεζομαχία, oſtendenda ſunt in utraque τὰ τῆς τακτικῆς μέρη, & primo quidem περὶ πεζομαχίας. cuius quatuor modi eſſe poſſunt; vel pedites, vel equites, vel currus, vel elephanti; quorum poſtremi duo (inquit) quum plane defierint, fruſtra de iis diceremus; agemus ergo de primis duobus. Huius vero Capitis ultima verba ſunt: ῥητέον ὅτι παντὸς τοῦ ἐν τῇ ϛρατείᾳ πλήθους, τὸ μὲν ἐϛι μάχιμον, ὃ καὶ ἀπειλητικὸν ϗ ἔνοπλον, ϗ ϛράτευμα, ϗ ϛρατὸς ὀνομάζεται· τὸ δὲ τεχνικὸν, οἷον λιθοτόμοι, χαλκεῖς, τέκτονες, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς οὐ μόνον διὰ τὰς πολιορκίας, ἀλλὰ καὶ τἄλλα συνεπιφέρειν ἀνάγκη· τὸ δὲ χορηγὸν τῶν ἀναγκαίων, οἷον ἀρτοπῶλαι, οἰνοπῶλαι, κρεοπῶλαι, ϗ τὰ ὅμοια.

Περὶ φάλαγγος. Hoc Caput agit de phalange, eiuſque variis formis; item de membris, ſeu partibus, quibus conſtat, deque eius exercitatione.

Περὶ ἱππικῆς φάλαγγος, ϗ ὅπως δεῖ συντάττειν αὐτήν. Vt Capite antecedenti de pedeſtri. Deſinit: Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον δεῖ συντάξαι φάλαγγα, ἀλλὰ ϗ κινῆσαι, ῥητέον ϗ περὶ κινήσεως.

Κατὰ πόσους τρόπους κινεῖται φάλαγξ. Movetur autem phalanx quinque modis, I. καθ' ὁδοιπορίαν, II. κατὰ ϛροφὴν τοῦ μετώπου, III. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ κατ' αὐτὴν σχήματος, IV. καθ' ἕνωσιν διῃρημένης φάλαγγος, V. κατὰ διαίρεσιν ἡνωμένης φάλαγγος.

Περὶ ὁδοιπορίας φάλαγγος. Inc. Ὁδοιπορία ἐϛὶ φάλαγγος, κίνησις ἐνόπλου ϛρατεύματος ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων φέρουσα. κ. λ. Addit conſiderandam eſſe naturam regionum. Τῶν δὲ χωρίων τὰ μὲν ἐϛιν εὐρύχωρά τε ϗ ὁμαλά. τὰ δὲ ϛενά τε ϗ ὁμαλὰ ϗ ἀμφίλοφα· τινὰ δὲ αὐτῶν κρημνώδη τε ϗ ἀνώμαλα· τὰ δὲ ἑλώδη τε ϗ κατάδενδρα. Agit de ſingulis ordine. Deſ. ἐπεὶ δὲ ὁδοιπορία γίνεται οὐ μόνον ἐπὶ ξηρᾶς, ἀλλὰ ϗ καθ' ὑδάτων, ῥητέον ϗ περὶ διαβάσεως ποταμῶν.

Περὶ διαβάσεως ποταμῶν. Fluvii vel profundi, ut Iſter; vel vadoſi, ut Euphrates &c. Agit de pontibus aliiſque ad tranſitum neceſſariis prolixe & valde diſtincte.

Περὶ ϛροφῆς τοῦ μετώπου τῆς φάλαγγος.

Περὶ κλίσεως.

Περὶ ἐξελιγμοῦ.

Περὶ ἐναλλαγῆς σχήματος.

Ποῦ δεῖ τάττειν τοὺς πεζοὺς κατασκηνοῦν μέλλοντας, ϗ ποῦ τοὺς ἱππέας.

Περὶ τῶν ὑπηρετουμένων τῷ ϛρατηγῷ.

Περὶ οἰκονομίας πολέμου ϗ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ κεφαλαίων. Agit de variis modis diſponendi acies.

Πότε δεῖ πολεμεῖν, ϗ πότε οὐ δεῖ.

Πῶς δεῖ πολεμεῖν μέλλοντας συντάττειν τὰς φάλαγγας.

Πῶς

Digitized by Google

Πῶς χρὴ συντάττειν τὰ στρατεύματα καθ' ὃν μέρος ἡμῖν προβαλλόντων ἐναντίων.

Πῶς καθ' ἱππέων ἀγωνιζόμεθα πεζικῇ φάλαγγι χρώμενοι.

Πῶς μετὰ τὴν τροπὴν τοὺς πλείονας τῶν οἰκείων φυλάξομεν, ἢ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀμυνόμεθα.

Περὶ νυκτιπολέμου.

Περὶ ἐνέδρας.

Περὶ αὐτομόλων.

Περὶ κατασκόπων.

Περὶ πρέσβεων. Hi mittuntur vel a nobis, vel ad nos.

Περὶ τοξείας. In quo tria conſiderantur, τὸ εὐστόχως βάλλειν, τὸ ἰσχυρῶς βάλλειν, τὸ ταχέως βάλλειν.

Πῶς δεῖ γυμνάζειν ἑαυτὸν εὐστόχως βάλλειν.

Πῶς δεῖ ἰσχυρῶς βάλλειν. Quod eſt ultimum huius Tractatus Caput. Deſinit autem, ἡ μὲν γὰρ ἀσθενεστέρα κατὰ μίαν εἰ τύχοι γραμμὴν, κινήσει τὸν κύκλον· ἡ δὲ σφοδροτέρα κατὰ δύο, ἢ καὶ πλείονα.

XVI. pag. 131. *Alius Anonymi Tractatus, item Tacticus*, cui titulus: Τὰ ἐς ὕστερον ἐκβληθέντα ἀπὸ ἄλλων βιβλίων γνωμικά. Inc. Τοιαύτη τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῶν πολέμων καιροῖς ἡ τοῦ συμφέροντος εὕρεσις. Τὸ σοὶ συμφέρον, τοῖς πολεμίοις ἐστὶν ἀσύμφορον, κ. λ. Deſ. καὶ τοῖς ὑμετέροις κοσμοῦντες δωρήμασιν.

XVII. pag. 132. Α'σκληπιοδότου φιλοσόφου τακτικὰ κεφάλαια. *Aſclepiodoti* (1) *Philoſophi Tactica Capita*, quae ſunt XII. nimirum

α'. Περὶ φαλάγγων διαφορᾶς.

β'. Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν.

γ'. Περὶ διατάξεως τῶν ἀνδρῶν τῆς τε καθ' ὅλην τὴν φάλαγγα, καὶ τῆς κατὰ μέρη.

δ'. Περὶ διαστημάτων αὐτῶν.

ε'. Περὶ τῶν ὅπλων τῆς τε συμμετρίας καὶ τοῦ εἴδους.

ϛ'. Περὶ τῆς τῶν ψιλῶν τε καὶ πελταστῶν φάλαγγος, καὶ τῆς τῶν μερῶν τάξεώς τε καὶ ὀνομασίας.

ζ'. Περὶ τῆς τῶν ἱππέων φάλαγγος, καὶ τῶν ὀνομασιῶν τῆς τε ὅλης καὶ τῶν μερῶν.

η'. Περὶ ἁρμάτων.

θ'. Περὶ ἐλεφάντων.

ι'. Περὶ τῶν κοινῇ κατὰ τὴν κίνησιν ὀνομασιῶν.

ια'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς πορείαις σχηματισμῶν τῶν κατὰ συντάγματα.

ιβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν προσαγμάτων.

Primum Caput, cui praeter titulum iam allatum epigraphe etiam totius Operis eſt addita, Τέχνη (2) τακτική, inc. Τῆς τελείας παρασκευῆς πρὸς πόλεμον διττῆς οὔσης, χερσαίας τε καὶ ναυτικῆς, περὶ τῆς χερσαίας τὰ νῦν λεκτέον. Vltimum deſ. Αὗται διὰ βραχέων αἱ τοῦ τακτικοῦ καθηγήσεις, τοῖς μὲν χρωμένοις σωτηρίαν πορίζουσαι, τοῖς δ' ἐναντίοις κινδύνους ἐπάγουσαι. Totus autem Liber iconibus, ad ea magis quae in ſingulis aguntur Capitibus, ſub oculos ponenda accommodatis, diſtinctus eſt. Hunc Tractatum ex hoc Codice deſcripſit Io. Theophilus Coberus Saxo, menſe Septembri MDCCLX.

XVIII. pag. 143. Αἰλιανοῦ Τακτικά. *Aeliani Tactica* ad Hadrianum Imperatorem, quibus praemittitur prolixus Capitum Index; ſed ipſe Liber paragraphis tantum, non Capitibus diſtinctus eſt. Primum igitur Caput eſt: Ο'τι Ο'μηρος πρῶτος περὶ τῆς ἐν τοῖς πολέμοις τακτικῆς θεωρίας ἔγραψεν. Vltimum: Περὶ τῶν ἐξοπλισίας παραγγελμάτων, καὶ πῶς δεῖ μὴ ἀμφίβολα αὐτὰ εἶναι. Sequuntur deinde praeliminaria quaedam de diverſo genere bellorum, ac navium &c. quorum initium: Πᾶσα δύναμις τῶν ὅπλων, κ. λ. Finis: μάχη δὲ ἡ ἐν ἑνὶ τόπῳ καὶ καιρῷ γινομένη συμπλοκὴ τῶν σωμάτων. Tum Prooemium, quod inc. Τὴν παρὰ τοῖς Ε'λλησι τακτικὴν θεωρίαν, κ. λ. Primi Capitis pertractatio inc. Πρῶτος μὲν ὧν ἴσμεν δοκεῖ τὴν τακτικὴν θεωρίαν Ο'μηρος ἐπεγνωκέναι. Vltimi vero deſ. καὶ τοῖς ἐναντίοις ἧτταν ἐπάγουσαι. In fine: Αἰλιανοῦ ἀρχιερέως τακτικὴ θεωρία. Edidit Latine in Pandectis Rei Militaris Petrus Scriverius cum commentariis, & notis God. Stewechii, & Fr. Modii, ex officina Plantiniana Raphelengii MDCVII. 4. p. 7. Nos vero prae manibus habuimus edit. Gr. Lat. Lugd. Bat. MDCXIII. in 4. ex nova Sixti Aurelii interpretatione, cum qua Praefationis, & Operis initium ac finem conferentes, utraque inter ſe convenire comperimus. In Capitum vero indice diſcrimen aliquod occurrit; deſunt praeterea in edit. praeliminaria illa, quae in Codice prooemium Operis praecurrunt.

XIX. pag. 159. Αἰλιανοῦ τακτικὸν ὑπόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκουμένους ἀντέχειν. *Aeliani Tacticus Commentarius de toleranda obſidione*. Inc. Ο'σοις τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αὐτῶν ὁρμωμένοις χώρας, κ. λ. Deſ. ναυτικοῦ δὲ στρατεύματος δύο εἰσὶ στόλοι. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Αἰνείου πολιορκητικά, ἢ Αἰλιανοῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Edidit ſub Aeneae Tactici nomine ex Codice Biblioth. Regis Galliae, & verſione ac notis illuſtratum ſubiecit Polybio Iſaacus Caſaubonus, qui e Vaticano Codice Regium manaſſe ſuſpicatur, Pariſ. MDCIX. fol. & Hanov. anno eodem, & Amſtelod. MDCLXX. 8. De hoc Opere, nec non de noſtro Codice ita Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. p. 765. (per errorem 775.) *In Codice Mediceo membran. DCC. amplius annorum non Aeneae, ſed Aeliano tribuitur, legiturque hoc titulo*: Αἰλιανοῦ Τακτικοῦ (corr. Τακτικὸν) ὑπόμνημα περὶ τοῦ πῶς χρὴ πολιορκουμένους ἀντέχειν. *Quod Rigaltio ſignificans Frid. Lindenbrogius in litteris datis XX. Iul. Ann. MDCXVIII. addit iudicium ſuum his verbis*: Caſaubonus Aeneae nomine vulgavit, quam bene, ipſus viderit, dictionem enim aliud arguere puto. *Sed non dubito veriorem eſſe Vaticani, & Regii Codicis inſcriptionem, & minus notum Aeneae nomen a librario forte mutatum in notius Aeliani, praecipue quum in calce manuſcripti Me-*

(1) Montfaucon. in ſuo Catalogo legit *Aſclepiodoti*.

(2) Cum hoc titulo allegatur etiam a Lambecio ad Codicem num. 65. & inter Tacticos ineditos reponitur a Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 767.

Medicei legatur: Αἰνείου πολιορκητικὰ, ἢ Αἰλιανοῦ, καθὼς ἡ ἀρχή. Ita Fabricius. Interim notandum, loca quaedam Aeneae ex hoc ipſo Codice emendaſſe, ac reſtituiſſe Iacobum Gronovium, Virum Clariſſimum, in ſupplementis laennarum in Aenea Tactico, Dione Caſſio, & Arriano de Expeditione Alexandri, Lugd. Bar. MDCLXXV. in 8. Quod autem Aeneae potius, quam Aeliano Commentarius hic Tacticus ſit adiudicandus, ſcribendi ratio, qua utitur Scriptor, ab illa Aeliani longe diverſa valde probat. Accedit etiam, quod ad alios Commentarios ſuos, ſcilicet, παρασκευαστικὴν βίβλον, ποριστικὴν, & στρατοπεδικὴν identidem provocat; plura deinde exempla adſeruntur, antiqua omnia, & Aeneae aetati prorſus congruentia; memorantur ſiquidem praeter populos varios Ariſtagoras, Artabazus, Aſtyanax Lampſaci tyrannus &c. Vide plura de hoc Aeneae Opere apud eumdem Fabric. loc. cit.

XX. pag. 182. *Arriani Ars Tactica*, ſive *de Acie instruenda Liber*. Inc. Ὁ Πύῤῥου παῖς, καὶ Κλέαρχος, οὐχ ὁ τῶν μυρίων Ἑλλήνων ἐπὶ βασιλέα ἡγησάμενος. Deſ. καὶ δίκα εὐρυάγυια καλῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων. In fine: Ἀῤῥιανοῦ τέχνη τακτική. Hunc Librum, qui, ut auctor ipſe ſub finem teſtatur, viceſimo Adriani Imperatoris anno ſcriptus eſt, Graece ex Ms. Codice Mediolanenſi, cuius ab Emerico Bigotio apographum acceperat, cum verſione Latina, & notis ſuis edidit, una cum Mauritii Imperatoris de Arte Militari Libris XII. Io. Scheferus Vpſaliae MDCLXIV. in 8. Nicolaus deinde Blancardus Tacticam ex Scheferi editione, una cum aliis Arriani Opuſculis praelo iterum ſubiecit, & iconiſmis quibuſdam auxit Amſtelod. MDCLXXXIII. in 8. Et haec poſtrema nobis editio praeſto fuit, in qua legitur hic Liber a p. 5. ad p. 97. In noſtro tamen Codice in duas diviſus eſt partes; prior agit de exercitationibus equeſtribus veterum Graecorum; poſterior de exercitiis veterum Romanorum; quae quidem incipit a verbis: Ἐμοὶ δε ὑπὲρ τῶν γυμνασίων, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. pag. 76. v. 7. iiſque praefigitur titulus: Περὶ γυμνασίων Ῥωμαϊκῶν, καὶ ὅπως ἐγυμνάζοντο οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι. Lucas Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. putat, initio mutilam eſſe, non tamen praeter unum folium deeſſe, partem ſcilicet exordii.

XXI. p. 196. Ἀῤῥιανοῦ ἔκταξις κατὰ Ἀλανῶν. *Arriani Instructio Aciei adverſus Alanos*, ſive *exemplum, quo aciem a ſe adverſus Alanos instructam deſcribit*. Inc. Ἡγεῖσθαι μὲν τῆς πάσης στρατιᾶς, κ. λ. Deſ. καὶ τοὺς ἵππους γυμνοὺς ἔχοντες. Eius Libri videtur eſſe fragmentum, cui titulus, Ἀλανική, ἢ τὰ κατ᾽ Ἀλανοὺς, *De bello adverſus Alanos*, Adriano Imperatore geſto, quique a Photio memoratus Cod. LVIII. uti plurima alia eiuſdem Arriani Opera, miſerrime deperiit. Hanc quoque *Aciei Instructionem* ex eodem Codice Mediolanenſi Graece edidit, vertit, notiſque illuſtravit laudatus Ioannes Scheferus loco & anno citato; eamque editionem recudi poſtea curavit Nicolaus Blancardus loc. cit. ubi legitur a pag. 98. ad pag. 108. Fuit autem Arrianus hic Tacticorum Scriptor, Epicteti diſcipulus celeberrimus, genere Bithynus, qui Bithynica (1), ſeu originem & hiſtoriam Bithyniae patriae ſuae a temporibus uſque mythicis ad exceſſum Nicomedis poſtremi Regis, qui regnum ſuum Romanis teſtamento legavit, Libris VIII. ſcripſiſſe traditur a Photio Cod. LXXXXIII. Propter eruditionem ſuam Athenienſi, & Romana civitate donatus eſt, dignitatibuſque auctus; Adriano Caeſari imprimis carus fuit, ab eoque Cappadociae praefectus. Bellavit contra Alanos, & Maſſagetas; evectus etiam ad honores Vrbis Senatorios, ipſumque Conſulatum: Xenophontis priſci non minus induſtria rerum gerendarum, quam ſtudio ſapientiae, ſcriptis, ac nomine ipſo, vere aemulus, cuius dolendum eſt tot periiſſe opera non minus, quam Vitam a Dione Caſſio compoſitam, ut auctor eſt Suidas in Δίων.

XXII. pag. 198. *Onoſandri Platonici philoſophi Strategicus*, ſive *de Imperatoris Institutione Liber*, initio mutilus, unius fortaſſe folii abſciſſione. Incipit a verbis . . . . ταύτης αὐτῆς ἐμπειρίας τῶν ἡγουμένων, κ. λ. Deſ. ὡς ἀνίκητος στρατηγός. In fine; Ὀνοσάνδρου (ſic) στρατηγικός. Graece primus e Codicibus duobus Bibl. Mediceae, & tertio recentiore edidit praeſtantiſſimus vir Nicolaus Rigaltius, & varias ex illis lectiones, quartoque Fed. Morelli ſubiecit, novam verſionem ſuam & eruditas notas addidit, Pariſ. MDXCVIII. 4. quae deinde editio recuſa eſt a Commelino A. MDC. 4. qui Aemilii Porti caſtigationes adiunxit.

XXIII. pag. 216. Δημηγορίαι προτρεπτικαὶ πρὸς ἀνδρείαν ἐκ διαφόρων ἀφορμῶν λαμβάνουσαι τὰς ὑποθέσεις. *Conciones exhortatoriae ad fortitudinem ex diverſis occaſionibus argumenta ſumentes*. Inc. Ἃ μὲν οὖν εἰπεῖν ἐπηγγειλάμεθα περὶ τοῦ πρακτικοῦ μέρους τῆς ὅλης πολιτικῆς ταῦτά ἐστιν. τοῦ δὲ λογικοῦ τὸ μέν ἐστιν ἄγραφον, τὸ δὲ ἔγγραφον. Deſ. Ἔστιν οὖν, ἔστιν, ὦ ἄνδρες, εἴγε βουληθῶμεν ἀποτρίψασθαι διὰ τῶν ἀγώνων τὴν παροῦσαν ἀθυμίαν, καὶ στρέψαι τοῖς ἐναντίοις τὸν ὄνειδον. πολλοὶ γὰρ πολλάκις νικήσαντες, τὰ τελευταῖα ἡττήθησαν, καὶ οἱ πολλάκις ἡττηθέντες, τῶν νενικηκότων ἐκράτησαν. Hunc de Orationibus Militaribus Tractatum Lucas Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. primo ex Hermogene, aut alio aliquo Rhetore deſumtum arbitratur; deinde, re melius conſiderata, eiuſdem auctoris Chriſtiani eſſe putat, cuius Tractatum Tacticum expoſuimus ſupra §. XV. *Videtur enim* (ſunt eius verba) *diſtinxiſſe* τὴν πολιτικὴν εἰς τὸ πρακτικὸν καὶ τὸ λογικόν. *Et eſſe eiuſdem auctoris certiſſimum eſſe cognovi ex lectione totius partis de orationibus, & accuratis diviſionibus & ſubdiviſionibus.*

XXIV. pag. 231. *Tractatus alius Tacticus*, initio & fine mutilus, ex Codicis defectu, cui recentiſſima manus hunc titulum adie-

(1) Hoc quoque Opus deperditum eſt.

adiecit: *Iulii Africani* κεςοί. Incipit a verbis . . . . λαίαν τυγχάνειν. πρὸς τ' ἀπὸ σφενδόνης βλήματα περιθλωμένης μὲν τῆς ἔξω λεπίδος ϗ συνηκυίσης, κ. λ. Primum Caput integrum inſcribitur: Περὶ πολεμίων φθορᾶς, & inc. Οὐ πάντα συςάσεσιν, οὐδὲ μάχαις, κ. λ. Vltimum eſt: Ἐπισφράγισμα περὶ βέλους. Deſ. εἶδον ἐγὼ βέλος ὑπὸ βέλους νικώμενον. ἱςάμενος συρμὸς τὴν φαρέ . . . . aliquot tantum verſus Iulii Africani deſiderantur. Agitur autem in hoc Opere de telis veneno tingendis, aere inficiendo, interitu hoſtibus parando, & de remediis equorum & iumentorum; venatione militari, latitudine & profunditate fluminum invenienda: contra pugnam elephantum; agriculturae ratio mirabilis traditur; vini, aceti, & olei compoſitio, &c. Hunc Iulium Africanum Ceſtorum, & Chronologiae ſcriptorem cum aliis eiuſdem nominis Scriptoribus perperam confundunt viri docti; alius enim fuit Iulius Africanus Orator, alius eius nepos, & alius Sextus Caecilius Africanus Iuriſconſultus &c. Quod vero memorat *de bellico apparatu* Africani Opus Ms. Caſaubonus ad Svetonii Caeſarem Cap. XXXI. & Salmaſius Epiſt. CXXIII. ad Iſaacum Voſſium, intellige Ceſtorum partem illam tum adhuc ineditam, quae poſtea Graece prodiit Pariſiis. Librum ſeptimum Ceſtorum, qui eſt *de re militari*, habuiſſe traditur Ms. Holſtenius apud Morhofium Lib. I. Polyhiſtoris pag. 69. Ex eodem quoque Opere petita ſunt, quae ſub Africani nomine in Geoponicis, & Hippiatricis Graecis leguntur. Inter edita tandem Ceſtorum Capita eſt etiam illud Περὶ κρυφίας ἐπιςολῶν εἰσπομπῆς, quod laudat Iſaacus Voſſius ad Iuſtini II. 10. &c. Vide Fabric. B. G. Vol. V. pag. 270. Interim notandum, non pauca ex Aeneae Tacticis fuiſſe mutuatum, immo ad verbum reperiſſe Iulium Africanum, Caſaubono obſervante; ſed nominetenus, nec illum, nec Polyaenum, qui eo aliquando utitur, nec reliquos rei militaris ſcriptores mentionem eius feciſſe.

XXV. pag. 244. Ὑποθῆκαι, ἃς εἰς ὑπόμνησιν ἑαυτῶν γεγράφασι σπουδαῖοι ϗ ὠνόμασαν Ἐγχειρίδιον. *Praecepta morum, quae ſui ipſorum memoriae cauſſa ſtudioſi viri ſcripſerunt, & Enchiridion vocarunt.* Capitibus, ut ex numeris Graecis margini appoſitis, ſed paene evanidis apparet, LXXII. comprehenſa. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν, τὰ δὲ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Deſ. μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν ϗ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν. Eſt Epicteti Enchiridii Paraphraſis Graeca, auctore Chriſtiano aliquo aſceta quinti, ut videtur a Chriſto nato ſaeculi; quem tamen miratur Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. p. 265. Caput XLIV. omiſiſſe, quo Epictetus ſuadet *iusiurandum recuſandum, ſi fieri poteſt, omnino; ſin minus, ſaltem quantum fieri poteſt.* Concordat autem haec Paraphraſis cum edita a Nicolao Blancardo poſt Epicteti Enchiridion in cit. ſuperius edit. Amſtelod. a pag. 327. ad pag. 367. Non praetereundum hoc loco, Epicteti Enchiridion etiam a S. Nilo monacho fuiſſe contractum, & ad ſenſus Chriſtianos interpolatum, ſed ab illo, quod Mericus Caſaubonus edidit multis locis diverſum. Habetur autem Gr. & Lat. inter varia Nili Opuſcula a Ioſepho Maria Suareſio Romae edita MDCLXXIII. in fol.

XXVI. pag. 251. Ἐξήγησις εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. *Enarratio in Enchiridion.* Inc. Ἐπανόρθωσίς ἐςι πασῶν τῶν τεχνῶν ἡ Χριςιανῶν ἄριςος ϗ θεοφιλὴς φιλοσοφία. Deſ. ὅθεν οἱ νόμοι περιςείλαντες αὐτὰς τοῖς ἐφ' ἡμῖν τὰς δίκας ἐπέθεσαν. Videtur inedita.

XXVII. pag. 254. *Problemata Militaria*, libris XII. comprehenſa, quae quum initio mutila ſint, unius, aut alterius folii abſciſſione, quemnam habeant auctorem, minime conſtat. Primum Problema ad primum pertinens Librum, quod occurrit initio paginae citatae ita habet: Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ τάκτα τὰ τάγματα ἴσα ἐπιτηδεύειν ποιεῖν; Solutio inc. Ἵνα μὴ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βάνδων εὐπερίθμητος ὁ ςρατὸς τοῖς ἐχθροῖς γένηται. Primum vero Problema Libri II. ſequens eſt: Δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς δημοσίαις καβαλλαρικαῖς μάχαις τὸ ἀπεριέργως ἐν μιᾷ παρατάξει τὸν πάντα ςρατὸν εἰς ὄψιν ἐκτάσσειν ψέγεται; Solutio Problematis eſt: Οὐδὲ γὰρ διὰ πλῆθος σωμάτων, ϗ ἀλόγου θρασύτητος, οὐδὲ ἐξ ἁπλουτέρας ἐγχειρήσεως, ὥς τινες, τῶν ἰδιωτῶν δοξάζουσιν, οἱ πολεμικοὶ κρίνονται ἀλλὰ μετὰ Θεὸν διὰ ςρατηγίας ϗ τέχνης. Vltimus Liber deſ. ϗ τον . . . . (1) βιβάζειν τὸ ςρατὸν, εἴτε καβαλλαρικός ἐςιν, ἢ πέζοι. In fine legitur: Τέλος τῶν προβλημάτων. Auctor igitur iſtorum Problematum militarium, ob memoratam principii iacturam, ignotus hactenus nobis eſt. Sed ſiquid coniectura adſequi licet, quum in ſumma fronte paginae 253. *b.* legatur adhuc ſequens titulus, litteris retrogradis, ac quadratis, ſuperſtes ex impreſſione tituli adverſae paginae, quae periit, Λέοντος ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων, coniicere quis poſſit ad hunc Imperatorem eſſe referenda. Quum tamen inter eius Opera nulla de iis mentio apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 363. ſeqq. occurrat, adhuc de illorum auctore dubitandi locus relinquitur.

XXVIII. pag. 281. Λέοντος ἐν Χριςῷ αὐτοκράτορος ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομος παράδοσις. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. *Leonis in Chriſto Imperatoris Militarium Conſtitutionum brevis traditio. In nomine Patris, &c.* Prooemium inc. Οὐ βασιλικὴ δορυφορία, ϗ ἐξουσία, κ. λ. Deſ. ἀρκτέον ἐντεῦθεν. Primum Caput eſt Περὶ τακτικῆς ϗ ςρατηγοῦ. *De re militari, & de Imperatore.* Inc. Τακτική ἐςιν ἐπιςήμη, πολεμικῶν κινήσεων, κ. λ. Concordant omnia cum Leonis Imp. Tacticis editis Florentiae MDCCXLV. fol. inter Ioannis Meurſii Opera ex recenſione Io. Lamii Tom. VI. a pag. 535. ad pag. 920. exceptis nonnullis defectibus, & aliquorum Capitum tranſpoſitione; quae

P omnia

(1) Litterae prorſus evanuere.

Digitized by Google

omnia citatus Lamius in calce paginarum diligentiſſime adnotavit, quippe qui eadem Leonis Tactica ex hoc Codice adfirmet a ſe reſtituta; ex quo etiam Caput illud adiunxit, *Quomodo adverſus Saracenos pugnare oporteat*, quod in Codice occurrit pag. 401. Finis igitur Leonis Tacticorum, qualis in dicta editione legitur, propter memoratam poſteriorum quinque aut ſex Capitum tranſpoſitionem requirendus eſt in Codice pag. 378. *b.* Plura huiuſce Operis exemplaria Mss. extant etiam in aliis bibliothecis, ac praeſertim Caeſarea Vindobon. teſte Lambecio: quorum nonnulla, uti Codex Philoſophicus CXIV. optimae notae, titulum praeferunt noſtro ſimilem; alia παρασκευῶν πολεμικῶν inſcriptionem habent; quae & in Poſſevini Manuſcriptis, & eodem Lambecio teſte, apparet in eiuſdem Bibliothecae Caeſareae Codice CXVI. mediocriter antiquo: alia denique utpore initio carentia, ſunt anepigrapha; inter quae ſilentio minime praetereundus eſt Codex CXV. membranaceus in 4. ſcholiis Graecis marginalibus illuſtratus, quem Leonis aetate exaratum fuiſſe non dubitat Lambecius, Meurſio penitus incognitum.

XXIX. pag. 403. Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων στρατηγικὸν περὶ ἐθῶν διαφόρων ἐθνῶν, καὶ ὡς ἕκαστον αὐτῶν μάχεται, καὶ πῶς δεῖ αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι. *Conſtantini in Chriſto Rege aeterno Imperatoris Romanorum Strategicon de variarum gentium moribus, & quomodo unaquaeque earum pugnat, & quomodo ei pugnando reſiſtere oportet.* Inc. Τὸ Περσικὸν ἔθνος, κ. λ. Edidit hoc fragmentum ex noſtro Codice laudatus Lamius cit. Tomo pag. 1409. quem vide in notis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. X. *omnium quotquot vidi* (verba ſunt Lucae Holſtenii) *optimus: cuius confuſio & mutilatio orta eſt, quia ſingulis fere ſingulorum auctorum Libris primum folium detractum eſt ob lemniſcos miniatos, irreparabili ſane damno ipſorum auctorum & poſteritatis.* Hunc Codicem praefatus Lucas Holſtenius diligentiſſime pervolvit, & omnes defectus identidem obvios adnotavit. Ex hac praeterea vetuſtiſſima Tacticorum Auctorum collectione tres Tractatus antehac ineditos, duos nempe Anonymi, tertium Aſclepiodoti, nec non fragmentum, quod in tribus primis paginis occurrit, deſcripſit Io. Theophilus Coberus Saxo anno MDCCLX. Conſtat foliis ſcriptis 405.

Plures autem in hoc Codice ſubſcriptiones occurrunt, ab ipſius poſſeſſore diverſis temporibus memoriae cauſſa in iis foliis, quae vacua relicta erant appoſitae, quas heic ordine referre lubet. Prima mendoſiſſime ſcripta, quemadmodum fere omnes reliquae, habetur pag. 11. *b.* quam nos, uti potuimus, διορθωκότες, ita legimus:

Ἐν ἔτει ,ϛϡνζ΄. ἰνδ. ιβ΄. μηνὶ Μαρτίῳ ιβ΄. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς κύριος Κωνσταντῖνος ἐκ τῆς Πελοποννήσου, καὶ παρέλαβεν τὴν Κωνσταντίνου πόλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου, καὶ τρισμακάρος, κραταιοῦ, καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως κυρίου Ἰωάννου τοῦ ἑβδόμου τῶν Παλαιολόγων. ἦν δὲ, ὅτε ἀπέτισε τὸ χρέος, τρέχον ἔτος ,ϛϡνζ΄. ἰνδ. ιβ΄, μηνὶ Νοεμβρίῳ (ſic) λα΄. ἡμέρᾳ ε΄. ὥρᾳ α΄. τῆς ἡμέρας. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ παντοκράτορος εἰς τὸν τάφον τῆς γυναικὸς αὐτοῦ. καὶ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγίων βασιλέων. ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Ὁ γράψας ταῦτα Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.

Anno 6957. (Chriſti MCCCCIL.) *Indict. XII. menſe Martio, die XII. venit Imperator D. Conſtantinus ex Peloponneſo, & recepit Conſtantinopolim poſt obitum glorioſi, ac ter beati, potentis, & ſancti Domini noſtri, & Imperatoris D. Ioannis ſeptimi Palaeologorum. Currebat autem, quum debitum ſolvit, annus* 6957. *Indict. XII. Menſ. Novembr.* (1) *XXXI. fer. V. hor. I. diei, & ſepultus eſt in venerabili monaſterio Domini Dei & Servatoris noſtri Ieſu Chriſti omnipotentis in tumulo uxoris ſuae. Ac Deus ponat eius animam cum ſanctis Imperatoribus, amen, amen, amen. Qui haec ſcripſit, eſt Demetrius Laſcaris Leontarias.*

Pag. 12. Ἐν ἔτει ,ϛϡνη΄. ἰνδ. ιγ΄. μηνὶ Γαννουαρίῳ ιϛ΄. ἡμέρᾳ ϛ΄. ὥρᾳ ε΄ τῆς ἡμέρας ἀπέτισε τὸ χρέος ἡ ἐμὴ ἁγία κυρία καὶ μήτηρ κυρία Μαρία Λασκαρίνα ἡ Λεονταρίνα, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῆς εὐλογημένης πέτρας Χριστοῦ εἰς τὸν τάφον τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, τοῦ ὄντος πλησίον τῆς πύλης τοῦ μοναστηρίου ὑποκάτω τοῦ καμπαναρίου. ὅς τις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἴδει τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη. καὶ ὁ Θεὸς τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων καὶ δικαίων. καὶ ἡ εὐχὴ αὐτῆς μετ᾽ ἐμοῦ καὶ τῶν παιδίων μου, ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Ὁ δὲ ταῦτα γράψας δοῦλος καὶ υἱὸς αὐτῆς Δημήτριος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης.

Anno 6958. (Chriſti MCCCCL.) *Ind. XIII. menſe Ianuario, die XVI. fer. VI. hor. V. diei ſolvit debitum mea ſancta domina ac mater D. Maria Laſcarina Leontarina, & ſepulta eſt in venerabili monaſterio pretioſi, glorioſi Prophetae Praecurſoris & Baptiſtae Ioannis benedictae petrae Chriſti in tumulo ſoceri ſui, qui eſt prope portam monaſterii ſub campanaria turri. Quiſquis igitur amat Deum, & videt praeſentem ſcripturam, ita dicat: Aeterna ſit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum ſanctis & iuſtis; & oratio ipſius pro me, & filiis meis, amen, amen, amen. Qui autem haec ſcripſit, eſt ſervus, & filius eius Demetrius Laſcaris Leontarius.*

Pag. 195. *b.* Τολμῶν ὁ δοῦλος τῆς ἁγίας βασιλείας σου, δέσποτά μου ἅγιε, δουλικῶς ἀναφέρω δέσποτά μου ἅγιε διὰ τοῦ δούλου σου ἡμῆς ἤμαθεν σκλάβοι σου, καὶ οὐδὲν δεχόμεθα τοῦ τὰς ἐλπίδας . . . ἤμην πρὸ τὸν (2) εἰς τὸν Θεὸν, ἔπειτα εἰς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου. καὶ ὅσαν ἔχω θέλημαν . . . . . ἡ ἁγία βασιλεία σου ἤμαθεν εἰς τὸν ὁρισμ . . . . . σα καὶ ἡμῆς καὶ ἡ τε ἔχωμεν ὡς δοῦλος καὶ σκλάβος τῆς

(1) Error in menſe; nam Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 746. in Catalogo Impp. Conſtantinopolitanorum ait *obiiſſe A. MCCCCXLVIII Octobris die XXXI.*

(2) Ita prorſus habet, ſed forte legendum πρῶτον.

τῆς ἁγίας βασιλείας σὺ τολμήσας ἀνέφερον. Τὸ δέλε κ̀ σκλάβου τῆς ἁγίας βασιλείας σὺ δημητρίε τῦ λεονταρίε. Hanc, utpote barbarice, & prorſus analphabete ſcriptam, aliorum iudicio, ac conjecturae corrigendam, ſupplendamque relinquimus.

Pag. 216. *b.* Exarata ſunt quatuor ſcripturae arcanae Alphabeta, ab iis, quae referuntur a Montfauconio in Palaeographia Graeca pag. 286. *b.* omnino diverſa.

Pag. 253. *b.* Heic idem Codicis poſſeſſor, ſuorum filiorum tum marium, tum feminarum nativitatem diligenter adnotavit: ſed quum litterae pluribus in locis evanuerint, non omnia potuimus oculorum acie percipere; quae exſculpere tamen licuit, haec ſunt:

Ε'ν ἔτει ,ϛϡιε'. ἰνδ. α'. ἐγεννήθη Α'ννα Λασκαρίνα Λεονταρίνα ἡ ἐμὴ θυγάτηρ ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ κα'. εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἡμέρα δευτέρα, μετὰ τὸν θάνατον τῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ διὰ τοῦ θείυ κ̀ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ι'ωσὴφ μοναχοῦ. τότε ἐξέβημεν ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἦν εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν.

Anno 6915. (Chriſti MCCCCVII.) *Indict. I. nata eſt Anna Laſcarina Leontarina filia mea menſe Novembri, die XXI. in Ingreſſu* (ſcilicet *in Templum*, ſeu *Feſto Praeſentationis*) *ſanctiſſimae Deiparae, feria ſecunda, poſt obitum glorioſi Imperatoris, qui propter divinum & angelicum habitum denominatus eſt Ioſeph Monachus. Tunc egreſſi ſumus Theſſalonica, & eras XXIV. dierum.*

Πάλιν ἐν ἔτει ,ϛϡκα'. ἰνδικτιῶν. ζ'. ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς ὑὸς Δημήτριος ὁ Λεοντάρης μου ἐν μηνὶ Ο'κτωβρίῳ λ'. τοῦ ἁγίυ Ζηνοβίυ κ̀ Ζηνοβίας, ἡμέρα β'. Ε'τεθνήκει (1).

Rurſus anno 6921. (Chriſti MCCCCXIII.) *Indict. VII. natus eſt meus filius Demetrius Leontarius menſe Octobri die XXX. ſancti Zenobii & Zenobiae, fer. II. & mortuus eſt.*

Ω'σαύτως ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν ἔτει ,ϛϡκβ'. ἰνδ. η'. ἐν μηνὶ Γαννουαρίῳ κε'. τῦ ἁγίυ Γρηγορίυ τοῦ Θεολόγυ, ἡμέρα παρασκευῆ. Ε'τεθνήκει.

Similiter nata eſt mea filia Irene Leontarina anno 6922. (Chriſti MCCCCXIV.) *Indict. VIII. menſe Ianuario XXV. ſancti Gregorii Theologi, in die paraſceves; & mortua eſt.*

Ε'τι ἐγεννήθη ἐ ἡ τρίτη θυγάτηρ μου ἡ Εὐφροσύνη ἐν ἔτει ,ϛϡκδ'. ἰνδ. θ'. ἐν μηνὶ Γουνίῳ ια'. τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, κ̀ Βαρθολομαίου, ἡμέρα πέμπτῃ. Ε'τεθνήκει.

Similiter nata eſt tertia filia mea Euphroſyne anno 6924. (Chriſti MCCCCXVI.) *Indict. IX. menſe Iunio XI. ſancti Barnabae, & Bartholomaei, feria quinta; & mortua eſt.*

Ε'τους ,ϛϡκζ'. ἰνδ. ιβ'. ἐτέχθη μοι ὑὸς νέος Δημήτριος μυ ὁ Λεοντάρης ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ ιβ'. τοῦ ἁγίου Γ'ωάννου τῦ Ε'λεήμονος.

Anno 6927. (Chriſti MCCCCXIX.) *Indict. XII. genitus eſt mihi alius filius Demetrius Leontarius menſe Novembri die XII. ſancti Ioannis Ele- ſynarii.*

Ε'ν τῷ ,ϛϡλα'. ἔτει, ἰνδ. α' ἐγεννήθησαν δίδυμοι ὑοὶ, ὅτε Μανουὴλ Βρυέννιος ὁ Λεοντάρης, κ̀ Γεώργιος Λάσκαρις ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ κ' αὐτοῦ κυριακῇ . . . . Ε'τεθνήκεισαν.

Anno 6931. (Chriſti MCCCCXXIII.) *Indict. I. nati ſunt mihi gemini filii Manuel Bryennius Leontarius, & Georgius Laſcaris Leontarius menſe Decembri XX. die dominica . . . . & mortui ſunt.*

Τῷ ,ϛϡλβ'. ἔτει, ἰνδ. β'. ἐγεννήθη μοι τέταρτος ὑὸς Θεόδωρος ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἡμέρα σαββάτῳ περὶ τὸ μεσονύκτιον . . . .

Anno 6932. (Chriſti MCCCCXXIV.) *Indict. II. natus eſt mihi quartus filius Theodorus Leontarius menſe Decembri III. die ſabbati circa mediam noctem . . . .*

Ε'τι ἐγεννήθη ἡμῖν ἕτερος ὑὸς Μιχαὴλ ὁ Λεοντάρης ἐν ἔτει ,ϛϡλγ'. ἰνδ. γ'. κατὰ μῆνα Μάιον, τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ αὐτοῦ, ἤτοι τῦ Μαίυ.

Similiter natus eſt nobis alius filius Michaël Leontarius anno 6933. (Chriſti MCCCCXXV.) *Indict. III. menſe Maio, die XXIII. ipſius, nempe Maii.*

Τῷ ,ϛϡλδ'. ἔτει, ἰνδ. δ'. ἐγεννήθη ἡμῖν θυγάτηρ Εἰρήνη ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Γουνίῳ κγ'.

Anno 6934. (Chriſti MCCCCXXVI.) *Indict. IV. nata eſt nobis filia Irene Leontarina menſe Iunio, die XXIII.*

Τῷ ,ϛϡλε'. ἔτει, ἰνδ. ε'. ἐγεννήθη καὶ πάλιν ἡμῖν θυγάτηρ Θεοδώρα ἡ Λεονταρίνα ἐν μηνὶ Ο'κτωβρίῳ κ'. Ε'τεθνήκει.

Anno 6935. (Chriſti MCCCCXXVII.) *Indict. V. nata eſt nobis alia filia Theodora Leontarina menſe Octobri, XX. & mortua eſt.*

Τῷ ,ϛϡμβ'. ἰνδ. ιβ'. ἐγεννήθη μοι κ̀ ἕτερος ὑὸς Μανουὴλ ὁ Λεοντάρης κατὰ μῆνα Φεβρουάριον, τῇ ε' αὐτοῦ, ἡμέρα παρασκευῇ, περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς ἁγίας Α'γάθης. Ε'τεθνήκει.

Anno 6942. (Chriſti MCCCCXXXIV.) *Indict. XII. natus eſt mihi & alius filius Manuel Leontarius menſe Februario die V. feria VI. circa mediam noctem ſanctae Agathae, & mortuus eſt.*

Ε'τους ,ϛϡμη'. ἰνδ. γ'. ἀπέτισε τὸ χρέος ἡ εὐσεβεστάτη ἐ φιλόχριστος αὐγούστα κυρία Μαρία ἡ Παλαιολογῖνα κατὰ μῆνα Δεκέμβριον, τῇ ιζ. αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Χριστοῦ παντοκράτορος, γυνὴ πασῶν ἀρετῶν κατορθωκότα· ἥτις γοῦν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, καὶ ἰδεῖ τὴν παροῦσαν γραφὴν, ὡς εἴπῃ· αἰωνία τῆς ἡ μνήμη, καὶ ὁ Θεὸς γε τάξαι τὴν ψυχὴν αὐτῆς μετὰ τῶν ἁγίων.

Anno 6948. (Chriſti MCCCCXL.) *Indict. III. ſolvit debitum piiſſima & Chriſto dilecta Imperatrix D. Maria Palaeologyna menſe Decembri, die XVII. & ſepulta eſt in templo Chriſti omnipotentis, mulier omnibus virtutibus praedita. Quaecumque igitur diligit Deum, & videt hanc ſcripturam, ita dicat: Aeterna ſit memoria eius, & Deus ponat animam eius cum Sanctis.*

(1) Vocem ἐτεθνήκει, quae tum hoc loco, tum deinceps in Codicis margine eſt appoſita, commodius duximus ubique in fine ſubſcriptionis ſubiungere.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

THEODORI STVDII SERMONES.

Quibus adde

S. Maximi Capitum Moralium Centurias IV. & Epiſtolas III.

COD. V. I. pag. 1. ΤΟῦ ὁσίυ πατρὸς ἡμῶν ϗ ὁμολογητȣ͂ Θεοδώρου ἡγουμένου μονῆς τῶν Στυδίυ, κατήχησις πρὸς τὺς ἑαυτοῦ μαθητάς. *S. P. N. & Confeſſoris Theodori Praepoſiti monaſterii Studii Catecheſis ad ſuos diſcipulos*, Capitibus CXXIV. comprehenſa. Primum Caput inſcribitur: Περὶ τοῦ ἐναγωνίως διανύειν τὸν ὅλον ἡμῶν βίον. Εὐλόγησον Πάτερ. *Quod ſota vita noſtra ſollicite ſit exigenda. Benedic Pater.* Inc. . . . . . (1) πατέρες. Ἐπειδὴ ἠξιώθημεν, κ. λ. Vltimum Caput eſt: Περὶ τοῦ μὴ ἀνοίγειν ἡμᾶς θύραν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἔξω τῶν ἀτόπων ἐπιθυμιῶν ὑπάρχειν. *Quod paſſionibus aditum aperire non debeamus, ſed a turpibus deſideriis abſtinere.* Def. σὺν πᾶσι τοῖς ἀξίοις ἀπολαύοντες τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ, κ. λ. S. Theodotus Studites, abbas, & confeſſor, vir potens opere & ſermone, dimicavit pro cultu ſacratum imaginum, & contra haereſim defendentem adulterium poſſe fieri licitum ex diſpenſatione. Exſilia, carceres, & ſupplicia varia perpeſſus, tandem martyrio coronatus eſt ſub Michaële Balbo, ſaeculo IX. Anno Domini DCCCXXVI. De eo multa Baronius T. IX. Annal. ad A. C. DCCXCVIII. Haec Catecheſis, quae dicitur parva CXXXIV. Sermonibus brevibus, & extemporalibus diſtributa, memoratur in Theodori Studitae Vita pag. 27. & Graece exſtat in variis Bibliothecis. Latine prodiit ex Ioannis Livineii Canonici Antuerpienſis verſione, Antwerpiae MDCII. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. Lugd. Tom. XIV. & Pariſ. MDCXLIV. Tomo II. pag. 614. ubi Capitibus conſtat CXXXIV. Huius κατηχήσεως lectio monachis commendatur in Triodio, & Menaeis Graecorum, & in Typieo Irenes Auguſtae in Analectis Graecis Monach. Benedict. pag. 210. Hic fortaſſe Codex ſacrae monachorum alicuius coenobii lectioni fuerat deſtinatus, quum primae initio paginae ſcriptum rubris ac grandioribus litteris reperiatur: Α. εἰς ἅγιον πάσχα. *I. in S. Paſcha*, quaſi lectio eiuſdem a die Paſchatis fuerit a monachis incipienda.

II. pag. 232. Τȣ͂ ἁγίυ Μαξίμου κεφάλαια τετρακόσια. *S. Maximi Capita quadringenta* de Caritate, in quatuor centurias diſtributa. Praecedit Πρόλογος τȣ͂ αὐτοῦ, *Prologus eiuſdem* ad Elpidium, cuius initium: Ἰδὺ ἴσῳ περὶ ἀσκητικȣ͂. Finis: ἀναφανείσεται. Prima Centuria inc. Ἀγάπη μὲν ἐςὶν. Vltima def. ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐςὶν, αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Exſtant omnia inter Maximi Opera edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCLXXV. fol. T. I. a p. 394. ad p. 458. Notandum tamen eſt in Codice deeſſe Centuriae ſecundae Caput ultimum, quod inc. Ὅτε ὁ νοῦς, κ. λ.

III. pag. 280. *b.* Sequuntur *Eiuſdem Epiſtolae III.* quarum prima inſcribitur: Τῷ ὁσιωτάτῳ δούλῳ τοῦ Θεοῦ κυρίῳ Θαλασσίῳ πρεσβυτέρῳ ϗ ἡγυμένῳ Μάξιμος ταπεινὸς μονάζων χαίρειν. *Sanctiſſimo Dei ſervo, Domino Thalaſſio preſbytero, & praepoſito Maximus humilis monachus ſalvere.* Inc. Τῆς σαρκὸς κατὰ σχέσιν, κ. λ. Def. ἀγνοήσομεν πεῖραν. Exſtat loc. cit. a pag. 1. ad pag. 12. & eſt veluti Praefatio in Librum *de variis Scripturae Sacrae quaeſtionibus, ac dubiis.*

IV. pag. 290. Altera *eiuſdem ad eundem*. Inc. Τρία καθὼς φασιν. Def. ϗ μαθητȣ͂, τίμιε πάτερ. Ibid. Tom. II. pag. 251.

V. pag. 292. Tertia inſcribitur: Κυρίῳ Κωνςαντίνῳ σακελλάρι. *Domino Conſtantino Sacellario.* Inc. Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ θεοφυλάκτου μου δεσπότου γράμμα μετὰ τῆς εἰρήνης. Def. ϗ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 354.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. cuius primae ſeptem paginae maculis coinquinatae, peſſimeque ab imperito bibliopego reſtauratae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 294.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII EPISTOLAE.

Et Orationes.

I. pag. 1. SYneſii *Epiſtolae* in hoc Codice ſunt CLVI. quotquot habentur in edit. Pariſ. A. MDCXXXIII. fol. ex recenſione Dionyſii Petavii S. I. a pag. 157. ad p. 294. ordinem tamen obtinent diverſum. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λέγω. Vltima eſt Epiſtola, ſeu Oratio *adverſus Andronicum*, quae in edit. eſt LVII. def. μανίαν ἀκούσατε. In aliis Epiſtolis haec obiter diſcrimina adnotavimus; nimirum Epiſtola XIV. in editione Ἀνυσίῳ, heic Διονυσίῳ inſcribitur. Ep. LXVII. in Cod. Θεοφίλῳ, in edit. τῷ αὐτῷ, ſcilicet, *eidem Theophilo*. Epiſtola XCVIII. in ed. Τῷ αὐτῷ, ſcilicet Ὀλυμπίῳ, heic eſt anepigrapha. Epiſtola CXI. in Cod. τῷ αὐτῷ, ſcil. τῷ ἀδελφῷ, in ed. Τρωίλῳ. Ep. CXIX. in Cod. Τρύφωνι, in edit. Τρωίλῳ. Poſt Ep CXLVII. p. 23. occurrit Κατάστασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίςῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ, ἡγεμονεύοντος Γενναδίου, ϗ Δουκὸς ὄντος Ἰννοκεντίυ. *Cataſtaſis dicta in maximam barbarorum incurſionem, Praefecto Gennadio, ac Duce Innocentio*. Exſtat in cit. edit. pag. 301. Ep. CLIII. in Cod. inſcribitur, Συνέσιος τῷ πάντα ἀρίςῳ φιλοσόφῳ εὖ πράττειν, in ed. Τῷ φιλοσόφῳ tantum. Monet Fabricius B. G. Vol. VIII. p. 227. Chriſtianum Fridericum Boërnerum, in Academia Lipſienſi Profeſſorem, novam parare harum Epiſtolarum editionem, quae an in vulgus poſtea prod-

(1) Prima verba penitus excidere ob characteres madore corruptos.

prodierit, prorſus ignoro. Illud certe adfirmare poſſum, quod novae editioni plurimum ornamenti huius antiquiſſimi, atque optimi Codicis collario adferre poſſet. Interim lubet ſingularum Syneſii Epiſtolarum, quae editae ſunt, Catalogum, alphabetico ordine digeſtum, heic exhibere, quum non modo nobis, quibus plurium aliorum exemplarium eas continentium, ineunda recenſio erit, ſed aliis etiam quibuſcumque ad dignoſcendum, quaenam huius auctoris Epiſtolae ſint editae, quae vero ſecus, maximo adiumento fore laborem hunc noſtrum arbitremur.

Syneſii Epiſcopi Cyrenes Epiſtolarum CLVI. quotquot editae ſunt in edit. Pariſ. 1633. fol. interprete Dionyſio Petavio, initia per ordinem litterarum alphabeti digeſta, eo potiſſimum conſilio, ut in recenſendis Codicibus Mss. Bibl. Laurent. eas continentibus, quaenam ex editis habeantur in ipſis, & quaenam deſiderentur, unico ferme intuitu nobis innoteſceret,

Α'γαθὸν ἀναγκαῖον. Epiſt. 115.
Α'γαθὸν πεποιθέναι. 5.
Α'δικοῖς με, ὦ θεία. 56.
Α'θηναῖος Θεμιστυλλία. 92.
Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις. 57.
Α'λλ' εἰ μήτε Κυρηναῖοι. 26.
Α"μφω τοὺς Διονυσίους. 65.
Α'νδρόνικον τὸν Βερονικέα. 58.
Α'νδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν. 72.
Α'νόητος ἂν εἴην, εἰ μή. 105.
Α'πέκτονε, φησί τις, Ι'ωάννης. 50.
Α'πέλαβες ὅπερ ἦς. 128.
Α'πέλιπον τὴν τάξιν. 147.
Α'ρά μοι μενοῖς φιλόσοφος; 150.
Α"ραντες ἐκ Φυκοῦντος. 51.
Α'ρίθμει καὶ Πέτρον. 47.
Α'σπίδα, φρῦνον, ὄφιν. 127.
Αὐτήν σε καὶ διὰ σοῦ. 10.
Α'φιέναι φησὶ δεῖν ὁ Θεός. 28.
Α'φοβία μεγίστη. 2.
Βάθυ σε γῆρας. 9.
Δάπιδα μεγάλην. 61.
Δέδεξο μετὰ τῆς ἐμψύχου. 84.
Δι' ἔτους ἡμῖν ἀφικνεῖται. 152.
Διττοὶ λόγοι λέγονται. 71.
Δυστυχοῦμεν οἷς εὐπροοῦμεν. 125.
Ε'γὼ καὶ βύλομαι. 67.
Ε'γὼ καὶ σὺ αἰδοῦμαι. 30.
Ε'γὼ μάρτυρα ποιῦμαι. 95.
Ε'γὼ μὲν νέος ἦν τῷ πατρικῷ, 79. b.
Ε"δει μέντοι ταῖς τύχαις. 24.
Ε'δεξάμην τὴν ἐπιστολήν. 133.
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι τῆς φίλης Υ'πατίας. 124.
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλυ. 123.
Εἰ δὴ φιλοσοφίας τιμᾶς. 27.
Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων. 80.
Εἰς Διογένην ὅ, τι ἂν ποιήσῃς. 119. (per error. 109.)
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα. 116.
Εἶτα θαυμάζεις; 114. (per error. 113.)
Εἶτα τὺς μὲν κακοδαίμονας. 113.
Εἰ τῆς Ο'δυσσέως πλάνης. 136.
Εἴ τινές εἰσι ψυχαί. 31.
Εἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον. 118. (per error. 108.)
Εἰ τοσοῦτόν ἐστι κέντρον. 138.
Εἰ τοῦ Θεοδώρυ μνήμη. 21.
Ε'κκαιδεκάτῃ μηνὸς ἀθύρ. 36.
Ε"λαιοι μυ παρὰ σέ. 39.
Ε"λυσας τὸ πρυμνήσιον. 55.
Ε'μισθωσάμην σοι ναῦν. 41.
Ε'μοὶ λόγχαι μὲν ἤδη. 108.
Ε'μοὶ μὲν συμπρέπουσι. 25.
Ε"πεμψά σοι δῶρον ἵππον. 40.
Ε"πεμψά σοι τὸν λόγον. 74.
Ε'πιθυμήσας ἀῤῥενῶσαι. 145.
Ε'πιστολὴν ἐπέθηκα. 85.
Ε'πιτομωτάτην ὁδόν. 35.
Ε'χαρίσω Κερεαλίῳ. 129. b.
Ε'ως ἔτι περιῆν. 20.
Η'δὺς νὴ κωλύων ἡμᾶς. 107.
Η"κειν τις Α'θήνηθεν. 52.
Η"κουσά που τῶν δεινῶν. 137.
Η'μῖν ἀεὶ καὶ ἀπών. 148.
Η"ν γράψωμαί σε φιλίας. 60.
Η'ρινὰς ἀπὸ Θράκης. 87.
Η'ρόμην τὸ μειράκιον. 106.
Η"σθην. ἀλλὰ πόθεν; 22.
Η' φήμη λέγει δύνασθαί σε. 117. (per error. 107.)
Η"χους ἔοικε πρᾶγμα. 33.
Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργυ. 13.
Ι"θι παρὰ τὴν μητέρα. 12.
Ι'ωάννης, ὃν, ὅτι σε φιλεῖ. 37.
Καινὸς οὗτος τρόπος. 98.
Κακὸν οὐ μικρόν. 91.
Καλῶς ποιεῖτε νὴ τήν. 48.
Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα. 16.
Λυποῦσι τὴν ἐκκλησίαν. 45.
Λύσαντες ἐκ Βενδιδίυ. 4.
Μὴ αἴτει μεγάλα. 64.
Μὴ θαυμάσῃς, εἰ διακομιστῇ. 140.
Μῆκος ἐπιστολῆς ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τοῦ διακομίζοντος. ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Α'κάκιος. 53.
Μῆκος ἐπιστολῆς . . . . ἀλλ' ὁ θαυμαστὸς Γερόντιος. 83.
Μέλλει γάρ σοι, μέλει. 69.
Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος. 62.
Ο' δεῖνα βουλευτής. 18.
Ο' δὴ Καρνᾶς ἔτι μέλλει. 6.
Ο'δυσσεὺς ἔπειθε. 121.
Οἱ ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις. 120.
Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν. 144.
Οἶμαί σε καὶ πρὸ τύχης. 146.
Οἶμαί σε τὴν θεσπεσίαν. 38.
Οἴμοι. τί δὲ οἴμοι; 126.
Οἷόν με περιπτύσσεσθαι. 151.
Οἴχεται τὸ δίκαιον. 89.
Ο' καὶ τοὔνομα δῦλος. 32.
Ο'λβιάταις· οὗτοι δὲ δῆμος. 76.
Ο'νάμην τῶν Α'θηνῶν. 135.
Ο"το μὲν ἡμᾶς εἰκεῖν ἐγῶ. 94.

Οὐ-

Οὐδὲ Α'μασις μὲν καλός. 46.
Οὐδὲν ἂν γένοιτο. 78.
Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα. 79. *a*.
Οὐδὲ τὴν σὴν Η'ράκλειαν. 149.
Οὐκ ἔθελει περιμένειν. 77.
Οὐκ ἐμπεδοῖς τὰ ὡμολογυμένα. 142.
Οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ. 19.
Οὐκ ὄνος, οὐχ ἡμίονος. 109.
Οὐ μὰ τὴν Φιλίαν. 103.
Οἱ μὴ ἐρεῖς, ὡς ἔλαβεν. 8.
Οὕτω τῇ προνοίᾳ μέλει. 34.
Οὔτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. 112.
Οὔτε πρότερον ὑμῶν. 11.
Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολύς. 99.
Οὕτω πάνυ πέπραγα. 15.
Ουτως αμύνεσι γονεῦσι. 14.
Ουχ ὅτι μοι τῶν παιδίων. 82.
Παῖδας ἐγὼ λόγους. 1.
Παλαι μὲν ἀπραγμονεςέρας. 90.
Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῶν. 154.
Πέρυσιν οὐχ ἧκει μοι. 70.
Πεῦσιν τινα πυθέσθαι. 66.
Πλάτωνι Σωκράτης. 129. *a*.
Πλέω καλὰ τῆς Σιμωνίδυ. 49.
Ποιμένιος οὗτος ὃ τήν. 134.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τοῖς ἱερεῦσιν. 122.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο τῷ δεῖνι. 17.
Πρώην οὐκ ἔφθασα. 93.
Πυνθάνῃ περὶ Διοσκορίυ. 111.
Πῶς δοκεῖτε δέδηγμαι. 7.
Πῶς οἴει με διψῶντα. 97.
Σὺ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος. 73.
Συγγενὴς ἐμὸς ἀδικεῖται. 42.
Συνίςημι τῇ φιλίᾳ. 102.
Συχνοὶ παρ' ἡμῖν. 54.
Σώσαννάν τις ἔπεισε. 43.
Τὰ δίκαια χρήζει. 155.
Τέως μὲν ἐπράττομεν. 88.
Τὴν ἐπιςολὴν ἀναγινώσκων. 96.
Τῆτες ἐξήνεγκα. 153.
Τίνα μέντοι, τίνα. 81.
Τοιοῦτόν ἐςιν ἡ Σύρων. 23.
Τὸ μὲν τας γυναῖκας βοᾶν. 131.
Τον μὲν Ο'δυσσέα. 141.
Τοῦ παρ' ἡμῶν ὄχλυ. 29.
Τοὐπιγραμμά συ τὸ κλεινόν. 75.
Τοὺς αὐτοὺς ἂν ἴδοις. 104.
Τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρυς. 130.
Τριτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ. 3.
Τῶν νρώταν εἰ μὲν χαμαί. 139.
Φοιβάμμων ὁ τὴν ἐπιςολήν. 143.
Φυκούντιος ἄνθρωπος. 100.
Χειλας ὁ πορνοβοσκός. 110.
Χθὲς κ̀ πρώην ἐπὶ τῶν. 132.
Χρῆσθαι δεῖ ταῖς. 63.
Ω῏ δέδωκα τὴν ἐπιςολήν, εἰ καί. 59.
Ω῏ δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ςέλλεται. 68.
Ω῏ δέδωκα τὴν ἐπιςολὴν, ταμίας. 86.
Ω῞σπερ ἄλλοτε πολλάκις. 44.

Praetermiſſus eſt in editione numerus 101. & repetiti ſunt numeri 79. & 129. quare non CLV. ſed CLVI. omnes ſimul ſunt: nos autem enumerationem ipſarum, ut inibi iacet, ne ambiguitas oriretur, in hac alphabetica ſylloge ſequuti ſumus: quod ſemel monuiſſe lectorem ſatis fuerit. Nunc ad Codicis recenſionem revertamur.

II. pag. 26. *b*. Abſquè ullo titulo ſequitur *Eiuſdem Syneſii Aegyptius, ſive de Providentia*, cum protheoria. Ibid. p. 89.

III. pag. 34. *b*. Τῦ αὐτοῦ πρὸς Παιόνιον περὶ τοῦ δώρυ. *Eiuſdem ad Paeonium de dono Aſtrolabii*. Ibid. p. 307.

IV. p. 35. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiuſdem de inſomniis* Liber, cum protheoria. Ibid. p. 130.

V. p. 40. *b*. Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiuſdem calvitii encomium*. Ibid. p. 63.

VI. p. 45. Τοῦ αὐτοῦ Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Eiuſdem Dio, ſeu de ipſius vitae inſtituto*. Ibid. p. 35.

VII. p. 49. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἢ περὶ βασιλείας. *Eiuſdem ad Imperatorem* (Arcadium), *ſive de regno*. Ibid. p. 1.

VIII. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ κατάςασις. *Eiuſdem Conſtitutio, ſive elogium Auyſii*. Ibid. p. 305.

IX. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ Ο'μιλία. *Eiuſdem Homilia*. Inc. Οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν. Deſ. ὡς ἐξεκενάσθη. Ibid. p. 295.

X. pag. ead. In margine alia manu, ac minuto & implicito charactere adſcribitur Ο'μιλία ἑτέρα, *Homilia altera* in pervigilio Natalis Domini, quae inc. Νὺξ ἱερὰ φῶς. Deſ. in calce marginis pag. 56. πρόσοδον ἐποιήσαντο. Ibid. p. 297.

XI. pag. 56. Λιβανίυ εἰς Καισάριον μάγιςρον. *Libanii ad Caeſarium Magiſtrum* Oratio. Inc. Ε'πειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι ταῖς περὶ σοῦ, κ. λ. Deſinit imperfecte una cum Codice in verbis: τῶν ἰχθύων τὰς γαςέρας αντὶ .... quae in Libanii Operum edit. Pariſ. apud Claudium Morellum MDCXXVI. fol. incidunt in Tom. II. pag. 521. lin. 21.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XI. minutiſſimo charactere exaratus, & in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 56.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΩΝ.

THEODORI INTERPRETATIO EROTEMATVM.

Ac praeterea

Aliorum tum Grammaticorum, tum Philoſophorum Opera Varia.

I. pag. 1. E*Rotemata Grammaticalia, ſeu Ar-* COD. VII.
tis Grammaticae traditio per interrogationem, & reſponſionem. Titulus eſt: Α'ρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων. *Initium cum Deo ſancto Erotematum*. Inc. Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς, κ. λ. Deſ. ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ, ὁ ζευγνύς· ἡ παθητικὴ, ὁ ζευγνύμενος. Nullum quidem praeferunt Erotemata iſta, uti vidimus, nomen Auctoris in principio; ſed quum pag. 62. ubi *de Verbis* tractatus incipit, Θεοδωρου nomen legatur ap-

appoſitum, ad Theodoſium grammaticum Alexandrinum omnia pertinere crediderim, cuius Erotemata Grammatices memorat Labbeus Biblioth. Novae Mss, pag. 106. Tractatum vero de proſodia, de pedibus, & carminum generibus, ac de dialectis Neſſelius Catal. Bibl. Vindob. Caeſar. Tom. IV. p. 116.

II. pag. 6. *b.* Accedit in haec ipſa Erotemata, ſeu Interrogationes Grammaticales marginalis Enarratio cum hoc titulo: Τοῦ φιλοσοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου σύντομος διήγησις εἰς τὰ ἐρωτήματα. Ποιεῖται δὲ τὸν λόγον πρὸς τὴν σεβαστοκρατόρισσαν κυρίαν Εἰρήνην. Πρόλογος. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Theodori Prodromi brevis Enarratio in Erotemata. Sermonem autem facit ad Sebaſtocratoriſſam, ſive Imperatricem Auguſtam D. Irenem. Prologus.* Inc. Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων, κ. λ. Deſ. ποικιλωτάτην τὴν διδασκαλίαν εἰργάσατο. Interpretatio vero ipſa inc. Πενταχῆ μὲν τὸ ὄνομα διαλόμενος, κ. λ. Deſ. τίως δὲ σὺν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεῖσάν σοι τὴν ἐπιταγήν. Tum haec notula appoſita: Δόξα σοι, ὁ Θεός. Πεπλήρωται ἡ παροῦσα δέλτος κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ ,ςωκγ' ἔτους, ἰνδ. ιγ'. ἡμέρᾳ β'. ὥρᾳ α'. κγ' τοῦ μηνός. *Gloria tibi, Deus. Abſolutus eſt hic liber menſe Decembri anni 6823.* (Chriſti MCCCXV.) *Indict. XIII. feria II. hora I. die menſis XXIII.* (1) Claruit autem Theodorus Prodromus circa ſaeculi a Chriſto nato duodecimi initia, Alexio, & deinde Ioanne Comneno imperium gubernantibus, ac varii argumenti multa, proſa, & verſibus conſcripſit, de quibus agit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 815. ſeqq. qui inter inedita praedictam Enarrationem accenſet, tum loc. cit. p. 820. tum Vol. VII. pag. 47. ubi eiuſmodi Opus videtur indicari ſub titulo *brevis Enarrationis ad quaeſita Sebaſtocratoriſſae Irenes*.

III. pag. 91. Sequuntur regulae declinationum nominum & verborum iuxta quinque dialectos.

IV. pag. 108. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν εἰσαγωγικῶν, σχέδος πρῶτον. *Initium cum Deo S. Iſagogicorum, ſive eorum, quae pertinent ad introductionem in Grammaticam, ſcheda prima,* per Manuelem Moſchopulum (2). Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀσπόρως εὐδοκήσας τεχθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου, κ. λ. Tum poſt paucos verſus ſubiicitur ſingulorum huius Introductionis verborum grammatica analyſis, charactere minori exarata, cuius initium: Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Vltimum Caput huius Schedographiae *Niobes fabulam* continet, cuius explanatio deſ. χρονίωνος δὲ, καὶ θρασίωνος καὶ μοσχίωνος, ε καὶ μέγα. His pauca quaedam adiiciuntur de ſoloeciſmo, & barbariſmo. Haec Manuelis Moſchopuli σχεδογραφία, ſive praxis περὶ σχεδῶν (3), hoc eſt *de partibus orationis*, qua exempla analyſeos grammaticae, ſeu ratio grammatice examinandae orationis traditur, nitidis typis excuſa prodiit Graece Pariſ. MDXLV. 4. apud Robertum Stephanum; multis vero reprehenditur ab Henr. Stephano de linguae Graecae ſtudiis pag. 6. ſeq. multa praeterea in ea nullius uſus, nec pauca falſa eſſe notavit Voſſius Lib. I. Ariſtarchi. Haud inutilis tamen recte utentibus liber, longe, Cangio reſte, auctior editis extat in Bibl. Regis Galliae. In principio huius Operis in Codice legitur ſequens verſiculus, amanuenſis fortaſſe nomen indigitans:

Χριστὲ, προηγοῦ τῶν Νικολάου πόνων,
Chriſte, dirige Nicolai labores.

V. pag. 170. Εἰκόνες Φιλοστράτου Λημνίου. *Imagines Philoſtrati Lemnii*, Capitibus XXXI. cum gloſſis interlinearibus. & ſcholiis marginalibus. Inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, ἀδικεῖ τὴν ἀλήθειαν. Deſ. ἃ γὰρ εἰλήφειν ἐοικεν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς. Primum ſcholion ſequens eſt: Τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελής. ὥσπερ γὰρ τὸ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ, ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Philoſtrati Imagines LXVI. porticus Neapolitani libris duobus diſerte & eleganter deſcriptae, cum verſione Stephani Nigri Mediolanenſis leguntur in editione Operum Philoſtrati Morelliana Pariſ. MDCVIII. fol. pag. 730. ſeqq. Quae vero in hoc habentur Codice, ſunt tantummodo Imagines XXXI. quotquot nimirum Librum primum conſtituunt. Scholia vero fortaſſe eadem ſunt, atque illa, quae, teſte Fabricio B. G. Vol. IV. pag. 48. leguntur in Codicibus quibuſdam Mss. ut Vaticanis, & Gudiano; & Manuelis Moſchopuli nomen praeſeferunt, hactenus perinde ac Maximi Planudae Technologia in eaſdem Imagines, ineditae.

VI. pag. 204. Τεχνολογίαι καὶ μερισμοὶ εἰς τὰς προγραφείσας εἰκόνας τοῦ Φιλοστράτου. *Technologiae, & particulares quaedam expoſitiones in praeſcriptas Philoſtrati Imagines.* Inc. Τὸ ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, ποτὲ μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν, κ. λ. Deſ. καὶ παρὰ Δημοσθένει, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ῥήτορσι καὶ λογογράφοις. Maximo Planudae videtur adiudicare opuſculum hoc tamquam ineditum, uti mox diximus, Fabric. loc. cit.

VII. pag. 211. Μαρκέλλου Σιδίτου σχόλια Χείρωνος περὶ ἰχθύων τὰ πρῶτα διὰ στίχων ἡρωϊκῶν. *Marcelli Sidetae Scholia Chironis* (4) *de Piſcibus Liber I. verſibus heroicis.* Inc.

Εὖ δὲ καὶ εἰναλίων ἰδέας φύσις ἤνεγκεν.

Deſ.

Σμαρίδων ἅλμη δὲ καλὸν χρηστηρίοις ἄφθαις.

Hoc Marcelli Sidetae *de Piſcibus* fragmentum, editum olim fuit Pariſiis a Morello Graece ſub titulo, *Marcelli Sidetae* ἰατρικῶν περὶ ἰχθύων; ſed quum ſchedae fugitivae commiſſum,

(1) Omittit hanc ſubſcriptionem Montfauc. in ſua Palaeogr. Graec.

(2) Huic tribuitur Opus in indice Latino, Codici praemiſſo; nec non a Montfaucon. in ſuo Catalogo.

(3) De hiſce vocabulis vide Cangium Gloſſ. Graec. & ad Alexiadem pag. 421. & Moſchopulum ipſum pag. 40.

(4) Licet in titulo *Chironis* nomen legatur, ad ipſum tamen hos Marcelli Sidetae verſus minime referendos aſſerit Fabric. loco mox citando.

ſum, & ſeparatim Graece editum vix reperiretur, adeo ut neque Bartholinus de Medicis Poëtis, neque Lindenius, neque Merklinus de Scriptis Medicis, neque Bochartus in Hierozoico, neque Harduinus ad Plinium, mentionem eius ullam facerent; immo pro inedito videretur habere Daniel Clericus Part. III. Hiſtoriae Medicinae pag. 203. hinc Fabricius iterum praelo ſubiecit, inſeruitque Bibliothecae Graecae Vol. I. pag. 15. addita verſione ſua, nec non caſtigationibus, ac variis lectionibus ex Codice Gudiano, qui fuit ex noſtro deſcriptus. Volumine vero XIII. p. 317. adfert eiuſdem Poëmatis, ſeu potius Poëmatis fragmenti metricam verſionem Latinam Fed. Morelli. De hoc Marcello ex Side Pamphyliae urbe oriundo meminit Hieronymus Lib. II. contra Iovinianum, & Suidas teſtatur medicum fuiſſe temporibus M. Antonini Imp. ſcripſiſſeque verſibus heroicis βιβλία ἰατρικὰ μβ', *Poëma Medicum Libris XLII.* In fine iſtorum verſuum adiectum eſt manu diverſa quoddam ſcholion grammaticum paucorum verſuum ex Maximo fortaſſe Planude deſumtum; illius enim nomen legitur in margine.

VIII. pag. 212. Φιλοςράτου Ἡρωϊκὰ μετενεχθέντα ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν διαλέκτου πρὸς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ μακαρίτου ἐκείνου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. ἔςι δὲ τὸ ὅλον διάλογος. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα, ἀμπελουργὸς, καὶ Φοίνιξ. *Philoſtrati Heroica translata ab Italorum dialecto in Graecam linguam a ſapientiſſimo illo, & benemerito viro D. Maximo Planude in dialogi formam. Interloquuntur autem Vinitor, & Phoenix*, cum ſcholiis quibuſdam & gloſſis interlinearibus. Inc. Ἀμπελουργὸς. Ἴων ὁ ξένος, ἢ πόθεν. Deſ. πλεύσαιμι δὲ μήτε Πόσειδον πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου. Hic dialogus Vinitoris cum Phoenice in praedio quodam, ut fingitur, non longe ab Eleunte Thraciae oppido habitus, quo Heroes XXI. qui bello Troiano interfuere, deſcribuntur & celebrantur, prodiit Graece ad calcem ſcriptorum Luciani Venet. apud Aldum MDIII. & MDXXII. fol. etiam apud Iuntas, Florentiae fol. & Venet. MDL. 8. Graece tandem & Latine in edit. Oper. Philoſtr. Morell. cit. edit. a pag. 631. ad pag. 729. quam nos editionem prae manibus habuimus.

IX. pag. 238. Φιλοςράτου ἐπιςολαὶ ἐρωτικαί. *Philoſtrati Epiſtolae amatoriae LIII.* (1) Prima eſt Μειρακίῳ. Inc. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς. Vltima Γυναικὶ, & inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς, κ. λ. Harum initia contulimus cum editis inter Meurſii Opera ex recenſione Ioannis Lamii, viri clariſſimi, Florentiae A. MDCCXLVI. fol. typis Caeſareis Tom. VII. pag. 816. ſeqq. ubi ſunt numero LXXIV. Noſtri igitur Codicis epiſtolae incipiunt a XIX. & deſinunt in LXXI. & exceptis primis triginta ſeptem, quae incipiendo a XXVII. editionis progrediuntur eodem ordine uſque ad LXIII. incluſive, reliquae XVI. ordinem habent diverſum.

X. pag. 244. Μιθριδάτου, τῶν Βρούτου ἐπιςολῶν συναγωγή. *Mithridatis Collectio Bruti Epiſtolarum*, praemiſſa eiuſdem ad Regem Mithridatem conſobrinum ſuum Epiſtola, ſeu Praefatione, quae inc. Τὰς Βρούτου ἐθαύμασα πολλάκις ἐπιςολάς. Bruti vero Epiſtolae ſunt tantummodo XXVI. quarum poſtrema mutila propter defectum Codicis inter pag. 244. & 245. quo & finis iſtarum, & ſequentium Phalaridis Epiſtolarum initium deſideratur. Primae decem cum primis item decem Codicis XXXIII. Plut. XXXII. concordant, reliquae vero ſexdecim ſunt, quae ibi notantur numeris XV. XVI. XXIX. XXX. XI. XII. XLIX. L. LI. LII. LIII. LIV. LV. LVI. XIII. XIV. Interim Montfauconii error corrigendus, qui defectum iſtum minime animadvertens Epiſtolas haſce Bruti cum ſequentibus, quae ad Phalaridem ſpectant, coniunxit, eaſque ſub numero Epiſtolarum CVIII. innuit, quod falſum omnino, quum Bruti Epiſtolae numerum LXX. non excedant.

XI. pag. 245. *Phalaridis Epiſtolae, olim numero CIX.* (2) ſed ob memoratum Codicis defectum, in quo primae quinque ac triginta perierunt, *nunc tantummodo LXXIV.* Trigeſima ſexta igitur inſcribitur Cleomenidi, & inc. Τῶν δωρεῶν ὅσαι, κ. λ. Vltima, quae eſt CVI. in editione Cuiaciana, quam citavimus ſupra pag. 180. §. IV. & inſcribitur Polluci, inc. Ἐῤῥωμενέςερον ἀδικοῦμαι. Vt autem plane conſtet, quaenam ex CXLVIII. editis in hoc Codice habeantur, placet heic ipſarum duplicem elenchum ſubiicere. Prior earum ſeriem, uti in cit. edit. iacent, alter alphabeticam exhibebit; uterque enim ad accuratam tum huius, tum aliorum, in quibus deinceps occurrent, Codicum recenſionem neceſſarius videtur, eo magis quod in dicta edit. nullo ſint invicem numero diſtinctae.

Phalaridis Agrigentinorum Tyranni Epiſtolarum ſeries, qualis in Collectione Cuiaciana, Aurel. Allobr. MDCVI. fol. exhibetur a pag. 59. ad pag. 107.

I. inſcrib. Ἀλκιβίῳ.
Inc. Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος.
II. Μεγαρεῦσιν ὀνειδιςική.
Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριςίαν.
III. Τυρσηνῷ.
Εἴ τις μετὰ ἀνάγκης τι.
IV. Λυκίνῳ.
Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας.
V. Λεοντίνοις.
Εἰ καταλῦσαί με.
VI. Ζευξίππῳ.
Τῷ μὲν υἱῷ σου διὰ τύχ.
VII. Εὐήνῳ.
Γνώμης γενόμενος τὸ πρῶτον.
VIII. Σαμίῳ.
Εἰδώς σου τὴν χρηςότητα.

IX.

(1) Ex numeris marginalibus apparent tantummodo eſſe LII. quum unam ſcriptor ἀνάριθμον reliquerit.

(2) Ex numeris tamen marginalibus apparent CVIII. unam quam ſcriptor ſuo numero deſignare praetermiſit.

IX. Κλεοςράτῳ.
Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος.
X. Αχαριτῳ.
Α᾽χθομένῳ μὲν σοι βαρέως.
XI. Μεγάκλει.
Καὶ τοὺς ἵππους ἐκπέπομφά σοι.
XII. Α᾽γλαῷ.
Ε᾽κτεθησαυρίκαμεν τοῦ πλούτου.
XIII. Η᾽ροδίκῳ.
Α῎λλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος,
XIV. Εὐμήλῳ.
Οὔτε δοκοῦντος, οὔτε ὄντος.
XV. Τεύκρῳ,
Ταυρομενεῖταις τὰ λύτρα.
XVI. Α᾽ριφοίτῃ.
Τὰ μὲν σὰ καὶ τούτων.
XVII. Α᾽μφινόμῳ.
Οὐ διδόναι χάριτας οἴομαι,
XVIII. Ε᾽ρυθίῳ.
Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ,
XIX. Παυρόλᾳ.
Μάλιςα μὲν ἀμφοτέρους,
XX. Τῷ αὐτῷ.
Τὰ μὲν παρὰ πατρός.
XXI. Μεσσηνίοις.
Πολύκλειτον, ὡς πυνθάνομαι.
XXII. Α᾽νδροκλεῖ.
Κἀγὼ μὲν ἐσπουδασμένως,
XXIII. Πυθαγόρῳ.
Η῾ Φαλάριδος τυραννίς.
XXIV. Θώραξι.
Πότερον ἐμαυτὸν, ὡς ἀσαφῶς.
XXV. Λεοντιάδῃ.
Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη.
XXVI. Α᾽ριφράδει.
Αὐθάδεια καὶ νεότητος ἀβουλία.
XXVII. Α᾽ντιμάχῳ.
Εἰ μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως,
XXVIII. Α᾽ριςομένει.
Μὴ συνάχθου μοι περὶ τῶν.
XXIX. Ξενοπείθει.
Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς.
XXX. Καταναίοις.
Α᾽χθέντας αἰχμαλώτους,
XXXI. Ταῖς Στησιχόρου θυγατράσι.
Ταυρομενεῖται μὲν, ὑπὲρ ὧν.
XXXII. Κριτοφήμῳ.
Α᾽γαθοῦ μὲν ἔργον φίλου.
XXXIII. Κτησίππῳ.
Οὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα.
XXXIV. Πολυδεύκει.
Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιςολῆς.
XXXV. Πολυγνώτῳ.
Καὶ τοῦ δωρεῖσθαί τί σοι.
XXXVI. Κλεομενίδῃ.
Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μέν σοι,
XXXVII. Γοργίᾳ.
Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιςολῆς.
XXXVIII. Δημοτέλει.
Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων.
XXXIX. Πολυςράτῳ.
Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις.
XL. Παυρόλᾳ.
Ε᾽δεξάμην τὸν ὑπὸ σου.

XLI. Γ᾽πποδυτίωνι.
Ε᾽πιτρέπω σοι πρὸς με.
XLII. Πολυτίμωνι.
Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ.
XLIII. Τεύκρῳ.
Α᾽ριςομένει τῷ σῷ τὸ χωρίον.
XLIV. Νικίᾳ.
Ε᾽φ᾽ οἷς μισεῖς σου τὸν υἱόν.
XLV. Α᾽δειμάντῳ.
Α᾽κούω σε διαφέρεσθαι.
XLVI. Αἰγεςέοις.
Παύσασθέ μου τοὺς φυγάδας.
XLVII. Α᾽ντιφθένει καὶ Θεοτίμῳ.
Τῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ πεμφθεισῶν.
XLVIII. Μενεκλεῖ.
Μὴ μεταμέλου χρηςὸς γενόμενος.
XLIX. Ε᾽πιςράτῳ.
Ω῾ς πρὸς εὐτυχῆ τινα.
L. Ο᾽νήτορι.
Καὶ σὺ, καὶ πάντες οἱ φίλοι.
LI. Ε᾽τεονίκῳ.
Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας.
LII. Μεγαρεῦσιν.
Οὐκ ἐλπίζων παρ᾽ ὑμῶν.
LIII. Λεοντίνοις.
Λεωνίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε.
LIV. Ι῾μεραίοις.
Ε᾽γὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου,
LV. Θρασήνορι.
Τὸ φρούριον. ὃ σὺ πορθῶν.
LVI. Α᾽βάριδι.
Πυνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας.
LVII. Α᾽βάριδος Φαλάριδι τῷ τυράννῳ,
Ε῎δειξας φύσιν οἰκείαν.
LVIII. Πολυςράτῳ καὶ Δαΐσκῳ.
Ε᾽γχειρεῖτε καὶ μὴ μέλλετε.
LIX. Ναυσικλεῖ.
Ε᾽γὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις.
LX. Α᾽ριςολόχῳ.
Ε᾽πιλαθόμενος ἧς ὀχεῖν ἡρνοῦ.
LXI. Ε᾽πιχάρμῳ.
Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σύ.
LXII. Τιμοσθένει.
Τῶν ςρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις,
LXIII. Α᾽ριςολόχῳ.
Εἰ τὸ, Στησίχορον ἀδείας.
LXIV. Α᾽φιλάντι καὶ Θρασιβούλῳ,
Υ῾μεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι,
LXV. Πελοπίδῃ.
Οὔτ᾽ ἂν ἐγὼ γράψαιμι.
LXVI. Τηλεκλείδῃ.
Ι᾽δίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ.
LXVII. Παυρόλᾳ.
Α᾽φικόμενον εἰς Ι῾μέραν,
LXVIII Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὑπό σου πολλὰ νομίζω,
LXIX. Ε᾽ρυθίᾳ.
Εἰ μὲν εὐλαβαμένη.
LXX. Πολυκλείτῳ.
Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον.
LXXI. Τῷ αὐτῷ.
Α᾽πέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον.
LXXII. Πορισθένει.
Τὴν Εὐβούλου καὶ τὴν Α᾽μφάντου,

LXXIII. Εὐάνδρῳ.
Καὶ σὲ καὶ ταύτας Ἱμεραίους,
LXXIV. Ὀρσιλόχῳ.
Εἰ τὸ μὴ βουλευθῆναι τοῦτο,
LXXV. Λεοντίδῃ.
Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις,
LXXVI. Δημαράτῳ.
Μὴ θαύμαζε τὸν Ἀλκῖνον,
LXXVII. Ἡγησίππῳ.
Σὺ μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι.
LXXVIII. Στησιχόρῳ.
Νικοκλῆς ὁ Συρακούσιος,
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τῶν μὲν ἐπὶ Κλεαρίσῃ μελῶν,
LXXX. Κλεαινέτῃ καὶ Θεανοῖ.
Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν.
LXXXI. Ἐνναιεῦσι.
Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ,
LXXXII. Τιμάνδρῳ.
Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας.
LXXXIII. Μελιταίοις.
Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις,
LXXXIV. Μεσσηνίοις.
Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντές μοι,
LXXXV. Τιμώνακτι.
Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνους,
LXXXVI. Ἱέρωνι.
Πολλὰ λέγειν ἔχων.
LXXXVII. Ἀριστολόχῳ.
Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας.
LXXXVIII. Ἱμεραίοις.
Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἱμεραῖοι.
LXXXIX Νεολαΐδᾳ.
Οὐδὲν ἄχαρι βούλομαί σε.
XC. Μνησικλεῖ.
Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιστα,
XCI. Ἀλκάνδρῳ.
Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων,
XCII. Στησιχόρῳ.
Ἀκούω σε καὶ εἰς Ἀλόντιον,
XCIII. Ἱμεραίοις.
Ἀπελύσαμεν Στησίχορον,
XCIV. Στησιχόρῳ.
Τυραννοῦμεν, ὦ Στησίχορε,
XCV. Αὐτονόῃ,
Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον.
XCVI. Νικοφήμῳ,
Οὓς ἐν Λεοντίνοις κατέλεγον,
XCVII. Λυσίνῳ.
Οὐ παύσῃ τῆς ἀβουλίας.
XCVIII. Ἐπιχάρμῳ,
Ἀρκεῖς μόνος δικαίως ἡμᾶς,
IC. Κέβρωνι.
Τί δήποτε εἰ θαυμάζοντές με,
C. Εὐκτήμονι.
Οὐδὲν ἔψευσαι τῶν ἐπ' ἐμοί.
CI. Κλεοβούλῳ.
Οὐ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι,
CII. Κλεοδίκῳ.
Πολὺ δεινὰ βεβούλευσαι.
CIII. Τοῖς Στησιχόρου παισίν.
Τοῦ μὲν πένθους τινὰ ἄν τις ἄλλην,
CIV. Καταναίοις.
Ὑμεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ,
CV. Νικαινέτῳ.
Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς,
CVI. Πολυστεφεῖ.
Ἐρρωμενεστέρου ἀδικοῦμαι,
CVII. Ἐγγυ ·οις.
Οὔτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ,
CVIII. Ἱμεραίοις.
Στησίχορον ἴστε, καὶ Κόνωνα.
CIX. Στησιχόρῳ.
Πυνθάνομαί σε περιοδοῦ σφόδρα,
CX. Κλεισθένει,
Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον.
CXI. Νικίππῳ.
Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε.
CXII. Ἱερωνύμῳ.
Ἐπυνθάνου τισὶν ἀντεξήτακα,
CXIII. Λαμάχῳ.
Τοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα,
CXIV. Νικάρχῳ.
Οὐκ ἀναγκάζοις Καμαριναίους,
CXV. Νικαίῳ.
Οὐ δοκεῖ σοι πικρόν.
CXVI. Κλεομέδοντι.
Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι.
CXVII. Μελιταίοις.
Οὐκ ἐκφαυλίζω, ὦ Μελιταῖοι,
CXVIII. Καμαριναίοις.
Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα.
CXIX. Ἀστυπαλαιεῦσιν,
Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθεὶς,
CXX. Ἀξιόχῳ.
Σεμνύνεσθαι μὲν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ,
CXXI. Ἱμεραίοις.
Ἐκέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι.
CXXII. Ἀθηναίοις.
Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος.
CXXIII. Λυσικλεῖ.
Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν,
CXXIV. Πολυεύκτει.
Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην,
CXXV. Λεωκρίτῳ.
Ὡς μὲν οὐκ ἔχρῆν εἰς κινδύνους,
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ τῶν σῶν ἐπεσχέσεων.
CXXVII. Ἐπικράτῃ.
Μὴ βιάζου με νικῆσαι.
CXXVIII. Ἀριφρονίτῃ.
Μὴ λογίζου τὸν ἀριθμόν,
CXXIX. Τιμολάῳ.
Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν,
CXXX. Φαιδίμῳ.
Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη,
CXXXI. Φιλοδήμῳ.
Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς,
CXXXII. Ἀγησιλάῳ.
Ἡ Τελεσίππη χαλεπῶς ἔοικε,
CXXXIII. Πολυμνήστορι.
Πολλά σοι καὶ μεγάλα.
CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἔδεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς.
CXXXV. Τεύκρῳ.
Τοὺς μὲν γάμους ἦχθαι.
CXXXVI. Τιμάνδρῳ.
Τὰ πολιτεύματά σου.

CXXXVII.

CXXXVII. Ἐνναίοις.

Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων.

CXXXVIII. Λυσάνδρῳ.

Ἐφθάκαμεν τὴν παρά σου.

CXXXIX. Ἀριμάχῳ.

Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς.

CXL. Πολυστράτῳ.

Ἐγὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων.

CXLI. Ἀγεμόρτῳ.

Ἠισθόμην ποτὲ, ὦ Ἀγέμορτε.

CXLII. Τεύκρῳ.

Τὴν Φιλοδήμου γυναῖκα.

CXLIII. Κλεαινέτῃ.

Ὁ Φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην.

CXLIV. Νικοκλεῖ.

Ἐπεστείλαμεν Στησιχόρῳ,

CXLV. Στησιχόρῳ.

Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν.

CXLVI. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε,

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Μὴ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε.

CXLVIII. Ἐνναίοις.

Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας,

Earumdem Epiſtolarum Index Alphabeticus.

Ἀγαθοῦ μὲν ἔργον φίλου. 32.
Ἀκούω σε διαφέρεσθαι. 45.
Ἀκούω σε καὶ υἱὸς Ἀλύπτιον. 92.
Ἄλλου μὲν ἦν κακῶς πεπονθότος. 13.
Ἀμέτροις κέχρησαι λόγοις. 75.
Ἀπέλυσα διὰ σὲ Κάλλαισχρον. 71.
Ἀπελύσαμεν Στησίχορον. 93.
Ἀριστομένει τῷ σῷ τὸ χωρίον. 43.
Ἀρκεῖτε μόνος δικαίως ἡμᾶς. 98.
Αὐθάδεια καὶ νεότητος ἀβουλία. 26.
Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς Περίλαος. 122.
Ἀφικόμενον εἰς ἡμέραν. 67.
Ἀχθέντας αἰχμαλώτους. 30.
Ἀχθομένῳ μὲν σοι βαρέως. 10.
Γνώμης γενόμενοι τὸ πρῶτον. 7.
Ἐγχειρεῖτε καὶ μὴ μέλλετε. 58.
Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις. 59.
Ἐγὼ οἶμαι μὲν καὶ τῆς ἐλευθερίας. 148.
Ἐγὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Στησιχόρου. 54.
Ἐγὼ τῶν μὲν εὖ πεπονθότων. 140.
Ἔδειξας φύσιν οἰκείαν. 57.
Ἔδεισας ἡμῶν τὰς ἀπειλάς. 134.
Ἐδεξάμην τὸν ὑπό σου. 40.
Εἰδώς σου τὴν χρηστότητα. 8.
Εἰ καταλῦσαί μου. 5.
Εἰ μὲν ἀπὸ τῶν σεαυτοῦ. 42.
Εἰ μὲν εὐλαβουμένη. 69.
Εἰ μὲν ἔχων οὐκ ἀποδίδως. 27.
Εἰ τὸ μὴ βουλευθῆναί ποτε. 74.
Εἰ τὸ Στησίχορον ἀδείας. 63.
Εἰ τοὺς μετὰ ἀνάγκης. 3.
Ἐκέλευσα ὑμῖν Στησίχορόν μοι. 121.
Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων. 137.
Ἐκτεθησαυρίκαμεν τοῦ πλούτου. 12.
Ἐν μεγάλῃ μοι δοκεῖς. 131.
Ἔπεμψά σοι τὸ ἀργύριον. 95.
Ἐπεστείλαμεν Στησιχόρῳ. 144.
Ἐπιλαθόμενοι ἧς ἔχειν ἠροῦ. 60.
Ἐπιτρέπω σοι πρός με. 41.
Ἐπυνθάνου τίσιν ἀντεξήτακα. 112.
Ἐρρωμενέστερον ἀδικοῦμαι. 106.
Ἐφθάκαμεν τὴν παρά σου. 138.
Ἐφ᾽ οἷς μισεῖς σου τὸν υἱόν. 44.
Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἱμεραῖοι. 88.
Ἠισθόμην ποτὲ, ὦ Ἀγέμορτε. 141.
Ἡ Τελεσίππη χαλεπῶς ἔοικε. 132.
Ἡ Φαλάριδος τυραννίς. 23.
Θαυμάζειν διὰ τῆς ἐπιστολῆς. 34.
Ἰδίᾳ τινὶ χρώμενος γνώμῃ. 66.
Κἀγὼ μὲν ἐσπουδασμένως. 22.
Καὶ εἰς Γέλλαν ἔπεμψα. 118.
Καὶ περὶ μὲν ἐμαυτοῦ. 18.
Καὶ σὲ, καὶ πάντας Ἱμεραίους. 73.
Καὶ σὺ, καὶ πάντες οἱ φίλοι. 50.
Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι φίλοις. 39.
Καὶ τοῦ δωρεῖσθαί τέ σοι. 35.
Καὶ τοὺς ἵππους ἀπέπεμψα σοι. 11.
Καὶ τῶν σῶν ὑποσχέσεων. 126.
Λεωνίδαν, ὃν ἐξεπέμψατε. 53.
Μάλιστα μὲν ἀμφοτέρους. 19.
Μὴ βιάζου με νικῆσαι. 127.
Μὴ θαύμαζε τὸν Ἀλκινουν. 76.
Μὴ λογίζου τὸν ἀριθμόν. 128.
Μὴ μεταμέλου χρηστὸς γενόμενος. 48.
Μὴ συνάχθου μοι περὶ τῶν. 28.
Μήτε σὺ, μήτε ἄλλος ἀνθρώπων. 91.
Μὴ φρόντιζε, ὦ Στησίχορε. 147.
Νενίκηκα τῷ πολέμῳ Λεοντίνους. 85.
Νικοκλῆς ὁ Συρακούσιος. 78.
Οὐδὲν ἄχαρι βούλομαί σε. 89.
Οὐδὲν ἔψευσται τῶν ἐπ᾽ ἐμοί. 100.
Οὐ διδόναι χάριτας οἶμαι. 17.
Οὐ δοκεῖ σοι πικρόν. 115.
Οὐ θαυμάζω τὴν αἰτίαν. 123.
Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους. 114.
Οὐκ ἄχθομαι ταῖς διαβολαῖς. 29.
Οὐκ ἀχθόμεθα τῆς διαβολῆς. 139.
Οὐκ ἐκφαυλίζων, ὦ Μελιταῖοι. 117.
Οὐκ ἐλπίζων παρ᾽ ὑμῶν. 52.
Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι πέμψαντός μου. 84.
Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον. 70.
Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας. 4.
Οὐ λυπεῖ με τὸ γῆρας. 87.
Οὐ μέμφομαι τὴν ἀχαριστίαν. 2.
Οὐ μεταμελόμενος ἐπὶ τῇ. 81.
Οὐ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη. 25.
Οὐ παύσῃ τῆς ἀβουλίας. 97.
Οὐ πείθονταί σοι Καμαριναῖοι. 101.
Οὐκ ἐν Λεοντίνοις κατελέγου. 96.
Οὔτ᾽ ἂν ἐγὼ γράψαιμι. 65.
Οὔτε δοκοῦντος, οὔτε ὄντος. 14.
Οὔτε μᾶλλον ἀνιαθείς. 119.
Οὔτε προφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ. 107.
Οὔτε πρῶτον, ὁπηνίκα. 33.
Οὐ τὸ τοῖς πολλοῖς εἰθισμένον. 110.
Οὐχ᾽ ὑπό σου πολλὰ νομίζω. 68.
Ὁ Φιλοδήμου πλοῦς ἐπὶ τὴν ξένην. 143.
Πάνυ μοι δοκεῖ μετὰ γέλωτος. 9.
Παύσασθέ μου τοὺς φυγάδας. 46.
Πεπείσμεθα τὸ τρίτον ἤδη. 130.
Περὶ τῶν αὐτῶν, ὧν σύ. 61.
Πολλὰ λέγειν ἔχων. 86.

Πολλά σοι ἐ μεγάλα. 133.
Π λὺ δεινὰ βεβούλευσαι. 102.
Πολυκλειτον, ὡς πυνθάνομαι. 21.
Πολύκλειτος ὁ Μεσσήνιος. 1.
Πότερον ἐμαυτὸν, ὡς ἀσαφῶς. 24.
Πυνθάνομαί σε περιδεῆ σφόδρα. 109.
Πυνθάνομαί σε χάριν ὁμιλίας. 56.
Σεμνύνεσθαι μεν, ὥσπερ ἐπ' ἄλλῳ. 120.
Στησίχορον ἴστε, ἐ Κόνωνα. 108.
Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν. 38.
Σὺ μὲν ἴσως ἐ ἄλλοι. 77.
Σὺ μὲν, ὡς πυνθάνομαι. 116.
Συμπέπεισμαι πρεσβευσαμένοις. 83.
Συ περὶ ἡμῶν, ὦ Στησίχορε. 146.
Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιςολῆς. 37.
Τὰ μὲν παρὰ πατρός. 20.
Τὰ μὲν σὰ ἐ τύτων. 16.
Τὰ πολιτεύματά συ. 136.
Ταυρομενῖται μὲν, ὥσπερ ὢν. 31.
Ταυρομενίταις τὰ λύτρα. 15.
Τὴν Εὐβύλυ ἐ τὴν Α᾽ριφάντυ. 72.
Τὴν μὲν φιλοφροσύνην ὑμῶν. 80.
Τὴν Φιλοδήμυ γυναῖκα. 142.
Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας. 82.
Τῆς μὲν εὐτυχίας, ὡς μάλιςα. 90.
Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἔχθρας. 51.
Τί δήποτε οἱ θαυμάζοντές με. 99.
Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν. 145.
Τὸ μηδὲν ἁμαρτάνειν. 129.
Τὸ πολλάκις ἴσως ἡμᾶς. 105.
Τοῦ μὲν εἰληφέναι σε. 111.
Τοῦ μὲν πένθυς τινα ἂν τις. 103.
Τὺς ἐμοὶ περὶ τῶν κατὰ δίκην. 124.
Τὺς ἑπτὰ ἐ τριάκοντα. 113.
Τοὺς μὲν γάμυς ἤρχθαι. 135.
Τὸ Φρύριον, ὃ σὺ πορθῶν. 55.
Τυραννῦμεν, ὦ Στησίχορε. 94.
Τῷ μὲν υἱῷ συ διὰ τὴν. 6.
Τῶν δωρεῶν, ὅσαι μὲν σοι. 36.
Τῶν μεν ἐπὶ Κλεαρίςῃ. 79.
Τῶν ςρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις. 62.
Τῶν ὑπ' ἐμῦ πεμφθεισῶν. 47.
Υ᾽μεῖς μὲν ἀποδεδωκέναι. 64.
Υ᾽μεῖς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ. 104.
Ω᾽ς μὲν οὐκ ἐχρῦν. 125.
Ω᾽ς πρὸς εὐτυχῆ τινα. 49.

Ad Codicem nunc revertamur, cuius Epiſtolae LXXIV. ſunt, quae habentur inter editas a XXXVI. uſque ad XCVI. incluſive, demta LVII. *Abaridis* reſponſiva *ad Phalaridem*, quae deſideratur; tum IC. C. & a CVI. uſque ad CXII. incluſive; CXIX. CXX. CXXI. CXXIII. & CXLVIII. licet ordine aliquantum ab editis diverſo.

XII. pag. 249. *b.* Occurrit fragmentum paucorum verſuum, cui titulus: Ε᾽κ τῶν τοῦ Σωκράτους ἀπομνημονευμάτων, Ξενοφῶντος ῥήτορος. *Ex Socratis Commentariis, Xenophontis rhetoris*. Inc. Ι᾽σως ἂν εἴποιεν, κ. λ. Deſ. αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς. Tum pag. 250. *b.* legitur ſequens Epigramma octaſtichon:

Εἰς τρυφήν. *In Delicias*.

Πᾶν τὸ βροτῶν ςπατάλημα ἐ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
Ε᾽νθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
Οἱ γὰρ φασιανοί τε ἐ ἰχθύες αἶθ' ὑπὲρ ἴγδην
Τρίψεις, ἥτε τόση βρωμάτων ἐξαπάτη
Γίνεται ἐνθάδ κόπρος, αποσσεύει δ' ἄρα γαςήρ,
Ο᾽ππόσα πειναλίη δέξατο λευκανίη.
Ο᾽ψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ' ἄφρονα μῦθον ἀείρων
Χρυσῦ τοσσατίῃ τὴν κόνιν ἐπρίατο.

XIII. pag. 251. Γνῶμαι ἐ ἐπιγράμματα ἀπὸ τῶν ἔξω σοφῶν ἐκ τῶν συλλεγέντων παρὰ μακαρίτυ κυρῦ Μαξίμυ τῦ Πλανύδη. *Sententiae & Epigrammata externorum ſapientum ex iis, quae collecta ſunt a benemerito D. Maximo Planude*, excerpta, cum ſcholiis & gloſſis interlinearibus. Prima ſententia eſt: Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν μὲν ἕκαςος μᾶλλον πάντων φιλεῖ, τὴν δὲ ἑαυτῦ ὑπόληψιν ἐν ἐλάττονι λόγῳ τίθεται, ἢ την τῶν ἄλλων, κ. λ. quae quidem, ac ſequentes duae ex M. Antonini de Rebus ſuis Libro XII. §. 4. 14. & 34. excerptae ſunt. Scholia, ſeu interpretationes inc. Εἱμαρμένη ἐ μοῖρα ἐ πεπρωμένη τὸ αὐτό· ἐλάμβανον δὲ αὐτὰς ἐπὶ φυσικῆς ἐ καθολικῆς τινος δυνάμεως ἐν τῷ κόσμῳ, κ. λ. quae ſpectant ad ſecundam ſententiam, cuius initium: Η῎τοι ἀνάγκη εἱμαρμένης, κ. λ. Deſinunt in Epigr. cuius initium:

Υ῞δατος ἀκρήτου κεκορημένη ἄγχι παραςάς.

Interpretatio vero in ipſum deſ. ἐνταῦθα δὲ αὐτὸ τὸ ἔχεις ἀκοὴν, δοκεῖ λέγεσθαι. Subiiciuntur pauca de verſuum pedibus, ac de anima. Inter haec Epigrammata pag. 255. inſeruntur Παύλου Σιλεντιαρίυ εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικὰ πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνςαντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον, *Paulli Silentiarii in thermas Pythias ſemiiambi dimetri catalectici ad Imperatorem D. Conſtantinum Porphyrogenitum*, item cum ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Inc. Βούλει μαθεῖν, κ. λ. Deſ. μετυσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia inc. Α῎τεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης ἐ ἐνεργείας τινὸς γινόμενον, κ. λ. Inter pag. vero 260. & 261. aliqua videntur deeſſe. Citat hoc iambicum Carmen ex noſtro Codice Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 280. ubi recte admonet Paullum hunc noſtrum longe diverſum eſſe ab alio Paullo, qui Iuſtiniani Imperatoris Silentiariorum, ſive Secretariorum primicerius fuit, nobilitate generis, opibus ac dignitate maxime illuſtris; quique Templi S. Sophiae (1), a praedicto Imperatore poſt Theodoram coniugem exſtinctam, encaeniis ſecundis (2) anno Chriſti DLXVII. Conſtantinopoli dedicati, pulcherrimam ἔκφρασιν verſibus hexametris concinnavit: quae quidem prodiit Pariſ. anno MDCLXX. fol. ad calcem Cinnami ex recenſione, ac verſione Cangii, viri doctiſſimi, cui apographum a Salmaſio, ex Vaticano Codice deſcriptum, Philibertus de la Mare Senator Divionenſis tranſmiſerat.

XIV. pag. 265. *Marci Antonini ex Libris XII. de rebus ſuis Excerpta Capita*. Haec quum

(1) Scilicet *Chriſto*, *qui Dei Patris ſapientia eſt*, *dicatum*; teſte enim Procopio in Vandalicis pag. 193. templum μεγάλα Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ apud Byzantinos vocabatur templum Σοφίας, ταύτην δὲ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπειν τὴν ἐπωνυμίαν ἡγησάμενοι.

(2) Encaenia illa dies XV. perdurarunt facto initio a die XXIV. Decembris.

quum in quatuor huius Bibliothecae Codicibus, quoad nobis hactenus innotuit, occurrant, in aliis plura, in aliis vero pauciora; placuit heic omnium, quotquot in ipſis habentur, initia proferre, & quidem eodem ordine, quo inibi iacent, ſervato. Praeterea quum prae manibus haberemus huius Operis editionem Graec. Lat. Cantabrig. MDCLII. 4. non omiſimus eorum ſingula diligenter in ipſa perveſtigare, ut quaenam ex iis eſſent edita, quae vero ſecus, lectoribus innueremus. En igitur ipſorum ſeries:

I. Inc. Ἴδιον ἀνθρώπου. Ex Libro VII. §. 22.
II. Βαβυλωνίους τε καὶ Χαλδαίους, σοφοὺς τὰ οὐράνια, κ. λ. Non invenimus in dicta edit. quod idem monitum volumus intelligi, ubi nulla editionis citatio fiat.
III. Φοβεῖταί τις μεταβολήν; Lib. VII. §. 18.
IV. Τὴν ὕαιναν τῇ τις μὲν ἄῤῥενα.
V. Ἵππος ἐῤῥιμμένος, σφηκῶν γένεσις ἐστιν.
VI. Μὴ αἰσχύνου βοηθούμενος. Lib. VII. §. 7.
VII. Ἀτυχὴς ἐγὼ, ὅτι τοῦτό μοι συνέβη;
VIII. Εἰς τοὺς ψυκτῆρας ὅταν οἱ μύες ἐμπέσωσιν.
IX. Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ.
X. Κύων δὲ θαλαττία τεκοῦσα.
XI. Τὴν σηπίαν ὅταν μέλλωσιν αἱρεῖν.
XII. Ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος τῶν τοῖς ἕλεσι, κ. λ.
XIII. Χελιδὼν δὲ ἄρα τὰς ὥρας τὰς ἀρίστης.
XIV. Ὁ μέροψ τὸ ὄρνεον ἔμπαλιν φασι.
XV. Ὁποῖόν ἐστι τὸ λεγόμενον. Lib. V. §. 8.
XVI. Ὅταν ἁλωτὸς ᾖ, ἐκστρέφονται.
XVII. Οὐδὲν οὐδενί. Lib. V. §. 18.
XVIII. Τὸ ἡγεμονικόν. Lib. V. §. 26.
XIX. Οἱ ἵπποι τὰς κάτω βλεφαρίδας.
XX. Ἡ πάρδαλις πέντε ἔχει δακτύλους.
XXI. Οἷον δὴ τὸ φαντασίᾳ. Lib. VI. §. 13. Deſinit in verbis: τότε μάλιστα καταγοητεύει.
XXII. Ἀνάνηφε καὶ ἀνακαλοῦ σεαυτόν. Lib. VI. §. 31.
XXIII. Ἀριστοτέλης λέγει τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα.
XXIV. Σπίνοι δὲ ἄρα σοφώτεροι.
XXV. Οἷς συγκεκλήρωσαι πράγμασι. Deſ. κατὰ νοῦν τὰ ἑαυτοῦ. Lib. VI. §. 39. & 40.
XXVI. Καλεῖταί τις Διομήδεια νῆσος.
XXVII. Ὅπου ἔργον ἐπιτελεῖσθαι. Lib. VII. §. 53.
XXVIII. Συνεχῶς ἐφιστάναι. Lib. VII. §. 62.
XXIX. Πᾶσα ψυχή φησιν. Lib. VII. §. 63.
XXX. Ὁ σκάρος πόας μὲν θαλαττίας σιτεῖται.
XXXI. Πόθεν ἴσμεν, εἰ μὴ τηλαυγής. Lib. VII. §. 66.
XXXII. Οἱ θεοὶ ἀθάνατοι. Lib. VII. §. 70.
XXXIII. Γελοῖόν ἐστι. Lib. VII. §. 71.
XXXIV. Μέμνησο, ὅτι ὥσπερ αἰσχρόν. Lib. VIII. §. 15.
XXXV. Οὐδενὶ μεμπτέον· εἰ μὲν γὰρ δύνασαι, κ. λ.
XXXVI. Τιμωροῦσιν ἀλλήλους, ὡς ἄνθρωποι, κ. λ.
XXXVII. Εἴ ποτε εἶδες. Lib. VIII. §. 34.
XXXVIII. Μέμνησο, ὅτι ἀκαταμάχητος. Lib. VIII. §. 48.
XXXIX. Μηκέτι μόνον. Lib. VIII. §. 54.
XL. Λέγουσι τὸν θῶα τὸ ζῶον.
XLI. Ἦσαν δὲ ἄρα καὶ σωφρονεῖν ἰχθύες,
XLII. Ὁ ἥλιος καταχεῖσθαι. Lib. VIII. §. 57.
XLIII. Τῷ ἐμῷ προαιρετικῷ. Lib. VIII. §. 56.
XLIV. Ὁ κηφὴν ὁ ἐν μελίτταις γινόμενος.
XLV. Εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐν ταῖς μελίτταις.
XLVI. Ὁ ἀδικῶν ἀσεβεῖ. Lib. IX §. I. Deſinit autem in verbis, δῆλον ὡς ἀσεβεῖ.
XLVII. Μελιττῶν δὲ ἡλικίαν διαγνοίη.
XLVIII. Ἤτοι οὐδὲν δύνανται. Lib. IX. §. 40.
IL. Τέσσαρας μάλιστα. Lib. XI. §. 19.
L. Πατὴρ δὲ ἐν ἰχθύσιν ὁ γλαῦκος.
LI. Ὅταν τινος ἀναισχυντίᾳ. Lib. IX. §. 42.
LII. Φαντάζω πάντα. Lib. X. §. 28.
LIII. Κατὰ μέρος ἐφ' ἑκάστου. Lib. X. §. 29.
LIV. Μηδενὶ ἐξέστω εἰπεῖν. Lib. X. §. 32.
LV. Τῷ δεδηγμένῳ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν. Lib. X. §. 34.
LVI. Τὸν ὑγιαίνοντα ὀφθαλμόν. Lib. X. §. 35.
LVII. Καταφιλοῦντα τὸ παιδίον. Deſ. τὸ νῦν μὴ ὄν. Lib. XI. §. 34. & 35.
LVIII. Ὁ θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικά. Lib. XII. §. 2.
LIX. Οἱ ἐνιστάμενοι προϊόντι. Lib. XI. §. 9.
LX. Ὢ! μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτός ἐστι. Lib. XI. §. 21.
LXI. Πολλάκις ἐθαύμασα, πῶς ἑαυτὸν, κ. λ. Lib. XII. §. 4. Deſinit autem in verbis, ἢ τὴν τῶν ἄλλων.
LXII. Ἤτοι ἀνάγκη εἱμαρμένης. Deſ. ἀποσβήσεται. Lib. XII. §. 14. & 15.
LXIII. Πρὸς θανάτου καταφρόνησιν. Lib. XII. §. 34.

Ex recenſitis igitur ſexaginta tribus Capitibus, Codex VII. Plut. LV. quem modo recenſemus, habet tantummodo quinquaginta integra, & duo mutila; nimirum incipiunt a primo uſque ad vigeſimum incluſive. Vigeſimum primum caret fine, ac trigeſimum initio, unius fortaſſe, aut alterius folii iactura inter pag. 266. & 267. qua reliqua etiam, quae vigeſimum primum inter, & trigeſimum interiacent, periere. Deſinit autem in ſexageſimo.

Codex XVII. Plut. LIX. & Codex XIII. Plut. LXXIV. habent tantum triginta novem, nimirum I. III. VI. VII. XV. XXXVII. XVII. XVIII. XXI. XXII. XXV. XXVII. XXVIII. XXIX. XXXI. XXXII. XXXIII. XXXIV. XXXV. XXXVIII. XXXIX. XLII. XLIII. XLVI. XLVIII. IL. & LI. cum reliquis uſque ad finem.

Codex denique XLIV. Plut. LIX. praeter prima quatuor Capita, reliqua omnia exhibet, incipiens a quinto, & deſinens in ſexageſimo tertio. Horum vero Capitum inſcriptio in primis tribus Codicibus eadem eſt, nimirum Μάρκου Ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' ἑαυτόν. Finalis vero in primo Codice eſt: ὁμοῦ κεφάλαια ξ'. In ſecundo: Τέλος τῶν φιλοσόφου τοῦ Ἀντωνίνου Μάρκου. In tertio: Τέλος. In quarto denique neque in principio, neque in fine ullum auctoris nomen.

XV. pag. 271. b. Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. *Enchiridium Epicteti*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστιν

ἐφ'

ἐφ' ἡμῖν. Deſ. βλάψαι δὲ οὔ. Concordat cum edito Amſtelod. ex recenſione Nicolai Blancardi MDCLXXXIII. 8. a pag. 237. ad pag. 322. Subiiciuntur autem in Codice haec alia: Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, καὶ μὴ παθεῖν. καλὸν τὸ μαθεῖν· εἰ δὲ δεῖ μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν, τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ δεῖ. Paucis iis, quae de hoc Opere delibavimus ſupra pag. 115. §. VIII. addere nunc lubet Simplicii teſtimonium, adfirmantis, non ab ipſo Epicteto fuiſſe ſcriptum, & in vulgus editum hoc Enchiridium, ſed ex ipſius dogmatibus collectum concinnatumque ab Arriano eius diſcipulo, praefixa illi Epiſtola Dedicatoria ad Meſſalinum, quae iam intercidit. En eius Praefationis verba: Τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο—αὐτὸς συνέταξεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, τὰ καιριώτατα καὶ ἀναγκαιότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινητικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Μεσσαλῖνον ἐπιστολῇ ἔγραψεν ὁ Ἀῤῥιανὸς, ᾧ καὶ τὸ σύνταγμα προσεφώνησεν, κ. λ. Quum vero in Stobaei Florilegio paſſim laudetur Epicteti Enchiridion, ac loca quaedam ex ipſo producantur, quae vel plane non leguntur in libello, qualis hodie exſtat, vel aliter ſcripta habeantur; ſuſpicatus eſt aliquando Salmaſius, duo fuiſſe ab Arriano huius Operis edita exemplaria diverſa, quorum in alterum Simplicius, in alterum Stobaeus inciderit. Vtcumque tamen ſe res habeat, in tanto ſemper pretio habitus eſt Liber, ut innumerabiles propemodum editiones illius interpretationeſque fuerint elaboratae, quarum Catalogum vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 262. ſeqq. Fuit autem Epictetus Hierapolitanus, Phryx, Epaphroditi, qui libertus & cubicularius Neronis Imp. fuit, ſervus. Philoſophiae a domino ſuo datus vitam in paupertate duxit. Philoſophus Stoicorum vel maximus, ac propter integritatem vitae alienam a fuco & arrogantia, ſapientiamque ſingularem paucis comparandus. Pulſis ſub Domitiano An. Ch. XCIV. Roma & Italia Philoſophis, Nicopolim ſeceſſit, unde poſtea Romam reverſum ſuſpicari merito poſſumus, quum ſumma Adriani Imp. familiaritate uſum fuiſſe, a Spartiano traditum fuerit. Quanta denique Philoſophi huius admiratio fuerit, vel ex eo conici poteſt, quod Lucianus *adverſus indoctum multos coëmentem libros* narrat, non defuiſſe, qui demortui Epicteti lucernam fictilem ter mille drachmarum pretio ſibi comparavit, ſperans ridicule, ſibi ad illam lucubranti, ſapientiam Epicteti ſeſe per ſomnium oblaturam.

XVI. pag. 279. *Catonis Romani diſticha moralia*, ut in Cod. XII. Plut. XXXII. §. II. p. 135. quem vide. Sed quum ibi praefationem cum ipſis diſtichis coniunctam dederimus, placet hoc loco unum ab altero ſeparare. Illa igitur inc. Ἀνατολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. Deſ. ἀνυπόκριτον φιλίαν φέρε. Diſtichis vero hic praeit titulus: Κάτωνος παραινετικὰ μετενεχθέντα εἰς Ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Catonis* (1) *Paraenetica, ſeu Diſticha moralia, tranſlata in Graecam linguam a ſapientiſſimo Domino Maximo Planude*. Sunt autem in quatuor Libros tributa. Liber I. inc.

Εἰ ὁ Θεὸς νόος ἐστ' ὡς τῶν λογίων πυθόμεσθα.

Vltimus deſ.

Τοῦτο δὲ νῦ βραχύτης δρᾷ σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα.

Haec diſticha moralia, praeter Maximum Planudem, Ioſephus quoque Scaliger, Matthaeus Zuberus, & Io. Mylius Graeca donarunt metaphraſi. De auctore vero ipſorum magna controverſia eſt; quum alii neſcio quem Octavianum, alii Tullium ad fidem Chriſtianam converſum, alii Ioannem Clothomium velint: quod enim ipſis *Catonis* nomen ſit praefixum, ab argumento potius, quod tractant, quam ab auctore, cuius aetas non minus, quam nomen nos latet, repetendum arbitramur, duce Gerhardo Io. Voſſio, cuius coniectura veritati proxima eſſe nobis videtur. De aetate quidem, qua ſcripta ſunt, illud pro certo adfirmare poſſumus, Valentiniani Imp. temporibus antiquiora eſſe, inferiora autem aetate Lucani Poëtae: laudantur enim a Vindiciano medico in Epiſtola ad dictum Imperatorem; & in limine libri ſecundi praeter Virgilium, Macrum & Niſonem commendatur Lucanus. Editionum denique omnium, quotquot prodiere, abſolutiſſima illa eſt, ac praeſtantiſſima, quam praedictorum illuſtrium virorum Graecis verſionibus, ac Germanica Martini Opitii ditatam, adornavit Chriſtianus Daumius Cygneae MDCLXXII. 8.

XVII. pag. 281. *b.* Ἔπη τὰ χρυσᾶ τοῦ σοφοῦ Πυθαγόρου. *Carmina Aurea ſapientis Pythagorae*. Inc. Ἀθανάτους μὲν. Deſ. ἄμβροτος οὐκέτι θνητός. In fine adiecta eſt ſtichometria, nimirum: ὁμοῦ στίχοι ἑβδομήκοντα καὶ δύο. *Simul ſunt verſus ſeptuaginta duo*. Hi verſiculi praecepta moralia continentes, ac propter uſum & elegantiam χρυσᾶ ἔπη, ſive *aurea carmina* appellati, quamvis Pythagorae ipſi tamquam auctori tributi olim a multis fuerint, plurium tamen ſententia non Pythagorae unius, ſed Pythagoreorum opus agnoſcit. Hierocles enim inter alios, cuius in ipſa Carmina Commentarius adhuc ſupereſt, ὅλου τοῦ ἱεροῦ συλλόγου ἀπόφθεγμα κοινὸν eadem appellat, teſtaturque in more poſitum fuiſſe, ut quotidie mane & veſpere hoſce Πυθαγορικοὺς θεσμοὺς illius ſectae homines vel legerent, vel audirent. Qui vero ad unum aliquem e Pythagoricis συνθήκας haſce putant eſſe referendas, partim Lyſidem, partim Philolaum, partim Epicharmum cogitant. Nobis tamen, ſi auctor illorum e Pythagoricis petendus eſt, omnium maxime Empedocles Agrigentinus arridet, cui dialectus, dictio, argumentum, clauſula denique ipſa Empedocle profecto digna, Ἔσσεαι ἀθάνατος, κ. λ. convenire mirifice videntur, eiuſque καθαρμῶν forte nobilis particula ſunt. Sed de hoc ſatis, quum quaeſtionem iſtam fuſius pertractet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 467. ſeq.

XVIII.

(1) Intellige *Dionyſium*: Catoni enim vel *Cenſorio*, vel *Vticenſi* nemo niſi temere adſcripſerit.

XVIII. pag. 281. Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ σοφῶν. *Apophthegmata ſeptem Sapientum*. Primus eſt *Solon*, cuius apophthegma eſt: Μηδὲν ἄγαν φάτο Κοροτιηθον. Vltimus *Thales Mileſius*, cuius ſententia ſequens eſt: Ἐπιβλαβὲς πίζυνεν ἐγγύη κακόν. ἐν ἄλλῳ δὲ, ἐγγύη πάρα δ' ἄτα.

XIX. pag. 282. *b.* Ἰσοκράτους ῥήτορος πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Iſocratis Rhetoris ad Demonicum Paraeneſis*. Inc. Ἐν πολλοῖς μὲν, ὦ Δημόνικε. Deſ. τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας ἐπανορθώσειεν. Exſtat inter eius Opera edit. Baſil. ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 1.

XX. pag. 284. *b.* Ὑπόθεσις εἰς Ἰουστινιανὸν βασιλέα, ὑποτεθεῖσα παρὰ Ἀγαπητοῦ διακόνου, ἔχουσα ἀκροστιχίδα τήνδε, Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Hypotheſis, ſeu Admonitio ad Iuſtinianum Imperatorem propoſita ab Agapeto minimo Diacono, habens acroſtichidem hanc*: Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον. Deſ. καὶ βασιλευομένων εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Sunt LXXII. Capita admonitionum, quorum acroſtichis, ſive litterarum initialium iuncta ſeries reddit verba: Τῷ θειοτάτῳ κ. λ. Exſtant in Biblioth. Veterum Patrum Margarini de la Bigne Pariſiis MDCXXIV. fol. T. II. pag. 363. & inſcribuntur: *Expoſitio Capitum admonitoriorum, edita ex tempore ab Agapeto Diacono ſanctiſſimae Dei magnae Eccleſiae &c.* & inter Hiſtoriae Byzantinae Scriptores T. XXIII. p. 128. Vide etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 570. ſeqq. ubi varias huius Operis editiones recenſet. Hic antem Agapetus ſanctae magnae Eccleſiae Conſtantinopolitanae Diaconus, Iuſtiniani antequam Imperium ſuſciperet magiſter fuiſſe adſeritur in Inſcriptione huius Operis, quod habebatur Conſtantinopoli inter Codices Conſtantini Barini, teſte Poſſevino in fine Apparatus, ubi Catalogos Librorum MSS. Graecorum exhibet: quod ſi verum ſit, quis Iuſtinianum, doctiſſimo viro magiſtro uſum, tamquam ἀναλφάβητον traducat? Citatur hic Agapeti Liber, σχέδη βασιλική alias dictus, non ſemel in Florilegio Stobaei.

XXI. pag. 287. Συλλογὴ τῶν παροιμιῶν τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος. *Collectio ſententiarum ſapientiſſimi Salomonis*. Inc. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος κυρίου. Deſ. λύχνος, ὃς ἐρευνᾷ ταμεῖα κοιλίας.

XXII. pag. 288. *b.* Συλλογὴ ἐκ τῆς σοφίας Ἰησοῦ υἱοῦ Σιράχ. *Collectio ex ſapientia Ieſu filii Sirach*. Inc. Φόβος κυρίου, καὶ εὐδοκία αὐτοῦ. Deſ. καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, εὑρήσουσιν αὐτόν.

XXIII. p. 289. Φωκυλίδου ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis Poëſis utilis*, cum pentaſtico iambico, ac diſticho hexametro in eius laudem in principio. Illud ita habet:

Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον,
Ὡς χρισομύςης, ὡς ἀπόςολος μέγας,
Ὡς ἀκροατὴς τῶν Θεοῦ θεσπισμάτων,
Εὐαγγελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει
Εὔχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Hoc vero ſequens eſt:

Ταῦτα δίκης ὁσίοιο θεοῦ βουλεύματα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.

Phocylidis Carmina inc. Μήτε γάμους κλοπέειν. Deſ. μέχρι γήραος οὐδοῦ. Tum ſtichometria: ὁμοῦ ςίχοι σιγ΄. *Simul* ſunt *verſus* CCXIII. In aliis etiam Codicibus invenimus. Phocylides hic Mileſius Philoſophus, Theognidis aequalis fuit, ac propterea eius Carmen νουθετικὸν, huius γνώμαις, ſeu *Sententiis diſtichis* ſolet ſubiici. Interim de hoc Carmine lubet adnotare, quod quum ex eo praeter Scholiaſten Alexipharmacon Nicandri, nihil aut Iuſtinus, aut Clemens, aut Euſebius, aut Theodoritus proferant, qui tanto ſtudio Ethnicorum dicta cum Iudaeis, vel Chriſtianis dogmatibus conſpirantia collegerunt; contra vero quae e Phocylide laudant Plato, Ariſtoteles, Strabo, Lucianus &c. fruſtra in νουθετικῷ noſtro quaeras; clariſſimi viri ſenſerunt, non Phocylidi, ſed ἀνωνύμῳ Chriſtiano opus hoc eſſe adiudicandum. Quorum tamen ſententiam non omnino probat Fabricius, qui Vol. I. B. G. pag. 442. ſeq. teſtatur non adeo multa ſe videre in Phocylidis Carmine, quae non ab Ethnico aeque atque a Iudaeo vel Chriſtiano ſcribi potuerint.

XXIV. pag. 290. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ ἀλφάβητον διασταλτικῶν. *Initium cum Deo diviſionum iuxta alphabetum*. Inc. Ἄβρος ὁ λαμπρὸς καὶ τρυφερός. μακρόν. ἁβρὸς δὲ ὁ ἄβρωτος, μέγα. Deſ. ὤφθη δὲ ἀντὶ τοῦ φανῇ μικρὸν καὶ ω. Eſt Anonymi Dictionarium alphabeticum de differentiis ſimilium vocum ſecundum litteras, accentus & ſpiritus. Vid. Herodiani ἐπιμερισμοὺς in Bibl. Vindob.

XXV. pag. 298. *b.* Περὶ τῶν διφθόγγων. *De diphthongis*. Eſt continuatio ſuperioris tractatus, nimirum *de differentia ſignificatuum ſimilium vocum iuxta diphthongos*. Inc. Αἶα ἡ γῆ, διφθ. ἔα δὲ ἀντὶ τοῦ κατάλιμπανε, ψιλόν. Deſ. ᾠωνὸς, ὁ ἔγγονος, ψιλὸν μέγα καὶ μικρόν. ο'ονὸς δὲ ὁ οἰονοσκόπος, διφθ. καὶ μικρόν.

XXVI. pag. 300. Ἡρωδιανοῦ περὶ τῶν πρὸ μιᾶς ἐχόντων τὸν τόνον ἀρσενικῶν εὐθειῶν καὶ τῶν κλητικῶν αὐτῶν, καὶ περὶ γενικῶν ἀμφιβαλλομένων ἀπὸ διχρόνου. *Herodiani de nominibus maſculinis accentum habentibus ante ultimam, ac de eorum vocativis, & genitivis ab ancipiti derivatis*. Inc. Τὰ εἰς ας καθαρὸν ἀρσενικὰ, πρὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον, κ. λ. Deſ. καὶ περισπωμένην ὑποδέχονται, δῖνος, δῖος, δρύας, δρῦς. Herodianus hic Alexandrinus, Apollonii Dyſcoli filius fuit, ac patri, a quo edoctus fuit, in Grammatica ſcientia neutiquam impar. Romam ſe contulit, & Imperatori M. Antonino ſe probavit, & eius amore dignus eſt habitus, cui teſte auctore Vitae Apollonii, προσῳδίαν ſuam Catholicam inſcripſit. Ex innumeris paene, quae poſt ſe reliquiſſe traditur ſcriptis exigua admodum apoſpaſmata longorum temporum iniuriam evaſerunt, quae in Aldi Manutii Grammaticorum Graecorum Collectione exſtant.

XXVII. p. 302. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διχρόνων. *Eiuſdem de dictionibus duorum temporum*. Inc.

καθ-

Καθόλου τὰ τρία δίχρονα. Deſ. οὐ μὴν δι' ἐκτεταμένου τοῦ ι.

XXVIII. pag. 305. *b* Α'ρχὴ τῶν τονιζομένων λέξεων. παρ ξ βλήθησαν δὲ ταῦτα ἐκ τῶν ὅρων Χοιροβοσκοῦ αἰθερίου γραμματικοῦ ᾗ ἑτέρων. *Initiam dictionum accentum habentium. Excerpta autem ſunt haec ex regulis Choerobosci aetherii grammatici, & aliorum*. Inc Πᾶν μονοσύλλαβον ὄνομα οὐδέτερον περισπᾶται, οἷον, πᾶν, πῦρ. Deſ. οἷον νὴ τὸυς λόγους, μὰ τὸυς νόμους βαρυνονται, De hoc Georgio Choerobosco agit Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 42. quem τεχνικον, h. e. *artis grammaticae ſcriptorem* vocat Euſtathius, ac Varinus in Lexico.

XXIX. pag. 307. *b.* Ι'ωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων. *Ioannis grammatici Tzetzae de particulis encliticis*. Inc. Α'ναγκαῖον δὲ περὶ τῶν ἐγκλινομένων λέξεων διαλαβεῖν. Deſ. οὐδέποτε γὰρ τετάρτη ἀπὸ τέλους ὀξεῖα ἀποπίπτει. Non meminit Fabricius B. G. Vol. X. p. 245. ubi agit de Ioanne Tzetza grammatico Conſtantinopoli anno circiter MCXL.

XXX. pag. 308. *b.* Ε'τερα παραγγέλματα συντελοῦντα πρὸς ὀρθογραφίαν. *Alia praecepta ad rectam ſcribendi rationem atilia*. Inc. Βάλλω, σέλλω, τίλλω, διὰ δύο λλ, κ. λ. Tum *de diviſione dictionum in fine linearum, de littera* ν *in fine dictionum attracta*, κ. λ. Forte auctore eodem Tzetza.

XXXI. pag. 309. Ε'κ τῶν τοῦ Τρύφωνος περὶ τοῦ ὡς ᾗ ἄλλων τινῶν. *Ex Tryphonis Operibus de dictione* ὡς, *& aliis nonnullis*. Inc. Ι'ςέον, ὅτι τὸ ὡς τριάκοντα σημαίνει παρὰ Τρύφωνι, κ. λ. Quid ſimile habetur Graece apud Aldum Venetiis MDXXIV. fol. pag. 77. *b.* & Graece & Latine ad calcem Lexici Iacobi Tuſani Pariſ. MDLV. fol. His pauca alia ſuccedunt περὶ ὑποτακτικῶν, κ. λ. Fuit Tryphon iſte, teſte Suida, grammaticus Alexandrinus, Ammonii filius, qui Auguſti temporibus, & ante vixit,

XXXII. p. 310, Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii Choerobosci de figuris poëticis* Tractatus. Inc. Πάσης παλαιᾶς ᾗ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν, ἀλληγορία, κ. λ. Deſ. in Metonymia, cuius poſtrema ſunt: ὡς τὸ οἱ δέ μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος, ᾗ ὅσα τοιαῦτα. Exſtat Ms. etiam in Biblioth. Vindobon. Sequuntur deinde alia pauca Anonymi de ſchematibus naturalis orationis XL. cum brevibus exemplis. Tandem praefatio quaedam in lexicum de ſpiritibus, cuius initium: Πρὸ τοῦ λεξικοῦ τῶν πνευμάτων σημειωτέον ταῦτα, κ. λ.

XXXIII. pag. 314. Θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχων τοῦ Σιμοκάτου διάλογος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων ᾗ ἐπιλύσεων αὐτῶν. *Theophylacti Praefecti Simocattae Dialogus de diverſis naturalibus dubitationibus, & ſolationibus ipſarum*. Praecedit prooemium, cuius initium: Οὐδὲν ἀρετῆς δυνατώτερον, οὐδὲ τυραννικώτερον. Prooemio Index capitum, ſeu quaeſtionum XX. ſuccedit, quae in dialogo pertractantur. Interloquuntur autem Antiſthenes & Polycrates. Dialogus inc. Α'ντισθένης, ἢ Λαβυρινθιος, Α'ρισαγόραν τὸν Τιμοκλέως πολλοῦ γε, Πολύκρατες, περὶ τὸ λύκειον οὐχ ἑώρακα. Deſ. τὴν ἐπιστήμην κεκτημεθα. Vulgavit Graece una cum Caſſii iatroſophiſtae Problematis Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. MDXCVI. 12. & Gr. & Lat. cum eodem Caſſio recudi curavit Andreas Rivinas Lipſ. MDCLIII. 4. Fuit autem Theophylactus iſte gente Aegyptius, & Petro Aegypti Praefecto cognatione iunctus. Chriſtianum fuiſſe, ex multis locis eius hiſtoriarum conſtat, & ex ſcriptorum ab eo laudatorum indice, quem adfert Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 290. ſeqq. Scripſit autem extremis Heraclii temporibus: eius enim meminit aliquoties nec non belli Perſici finem attingit, quod, interfecto Chosroë ſecundo, Hormiſdae F. ſopitum eſt anno Heraclii penultimo. Chriſti DCXXVIII Plura de ipſo vide apud Fabric. loc. cit. pag. 280. ſeqq.

XXXIV. pag. 318. Sequuntur *Apollinis Oracula*. Inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμεῖο, ὃν ἐξ ἀφανῶς ἀγορεύω.

Deſ.

Πάντα ζωογονῶν ὁπόσα πνέει τε ᾗ ἕρπει.

Non exſtant inter Oracula metrica Iovis, Apollinis, &c. a Io. Opſopoeo collecta & edita Pariſiis MDXCIX. 8.

XXXV. pag. 319. Η'φαιστίωνος περὶ μέτρων. *Ilepbaeſtionis de metris*. Inc. Εἰ μέλλοιμεν ἐμμελῶς καὶ εὐρύθμως τὸν τοῦ νόδε ἄγγελον. Deſ. γίνεται δὲ ἡ συνίζησις, ὡς εἴρηται, φωνήεντος ἐπιφερομένου, οὐκέτι δὲ συμφώνου. Hephaeſtionis Enchiridion de metris prodiit Graece cum ſcholiis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. ac deinde emendatius Pariſiis MDLIII. 4. curante Adriano Turnebo. Sed quum diverſus ſit noſtri Codicis Libellus ab editis, & Η'φαιστίωνος nomen ab alia manu poſterius videatur adiectum; Tractatus noſtri auctorem non Herodianum, ſed alium Grammaticum eſſe arbitramur.

XXXVI. p. 321. *b.* Περὶ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος, Πρόκλου σοφιστοῦ. *De Epiſtolis conſcribendis, Procli Sophiſtae* Libellus, in quo XXXVII. epiſtolarum genera enumerantur, & explicantur. Inc. Ο' ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ, ποικίλος τε καὶ πολυειδὴς ὑπάρχει. Deſ. καὶ δεῖ τὸν βουλόμενον ἐκείνων ζηλωτὴν γενέσθαι κατόπιν αὐτῶν βαίνειν. Prodiit Graece ſine nomine auctoris typis Regiis ex officina Feder. Morelli MDLXXVII. 4. ſub Libanii vero nomine una cum verſione Caſp. Sciblini praemiſſus eſt Phalaridis & Bruti Epiſtolis apud Commelinum MDXCVII. 8. Diverſus eſt ab alio libello eiuſdem argumenti, qui item ſine nomine auctoris exſtat in Collect. Epiſt. Graecarum Aldina, & Cuiaciana, & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων. Η'ρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

XXXVII. p. 324. *b.* Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου εἰσαγωγικὸν περὶ λογογραφίας, περὶ ἐπιστολῶν, περὶ στίχων. *Beatiſſimi metropolitae Corinthi D. Gregorii* (1) *Iſagogicus Liber de ſoluta oratione, de epiſtolis*,

(1) Sunt qui Gregorium hunc Corinthi Metropolitam, leviſſima tamen ac falſa coniectura, opinentur auctorem poëmatis, quod fertur ſub nomine Cointhi Smyrnaei, ſeu Quinti Calabri.

lis, ac de verſibus. Inc. Πᾶσα λόγου ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, σχήματος, κ. λ. Deſ. εἴτε διηγηματικῷ, εἴτε ἐγκωμιαστικῷ. Eſt uberrimus quidem Tractatus. Quum tamen inter huius Gregorii (alias Georgii Pardi) Opera in Allarii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. pag. 798. recenſita, hoc initium non appareat, & tituli verba illa, μητροπολίτου Κορίνθου κυρίου Γρηγορίου, recentius in ſpatio vacuo a veteri ſcriptore relicto fuerint adiecta, de auctore Operis non abſurde dubitamus.

XXXVIII. pag. 331. Περὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου. *De octo partibus orationis rhetoricae*. Inc. Πᾶσα γραφὴ ῥητορικὴ, κἂν μείζων, κἂν ἐλάττων, ἐκ μερῶν ὀκτὼ συνίσταται. Deſ. ἀπὸ τῶν λοιπῶν τόπων τῶν ἐκτεθέντων σοι. Hoc opus, licet tamquam a ſuperiore diſtinctum, novo ſit numero deſignatum in Codice, eiuſdem tamen continuationem eſſe crediderim.

XXXIX. pag. 334. Ἀλεξάνδρου περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων, καὶ τῶν τῆς λέξεως. *Alexandri de figuris ſenſus, ac dictionis*. Inc. Οὐχ ἡ τυχοῦσα δυσχέρεια περὶ τῶν τοῦ λόγου σχημάτων. Deſ. ὥς τε, οὗτος οὐδ᾿ ὁ Κροῖσος. In fine legitur hoc diſtichon:

Ἐνθάδε τέρμα λιμὴν γραφῆς ἔχε, ἠΰτε κῶπα,
Τόνον ἀπὸ κραδίης ἄϋε πατρὶ κυβερνήτῃ.

Exſtat hic Alexandri Libellus inter Aldi Manutii Rhetores Graecos edit. Venet. MDVIII. fol. a pag. 574. ad pag. 588. quam nos editionem prae manibus habuimus, & initio, ac fine totius Operis inter ſe collatis, noſtri Codicis lectionem ab edito exemplari longe diverſam comperimus, & eius quoddam veluti compendium eſſe arbitramur. Vltima autem verba, quae retulimus, pertinent ad illam dictionis figuram, quae dicitur παρεμβολὴ, & incidunt in cit. edit. pag. 587. v. 30. Fuit autem Alexander Numenius, ſive Numenii Rhetoris, Adriano Imperatore clari, filius, Sophiſta, Iulio Rufiniano in limine Libri de figuris ſententiarum, Suidae, & Scholiaſtis Graecis Hermogenis laudatus.

XL. pag. 337. *b.* Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ τῆς τῶν κανόνων ἀσταςίας. *Sapientiſſimi D. Nicephori Gregorae de regularum inſtabilitate* brevis Tractatus. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀσταςιάςους. Deſ. εὕροι τις ἂν τοιαῦτα ἐξετάζων. Forte idem eſt, atque ille, qui inter Nicephori Gregorae Opera Grammatica num. 44. recenſetur in uberrimo eius ſcriptorum Indice, ex R. P. D. Bernardi de Montſaucon ſchedis concinnato, quem integrum adfert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. p. 300. ſeqq. Georgio tamen Choerobosco tribuitur apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. pag. 215. & Baſil. MDXL. in 8. pag. 255. ſub titulo: Χοιροβοσκοῦ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας καὶ ὁμοιότητας, ubi quatuor circiter verſus in fine longior apparet.

XLI. pag. 338. Παρεκβόλαια περὶ συντάξεως καὶ ἀντιςοίχως πάνυ ὠφέλιμα τοῦ σοφωτάτου ἀνδρῶν Λογγιβάρδου. *Sapientiſſimi viri Longibardi Parecbolaea de conſtructione, & antiſtoechis valde utilia*. Inc. Πολλοὶ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων καὶ ἀρχαιοτέρων τε συνετωτέρων τε. Deſ. ἀλλὰ γὰρ ἐν νῷ ληπτέον τὴν ὑπόσχεσιν. Nihil de hoc auctore apud Fabricium.

XLII. pag. 346. Παρεκβόλαιον τοῦ Ἀραβίτου κυροῦ Κωνςαντίνου, ἡ μικρὰ ὠφέλεια. *Parecbolaeon Arabitae D. Conſtantini, utilitas exigua*. Inc. Πάλαι μοι διὰ λόγων ἦν τὸ, πλήθει οἴων φίλων λόγων χρυσῶν τόνων. Deſ. ἐπιφθέγγονται δὲ ἐν τῇ πασείλῃ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰ ᾠά. Continet varias deſcriptiones poëticas, ut comae, radiorum ſolis &c. De hoc etiam apud Fabricium nulla mentio.

XLIII. pag. 354. *b.* Σχέδος περιέχον διάφορα νοήματα τοῦ Σκουταριώτου κυροῦ. *Scheda continens varia noemata, ſeu ſenſa Domini Scutariotae*. Sed praeter titulum, & hunc primum verſum, Κινεῖ με πρὸς παραινέσεις, ὦ ἄνθρωπε, ἡ συντεθραμμένη σοι μοχθηρία καὶ ἡ σὴ λειξουρία...... reliqua amanuenſis oſcitantia fuere omiſsa. Hic fortaſſe eſt Nicetas Scutariota, cuius de arte Rhetorica Mss. exſtant in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi, teſte Fabr. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 433.

XLIV. pag. 356. Παροιμίαι κατὰ ςοιχεῖον συλλεγεῖσαι ἐκ πάσης τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας, πάνυ ὠφέλιμοι. *Proverbia iuxta alphabetum collecta ex omni Graecanica eruditione, valde utilia*. Inc. Ἄαπτος σὺ πέλεις, ἤτοι ἄψαυςος, ἢ ἀπρόσιτος, ἐπὶ τῶν εἰσιμένων ἐν πᾶσιν εἶναι τελείων. Deſinit in Ω in verbis: Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ. Ὢ δὲ τέλλων. Auctor Anonymus. Proverbia collegit Michaël Apoſtolius, quae in lucem prodiere Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. Noſtrorum initium, tum ab Apoſtolii, tum ab Anonymi Proverbiis, quae in eadem editione leguntur, diverſum omnino eſt: ex ipſis tamen excerpta eſſe arbitramur.

XLV. pag. 362. Μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου τοῦ ἀποςολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρου διακόνου, φιλοσόφου, καὶ λογοθέτου. *Michaelis Preſbyteri & Syncelli Apoſtolicae ſedis Hieroſolymitanae Methodus de conſtructione orationis, ex tempore compoſita Edeſſae Meſopotamiae rogata Lazari Diaconi, Philoſophi, & Logothetae*. Inc. Ἡ περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως διδασκαλία πολλή τε καὶ βαθεῖα καθέςηκε, φιλομαθέςατε Λάζαρε, κ. λ. Deſ. γνώρισμα τυγχάνον τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἀρίςων μειράκιον. Sequuntur exempla conſtructionum cuiuslibet verbi per alphabetum, quorum initium eſt: Ἀγορανομῶ γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος, κ. λ. ſed praeter pauca quaedam verba a littera A incipientia, reliqua praetermiſſa ſunt. Hic autem *de conſtructione verborum* Tractatus uberrimus, qui in Codice noſtro *Michaëli preſbytero Hieroſolymitano* tribuitur, ſub *Georgii Lecapeni* monachi, qui in Theſſalonica medio ſae-

ſaeculo XIV. vixit, nomine occurrit in lucem editus in Volumine Grammaticorum Graecorum ex Aldi & Aſulani officina Graece Venet. MDXXV. in 8. a pag. 171. ad pag. 216. in quo contexendo teſtatur auctor in ipſo Operis limine uſum ſe praeceptis Apollonii Dyſcoli, Herodiani, Apollonii iunioris, Arcadii Byzantini, aliorumque, qui de Atticis vocibus ſcripſere; quem locum adfert Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 16. Recuſus deinde fuit item Graece ſub eiuſdem Lecapeni nomine Florentiae MDXXVI. (1) in 8. min. per heredes Phil. Iuntae, quam nos editionem, & quidem Antonii Mariae Salvini oculis, ac correctionibus marginalibus autographis adſperſam, conſuluimus; ubi notandum, paullo ante finem inter verba, τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως, quae in Codice poſtrema ſunt paginae 373. & alia, Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐςὶ δυνατὸν, κ. λ. quae ſunt prima eiuſdem paginae 373. *b.* plura alia in editione inſerta legi, quorum initium eſt: Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Auctorem vero huius Operis, ſentit Allatius (2) Lecapenum non eſſe, Codd. auctoritate fretus. Vaticani enim Codices, Barberinus, Vallicellanus, aliique non ita recenti aevo deſcripti, titulum Operi praefigunt noſtro ſimillimum, ac propterea Michaëli presbytero Hieroſolymitano adiudicant: cui quidem Allatii ſententiae & ipſe lubens ſubſcribo, quum exſcriptorum incuria praeverti ſingula perſaepe ſoleant. Fieri igitur potuit, ut hoc Opus cum alio ipſius Georgii Lecapeni genuino libello, qui *de artificio Grammatico* inſcriptus eſt, & habetur Ms. tum in Vaticana Codice DCCCLXXXIII. tum in hac noſtra Bibliotheca, ut inferius patebit; perperam confuderint. Interim de Michaële Presbytero velim ſcias, fuiſſe hunc Thomae (3) Patriarchae Hieroſolymitani Syncellum, & amicum Theodori Studitae, cuius exſtant ad eum Epiſtolae; qui & ipſe non minus quam Theodorus multa & gravia pro imaginum cultu paſſus eſt poſt ſaeculi noni initia. *Syngelum* pro *Syncellum* minus recte vocant Tilmannus & Millanus, quum non gentile nomen, aut proprium ſit σύγκελλος, ſeu σύγγελλος, ſed officii ac dignitatis, ac ſi *concellaneum*, & *domeſticum* dicas, qui Patriarchae fere erat proximus, & Metropolitis ſive par, ſive etiam praeferendus. Nonnulla de hoc vocabulo attigimus ſupra pag. 160. §. CXI. plurima vero habet Du-Cangius in utroque gloſſario.

XLVI. pag. 374. *b.* Περὶ συντάξεως λόγου, ἤτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τούτων καὶ περὶ συντάξεως προθέσεων καὶ ῥημάτων, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Γρηγορίου. In ſummo vero margine, manu paullo recentiori adiectum fuit: Οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς δεσποτικοὺς ἐξηγούμενος κανόνας, Πάρδος πρότερον ὀνομαζόμενος. *De conſtructione orationis, vel de non ſoloecizando, & de barbariſmo; interim etiam de conſtructione praepoſitionum, & verborum, Metropolitae Corinthi Gregorii. Hic eſt, qui Dominicos Canones interpretatus eſt, & Pardus antea vocabatur.* Inc. Οὕτω εἰσὶ πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου, κ. λ. Def. οὕτω γράφων ἐν πᾶσιν, οὐ βαρβαρίσεις. Legitur etiam ſub eodem prorſus titulo & in Vaticana Cod. DCCCLXXXIII. & in Palatina Cod. CXLVI. pag. 184. ut colligitur ex Allatii Diatriba de Georgiis apud Fabr. B. G. Vol. X. p. 798.

XLVII. pag. 378. Τοῦ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς, σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς διάλογος. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Παλαίτιμος καὶ Νεόφρων. *Monachorum maxime venerabilis, ſapientiſſimi ac eloquentiſſimi D. Maximi Planudae de Grammatica Dialogus. Dialogi perſonae ſunt, Palaetimus, & Neophron* (4). Inc. Πρὸ τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis, ἀναβάλλει μὲν ὕδωρ ἡ πηγή. ἀναβάλλεται δέ τις τόδε . . . . . Integer vero habetur Codice III. Plut. LVI. & alibi infra. Exſtat & in Coisliniana pag. 245. & alibi.

XLVIII. pag. 406. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συντάξεως ῥήματος. *Eiuſdem de conſtructione verbi.* Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῶς μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐν τῷ λόγῳ τὴν σύνταξιν ἔχει. Def. ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι, τουτέστιν ἵνα βρέξῃ, ἢ οὔ. Eadem fortaſſe eſt atque illa, quae in Labbei Bibl. nova Mss. pag. 105. *Planudae Syntaxis ex Harmenopulo & Chriſtodulo* commemoratur, teſte Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 47.

IL. pag. 416. Τοῦ σοφωτάτου Λογοθέτου τοῦ δρόμου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως, τοῦ γεγονότος ὕστερον πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ ὀρθότητος συντάξεως. *Sapientiſſimi Logothetae Dromi* (ſive curſus publici) *Domini Ioannis Glycis, qui poſtea fuit Patriarcha Conſtantinopolitanus, ſermo de recta conſtructionis ratione, ad ſuum ipſius filium Cyrin Georgium*: ita enim in ſummo margine adnotatum eſt: ποιήσατο δὲ τὸν λόγον πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κύριν Γεώργιον. Inc. Ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται μὲν, ἢ μᾶλλον τοῖς ἀνθρώποις δέδοται παρὰ Θεοῦ, τῆς ἀναγκαίας κοινωνίας ἕνεκα. Def. καὶ ὅπη ποτ' ἂν ἔχοι ποθητὰ δικαίως ἂν αὐτοῖς καὶ εἴη καὶ νομίζοιτο. Exſtat huius Grammatica Ms. in Bibl. Reg. Pariſ. Cod. MMDLXII. Vid. Catalog. T. II. p. 522. & in Cod. XIV. ſaeculi Florentiae in Bibl. Monaſterii B. Mariae. In ultimo folio, manu diverſa, exarata ſunt quaedam parva fragmenta Capitum Marci Antonini *de rebus ſuis*, ex iis, quae recenſuimus ſupra §. XIV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere utplurimum minuto & evanido. Conſtat foliis ſcriptis 438.

ΣΤ-

(1) Error eſt in Fabric. editione loc. cit.; etenim pro 1526. habetur 1520.

(2) In Diatriba de Georgiis Fabric. edit. in eiuſd. Vol. X. Bibl. Graecae pag. 700. §. XLVI.

(3) Fuit Thomas Patriarcha Hieroſolymit. ab Anno DCCCI. ad DCCCXXI. & Fortunato a Graecis ſubſtitutus.

(4) Male Montfauc. in ſuo Catalogo habet *Lycophron* pro *Neophron*.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

SYNESII CYRENAEI EPISTOLAE.

Ac praeterea

Hymni, & Orationes.

COD. VIII. I. pag. 1. S*yneſii Cyrenaei Epiſtolae CLV.* quotquot nimirum ſunt editae in Petaviana edit. a pag. 157. ad pag. 194. praeter CLI. quae deſideratur in Codice. Ipſarum tamen ſeries identidem diverſa eſt. Notandum inter Epiſtolam CXLVIII. & CXLIX. inſertam eſſe *Syneſii Cataſtaſim dictam in maximam barbarorum excurſionem &c.* quae incidit in edit. pag. 301. ſeqq. Codicis vero pag. 110. In fine: Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Συνεσίου. ἐμοῦ πᾶσαι ρνϛ΄. *Finis Epiſtolarum Syneſii; omnes ſimul CLVI.* ſi nimirum dictam Syneſii Orationem epiſtolae loco habeas.

II. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι. *Eiuſdem hymni metrici* X. tribus utplurimum columnis ita diſpoſiti, ut a primo verſu primae columnae ad primum ſecundae, & inde ad primum tertiae progrediantur, & ſic deinceps. Hymnus primus pag. 119. eſt tertius in editione Petaviana pag. 319. II. pag. 124. eſt quartus, III. pag. 126. *b.* eſt quintus, IV. pag. 127. ſextum habet locum, VI. pag. 128. ſecundum obtinet locum, VII. pag. 129. eſt item ſeptimus, VIII. pag. 129. *b.* item octavus in ed. IX. pag. 130. nonus eſt & ibidem, X. denique pag. 131. primus eſt in editione.

III. pag. 133. Sequuntur ſine ullo titulo *Eiuſdem de Providentia Libri duo*. Ibid. p. 89.

IV. pag. 156. *Eiuſdem ad Paeonium de dono aſtrolabii*. Ibid. p. 307.

V. pag. 170. *b. Eiuſdem de Inſomniis*. Ibid. pag. 131.

VI. pag. 191. *Eiuſdem calvitii encomium*. Ibid. pag. 63.

VII. pag. 208. *b. Eiuſdem Dio, vel de ipſius vitae inſtituto*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 226. *b. Eiuſdem ad Imperatorem* (Arcadium) *ſive de Regno*. Ibid. p. 1.

IX. pag. 244. *Eiuſdem conſtitutio*, ſive *elogium Anyſii*. Ibid. p. 305.

X. pag. 247. *Eiuſdem homilia brevis de diebus feſtis ſancte & pie obeundis*. Ibid. p. 295.

XI. pag. ead. *b. Eiuſdem altera homilia in pervigilio nativitatis Deiparae*. Ibid. pag. 297. In hac Homilia, ubi aſteriſci ponuntur in editione, in Codice nullum defectus indicium apparet.

XII. pag. 248. Sequebatur eadem Oratio, quae ſupra §. IX. ſed expuncta poſtmodum fuit.

XIII. pag. 249. Στίχοι ἐξηγημένοι. *Verſus expoſiti*. Inc.

Ἔστι κὴ εἰδώλῳ μερὶς εἰς τόπον ἀμφιφάοντα.

ἐξήγησις τοῦ ῥητοῦ εἰδώλια λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, τὰ συμφυῆ μὲν τοῖς κρείττοσιν, ἐλάττονα δὲ ἐκείνων τυγχάνοντα. Def. imperfecte in verbis: τοῦ ζωτικοῦ πνεύματος ἀπολιπούσης τὸν βίον ἢ μάλα τι δυσχερὲς . . . . .

Cod. Graec. papyr. Ms. in 8. Saec. XIV. notulis hinc inde adſperſus. Conſtat foliis ſcriptis 255.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORI DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Eiuſdem de Voluntario & Involuntario Liber, & Epiſtolae.

I. pag. 1. Θεοδώρου περὶ μηνῶν. *Theodori* (Gazae) *de menſibus* (Atticis) Tractatus, praevio auctorum, quorum in ipſo teſtimoniis utitur, indice. Inc. Πρὸ ἔργου μέν. Def. τελευτὴν εἵμαρτο εἶναι. Graece editus fuit Venetiis MCCCCXCV. fol. & alibi; Graece & Latine in Vranologio Petavii Amſtel. MDCCIII. fol. Tom. III. pag. 153. Latine vero tantum in Theſauro Antiquit. Graecar. Gronovii Tom. IX. pag. 983. Theodorus iſte Theſſalonicenſis fuit, & unus ex iis, qui Amurathe Graeciam univerſam victricibus armis occupante, in Italiam ſe receperunt. Victorino Feltrenſe magiſtro uſus, eum in Latinis litteris progreſſum fecit, ut longe omnium latiniſſime ſcriberet, nec plane dignoſci poſſet, exactius ne ac certius ab eo Latina Graece, quam Graeca ipſa Latine redderentur: quod & Ariſtotelis, Theophraſti, Hippocratis & aliorum Latinae, ac Ciceronis de Senectute, ac Somnio Scipionis Graecae verſiones ſatis oſtendunt. Suis vigiliis, Beſſarionis Cardinalis amicitiam gratiamque ſibi conciliavit, eoque commendante ſacerdotium in magna Graecia promeruit. Romae diu vixit, unde tandem indignatus, quod lucubrationes ſuas ſummo viro ſordeſcere animadvertiſſet, in Brurios ad ſacerdotii ſacram ſedem contendit, ubi non multo poſt plane ſenex obiit A. MCCCCLXXVIII. In fine huius Libelli rubris litteris haec amanuenſis ſubſcriptio legitur exarata: Μετεγράφη ὑπ᾽ ἐμοῦ ἱερέως Ἰωάννου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος ἐν Ῥώμῃ ἔτει αυοα΄. ἀρχιερατεύοντος Παύλου δευτέρου ἔτος ἑβδόμου, Φεβρουαρίου ιβ΄. *Tranſcriptus eſt a me Ioanne Rhoſo ſacerdote, Cretenſi genere, Romae An. MCCCCLXXI. Paulli II. Sum. Pont. An. VII. die XII Februarii* (1).

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑκουσίου κὴ ἀκουσίου. *Eiuſdem de Voluntario, & Involuntario* Liber. Inc. Περὶ δὲ ἑκουσίου κὴ ἀκουσίου ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὰ καθ᾽ ἕκαστα. Def. ἄμφω γὰρ τὼ ἄνδρε ἐσθλὼ, κὴ αἰδοῦς ἀξίω. Nulla de hoc Theodori Opuſculo occurrit mentio apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 194. ubi eius Opera tam edita, quam inedita recenſet.

(1) Omiſit hanc ſubſcriptionem Montfaucon. in Palaeogr. Graec.

III. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiuſdem Epiſtolae XIV.* & quidem hoc ordine:

I. eſt Περὶ ἀρχαιολογίας Τυρκίων. *De origine Turcarum*. Inſcribitur: Θεόδωρος Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ εὖ πράττειν. *Theodorus Franciſco Philelpho ſalutem*. Inc. Περὶ Τύρκων, κ. λ. Deſ. σὺ κρινεῖς. Ἔρρωσο. Haec cum Leonis Allatii verſione prodiit in eius Συμμίκτοις Tom. II. pag. 382. ſeqq. Coloniae MDCLIII. 8.

II. pag. 61. Δημητρίῳ τῷ Σγυροπύλῳ, *Demetrio Sguropulo*. Inc. Δεινὰ πάλιν ἀγγέλλεις. Deſ. χαλεπωτέραν καθίστησιν. Ἔρρωσο.

III. pag. 63. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστου, *Andronico Calliſti filio*. Inc. Ὅτι οὐ συναποδημήσαις. Deſ. τὰ εὐτυχήματα. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης βοηδρομιῶνος ἐνάτῃ ἱσταμένου.

IV. pag. 63. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Φίλτατε ἀδελφὲ χαῖρε. Ἀπεκρινάμην πρὸς τὸν δεσπότην. Deſ. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν φίλων εὐπρόσιτος.

V. pag. 65. Βησσαρίωνι Καρδινάλει, *Beſſarioni Cardinali*. Inc. Ἤδη τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι. Deſ. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει. ἀπὸ Ῥώμης.

VI. pag. 66. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκ τῶν πρὸς τὰς δεσπότας. Deſ. καὶ εὐτυχῶς διάγοις τὸν βίον. ἀπὸ Ῥώμης.

VII. pag. 67. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Εὔχομαι αγαθὰ πύθεσθαι περί σε, ὦ ἱερὰ κεφαλή. Deſ. ἐρρωμένως καὶ εὐτυχῶς διάγοις. ἀπὸ Ῥώμης.

VIII. pag. ead. Ἀλεξίῳ, *Alexio*. Inc. Ἡ τῷ δεσπότῃ συμβᾶσα νόσος. Deſ. εἰς Τάραντον. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης.

IX. p. ead. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Χθὲς κατὰ τύχην εἶδον. Deſ. εἰ μή τι τῶν ἀναγκαιοτέρων κωλύει.

X. pag. 68. Φραγκίσκῳ Φιλέλφῳ, *Franciſco Philelpho*. Inc. Οὐ πάντ' ἔοικεν ἀσθενεῖ τὸ γῆρας. Deſ. ὧν δημιουργὸς εἶ ἀγαθός. Ἔρρωσο. ἀπὸ Ῥώμης πυανεψιῶνος τετάρτῃ φθίνοντος.

XI. pag. 71. *b*. Ἀλεξίῳ, ἤγουν ἐμοί. *Alexio, ſcilicet mihi*. Inc. Ἀφικόμεθα εἰς Βιτέρβιον. Deſ. καὶ εὐτυχέστερον. Ἔρρωσο. ἀπὸ Βιτερβίου ἑκατομβαιῶνος πέμπτῃ ἱσταμένου.

XII. pag. 72. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐπέσταλκά σοι μηνὸς Φεβρουαρίου. Deſ. ἄσπασαι παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Μαρτίου κθ'.

XIII. pag. 73. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Δίς σοι ἐπέσταλκα. Deſ. προσαγόρευσον παρ' ἐμοῦ. ἀπὸ Ῥώμης Ἀπριλλίου ιγ'.

XIV. pag. 75. *b*. Τῷ αὐτῷ, *Eidem*. Inc. Ἐκομίσθη μοι ἡ ἐπιστολή. Deſ. τῶν δεσποτῶν. Ἔρρωσο. ἀπὸ Παλαιοκάστρου Σεπτεμβρίου η'. Vide Allatium contra Creyghton. pag. 18. ubi plures Gazae Epiſtolas, atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat, quae fere omnes ſunt ineditae.

IV. pag. 78. Repetitur idem Tractatus *de Voluntario, & Involuntario*, de quo ſupra §. II. multis tamen heic correctionibus, & adnotationibus in ora paginarum, fortaſſe manu eiuſdem Gazae adiectis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 83.

ΘΕΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

THEONIS SOPHISTAE PRAEEXERCITATIONES.

Addas

Alia quaedam anepigrapha.

I. pag. 1. THeonis *Progymnaſmata* cum ſcholiis marginalibus; ſed primorum propter foliorum margines laceros atque corruptos, nullum ipſorum initium damus. Finis vero ſequens eſt: οὐ γὰρ διώρισεν εἰ καὶ τὸν θετὸν καὶ τὴν θέλησιν. In fine ab alia manu nonnulla ſubiiciuntur de Romanorum menſibus, & alia quaedam pauca levis momenti. Prodierunt haec Progymnaſmata parum tamen emendate primum Romae in 4. Graeco idiomate; cum verſione deinde Latina Ioachimi Camerarii Baſil. MDXLI. 8. qui plurima menda Romanae editionis ſuſtulit. Atque haec ipſa Camerarii interpretatio a Daniele Heinſio repetita eſt in edit. Leidenſi Anno MDCXX. in 8. & Graeca ex adverſo poſita, omiſſis tamen progymnaſmatum exemplis, utpote quae Theonem auctorem non habent. Quum plures ſuerint Theones Rhetores, ac Sophiſtae, teſte Suida, dubitant viri docti, num idem ſit, atque ille, qui ſcholiis Aratum, ac commentariis Apollonium Rhodium, Lycophronem ac Nicandrum illuſtravit; quamvis haec Grammatico potius, quam Sophiſtae conveniant. COD. X.

II. pag. 53. *b*. Sequitur Tractatus ſatis longus Anonymi, in quo floſculi vocum, & ſententiarum, earumque explicationes tum ex ſacris litteris, tum etiam ab externis auctoribus deſumtae continentur. Initium, quod ſpeciminis loco, paullo longius lectori exhibemus, licet & ipſum mutilum eſſe videatur, ſequens eſt: Οὕτω μὲν οὖν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λείπει τὸ ἔχει, ἃ καὶ τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτεται· οὐχὶ τὸ θεῖον δηλοῖ περιγραφόμενον, ἀλλὰ τὸν πλησιασμὸν τὸν πρὸς τὸν θεὸν τῶν Σεραφὶμ θέλει δηλοῦν, ἀπὸ τῶν κάτω δηλῶν ἡμῖν τὰ ἄνω. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. Ἀρχήν φησιν, ἤτοι ἐξουσίαν καὶ κράτος, τὸν σταυρόν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ δηλοῖ τὸ βαστάσαι τὸν Χριστὸν τὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐρχόμενον ἐπὶ τὸ πάθος. Πῶς δὲ καλεῖ τὸν σταυρὸν ἀρχὴν ὁ προφήτης; τοῦτο βούλεται δηλοῦν ὁ Θεολόγος, καὶ φησὶν, ὅτι συνεπαίρεται τῷ σταυρῷ, ἤτοι τοῦ σταυροῦ ὑψωθέντος, καὶ ἐν αὐτῷ τοῦ Χριστοῦ, δι' αὐτοῦ ἐκράτησε τοῦ διαβόλου, καὶ ἐξείλετο ἡμᾶς τῶν χειρῶν τῶν ἐκείνου. Λαμυρὸν δοκεῖ τὸ πλατὺ καὶ εὐρύχωρον λέγεσθαι. οἶμαι γὰρ, εἴ τις τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως πεῖραν ποιούμενος, ἔπειτα πρὸς μέτρον ἀρτίναι ταύτην θελήσειε, μίαν ἐκ πασῶν ὑπόθεσιν προστησάμενος, καθάπερ οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀρχετύπους πίνακας προτίθενται δηλονότι εἰς μίμησιν, ταύτης ἂν αὐτὸν ὠφελέστατα λέγειν κρείττονα, τῶν ἄλλων ἑλέσθαι τὴν πρώτην, οὕτω δοκεῖ ὀρθῶς ἔχειν, κ. λ. Finis vero ita habet: Ἀττικοὶ

Digitized by Google

καὶ κατὰ συγκοπὴν γράφουσι τὸ τεθνάναι βραχὺ, οὕτω ποιοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἑςάναι.

III. pag. 89. *b. Dialogus brevis inter Agarenum, & Epiſcopum nomine Theodorum*, auctore Anonymo. Inc. Ἔν τινι συλλόγῳ τις τῶν κομψῶν Ἀγαρηνῶν ἐρωτῶν τὸν ἐπίσκοπον, Εἰπέ μοι, ἔφη, ἐπὶ ςαυροῦ κρεμάμενος ὁ Θεὸς ἐξέπνευσεν; Θεόδωρος, Ναὶ, ὁ Ἀγαρηνὸς, κ. λ. Deſ. τότε Ἀγαρηνὸς, ὡς ἐν ἀμφιβλήςρῳ περιπλακεὶς, ἄναυδος ἀπενεύθη τεθειπώς.

IV. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόδειξις, ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον, καὶ συναΐδιον. *Eiuſdem* (forte *Theodori*) *demonſtratio, quod Deus habet filium conſubſtantialem, & coaeternum*. Inc. Τῶν Ἀγαρηνῶν τὸ φρόνημα, καὶ πᾶσα ἡ σπουδὴ πρὸς τὸ ἀθετεῖν τὴν τοῦ Θεοῦ λόγου θεότητα, κ. λ. Haec autem quouſque progrediatur, non ita facile agnoſcas, propter characteres in infimo praeſertim margine evanidos. Pagina tantum 92. excerptum quoddam Magni Baſilii exſculpſimus ex eius Epiſtola *ad Symplicium*, incipiens a verbis: ἐπήγειρας ἡμῖν σαύρας τε καὶ φρύνους, ἐαρινὰ δῆθεν θηρία, κ. λ. quae in eius edit. Operum Pariſ. MDCCXXX. fol. incidunt in Tom. III. pag. 208. lin. 3. Sequuntur deinde pag. ead. *b.* quaeſtiones quaedam *de Anima*, una cum ſuis ſolutionibus. Eae vero ſunt:

Τί τὸ καταληπτὸν κριτήριον τῆς ψυχῆς;

Εἰ ἔςι ψυχή;

Εἰ οὐσία ἐςὶν ἡ ψυχή;

Εἰ ἀσώματος ἡ ψυχή;

Εἰ ἁπλῆ ἡ ψυχή;

Εἰ ἀθάνατος ἡμῶν ἡ ψυχή; quae quidem num ad Theodorum Epiſcopum pertineant, exploratum minime habemus.

V. pag. 95. *b. Fabulae XXXVIII.* inſtar Aeſopicarum. Prima *de Alcyone ave*, inc. Ἀλκύων ὄρνις ἐςὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Vltima (1) *de Paſtore, & ovibus eius veſtem comedentibus*, deſ. καρπῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται. Vt autem aliquod ipſarum ſpecimen habeat lector, primam heic integram proferimus: Ἀλκύων ὄρνις ἐςὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δήποτε τίκτειν μέλλουσα ἐνεοττοποιήσατο. ἐξελθούσης δέ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομὴν συνέβη τὴν θάλατταν ὑπὸ λάβρου κυματωθεῖσαν πνεύματος ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτης ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα καὶ γνοῦσα τὸ πραχθὲν, εἶπε· δειλαία ἔγωγε, ἥ τις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιςοτέρα. Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι, πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

VI. pag. 100. *b.* Ἑρμηνεία εἰς τὸ, κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν. *Interpretatio in illud „ Domine Ieſu Chriſte Deus noſter miſerere nobis, amen „* auctore Anonymo. Inc. Ἑκάςη λέξις πεπληρωμένη δογμάτων τε καὶ σοφίας ἐςίν. Deſ. ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν παραδίδοται. Eſt unius circiter paginae.

VII. pag. 102. *b.* Anonymi Tractatus *de Trinitate*, cuius initium: Ἀλλ' ἔςιν εἷς μὲν Θεὸς, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτοῦ τρία, κ. λ. Deſ. ἐκεῖνοι κληρονομήσουσι τὰς ἀπειλὰς, ἤτοι τὰς μελλούσας κολάσεις. Repetitur deinde Ἑρμηνεία εἰς τὸ, Κύριε Ἰησοῦ, κ. λ. eadem cum illa, quam enunciavimus paragrapho ſuperiori.

VIII. pag. 108. Excerptum ex Oratione quadam ad Imperatorem, *de iuramento Regibus praeſtando a ſuis ſubditis*. Inc. Ἐγὼ, σοφώτατε βασιλέων, καὶ συμπαθέςατε, καὶ καρτερικώτατε, λέγω δὲ ταῦτα, κ. λ. Deſ. ἰδοὺ ταύτην ἐγὼ δίδωμι, ὃς μάλιςα πάντως, καὶ τὰ ἑξῆς.

IX. pag. 109. Vltimo loco legitur Opuſculum, cuius initium: Τὰς ἀρχῆς ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν ἠναγκάσθη. Deſ. πῶς ἐπὶ τοῖς μείζοσιν αὐτὸν οὐδὲ παρακεχωρῆσθαι δοίη τις ἄν. Agitur de neceſſitate, qua homines primum, relicta ſolitudine, aliorum ſocietatem quaerere coacti ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere oſcitanterque conſcriptus, ac pluribus in locis madore corruptus, cuius in calce nomen fortaſſe ſcriptoris eſt adpoſitum, ſed characteribus ita per compendia exaratis, ut nondum quinam ſit exſculpere potuerimus. Conſtat foliis ſcriptis 110.

ΦΥΣΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ.

NATVRALIS COMMVNICATIO THEODORI LASCARIS.

I. pag. 1. Φυσικὴ κοινωνία Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως, τοῦ υἱοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα. *Phyſica communicatio* (ſeu Societas) *Theodori Ducae Laſcaris* (2), *filii celſiſſimi Imperatoris Domini Ioannis Ducae*, Sermonibus, ſeu Libris VI. comprehenſa, cum figuris geometricis elegantiſſimis. Liber I. inc. Ἐκ πολλῶν μὲν πραγμάτων. Deſ. περὶ ὧν εἰς τὸ ἑξῆς εἴπομεν. COD. XI

II. pag. 9. Liber II. inc. Περιάγονται μὲν αἱ κράσεις. Deſ. τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

III. pag. 21. *b.* Liber III. inc. Ἀναγκαῖον ἐςὶ καὶ περὶ τῶν. Deſ. δωρήματα τὰ κατάλληλα.

IV. pag. 31. Liber IV. inc. Τοσαυταχῶς τὰς ἐν ἀνθρώποις. Deſ. δυνάμει τοῦ κρείττονος.

V. pag. 44. *b.* Liber V. inc. Δύο εἰσὶ τὰ ζητούμενα. Deſ. ἐντελῶς ἀποδώσομεν.

VI. pag. 59. Liber VI. inc. Ἀναγκαῖαι καὶ πρῶται. Deſ. διὸ καὶ τὴν συγγνώμην αἰτούμεθα. In fine: Τέλος καὶ Θεῷ πλείςη χάρις. Vide Cangium in παρακλητικῇ, ubi etiam hos Libros VI. Theodori Ducae de Communicatione Naturali memorat, interprete Claudio Auberio Latine editos Baſileae A. MDLXXI. qui Graece etiam habentur in Cod. Regio Pariſ. 9568. Vid. & Cangii

(1) Male Montfaucon. in ſuo Catalogo ultimam ponit fabulam *de divite duas filias habente*; nam penultima eſt.

(2) Theodorus Duca Laſcaris, iunior, Imperator fuit ab A. MCCLV. ad MCCLIX. Vid. Fabr. B. G. Vol. X. p. 526.

Digitized by Google

Cangii notas ad Zonaram pag. 147. & Labbeum pag. 96. Bibl. Novae Mss.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 79.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

THEODORI GRAMMATICA.

COD. XII. *THeodori Gazae Grammaticae Graecae Libri IV.* de quibus vide infra Codicem XV. huius Plutei, cum quo concordant.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 131.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΝ.

THEODORI CONTRADICTORIVM.

COD. XIII. AD intelligentiam huius Theodori Gazae Antirrhetici, ſeu Contradictorii libelli praemittendum eſt, magnam fuiſſe inter philoſophos ſaeculi XV. circa Platonis, & Ariſtotelis philoſophiam, uter utri praeferendus eſſet, agitatam controverſiam. In hac omnium maxime Georgii Gemiſti, ſeu Plethonis ſtudium exarſit, qui quum Platonis partes ſuſcepiſſet in eo Libro, quem *de differentia Platonicae, & Ariſtotelicae Philoſophiae* ſcripſit, adeo ſibi temperare non potuit, ut non differentiam tantummodo utriuſque examinare contentus fuerit, ſed acrius omnia conviciorum genera exaggerans, homini primario contumeliam facere non erubuerit. Ex quo factum eſt, ut praeſtantiſſimorum virorum odia, & calamos in ſe concitaret. Inter ceteros Beſſario Cardinalis, mitiſſimi ingenii vir, Libellum pro Ariſtotele in Plethonem, licet praeceptorem ſuum compoſuit, inſcriptum: Πρὸς τὰ Πλήθωνος πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ οὐσίας, *Ad dicta Plethonis in Ariſtotelem de ſubſtantia*, cuius initium: Εἴ τις ἁπλῶς τι ϗ ἅμα, κ. λ. Theodorus quoque Gaza, philoſophicarum artium cognitione inſtructiſſimus, neque Plethone ipſo inferior, Ariſtotelis defenſionem aggreſſus eſt non tam ſponte, quam Beſſarionis ipſius hortatu, qui quum gravioribus curis eſſet diſtentus, & ab omni prorſus contentionis ſtudio alieniſſimus, hanc illi provinciam demandavit. Sequenti igitur Libello Theodorus commiſſum ſibi munus implevit. His praenotatis ad Codicis recenſionem veniamus. Praecedit pag. 1. *b.* Cardinalis Beſſarionis Epiſtola ad Ioannem Argyropulum, quae quum inter enumeratas a Fabricio Bibl. Gr. Vol. X. pag. 402. & 403. tam editas, quam ineditas, ſilentio fuerit praetermiſſa, utpote cuius fortaſſe notitiam non habuerit; viſum eſt heic integram ſubiungere, ne hoc tanti viri cimelio φιλέλληνας lectores fraudaremus. Ea vero ſequens eſt:

I. pag. 1. *b.* Βησσαρίων Καρδινάλις Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπούλῳ εὖ πράττειν. *Beſſario Cardinalis Ioanni Argyropulo ſalutem.*

Ἀνέγνωμεν, ἃ πρὸς τὰ ἐν προοιμίοις τῆς ὑπὲρ Πλάτωνος ἀπολογίας ἐνστάμενος γέγραφας. ἐθαυμάσαμεν οὖν, ὅτι πρὸς οὕτω βραχὺν ϗ σαφῆ λόγον Ἑλληνικὸν ζητοῦντα κατ' ἐπιδρομὴν ϗ ὑποτετμημένως, εἰ ἔνια τῶν εἰδῶν εἰσὶ χωριστὰ, ἢ πάντη ἀχώριστα; ϗ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὑτὰ ὑφεστηκότα, ἢ ἐν ἐπινοίαις κείμενα; (ἄλλως γὰρ ἂν ἐνῆν τὰ Πορφυρίου πρὸς ἔπος ἀκηκοέναι γνώριμα ϗ παισὶν ὄντα) τοσοῦτον λόγων πλῆθος ἀντέθηκας, οὐδὲν, ὡς οἶμαι, δέον. ἅπερ καὶ ὡς περὶ μεγίστων δὴ τὸν λόγον ποιούμενα, οὐ διεῤῥήξαμεν ἀναγνόντες, ὡς αὐτὸς ὑπετίθει. ϗ ἅμα ὅτι οὐδὲν ἂν ἐγίνετο προὔργου διαῤῥαγέντων. καὶ γὰρ δὴ πολλοῖς ϗ πρὸ ἡμῶν ἔγνωσται ἐν ταῖς δημοσίαις πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὁμιλίαις. καὶ ταῦτά σου πολλάκις παρενείραντος εἴτε πρὸς τὸ προκείμενον, εἴτε ϗ μὴ οὐδὲν δεῖ λέγειν. διεῤῥήξαμεν οὖν αὐτὰ οὐδαμῶς. αὐτοὶ δὲ μηδεμίαν, ὡς ὁρᾷς, σχολὴν ἄγοντες φιλοσοφεῖν, φεύγοντες ἅμα καὶ τὸ ἐρίζειν ϗ μάτην ἐπιδείκνυσθαι, Θεόδωρον ἐξετάσαι τοὺς λόγους ἔσον δύνανται προετρέψαμεν, ϗ κοινῇ συνδιασκέψασθαι μετὰ σοῦ, εἰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα οὔτ' ἐπὶ τῶν ὄντων, οὔτ' ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων ἀληθεύει, ὡς φῄς, ϗ ἅμα γυμνασίας λογικῆς ἕνεκα, ϗ ὡς ἢ πεισθῆναι, ἢ μεταπεῖσαι ἡμᾶς. ἐκεῖνος μὲν οὖν τὸ κελευσθὲν ἐποίησεν. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ϗ πρότερον ταῦτα ἀκηκοότες ϗ εἰδότες, ὅμως οὐδένα πρὸς σὲ πεποιήμεθα λόγον, δεδιότες μὴ χαλεπήνῃς διὰ τὸ εὐόργιστον, ϗ περὶ πλείονος ποιούμενοι τὸ εὔνοιαν τῆς δοξοσοφίας, οὐδὲν τῆς ἀρχαίας περὶ σὲ διαθέσεως ἠμείψαμεν. οὕτω καὶ νῦν εὐλαβούμεθα πέμψαι σοι τὰ γεγραμμένα, οὐκ ἐλπίζοντες ἐν ποίᾳ ψυχῆς ἠρεμίᾳ καὶ σὲ οἴσειν. καίτοι μετρίως τε ϗ πρὸς τὸν λόγον οὐ τὸν λέγοντα εἰρημένα, ϗ ἅμα σου ἄρξαντος. τοῦτο δὲ οὐ δεινὸν, εἴ τις ἀπολογεῖται κατηγορούμενος· μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀναγκαῖον, ἐκεῖνο δὲ περιττόν· καὶ μάλισθ' ὅτι ϗ μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους ἡμῖν ἐκαινώσω, δέον πρὸ πάντων ἡμῖν, εἰ ἀπ' εὐνοίας, ὡς φῄς, ἐγνωκέναι. τὸ γὰρ ἀπ' εὐνοίας, καὶ πρώτοις καὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις κοινούμεθα, ὃ οὖν ἔφαμεν, οὐ πέμπομεν σοι τὰ γεγραμμένα, οὔτ' ἴσως πέμψομεν, εἰ μὴ ἐπαγγέλλοιο πρῶτον ἡμῖν ἄνευ ἔριδος ϗ χολῆς ϗ δεῖξαι, ϗ ἀντειπεῖν, εἰ βούλοιο, ϗ πᾶσαν τῆς ψυχῆς ἀπελάσαι μῆνιν ϗ θυμὸν ϗ χόλον. τοῦτο δὲ φαμεν, ὡς οἷόν τε μὲν ἀνθρώπῳ ϗ μέρος τι παθητικὸν ψυχῆς ἔχοντι, σοφῷ δὲ ἄλλως, ϗ διὰ τῆς ἱερᾶς ἡγμένῳ φιλοσοφίας. Εὖ πράττοις.

II. pag. 2. Θεοδώρου ἀντιῤῥητικόν. *Theodori Liber Contradictorius.* Inc. Εἴρηται Βησσαρίωνι τῷ πατριάρχῃ ἐν τοῖς ὑπὲρ Πλάτωνος λόγοις, ὡς ἐλπίσειε μὲν ἄλλα τε τῶν σπουδαιοτέρων θεωρημάτων ἐντεύξεσθαι ἐν τῷ τοῦ ἀντιλέγοντος Πλάτωνι βιβλίῳ, ϗ περὶ εἰδῶν, εἰ ἔνια χωριστὰ, ἢ πάντη ἀχώριστα; ϗ εἰ χωριστὰ, πότερον καθ' αὑτὰ ὑφεστῶτα, ἢ κείμενα ἐν ἐπινοίαις· μηδὲν δὲ εὕροι τοιοῦτο, ἀλλὰ λοιδορίας μόνον ϗ σκώμματα, κ. λ. Deſ. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπεῖν, ὁ τοῦ ἐναντίου λόγος οὐθὲν κατὰ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ πρὸς τοὔνομα γέγονε, ϗ ἀναιρεῖ μὲν ἀρχὰς, ἀποφαίνεται δ' ἐναντία ταῖς δόξαις, οὐδὲν ἀξιῶν κατὰ λόγον, ἑαυτῷ τε ἀνομολογούμενός ἐστι πολλαχοῦ, ϗ οἷς προῄρηται ὁμολογεῖν ϗ συναγορεύειν, ἐναντιοῦται καὶ ἀντιλέγει λανθάνων.

Beſſario Cardinalis, cuius ad Ioannem Argy-

gyropulum Epiſtolam retulimus, fuit patria Trapezuntius, & Monachus Ordinis S. Baſilii, & Archiepiſcopus Nicaenus. Graecae primum Eccleſiae propugnator, Latina deinde dogmata adverſus Graecos defendit, Romanaſque partes ſtrenue conſtanterque ſectatus eſt. Primus Graecorum inter Cardinales cooptatus A. MCCCCXXXIX. ab Eugenio IV. & a Pio II. Patriarchae Conſtantinopolitani titulo ornatus eſt A. MCCCCLXIII. Tuſculanus praeterea Epiſcopus creatus, parum abfuit, quin, Pio II. defuncto, ad Summi Pontificatus apicem adſcenderet. Diem obiit Ravennae XVII. Kal. Decembris MCCCCLXXII. Domus eius ſapientiae Graecae poſt Conſtantinopolim expugnatam profugae patens ac clemens aſylum ſemper fuit.

Ioannes vero Argyropulus, Conſtantinopolitanus fuit, qui capta A. MCCCCLIII. a Turcis patria, exſul in Italiam ad Coſmum Medicem Florentinum, velut in portum confugit. Ab eo liberaliter exceptus, ac Petrum filium & Laurentium nepotem litteris inſtituere iuſſus, magna doctrinae & ingenii laude vixit, publiceque Florentiae primum, poſtremo Romae Graecas litteras, ac philoſophiam profeſſus eſt, ubi fato ceſſit anno circiter MCCCCLXXX. aetatis ſuae LXX. Hunc etiam in philoſophia praeceptorem habuit Angelus Politianus, ut videre eſt in eius Miſcell. Cap. I.

De Theodoro Gaza vide ſupra Codicem IX. huius Plutei §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 26.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ.

THEODORVS DE MENSIBVS.

Ac praeterea

Harpocrationis, Georgii Choerobosci, Tryphonis, Manuelis Moſchopuli, & Anonymi opuſcula varia.

COD. XIV. I. pag. 1. Theodori Gazae Theſſalonicenſis de Menſibus Atticis Liber. Vide in Codice IX. huius Plutei §. I. eum quo concordat. Heic quoque Operi ſunt praevia auctorum nomina; unde teſtimonia adferuntur.

II. pag. 43. Ἁρποκρατίωνος Λεξικὸν ἀναγκαῖον τῶν ῥητορικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον. *Harpocrationis Lexicon neceſſarium rhetoricarum dictionum ſecundum ordinem alphabeti.* Inc. Ἄβαρις, κύριον. Λοιμοῦ δὲ φασι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην γεγονότος, κ. λ. Deſinit in littera Ψ. in verbis ἡ ψίθυρος Ἀφροδίτη, καὶ Ἔρως ψίθυρος. Lexicon Harpocrationis primus omnium edidit Aldus Venetiis MDIII. fol. una cum Vlpiani Rhetoris Commentariis in Demoſthenem. Minus deinde emendate prodiit iterum ibid. MDXXVII. fol. Poſt varias deinceps editiones Nicolaus Blancardus, Harpocrationem cum verſione ſua Latina evulgavit Lugd. Batav. MDCLXXXIII. 4. adiectis in calce paginarum Philippi Iacobi Mauſſaci notis, & ad voluminis calcem ſubiunctis eruditiſſimis Henrici Valeſii animadverſionibus. In editione tandem Graeca, eaque emendatiſſima, curante Iacobo Gronovio, Lugd. Batav. MDCXCVI. 4. variae ſunt lectiones excerptae ex duobus Codd. Florentinis, quorum primus, forte noſter hic eſt, quem modo prae manibus habemus, alter certe ille eſt, qui occurrit infra Plut. LVIII. N. IV. *Harmonii* enim *Athenienſis*, illius poſſeſſoris nomen, quod in prima habetur pagina margini appoſitum, apertiſſime Codicem indigitat. Quum plures fuerint Harpocrationes etiam rhetores, cui Lexicon illud adſcribendum ſit, non plane conſtat. Suidas tamen Valerio Harpocrationi, Rhetori Alexandrino, Lexicon in decem Oratores, quod idem cum illo eſt, quod recenſuimus, diſerte adiudicat. Alexandrinum autem auctor ipſe ſe prodit in voce ἀνακαλυπτήρια; quum enim dicat, ταῦτα δέ εἰσι παρ' ἡμῖν θεώρητα, illud παρ' ἡμῖν Valeſius erudite interpretatur *apud Alexandrinos*.

III. pag. 196. Περὶ σχημάτων, ὧν Ἑρμογένης ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεως, καὶ περὶ ἰδεῶν βιβλίοις σύνοψις. *Synopſis de figuris, quarum mentionem facit Hermogenes in libris de inventione, & de Formis dicendi.* Inc. Στρογγύλον σχῆμά ἐστι τόδε· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκεῖνον ἐλῶ. Deſ. μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχιστων. Auctor Anonymus.

IV. pag. 200. *b.* Γεωργίου γραμματικοῦ τοῦ Χοιροβοσκοῦ περὶ τῶν ποιητικῶν τρόπων. *Georgii Grammatici Choerobosci de poëticis tropis.* Inc. Πάσης παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσὶν κζ'. ἀλληγορία, μεταφορά, κατάχρησις, μετάληψις, κ. λ. Deſ. καὶ ὕστερον τελειοῦται. Exſtat etiam Ms. in Bibl. Vindobon. Cod. Theol. 335. Vide Neſſel. Part. I. pag. 447.

V. pag. 209. Περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν, ἅπερ ἐν τοῖς ποιητικοῖς μάλιστα βιβλίοις εὑρίσκονται. *De dictionis adfectionibus, quae in poëticis potiſſimum libris occurrunt.* Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη, ἢ ἀπὸ πλεονασμοῦ γίνονται, ἢ ἀπὸ ἐνδείας. Deſ. μέλαξ, μάλαξ· αἱμοπότας, αἱμηπότας, καὶ τὰ ὅμοια. Tam huic, quam ſequenti Opuſculo nullum nomen auctoris in Codice appoſitum eſt: quum tamen in Bibliotheca Regis Gallorum legantur *Georgii Choerobosci Doctoris Oecumenici ſcripta de tropis, de dialectis, de ſchematibus &c.* forte ad ipſum, cuius eſt ſuperior *de tropis poëticis* Libellus, omnia pertinebunt. Apollonii quoque Dyſcoli de paſſionibus dictionum Libellum, cuius initium noſtro ferme ſimile eſt, adſerit Fabricius B. G. Vol. VII. p. 41. adſervari in Codice Barocciano XLV.

VI. pag. 212. *b.* Περὶ τῶν σολοικοφανῶν σχημάτων, τίνα τίνων διαλέκτων εἰσίν. *De figuris, quae ſoloeciſmi ſpeciem habent, quae, & quarum dialectorum ſint.* Inc. Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα. Deſ. ὡς ἀδικεῖς τὸν πέλας.

VII.

Digitized by Google

VII. pag. 218. *b.* Τρύφωνος περὶ τῶν παθῶν τῆς λέξεως. *Tryphonis de adfectionibus dictionum*. Inc. Τα τῶν λέξεων πάθη εἰς δυο γενικώτατα διαιροῦνται. Des. Α᾽πόλλωνα, Α᾽πόλλω. ὅτι, ὅ. Graece & Latine exſtat ad calcem Grammaticae Graecae Alex. Schoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954. Excerpta ex Tryphone Grammatico *de adfectionibus dictionum* occurrunt etiam in calce Grammaticae Graecae Vrbani Bolzani Bellunenſis editionis Venetae apud Franc. Rampazetum MDLIII. 8. & initio T. IV. Theſauri Stephaniani Graecae Linguae.

VIII. pag. 222. Τοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τῶν αὐτῶν ἀκριβέστερον. *D. Manuelis Moſchopuli de iiſdem accuratius*. Inc. Ε᾽ν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Deſ. κατὰ τον εἰρημένον ὄπισθεν λόγον. Nihil apud Fabricium B. G. Vol. VII. p. 38.

IX. pag. 227. *b.* Περὶ διαλέκτων. *De dialectis*, Georgii Corinthi Metropolitae Tractatus valde longus. Poſt brevem *de ſingularum dialectorum denominatione* paragraphum, cuius initium, Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώττης, κ. λ. inc. Ι᾽δού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, νέων μοι πάντων φιλολογώτατε, κ. λ. Deſ. διαφέροντα ταύταις. In fine: Τέλος τοῦ περὶ τῶν διαλέκτων συγγράμματος. Agitur heic de quatuor dialectis, Attica, Dorica, Ionica, & Aeolica, & habetur editus Graece apud Aldum Venet. MCCCCLXXXXVI. fol. a pag. 247. *b.* ad pag. 267. & MDXXIV. fol. a pag. 82. *b.* ad p. 90. *b.* Graece vero & Latine ad calcem variorum Lexicorum.

Cod. Graec. membranac. Ms. optimus in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 262.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

THEODORI GRAMMATICES LIBRI IV.

COD. XV. THeodori Gazae Grammatica Graeca Libris IV. diſtincta. Liber I. cuius titulus litteris aureis exaratus ita habet, Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον, *Theodori Introductionis Grammaticae Librorum IV. primus*, inc. Τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων. Deſ. διωρίσθω τὸ πρῶτον. Liber II. pag. 23. *b.* inc. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν. Deſ. ὡς ἐν δευτέρῳ εἰσαγωγῆς. Liber III. pag. 69. *b.* inc. Ε᾽φεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν. Deſ. σχεδὸν τι εἴρηται. Liber IV. pag. 130. *b.* inc. Λοιπὸν δὲ περὶ συντάξεως. Deſ. τήνδε ἡμῖν μέθοδον λέγομεν. Prodiit Graece Venetiis anno MCCCCXCV. fol. una cum Apollonio Dyſcolo, & aliis Grammaticis, de quibus agit Cl. Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 13. Florentiae deinde A. MDXV. 8. in aedibus Philippi Iuntae, una cum Georgio Lecapeno *de conſtructione verborum*, & MDXXVI. 8. Graece vero & cum Latina Eraſmi, aliorumque interpretatione, Baſileae MDXXII. in 4. & alibi. In prima Codicis pagina auro, variiſque coloribus egregie depicta, ipſius Gazae effigies ad vivum expreſſa, Graeco more induti, ac volumen dextra ſuſtinentis inſpicitur. Eadem deinceps ornamenta ſingulis Libris ſunt appoſita. Poſtremum denique haec excipit concluſio: Θεοδώρου γραμματικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς τέσσαρα τὸ τέταρτον.

Cod. Graec. membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidiſſimus optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 184.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

THEODORI GRAMMATICA INTRODVCTIO.

THeodori Gazae Artis Grammaticae libri IV. iidem nimirum, de quibus in Codice XV. ſuperiore verba fecimus; quare nil intereſt, quod in iis deſcribendis ultra immoremur. COD. XVI.

Cod. Graecus chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 86.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

THEODOSII EROTEMATA.

Ac praeterea

Theodori Prodromi in Erotemata Enarratio ad Auguſtam Irenem.

I. pag. 1. Α᾽Ρχὴ σὺν Θεῷ τῶν ἐρωτημάτων Θεοδοσίου γραμματικοῦ Α᾽λεξανδρέως. Περὶ προσῳδιῶν. *Initium cum Deo Erotematum Theodoſii Grammatici Alexandrini. De proſodiis*, cum interpretatione. Inc. Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα, ὀξεῖα, κ. λ. Interpretatio inc. Η῾ ὀξεῖα δίδοται ἐπάνω τῶν βραχέων. Deſ. ὡς πρὸς ἀνάληψιν ἀρκεσθησόμεθα. Tum ſubiiciuntur p. 19. eiuſdem Canones declinationum nominum, item cum ſua explanatione, ſed in fine mutili. Agitur autem in his de proſodia, de pedibus, carminum generibus, & dialectis. Exſtant Mss. etiam in Biblioth. Vindobonenſi. Vid. Neſſelii Catalogum Part. IV. pag. 116. COD. XVII.

II. pag. 21. *Sapientiſſimi Domini Theodori cognomento Prodromi brevis enarratio in Erotemata ad Auguſtam*. Concordat cum Cod. VII. huius Plut. §. I. Neſſelius loc. cit. p. 62. Theodori Prodromi Grammaticalia quaedam commemorat, quae eadem ac noſtra, fortaſſe ſunt.

III. pag. 61. Sequuntur alia manu conſcripti *Verſus Iambi X. a Theophilo Imp. Iconomacho ſcripti, ſeu potius inuſti in frontibus SS. Theophanis Poëtae, & Theodori Graptae*. Ii vero ſunt:

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ο῞που πάναγνοι τοῦ Θεοῦ λόγα πόδες
Ε῞στησαν εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
Ω῞φθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης,
Κἀκεῖθεν ἠλάθησαν ὡς ἀποστάται,

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες
Οὐκ ἐξεφῆκαν τὰς ἀθέσμους μυρίας·
Ὅθεν γραφέντος ὡς κακοῦργοι τὴν θέαν
Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIII. male adfectus, ac peſſime ſcriptus. Conſtat foliis 60.

ΒΑΡΙΝΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

VARINI DICTIONARIVM.

COD. XVIII. CONtinet hic elegantiſſimus Codex Lexicon Vocum Graecarum, in quo Varinus Camers (1) Aogeli Politiani diſcipulus inclinationes omnes paullo remotiores Graecae linguae, breviter ac dilucide, & per ordioem litterarum complexus eſt. Praecedit Angeli Politiani ad ipſum Varioum Epiſtola, in qua hoc luculentiſſimum de eo teſtimonium exhibet: *Mihi certe (qaid enim diſſimulem?) gratiſſimum facies; nam quum te ſemper habuerim quaſi eximium inter diſcipulos utriaſqae linguae, meaqae tibi in litteris etiam arcana retexerim, qaod tu homo gratiſſimus libenter & profiteris, & praedicas, nimirum ſcilicet ad me quoque portio aliqua tane tantae laudis redundabit. Hoc idem, puto, & Carolus ipſe tuus Antenoreus honeſtas adoleſcens exoptat, eiuſdem tecum laboris particeps. Quid autem dixi tuus, ac non potius noſter, quando utrique pariter operam dedit. Is enim quamvis acerrime philoſophetur, qaoniam tamen Peripateticus eſt, non Stoicus, gloriam profecto aſpernari linguae eius non poteſt, in qua cum paucis excellit. Ede igitur bonis avibus operoſiſſimam librum, non Latinis modo, ſed etiam Graecis ipſis puto ſua diſcere volentibus profecturum. Mitto autem ad te Graecam quoqae epigramma noſtrum, quod nuper luſitauus, ut ſi tibi videbitur, in fronte ipſa operis imprimatur.*

Ἀγγέλου τοῦ Πωλιτιανοῦ.

Ἑλλάδι ἰδίαις πεπλανημένῃ ἐν λαβυρίνθοις
Οὐ μίτον, ἀλλὰ βίβλον προὔθετο δαιδάλεον.
Οὐχ Ἕλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος· κοὔτι γε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῶν ἀντιπελαργέομεν.

Quod ita idem Politianus vertit Operum Tom. III. pag. 347.

Graeciae propriis erranti in labyrinthis
Non filum, ſed librum praepoſuit Daedaleum.
Non Graecus, ſed Italus Varinus: nec mirum quidem,
Si iuvenes vetulae beneficium rependimus.

Mox pag. 2. Occurrit Graeca Epiſtola nuncupatoria eiuſdem Varini ad Petrum Mediceum, quem, ob magnos ipſius in lingua Graeca progreſſus (2) maximis effert laudibus. Epiſtolae haec eſt inſcriptio: Βαρῖνος Κάμηρς Πέτρῳ Μέδικι τῷ μεγαλοπρεπεῖ χαίρειν. *Varinus Camers Petro Medici Magnifico ſalutem.* ex qua haec maxime notanda ſunt:

Πολλά εἰσι καὶ ἄλλα, ὦ χαριέστατε, ἅ με προὔτρεψαν πρός σε γράφειν. ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἡ εὔνοια, ἣν πολλὰ ἔτη πρός σε ἔχων διατελῶ. Πῶς γὰρ οὐκ ἀνόητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιος εἰκότως δόξαιμι, ὃς ἤδη δέκα καὶ δύο ἔτη ὅλα παρὰ τῷ Θωμᾷ τῷ Ἀντηνορέῳ καὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς, πολίταις βελτίστοις, καὶ σοὶ συνηθεστάτοις καὶ πιστοτάτοις βιώσας, εἰ μή σε μεγάλως καὶ ὑπερφυῶς ἀγαπῴην; Ἔτι καὶ ἄλλο κατὰ πολὺ προὐκαλέσατό με· Ἄγγελος γὰρ ὁ Πωλιτιανὸς, ὃς ἐμὲ Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ μονονουχὶ ἐκ τῶν ἁπαλῶν ὀνύχων ἐπαίδευσε, σὸς γέγονε διδάσκαλος. Εἰ οὖν, ὦ Πέτρε, σοὶ μὴ ἀνατιθοίην πάσας ἐμοῦ τὰς ἀγρυπνίας καὶ τοὺς πόνους, πῶς αὐτῷ τὰ δίδακτρα ἀποδιδοίην; Ἰδοὺ οὖν πρῶτον τῶν πολλῶν καὶ θαυμαστῶν σου ἀρετῶν ἕνεκα—μάλιστα συναιροῦντος καὶ βοηθοῦντος τοῦ Καρόλου τοῦ Ἀντηνορέου, νεανίσκου οὐ μετρίως ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώττῃ πεπαιδευμένου, πολὺν χρόνον ποιήσας ταῦτα τὰ κανονίσματα περὶ τῶν ῥημάτων, κ. τ. λ.

Pag. 3. *b.* Duo leguntur Epigrammata in commendationem operis, unum Ἀριστοβούλου τοῦ Ἀποστολίδου, quod inc. Σπουδαίων. Deſ. λάβετε. Alterum Σκιπίωνος τοῦ Πιστοριησίου, cuius initium eſt: Βίβλον γραμματικῆς. Finis: τὸ θέλειν.

Pag. 4. Lexicon inc. Ἀρχὴ τοῦ Α στοιχείου. Ἄατος, ἄνευ ἄτης. Deſinit in littera Ω. verbis τοῦ ὀφθαλμοῦ. Librum claudit amanuenſis ſubſcriptio, quam licet ἀναλφαβήτως exararam, iiſdem prorſus verbis adferre lubuit, & ita habet: Ἐγὼ Ἰωάννης Δόνατος τοῦ Ἰωάννου Ματθίου γραφεὺς τούτου τοῦ βιβλίου, ἐμὲ σοι, ὦ Πέτρε μεγαλοπρεπὴς, συνίστημι. *Ego Ioannes Donatus Ioannis Matthaei* filius, *ſcriptor huius libri, me tibi, Magnifice Petre, commendo.* Notandum eſt primam Lexici paginam elegantiſſime eſſe depictam, in initiali littera Varinum Petro Mediceo Volumen ſuum offerentem, & in calce Mediceum ſtemma repraeſentari. Veſte rubea talari indutus eſt, caputque pileo itidem rubro obductus; unde colligas, quum hoc opus abſolvit, nondum Ordini Silveſtrinorum Divi Benedicti nomen dediſſe, quod poſtea evenit, ut notat Vghellus Ital. Sacr. Tom. I. pag. 1126.

Hoc Varini Camertis, ſeu Phavorini inſigne opus Venetiis editum ab Aldo fuit anno MCCCCXCVI. eique titulum fecit, *Theſaurus Cornucopiae, & Horti Adonidis.* Huic praemittuntur Praefationes quatuor, duae Aldi, & Politiani Latinae, totidem Carteromachi, ſeu Scipionis Fortiguerrae, & Varini Camertis Graecae, cum Graecis Politiani, Ariſtobuli, Carteromachi, & Aldi Epigrammatis. Ad calcem

S *Re-*

(1) Varinus a patria dictus Camers, poſtea a Leone X. quem litteris inſtituiſſe dicitur, Epiſcopatu Nucerino donatus eſt, cuius quanta fuerit Graecarum litterarum peritia, ex ſingulis fere, quae in lucem edidit, eius ſcriptis abunde conſtat. Politianus in Ep. ad Macarium Mutium. Lib. VII. Ep 2. *Varinus*, inquit, *civis tuus, auditor meus, ad ſummum linguae utriuſque faſtigium pleno gradu contendit, ſic ut inter doctos iam conſpicuus digito monſtretur* Vide plura ſcitu digna de hoc Varino, qui etiam Phavorinus dictus eſt, in opere inſcripto *Giornale de' Letterati d' Italia* Tom. XIX. a pag. 98. ad 129 De eius quoque vita & Epiſcopali dignitate conſule Ferd. Vghellum in Italia Sacra Tom. I. pag. 1072. Obiit vero anno MDXXXVII. ac in ſacello D. Venantio ſacro Nucerae perquam honorifice conditus eſt.

(2) Anno MDXXII. celeberrimae Mediceae Bibliothecae praefuiſſe conſtat ex Alcinoo de Exſilio Lib. II. pag. 179. edition. Lipſienſis, ubi ita Iulianus Medicus cum Ioanne fratre colloquitur: *Conſulam Varinum Camertem, qui Bibliothecae noſtrae praeeſt, hominem litteratiſſimum, & humaniſſimum, aut Scipionem Carteromachum, familiarem etiam noſtrum.*

Regiſtrum Quaternionum. Venetiis in domo Aldi Romani ſumma cura laboreque praemagno. Menſe Auguſto M. IIII. D. fol. Vide plura de his Prolegomenis notatu digna apud Cl. Mich. Mattaire Tom. I. Annal. Typogr. Hagae Comitum apud Iſaacum Vaillant MDCCXIX. 4. p. 245. ſeq. & *Giornale de' Letterati di Venezia* Tom. cit. pag. 102. Aldus in praemiſſa Epiſtola haec de opere ipſo praefatur: *Ecce habetis opus oppido quam utile, & neceſſarium: quem κέρας ἀμαλθείας, quem κῆπος ἀδώνιδος, quem iure theſaurum appellaverim. In eo enim fere omnia repoſita ſunt, quae deſiderare quis poſſit ad perfectam abſolutamque cognitionem litterarum Graecarum, & eorum praecipue, quae leguntur apud poetas, qui verba variis figuris ac linguis ita ſaepe immutant, ut facilius ſit Nili caput, quam alicuius temporis thema, aut principium invenire. Sed in hoc libro facillima facta ſunt omnia.* Haec editio rariſſima eſt, eamque mihi in bibliotheca Salviata tantum Florentiae videre contigit, conſtatque paginis 270. fol. Anno vero MDIIII. rurſus eam recudit Aldus pagg. 140. fol. Praeceſſit autem multis annis celeberrimum Lexicon Graecum, quod poſtea idem Varinus anno MDXXIII. in fol. Romae typis Zachariae Calliergii Cretenſis expreſſit cum hoc titulo: *Magnum ac perutile Dictionarium, quod quidem Varinus Phavorinus Camers, Nucerinus Epiſcopus, ex multis variiſque auctoribus in ordinem alphabeti collegit. Leonis X. P. M. litteris cautum eſt, ne quis poſſit hoc Varini Phavorini. Epiſcopi Nucerini, magnum Dictionarium impreſſum per Zachariam Caliergi Cretenſem per decennium imprimere, aut venundare, ſub poena excommunicationis latae ſententiae, & amiſſionis librorum.* De raritate, & praeſtantia huius, operis, quod item in Salviata reconditur bibliotheca, vide *Giornale de' Letterati di Venezia* Tomo cit. pag. 118. ſeq. Recuſum autem fuit Venetiis cum hoc titulo: *Varini Phavorini, Camertis, Nucerini Epiſcopi, magnum Dictionarium, ſive Theſaurus univerſae linguae Graecae, ſtudioſorum uſui valde perutilis, ex multis variiſque auctoribus collectus, nova hac editione per Antonium Bortoli, typographum Venetum, diligentiſſime caſtigatus, & copia dictionum auctus. Venetiis apud Ant. Bortoli 1712. fol. pagg. 778.*

Cod. Graec. membr. in 4. Saec. XV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 148.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ.

XENOPHONTIS VARIA.

COD. XIX. I. pag. 1. Ξενοφῶντος Φιλοσόφων Συμπόσιον. *Xenophontis Convivium Philoſophorum.* Inc. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τῶν καλῶν. Deſ. κατάλυσις ἐγένετο. Exſtat in editione Pariſienſi Henr. Stephani A. MDLXI. fol. p. 509.

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiuſdem Oeconomicus.* Inc. Ἤκουσα δέ αὐτοῦ ποτε. Deſ. φοβούμενος μὴ δὶς ἀποθάνῃ. Ibid. p. 477.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ Κυροπαιδείας ἱστοριῶν πρώτη, *Eiuſdem Cyropaediae, ideſt de inſtitutione regis Perſarum Liber I.* Inc. Ἔννοιά ποθ' ἡμῖν ἐγένετο. Liber VIII. & ultimus deſinit: τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Ibid. pag. 1. Mox ſubiiciuntur hi verſiculi:

Ὧδε πέρας λάβεν ἡ Ξενοφῶντος βίβλος ἀρίστη
Παιδείην γε Κύροιο καλῶς μάλα διεξιοῦσα,
Χειρὶ Γεωργίου γραφεῖσα τοῦ Χρυσοκόκκη,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.

Hic finem accepit optimus Xenophontis liber,
Cyropaediam bene admodum perſequens,
Manu Georgii ſcriptus Chryſococcae,
Impenſis vero Franciſci cognomento Philelphi.

Ἐτελειώθη μηνὶ Νοεμβρίῳ κγ'. ἰνδ. ε'. ἔτους ,ϛϡλε' ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Abſolutus eſt menſe Novembri die XXIII. ind. V. ann. 6935.* (Chriſti MCCCCXXVII.) *Conſtantinopoli.* Hanc ſubſcriptionem non adfert Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Cod. Graec. membranac. Ms. in 4. Saec. XV. optimus, in cuius prima pagina Franciſci Philelphi ſtemmata occurrunt, adpoſitis ex utroque latere aureis litteris FR. PH. quibus indicatur *Franciſcus Philelphus*. Eius quoque ἰδίᾳ χειρὶ notulae, ac ſummaria quaedam hinc inde in margine adſcripta ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 228.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΩΠΑΤΡΟΥ, ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ ΕΙΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SYRIANI, SOPATRI, ET MARCELLINI EXPOSITIO IN HERMOGENIS RHETORICAM.

I. pag. 1. PRaecedit ſatis longa Commentatorum Praefatio, cuius initium: COD. XX.
Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. τριῶν γὰρ οὐσῶν γνωστικῶν δυνάμεων ἐκ τῆς φύσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, νοῦ, διανοίας, καὶ δόξης, κ. λ. Finis: ἡ μὲν οὖν ἐξήγησις τοῦ ὅρου τῆς κοινῆς τέχνης αὕτη ἐστιν. Ἴδωμεν δὲ, πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 14 Sequitur *Hermogenis Ars Rhetorica*, in ſectiones diviſa, ac litteris grandioribus exarata, quibus ſingulis Sopatri, aliorumque uberrimae expoſitiones, charactere minori conſcriptae, ſubiiciuntur; interpretum vero nomina in margine leguntur, litteris aliquando in longum Syriaco more ductis expreſſa. Hermogenis textus inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, κ. λ. Enarratio inc. Τὴν περὶ τῶν στάσεων πραγματείαν, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis Commentarii Sopatri, τοῦτο τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . ubi Graeca manus adnotavit, λείπει δύο φύλλα, *deſunt duo folia*. In Bibliotheca Caeſarea, teſte Neſſelio Catalog. P. IV. p. 14. adſervatur Syntagma expoſitionum variorum auctorum in Hermogenis artem oratoriam: nempe Longini, Iamblichi, Syriani, & Simplicii, qui fuerunt Ethnici; & Ioannis Siculi, Ioannis Geometrae, Gregorii Metropolitae Corinthi, Ioannis Doxopatrae, & Georgii Diae-

Diaeretae, qui fuerunt Chriſtiani. Graece ſcripta Hermogenis prodiere cum Commentariis Graecis Syriani, Sopatri, & Marcellini in ςάσεις, & Anonymi Chriſtiani in reliqua Venet. apud Aldum MDVIII. & MDIX. fol. inter Graecos Rhetores, II. Volum. Vide Fabricium l. c. Vol. IV. pag. 431. Poſtrema autem Enarrationis verba, quae mox retulimus, pertinent ad Cap. Περὶ ἀμφιβολίας, & incidunt in cit. edit. Vol. II. p. 351. per err. 333. Inter p. 190. & 191. duo folia vacua relicta ſunt, itemque pag. 233. & 239. aliae occurrunt lacunae ad ſupplenda, quae deſiderantur, ab amanuenſi relictae. Hanc Hermogenes τέχνην ῥητορικὴν διαιρετικὴν περὶ ςάσεων, *Artem Rhetoricam de partitione in XIV. genera*, duodevigeſimo aetatis anno ſcripſit, teſte Suida.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene ſervatus, ac ſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 248.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

XENOPHONTIS RHETORIS APOMNEMONEVMATA.

Seu potius

Xenophontis Opera Varia.

COD. XXI. IN prima Codicis pagina Index operum, quae in eo continentur, occurrit, quem deinde haec excipiunt verba: *Hunc librum Saſſalo Pratenſi, & diſcipulo, & filio dono dedi, cum a me diſcederet, ut eſſet monumentum amoris noſtri. Ego Victorinus Feltrenſis manu propria ſcripſi, & donum obtuli.* Operum vero ſeries eſt huiuſmodi:

I. pag. 2. Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων πρῶτον. *Xenophontis Apomnemoneumaton Liber I.* Inc. Πολλάκις ἐθαύμασα τίσι, κ. λ. Lib. IV. & ultimus deſinit: οὕτω κρινέτω. Exſtant in editione Henrici Stephani ſupra cit. pag. 412. ſeqq.

II. pag. 43. Τοῦ αὐτοῦ Οἰκονομικός. *Eiuſdem Oeconomicus*, ut in Codice XIX. ſuperiori, §. II.

III. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Κυνηγετικός. *Eiuſdem Cynegeticus, ſeu de Venatione.* Inc. Τὸ μὲν εὕρημα. Deſ. καὶ εἴ τις ἄλλη. In cit. edit. pag. 568.

IV. p. 75. Τοῦ αὐτοῦ Κυροπαιδείας α'. *Eiuſdem Cyropaediae Lib. I.* ſeu potius Libri VIII. ut in dicto Cod. XIX. §. III.

V. pag. 169. Τοῦ αὐτοῦ Κύρου ἀναβάσεως πρῶτον. *Eiuſdem de Cyri Expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. Lib. VIII. deſinit: ἐνιαυτὸς καὶ τρεῖς μῆνες. In edit. pag. 144.

VI. pag. 242. Τοῦ αὐτοῦ Ἱππαρχικός. *Eiuſdem Hipparchicus.* Inc. Πρῶτον μὲν. Deſ. τοὺς θεούς. Ibid. p. 557.

VII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ἱέρων, ἢ Τυραννικός. *Eiuſdem Hieron, ſeu Tyrannicus.* Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Deſ. οὐ φθονηθήσῃ. Ibid. p. 526.

VIII. pag. 256. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱππικῆς. *Eiuſdem de Equitatione.* Inc. Ἐπειδὴ. Deſ. ἐν ἑτέρῳ λόγῳ δεδήλωται. Ibid. pag. 544.

IX. pag. 264. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων πολιτεία. *Eiuſdem Lacedaemoniorum Reſpublica.* Inc. Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας. Deſ. προτετιμηκασιν. Ibid. pag. 393.

X. pag. 271. Τοῦ αὐτοῦ Ἀθηναίων πολιτεία. *Eiuſdem Athenienſium Reſpublica.* Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Deſ. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 402. Vbi notandum, ideo finem adlatum ab editione differre, quia amanuenſis errore duarum Orationum fragmenta, huius nimirum *de Athenienſium Republica*, & alterius *de Proventibus* inſcriptae, fuerunt ita ſimul connexa, ut una eademque videatur prorſus Oratio: idque factum fortaſſe arbitramur, quia vel integrum quaternionem in exemplari, ex quo ſuum deſcribebat tachygraphus deſiderari non animadvertit, vel ipſe inter ſcribendum, aliud agens temere praetermiſit. Primae igitur fragmentum progreditur uſque ad verba, φίλοι μάλιςα ἦσαν Ἀθηναίων .... quae in edit. cit. incidunt in pag. 404. lin. 25. alterius vero incipit a verbis ...... καὶ σοφιςαὶ, καὶ φιλόσοφοι, κ. λ. edit. pag. 543. lin. 10. Habentur integrae in Codice ſequenti §. VII. & VIII. Adponitur tandem in fine ipſius amanuenſis ſubſcriptio hoc pacto: Θεοῦ τὸ δῶρον, καὶ πόνος ταπεινοῦ Πέτρου. Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις, ἀμήν. *Dei donum, ac labor humilis Petri. Deo bonorum operum perfectori gratia, amen.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. optimus Saec. XIV. binis columnis exaratus, ac duobus in locis manu diverſa ſuppletus, videlicet a pag. 59. uſque ad pag. 65. & a pag. 187. ad pag. 192. Conſtat foliis ſcriptis 273. Scholia Graeca habet in margine hinc inde, modo rubro, nunc nigro charactere adſcripta, manu fortaſſe Guarini Veronenſis, huius egregii Codicis poſſeſſoris; cuius certe eſt adnotatio Latina, quae legitur in fine Cyropaediae pag. 166. ex Libro M. Tullii Ciceronis de Senectute deſumta.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

XENOPHONTIS RHETORIS SERMONES.

I. pag. 1. PRaevia Operum Tabula, ſequitur Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγος εἰς Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα. *Xenophontis Rhetoris ſermo in Ageſilaum Regem.* Inc. Οἶδα μὲν, ὅτι τῆς Ἀγησιλάου. Deſ. ἐν τῇ πατρίδι τυχών. Exſtat in editione citata pag. 378. COD. XXII.

II. pag. 16. *Eiuſdem Hieron, ſeu Tyrannicus*, ut ſupra Cod. XXI. §. VII.

III. pag. 28. *b. Eiuſdem Apomnemoneumaton Libri IV.* ut in dicto Cod. §. I.

IV. pag. 104. *Eiuſdem Hipparchicus ſermo.* Ibid. §. VI.

V. pag. 116. *Eiuſdem Liber de Equitatione.* Ibid. §. VIII.

VI. pag. 131. *b. Eiuſdem de Lacedaemoniorum Rep.* Ibid. §. IX.

VII. pag. 143. *b. Eiuſdem de Atheníenſium Rep.* Inc. Περὶ δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας. Deſ. ἀπὸ τῶν ἀτίμων Ἀθήνησιν. In edit. cit. pag. 402.

VIII. pag. 150. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Πόροι, ἢ περὶ προσόδων. *Eiuſdem Pori, ſeu de Proventibus.* Inc. Ἐγὼ τοῦτο μὲν ἀεὶ ποτε. Deſ. ἄμεινον ἀεὶ τῇ πόλει. Ibid. pag. 537.

IX. pag. 159. *b. Eiuſdem Liber Oeconomicus.* In dicto Cod. §. II.

X. pag. 197. *Eiuſdem Sympoſium Philoſophorum.* Vt in Cod. XIX. §. I.

XI. pag. 217. *Eiuſdem de Venatione Liber.* In Cod. XXI. §. III. In fine rubris litteris adſcribitur: Ξενοφῶντος ῥήτορος λόγοι πολιτικοί. *Xenophontis Rhetoris ſermones politici.*

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat fol. ſcriptis 237.

Quum haec in fine Plutei pagina vacua ſuperfuiſſet, viſum eſt pro ipſius coronide Theodori Gazae Epiſtolam quintam ex iis, quae habentur ſupra in Codice IX. a p. 57. ad pag. 78. pro ſpecimine omnium tibi, Lector, exhibere, quum, prima excepta, quae *de Turcarum origine* inſcripta eſt, reliquas omnes nondum vidiſſe lucem arbitremur. Ea vero eſt *ad Cardinalem Beſſarionem*, cuius ſumma familiaritate, ac gratia Theodorus noſter utebatur, & ita habet:

Βησσαρίωνι Καρδινάλει.

Τῷ κυρίῳ Θεόδωρος εὖ πράττειν. Ἤδη ἱεράν σου κεφαλὴν ἐν Κελτοῖς εἶναι, καὶ ὑγιαίνουσαν πράττειν τὰ εἰς κοινὴν συντείνοντα ὠφέλειαν ἡγούμενος ἥδομαι· εὔχομαί τε ἐπὶ μηδενὶ τῶν πραττομένων ὀφθῆναι τὴν τύχην ἐναντιουμένην τῇ σῇ ἀρετῇ, ἀλλὰ πάντα ἕπεσθαι συνεπιβαλλομένην καὶ συνεργοῦσαν, ἵνα τελέως εὐδαιμονῇς ἀνεμποδίστως ἀρετῇ χρώμενος. εἰρηναῖα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐστὶ, συχναί τε ἐπιγαμίαι γίνονται τῷ ἀρχιερεῖ πρὸς τοὺς τῇδε δυνάστας, καὶ ὅλως ἔοικε πᾶσι φίλος εἶναι ἐθέλειν, καὶ πάντας ἀλλήλους ὁμονοεῖν ποιεῖσθαι περὶ πολλοῦ. ἐδέξατο δ᾽ ἐντίμως καὶ τὸν παρὰ τοῦ Ῥωξανῶν ἡγεμόνος πρεσβευτὴν ἥκοντα ἐπὶ τῇ πραττομένῃ ἐκ πολλοῦ ἐπιγαμίᾳ τῇ σῇ αἰδεσιμωτάτῃ κεφαλῇ, τά τε περὶ τὸ εἶδος ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς, ὡς ἐτύγχανε δεόμενος. καὶ ἀπεπέμψατο δὴ τὴν νύμφην δωρησάμενος καὶ εὐλογήσας. ἤιε μὲν οὖν ἄπεισι πρὸς τὸν ἄνδρα ἀπάρασα τῆς Ῥώμης ἑκατομβαιῶνος ἐνάτῃ φθίνοντος. νυμφαγωγὸς δὲ εἷς μόνος ὁ παρὰ τοῦ ἀρχιερέως συναπῄρεν. ὁ γὰρ ἱέρακος οὐχ οἷός τε ἦν συναποδημεῖν νοσήσας νεφρῖτιν καὶ δυσουρίαν. τὰ μέντοιγε πρὸ τοῦ ἕως ὑγίαινεν, ἐπιμελῶς διῴκησε πάντα καὶ συνετῶς, κἂν τι καὶ πρὸς τὴν ἔξοδον προσεβιάζετο ἂν, ὡς ἐγὼ οἶμαι, τὸ σῶμα, καὶ συνοδεύειν ἐπειρᾶτο, καίπερ ἀσθενὴς ὤν, εἰ μὴ τὰ παρὰ τῆς βασιλίσσης γλίσχρα αὐτῷ παντελῶς ἀπήντα, καὶ ἥκιστα εὐπρεπῆ· καὶ γὰρ ἐφόδιόν τε πολλῷ τοῦ ἱκανοῦ ἔλαττον ἐκείνη ἐδίδου, καὶ οὐ πάνυ τι προσεῖχεν ἔτι αὐτῷ ἐθέλειν τὸν νῦν συμβουλεύοντι. κἀγὼ δὴ καίπερ μηδὲν ἐμοὶ διαφέρον, ὅμως ἄχθομαι ὑπὸ φιλανθρωπίας ἐπὶ τῇ τοῦδε τἀνδρὸς ἀπολήψει. ὅδε γὰρ μόνος ἐν πλείστοις τοῖς συναπιοῦσι χρησιμώτατος ἦν διά τε τὸ δίγλωττον, καὶ τὸ πρὸς τὰ ἔθνη, δι᾽ ὧν ἡ πορεία, εὐομίλητον καὶ εὐμεταχείριστον. καὶ πεῖρα δὲ πρὸς τὸ συνετώτερον ἐν τούτῳ, ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς παρηκολουθηκότι τοῖς πράγμασι, καὶ κατὰ γνώμην τῆς σῆς αἰδεσιμωτάτης κεφαλῆς πράξαντι. ἀλλ᾽, ὡς ἔοικε, δαίμων τις βάσκανος ἔβλαψε ταῦτα, ἵνα μὴ πάντα εὐτυχοίη τὰ περὶ τὴν εἰρήνην ἐκείνην σοι πεπραγμένα. ἀνθρώπων γὰρ οὐδένα ἐγὼ ὀνομάζειν καὶ αἰτιᾶσθαι ἐθέλω· οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ διαφέρει. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἐγὼ δὲ διατρίβω μὲν ἔτι ἐν Ῥώμῃ, σκοπῶ δὲ μεταβῆναί ποι, ἔνθα μοι ὁ βίος ἔσται ἀπ᾽ ἐλαττόνων. οὐδεὶς γὰρ ἐμοὶ χορηγεῖ οὐδὲν πλὴν τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς. ταυτὶ δὲ τὰ παρ᾽ αὐτῆς, ἄλλοθι μὲν ἴσως ἀρκέσει, ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀρκεῖ. Εὐτύχει, ἀπὸ Ῥώμης.

Viſum eſt etiam hoc loco lectorem admonere, Formulam illam Iuramenti, quod Iuſtiniano Imp. ac Theodorae eius coniugi praeſtabatur ab iis, qui novum Magiſtratum, ac Praefecturam ſuſcipiebant, de qua ſupra ſub finem p. 218. editam eſſe Gr. & Lat. inter Novellas Juſtiniani Collat. II. Tit. III. pag. 27. edit. Amſtelaed. MDCLXIII. fol.

FINIS PLVTEI LV.

BI-

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LVI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVII. EDITOS II.

CODEX I.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

MENANDRI SOPHISTAE RHETORICA.

Adde

Theophylacti Bulgarorum Archiep. Polemonis Sophiſtae, Georgii Pardi, Pollucis, Polyaeni, & aliorum Opera varia.

I. p. 1. OB Codicis mutilationem in principio, primi Operis titulus atque initium deſideratur; quod tamen Menandro Rhetori adiudicandum eſſe, tandem comperimus. Sunt autem Capita varia ex eius Rhetorica excerpta, quorum prima verba, unde incipit Codex, ſunt . . . . . τοῦ θεοῦ παραβάλλων τῷ Ὀλυμπίῳ Διῒ καὶ Ἀθηνᾷ ἐν ἀκροπόλει, κ. λ. quae inter huius Rhetoris ſcripta ab Aldo Manutio Venetiis edita anno MDVIII. fol. a pag. 594. ad pag. 641. reperire minime licuit. Primum Caput integrum inſcribitur, Περὶ παραμυθητικοῦ, *De oratione conſolatoria*, & inc. Παραμυθητικὸς δὲ λόγος (1), κ. λ. Def. ἐν τῷ πρώτῳ μέτρει (2) τοῦ λόγου, οἷον ὅτι νόσος (3). Incidit autem in dicta editione a pag. 629. (per errorem 639.) ad pag. 630. lin. 5. Sequuntur deinde Capita VIII. quorum primum inſcriptum, Πῶς χρὴ χώραν ἐπαινεῖν, inc. Ἐπαινοῦμεν χώρας, ὡς ἀνωτάτω διαλεγέσθαι δεῖ, κ. λ. (4). Octavum, cui titulus, Διαφορὰ ἐπαίνου καὶ ἐγκωμίου, def. ἀφ' ὧνπερ (5) θεὸς ἐπαινοῖτο. Habentur autem ibid. a pag. 600. ad pag. 611. Caput nonum, iuxta feriem nimirum eorum quae in hoc Codice ſuperfuerunt, inſcriptum, Διαίρεσις ἐπιδεικτικῶν, *Diviſio cauſſarum in genere demonſtrativo*, inc. Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης, κ. λ. Def. ἐφεξῆς δείκνυμεν (6), & eſt primum in edit. cit. pag. 594. Decimum Περὶ γενεθλιακοῦ, *de oratione natalitia*, habetur ibid. pag. 629. Claudunt denique Tractatum hunc Rhetoricum Capita duo, quae loc. cit. non reperimus, quorum alteri titulus eſt, Γενεθλιακὸς, alteri Κατατομὴ κανόνος κατὰ τοὺς Πυθαγορικούς. Illud inc. Καταγράφεται τοίνυν ὁ κανὼν, κ. λ. hoc vero, Λάβωμεν δὲ ἐπὶ τοῖς προειρημένοις λόγοις, κ. λ. Def. ὡς αὐτὸ τὸ διάγραμμα σαφέστερον ἡμῖν τὴν ἑρμηνείαν δηλώσει. Tum ſubiicitur ſchemation quoddam Canonem Nativitatis, cuius deſcriptionem ſuperiora duo Capita continebant, exhibens. Hoc Menandri Opus exſtat Mss. etiam in quatuor Codicibus Bibliothecae Regiae Parif. ut ex ipſius Catalogo eruitur. Non omittendum hoc loco, quod animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 459. alteram nimirum huius Libri partem, in qua *de diviſione cauſſarum in genere demonſtrativo* agitur, quaeque in cit. edit. habetur a pag. 612. ad pag. 641. Alexandro Rhetori eſſe vindicandam; quum ex duobus Opuſculis, Menandri ſcilicet, & Alexandri, unum librum perperam fuiſſe conflatum in edit. Aldina, moneat Henricus Valeſius ad Euſebium pag. 28. &c. Menandrum vero hunc non dubitat laudatus Fabricius eſſe Sophiſtam illum Laodicenum ad Lycum fluvium, cuius Commentaria in Artem Hermogenis & Minuciani Progymnaſmata commemorat Suidas.

II. pag. 11. Sequuntur Capita quaedam de variis argumentis, auctoris Anonymi, quorum hi ſunt tituli:

1. Κρῆναι, καὶ λίμναι, καὶ πηγαὶ, καὶ ποταμοὶ ὅσοι θαυμάσιά τινα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι. *Fontes, paludes, & flumina quotquot mirabilia in ſe ipſis ha-*

(1) In editione legitur, ὁ λόγος.
(2) In edit. μέρει.
(3) In edit. νέος.

(4) In edit. Ἐπαινοῦμεν γὰρ χώρας, ὡς ἀνωτάτω διαλέγεσθαι, κ. λ.
(5) In edit. ὅταν.
(6) In edit. καὶ δὴ δείκνυμεν.

Digitized by Google

habent. In fine *de Nili inundatione* multa diſferuntur.

II. Γυναῖκες ἐν πολεμικοῖς συνεταὶ, καὶ ἀνδρεῖαι. *Mulieres in bellica arte ſcientes, & fortes.*

III. Τίνες οἶκοι ἀνάστατοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο. *Quaenam domus propter mulieres ſunt everſae.*

IV. Φιλάδελφοι, καὶ φιλέταιροι. *Quinam fratres, vel amici mutua ſeſe caritate dilexerunt.*

V. eſt anepigraphum, ſed *fabuloſas, quae apud poëtas feruntur, dearum, deorumque μεταμορφώσεις* perſequitur.

VI. Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, καὶ τοῦ γένους, καὶ ἀγῶνος αὐτῶν. *De Homero, & Heſiodo, eorumque vita, & certamine.*

VII. Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθαπται, καὶ τί ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ. *Vbi quiſque Graecorum ſepultus fuit, & quid ipſius tumulo ſuperſcriptum.*

Primi Capitis initium ita habet: Κρήνη ἐν Ποτνίαις περὶ Θήβας, ἐξ ἧς οἱ ἵπποι πίνοντες μαίνονται. Vltimum deſ. Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες. Lucas Holſtenius, ut in ſchedis ſuis Mss. adnotavit, horum Opuſculorum auctorem putat eſſe Phlegontem Trallianum, Hadriani Caeſaris libertum, aitque ex hiſce alia Henricum Srephanum edidiſſe ex hoc ipſo Codice deſumta, alia Canterum, ut ſunt narrationes de mirabilibus aquarum, de Nili inundatione, heroum Homericorum epitaphia, & Homeri & Heſiodi certamen &c. quas tamen editiones reperire nobis minime licuit. Phlegontis quidem Opera conſuluimus, ſed ab iis valde diverſa eſſe, quae in noſtro habentur Codice, comperimus, ut vel alterius hiſtoriographi eſſe, vel ſaltem ex Phlegonte contracta arbitremur.

III. p. 20. *b.* Τοῦ μακαρίτου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι. *Beatae memoriae Bulgariae Archiep. D. Theophylacti allocutio ad quemdam ſuorum familiarium de iis rebus, ob quas reprebenduntur Latini* (a Graecis). Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβέστατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Deſ. καὶ τοὺς ἄλλους ταὐτὸ διδάσκοιμεν ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι ἄνθρωπον γνῶσιν, καὶ Χριστῷ, κ. λ. Exſtat Ms. etiam in Bibliotheca Bavarica inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Codice CCXXIV. num. 1. teſte Lambecio Lib. V. Commentar. Bibl. Caeſar. pag. 50. in qua etiam aliud adſervatur exemplar, ut ex eius Catalogo Neſſel. Part. I. pag. 133. eruitur. Meminit autem huius Diſſertationis Leo Allatius Lib. II. de Eccleſ. Occid. & Orient. perpetua Conſenſione Cap. X. §. II. Vide Caſim. Oudinum de Scriptor. Eccleſiaſt. Tom. II. pag. 712. Hanc deinde edidit Io. Aloyſius Mingarellus Romae anno MDCCLVI. 4. Anecdotorum Tom. I. p. 259. cum Latina interpretatione ac notis, ubi noſtrum hunc Codicem commemorat.

IV. pag. 27. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Eiuſdem Oratio ad Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Ἀνάγει μὲν μοι τὸν λόγον, ὦ αὐτοκράτορ. Deſ. καὶ τελεώτερος γένηται. Exſtat Ms. etiam in Bibl. Monachienſi, teſte Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 289. §. 12. ex eaque Latinus Latinius Bibliothecae Sacro-profanae pag. 184. colligit, A. MLXXXI. quo imperitare coepit Alexius, claruiſſe Theophylactum.

V. pag. 31. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνσταντῖνον. *Eiuſdem Oratio ad D. Conſtantinum Porphyrogenitum.* Inc. Δῶρόν σοι καὶ ἐγὼ, βασιλεῦ φίλε, τοῦτο δίδωμι. Deſ. καὶ τὸν ψυχικόν σοι στηρίζουσα. Alibi inſcribitur, *Inſtitutio regia ad Conſtantinum Porphyrogenitum, Michaëlis Ducae Parapinacii, & Mariae Aug. filium*, quam Gr. & Lat. edidit, atque interpretatus eſt Petrus Poſſinus Pariſiis ex typogr. Regia MDCLI. 4. quum Graeca ex Codice Mediceo deſcripſiſſet.

VI. pag. 37. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ ἐν τῇ μεσονηστίμῳ. *Eiuſdem Oratio in adorationem venerabilis Crucis, medio ieiuniorum tempore habita.* Inc. Τί δαί; ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι; Deſ. ἐν τῷ ὀφθῆναι ἡμῖν τὴν δόξαν αὐτοῦ, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ. Ex Bibliotheca Bavarica Gr. & Lat. Iacobo Gretſero interprete T. II. de Cruce pag. 1499. primum edita eſt. Exſtat quoque Ms. in Bibliotheca Caeſar. Vindob. inter Mss. Codices Theologicos Graecos, Neſſel. Part. I. pag. 133. Cod. LI.

VII. pag. 43. Πολέμωνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον. *Polemonis Sophiſtae* (Smyrnaei) *Oratio funebris in Callimachum & Cynaegirum.* Inc. Ἐπειδὴ τά τε ἄλλα χρὴ καὶ οἰκείους εἶναι τοῖς κειμένοις. Deſ. ὁ θέλων ἀποκοψάτω. Eſt prima ex duabus orationibus, parentum nomine dictis in Cynaegirum & Callimachum Athenienſes, qui in pugna Marathonia Olymp. LXXII. 1. pro patria adverſus Medos occubuerant; in qua Cynaegiri pater filium ſuum Callimacho praefert, virtutemque eius extollit, &c.

VIII. pag. 46. *b.* Altera Oratio Εἰς τὸ ἐναντίον, *in contrarium*, in qua nempe Callimachi pater viciſſim filium ſuum Cynaegiro praefert, inc. Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαινῶ νόμον. Deſ. συγχωρούντων τῶν δικαστῶν. Auctor autem iſtarum Declamationum Polemon fertur eſſe ille inter Sophiſtas olim celeberrimus, & dicto illo valde nobilitatus, Romam eſſe orbis epitomen. Concordant cum editis Graece ab H. Stephano, illuſtris viri Huldrichi Fuggeri typographo MDLXVII. in 4. a p. 1. ad p. 19. Graece ac Latine edidit eaſdem cum notis Petrus Poſſinus S. I. Toloſae MDCXXXVI. 8.

IX. pag. 52. Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ Ἑρμογένους βιβλίον. *Ex Commentario Metropolitae Corinthi* (ſc. Gregorii, ſeu Georgii, cognomento Pardi) *in Hermogenis Librum de methodo apti & ponderoſi generis dicendi.* Inc. Σκοπὸς ἐστι τῷ Ἑρμογένει, κ. λ. Deſ. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ.

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος οὐ μάλα χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυπούμενος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος. Succedunt deinde alia pauca

item

item de Rhetorica, quae ad praedictum Commentarium videntur pertinere. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 432. de hoc Opere, quod eſt ineditum.

X. pag. 82. *Argumenta in ſeptem Demoſthenis Orationes*, nimirum pro Megalopolitis, pro Rhodiorum libertate, duas adverſus Aphobum, duas adverſus Onetorem, & in illam adverſus Androtionem. Sunt autem omnia edita in Demoſthenis Operum edit. Graeco Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interprete Hieronymo Wolfio, ubi Libanii nomen praeferunt, ſuiſque ſunt Orationibus praevia. Pag. 83. *b.* legitur Index Orationum Demoſthenis ἰδιωτικῶν.

XI. pag. 84. *Pollucis Onomaſticon*, incipiens a Lib. V. & deſinens in Libro X. Vbi notandum Librorum quinti, & ſexti numerationem Graecam, litteris έ & ϛ' olim deſignatam, fuiſſe manu recentiori, ac parum accurata in litteras ϛ' & ζ' perperam correctam; ex quo factum eſt, ut Montfauconius, re minus diligenter conſiderata, a Libro VI. incipere Pollucis Onomaſticum, in ſuo Catalogo pronunciaret. Nos igitur ſingulorum initia, ac fines cum editione Gr. Lat. Amſtelaed. MDCCVI. fol. conferentes, comperimus, deeſſe totum Librum VII. ac Libri V. & VIII. Praefationes ad Commodum Caeſarem, praeter alia multa diſcrimina, in quibus ut plurimum cum iis Codicibus concordant, quorum in dicta editione variantes lectiones locupletiſſime recenſentur.

XII. pag. 163. Occurrit Anonymi fragmentum Geometricum, in quo agitur potiſſimum de Parabola. Inc. Ἐὰν μέλλωμεν παραβαλεῖν φιονδηποτοῦν χωρίον παρά τινα ἐυθεῖαν ἐυθεῖαν, κ. λ. Deſ. περιεχόμενον ὀρθογώνιον μέσον ἐςί. Cui adnectitur breviſſimum Excerptum aſceticum de Caritate, ut videtur e S. Paulli Epiſtolis deſumtum, quod inc. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, κ. λ.

XIII. pag. 166. Πολυαίνου Στρατηγικά. *Polyaeni Strategica*, ſive *de Stratagematis illuſtrium belli ducum Libri VIII. ad Impp. M. Antoninum & L. Verum*, perſpicuo & eleganti ſtylo conſcripti, quorum primi ſex Graecorum, ſeptimus Perſarum aliorumque Aſiaticorum, octavus Romanorum ac feminarum illuſtrium ſtratagemata continent. Horum autem nomina unicuique praefiguntur Libro, adiecto ſingulis numero ſtratagematum ad ipſos pertinentium. Liber I. inc. Τὴν μὲν κατὰ Περσῶν ϗ Παρθυαίων νίκην, κ. λ. Octavus vero mutilus eſt in fine, ut in editione Lugdunenſi apud Io. Torneſium MDXXCIX. 12. ex recenſione Iſ. Caſauboni. Deſinit enim in exemplo Lacaenarum mulierum in verbis, τοὺς μὲν δὴ καθεῖρξαν οἱ Σπαρτιᾶται· αἱ δὲ θυγατέρες τῶν . . . . . . Notandum praeterea deeſſe plurima ex Libro VI. nimirum quae ſequuntur poſt Καρχηδονίων exemplum uſque ad Σολυμῶνα, quemadmodum in ipſo etiam Capitum elencho, qui Libro praefixus eſt, recentiori manu fuit adnotatum; legitur enim ad vocem Αἰτωλοὶ haec notula: Ἐντεῦθεν τὰ ἐφεξῆς ὧα ἔχει, δηλονότι ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν μέχρι τοῦ Σολυμῶνος. Vbi autem defectus iſte incidit, folium vacuum relictum eſt. Hunc fortaſſe Codicem innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 484. ubi ait, Pancratium Maaſvicium. beneficio Iac. Gronovii V. C. nactum collationes Codd Mss. Florentini & Cantabrigienſis, Polyaenum vulgaſſe Lugd. Batavorum MDCXC. in 8.

XIV. pag. 284. Vltimo loco Anonymi fragmentum initio mutilum, in quo naturales quaedam pertractantur quaeſtiones, primo quidem de ſomniorum origine, ac deinde ſatis diffuſe de ventis. Incipit . . . . συμβαίνοντες ὄνειροι τῇ ἀναθυμιάσει τῶν πνευμάτων, ἤδονῶν κιβδήλων συμβαινόντων περὶ τὰς δόξας τὰς ὑποφαινομένας τῷ λογιςικῷ τῆς ψυχῆς κ. λ. Deſ. ταῦτα, οἶμαι, αὐτάρκως περὶ ἀνέμων γενέσεως, ϗ ὡς ἐνῆν ἀπεςείλαμεν· σὺ δὲ, ὦ φίλη κεφαλή. μετὰ ἐμμελοῦς ἀναγνώσεως κρῖναι τὰ κείμενα, ϗ εἴ τι παρεῖται, δήλωσον ἀσμενέςατον· καὶ γὰρ κἀκεῖνο πληρώσομεν· ἐπεὶ ὁ θέλω διὰ λόγον τὰς σὰς μούσας ὑβρίζεσθαι, ἢ κολοβοὺς τὰς φιλικὰς εἰργάζεσθαι χάριτας· ἐγὼ δὲ τέως τοῦ περὶ ὀνείρων γενέσεως ἄρξομαι γράμματος. Videtur auctor ex hiſce poſtremis verbis tractatum de ſomniorum origine aggredi velle, qui tamen nullus occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saec. XIV. vetuſtate, ac madore in marginibus valde corruptus. Conſtat foliis ſcriptis 292.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

PRaecedit in prima pagina Index operum, quae continentur in Codice, quorum primum hoc praeceditur verſiculo: COD. II

Χριςὲ, δίδου πονέοντι τεὴν πολυολβον ἀρωγήν.
Chriſte, da laboranti tuum perbeatum auxilium.

Operum vero ſeries ſequens eſt:

I. pag. 2. Πλουτάρχου περὶ τύχης. *Plutarchi de Fortuna*. Oper. edit. Pariſ. typis regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 97.

II. pag. 4. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πότερον τὰ ψυχικὰ, ἢ τὰ σωματικὰ χείρονα. *Eiuſdem, animi ne, an corporis adfectiones ſint peiores*. Ibid. pag. 500.

III. pag. 6. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ δεισιδαιμονίας. *Eiuſdem de ſuperſtitione*. Ibid. pag. 164.

IV. p. 14. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, πότερον τὰ Ῥωμαίων πράγματα τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiuſdem, virtuti ne, an fortunae tribuenda Romanorum facta?* Ibid. p. 316. ubi inſcribitur, *de fortuna Romanorum*. In calce inſequentes adſcribuntur verſiculi:

Γέρων ἐραςθεὶς, ἐσχάτη κακὴ τύχη.
Βίος βίου δεόμενος, οὐκ ἔςι βίος.
Senex amator, ultimum infortunium.
Vita vitae indigens, non eſt vita.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς. *Eiuſdem de Alexandri fortuna, vel virtute*, Oratio I. Ibid. p. 326.

VI.

Digitized by Google

VI. pag. 31. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ, πῶς χρὴ τὸν φιλόσοφον πολιτεύεσθαι. *Eiuſdem, quomodo oporteat philoſophum gerere Remp.* Ibid. pag. 798. ubi inſcribitur: Πολιτικὰ παραγγέλματα, *Praecepta gerendae Reip.*

VII. pag. 57. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν. *Eiuſdem de ſcite dictis Regum atque Imperatorum.* Ibid. pag. 172.

VIII. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ ἀποφθέγματα Λακωνικά. *Eiuſdem Apophthegmata Laconica.* Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. hoc enim unico paragrapho continentur *Laconica Apophthegmata, & Inſtituta*, quae in cit. edit. diſtincta reperies.

IX. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ συναγωγὴ ἱστοριῶν παραλλήλων Ῥωμαϊκῶν καὶ Ἑλληνικῶν. *Eiuſdem Parallela*, ſive *Hiſtoriarum Graecarum cum Romanis coniuncta recenſio*. Ibid. pag. 305.

X. pag. 135. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σαρκοφαγίας. *Eiuſdem de eſu carnium*, Oratio I. Ib. p. 993.

XI. pag. 138. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον. *Eiuſdem ad Principem ineruditum.* Ibid. pag. 779.

XII. pag. 142. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι. *Eiuſdem de vitando aëre alieno.* Ibid. pag. 827.

XIII. pag. 146. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίων καταγραφή. *Eiuſdem Capitulorum deſcriptio*, ſive *Quaeſtionum Romanarum ſolutio*. Ibid. pag. 263.

XIV. pag. 170. *b.* *Quaeſtiones Graecae.* Ibid. p. 291. In Codice tamen ſunt anepigraphae.

XV. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ Στωικῶν ἐναντιωμάτων. *Eiuſdem de Stoicorum repugnantiis.* Ib. pag. 1033.

XVI. pag. 224. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς. *Eiuſdem de virtute morali.* Ibid. p. 440.

XVII. p. 236. Τοῦ αὐτοῦ πολιτικὰ παραγγέλματα. *Eiuſdem Praecepta gerendae Reipublicae.* Ib. p. 798. Idem opus ac ſupra relatum §. VI.

XVIII. pag. 265. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ καλῶς εἴρηται τὸ, λάθε βιώσας. *Eiuſdem, an recte dictum ſit, latenter eſſe vivendum.* Ibid. pag. 1128.

XIX. pag. 268. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ αὐτάρκης ἡ κακία πρὸς κακοδαιμονίαν. *Eiuſdem, an vitioſitas ad infelicitatem ſufficiat.* Ibid. pag. 498.

XX. pag. 270. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲ ἡδέως ζῆν ἐστι κατ' Ἐπίκουρον. *Eiuſdem, ne ſuaviter quidem vivi poſſe ſecundum Epicuri decreta.* Ibid. pag. 1086.

Cod. Graec. chartac. Ms. in fol. min. Saec. XIV. a pag. 193. ad 199. itemque a pag. 282. uſque ad finem alia manu ſuppletus, variiſque identidem lacunis ſcatens. Conſtat foliis ſcriptis 289.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥΔΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MAXIMI PLANVDAE GRAMMATICE.

Ac praeterea

Alia multorum Opera.

COD. III I. pag. 1. ΜΑξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ γραμματικῆς. *Maximi Planudae de Grammatica* Dialogus, qui inſcribitur *Neophron & Palaetimus*. Inc. Πρὸ τῶν λόγων αὐτῶν, Παλαίτιμε, κ. λ. Deſ. οἷον ἐπιμελοῦνται τοῦ οἰκείου κτήματος. Exſtat & in Coisliniana Cod. CXCII. Catalog. pag. 245. & alibi. Huius Dialogi fere dimidium diverſa ac recentiori manu ſuppletum eſt.

II. pag. 65. Περὶ συντάξεως. *De Conſtructione* Anonymi Tractatus. Inc. Ἐξηπατῶ, αἰτιατικῇ· ἐξηπάτησε γὰρ τοὺς μαγείρους, κ. λ. Adiiciuntur pag. 69. miſcellanea quaedam, diverſa manu exarata, de maximis orbis terrarum montibus, inſulis, ac maribus, de ſeptem mundi miraculis, ac ſeptem hominis aetatibus, & alia huiuſmodi non magni momenti.

III. pag. 70. Ἐπιτάφιοι εἰς τὴν Παλαιολογίναν Θεοδώρου τοῦ πρωτασηκρῆτις τοῦ Νεοκαισαρείτου, ὅτι ζῶσα τούτους γραφῆναι ἐζητήσατο. *Iambi ſepulcrales* (XXX.) *Theodori Protaſecretis, ſeu primi a ſecretis Neocaeſaritae in Palaeologinam, quae ſibi adhuc vivens Epitaphium ſcribi curaverat.* Ii vero ſunt:

Εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὐκ οἶδα τίς τε καὶ πόθεν.
Τῶν εὐγενῶν; καὶ τοῦτο πῶς ἄν τις λέγοι;
Τῶν μᾶλλον ὀλβίων; ἀλλὰ μὴν πάντες ἄποροι.
Ἀλλ' εὐκλεής; τὸ κέρδος οὐχ ὁρῶ πόθεν.
Ἀλλ' εὐπρεπής; τὸ κάλλος ἡ γῆ δείκνυται.
Εἰμὶ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ μὴν πάλιν μένω.
Κἂν χοῦς ὁ πηλὸς, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα στέγει.
Ῥεῖ πᾶς ὁ χιτών. ἀλλ' ὑφίσταμαι πλέον.
Εἰς γῆν τὸ ῥυπαρὸν, ἀλλ' ἐγὼ καὶ βέλτιον.
Σκηνὴ τὸ παρὸν, εἰ δὲ καὶ μῖμον γέλως,
Ὅρα θεατά· μὴ γὰρ οὐκ ὄντως γέλως;
Ἤλθον παντ' εἶδος· εἶτ' ἀπελθοῦσα φθ. . . .
Ὀξὺς με καὶ γὰρ ὑπεδέξατο χρόνος,
Οὗ δὴ τὸ μὲν παρῆλθεν, οὐ γὰρ ἵσταται,
Τὸ δ' ἔστιν· ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ τόδε τρέχον.
Ποῦ δὴ τὸ λοιπὸν; εἰς τὸ μέλλον ἐκρύβη.
Περὶ δὲ τοῦ μέλλοντος εἶτε τίς λόγος;
Ὦ τίς ἐγὼ τίς; ἀγνοῶ γὰρ τὴν φύσιν.
Νηδὺς μὲν ἐξ αἵματος ὠργάνωσέ με,
Καὶ βαθὺς ἦν ἐντεῦθεν αὐτῆς ὁ γνόφος.
Ἐπεὶ δὲ καὶ προῆλθον εἰς φῶς αὐτίκα,
Πάλιν ἐπ' ἄλλον εὐτρεπίζομαι γνόφον,
Πλὴν εἴτε φῶς ἐκεῖνος, εἴθ' οὗτος γνόφος,
Εἴθ' ὃ βλέπω, φῶς, εἴθ' ὃ μὴ βλέπω, σκότος,
Οὐκ οἶδα σαφῶς, καὶ μὰ τὸν φθείροντα τάφον,
Ὃς ἐστι γαστὴρ τοῖς θανοῦσι δευτέρα.
Διαχθήσεται γὰρ ἄλλος ἐντεῦθεν τόκος,
Ὅταν ὁ πατὴρ καλέσῃ τῆς φύσεως,
Τῶν ὠδίνων γέμοντα τῆς δίκης χρόνον.
Μήτηρ με γεννᾷ, καὶ προμήτωρ λαμβάνει.

Et hoc quoque Carmen iambicum diverſae manui debemus.

IV. pag. 71. *Iulii Pollucis ad Commodum Caeſarem Onomaſtici Fragmentum.* Poſt Epiſtolam, quae inc. Ὦ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, πατρῷόν ἐστί σοι κτῆμα, κ. λ. ſequitur Index Capitum XV. cuius initium: Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ αἵ τε τῶν θεῶν καὶ δαιμόνων ὀνομασίαι, κ. λ. Tum Liber ipſe inc. Θεὸς, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες, κ. λ. Eſt Onomaſtici Liber I. ut in edit. Amſtelod. MDCCVI. fol. Vol. I. pag. 1. ſeqq. Deſinit in Capite, cui titulus, περὶ ὀδόντων, *de dentibus*. & eſt ſectio XXI. Capitis IV. Libri II. loc. cit. pag. 199.

V. pag.

Digitized by Google

V. pag. 87. Succedunt quaedam Plutarchi Opera, quorum primum anepigraphum quidem heic eſt, alibi vero inſcribitur, *Quomodo quis ſentiat ſe progreſſus feciſſe ad virtutem*. Incidit in cit. edit. Tom. II. p. 75.

VI. p. 97. *b.* Alteri titulus eſt: Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνοι τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Eiuſdem, quomodo quis adulatorem ab amico dignoſcere queat*. Ibid. pag. 48.

VII. pag. 124. *b.* Tertium item eſt anepigraphum, ſed in edit. inſcribitur: *de Curioſitate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 133. *Aelii Ariſtidis Panegyricus in Cyzico*. Inc. Ἅπασι μὲν, ὡς ἐγὼ νομίζω. Def. καὶ ἴσως μετρίως ἔχει. Exſtat in nupera edition. eius Operum Oxon. Gr. Lat. MDCCXXII. in 4. Tom. I. pag. 236.

IX. pag. 139. *b.* *Eiuſdem Oratio, ſeu Epiſtola ad Impp. M. Aurelium Antoninum & L. Aurelium Augg.* Inc. Πρότερον μὲν, ὦ θειότατοι βασιλεῖς, ἀγωνίσματα. Def. ϗ ἣν οὐδὲ πώποτ' ἂν ἤλπισεν. Ibid. pag. 512.

X. pag. 142. *Eiuſdem Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Inc. Ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες. Def. νῦν τε ϗ ὕστερον. Ibid. pag. 263. Harum vero trium Orationum Graecos titulos omiſimus, quia in Codice ſunt anepigraphae.

XI. pag. 145. Sequitur alia Oratio *ad Imperatorem quemdam*, cuius initium: Ἐπανήμει μετὰ τῶν ἱερῶν, ὦ βασιλεῦ, ϗ τὸ τιμᾶσθαι τὴν τῶν λόγων τέχνην, οὐ μόνον ὅτι μέρος τῶν ἱερῶν οὐκ ἐλάχιστον, κ. λ. Finis: καὶ τοσοῦτον ἅπαντας τοὺς Ῥωμαίους ἡγησαμένους τῷ χρόνῳ νικήσειεν ὅσον ἤδη ταῖς ἀρεταῖς. Cuius autem ſit, nondum comperimus; inter Ariſtidis quidem Orationes hoc initium minime licuit invenire.

XII. pag. 150. *b.* Occurrunt Epigrammata duo elegiaca. Primum dodecaſtichon, in quo ſcriptor ſuam deflet paupertatem, ita habet:

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος τὴν Ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαερτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
Ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέστασε, ϗ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, οὐκ Ἰθάκην.
Μῆνις Ἀχιλλῆος ϗ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
Οὐλομένης πενίης γράμματι κευσαμένῳ.
Εἴθε δὲ σὺν Δαοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
Πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
Ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὸν Ἀγαμέμνων
Τὴν δ' Ἑλένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

Alterum hexaſtichon de duobus ſurdis inter ſe litigantibus, ſequens eſt:

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο, καὶ πολὺ μᾶλλον
Ἦν ὁ κριτὴς τούτων δὴ δυσκωφότερος.
Ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν, τὸ ἐνοίκιον αὐτῷ ὀφείλειν
Μηνῶν πένθ', ὁ δ' ἔφη, νύκτω ἀληλεκέναι.
Ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς ἔφη, ἐς τί μάχεσθε;
Μήτηρ ἔσθ' ὑμῖν, ἀμφότεροι τρέφετε.

XIII. pag. 151. Συνεσίου ἐπιστολαί. *Syneſii Epiſtolae*, numero XXIX. quarum tamen poſtrema mutila. Eae vero ſunt, quae in edit. Pariſ. cit. anni MDCXXXIII. fol. deſignantur numeris XII. XIII. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXV. XXXVI. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII. XLIII. & LVII. quae quidem, uti diximus, deſinit imperfecte in verbis: καὶ Φοῖβος χειρόνων ἀνέκοψε. ϗ . . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 195. lin. 3.

XIV. pag. 159. *Phalaridis Epiſtolae XLI.* quae iuxta ſeriem, quam obtinent in Collectione Epiſtolarum Graecarum Cuiaciana Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. & quam retulimus ſupra pag. 247. ſeqq. ſunt ſequentes: nimirum LVII. tum a ſeptuageſima ſecunda uſque ad centeſimam incluſive. exceptis LXXVIII. LXXIX. XCII. & XCIV. quae deſiderantur: deinde CVII. CVIII. CIX. CX. CXI. CXIX. CXXI. CXXII. CXXIII. CXXXV. CXXXVIII. CXXXIX. CXLI. CXLIII. & CXLVIII. Ex hiſce epiſtolis quinquageſima ſeptima eſt *Abaridis ad Phalaridem*; ex ſeptuageſima ſecunda ſuperſunt tantum poſtrema, nimirum a verbis τεθνάναι κρίνας, κ. λ. (edit. cit. pag. 76. lin. ultima) octuageſima ſecunda inc. Κατ' ἐμοῦ μὴ πεπεισμένων Καμαριναίων, κ. λ. anepigraphae ſunt LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVI. LXXVII. LXXX. LXXXI. LXXXII. CXXXIX. & CXLIII. Tandem CXLI. inſcripta eſt *Polluci*, quae in edit. inſcribitur *Agemorto*. Hae tamen omnes diverſum ab editis ordinem obtinent. Initium enim fit in Codice a fragmento Epiſtolae LXXII. quae eſt *ad Periſthenem*; finis vero in Epiſtola CXXXIX. quae, uti diximus, in Codice eſt anepigrapha, in edit. vero *ad Arimachum*.

XV. pag. 168. *b.* Ἐπιστολαὶ Βρούτου. *Epiſtolae Bruti*, & aliorum reſponſivae ad Brutum, numero LXX. quarum ſeries concordat omnino cum illa, quam protulimus ſupra pag. 181. ſeqq. ex Codice XXXIII. Plut. XXXII.

XVI. pag. 174. *Cratetis Philoſophi Epiſtolae IV.* quae in Collectione Cuiaciana incidunt in pag. 347. Poſtremam vero haec pauca conſequuntur, quae cuius auctoris ſint, prorſus ignoramus: Ὁ ἀλαζὼν ἐμοὶ δοκεῖ ὄνομα κεῖσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις ϗ πλουσιωτέροις εἶναι, ἢ εἰσὶ, ϗ ἀνδρειοτέροις, καὶ ποιήσειν ἃ μὴ ἱκανοί εἰσιν, ὑπισχνουμένοις, ϗ ταῦτα φανεροῖς γενομένοις, ὅτι τοῦ λαβεῖν τι ἕνεκα καὶ κερδᾶναι ποιοῦσιν.

XVII. p. ead. *Epiſtolae III.* quarum prima inſcribitur, Πλάτων Διονυσίῳ, *Plato Dionyſio*, & inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ ϗ σε ἔχειν, κ. λ. aliae duae ſunt anepigraphae, quarum altera inc. Μεγίστη φυλακὴ τὸ μὴ γράφειν. Altera inc. Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς, κ. λ. Ex his ultima tantum occurrit in cit. Collect. pag. 309. eaque brevior, quam in edit. deſinit enim in verbis: τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσιν.

XVIII. pag. 175. Γεωργίου τοῦ Κυπρίου βίος ϗ ἐπιστολαί. *Georgii Cyprii Vita & Epiſtolae*. Vita inc. Πατρὶς μὲν τῷ συντεταχότι τὴν βίβλον Κύπρος ἡ νῆσος. Def. ὅπως ϗ περὶ τῶν εἰρημένων τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν. Georgii, ſeu Gregorii Cyprii, Patriarchae Conſtantinopo-

Digitized by Google

litani, vitam ex Codice Lugduno-Batavenſi primum Graece & Latine cum uberrimis notis in lucem protulit Fr. Io. Franc. de Rubeis Ordinis Praedic. Venetiis typis Io. Bapt. Paſquali MDCCLIII. 4. In Codice tamen alia pauca relatis verbis ſubiunguntur, quae in dicta editione deſiderantur. Inc. Εἰ μὲν ἐκ τῆς ἐντεῦθεν ψήφου ἐβεβαιοῦτο παρὰ τῷ ἀδεκάστῳ κριτῇ, κ. λ. Deſ. οὐδὲν ἡμᾶς εἰς τὴν ἄνω δίκην ὀνινήσει τὰ ὄντα βλέπουσαν.

XIX. pag. 178. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χρεία. *Eiuſdem Chria.* Inc. Σωκράτους μὲν ἐπαινέτην οἶμαι πάντα πρόθυμον, κ. λ. Deſ. ἄξιος δὲ καὶ τοὺς ἐπαίνους λαβεῖν ἔχει παρ' οὐδενός. Memoratur in Catalogo eius Operum citati Libelli pag. XXVII. §. XIII.

XX. pag. 180. Sequitur aliud Opuſculum anepigraphum, quod tamen comperimus eſſe *Eiuſdem Encomium in mare; ſive in univerſam aquarum naturam.* Inc. Θαυμάζειν μὲν τῶν πραγμάτων ὁπόσα ὑπερφυῆ, κ. λ. Definit imperfecte 10 verbis: κἂν αὖθις ἀφέλοις τῆς γῆς τὴν πᾶσαν ὑγρότητα, ἀσθενῆ τε ἴδοις καὶ ἀνυπόστατον, ταῖς ...... Edidit hoc Opus Graece Bonav. Vulcanius una cum Libello Ariſtotelis de Mundo, Lugduni Batav. apud Raphelengium MDXCI. in 8. Meminit illius in Bibliotheca Robertus Conſtantinus.

XXI. pag. 183. Fragmentum Orationis Demoſthenis *de falſa legatione* inſcriptae, quod incipit a verbis ..... καὶ παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων πρότερον τῇ βουλῇ, κ. λ. quae incidunt in eius Operum edit. Graec. Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. Tom. II. p. 202. lin. 45. Definit in verbis, μέγιστον ἐστι σημεῖον τοῦ διὰ τούτους πεισθέντας αὐτοὺς .... quae incidunt ibid. pag. 208. lin. 21.

XXII. pag. 189. *Epiſtolae quaedam prorſus anepigraphae*, quas poſt diuturnam mentis fluctuationem, earumque diligentem lectionem tandem divinando comperimus ad Maximum Planudem pertinere; ſunt autem XXIII. quarum prima, initio mutila, incipit a verbis ...... καὶ νικῶ λέγων, καὶ καθ' ὁμολογίαν πάντων κρατῶ, κ. λ. Vltima vero in fine imperfecta deſinit in verbis, καὶ οὓς γεννήματα ἐχιδνῶν ὠνόμαζε. τούτους .... Habentur Maximi Planudis Epiſtolae, uſque ad numerum CXXI. inferius in Cod. XXII. huius Plutei, ubi ſingularum initia proferimus: quas vero exhibet hic noſter Codex, eae ſunt, quae inibi a nona uſque ad trigeſimam primam incluſive deſcribuntur.

XXIII. pag. 205. *Georgii Cyprii Epiſtolae V.* ex pluribus fortaſſe, quae olim in Codice habebantur, nunc ſuperſtites, & quidem omnes anepigraphae. Prima inc. Οὐδ' ὁ τὸν βίον ἀπολιπών.

II. Χρυσοκαμπᾶς τις στρατιώτης.

III. Ἔστι μὲν ἀληθὴς κρίσις τοῦ Θεοῦ.

IV. Πανευτυχέστατε σεβαστοκράτορ.

V. Εἰκοστὴν εἶχεν ὁ Δεκέμβριος.

Huius Georgii Cyprii Epiſtolas CXCI. cum auctoris Encomio, inter eius Opera inedita recenſet Fabricius B. G. Vol. VI. pag. 605. ſingularum vero inſcriptiones, & initia diligentiſſime profert Lambecius Commentar. Biblioth. Caeſar. Vindob. Tom. VIII. pag. 511. ſeqq. ubi noſtras reperies ſub numeris CXXVIII. CXXIX. CXXX. CXXXI. & CXXXII. Nomina etiam eorum, ad quos ſcriptae ſunt, ac numerum videre eſt in cit. Vitae edit. pag. XXVII. ſeqq. ubi ait editor: *Lambecius & Neſſelius in Cod. Vindob. epiſtolas numerant tantum CXCI. Multo plures in aliis adſervari bibliothecis adnotat Caſimirus Oudinus.* Ac revera ipſemet Rubeus CCXV. enumerat.

XXIV. pag. 213. *Ariſtidis Panathenaica Oratio* cum ſcholiis marginalibus in primis undecim (1) tantum paginis; nam reliqua ferme omnia recentiori manu ſuppleta ſunt. Oratio inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιὸς, κ. λ. Deſ. ὥς περ καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πόλις. Scholia vero inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἕλλησιν. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τοῦ χρόνου ἐκβαλλομένους, τούτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐστι, δεικνὺς, ὡς καὶ τὴν ἐκ τοῦ χρόνου μαρτυρίαν ἴσχει ὁ νόμος, κ. λ. Scholiaſtem Ms. Graecum in hanc Orationem laudat Fulvius Vrſinus ad Simonidis fragmenta pag. 331. Vide Fabr. B. G. Vol. IV. pag. 380. Oratio exſtat in nupera editione Oxonienſi T. I. p. 91. Scholia vero videntur diverſa ab editis.

XXV. pag. 279. Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, Βίοι σοφιστῶν. *Eunapii ex Libro inſcripto, Vitae ſophiſtarum*, Libanii vita. Inc. Λιβάνιον Ἀντιοχεία μὲν ἤνεγκεν. Deſ. ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων. Sophiſtarum Vitae, auctore Eunapio Sardiano, prodiere primum Graece e Ioannis Sambuci Pannonii Tirnavienſis bibliotheca Antuerp. typis Plantinianis MDLXVIII. 8. cum caſtigationibus ad calcem Hadriani Iunii, Hormani; deinde Graece & Latine emendatius ex duobus Mss. Palatinis, cura Hieronymi Commelini Heidelb. MDXCVI. 8. eaque editio recuſa poſtmodum fuit Colon. Allobr. MDCXVI. in 8. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 232. ubi ſe novam ipſarum editionem, Mss. Medicei, Barberini, Remenſis, Regii Pariſienſis, duorumque Mediolanenſium ope emendatiorem, daturum pollicetur. Fuit Eunapius iſte religione Ethnicus, & Chryſanthio, qui conſobrinam eius Meliten habuit uxorem, praeceptore uſus, Rhetor, & Medicus; nam & matutinas horas aliis arte rhetorica imbuendis aliquandiu impendiſſe, & medicae artis peritum fuiſſe patet ex ipſius verbis in Chryſanthio pag. 153. & 156. Huic praeterea Tetrabiblon ſuam inſcripſit Oribaſius Medicus, λογιώτατον appellans. Vide plura de hoc apud Fabric. loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. diverſis manibus exaratus, ac pluribus in locis manu Saec. XVI. ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 280. cuius quidem recenſio quot fuerit difficultatibus obſita, vix credibile eſt:

(1) Montfauc. ait *tredecim*, quod falſum eſt.

eſt: Operum enim, quae in eo continentur, pleraque anepigrapha, alia ob erebras Codicis mutilationes etiam acephala, alia denique ſuo loco mota, & huc inſerta, ſuis quaeque auctoribus vindicare, non mediocris patientiae fuit, ac laboris: & niſi qui ſedulo operi manum imponat, rei difficultatem perſuadere ſibi ſatis queat. Ipſius Montfauconii diligentiam, ac ἐμπειρίαν in evolvendis veterum membranis non vulgarem multa ex hoc Codice effugerunt: de iis enim, quae recenſuimus in paragraphis X. XII. XVI. XVII. XX. XXI. & XXII. ne verbum quidem in eius Catalogo occurrit: ex Phalaridis praeterea Epiſtolis, novem priores, utpote anepigraphas omiſit, quum ipſarum initium ab octogeſima tertia fecerit *Meliſenſibus* inſcripta, quae eſt decima in Codice.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

COD. IV. I. pag. 1. ΠΟ'τερα τῶν ζώων φρονιμώτερα, τὰ χερσαῖα, ἢ τὰ ἐνύδρια. *Terreſtria ne, an aquatilia animalia ſint callidiora*. In edit. cit. Tom. II. pag. 959. (per errorem 459.)

II. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ ἑπτὰ σοφῶν συμπόσιον. *Eiuſdem ſeptem Sapientum Convivium*. Ibid. pag. 146.

III. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ περὶ παίδων ἀγωγῆς, *Eiuſdem de liberis educandis*. Ibid. p. 1.

IV. pag. 46. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς ϗ κακίας. *Eiuſdem de virtute, & vitio*. Ibid. pag. 100.

V. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς τις ὑπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο. *Eiuſdem de utilitate ex inimicis capienda*. Ibid. pag. 86.

VI. pag. 52. *b*. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν. *Eiuſdem, quomodo adoleſcens poëtas audire debeat*. Ibid. p. 14.

VII. pag. 69. *Eiuſdem, quomodo poſſit adulator ab amico internoſci*. Ibid. p. 48.

VIII. pag. 90. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως. *Eiuſdem, qua quis ratione ſeipſum citra invidiam laudare poſſit*. Ibid. pag. 539.

IX. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀοργησίας λόγος. *Eiuſdem de cohibenda ira dialogus*. Ibid. pag. 452.

X. pag. 106. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγος. *Eiuſdem de curioſitate liber*. Ib. pag. 515.

XI. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐθυμίας. *Eiuſdem de animi tranquillitate*. Ibid. pag. 464.

XII. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δυσωπίας. *Eiuſdem de vitioſo pudore*. Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 131. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλαδελφίας. *Eiuſdem de fraterno amore*. Ibid. p. 478.

XIV. pag. 143. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδολεσχίας. *Eiuſdem de garrulitate*. Ibid. p. 502.

XV. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀκούειν. *Eiuſdem de auditione*. Ibid. pag. 37.

XVI. pag. 164. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυφιλίας. *Eiuſdem de amicorum multitudine*. Ibid. pag. 93.

XVII. pag. 168. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοπλουτίας. *Eiuſdem de divitiarum cupiditate*. Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 172. *b*. Πότερον ψυχῆς, ἢ σώματος ἐπιθυμία ϗ λύπη; *Utrum ſit animae, an corporis adfectio concupiſcentia, & maeror*. Inc. Ἡ μὲν πρόθεσις περὶ ἐπιθυμίας γέγονε καὶ λύπης. Deſ. περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμβλὺ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐ δυσκίνητον. Neque huius, neque ſequentis Opuſculi titulus, aut initium occurrit in cit. Plutarchi Operum edit.

XIX. pag. 175. *b*. Εἰ μέρος τὸ παθητικὸν τοῦ ἀνθρώπου ψυχῆς, ἢ δύναμις; *Utrum, quod eſt in homine paſſionibus obnoxium, ſit animae pars, an potentia*. Inc. Περὶ τῆς παθητικῆς καὶ ἀλόγου ζωῆς, πότερα μέρος ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς, κ. λ. Deſinit imperfecte in verbis: ἐνδίδωσι γὰρ ἅπασα δύναμις τινὰ ἀφ' αὐτῆς ἀποῤῥοιαν τῷ . . . . . tum duo folia vacua relicta ſunt.

XX. pag. 178. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θείου βραδέως τιμωρουμένων. *Eiuſdem de his, qui ſero a numine puniuntur*. Ibid. p. 548.

XXI. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ. *Eiuſdem, quomodo quis ſuos in virtute paranda ſentire poſſit profectus*. Ibid. pag. 75.

XXII. pag. 206. Τοῦ αὐτοῦ, πότερον ὕδωρ, ἢ πῦρ χρησιμώτερον. *Eiuſdem, aqua ne, an ignis ſit utilior*. Ibid. pag. 955.

XXIII. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τοῦ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσθαι. *Eiuſdem, quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

XXIV. p. 217. Sequuntur Τοῦ αὐτοῦ παράλληλα, *Eiuſdem Parallela*. ac primo quidem Φιλοποίμην, *Philopoemenis vita*. Cit. edit. Tom. I. pag. 356.

XXV. pag. 229. Τίτος. *Titi vita*. Ibid. p. 369.

XXVI. pag. 242. *b*. Πελοπίδας. *Pelopidae vita*. Ibid. pag. 277.

XXVII. pag. 262. Μάρκελλος. *Marcelli vita*. Ibid. pag. 298.

XXVIII. pag. 282. Ἀλέξανδρος. *Alexandri vita*. Ibid. pag. 664.

XXIX. pag. 323. Καῖσαρ. *Caeſaris vita*. Ib. pag. 707.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. cum aliquot Angeli Politiani notulis. Conſtat foliis ſcriptis 357.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

I. pag. 1. P*Lutarchi, quomodo quis ſuos in virtute paranda ſentire queat profectus*. Exſtat cit. edit. T. II. pag. 75. COD. V.

II. pag. 9. *Eiuſdem, de his qui ſero a numine puniuntur*. Ibid. p. 458.

III. pag. 26. *Eiuſdem de utilitate ex inimicis capienda*. Ibid. pag. 86.

Digitized by Google

IV. pag. 32. *Eiuſdem, quomodo deceat adoleſcentem audire poëmata*. Ibid. p. 14.

V. pag. 46. *Eiuſdem, quomodo poſſit adulator ab amico internoſci*. Ib. p. 48.

VI. pag. 69. *Eiuſdem, de ratione, qua quis ſe ipſum citra invidiam laudare poſſit*. Ibid. pag. 539.

VII. pag. 76. *Eiuſdem de cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

VIII. pag. 85. *Eiuſdem de curioſitate*. Ibid. pag. 515.

IX. pag. 91. *b. Eiuſdem de animi tranquillitate*. Ibid. pag. 464.

X. pag. 102. *b. Eiuſdem de vitioſo pudore*. Ibid. pag. 528.

XI. pag. 109. *b. Eiuſdem de fraterno amore*. Ibid. pag. 478.

XII. pag. 122. *Eiuſdem de garrulitate*. Ib. pag. 502.

XIII. pag. 133. *b. Eiuſdem de auditione*. Ibid. pag. 37.

XIV. pag. 144. *b. Eiuſdem de multitudine amicorum*. Ibid. p. 93.

XV. pag. 148. *Eiuſdem de cupiditate divitiarum*. Ibid. pag. 523.

XVI. pag. 152. *b. Eiuſdem de fortuna*. Ib. pag. 97.

XVII. pag. 155. *Eiuſdem, animi ne, an corporis adfectiones ſint peiores*. Ibid. pag. 500.

XVIII. pag. 157. *Eiuſdem, utrum aqua, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

XIX. p. 160. *Eiuſdem de ſuperſtitione*, Ibid. pag. 164.

XX. pag. 167. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φυγῆς. *Eiuſdem de exſilio*. Ibid. pag. 599.

XXI. pag. 176. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Γάλβας. *Eiuſdem Galbae vita*, Tom. I. pag. 1053.

XXII. pag. 190. Τοῦ αὐτοῦ Ὄθων. *Eiuſdem Othonis vita*. Ibid. pag. 1066.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XIV. cuius duae primae, & ultimae quinque paginae alia manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 198.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

MOSCHOPVLI COLLECTIO NOMINVM ATTICORVM.

Ac praeterea

Alia eiuſmodi Thomae Magiſtri Collectio.

COD. VI I. pag. 1. ΤΩν ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, καὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν· συνετέθη δὲ ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον. *Nominum Atticorum Collectio ex Technologia Imaginum Philoſtrati, quam edidit ſapientiſſimus D. Manuel Moſchopulus, & ex libris poëtarum: heic vero diſpoſita eſt iuxta litterarum ordinem*, Inc. Τὸ α μόριον ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν, κ. λ. Deſ. οἷον, ὡς ὑβριλόν γε καὶ σὺ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Hanc ſyllogen primus in calce ſui lexici, cum Phrynicho, Thoma Magiſtro & Ammonio iam antea vulgatis, edidit in lucem Franc. Aſulaous Venet. apud Aldum MDXXIV. fol. poſtea Pariſiis recudit Michaël Vaſcoſanus MDXXXII. 8. Fuit autem Moſchopulus hic Byzantinus, Moſchopuli Creteoſis fratris filius, Thoma Magiſtro paullo iunior, & circa tempora captae Conſtantinopolis clarus, atque una cum aliis Graecis extorribus in Italiam profugus.

II. pag. 134. Ὀνομάτων καὶ ῥημάτων Ἀττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα, ἐκλεγεῖσα παρὰ τοῦ κυρίου Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. *Nominum ac verborum Atticorum ſelectio, quibus veterum probatiſſimi utuntur, & quaedam ipſorum adnotationes & differentiae ad invicem, collecta a D. Thoma Magiſtro*, & ordine litterarum diſpoſita. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσιν. Deſ. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Edita primum cum Phrynicho a Zacharia Calliergo Romae MDXVII. tum Venetiis, & Pariſiis, ut mox innuimus; noviſſime vero, cura Nicolai Blancardi emendatius & auctius Franequerae MDCXC. 8. Vide de hoc Thoma Magiſtro Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. ſeq. In fine legitur: Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα βίβλος τῇ κδʹ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ιβʹ ἰνδ. διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Τζαμμίας. *Abſolutus eſt hic liber die XXIV. menſis Iunii, ind. XII. manu mei Manuelis Tzammiae* (1).

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 309.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOPHTHEGMATA.

Ac praeterea

Eiuſdem alia Opera.

I. pag. 1. IN prima Codicis pagina Franciſci Philelphi, viri celeberrimi, gentilitia ſtemmata occurrunt; mox litteris grandioribus inſequens legitur titulus: Πλουτάρχου Βασιλέων ἀποφθέγματα, καὶ ἡγεμόνων, καὶ νομοθετῶν, καὶ αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν τῶν ἐνδοξοτάτων. *Plutarchi Apophthegmata Regum, & Ducum, & Legiſlatorum, & Imperatorum, & aliorum virorum celeberrimorum* ad Traianum. Cit. edit. T. II. pag. 172. COD. VII.

II. pag. 40. *Eiuſdem Apophthegmata Laconica*. Ibid. pag. 208.

III. pag. 77. *Eiuſdem de Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

IV. pag. 88. *b. Eiuſdem, aqua ne, an ignis utilior*. Ibid. pag. 955.

V. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐκλελοιπότων

(1) Non huius meminit Scriptoris Montfauc. in Palaeogr. Graeca.

τῶν χρηστηρίων. *Eiuſdem de oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

VI. pag. 123. *Eiuſdem, quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

VII. p. 131. *Eiuſdem, utrum animalia terreſtria, an aquatilia ſint callidiora*. Ibid. p. 959.

VIII. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ὁμήρου. *Eiuſdem de Homero*, ſive *Homeri vita*, Plutarcho vulgo tributa, quae cum Homero Florentinae editionis A. MCCCCLXXXVIII. & alibi ſaepius edita eſt, at in Plutarchi editionibus pleriſque hactenus deſiderata, de qua vide Fabricium Bibl. Graec. Lib. II. Cap. I. §. IV. In fine rubris litteris adnotatum eſt ſcriptoris nomen in hunc modum:

Ἠθῶν ἐςὶ τέλος Πλουτάρχου σώφρονος ὧδε,
Οὗπερ Ἀθηναίοις γεγραφὼς Ἀντώνιός ἐςι,
Φραγκίσκου δ' ἀναλώμασι σπουδῇ τε Φιλέλφου.
Ἐτελειώθη ἐν Σήνῃ τῇ τῆς Τυῤῥηνίας ἔτει ἀπὸ Χριςοῦ γεννήσεως ͵αυλϛ'. Φεβ. α'.

Moralium heic finis eſt libri Plutarchi ſapientis;
Qui Athenienſium commodo hunc ſcripſit, eſt Antonius (1),
Sumtibus autem & hortatu Franciſci Philelphi.
Abſolutus eſt Senis, Provinciae Etruriae, anno a Chriſti ortu MCCCCXXXVI. *Kal. Februar.*

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 205.

ΣΧΕΔΟΙ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ.

SCHEDAE MOSCHOPVLI.

Ac praeterea

Ariſtidis Panathenaica Oratio.

COD. VIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου σχέδους, ὅπερ διωρθώθη παρὰ τοῦ σοφωτάτου & λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Initium primae ſchedae, quae correcta eſt a ſapientiſſimo & eloquentiſſimo D. Manuele Moſchopulo*. Intellige vero ſchedas Grammaticas, ſeu brevia exempla Graecanicae constructionis a D. Manuele Moſchopulo propoſita cum amplis eiuſdem in eadem meditationibus. Inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. Def. τὸ δεύτερον ὠτίσω, τὸ τρίτον ὠτίσατε. Idem omnino Opus cum illo, quod recenſuimus in Codice VII. Plut. LV. §. IV. paucis tantummodo exceptis in fine. Notandum in hoc Codice paullo ante finem huius Grammaticae unum folium deeſſe, nimirum inter pag. 94. & 95.

II. pag. 96. *b. Ariſtidis Rhetoris Panathenaica Oratio*, ut in Cod. III. huius Plut. §. XXIV.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis 147.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI OPERA VARIA.

Plutarchi Opuſcula LXXXXII. cura & emendatione Demetrii Ducae impreſſa, quibus praemittuntur Aldi Pii Manutii Romani Epiſtola Latina ad Iacobum Antiquarium Peruſinum, quae ita clauditur: *Libuit heic ſubiungere hendecaſyllabos, quot, quum veni ad te Mediolanum, luſiſti extempore, prae ſummo gaudio adventus noſtri, ut faciant & hi fidem mutui amoris noſtri.* COD. IX.

Aldus venit en, Aldus ecce venit,
Noſtrum ſinciput, occiputque noſtrum,
Mel, ſal, lac quoque, corculumque ſolus,
Graios altera, & altera Latinos
Qui apprendendo manu, reduxit omnes
In verum modo limitem, ſuperbos
Victores ſuperans Olympiorum.
Nunc, nunc, o iuvenes, ubique in Vrbe
Flores ſpargite; vere namque primo
Aldus venit en, Aldus ecce venit.

Accedit Index Graecus Plutarchi Operum, Hieronymi Alexandri Graecum Epigramma in laudem editionis, & Demetrii Ducae Graeca ad ſtudioſos praefatio.

In fine: *Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Aſulani ſoceri, Menſe Martio. M. D. IX.*

Cod. Graecus chartac. impreſſus in fol. Conſtat paginis 1050.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Continentur in hoc Codice Παυσανίου Ἑλλάδος περιηγήσεως, *Pauſaniae Graeciae deſcriptionis* Libri X. cum notis in margine. Prima pagina ab illuminatore elegantiſſime picta, numiſmata antiqua, & alia egregia exhibet ornamenta, ac prae reliquis militaria tropaea. Puerulus alatus, ac nudus ſtemma poſſeſſoris ſuſtinet, quod & in infima paginae ora rurſus exhibetur. Singulorum etiam Librorum initiales litterae elegantiſſima pictura ornatae ſunt. Nullam habuit de noſtris Pauſaniae Codicibus notitiam Ioachimus Kuhnius, qui ſuam editionem Pauſaniae, quae Lipſiae prodiit A. MDCXCVI. in fol. ipſorum ope adornare plurimum potuiſſet. COD. X.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 290.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

PAVSANIAS.

Eadem omnino *Graeciae Deſcriptio*, auctore Pauſania, quae in praecedenti continebatur Volumine, cum notis itidem marginalibus, ac litteris initialibus, auro variiſque coloribus elegantiſſime expreſſis. In prima COD. XI.

(1) Alterum Codicem ab eodem ſcriptore exaratum, cuius meminit Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 79. & 94. habemus infra Pl. LX: X.

ma pagina, floribus, fructibus, & volatilibus plurimum exornata, ipſius Pauſaniae, ut mihi videtur, effigies inſpicitur: in ipſius autem calce ſtemma poſſeſſoris quod inerat abraſum eſt. Clauditur Codex ſequenti amanuenſis ſubſcriptione: Μετεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν Ῥώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, μηνὸς Σεπτεμβρίου δεκάτῃ. *Tranſcriptus eſt praeſens liber Romae manu mea Ioannis presbyteri Rhoſi Cretenſis, anno a Chriſto nato milleſimo quadringenteſimo octuageſimo quinto, indictione tertia, die X. menſis Sept.*

Codex Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 282.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

POLLVCIS ONOMASTICVM.

COD. XII. Habetur in hoc Codice *Pollucis Onomaſticum*, Libris X. diſtinctum, cui praecedit Auctoris Epiſtola ad Commodum Imp. inde Capitum Libri primi Index, qui & aliis ſingulis praemittitur.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in 4. Saec. XV. optime ſervatus, ac eleganter ſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 187.

ΓΝΩΜΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΥΠΟ ΙΩ. ΜΟΝΑΖΟΝΤΟΣ.

SENTENTIARVM ELECTIONES COLLECTAE A IO. MONACHO.

COD. XIII. I. pag. 1. Γνωμῶν ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ Ἰωάννου μονάζοντος, τοῦ καὶ Γεωργίδου. *Sententiarum Eclogae, collectae ab Ioanne monacho, qui & Georgides dictus*, verſibus iambicis. Inc.

Ἀρχῆς καλῆς κάλλιστόν ἐστι καὶ τέλος.
Ἢ καπνὸν, ἢ ὄνειρον, ἢ ἄνθος κλόης.

Deſ.

Ὡς οὐδὲν εἶναι τὸν βίον διαγράφω.

Memoratur hoc Georgidae Opuſculum ab Allario in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 817.

II. pag. 2. Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ διάφοροι ἑρμηνευόμεναι κατὰ ἀλφάβητον. *Romanarum dictionum diverſarum interpretatio Graeca iuxta alphabetam*. Inc. Ἀνναλίων, ληγάτων, αἰτήσεων. Ἄκτος, πρᾶξις, ὑπόμνημα. Deſ. Φοῦργη, ἡ περὶ τὰς ἀλετῆς ἄμιγ . . .

III. pag. 4. *b*. Λέξεις Ῥωμαϊκαὶ ἑπόμεναι ταῖς ἄλλαις. *Dictiones Latinae aliis ſubſequentes*. Inc. Ἠμφαντοῦμ. ἀγωγὴ ἡ ἁρμόζουσα κατὰ τῶν κλήρων. Deſ. Φοδεράτοι, ὑπόσπονδοι. Πάτρων, προϊστάμενος.

IV. pag. 7. Occurrunt Quaeſtiones quaedam theologicae cum ſuis reſponſionibus, auctore Anonymo, quorum heic titulos, ut in Codice iacent ſubiecimus:

I. Πόθεν γέγονεν ἡ ἀσάφεια τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

II. Πόσαι παραδόσεις εἰσὶ τῆς θείας γραφῆς, εἴτουν ἀπὸ τοῦ Ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι, καὶ τίνες οἱ ταύτην ἑρμηνεύσαντες. Haec Quaeſtio eadem ferme eſt, paucis mutatis, cum illa, quam innuimus in Cod. III. Plut. VI. §. II. Catalogi pag. 87.

III. Ποσάκις καὶ πόθεν ἐπορθήθησαν οἱ Ἰουδαῖοι.

IV. Ἀρεταὶ ψυχῆς εἰσιν ιη.

V. Ἀρεταὶ σώματος.

VI. Τρεῖς δικαιοσύνας οἱ τὰ θεῖα σοφοὶ λέγουσιν εἶναι.

VII. Τρία θελήματα ἐπὶ Θεοῦ χρὴ ὑπολαμβάνειν.

VIII. Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν.

IX. Τί ἐστι τὸ ἐπὶ Ἐλισσαίου εἰρημένον, ποῦ ὁ θεὸς ἀφφῶ (ſic).

X. Περὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Θεοῦ.

XI. Περὶ τῶν ἐτῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς δεῦρο (ſic).

XII. Ποῦ ἐγράφη τὰ δ' εὐαγγέλια, καὶ τίνες ἀντίτυπα ἐγένοντο.

XIII. Ἡ δεκάλογος, ἣν ἐδέξατο ὁ Μωσῆς.

XIV. Ἑρμηνεία τῆς δεκαλόγου.

V. pag. 10. *b*. Ἀπορίαι καὶ λύσεις, ἃς ἡρμήνευσεν ὁ ὑψηλόνους Γρηγόριος κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. *Dubia, & ſolutiones, quas interpretatus eſt ſapientiſſimus Gregorius per interrogationem & reſponſionem*. Prima eſt, Τί Θεὸς, καὶ κατὰ τί Θεὸς, κ. λ. Vltima quaeſtio eſt: Καὶ τί ἴδιον αὐτῆς; (nempe θεότητος) Reſp. αἱ ἑκάστου προσώπου ἰδιότητες.

VI. pag. 12. Εὐσεβίου ἐκ τῶν χρονικῶν. *Euſebii ex Chronicis* Excerptum de adventu D. N. I. C. ſecundum carnem. Inc. Μετὰ γὰρ τὸ πληρωθῆναι, κ. λ.

VII. pag. ead. Περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων. *De apparitione* (ſive adventu) *Domini ex Conſtitutionibus Apoſtolicis* Excerptum. Inc. Ἐτέχθη μὲν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, κ. λ. Deſ. ἀνελήφθη δὲ ταχέων τρίτῃ, ὥρᾳ θ' τῆς ἡμέρας.

VIII. pag. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν αὐτῶν. *Eiuſdem ex iiſdem*, aliud Excerptum. Inc. Τούτων δὲ οὕτως εἰρημένων τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐστὶν ἐπισημάνασθαι. Deſ. αἱ παρ' αὐτῶν εὑρίσκονται ψῆφοι.

IX. pag. 13. *b*. Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας διαίρεσις εἰς τοὺς ψαλμοὺς πρὸς Καισάριον μοναχόν· μετεγράφη δὲ κατ' ἐπιτομήν. *Athanaſii Archiepiſcopi Alexandrini diviſio in Pſalmos ad Caeſarium monachum; tranſcripta autem eſt in compendium* (1). Inc. Πᾶσα μὲν ἡ θεία γραφὴ διδάσκαλός ἐστιν ἀρετῆς. κ. λ. Sequuntur deinde alia Capita, quorum tituli ſunt:

Περὶ τοῦ κατασφραγίσαι,

Πε-

(1) Excerpta videtur ex Epiſtola S. Athanaſii Arch. Alexandrini ad Marcellinum Oper. edit. Parif. A. MDCXCVIII. Tom. II. pag. 982.

Περὶ τῶν κατηχουμένων.
Περὶ τῆς προσκομιδῆς.
Περὶ τοῦ εἰλητοῦ.

Deſioit in quibuſdam brevibus quaeſtionibus, & reſponſionibus, qoarum poſtrema eſt: Καὶ τί ἐςιν ἄνθρωπος; Reſponſio deſ. ἐςεόμενον ὄργανον κατάσκοπον βία, γῆς ἀπάντημα.

X. pag. 16. Ἱππολύτου περὶ τῶν ιβ΄ ἀποςόλων, πῦ ἕκαςος αὐτῶν ἐκήρυξεν, καὶ ποῦ ἐτελειώθη. *Hippolyti de XII. Apoſtolis, ubi ſinguli ipſorum praedicarunt, & ubi mortui ſunt.* Primus Petrus. Inc. Πέτρος μὲν ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, κ. λ. Vltimus Paullus. Deſ. ἐν Ρ'ώμῃ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς θάπτεται ἐκεῖ. Quid ſimile exſtat etiam in Codice XXXII. Plut. IV. §. III. Dorotheo Tyri Epiſcopo tributum, Catalogi noſtri pag. 553.

XI. pag. ead. *b.* Capita quaedam ſententiarum ex SS. Patribus, Scriptura, & aliis auctoribus externis, quorom primum eſt Περὶ βίυ ἀρετῆς καὶ κακίας, *De vitae virtute & malitia.* Incipit a S. Baſilio: Ὥσπερ γὰρ τῷ πυρὶ αὐτομάτως ἕπεται τὸ φωτίζειν, κ. λ. Deſinunt in Capite Περὶ γυναικῶν, *De mulieribus.*

XII. pag. 19. Quaeſtiones quaedam *de rebus Eccleſiaſticis* uoa cum ſuis reſponſionibus. Tituli quaeſtionum ſunt:

Τί ἐςιν ἐκκλησία.
Τί ἐςι τράπεζα.
Τί ἐςι θυσιαςήριον.
Τί ἐςι κιβώριον.
Τί ἐςι βῆμα.
Περὶ καγγέλλων.
Περὶ κοσμίτα.
Περὶ ἄμβωνος.
Περὶ ἀνατολῆς.
Περὶ γονυκλισίας.
Περὶ ςεφάνυ.
Τί ἐςι ςολὴ ἱερέως.
Διὰ τί εἰσιν οἱ ἱερεῖς ἀπεζωσμένοι.
Περὶ τῦ τιμίου ἄρτυ.
Περὶ τῆς λόγχης.
Περὶ τοῦ οἴνυ καὶ τῦ ὕδατος.
Περὶ ἀντιφωνῶν.
Περὶ εἰσόδυ τοῦ εὐαγγελίου.
Περὶ τρισαγίου ὕμνυ.
Περὶ τῦ συνθρόνυ.
Περὶ τῦ καθίσαι.
Περὶ τοῦ προκειμένυ.
Περὶ τοῦ ἀποςόλυ.
Περὶ τῦ ἀλληλυΐα.
Περὶ τοῦ θυμιατηρίου.
Περὶ τοῦ εὐαγγελίυ.
Περὶ τῶν δ΄ εὐαγγελίων.
Περὶ τῦ χερυβικῦ (ſcil. ὕμνυ.)
Περὶ τοῦ δίσκυ.
Περὶ τοῦ διακοκαλύμματος.
Περὶ τοῦ ἁγίυ ποτηρίυ.
Περὶ τοῦ καταπετάσματος.
Περὶ τῶν ῥιπιδίων, καὶ διακόνων.
Περὶ τῆς ἁγίας δωρεᾶς.
Περὶ τοῦ ὕδατος.
Τῦ ἁγίυ Μαξίμυ, τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.
Περὶ τῦ ἀμήν.
Περὶ τοῦ σημαντηρίου.
Περὶ τοῦ ἐπικεκυφῶς ποιεῖν τὴν ἱερίαν (ſic).
Περὶ τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν ἡμῶν.
Περὶ τῦ ἁγίυ βαπτίσματος. Quae quidem Capita propter paginas praepoſtere collocatas confuſa mirum in modum ſunt.

XIII. pag. 31. Breviſſimum Excerptum cootinens librorum ſacrae Scripturae cum veteris, tum novi Teſtamenti enumerationem.

XIV. pag. ead. *b.* Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς α΄ συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. *Canones ſanctae & oecumenicae primae Synodi Nicaenae,* oumero XXXII. Primus Περὶ Ἀκεσίυ ἐπισκόπου τῶν Ναυατιανῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, *De Aceſio Epiſcopo Navatianorum, & iis qui cum illo erant,* inc. Κινεῖ δὲ ἡμᾶς ἡ τῦ βασιλέως πίςις καὶ ἑτέρυ πράγματος ἐπιμνησθῆναι. Vltimus Περὶ τοῦ ἀνοσίυ Μελετίυ, *De impio Meletio,* deſ. ἅπερ περὶ τῆς τύτυ νεωτεροποιΐας ἐνομοθέτησεν. Exſtant in Magna Conciliorum Collectiooe Albriziana Tom. II. pag. 238.

XV. pag. 35. Sequuntur varia *Opuſcula Iuridico-Canonica.* Primum Capitibus LXXXVII. comprehenſum, & ex Iuſtiniani Conſtitutionibus excerptum, idem eſt cum illo, cuius notitiam dedimus Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi noſtri pag. 402. §. LVI. quem vide, & habetur etiam in Bibl. Taurin. Catalogi Part. I. pag. 96. Cod. XXVI. ubi ſingulorum Capitum elenchus adfertur. In noſtro tamen Codice Collectoris nomen (Theodori ſcilicet Balſamonis) reticetur.

XVI. pag. 46. *Tractatus alter Iuridico-Canonicus,* Capitibus conſtans XXV. quibus totidem Imperatorum Conſtitutiones ad res Eccleſiaſticas pertinentes continentur. Idem pariter eſt cum illo, qui habetur in Codice X. Plut. X. Catalogi noſtri pag. 478. §. VII. ubi ſingularum Conſtitutionum titulos, initium, ac finem protulimus. Exſtat etiam in memorato Codice XXVI. Bibl. Taurin. loc. cit. p. 104. ſeqq. Subiicitur heic alia Conſtitutio *contra laſcivientes, & iurantes per capillos, vel per caput Dei, & alia ſimilia,* quam iouuimus etiam in dicto Cod. VIII. Plut. IX. Catalogi noſtri pag. 400. §. XXXVIII.

XVII. pag. 70. *Collectio expoſitorum in Codice, Digeſtis, & Novellis Conſtitutionibus de Epiſcopis, Clericis, Monachis, rebus ſacris, atque etiam de Iudaeis & Haereticis,* qualis exhibetur etiam in memorato Codice X. Plut. X. loc. cit. pag. 480. §. VII. (corr. VIII.) ſed in hoc valde mutila, & propter male compactom Codicem, mirum in modum confuſa. Ex Titulorum itaque elencho, qui in dicto Codice ſunt tredecim, heic tres tantummodo priores ſuperſunt, quorum primus eſt Περὶ τῆς ἀνωτάτω Τριάδος, κ. λ. Collectio vero ipſa incipit pag. 71. a verbis: τοῖς νομοθετηθεῖσιν ἐν τῷ τελευταίῳ κεφαλαίῳ τῆς μέ διατάξεως, κ. λ. qoae in dicto Codice incidunt in pag. 300. *b.* & pertinent ad Titulum III. Deſioit in verbis: τῆς τὰ προγονικὰ συγγενικὰ διατυπώσης. Finis eſt diverſus.

XVIII. p. 88. *b. Heraclii Imperatoris Conſtitu-*

tio-

Digitized by Google

tiones III. ad Sergium Patriarcham Conſtantinopolitanum, quarum prima *de Epiſcopis, Clericis, & Monachis, ubi conveniri debeant*, & ſecunda *de numero Clericorum Conſtantinopolitanae Eccleſiae*, habentur in dicto Codice X. §. IX. & X. (corr. X. & XI.) tertia vero anepigrapha, quae in illo deſideratur, inc. Καὶ τὰ καλῶς τοῖς ἀνθρώποις πολλάκις ἐπινενοῆσθαι δοκοῦντα. Deſ. εἴτε καὶ λανθάνειν ὀφείλοντα τοὺς πολλούς. Tum rubris characteribus: Ἐξεδόθη τῇ η΄ καλανδῶν Μαΐων ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευόντων τῶν εὐσεβεστάτων καὶ αἰωνίων αὐγούστων Ἡρακλείου ἔτους θ΄. καὶ μετὰ τὴν ὑπατείαν αὐτοῦ ἔτους η΄. καὶ Ἡρακλείου τοῦ νέου Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ ἔτους ζ΄. ἰνδικτιῶνος ζ΄. Exſtat Tomo I. Iuris Graeco-Rom. p. 81. Iuſtell. Biblioth. Canonic. p. 1371.

XIX. pag. 92. *Orationes quaedam Eccleſiaſticae Latinae, Graecis characteribus expreſſae, & tabula Paſchatis & aliorum dierum feſtorum Eccleſiae ab anno* 6985. (Chriſti MCCCCLXXVII.) *indict. X.* (1) *uſque ad annum* 6994. (Chriſti MCCCCLXXXVI.) *indict. IV.* Haec omnia diverſa manu ſunt exarata.

XX. pag. 94. Vltimo tandem loco legitur *Collectio Legalis e Digeſtis, Inſtitutis & Novellis*, Titulis XXIII. comprehenſa, quorum praecedit Index. Primus eſt Περὶ νόμου δικαιοσύνης. Vltimus Περὶ ὅρου καὶ διαθέσεως γάμου. Collectio inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφυοῦς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος. Deſ. εἴ τις δὲ ἔκλεψεν αὐτὴν, ὑπόκειται τῇ κλοπῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. cuius paginae octo a num. 61. ad 69. ſunt membranaceae & manus antiquioris. Conſtat foliis ſcriptis 111.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΤΙΚΟΣ.

NICEPHORI SERMO CONTRADICTORIVS.

Seu potius

Nicephori Gregorae in Palamiticum Tomum Libri X. antirrhetici, & ex eiuſdem Hiſtoria Byzantina Excerpta quaedam.

COD XIV. I. pag. 1. ANtirrheticorum *Primus* ita inſcribitur: Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ λόγος ἀντιῤῥητικὸς πρῶτος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. Ὁ δὲ τοὺς δεσμοφύλακας ἐνταῦθα λαθὼν, καὶ εἰσελθὼν, καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθάγγελος, τῶν πάλαι φοιτητῶν καὶ συνήθων ἐστὶν εἷς, περὶ οὗ πλατύτερον εἴρηται ἐν τῷ κδ΄ λόγῳ τῆς καθολικῆς ἱστορίας αὐτοῦ (2). *Philoſophi Domini Nicephori Gregorae Sermo antirrheticus primus contra Palamiticum Tomum. Qui vero carceris caſtodes fallit, & ingreſſus cum eo loquitur, Agathangelus eſt, unus ex ſuis diſcipulis, ac familiaribus, de quo latius dictum eſt in eiuſdem univerſalis Hiſtoriae Libro XXIV.* Inc. Ὡς ἄσμενος ἀσμένοις ἥκεις ἀρτίως ὁ φίλος τοῖς φίλοις ἡμῖν, ὦ καλὲ Ἀγαθάγγελε. Deſ. κεκυρῶσθαι ψῆφον τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ.

II. pag. 13. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου β΄. *Eiuſdem Sermo antirrheticus II. adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπειδήπερ ἱκανῇ. Deſ. κἂν ἐν τριάδι κηρύσσηται.

III. pag. 31. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου γ΄. *Eiuſdem Sermo III. antirrheticus adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλὰ γὰρ ἐπιλείψει με χρόνου διάστημα. Deſ. ὅπερ ἄτοπον.

IV. pag. 47. Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου δ΄. *Eiuſdem antirrheticus Sermo IV. adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Καὶ τί δεῖ πολλάκις εἰρηκέναι τὰ αὐτά. Deſ. σύνθεσιν λέγειν ἐκβιασθήσεσθε.

V. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς ε΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiuſdem antirrheticus Sermo V. adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἐμὲ δ᾽ ἐκεῖνο. Deſ. λέγεσθαι.

VI. pag. 76. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιῤῥητικὸς ς΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiuſdem Sermo antirrheticus VI. adverſus Palamiticum Tomum*, & quidem in alios quatuor ſubdiviſus, nimirum

I. inc. Ἀλλὰ γὰρ οὕτω. Deſ. καὶ λατρείαν.

II. pag. 88. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεροι δογματικοὶ καὶ ἀντιῤῥητικοὶ λόγοι κατὰ τῶν δυσσεβῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων, διαλαμβάνοντες καὶ περὶ ἄλλων μὲν, μάλιστα δὲ περὶ τοῦ ἐν Θαβωρίῳ τῷ ὄρει φανέντος πάλαι φωτὸς, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν λαμπρὰν μεταμόρφωσιν. *Eiuſdem alii dogmatici & antirrhetici Sermones contra impia Palamae dogmata, in quibus agitur de aliis quidem rebus, praecipue vero de lumine, quod olim in monte Thabor apparuit, poſt claram Servatoris noſtri Transfigurationem.* Inc. Εἶεν, ὦ φίλων ἄριστε Πρωταγόρα. Deſ. ἕκαστα τὰ ἑξῆς.

III. pag. 95. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ. *Eiuſdem de eodem lumine Sermo, & contra Palamae dogmata.* Inc. Πρῶτον μέν. Deſ. ἀθλιώτερον.

IV. p. 106. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δ΄ περὶ τοῦ αὐτοῦ φωτὸς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Παλαμᾶ δογμάτων. *Eiuſdem Sermo IV. de eodem lumine, & contra Palamae dogmata.* Inc. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὁρατῆς. Deſ. καταλίποιτο στάδιον.

VII. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιῤῥητικὸς ζ΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ καὶ παρανόμου τόμου. *Eiuſdem Sermo antirrheticus VII. adverſus Palamiticum & iniuſtum Tomum.* Inc. Ἐγὼ δὲ πολλά. Deſ. διαπεφοίτηκεν.

VIII. pag. 130. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς λόγος η΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiuſdem antirrheticus Sermo VIII. adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν περί. Deſ. ἡγοῦμαί σοι ταυτί.

IX. pag. 139. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀντιῤῥητικὸς ἔνατος κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiuſdem Sermo antirrheticus IX. adverſus Palamiticum Tomum.* Inc. Περὶ μὲν οὖν συνέσεων. Deſ. ἐπελθεῖν.

X. pag.

(1) Male Montfaucon. ait *indict. prima*

(2) In Coisliniano quoque Catalogo idem hic titulus habetur, a Fabric. relatus B. G. Vol. VI. pag. 302.

X. pag. 151. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀντιῤῥητικὸς λόγος ι΄ κατὰ τοῦ Παλαμικοῦ τόμου. *Eiuſdem antirrheticus Sermo X. adverſus Palamiticum Tomum*. Inc. Νῦν δ᾽ ἐφ᾽ ἕτερα ἡμᾶς ὁ λόγος. Deſ. τὴν εὐσέβειαν. Scripſit igitur Nicephorus Gregoras in Tomum Palamiticum Libros X. antirrheticos in forma dialogi anno Chriſti MCCCLIII. quos ſtatim poſt promulgatum Tomum minatus erat ſe editurum, ut ex his Agathangeli verbis (eius Hiſt. Lib. XXV.) conſtat: πρὸς ἀντιλήψεις ἀνήνεγκας σχῆμα λόγοις ἀντιῤῥητικοῖς καταλύειν τὸν τόμον, ὃν αὐτοὶ κοινῇ καὶ λάθρᾳ συνθεῖναι τετολμήκασιν (1). In hos vero Libros Philotheus Patriarcha alios XII. Libros edidit, qui exſtant in Bibliotheca Regia num. 1996.

XI. pag. 161. Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ ἐκ τῆς β΄ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας αὐτοῦ. *Nicephori Gregorae ex ſecunda Romanae ipſius Hiſtoriae Parte* excerpti Libri, quorum primus eſt λόγος ἕβδομος τοῦ δευτέρου βιβλίου, τῆς δὲ ὅλης ἱστορίας ιη΄. *Liber VII. ſecundae Partis, generalis vero hiſtoriae Liber XVIII.* (2). Inc. Ἄλλα μὲν οὖν ἴσθι ἄν τινος ἦν. Deſ. κατάστασιν. Ante titulum vero huius primi Libri monitum amanuenſis legitur: Δεῖ γινώσκειν, ὡς οὐ κατὰ συνέχειαν ὅλοι οἱ λόγοι ἐγράφησαν, ἀλλὰ παρεκβολαί τινες, ὅσαι μάλιστα περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαλαμβάνουσιν ὑποθέσεως, καὶ τούτων δ᾽ οὐ μερικαί. *Sciendum eſt, non continuate exſcriptos fuiſſe hoſce libros, ſed excerpta quaedam, quae praecipue de Eccleſiaſtico tractant argumento, & ex his etiam partes quaſdam*.

XII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ὄγδοος. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Liber VIII.* in marg. vero adiicitur: Τῆς ὅλης ἱστορίας αὐτοῦ λόγος ιθ΄. *Generalis eius Hiſtoriae Liber XIX.* quod & ſequentibus uſque ad Librum XV. incluſive, ſervata numerorum ſerie, adiectum eſt. Inc. Ἐκείνῳ μὲν ἄν. Deſ. ἐγκαινίζεσθαι.

XIII. pag. 187. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος θ΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Lib. X.* Inc. Πολλῶν δ᾽ ἐπιῤῥεόντων. Deſ. τῆς ψυχῆς.

XIV. pag. 202. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ι΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Liber X.* Inc. Καὶ ταῦτα μέν. Deſ. κατὰ τῶν εὐσεβούντων διαβολῆς εἶεν.

XV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ἑνδέκατος. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Lib. XI.* Inc. τούτων δ᾽ ὅμως ἐχόντων. Deſ. ὁμοίως αὐτῷ βλασφημούντων.

XVI. pag. 228. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιβ΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Lib. XII.* Inc. Ἀλλ᾽ ἡμεῖς. Deſ. ἐν βραχεῖ.

XVII. pag. 239. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος τρισκαιδέκατος. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Liber XIII.* Inc. Ἐμοὶ δ᾽ ὃ καὶ τοῖς πρόσθεν. Deſ. τὸν νοῦν οἷον.

XVIII. pag. 249. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιδ΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Liber XIV.* Inc. Ἐμοὶ δὲ καὶ προτέρων προάγειν. Deſ. διηγήματι.

XIX. pag. 258. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος ιε΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Lib. XV.* Inc. Περὶ μὲν οὖν δή. Deſ. εὐσεβείας ὅρους. In fine ex intricatiſſimis litteris haec eruere potuimus. Εἰς αυξδ᾽ μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιϛ΄. *Anno MCCCCLXIV. menſe Octobri, die XVI.* Ἐγὼ ὁ πα.... Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ἔδωκά σοι τῷ κυρίῳ Ἀντωνίῳ μεταμίλοι (ita videtur) τόδε τὸ βιβλίον τὸ παρὸν, ἐνέχυρον διὰ ὑπερ.... ἑπτὰ τὰ ὅπόσα περίλαβον παρά σου· ἀπέδωκα καὶ περίλαβον. *Ego Pa.... Georgius Tribizius dedi tibi Domino Antonio Metamili hunc praeſentem librum, tamquam pignus, pro ſeptem hyperperis, quotquot a te accepi: dedi, & accepi*.

XX. pag. 266. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κη΄. *Eiuſdem Romanae hiſtoriae Liber XXVIII.* Inc. Ἄρτι δὲ τοῦ χρόνου. Deſ. μεθ᾽ ὁμιλοῦν ἔχοντες.

XXI. p. 278. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας λόγος κθ΄. *Eiuſdem Romanae Hiſtoriae Liber XXIX.* Inc. Ἄρτι δὲ τοῦ ἡλίου. Deſ. καινόν τινα καὶ τερατώδη τρόπον. Haec tamen totius Libri poſtrema non eſſe, inde patet, quòd immediate ſequatur novi Capitis titulus hoc pacto: Ὅτι ὁ βασιλεὺς Καντακουζηνὸς σὺν τριήρεσιν ἀπλισάμενος ἕνδεκα πορεύεται κατὰ τοῦ γαμβροῦ Παλαιολόγου πρὸς Τένεδον τὴν νῆσον. In quo definit etiam Codex: ſciendum eſt enim Capitum titulos, ſeu rerum notabilium ſummas, aliquando in margine, aliquando in ipſo contextu, rubris litteris exaratas exhiberi.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 282.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ.

PLVTARCHI APOMNEMONEVMATA.

Ac praeterea

Galeni Opera quaedam.

I. pag. 1. ΠΛούταρχος Τραϊανῷ τῷ βασιλεῖ. Ἀπομνημονευμάτων βιβλίον. COD. XV. *Plutarchus ad Traianum Imp. Liber Apophthegmatum* (3). Cit. edit. Tom. II. pag. 172.

II. pag. 141. Γαληνοῦ, ὅτι ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις ἕπονται. *Galeni Liber, quod animi mores ſequuntur corporis temperamenta*. Inc. Ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν. Deſ. τοιοῦτος δ᾽ Ἀθήνησιν ὀλίγοι. Exſtat inter eius Opera Gr. Lat. Pariſienſis edit. A. MDCLXXIX. curante Renato Charterio Tom. V. pag. 444.

III. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδῶν φιλοσοφίας. *Eiuſdem de ſpeciebus Philoſophiae*. Inc. Εἰς θεωρητικὸν καὶ πρακτικόν. Deſinit imperfecte in verbis, ἐμέτρουν τὴν γῆν καὶ ἐν .... Inter Operum Galeni inſcriptiones a Fabricio per ordinem alphabeti digeſtas B. Graec. Vol.

(1) De his antirrheticis Libris vide Boivinum in Gregorae Vita.

(2) Ex hoc ipſo Libro incipiunt eiuſdem Romanae Hiſtoriae ſelecta, quae habentur in Codice Vaticano, de quo Fabric. loc. mox cit. pag. 301. n. 4. & pag. 330. ubi etiam de variis illius editionibus.

(3) Alibi inſcribitur: Ἀποφθέγματα βασιλέων καὶ στρατηγῶν, κ. λ.

Vol. III. pag. 528. ſeqq. hic titulus non apparet.

Cod. Graec. membr. Ms. in 12. Saec. XV. cum notulis in margine rubris litteris exaratis. Conſtat foliis ſcriptis 223.

ΔΙΑΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ.

DIALECTI METROPOLITAE.

Seu potius

Georgii Metropolitae Corinthi, Herodiani, Tryphonis, & Heliae quaedam Grammatica.

COD. XVI. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου. *Incipiunt auſpice Deo Dialecti decerpti a maxime venerabili Metropolita Corinthi*, Georgio, ſive Gregorio, cognomento Pardo. Inc. Ἰδοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω, κ. λ. Deſ. τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. In hoc opere phraſes bene multae, multaque vocabula dialectis ſingulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur. Adſerit vero in praefatione Auctor, & Tryphonem Grammaticum, & Ioannem Philoponum, alioſque complures in hoc genere elaboraſſe, at neminem ſatis expoſuiſſe, quae ad ſingulas dialectos pertinerent. Habes etiam ſupra pag. 279. §. IX. licet in fine diverſum. Clauditur autem ſequenti amanuenſis ſubſcriptione barbare & analphabete exarata: Ἐτελειώθησαν οἱ παρόντες (ſic) διάλεκτοι ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ, ἡμέρᾳ δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν ὥρᾳ ιη'. ἡμέρᾳ δ' διὰ χειρὸς Νικολάου Ἀντωνίου Πιννέλλα τῆς πόλεως κομητάτου σαλεντίνου καλουμένης διὰ χάριτος Θεοῦ καὶ Ἰωάννου Ἀντωνίου πρίγκιπος Ταραντίνου, ἅμα καὶ λέντσης καὶ Λυππίας κόμητος. Ἐγράφη τὰς παρούσας διαλέκτους ἔτῶν ἀπὸ κόσμου κτίσεως ,ςϡνθ' συντρεχόντων, ἰνδ. ιε' ἐντυχέσης. *Abſolutae ſunt praeſentes dialecti menſe Novembri, die IV. eiuſdem menſis, hora XVIII. feria IV. manu Nicolai Antonii Pianella civitatis Comitatus Salentini dictae, gratia Dei, & Ioannis Antonii Principis Tarentini, & Comitis Tentiſvoram* (r), *& Lyppiae, anno a creatione mundi* 6959. (Chriſti MCCCCLI.) *indictione XV.*

II. p. 33. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν περὶ Ἡρωδιανοῦ σχημάτων. *Incipiunt auſpice Deo Herodiani ſchemata, ſeu figurae*. Inc. Σχῆμά ἐστιν ἐξαλλαξις φράσεως. Definit in figura, quae dicitur εἰκων, quae inc. Εἰκών ἐστι διαγραφὴ σώματος, κ. λ. Deſ. μελανόχροος, οὐλοκάρηνος. Inter Herodiani ſcripta deperdita reponi videtur a Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 11.

III. pag. 48. Περὶ τρόπων Τρύφωνος. *Tryphonis de figuris*. Inc. Φράσις ἐστὶ λόγος ἐγκατάστικος. Definit in figura, quae dicitur Παροιμία, cuius ultima verba ſunt, μήτε καὶ μέλι, μήτε μέλιττα.

IV. pag. 59. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν τῶν ἐν λέξει. *Eiuſdem de affectionibus dictionum*. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη, κ. λ. Deſ. τὰ γὰρ μονοσύλλαβα περισπᾶται. Idem Opus, in fine tamen diverſum, vide ſupra pag. 279. §. VII.

V. pag. 62. *b.* Sequitur brevis tractatus Anonymi *de pedibus & metris verſuum*. Inc. Πούς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν, κ. λ. Fortaſſe eiuſdem Tryphonis, quum & ipſum de metris ſcripſiſſe auctor ſit Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 48. citans Codicem LXXI. Barocc. in Bibl. Bodleiana.

VI. pag. 64. Ἡλιοῦ ἐλαχίστου μοναχοῦ Χάρακος πρὸς Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ περὶ διαφόρων μέτρων. *Heliae minimi monachi Characis ad Ioannem fratrem ſuum de diverſis metris*. Inc. Δέον ἐπίστασθαί σε, ὅτι τὸ ἰαμβικὸν μέτρον, κ. λ. Deſ. οἷον, Κάτοχα δ' ἐπτάδαμον καὶ τῶν ἀγαθῶν πολυδεύκεα. Nihil de hoc Helia Charace apud Fabricium occurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. propere, oſcitanter & analphabete ſcriptus. Conſtat foliis 71.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

MOSCHOPVLI GRAMMATICE.

Ac praeterea

Anonymi Grammatica quaedam.

I. pag. 1. *Manuelis Moſchopuli Rudimenta Grammaticae, quae dicuntur Schedae*, quae initio & fine penitus concordant cum illis, quae innuimus Codice VII. Plut. LV. § IV. ſupra pag. 245. COD. XVII.

II. pag. 85. Sequuntur alia permulta Grammatica, auctore Anonymo, ac fere eodem modo, ac Moſchopuli ſchedae, diſpoſita: nimirum aliqua primum ſententia, vel locus auctoris vel proſa, vel verſibus adfertur; tum analyſis, ſive orationis Grammatice examinandae ratio ſubiicitur. Inc. Τῆς ἐστι δυσχερείας καὶ ἀπέχεσθαί τε τῶν ἀγαθῶν οὐχ ὑπάρχον, κ. λ. Analyſis vero in hanc ſententiam initium eſt: Δυσχερείας ὄνομα θηλυκὸν, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ δυσχέρεια, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. duplici, ut videtur, manu exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 154.

ΠΛΗΘΩΝΟΣ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLETHONIS OPERA VARIA.

I. pag. 1. Πλήθωνος κατὰ Ἀριστοτέλους. *Plethonis adverſus Ariſtotelem*. COD. XVIII. Acephalus eſt hic Tractatus, & incipit a verbis . . . . . ἡμῖν αἱρετὸν ἔσται. ὁ πολύ τι διαφέρον λέγων τοῦ Ἐπικούρου, ὅς που ἡδονὴν τήν γε ψυχῆς τ' ἀγαθὸν τίθεται, κ. λ. Deſ. εἰδότας μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται. Forte hoc Opus idem eſt cum illo, quod ſub titulo *de Platonicae, atque Ariſtotelicae Philoſophiae differentia* editum eſt Baſi-

leae

(r) Ita vertit Montfaucon. in ſuo Catalogo, qui tamen hanc ſubſcriptionem adferre omiſit in Palaeogr. Graec.

leae MDLXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam tranſlatum, & Venetiis Graece apud Schotum cum Bernardini Donati Veronenſis paraphraſi in 8. Graece etiam viderat lucem Pariſiis MDXLI. in 8. cum eiuſdem Bernardini Dialogo *de eodem argumento*. Ms. habetur etiam in bibliotheca Veneta, Auguſtana, Ambroſiana Mediolani, Bavarica &c. Hic Libellus oppugnatus fuit a Georgiis duobus, Scholario, & Trapezuntio, ut adnotat Fabric. in notis ad Leonis Allatii Diatribam de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

II. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εἱμαρμένης. *Eiuſdem de Fato*. Inc. Πότερα ὥρισαί τε ᾗ εἵμαρται ἅπαντα ᾗ μέλλοντα. Deſ. ἱκανῶς εἰρήσθω. Habes Ms. & in aliis bibliothecis, ut Caeſar. Vindob. Cod. Philoſoph. CX. Catalogi Neſſel. Part. IV. pag. 67. §. XVI. Auguſtana, Ambroſiana, SS. Apoſtolorum Neapoli, & in Reg. Pariſ. Cod. MDCCCCXCVI.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν. *Eiuſdem de Virtutibus* Libellus. Inc. Α᾽ρετή ἐςιν ἕξις, καθ᾽ ἣν ἀγαθοὶ ἐσμὲν, κ. λ. Deſ. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια. Tum ſchematiſmus virtutum diviſionem in genera ac ſpecies repraeſentans ſubiicitur. Primus hunc Librum Graece & Latine edidit Adolphus Occo, medicus Auguſtanus, Baſileae typis Ioannis Oporini MDLII. in 8. Tum Graece tantum ex Bibliotheca Ioannis Sambuci Gulielmus Canterus Antuerpiae typis Plantinianis MDLXXV. fol. Exſtat Ms. & in biblioth. Regia Pariſ. Cod. MMVI.

IV. pag. 25. Α᾽ριςοτέλους περὶ ἀρετῶν. *Ariſtotelis de Virtutibus* Libellus. Inc. Ε᾽παινετὰ μέν εἰσι τὰ καλά. Deſ. τῆς δὲ κακίας ἐςὶ τὰ ἐναντία ταύτῃ. ἅπαντα δὲ τὰ τῆς κακίας ᾗ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐςίν. Inter Ariſtotelis Opera occurrit edit. Pariſ. Graec. Lat. A. MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. ubi finis aliquantum diverſus.

V. pag. 30. Τοῦ αὐτοῦ ὅρος ἀρετῶν ᾗ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Eiuſdem definitio virtutum, & vitiorum ex Moralibus*. Inc. Α᾽ρετή ἐςιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα, κ. λ. Deſ. ἕξεις ἄρα ᾗ αἱ ἀρεταὶ, ᾗ αἱ κακίαι, ᾗ οὔτε πάθη, οὔτε δυνάμεις. Eſt Excerptum ex eius Operibus Ethicis.

VI. pag. 34. Πλήθωνος τῆς ἑαυτοῦ βίβλου ἐπινομίς. *Plethonis ſui ipſius Libri Epilogus*, ſeu *Concluſio*. Inc. Α᾽ μὲν ὧν τῆς βίβλου ἐν ἀρχῇ ἡμῖν προὐτέθη. Deſ. ὅτ᾽ ἂν μείζω τῇ ἀληθείᾳ, ὅτ᾽ ἂν καλλίω εἶναι. ἀλλ᾽ ἡμεῖς . . . . Imperfectus libellus eſt, ac propterea ab eadem manu adſcriptum eſt in margine: Ζητητέον τὰ ἐπιόντα, εἰ ᾗ ἀνεύρετα. ἠφάνισαι γὰρ ὑπὸ Σχολαρίου, ὥς φασιν. *Quaerenda ſunt quae ſequuntur; licet a Scholario, uti dicunt, ſublata, reperiri vix poſſint*. Pertractantur autem in hoc quaeſtiones metaphyſicae de ſubſtantia nimirum, de Deo, de aeternitate, &c.

VII. pag. 41 Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Σχολαρίου πρὸς τὰ ὑπὲρ Α᾽ριςοτέλους συγγράψαντος. *Eiuſdem contra Scholarium pro Ariſtotele ſcribentem*, ſive *Eiuſdem reſponſio ad ea, quae in Ariſtotelis defenſionem Scholarius obiecerat*. Inc. Ε᾽πεὶ τὸ βιβλίον τῶν κατ᾽ Α᾽ριςοτέλους βλασφημιῶν ᾗ εἰς ἡμᾶς ὀψὲ προῆλθεν. Ε᾽γὼ μὲν οὐκ ὀψὲ, ὥς γε σὺ φῂς, ἀλλ᾽ ὅτε τὸ πρῶτον ᾐτήθην εὐθὺς ὑπεμψα, κ. λ. Deſ. ἡμῖν δὲ σὺ τὰ τοιαῦτα, ἴσα καὶ κυνιδίῳ μελιταίῳ τινὸς ὑλακαῖς διαλόγισαί τε ἤδη, ᾗ αὖθις λογισθήσεται. Habetur Ms. haec Plethonis Reſponſio & in aliis bibliothecis, ut Caeſarea Codice Philoſophico LXXIV. Catalog. Neſſel. Part. IV. pag. 43. §. I. Auguſtana, Altempſiana, Ambroſiana, Veneta &c. De hac controverſia circa Platonicae, & Ariſtotelicae philoſophiae differentiam aliquid attigimus ſupra pag. 275. Cod. XIII. Vid. Leonem Allatium in Diatriba de Georgiis, & eorum ſcriptis edit. Fabrician. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 747. ubi Libelli huius initium diverſum eſt, quia Scholarii verba, quae in noſtro Codice Plethonii verbis intermixta ſunt, lineolis in margine appoſitis diſtincta, inibi omittuntur. De hac re conſulere etiam iuvabit eruditam Boivini Diatribam inſertam Tom. I. Memoriarum Academiae Regiae Inſcriptionum &c. Pariſ. in 4. & Amſtelod. MDCCXIX. in 12.

VIII. pag. 86. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ ὑπὲρ Λατίνων τοῦ Νικαίας βιβλίον, ᾗ τῦ Νικαίας ἀπολογίαι· ᾗ τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος ἐπὶ τῷ τέλει ἀντίῤῥησις. *Eiuſdem adverſus Librum Nicaeni pro Latinis, cum eiuſdem Nicaeni reſponſionibus; & in fine ipſiuſmet Plethonis contradictio*. Inc. Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον, τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον, ἄρχεται μὲν τοῦ τῇ σφετέρᾳ ἀμύνειν δόξῃ, κ. λ. Deſ. περὶ ὧν ὃ δοκεῖ τοῖς ἡμετέροις, σὴν ἔγωγε χάριν σιωπῶ. Vbi notandum Nicaeni apologias, ſeu reſponſiones ad marginem eſſe adſcriptas. Vide quae de hoc Opuſculo adnotat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. cit. pag. 755. §. XXIV. & Fabricii notam in calce paginae.

IX. pag. 93. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ε᾽μανουῆλον περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πραγμάτων. *Eiuſdem ad Imperatorem Emanuelem de rebus Peloponneſiacis*. Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Ο᾽ μὲν πρὸς Ι᾽ταλίᾳ τὰς ἐν Πελοποννήσῳ δυναςεύοντας, κ. λ. Deſ. ᾗ τοῖς πᾶσι καλῶς ἕξουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν.

X. pag. 104. *b*. Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον περὶ τῆς Πελοποννήσου. *Eiuſdem Oratio ſymbuleutica, ſeu ſuaſoria ad deſpotam Theodorum de Peloponneſo*. Inc. Καὶ ἐν πλοίῳ κυβερνήτην νενόμισαι. Deſ. οὐδ᾽ ὅγε Η᾽σίοδος φαύλως λέγοντι ἔοικεν,

Αἰεὶ δ᾽ ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

Hae duae Orationes cum Latina Gulielmi Canteri interpretatione prodierunt Antuerpiae ex officina Plantiniana MDLXXV. in fol. ad calcem Eclogarum Phyſicarum & Moralium Ioannis Stobaei.

XI. pag. 120. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὴν δέσποιναν Ε᾽λένην. (in margine vero correctum eſt Υ᾽πομονήν.) *Eiuſdem Oratio funebris in obitu deſpinae Helenae*, ſeu *Hypomonis* Palaeologina. Inc. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων ᾗ ἡγεμόνων

Digitized by Google

των μητρί. Deſ. διμαρῦ πεπισευμένα. Exſtat Ms. etiam in Biblioth. Bodleiana, & Regia Pariſ. teſte Fabric. B. Gr. Vol. X. pag. 745. in not.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. exeuntis. Conſtat fol. ſcriptis 123.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ.

PORPHYRII QVAESTIONES IN HOMERVM.

Ac de Nympharum antro Commentarius.

COD. XIX. I. pag. 1. P*Orphyrii Homericae Quaeſtiones XXXII. ad Anatolium*, impreſſae in membrana ſine loco, & anno in 8. quibus deeſt primus quaternio, ſcilicet tota ſignitura α. Omnium primus Andr. Aſulanus edidit Venetiis MDXXI. 8. una cum eiuſdem Porphyrii Libello de Antro Nympharum, de quo infra.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ Πορφυρίου περὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ τῶν νυμφῶν ἄντρου. *Eiuſdem Porphyrii de antro Nympharum*, (Odyſs. XIII.) *allegorica, & philoſophica commentatio*. Poſt edit. Venet. uterque Porphyrii Libellus ſubiunctus ſcholiis minoribus in Homerum, quae Didymo tribuuntur, prodiit Argentorati MDXXXIX. 8. ac deinde Baſil. MDLI. 4. edente Ioachimo Camerario, & Iacobo Micyllo.

Cod. Graec. membr. impreſſus, initio mutilus. Conſtat foliis 30.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

PALAEPHATI DE INCREDIBILIBVS HISTORIIS.

COD. XX. I. pag. 1. ΠΑλαιφάτου περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν. *Palaephati de incredibilibus hiſtoriis* Libellus. Inc. Τάδε περὶ ἀπίστων συγγέγραφα τῶν ἀνθρώπων. Deſ. ὁ δὲ λόγος ἐντεῦθεν ἐλέχθη οὕτως. Prodiit primum Graece cum Aeſopi Fabulis &c. ex Aldi officina Venetiis MDV. fol. deinde ſeorſim Baſileae apud Io. Oporinum, Pariſiis, & alibi pluries. Integrum Palaephati Opus ad nos haud perveniſſe, praeter Suidae teſtimonium, qui Palaephato huic libros quinque ἀπίστων tribuit, oſtendunt etiam loca, quae ex Palaephato ſcriptores veteres adducunt, quaeque in hoc deſiderantur, ac praeterea Codicum quorumdam Mss. tituli, qui ita habent: Ἐκ τῶν τοῦ Παλαιφάτου περὶ τῶν ἱστοριῶν. Plura vide hac ſuper re apud Fabric. B. G. Vol. I. pag. 137. ſeqq.

II. pag. 14. Εἰκόνες Φιλοστράτου Λημνίου. *Imagines Philoſtrati Lemnii* Libris II. Primus inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται. Alter deſ. ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν, ut in editione Pariſ. Fed. Morelli MDCVIII. fol. a pag. 730. ad 831. In fine leguntur verſiculi:

Λημνίου ἑξήκοντα καὶ ἓξ λάχον εἰκόνες ὧδε
Τέρμα· Θεῷ δὲ μέλοι χ' ὃς τε πονῶν ἔχων.

Lemnii ſex & ſexaginta Imagines heic habuerunt Finem: Deo autem ſit curae & qui laborat, & qui poſſidet.

III. pag. 71. Φορνούτου θεωρία περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως. *Phornuti theoria de natura Deorum*. Inc. Οὐρανὸς, ὦ παιδίον, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν. Deſ. τῶν πόνων καὶ τῶν φροντίδων. Graece primus edidit Aldus cum Palaephato, de quo ſupra, Aeſopi Fabulis &c. qui in titulo quidem Libri Φορνούτου, in calce vero Κορνούτου nomine illum appellat.

IV. pag. 105. Ἐκφράσεις Καλλιστράτου. *Calliſtrati Deſcriptiones*. Prima εἰς σάτυρον, ὃς ἦν χωρίῳ, ἔνθα ἤσκητο, *In Satyram eo loci ſtantem, ubi exercitationes fiebant*, inc. Ἄντρον ἦν τι περὶ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας. Vltima εἰς ἄγαλμα Ἀθάμαντος, *In ſtatuam Athamantis*, deſ. καὶ κυμαίνειν διδιχείσης. In cit. edit. a pag. 864. ad 883.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 116.

ΝΕΜΕΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

NEMESII DE NATVRA HOMINIS ORATIO PER CAPITA.

T*Itulus interior fere conſimilis ita habet*: Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης. *Nemeſii Epiſcopi Emeſeni de Natura hominis Liber in Capita* (XLI.) *diviſus*. Caput I. inc. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς. Vltimum, quod inſcribitur, Διὰ ποίαν αἰτίαν αὐτεξούσιοι γεγόναμεν, deſ. τὰ αὐτὰ παρὰ πᾶσι. Hic Tractatus in fine longior occurrit in aliis huius Biblioth. Codicibus, nimirum Cod. II. & XXXV. Plut. VII. (in noſtro Graecorum Patrum Catalogo pag. 202. §. LXII. & pag. 298. §. XXV.) licet in ipſorum primo pauciores Capitum ſectiones appareant. Vide quae de hoc egregio Opere clar. Fabricius tradit B. G. Vol. VII. p. 550. quaeque nos adnotavimus in cit. pag. 202. Praeter editiones inibi a nobis memoratas, exſtat etiam Graece & Latine in Auctario Ducaeano Bibl. Patrum Pariſ. MDCXXIV. Tom. II. p. 466. COD. XXI.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 87. In fine rubris litteris legitur: *Mi coſtò il detto libretto dal Magnifico m. Zuan Griti 2. ſcudi d'oro con un rologio die 24. Maggio 1563. el qual gliè coppiado dal Monaſtier de Sancto Saba tis lauras de Hieruſalem Amen.*

ΜΑΞΙΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

MAXIMI EPISTOLAE.

Et alia eiuſdem Opuſcula.

I. pag. 1. ΕΠιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανού- COD. XXII.

Digitized by Google

νύδη. *Epiſtolae ſapientiſſimi & eloquentiſſimi monachi Maximi Planudis*, CXXI. quae quum editae nondum ſint, earum initia primum ſervato ordine, quo iacent in Codice, ac deinde per alphabetum digeſta exhibentur.

I. inſcribitur: Τῷ Αὐτοκράτορι.
Inc. Ἐπῄνεσα τὸ μέχρι τοῦδε σιγᾷν.
II. Τῷ τοῦ Αὐτοκράτορος αὐταδέλφῳ.
Ἐμάχετο παρ' ἐμοὶ τῶν τῆς σῆς βασιλείας, κ. λ.
III. Τῷ Φακρασῇ ὄντι Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Καλῶς ποιεῖς ἐπαινῶν με.
IV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν οἶμαί σε, φίλη κεφαλή.
V. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ κυρίῳ Λέοντι τῷ Βαρδαλῇ.
Πολλὰ πρὸς πολλούς.
VI. Τῷ Κανικλείῳ.
Εἴ τι τοῦτο χείριστόν ἐστιν.
VII. Τῷ Φακρασῇ.
Τὰ παρ' ἐμοῦ πρός σε γράμματα.
VIII. Τῷ αὐτῷ.
Φιλῶ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπουδήν.
IX. Τῷ Ἀδριανουπόλεως.
Ὅσῳ πολὺ παρ' ἐμοὶ τὸ βούλεσθαι.
X. Τῷ Βαρδαλῇ.
Εἰ δὲ βούλει γελᾷν, καὶ διατριβὴν, κ. λ.
XI. Τῷ Φακρασῇ καὶ Λογοθέτῃ τῶν Ἀγελῶν.
Οὐ τῷ βούλεσθαι πρότερος γράμματα.
XII. Τῷ αὐτῷ.
Ἆρ' οἶ τις Εὐριπίδην οἴεται ποιητήν.
XIII. Τῷ αὐτῷ.
Ἄνδρα δυνάμενον πενίαν ἐνεγκεῖν.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπετροχάδην, οἷ εἶδον τ' εἰπεῖν.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ δεδοικὼς μή τις ἐξ ἡμῶν.
XVI. Anepigrapha.
Ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πανάρετα γράφοντος.
XVII. Anepigrapha.
Τί βούλει σοι ἐπιστείλω.
XVIII. Anepigrapha.
Καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν.
XIX. Τῷ Φακρασῇ.
Οὐκ ἴσον, οὐκ ἴσον ὑπὲρ ἄλλων.
XX. Τῷ Βαρδαλῇ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Σὺ δὲ φίλτατε δοκῶν παίζειν.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικε τὰ πρώην ἐπισταλέντα σοι.
XXII. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἀλλ' εἰ μὴ κατόπιν ἑορτῆς.
XXIII. Τῷ Λογοθέτῃ τοῦ δρόμου τῷ Γλυκεῖ.
Ἐγὼ πανταχόθεν τοὺς ἐμαυτοῦ λογισμούς.
XXIV. Τῷ μεγάλῳ Παπίᾳ.
Καὶ ἐξορμώμενόν σε πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.
XXV. Γρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ μονάζοντι, τῷ αὐτοῦ ὁμιλητῇ.
Ὑπὲρ μακροῦ μακρὰ γράφειν οὐ δεῖ.
XXVI. Τῷ αὐτῷ.
Πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν λέγειν ἔχων.
XXVII. Τῷ αὐτῷ.
Μήτε πολλῶν πεμπομένων σοι.
XXVIII. Τῷ Ξανθοπούλῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ.
Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων.
XXIX. Τῷ Συγκροπούλῳ Δημητρίῳ.
Ἡδέως ἐμοὶ καὶ κατ' εὐχήν.
XXX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Ἐπεμψάμην ἂν σοι μὴ ἐπιστείλαντι.
XXXI. Τῷ Αὐταρειανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.
Ὅσῳ πονηρὸν καὶ τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον.
XXXII. Τῷ Ὀρφανοτρόφῳ.
Ἐπειδή σε καλῶς κρίνας ὁ κραταιός.
XXXIII. Τῷ Βρυεννίῳ.
Εἴ τί σοι παλαιᾶς φιλίας ἐμπύρευμα.
XXXIV. Anepigrapha.
Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀποῦσιν ὁμιλοῦσι.
XXXV. Anepigrapha.
Ἔχοις ἤδη τὴν βίβλον, καὶ θᾶττον, κ. λ.
XXXVI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Ἔδει μὲν μὴ γράφειν πρὸς τὸν μὴ γράφοντα.
XXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφειν σε.
XXXVIII. Anepigrapha.
Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἱρκτῆς ἀνεθείς.
XXXIX. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος ἐπανήκειν.
XL. Τῷ δεσπότῃ.
Ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ με.
XLI. Τῷ Παλαιολόγῳ κυρίῳ Ἀνδρονίκῳ.
Τὸν Ἀνδρόνικον οὐ μικροῦ τῷ μέσῳ.
XLII. Τῷ Ζαρίδῃ κυρίῳ Ἰωάννῃ.
Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσμων.
XLIII. Τῷ δεσπότῃ.
Οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων αὐτός.
XLIV. Anepigrapha.
Εὐφρόσυνος οὐ ποιεῖν ἄλλους.
XLV. Anepigrapha.
Ἕως πνοὴ παρ' ἐμοὶ, καὶ μνήμη.
XLVI. Τῷ Βέκκῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ἐμισήθη τοπαλαιὸν καὶ διαφερόντως.
XLVII. Anepigrapha.
Σπεῦσον ἐλθεῖν.
XLVIII. Anepigrapha.
Πάνυ καλῶς ποιοῦντα τὰ γράμματα.
XLIX. Anepigrapha.
Διήγγειλεν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.
L. Anepigrapha.
Ἄδιψον ἡ σιγὴ καὶ ἀμεταμέλητον.
LI. Anepigrapha.
Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολὴν, ἥσθην δεξάμενος.
LII. Anepigrapha.
Οἶμαι μὲν ἀμαθὴς δόξαι.
LIII. Τῷ Νικομηδείας.
Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη.
LIV. Anepigrapha.
Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθών.
LV. Τῷ Πρωτοσεβάστῳ.
Τὸν κύριόν μου τὸν Πρωτοσέβαστον.
LVI. Τῷ Ἰατρῷ.
Ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην.
LVII. Τῷ αὐτῷ.
Ὑγιαίνομεν, ὡς ἂν ὁ ἰατρὸς βούλοιτο.
LVIII. Τῷ Πρωτοσεβάστῳ.
Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων.
LIX. Anepigrapha.
Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ κατήγορος.
LX. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Ἐγώ σε πολλάκις ἐλπίσας.
LXI. Anepigrapha.
Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες.

Digitized by Google

LXII. Anepigrapha.
Ο῾ δεῖνα δυςυχεῖ μέν.
LXIII. Anepigrapha.
Εἴ τε δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι.
LXIV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Α῎νδρα σε γινώσκω τῶν προαιρουμένων.
LXV. Anepigrapha.
Ε᾿μοὶ μετὰ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον.
LXVI. Τῷ Χαλκωματν . . . (1)
Εἰ μήτε τῷ βρίφει τὸ πτύον.
LXVII. Τῷ Πρωτοβεςιαρίῳ (2) Μυζάλωνι.
Α᾿λλ᾿ εἰ ϗ μήπω τῆς εὐχῆς.
LXVIII. Τῇ Πρωτοβεςιαρίσῃ Ρ᾿αυλαίνῃ.
Εἴπερ ποτὲ ϗ ἄλλό τι τῶν ἁπάντων.
LXIX. Τῷ Μερκυρίῳ.
Καὶ προθύμως γράφειν ἦν.
LXX. Τῷ Ε᾿ξάρχῳ ϗ Λογοθέτῃ Φωτῇ. (ita vid.)
Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπών.
LXXI. Τῷ Μελχισεδέκ.
Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιςολαὶ πῶς, κ. λ.
LXXII. Τῷ αὐτῷ.
Η῎σθην ϗ πρόσθεν Νικάνορα.
LXXIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι.
LXXIV. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Πυθομένῳ μοι τινῶν ἐπιόντων.
LXXV. Τῷ Πρωτοσεβαςῷ.
Καὶ γράμματα τῆς σοφῆς σου.
LXXVI. Anepigrapha.
Ε᾿μοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θαυμάσειεν.
LXXVII. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Ι῎δὲ ϗ ἀγγελία, ἧς πάλαι ἐπεθύμουν.
LXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿εὶ σύ γε νικητικώτατος.
LXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Οἱ μὲν ἀφ᾿ ὑμῶν ἀεὶ πρὸς ἡμᾶς.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Θαυμάσεις ἴσως δύο δι᾿ ἑνός.
LXXXI. Ταῖς ἐν τῷ Κρίτζῳ μονάζουσιν.
Ε᾿μοὶ τῆς καθ᾿ ὑμᾶς μονῆς.
LXXXII. Anepigrapha.
Βραχύτης ἐπιςολῆς οὐ βραχύτητα, κ. λ.
LXXXIII. Τῷ κυρίῳ Ι᾿γνατίῳ.
Ε᾿γὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος ἀεὶ δήποτε.
LXXXIV. Τῷ Φιλῇ κυρίῳ Μανουὴλ.
Α᾿λλ᾿ ἐμέ γε οὐδεὶς πιγκέρνης.
LXXXV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Σὺ δὲ φῂς με τοιοῦτον εἶναι φιλόσοφον.
LXXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Η῾δὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφίκεσθαι.
LXXXVII. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πολλὰς τὰς τῆς πρός σέ μοι σιωπῆς, κ. λ.
LXXXVIII. Anepigrapha.
Πότερον ὑμνεῖς ἐπὶ τοῖς, κ. λ.
LXXXIX. Τῷ Μελχισεδέκ.
Μὴ πάλιν ἐκπλήττου, εἰ ςενὸν δέχῃ, κ. λ.
XC. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Καὶ συνήδομαί σοι ἐφ᾿ οἷς, κ. λ.
XCI. Τῷ κυρίῳ Α᾿θανασίῳ.
Η῎σθην μὲν κἀπὶ τοῖς πεμφθεῖσιν.

XCII. Anepigrapha.
Η῾δὺ μὲν ἐν θέρει σκιά.
XCIII. Anepigrapha.
Εἰς ἡγεμονίαν σου παρελθόντος.
XCIV. Τῷ Μελχισεδέκ.
Ω῾ς μὲν ἀγχίςροφος, ὡς γράφεις, ὁ βίος.
XCV. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿κίνησας ἐπ᾿ ἐμοὶ πάντα σου.
XCVI. Τῷ Δούκᾳ.
Τὸν ἱερομόναχον τοῦτον εἴ σοι λέγω.
XCVII. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Τοὺς φιλτάτους ὥσπερ ἀεὶ φιλητέον.
XCVIII. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿γὼ ἐνόμιζα, ϛ οὐκ ἀπατῶμαι.
IC. Τῷ . . . . (expunctum nomen)
Ε᾿γὼ δὲ ᾤμην σε τῶν βαρβαρικῶν.
C. Τῷ αὐτῷ.
Ε᾿πειδὴ καθάπαξ ὑπέςης ἡμῖν.
CI. Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Α῎λλῳ μέν τινι τῶν σῶν ἐραςῶν.
CII. Τῷ αὐτῷ.
Η῎δη ϗ ἕτερός τις ᾤχετο.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ εἶδον ἡδέως σου τὴν ἐπιςολήν.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ μὲν ἀδικῶν ὁ Ταρωνᾶς ἑάλω.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Πότερον χαίρειν ἡμᾶς, ἢ λυπεῖσθαι.
CVI. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿λλ᾿ εἰ μὲν ἀνέσεως ἐγίνωσκον.
CVII. Τῷ αὐτῷ.
Ταῦτ᾿ ἐςὶν, ἅπερ ἔξω προὔλεγον.
CVIII. Τῷ αὐτῷ.
Τί δ᾿ ἂν εἴποι τις ἐμοὶ τιμιώτερον.
CIX. Τῷ αὐτῷ.
Η῾ δεινὸς εἶ σὺ, ϗ τοὺς βαρβάρους.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Α῏ρά τις τοῦδε τἀνδρὸς γένοιτ᾿ ἂν εὐτυχέςερος;
CXI. Τῷ αὐτῷ.
Προσαγορεύω σε τὴν φίλην κεφαλήν.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ δὲ ϗ μηδεὶς ἡμῖν ἀπολαύειν.
CXIII. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω δὴ σύ γε ςρατηγῶν ἄριςε.
CXIV. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτ᾿ οὐκ ἔλεγον, ὡς πάλιν ἀςράψεις.
CXV. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿εὶ μὲν ηὐξάμην τοὺς ἐν οἷς, κ. λ.
CXVI. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἐρεῖς, ὡς οὐκ ἐκ πολλοῦ.
CXVII. Τῷ αὐτῷ.
Τοῦ βραχύτερα ἐπιςεῖλαί με.
CXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Α᾿νίσχε πρότριτα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Τίς ἂν εἰπεῖν ἔχοι.
CXX. Τῷ αὐτῷ.
Η᾿υχόμην ϗ παρεῖναι.
CXXI. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὴ τῶν φίλων τινί.
Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, ϗ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.
Ea-

(1) Forte legendum Χαλκοματοπούλῳ, poſtremis enim litteris ſuperſcriptum eſt πλ.
(2) *Primo* ſcilicet *Veſtiariorum*, quæ inter dignitates Palatinas erat ſexta, cuique munus circa veſtes Imperatoris verſabatur, ut eſt apud Codinum Cap VI num. 31. & ſeqq. quæ qui erant inſigniti, iis rubeis pileis uti conceſſum erat Horum Protoveſtiariorum mentio paſſim apud Scriptores occurrit; de quibus vide plura in Gloſſar. Med. & Inf. Græcit. Tom. I. p. 193.

Digitized by Google

Earumdem Epiſtolarum Catalogus ordine alphabetico digeſtus, appoſitis etiam unicuique numeris iuxta ſeriem, quam in Codice obtinent, ad eas facilius inveniendas.

Ἄδιψον ἡ σιγὴ καὶ ἀμεταμέλητος. Ep. 50.
Ἀνὴ μὲν ηὐξάμην τὰς ἐν οἷς, κ. λ. 115.
Ἀεὶ σύ γε νικητικώτατος. 78.
Αἱ δὲ πρὸς ἡμῶν ἐπιστολαί. 71.
Ἀλλ' εἰ καὶ μήπω τῆς εὐχῆς. 67.
Ἀλλ' εἰ μὲν ἀνέσεως ἐγνώσκεσ. 106.
Ἀλλ' εἰ μὴ κατόπιν ἑορτῆς. 22.
Ἀλλ' ἐμέ γε ἀηδὴς πιγκέρνης. 84.
Ἀλλ' αὖ τοῦ πανάρετα γράφοντος. 16.
Ἄλλῳ μέν τινι τῶν σῶν ἐραστῶν. 101.
Ἄνδρα δυνάμενος πενίαν ἐνεγκεῖν. 13.
Ἄνδρά σε γινώσκω τῶν προηρημένων. 64.
Ἀνέσχε πρότριτα. 118.
Ἆρά τις τῶδε τἀνδρὸς γένοιτ' ἂν εὐτυχέστερος; 110.
Ἆρ' εἴ τις Εὐριπίδην. 12.
Βραχύτης ἐπιστολῆς ὦ βραχύτητα. 82.
Γράμμασιν οἱ φιλοῦντες. 34.
Δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφειν. 37.
Διήγγειλεν ἡ φήμη πρὸς ἡμᾶς. 49.
Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ. 59.
Ἐγὼ γράφειν σε ὑπεσχόμην. 56.
Ἐγὼ δεδοικὼς μή τις ἐξ ἡμῶν. 15.
Ἐγὼ δὲ ᾤμην σε τῶν βαρβαρικῶν. 99.
Ἐγὼ μὲν οἶμαί σε, φίλη κεφαλή. 4.
Ἐγὼ νομίζω, καὶ ὡς ἀπατῶμαι. 98.
Ἐγὼ πανταχόθεν τοὺς ἐμαυτοῦ λογισμούς. 23.
Ἐγώ σε πολλάκις ἐλπίσας. 60.
Ἐγὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος. 83.
Ἔδει μὲν μὴ γράφειν. 36.
Ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ. 40.
Ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν. 51.
Εἰ δὲ βούλει γελᾶν. 10.
Εἰ δὲ καὶ μηδεὶς ἡμῖν. 112.
Εἰ μὲν ἀδικῶν ὁ Ταρωνίτης. 104.
Εἰ μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς. 70.
Εἰ μήτε τῷ βρέφει τὸ πάθος. 66.
Εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλα τι. 68.
Εἰς ἡγεμονίαν σου παρελθόντος. 93.
Εἶτα ἐρεῖς, ὡς ἂν ἐκ πολλοῦ. 116.
Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι. 63.
Εἴ τί σοι παλαιᾶς φιλίας. 33.
Εἴ τι τοῦτο χρήσιμον ἐστι. 6.
Εἶτ' ἂν ἔλεγον, ὡς πάλιν. 114.
Ἐκίνησας ὑπ' ἐμοί. 95.
Ἐμάχετο παρ' ἐμοί. 2.
Ἐπεμψάμην ἂν σοι μὴ ἐπιστείλαντι. 30.
Ἐμεσίτευσα τὸν παλαιόν. 46.
Ἐμοὶ μετὰ τὴν ὑμετέραν ἔξοδον. 65.
Ἐμοὶ τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς. 81.
Ἐμοῦ δὲ τίς ἂν ἴσως θαυμάσειεν. 76.
Ἔοικε τὰ πρώην ἐπισταλέντα. 21.
Ἐπειδὴ καθάπαξ ὑπέσχες. 100.
Ἐπειδή σε καλῶς κρίνων. 32.
Ἐπήνεσα τὸ μέχρι τοῦδε σιγᾶν. 1.
Ἐπιτροχάδην, εἰ οἷόν τ' εἰπεῖν. 14.
Εὐφρόσυνος εὖ ποιεῖν ἄλλως. 44.
Ἔχνος ἤδη τὴν βίβλον. 35.
Ἕως πνοὴ παρ' ἐμοί. 45.
Ἦ δεινὸς εἶ σύ. 109.
Ἡδέως ἐμοὶ ἐστὶ κατ' εὐχήν. 29.
Ἤδη καὶ ἑτέρας τις ᾠήθη. 102.
Ἡδὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἀφικέσθαι. 86.
Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σκιά. 92.
Ἡ μονάζουσα γραῦς αὕτη. 53.
Ἤθην καὶ πρόσθεν Νικάνορα. 72.
Ἤσθημαι μὲν κατὰ τοῖς πεμφθεῖσιν. 91.
Ηὐχόμην καὶ παρεῖναι. 120.
Θαυμάσεις ἴσως δύο. 80.
Ἰδοὺ καὶ ἀγγελία. 77.
Καὶ γράμματα τῆς σοφίας σου. 75.
Καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν. 18.
Καὶ εἶδον ἡδέως σου. 103.
Καὶ ἐξωρμώμενόν σε. 24.
Καὶ προθύμως γράφειν ἦν. 69.
Καὶ συνήδομαί σοι ἐφ' οἷς. 90.
Καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος. 39.
Καλῶς ποιεῖς ἐπαινῶν με. 3.
Μὴ πάλιν ἐκπλήττου. 89.
Μήτε πολλῶν πεμπομένων. 27.
Μόλις ὁ δεῖνα τῆς εἱρκτῆς ἀνεθείς. 38.
Ὁ δεῖνα δυστυχεῖ μέν. 62.
Οἶμαι μὲν ἀμαθὴς δόξαι. 52.
Οἱ μὲν ἀφ' ὑμῶν ἀεὶ πρὸς ἡμᾶς. 79.
Οἱ παρ' ὑμῖν λιμναῖοι ἰχθύες. 61.
Ὅσῳ πολὺ παρ' ἐμοί. 9.
Ὅσῳ πονηρὸν ἐστὶ τῇ ψυχῇ. 31.
Οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθών. 54.
Οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων. 43.
Οὐκ ἴσον, οὐκ ἴσον. 19.
Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων. 28.
Οὐ τῷ βούλεσθαι πρότερος. 11.
Οὕτω δὴ σύ γε στρατηγῶν ἄριστα. 113.
Οὕτω σοι δοκῶ τῶν σῶν ἐπιλήσμων. 42.
Πάνυ καλῶς ποιοῦντα. 48.
Πολλὰ ἐστὶ περὶ πολλῶν. 26.
Πολλὰ πρὸς πολλούς. 5.
Πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων. 58.
Πότερον θρηνεῖς ἐπὶ τοῖς. 88.
Πότερον χαίρειν ἡμᾶς. 105.
Προσαγορεύω σε τὴν φίλην κεφαλήν. 111.
Πυθομένῳ μοι τινῶν ἰόντων. 74.
Σπεῦσον ἐλθεῖν. 47.
Σὺ δὲ φίλτατε δοκεῖν παίζειν. 20.
Σὺ δὲ ᾤου με τοιοῦτον. 85.
Σὺ μὲν πολλὰς τὰς τῆς πρὸς σε, κ. λ. 87.
Τὰ παρ' ἐμοῦ πρὸς σε γράμματα. 7.
Ταῦτ' ἐστὶν, ἅπερ ἐγὼ προὔλεγον. 107.
Τί βούλει σοι ἐπιστείλω. 17.
Τί δ' ἂν εἴποι τις ἐμοί. 108.
Τίς ἂν εἰπεῖν ἔχοι. 119.
Τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι. 73.
Τὸν Ἀνδρόνικον ὦ μικροῦ. 41.
Τὸν ἱερομόναχον τοῦτον. 96.
Τὸν κύριόν μου τὸν Πρωτοσέβαστον. 55.
Τοῦ βραχύτερα ἐπιστεῖλαί με. 117.
Τοὺς φιλτάτους ὥσπερ ἀεί. 97.
Ὑγιαίνομεν, ὡς ἂν οἱ ἰατροὶ βούλοιντο. 57.
Ὑπὲρ μακροῦ μακρὰ γράφειν. 25.
Φιλῶ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπουδήν. 8.
Χαίρειν μετὰ χαιρόντων. 121.
Ὡς μὲν ἀγχίστροφος. 94.

Epiſtolae CXXII. Mss. exſtant etiam in Biblioth. Caeſarea. Vid. Lambec. IV. p. 56. & Neſſelium IV. p. 138. Cod. CCLXIX. §. I.

II.

II. pag. 107. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Eiuſdem Oratio in ſepulturam corporis Domini Noſtri Ieſu Chriſti*. Inc. Ἀ᾽ μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Deſ. ὃ θεὸν αὐτὸν ἀνακήρυττε σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι δοξαζόμενον νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Pariſ. MDLVII. apud Andream Wechelum: Latine ex Ioachimi Axonii Graviani verſione in Supplemenro Bibl. Patrum Colonienſ. A. MDCXXII. & Morell. Pariſ. MDCXXXIX. Tom. I. p. 836. & in Bibl. Patr. Lugd. Tom. XXVII.

III. pag. 122. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων, Πέτρον καὶ Παῦλον. *Eiuſdem in Principes Apoſtolorum, Petrum & Paullum*, Oratio. Inc. Ἔδίωσι μοι λέγειν. Deſ. ὃν ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι προσκυνητὸν ἐκηρύξατε, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ. Edita a Gretſero ſub Gregorii Nyſſeni nomine Ingolſtad. MDCXX. 4. ab Allatio tamen pag. 87. de Simeon. & p. 294. & 295. de Conſenſu, & a Lamb. IV. p. 57. & VIII. pag. 70. Planudi vindicatur.

IV. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Διομήδην τὸν μάρτυρα. *Eiuſdem in S. Diomedem martyrem*. Inc. Ἄλλοις μὲν ἄλλως ἐτιμήθη τῶν μαρτύρων, καὶ ὡς ἑκάστοις ἡ προσῦσα τοῦ λόγου δύναμις ὑπηγόρευσεν. ἐμοὶ δ᾽ ἀποχρήσει Διομήδην, κ. λ. Deſ. καὶ τοῖς πατριώταις ὁμοῦ συγκυβερνηθήσομαι. Lambec. IV. pag. 57. initio tamen parum diverſa, ut videre eſt apud Fabric. B. G. Vol. IX. pag. 72. Citatur & ab Allatio pag. 202. contra Hottingerum.

V. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος ἐγκώμιον. *Eiuſdem laudatio hiemis*. Inc. Οἶμαι καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν, κ. λ. Deſ. οὐδὲν ὅτι μὴ δῶρον καὶ φιλοτιμία χειμῶνος. Item apud Lambecium loc. cit.

VI. pag. 187. Φωκυλίδα ποίησις ὠφέλιμος. *Phocylidis poëſis utilis* cum gloſſis interlinearibus. Inc. Ταῦτα δίκῃ ὁσίῃσι, κ. λ. Deſ. μέχρι γήραος οὐδῷ. Alibi etiam protulimus.

VII. pag. 191. *b.* Πυθαγόρου ἔπη τὰ καλούμενα χρυσᾶ. *Pythagorae Carmina, aurea dicta*, cum gloſſis item aliquot interlinearibus. Inc. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα, κ. λ. Deſ. εἶ ἐσσι θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός. Haec quoque alibi occurrunt.

VIII. pag. 193. Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι, ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης. *Catonis Romani ſententiae admonitoriae diſtichis expreſſae, quas ex Latina lingua in Graecam dialectam tranſtulit Maximus monachus Planudes*, cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis marginalibus. Praefatio inc. Ἀνατολήσας ἐγὼ κατὰ νοῦν. Deſ. ἀσπασίως φιλίαν φέρε. Tum Liber I. inc. Εἰ ὁ θεὸς νόος ἐστ᾽ κ. λ. Liber IV. deſ. σὺν δύο ταῦτα τιθεῖσα. Adnotationes Graecae marginales, & interlineares, quae in Bibl. etiam Caeſarea Mss. exſtant, Lambec. V. pag. 215. non viderunt lucem.

IX. pag. 201. *b.* Ἀνικίου Μαλλίου Σεβηρίνου Βοετίου ἀπὸ ὑπάτων τέλους τῶν πατρικίων βίβλος περὶ παραμυθίας τῆς φιλοσοφίας, ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδης. *Anitii Manlii Severini Boëtii exconſulis ordinarii ac Patricii, Liber de Conſolatione philoſophiae, quem ex Latino ſermone in Graecum tranſtulit Maximus monachus Planudes*, cum ſcholiis marginalibus. Titulum tamen hunc praecedit Boëtii vita, cuius initium: Βοήτιος ὁ σοφὸς ἦν μὲν ἐκ τῆς Τουρκουάτων οἰκίας, κ. λ. Opus vero in quinque diviſum libros inc. Οἳ τάχος ἐστ᾽ ἀβάλασον ἐπῶν περὶ σύνθεσιν, κ. λ. Deſ. ὁπότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεσθε κριτοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ex Ms. Caeſareo, in quo leguntur etiam prolegomena Graeca, & adnotationes marginales, quaedam profert Lambec. VII. pag. 145. ſeq. Hac eadem Graeca verſione manuſcripta in Bibl. Regis Chriſtian. uſus eſt in ſua Boëtii editione Renatus Vallinus. Alius pulcherrimus Codex huius Operis Graeco-Latinus exſtat in Coiſlin. pag. 140. In noſtro Codice prima pagina, in qua vita Boëtii, & initium Libri I. incidit, male compacta, inter pag. 208. & 209. requirenda eſt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. exeuntis, in quo plures leguntur adnotationes Latinae in Maximi Planudis Orationes. Conſtat foliis 271.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

I. pag. 1. MAnuelis Moſchopuli Schedae Grammaticae, quales habentur ſupra in Codicibus VIII. & XVII. huius Plutei. In hoc tamen mutilae ſunt initio propter primae paginae iacturam. Incipiunt a verbis . . . . . κυβεύω, κυβεία. Κυλλήνη πόλις Ἀρκαδίας, κ. λ. Deſinunt autem in verbis: ἐξ οὗ τὸ ὄλλυμαι, καὶ ὀλλύμην, quae pertinent ad Caput illud, quod inc. Ἐννέα ἡμέρας ἡ λοιμώδης νόσος, κ. λ. CODEXXIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. propere, oſcitanter, & analphabete ſcriptus. Conſtat foliis 137.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PLVTARCHI VARIA.

IN averſa primae paginae parte indiculus adſcribitur operum Plutarchi, quae in hoc Codice habentur, eaque ſunt: CODEXXIV.

I. p. 2. *Plutarchi, ſcite dicta Regum, & Imperatorum*. Cit. edit. Tom. II. p. 172.

II. p. 39. *Eiuſdem apophthegmata Laconica*. Ibid. p. 208.

III. pag. 78. *b.* *Eiuſdem praecepta gerendae Reipublicae*. Ibid. p. 798.

IV. pag. 109. Τοῦ αὐτοῦ παραμυθητικὸς πρὸς Ἀπολλώνιον. *Eiuſdem Oratio conſolatoria ad Apollonium*. Ibid. pag. 101. In ultima Codicis pagina occurrit Index tantum Ethicorum, ſeu Moralium Sermonum Plutarchi, eorum titulos & initia exhibens.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cum plurimis in margine Cenſoris caſtigationibus. Conſtat foliis ſcriptis 135.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΝ.

PLVTARCHI SERMO IN HOMERI VITAM.

COD. XXV. SCilicet *Homeri Vita*, Plutarcho vulgo tributa, de qua vide ſupra Cod. VII. huius Plutei §. VIII.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 53.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

MOSCHOPVLVS SINE PRINCIPIO.

COD. XXVI. I. pag. 1. EAedem *Manuelis Moſchopuli Schedae Grammaticae*, ut ſupra, in principio tamen, & in fine mutilae. Incipiunt a verbis. . . . . τὸν μαθητὴν ὁ διδάσκαλος παρὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, τουτέστι διὰ τὸν ὄκνον αὐτοῦ, κ. λ. quae pertinent ad primae ſchedae grammaticam analyſin, ſeu meditationem: puto autem deeſſe folia quamplurima. Vltima deſinunt in verbis: ἀντὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα, καὶ τύπτεις . . . . quae pertinent ad extremum Caput, quod inc. Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ. Pauca deſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 114.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙ ΑΤΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

MOSCHOPVLVS DE NOMINIBVS ET VERBIS ATTICIS.

COD. XXVII. EAdem omnino *Atticorum Nominum Collectio* eſt, auctore Manuele Moſchopulo, cum illa, quam recenſuimus ſupra Cod. VI. §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis 81.

ΜΑΝΟΥΗΛ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

MANVELIS INTERROGATIONES.

Ac praeterea

Georgii Pardi de Dialectis Liber.

COD. XXVIII. I. pag. 1. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῶν διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου. *Incipiunt cum Deo S. Erotemata correcta a ſapientiſſimo D. Manuele Moſchopulo*. Inc. Τί ἐστι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς. Deſinunt in explicatione notarum numericarum.

II. pag. 112. Περὶ τῶν διαλέκτων. *De Dialectis* Tractatus. Inc. Ἰδού σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω. Deſ. ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ, οὐκέτι. Eſt Georgii, ſeu Gregorii, Corinthi Metropolitae, cognomento Pardi, editus Graece ab Aldo in Κέρατι Ἀμαλθείας, & ad calcem Lexici Aſulani. De hoc Georgio, ſeu Gregorio vide Fabric. B. Gr. Vol. IV. pag. 538.

III. pag. 136. Sequuntur *de nominum declinationibus & verborum coniugationibus* Excerpta brevia, auctoris nomine deſtituta.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XVI. eleganter nitideque exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 140.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΟΥ.

QVINTI DERELICTA AB HOMERO.

I. pag. 1. KΟίντου Καλαβροῦ παραλειπόμενα Ὁμήρῳ. *Quinti Calabri Praetermiſſa ab Homero*, Libris XIV. Primus inc. COD. XXIX.

Εὖθ᾽ ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ.

Vltimus deſ.

Ὅσσοι ἐπὶ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

In fine: Τέλος Κοΐντου ἀρίστου ποιητοῦ. *Finis Quinti optimi poëtae*. Huius optimi Codicis collationem omiſit Io. Cornelius de Pauw in nupera, quam curavit Calabri editione Lugduni Batavorum per Io. Van Abcoude MDCCXXXIV. 8. Clauditur Volumen hoc ſequenti amanuenſis ſubſcriptione ac monito: Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Τριβίζιος ὁ τῶν ἐν Βενετίαις Γραικῶν ἱερεὺς μετέγραψα τόδε τὸ παρὸν βιβλίον Κοΐντου ποιητοῦ ἐκ βιβλίου διεφθαρμένου· καὶ τὰ μὲν ἐπιδιώρθουν· τὰ δὲ ὡς ἔχει τὸ ἀντίγραφον. οὐ γὰρ οἷόν τε διορθοῦν τὰ πάντα, ἅπερ σαφῶς οὐκ οἶδα. *Ego Georgius Tribizias, Graecorum Venetiis degentium ſacerdos, tranſcripſi hunc praeſentem librum Quinti Poëtae ex codice corrupto; & alia quidem corrigebam, alia vero, ut habet exemplar: non enim poſſibile corrigere omnia, quae quidem manifeſte non novi*. Georgium illum, Codicis exſcriptorem, eumdem putamus eſſe, atque illum, cuius ſubſcriptionem valde intricatam protulimus ſupra pag. 314. §. XIX. id enim utriuſque ſcripturae ſimilitudo ſatis comprobat. De hoc autem tachygrapho nulla apud Montfauc. mentio fit in Palaeogr. Gr.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 181.

FINIS PLVTEI LVI.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

P L V T E V S LVII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. L. EDITOS III.

C O D E X I.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

L V C I A N I V A R I A O P E R A.

Quibus adde

Anacharſidis, Phalaridis, Syneſii Cyrenaei, Libanii, ac Baſilii Epiſtolas,

IN principio Voluminis occurrit Πίναξ ἀκριβὴς τῆς παρούσης πυκτίδος. *Tabula accurata praeſentis Libri*, exhibens nimirum Luciani Dialogorum, qui in hoc habentur Codice, titulos, & Syneſii Epiſtolarum initia. Luciani Operum ſeries, ſequens eſt:

I. pag. 2. *b. Cataplus*, ſive *Tyrannus*. Exſtat G. L. cum notis in nupera eius Operum edit. Amſtelodam. MDCCXLIII. 4. curante Io. Frederico Reitzio Tom. I. p. 620.

II. pag. 7. *b. Iupiter Confutatus*. Tom. II. pag. 626.

III. pag. 10. *b. Iupiter Tragoedus*. Ibid. p. 642.

IV. p. 19. *Somnium, ſeu Gallus*. Ib. p. 702.

V. pag. 27. *Mercurius, Prometheus, Vulcanus*. Tom. I. pag. 185. ubi inſcribitur: *Prometheus, ſive Caucaſus*.

VI. p. 30. *Icaromenippus, ſive Hypernephelus*. Tom. II. pag. 751.

VII. pag. 37. *Timon, ſive Miſanthropos*. Tom. I. pag. 98.

VIII. pag. 45. *Adverſus indoctum, & multos ementem libros*. Tom. III. pag. 99.

IX. pag. 50. *b. Charon, ſive Contemplantes*. Tom. I. pag. 487.

X. pag. 56. *Mortuorum Dialogi XXX.* (Ib. pag. 328. ſeqq.) eodem ordine diſpoſiti, quo habentur in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XIV. ſupra pag. 138.

XI. pag. 70. *b. Deorum Dialogi XXVI.* (Ib. pag. 204. ſeqq.) iidem prorſus, ut in dicto Cod. XIII. §. XV.

XII. pag. 82. *b. Marini Dialogi XV.* Concordant cum editis ibid. pag. 288. ſeqq.

XIII. pag. 88. *Meretricii Dialogi XV.* Tom. III. pag. 280. ſeqq. quorum ordo idem eſt, atque in memorato Codice XIII. §. XVII.

XIV. pag. 99. *Demonactis Vita*. Tom. II. pag. 374.

XV. pag. 103. *Allocutio, ſive Bacchus*. Tom. III. pag. 74.

XVI. pag. 105. *De Electro, ſeu Cycnis*. Ib. pag. 87.

XVII. pag. ead. *b. Phalaris prior*. Tom. II. pag. 187.

XVIII. pag. 108. *b. Phalaris alter*. Ibid. p. 201.

XIX. pag. 109. *b. Hippias, ſeu Balneum*. Tom. III. pag. 66.

XX. pag. 111. *Allocutio, ſive Hercules*. Ib. pag. 82.

XXI. pag. 112. *Patriae Encomium*. Ibid. p. 229.

XXII. pag. 113. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis*. Tom. I. pag. 23.

XXIII. pag. 114. *b. Abdicatus*, cum argumento. Tom. II. pag. 159. In fine vero poſt verba τὰ προοίμια, in quibus definit editio, haec pauca in Codice adnectuntur: ἅπαξ προειλόμην, ἐπεὶ τό γε μεταβουλεύσασθαι ἐπιμηθέως ἔργον, οὐ προμηθέως ἐστίν.

XXIV. pag. 121. *Navigium, ſeu Vota*. Tom. III. p. 247.

XXV. pag. 128. *Deorum Concilium*. Ibid. pag. 527.

XXVI. pag. 130. *Epiſtolae Saturnales IV.* Ib. pag. 401. ſeqq. Concordant cum editis, niſi quod priorum duarum tituli diverſi ita habent: I. inſcrib. Οἱ πένητες τῷ Κρόνῳ χαίρειν. II. Ὁ Κρόνος τοῖς πένησι χαίρειν.

XXVII. pag. 133. *b. Tyrannicida*, cum argumento. Tom. II. p. 141.

XXVIII. pag. 137. *b. De Paraſito, ſive quod ars eſt paraſitica*. Ibid. pag. 836.

XXIX.

Digitized by Google

XXIX. pag. 145. *b. De Dipſadibus*. Tom. III. p. 234.

XXX. pag. 147. *Iudicium Vocalium*, ſine argumento. Tom. I. pag. 82.

XXXI. pag. 148. *Muſcae Encomium*. Tom. III. pag. 91.

XXXII. pag. 149. *b. De Somnio, ſeu Vita Luciani*. Tom. I. pag. 1.

XXXIII. pag. 152. *Nigrini Philoſophia*, cui praecedit *Luciani ad Nigrinum Epiſtola*. Ib. p. 37. ubi inſcribitur, *Nigrinus, ſeu de Moribus Philoſophorum*.

XXXIV. pag. 157. *b. De non temere credendo calumniis*. Tom. III. pag. 125.

XXXV. pag. 161. *b. De Domo*. Ibid. pag. 190.

XXXVI. pag. 165. *b. Pro lapſu in ſalutando*. Tom. I. pag. 724.

XXXVII. pag. 168. *Hermotimus, ſive de Sectis*. Ibid. pag. 739.

XXXVIII. pag. 185. *Pſeudoſophiſta, ſeu Soloeciſta*. Tom. III. pag. 552.

XXXIX. pag. 187. *b. Vitarum Auctio*. Tom. I. pag. 540.

XL. pag. 191. *b. Reviviſcentes*. Ibid. p.

XLI. pag. 200. *Bis accuſatus, ſeu Tribunalia*. Tom. II. pag. 791.

XLII. pag. 207. *b. De Sacrificiis*. Tom. I. pag. 525.

XLIII. pag. 209. *b. Amores*. Tom. II. pag. 397.

XLIV. pag. 220. *De mercede conductis potentium familiaribus*. Tom. I. p. 651.

XLV. pag. 229. *Apologia pro mercede conductis &c.* Ibid. pag. 704.

XLVI. pag. 231. *b. Convivium, vel Lapithae*. Tom. III. pag. 418.

XLVII. pag. 237. *b. De Aſtrologia*. Tom. II. pag. 360.

XLVIII. pag. 240. *De Eunucho Philoſopho*. Ibid. pag. 350. ubi inſcribitur, *Eunuchus*.

XLIX. pag. 241. *b. Herodotus, ſive Aetion*. Tom. I. pag. 831.

L. pag. 243. *Dialogus Diogenis, & Herculis*. Ibid. pag. 402. Habebatur etiam ſupra inter *Dialogos mortuorum*.

LI. pag. ead. *b. Anacharſis, ſeu de Gymnaſiis*. Tom. II. pag. 883. ubi ſex circiter verſus in fine longior; in Codice enim deſinit in verbis: ἀλλ' εἰρήσεταί γε. Huic Dialogo adnectuntur Anacharſidis Epiſtolae IX. una Abaridis ad Phalaridem, altera Pythagorae ad Hieronem, & Phalaridis XXXI. de quibus paullo poſt, ne Luciani Operum ſeriem interrumpamus, agemus.

LII. pag. 258. *De Luctu*. Ibid. pag. 922.

LIII. pag. 260. *b. Rhetorum Praeceptor*. Tom. III. pag. 1.

LIV. pag. 265. *Menippus, vel Oraculum mortuorum conſultum*. Tom. I. pag. 455.

LV. pag. 269. *b. Verae Hiſtoriae Liber primus*. Tom. II. pag. 70.

LVI. pag. 277. *Verae Hiſtoriae Liber ſecundus*. Ibid. pag. 104.

LVII. pag. 284. *b. Harmonides*. Tom. I. pag. 850. Nonnulla autem marginalia ſcholia identidem occurrunt eiuſdem manus, quale illud initio Dialogi LV. quod ita habet: Τάχα εἰς Πλάτωνα ἀποτείνεται πολλαχοῦ καὶ ἀλλαχοῦ μυθολογοῦντα, μάλιστα δὲ ἐν τῷ ι' τῆς πολιτείας τὰ περὶ τῶν ᾅδου διεξιόντα. Nunc Epiſtolas, quae inter Dialogum LI. & LII. a p. nimirum 251. *b.* ad p. 258. interiacent (1) recenſeamus.

LVIII. pag. 251. *b. Anacharſidis Epiſtolae IX.* quarum ordo ſequens eſt:

I. Anepigrapha inc. Γελᾶταί μου ἡ φωνή.

II. Σόλωνι, inc. Ἕλληνες σοφοὶ ἄνδρες.

III. Ἱππάρχῳ, inc. Οἶνος πολὺς ἄκρατος.

IV. Δημόκρῳ, inc. Φθόνος καὶ πτόησις.

V. Κροίσῳ. inc. Οἱ ἐν Ἕλλησι ποιηταί. Deſ. μᾶλλον γὰρ ἀκμάσει τοῖς ἐν ἀρχῇ τῶν ἀπολωλότων. Multo longior eſt, quam in Collectione Cuiaciana edit. Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 350.

VI. Θρασυλόχῳ, inc. Κύων ψυχῇ.

VII. Τηρεῖ θρᾳκὶ χαλεπῷ δεσπότῃ, inc. Οὐδεὶς ἄρχων ἀγαθός.

VIII. Ἄννωνι, inc. Ἐμοὶ περίβλημα.

IX. Τοῦ βασιλέως, inc. Σοὶ μὲν αὐλοί.

LIX. pag. 253. *Abaridis ad Phalaridem Epiſtola*. Inc. Ἔδειξας φύσιν σήν. Exſtat in cit. Collect. p. 71. inter Epiſtolas Phalaridis.

LX. pag. ead. *b. Pythagorae ad Hieronem Epiſtola*. Inc. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος. Gr. & Lat. cum Io. Curterii Angli verſione ad calcem Protreptici Iamblichiani edidit Io. Arcerius. Vid. Fabr. B. G. Vol. I. pag. 413.

LXI. pag. ead. *Phalaridis Epiſtolae XXXI. ad diverſos*, quae inter editas loc. cit. occurrunt, & ſunt I. VI. VII. XV. XVIII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXXII. XXXIII. LV. LVI. LVIII. LXVII. LXVIII. LXXII. LXXIII. LXXIV. LXXV. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXI. LXXXIV. LXXXV. & LXXXVI.

LXII. pag. 285. *b.* Συνεσίου Κυρηναίου καὶ μητροπολίτου Πτολεμαΐδος ἐπιστολαί. *Syneſii Cyrenaei, ac Metropolitani Ptolemaidis Epiſtolae*, num. CXLVII. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην. Vltima *ad Ioannem*, cuius initium, Οἶμαί σε καὶ πρὸ εὐχῆς, κ. λ. deſ. ἐῤῥώμενος εὐδαιμονοῦν διαβιώης, θαυμάσιε. & in edit. Pariſ. eſt CXLVI. Harum Epiſtolarum initia cum editis conferentes, comperimus deeſſe in Codice Epiſtolam LXXI. & a CXLVII. uſque ad finem, excepta particula Epiſtolae CLIII. quae in Codice inſerta eſt inter Epiſtolas CX. & CXI. & abſque ullo titulo incipit a verbis . . . . . . οὐδὲ γάρ, οὐδὲ τὸν τοιοῦτον, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 291. lin. ult. & progreditur uſque ad finem.

LXIII. pag. 327. *b.* Ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι Λιβανίου πρὸς τὸν μέγαν Βασίλειον. *Epiſtolae amoebaeae Libanii ad magnum Baſilium* N. XIV. quae iuxta ordinem, quem obtinent in edit. cit. ſupra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. ſunt 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1586. & a 1594. uſque ad 1601. incluſive. Ex his ta-

(1) His omiſit Montfaucon. in ſuo Catalogo.

tamen Epiſtola 1581. brevior eſt edita; nam deſinit in verbis, *δυναμένας δεικνῦναι πολίτην*, quae incidunt ibi in pag. 717. lin. 17. Vltima vero in Cod. quae eſt 1584. in edit, ob Codicem in fine mutilum deſinit in verbis *παραχωρῆσαι τοῖς παισὶν . . . .* quae incidunt in pag. 720. lin. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat foliis 328.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

COD. II. LVciani Operum prima ac praeſtantiſſima editio Graeca Florentiae Anno MCDXCVI. in fol. cum Indice accuratiſſimo Dialogorum in fine. De hac conſulendus Cl. Maittairus in Annalibus Typographicis, Hagae Comitum apud Iſaacum Vaillant MDCCXIX. 4. Tom. I. pag. 34. In ultima libri pagina, Epigrammata VII. ſcripta ſunt *ἐρωτικὰ* in quamdam Dorotheam, manu fortaſſe (ut ait Montfauc. in ſuo Catalogo) Franciſci Philelphi, & ſunt quae ſequuntur:

I.

Κλεῖν μὲν Ἀλεξάνδρῳ δῶκεν Ζεὺς πρὸς τὸν Ὄλυμπον,
Σκῆπτρα δὲ σκηπτούχοις, Δωρόθεαν δὲ τ' ἐμοί.
Εἰ δ' αὐτῷ κατὰ θυμὸν ἐγὼ κεχαρισμένος εἴην,
Οὐκ ἐθέλοιμι ἄναξ ἔμμεναι οὐράνιος.

II.

Ζεὺς ἀετὸς, Ἥρη ταὼς, Κυθέρεια δὲ φάσσας
Φιλοῦσιν, χαρίεις δεὶ κολοιὸς ἐμοί.

III.

Ἐν ἐνὶ μὲν τούτῳ δύο εἰσὶν σώματι ψυχαὶ,
Ἡ μὲν ἐμοῦ δμοίε ὡς τῆς τε ἄνασσα κόρης.

IV.

Τῶν μὲν καλλίστων τώδ' εἰσὶν ἀγάλματε κυρῶν,
Δωροθέας πρῶτον, θάττερόν ἐστ' Ἑλένης.
Τίπτε, κόρη. ταύτην ἐφορᾷς, κοσμεῖς τὸ πρόσωπον,
Εἴσοπτρον χερσὶν πρόσθεν ἔχουσα Φανόν;
Εἴ γ' ὅτεόν βούλει βλεμεαίνειν σεῖο πρόσωπον,
Ἐς κραδίην μὲν ἐμὴν ἔγκλινον ὄσσε, κόρη.
Ἔνθαδε γράψεν Ἔρως σεῦ μὲν κάλλος τε καὶ εἶδος,
Καὶ στέρνοις σύ γ' ἐμοῖς ἔμβαλε Κύπρις ὅλην.

V.

Haec ſunt fulminei fortiſſima pectora Martis,
Hunc Graeca, hunc cecinit muſa Latina virum.

VI.

Κλέψεν ἐμὴν ψυχήν γε δολοφρονέουσ' Ἀφροδίτη,
Καὶ στέρνοις ὧδ τὴν ἔμβαλε Δωροθέας.
Ἡ δέ γε πρὸς γλυκερὴν αὔρης εἴωθε καρδίην
Νοστήσειν, δ' ἐς ἐμοῦ ἀψ' ἀπέειπε δόμον.
Νῦν δὲ τί ποιήσω; ζεύξω πρὸς χείλεα χείλη,
Στήθεα πρὸς στήθη, τῆς ἀπολαυόμενος.

VII.

Φεύγετε τοξοφόρον τοῦτον τὸν ἔρωτα, τιτρώσκει
Καὶ τούτῳ περάει σώματα πάντα βέλη.

Codex Graecus chartaceus typis impreſſus. Conſtat foliis 262.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

ſive

Etymologicum Magnum.

MVtilus eſt initio & fine Codex. Incipit a littera A, verbo . . . . . *Ἀγύρται. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς πόλεις ἀγύρται τινὲς τυχὸν, ἢ λωποδύται ὑπῆρχον, κ. λ.* ex quo patet duas abeſſe paginas. Deſinit in littera Ω, verbo, *Ὦτα. παρὰ τὸ ὠθούμενον καὶ εἰλητὸν εἰσέρχεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν ἄνεμον. μετὰ τὸν ἦχον. Ὦτα . . . .* Pauca deſunt. Integrum hoc Etymologicum habemus infra in Codicibus XI. & XV. His tamen defectibus exceptis, videtur in hoc uberius eſſe, quam in dictis Codicibus, in quibus littera Ω deſinit in voce *Ὥρα*, verbis, *αἱ δὲ ἐνὶ φωνήεντι παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ α, οἷον χώρα. χῆρα, ψώρα, οὕτω καὶ ὥρα.* In hoc vero alia ſequuntur uſque ad finem, quem dedimus. Vide quae de Etymologici Magni auctore doctiſſime ediſſerit Fabricius B. G. Vol. X. p. 17. ſeq. COD. III.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. tineis partim, partim etiam madore corruptus. Conſtat foliis 155.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

LYSIAE APOLOGIA DE CAEDE ERATOSTHENIS.

Titulum corrige.

Lyſiae, Gorgiae, Alcidamantis, Antiſthenis, & Demadis Orationes.

LYſiae Orationum XXXI. ſeries, ac tituli ſequentes ſunt. COD. IV.

I. pag. 1. *Λυσίου ὑπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία. λόγος α'. Lyſiae pro caede Eratoſthenis Apologia. Oratio I.* Exſtat in edit. eius Operum Hanov. Graeco-Lat. Anni MDCXV. in 8. pag. 3. N. I.

II. pag. 6. *b. Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. λόγος β'. Funebris Oratio in laudem caeſorum, dum Corinthiis auxilium ferrent Athenienſes. Oratio II.* Ibid. pag. 489. N. XXXI. In Codice tamen defectus quidam occurrit, nimirum a verbis, *τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων, κ. λ.* cit. edit. pag. 500. lin. 17. uſque ad verba *τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν*, pag. 502. lin. 12. incluſive: ad quem ſupplendum lacuna unius paginae cum dimidio relicta eſt.

III. pag. 16. *b. Πρὸς Σίμωνα ἀπολογία. λόγος γ'. In Simonem Apologia. Oratio III.* Ibid. pag. 24. N. II.

IV. pag. 22. *Περὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν. λόγος δ'. De vulnere ex induſtria*

ſtria illato. Oratio IV. Ibid. pag. 44. N. iii.

V. pag. 24. *b.* Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία. λόγος ε′. *Pro Callia ſacrilegii Apologia. Oratio V.* Exſtat tamen huius Orationis tantummodo exordium, ut in cit. edit. pag. 53. N. iv. In Codice poſt verba περὶ αὐτῶν μηνύσαντες, lacuna trium circiter foliorum ad defectum indicandum, occurrit.

VI. pag. 26. Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt *contra Andocidem ſacrilegum*, carens exordio. Incipit a verbis . . . . . ἤλησε τὴν ἵππον ἐκ τοῦ ῥύτρου τοῦ ἱεροῦ, κ. λ. Ibid. pag. 58. N. v. In Codice paullo ante finem inter verba ἀνταποδῶς, & Ἀθηναῖοι, (ibid. pag. 78. lin. 3.) trium paginarum lacuna relicta eſt.

VII. pag. 33. *b.* Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. λόγος ζ′. *Areopagitica Oratio excuſatoria, de ſacrae olivae trunco. Oratio VII.* Ibid. pag. 81. N. vi.

VIII. pag. 38. *b.* Κατηγορία πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. λόγος η′. *Accuſatio adverſus familiares obtrectatores. Oratio VIII.* Ibid. p. 101. N. vii.

IX. pag. 41. Ὑπὲρ τοῦ στρατιώτου. λόγος θ′. *Pro milite. Oratio IX.* Ibid. pag. 112. N. viii.

X. pag. 43. *b.* Κατὰ Θεομνήστου πρῶτος. λόγος ι′. *Contra Theomneſtum prima. Oratio X.* Ibid. pag. 122. N. ix.

XI. pag. 47. Κατὰ Θεομνήστου δεύτερος. λόγος ια′. *Contra Theomneſtum ſecunda. Oratio XI.* Ibid. pag. 135. N. x.

XII. pag. 49. *b.* Κατὰ Ἐρατοσθένους τοῦ γενομένου τῶν τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. λόγος ιβ′. *Contra Eratoſthenem ex triginta tyrannis unum* Oratio, *quam ipſe Lyſias dixit. Oratio XII.* Ibid. pag. 144. N. xi.

XIII. pag. 60. *b.* Κατὰ Ἀγοράτου ἐνδείξεως. λόγος ιγ′. *Contra Agorati delationem, & iudicium. Oratio XIII.* Ibid. pag. 189. N. xii.

XIV. pag. 72. *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδου λειποταξίου. λόγος ιδ′. *Contra Alcibiadem, quod ordinem in militia deſeruerit. Oratio XIV.* Ibid. pag. 234. N. xiii.

XV. pag. 78. *b.* Κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας. λόγος ιε′. *Contra Alcibiadem militiae deſertorem. Oratio XV.* Ibid. pag. 255. N. xiv.

XVI. pag. 80. *b.* Ἐν βουλῇ Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία. λόγος ις′. *Pro Mantitheo magiſtratus candidato, vitae actae examen ſubeunte. Oratio XVI.* Ibid. pag. 262. N. xv.

XVII. pag. 83. *b.* Δημοσίων ἀδικημάτων. λόγος ιζ′. *De publicatis bonis. Oratio XVII.* Ib. p. 273. N. xvi.

XVIII. pag. 85. Περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος. λόγος ιη′. *De publicatione bonorum Niciae fratris Epilogus. Oratio XVIII.* Ibid. pag. 281. N. xvii.

XIX. pag. 88. *b.* Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων πρὸς τὸ δημόσιον. λόγος ιθ′. *Pro Ariſtophanis bonis ad aerarios. Oratio XIX.* Ibid. p. 295. N. xviii.

XX. pag. 96. Ὑπὲρ Πολυστράτου. λόγος κ′. *Pro Polyſtrato. Oratio XX.* Ib. p. 324. N. xix.

XXI. pag. 100. *b.* Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημος. λόγος κα′. *Apologia pro eo, qui muneribus corruptus ferebatur. Oratio XXI.* Ib. p. 342. N. xx.

XXII. pag. 104. Κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. λόγος κβ′. *Contra frumentarios negotiatores. Oratio XXII.* Ibid. pag. 354. N. xxi.

XXIII. pag. 107. Κατὰ Παγκλέωνος, ὅτι οὐκ ἦν Πλαταιεύς. λόγος κγ′. *Contra Pancleonem, quod non ſit Plataeenſis. Oratio XXIII.* Ibid. pag. 365. N. xxii.

XXIV. pag. 109. Πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. λόγος κδ′. *Ad delationem, quod quum impotens non eſſet, a Republica pecuniam acciperet. Oratio XXIV.* Ibid. pag. 373. N. xxiii.

XXV. pag. 112. *b.* Δήμου καταλύσεως ἀπολογία. λόγος κε′. *De popularis ſtatus everſione Apologia. Oratio XXV.* (mutila). Ibid. pag. 388. N. xxiv. In Codice deſinit in verbis: τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς οἱ ὑπὸ . . . . . ac deinde lacuna relinquitur unius folii cum dimidio.

XXVI. pag. 118. Sequitur Oratio ſine titulo, atque initio, ſed eſt, ut habet titulus in fine appoſitus: Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. λόγος κς′. *De probatione Evandri. Oratio XXVI.* Ibid. p. 408. N. xxv.

XXVII. pag. 121. *b.* Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐπίλογος, ὡς Θεόδωρος. λόγος κζ′. *Contra Epicratem, & eos, qui eum ipſo legatione functi ſunt, Epilogus, ut Theodorus. Oratio XXVII.* Ibid. p. 421. N. xxvi.

XXVIII. pag. 123. *b.* Κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος. λόγος κη′. *Adverſus Ergoclem Epilogus. Oratio XXVIII.* Ibid. pag. 430. N. xxvii.

XXIX. pag. 126. Κατὰ Φιλοκράτους ἐπίλογος. λόγος κθ′. *Adverſus Philocratem Epilogus. Oratio XXIX.* Ibid. pag. 440. N. xxviii.

XXX. pag. 127. *b.* Κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία. λόγος λ′. *Adverſus Nicomachum ſcribam accuſatio, de non reddita magiſtratus ſui ratione. Oratio XXX.* Ibid. p. 447. N. xxix.

XXXI. pag. 132. *b.* Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. λόγος λα′. *Contra Philonem non approbandum, nec admittendum ad Magiſtratum. Oratio XXXI.* Ibid. pag. 469. N. xxx. In Codice poſt titulum in fine repetitum, ſubditur: Τέλος τῶν Λυσίου λόγων.

XXXII. pag. 137. Γοργίου Ἑλένης ἐγκώμιον. λόγος λβ′. *Gorgiae Helenae Encomium. Oratio XXXII.* Inc. Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία. Deſ. ἐμὸν δὲ παίγνιον. Haec Gorgiae Oratio exſtat Graece edita ab Aldo, & H. Stephano cum aliis Oratoribus, Latine autem reddita a Guil. Cantero ad calcem Ariſtidis Baſil. MDLXVI. fol.

XXXIII. pag. 140. Ἀλκιδάμαντος περὶ τῶν γραπτοὺς λόγους γραφόντων, ἢ περὶ σοφιστῶν. λόγος λγ′. *Alcidamantis de iis, qui Orationes de ſcripto recitant, ſive de ſophiſtis. Oratio XXXIII.* Inc. Ἐπειδή τινες. Deſ. παρὰ τοῖς οὐ φρονοῦσιν. Ab eodem Aldo Graece edita ad calcem Iſocratis, Venet. MDXVIII. fol.

XXXIV.

Digitized by Google

XXXIV. pag. 145. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ὀδυσσεὺς κατὰ Παλαμήδους, προδοσίας. λόγος λδʹ. *Eiuſdem, Vlyſſes contra Palamedem, proditionis. Oratio XXXIV.* Inc. Πολλάκις ἤδη. Deſ. τούτου τιμωρησάμενοι. Ab eodem Aldo Graece edita cum Orationibus Aeſchinis, Lyſiae &c. Venetiis MDXIII. fol. inde ab Henrico Stephano cum iiſdem Oratoribus MDLXXV. fol. & a Guil. Cantero Latine translata, cum Ariſtide MDLXVI. fol.

XXXV pag. 149. *b.* Ἀντισθένους Αἴας. λόγος λεʹ. *Antiſthenis Aiax. Oratio XXXV.* Inc. Ἐβουλόμην ἄν. Deſ. καὶ ἄνευ τοίχους τέταγμαι.

XXXVI. pag. 151. Ὀδυσσεύς. λόγος λςʹ. (Eiuſdem) *Vlyſſes. Oratio XXXVI.* Inc. Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον. Deſ. καὶ ζευγνύναι αὐτούς. Haec & ſuperior Antiſthenis Oratio, ſunt breves μελέται, ſive declamationes ſub Aiacis, & Vlyſſis nomine compoſitae. Exſtant Graece editae ab Aldo, & Henr. Stephano, ac Latine translatae a Guil. Cantero, locis mox citatis.

XXXVII. pag. 153. Δημάδου ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας. λόγος λζʹ. *Demadis pro duodecennio, ſive pro ſuis per duodecennium proximum geſtis Apologia ad populum Athenienſem. Oratio XXXVII.* Inc. Τῆς μὲν τῶν κινδυνευόντων. Deſ. εἶναι μὴ συνευδοκοῦντα. Graece primum vulgata ab Aldo, & H. Stephano in memoratis editionibus; Graece, & Latine ab Iano Grutero, Hanov. MDCXIX. 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. diligenter accurateque conſcriptus, cuius ſolemne eſt, ſingulos Orationum titulos ad finem repetere. Conſtat foliis ſcriptis 155.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ.

DE PROOEMIIS RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Sive

Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnaſmata Homiliae Rhetoricae, Hermogenis ars Rhetorica, De inventione Oratoria, De formis Oratoriis, De methodo apti & ponderoſi generis dicendi, cum Commentariis variorum.

COD. V. I. pag. 1. ΠΕρὶ τῶν τῆς ῥητορικῆς προοιμίων. *De Rhetoricae Prooemiis.* Inc. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διακοσμήσαντες ῥήτορες, εἰς δέκα τινὰ κεφάλαια, τὰ τῆς ῥητορικῆς τέχνης διεῖλον προλεγόμενα. Deſ. τὸν ἀκροατὴν μαθόντα ταῦτα, ἢ οὐδὲν ἀγνοήσαντα. Sequitur deinde progymnaſmatis in genere, ac progymnaſmatis rhetorici definitio; tum partitio Statuum, ſive Quaeſtionum Oratoriarum XIV. iuxta Hermogenem & Metrophanem, & philoſophos Evagoram & Aquilam. Quae omnia fortaſſe praeliminaria ſunt in ſequentes Ioannis Doxopatri Homilias Rhetoricas.

II. pag. 3. Τοῦ Δοξοπατρῆ Ἰωάννου ῥητορικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὰ τοῦ Ἀφθονίου προγυμνάσματα. *Ioannis Doxopatri in Aphthonii Progymnaſmata Homiliae Rhetoricae.* Prooemium ſatis longum inc. Τοῖς ἐκ ποιητικῶν μαθημάτων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν τερατολογίας ἐπὶ τὸ τῆς ῥητορικῆς ἥκουσιν ἔρ τι μέγα μυστήριον, κ. λ. Deſ. ἔνιοι δὲ καὶ λόγον αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ἐπεὶ καὶ ὁ Αἴσωπος λογοποιὸς λέγεται· μύθων γὰρ πλάστης ὁ Αἴσωπος. Sequitur deinde pag. 11. initium Progymnaſmatum Aphthonii cum uberrimo Io. Doxopatri commentario marginali, cuius eſt initium: Ζητοῦσί τινες, διατί τὰ μὲν ἄλλα γυμνάσματα ὁρίζεται ἐν προκαταρκτικοῖς, κ. λ. Pauca deſunt in fine; nam Aphthonii textus deſinit in verbis, ἢ μὴν ὁ μὲν διαφθείρας . . . . paullo ante finem: Doxopatri vero enarratio in verbis: καὶ κινήσας τὰς τῶν νομοθετῶν ἐπ' αὐτὸν γνώμας εἰς ἀνατροπὴν . . . . . quae pertinent ad illa Aphthonii verba: μοναρχία δὲ κολάζει μὲν, οὐ συνεξετάζει δὲ, κ. λ. Ms. exſtat in Biblioth. Caeſarea, ut habet Neſſelius Catalog. P. IV. pag. 15.

III. pag. 72. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis Ars Rhetorica de Statibus* cum Commentariis uberrimis Anonymi, forte eiuſdem Doxopatri, quales exſtant in Cod. Bibliothecae Caeſareae, teſte eodem Neſſelio l. c. pag. 77. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Deſ. μακρότερα ἔσται. Quae ſunt duo tantum prima Capita Operis *de partitione ſtatuum, & quaeſtionum Oratoriarum* edit. Gr. L. Colon. Allobr. MDCXIV. 8. a p. 1. ad pag. 20. Comment. inc. Δοκεῖ τισι μὴ ὁρίσασθαι τὴν ῥητορικὴν Ἑρμογένης. εἰ καὶ αἰτίας τοῦ ταύτην αὐτὸν μὴ ὁρίσασθαι τάσδε λέγουσιν. Deſ. καὶ πάντως ὅπως ἔνι, καὶ ὡς ἄλλως ἐπιγνῶναι αὐτάς. Tum ſequitur ſubſcriptio litteris ita intricatis ac compendiariis exarata, ut fere nihil poſſit exſculpi.

IV. p. 96. Περὶ τῆς τῶν στάσεων διαιρέσεως. *De Statuum diviſione*, item cum uberrimis Commentariis, partim Anonymi, forte eiuſdem Doxopatri, ut in Codice Caeſareae Bibliothecae apud Neſſelium l. c. p. 82. partim Georgii Diaeretae. Primum Caput, cui titulus Περὶ στοχασμοῦ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, inc. Ὁ στοχασμὸς τοίνυν διαιρεῖται, κ. λ. Vltimum Περὶ ἀμφιβολίας, deſ. ἐφόρησε τὰ χρυσία. Comment. inc. Ἀρχόμενοι σὺν Θεῷ τῆς διαιρέσεως, φέρε δὴ πρό γε πάντων ζητήσωμεν, τί ὅλως ἐστὶ διαίρεσις. Deſ. τούτου γὰρ διαιρουμένου συναποδείκνυται καὶ τὸ ζητούμενον: quae ſunt Georgii Diaeretae. Subiiciuntur deinde γνώσεως ὄργανα ὀκτώ, καὶ μέρη εὐμαθείας τρία.

V. pag. 174. *Hermogenis de Inventione Oratoria Libri IV.* item cum uberrimis Commentariis. Initium & finis ſingulorum Librorum cum cit. edit. mirifice concordant. Commentariis hic titulus praecurrit: Σχόλια εἰς τοὺς περὶ εὑρέσεως τέσσαρας τόμους, ἐκ πολλῶν βιβλίων φιλοπόνῳ μελέτῃ συναθροισθέντα, καὶ εὐφυῶς τοῖς τοῦ τεχνικοῦ συναρμοσθέντα ῥητοῖς. εἰσὶ δὲ ἢ τοῦ Διαιρέτου Γεωργίου, ἢ τοῦ λεγομένου ἀνεπιγράφου καὶ ἀδεσπότου. *Scholia in quatuor de Inventione Libros, ex multis libris ſtudioſa me-*

ctatione collecta, & apte auctoris verbis accommodata: ſunt autem vel Georgii Diaeretae (1), *vel eius qui vocatur anepigraphus & incertus.* Sequuntur deinde Prolegomena quaedam ſatis ampla, quorum initium: Τὰς ϛάσεις ὁ τεχνικὸς ποιησάμενος, μεταβῆναι ᾠήθη καὶ εἰς τὴν περὶ εὑρέσεως τέχνην· καὶ γὰρ τὰ μὲν κεφάλαια τῶν ϛάσεων παρέδωκεν ἐν αὐταῖς, κ. λ. Pag. 178. incipit *Hermogenis de Inventione Liber I.* in quem primum ſcholium eſt ſequens: Προοίμιόν ἐϛι λόγος παρασκευάζων τὸν ἀκροατὴν εἰς ὑποδοχὴν τῆς ὑποθέσεως. καλῶς δὲ προοίμιον ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παρὰ τῶν κιθαρῳδῶν ἐν ἀρχῇ λεγόμενα, κ. λ. Vltimum vero in poſtrema Libri IV. verba, παρακολουθεῖ δὲ, ἄλλα μὲν τόποις, κ. λ. ita deſ. ἓξ γάρ εἰσι τὰ περιϛατικά, πρόσωπον, πρᾶγμα, αἰτία, τόπος, τρόπος, χρόνος. Tum aliud breve ſcholion, quod ad huius Libri Caput VI. de Dilemmate pertinet. Georgii Diaeretae, & aliorum Commentarios in Hermogenis Artem Oratoriam habet etiam Codex Biblioth. Vindobonenſis apud Neſſelium P. IV. p. 14.

VI. pag. 262. Ἐξήγησις εἰς τὰς ἰδέας τοῦ Ἑρμογένους. ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου φιλοσόφου τοῦ Σικελιώτου, *Enarratio in Hermogenis Ideas*, ſive *de Formis Oratoriis Libros II. excerpta ab ore Ioannis philoſophi Siculi*. Praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τοῖς πολιτικῆς ἐπιϛήμης ἐφιεμένοις, καὶ τοῖς τῆς ἀπὸ ταύτης μεγαλονοίας τὸ γνωϛικὸν τῆς ψυχῆς ἀποῤῥίπτειν τῆς ὑλικῆς γενέσεως ἐπειγομένοις κ. λ. Finis: καὶ ἄτομοι αἵδε, κάλλος, γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης. Pag. vero 265. *b.* incipit Liber I. Hermogenis, cuius initium & finis cum cit. edit. concordat. Commentarii vero marginales iique uberrimi, inc. Εἴπερ ἄλλο τι κ. λ. Πολλὰς ἐπιβολὰς ὁ συναπτικὸς οὗτος σύνδεσμος ἔχει· ἀλλ' ἐνταῦθα ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς εἴληπται, οἱονεὶ λέγοντος τοῦ τεχνικοῦ, ὅτι ὥσπερ εἰσὶν ἀναγκαῖα τὰ τῶν ῥητορικῶν πάντα τῷ ῥήτορι, οὕτω δὴ καὶ αἱ ἰδέαι, κ. λ. Vltimum ſcholion in verba, ὁ δὲ λεγόμενος ὡραῖος λόγος, κ. λ. quod eſt τῶν αὐτῶν, (intellige τοῦ Συριανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν, ut habetur in ſcholiis ſuperioribus) deſ. καὶ τοῦτο ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ φανεῖται σαφέϛερον. Sequitur pag. 272. Liber II. cuius initium item cum dicta edit. concordat, finis vero mutilus unius folii abſciſſione; deſinit enim in verbis, ἀπό τε τοῦ περὶ ἰδεῶν λόγου . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 514. v. 11. Scholia inc. Ἑπόμενον ἂν εἴη καὶ ἀναγκαῖον οὐδενὸς ἧττον, εἰ μὴ καὶ μᾶλλον μετὰ τὰ προειρημένα περὶ τῆς γοργότητος διελθεῖν, κ. λ. Vltimum ſcholion in verba, καὶ νὴ Δία γε, ita habet: οὐ μόνον, φησὶν, γλυκύτητα ἀδυνατοῦσιν ἐργάσασθαι αἱ ἔννοιαι μόναι, ἀλλὰ δέονται πρὸς τοῦτο καὶ λέξεως, καὶ τῶν ἀκολούθων αὐτῇ· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ἄλλας ἰδέας τὰ . . μέρη πεφύκασιν ἐργάζεσθαι καὶ οὐχ ἕν. Notandum in hiſce Libris aliqua deeſſe, alia fuiſſe tranſpoſita; duo enim quaterniones, in quibus Libri primi finis incidit, & initium ſecundi, male ſunt inter pag. 269. & 286. inſerti; qui ſi inter pag. 345. & 346. reponantur, omnia inter ſe conſtabunt. Deſunt praeterea unius folii abſciſſione inter pag. 318. & 319. extrema Capitis VIII. Lib. I. incipiendo a verbis, μέθοδος δὲ σφοδρότητος, κ. λ. cit. edit. pag. 302. v. 5. uſque ad finem Capitis. Inter pag. 322. & 323. alia interciderunt alterius item folii iactura, nimirum ab initio Cap. X. eiuſdem libri uſque ad verba τοῦτ' ἂν ἀνάϛασις εἴη, pag. 314. v. 26. excluſive. Inter pag. 355. & 356 deeſt finis Cap. VIII. & initium IX. Libri II. a verbis βιασαμένου οὕτω ποιεῖ, pag. 450. v. 10. uſque ad verba, ὁ τοῖς τῆς ῥητορικῆς, pag. 452. verſ. 6. incluſive. Tandem inter pag. 373. & 374. alius defectus occurrit, quo Libri II. finis intercidit, uti mox innuimus. Plurima ex Capite XI. libri I. nimirum a verbis, εἶθ' ὕϛερον ἡ ποιότης, κ. λ. pag. 331. v. 16. ad verba τὰ οὕτω προφερόμενα, pag. 347. v. 8. incluſive, diverſa manu ſunt exarata, ac propterea nullis Commentariis inſtructa. Hic Ioannes Siculus memoratur inter Commentatores Chriſtianos in Hermogenem in Syntagmate expoſitionum in hunc Rhetorem, quod exhibet Bibl. Vindob. loc. cit. Vide etiam ſupra pag. 284. Cod. XX.

VII. pag. 374. Ἑρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος. *Hermogenis de methodo apti & ponderoſi generis dicendi.* Initium & finis Libri cum edito concordat. Commentariis hic titulus praeit: Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τῆς εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου κυροῦ Γρηγορίου Σχόλια. *Ex interpretatione in librum de methodo vehementiae Metropolitae Corinthi D. Gregorii Scholia.* Inc. Ἡ πᾶσα σπουδὴ ἐϛὶ τῷ Ἑρμογένει διδάξαι ἡμᾶς ἐν τῷ περὶ μεθόδου δεινότητος, πῶς τεχνικῶς ἐν λόγῳ μεθοδεύσομεν, κ. λ. Deſ. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένον οὐ μάλα χαίρων, ἀντὶ τοῦ λυτούμενος. Subiiciuntur denique nonnullae breves παρασημειώσεις in tria huius Libri Capita, ſuo loco omiſſae.

Quae in Hermogenem ſcripſerunt Porphyrius, & Metrophanes, Suidae, & Scholiaſtis Hermogenis laudatus, interciderunt. Praeter eos, quorum in Hermogenem expoſitiones in dicto Vindobon. Biblioth. Syntagmate Mss. continentur, memorat etiam Allatius pag. 369. Georgii Pachymeris μελέτας in Progymnaſmata & ϛάσεις, itemque pag. 386. Georgii Gemiſti Epitomen Ms. in Hermogenis Artem aliaque ſcripta Rhetorica, qualem etiam elaboravit Matthaeus Camariota. Troili Sophiſtae Prolegomena Mss. in Hermogenem manu exarata, ſunt in variis Bibliothecis.

Codex Graecus Ms. bombycinus in fol. maximo, Saec. XIV. marginibus utplurimum vetuſtate conſumtis, ac poſtea reſtauratis. Conſtat foliis 412.

ΛΟΓ-

(1) Montfauconius in ſuo Catalogo, qui titulum hunc Latine exhibet, poſt *Georgii Diaeretae* nomen, aliud etiam *Gregorii* adjungit, cuius tamen nullum in Codice veſtigium apparet.

Digitized by Google

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. VI. LVciani Dialogorum, qui in hoc continentur Codice, ſeries ſequens eſt:

I. pag. 1. *De Paraſito, ſive quod ars eſt paraſitica*. Tom. II. cit. edit. pag. 836. Deinceps brevitatis gratia in iis Dialogis, qui alias occurrerint, editionis paginam citare omittemus, quum id ſemel praeſtitiſſe ſatis fuerit.

II. pag. 12. *b. De non temere credendo calumniis*.

III. pag. 19. *b. Iudicium Vocalium*.

IV. pag. 22. *Iupiter Tragoedus*.

V. pag. 37. *Hippias, ſeu Balneum*.

VI. pag. 39. *b. De Domo*.

VII. pag. 45. *b. Muſcae Encomium*.

VIII. pag. 47. *Demonactis Vita*.

IX. pag. 52. *Iupiter Confutatus*.

X. pag. 56. *b. Amores*.

XI. p. 75. *b. Lucius, ſive Aſinus*. Tom. II. pag. 567.

XII. pag. 100. *Demoſthenis Encomium*. Tom. III. pag. 490.

XIII. pag. 114. *Quomodo hiſtoria conſcribenda ſit*. Tom. II. pag. 1. Hic tamen dialogus mutilus eſt; deſinit enim in verbis: ἀλλ᾽ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπαινετέον, καὶ . . . . . quae incidunt cit. Tom. pag. 11. verſ. 14. Adnectitur autem praedictis verbis in eadem linea, tamquam unus dialogus, fragmentum ex Apologia *pro mercede conductis*, incipiens a verbis . . . . . κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. quae incidunt in Tom. I. pag. 714. verſ. 8. uſque ad finem.

XIV. pag. 120. *Harmonides*.

XV. p. 122. *Diſputatio cum Heſiodo*. Tom. III. pag. 240.

XVI. pag. 124. *Macrobii*. Ibid. pag. 208.

XVII. pag. 129. *b. De Sacrificiis*. Heic autem fere ſub initium Sermonis poſt verba, τῶν ἄλλων θεῶν εἰς Αἰθίοπας πορευομένων, quae incidunt in Tom. I. pag. 526. verſ. 7. redduntur illa, quae deerant ſupra ex Sermone, cui titulus: *Quomodo Hiſtoria conſcribenda ſit*, a verbis nimirum, μέτρον ἐπακτέον τῷ πράγματι, κ. λ. uſque ad finem.

XVIII. pag. 145. *De Dipſadibus*.

XIX. pag. 147. *b. Saturnalia, ſeu Dialogus inter Sacerdotem, & Saturnum*. Tom. III. p. 385.

XX. pag. 150. *b. Phalaris prior*.

XXI. pag. 156. *Phalaris alter*.

XXII. pag. 158. *Allocutio, ſive Bacchus*.

XXIII. pag. 160. *Allocutio, ſive Hercules*.

XXIV. pag. 161. *b. De Electro, ſeu Cycnis*.

XXV. pag. 163. *Verae Hiſtoriae Liber primus*. Initio huius Sermonis in margine adſcripta ſunt iſta: Ταῦτά εἰσι τὰ κατ᾽ ἀντίφρασιν ἀληθινὰ διηγήματα τοῦ σοφιστοῦ Λουκιανοῦ λεγόμενα.

XXVI. pag. 175. *b. Verae Hiſtoriae Liber ſecundus*.

XXVII. pag. 190. *Mortuorum Dialogi XII.* qui in edit. ſunt I. XXII. XXI. XVIII. X. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XXIII. & XXV.

XXVIII. pag. 201. *Dialogi Marini XV.* quorum primi quatuor, totidemque poſtremi eumdem cum editis ordinem obtinent, reliqui ſeptem varie ſunt diſpoſiti.

XXIX. pag. 209. *b. Deorum Dialogi XVIII.* qui in edit. ſunt XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. V. VI. IV. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. & XVI. Hic autem poſtremus deſinit in verbis, ὡς φεύξεται αὐτὸν ἡ Δάφνη, quae incidunt in Tom. I. pag. 244. verſ. 15.

XXX. pag. 222. *Traiectus, ſive Tyrannus*.

XXXI. pag. 231. *Pro lapſu in ſalutando*.

XXXII. pag. 234. *b. Apologia pro mercede conductis &c.* quae deſinit in verbis, καὶ ἐώνει ἡ Ἀδράστεια τότε, quae enim immediate ſequuntur in editione, nimirum κατόπιν ἐφεστῶσά σοι, κ. λ. habebantur ſupra. ut innuimus §. XIII. adnexa Sermoni inſcripto, *Quomodo hiſtoria conſcribenda ſit*. Coniungitur autem praedictis verbis in eadem linea, inſtar unius eiuſdemque Operis, reliquum Sermonis *de Sacrificiis*, incipiens a verbis δεινὰ ποιοῦσαν καὶ σχετλιάζουσαν, κ. λ. uſque ad finem. Initium enim habebatur ſupra pag. 129. *b.* ut innuimus §. XVII. Ex quo patet exemplar illud, unde Codex hic tranſcriptus eſt, fuiſſe maxime confuſum, ac male compactum.

XXXIII. pag. 240. *b. Adverſus indoctum, & multos ementem libros*.

XXXIV. pag. 249. *De Somnio, ſeu Vita Luciani*.

XXXV. pag. 253. *Alexander, ſeu Pſeudomantis*. Tom. II. pag. 207.

XXXVI. pag. 268. *b. De Luctu*.

XXXVII. pag. 273. *Pro Imaginibus*. Tom. II. pag. 484.

XXXVIII. pag. 280. *Pſeudologiſta, ſeu de die nefaſto contra Timarchum*. Tom. III. pag. 161.

XXXIX. pag. 289. *Deorum Concilium*.

XL. pag. 292. *b. Decretum*. Tom. III. pag. 536.

XLI. pag. 293. *b. Tyrannicida* cum argumento.

XLII. pag. 299. *Abdicatus* item cum argumento.

XLIII. pag. 312. *Dialogi Meretricii XV.* eodem prorſus cum editis ordine digeſti.

XLIV. pag. 330. *b. De morte Peregrini*. Tom. III. pag. 325.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. quem Montfauconius ait in ſuo Catalogo, *videri manu Philelphi* exaratum. Inſerta autem ſunt identidem folia membranacea. Conſtat foliis ſcriptis 340.

ΑΝΩ.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

SS. Maximi, Athanaſii, Baſilii Magni, Gregorii Nazianzeni, & Ignatii Epiſtolae.

COD. VII. I. pag. 1. ACephala eſt prima Epiſtola, quae tamen videtur S. Maximi, & incipit a verbis . . . . . ἐγὼ τέως, κ. λ. Deſ. ἐποίησεν Χριστιανὸς τῇ ἡμέρᾳ τῆς πεντηκοστῆς.

II. pag. 1. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον θεοφιλέστατον πρεσβύτερον ϗ ἡγούμενον. *Eiuſdem ad Stephanum Deo dilectiſſimum preſbyterum & Praeſidem.* Inc. Θείων μελέτη λόγων. Deſ. πάντα ϗ λόγον, ϗ τρόπον ἐλεούμενοι. Non occurrunt hae duae Epiſtolae inter S. Maximi Epp. (1) edit. Pariſ. MDCLXXV. fol. Tom. II.

III. pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Τῷ σοφῷ ϗ τιμίῳ γράμματι. Deſ. διαβολικῆς ἐξαιρούμενος μηχανῆς. Exſtat in cit. editione Tom. II. pag. 370. ubi *Thalaſſio Preſbytero & Hegumeno* inſcribitur.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην σοφιστήν. *Eiuſdem ad Ioannem Sophiſtam.* Inc. Τὸ τίμιον. Deſ. ἐπιθυμοῦντα. Ibid. p. 238. πρὸς τὸν Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον inſcripta.

V. pag. 4. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θαλάσσιον ἡγούμενον ϗ πρεσβύτερον. *Eiuſdem ad Thalaſſium Praeſidem & preſbyterum.* Inc. Τρία, καθώς φησιν. Deſ. ὑπὲρ Μαξίμου τοῦ σοῦ ϗ δούλου ϗ μαθητοῦ, τίμιε πάτερ. Ibid. p. 251.

VI. p. 5. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ϗ ἡγούμενον. *Eiuſdem ad eumdem Athanaſium preſbyterum & Praeſidem.* Inc. Ὁ εἰς Χριστὸν πάντα αἰχμαλωτίζειν. Deſ. δύνασθε ἀνέχεσθαι αὐτῆς. Ibid. pag. 371. πρὸς τὸν αὐτὸν Θαλάσσιον inſcripta.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Ὁ μακάριος Δαβίδ. Deſ. ὑπὸ πολλῶν ἁμαρτημάτων. Ibid. p. 372.

VIII. pag. 61. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κουβικουλάριον. *Eiuſdem ad Ioannem Cubicularium.* Inc. Ἧκεν τὸ τίμιον τοῦ Θεοφυλάκτου. Deſ. ϗ ὁ τῶν ἑορταζόντων χορός. Ibid. pag. 373.

IX. pag. 8. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Τῆς πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ χάριν. Deſ. τῶν θείων ἰδιωμάτων. Ibid. p. 219.

X. pag. 12. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Στέφανον πρεσβύτερον ϗ ἡγούμενον. *Eiuſdem ad Stephanum preſbyterum & Praeſidem.* Inc. Ἀγάπης ἴδιον ὑπάρχει πνευματικῆς. Deſ. τῶν Θεῷ νενομισμένων ἀλλότριον. Tom. II. p. 353.

XI. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κόνωνα πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον. *Eiuſdem ad Cononem preſbyterum & Praeſidem.* Inc. Πιστεύω, καθὼς παρέλαβον. Deſ. τῆς φιλανθρωπίας (2) προτιμᾶν μελετήσαντες. Ibid. p. 357.

XII. p. ead. *b* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κυριακὸν ἐπίσκοπον. *Eiuſdem ad Cyriſicium Epiſcopum.* Inc. Τῆς θείας ἐπὶ γῆς. Deſ. αἰτήσεως μὴ ἀπαξιώσῃς. Ibid. p. 361.

XIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Ὁ μὲν Θεὸς ζητῶν. Deſ. τῶν φιλτάτων ὀδύνης. Ib. p. 362.

XIV. pag. 14. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θεοτιμήτῳ κυρῷ Ἰωάννῃ ἐπισκόπῳ. *Eiuſdem Domino Ioanni Epiſcopo.* Inc. Φασὶν οἱ την τῶν ὄντων. Deſ. τοῖς ἱερῶσι καθέστηκας. Ibid. p. 363.

XV. pag. 14. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Ὥσπερ ἀκτὶς. Deſ. καθέστηκεν ἴδιον. Ibid. p. 364.

XVI. p. 15. Τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννῃ κουβικουλαρίῳ περὶ τῆς κατὰ Θεὸν λύπης. *Eiuſdem ad Ioannem Cubicularium de triſtitia ſecundum Deum.* Inc. Χαίρω ϗ εὐφραίνομαι. Deſ. εἰς τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ϗ βασιλείαν. Ibid. p. 231.

XVII. pag. 17. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον Ἰλλούστριον ϗ ἀπὸ σακελλαρίου. *Eiuſdem ad Conſtantinum Illuſtrem, & Sacellarium.* Inc. Εἰ ὡς παρόντι μοι συντυγχάνων, κ. λ. Deſ. καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ἀμήν. Ibid. p. 235.

XVIII. pag. 18. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην κουβικουλάριον παραθετική. *Eiuſdem ad Ioannem Cubicularium Commendatitia.* Inc. Διὰ νόμου ϗ προφητῶν. Deſ. δοῦλε γνήσιε τοῦ Θεοῦ. Ibid. p. 376.

XIX. p. 20. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Πάσῃ μὲν γενεᾷ. Deſ. οὐκ ἀπαξιοῦντα. Ibid. p. 379.

XX. pag. 21. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀββᾶν Πολυχρόνιον. *Eiuſdem ad Abbatem Polychronium.* Inc. Ἐπειδὴ ταφήν. Deſ. πεῖραν μὴ λαβεῖν. Ib. p. 365.

XXI. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Εἰ κατὰ τὸν μέγαν. Deſ. ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν, ἀμήν. Ibid. pag. ead.

XXII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Εἰρήνην ὁ κύριος ἀπιών. Deſ. συναποκτείναντες. Ibid. p. 366.

XXIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem.* Inc. Εἰ μετὰ τῆς μεγάλης. Deſ. φυλάξαντες. Ibid. p. 367.

XXIV. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ παραθετικὴ πρὸς Ἰωάννην κουβικουλάριον. *Eiuſdem Commendatitia ad Ioannem Cubicularium.* Inc. Οἱ μὲν κατὰ κόσμον. Deſ. διὰ φιλανθρωπίαν καταδεχόμενον. Ib. pag. 359.

XXV. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πέτρον Ἰλλούστριον. *Eiuſdem ad Petrum Illuſtrem.* Inc. Ἔδειξεν ὡς ἀληθῶς. Deſ. σαφῶς τὴν ὕπαρξιν. Ibid. pag. 291.

XXVI. pag. 24. Λόγος παραινετικὸς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ κύριον Γεώργιον γενόμενον ἔπαρχον Ἀφρικῆς παρὰ Μαξίμου μοναχοῦ. *Maximi monachi Sermo hortatorius in forma epiſtolae ad ſervum Dei D. Geor-*

(1) In hoc Codice Epiſtolas S. Maximi adſervari non editas adfirmat Holſt. in ſchedis.
(2) In ed. φιλαντίας.

Georgium, *Africae Praefectum*. Inc. Οὐδεὶς ὅτω τῶν φωτός. Deſ. σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, ἀμήν. Ibid. pag. 201.

XXVII. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν νθ' ψαλμόν. *Eiuſdem interpretatio in LIX. Pſalmum*. Poſt titulum: Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις, κ. λ. Inc. Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ὁ παρὼν ἐπιγέγραπται ψαλμός. Deſ. ὑπάρχει αὐτὴ ὅτι ὁ πάντων δημιουργός. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Cit. edit. Tom. I. pag. 335.

XXVIII. pag. 37. *b*. Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον. *S. Athanaſii Archiep. Alexandrini Epiſtola ad Rufinianum Epiſcopum*. Inſcribitur: Κυρίῳ υἱῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ Ῥουφινιανῷ Ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Domino filio, & optatiſſimo commiuiſtro Rufiniano Athanaſius ſalutem in Domino*. Inc. Σοὶ μὲν τῷ (corr. τὰ) υἱῷ, κ. λ. Deſ. ἐν κυρίῳ προσαγορεύει. In edit. Operum S. Athanaſii Pariſ. A. MDCXCVIII. Tom. II. pag. 963.

XXIX. pag. 39. Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπιστολαί. *S. Baſilii Epiſtolae*, ut ex numeris Graecis in margine adſcriptis colligitur, CCLXXIII. Prima inſcribitur: Πρὸς Εὐστάθιον φιλόσοφον ἀπὸ Ἀντιοχείας πρὸ τοῦ πρεσβύτερον καταςαθῆναι. *Ad Euſtathium philoſophum ab Antiochia, priuſquam preſbyter crearetur*. Inc. Ἀπειρηκότα με ἤδη, κ. λ. Vltima inſcribitur Θεοδώρῳ ἀσπαστική, *Theodoro ſalutatoria*, & inc. Λέγουσί τινες τοὺς ἑαλωκότας, κ. λ. Deſ. τῶν ἀληθῶς ἀγαπώντων διεζευγμένος (1). Notandum tamen ex hiſce Epiſtolis nonnullas excidiſſe; nimirum poſtremam partem Epiſt. CXXXVIII. ac duodecim alias ſequentes unius fortaſſe quaternionis iactura inter pag. 126. & 127. Omiſſus eſt praeterea numerus CLX. tum alius intercidit quaternio inter p. 158. & 159. unaque cum ipſo finis Epiſtolae CC. duodecim ſequentes integrae, ac initium CCXIII. Omiſſus denique eſt numerus CCXLV. Vnde colligas ex CCLXXIII. ſupereſſe nunc CCXLVII. & ex hiſce tres mutilas.

XXX. pag. 190. Γρηγορίου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ ἐπιστολαί. *Gregorii Epiſcopi Nazianzeni Epiſtolae*, ut ex numeris patet marginalibus, CCXXXIV. Prima tamen eſt Baſilii Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, *ad Gregorium ſodalem*, & inc. Ἐγὼ τοῦ ἀδελφοῦ μου. Vltima Λεοντίῳ, *ad Leontium*, quae inc. Ὦ τῆς δεξιᾶς νόσου, κ. λ. Deſ. μέμνησθαί με τῶν λιθασμῶν. Heic quoque animadvertendum ex hiſce Epiſtolis deeſſe poſtremam partem Epiſtolae II. quae eſt *ad Baſilium*, ac praeterea ſeptem ſequentes integras, duorum fortaſſe foliorum iactura inter pag. 190. & 191.

XXXI. pag. 242. Τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ἐπιστολαί. *S. Ignatii Epiſtolae IX.* Prima eſt ad *Smyrnaeos*, ultima ad *Tarſenſes*, cuius finis deſideratur, mutilato Codice: deſinit enim in verbis, ἀνεπίςατοι γάρ εἰσι τοῦ κε . . . . . S. Ignatii martyris, Antiochenſis Epiſcopi, Epiſtolas ex hoc Codice Mediceo Iſaacus Voſſius deſcripſit; mox caſtigatiores edidit Carolus Aldrich Oxonii e Theatro Sheldoniano A. MDCCVIII. 8. quae editio inferius occurret, nimirum Cod. LIII.

Codex Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XI. initio ac fine mutilus, in cuius primo folio indiculus manu Lucae Holſtenii conſcriptus legitur. Conſtat foliis ſcriptis 252.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ,

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige,

Georgii Lecapeni de artificio Grammatico Liber,

HVius Opuſculi, in quo de ſignificatione, ac conſtructione verborum, nominum, ac praepoſitionum, nullo litterarum ordine ſervato agitur, quodque nullum in hoc Codice titulum praefert, innotuit nobis auctor ex Codice XLIX. huius Plutei, in quo rurſus occurrit cum hoc titulo: Ἐφημερίδες κυρίου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Ephemerides* (ita enim in ſuo Catalogo interpretatur Montfaucon.) *D. Georgii Lecapeni*. Inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱςορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεύς. Deſ. ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Δημοσθένει, ὅτι τῶν πραγμάτων ἡμῖν ἐκείνων ἀντιληπτέον ἐςίν. Ineditum eſt, teſte Allatio in Diatriba de Georgiis apud Fabric. in calce Vol. X. Bibl. Graec. pag. 700. Legitur autem Ms. in aliis bibliothecis, & in Vaticana praeſertim Cod. DCCCLXXXIII. cum hoc titulo: Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ τεχνολογία περὶ γραμματικῆς. *Sapientiſſimi & eruditiſſimi Georgii Lecapeni de artificio Grammatico*. Diverſum vero eſt ab altero *de Conſtructione Verborum* Libro, qui ſub eiuſdem Lecapeni nomine editus eſt Graece Venetiis apud Aldum in 8. MDXXVI. & Florentiae apud heredes Philippi Iuntae in 8. eodem anno, & inc. Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία, κ. λ. Hunc autem Lecapeno abiudicat Allatius loc. cit. Interim notandum, Georgium hunc monachum fuiſſe, ac medio ſaeculo poſt Chriſtum natum XIV. floruiſſe, diu in Theſſalia commoratum. Laudatur a Grammatico Verderio in ſuo Catalogo *Hiſtoria Georgii Monachi Lecapeni*, *Laccapenum* vocat Meurſius in Gloſs. Graecobarb. voce ςρῶμα. Vide plura de eo apud Allatium in cit. de Georgiis Diatriba. COD. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Conſtat foliis 47.

ΛΑΚΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

LACONICI DEMONSTRATIO HISTORICA.

COntinet hic nitidiſſimus Codex Laonici, ſive, ut Simlero & aliis placet, Nicolai COD. IX.

(1) Exſtat in nupera eius Operum editione Pariſ. Tom. III. p. 214. ſub N. CXXIV.

lai (1) Chalcocondylae Athenienſis. qui floruit anno Chr. MCCCCLXX. *Hiſtoriam de origine, ac rebus Turcorum, & imperii Graecorum interitu, libris X.* ab anno Chr. MCCXCVIII. atque ab ineunte Ottomanni I. imperio ad annum MCCCCLXII. Liber I. inc. Λαονίκου Ἀθηναίου τῶν κατὰ τὸν βίον. Liber X. deſ. Πελοπόννησον ἐγένετο. In fine Λαονίκου ἀπόδειξις ἱστοριῶν δεκάτη. Τέλος. *Laonici declarationis Hiſtoriarum decimi Libri finis.* Prodierunt Gr. & Lat. cum Conradi Clauſeri verſione in tribus Hiſtoriae Byzantinae Scriptoribus iunctim Nicephoro Gregorae, & Georgio Acropolitae, Genevae MDCXV. fol. ſeparatim vero ex typographia Regia Pariſ. MDCL. fol. &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Conſtat foliis 186.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DICTIONARIVM IN HOMERVM INCERTI AVCTORIS.

COD. X. I. pag. 1. INſcribitur etiam, manu Lucae Holſtenii, *Scholia antiqua in Odyſſeam Homeri*, ita tamen exarata, ut Lexici formam praeſeferre videantur; quum enim ſingulae paginae in duas columnas ſint diviſae, prima Homericas voces, non eas quidem alphabetice, ſed prout Homerum legentibus obviae ſiunt digeſtas; altera earumdem explicationes, modo breviores, modo longiores, prout res poſtulare videtur, itemque ſcholia, & enarrationes exhibet. Initium Scholiorum fit ab Hypotheſibus, quae ſingulis praefiguntur libris, quaeque ferme cum iis concordant, quas in Codicibus Plutei XXXII. ac praeſertim in Codice IV. contineri ſupra innuimus. Age, initium heic eorum, quae in Librum I. enarrantur, & ex quibus de reliquis iudicium ferre poſſis, in medium proferamus. Hypoth. inc. Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι, κ. λ. Scholia inc.

Ἄνδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος, κ. λ. varias huius vocis ſignificationes perſequitur.

Ἔννεπε, εἰπέ.

Πολύτροπον, ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν, συνετόν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

Πλάγχθη, ἐπλανήθη.

Ἐπεὶ Τροίης. ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν.

Ἱερὸν πτολίεθρον, διὰ τὸ τετειχίσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία εὐσέβειαν.

Ἔπερσεν, ἐπόρθησεν.

Ἄστεα, πόλεις, κ. λ. Varia adfert ex Aphthonii Sophiſtae aliorumque Lexicis Homericis ſpecimina Montfaucon. Bibl. Coiſlin. p. 457. ſeqq. ſed a noſtro prorſus diverſa ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. valde nitidus, diligenterque exaratus. Conſtat foliis 160.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

ſive

Etymologicum Magnum.

INcipit a littera A, voce, Ἀβάλε, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα παρὰ τὸ βάλλω. κ. λ. Deſinit in littera Ω, verbis, οἷον χῶρα, χήρα, ψώρα, οὕτω καὶ ὥρα, quemadmodum innuimus ſupra in recenſione Codicis III. huius Plutei. In fine legitur haec amanuenſis ſubſcriptio: Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐγράφη ἐν Ἐνετῶν νῦν νήσῳ τῇ Κρήτῃ ἐν τῇ πόλει Κάνδακι λεγομένῃ τοῖς ἀναλώμασιν ἐμοῦ Φραγκίσκου τοῦ Φιλέλφου, ὅπερ καὶ τὸ βιβλίον ἐστίν, ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ἕκτῳ ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. *Hic liber ſcriptus eſt in Venetorum nunc inſula Creta in civitate Candaci dicta, impenſis meis Franciſci Philelphi, cuius eſt liber, anno* MCCCCLXVI. *a Chriſti orta.* Neſcio an eiuſdem Philelphi cura & impenſis deſcriptum fuerit idem Etymologicum Magnum Mediolani hoc eodem anno, quod habetur infra Cod. XV. COD. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae. Conſtat foliis 396.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΑΘΡΟΙΣΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΠΑΝΣΟΦΩΝ.

EPISTOLARVM COLLECTIO VIRORVM SAPIENTISSIMORVM.

Sive

Veterum Philoſophorum & Oratorum Epiſtolae, Callinici de laude Romae, ex Adriani Rhetoris declamationibus excerpta, Dionis Chryſoſtomi Sermo &c.

PRaecedit Index eorum, quorum Epiſtolae in hoc continentur Volumine, verſiculis ſeptem iambicis adſcriptis, quos vide in Collectione Epiſtolarum Graecorum Veterum cum Iac. Cuiacii verſione Latina Aurel. Allobr. MDCVI. fol. pag. 163. COD. XII.

I. pag. 1. *b. Phalaridis Epiſtolae CXXXIX.* omnes editae (ordine licet diverſo) in cit. Collect. a pag. 59. ad pag. 107. ubi ſunt CXLVIII. Novem igitur heic in Codice deſiderantur, quae tamen inferius occurrunt, nimirum §. XXII.

II. pag. 31. *b. Pythagorae ad Hieronem unica.* Ibid. pag. 107. (2)

III. pag. ead. *Anacharſidis Epiſtolae IX.* eodem ordine, quo iacent in dicta edit. pag. 348.

IV. pag. 33. *Bruti Epiſtolae LXX.* praevia Mithridatis ipſarum collectoris ad Regem Mithridatem conſobrinum Epiſtola. Ibid a

 pag.

(1) Idem nomen eſt Nicolaus, & Laonicus, quemadmodum Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus.
(2) Haec omiſſa a Montfauconio.

Digitized by Google

pag. 108. ad pag. 120. eodem prorſus ordine digeſtae.

V. pag. 41. *Chionis Epiſtolae XVII.* Ibid. a p. 24. ad pag. 35. eodem item ordine.

VI. pag. 49. *b. Euripidis Epiſtolae V.* Ibid. p. 350. eodem ordine.

VII. pag. 52. *b. Hippocratis Epiſtolae XV.* Inter has nonnullae ſunt etiam Regis *Artexerxis*, *Paeti*, *Hyſtanis*, *Democriti*, *&c.* Ibid. a p. 317. ad p. 331. ubi ſunt XIV. Decimaquinta enim in Codice, quae inſcribitur, Ἱπποκράτης πρὸς τὸν ὑἱὸν Θεσσαλὸν, *Hippocrates ad filium Theſſalum*, & incipit: Γεωμὶης δὲ μελέτω σοι, κ. λ. in edit. deſideratur.

VIII. pag. 64. *Heracliti Epiſtolae IX.* Ib. a pag. 332. ad pag. 338. ubi ſunt tantummodo VIII. prima enim in Codice, Ἑρμοδώρῳ inſcripta, cuius initium, Ἄχρι τίνος, Ἑρμόδωρε, κακοὶ ἔσονται ἄνθρωποι, κ. λ. in edit. non occurrit.

IX. pag. 69. *b. Apollonii Epiſtolae XCI.* Ib. a pag. 120. ad p. 135. eodem ordine.

X. p. 78. *b. Dionyſii ſophiſtae Antiocheni Epiſtolae XLVI.* Ibid. a pag. 448. ad p. 454. eodem ordine.

XI. pag. 82. *b. Lyſidis ad Hipparchum unice.* Ibid. pag. 454.

XII. pag. 83. *b. Meliſſae ad Clearetam unica.* Ibid. pag. 358.

XIII. pag. 84. *Myiae ad Phyllidem unica.* Ibid.

XIV. pag. ead. *b. Theanus Epiſtolae III.* Ib. p. 355.

XV. pag. 86. *b. Muſonii ad Pancratidam unice.* Ibid. p. 456.

XVI. pag. 88. *b. Diogenis Epiſtolae XXIX.* Ibid. a pag. 338. ad pag. 345. ubi ſunt tantummodo XXVII. nam XXVI. in Codice, quae eſt *ad Cretetem*, & inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. & XXIX. *ad Dionyſium*, cuius initium, Ἐπειδὴ δέδοκταί σοι, κ. λ. deſiderantur in hac edit. habentur tamen, (teſte Fabric. B. G. Vol. I. p. 423.) Graece & Latine excuſae apud Commelin. MDCI. in 8. cum verſione Eilhardi Lubini.

XVII. pag. 94. *b. Cratetis Epiſtolae XIV.* Ib. p. 345. eodem ordine.

XVIII. pag. 96. *Platonis Epiſtolae VIII.* pauciores, quam editae ibid. a pag. 276. ad p. 313. ubi ſunt XIII. Primae tamen duae in Codice, *Dionyſio* inſcriptae, quarum altera inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ, κ. λ. altera, Μεγίστη φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν, κ. λ. dicto loco non occurrunt. Sex vero reliquae, ſunt inter editas I. II. IV. V. IX. & X.

XIX. pag. 101. *Aeſchinis Rhetoris Epiſtolae IV.* quae ex editis loc. cit. pag. 36. ſunt I. III. VI. & VII.

XX. pag. 103. *Procopii ſophiſtae Gazaei Epiſtolae XL.* ex quibus quindecim inter editas habentur loc. cit. & ſunt ordine I. II. III. IV. VI. VIII. IX. X. XII. XIV. XV. XXXII. XXXVII. L. & LI. duodeviginti occurrunt in Cod. XXXIII. Plut. XXXII. §. XI. & ſunt iuxta feriem, quam in ipſo obtinent, VI. VIII. IX. XIV. XVI. XIX. XXI. XXIII. XXIV. XXVIII. XXIX. XXX. XXXII. XL. XLVI. XLVII. LI. & LIV. reliquae ſeptem neque in edit. cit. neque in dicto Codice occurrunt, quarum en titulos, & initia: I. *ad Zachariam*, inc. Τῶν εἰς ἡμᾶς σκωμμάτων. II. *ad Hectorem fratrem*, Εἴ τι σοι τῶν ἀνιώντων, ὦ φίλος. III. *ad Geneſium*, Ὁ τὴν ἐπιστολὴν δὺς, ὑπὸ μητρί. IV. *ad Philippum fratrem*. Μόλις ἡμᾶς ἀμηχανοῦντας. V. *ad Silvanum*, Παρῆν ἀντὶ σωφροσύνης ἀσέλγεια. VI. *ad Diodorum*, Δίδου τῷ δεομένῳ πρὸς συμμαχίαν. VII. *ad Zachariam fratrem*, Σὺ μὲν σκῶπτε τοιαῦτα. Hae vero ſeptem Epiſtolae iuxta numerorum marginalium feriem ſunt IV. X. XVII. XVIII. XIX. XXI. & XXII.

XXI. pag. 110. *b. Dionis Epiſtolae V.* Non occurrunt in Collectione Cuiaciana. Sunt autem

I. Ῥύσῳ (ſic), inc. Συνίστημί σοι τὸν φέροντα.

II. Ῥύφῳ, inc. Τερέντιον τὸν ἐμὸν ἑταῖρον.

III. Εὐσεβίῳ, inc. Παρόντα σε βλέπειν.

IV. Τῷ αὐτῷ, inc. Ἀνιαρὰ μὲν εἶναι.

V. Σταβιανῷ (ſic), inc. Οὐκ ὀκνῶ τοῦ γράφειν. Forte ſunt Dionis Chryſoſtomi, cuius Epiſtolae ad Rufum, Euſebium, & Sabinianum occurrunt in Codice MMMII. Biblioth. Regiae Pariſ. Catal. T. II. p. 591.

XXII. pag. 111. *Phalaridis Epiſtolae XVI.* ex quibus, novem ſunt, quae deſiderabantur ſuperius, uti diximus §. I. reliquae ſeptem bis repetuntur.

XXIII. pag. 114. *Apollonii Tyanenſis Epiſtolae IV.* ſcilicet

I. Ἑστιαίῳ, inc. Ἡμεῖς μὲν ἐνὶ τρεῖς,

II. Τοῖς ἐν Σάρδῃ, inc. Αἰτίαν ἔχετε.

III. Τυανέων ἄρχουσι, inc. Ὑμῖν ἐπανελθεῖν πείθομαι.

IV. Φερουκιανῷ, inc. Ἥσθην καὶ πάνυ τοῖς πεμφθεῖσιν, κ. λ. Hae non occurrunt inter eas, quas innuimus ſupra §. IX.

XXIV. pag. ead. *b. Iuliani Tranſgreſſoris Epiſtolae VIII.* Prima & ſecunda *ad Libanium* exſtant loc. cit. pag. 135. ſub N. I. & III. Tertia *Libanii ad Iulianum*, qua ſuperiori reſpondet, & inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας, κ. λ. eſt octava inter mutuas Baſilii & Libanii Epiſtolas, & habetur ibid. pag. 5. licet duos circiter verſus brevior. Quarta item *ad Libanium*, eſt inter Iuliani Epiſtolas XIII. ibid. pag. 139. Quatuor reliquae Κυδών. . . . inſcriptae, quarum

I. inc. Τότ' ἂν εἴη χρύσεα χαλκείων.

II. inc. Ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν, κ. λ.

III. inc. Ἦλθε τὸ ἔλαιον,

IV. inc. Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν, κ. λ.

quum non occurrant inter Iuliani Epiſtolas, incertum, num ad ipſum, an ad alium pertineant: praeterea quum nomen illud aeque Κυδώνη legi poſſit, ac Κυδώνης, Cydonem etiam auctorem habere poſſunt; inter illas tamen triginta Demetrii Cydonis Epiſtolas, quarum initia in Coiſliniana Bibl. referuntur pag. 428. ſeq. non apparent.

XXV. pag. 118. Καλλινίκω εἰς τὰ πάτρια Ῥ'ώ-

Ῥώμης. *Callinici de laude Romae* fragmentum. Inc. Οὔτε ἡ καθ' ἡμᾶς γῆ. κ. λ. Deſ. ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες. Exſtat in Excerptis Variis Graecorum Rhetorum ac Sophiſtarum Leonis Allatii Rom. MDCXLI. in 8. pag. 256. Fuit Callinicus Syrus, ſive (ut alii) ex Arabia Petraea oriundus, & docuit Athenis, Gallieno imperante, cuius imperium deſiit in A. C. CCLXIX. Alia eius ſcripta memorat Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 412. N. 7.

XXVI. pag. ead. *Ex Adriani Rhetoris Declamationibus Excerpta*, qualia habentur loc. cit. a pag. 238. ad pag. 255. quinque, Capitibus comprehenſa, quorum titulos exhibet quoque Fabric. B. G. Vol. cit. pag. 410. Haec, tamquam ſuo aevo inedita, memorat Nic. Holſtenius in ſchedis Mss. Fuit autem Phoenix, Herodis Attici diſcipulus, & Ariſtidis ἀντισχολαστὴς, ſeu aemulus in declamando, Suida teſte; tantum autem fuit inter Sophiſtas eius nomen, ut multis γόης, ſeu *magus* videretur. Vide Philoſtratum in eius Vita.

XXVII. pag. 120. *b.* Excerptum, cui titulus: Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ, καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων. *De duobus viris*, (Cleonide, & Ariſtomene) *qui fortiter in bello ſe geſſerant, ac de palma certabant.* Inc. Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς, κ. λ. Deſ. προέκριναν τὸν Ἀριστομένην. Edidit Graece A. MDLXVII. 4. H. Stephanus, Excerptis Photianis ex Himerio, ac Polemonis duabus Declamationibus ſubiunctum pag. 20. & Anonymo tributum. In Codice tamen ad marginem adiectum eſt ab eadem manu: Ἐκ τοῦ Διοδώρου.

XXVIII. pag. 122. Ἐκ τοῦ Φίλωνος τοῦ Ἑβραίου, περὶ οὗ εἴρηται, ἢ Φίλων πλατωνίζει, ἢ Πλάτων φιλωνίζει. *Ex Philone Hebraeo, de quo fertur proverbium, vel Philo platonizat, vel Plato philonizat*, Excerpta. Inc. Ὁ Θεὸς οὐ δικάσας ἐλεεῖ, ἀλλ' ἐλεήσας δικάζει. Deſ. οἷα διὰ κατόπτρου τὴν φύσιν ὁρᾶν ἐξ αὐτῆς ἐχούσης. Eſt ſylloge quaedam ſententiarum, ac definitionum, moralia ut plurimum praecepta continentium.

XXIX. p. 123. *b. Amaſidis Aegyptiorum Regis ad Polycratem Samium Epiſtola* ex Herodoto, qualis habetur in cit. Collect. pag. 455. Huic adnectuntur alia pauca, quibus Regis cum Polycrate hoſpitalitas ideo ſoluta narratur, ne, ſiqua Polycratem calamitas premeret, ipſe amico condolere cogeretur(1).

XXX. pag. 124. Λόγος Τρωϊκὸς ὑπὲρ τοῦ Ἴλιον μὴ ἁλῶναι. *Sermo Troicus quod Ilium non ſit captum.* Inc. Οἶδα μὲν ἔγωγε. Deſ. ἢ Τροίαν ἁλῶναι. Eſt XI. inter Dionis Chryſoſtomi Orationes LXXX. ut videre eſt in editione, quam citamus infra Plut. LIX. Cod. XXII.

XXXI. pag. 140. *b. Theophylacti Scholaſtici Simocatae Epiſtolae LXXXV. nimirum Ethicae XXIX. Ruſticae XXVIII. totidemque Amatoriae.* In cit. Cuiac. Collectione a pag. 397. ad pag. 416. eodem prorſus ordine, praeter ſecundam & tertiam, quae poſtponuntur. Notandum, octo primis exceptis, reliquas omnes recentiſſima manu fuiſſe exaratas. Fabricius duobus in locis, nimirum Bibl. Graec. Vol. I. pag. 426. & Vol. VI. pag. 284. Morales Epiſtolas ait eſſe numero XLIX. quod tamen typographi lapſu excidiſſe arbitramur: quum enim omnes ſimul ſint LXXXV. demtis XXVIII. Ruſticis, totidemque Amatoriis, reliquae erunt XXIX. alias non LXXXV. ſed CV. eſſent. In fine legitur: Τέλος τῶν Θεοφυλάκτου ἐπιστολῶν. ὄντως γλαφυρώταται καὶ σοφώταται πασῶν εἰσι τῶν ἄλλων. *Finis Theophylacti Epiſtolarum. Elegantia vere, ac ſapientia aliarum omnium pleniſſimae ſunt.* Fuit Theophylactus patria Locrenſis. religione Chriſtianus; temporibus Heraclii Imp. floruit, ac conſcripta Mauritii Imp. hiſtoria, quam ἱστορίαν οἰκουμενικὴν vocat Euſtathius, celeberrimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 158.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

CONtinet Luciani Rhetoris Dialogos, quorum ordo ſequens eſt. COD. XIII.

I. pag. 1. *De non temere credendo calumniis.*

II. pag. 6. *b. De Somnio, ſeu Vita Luciani.*

III. pag. 9. *Allocutio, ſeu Bacchus.*

IV. pag. 11. *Allocutio, ſive Hercules.*

V. pag. 12. *De Electro, ſeu Cycnus.*

VI. pag. 13. *b. Muſcae Encomium.*

VII. pag. 15. *b. Nigrinus, ſeu de moribus Philoſophorum.*

VIII. pag. 22. *b. De mercede conductis.*

IX. pag. 34. *b. Apologia pro mercede conductis ad Sabinum ſophiſtam.*

X. pag. 38. *b. Cataplus, ſive Tyrannus.*

XI. pag. 45. *Iupiter Confutatus.*

XII. pag. 49. *Iupiter Tragoedus.*

XIII. pag. 60. *Somnium, ſeu Gallus.*

XIV. pag. 70. *Prometheus.* In edit. inſcribitur *Prometheus, ſive Caucaſus.*

XV. pag. 74. *Icaromenippus, ſeu Hypernephelus.*

XVI. pag. 83. *b. Timon, ſeu Miſanthropos.*

XVII. pag. 94. *b. Charon, ſeu Contemplantes.*

XVIII. pag. 101. *Convivium, ſeu Lapithae.*

XIX. pag. 109. *Phalaris prior.*

XX. pag. 112. *b. Phalaris ſecundus.*

XXI. pag. 114. *Saturnalia, ſeu Dialogus inter Sacerdotem & Saturnum.*

XXII. pag. 116. *Cronoſolon, ſeu Saturnalium legumlator.* Tom. III. pag. 393.

XXIII. pag. 118. *Epiſtolae Saturnales IV.* ut in edit.

XXIV. pag. 122. *Macrobii.*

XXV. pag. 125. *De Aſtrologia.*

XXVI. pag. 128. *Diſputatio cum Heſiodo.*

XXVII. pag. 129. *b Navigium, ſeu Vota.*

XXVIII. pag. 138. *Tragopodagra.* Tom. III. p. 643.

XXIX.

(1) Hanc veluti alteram Amaſidis ad Polycratem Epiſtolam enunciat in ſuo Catalogo Montfauc. quae quidem talis non eſt.

XXIX. pag. 141. *b. De Sacrificiis.*

XXX. pag. 144. *Menippus, ſeu Oraculum mortuorum conſultum.*

XXXI. pag. 149. *De Electro, ſeu Cycnis.* Idem Dialogus, atque ille, quem innuimus ſupra §. V.

XXXII. pag. 150. *Patriae Encomium.*

XXXIII. pag. 151. *b. Demoſthenis laudatio.*

XXXIV. pag. 160. *Ad eum qui dixerat, Prometheus es in verbis.*

XXXV. pag. 161. *b. Eunuchus.* Tom. II. pag. 350.

XXXVI. pag. 163. *b. Pſeudologiſta, ſeu de die nefaſto, contra Timarchum.*

XXXVII. pag. 169. *b. Quomodo hiſtoria conſcribenda ſit.*

XXXVIII. pag. 181. *Hermotimus, ſive de Sectis.*

XXXIX. pag. 202. *Lexiphanes.* Tom. II. pag. 317.

XL. pag. 207. *Hippias, ſeu Balneum.*

XLI. pag. 208. *b. Qualis debeat eſſe Cynicus philoſophus.* Tom. III. pag. 539. ubi inſcribitur tantum *Cynicus.*

XLII. pag. 212. *Tyrannicida* cum argumento.

XLIII. pag. 217. *Abdicatus*, item cum argumento. In fine ſequebatur alterius Dialogi initium, quod deinde penitus expunctum eſt. In ultima pagina legitur: *Liber olim Georgii Antonii Veſpuccii* ϗ τῶν φίλων: tum recentior Graecus adſcripſit verſus hexametros XXIV. totidem Iliadis Homeri Librorum argumenta continentes, eoſdem nimirum, qui paſſim in exemplaribus tum Mss. tum editis occurrunt. Alia tandem tertia manus quaedam parva fragmenta ſubiecit ex Plutarchi Moralibus Sermonibus *de virtute & vitio*, & *de liberorum educatione*. A tergo vero plures olim Codicis poſſeſſorum ſubſcriptiones legebantur, ex quibus tamen aevo conſumtis ſequens tantum, neque ea integra, ſuperſtes adhuc eſt: Μηνὶ Μαρτίῳ, ἰνδ. η'. τοῦ ,ς.. κβ'. ἔτυς ἐποίησεν ἡ ἀδελφή μου ἡ Ἰωάννα τὸν υἱὸν ἄῤῥενα. . . . . . . *Menſe Martio, indict. VIII. anno* 6..22. (Chriſti M....XIV.) *fecit ſoror mea Ioanna filium maſculum* . . . . .

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIII. ſcholiis quibuſdam marginalibus adſperſus. Conſtat foliis 226.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΕΧΝΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

ARTIS RHETORICES HERMOGENIS EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS.

COD. XIV. I. pag. 1. HAbetur in hoc Codice *Anonymi auctoris in Hermogenis Artem Rhetoricam commentarius*, initio mutilus; nam incipit a verbis. . . . . τὸ δὲ κρινόμενον, φάνε. ὥς τε ἄλλο μὲν πέπρακται, ἄλλο δὲ κρίνεται, κ. λ. quae pertinent ad Caput V. Libri, qui inſcribitur Περὶ ϛάσεων, *de Statibus, ſeu Quaeſtionibus Oratoriis*. Deſ. καὶ τεχνολογήσας τὴν ἑκάϛου τῶν κεφαλαίων δύναμίν τε ϗ χρῆσιν, τέλος ἐνταῦθα ποιεῖται τῆς περὶ τῶν ϛάσεων πραγματείας. ϗ τοῦ πρώτου βιβλίου τῆς ῥητορικῆς τέχνης αὐτῷ. In fine: Τῆς τῦ Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ ϛάσεων ἐξήγησις. *Hermogenis Artis Rhetoricae de Statibus Commentarius*. Prima Hermogenis verba, quae in Codice occurrunt, haec ſunt pag. 2. Τὸ παραγραφικὸν γίνεται, μέχρι τῦ, νομικὸν ἐκ παραγραφῆς, quae incidunt ſub initium memorati Capitis V. quod in editione cum Commentariis Gaſparis Laurentii, Coloniae Allobrogum apud Petrum Aubertum Anno M.DC.XIV. p. 20. inſcribitur περὶ ϛοχασμοῦ, ſeu *de coniecturali ſtatu*. Ex quo patet, ſingulis Hermogenis ſectionibus, quarum prima & ultima tantum enunciantur verba, ſubiici Commentarium.

II. pag. 67. Τῆς τοῦ Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ εὑρέσεων ἐξήγησις. τόμος α'. *In Hermogenis Artem Rhetoricam de Inventionibus Commentarius. Liber I.* Hermogenis Textus inc. Ἡ πρώτη ϗ καλλίϛη τῶν προοιμίων εὕρεσις, μέχρι τοῦ. ϗ προοιμίου δριμύτης πρότασις. Commentarius inc. Δεύτερον τυτὶ βιβλίον ἐϛὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς τέχνης τῦ Ἑρμογένους κ. λ. Deſ. περὶ μὲν ὖν προοιμίων ταῦτα εἰρήσθω. περὶ δὲ διηγήσεως ἐξῆς κατὰ τὸ κείμενον λέγομεν. Occurrit in edit. cit. pag. 81. & inſcribitur: *De Inventione Oratoria Liber I.*

III. pag. 81. Περὶ εὑρέσεων τόμος β'. *De Inventionibus Liber II.* Textus inc. Διήγησίς ἐϛι, μέχρι τῦ, τοῖς δὲ, ϗ ἐξ οὐρανῦ. Commentarius inc. Δεύτερος ὅδε τόμος ἐϛὶν, ἐν ᾧ περὶ διηγήσεως ποιεῖται τὸν λόγον. Deſ. ταῦτα μὲν περὶ διηγήσεως.

IV. pag. 92. Περὶ εὑρέσεων τόμος γ'. *De Inventionibus Liber III.* Textus inc. Τὸ τρίτον μοι σύνταγμα, μέχρι τοῦ, δύναται γενέσθαι. Commentarius inc. Τρίτος δὲ τόμος τῶν περὶ εὑρέσεως ὅδε ἐϛὶν, ἐν ᾧ δῆλός ἐϛιν Ἑρμογένης γεγραφὼς τὰ περὶ εὑρέσεως ταῦτα πρὸς Μάρκον Ἰούλιον Καίσαρα. Deſ. ϗ περὶ κατασκευῆς πεποίηται τὴν διδασκαλίαν. ἐφεξῆς δὲ περὶ σχημάτων τοῦ λόγυ διδάσκει ἐν τόμῳ τετάρτῳ.

V. pag. 120. Τόμος τέταρτος περὶ σχημάτων. *Liber IV. de figuris.* Verba Hermogenis ſunt: Ἐπειδὴ ὖν καὶ περὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, μέχρι τέλυς. Commentarius inc. Ἐπειδὴ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἐργασίαι, ϗ τὰ ἐνθυμήματα, κ. λ. Deſ. ταῦτα περὶ λόγυ σχημάτων προσθεὶς Ἑρμογένης τοῖς περὶ εὑρέσεων, τέλος πεποίηται τῦ δευτέρυ τῦδε βιβλίυ. In fine: Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τῦ περὶ εὑρέσεως βιβλίυ τοῦ Ἑρμογένους. *Finis expoſitionis in Hermogenis Librum de Inventione*. In ultima tandem pagina deſcriptum eſt ſchemation, exhibens diviſiones cauſſarum in genere iudiciali.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. initio mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 140.

ΑΝΩ.

Digitized by Google

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS,

ſive

Etymologicum Magnum.

COD. XV. CONcordat huius Etymologici initium & finis cum illo Codicis XI. huius Plutei. In fine legitur: Ἐγράφη ἐν τῷ Μεδιολάνῳ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυξϛ'. *Scriptum eſt Mediolani anno a Chriſti ortu* MCCCCLXVI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. optimae notae. Conſtat foliis 312.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

COD. XVI. COntinet uberrimam dictionum Collectionem Graecolatinam ordine alphabetico digeſtam, auctore Anonymo. Incipit a littera A, & deſinit in T. Initium eſt:

Ἀβάκχευτος *Imbacchatus* (1).

Ἄβαξ *Abacus.*

Ἀζαρὴς. *Non gravis.*

Finis vero:

Τριττήρια. *Tribula.*

Τριττὸν, *Tritum.*

Τρίτυλα, *Trige, pluraliter tantum.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis 328.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ.

SELECTIO NOMINVM ATTICORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi.

COD. XVII. I, pag. 1. TItulus huius Collectionis inferior ſequens eſt: Ὀνομάτων Ἀττικῶν ἐκλογὴ, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφορὰ πρὸς ἄλληλα. *Nominum Atticorum ſelectio, quibus veterum probatiſſimi utuntur, & quaedam ipſorum ſignificationes, & inter ſe diſcrimina.* Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, Ἀττικοὶ λέγουσι. Deſ. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνον, μηδεμίαν τοῦ αν δύναμιν ἔχοντος. Eſt ordine alphabetico digeſta, incipiens a littera A, & deſinens in Ω. Titulus autem allatus concordat cum titulo Collectionis Nominum Atticorum per Thomam Magiſtrum elaboratae, quae habetur in Codice Regis Galliae MDCCCLIII. teſte Fraxineto, ubi nomen auctoris exprimitur. Haec Selectio una cum Phryoicho edita eſt a Zacharia Calliergo primum Romae A. MDXVII. tum Venetiis ab Aſulano, & a Vaſcoſano Pariſiis, ac praeterea alibi poſterius. Vid. Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 526. ſeq. Subditur Collectioni Χρησμὸς νέας Ῥώμης. *Oraculum Novae Romae*, verſibus iambicis XX. inc.

Βύζαντος αὐλὴ, ἑστία Κωνσταντίνου.

Deſ.

Δόξης γὰρ οἶκος σὺ θεοῦ χρηματίσῃς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 89.

Huic Volumini adſuta eſt etiam *Zenobii Epitome Proverbiorum Tarrhaei & Didymi ſecundum ordinem litterarum*, impreſſa Florentiae A. MCCCCLXXXXVII. (2) impenſis ac cura Philippi de Iunta Florentini. Praecedit Epiſtola Latina Benedicti Ricardini, vulgo dicti *Philologi*, Florentini ad Dominum Georgium Dathum Canonicum Florentinum, & Vicarium Epiſcopi Aretini. Inc. *Veteres, qui ſapientius philoſophati ſunt, &c.* (3) Sequuntur Ἐπανορθώσεις τοῦ παρόντος βιβλίου, *Correctiones praeſentis libri.* Titulus Operis eſt: Ζηνοβίου ἐπιτομὴ τῶν Ταῤῥαίου καὶ Διδύμου παροιμιῶν συντεθεισῶν κατὰ στοιχεῖον. Inc. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. Conſtat foliis 66.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΦΩΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

EXPOSITIO VOCVM IVXTA ORDINEM ELEMENTORVM.

QVum mutilus initio Codex eſſe videatur, pro titulo adferimus Latinam epigraphen in prima pagina, manu non ita recenti appoſitam, quae ita habet; *Grammatica incerti auctoris, ſeu magis explicatio vocum iuxta ordinem litterarum.* Incipit autem a littera A, & deſinit in Ω. Initium eſt: Παρέγεται δὲ κατὰ γραμματικοὺς λέξις ἐκ λέξεως, καὶ λέγεται τὸ ἀνατάται, ἐπάγω καὶ ἐπάγομαι, ἤτοι ἐπισύρω, καὶ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς προτέροις ἐπιφέρω ἕτερον, κ. λ. COD. XVIII. Finis: καὶ μετὰ τοῦ ὡς, οἷον ὡς ὤφελόν γε τῇ κανοδοξίᾳ νενεκρωμένον. Vberrima eſt nominum, verborum, adverbiorum, praepoſitionum, aliarumque orationis partium collectio, in qua variae ipſarum conſtructiones, ac derivationes explicantur. Ab iis vero Lexicis, quorum ſpecimina plura exhibet in Bibl. Coiſlin. Montfaucon. diverſum hoc eſt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 196.

AI-

(1) Haec vox paene deleta eſt.

(2) Haec editio Fabricium latuit; nam Bibl. Graec. Vol. III. pag. 283. ait, primum vulgatam fuiſſe a Vincentio Obſopaeo Haganoae MDXXXV. Memoratur tamen a Cl. Maittaire Tom. I. Annal. Typogr. pag. 637.

(3) Ex hac Epiſtola colligitur, primum hoc fuiſſe opus a Benedicto Ricardino typis mandatum. Ait enim: *ſit venia rei imperitia artis; primum enim hoc opus imprimimus: ſicut et imitaremur pictores bonos: &c.*

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

LIBANII SOPHISTAE EPISTOLAE.

COD. XIX. I. pag. 1. CՕntinet hic Codex *Libanii Epiſtolas CCCCXXVII.* (1). Prima anepigrapha inc. Εἴτε μὴ βοηθεῖς οἷς ἀξιοῦμεν, οὐχ Ἑλληνικὸν τοῦτο ποιεῖς (2). Vltima vero Φλωρεντίῳ, *ad Florentium*, inc. Ἐπειδή σου τὰ γράμματα ἧκε καλοῦντα, κ. λ. (3) Notandum unicum folium, quod deerat inter pag. 140. & 141. in calce Codicis adiunctum eſſe, in quo extrema tantum Epiſtolae CCXXXVIII. *ad Andronicum*, cuius initium, Ὤιμην ἂν πεπαυκέναι τῆς κατηγορίας, κ. λ. (4) ſunt reſtituta; non tamen initium ſequentis *ad Maximum*, quae inc. Ἄρχω γραμμάτων, ὃ μάλιστα ἐπεθύμεις, κ. λ. (5) & ex qua deeſt uſque ad verba, δι᾿ ὧν δὴ καὶ Βάσσου μοι μέλει, excluſive. Duorum praeterea quaternionum tranſpoſitio (6) in Codicis compactione facta eſt poſt pag. 156. huic tamen σφάλματι numeratio paginarum in margine ſuperiori a nobis adiecta facile medetur. Tandem inter pag. 186. & 187. unicum folium vacuum relictum, nullus tamen defectus.

II. pag. 230. Sequuntur *Eiuſdem Libanii, ac Baſilii Epiſtolae mutuae XVIII.* quae iuxta ſeriem edit. cit. ſunt a N. 1582. ad 1589. a 1592. ad 1598. & a 1600. ad 1602. incluſive.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 235.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII ORATIONES.

Ac praeterea

Declamationes, & alia.

COD. XX. QVum huius Rhetoris Operum plura in hac Bibliotheca occurrant exemplaria Mss. partim iam recenſita, partim recenſenda, monitum te volumus, humaniſſime lector, nos brevitatis gratia, ſingulorum initio ac fine praetermiſſo, paginam tantum editionis (7), in quam incidunt, innuiſſe; quin & idipſum, ubi ſemel in ſuperioribus Codicibus praeſtitum a nobis fuerit, in poſterioribus omiſiſſe; intellige tamen, niſi qua identidem varietas fuerit deprehenſa. Hoc praenotato, Codicis recenſionem aggrediamur, qui Libanii Orationes, Declamationes, & alia continet hoc ordine:

I. pag. 1. eſt *Panegyricus Antiochenus*. Habetur & in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. V.

II. pag. 17. *b.* Σωκράτους Ἀπολογία. *Socratis Apologia*. Tom. I. cit. edit. p. 635.

III. pag. 33. *b.* Πρὸς τοὺς λέγοντας μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελῆσθαι παρ᾿ αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. *Adverſus eos, qui dicebant, quoſdam diſcipulos minime per eum profeciſſe in orationibus*. Tom. II. pag. 589. ſub titulo Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκώψαντας, *In eos, qui doctrinam ipſius eludebant*, qui in ipſo etiam Codice ad marginem legitur diverſa manu adiectus.

IV. pag. 40. Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος. *Ad iuvenes, ſuper tapete*. Ib. p. 577.

V. pag. 43. *Legatio ad Iulianum*. In dicto Cod. XIII. §. VI.

VI. pag. 48. *Ad Antiochenos de Imperatoris* (Iuliani) *ira*. Ibid. §. VII. eum quo initium, ac finis concordat.

VII. pag. 52. *Ad Iulianum Imperatorem Conſulem*. Ibid. §. VIII.

VIII. pag. 58. *b. Panegyricus Iuliano dictus, ſeu Proſphoneticus*. Ibid. §. IX.

IX. pag. 63. *Ad Iulianum pro Ariſtophane*. Ibid. §. X. Subiiciuntur in Codice duae Epiſtolae, altera *Iuliani ad Libanium* incipiens: Ἀποδέδωκας Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς, κ. λ. altera reſponſiva *Libanii ad Iulianum* inc. Ἐγὼ μὲν Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς κ. λ. (8) Exſtat haec in nupera edit. Epiſtolarum Libanii Amſtelod. MDCCXXXVIII. fol. curante Io. Chriſtoph. Wolfio, & eſt DCCLXX.

X. pag. 68. *Ad Imperatorem Theodoſium de ſeditione*. In dicto Cod. XIII. §. XI.

XI. pag. 73. *Alia ad Theodoſium poſt conciliationem cum Antiochenis*. Ibid. §. XII.

XII. pag. 77. Περὶ ἀπληστίας. *De inexplebili cupiditate*. Tom. I. cit. edit. pag. 945.

XIII. pag. 78. *b.* Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως, τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον. *Quod iniuſte divitem fieri miſerabilius ſit, quam pauperem eſſe*. Ibid. p. 939.

XIV. pag. 79. Περὶ πενίας. *De paupertate*. Ibid. pag. 942. ſub titulo diverſo Περὶ φίλων, *De Amicis*.

XV. pag. 80. Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν. *Adverſus Ariſtidem pro ſaltatoribus*. Tom. II. p. 474.

XVI. pag. 91. Sequitur fragmentum ex Libanii loco communi *In medicum veneficum*, incipiens a verbis . . . . . ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δὲ κόρην ἡλικίαν ἔχουσαν γάμου, κ. λ. cit. edit. T. I. pag. 54. lin. 24. ex quo unum ſaltem folium periiſſe coniicias.

XVII. pag. 92. Ἐγκώμιον βοὸς συγγραφικῷ χαρακτῆρι. *Bovis laudatio, hiſtorico ſtylo*. Ibid. pag. 94.

XVIII. pag. ead. *b.* Ἐγκώμιον Θερσίτου. *Therſitae laudatio*. Ibid. pag. 80.

XIX.

(1) Montfaucon. in ſuo Catalogo Epiſtolas CCCCXXIX. numerat.
(2) In edit. quam citavimus ſupra in Cod. XXXVII. Plut. XXXII. §. IV. eſt CCCLX. *Maximo* inſcripta.
(3) In edit. eſt LIX.
(4) In edit. eſt MXXXI.
(5) In edit. CCCXXIII.
(6) Inde facta eſt Epiſtolarum ordinis inverſio in Cod. II. Plut. LV qui ex hoc deſcriptus fuit, ut p. 216 §. XXIV. monuimus.
(7) Editionem, quam prae manibus habuimus, vide Plut. XXXII. Cod. XIII §. I. Eadem vero eſt cum illa, cuius deſcriptionem exhibet Fabricius B. G. Vol. VII a pag. 383. ad pag. 395.
(8) De hiſce nulla apud Montfauc. mentio.

XIX. pag. 94. Εἰ γαμητέον. *An matrimonium contrahendum ſit*. Ibid. p. 183.

XX. pag. 95. *b. Concio funebris in Iulianum*. In dicto Codice XIII. §. I.

XXI. pag. 97. *b. Alia in eumdem funebris Oratio*. Ibid. §. II.

XXII. pag. 118. *Lamentatio ſuper Nicomedia*. Ibid. §. III.

XXIII. pag. 119. *Panegyricus in Conſtantium & Conſtantem*, cum praelocutione. Ibid. §. IV.

XXIV. pag. 133. *b. Ad Caeſarium magiſtrum*. Ibid. §. XXI.

XXV. pag. 137. *In Ellebichum*. Ibid. §. XIII.

XXVI. pag. 142. *De ulciſcenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XXVII. p. 145. *Ad eos, qui moleſtum illum appellabant*. Ibid. §. XV.

XXVIII. pag. 150. *Ad iuvenes de Oratione*. Ibid. §. XVI.

XXIX. pag. 152. *b. De eo quod ipſe non deliret*. Ibid. §. XVII.

XXX. p. 155. *b. Ad Polyclem*. Ibid. §. XVIII.

XXXI. pag. 158. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro ſe ipſo ob ſuſceptam Antiochi defenſionem*. Ibid. §. XIX. ſub titulo diverſo.

XXXII. pag. 162. *De ſervitute*. Ibid. §. XX. cum quo concordat.

XXXIII. p. 170. *b.* Sequuntur IV. breviſſimae Diſſertationes, quarum prima inſcr. Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται πρὸς ἄλλας μελέτας ἄλλην ἐχούσας ὑπόθεσιν. Inc. Ἀπόλλωνα τὸν Ἀητῷς, κ. λ. Deſ. εἶναι τῷ αὐλητῷ. II. pag. ead. Ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελῆ καταλεῖψαι τὸν λόγον. Inc. Τὰ χρήματα οἱ ὀφείλοντες. Deſ. ἀμφότερα περὶ τὰ οἴκοι κατεχόμενος ἔρωτι. III. pag. 171. Ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διαπορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου, καινότερόν τε συνεισφέρει διήγημα. Inc. Λέγουσι Μῆδοι Μήδων ὅσοι, κ. λ. Deſ. τί γὰρ ἂν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἐστιάσειε τῷ καιρῷ; IV. pag. ead. *b.* Ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι τῆς μελέτης τὸ λεῖπον· βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαριζομένη. Inc. Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν ἀθροίσας ὁ ποιητὴς, κ. λ. Deſ. ἡμιτελῆ τὸν λόγον ὑφάνας. Hae cuius ſint, nondum comperimus.

XXXIV. pag. 172. Λιβανίου σοφιστοῦ βίος, ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. *Libanii ſophiſtae Vita, ſeu de ſua ipſius fortuna*. Tom. II. pag. 1. In ultima pagina adſcriptus eſt eorum, quae in hoc continentur volumine, Graecus indiculus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. pluribus in locis diverſa manu ſuppletus; tineis ac madore, in primis praeſertim foliis, valde corruptus. Conſtat foliis 191.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIVS.

COD. XXI. Libanii *Declamationes XXXVIII.* praevio Indice, ſingularum titulos atque initia exhibente, quem primae tres complectuntur paginae. A quarta igitur pagina Declamationes incipiunt, quarum iſta ſeries eſt:

I. pag. 4. Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης, Μενέλαος. *In legatione ad Troianos pro Helena Oratio Menelai*. Inc. Εἰ μὲν ἐβούλετε. Deſ. ἑτέρων ἀναγκαζόντων. Occurrit in cit. edit. T. I. pag. 189. ſub N. I. ubi tamen προθεωρία praecedit, quae deeſt in Codice. Deinceps brevitatis gratia, ubi nullum diſcrimen adpareat, titulos tantummodo Declamationum, quales in edito leguntur, enunciabimus, initium ac finem reticentes.

II. pag. 8. *Vlyſſis ad eoſdem Troianos Oratio de eodem argumento*, cum brevi praelocutione. Ibid. p. 200. N. II.

III. pag. 22. Ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς Ἀχιλλέα. Ὀδυσσεύς. *Ariſtidis Oratio ad Achillem, Vlyſſis nomine*, ab Agamemnone legati. Inc. Ἄριστε Ἀχιλλεῦ, τὸ μὲν θυμοῦσθαί σε, κ. λ. Deſ. ἅμα τῷ ἡλίῳ. Ariſtidis Operum Oxonienſis edit. A. MDCCXXX. in 4. Tom. II. p. 425.

IV. pag. 28. *Achillis Oratio, qua reſpondet ſuperiori Vlyſſis Orationi*. In cit. Libanii edit. Tom. I. pag. 228. N. III.

V. pag. 41. *b. Avarus ſtrenuum abdicans*, cum breviſſima hypotheſi. Ibid. pag. 801. N. XXXVII.

VI. pag. 48. *Oratoris mori e lege poſcentis, quum diviti urbem alere in fame promittenti, ſi hoſtis illi traderetur, urbs tradere noluiſſet*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 386. N. XII.

VII. pag. 53. *b. Apologia filii a patre abdicati &c.* cum praevia ſumma ac praelocutione. Ibid. pag. 818. N. XXXVIII.

VIII. pag. 59. *b. Corinthiorum Invectiva in Athenienſes velut impios. &c.* cum argumento breviſſimo. Ibid. pag. 489. N. XIX.

IX. pag. 69. *b. Patrocli ad Achillem, ut Graecis iratus eſſe deſinat, Oratio* cum ſumma & praelocutione. Ibid. pag. 356. N. IV.

X. pag. 81. *b. Oreſtis recriminatio adverſus matrem, &c.* cum praevia ſumma, & praelocutione. Ibid. pag. 279. N. V.

XI. pag. 92. *Demoſthenis relatio de Ara*, cum brevi praelocutione. Ibid. pag. 401. N. XIV.

XII. pag. 98. *b. Eiuſdem Demoſthenis dedi Philippo capientis, &c.* cum brevi praelocutione. Ibid. p. 423. N. XV.

XIII. pag. 104. *b. Demoſthenes ſe deferens*, cum brevi praelocutione, cuius initium: Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ Φίλιππος ἐξήτησε τὸν Δημοσθένην, κ. λ. Declamatio inc. Οὐ μὲν ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τρόπον ἀποθανεῖν, κ. λ. Deſ. ἐγὼ δὲ ὁμνύων τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Inter ineditas reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 413. ac Ms. exſtare ait in Biblioth. Vatic.

XIV. p. 110. *Demoſthenis Apologia*, cum breviſſima hypotheſi. Ib. pag. 435. N. XVI.

XV. pag. 127. *b. Caeci parricidii ſuſpecti Apologia*, cum ſumma, & praefatione. Ibid. p. 912. N. XXXXIV.

XVI. pag. 142. *b. Invidus ſe deferens*, cum bre-

Digitized by Google

breviſſimo argumento. Ibid. pag. 323. N. VIII.

XVII. pag. 153. *Moroſus ſe deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 300. N. VI.

XVIII. pag. 160. *b. Avarus filium pium abdicans*, cum ſumma, & praefatione. Ibid. p. 832. N. XXXIX.

XIX. pag. 168. *Paraſitus alter ſeipſum deferens*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 377. N. XI.

XX. pag. 172. *b. Paraſitus coena fraudatus ſeipſum deferens*, cum argumento. Ibid. pag. 315. N. VII.

XXI. pag. 176. *b. Patris Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 597. N. XXVII.

XXII. pag. 185. *b. Moroſus abdicans filium*, cum breviſſimo argumento. Ibid. pag. 792. N. XXXVI.

XXIII. pag. 189. *b. Avarus ſe ipſum deferens*, cuius breviſſima hypotheſis eſt: Φιλάργυρος ἐρασθεὶς, ἐ μισθὸν αἰτύμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει. Inc. Εἰ μὴ ᾗ ὑμεῖς ἀργύριον, ὦ βυλὴ τῦ χωνεῖν με πράξεσθε, κ. λ. Deſ. ἕτοιμον ἔξω πλῦτον τοῦ ἐμαυτοῦ λαβὼν θησαυρόν. Inter ineditas reponit Fabric. loc. cit. ac Ms. exſtare ait in Codice Barberino, quem memorat etiam Allatius Praeſat. ad Excerpta Rhetorum Graecorum.

XXIV. pag. 198. *Timon ſe deferens*, cum praelocutione. Ibid. pag. 343. N. IX.

XXV. pag. 206. *b. Hyperides pro Demoſthene*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 468. N. XVII.

XXVI. pag. 212. *Divitis accuſatio*, cum praevia ſumma. Ibid. p. 740. N. XXXIII.

XXVII. pag. 219. *b.* Sequitur alia Declamatio, cui titulus eſt: Ε᾿γράψατό τις τὸν ἑαυτῦ πατέρα βυλεύσεως· ὁ παῖς ἀκρίτως ἀποθανεῖν ἀξιοῖ κατὰ τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον. Inc. Τὸ μὲν ὖν εὐτυχέςερον, ὦ πολῖται, μὴ πρὶν εἶναί μοι, κ. λ. Deſ. μόνη τῶν δικαίων ἡ ῥοπή. Inter ineditas hanc etiam recenſet Fabric. loco mox citato.

XXVIII. pag. 227. *Ducis Apologia*, cum praelocutione. Ibid. pag. 614. N. XXVIII.

XXIX. pag. 239. *Divitis ſtrenui Apologia*, cum proloquio. Ibid. pag. 727. N. XXXII.

XXX. pag. 245. *Neptuni Actio*, cum breviſſimo argumento, ab edito diverſo. Ibid. p. 540. N. XXII.

XXXI. pag. 248. *b. Martis Apologia*. Ibid. pag. 548. N. XXIII.

XXXII. p. 253. *b. De Laide non reducenda*, praevia Declamationis ſumma, ac praelocutione. Ibid. pag. 569. N. XXV.

XXXIII. pag. 261. *b. Archidami Apologia*, cum ſumma, ac praefatione. Ibid. pag. 558. N. XXIV.

XXXIV. pag. 267. *Abdicati fratrem amantis Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 840. N. XL.

XXXV. pag. 275. *Oratoris Apologia*, cum hypotheſi. Ibid. pag. 882. N. XLII.

XXXVI. pag. 282. *Callaeſchri Actio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 585. N. XXVI.

XXXVII. pag. 289. *Damnatus exſilium petens*, cum ſumma & praelocutione. Ibid. p. 689. N. XXX.

XXXVIII. pag. 294. *Magi accuſatio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 898. N. XLIII.

XXXIX. p. 300. *b. Avarus ſe deferens*, cum brevi praefatione. Ibid. pag. 361. N. X.

In fine huius poſtremae Declamationis legitur ſequens notula: *M. CCCC. XVIII. ego presbyter Chriſtophorus* (de Bondelmontibus) *emi librum iſtum Candiae*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 307.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΩΣ ΧΡΗ ΘΗΡΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΙΕΡΑΚΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΩι ΚΑΙΡΩι.

QVOMODO VENARI OPORTEAT ACCIPITRES, ET QVO TEMPORE, INCERTI AVCTORIS.

Sive

Demetrii Pepagomeni Opuſcula varia.

I. pag. 1. OPus hoc Anonymi *de re accipitraria* in Capita diviſum eſt CODXXII
CXCII. ut ex marginalibus numeris apparet. Primum Caput Πῶς χρὴ θηρᾶσθαι τὺς ἱέρακας ᾗ ποίῳ καιρῷ, *Quomodo venari oporteat accipitres, & quo tempore*, inc. Ε᾿πειδὰν προσιῦσαν τὴν ὥραν τοῦ θέρυς αἴσθωνται οἱ περὶ τὴν τῶν ἱεράκων θήραν ἐπτοημένοι, κ. λ. Vltimum, quod anepigraphum eſt, deſ. ἔςαι δὲ ὁ κατὰ τῶν νησσῶν χωρῶν ἱέραξ ἄνευ αἰδωνίου, ᾗ μὴ ἴων ἀργῶν τις ἔςυ, ἀλλὰ τῶν μάλιςα ἐνεργῶν. In fine ſubditur: Τέλος τῦ ὅνδε βιβλίυ, ὅ μοι δοκεῖ ᾗ πλείονος ἐπιςήμης εἶναι.

II. pag. 72. Ε῎τερον ὀρνεοσόφιον ἀγροικότερον εἰς ἱέρακα. *Aliud Orneoſophion rudiore lingua in accipitrem*, Capitibus conſtans IIC. Primum inſcr. Πρὸς ἀναπνοὴν αὐτῦ, & inc. Φολβίου βοτάνης κόςον, σμύρνης ἀῤῥενικῆς, κ. λ. Vltimum deſ. συχνῶς δίδυ τῷ ἱέρακι, ᾗ ἰαθήσεται. Τέλος.

III. pag. 96. Βιβλίον περὶ κυνῶν ἐπιμελείας. *Libellus de canum curatione*, Capita continens LII. admodum brevia. Inc. Οὐκ ἔλαττον συντελεῖ ἐ κύων πρὸς ὑπηρεσίαν τῷ ἡμετέρῳ γένει. Deſ. ἄλειφον τὸν κύνα, ᾗ ὑγιαίνει. Τέλος. Deinde annus ſcriptionis ſubiicitur hoc pacto: ‚αφνδ΄. Ιυλλίυ ιδ΄. ἐνετίησιν. *MDLIV. Iulii die XIV. Venetiis*. Haec tria Opuſcula, quae in noſtro Codice auctoris nomine deſtituta ſunt, Demetrio Pepagomeno, qui Imp. Michaëlis Palaeologi Medicus fuit, & circa A. MCCLXX. floruit, videtur tribuere Nicolaus Rigaltius, qui ex Bibliothecae Regis Galliae, cui praeerat, & Mediceae Codicibus collectionem ſcriptorum *de re accipitraria & venatica* edidit Pariſ. MDCXIX. 4. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 155. Diverſum ab hoc omnino fateamur neceſſe eſt Demetrium illum Pepagomenum, quem inter Calligraphos reponit Montfauconius Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 98. ac

Digitized by Google

ac Codicem Laurentianum de Re Accipitraria ſcripſiſſe adſerit anno mccccliv. ubi fortaſſe hunc Codicem, quem prae manibus habemus, indigitat; ſed unde huiuſce Calligraphi nomen eruerit, non videmus; niſi ſequentis Operis *de Podagra* auctorem, qui fertur Demetrius Pepagomenus medicus, pro exſcriptore Codicis acceperit, quod valde abſurdum: nec minus in aetate Codicis adſtruenda fallitur, quum integro ſaeculo vetuſtiorem faciat quam revera ſit, ut ex ſubſcriptione mox adlata evincitur.

IV. pag. 104. Περὶ ποδάγρας πρόλογος. *De Podagra prologus*. Ab alia deinde manu auctoris nomen praefixum, nimirum Δημητρίου τοῦ Πεπαγωμένου, *Demetrii Pepagomeni*. Prologum tamen praecedit Capitum elenchus, quae numerantur LVI. Prologus ipſe inc. Ἐπεὶ ὥρισε πρός με ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης ὁ βασιλεὺς, κ. λ. Deſ. ὑγὰρ ἄριστα διαγνὼς, ἄριστα καὶ θεραπεύει. εἶθ' ἑξῆς καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Opus inc. Ἡ φύσις ἄλογος οὖσα, τὰ κατὰ λόγον ποιεῖ, κ. λ. Deſ. καὶ μεγάλην εὕρηται ἐκ τούτου σὺν Θεῷ τὴν ὠφέλειαν. Τέλος. Prodiit Graece & Latine Pariſiis mdlviii. 8. apud Guil. Morellum. Vid. Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 398.

V. pag. 120. *b.* Agmen claudunt Curationes quaedam morborum, quarum prima in Podagricos, Medici Cyprii.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 123.

ΛΟΓΟΙ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

ORATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige

Libanii Declamationes XXX. quarum prima, ac poſtrema mutilae ſunt.

cod. xxiii. I. pag. 1. MVtilus eſt initio Codex, & incipit a fragmento Declamationis X. quae inſcribitur, *Avarus ſe deferens*, a verbis nimirum . . . . . καταλαμβάνῃ, ταῦτα περὶ τούτων, κ. λ. quae in edit. cit. incidunt in pag. 375. lin. 31. Ex numeris autem marginalibus, quibus ſingulae diſtinguuntur, coniicitur duas alias integras deeſſe.

II. pag. 1. *Divitis ſtrenui Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. xxix.

III. pag. 6. *b. Divitis Accuſatio*. In dicto Codice §. xxvi.

IV. pag. 12. *Fortis abdicari petens*, cum brevi ſumma. In cit. edit. Tom. I. pag. 862. N. xli.

V. pag. 22. *Orator praemium petens*, cum ſumma, ac protheoria. Ibid. pag. 700. N. xxxi.

VI. pag. 35. *Patris Apologia*. In dicto Codice XXI. §. xxi.

VII. pag. 43. *De Laide non reducenda*. Ib. §. xxxii.

VIII. p. 50. *Archidami Apologia*. Ib. §. xxxiii.

IX. pag. 54. *Caeci parricidii ſuſpecti Apologia*. Ibid. §. xv.

X. pag. 66. *Oreſtis recriminatio adverſus matrem*. Ibid. §. x.

XI. pag. 74. *Moroſus ſe deferens*. Ibid. §. xvii. In fine huius Declamationis ſubſcriptio quaedam in Codice ſequitur, ex qua haec duo tantum verba eruere licuit Μανουὴλ . . . . . . γράψας . . . . .

XII. pag. 79. *b. Menelai Oratio in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. i. item ſine praelocutione.

XIII. p. 83. *Vlyſſis ad eoſdem Troianos Oratio de eodem argumento*. Ibid. §. ii.

XIV. pag. 94. *Invidus ſe deferens*. Ibid. §. xvi. Haec tamen manu diverſa conſcripta eſt. In calce tetraſtichon ſequens appoſitum legitur:

Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος ἐς πόθεν ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθα κάτω κρείσσων, ἀναβὰς δ' ἐγένου μέγα χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

XV. pag. 106. *Achillis Oratio, adverſaria Vlyſſis Orationi*, quae apud Ariſtidem exſtat. Ibid. §. iv.

XVI. pag. 118. *b. Patrocli ad Achillem Oratio*. Ibid. §. ix.

XVII. pag. 128. *Timon ſe deferens*. Ibid. §. xxiv.

XVIII. pag. 133. *b. Cimonis Oratio*. In cit. Tom. I. pag. 479. N. xviii.

XIX. pag. 137. *Corinthiorum Concio*. In dicto Codice XXI. §. viii.

XX. pag. 144. *b. Ducis Apologia*. Ibid. §. xxviii.

XXI. pag. 152. *Actio filii contra adulteros*, cum brevi ſumma. In cit. Tomo pag. 754. N. xxxiv.

XXII. pag. 156. *Neoclis Oratio*, cum brevi ſumma. Ibid. pag. 511. N. xx.

XXIII. pag. 161. *Themiſtoclis Oratio, ſuperiori adverſaria*. Ibid. pag. 526. N. xxi.

XXIV. pag. 167. *Neptuni Actio*, ut in dicto Codice XXI. §. xxx.

XXV. pag. 169. *b. Martis Oratio ſuperiori adverſaria*. Ibid. §. xxxi.

XXVI. p. 173. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. xxxv.

XXVII. pag. 178. *b. Callaeſchri Actio*. Ibid. §. xxxvi.

XXVIII. pag. 182. *b. Demoſthenis relatio de ara*. Ibid. §. xi.

XXIX. pag. 187. *Rei caedis adulterorum Apologia*, cum ſumma, & praelocutione. In cit. Tom. pag. 765. N. xxxv.

XXX. pag. 197. *Hyperides pro Demoſthene*. In dicto Codice §. xxv. Heic tamen mutila eſt; deſinit enim in verbis, εἰς ἀεὶ μένουσιν ἐπὶ τῆς . . . . . . quae incidunt in citato Tomo pag. 475. lin. 45.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saec. XIV. initio ac fine mutilus, charactere valde minuto, marginibus vetuſtate detritis, ac poſtea reſtauratis. Conſtat foliis 199.

ΤΟΥ ΛΑΚΑΠΗΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ,

LACAPENI EPISTOLAE,

Et alia aliorum diverſa Opuſcula.

COD. XXIV. I. pag. 1. ΤΟῦ Λακαπηνοῦ ἐπιςολαὶ, καὶ ἐπιμερισμοὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ συντάξεις. *Lacapeni* (ſc. Georgii) *Epiſtolae, eiuſdemque in eas epimeriſmi, ſive ſingularum enucleationes, & ſyntaxes*, cum gloſſis etiam quamplurimis interlinearibus, Sunt omnes quidem anepigraphae; Andronico tamen Zaridae datas putem, quum ipſorum ἀμοιβαίας epiſtolas memoret Fabric. Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 535. eaſdemque numero XXXII. ſe vidiſſe teſtetur Allarius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. cit. Bibl. Graec. pag. 701. In hoc noſtro Codice XII. tantum occurrunt, quarum haec ſunt initia:

I. inc. Τῷ μηδὲν ἡμᾶς σοι γράφειν, κ. λ.

II. Ο' πάλαι φίλτρον ἡμῖν ἐνστήξας.

III. Ε'μοὶ σὺ δοκεῖς ἀδικαίαν.

IV. Α'πειρηκότα ἤδη με τοῖς τῶν συμφορῶν, κ. λ.

V. Εἰ πρὸς τὸν ἴσχυντα μὲν ἕρπει ὁ φθόνος.

VI. Τὸ σιγᾷν εἴ τις αἱροῖτο.

VII. Σὺ μὲν ἴσως ὅπω οὐδὲ τὴν ἀῤῥωςίαν, κ. λ.

VIII. Ο'ν ἐπὶ τῇ μητρὶ λόγον εὐδαίμονα λαχόσῃ, κ. λ.

IX. Α'τοπόν τε καὶ θαύματος πλῆρες ἔχει με πάθος.

X. Α'λλ' οὐδὲ τὸν Ἡρακλέα μέν τοι, κ. λ.

XI. Σὺ γὰρ δὴ καὶ κεφαλῇ τῇ ἐμαυτοῦ, κ. λ.

XII. Οὕτως σὺ πανταχόθεν εὐγενείᾳ πρέπων.

Habentur etiam Mſs. in Bibl. Bavarica Cod. LXIX. & in Bibl. Regis Gallorum. Primae Epiſtolae grammaticalis expoſitio inc. Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον, ἢ ἄλλην τινὰ ἱςορίαν, ὅθεν καὶ συγγραφεὺς, κ. λ. Concordat cum Opere, quod occurrit ſupra pag. 348. in Codice VIII. huius Plutei, niſi quod heic habetur praeterea ipſe Epiſtolarum textus, in quas exercitationes ſuas Grammaticales Georgius ipſe Lecapenus elucubratus eſt. Maxima tamen mutilatio Codicis inter pag. 16. & 17. ſive inter Epiſtolam VI. & VII. facta eſt, in qua Epiſtolas fortaſſe XX. una cum ipſarum explicatione periiſſe dolendum eſt, quum unicum hoc ipſarum exemplar in hac habeatur Bibliotheca. Vltima vero ex praedictis XII. Epiſtolis mutila eſt in fine propter alium Codicis defectum inter pag. 26. & 27. quare huius etiam explanatio deſideratur.

II. pag. 27. Anonymi Tractatus *De conſtructione verborum*, initio mutilus ob praedictum defectum.

III. pag. 32. *De declinatione quorumdam verborum*, item Anonymi Excerptum. Inc. Ε'μπειρῶ, ἡμπείρων, καὶ ἐνεπείρων, κ. λ.

IV. pag. 34. Aliud *de conſtructione verborum* Excerptum. Inc. Τὰ ἔχοντα πάθος γενικῇ συντάσσονται, οἷον ἐρῶ σου.

V. pag. 35. Alius *de eodem argumento* Tractatus. Inc. Ε'ξαπατῶ, αἰτιατικῇ. Ε'ξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους λέγων τοιαυτί. Deſ. ἀπαντᾷν δηλοῖ καὶ ἐπέρχεσθαι, ὡς τὸ εἰ δὲ τοσοῦτον ἀπήντηκα τοῦ καιροῦ β. καὶ τὸ συναντᾷν.

VI. pag. 43. Σύνοψις περὶ οὔρων. *Synopſis de urinis.* Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐςὶ τὸ οὖρον ἐρυθρὸν καὶ θολὸν, κ. λ. Eſt breviſſimum excerptum circa dignoſcendum ex urinis cuiuſque habitum ac temperamentum.

VII. pag. ead. *Maximi Planudis Epigrammata duo moralia.* Primum verſibus politicis IX. inc.

Ψυχὴ λυγρὴν ἐνίκησας τοῖς παραπτώμασί σου.

Alterum verſibus VII. inc.

Μετὰ κλαυθμῶν, μετ' ὀδυρμῶν ἐκτήκω μου τὸν βίον.

VIII. Ib. Nomina VII. planetarum, ex quibus ſinguli hebdomadae dies denominantur.

IX. pag. ead. *b.* Θεαίτητος περὶ Α'ττικῶν ὀνομάτων. *Theaetetus de Atticis nominibus.* Inc. . . ωλύδιος (1) φλυαρία μεγάλη ἐπὶ πολὺ διήκουσα. οὐ μόνον αὐτὸς ὑμνοῖς. ἥκοντι καὶ ζωώδεις ποιεῖς, κ. λ. Deſ. οὐδέτερος ἐκ δύο, οὐδεὶς ἐκ πολλῶν. De hoc Theaeteti Opere nihil apud Fabricium.

X. pag. 45. *b.* Πῶς συνέςη ἡ τῶν Ε'λληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις. καὶ ἐκ τίνων. καὶ ἐκ ποίων ἀνδρῶν. *Quomodo conflata eſt Graecarum litterarum inventio, & ex quibus, & ex qualibus viris.* Inc. Η' τῶν παρ' Ε'λλησι ςοιχείων εἰσαγωγὴ ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, κ. λ. Auctor Anonymus.

XI. pag. 46. Nonnulla *de pedibus, ac metris.* Inc. Τὸ παλαιὸν ἰαμβικὸν ἔχει πόδας ς'. Deſ. καὶ ὁ ς' μονοσύλλαβος, ἢ μακρὸς, ἢ βραχὺς, Sequuntur deinde alia duo Capita Grammaticalia *de verbis, ac nominibus* item ſine titulo. Primum inc. Τὰ ῥήματα τὰ μὴ γραφόμενα ἐνεργητικὰς ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις, κ. λ. Alterum pag. ead. *b.* inc. Λειτουργεῖν, τὸ κατὰ νόμους διδόναι, χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ διδόναι, κ. λ.

XII. pag. 47. *b.* Sequitur Opus valde longum, cui titulus eſt arcanis litteris exaratus hoc pacto: [illegible]. Scilicet Κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη ἐπιμερισμοί. *Domini Maximi Planudis Epimeriſmata.* Inc. Φοινίκη ἡ Συρία, καὶ Φοίνιξ ὁ Σύρος, καὶ Φοίνιξ δένδρον, καὶ φοίνιξ τὸ μοναδικὸν ὄρνεον, κ. λ. Deſ. δικάζω σοι, ἀντὶ τοῦ κρίνω. δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ εἰς δικαςήριον ἀπέρχομαι. παραδικάζω δὲ οὐ γάρ. ἀντὶ τούτου δὲ χρώμεθα τῷ δεκάζω. Maximi Planudis Epimeriſmata memorat Geſneri Bibliotheca, teſte Fabr. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 535. N. 23. ubi tamquam opus ab eiuſdem Grammatica, Dialogo de quaeſtionibus Grammaticis, ac ſyntaxi diverſum enunciatur. Notandum tamen in noſtro Codice paginam 65. a tergo, vacuam fuiſſe relictam; ita ut dubitari poſſit, an ea, quae ſequuntur in pag. 66. ad eumdem Tractatum pertineant.

XIII. p. 74. Τοῦ Φιλῆ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποςόλους Πέτρον καὶ Παῦλον πρὸς ἀλλήλους βλέποντας, καὶ σχεδὸν ὁμιλοῦντας. *Phile* (ſc. Manuelis) *in SS. Apoſtolos Petrum & Paullum ſe invicem intuentes,*

(1) Prima littera ab exſcriptore omiſſa eſt.

Digitized by Google

tes, ac ferme colloquentes, tetraſtichum iambicum. Inc.

Οἱ συμμαθηταὶ ζῶσι ϗ νῦν ἐν τύποις, κ. λ.

XIV. pag. ead. Τοῦ Πλανούδη ἡρωελεγεῖοι εἰς μητρυιάν. *Planudis tetraſtichon elegiacum in novercam*. Inc.

Πολλοὶ ψευδόμενοι φάσκουσ' ὅτι τὴν πρόγονον μη, κ. λ.

XV. pag. ead. Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας συγγραφεὶς παρ' αὐτοῦ. *Vita S. Mariae* (Aegyptiacae) *ab eodem conſcripta* verſibus heroicis xx. Inc.

Οἶκον ἐν Αἰγύπτῳ Μαρίη λίπεν, ὡς ἴδον ὄχλον.

XVI. pag. ead. *b. Alia duo epigrammata iambica anepigrapha*, fortaſſe eiuſdem Planudis. Primum verſibus xii. inc.

Ο῎τε σατὴρ κίβδηλος εἰς πυρὸς χύδην, κ. λ.

Alterum verſibus xiii. inc.

Τῆς σῆς μονῆς, κράτιστε, τὸ σχῆμα βλέπων, κ. λ.

XVII. pag. 75. Διάλογος περὶ γραμματικῆς συγγραφεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Dialogus de Grammatica conſcriptus a ſapientiſſimo D. Maximo Planude*. Inc. Νεόφρων. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, ὦ Παλαίτιμε. Deſ. τοῦ οἰκείου κτήματος. Idem cum illo Codicis III. Plut. LVI. §. I.

XVIII. pag. 125. *b.* Τοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Γλυκέος πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον. *Patriarchae Domini Ioannis Glycis ad ſanctum Imperatorem* (ſc. Michaëlem Palaeologum). Inc. Ἐμοὶ τὸν βίον ἀνύσαι γέγονε παρὰ τὰ βασιλικά σου πελάγη θαλαττεύοντι τῶν χαρίτων. Deſ. ϗ φωτὸς χάριν ϗ θέρμης τοὺς εἰς αὐτὸν βλέποντας. In Cod. Regio Pariſ. mmmccxxix. teſte Boivino pag. 767. notis ad Gregoram, duo exſtant huius Ioannis Opuſcula, quorum alterum inſcribitur: Ἡ παραίτησις τοῦ πατριαρχείου, *Patriarchatus abdicatio*; alterum Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα τὸν ἅγιον, *Commonitorium ad ſanctam Imperatorem*, quod fortaſſe idem cum hoc noſtro eſt. Vide Catalog. Biblioth. Regiae Tom. II. p. 522. Fuit autem Ioannes iſte Glycas, Byzantinus, & e Logotheta Dromi, ſive *curſus publici*, Patriarcha Conſtantinopolitanus ab A. mcccxvi. ad mcccxx. quo abdicavit patriarchatum, & in Cyriotiſſae monaſterium ſe abdidit. De eius ſcriptis vide Fabric. B. G. Vol. X. p. 472.

XIX. pag. 126. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν λογοθέτην τοῦ γενικοῦ. *Eiuſdem ad Logothetam aerarii*. Inc. Οὐκ, ὦ σοφώτατε, σὺ μετὰ τῆς ἀληθείας καὶ πάντ' ἄριστα, οὐχ ἡμῖν ταῦτα βουλομένοις ἦν. Deſ. μηδὲ κρώζειν ἀπαίτοι πρὸς ἄττω μελιχρὰ φθέγματα αὔμων. Nihil de hac Ioannis Glycis ad Logothetam Epiſtola apud Fabric. loc. cit. Subditur pag. 127. *b.* ab alia manu, ne vacuum folium remaneret, Excerptum Medicum *de prognoſticis ex ſanguinis miſſione faciendis*. In pagina vero ſequenti partim a vetuſta, partim a recentiori manu exarata leguntur fragmenta quaedam Grammaticalia ſine ullo titulo.

XX. pag. 129. *Phrynichi Elegantiae, ſive ſelectio Atticorum verborum, & nominum*. Inc. Ἐκοντὴν οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἐθελοντήν. Deſ. ἀποτίλεσται δὲ, ϗ ἀποτετελεσμένον χρὴ λέγειν. κεφαλαιωδέστατον οὐ γράψαι. Habes hoc Opus, & quidem in duas ſectiones diviſum, etiam in Cod. XXII. Plut. VI. §. IX. Catalogi pag. 147. quem conſule. Epiſtola auctoris ad Cornelianum, quae in illo praeerat, heic deeſt; occurrit tamen paullo inferius. Finis vero Operis ideo diverſus ab illo, quia decem circiter verſus longius in hoc habetur.

XXI. pag. 138. *Tabula Paſchalis incipiens ab anno* 6836. (Chriſti mcccxxviii.) *indictione XI. uſque ad annum* 6912. (Chriſti mcccciv.) *indictionem XII.*

XXII. pag. 139. *b.* Fragmenta Grammatica *de Conſtructione verborum* ad implendas vacuas paginas a recentiori Graeco conſcripta. Inc. Πρὸ πάντων δὲ δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα οὐδετέραν ἐν ἑαυτῷ περιέχει, κ. λ. Inter haec fragmenta inſerta legitur *Phrynichi Epiſtola ad Cornelianum*, manu vetuſtiori, quae deerat ſupra ſuo loco.

XXIII. p. 143. Anonymi Tractatus *de Spiritibus*. Inc. Ὁ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεὶ ο Ἀαρὼν, ἄαπτος. ὁ ἀπροσπέλαστος, ϗ τὰ λοιπά. Ὁ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται.. ἀβειρὼν, Ἀβιμέλεχ ϗ τὰ λοιπά. In fine nonnulla de quarumdam litterarum Graecarum pronunciatione; tum de Encliticis dictionibus. Deſ. ὁ πυ ἐγκλινόμενον, οὐ συνεγκλίνει, ἄνθρωπόν τινά που φησί. Servatur hoc Opus etiam in Vaticana Cod. dccclxxxiii. Allatio teſte, & Georgium Choeroboſcum auctorem habet. Vid. Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. initio pag. 43.

XXIV. p. 151. Anonymi Tractatus Grammaticus verſibus politicis, binis columnis in unaquaque pagina exaratus. Inc.

Φέρε μικρόν σοι (1) παίζωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις

Τῆς νόσου παρηγόρημα ϗ τῆς μικροψυχίας.

Περὶ ῥημάτων δ' ἔσωσαν ἀνυποτάκτων ἔτος.

Deſ.

Καὶ πνευστιᾶν πως ἔοικεν· ὥκνεν ἀναπαυστέον.

XXV. p. ead. *b.* Alii verſus politici, item Anonymi, *de rebus Grammaticis*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεων μῦν ταύτας παρεῖδον.

Deſ.

Ὥσπερ φασί που τῶν Μυσῶν ϗ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους.

XXVI. pag. 153. Alii verſus politici *de eodem argumento*. Inc.

Ἔφης, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μόνα με τῶν ἁπάντων.

Deſ.

Καὶ τὴν γραφὴν ἐνήλλαξε. ταῦτα καὶ περὶ τούτων.

XXVII. pag. 153. *b.* Ἕτεροι στίχοι τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συσταλέντων ὀνομάτων. *Eiuſdem* (nempe eius, ad quem ſuperiores verſus politici pertinebant, forte Michaëlis Pſelli) *alii verſus de nominibus contractis*. Inc.

Καὶ-

(1) Haec tria prima verba coniectura aſſecuti ſumus. Ita enim Codex humiditate, ac madore labefactatus eſt deinceps uſque ad finem in marginibus praeſertim interioribus, ut magna ſcripturae pars omnino evanuerit. Praeerat fortaſſe titulus, ſed ille etiam penitus obliteratus eſt.

Digitized by Google

Καιρὸς μὲν ὕπνου, ϗ καθεύδειν ἦν δέον.
Deſ.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τὺς λόγυς.
Sequuntur alia Excerpta grammaticalia *de verborum Conſtructione*, ab eadem manu recentiori, de qua ſupra §. XIX. ad implendas paginas vacuas exarata, quorum initium: *Ι'ςέον δὲ, ὅτι πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, τῇ συν προθέσει συναπτόμενα*, κ. λ.

XXVIII. p. 158. *Φυρνύτυ* (ſive *Κυρνύτυ*) *ἐπιδρομὴ τῶν κατὰ τὴν Ε'λληνικὴν θεωρίαν παραδεδομένων* (1). *Phurnuti* (ſeu *Cornuti*) *in ea, quae ſecundum Graecanicam doctrinam tradita ſunt, excurſus*. Inc. *Ο' ὐρανὸς, ὦ παιδίον Γεώργιε, περιέχει κύκλῳ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλατταν*, κ. λ. Deſ. *καθ' ἣν ἁρμόττει συμμετρίαν διδασκομένων*. Vna circiter pagina longior eſt hic Tractatus, quam in Codice XX. Plut. LVI. §. III. ſupra pag. 320. Capitum praeterea, quorum ſingulis in illo tituli etant praefixi, in hoc nulla diſtinctio eſt.

XXIX. pag. 175. Excerpta quaedam *ex Vitis Philoſophorum*, manu recentiori ad implendas vacuas paginas adiecta. Inc. *Α'νάχαρσις ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Α'ττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐςὶν*, κ. λ.

XXX. pag. 178. *Imagines quaedam, ex Philoſtrati Imaginibus excerptae*, cum exercitationibus in eas grammaticalibus, & ſcholiis marginalibus. Quum initium primae, ac ſecundae Imaginis propter evanidos madore characteres legi non poſſit, ex tertia illud adferimus, quod ita habet:

Ε'πομβρος μὲν ἡ γῆ· φέρει δὲ κάλαμον, κ. λ. quae in edit. Pariſ. A. MDCVIII. eſt X. p. 743. Finis vero mutilus. Explicatio in primam Imaginem (ſiquidem prima eſt) inc. *Σκηνὴ τὸ σκῆ ἢ σκιὰ μὲν ϗ σκιώδης ὁ σκιᾷ ὅμοιος, ἢ σκιαγραφία ἐπὶ τῆς μήπω κεχρωματισμένης ζωγραφίας* κ. λ.

XXXI. pag. 185. Redeunt alia Excerpta recentioris manus, de qua ſupra. In his nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps, his verbis: *Ο' δεσπότης μυ Σώπατρος, ὁ τῆς Α'ρμενίας ἄρχων, Α'ρμενίας ταύτης, ἐν ᾗ νῦν ἐσμεν καθειργμένοι. ἦρξε μὲν Α'ρμενίας ὡς πατήρ. ἐπεδείκνυτο δὲ περὶ ἡμᾶς θεραπείαν πλείονα, ἢ πατὴρ, ταύτης ἐν τῷ ἀποδοῦναι τῆς εὐνοίας τὴν ἀμοιβὴν σπυδάζων τε ϗ ζητῶν, εὑρηκέναι μοι δοκῶ καλλίςην ὁδὸν τὴν μεμεριμνημένην συ ϗ ἄγρυπνον ψυχὴν*, κ. λ. Permiſtae autem ſunt his Excerptis *quatuor Syneſii Epiſtolae*, quae ſunt inter editas item primae quatuor, cum ſubiecta ſingulis brevi grammaticali explicatione: quarta tamen Epiſtola non eſt integra; deſinit enim in verbis: *πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων* . . . . . quae in citata toties edit. incidunt ſub finem pag. 161. Vbi notandum in Codice duo folia fuiſſe a bibliopego tranſpoſita.

XXXII. pag. 189. *Thomae Magiſtri ſelectio elegantiarum Atticarum, ſecundum litterarum ordinem digeſta*. Titulus prorſus evanuit. Inc. *Αἰχμάλωτον ποιῶ, ἢ αἰχμάλωτος γίνομαι. Α'ττικοὶ λέγυσιν*. Deſinit in littera X, cuius poſtrema verba ſunt: *τὰ γράμματα δὲ χλευασίαν οἰήσῃ*. Plurima tamen ex hoc Opere perierunt, quum ſingularum paginatum fere dimidia pars propter memoratum madorem, quo perfuſus olim fuit Codex, penitus evanuerit. Heic quoque idem recentior Graecus vacua ſpatia identidem explevit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XV. diverſis manibus exaratus, tineis ac ſitu valde corruptus. Conſtat foliis ſcriptis 229.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA INCERTI AVCTORIS.

COntinet *Nominum, ac Verborum Graecorum Declinationes quaſdam*, auctore Anonymo. COD. XXV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. marginibus, quum tineis valde perforati eſſent, novis pagellis reſtauratis. Conſtat foliis 84.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICA.

Seu

Variorum Opuſcula Grammatica.

I. pag. 1. *Μιχαὴλ πρεσβυτέρυ ἢ συγκέλλυ τοῦ ἀποςολικοῦ θρόνυ τῶν Ι'εροσολύμων μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγυ συντάξεως, σχεδιασθεῖσα ἐν Ε'δέσσῃ τῆς Μεσοποταμίας αἰτήσει Λαζάρυ διακόνυ, φιλοσόφυ ϗ λογοθέτου.* COD. XXVI. *Michaëlis presbyteri & ſyncelli Apoſtolicae ſedis Hieroſolymitanae Methodus de Conſtructione ſermonis, ex tempore dictata Edeſſae Meſopotamiae, petente Lazaro diacono, philoſopho, & Logotheta*. Inc. *Η' περὶ τῆς συντάξεως τῦ λόγυ διδασκαλία*. Deſ. *λύχνον ϗ ὁδηγὸν τῆς ἡμῶν πνευματικῆς μεμνήμενος σχέσεως*. Quae ſunt ultima verba epilogi, quo clauditur opus. Tum ſequitur pag. 47. *b.* Caput *Περὶ τοῦ πῶς δεῖ συντάσσειν*. Inc. *Πολαχῶς διαιρουμένην ἐςὶ δυνατὸν εὑρεῖν*, κ. λ. Deſ. *τῆς ἡμῶν πρὸς σὲ σχέσεως, ὦ φίλων ἄριςον μειράκιον*, quod num ad ſuperiorem Michaëlis Tractatum pertineat, ignoramus. Haec ſyntactica methodus, ſeu de conſtructione Orationis, Ms. ſervabatur etiam in Bibliotheca Palatina, quae in Vaticanam tranſiit. Vid. Sylburgi Catalogum Mss. Bibl. Heidelberg. pag. 109. & Mss. Coislinian. p. 230.

II. pag. 48. *Πάθη λέξεων τοῦ Τρύφωνος*. *Tryphonis dictionum adfectiones*. Inc. *Τὰ τῆς λέξεως πάθη*. Deſ. *φθάσαν γὰρ ἀπὸ τῦ ἰωνικῦ ἀποκοπῆναι οὐκέτι ἐκλίθη*. Exſtat hic Tractatus etiam

(1) Tam titulum, quam initium huius Operis paene obliteratum ex nonnullis litterarum veſtigiis, & ex alterum Codicum exemplaribus ſupplevimus.

etiam in Cod. XVI. Plut. LVI. §. IV. ſed in fine ſeptem circiter verſus longior.

III. pag. 51. Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis Grammatici de Encliticis* (1). Inc. Ἰστέον, ὅτι τὰ ἐγκλιματικὰ εἰσιν (corr. ἐκ εἴσιν) ἐν τοῖς ὀκτὼ μέρεσιν, κ. λ. Deſ. ὅτι καὶ τὰ ἑκάστη λέξει ἀναπέμπουσι τὸν τόνον. ταῦτα περὶ τούτων. Nihil de hoc Ioannis Opere Fabricius, qui mentionem huius Grammatici facit Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 366.

IV. pag. 58. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ περὶ διαφόρων τόνων, ὅσαι λέξεις πρὸς διάφορον σημαινόμεναι διάφορον δέχονται τὸν τόνον κατὰ στοιχεῖον. *Ioannis Alexandrini Grammatici de diverſis accentibus, quae voces nimirum pro diverſa ſignificatione diverſum accentum accipiunt iuxta alphabetum*. Inc. Ἄγνος τὸ φυτὸν, παροξύτονον. ἁγνὸς, ὁ καθαρὸς, ὀξύτονον. Deſ. Ὠχρὸς, ὁ χλωρὸς, ὀξύτονον. Hic Ioannis Philoponi brevis Tractatus ſaepius prodiit Graecis ſubiectus Lexicis. Separatim vero, & quintuplo a ſe auctum, uſibus ſtudioſorum Graecae linguae obtulit Eraſmus Schmidius Witeb. MDCXV. 8.

V. pag. 65. *b.* Ἐτυμολογίαι σὺν Θεῷ διάφοροι. *Etymologiae diverſae, auſpice Deo*, ordine alphabetico. Inc. Ἀλίβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα μὴ ἔχειν. Deſ. εἰς λεπτὸν, ὅ ἐστιν ὑδατῶδες λευκόν. Adnectuntur deinde alia pauca de verbo εἰμὶ, ac de accentibus aliarum particularum encliticarum.

VI. pag. 69. *b.* Λέξεις τῶν ἰαμβικῶν κανόνων. *Dictiones Canonum iambicorum*, cum ſua explicatione. Inc. Ἀφεγγεῖς, μὴ ἔχοντας φῶς. Ἀἱστείας, ἁγιωσύνης. Deſ. Ὡς ἄημα, ὡς πνεῦμα. ἄημα γὰρ τὸ πνεῦμα παρὰ Διογενιανῷ. Hae quoque ſecundum alphabeti litteras diſpoſitae ſunt.

VII. pag. 71. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ σύνοψις διὰ στίχων γραφεῖσα πολιτικῶν πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέστατον κύριον Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα ἐκ προστασίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως, ὥστε διὰ τῆς εὐκολίας καὶ τῆς ἡδύτητος ἐνεχθῆναι τοῦτον εἰς τὴν μάθησιν τῶν ἐπιστημῶν. *Sapientiſſimi Michaëlis Pſelli ſynopſis omniam ſcientiarum, verſibus ſcripta politicis, ad piiſſimum D. Michaëlem Ducam iuſſu patris ipſius, & Imperatoris, ut facile & ſuaviter ille ad ſcientiarum cognitionem traheretur*. Inc.

Μελέτω σοι γραμματικῆς καὶ τῆς ὀρθογραφίας.

Deſ.

Ἀλλ' ἀποχρῶνται πέφυκε καὶ ταῦτα, στεφηφόρε.

Inter inedita Pſelli ſcripta reponitur ab Allatio in Diatriba de Pſellis ex Fabric. edit. in calce Vol. V. Bibl. Graecae pag. 40. ſeq. ubi titulum habet omnino diverſum: inſcribitur enim: Στίχοι πολιτικοὶ περὶ γραμματικῆς πρὸς κύριν Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον.

VIII. pag. 77. Περὶ τῶν συστελλοφυλασσόντων τὸ ω ἐπὶ τῆς γενικῆς. *De nominibus contrahentibus, vel cuſtodientibus ω in genitivo*, ad Leonem, ut ex breviſſimo Operis Prologo colligitur, cuius initium: Παντὶ τῷ ζητοῦντι ἔνεστί τι περισσὸν, ἡ θεία παροιμία φησί. Τοῦτο γοῦν καὶ ἐπὶ σοὶ, φιλολογώτατε Λέων, κ. λ. Definit Opus: εἰ δὲ συστέλλεται τὸ δίχρονον, φυλάττεται τὸ ω ἐπὶ γενικῆς. Auctor Anonymus, ſed forte idem Pſellus, cui adſcribendi videntur etiam verſiculi, qui ſequuntur uſque ad §. XIV. incluſive.

IX. pag. 81. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ ρ'. *Eiuſdem* (nimirum, ut arbitror, Michaëlis Pſelli) *verſus iambici centum* de rebus Grammaticis. Inc.

Καιρὸς μὲν ὕπνου, καὶ καθεύδειν ἦν δέον.

Deſ.

Πανευπρεπεῖς τίκτοιτε παῖδας τοὺς λόγους.

Iidem habentur etiam ſuperius Cod. XXIV. huius Plutei §. XXVII.

X. pag. 82. *b.* Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ρ' περὶ ἀντιστοίχων. *Eiuſdem verſus centum de antiſtoechis*. Inc.

Πέδον τιθηνὸν ἀκριβοῦ πεφιλμένε.

Deſ.

Οὕτως κατεῖτε καὶ χαράττειν καὶ γράφειν.

XI. pag. 84. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιστοίχων στίχοι ρ'. *Eiuſdem de antiſtoechis verſus centum*. Inc.

Ἔρον σμίκρυνε, τὸν γέλων μέγα γράφε.

Deſ.

Ὄφις δὲ δάκνει καὶ κύων σὺν ἀσπίδι.

XII. pag. 85. *b.* Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ ῥημάτων ἀνυποτάκτων καὶ ἀνθυποτάκτων ρ'. *Eiuſdem verſus politici centum* (ſunt tamen revera CVII.) *de verbis non ſuppoſitis, & contraſuppoſitis*. Inc.

Φέρε μικρόν τι παίξωμεν πολιτικοῖς ἐν στίχοις.

Deſ.

Καὶ πνευστιῶν πως ἔοικεν· ὑμῶν ἀναπαυστέον.

Exſtant item in dicto Codice XXIV. §. XXIV. ubi tamen ſunt verſus CXXIV.

XIII. pag. 87. *b.* Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ τῶν διὰ τοῦ ια θηλυκῶν ὀνομάτων λϛ'. *Eiuſdem verſus politici XXXVI. de nominibus faemininis deſinentibus in* ια. Inc.

Ἔφης, ὦ φίλε Μιχαὴλ, μύει με τῶν ἁπάντων.

Deſ.

Κἂν τῶν εἰς ος, κἂν ἴων εἰς ω περισπωμένων εἴη.

In dicto Codice XXIV. §. XXVI. ubi verſus ſunt XL.

XIV. pag. 88. *b.* Τοῦ αὐτοῦ στίχοι πολιτικοὶ περὶ συντάξεως ρμ'. *Eiuſdem verſus politici CXL.* (ſunt tamen CXXXVIII.) *de Conſtructione*. Inc.

Τί δὲ περὶ συντάξεως μῶν ταύτας παροπτέον.

Deſ.

Ὥσπερ φασίν τις τῶν Μυσῶν καὶ τῶν Φρυγῶν τοὺς ὅρους.

Item in dicto Codice §. XXV. ubi verſus CXL. Subiiciuntur deinde pag. 91. nonnulla de nominibus deſinentibus in οτατος, κ. λ.

XV. pag. 91. *b.* Leguntur *Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, atque lapidum*.

XVI. pag. 92. *Canones, ſive regulae Gramma-*

(1) Tam heic, quam infra Codice XXV. Plut. LVIII. corrigendus Montfauconius, qui in ſuo Catalogo ſemel ait: *Io. Characis Grammatici de Declinationibus*, iterum vero: *Io. Characi Grammatici de his quae declinantur*.

Digitized by Google

maticae, & orthographiae ad cantum accommodatae memoriae facilioris gratia; tum de litteris, quae contrahuntur in genitivo. Horum omnium initium eſt: Κανὼν περὶ ἀντιςοίχων, ἦχος δ'. ᾠδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαν. Τὸ κ τὴν καταρχὴν ἀσπάζεται, κ. λ. Finis: τὰ λοιπὰ δὲ μεγάλα γραφέσθωσαν. Tum haec ab eadem amanuenſis manu ſubſcriptio appoſita: Δόξα σοι, Χριςὲ, δι' ὃ κ) διήνυσα τὸ φιλοτέχνημα πολυωφελέςατον ὁ σὸς οἰκέτης νίκης ἐπώνυμος, Χαλκοπρατίων πρόξενος, ἀνεψιὸς τῶν Σερῶν τοῦ ποιμένος, ὅπερ τὸν ὁμώνυμον διὰ οἶκτον ἐδέξατο Στέφανον.

Ὄνομα καλὸν κ) σφόδρα θαυμάσιον ἡ βίβλος κτήσεται. μεγαλεμπορία γὰρ τοῖς φιλολόγοις, οἶδα, κληθήσεται, τοῖς ἀντιςοίχοις βρεθῦσα, καὶ πυκνωμένη καλῶς τοῖς κανόσιν, ὥς περ κ) θαυμάσονται οἱ τὸν φθόνον ψυχαῖς ὑποσμίχοντες.

Gloria tibi, Chriſte. cuius gratia artificioſum hoc opus, atque utiliſſimum abſolvi ego tuus famulus Nicetas, victoriae adſine nomen conſecutus, Chalcopatri hoſpes, conſobrinus Serron Paſtoris, qui ſuo miſeratione eiuſdem nominis virum excepit Stephanum.

Nomen pulcrum, ac multum admirabile liber habebit: magnum enim emporium, ut puto, a philologis vocabitur; quum ſit totus antiſtoechis onuſtus, & bene adpoſitis canonibus refertus, quos admirabuntur vel illi, qui invidiam animis inurunt.

XVII. pag. 112. *b.* Pro coronide huius Voluminis adferuntur *Deorum Epitheta*, quorum initium ab Iove, hoc titulo: Ἐπίθετα τοῦ Διὸς ἦχος α'. Πρὸς τὸν τάφον σου Σωτὴρ. Ἐπίθετα Διὸς, Δωδωναῖος, Ἰδαῖος, Ἑρμεῖος, κ. λ. Sequuntur deinde *Epitheta Bacchi, Minervae, Cereris, Dianae, Iunonis, Apollinis, Martis, &c.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. cuius magna pars, veteri ſcriptura abraſa, nova manu conſcripta eſt. Conſtat foliis 113.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙ.

LIBANII SOPHISTAE MEDITATIONES ET ORATIONES.

COD. XXVII. Continet Libanii Opera duobus Tomis diviſa, quorum alter *Declamationes XXV. Orationes* alter *XXXII.* (1) complectitur. Primo Tomo praecedit Declamationum Index, ſingularum titulos & initia repraeſentans: Indici vero verſiculi ſequentes:

Πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὃν περ ἂν ζητῇς λόγον.
Tabulam tibi propoſui huiuſce libri,
Ut ſine labore habeas quem quaeris ſermonem.

Declamationum ſeries ita habet:

I pag. 3. *Apologia filii a patre abdicati.* In Cod. XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 10. *Ulyſſis ad Troianos Oratio ſuper Helena.* Ibid. §. II.

III. p. 22. *Demoſthenis Relatio de Ara.* Ibid. §. XI.

IV. pag. 27. *b. Patris Apologia.* Ibid. §. XXI.

V. pag. 37. *Avarus ſe deferens.* Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 45. *Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX. In hoc tamen Codice praelocutio concordat cum edita.

VII. pag. 48. *Martis Apologia.* Ibid. §. XXXI.

VIII. pag. 53. *Divitis ſtrenui Apologia.* Ib. §. XXIX.

IX. pag. 59. *Divitis Accuſatio.* Ibid. §. XXVI.

X. pag. 66. *Orator praemium petens.* In Cod. XXIII. huius Plutei §. V.

XI. pag. 79. *b. De Laide non reducenda.* In dicto Cod. XXI. §. XXXII.

XII. pag. 88. *Archidomi Apologia.* Ibid. §. XXXIII

XIII. pag. 93. *Caeci parricidii ſuſpecti Apologia.* Ibid. §. XV.

XIV. pag. 108. *Oreſtes.* Ibid. §. X. Poſt hanc Declamationem, amanuenſis iterum deſcribere caeperat *Ulyſſis ad Troianos Orationem ſuper Helena*, quae habetur ſupra §. II. ſed poſt unum folium errore cognito deſtitit.

XV. pag. 120. *Achillis Oratio, Ulyſſis Oratorio Sermoni adverſaria.* Ibid. §. IV.

XVI. pag. 135. *Patrocli ad Achillem Oratio.* Ibid. §. IX.

XVII. pag. 148. *b. Fortis abdicari petens.* In dicto Cod. XXIII. §. IV.

XVIII. pag. 159. *Abdicati fratrem amantis Apologia.* In dicto Codice XXI. §. XXXIV.

XIX. pag. 167. *b. Damnatus exſilium petens.* Ibid. §. XXXVII.

XX. pag. 172. *b. Avarus filium pium abdicans.* Ibid. §. XVIII.

XXI. pag. 179. *b. Timon ſe deferens.* Ibid. §. XXIV.

XXII. pag. 189. *Rei caedis adulterorum Apologia.* In dicto Cod. XXIII. §. XXIX.

XXIII. pag. 202. *b. Ducis Apologia.* In Cod. XXI. §. XXVIII.

XXIV. pag. 213. *b. Moroſus ſe deferens.* Ibid. § XVII.

XXV. p. 220. *b. Paraſitus alter ſe ipſum deferens.* Ibid. §. XIX. Sequitur deinde p. 226. analyſis trium Declamationum, nimirum I. IX. & XIII. iuxta ſeriem, quam in hoc obtinent Codice, ſeu Tractatus de figuris rhetoricis a Libanio in tribus hiſce Declamationibus adhibitis. Et heic deſinit Tomus prior.

Pag. 229. Incipit Tomus alter, *Libanii Orationes* complectens, quibus index praecurrit, & indici verſiculus:

Χριςὲ, δίδυ πονοῦντι τεὴν πολύολβον ἀρωγήν.
Chriſte, porrige laboranti tuam feliciſſimam opem.

Orationum ſeries ſequens eſt:

I. pag. 231. *De Vita ſua.* In Codice XX. huius Plutei §. XXXIV.

II

(1) Male Montfauconius numerat XXXI. ut ex noſtra recenſione patebit.

Digitized by Google

II. pag. 269. *Ad Iuvenes de Oratione*. In Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XVI.

III. pag. 272. *b.* Ἄρτεμις. *Dianae Encomium*. In cit. edit. Tom. II. pag. 661. Succedunt quidam verſiculi ἄμετροι, parvi momenti.

IV. pag. 277. *b. De inſatiabili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. XII.

V. pag. 279. *b. Pro Ariſtophane*. In dicto Cod. XIII. §. X.

VI. pag. 287. *Legatio ad Iulianum*. Ibid. §. VI.

VII. pag. 297. *b. Lamentatio ſuper Nicomedia*. Ibid. §. III.

VIII. pag. 300. *In Imp. Iulianum Conſulem*. Ibid. §. VIII. Sequitur Ἐπιςολὴ τοῦ Κυδώνη (haec enim tantummodo verba ex longiori olim titulo ſuperſunt). Inc. Τὸν μὲν Ἡσιόδου λόγος αἱρεῖ ἰδιώτατος καταδαρθέντα ἐγερθῆναι σοφὸν, κ. λ. Deſ. σεμνὸν ἐπιφημίζοντες ὄνομα.

IX. pag. 311. *b. Concio funebris in Iulianum*. Ibid. §. II.

X. pag. 351. *b. Alia funebris Oratio in eumdem*. Ibid. §. I.

XI. pag. 355. *b. De ulciſcenda Iuliani caede*. Ibid. §. XIV.

XII. pag. 361. *Baſilicus Sermo in Conſtantium & Conſtantem*. Ibid. §. IV.

XIII. pag. 386. *Panegyricus Iuliano dictus*. Ibid. §. IX.

XIV. pag. 391. *b. Panegyricus Antiochenus*. Ibid. §. V.

XV. pag. 421. Πρὸς τὴν βουλήν. *Oratio habita ad Senatum*. Inc. Ὅσοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἐχρησάμην. Deſ. τὴν βουλὴν ἀνθοῦσαν. Inter inedita Libanii ſcripta reponit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 411. Edidit tamen poſtea Ant. Bongiovanni Venetiis MDCCLIV. 4. p. 30.

XVI. pag. 428. *In eos, qui doctrinam ipſius eludebant*. In dicto Cod. XX. §. III. Titulus tamen cum illo cit. edit. Pariſ. concordat.

XVII. pag. 438. *b.* Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν. *Ad Imperatorem adverſus Aſſeſſores Magiſtratuum*. In cit. Tom. II. pag. 191.

XVIII. pag. 445. *Ad eos, qui moleſtum illum appellabant*. In dicto Cod. XIII. §. XV.

XIX. pag. 452. *b.* Πρὸς Ἰκάριον. *Ad Icarium*. In cit. Tom. pag. 455. ubi mutila eſt; deſinit enim in verbis, ἐποίει δὲ ταῦτα ἢ ἔτοι . . . pag. vero 513. legitur peroratio huius Orationis incipiens a verbis πρὸς τὸν δεύτερον. ἦν γὰρ, κ. λ. quae quidem editi exemplaris lacuna ſuppleri poteſt hoc Codice, qui integram exhibet Orationem. Quae vero interiecta ſunt inter relata verba, ἐποίει δὲ ταῦτα, & πρὸς τὸν δεύτερον, κ. λ. duo circiter foliis noſtri Codicis continentur.

XX. pag. 457. *b.* Κατὰ Ἰκαρίου. *Adverſus eumdem Icarium Invectiva*. Ibid. pag. 460.

XXI. pag. 464. *Ad Caeſarium Magiſtrum*. In dicto Cod. XIII. §. XXI.

XXII. pag. 469. Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας. *Adverſus Paedagogi convicia*. Inc. Οὐ τοὺς ὑβρικότας. Deſ. τί δὲ ὁ παιδαγωγός. In cit. Tom. pag. 637. & 675. Nam duae Orationes iſtae, nimirum (ut in Indice praemiſſo numerantur) XXXII. & XXXV. quum ad eamdem rem pertineant, in Codice inſtar unius coniunguntur.

XXIII. pag. 474. Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. *Invectiva in eos, qui dicere nolunt*. Inc. Καὶ ἐμὲ, ὦ τὴν πόλιν. Deſ. πρὸς τὰ παρόντα φάρμακον. Ibid. pag. 633. multo tamen brevior; nam deſinit in verbis, ἀλλ' ἐν τῷ . . . Codex vero ita proſequitur: ἀλλ' ἐν τῷ ὑμετέρῳ βίῳ διαφθαρῆναι τῇ πόλει τὴν δόξαν, κ. λ. uſque ad finem, quem mox retulimus: quae paginas circiter quatuor complectuntur.

XXIV. pag. 479. *Ad iuvenes ſuper tapete*. In dicto Cod. XX. §. IV.

XXV. pag. 485. *b. Adverſus Ariſtidem pro Saltatoribus*. Ibid. §. XV.

XXVI. pag. 508. *Ad Antiochenos de Imperatoris ira*. In memorato Codice XIII. §. VII. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 515. *b. Ad Theodoſium Imp. de ſeditione*. Ibid. §. XI.

XXVIII. pag. 522. *b. Ad eumdem poſt conciliationem cum Antiochenis*. Ibid. §. XII.

XXIX. pag. 529. Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν. *Pro ſe ipſo ob ſuſceptam Antiochi defenſionem*. Ibid. §. XIX. ſub titulo diverſo.

XXX. pag. 534. Πρὸς Ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. *Ad Antiochenos pro Rhetoribus*. In cit. Tom. pag. 85.

XXXI. pag. 540. *b. De ſervitute*. In dicto Cod. XIII. §. XX. cum quo concordat.

XXXII. pag. 551. Κατὰ Λουκιανοῦ. *Contra Lucianum*. In cit. Tom. pag. 433. Sequitur amanuenſis ſubſcriptio: Ἔτους ,ϛϡ'. τέλος σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης βίβλου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ κ' κόπῳ Θεοπέμπτου ἐτελειώθη· κ' πάντες, ἀδελφοὶ κ' πατέρες, ἀντιβολῶ, εὔχεσθέ μοι (1). *Anno* 6900. (Chriſti MCCCXCII.) *finis cum Deo ſancto praeſentis libri menſe Septembri; manu vero ac labore Theopempti abſolutus eſt; & omnes vos, fratres ac patres, quaeſo, orate pro me*. Tum verſiculi ſeptem πολύμετροι ad SS. Triadem, non illi quidem magni momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 556.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LVCIANVS.

IN prima Codicis pagina occurrit ſtatim COD.
brevis Luciani Vita, ſic tamen oſcitanter XXVIII.
exarata, ut ex ea nonnulla perierint. Inc. Λουκιανὸς ὁ κατάρατος, ὡς δαίμονι μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Deſ. τῷ σκότει προσέδραμε. Ead. pag. *b.* Operum Luciani index & ipſe parum accurate conſcriptus, quorum haec ſeries:

I. pag. 2. *Tyrannicida*, cum argumento.

II. pag. 6. *b. Abdicatus*, item cum argumento.

III. pag. 14. *Phalaris prior*.

(1) Mutilam edidit hanc ſubſcriptionem Montfaucon.

IV. pag. 17. *Phalaris alter*.

V. pag. 18. *b. Herodotus, ſive Aetion*. Tom. I. cit. edit. pag. 831.

VI. pag. 20. *Zeuxis, ſive Antiochus*. Ibid. pag. 838.

VII. pag. 22. *b. Pro lapſa in ſalutando*.

VIII. pag. 25. *De mercede conductis*. Huius Sermonis aliquae paginae in Codice ſunt tranſpoſitae.

IX. pag. 35. *Apologio pro mercede condaſtis*.

X. pag. 38. *b. Harmonides*.

XI. pag. 40. *Scytha, ſea conciliator hoſpitii*. Tom. I. pag. 859.

XII. pag. 42. *b. Quomodo hiſtoria conſcribenda ſit*.

XIII. pag. 53. *De Dipſadibus*.

XIV. pag. 54. *Hippias, ſea Balneum*.

XV. pag. 55. *b. Allocutio, ſea Bacchus*.

XVI. pag. 57. *Allocutio, ſive Hercules*.

XVII. pag. 58. *b. Maſcae Encomium*.

XVIII. pag. 60. *Demonactis Vita*.

XIX. pag. 63. *b. De Domo*.

XX. pag. 67. *b. Patriae Encomium*.

XXI. pag. 69. *De morte peregrini*.

XXII. pag. 74. *b. Pſeudologiſta, ſea de die nefaſto contra Timarchum*.

XXIII. pag. 79. *b. Adverſas indoctum & multos libros ementem*.

XXIV. pag. 84. *De ſomnio, ſea Vita Luciani*.

XXV. pag. 86. *b. De Lucta*.

XXVI. pag. 89. *Demoſthenis Laudatio*.

XXVII. pag. 97. *Ad eum, qui dixerat, Prometheas es in verbis*.

XXVIII. pag. 98. *b. De non temere credendo calumniis*. In Codice tamen inſcribitur: *Περὶ ἀγνοίας*.

XXIX. pag. 103. *b. De Electro, ſea Cycnis*.

XXX. pag. 104. *b. Macrobii*.

XXXI. pag. 107. *b. Verae hiſtoriae Liber primus*. In Cod. inſcribitur: Ἀληθινῶν διηγημάτων πρῶτον.

XXXII. pag. 116. *Verae hiſtoriae Liber ſecundus*, Inſcrib. Ἀληθινῶν διηγημάτων δεύτερον.

XXXIII. pag. 124. *Iudicium vocalium*.

XXXIV. pag. 125. *b. De Sacrificiis*.

XXXV. pag. 127. *b. Rhetorum praeceptor*.

XXXVI. pag. 132. *b. Alexander, ſea Pſeudomantis*.

XXXVII. pag. 142. *De Dea Syria*. Tom. III. pag. 451.

XXXVIII. pag. 150. *De Aſtrologia*.

XXXIX. pag. 152. *b. Convivium, vel Lapithae*.

XL. pag. 158. *b. Icaromenippus, ſea Hypernephelus*.

XLI. pag. 165. *Iupiter confutatus*.

XLII. pag. 167. *b. Traiectas, ſea Tyrannas*.

XLIII. pag. 172. *Timon, ſea Miſanthropos*.

XLIV. pag. 179. *Charon, ſeu Contemplantes*.

XLV. pag. 183. *b. Nigrinas, ſea de moribus philoſophoram*. Huius Dialogi fere dimidium recentiori manu ſuppletum eſt.

XLVI. pag. 190. *Iupiter Tragoedus*. Huius quoque potiorem partem eidem recentiori manui debemus.

XLVII. pag. 201. *Somnium, ſive Gallus*.

XLVIII. pag. 207. *Prometheus, ſive Caucaſus*.

IL. pag. 209. *Amores*.

L. pag. 218. *Vitarum auctio*.

LI. pag. 222. *b. Reviviſcentes, ſea Piſcator*.

LII. pag. 230. *Deoram Concilium*.

LIII. pag. 232. *b. Bis accaſatus, ſea Tribunalia*.

LIV. pag. 239. *Anacharſis, ſive de Exercitationibus*.

LV. pag. 246. *b. Eunuchus*.

LVI. pag. 248. *Navigiam, ſeu Vota*.

LVII. pag. 254. *b. Fugitivi*. Tom. III. pag. 365.

LVIII. pag. 258. *Imagines*. Tom. II. pag. 458.

LIX. pag. 262. *b. Pro Imaginibas*.

LX. pag. 266. *b. Hermotimus, ſive de Sectis*.

LXI. pag. 282. *b. De Paraſito, ſive quod ars eſt paraſitica*.

LXII. pag. 289. *b. Philopſeudes, ſive Incredulus*. Tom. III. pag. 29.

LXIII. pag. 296. *b. De ſaltatione*. Tom. II. pag. 265.

LXIV. pag. 303. *b. Cynicus philoſophus*.

LXV. pag. 306. *Toxaris, ſive Amicitia*. Tom. II. pag. 507.

LXVI. pag. 316. *Diſputatio cum Heſiodo*.

LXVII. pag. 317. *Lexiphanes*.

LXVIII. pag. 320. *Menippus, ſea Oraculum mortuoram conſultum*.

LXIX. p. 323. *b. Halcyon, ſeu de Transformatione*. Tom. I. pag. 176.

LXX. pag. 324. *b. Saturnalia*.

LXXI. pag. 326. *Cronoſolon*.

LXXII pag. 327. *b. Epiſtolae Saturnales IV.*

LXXIII. pag. 330. *Mortuorum Dialogi XXX.* ordine ab editis diverſo; ſunt enim I. X. XXII. XXI. XVIII. XX. II. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. IV. V. VI. VII. VIII. IX. XI. XXVII. XXIX. XXX. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. XXV.

LXXIV. pag. 341. *b. Dialogi Marini XV.* qui in editorum ſerie ſunt I. II. III. IV. IX. VIII. V. VI. X. XI. VII. XII. XIII. XIV. XV.

LXXV. pag. 346. *Deorum Dialogi XXVI.* quorum ordo ab editis diverſus: ſunt enim XXI. XXII. XXIII. XXIV. I. II. III. IV. V. VI. VII. IX. VIII. X. XIII. XIV. XV. XVI. XI. XII. XVII. XVIII. XIX. XXV. XXVI. XX.

LXXVI. pag. 355. *b. Dialogi Meretricii XV.* quorum ſeries eadem prorſus cum editis.

LXXVII. pag. 363. *b. Tragopodagra*.

LXXVIII. pag. 366. *Ocypus*, ſive *Celeripes*, cum argumento. Tom. III. pag. 664. Huius finis in Codice, quemadmodum &

alia

alia multa vetuſtate & madore obliterata obſoleverunt (1).

Nonnulla ſunt in hoc Codice ſcholia marginalia, & ut videntur, eadem eius qui Codicem ſcripſit, manu; quorum ſpecimen illud eſto, quod legitur ſub finem Dialogi *Iunonis & Iovis*, qui in Codice eſt XXII. (in editione vero XVIII.) ad vocem ὁ Ἰκάριος. Sic igitur habet: Ἀθηναῖος οὗτος ὁ Ἰκάριος, ᾧ πρώτῳ Διόνυσος ἐπιξενωθεὶς γεωργῷ ὄντι φιλοφρονήματι τούτῳ τετίμηκε τῆς ξενίας, τὴν τῆς ἀμπέλου φιλοπονίαν διδάξας. τιγαροῦν καὶ ἐπιμελησάμενος τοῦ δωρήματος, εἶτα κατὰ τὸν καιρὸν τρυγήσας καὶ ἀποθλίψας τὸν οἶνον, καὶ πιεῖν τοῖς συνεργαζομένοις παρασχὼν, ἀήθει τῷ πόματι, εἶχε παρειμένους τοὺς πεπωκότας. νομίσαντες ὢν οὗτοι τὸ τοιοῦτο δεινὸν, τὸν σκευάσαντα καὶ φάρμακον . . . . Vltima vox prorſus evanuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginibus, ſub finem praeſertim Codicis, humore valde corruptis, ac characteribus propterea prorſus evanidis. In ſecunda eius pagina legitur: Αὕτη βίβλος ἐστὶν Ἀρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. Conſtat foliis 367.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI DEORVM.

Quibus adde

Nonnulla alia Plutarchi, Iſocratis, & Demoſthenis Opera &c.

COD. XXIX. I. pag. 1. LVciani *Deorum Dialogi* tantummodo XXIV. qui eumdem cum editis ordinem obtinent, exceptis VIII. & IX. qui poſtponuntur, & XX. qui in Codice, ultimo loco ponitur (2).

II. pag. 20. *Eiuſdem Dialogi Marini XV.* quorum item ſeries cum editis concordat.

III. pag. 29. *Mortuorum Dialogi XXX.* quorum ordo idem prorſus cum editis.

IV. p. 53. *b. Eiuſdem Menippus, ſive Oraculum mortuorum conſultum.*

V. pag. 60. *b. Charon, ſeu Contemplantes.*

VI. pag. 70. Πλουτάρχου περὶ τοῦ, πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου. *Plutarchi, quomodo quis adulatorem ab amico internoſcere queat.* In edit. Pariſ. typis Regiis A. MDCXXIV. fol. Tom. II. pag. 48.

VII. pag. 97. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης. *Eiuſdem de negocioſitate.* Ibid. p. 515.

VIII. pag. 106. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Iſocratis ad Demonicum Oratio admonitoria.* Inc. Ἐν πολλοῖς μέν. Deſ. ἐπικρατήσειεν. Exſtat in eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

IX. pag. 112. *b.* Πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Ad Nicoclem de Regno.* Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Deſ. αὐτὰς ποιήσεις. Ibid. pag. 20.

X. pag. 119. *b.* Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Nicocles, ſeu ſocialis.* Inc. Εἰσί τινες. Deſ. διαπράξασθαι. Ibid. pag. 38.

XI. pag. 129. *Demoſthenis Olynthiacae Orationes III.* Prima inc. Ἀντὶ πολλῶν. Deſ. παντὸς εἵνεκα. II. inc. Ἐπὶ πολλῶν. Deſ. ὑμῖν ἐχόντων. III. inc. Οὐχὶ ταὐτά. Deſ. ὑμῖν μέλλει. In edit. alias cit. pag. 1. ſeqq.

XII. pag. 142. *Epigrammata plurima*, quorum primum *in Hippocratem* ita habet:

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
Ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰς ἀΐδη.

Idemque in margine repetitum, ſed ordine verborum retrogrado, ita legitur:

Εἰς ἀΐδη σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
Σώετο, καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

Vltimum tetraſtichon eſt ſequens:

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήϊος ἀνὴρ
Ἰητρὸς δεπάων νέκταρ ἀπειπόμενος.
Εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος, ἀλλὰ διδάχθη
Ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

Tandem recentiori manu in poſtrema pagina adiectum eſt Epigramma octaſtichon *ad Mercurium*, cuius initium:

Ἑρμῆ χαῖρε, Διὸς μεγάλου καὶ Μαιάδος υἱὲ, κ. λ.

Nonnullis autem ſcholiis marginalibus adſperſus eſt Codex, quorum unum illud eſto ſpeciminis loco, quod paullo ante finem Dialogi *Iudicium Dearum* inſcripti ita legitur pag. 20. Φιλόχορος ἐν Β' Ἀττίδος φησὶν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. vel XVI. In ultima pagina ſcriptoris nomen legitur hoc pacto: Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Βαρθολομαίου Κομπαρίνου ἐκ τοῦ Πράτου ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ. *Scriptus eſt* (hic Codex) *per me Bartolomaeum Comparinum Pratenſem Florentiae.* Conſtat fol. ſcriptis 161.

ΒΙΒΛΟΣ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΟΦΩΝ.

LIBER SIMILITVDINVM ET SERMONVM VIRORVM SAPIENTVM.

I. pag. 1. N*Arratio Indica*, quae in hoc Codice inſcribitur Ἰχνηλάτης, COD XXX.
in aliis, Τὰ κατὰ Στεφανίτην καὶ Ἰχνηλάτην, a Perzoo Medico in gratiam Choſrois Regis in Perſide primum ex Indica lingua in Arabicam translata, ac deinde a Symeone Setho, qui Praefationem inſuper de auctore Operis, illiuſque inventione adtexuit, ex Arabica in Graecam verſa. Inc. Praefatio: Ἡ παροῦσα βίβλος συνεγράφη παρὰ Ἰνδῶν. Deſ. ὅπερ ἐστὶ τοῦ Στεφανίτου καὶ Ἰχνηλάτου. Opus inc. pag. 9. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς Δησαλὴν ἐπηρώτησέ τινα, κ. λ. Deſ. καὶ τὴν ἐμὴν παρὰ σοῦ ἐλεημοσύνην τε καὶ εὐεργεσίαν, ἀμήν. Hoc Opus,

 cui

(1) Male Montfauc. in ſuo Catalogo poſtremum hoc Luciani Opuſculum *Oedipodis* nomine indigitat, quemadmodum etiam in numero Sermonum, qui in hoc habentur Codice deſignando fallitur, XLVIII. eſſe adſerens; id enim recenſio noſtra falſum evincit.

(2) Male Montfaucon. de hoc Codice loquens, adſeruit in ſuo Catalogo, *Luciani Dialogi Deorum VI.*

cui titulus eſt etiam, *Specimen ſapientiae Indorum*, ſive Dialogus inter Abſalonem Indorum Regem, & Gymnoſophiſtam quemdam per fabulas ſcite confictas animi ſui ſenſa ei pandentem, moreſque inſtituentem, Petrus Poſſinus, utpote a Mich. Palaeologo apud Pachymerem ſingulariter commendatum, priori Pachymeris Tomo Latine ſubiunxit, uſus in verſione ſua Graeco Codice Allatiano Symeonis Sethi, qui in Graecum, uti diximus, ex Arabico tranſtulit circa A. C. MX. in gratiam Alexii Comneni Imp. Poſtea Graece ex Codice Holſteniano hunc eumdem librum cum nova verſione ſua Latina vulgavit Seb. Godfridus Starckius Berolini MDCXCVII. 8. Vide quae de hoc opere doctiſſime Fabricius edisſerit B. G. Vol. VI. pag. 461. ubi hunc ipſum Codicem memorat.

II. pag. 79. ex qua paucae ſuperſunt lineae, eaeque mutilatae, occurrunt pauca quaedam excerpta fabuloſa, quorum initium: Λέγεται γὰρ, ὡς ναύτης τις εἶχεν ᾠὸν, κ. λ.

III. pag. 81. *Aeſopi Fabulae* cum duplici Auctoris Vita. Prima valde longa inc. Ὁ κατὰ πάντα τὸν βίον γενόμενος, κ. λ. Def. καὶ ἐκκλησίας ποιήσαντες ἐξεδίκησαν τὸν τοῦ Αἰσώπου μόρρον (l. μόρον). Alia breviſſima pag. 113. inc. Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς, Φρὺξ μὲν ἦν τὸ γένος. Def. τὰ ἐν ἑκάστῳ μυθολογούμενα, ἅπερ εἰσὶ ταῦτα. Hanc ſequuntur *Fabulae centum*, ordine alphabetico diſpoſitae. Prima inc. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι, κ. λ. Vltima inc. Ὥρᾳ δέ ποτε χειμῶνος τυγχανούσης, κ. λ. Vita illa, quam primo loco innuimus, Maximum fortaſſe Planudem habet auctorem; licet enim ab ea, quam Fabricius indigitat B. G. Vol. I. pag. 399. N. XI. initio omnino ſit diverſa; progreſſu tamen verbis quidem ab ea nonnihil differt, ſententiis vero propemodum cum ipſa concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. charactere valde mendoſo. Conſtat fol. 134.

ΤΑΚΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΤΙΚΩΝ.

INSTITVTIONES NAVMACHICAE, STRATAGEMATICAE, ET PIRATICAE.

COD. XXXI. I. pag. 1. POſt titulum exteriori omnino ſimilem incipiunt: Ἀρκεῖ δὲ εἰπομεν ταῦτα, ἀπάρτι ἵνα διαταξώμεθά σοι καὶ περὶ τῆς γενομένης εἰς τὴν θάλασσαν μάχης, κ. λ. Def. ὡς τε ἔχειν τὸ μίλιον πόδας τετρακισχιλίους πεντακοσίους. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, κ. λ. (1) In pag. 117. occurrit lacuna trium circiter paginarum, adſcriptis in margine ab eadem ſcriptoris manu hiſce verbis: λείπουσιν ἕως ἑξηκοντα- δύο στίχοι. In fine leguntur Κανόνες ψαλλόμενοι εἰς πολέμους, *Canones, qui canuntur ad bella*. Inc. Ὁ πάλαι Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ συμμαχήσας, κ. λ. tum amanuenſis ſubſcriptio hoc pacto: ,αφξδ'. Ἀπριλλίου κβ'. ἐτελειώθη χειρὶ Ἀντωνίου τοῦ ἐπάρχου ἐν Κερκύρᾳ. *MDLXIV.* (2) *Aprilis die XXII. abſolutum eſt manu Antonii Eparchi Corcyrae.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. cuius XXIII. prima folia manu diverſa videntur exarata. Conſtat foliis ſcriptis 127.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADEM INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. ΣΧόλια πάνυ ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα τῆς Ἰλιάδος Ὁμήρου. *Scholia valde neceſſaria, & utilia in Homeri Iliadem.* Inc. Μῆνιν, παρὰ τὸ μένω. ἐπεκτάσει μῆνις. ὡς ἶνος ἦνις. ἄειδε, μετωνυμικῶς ποιεῖ τὸ ἀείδειν. βούλεται γὰρ τὰ λυπηρὰ μᾶλλον ᾄδειν. ἤγουν τῇ ἡδονῇ συγκαλύπτειν καὶ σκέπειν. ὅταν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος ὁ λόγος, ἔννεπε, φησὶν ἁπλῶς, κ. λ. (3) Pag. 33. inſeritur Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum paſſionibus* Libellus, cuius initium eſt: Τὰ τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόν τε καὶ ποιόν. Finis: νῖον δῶμα, δῶ· κυκεῶνα, κυκεῶ· Ἀπόλλωνα, Ἀπόλλω· ὅτι, ὅ. Scholia vero deſinunt in fabuloſa Niobes narratione, cuius ultima verba ſunt: ἡ δὲ φεύγουσα ηὔξατο λιθωθῆναι, καὶ ἐλιθώθη. Relicta ſunt deinde folia vacua ſeptem pro ipſorum ſcholiorum continuatione. COD. XXXII.

II. p. 81. Sequuntur ſcholia antiqua in IV. primos Odyſseae libros, quibus bina praeeunt argumenta; quorum primum inc. Ἡ θεῶν ἀγορὰ γίνεται, κ. λ. alterum inc. Ἡμέρα, ἐν ᾗ ἡ θεῶν ἀγορὰ, κ. λ. Scholia inc. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα. Τελεῖον οἱ τὸ ἄνδρα μοι, ἀνδρεῖον ἀκούοντες· ἔστι γὰρ ἀνδρεῖος καὶ πολύτροπον ἔννεπε. Def. ἀντὶ νῦν, εἴ πως ἐστί. ἤγουν, εἴ τι μηχανή ἐστιν. Hic quoque ſeptem folia vacua relicta ſunt ad ſcholia eiuſmodi proſequenda.

III. pag. 129. Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐπιστολὴ, διὰ στίχων πολιτικῶν περιεκτικὴ ἱστοριῶν διαφόρων. *Ioannis Tzetzae Epiſtola verſibus politicis continens varias hiſtorias.* Inc.

Ζαβαρειώτῃ λαχανᾷ τούτοις καὶ γὰρ ἀβρύνῃ.

Progreditur autem uſque ad urbanitates eiuſdem, ſive facete dicta, quae tamquam trivialia ſe omiſiſſe fatetur exſcriptor; etenim poſt verſum:

Νῦν δὲ τοῖς ἀστείσμασι τὸ σαυθρωπὸν ἐλαύνω,

ita ſubiungit: Καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὰ ἀστείσματα οὐ μετέγραψα, ὡς ἐῤῥιμμένα καὶ εὐτελῆ καὶ ἰδιώτιδος μούσης καὶ ἀγοραίας. Exſtat haec Epiſtola in eius Chiliad. IV. & quidem a verſ. 467. uſque ad verſ. 780. primis tamen quinque verſibus, argumenti, quo de in ipſa agi-

(1) Auctor videtur Chriſtianus.
(2) Error in Catalogo Montfaucon. ubi legitur MDCLXIV. In Palaeogr. Graec. pag. 95. haec habet: *Antonius Eparchus ſcripſit in Corcyra Tactica de Naumachia, anno MDLXIV. qui Codex eſt in Biblioth. Laur. Dono dedit Regi Codicem Aſtronomicorum, qui ſcriptus fuerat A. MCCCCLXII. N. 3106. fol.*
(3) Hoc primum ſcholion convenit cum edito ab Antonio Bongiovanni ex Codice Bibliothecae Venetae D. Marci. Venetiis MDCCXL. 4. pag. 1.

Digitized by Google

agitur, diviſionem continentibus, in Codice praetermiſſis. Incidit autem inter Poëtas Graecos Veteres Iac. Lectii, Tomo Lyric. pag. 330. ſeqq.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 136.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

LIBANII SOPHISTAE EPITAPHIVS.

Sive

Libanii Sophiſtae Oratio funebris in Iulianum, Hephaeſtionis, Iuliani Imp. Ariſtotelis, Georgii Gemiſti, Beſſarionis, Ammonii Hermeae F. Zoroaſtris, & M. Tullii Ciceronis Opera varia.

COD. XXXIII. I. pag. 1. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς τὸν βασιλέα Ἰουλιανόν. *Libanii Sophiſtae Oratio funebris in Iulianum Imperatorem.* Inc. Ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἠλπίζομεν, κ. λ. Deſ. οὓς αὐτὸς ἦγε μεγάλους. Edidit Fabricius Graece & Latine B. G. Vol. VII. a pag. 223. ad pag. 378.

II. pag. 47. *Anonymi Tractatus de Figuris.* Inc. Τὸ τοῦ σχήματος ὄνομα, φιλολογώτατε ἄναξ, κ. λ. Deſ. ἐν ᾗ ὑπὲρ δύναμιν αὐτῆς ὄντα τυγχάνῃ.

III. pag. 50. Ἡφαιστίωνος περὶ μέτρων. *Hephaeſtionis de Metris.* Inc. Ἰστέον, ὅτι πᾶς ἐστι μετρικὸν σύστημα συλλαβῶν. Deſ. καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ μέτρῳ ἐμπίπτειν. Hephaeſtio Alexandrinus Grammaticus, inter Imperatoris Veri praeceptores Iulio Capitolino laudatus, ſcripſit, Suida teſte, ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων, qui libellus eruditus, atque utilis etiamnum exſtat. Prodiit primum Graece cum ſcholiis Graecis Venetiis apud Aldum MDXXVI. 8. Vid. Fabric. B. G. Vol. VII. p. 16.

IV. pag. 60. Ἰουλιανοῦ εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον. *Iuliani in Regem Solem.* Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου τοῦδε. Deſ. πολλὰς πάνυ καὶ πολυετεῖς περιόδους. Exſtat inter eius Opera Gr. Lat. edita curante Ezechiele Spanhemio Lipſiae MDCXCVI. fol. Tom. I. p. 130.

V. pag. 76. Ἀριστοτέλους φυσιογνωμικά. *Ariſtotelis Phyſiognomica.* Inc. Ὅτι καὶ διάνοιαι ἕπονται τοῖς σώμασι, κ. λ. Deſ. ἐφ' ὧν καὶ φρονήσεως πλείστης ἐπὶ πρέπειαν γίνεται. Exſtant inter eius Opera edit. alias cit. Tom. I. pag. 1169. Sequuntur p. 88. *b.* fortaſſe ex eiuſdem Ariſtotelis ſcriptis excerpti, Tractatus varii *de aquis, ventis, tempeſtatibus, ac ſerenitatibus*, quorum initium: Σημεῖα ὑδάτων, καὶ πνευμάτων, καὶ χειμώνων, καὶ εὐδιῶν ὧδ' ἐγράψαμεν καθόσον ἦν ἐφικτὸν, κ. λ. Finis: ἀλλ' ἢ πρὸς αὐτῷ, ἢ ὕστερον μικρῷ. Adiiciuntur pag. 96. *b.* nomina variorum ventorum, eorumque iuxta loca, unde ſpirant, diverſae denominationes.

VI. pag. 98. Τοῦ Γεμιστοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. *Gemiſti* (Georgii) *ad Imperatorem* (Manuelem Palaeologum) *Epiſtola.* Inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Τὰ μὲν καθ' ἕκαστα, περὶ ὧν ἄν σε ἐβουλόμην μαθεῖν, κ. λ. Deſ. ζώης ἐπιμήκιστον, ὦ βασιλεῦ. Haec Gemiſti de rebus Peloponneſiacis, ac praecipue de Iſthmo Epiſtola adhuc inedita exſtat etiam in Bibl. Caeſarea, teſte Neſſel. Part. IV. pag. 43. §. IV. Diverſa autem eſt haec Epiſtola ab eiuſdem Plethonis ad eumdem Manuelem Imp. Oratione *de rebus Peloponneſiacis*, quam ex Biblioth. Ioannis Sambuci cum Io. Stobaei Eclogis Phyſicis & Ethicis edidit Gr. & Lat. Guil. Canterus Antuerp. MDLXXV. fol. Fuit autem Georgius hic Gemiſtus, patria Byzantinus, & iam labentis Graeciae occaſu prudentia, moribus, ac ſcientia ſpectabilis; vixit utplurimum in Peloponneſo; in Italia quoque eo, quo Concilium Florentiae ſub Eugenio IV. celebratum eſt tempore, cum Beſſarione, Gaza, & aliis verſatus eſt. Vid. Fabric. in not. ad Diatribam Allatii de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. pag. 743.

VII. pag. 99. *b. Beſſarionis Epiſtola ad Theodorum Gazam.* Inc. Οὐκ ἐθαύμαζον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἠχθόμην. Deſ. διαπραξόμεθα ὅσα γε δυνατά. ἔῤῥωσο. Ms. habetur etiam in Bibl. Caeſarea Neſſel. Catalogi Part. IV. pag. 44. §. V.

VIII. pag. 101. *b.* Ἑρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφυρίου τοῦ Φοίνικος. *Hermeae* (ſeu potius Ammonii Hermeae filii) *philoſophi protheoria in Porphyrii Phoenicis Introductionem.* Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων. Deſ. ἀλλ' ὄργανον, ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Vide Fabric. B. G. Vol. IV. p. 163. Haec Introductio Graece edita eſt apud Aldum Venetiis MDXLVI. in 8. ubi incidit a pag. 1. uſque ad finem p. 13. *b.* Ms. vero legitur etiam in Codice Bibliothecae Regiae Pariſ. ut ex Catalogo eruitur T. II. p. 188.

IX. pag. 113. Μαγικὰ λόγια τῶν ἀπὸ τοῦ Ζωροάστρου μάγων. *Magica Oracula* num. XXXVI. *eorum qui Zoroaſtrem ſequuti ſunt ſapientum*, cum ſcholiis. Primum inc. Δίζεο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Vltimum eſt: Πατὴρ ὁ φόβον ἐνθρώσκει, πειθὼ δ' ἐπιχέων. Sequitur Ἐξήγησις εἰς τὰ αὐτὰ λόγια. *Enarratio in eadem Oracula.* Inc. Οἱ ἀπὸ Ζωροάστρου μάγοι νομίζουσιν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι συχνοὶ, κ. λ. Deſ. ὡς καὶ πεντακισχιλίοις ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι. Hoc Opus indigitare videtur Fabric. B. G. Vol. I. pag. 248. §. VIII. ubi ait, ex LX. Oraculorum tetradibus a Proclo collectis & illuſtratis, ſexaginta verſus, neque integros tamen illos, editos Graece cum ſcholiis Gemiſti Plethonis a Ludovico Toletano Pariſ. MDXXXVIII. 4. cum titulo noſtro conſimili. G. & Lat. tum Oracula, tum ſcholia edidit Io. Opſopaeus ad calcem Sibyllinorum Oraculorum edit. Pariſ. MDIC. 8. &c.

X. pag. 119. *b.* Ἀριστοτέλους περὶ παντὸς κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα. *Ariſtotelis de Vniverſo ad Alexandrum Regem.* Inc. Πολλάκις μὲν ἔμοιγε, κ. λ. Deſ. εὐθὺς μέτοχος εἴη. Sequuntur quatuor verſiculi:

Σοφοῖσιν ἐξέδωκας ὄντων τὴν φύσιν
Λόγοις ἄριστα, τάξιν αὖτε καὶ θέσιν,
Εὐσχήμονα κόσμον καλλονῇ ἀσυγκρίτῳ,

Χρυ-

Digitized by Google

Χρυσοῦν, Ἀριστότελες, ὄργανον λόγων.

Dediſti, doctis explanans rerum naturam
Sermonibus optime, nec non ipſarum ordinem & ſtatum,
Decorum ornatum formae non confuſae,
Aureum, o Ariſtoteles, ſermonum organum.

XI. pag. 133. *b.* Μάρκυ Τυλλίυ Κικέρωνος περὶ μνήμης τεχνικῆς. *Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiali.* Inc. Περὶ τῆς μνήμης πότερον ἔχοι τι τέχνης, κ. λ. Deſ. πλείω τῆς χρείας λόγου φιλοτιμεῖσθαι. Interprete forte Maximo Planude. Hoc *de Memoria* Opuſculum inter ſuppoſita Ciceronis ſcripta accenſet Fabricius Bibl. Latin. Tom. I. pag. 150. N. 11. ubi ait, nonnullos crediditſe Tironis eſſe, Ciceronis liberti, ſeu potius interpolatam particulam e Libro IV. Rhetoricorum. De Graeca vero illius verſione ne verbum quidem.

XII. pag. 138. Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυροῦ Γεωργίυ τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Georgii Gemiſti de Virtutibus.* Inc. Ἀρετὴ ἐστιν ἕξις. Deſ. μᾶλλον εὖ πράξαιμεν. Tum ſubiicitur diviſio, & ordo Virtutum. Gr. & Lat. libellus hic, interprete Adolpho Occone Auguſtano prodiit Baſileae apud Oporinum primum MDLII. 8. tum MDLXXVII. 8. additis Hieronymi Wolfii adnotationibus &c.

XIII. pag. 145. Ἀριστοτέλυς περὶ ἀρετῶν. *Ariſtotelis de Virtutibus.* Inc. Ἐπαινετὰ μέν ἐστι τα καλὰ, κ. λ. Deſ. τῶν ψεγομένων ἐστίν. In eius Operum edit. Pariſ. MDCXIX. T. II. p. 291.

XIV. pag. 148. Ἀριστοτέλυς ὅρος ἀρετῶν καὶ κακιῶν ἀπὸ τῶν ἠθικῶν. *Ariſtotelis definitio virtutum, & vitiorum ex eius Moralibus.* Inc. Ἀρετὴ ἐστιν ἕξις προαιρετική. Deſ. καὶ ὅτε πάθη, ὅτε δυνάμεις. Excerpta ſunt etiam ex aliis eius libris, Rhetoricis nimirum, ac Politicis.

XV. pag. 152. Vltimo tandem loco occurrit *Somnium Scipionis*, ſcriptum a M. T. Cicerone, & a Maximo Planude in Graecam linguam tranſlatum. Incipit, nullo tamen titulo inſtructum, Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην, κ. λ. Deſ. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην. Exſtat Ms. etiam in Coiſlin. Bibl. pag. 520. Cod. CCCLV. & in Bibl. Regis Chriſtianiſs.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 159.

ΛΙΒΑΝΙΟΣ.

LIBANIVS.

Seu

De Grammatica & Rhetorica diverſorum Scriptorum Opera.

COD. XXXIV. I. pag. 1. Λιβανίυ σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖος χαρακτήρ. *Libanii Sophiſtae Epiſtolicus character, ſeu conſcribendarum Epiſtolarum Methodus.* Inc. Ὁ μὲν ἐπιστολιμαῖος χαρακτὴρ ποικίλος τε καὶ πολυσχιδής, κ. λ. Deſ. διαβολὴ γὰρ φιλοσόφοις οὐχ ἁρμόζει. Inter Libanii Opera citatae toties editionis non occurrit. Proclo Lycio tribuitur in Mss. quibuſdam, ut in Codice Vindobonenſi & Barocciano, & tribus Regis Galliae apud Labbeum Bibl. Nov. Mss. pag. 109. Sine auctoris nomine prodiit Graece typis Regiis ex officina Fed. Morelli MDLXXVII. 4. ſub Libanii nomine Graece & Latine ex verſione Caſparis Stiblini praemiſſus eſt Phalaridis & Bruti Epiſtolis apud Commelin. MDXCVII. in 8. Latine tantum vertente Wolfgango Anemoecio exſtat in Gilberti Cognati farragine Epp. Laconicarum Baſileae MDLIV. 12. Diverſus eſt ab alio eiuſdem argumenti libello, qui item ſine auctoris nomine exſtat in Collect. Epp. Graecarum Cuiaciana pag. 164. & inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, Ἡρακλείδη, κ. λ. & quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

II. pag. 6. *b.* Περὶ συντάξεως. *De conſtructione*, Anonymi Tractatus. Inc. Ὀκτώ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγυ, ὄνομα, ῥῆμα, κ. λ. Deſ. καὶ λέγειν, λύπην ἐπάγει τῇ μητρί.

III. pag. 8. *b.* Τοῦ αὐτοῦ (nimirum, ut ſuperſcriptum eſt, Γρηγορᾶ) πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiuſdem Gregorae ad eumdem Imperatorem.* Epiſtola. Inc. Ἐγκαλοῖς ἡμῖν ἀργίαν καὶ ῥᾳθυμίαν. Deſ. τῶν ἰδίων ἑκάστῳ φιλονεικιῶν ὕπλον τυγχάνουσα. Ex hoc titulo videtur, Opus ſuperius ad Gregoram pertinere. Haec duo Gregorae opuſcula non recenſentur in Catalogo eius Operum Io. Boivin apud Fabric. B. G. Vol. VI. p. 312.

IV. p. 9. Τῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυρῦ Μαξίμυ τῦ Πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Maximi Planudis Dialogus de Grammatica.* Inc. Πρὸς τῶν λόγων αὐτῶν, κ. λ. Sed huius Dialogi unicam tantum paginam amanuenſis exſcripſit, & alia pauca in marginibus duorum ſequentium foliorum proſequutus eſt. Deſinit igitur in verbis: ὥστε ἂν εἴποι τις, ἐνεστώς ἐστιν ὅταν καθ' ὃν χρή..... Exſtat Ms. & in Biblioth. Regis Galliae, ut habetur ex Catalogo T. II. p. 524.

V. pag. 10. Ἡρωδιανοῦ περὶ πνευμάτων. *Herodiani de ſpiritibus* (1). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. Τὸ α πρὸ τοῦ β ψιλοῦται, κ. λ. Deſ. καὶ ὁ ἀρνητικὸν ψιλοῦται. Inter Herodiani ſcripta, quorum titulos exhibet Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 10. ſeq. haec inſcriptio non occurrit. In margine huius Herodiani Tractatus, incipiendo a pag. 12. *b.* deſcriptus eſt alter Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυροῦ Νικηφόρυ τοῦ Γρηγορᾶ περὶ γραμματικῆς. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Nicephori Gregorae de Grammatica.* Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν, κ. λ. Deſ. ἐπὶ μὲν ὧν προσδοκωμένου ἀγαθοῦ λέγεται ἐπιθυμία. Vide quae de hoc Nicephori Gregorae Libello innuimus ſupra pag. 265. §. XL.

VI. pag. 17. Περὶ τόνων ἐκ τῶν Χοιροβοσκοῦ Αἰθερίυ, καὶ ἑτέρων. *De accentibus ex Choerobosci Aetherii, & aliorum Operibus.* Inc. Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον περισπᾶται. Deſ. ἆσμα, ἆλθος, πύργος. In fine: Τέλος τοῦ περὶ πνευμάτων λόγυ. Georgii Choerobosci *de XXVII. tropis & figu-*

(1) In hoc Herodiani Opere deſinit huius deſcriptio Codicis in Catalogo Montfaucon. De reliquis mirum ſilentium.

Digitized by Google

figuris Poëticis, & de ſpiritibus, atque accentibus, exſtat Ms. in Bibl. Vindob. Vid. Fab. B. G. T. VII. p. 42.

VII. pag. 26. *b.* Ἀρχὴ τῶν ἀντισοίχων. *Initium Tractatus de Antiſtoechis*, ſcilicet (ut explicatur in Catalogo Operum Nicephori Gregorae, quem ex Ioanne Boivin inſeruit integrum Fabricius Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 300. ſeqq.) *de vocibus quae variae ſcriptae, varia ſignificant*. Ac primo quidem Περὶ τῶν εἰς ων ὀνομάτων. *De nominibus in ων deſinentibus*. Inc. Τὰ εἰς ων βαρύτονα ὀνόματα, κ. λ. Deſ. πλὴν τοῦ ὀλιγωρῶ, τὸ καταφρονῶ, auctore Anonymo: tum verſiculi ſequentes:

Τῶν ἀντισοίχων βίβλος εἴληφεν τέλος
Τοῖς κανόσι βρίθουσα πεπυκνωμένη·
Βίβλος πάντα φέρουσα καὶ πάντων πλήρης,
Τῶν ὧν σποράδην πολλαὶ φέρουσι βίβλοι.
Πρὸς Καλλίνικον κάλλος πεπυκνωμένος
Συνετέθη κάλλιστος ἐν ἱερεῦσιν.
Antiſtoechorum liber explicit,
Totus canonibus refertus & onuſtus:
Liber omnia continens, & plenus omnibus,
Quae diſperſa continent alii libri:
In gratiam Callinici omni venuſtate ſpectabilis
Compoſitus eſt inter ſacerdotes optimi.

VIII. pag. 49. Sequitur Tractatus Grammaticus Anonymi ſatis longus de verbis, nominibus, adverbiis &c. Inc. Ὄλλυμι ἐνεσὼς, καὶ ὀλλύω, ὤλλυον παρατατικὸς, ὀλέσω μέλλων. Deſ. ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν. In principio huius Operis a recentiori manu inſtar tituli adiectum eſt: Ἀνώμαλά τινα καὶ διάφορα.

IX. pag. 97. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων πρὸς τὰ ὀνόματα, καὶ τῶν ἄλλως μετὰ προθέσεων ἐναλλασσομένων ῥημάτων. *Incipit, Deo favente, liber de ſyntaxi verborum cum nominibus, nec non verborum, quae coniuncta praepoſitionibus immutantur*, ordine alphabetico. Inc. Ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι αἰτιατικῇ, ὡς τὸ ἀπαγορεύω σε τὴν πρὸς ἐμὲ εἴσοδον. Deſ. in littera Ω in verbis, Προωθεῖ τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὠθεῖ βίᾳ αἰτιατικῇ. In fine ſubditur: Εἴληφε τέρμα βίβλος ὀρθογραφίας. Auctor item Anonymus.

X. pag. 135. *b.* Περὶ ἰδεῶν τῆς ῥητορικῆς. *De formis rhetoricae*. Tum alius titulus verſiculo expreſſus: Σύνοψις αὕτη καὶ φράσεις τῶν ἐν βάθει. *Compendiaria haec ſcriptio, & rerum profundarum explanatio*. Prima eſt Σύνοψις τῶν περὶ καθαρότητος. Inc. Ἔννοια ἡ πᾶσι κοινὴ, καὶ μηδὲν ἴσχουσα τοῖς πολλοῖς ἀσαφὲς, κ. λ. adiiciuntur etiam nonnulla de ſyllogiſmis recte conficiendis.

XI. pag. 145. Σύνοψις παροιμιῶν ἐκλελεγμένη. *Selecta Proverbiorum ſynopſis* per alphabetum. Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν, ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Deſ. Ὤδινεν ὄρος, καὶ ἀπέτεκε μῦν. Exſtat Graece edita ad calcem Michaëlis Apoſtolii Paroemiarum in centurias XXI. tributarum Lugduni Batav. MDCXIX. 4. pag. 273. ſeqq. & quidem ſub titulo: Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον. Aliam Proverbiorum Collectionem retulimus ſupra pag. 266. §. XLIV. quam vide.

XII. pag. 157. Ἀρχὴ τῶν διαλέκτων. *Initium dialectorum*, nimirum *Doricae, Ionicae, & Aeolicae*. Inc. Οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς α. Aeolica tamen innuitur tantummodo, quum eadem ferme cum Dorica, paucis exceptis, eſſe adſeratur. Auctor Anonymus.

XIII. pag. 162. *b.* Περὶ τῶν παθημάτων τῆς λέξεων. *De dictionum adfectionibus, ſeu figuris*, quae fiunt ſive per redundantiam, ſive per defectum. Inc. Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων πρόσθεσις ἰδίως λέγεται. Deſ. κατὰ τὸν εἰρημένον ἔπισθεν λόγον. Auctor item Anonymus.

XIV. pag. 169. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae ſunt in Pythiis ſemiiambi dimetri catalectici*, cum gloſſis interlinearibus, & ſcholiis ad calcem. Inc. Βούλει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Deſ. μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Scholia pag. 172. inc. Ἄτεχνον, τὸ μετὰ (corr. μὴ μετὰ) τέχνης καὶ ἐνεργείας τινὸς λεγόμενον. Deſ. ἢ τὸ ἁπλῶς στοχάζομαι καὶ μαντεύομαι, καὶ ἕτερα διὰ τῆς ει διφθόγγου. Initium ſcholiorum concordat cum illis, quae habentur etiam in Cod. VII. Plut. LV. §. XII.

XV. pag. 177. Ἀπὸ τῶν Φρυνίχου. *Ex Operibus Phrynichi* Arabii, Sophiſtae Bithynii, M. Antonino, & Commodo eius filio imperante clari (1), *de recta verborum ſignificatione* Excerptum. Inc. Ἐπίτοκος ἡ γυνὴ, οὐ δοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμικός. Deſ. φυλάττειν ὀφείλεις τὴν πρόθεσιν, ἀνέστην, οὐκ ἠνέστην.

XVI. pag. 183. Sequuntur Tractatus quatuor de totidem Mathematicis ſcientiis, *de Arithmetica*, nimirum, *Muſica, Geometria, & Aſtronomia*. Titulus autem ſingulis praeit verſiculo iambico expreſſus. Primus igitur inſcribitur: Ἐνταῦθ' ἀριθμῶν συντομωτάτη φράσις. *Heic numerorum breviſſima explicatio*. Inc. Ἀριθμητική ἐστιν ἐπιστήμη. Deſ. ὡς οὐ περαιτέρω τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. Alter p. 190. inſcrib. Τῆς μουσικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. *Muſicae ſynopſis abſolutiſſima*. Inc. Μουσική ἐστιν ἐπιστήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Deſ. τὰ μυρία τῶν μελῳδιῶν καὶ ποικίλα καλασκευάζεται. Tertius pag. 196. *b.* Σύνοψις αὕτη γεωμετρίας λόγων. *Synopſis haec Geometricarum rationum*. Inc. Τί δέ ἐστι γεωμετρία; ἐπιστήμη περὶ ποσὸν, κ. λ. Deſ. σχημάτων συνίσταται, ὧδε εἴρηται. Quartus denique pag. 205. Ἄθροισις εὐσύνοπτος ἀστρονομίας. *Aſtronomiae ſumma brevis, & perevidens*. Inc. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν, κ. λ. Deſ. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτήμεθα. Haec τετράβιβλος, quae in Codice eſt ἀδέσποτος, auctorem habet Michaëlem Pſellum iuniorem, quam teſtatur auctor ſe ſcripſiſſe anno Graecorum ,ϛφιϛ'. 6516. (Chr. MVIII.) Primus Graece imprimendam Romae curavit Arſenius Monembaſiae Epiſcopus, ubi ait, incertum eſſe, Pſelli ne, an Euthymii cuiuſdam opus eſſet, pleriſque tamen Pſelli videri. Recuſa deinde fuit Venetiis MDXXXII. in 8. tum Pariſiis MDXLV. in 12. per Iacobum Bogar-

(1) Vid. Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 521.

gardum. Opus hoc Latine vertit primo Elias Vinetus, ediditque Pariſiis MDLVII. poſtrema eius parte *de Aſtronomia* praetermiſſa, ac Procli Sphaera in eius locum ſuffecta. Poſt Vinetum Xylander Auguſtanus ſuam interpretationem aggreſſus eſt, quae una cum Graeco textu prodiit Baſileae per Io. Oporinum MDLVI. in 8. & cum aliis Auctoribus Wittembergae MDLX. Alias huiuſce Operis editiones memorat Fabric. in notis ad Diatribam Allatii de Pſellis, recuſam in calce Vol. V. Bibl. Graec. p. 25.

XVII. pag. 220. Ἀρχὴ τῶν Συνεσίου ἐπιστολῶν. *Initium Syneſii Epiſtolarum*, numero XXV. Prima anepigrapha inc. Παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην. Vltima *ad Pylaemenem* inc. Οὗτος ἐκεῖνος ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναξάσιος. Sunt autem in editarum ſerie, quae ſequuntur: I. II. III. XVI. XVII. XXVII. XXXII. XXXIII. XXXIV. XLI. XLII. XLIV. XLVI. XLVII. LI. LII. LIII. LVIII. LXX. LXXI. LXXVI. XCVI. XCVII. XCVIII. & 1e.

XVIII. pag. 240. Λιβανίου σοφιστοῦ. *Libanii Sophiſtae* Epiſtolae XVI. ad diverſos, inter quas nonnullae ſunt *Baſilii ad Libanium*. Prima anepigrapha, in edit. toties citata *Ambroſio* inſcripta, inc. Οὐκ ἦμεν ἡμῶν, κ. λ. Vltima *Proclo*, in edit. *Richomeri* inſcripta, inc. Τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ex his ſexdecim Epiſtolis, quatuordecim tantum initia reperimus in cit. edit. Amſtelaed. MDCCXXXVIII. & iuxta ſeriem, quam inibi obtinent, ſunt 102. 182. 289. 328. 429. 547. 660. 785. 980. 1583. 1584. 1585. 1587. & 1593. Duarum reliquarum, nimirum XIV. & XV. quarum prima Ἰαμβλίχῳ, altera Ἀμεγξένῳ φιλοσόφῳ inſcripta eſt, initium non occurrit in editione; quare ſubiiciendam heic utramque, ut in Codice iacent, duximus.

ΙΔ'. Ἰαμβλίχῳ.

Ὦ Ζεῦ, τόδε ἔχει καλῶς ἡμᾶς μὲν ἐν Θρᾴκῃ διάγειν μέσῃ, καὶ τοῖς ἐνταῦθα Σύροις ἐγχειμάζειν· παρ' Ἰαμβλίχῳ δὲ τοῦ καλοῦ, καθάπερ ἔφυ τινὸς ἔαρος, ἡμῖν τὰς ἐπιστολὰς ἀντὶ χελιδόνων πέμπεσθαι. κ̀ μήτε ἡμῖν εἶναι μηδέπω παρ' αὐτὸν ἐλθεῖν, μήτ' αὐτῷ παρ' ἡμᾶς ἥκειν ἐξεῖναι; τίς ἂν ἐκὼν εἶναι ταῦτα δέξαιτο, ἐὰν μὴ Θρᾷξ τις ᾖ, κ̀ τηρίως ἀντάξιος.

Ζεῦ ἄνα, ἀλλὰ ῥῦσαι ἀπὸ Θρᾳκηθεν Ἀχαιούς,
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι

ποτὲ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν, τά τ' ἀνάκτορα αὐτοῦ προσειπεῖν, κ̀ τοῖς ἔθεσιν ἐμφῦναι, καθάπερ τὸν Ὀδυσσέα φασὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἅλης τὴν Ἰθάκην εἶδεν. ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν οἱ Φαίακες ἔτι καθεύδοντα, ὥσπέρ τι φορτίον ἐνθέμενοι τῇ νηῒ ᾤχοντο. ἡμᾶς δὲ οὐδὲ ὕπνος αἱρεῖ, μέχρις ἂν εἰς τὸ μέγα τῆς οἰκουμένης ὄφελος ἰδεῖν ἐγγένηται. κ̀ τι σὺ μὲν τὴν ἐρίαν ὅλην, ἐμέ τε κ̀ τὸν ἑταῖρον Σώπατρον εἰς τὴν Θρᾴκην μετεσηνοχέναι προσπαίζεις; ἡμῖν δὲ, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἕως ἂν Ἰάμβλιχος μὴ παρῇ. Κιμμερίων ἀχλὺς συνοικεῖ. κ̀ σὺ μὲν δυοῖν θάτερον αἴτει, ἢ ἡμᾶς παρὰ σὲ ἥκειν, ἢ αὐτόν σε παρ' ἡμᾶς ἀρμένους ἔχειν. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν ἕτερον, οὐκ ἀπαιδὸν τι ἐμοῦ ϗ σύμφορον αὐτοὺς ἐπανελθεῖν, ὥς σε, ϗ τῶν παρὰ σοῦ καλῶν ἀπολαῦσαι· τὸ δὲ ἕτερον εὐχῆς μὲν ἁπάσης κρεῖττον. ἐπεὶ δὲ ἀδύνατόν σοί γε ϗ ἀξύμφορόν ἐστι, σὺ μὲν οἴκοι μένειν, καὶ χαίρειν, κ̀ τὴν ἡσυχίαν ἣν ἔχεις σώζειν· ἡμῖν δὲ ὅ, τε ἂν Θεὸς διδῷ, γενναίως οἴσομεν. ἀνδρῶν γὰρ ἀγαθῶν εἶναί φασι τὸ, ᾧ μὲν εὐέλπιας κτήσασθαι, κ̀ τὰ δέοντα πράττειν, ἕπεσθαι δὲ τοῖς ἀναγκαίοις τοῦ δαίμονος.

ΙΕ'. Ἀμεγξένῳ φιλοσόφῳ.

Ἆρά γε χρὴ περιμένειν κλῆσιν, κ̀ τὸ ἀεὶ προτιμᾶν μηδαμοῦ; ἀλλ' ἔρα μὴ χαλεπὴν ταύτην εἰσάγωμεν τὴν νομοθεσίαν· εἰ ταῦτα χρὴ παρὰ τῶν φίλων περιμένειν, ὅσα καὶ οἷα παρὰ τῶν ἁπλῶς κ̀ ὡς ἔτυχε γνωρίμων· ἀπορήσει τις ἐνταῦθα, πῶς μὲν οὐκ εἰδότες ἀλλήλους ἐσμὲν φίλοι, πῶς δὲ τοῖς πρὸ χιλίων ἐτῶν γεγονόσι, καὶ μὰ Δία δισχιλίων, ὅτι σπουδαῖοι πάντα ἦσαν, ϗ τὸν τρόπον καλοί τε κ̀ ἀγαθοί· ἐπιθυμοῦμεν δὲ ϗ ἡμεῖς εἶναι τοιοῦτοι, εἰ κ̀ τὸ εἶναι, τό γε οἷς ἐμὲ παμπληθεῖ ἀπολειπόμεθα. πλὴν ἀλλ' ἥγε ἐπιθυμία τάττει πως ἡμᾶς εἰς τὴν αὐτὴν ἐκείνοις μερίδα. καὶ τί τοιαῦτα ἐγὼ ληρῶ μακρότερον; εἴ τε γὰρ ἄκλητον ἰέναι χρὴ, ἥξεις δήπουθεν· εἴ τε καὶ κλῆσιν περιμένειν, ἰδού σοι κ̀ παράκλησις ἥκει παρ' ἡμῶν. ἐντυχὼ γοῦν ἡμῖν περὶ τὰ τίανα πρὸς Διὸς Φιλίου, κ̀ δεῖξον ἡμῖν ἄνδρα ἐν Καππαδόκαις καθαρῶς Ἕλληνα. τέως γὰρ τινὶ μὲν οὐ βουλομένους, ὀλίγους δέ τινας ἐθέλοντας μὲν, οὐκ εἰδότας δὲ φύσιν.

XIX. pag. 250. *b.* Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philoſtrati*, numero III. Prima, Ἀμφίων, inc. Τὴν λύραν τὸ σόφισμα. Secunda, Φαέθων. Tertia, Μείδας, deſ. μὴ κατασχύσῃς τῇ γῇ ἃ ἤκουσεν. Prima iſtarum incidit in edit. Pariſ. Gr. Lat. interprete Federico Morello MDCVIII. fol. p. 745. altera p. 747. & tertia pag. 763. Sequitur deinde ſubſcriptio characteribus ita intricatis exarata, ut praeter prima verba, Τέλος εἴληφε βίβλος τῶν. nihil aliud poſſis extricare. Hanc conſequuntur verſiculi iambici XV. diverſa manu conſcripti, ut videntur, ad Callinicum (de quo ſupra §. VII.) de laudibus veri amici, non illi quidem magni momenti. Tum Epiſtolae II. altera *Baſilii ad Libanium*, inc. Αἰσχύνομαι καθ' ἕνα. Altera *Libanii ad Baſilium*, inc. Οὐ παύσῃ, Βασίλειε, τὸν ἱερὸν, κ. λ. quae inter editas loc. cit. ſunt 1580. & 1594.

XX. pag. 255. Ἀριστείδου Παναθηναϊκός. *Ariſtidis Panathenaica Oratio*. cum ſcholiis ad marginem. Inc. Νόμος ἐστὶ τοῖς Ἕλλησι παλαιός. Scholia inc. Νόμος, κ. λ. Ἐπειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν, κ. λ. Mutila tamen eſt in fine Oratio; deſinit enim in verbis: ὑπὸ τῆς φρουρᾶς τῆς Λακωνικῆς δια . . . . quae ſunt ultima pag. 269. *a.* Sequitur in averſa pagina Epigramma verſibus elegis X. *in varias humanae vitae conditiones*, diverſa manu conſcriptum, cuius initium:

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον, κ. λ.

quod heic quidem anepigraphum eſt, in Codice vero XVI. Plut. LXXXVII. Poſidippo, ſeu, ut alii aiunt, Platoni Comico adſcribitur. Huic duo alii ſubiiciuntur iambici, nimirum:

Εἰ πᾶν τι χρηςὸν μὴ κατορθῶται πόνοις,
Μηδεὶς πονείτω μηδενὸς χρηςῦ χάριν.
Si in id omne quod bonum eſt, non impenditur labor,
Iam nemo allaboret pro re qualibet bona.

XXI. pag. 270. Τοῦ Πλανούδη κυρίου Μαξίμου περὶ συντάξεως. *Domini Maximi Planadis de conſtructione verborum*, quae iuxta ordinem litterarum diſpoſita ſunt. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῆ μεταβαίνοντας, κ. λ. Deſ. καὶ λέγειν, λύπην ἐπάγειν τῇ μητρί. Vid. Labbei Biblioth. Novam Mss. p. 105. ubi etiam Planudae ſyntaxin ex Harmenopulo, & Chriſtodulo commemorat.

XXII. pag. 285. *b.* Adſeruntur interpretationes oominum Apoſtolorum, Prophetarum, & aliarum hebraicarum dictionnm; tum variae brutorum animalium voces, &c.

XXIII. pag. 286. Occurrunt *Epiſtolae XXV.* prorſus anepigraphae, quas *ad Photium* pertinere ex litteris Φω. in ſummo margine adſcriptis coniecimus. Ipſarum igitur editionem Graecolatinam Londin. MDCLI. in fol. conſulentes, invenimus ex Epiſtolis CCXLVIII. quae in illa continentur, eas eſſe, quae numeris adnotantur XIV. IV. IX. XXIII. XI. XXIV. XCI. X. XIX. XLVIII. XXV. XXVI. III. VI. VIII. XIII. XV. XVII. XVIII. XX. XXI. XXVII. XXVIII. XXIX. & XXX. ita enim eas, ut iacent in Codice recenſuimus.

Atque hoc quidem loco, quoniam nunc primum in citatam editionem incidimus, quam, quum Codicem XXXIII. Plut. XXXII. recenſeremus, minime in conſilinm adhibere licuit, placet duodecim Photii Epiſtolarum, qnae in illo habentur a pag. 164. *b.* ad pag. 172. (vide ſupra pag. 184. §. VI.) pleniorem accuratioremque illius ope peractam recenſionem, tibi ſub oculos ponere. Ita igitur ſunt diſpoſitae:

I. inſcribitnr Δαμιανῷ ξενοδόχῳ, & in edit. eſt Epiſt. 112.

II. 114. (1) Βαάνῃ πραιποσίτῳ καὶ πατρικίῳ, quae ex duabus una conſlata eſt: nam poſt verba, καὶ τὸ θηριῶδες νῦν ἐπὶ, quae incidunt in edit. pag. 156. verſ. 17. ſequuntur immediate verba, ὀρόμβους ἱδρῶτας ἐξίδρωσε, κ. λ. quae pertinent ad Epiſt. 136. edit. pag. 194. verſ. 12.

III. 139. Θεοδώρῳ μητροπολίτῃ Λαοδικείας. Haec quoque ex duarum epiſtolarum fragmentis conſtat, quorum primum incipiens ab initio Epiſtolae 139. deſinit in verbis, καὶ γαργαλισμὸς κατειργάσατο (edit. pag. 196. lin. 29.) alterum incipiens a verbis, ἀφροσύνης (ſic) ὁ δεσπότης τὸν περὶ ψυχείας, κ. λ. Epiſtolae 129. edit. pag. 170. lin. 16. progreditur uſque ad finem: & haec duo fragmenta ita ſunt inter ſe coniuncta, ut unam Epiſtolam conſtituant.

IV. 130. Γωάννῃ ἀσπαθαρίῳ καὶ σακελλαρίῳ κατὰ τὴν ἀγγυρίαν.

V. 131. Ταρασίῳ πατρικίῳ ἀδελφῷ.

VI. 132. Τῷ αὐτῷ. Non eſt integra; deſinit enim in verbis, γεωργῇ ψυχικὴν σωτηρίαν, edit. pag. 172. lin. 29.

VII. 141. Τῷ αὐτῷ.

VIII. 142. Θεοδώρῳ ἡγουμένῳ.

IX. 143. Τῷ αὐτῷ.

X. 144. Κωνςαντίνῳ πατρικίῳ. Et haec pariter non integra; progreditur enim uſque ad verba, τοὺς ἐκείνου λόγους ἀναλεγόμενος (edit. pag. 201. verſ. 31.) quibus in eadem linea adnectuntur extrema Epiſtolae 132. incipiendo a verbis, ἀπό γε τῆς συγγενείας, κ. λ. edit. pag. 174. verſ. 34.

XI. 200. Σέργῳ (ſic) ἀσπαθαρίῳ ἀδελφῷ.

XII. 174. Α᾽πὸ τῆς ἐξορίας πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, quam ſequitur alia Epiſtola inſcripta, Σώςρατος Λυσιςράτῳ. Inc. Ε᾽πειδή σοι πολλὰ καὶ θαυμαςὰ. Deſ. ἀσκεῖν μὴ βουλόμενος. Haec, utpote cuius titulus legentibus obvius parum fuerat, noſtram tunc diligentiam effugit, ac proinde finem huius Epiſtolae pro illo Epiſtolarum Photianarum dedimus. Atque ita memorati Codicis recenſione ſuppleta, incoeptum iter proſequamur.

XXIV. pag. 300. *b. Io. Chryſoſtomi Epiſtolae III.* quarum priores duae ſunt anepigraphae, tertia Ε᾽ρμυλίῳ eſt inſcripta. Sunt autem iuxta ſeriem, quam obtinent in nupera Montfauconii editione Pariſienſi Epiſtolae CXVIII. CC. & CCI. quae quidem poſtrema mutila eſt in fine; deſinit enim in verbis: ὅτω καὶ ἡμῖν τοῦτο περιεσπούδασεν. χαρίζου δὴ ταύτην . . . . quae incidunt io cit. edit. Tom. III. pag. 712. lin. 15.

XXV. pag. 302. Pauca quaedam Latina *de Accentibus Graecis*.

XXVI. pag. ead. *b. Symbolum Fidei Nicaenum Graece*.

XXVII. pag. 303. Περὶ προσωδιῶν. *De Proſodiis*. Tum alius titulus: Σύνοψις περὶ ἀντιςοίχων πρὸς ἰδιώτας. *Compendium de Antiſtoechis ad Idiotas*. Inc. Ι᾽ςέον, ὅτι τόποι τῆς ὀξείας εἰσὶ τρεῖς. Deſ. ἀπὸ τῆς οὕτως ἀντωνυμίας.

XXVIII. pag. 310. *b.* Exhibentur *notae numerorum apud Graecos*, appoſita ſingularum ſignificatione, ab unitate nimirum uſque ad eentena milia.

XXIX. pag. 311. Attinguntur pauca quaedam *de ſeptem συναλοιφῆς ſpeciebus*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. pluribus enim manibus conſcriptus eſt, & ex pluribus olim Codicibus unus compactus. Conſtat foliis 311.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. POſt octo eirciter verſuum lacunam, titulo fortaſſe Operis, & COD. XXXV.
auctoris nomine ſupplendam, incipit: Τελευτῶντος ὀρθίνω πολλάκις ἐν ταῖς γραφαῖς, ἀνάγκη ἀεὶ διαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, κ. λ. In fine de verborum thematibus inveniendis regulae tra-

 dun-

(1) Prior numerus, ut in Codice iacent, innuit, alter, ut in editione.

duntur. Notandum in exemplis adferendis ſchedas Manuelis Moſchopuli uſurpari, quarum initium, ut in aliis etiam Codicibus adnotavimus, eſt · Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ Θεὸς ἡμῶν, κ. λ. ut non abs re fuerit hoc illi Opus adiudicare. Nec ſilentio praetereundum eſt, Codicem hunc ex uberiori olim volumine fragmentum videri; quum enim quaternionibus conſtet, quorum ſinguli decem continent folia, ac numeris diſtinguuntur Graecis; primus eſt ιδ'. ita ut tredecim omnino deeſſe cenſendi ſint. Vltimus eſt ιθ'. qui tamen foliis tantummodo quatuor conſtat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat foliis 54.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

SCHOLIA IN HOMERI ILIADA INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Ioannis Tzetzae in Homeri Iliadem Allegoriae verſibus politicis, & alia Aliorum.

COD. XXXVI. I. pag. 1. Ὑπόθεσις τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος ἀλληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου τῇ κραταιοτάτῃ καὶ Ὁμηρικωτάτῃ Αὐγούστῃ κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμαννῶν. Προοίμιον. *Argumentum Iliadis Homeri allegorice expoſitum ab Ioanne Tzetza grammatico ad potentiſſimam & maxime Homericam Auguſtam D. Irenem ex gente Theutonica. Prooemium.* Inc.

Ἐπεὶ φαιδρὰ πανσέληνε σελήνη σελασφόρε.

Def.

Καὶ μερικῶς ἀλληγορῶ ὀλίγα τῶν χρησίμων.

Tum pag. 18. *b.* Sequitur Τῆς ἄλφα ἡ ὑπόθεσις Ὁμήρου ῥαψῳδίας. *Hypotheſis primae Homeri Rhapſodiae.* Inc.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος τὴν γνῶσιν τὴν αἰτίαν.

Definit autem in Libro VII. verſu XLV. qui propter characteres ferme evanidos oculos legentium prorſus eludit. Hoc opus ſupereſt adhuc manu exaratum variis in bibliothecis, ex quo nonnulla produxit C. V. Ludolphus Neocorus in Notis ad Suidam Tom. II. pag. 683. Inſcribitur etiam alias, *Pro Homerica, Homerica, & Poſt Homerica.* Vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 251.

II. pag. 34. Θεογνώστου γραμματικοῦ εἰς τὸ πόσον τῆς ὀρθογραφίας. *Theognoſti Grammatici in illud, quanti eſt orthographia?* Inc. Ἡ αἱ συλλαβὴ δηλοῦσα μὲν ἄρθρον εἴτε προτακτικὸν, εἴτε ὑποτακτικὸν, κ. λ. Huius Grammatici Canones Orthographiae ultra mille ad Leonem Armenum Imperatorem Mss. habentur in Codice Barocciano L. ubi incipiunt: Τῷ δεσπότῃ μου καὶ στεφανηφόρῳ, κ. λ. quod eſt Praefationis initium, quae in noſtro Codice deeſt.

III. pag. 106. Θεοδωρίτου (1) περὶ πνευμάτων. *Theodoriti de ſpiritibus.* Tum Epigramma

(1) Male Montfaucon. in ſuo Catalogo pro *Theodoriti* habet *Theocriti de Spiritibus.*

elegiacum verſibus XII. prooemii loco, cuius initium:

Πατρικίῳ Θεοδώριτος φιλίης διὰ θεσμὸν
Ὀκτὼ στοιχείων πνεύματα γραψάμενος, κ. λ.

Opus inc. Τὸ α ἐπιφερόμενον φωνήεντος, ἢ φωνηέντων, ψιλοῦται, κ. λ. Def. γίνηται ἡ κρᾶσις, οὐ τίθεται ἡ κορώνη, οἶον, νόος, νοῦς, πλόος, πλοῦς. Nihil de hoc Theodorito Grammatico apud Fabricium.

IV. pag. 118. Quaedam *de faciendis iambis*, quorum initium: Τὸ τῶν ἰαμβείων μέτρον στίχων, τοιαύτην ἔχει τὴν τέχνην, κ. λ. Pag. vero 119. quaedam *de verborum conſtructione*. Inc. Πρὸ πάντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶν ῥῆμα εὐθεῖαν ἐν αὐτῷ ἔχει, κ. λ. In fine verſiculi:

Φύλαττε ταῦτα, καὶ καλῶς ἔσῃ λέγων,
Ἄν σοι φίλως δίδωσι καὶ παιδοτρίβης.

Sequuntur deinde alia ſatis multa fere eiuſdem generis grammatica.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XIV. Conſtat foliis 128.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

GRAMMATICE INCERTI AVCTORIS.

Corrige.

Schedographia Manuelis Moſchopuli.

I. pag. 1. Schedae ſunt eaedem cum illis, quae habentur in Cod. VII. COD. XXXVII. Plut. LV. §. IV. explicationes vero, & grammaticales in eas exercitationes breviores multo videntur, quam ſint illae eiuſdem Codicis VII. Initium, eo quod prima Codicis pagina aevo ſit prorſus obliterata, nullum proferimus. In fine vero pauca deſunt ex interpretatione in ultimam ſchedam, cuius initium: Νιόβη Ταντάλου θυγάτηρ, κ. λ.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 78.

ΣΧΟΛΙΑ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ.

ANNOTATIONES ANTIQVAE IN HOMERI ILIADEM.

Homericae Iliadis Interpres pervetuſtus, COD. XXXVIII. Graece impreſſus in Gymnaſio collis Quirinalis in domo Angeli Colotii fol. Romae MDXVII. in membrana (2).

In prima pagina inſequens ad Lectorem monitum legitur: *Homeri interpres pervetuſtus: infinitis propemodum malignitate temporum laceratus plagis: Mediceum, olim Quirinalis iam Caballini montis gymnaſium adii: ibique haud parvo negocio in integrum reſtitutus: purus nitiduſque ac mille fratribus auctus matris foecundiſſimae chalcographorum artis beneficio, in lucem prodeo, parentis generoſae ſtudiorum profeſſionis penetralia referans. Debes id quoque, lector*

(2) Hic interpres pervetuſtus eſt idem, cui poſtea Didymi nomen additum eſt.

ctor candide, Leoni X. Pontifici Maximo, cuius providentia ac benignitate gymnaſium nuper inſtitutum viget, frugiſque bonae teſtimonium perhibens bona ſua ſtudioſis perquam liberaliter impertit. Vale:

In averſa pagina Laſcaris bina haec Epigrammata maiuſculis litteris adfixa ſunt:

Λασκάρεως εἰς τὰς ἐν τῇ βίβλῳ Ὁμήρου ὑπομνηματιςάς.

Πάντ' ἀνέφαιν' εἰδώς γ' ὡς ἥλιος. ἀλλὰ κ̀ αὐτὸς
Αὐτὸν ὁ Μαιονίδης τοῖς ἀνελεξάμενος.
Οἱ δὲ γ' ἐπεσκίασι νέφε' ἥλιον, αἴθλος αἰὼν
Ἠρίμ' ἐπεσκότος ῥήτεσιν Ὑμνηγόρου.
Τεῦμπαλι δ' ὡς Βορέης νέφε' ἤλασε, γράμμ' ὑποφητῶν
Τοῦτο παλαιγενέων τὸ σκότος ἐσκέδασε.
Τοὔνεκά μιν κτήσασθ', ὃς ἵμερος ἀνέρος αἱρεῖ,
Ἀτρεκίες σοφίης κάλλος ἐσοψόμενος.
Οἱ δ' ὑποβαλλόμενοι σμῆνος σοφιῶν ἀναπήρων
Χαίρετε, κηφῆνες κηρία μαιόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ὅμηρον.

Ὁππότε δὴ μακάρων ἐς ὁμήγυριν ἤγαγεν Ἑρμῆς
Μαιονίδην, σοφίης εἵνεκ' ἀπειρεσίης,
Μῶμος ἀλαςήσας, τοῦτ' ἦν ἔτι λοιπὸν, ἔειπεν,
Ἄντυγος αἰθερίης τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.
Τὸν δ' αὖ Λητοΐδης ἐνένισπεν· βάσκανε μῶμε,
Ἀφραδέως σκώπτων αὐτὸς ἔφυς γ' ἀλαός.
Οὔμος δὲ τρόφιμος, Διὸς ἔκγονοι, ὅδρακεν, ὅσσα
Γαῖα, θάλασσ', ἀὴρ, οὐρανὸς ἐντὸς ἔχει.
Ταῦτα φανὼν μερόπεσσι κατήλυθεν ἐκ Διὸς ἐς γᾶν.
Νῦν δ' εὖ πάντα περῶν, ὦ ξεῖνε ὧδ' ἔμολεν.

In fine habetur Leonis X. Edictum, quod eſt eiuſmodi:

Leo PP. X.

Vniverſis & ſingulis, ad quos hae litterae noſtrae pervenerint ſalutem & Apoſtolicam benedictionem. Studia litterarum, & bonarum artium, quae vitam humanam imprimis illuſtrare & excolere videntur; & antea dum in minore fortuna eſſemus, ſemper fovimus, & poſtquam ad ſupremum hunc honoris locum divina providentia evecti fuimus, de iis, quantum in nobis fuit bene mereri numquam ceſſavimus, facturi idem in poſterum tanto libentius, tantoque liberalius, quanto ingenia ad artes ipſas capeſſendas fieri propenſiora & ardentiora cognoverimus. Quum itaque dilecti filii adoleſcentes gymnaſii noſtri in Quirinali colle per nos conſtituti, Graecis artibus incumbentes, hanc antiquiſſimorum, & numquam antehac impreſſorum Homeri auctorum interpretationem formis excudendam curaverint: Nos conſiderata operis utilitate, & fructu maximo, qui ex tanti tamque illuſtris Poëtae expoſitione ad ſtudioſos perventurus eſt; & ſimul habita ratione laborum & impenſarum, quas chalcographi in excudendum librum contulere, operae pretium facere viſi ſumus, ſi ad eam rem iuvandam favorem & auctoritatem noſtram adiiceremus. Ne quid igitur in praeiudicium gymnaſii fraudemque & detrimentum dictorum impreſſorum committatur, volumus & mandamus, ne quis eos ipſos auctores decennio proxime futuro imprimere, aut imprimi facere &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die VII. Septembris M. D. XVII. Pontificatus noſtri anno quinto.

Ἐτυπώθη ἐν Ῥώμῃ παρὰ τὸν Κυρίνου λόφον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐγενοῦς κ̀ σοφοῦ ἀνδρὸς, προξένου τε τῶν λογίων κ̀ κηδεμόνος ἀρίςου Ἀγγέλου τοῦ Κολλωτίου τῶν ἀπορρήτων γραμματέως τοῦ ἄκρου ἀρχιερέως, ἔτει τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας χιλιοςῷ πεντακοσιοςῷ ἑπτακαιδεκάτῳ, τῆς δὲ ἀναῤῥήσεως τοῦ παναγιωτάτου, κ̀ θεοφιλεςάτου Λέοντος πάπα δεκάτου ἔτει πέμπτῳ.

Sequitur Regiſtrum.

Hanc rariſſimam editionem enunciat Michaël Maittaire Annal. Typograph. Tom. II. pag. 302.

Codex Graec. impreſſus in membrana. Conſtat foliis 174.

ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM.

Dictionarium Graecum Anonymi per alphabeti litteras digeſtum, initio tamen & fine mutilum. Inc. COD. XXXIX.

Ἀκλόνητος, ἀτάραχος· κλόνος γὰρ ταραχή.
Ἀκμὴ, νηςεία, ἔνδεια.
Ἀκμάζει, νεάζει, νεωτερίζει, κ. λ.

Deſ. οὐ πορίσαι, οὐ περιγένηται. ὅτι θεὶ, οὐδαμοῦ οὐ προσήλετο, οὐκ ἠθέτησαν, οὐ προσεποιήσαντο, οὐκ ἠγάπησαν. Diligentiſſimus eſt Lexicographus (1), ac minutiſſima quaeque perſequitur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. aevo ac poſſeſſorum incuria valde corruptus ac deturpatus. Conſtat foliis 153.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

EPISTOLAE INCERTI AVCTORIS AD CONSTANTINVM IMPERATOREM.

Seu potius

Michaëlis Pſelli Epiſtolae, Orationes, & alia.

MVtilus initio Codex videtur; & in eius primae paginae ſumma ora manu vetuſta ſcriptum legitur: *Epiſtolae diverſorum modernae*; in folio vero anteriori vacuo, manu Lucae Holſtenii haec alia epigraphe, & quidem verior appoſita fuit: *Michaëlis Pſelli Epiſtolae & Orationes variae*. Nos igitur more noſtro Epiſtolarum inſcriptiones, & initia prius, ut iacent in Codice, deinde per alphabetum proferemus, quum ineditae eſſe videantur. COD. XL.

Poſt quinque verſus, qui ſunt fortaſſe poſtremi alicuius epiſtolae, cuius deeſt principium, prima Epiſtola integra inſcribitur:

(1) Forte Laſcaris, ait Langius. Sed character eius aetate paullo vetuſtior apparet.

I. Ρ'ωμανῷ βασιλεῖ τῷ Διογένει.

Inc. . . . . .(1) τὰ πάσι γενναιότατε ϗ θαυμασιώτατε ἄνθρωπε.

II. inſcrib. Α'νδρονίκῳ πρωτοβεστιαρίῳ, τῷ υἱῷ τοῦ Καίσαρος Ι'ωάννου ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Inc. Οὐκ οἶδα τίνα σοι παραμυθίαν προσάξω. κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatr. de Pſellis edit. Fabrician. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 45. §. LXV. Subiicitur in Codice Τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος. *Eiuſdem funebris Oratio*, cuius initium: Ω' τί ποτέ μοι ϗ τῦτό ἐστιν, κ. λ.

III. Πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Κωνσταντῖνον τὸν Δούκαν.

Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι.

IV. Τοῦ αὐτῦ πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ο' μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης ψυχῆς, κ. λ.

V. Anepigrapha.

Τὰς γραφικοὺς τὴν τέχνην πρὸς τὰς λόγους.

VI. Anepigrapha.

Η' τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη, ὦ μακάριε σύ.

VII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μεγάλαυχον κάπηλον, μηδὲν εἰδότα ϗ φιλοσοφοῦντα διάκονα.

Α'λλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. Meminit Allatius loc. cit. pag. 42. § LXII.

VIII. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δούκαν.

Ο'ρᾷς, ὅπως κατατολμῶ σου, θειότατε, κ. λ.

IX. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κριτὴν τῶν Κατωτικῶν.

Α'νθρακες ὁ θησαυρὸς, ἀδελφὲ φίλτατε.

X. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου, ϗ τῷ ὄντι σεβασμιώτατε.

XI. Τῷ προέδρῳ Κομνηνῷ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ πατριάρχου Μιχαήλ.

Οὐκ οἶδα τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις.

XII. Τῷ μητροπολίτῃ Βασιλαΐου συνετῷ.

Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων τὰ γράμματα.

XIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.

Ε'χρῆν μὲν οὐχ οὕτως, θεοτίμητε, κ. λ.

XIV. Τῷ αὐτῷ.

Ε'γὼ βουλοίμην σε, ὑπέρτιμε δέσποτα.

XV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοῦτο αὐτὸ, ὅπερ ᾔδειν, λογιώτατε.

XVI. Τοῖς Χιώταις τῷ τε μοναχῷ Νικήτᾳ, ϗ τῷ μοναχῷ Ι'ωάννῃ.

Καινὸν οὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατοι πατέρες.

XVII. Τῷ προέδρῳ Νικολάῳ τῷ Σκληρῷ.

Τὸ μὲν γράμμα σου, λογιώτατε ἀδελφέ.

XVIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ο'μηρικὸς Ζεύς.

XIX. Τῷ αὐτῷ.

Η' Α'τζικώμη ϗ αἱ Θυρίδες, ἀνεψιὲ φίλτατε καὶ σοφώτατε, χωρία δύο τῆς σῆς ἐπαρχίας.

XX. Τῷ Καίσαρι.

Α'λλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἧκε, κ. λ.

XXI. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τοιοῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιέ, οἱ ποιητικοί.

XXII. Τῷ αὐτῷ.

Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπιστημῶν εὑρηκότες.

XXIII. Τῷ Δουκὶ Α'ντιόχου.

Μὴ θαυμάσῃς ὅπερ ἐρῶ.

XXIV. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνὸν, κ. λ.

XXV. Τῷ Εὐχαΐτων κυρίῳ Ι'ωάννῃ.

Ε'παινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου, κ. λ.

XXVI. Τοῦ αὐτοῦ.

Τοιοῦτός ἐστιν ἀληθῶς ἅπας ἀγαθὸς ἄνθρωπος.

XXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν, τῷ ἀδελφῷ τοῦ Εὐχαΐτων.

Φίλτατε ἀδελφὲ, οὐ πάντας ἄρα.

XXVIII. Anepigrapha.

Χρυσέ μου Καλόκυρε, οὐκ οἶδα.

XXIX. Τῷ Νικομηδείας.

Βουλοίμην ἂν, ϗ πάνυ βουλοίμην.

XXX. Τῷ κριτῇ τῶν Κιβυῤῥαιωτῶν.

Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι, ὡς οἶσθα, κ. λ

XXXI. Τῷ κριτῇ τῶν Ο'πτιμάτων.

Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μου.

XXXII. Τῷ αὐτῷ.

Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα.

XXXIII. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ;

XXXIV. Τῷ Εὐχαΐτων.

Οὕτως ἀκούω ϗ τὴν ψυχήν.

XXXV. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαί σοι, ἀδελφέ.

XXXVI. Τῷ Σκληρῷ.

Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐστι παρηγορία.

XXXVII. Τῷ Νεοκαισαρείας.

Τοῦτο δὴ τὸ μέγα ϗ ὑπέρλαμπρον ὄνομα.

XXXVIII. Anepigrapha.

Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Α'μασείας.

XXXIX. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Τὴν γλυκεῖάν σου ἐπιστολὴν, κ. λ.

XL. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.

Πρώτη σοι αὕτη προσλαλιά.

XLI. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ι'σως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι πάντων.

XLII. Τῷ Δουκὶ Α'ντιόχου.

Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τι.

XLIII. Τῷ Σκληρῷ Νικολάῳ.

Εἰ ϗ τοιοῦτος ἦν ὁ μοί.

XLIV. Μοναχῷ Ο'λυμπίῳ.

Σαλ . . . ἡγούμενος, κοττίβης ὠναβάς.

XLV. Τῷ μοναχῷ Α'ντιπάτρῳ.

Ε'παινῶ μέν σου τὴν σιωπήν.

XLVI. Τῷ κριτῇ Μακεδονίας.

Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα.

XLVII. Τῷ στρατηγῷ Α'βύδου.

Ι'δού σε, λαμπρότατε καὶ εὐγενῶν εὐγενέστατε.

XLVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.

Ο' Βουκελλαρίων οὗτος ἐνδοξότατος κύριός μου.

XLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Παλαιᾶς δίκης νέον ὁ παρὼν ἀπορίσατο, κ. λ.

L. Τῷ Α'ρισηνῷ.

Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου πρὸς ἡμᾶς, κ. λ.

LI. Τῷ Σκληρῷ Ρ'ωμανῷ.

Ε'χεις καλῶς ὁ ἐμὸς ϗ ἀρχαῖος, κ. λ.

LII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Ο' τιμιώτατος Λαρίσσης ἐστὶ μὲν τῷ ὄντι.

LIII.

(1) Quum prima pagina blattis corroſa, ac madore corrupta ſit, Epiſtolae huius initium evanuit.

LIII. Τῷ αὐτῷ.
Τὴν γραφήν σου ὑπομισάμην.
LIV. Τῷ Πατριάρχῃ.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μου δεσπότην.
LV. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Σὺ μὲν ὁπόσα βούλει εἰς τιμήν, κ. λ.
LVI. Τῷ κριτῇ Μακεδόνων.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
LVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.
Παράδειγμά σοι ἔστω τῆς πρὸς ἐμὲ σου, κ. λ.
LVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηστότητα τρόπου.
LIX. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, οὕτω σεβασμὸς.
LX. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη.
LXI. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Δεῖταί σου ϗ οὗτος Πελοποννήσιος.
LXII. Τῷ κριτῇ Θρακησίων.
Μηδὲ ὁμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα.
LXIII. Τῷ αὐτῷ.
Ο῾ πρωτοκένταρχος οὗτος.
LXIV. Anepigrapha.
Ε᾿ὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ.
LXV. Τῷ κουράτορι Κύπρου.
Χαίρω οὕτως σου κατευοδοῦντος.
LXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο᾿ψικίου.
Ε᾿λαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε.
LXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Α᾿νατολικῶν.
Ο῾ τιμιώτατος μητροπολίτης Α᾿μοραίου.
LXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Ο῾ διοικητὴς Α᾿γκύρας ἐμοὶ, κ. λ.
LXIX. Τῷ αὐτῷ.
Ο῾ μάγιστρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τοῦτο, κ. λ.
LXX. Τῷ ῥαίκτωρι τῷ σαγμάτῳ.
Η῾δὺ μὲν ϗ τὸ νεογνὸν τοῦτο, κ. λ.
LXXI. Τῷ ἐπὶ τῶν κρίσεων.
Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τοσαῦτα ϗ ἠδυνάμην.
LXXII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ω῾ς σε ποθεῖ ϗ ἀσπάζεται, κ. λ.
LXXIII. Τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τῷ Παρασπονδ....
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολὴ, ϗ τί γὰρ τῶν σῶν οὐ καλὸν;
LXXIV. Τῷ πατριάρχῃ Α᾿ντιόχῳ.
Ε᾿μοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου ϗ ἀρώματος.
LXXV. Τῷ κριτῇ Βολεροῦ.
Μοναστήριον ὑπέσχου μοι δωρήσασθαι.
LXXVI. Τῷ κριτῇ Δρουγουβιτίων.
Χρυσὸς μου βεστάρχων, ϗ ἔτι βούλει τῶν καλῶν, κ. λ.
LXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ οὗ ἡ ἀξίωσις.
LXXVIII. Τῷ κριτῇ τῶν Βουκελλαρίων.
Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχοις, κ. λ.
LXXIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ε᾿βούλετο ὁ μοναχὸς οὗτος Η᾿λίας.
LXXX. Τῷ αὐτῷ.
Ε῎στι τις καὶ παρ' ἡμῖν Η᾿λίας.
LXXXI. Τῷ Α᾿ριστηνῷ.
Μὴ δυσχεράνῃς, οὐκ ἀξιοῦμεν.
LXXXII. Τῷ Α᾿κτουαρίῳ κυρίῳ Γεωργίῳ.
Ο῎χλος μέν μοι ἄλλως τὰ πράγματα.
LXXXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Α᾿ρμενιακῶν.
Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσῃς.
LXXXIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο᾿ψικίου.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὀπώραν.

LXXXV. Τῷ αὐτῷ.
Ε῎στι τις μερὶς τῷ Θεῷ.
LXXXVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο᾿ψικίου.
Οἱ Α᾿τζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερὶς μοι, κ. λ.
LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαστής.
LXXXVIII. Τῷ Καίσαρι Ι᾿ωάννῃ.
Σαφής ἐστιν οὗτος ὁ τοῦ Ι῾πποκράτου λόγος.
LXXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Η᾿νωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέστατε Καῖσαρ.
XCI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου βασιλέως.
Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανέωσιν.
XCII. Τῷ Νικομηδείας Βασιλείῳ (1).
Οὐκ οἶδα τίς ἡ ὑπόθεσις αὕτη.
XCIII. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτουν.
XCIV. Τῷ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης.
Ο῟ντος ἀναγκαίου, φιλτάτη ψυχή.
XCV. Τῷ μητροπολίτῃ Εὐχαΐτων.
Προσαγορεύω σου τὴν ἱερὰν κεφαλήν.
XCVI. Τῷ ἐπισκόπῳ Παρνασοῦ.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος Παρνασοῦ;
XCVII. Τῷ Καίσαρι.
Φίλος μοί ἐστιν ὁ ἐπίσκοπος.
XCVIII. Τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Δούκᾳ.
Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ μου.
XCIX. *Eidem*.
Πάλιν ὁ δοῦλός σου δεξιοῦμαί σε.
C. *Eidem*.
Ω῾ς μὲν ἄρτῳ σοι ζωῆς ϗ θέσει.
CI. Τῇ δεσποίνῃ.
Ο῾ Χριστὸς σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι.
CII. Τῷ κριτῇ τῶν Ο᾿πτιμάτων.
Σοφωτάτη ψυχὴ, οἵων μὲν ἐπειράθη.
CIII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιστολὴ ϗ βαρεῖα.
CIV. *Eidem*.
Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίστευκα.
CV. *Eidem*.
Οὐδέπω, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα χρόνον.
CVI. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.
Περὶ πολλῶν ϗ ἄλλων ἠξίωσα.
CVII. Τῷ Καίσαρι.
Αἴθε γενοίμην ἔλαφος, Καῖσαρ.
CVIII. Τῷ Α᾿μασείας μητροπολίτῃ.
Ο῾ μέγας Α᾿μασείας ϗ σύγκελλος.
CIX. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Ο῾ τῶν Α᾿θηνῶν διοικητὴς μόλις ποτέ.
CX. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ οὗτος ἐμὸς, ϗ διατοῦτο ϗ σός.
CXI. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο᾿ψικίου.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τοὺς ἐγγύθεν, μακράν.
CXII. *Eidem*.
Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδοὺς σοι τὸ γράμμα.
CXIII. *Eidem*.
Α᾿ναμνήσθητε, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων, κ. λ.
CXIV. *Eidem*.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς.
CXV. Τῷ Δαλασσηνῷ.
Τίσι ϗ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω.
CXVI. Τῷ κριτῇ Παφλαγόνων.
Ο῾ νοτάριος οὗτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει.

CXVII.

(1) De hoc Basilio agit Le-Quien in Orient. Christ. Tom. I. pag. 594.

CXVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀ'λλα νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιώτάτη, κ. λ.

CXVIII. Τῷ Α'ρισηνῷ τῷ πρωτοασηκρῆτι.

Ἄ'μφω τὼ ἐμὼ γραμματικὼ, ἀνεψιὲ φίλτατε:

CXIX. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Ο'λυμπίῳ.

Ἤ'κουσα πολλάκις σοφοῦ τινος λέγοντος.

CXX. Τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τῶν Σάβων:

Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι:

CXXI. Τῷ Πεσταστύνῳ.

Ἤ'κουσά σου τὴν ἀναχώρησιν!

CXXII. Τῷ αὐτῷ.

Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας:

CXXIII. Τῷ κριτῇ τοῦ Ο'ψικίου.

Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαςά.

CXXIV. Τῷ αὐτῷ!

Οὕπω σοι, φίλτατε ἀδελφὲ ϗ λογιώτατε:

CXXV Τῷ αὐτῷ.

Α'ναμνήσθητι, φιλτάτη ψυχὴ, ὅτι σε.

CXXVI. Τῷ αὐτῷ.

Ε'μός ἐςιν ὅτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι:

CXXVII. Τῷ αὐτῷ:

Ο' Νικαεὺς ὅτος χρεώςας, ὥς φησιν, ἔχει:

CXXVIII. Τῷ μεγάλῳ Οἰκονόμῳ.

Ω'ς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγει.

CXXIX. Τῷ αὐτῷ.

Τουτονὶ τον μέλανδρον Λέοντα ἀγνοῶ.

CXXX. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.

Τῇ λεοντῇ ϗ τῇ κερδοῖ χρησέον.

CXXXI. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ βύλει πᾶσαν ἐν ναυτῷ συλλέξασθαι.

CXXXII. Τῷ αὐτῷ.

Τὸ Φροντισήριον τὸ Μηδίκιον.

CXXXIII. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν ὑ δὲη δευτέρων περὶ τῶν αὐτῶν, κ. λ.

CXXXIV. Τῷ αὐτῷ.

Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγεμένος ἐςιν ὅτος.

CXXXV. Τῷ αὐτῷ.

Τί ποτέ σοι τῦτο λελόγισαι.

CXXXVI. Τῷ Χαλκηδόνων.

Ο'-δὲ εἰκόνας) ϗ διατί ὁ θειότατος, κ. λ.

CXXXVII. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ε'ρρῶ ϗ αὖθις τῆς Παιωνίας.

CXXXVIII. Τῷ αὐτῷ.

Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον εὐηργέτηκας.

CXXXIX. Τῷ Μαλέσῃ.

Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέση.

CXL. Τῷ Δουκὶ Δυῤῥαχίου.

Καὶ τίς ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ;

CXLI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.

Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ μὲν ὅτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτά μου.

CXLIII. Τῷ μητροπολίτῃ Α'μασείας.

Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς.

CXLIV. Τῷ κριτῇ τοῦ Αἰγαίου.

Α'λλ' οὔτέ μοι ὁ νοῦς ἐκεῖνος.

CXLV. Τῷ αὐτῷ.

Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι.

CXLVI. Τῷ πατριάρχῃ Α'ντιοχείας.

Σὺ μὲν οἶσι, θεοτίμητε δέσποτά μου.

CXLVII. Τῷ αὐτῷ.

Μόλις ποτὲ ϗ βραχὺ τῶν κακῶν, κ. λ.

CXLVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ο'ψικίου.

Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου ὅτος.

CXLIX. Τῷ αὐτῷ.

Πυνθάνῃ μου τί δήποτε τῶν κλινῶν, κ. λ.

CL. Τῷ Κεκαυμένῳ.

Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι τῶν ἀβελήτων, κ. λ.

CLI. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων:

Μήποτε ὐ καλῶς ὐδὲ ὡς παιδίον.

CLII. Τῷ κριτῇ τῷ Ο'ψικίου.

Εἰ μὲν δὲ ... (reliquum huius lineae corrupto margine periit.)

CLIII. Τῷ αὐτῷ:

Καὶ ὅτος ἐμός ἐςιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ.

CLIV. Τῷ αὐτῷ.

Εἰ τὸ πλέον ἡ ἄμεσος ὁμιλία, κ. λ.

CLV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου:

Ω' καλλίςη ϗ γλυκεῖα ψυχή.

CLVI. Τῷ Χοιροσφάκτῃ.

Οὐδὲ γρῦ ὁ Χοιροσφάκτης τὰ πρὸς ἡμᾶς!

CLVII. Τῷ Α'ρισηνῷ.

Ποῦ σοι, Α'ρισηνὲ, οἱ μεγάλοι χαρακτῆρες:

CLVIII. Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων.

Σὺ μὲν φεύγεις ϗ πόῤῥω γίνῃ.

CLIX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ο' πρωτοσπαθάριος (1) ὁ συγγενής μου ἔπεμψέ μοι.

CLX. Τῷ αὐτῷ.

Περὶ τοῦ δεινὸς ϗ πρότερον ἠξίωσα:

CLXI. Τῷ αὐτῷ:

Ο' τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι.

CLXII. Τῷ αὐτῷ.

Ο' μὲν προξενῶν σοι τοῦ νοταρίου τούτου, κ. λ.

CLXIII. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.

Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθου τῆς πρὸς σὲ φιλίας.

CLXIV. Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν δεήσεων Νικόλαον τὸν Χειλᾶν.

Ω'ς ὡραῖος ἐν κάλλει, ἦν δὲ βούλῃ, κ. λ.

CLXV. Τῷ υἱῷ τοῦ Δρουγγαρίου.

Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτης.

CLXVI Τῷ μαγίςρῳ τῷ Ψηφᾷ.

Σπουδάζουσι ὑπερβαλέσθαι με.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Πυνθάνῃ παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς.

CLXVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ο'ψικίου.

Ἵ'να μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω εἰπών.

CLXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Δούκᾳ.

Τῷ ἀηττήτῳ ϗ ὑπερμεγέθει, κ. λ.

CLXX. Τῷ κριτῇ τῶν Θρακησίων.

Ἔ'δει μὲν διὰ τὴν συγγένειαν.

CLXXI. Τῷ Κομνηνῷ σρατεύσαντι κατὰ τῶν Πατζινάκων.

Δέσποτά μου φιλάγαθε, καὶ βασιλεῦ κραταιότατε.

CLXXII. Τῷ αὐτῷ.

Τολμήσας ϗ αὖθις ὁ ἄνω δοῦλός σου ἐγώ.

CLXXIII. Τῷ Κοντοςεφάνῳ.

Ε'γὼ, κάλλιςε πάντων ἀνδρῶν.

CLXXIV. Πρὸς τὸν αὐτὸν Κομνηνὸν τὸν βασιλέα.

Τί τοσοῦτον ἡμεῖς ἠδικήσαμεν οἱ Βυζάντιοι.

CLXXV. Πρὸς τὴν δέσποιναν.

Δέσποινά μου ἁγία ϗ θεόςεπτε βασιλίς.

CLXXVI. Τῷ Δουκιανῷ.

Ε'γώ σε ϗ φεύγοντα διώκω.

CLXXVII. Τῷ πρωτονοταρίῳ τῷ δρόμου τῷ σαλμαίῳ.

Φίλτατε ἀδελφὲ, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα.

CLXXVIII. Τῷ κριτῇ τῷ Ο'ψικίου τῷ Ζωμῇ.

Παρωνέτυχον ἀληθῶς, κάλλιςε ἀδελφέ.

CLXXIX.

(1) Ita interpretati sumus ex quadam nota compendiaria, quae constat littera α superscr. θρ'.

clxxix. Anepigrapha.
Ζηλῶ σε, μητροπολῖτα Πατρῶν.
clxxx. Τῷ κριτῇ τῶν Κατωτικῶν.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, οἱ χρηςότητα τρόπων.
clxxxi. Τῷ Κορινθίῳ.
Ο' Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς.
clxxxii. Anepigrapha.
Εὐχαριςῶ σοι, κύριέ μυ, ἐφ' οἷς ἀξιώσαις.
clxxxiii. Anepigrapha.
Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τοῦ παρόντος, κ. λ.
clxxxiv. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις, ὅτι ἀμολῶς, κ. λ.
clxxxv. Anepigrapha.
Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς ςερήσεως.
clxxxvi. Anepigrapha.
Ε'δεξάμην συ τὴν γραφὴν, ϗ ἐλογισάμην.
clxxxvii. Anepigrapha.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέςατε πάντων ἀνδρῶν, κ. λ.
clxxxviii. Anepigrapha.
Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας.
clxxxix. Τοῖς νοταρίοις τῦ βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ.
Χθιζὰς περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ.
cxc. Anepigrapha.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη.
cxci. Anepigrapha.
Παράδειγμά σοι ἔςω τῆς πρὸς ἐμέ.
cxcii. Anepigrapha.
Οἱ τοῦ Χωμάτζης οἰκήτορες.
cxciii. Anepigrapha.
Οὗτος ἠτήσατό με πρὸ πολλοῦ.
cxciv. Anepigrapha.
Ε'χεις μὲν ὅπερ ἐζήτησας.
cxcv. Anepigrapha.
Ο' πτωχὸς οὗτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ.
cxcvi. Anepigrapha.
Ο' πτωχὸς οὗτος ϛ ἐμὸς ϗ ἠδικημένος.
cxcvii. Anepigrapha.
Ο' μοναχὸς οὗτος προσῆλθέ μοι, τὰ μὲν δικαιολογύμενος.
cxcviii. Anepigrapha.
Α'ξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμὲ προσδέξασθαι.
cic. Anepigrapha.
Ο' παρὼν οὗτος συγγενής ἐςιν ἐμός.
cc. Anepigrapha.
Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευτὴν παρὰ τῆς σῆς, κ. λ.
cci. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπυ καὶ ἀξιοῦντα σε, κ. λ.
ccii. Anepigrapha.
Ε'πέτρεψέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν ὁ ἄνθρωπος.
cciii. Anepigrapha.
Ο' παρὼν οὗτος ἄνθρωπος ἐγνώρισαί μοι.
cciv. Anepigrapha.
Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιῶ πτωχοῦ, περὶ ὗ, κ. λ.
ccv. Anepigrapha.
Ε'π' ἀδήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις.
ccvi. Anepigrapha.
Η'δίκηται μὲν ὁ παρὼν, ὁπόσα αὐτός.
ccvii. Anepigrapha.
Σὺ μὲν πεποίηκας γράφειν πρὸς τὴν σὴν ἐνδοξότητα.
ccviii. Anepigrapha.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι καὶ πάλιν περὶ τῦ παρόντος.
ccix. Anepigrapha.
Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων με.
ccx. Anepigrapha.
Η' παροῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐςι, ϗ ἐμοὶ, κ. λ.
ccxi. Anepigrapha.
Τὸ γράμμα συ ἀπέλαβον, ϗ ὐχ ὡς ἔγραψας.
ccxii. Anepigrapha.
Ο' δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν ἄνωθεν.
ccxiii. Anepigrapha.
Ο' δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι ϗ γνώριμος.
ccxiv. Anepigrapha.
Ηἴδειν ϗ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίυ γραφῆς.
ccxv. Anepigrapha.
Εἰδὼς ἴσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριςεῖ.
ccxvi. Anepigrapha.
Ο' δεῖνα ἀποςελλόμενος παρ' ἐμοῦ, ἐφ' ᾧ τινα, κ. λ.
ccxvii. Anepigrapha.
Ο' δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς μὲ φιλίας, κ. λ.
ccxviii. Anepigrapha.
Η'σθην ὑπερφυῶς, ἧσθεν, ὅτι με τὸ γράμμα τῦτο.
ccxix. Anepigrapha.
Σὺ μὲν δικαςῦ ἴσως δικαίυ πληρῶν.
ccxx. Anepigrapha.
Ηἴδειν, ὡς ἀλγήσεις πλεῖςα περὶ ἡμῶν.
ccxxi. Anepigrapha.
Τοῦτό ἐςι φιλίας καθαρωτάτης.
ccxxii. Anepigrapha.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως.
ccxxiii. Anepigrapha.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι, ὅτι ἐν περιόδοις, κ. λ.
ccxxiv. Anepigrapha.
Τὸν παρόντα σοι μυσικὸν συνιςῶμεν.
ccxxv. Anepigrapha.
Τὺς μὲν λοιπὺς, πρὸς δὲ ὑπέρ τινων ἀξιῶ.
ccxxvi. Anepigrapha.
Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι.
ccxxvii. Anepigrapha.
Ταύτην δὴ πρωτην σοι πεῖραν τῆς πρὸς ἐμὲ, κ. λ.
ccxxviii. Anepigrapha.
Εἷς ἐςι ϗ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων.
ccxxix. Τῷ πρωτοσυγκέλλῳ τῷ λεγομένῳ παρασπονδ.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτά μυ.
ccxxx. Anepigrapha.
Τὴν πρόδρομον ἀπέςαλκά σοι τῶν ἐπυρῶν.

Earumdem Michaëlis Pſelli Epiſtolarum recenſio alphabetice digeſta, numeris appoſitis, ſeriem, quam in Codice obtinent, indicantibus.

Αἴθε γενοίμην ἔλαφος, Καῖσαρ. Epiſt. 107.
Α'λλὰ νῦν οὐκ ἀξιοῦμαι, λογιωτάτη. 117.
Α'λλὰ ποίας ταῦτα φιλοσοφίας. 7.
Α'λλὰ πρότερον μὲν ὁ ἥλιος ἡμῖν. 20.
Α'λλ' ἔτι μοι ὁ νοῦς ἐκεῖνος. 144.
Α'μφω τὼ ἐμὼ γραμματικώ. 118.
Α'ναμνήσθητι, ὅτι ἡ τῶν μεγάλων. 113.
Α'ναμνήσθητι, φιλτάτη ψυχὴ, ὅτι σε. 125.
Α'νθρακες ὁ θησαυρὸς, ἀδελφέ. 9.
Α'ξιῶ, λογιώτατε, μήτε ἐμέ. 198.

Α'π'.

Digitized by Google

Α'π . . . τάπασι γενναιότατε. 1.
Αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐζήτουν. 93.
Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι. 3.
Βουλοίμην ἂν, ϗ πάνυ βουλοίμην. 29.
Δεῖταί σου ϗ οὗτος Πελοποννήσιος. 61.
Δέσποινά μου ἁγία ϗ θεόσεπτε βασιλίς. 175.
Δέσποτά μου φιλάγαθε ϗ βασιλεῦ. 171.
Διὰ σὲ τὸν ἐκ μέσης ἡμᾶς ἀγαπῶντα ψυχῆς. 114.
Διὰ ταῦτα, εὐγενέστατε πάντων ἀνδρῶν. 187.
Δύο τινὲς μοναχοὶ προσῆλθόν μοι. 120.
Ε'ὰν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐμῆς, κ. λ. 64.
Ε'βούλετο ὁ μοναχὸς οὗτος Η'λίας. 79.
Ε'γὼ βουλοίμην σου, ὑπέρτιμε δέσποτα. 14.
Ε'γὼ, κάλλιστε πάντων ἀνδρῶν. 173.
Ε'γώ σε ϗ φεύγοντα διώκω. 176.
Ε"δει μὲν διὰ τὴν συγγένειαν. 170.
Ε'δεξάμην σου τὴν γραφήν. 186.
Εἰ βούλει πᾶσαν ἐν ταὐτῷ συλλέξασθαι. 131.
Εἶδον ἐγώ ποτε κεραυνόν. 24.
Εἰδὼς ἴσο, ὡς ὁ νοτάριος μυρία εὐχαριστεῖ. 215.
Εἰ ϗ τοιοῦτον ἦν ἐμοί. 43.
Εἰ καλλονὴν ἤθους, εἰ χρηστότητα τρόπου. bis repetita 58. & 180.
Εἰ μὲν ἀποχρῶσά σοί ἐστι παρηγορία. 36.
Εἰ μὲν οὖν . . . . 152.
Εἰ μὲν οὕτω ποιεῖς, ὑπέρτιμε δέσποτα. 142.
Εἰ ὅσα ἐβουλόμην, τοσαῦτα ϗ ἠδυνάμην. 71.
Εἴ ποτε ἐπεθύμεις διὰ μιᾶς πράξεως. 222.
Εἷς ἐστι καὶ οὗτος τῶν παρ' ἐμοῦ γνωριζομένων. 228.
Εἶτα ἀγνοεῖς, ὑπερφυέστατε Καῖσαρ. 90.
Εἶτα δὴ σὺ κάθῃ, ὥσπερ ὁ Ο'μηρικὸς Ζεύς. 18.
Εἰ τὰ τοιαῦτα γράφειν εἰδώς. 143.
Εἴτε πλέον ἡ ἄμεσος ὁμιλία. 154.
Ε'λαφρὸν πρᾶγμα δι' ἐμοῦ αἰτεῖταί σε. 66.
Ε'μοὶ ἀντὶ παντὸς μύρου. 74.
Ε'μὸς ἐστιν οὗτος ὁ τὴν γραφὴν ἐγχειρίζων σοι. 126.
Ε'π' ἀλλήλοις τοῖς ἐπισυμβησομένοις. 205.
Ε'παινῶ μέν σου τὴν σιωπήν. 45.
Ε'παινῶ μὲν, ὑπέρτιμε δέσποτά μου. 25.
Ε'πέτεινέ μοι τὴν πρὸς σὲ φιλίαν. 202.
Ε'ρρῶ ϗ αὖθις τῆς παιωνίας. 137.
Ε"στι τις ϗ παρ' ἡμῖν Η'λίας. 80.
Ε"στι τις μερὶς τῷ Θεῷ. 85.
Εὐχαριστῶ σοι, κύριέ μου. 182.
Ε"χεις καλῶς ὁ ἐμὸς ϗ ἀρχαῖος. 51.
Ε"χεις μεν, ὅπερ ἐζήτησας. 194.
Ε'χρῆν μὲν οὐχ οὕτως, θεοτίμητε. 13.
Ζηλῶ σε, μητροπολῖτα Πατρῶν. 179.
Η' Α'νζίκωμη ϗ αἱ Θυρίδες. 19.
Ηἴδειν ϗ πρὸ τῆς τοῦ νοταρίου γραφῆς. 214.
Ηἴδειν ὡς ἀλγήσεις πλεῖστα. 220.
Η'δίκηται μὲν ὁ παρών. 206.
Η'δὺ μὲν ϗ τὸ νεογνὸν τοῦτο. 70.
Η"κουσα πολλάκις σοφοῦ τινος λέγοντος. 119.
Η"κουσά σου τὴν ἀναχώρησιν. 121.
Η'νωχλήκασίν ποτε τῷ αὐτοκράτορι. 89.
Η' παροῦσα γυνὴ, εὐγενής ἐστι. 210.
Η"σθην ὑπερφυῶς, ἥσθην. 218.
Η' τοῦ ἀντιλέγειν τέχνη. 6.
Ι'δού σε, λαμπρότατε ϗ εὐγενῶν, κ. λ. 47.
Ι"να μὴ εὐθὺς ἐκπλήξω. 168.
Ι"σως ἀγνοεῖς, φίλτατέ μοι. 41.
Καὶ βραχεῖα ἡ ἐπιστολή. 103.
Καὶ ἐμεμψάμην σοι. 223.
Καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς σου ἀγάπη. 60.
Καινὸν οὐδὲν ποιῶ, τιμιώτατε. 16.
Καλὴ μὲν ἡ ἐπιστολή. 73.
Καὶ οὗτος ἐμός ἐστιν. ἀλλ' ἐπειδὴ, κ. λ. 153.
Καὶ οὗτος ἐμὸς, ϗ διατοῦτο ϗ σός. 110.
Καὶ πρὸ τῶν πεμπομένων σου. 50.
Καὶ τις ἄλλος τοιοῦτος, ὁποῖος εἶ σύ. 140.
Καὶ τις οὕτω καλὸς, οὕτω σεβασμός. 59.
Καὶ τίς οὕτω καλὸς, ὡς ὁ τιμιώτατος. 96.
Λαμπρότατε ἀνεψιὲ, φίλε μοι. 30.
Λύσαντες ἐκ τριγλείας τὴν ὑπόρειον. 84.
Μακρόθεν, ἐγγὺς, πρὸς τοὺς ἐγγύθεν μακράν. 111.
Μάτην ἄρα βασιλικὸς ὁ παρὼν ὠνομάσθη. bis repetita 56. & 190.
Μεγαλοπρεπέστατε κύριέ μου. 10.
Μέγα τι χρῆμα, ὑπέρτιμε δέσποτα. 229.
Μηδὲ ἐμὲ αἰτιῶ ἀναίτιον ὄντα. 62.
Μὴ δυσχεράνῃς, οὐκ ἀξιοῦμεν. 81.
Μὴ θαυμάσῃς, εἴ τινά σοι. 150.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅπερ ἐρῶ. 23.
Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι ϗ πάλιν. 208.
Μήποτε οὐ καλῶς, οὐδὲ ὡς παιδίον. 151.
Μόλις ποτὲ ϗ βραχὺ τῶν κακῶν. 147.
Μόλις ποτὲ, λογιώτατε δικαστά. 123.
Μόλις ποτὲ τῶν πολλῶν τε. 42.
Μοναστήριον ὑπέσχετό μοι. 75.
Μοναχὸς μὲν ἀπὸ τοῦ Μηδικίου οὗτος. 148.
Νῦν ἔγνων τὸν τιμιώτατόν μου δεσπότην. 54.
Ο' Βουκελλαρίων οὗτος ἐνδοξότατος κύριός μου. 48.
Ο' δεῖνα ἀποστελλόμενος παρ' ἐμοῦ. 216.
Ο' δεῖνα ἀρχὴν τῆς πρὸς μὲ φιλίας. 217.
Ο' δεῖνα ἐλεεῖται παρ' ἡμῶν. 212.
Ο' δεῖνα ἐμὸς ἦν φίλος πάλαι. 213.
Ο' διοικητὴς Α'γκύρας ἐμοί. 67.
Οἱ Α'τζικωμῖται, λογιώτατε ἀδελφὲ, μερίς μοι. 86.
Οἶμαί σου μὴ ἀγνοεῖν τὴν λαμπρότητα. 46.
Οἱ πρῶτοι τὰς μεγίστας τῶν ἐπισημῶν, κ. λ. 22.
Οἱ τοῦ Χωμότζης οἰκήτορες. 192.
Ο' Κορίνθιος ὁ τὴν γλῶτταν πολύς. 181.
Ο' μάγιστρος κύριος Γρηγόριος αὐτὸ τοῦτο. 69.
Ο' μέγας Α'μασείας ϗ σύγκελλος. 108.
Ο' μὲν δὴ παρὰ τῆς σῆς φιλανθρωποτάτης. 4.
Ο' μὲν πρόξενός σοι τοῦ νοταρίου. 162.
Ο' μοναχὸς οὗτος προσῆλθέ μοι. 197.
Ο' Νικαεὺς οὗτος χρεώστας, ὥς φησιν, ἔχει. 127.
Ο' νοτάριος οὗτος τοσαῦτα ἐπὶ σοὶ ἐλπίζει. 116.
Ο"ντος ἀναγκαίου, φιλτάτη ψυχή. 94.
Ο' παρὼν οὗτος ἄνθρωπος ἐγνώρισταί μοι. 203.
Ο' παρὼν οὗτος συγγενής ἐστιν ἐμός. 199.
Ο' πρωτοκένταρχος οὗτος. 63.
Ο' πρωτοσταθάριος συγγενής μου ὑπομψέ μοι. 159.
Ο' πτωχὸς οὗτος γνωρίζεται μὲν παρ' ἐμοῦ. 195.
Ο' πτωχὸς οὗτος καὶ ἐμὸς καὶ ἠδικημένος. 196.
Ο'ρᾷς, ὅπως καταπελμῶ σου. 8.
Ο' τὴν παροῦσαν γραφὴν ἐπιδιδούς σοι. 161.

Ο' τι-

Ὁ τιμιώτατος Λαρίσσης ἐςί. 52.
Ὁ τιμιώτατος μητροπολίτης Ἀμεσαίυ. 67.
Ὁ τῶν Ἀθηνῶν διοικητὴς μόλις ποτέ. 109.
Οὐδὲ γρῦ ὁ Χυροσφάκτης. 156.
Οὐδὲ εἰκόνας; καὶ διατί ὁ θειότατος. 136.
Οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, κατὰ τὸν παρόντα. 105.
Οὐ δεσμὸν φιλίας, οὐδὲ ἀνανίωσιν. 91.
Οὐκ οἶδα, τίνα σοι παραμυθίαν. 2.
Οὐκ οἶδα, τίς ἡ ὑπόθεσις αὕτη. 92.
Οὐκ οἶδα, τίσι ποτὲ χρήσομαι λόγοις. 11.
Οὐ μικρὰν παρηγορίαν τῆς σῆς ςερήσεως. 185.
Οὐ πάνυ τι χαλεπὸν, κύριέ μυ. 31.
Οὔπω σοι, φίλτατε ἀδελφὲ ἐ λογιώτατε. 124.
Οὗτος ἐκεῖνος, περὶ ὗ ἡ ἀξίωσις. 77.
Οὗτος ᾐτήσατό με πρὸ πολλοῦ. 193.
Οὕτω μὲν ἔχει τὰ τῆς προνοίας. 122.
Οὕτως ἀκύω ἐ τὴν ψυχήν. 34.
Οὐχ ὡς ἀπολογήσασθαί σοι. 35.
Ὄχλος μέν μοι ἄλλως τὰ πράγματα. 82.
Ὁ Χριςός σοι ταῦτα τῇ βασιλίδι. 101.
Παλαιᾶς δίκης νέον. 49.
Πάλαι ποτὲ ἔγραφες πρὸς ἡμᾶς. 141.
Πάλιν ὁ δοῦλός συ δεξιῦμαί σε. 99.
Παράδειγμά σοι ἔςω τῆς πρὸς ἐμέ. bis repetita 57. & 191.
Παρενέτυχον ἀληθῶς, κάλλιςε ἀδελφέ. 178.
Πένης μὲν ὁ ἐπιδιδύς σοι τὸ γράμμα. 112.
Πένης μὲν ὁ παρὼν δικαςής. 87.
Περὶ πολλῶν ἢ ἄλλων ἠξίωσα. 106.
Περὶ τῦ δεινὸς καὶ πρότερον ἠξίωσα. 160.
Περὶ τοῦ παρόντος ἀνθρώπυ ἢ ἠξίωσα. 201.
Περὶ τοῦ παρόντος σε ἀξιῶ πτωχῦ. 204.
Περιττὴ μὲν ἡ νῦν περὶ τυῦ παρόντος. 183.
Πολλὰ δύνασθαι φιλίαν πεπίςευκα. 104.
Ποῦ σοι, Ἀριςηνὲ, οἱ μεγάλοι χαρακτῆρες. 157.
Πρὶν ἢ τὴν ἀξίωσιν ποιήσασθαι. 226.
Προσαγορεύω σε τὴν ἱερὰν κεφαλήν. 95.
Προσαγορεύω τὸν τιμιώτατον Ἀμασείας. 38.
Πρώτη σοι αὕτη προσλαλιά. 40.
Πυνθάνῃ μυ τί δήποτε τῶν κλινῶν. 149.
Πυνθάνῃ παρ' ἡμῶν τὰ περὶ ἡμᾶς. 167.
Σκλ . . . ἡγύμενος, κατέβης ἀναβάς. 44.
Σαφὴς ἐςιν ὗτος ὁ τοῦ Ἱπποκράτου λόγος. 88.
Σοφωτάτη ψυχὴ, οἵων μὲν ἐπειράθη. 102.
Σπυδάζεις ὑπερβαλέσθαι με. 166.
Σὺ μὲν δικαςοῦ ἴσως δικαίου. 219.
Σὺ μὲν ἴσως ἐλάττω τὸν νοτάριον. 138.
Σὺ μὲν ἴσως ἡμῖν ἀπεδήμησας. 188.
Σὺ μὲν ἴσως ὑπολαμβάνεις. 184.
Σὺ μὲν καλῶς ποιεῖς ὑπομιμνήσκων. 209.
Σὺ μὲν νέος, θεοτίμητε δέσποτα. 146.
Σὺ μὲν ὁπόσα βύλει εἰς τιμήν. 55.
Σὺ μὲν ὅπως ἂν ἐθέλοις ἔχε. 78.
Σὺ μὲν οὐ δέῃ δευτέρων. 133.
Σὺ μὲν πεποίηκας γράφειν. 207.
Σὺ μὲν φεύγεις ἢ πόῤῥω γίνῃ. 158.
Σὺ μὲν, ὡς ἔοικεν, ἐπελάθυ. 163.
Ταύτην δὲ πρώτην σοι πεῖραν. 227.
Τῇ λεοντῇ ἢ τῇ κερδοῖ χρηςέον. 130.
Τὴν γλυκεῖάν συ ἐπιςολήν. 39.
Τὴν γραφήν συ ἐκομισάμην. 53.
Τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ, τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ. 98.
Τὴν πρόδρομον ἀπέςαλκά σοι. 230.
Τὴν τοῦ μοναχοῦ τελευτήν. 200.
Τῆς τοῦ Ναρσοῦ καθηγούμενός ἐςιν. 134.
Τί δέ μοι μετὰ τῶν περδίκων. 12.
Τί κοινὸν ἀνδρὶ σοφῷ. 33.
Τί ποτέ σοι τοῦτο λελόγιςαι. 135.
Τίσι ἢ πόσοις δώροις ἐδεξιώσω. 115.
Τίς σου μακαριώτερος, Μαλέση. 139.
Τί τοσοῦτον ἡμεῖς ἠδικήσαμεν. 174.
Τὸ γράμμα σου ἀπέλαβον. 211.
Τοιοῦτοί εἰσι, λογιώτατε ἀνεψιέ. 21.
Τοιοῦτός ἐςιν ἀληθῶς ἅπας ἀγαθός. 26.
Τολμήσας καὶ αὖθις ὁ ἄνα δοῦλός σου. 172.
Τὸ μὲν γράμμα συ, λογιώτατε. 17.
Τὸν παρόντα σοι μυσικὸν συνιςῶμεν. 224.
Τοὺς γραφικὺς τὴν τέχνην. 5.
Τοὺς μὲν λοιπὺς, πρὸς ὓς ὑπέρ τινων ἀξιῶ. 225.
Τοῦτο αὐτὸ, ὅπερ ᾔδειν, λογιώτατε. 15.
Τοῦτο δὴ τὸ μέγα ἢ ὑπέρλαμπρον. 37.
Τοῦτό ἐςι φιλίας καθαρωτάτης. 221.
Τουτονὶ τὸν μέλανδρον λέοντα ἀγνοῶ. 129.
Τοῦτό σε πρὸ πάντων αἰτοῦμαι. 145.
Τὸ φροντιςήριον τὸ Μηδίκιον. 132.
Τῷ ἀηττήτῳ ἐ ὑπερμεγέθει. 169.
Φίλος μοί ἐςιν ὁ ἐπίσκοπος. 97.
Φίλος τίς μοι τῶν ἐνταῦθα. 32.
Φίλτατε ἀδελφὲ, ὁ πάντας ὁρᾷ. 27.
Φίλτατε ἀδελφὲ, τὰ μὲν σὰ τοιαῦτα. 177.
Φίλτατέ μοι Βασίλειε, μὴ θαυμάσῃς. 83.
Χαίρω οὕτως συ κατευοδοῦντος. 65.
Χεῖρα κατὰ τῆς ἀχειροποιήτου. 165.
Χὄμᾶς περὶ ὑμῶν ἐρωτῶ. 189.
Χρυσέ μου Βεςάρχου, ἢ ὅτι βύλει. 76.
Χρυσέ μυ Καλόκυρε. οὐκ οἶδα. 28.
Ὦ καλλίςη ἢ γλυκεῖα ψυχή. 155.
Ὡς μὲν ἄρτῳ σοι ζωῆς, ἢ θέσει. 100.
Ὡς ὁ θαυμάσιος λογογράφος λέγοι. 128.
Ὅς σε ποθεῖ ἢ ἀσπάζεται. 72.
Ὡς ὡραῖος ἐν κάλλει. 164.

II. pag. 101. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν. *Eiuſdem in inſcriptionem pſalmorum*. Inc. Τῶν ἐν τοῖς ψαλμοῖς ἐπιγραμμάτων, κ. λ. Deſ. διαθεσμοθετήσαντες τὺς ψαλμούς. Innuitur inter Michaëlis Pſelli ſcripta inedita ab Allatio in Diatriba de Pſellis cit. edit. Fabric. pag. 58. §. LXXV.

III. pag. 102. Τοῦ αὐτοῦ, τί τὸ κατ' εἰκόνα, ἢ τί τὸ καθ' ὁμοίωσιν. *Eiuſdem, quid ſit ſecundum imaginem, & quid ſecundum ſimilitudinem*. Inc. Ἁπάντων τῶν γενομένων μόνος ὁ ἄνθρωπος. Deſ. ἐκεῖνον δὲ λέγειν μηδέποτε. Ibid.

IV. pag. 103. *b*. Eiuſdem in illud Evangelii, *creſcebat aetate & gratia*. Inc. Καὶ τοῦτο τῶν δυσκαταμαθήτων, κ. λ. Deſ. οὔτε συςολῆς, οὔτε μὴν ἀποτάσεως. Haec, & quae ſequuntur Pſelli opuſcula non memorantur l. c.

V. pag. 106. Eiuſdem Diſputatio: *Quod multum ſapienter typica lex iunioribus Hebraeis fuerit interclusa, &c.* Inc. Ὡς ἄρα λίαν σοφῶς ὁ τυπικὸς νόμος τοῖς ἐφήβοις τῶν Ἰυδαίων ἀπέκλειςο. Deſ. ἔςαι γὰρ ταῦτα ἑτέραις ὑποθέσεσιν αὖ προσφυῆ.

VI. p. 108. Eiuſdem Theologica quaeſtio,

cuius titulus & initium ita habet: Ζητεῖτε, ῥητόν ἐστιν, ὅρος καὶ λόγος παρὰ τῷ πατρὶ, ῥηθὲν περὶ τοῦ υἱοῦ, κ. λ. Deſ. ὅτι πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς.

VII. pag. 109. *b.* Variorum phaenomenorum explicationes, ac praecipue fulgurum, *qualis ſit eorum ignis, unde adſcendat, & an quilibet ignis ex nubibus erumpens, vim habeat comburendi &c.* Inc. Ὁ μὲν περὶ τῆς Ἴριδος λόγος, περὶ ἧς δὴ πρώτης, κ. λ. Deſ. τὰ διὰ πολλῶν τοῖς φιλοσόφοις ῥηθέντα ὑποτιθέντες ὑμῖν.

VIII. pag. 113. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, οἱ δύο Βασίλειοι, ἢ οἱ δύο Γρηγόριοι ὁμώνυμοί εἰσιν, ἢ συνώνυμοι. *Eiuſdem ad quemdam, qui ipſum interrogaverat, utrum duo Baſilii, vel duo Gregorii eſſent homonymi, an ſynonymi.* Inc. Τοῖς μὲν ἄλλοις, πάντων ἀνδρῶν ἐμοὶ λογιώτατε, κ. λ. Deſ. ταυτότητος πράγματος, καὶ διαφορὰ πράγματος.

IX. pag. 115. *b.* Reſponſio ad tres quaeſtiones ſacrarum ſcripturarum; nimirum, I. *quodnam eſſet pallium, quod Petrus praecingens, in mare ſe proiecit?* II. *quaenam locuſtae, ac mel ſilveſtre, quo veſcebatur Praecurſor?* III. *quinam panis carbonibus ſuppoſitus?* Inc. Τρία ταῦτα εἰώθασιν ὁ πολὺς ὅμιλος ἐρωτᾷν, τίς ὁ ἐπενδύτης, κ. λ. Deſ. τὰ γάρ τοι ἄμφια τίμετὰ τὴν ἁμαρτίαν βίου καλύμματα.

X. pag. 116. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τίποτε δηλοῖ τὸ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐν ἡμῖν, κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam, qui ipſum interrogaverat, quid ſignificet illud, Et opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, &c.* Inc. Πεφιλοσόφηται τοῦτο θαυμασίως τῷ θείῳ Δαβίδ. Deſ. καὶ τὸν Θεὸν ἐφ' ἑκατέροις προσκέκληται σύμμαχον.

XI. pag. 118. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ. *Eiuſdem in illud, Quoniam ſpiritus pertranſivit in illo.* Inc. Εἴτε πνεῦμα βούλοιτό τις τὴν ψυχὴν ὀνομάζειν, κ. λ. Deſ. τὸ ἀντίζυν τοῖς πολλοῖς ἐξωμάλισται.

XII. pag. 119. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐπ' οὐδενὸς ἂν τῶν ἁπάντων οὐκ ἔστιν, ἐφ' ὅτῳ οὐχὶ τῶν ἁπάντων. *Eiuſdem in illud, in nemine igitur omnium dicere non licet; nonne in quolibet omnium?* Inc. Οὐδὲν ἀπεικότως φιλοσόφως ὑμᾶς ὄντας. Deſ. καὶ σαφῆ δώσω τὸν ἔλεγχον.

XIII. pag. 121. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, πρῶτον μὲν γὰρ εὐλαβεῖσθαι ἄξιον, μὴ φαινώμεθα τῆς θαυμασίας ἀρετῆς κακοὶ ζωγράφοι· μᾶλλον δὲ ζωγράφων οὐ φαύλων ἴσως, τῶν δὲ πολλῶν, φαῦλον ἀρχέτυπον· πρός τινας ἐρωτήσαντας. *Eiuſdem in illud, primum quidem vereri iuſtum eſt; ne videamur admirandae virtutis mali pictores, vel potius pictorum forſitan non malorum, ſed vulgarium malum exemplar; ad quoſdam, qui de hoc ipſum interrogaverant,* reſponſio. Inc. Ῥητορικὸν ὁμοῦ τὸ πρόβλημα. Deſ. εὔκαιρον ὁμοῦ καὶ φιλόσοφον.

XIV. pag. 124. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀναστάσεως τοῦ Θεολόγου λόγον, καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα. *Eiuſdem in Theologi* (ſc. Gregorii) *Orationem de Reſurrectione, & in tarditatem.* Inc. Πολλοὶ τῶν κατασκευασαμένων τὰς θεολογικὰς τέχνας. Deſ. ταυτηνὶ θεωρίαν ἐφοδεῦσαι καὶ θεωρῆσαι.

XV. pag. 126. Εἰς τὸ, ᾧ τινι μὲν ἂν ἐγένετο διὰ λόγου καὶ θεωρίας. *In illud, Cuicumque igitur ſermone ac viſu obtigis.* Inc. Τῆς θείας ὁ πατὴρ μακαριότητος ἀξιοῖ. κ. λ. Deſ. ἀντιβαίνον αὐτῇ πρὸς τὸν δρόμον καὶ ἀντικείμενον.

XVI. pag. 127. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Πάσχα. *Eiuſdem in Paſcha.* Inc. Οἱ τῷ μεγάλῳ Θεολόγῳ τὴν περὶ τοῦ Πάσχα ὀπτασίαν ὡς ἀληθῆ χαριζόμενοι. Deſ. ἐν κινήσει τὴν τῶν πραγμάτων ἔχει ἀντίληψιν. Sunt expoſitiones quaedam in difficiliora Nazianzeni Orationum loca, quae citantur ab Allatio in Diatriba de Pſellis cit. edit. pag. 30. §. 43. pag. 39. §. 59. & pag. 58. §. 65. Memorantur etiam a Fabricio B. G. Vol. VII. pag. 540.

XVII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, καὶ εἰ τὰ πάντα ἐν πᾶσι κεῖσθαι μὴ πειστέον τοῖς λέγουσιν, ἀλλ' ἡμῖν γε πειστέον, ὡς ἐν ἀλλήλοις καὶ παρ' ἀλλήλοις ἐκείμεθα. *Eiuſdem in illud, Quamquam omnia in omnibus ineſſe dicentibus non eſt credendum: attamen credendum nobis eſt, quod nos in aliis, & alii in nobis invicem ſunt.* Inc. Εἰ καὶ πόῤῥω τοῦ καιροῦ τὸ ἐρώτημα. Deſ. σαφοῦς μᾶλλον, ἢ διαυγείας παραίτιος ἦν.

XVIII. pag. 134. *Alterius Gregorii loci explanatio.* Inc. Δοκεῖ πως ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ ἐναντία τῷ νόμῳ καὶ τῷ Μωσῇ φθέγγεσθαι. Deſ. καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀνεκοινωσάμην.

XIX. pag. 136. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, κ. λ. *Eiuſdem in illud, In principio erat Verbum &c.* Inc. Ἔδει μὲν αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν πρόδρομον τῆς θειοτάτης Χριστοῦ παρουσίας. Deſ. ὢ πάσης ἐνταῦθα ἀκηράτου καὶ ἡδυντοῦ ἡδονῆς. Sequuntur deinde uſque ad pag. 168. aliarum plurimarum quaeſtionum ſolutiones in diverſa Greg. Nazianz. Orationum, D. Paulli Epiſtolarum, ac Pſalterii loca, quas ſingillatim recenſere brevitatis gratia ſuperſedebimus. Quae Pſelli Opuſcula in hoc codice recenſuimus, eorum pleraque ignota fuerunt Leoni Allatio, qui in Diatriba de Pſellis loc. cit. §. LXXVII. ita ait: *Multa ſunt, ut vides, huius auctoris haec, quae vides ſcripta: non tamen explent ſitim, ſed adhuc anxius fortem meam accuſo, quod non habuerim omnia &c.*

XX. pag. 168. Μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρουλαρίου πρὸς Πέτρον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Michaëlis Cerularii ſanctiſſimi Patriarchae Conſtantinopolitani ad Petrum ſanctiſſimum Patriarcham Antiochenum*, Epiſtola. Inc. Τὰ γράμματα τῆς μακαριότητός σου. Deſ. εὐχόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν. Graece & Latine edidit hanc Cotelerius Monum. Tom. II. pag. 135. ſeqq. Latine tantum Card. Baronius ad A. MLIV. N. 28. ſeq. Exſtat Ms. in Bibl. Taurin. Cod. CC. pag. 49. Catalogi Tom. I. pag. 298. §. XIV. & in Caeſar. Neſſel. Catalog. Tom. I. pag. 417. §. XXIII. ſubiuncto Opere quodam contra Latinos, cuius initium: Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος, κ. λ. Michaël iſte Cerularius, infenſiſſimus Latinorum hoſtis, ab anno MXLIII. ad MLIX. ſedem Conſtantinopolitanam tenuit. In hunc, tamquam praecipuum ab A. MLIII. ſchiſmatis auctorem, Photio etiam deteriorem, invehuntur poſt Baronium

Al-

Allatius de Conſenſ. II. 9. Stephanus de Altimura, ſive Michaël Le-Quien in Panoplia contra Schiſma Graecorum pag. 214. ſeq. 284. ſeq. aliique. Petrus vero Antiochenus floruit circa annum MLI.

XXI. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. *Eiuſdem ad eumdem* alia Epiſtola. Inc. Οὐ παύεταί ποτε τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιβυλῶν. Deſ. τὴν σὴν τελειότητα εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν. Hanc quoque Graece & Latine vulgavit idem Cotelerius loc. cit. pag. 162. ſeq. Exſtat Ms. etiam in Bibl. Caeſar. Neſſel. Catalog. Tom. I. p. 116. §. LX.

XXII. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀντίγραφον πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Κωνςαντινυπόλεως. *Eiuſdem Patriarchae Antiocheni* (Petri) *reſponſum ad eumdem Patriarcham Conſtantinopolitanum* (Michaëlem Cerularium). Inc. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ συ. Deſ. ὡς ἔφθην εἰπὼν, τὸ περιφρονέμενον. Gr. & Lat. ibid. pag. 145. ſeqq. partem vero edidit Allatius de Purgatorio pag. 695. & de Conſenſu pag. 786. & pag. 1113. Exſtat Ms. & in Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XI. & in Caeſar. Neſſel. Catalog. T. cit. p. 116. §. LXI. Laudatur & citatur haec Epiſtola a Card. Baronio ad A. MLIV.

XXIII. pag. 177. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἤτοι Βενετίας. *Eiuſdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad Archiepiſcopum Aquileiae, ſive Venetiae*. Inc. Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης. Deſ. μνείαν ποιούμενος. Item Gr. & Lat. apud Cotelerium loc. cit. pag. 112. ſeqq. ubi inſcribitur *ad Dominicum Gradenſem*. In Biblioth. Taurin. loc. cit. §. XII. & in Caeſar. loc. cit. pag. 416. §. XX. inſcribitur: Τῷ σεβασμιωτάτῳ . . . . ἐπισκόπῳ Βραδένσης Ἀπηλεγήνσης. *Ad maxime venerabilem . . . Epiſcopum Tranenſem in Apulia*; perperam enim in dictis Mss. legitur Βραδένσης Ἀπηλεγένσης pro Τρανένσει Ἀπυλίας. De Trano Apuliae urbe vide Philippi Cluverii Italiam Antiquam Lib. IV. Cap. XI. ac Leandri Alberti Italiae Deſcriptionem, ubi agitur de agro Baritano. Exſtat etiam in XIII. Codicibus Biblioth. Regiae Pariſ. ut ex Catalogo eruitur.

XXIV. pag. 183. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. *Eiuſdem ad ſanctiſſimum Patriarcham Alexandrinum*. Epiſt. inſcrib. Τῷ θεοσεβεστάτῳ καὶ θεολημήτῳ προέδρῳ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, τῷ πανιέρῳ Ἀλεξανδρείας πάπᾳ. Inc. Μετὰ τῆς προσηκούσης αἰδῶς, κ. λ. Deſ. δεξάμενος ἱερᾶς ὁμηγύρεως. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι σε τὴν θεοτίμητον κεφαλὴν, σεβασμιώτατε δέσποτα, πνευματικὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ. Neque hanc Epiſtolam, neque ea, quae ſequuntur uſque ad §. XXVIII. incluſive, indicat Fabricius B. G. Vol. X. pag. 329. ubi breviter de hoc Petro mentionem facit.

XXV. pag. 186. Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων. *Eiuſdem* (Patriarchae) *Antiocheni ad ſanctiſſimum Patriarcham Hieroſolymitanum* Epiſtola. Inc. Ἐπειδήπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκράτησεν. Deſ. δεξάμενος ἱερωτάτης. Ἡ ἁγία τριὰς σκεπάσαι, κ. λ. ut ſuperior.

XXVI. pag. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχείας πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν Ῥώμης. *Eiuſdem Patriarchae Antiocheni ad ſanctiſſimum Papam Romae* Epiſtola. Inc. Ἄρτι μοι, δέσποτα θεοτίμητε, τῶν ἐκκλησιαστικῶν φροντίδων, κ. λ. Deſ. ἐν ταῖς ἁγίαις ὑμῶν πρὸς κύριον εὐχαῖς.

XXVII. pag. 191. *b.* Τῷ αὐτῷ. *Ad eumdem* alia Epiſtola. Inc. Ἡ τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις πόῤῥωθεν καταβαλλομένη, κ. λ. Deſ. διατηροῦσα εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

XXVIII. pag. 193. Τῦ πάπα Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας. *Papae Romae ad eumdem Patriarcham Antiochenum*. Inſcribitur: Λέων ὁ ἐπίσκοπος ὁ δοῦλος τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, Πέτρῳ τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας εἰρήνην καὶ ἀποστολικὴν εὐλογίαν. Inc. Χαίρω ἐν Θεῷ καὶ λίαν εὐφραίνομαι. Deſ. ἵνα ἑνώσῃ ἡμᾶς ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἐν πᾶσι τοῖς ἀρεστοῖς αὐτοῦ, ἀμήν. Subiungitur pag. 197. *b.* Canon XL. ſextae Synodi in Trullo congregatae, ac deinde orthodoxae fidei confeſſio. Mutuae Leonis PP. IX. & Petri Patriarchae Antioch. litterae laudantur a Card. Baronio ad Annum MLIII.

XXIX. pag. 198. *b.* Λόγος τοῦ ὑπερτίμου, ὃς ἐπικέκληται Σελέντιος (1). *Sermo honoratiſſimi* (ſc. Pſelli), *qui appellatur Selentius*. Inc. Ἐπὶ τὰς τοῦ ἡλίου καὶ πάλιν ἀνατολὰς ὁδῷ βαδίζοντες κατηντήσαμεν. Deſ. καὶ τῆς μεγάλης βυλῆς τῆς τοῦ πατρὸς ἄγγελος· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Non recenſetur in Allatii Diatriba.

XXX. pag. 202. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ψελλῦ λόγος εἰς τὺς μαθητὰς αὐτοῦ γράφοντας κατ' ἀλλήλων ἄτακτα καὶ ἀσύντακτα καὶ παιδιώδη. *Eiuſdem Pſelli Sermo ad ſuos diſcipulos, adverſus ſe invicem incompoſita, inordinata, ac puerilia ſcribentes*. Inc. Οὐδεὶς παρ' ὑμῖν οὔτε αἰχμητὴς, οὔτε ἀκοντιστής. Deſ. τὴν ἴασιν ἀποδώσομεν. Allatius in Diatrib. de Pſellis loc. cit. p. 45.

XXXI. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν βεστάρχην Γεώργιον τὸν τοῦ Ἀκτουαρίου. *Eiuſdem Monodia in Beſtarcham Georgium Actuarii filium*. Inc. Εἶτα δὴ παρά τινος ἐγὼ τεθνηκὼς, κ. λ. Deſ. οἷα δὴ χρυσήλατον ἄγαλμα. Non indicatur ab Allatio l. c.

XXXII. pag. 206. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν κατοιχόμενον μητροπολίτην Ἐφέσου κῦριν Νικηφόρον. *Eiuſdem Monodia in defunctum Metropolitanum Epheſi D. Nicephorum*. Inc. Εἰ καὶ σὺ κατέπαυσας εἰς οὐρανὸν ἐκ γῆς ἀπιών. Deſ. καὶ πάσης πάθους ἐπέκεινα. Omiſit Allatius.

XXXIII. pag. 208. Sequuntur duo Sermones ſine titulo, quorum alter inc. Κἂν τούτῳ φιλοσοφία σεμνύνεται, διότι πλεῖστοι ταύτης καθωλιγώρηνται. Deſ. καὶ φροντὶς αὐτῷ παρ' οὐδενὶ τῆς συμπήξεως. Alter pag. 210. inc. Ἔδοξε τοῖς ἄνω σοφοῖς, οἷς τὸ σοφοῖς εἶναι τῶν ἄλλων προσῆρτο. Deſ. περιμάκτρια καταβιβάσει γραῦς. Videntur eiuſdem Pſelli, ut etiam quae ſequuntur uſque ad finem.

XXXIV. pag. 214. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς κά-

(1) De huius vocis ſignificatione videre eſt Du Cangium in Gloſſ. Med. & Inf. Graecit. Tom. II. pag. 1370. ſeqq.

Digitized by Google

κόρεις. *Eiuſdem in cimices*. Inc. Οἱ δὲ πολλοὶ τὰς κόρεις κακίζουσιν. Deſ. τέχνην ἑρμηνεύων καὶ δύναμιν. Allatius loc. cit. pag. 42. §. LXII.

XXXV. pag. 216. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν δέξα . . . . Γεώργιον εἰπόντα, ὅτι οὐδέποτέ μου τὸ σῶμα τῇ ψύλλῃ δέδηκται. *Eiuſdem ad . . . . Georgium, qui dixerat, ſuum corpus numquam a pulice morſum fuiſſe*. Inc. Καὶ ὡς ἀληθῶς ἄπορον. Deſ. τὴν δ' ἐμὴν γλυκεῖαν ἐκείνην καὶ τρόφιμον. Allatius loc. cit. titulo tamen aliquantum diverſo.

XXXVI. pag. 218. *b*. Χρυσόβυλλον τοῦ αὐτοῦ σταλὲν πρὸς τὸν Οὔμπερτον παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα. *Aurea bulla* (1) *eiuſdem miſſa ad Humbertum ab Imperatore D. Michaële Duca*. Inc. Χρυσόβουλλος λόγος ἄντικρυς, ὁ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως λόγος ἐστίν. ἀρκεῖ γὰρ ἀντὶ χρυσῆς ὕλης, κ. λ. Deſ. καὶ αὐτοὶ τὴν ὁμοίαν σώσουσι πρὸς τὴν βασιλείαν μου καὶ τὴν Ῥωμαίων διάθεσιν. Tum ſequuntur ſubſcriptiones, primum eiuſdem Michaëlis, deinde Andronici, tertio Conſtantii Ducarum, quarto Ioannis Archiep. Conſtantinopolitani.

XXXVII. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα κῦριν Κωνσταντῖνον τὸν Μονομάχον. *Eiuſdem Oratio ad Imperatorem D. Conſtantinum Monomachum*. Inc. Ὦ βασιλεῦ ἥλιε, καὶ τίς ἄν με καταιτιάσαιτο ταύτην σοι προσφυῶς τὴν κλῆσιν ἁρμόζοντα; Deſ. αὐτὸς Θεὸς γένοιο, καὶ ἡμᾶς ἐξεργάσαιο.

XXXVIII. pag. 227. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Eiuſdem alia Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. Ὦ βασιλεῦ προσθήκης ἄτερ καὶ συναφῆς, κ. λ. Deſ. καὶ στεφανωσάμενος θύε τὰ μονομάχεια.

XXXIX. pag. 237. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ τῆς τοῦ ὑπερτίμου τιμῆς. *Eiuſdem ad eos, qui ipſi titulum* honoratiſſimi *invidebant*. Inc. Οὔθ' ὑμῖν βασκανίας περιλέλειψεται ἀφορμή. Deſ. ἑαυτὸν συγκαταβιβάσω ὑμῖν. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXIV.

XL. pag. 239. Πρὸς τοὺς βασκήναντας αὐτῷ. *Contra ſui obtrectatores*. Inc. Ὑμεῖς μὲν καὶ οὕτως· λέγω δὲ τοὺς βασκαίνοντας. Deſ. ἢ ἀνταγωνισταί μοι γενήσεσθε. Ibid.

XLI. pag. 241. Περὶ τοῦ κατὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίου. *De Chriſti Crucis ac Sepulturae myſterio*. Inc. Ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μυστήριον μέν ἐστιν ὑσιῶδες, κ. λ. Deſ. συνιστάμενη τοῦ Θεοῦ καταβήσεις.

XLII. pag. ead. *b*. Εἰς τὸν πρωτάεδρον καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων, φίλτατον μὲν αὐτῷ τυγχάνοντα, βραχὺ δέ τι παραβασκήναντα. *In primum iuri dicundo Praeſidem, ſibi quidem prius amiciſſimum, mox vero paullum ſibi invidentem*. Inc. Ἐγὼ δέ σε τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ὀλισθήματος μέμψασθαι. Deſ. ἰσότης ἐξ ἀνισότητος.

XLIII. pag. 243. *b*. Χαρακτῆρες Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. *Characteres Gregorii Theologi, Magni Baſilii, Chryſoſtomi, & Gregorii Nyſſeni*. Inc. Ἠρώτησας, λογιώτατε, τίνες τε καὶ πόσοι τῆς καθ' ἡμᾶς φιλοσοφίας, κ. λ. Deſ. ὡς ἡ χρυσῆ λύρα τοῦ πνεύματος.

XLIV. pag. 246. Τίς ὁ παράδεισος, τί τὸ τῆς ζωῆς ξύλον, καὶ τί τὸ ξύλον τῆς γνώσεως. *Quis Paradiſus, quod lignum vitae, quodque lignum ſcientiae?* Inc. Δένδρα ἐπὶ γῆς, ὅτε πέφυκέν πω πρότερον, κ. λ. Deſ. δύναμις ἐπιτεταγμένη παρὰ τοῦ κρείττονος.

XLV. pag. ead. *b*. Εἰς τὸ, ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ ἀποστόλου. *In illud, ex ipſo, & per ipſum, & in ipſum omnia, ex Apoſtolo*. Inc. Πολλοῖς τῶν πρὸ ἡμῶν φιλοσόφων ἐζήτηται. Deſ. αὐτῷ ἡ δόξα, κατ' αὐτὸν φάναι τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

XLVI. pag. 248. *b*. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν βασιλέα τὸν Μονομάχον. *Eiuſdem Oratio ad Imperatorem Monomachum*. Inc. Ῥευστὸς μὲν ὁ παρὼν χρόνος, ὦ μέγιστε αὐτοκράτορ. Deſ. καὶ τὴν ἐκεῖθεν βασιλείαν χαρίσαιτο, τὴν ὄντως ὑψηλήν τε καὶ ἀκατάλυτον. Eſt Oratio valde longa.

XLVII. pag. 262. Μονῳδία τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἰωάννην Πατρίκιον τὸν ὁμιλητήν. *Monodia eiuſdem in Ioannem Patricium diſcipulum ſuum*. Inc. Κωφὸν ἡμῖν τὸ ἀκροατήριον τήμερον. Deſ. καὶ θρήνους ἐπιταφίους. Allatius loc. cit. pag. 45. §. LXV.

XLVIII. pag. 265. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἰατρικῶν ἐρωτημάτων ἀποκρίσεις. *Eiuſdem medicinalium quaeſtionum reſponſiones*. Inc. Τὸ τοῦ σπληνὸς σῶμα, μανώτερον μὲν ἥπατος. Deſ. ἅπασι τοῖς ἄλλοις.

IL. pag. 267. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὑετοῦ, χαλάζης, χιόνος, πάχνης, καὶ δρόσου. *Eiuſdem de pluvia, grandine, nive, pruina, ac rore*. Inc. Εἶτα δὴ καὶ περὶ πολλῶν ἐρωτῶν, κ. λ. Deſ. πυκνοῖ, καὶ ὕδωρ γεννᾷ.

L. pag. 268. *b*. Περὶ ἀνέμων. *De ventis*. Inc. Ἠτιάσω με ἐν τῷ γράμματι, ὅτι μὴ καὶ περὶ πνευμάτων ἐν τῇ προτέρᾳ σοι διελέχθην ἐπιστολῇ. Deſ. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ.

LI. pag. 270. Τοῦ αὐτοῦ περὶ βροντῆς, ἀστραπῆς, κεραυνοῦ, πρηστῆρος ἐκνεφίου, καὶ τυφῶνος. *Eiuſdem de tonitru, fulgure, fulmine, turbine ex nubibus prorumpente, & typhone*. Inc. Εἰκός τι ποιεῖς ἐπισυνάπτων ἡμῖν ἐν ταῖς ἐπερωτήσεσι νῦν, κ. λ. Deſ. ἐπινέφελοι δὲ Καικίας τε καὶ Βορέας. De his iiſdem rebus agitur in eius Opere *de Omnifaria Doctrina* inſcripto; ſed initia ſunt diverſa.

LII. pag. 271. *b*. Πρὸς τοὺς οἰομένους τὸν φιλόσοφον ἐρᾷν τῆς τῶν πραγμάτων ἀντιλήψεως, ἅμα δὲ καὶ διατοῦτο βασκαίνοντας αὐτῷ. *In eos, qui putant philoſophum amare rerum comprehenſibilitatem, & idcirco eum obtrectant*. Inc. Ὥς τι πεποιηκότος ἐμοῦ τοιοῦτον οἷον τὰς τῶν πολλῶν γνώμας κινῆσαι, κ. λ. Deſ. εἴποτε τοῦ πτώματος ἀναστήσεσθε.

LIII. pag. 273. Τὸ ἴσον τοῦ γεγονότος ὑπομνήματος παρὰ τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ, βεστάρχου τηνικαῦτα ὄντος ἐπὶ τῇ δίκῃ αὐτοῦ. προσώπου δῆθεν τοῦ πρωτοασηκρῆτις, τοῦ ἐπὶ τῶν κρίσεων, τοῦ νομοφύλακος, καὶ τοῦ σκρίβα, ἐπὶ διαλύσει τῆς μνηστείας τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, Ἐλπιδίου τοῦ Κεγχροῦ. *Exemplar Commentarii ab ipſo Michaële Pſello monacho elaborati, quum eſ-*

(1) Aureum bullam memorat Allatius l. c. p. 46. ſed ab hac eius initium differt.

eſſet tunc in curia Beſtarcha, ex perſona nimirum primi a ſecretis, Iudicis, Nomophylacis, & Scribae, ſuper ſolutione ſponſalium generi ipſius, Elpidii Cenclres filii. Inc. Σοφὸν ἄρα τὸ προορᾷν, καὶ ὡς ἐνεστῶτι χρῆσθαι τῷ μέλλοντι, καὶ τίθεσθαι εὖ τὰ πραττόμενα. Deſ. εἰς ὅσην ἂν καὶ περισσαῖαν ποσότητα.

LIV. pag. 277. *Sententiae quaedam morales.* Inc. Ὥσπερ τοῖς ἀγαθοῖς ἔθος τοσοῦτον τοῖς πλησίον παραινεῖν, δι' ὧν αὐτοὶ γεγόνασιν ἀγαθοί, κ. λ. Deſ. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξομοιοῦν ἑαυτούς.

LV. pag. ead. *b. Etymologiae variae.* Inc. Ἐτυμολογία ἐστὶν ἡ τῆς δυνάμεως τοῦ ὀνόματος ὀρθότης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἑρμηνευομένη, οἷον, κατὰ τί εἰρήνη; κατὰ τὸ ἠρεμεῖν τὸν νοῦν, κ. λ.

LVI. p. 278. *b.* Sequuntur miſcellanea quaedam, nimirum *de Conſtantio, Conſtantini Magni patre. de annorum computo a creatione Adam uſque ad duodecimum annum imperii Theophili; de quinque animae facultatibus &c. ac tribus partibus, & in qua parte corporis unaquaeque conſiſtat. Locorum quorumdam Evangelii explicatio; quatuor elementa; nomina ſeptem portarum apud Thebas; nonnulla denique liturgica, ac praeſertim quam ſit rationi conſentaneum, ſacerdotem ſemel tantum in die ſacra peragere, &c.*

LVII. pag. 280. Περὶ πειρασμῶν. *De tentationibus.* Inc. Οἱ πειρασμοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπάγονται κατὰ τέσσαρας τρόπους, κ. λ.

LVIII. p. ead. Varia aſcetica, *de manuum extenſione, & elevatione in orando; de oratione, quod brevis, & frequens melior ſit diuturna, ac mentalis vocali; de lacrimarum utilitate, & in proximum commiſeratione &c.*

LIX. pag. ead. *b.* Περὶ τῶν μοναχῶν σχήματος. *De monachorum habitu.* Inc. Τὸ μοναχικὸν σχῆμα σύμβολόν ἐστι τῆς νοητῆς τοῦ περιβεβλημένου αὐτὸ καταστάσεως. Enumerantur ſingulae monaſtici habitus partes, earumque ſignificatio adfertur.

LX. pag. ead. Περὶ ὀνείρων. *De ſomniis.* Inc. Κατὰ τρεῖς τρόπους ἡ δι' ὀνείρων γίνεται ῥεῦσις. Deſ. ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατὰ τὰς προειρημένας αἰτίας διάκρινε.

LXI. pag. 281. *b.* Alia miſcellanea *de Saturno, de Perſeo, de Europa Agenoris filia, de Remo, ac Romulo* (qui tamen Ῥῶμος dicitur) *de Februarii menſis mutilatione, de Alexandro, de multiplici appellatione veſtis ſummi Sacerdotis; & quomodo apud Hebraeos per diverſos adamantini lapidis colores, atque alphabeti litteras futura praenoſcebantur.* Subiiciuntur aliqua *de Amazonibus: de diverſarum artium inventoribus; de rege Og, de Ezechia, de Salomone, eiuſque ſapientia, atque a vero Deo ad idolorum cultum defectione; de Achabo, Iezabele, &c.*

LXII. pag. 284. Hiſtorica nonnulla *de Rhodiis, quare dicti deinde Coloſſenſes; de Iulio Caeſare; de magno terraemotu, qui ſub imperio Valentiniani iunioris Alexandriae factus eſt; de alio ſub Iuſtino Thrace, ac de tertio ſub Iuſtiniano Magno, quo tempore etiam Conſtantinopoli taeterrima peſtis graſſata eſt. Tum nonnulli fetus monſtroſi, ſub Imp. Mauricio in lucem editi, ac Mahometis ortus ſub Imp. Heraclio Conſtante recenſetur.* Sequitur brevis interpretatio in illa Petri Apoſtoli verba: *Domine, bonum eſt nos heic eſſe, faciamus tria tabernacula, &c.* tandem *Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante,* quae tamen in fine mutila eſt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. initio, ut videtur, ac fine mutilus; pluribus autem locis, qua tineis, qua atramento corroſus. Huius autem recenſio Codicis non parum nobis attulit negotii, ac moleſtiae propter crebras quaſdam compendiarias notas, quae ita ſunt a communi reliquorum ſcriptorum uſu remotae, ut in iis extricandis coniectura ut plurimum uti coacti fuerimus: ubi vero ne id quidem ſatis fuit, puncta quaedam appoſuimus, ut in adlatis Epiſtolarum titulis, & initiis contigit. Conſtat foliis ſcriptis 286.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Manuelis Moſchopuli Schedographia.

Concordat huius initium & finis cum illa, quam recenſuimus in Cod. VII. Plut. LV. §. IV. quem vide. In fine ab alia manu exaratum legitur initium allocutionis ad quemdam Imperatorem &c. In imo margine pag. 16. *b.* legitur: Ἀπριλλίῳ ζ'. ἰνδ. ιδ'. μεγάλῃ τετράδι. *Aprilis die VII. ind. XIV. magna feria quarta.* COD. XLI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 152.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS,

Seu

Lexicon, ut videtur S. Cyrilli, cui ſubiunguntur varia Lexica dictionum S. Scripturae, Medica etiam, & de ponderibus, & menſuris: item Lexicon Latinobarbarum.

I. pag. 1. Plura continet hic Codex Lexica, quorum primum, ordine litterarum digeſtum, & initio mutilum, incipit a littera Α ante Γ hoc pacto: COD. XLII.

Ἀγάλματα, ξόανα, ἀφομοιώματα, εἰκόνες, ἢ ἀνδριάντες.
Ἄγαμαι, θαυμάζω.
Ἀγάμενοι, θαυμάζοντες.

Deſinit in littera Ω in verbis:

Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον.

Ὠψί-

Ὠψίσθην, ὤψισα, ὀχρόνισα.

Ὠΐ, ᾧ τινι.

II. pag. 115. *Lexicon dictionum, quae pro varietate accentuum, ac ſpirituum varia ſignificant*, ordine item alphabetico. Inc.

Ἄγος, τὸ μύσος, παροξυτόνως,

Ἀγὸς, ὁ ἡγεμὼν, ὀξυτόνως.

Deſ.

Ὥσπερ εἰ, καθάπερ.

Ὧν δεῖ, ὅταν δύο περισπῶμεν.

III. pag. 121. *b.* Φιλιππικῶν ῥητορικῶν λέξεις. *Philippicarum Demoſthenis Orationum dictiones*, ſeu vocum, quae in XI. Demoſthenis Philippicis occurrunt, explicationes & gloſſae. Inc.

Τὸ μέλλον, τὸ γενησόμενον.

Συνοίσοι, χρησιμεύσοι.

Σκοπεῖται, σκέπτεσθαι.

Deſ.

Φόρους, συντελείας.

Ἀμείνωσιν, βελτίωσιν.

IV. pag. 129. *b.* Ῥητορικαὶ λέξεις ἕτεραι. *Aliae dictiones Rhetoricae*. Inc.

Ἀρχαιρεσίας, συνόδους καθ' ἃς τοὺς ἄρχοντας τοῦ καιροῦ ᾑροῦντο.

Ἀδέκαστον, καθαρόν.

Deſ.

Ἐξεταστικὸν, δικαστικόν.

Ἐκπληροῦται, προσνέμεται.

V. pag. 133. Λέξεις τῶν συμβουλευτικῶν Δημοσθένους. *Dictiones Demoſthenis Deliberativarum Orationum III.* Inc.

Παρακλεισεται, εἰσφέρεται ἐκ περιττοῦ.

Τοὺς ὑπὲρ καταλόγον, τοὺς γέροντας.

Deſ.

Παρεῖνται, ἐκδέχονται.

Συντελεῖς, ἰσοτελεῖς.

VI. pag. ead. *b.* Λέξεις τῶν θεοδιαθέτων γραφῶν ἐκτεθεῖσαι παρὰ Στεφάνου καὶ Θεοδωρήτου καὶ ἑτέρων λεξικογράφων Κασιανοῦ, Λογγίνου φιλοσόφου. *Lexicon dictionum Veteris & Novi Teſtamenti, expoſitarum a Stephano, Theodoreto, & aliis Lexicographis. Caſſiano, Longino philoſopho.* Incipit ab Octateucho; nimirum

Αὐτόχθονες, τοὺς ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τόπῳ κατοικοῦσι.

Ἄγνιαον, καθάρισον.

Sequuntur deinde Voces *ex IV. Libris Regnorum, Libro Iob, Eccleſiaſte. Epiſtolis D. Paulli, Pſalmis & Canticis*. Deſ.

Τεκεῖν, γεννᾷν.

Καρδιοσβαλάσσης, τοῦ βυθοῦ, τουτέστι τοῦ βίου τούτου. Mutila autem fortaſſe ſunt haec poſtrema; nam in ſequenti pag. 150. fragmentum occurrit lexici herbarii, incipiens a voce Τρόξιμον, τὸ ἀγριομαρούλλιον, & deſinens in voce Χαλκανάνθη, καλακάνθη, ex quo patet deeſſe maximam huius lexici partem, nimirum a littera Α ad Σ.

VII. pag. 150. Ἐτυμολογίαι τῶν κδ' στοιχείων. *Etymologiae XXIV. Alphabeti litterarum.* Praecedit monitum, quod inc. Ἀναγκαῖον δὲ πρὸ πάντων γινώσκειν, κ. λ. Primae litterae etymologia inc. Α. τὸ ἄλφα εἴρηται παρὰ τὸ ἀλφω, κ. λ. Vltimae deſ. διὰ τοῦτο ὁμοίαν τῷ χαρακτῆρι ἐκφώνησιν ἀπηνέγκατο. Deſunt tamen etymologiae litterarum Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο. Has Langius, teſte Montfauconio, *ſatis ridiculas* appellat.

VIII. pag. 151. *b.* Pauca quaedam *de proprietatibus aliquarum regionum*; Scythiae ex. gr. quae nullis omnino fulminum ictibus perhibetur obnoxia, &c.

IX. pag. 152. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. *De menſuris & ponderibus* hrevis Tractatus. Inc. Περὶ κόρου. Κόρος ἐστὶ μοδ. λ'. εἴληπται δὲ ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς διαλέκτου. Deſinit in mna Italica.

X. pag. 154. *Computus Eccleſiaſticus*, incipiens: Ψῆφος, δι' ἧς εὑρίσκονται τὰ νῦν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ἑξακισχίλια χπδ'. διὰ τῆς περιόδου, ἣ τις περιέχει φλβ' ἔτη. Adnectitur pag. 157. *b. Ratio inveniendi Paſcha ſingulis annis, Epactas Solis, & Lunae, &c.* Tandem pag. 161. *b. Tabula ipſa Paſchalis incipiens ab anno* 6631. (Chriſti MCXXIII.) *indict. I. & deſinens in anno* 6690. (Chriſti MCLXXXII.) *indict. XV.*

XI. pag. 163. *Lexicon Militare*, ſeu explicatio nominum, quibus varia militum officia, dignitates, veſtes, exercitus partes, & alia huiuſmodi deſignantur. Inc. Ποδήρης, ἀπὸ τῶν ὤμων ἔμπροσθεν μέχρι ποδῶν πορφυροῖς ὑφάσμασιν ἐνραβδώμενος, κ. λ.

XII. pag. 165. *b.* Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς ἁγίοις εὐαγγελίοις. *Dictionum, quae habentur in ſanctis Evangeliis interpretatio.* Inc. Πέτρος, ἐπιλύων, ἢ ἐπιγνοὺς, ἢ διαλύων, κ. λ.

XIII. pag. 167. Ῥωμαϊκαὶ λέξεις ἐν τῷ νόμῳ ἐγκείμεναι. *Latinae dictiones, quae habentur in Iure*, alphabetice diſpoſitae, cum ipſarum Graeca interpretatione. Inc. Ἀντικένσωρ, ἀντιγραφεύς. Deſ. τὴν δάμνην, τὴν συμφοράν.

XIV. pag. 168. Λέξεις χριστιανικῶν βιβλίων. *Dictiones ex Chriſtianorum libris.* Inc. Ἔφηλος, φακωτὸς τὴν ὄψιν. Deſ. Βάρβιτον, εἶδος νευρᾶς.

XV. pag. ead. *b.* Λέξεις ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Ἠλία τοῦ νέου. *Dictiones ex Vita S. Heliae iunioris.* Inc. Ἔγληχεν, ἐπεθύμει. Ἐνδημεῖ, ἔρχεται. Deſ. Βάρβα, πώγων· καὶ βαρβάτος, ὁ πωγωνίας: ubi adiicitur longiuſcula enarratio de more apud Romanos invecto barbam alendi.

XVI. pag. 169. *b.* Θεοδόσιος μοναχὸς γραμματικὸς Ἰωάννῃ τῷ θεοφιλεστάτῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ περὶ τῶν ἐν τοῖς κανόσι τῶν ἁγίων ἑορτῶν. *Theodoſius monachus grammaticus Ioanni Deo dilectiſſimo presbytero & in Chriſto fratri de ſanctorum feſtorum canonibus*; ſive Interpretationes in plures acroſtichides Canonum diverſorum anni feſtorum. Prima eſt Ἀκροστιχὶς τοῦ κανόνος τῶν Χριστοῦ γενῶν διὰ στιχελεγείων. *Acroſtichis Canonis in Chriſti Nativitatem verſibus elegiacis*, quae ita inc.

Εὐεπίης μέλεσι εὐφημοῦσα ταῦτα λιγαίνει, κ. λ.

Interpretatio inc. Ἐν συλλόγοις μελῳδίαις οἱ ὕμνοι οὗτοι μέλπουσι τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κ. λ. Vltima acroſtichis eſt Ioannis Monachi in Canonem ſanctae & magnae Dominicae Pentecoſtes, cuius initium:

Θεσμοὺς λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον, κ. λ.

In-

Digitized by Google

Interpretatio deſinit in verbis, *μόνη γὰρ τὴν ἰώμενον τῶν ἀνθρώπων τοσαύταν φύσιν ἐν τοῖς ἐνδοσθίοις συνέσχεν, ὅς τις νῦν τοῖς δεξιοῖς θρόνοις* . . . . mutilus eſt Codex inter pag. 200. & 201. Inſeritur pag. 170. *Lexicon vocum, quae inveniuntur in tropariis*, ſecundum ordinem litterarum, cum earumdem interpretatione. Nihil de hoc Theodoſii Grammatici Opere occurrit apud Fabric. in Bibl. Graec.

XVII. pag. 201. Occurrit tandem alterius Lexici fragmentum trium paginarum, initio & fine mutilum. Haec Lexica videntur inedita, & laudantur ab Holſtenio in ſchedis Mss.

Codex Gr. membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. initio & fine mutilus. Conſtat foliis 203.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI DIALOGI.

Scilicet

COD. XLIII. I. pag. 1. T*Raiectus, ſive Tyrannus*.

II. pag. 7. *Menippus, ſive Oraculum mortuorum conſultum*.

III. pag. 12. *b. Mortuorum Dialogi XXX.* ordine tamen ab editis aliquantum diverſo; nam primi novem ac decem ſunt, qui in edit. leguntur a XIII. uſque ad XXX. incluſive; XII. tamen in Codice, eſt II. in editione. Reliqui undecim ſunt, in edit. XII. I. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. III. XI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XVI. Conſtat fol. 30.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΜΕΛΕΤΑΙ.

LIBANII RHETORIS MEDITATIONES.

Seu potius

Libanii Declamationes, & Orationes aliquot.

COD. XLIV. I. pag. 1. F*Ilii a patre abdicati Apologia*. In Codice XXI. huius Plutei §. VII.

II. pag. 6. *b. Avarus ſtrenuum abdicans*. Ib. §. V. Poſtremae duae huius Declamationis paginae, ac totidem primae ſequentis, manu ſaeculi XVI. ſuppletae ſunt.

III. pag. 13. *Oratoris Apologia*. Ibid. §. XXXV.

IV. pag. 18. *b. Callaeſchri Actio*. Ibid. §. XXXVI.

V. pag. 23. *b. Avarus ſe deferens*. Ibid. §. XXXIX.

VI. pag. 29. *b. Ducis Apologia*. Ibid. §. XXVIII.

VII. pag. 36. *b. Divitis Accuſatio*. Ibid. §. XXVI.

VIII. pag. 42. *b. Patris Apologia*. Ibid. §. XXI. In hac Declamatione unum folium a praedicta manu recentiori ſuppletum eſt.

IX. pag. 50. *Oreſtes*. Ibid. §. X. In hac quoque eadem manus recens unicum folium exaravit.

X. pag. 58. *b. Invidus ſe deferens*. Ibid. §. XVI.

XI. pag. 66. *b. Avarus filium piam abdicans*. Ibid. §. XVIII.

XII. pag. 72. *Paraſitus coena fraudatus ſeipſum deferens*. Ibid. §. XX.

XIII. pag. 74. *b. Moroſus ſe deferens*. Ibid. §. XVII.

XIV. pag. 80. *b. Paraſitus alter ſeipſum deferens*. Ibid. §. XIX.

XV. pag. 84. *Achillis Oratio adverſaria Vlyſſis Orationi*. Ibid. §. IV.

XVI. pag. 94. *b. Oratio Menelai in legatione ad Troianos pro Helena*. Ibid. §. I. item ſine praelocutione.

XVII. pag. 97. *Timon ſe deferens*. Ibid. §. XXIV. ſed in hoc Codice mutila eſt; deſinit enim in verbis, *εἰς φῶς ἤγαγε τὸν* . . . . . . quae in edit. ſuperius cit. incidunt in Tom. I. pag. 355. lin. 24. magnus enim defectus occurrit inter pag. 100. & 101.

XVIII. pag. 101. Sequuntur Libanii Orationes, diverſa manu item antiquiſſima conſcriptae, quae propter memoratum defectum incipiunt a fragmento Orationis IX. quae inſcribitur. *Μονῳδία εἰς Ἰουλιανὸν*, a verbis . . . . . *αἵματι συμμιγεῖς ἀναμένων*, κ. λ. In edit. cit. Tom. II. pag. 258. lin. 36.

XIX. pag. ead. *b. Concio funebris ſuper Iuliani caede*. In Codice XIII. Pl. XXXII. §. II.

XX. pag. 128. *b. Lamentatio ſuper Nicomedia*. In dicto Codice §. III.

XXI. pag. 130. *b. De inexplebili cupiditate*. In Codice XX. huius Plutei §. XII.

XXII. pag. 131. *b. De paupertate*. Ibid. §. XIV.

XXIII. pag. 132. *b. Panegyricus in Conſtantium, & Conſtantem*, cum praelocutione. In memorato Cod. XIII. §. IV. In hac quoque Oratione quatuor paginae eadem recenti manu ſuppletae ſunt.

XXIV. pag. 151. Sequitur ſine ullo titulo Oratio *ad Polyclem*. Ibid. §. XVIII. & cum hac inſtar unius Orationis coniungitur pag. 153. *Ad Antiochenos defenſio*. Ibid. §. XIX.

XXV. pag. 156. *De ulciſcenda Iuliani morte*. Ibid. §. XIV.

XXVI. pag. 159. *Ad eos, qui moleſtum illum appellabant*. Ibid. §. XV.

XXVII. pag. 163. *Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι μὴ μελετῴη*. *Ad eos, qui ipſum reprehendebant, quod non declamaret*. Ibid. §. XVI. ſub titulo, *Ad Iuvenes de Oratione*. Huius Orationis poſtrema, eadem recens manus exaravit.

Codex Graecus membranaceus Ms. inſignis in 4. maiori, Saec. X. duplici manu, eiuſdem tamen aevi conſcriptus. Conſtat foliis 166.

Digitized by Google

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Seu

Lyſiae Orationes XXVIII. Luciani Dialogi aliquot, Cebetis Tabula, Herodiani Hiſtoriarum Libri VIII. Aeſchinis Orationes tres, & aliorum Epiſtolae.

COD. XLV. I. pag. I. DVo ſtatim Indices occurrunt, Latinus alter eorum, quae in hoc Volumine continentur; alter Graecus Orationum Lyſiae, quae ſunt XXVIII. Concordant autem cum illis, quas recenſuimus in Cod. IV. huius Plutei, exceptis II. V. & VI. quae in hoc deſiderantur. Quarta (in illo VII.) duplicem habet titulum: prior rubrica conſcriptus eſt: Ὑπὲρ Καλλία ἱεροσυλίας, alter atramento: Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ σηκοῦ ἀπολογία. Duodecima (in illo XV.) caret titulo. Vigeſima tertia (in illo XXVI.) initio mutila, titulum praeſert: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας.

II. pag. 80. *Luciani Tragopodagra*. In Cod. XIII. huius Plutei §. XXVIII.

III. pag. 82. *Eiuſdem Ocypus*, cum argumento. In Cod. XXVIII. huius Pl. §. LXXVIII.

IV. pag. 83. *b. Eiuſdem Cynicus*. In dicto Cod. XIII. §. XLI.

V. pag. 86. *b. Eiuſdem de Dea Syria*. In dicto Cod. XXVIII. §. XXXVII.

VI. pag. 94. *b.* Κέβητος Πίναξ. *Cebetis Tabula*. Inc. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες. κ. λ. Mutila eſt in fine: deſinit enim in verbis: γυνὴ καθεστηκυῖα εὐειδὴς τις κάθηται .... quae in nuperrima edit. Graec. Lat. Londin. MDCCXX. in 8. incidunt in pag. 49. lin. 15.

VII. pag. 98. Ἡρωδιανὸς ὁ ἱστορικός. *Herodianus Hiſtoricus*, ſive *de Imperio poſt Marcum Libri VIII.* Primus inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων. Vltimus deſ. καὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Concordant initio & fine cum Gr. Lat. edit. Argentorat. MDCLXII. in 8. cum notis & animadverſionibus Io. Henrici Boëcleri.

VIII. p. 173. *Aeſchinis Orationes III.* praevia duplici ipſius Vita. Prima Anonymi inc. Αἰσχίνης υἱὸς ἦν Ἀτρομήτου. Deſ. ἦν δὲ τῶν δήμων ὁ Αἰσχίνης Κοθωκίδης. Altera Apollonii inc. Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος. Deſ. μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου. Sequuntur Argumenta in tres Orationes. Argumentum primae Κατὰ Τιμάρχου, *contra Timarchum*, duplex eſt. Primum inc. Ἀθηναῖοι πολεμήσαντες. Deſ. διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν. Alterum inc. Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης. Deſ. μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι. Argumentum ſecundae Περὶ παραπρεσβείας, *de perſide obita* ad Philippum *legatione*, inc. Ἀθηναῖοι Φιλίππῳ πολεμήσαντες. Deſ. καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. Argumentum tertiae Κατὰ Κτησιφῶντος, *contra Cteſiphontem*, inc. Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα. Deſ. καὶ ἐπιλόγων μᾶλλον ἐοικός. Oratio I. p. 175. *b.* inc. Οὐδεμίαν πώποτε τῶν πολιτῶν. Deſ. ἡ πρᾶξις καταλείπεται. II. pag. 196. inc. Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι. Deſ. καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος. III. pag. 216. *b.* inc. Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε. Deſ. ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε. Exſtant tam argumenta, quam Orationes inter Demoſthenis Opera Graeco-Latina edit. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. pag. 171. 247. & 274. cum quibus quoad initium & finem omnia concordant. Plurimis autem marginalibus ſcholiis eiuſdem Scriptoris manu exaratis ſunt undequaque circumcluſae; quorum initium eſt: Γραφὴ, καὶ δίκη, καὶ εὐθύνη διαφέρουσιν ἀλλήλων· δίκη μὲν γὰρ ἰδιωτικόν πρᾶγμά ἐστι, γραφὴ δὲ δημόσιον, κ. λ. quod pertinet ad initium Orationis contra Timarchum.

IX. pag. 246. *Anonymi Oratio* (ut ait Montfauconius) *De Amicitia*. Inc. Σοὶ δοκοῦν ὡς ἔοικεν οὐκ ἄλλο εἴη, ἢ τὸ ταῦτα λέγειν ἐπακολουθεῖν φυσικοῖς τε καὶ μή. Deſ. ἕως ἂν καὶ τὴν δι' αἰσθήσεως ὄρεξιν αἱ αἰσθήσεις καθαρῶς ὑποδέξωνται. καὶ εἴη γε τοῦτο ὀλίγον ὅσον. Videtur inedita.

X. p. 249. Anonymi Opuſculum philoſophicum, cuius initium: Φύσις ἐνεργοῦσα περὶ τὴν ὕλην κοσμεῖν οἶδε τὰ ἑαυτῆς εὐλόγως ἑκάστοτε· καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκινήθη. Deſ. περὶ ὧν σοι ἐν ἄλλοις λελέξεται. In fine attinguntur quaedam de eclipſi Solis, ac de motu planetarum &c.

XI. pag. 253. *Excerptum*, ut in margine eſt adſcriptum, τοῦ Ψελλοῦ, *Pſelli*, quod continet interpretationem verborum, Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, *Palcra formoſum*, quae de Virgine Deipara ſunt intelligenda. Inc. Κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἀπέτεκεν, κ. λ. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Pſellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 58. §. LXXV.

XII. pag. 254. *Euripidis Epiſtolae V.* Vt in Codice XII. huius Plutei § VI.

XIII. pag. 256. *b. Hippocratis Epiſtolae XV.* Ibid. §. VII.

XIV. pag. 267. *b. Heracliti Epiſtolae IX:* Ibid §. VIII.

XV. pag. 273. *Apollonii Epiſtolae XC.* Ibid. §. IX. ubi ſunt XCI. In hoc enim Codice deeſt Epiſt. XXXIII. quae inc. Οἱ παῖδες ὑμῶν.

XVI. pag. 282. *b. Lyſidis ad Hipparchum unica*. Ibid. §. XI.

XVII. pag. 283. *b. Meliſſae ad Clearetam unica*. Ibid. §. XII.

XVIII. pag. 284. *Myiae ad Phyllidem unica*. Ibid. §. XIII.

XIX. pag. ead. *b. Theanûs Epiſtolae III.* Ib. §. XIV.

XX. pag. 287. *b. Maſonis ad Pancratidam unica* (1). Ibid. §. XV.

XXI. pag. 289. *b. Diogenis Epiſtolae XXIX.* Ibid. §. XVI.

XXII.

(1) Tum haec, tum quae ſequuntur Epiſtolae uſque ad §. XXV incluſive, quum anepigraphae omnino eſſent, a Montfauconio ſilentio praetermiſſae fuere, qui ad Theano pertinere omnes arbitratus eſt: nos vero ope Codicis XII. huius Plutei, ſuis quaſque auctoribus reſtituimus.

XXII. pag. 296. *Crutetis Epiſtolae XIV.* Ibid. §. XVII.

XXIII. pag. 297. *b. Plutonis Epiſtolae VIII.* Ibid. §. XVIII.

XXIV. pag. 303. *Anacharſidis Epiſtolae VIII.* Ibid. §. III. ubi ſunt IX. deeſt enim heic poſtrema, quae inc. Οἱ δὲ Ἕλληνες ποιηταί.

XXV. pag. 304. *b. Chionis Epiſtolae VIII.* Ibid. §. v. ubi multo plures ſunt; in hoc igitur Codice incipiunt ab epiſtola nona, & deſinunt in decimaſexta.

XXVI. pag. 309. Δημόκριτος Ἱπποκράτει περὶ φύσιος ἀνθρώπου. *Democritus Hippocrati de natura hominis.* Inc. Χρὴ πάντας ἀνθρώπους. Deſ. ἐκεῖνος ἔπαυσε λειτουργίης. Edita eſt inter alias Epiſtolas Democrito tributas in Poëſi Philoſophica Henr. Stephani pag. 181. Ita Fabric. B. Gr. Vol. I. pag. 422. & 805. in not.

XXVII. pag. 310. *Aeſchinis Rhetoris Epiſtolae VI.* quae ex editis in Collect. Cuiaciana pag. 36. ſeq. ſunt I. II. III. VI. VIII. & VII.

XXVIII. pag. 312. *b. Alia Chionis ad Platonem Epiſtola*, quae in dicta Collect. inter eius Epiſtolas eſt decimaſeptima, & incidit in pag. 35. In ultimo tandem folio, quod cum ipſo Codicis ligneo integumento compactum eſt, legitur breviſſimum ex Dione Excerptum *de Nili adſcenſu tempore aeſtivo.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 312.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SERMONES.

COD. XLVI. IN primis tribus paginis exactiſſima occurrit Luciani Dialogorum, qui in hoc volumine continentur tabula, ipſorum titulos, ac principia repraeſentans, adiecto etiam foliorum, quibus unuſquiſque comprehenditur, numero, Graecis litteris deſignato. Sermonum vero ſeries ſequens eſt:

I. pag. 4. *Amores.*

II. pag. 23. *Pro Imaginibus.*

III. pag. 31. *De Dipſadibus.*

IV. pag. 33. *b. Saturnalia.*

V. pag. 37. *Cronoſolon.*

VI. pag. 40. *Epiſtolae Saturnales IV.*

VII. pag. 47. *Herodoti Encomium.* Inſcribitur in edit. *Herodotus, ſive Aëtion.*

VIII. pag. 49. *De Morte Peregrini.*

IX. pag. 60. *Fugitivi.*

X. pag. 67. *Toxaris*, ſive *de Amicitia.*

XI. pag. 90. *De die nefaſto, ſeu contra Timarchum.*

XII. pag. 99. *Deorum Concilium, & Decretum.*

XIII. pag. 103. *b. Zeuxis*, ſive *Antiochus.*

XIV. pag. 107. *Pro lapſu in ſalutando.*

XV. pag. 111. *Apologia ad Sabinum pro mercede conductis.*

XVI. pag. 116. *Harmonides.*

XVII. pag. 118. *b. Scytha, ſeu Conciliator Hoſpitii*, mutilus; deſinit enim in verbis, ἅτε γένους τοῦ δοκιμωτάτου .... quae incidunt in edit. cit. Tom. I. pag. 863. lin. 6. relicta tamen ſunt folia quatuor vacua ad defectum ſupplendum.

XVIII. pag. 120. *Mortuorum Dialogi XXX.* qui quidem, quoad ordinem ſpectat, uno aut altero exceptis, cum iis concordant, qui habentur in Cod. XXVIII. huius Plutei, §. LXXIII. ſupra pag. 380.

XIX. pag. 150. *Dialogi Marini XV.* ſerie item cum illis dicti Codicis XXVIII. ferme conſimiles.

XX. pag. 161. *b. Deorum Dialogi XXV.* quales in memorato Codice XXVIII. Deeſt tamen in hoc ultimus Dialogus, qui in edit. eſt XX.

Vnicum in hoc Codice ſcholium, manu diverſa appoſitum, legitur ſub initium primi Sermonis pag. 4. quod ita habet: Ὡραῖον ἄγαν, καὶ φυσικῆς θεωρίας ἐχόμενον τὸ χωρίον, ὅτι τὰ ἐν γενέσει πάντα διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀσθένειαν οὐχ οἷά τέ ἐστιν ὑποστέγειν τὰ εἴδη ἐνδελεχῶς, οὐδὲ τὰς τοῦ ἐναντίου ἐπεισόδου ἀνέπαφα· ἀλλ᾽ ἡ θατέρου παρουσία ὥσπερ τινὰ ἄνεσιν προμηθεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ἐγκότου ἤδη ἐνεργείας. ταύτῃ γε δὴ καὶ τῇ ἀνάμερα ἑκατέρων ἐπαλλαγῇ σώζεσθαι καὶ τὸ ὑποκείμενον ἀφορμὰς λαμβάνει τὸ ἤδη κεκμηκὸς ἐπανάγοντος τοῦ ἐπιόντος τῇ τῶν ἐναντίων καταδοχῇ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. manu, ut videtur, Rhoſi Cretenſis exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΟΓΟΙ.

DECLAMATIONES INCERTI AVCTORIS.

Titulum corrige.

Libanii Declamationes aliquot, & Epiſtolae; & alia grammatica incerti auctoris.

COD. XLVII. I. pag. 1. PRima Declamatio eſt *Moroſus ſe deferens.* Habes in Cod. XXI. huius Plutei §. XVII.

II. pag. 8. *b. Neptuni Actio.* Ibid. §. XXX.

III. pag. 12. *Martis Apologia.* Ibid. §. XXXI.

IV. pag. 16. *Actio filii contra adulteros.* In Cod. XXIII. huius Plutei, §. XXI.

V. pag. 20. *b. Moroſus abdicans filium.* In dicto Cod. XXI. §. XXII.

VI. pag. 23. *b.* Τοῦ αὐτοῦ μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος. *Eiuſdem Lamentatio ſuper templum Apollinis Daphnaei.* In Tomo Orationum cit. edit. pag. 185.

VII. pag. 25. *Avarus filium pium abdicans.* In Cod. XXI. §. XVIII.

VIII. pag. 30. *Avarus ſtrenuum abdicans.* Ibid. §. v.

IX. pag. 36. *b. Paraſitus coena fraudatus ſeipſum deferens.* Ibid. §. XX.

Digitized by Google

X. pag. 40. *Libanii Epiſtolae*, ut ex numeris marginalibus adparet, *CCC.* (1) Prima anepigrapha inc. Α'ποτίμπομεν ὑμῖν Διάνιον. In editione Amſtelodam. quam alias citavimus, eſt CCCLXXVIII. & *Alcimo* inſcribitur. Vltima item anepigrapha inc. Α'λλ' ὅτε τὰ πρῶτα κακῶς. In edit. *Iphicrati* inſcribitur, & eſt CCLI. Deſinit imperfecte in verbis, ὅτι, ὦ ταῖ Τυλλιε . . . . quae incidunt ibid. p. 122. lin. 17. Huius Cod. XLVII. nec non XIX. huius Plutei Epiſtolas Libanii, Antonius Maria Salvinus, anno MDCXCV. deſcripſiſſe, ac Latine vertiſſe legitur in Praefatione cit. editionis, ubi hoc de eius Latina interpretatione iudicium profertur „ Interpretatio Latina, notulis interdum non indoctis inſtructa, ita comparata eſt, ut vir doctus verba potius verbis reddere, quam ſenſum clare exprimere voluiſſe videatur: nihilominus tamen vel ſic in locis obſcurioribus rectius perſpiciendis facem mihi (2) praetulit. „

XI. pag. 127. *Lexicon vetus Anonymi*. Inc. Α'γορὰ, τὸ πλῆθος. ϗ ὁ τόπος, ἐν ᾧ συναθροίζονται. Deſ. Πρόωρος μὲν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεκρός· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς ἢ γηράσας.

XII. pag. 152. Succedunt Grammatica quaedam ſine titulo, *de conſtructione nominum ac verborum*, in fine mutila propter pag. 154. corruptam, ac novo folio reſtauratam. Inc. Ι'στέον, ὡς οἱ Α'ττικοὶ ῥημάτων τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων, κ. λ. Deſinunt imperfecte in verbis, ἤγουν ἀπελογισάμην ϗ ἐν ἐμαυτῷ. . . ,

XIII. pag. 155. Alia eiuſdem generis ſatis multa, item ſine ullo auctoris nomine. Inc. Η'κω, τὸ ἔρχομαι, ϗ τὸ ἦλθον, ὃ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ι ἐγράφετο, ϗ τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἥκομαι· βάρβαρον γάρ. Deſ. πρεσβύτης δ' ἄχρι ἐτῶν πεντηκονταέξ· τὸ δ' ἐντεῦθεν γέρων λέγεται,

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. min. Saec. XIV. pluribus in locis recentiori manu ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 180.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Adde

Germani Patriarchae Conſtantinopolitani Liturgiae Graecae allegoricam expoſitionem, & Gregorii Corinthi Epiſcopi in Canones Dominicos enarrationem, & alia nonnulla.

COD. XLIIII. I. pag. 1. MVtilus initio Codex; nam Dictionarium incipit a vocibus:

Διφῶν, ζητῶν, ψηλαφῶν.
Δέμας, σῶμα.
Δέπας, ποτήριον, κ. λ.

Deſ.

Ω'ψισα, ἐχρόνισα,
Ωἶ, ᾧ τινι. Integrius habetur in Codice XLII. huius Plutei, §. I.

II. pag. 67. Adnectitur ſuperiori Lexico in eadem pag. indiculus aliorum nominum, item ordine alphabetico diſpoſitus. Inc.

Α'φεγγὴς, μὴ ἔχον φῶς.
Α'πεγράφης, ἠριθμήθης,

Deſ.

Γενάρχην, τὸν Α'δὰμ τοῦ γένους ἀρχηγόν.

Tum *nomina Archangelorum, & Apoſtolorum*, aliaeque dictiones Hebraeorum, cum ipſarum interpretatione. Sequuntur *nomina fluminum; diverſae animalium voces*; ac diſcrimina inter εἴδωλον, βρέτας, ξόανον, στήλη, εἰκὼν, ϗ ἀνδριάς. Subiiciuntur nonnulla *de Romanis dictionibus*; ac in fine *de menſuris, & ponderibus*; omnia tamen breviſſima.

III. pag. 69. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ι'εροσολύμων Ι'στορία μυσταγωγικὴ ἐκκλησιαστική. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Hieroſolymitani Hiſtoria Myſtagogica Eccleſiaſtica*, ſive Allegorica expoſitio rituum quorumdam Eccleſiae, ſive liturgiae Graecae. Inc. Ε'κκλησία ἐστὶ, ναὸς Θεοῦ, τέμενος ἅγιον, οἶκος προσευχῶν, κ. λ. Deſ. δεικνὺς, ὅτι κοινωνοὺς ἡμᾶς ἐποίει τοῦ θανάτου ϗ τῆς ἀναστάσεως. Haec in aliis Codicibus ad S. Baſilium, in aliis ad Athanaſium, vel ad Cyrillum Alexandrinum, vel ad Chryſoſtomum refertur; in Ms. Biblioth. Coislin. Iacobo fratri Domini tribuitur, quum tamen nullius iſtorum ſit; quare illam auctori ſuo ſancto Germano Patriarchae Conſtantinopolitano iuniori circa A. C. MCCLV. defuncto, reſtituit Fronto Ducaeus, atque ſub eius nomine Graece & Latine vulgavit in Auctario Biblioth. Patrum Pariſ. MDCXXIV. T. II. pag. 131. Finis tamen non concordat.

IV. pag. 72. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου τῆς μητροπόλεως Κορίνθου ἐξήγησις εἰς τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἑορτῶν τοῦ ὅλου χρόνου, τῶν τριῳδίων τε τῆς ἁγίας μεγάλης ἑβδομάδος, ἢ τῶν ἑορτῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Gregorii Archiepiſcopi Metropolis Corinthi Enarratio in Dominicos Canones ſanctorum feſtorum totius anni, triodiorum ſanctae maioris hebdomadae, & feſtorum ſanctiſſimae Deiparae.* Canones vero, quorum heic habetur interpretatio, ſunt:

Canon primus Coſmae monachi *in Exaltationem S. Crucis.*

Canon ſecundus pag. 84. Ioannis Damaſceni *in feſtum SS. Luminum.*

Canon tertius pag. 89. *b.* Coſmae monachi *in Occurſum Servatoris Noſtri Ieſu Chriſti.*

Canon quartus pag. 98. *b.* eiuſdem *in Annunciationem Deiparae.*

Canon quintus pag. 105. *b.* eiuſdem *in Dominicum Palmarum*; quem ſequuntur eiuſdem Triodia *in feriam II. III. & IV. magnae hebdomadae,*

Ca-

(1) Male Montfauc. in ſuo Catalogo Epiſtolas CCXCVII. numerat.

(2) Apographum enim Salvinianum aere ſuo redemit Ioc. Philippus Dorville, eiuſque uſum Ioanni Chriſtophoro Wolfio cit. editionis auctori conceſſit. Aliud earumdem Libanii Epiſtolarum Latine a Salvino redditarum volumen, ipſius manu exaratum & emendatum, in Marucellorum publica Bibliotheca inter eius Maſ. ſchedas adſervatur.

Canon ſextus pag. 119. item eiuſdem *in feriam quintam*, itemque Triodion *in Paraſceven*.

Canon ſeptimus pag. 128. *b. in ſanctum & magnum Sabbatum*, partim Marci monachi, partim Coſmae.

Canon octavus pag. 134. *b.* Ioannis Damaſceni *in Dominicam Paſchae*.

Canon nonus pag. 139. *b.* eiuſdem *in Dominicam, quae Antipaſchae dicitur* (ſc. in Albis.)

Canon decimus pag. 145. Coſmae monachi *in Dominicam Pentecoſtes*.

Canon undecimus pag. 149. *b.* Ioannis Damaſceni *in eamdem Dominicam Pentecoſtes*.

Canon duodecimus pag. 156. Coſmae monachi *in Transfigurationem Domini*.

Canon decimus tertius pag. 163. eiuſdem *in Dormitionem Deiparae*. De hoc Gregorii Opere fuſius agit Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Graec. Fabric. pag. 801. ſeqq. ubi ſingulorum Canonum refert titulos, & expoſitionum initia; quae ferme cum noſtro Codice concordant, ſerie tantummodo Canonum excepta; in hac enim videtur potius Palatino Codici CCCLV. de quo ibidem ſub finem pag. 804. accedere.

Subiiciuntur in fine quaedam hiſtorica diverſa manu, in quibus *de Apoſtolis, Deipara*, ac praecipue *Ioanne Theologo* agitur. Tum SS. Apoſtolorum Canon LXXXV. *de veris ac germanis S. Scripturae libris*, cum ſua interpretatione. Tandem *in XII. Apoſtolos* verſus iambici ſex, & alia nonnulla non magni quidem momenti, quae tamen ob poſtremae paginae evanidum characterem perlegi minime poſſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. mutilus in principio, ac madore ita corruptus, in margine praeſertim interiori, ut nonnulla prorſus corroſa perierint, plurima vero in dies evaneſcant. Conſtat foliis 172.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM INCERTI AVCTORIS.

Et alia aliorum auctorum grammatica, & rhetorica Opuſcula.

COD. II. I. pag. 1. ΠΕρὶ παθῶν λέξεων. *De adfectionibus dictionum*, brevis Tractatus Anonymi. Inc. Πάθη μὲν ὖν ἐν ταῖς λέξεσι γίνονται, κ. λ. Deſ. τοσαῦτα ϰ̀ περὶ τῶν διαλέκτων ἔχεις εἰδέναι.

II. pag. 4. *Collectio nominum Atticorum ex Technologia Imaginum Philoſtrati, quam edidit Manuel Moſchopulus, & ex libris Poëtarum, &c.* Eadem eſt cum illa Codicis VI. Plut. LVI. §. I. quam vide. In fine legitur ſubſcriptio: Ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ η'. ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἰνδ. ιδ'. ἔτους ,ϛϡνζ'. *Menſe Septembri VIII. die Dominica in Nativitate SS. Deiparae, indict. XIV. anno* 6957. (Chriſti MCCCCIL.) Haec tamen ſubſcriptio eruta a nobis fuit ex nonnullis litterarum veſtigiis adhuc ex litura ſuperſtitibus.

III. pag. 58. Γραμματικὴ τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου. συνετέθη δὲ κατὰ στοιχεῖον. *Grammatica ſapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Thomae Magiſtri; digeſta vero eſt ſecundum ordinem litterarum*. Inc. Αἰχμάλωτον ποιῶ, κ. λ. Deſ. τὴν αὐ δύναμιν ἔχοντες. Eadem cum illa Codicis XVII. huius Plut. §. I. ubi titulum habet diverſum.

IV. pag. 147. Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ ὀνομάτων. *Manuelis Moſchopuli de Nominibus* brevis Tractatus, ſeu potius fragmentum. Inc. Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν δηλοῦσι τάξεις. Deſ. ὡς τύπτω ἔχων τὴν διὰ τοῦ ωτορος ϰ̀ ωτατος. Habes editum Graece Opus integrum Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. in 8. In editione, quam habemus prae manibus, notulae quaedam ſunt manu Antonii Mariae Salvini in margine appoſitae.

V. pag. 154. Ἐπιμερισμοὶ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ. *Epimeriſmata D. Georgii Lecapeni*, ſeu *de Artificio Grammatica* Opus idem cum illo, quod habes ſupra in Codice VIII. huius Plutei.

VI. pag. 194. *b.* Τρύφωνος περὶ παθῶν λέξεων. *Tryphonis de dictionum paſſionibus, ſive figuris* ἀποσπασμάτιον, in quo adfectionum XXVI. nomina primum, deinde exempla adferuntur. Prima eſt Πρόθεσις; ultima Συναλοιφή. Graece & Latine exſtat ad calcem Grammaticae Graecae Alexandri Scoti Lugd. MDCXIV. 8. pag. 954.

VII. pag. 195. *Anonymi Schedia duodecim in totidem, qui feruntur Herculis labores*, cum ſuis exercitationibus in ea Grammaticis, ac ſcholiis interlinearibus. Primum ſchedion inc. Ἐξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλέα τὸν τῆς Ἥρας ζηλότυπον· εἰς δὲ τὸν Πυθῶνα μολῶν, ὅπως ἀνανήψοι τῆς μελαγχολίας, κ. λ. Grammatica exercitatio inc. Ἐξέμηνεν, ἀντὶ τοῦ μανῆναι ἐποίησεν, δίφθογγον τὸ μη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μήνω, τὸ παράφρων εἰμί· ὅπερ ἐστὶν ἄχρηστον. ἔμεινε δὲ, ἀντὶ τοῦ προσεκαρτέρησεν, δίφθογγον τὸ μει, ϰ̀ ἔστι τὸ θέμα μένω, τὸ ὑπομένω. Πυθὼν, τὸ Ἀπολλώνιον μαντεῖον· καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πύθω, τὸ ἐρωτῶ, κ. λ. Vltimum Schedion deſ. καὶ δείξας, πάλιν εἰς ᾅδου κεκόμικεν. Exercitatio vero deſ. τὰ γὰρ διδασκόμενα, κεκρυμμένα πρὸ τοῦ διδαχθῆναι εἰσί. Εὔμολπος.... Imperfecta eſt. Haec ſchedia ſuper duodecim Herculis labores, quos dicunt, habentur etiam infra in Codice XIII. Plut. LXXIV. §. XIII. edita autem ſunt inter Excerpta rhetorum ac ſophiſtarum Leonis Allatii p. 321. ſeqq.

VIII. pag. 207. *b.* Occurrit iterum idem *Domini Georgii Lecapeni de Grammatica Opus*, ut ſupra §. V. ſed mutilum; deſinit enim in verbis: οἷον ἀναιρεῖται στέφανον, ϰ̀ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βιβλίον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diverſis manibus exaratus. Conſtat foliis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

DICTIONARIVM INCERTI AVCTORIS.

Adde

Excerpta quaedam ex Epiphanio & Severiano; tum Leonis Sapientis, & Charitonymi Hermonymi Opuſcula quaedam, & alia plurima Anonymi.

COD. L. I. pag. 1. PRimum Lexicon, quod in hoc occurrit Volumine, & quidem ſecundum litterarum ordinem digeſtum, hoc titulo inſtructum eſt: Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων, παλαιᾶς τε φημὶ γραφῆς ϗ τῆς νέας. *Collectio dictionum concinnata ex diverſis libris, veteris inquam ac novae Scripturae.* Inc. Α᾽ ἄ, παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐπίῤῥημα μετ᾽ ἐκπλήξεως ϗ παρακελεύσεως. Α᾽, ἄ, τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε, κ. λ. Deſ.

Ὠ᾽ψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα.

Ὠ᾽ψίσθη, ἐβράδυνεν.

Ὦ, θαυμαστικὴ φωνή.

Ὧι ᾧ τινι, ᾧ αὐτῷ.

II. pag. 453. *Variae interpretationes dictionum*, ex libris ſacrae Scripturae excerptarum, nimirum ex *Actibus Apoſtolorum, CL. Pſalmis, Canticis, Octateucho, Iobo, Proverbiis, Prophetis, & Evangeliis.*

III. pag. 475. *Interpretationes vocum Hebraicarum*, ſecundum ordinem litterarum. Inc.

Α᾽δὰμ, γήϊνος, ἢ πυῤῥὰ γῆ.

Α᾽λληλούϊα, ὁ Θεὸς παρέστιν, ὑμνήσατο.

Deſ.

Φάρες, διαιρεῖται.

Φὶτ, στόμα.

Φὶς, στόμα πυρὸς.

IV. pag. 479. *Hymni Eccleſiaſtici, tractus, ac troparia cum interpretatione litterali*, ita ut una paginarum columna metricas Odarum voces, altera ipſarum proſaicam verſionem exhibeat. Canon primus, auctore Ioanne Damaſceno, *in Nativitatem Domini*, mutilus eſt in principio; quare ſpecimen damus ex pag. 482. ubi incipit Ἕτερος κανὼν τῶν Φώτων, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς δι᾽ ἡρωελεγείων, τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. *Alius Canon Luminum, cuius acroſtichis verſibus heroicis & elegis, eiuſdem Ioannis Damaſceni.* Inc.

Σήμερον ἀχράντοιο,	τοῦ ἀμιάντου.
Βαλὼν,	τρώσας.
Θεοφεγγεῖ,	τῷ θεόθεν λάμποντι,
Πυρτῷ,	πυρί.
Πνεύματος,	τοῦ πνεύματος.
Ἐνθάπτει νάμασιν,	ἐν τοῖς ὕδασιν.
Ἀ᾽μπλακίην,	τὴν ἁμαρτίαν, κ. λ.

Sequitur alter Canon ſine titulo, ſed videtur *in Pentecoſten*.

V. pag. 494. Sequuntur alii duo Canones cum Anonymi interpretatione a ſuperiori valde diverſa: nam & longior eſt, & ſingulis Canonum ſubiecta ſectionibus. Primus eſt *in Exultationem Crucis*, alter *in Occurſum Domini*, auctore Magno Coſma. Expoſitio primi, cuius acroſtichis eſt, Σταυρῷ πεποιθὼς ὕμνον ἐξερεύγομαι, inc. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς ἐπ᾽ εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, κ. λ. Secundi vero, qui acroſtichidem habet, Χριστὸν γεγηθὼς πρέσβυς ἀγκαλίζεται, inc. Πᾶς μὲν γέρων καὶ ταῦτα ὑπέργηρος, κἂν ϗ τὸ κυφότερον, κ. λ.

VI. pag. 518. Ἐπιτομὴ τῶν ἐξηγήσεων τῶν εἰς τὰ τριῴδια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, ϗ λοιπὰς διαφόρους δεσποτικῶν ἑορτῶν κανόνας συγγραφεισῶν, γεγονυῖα παρὰ τοῦ πρωτονοταρίου. *Epitome Enarrationum in Triodia magnae hebdomadae, ac reliquos diverſos dominicorum feſtorum Canones conſcriptarum, a Protonotario compoſita.* Prologus inc. Καὶ ἐν πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις θείοις κανόσι, κ. λ. Epitome interpretationis in Canonem Dominicae Palmarum, cuius acroſtichis eſt, Ὡσαννὰ Χριστὸς εὐλογημένος Θεὸς, inc. Τοῦ εὐαγγελιστοῦ φάσκοντος, ὅτι οἱ προάγοντες δὲ ϗ οἱ ἀκολουθοῦντες, κ. λ. Poſt Triodion ſanctae Paraſceves, ſequitur *Canon Magni Coſmae in Deiparae Dormitionem* item cum interpretatione, in fine vero pauca deſunt; deſinit enim in verbis, ἐ προσφθεγγόμενοι αὐτῇ ἐν φωνῇ λιγυρᾷ ϗ . . . . . quae pertinent ad ἑρμηνείαν nonae Odae, quum mutilus Codex ſit inter pag. 574 & 575.

VII. pag. 575. *Sententiae quaedam*, verſibus iambicis expreſſae, & iuxta alphabeti litteras diſpoſitae, ſed valde mutilae; prima enim eſt,

Ὑπὲρ σεαυτὸν τοὺς πέλας καλῶς θέλε.

quare deſunt verſus XIX. tot enim alphabeti litterae ab A uſque ad T incluſive numerantur.

VIII. pag. ead. *Aliae ſententiae*, verſibus item ſenariis XXIV. iuxta litterarum ordinem digeſtis expoſitae. Inc. Α᾽ρχὴν ἁπάντων, κ. λ. Alibi etiam inciderunt, & ſunt Gregorii Nazianzeni.

IX. pag. ead. *b.* Ὠιδάριον κατανυκτικὸν, ποίημα Λέοντος τοῦ σοφοῦ ϗ βασιλέως. *Canticum compunctionis: opus Leonis ſapientis & Imperatoris.* Inc.

Α᾽ρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρῳ.

Deſ.

Ο᾽ δὲ λυμήτωρ τὴν καῦσιν ὡς ἄχυρον ἀπειλεῖ με.

Sunt verſus nonagintaquatuor, triſtichis ſtrophis diſtincti, quarum ſingulae ab Alphabeti litteris incipiunt. Notandum tamen, quod litterae Δ, Θ, Ν, Π, & Υ, duarum ſingulae ſtropharum initium faciunt; trium vero littera Ω, quarum tamen poſtrema tetraſticha eſt. Carmen hoc ex Cod. Bibl. Bavar. Latine verſum edidit Iac. Pontanus S. I. Ingolſtad. MDCIII. 4. Recuſum inde in Bibl. Patrum Pariſ. apud Aegidium Morellum MDCXLIV. Tom. XV. pag. 861. In noſtro tamen Codice ſex ſtrophas longius eſt hoc Canticum, quinque triſtichas, & unam tetraſticham.

X. pag. 577. *b.* Ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα. *Praecepta brevia ad ſanitatem tuendam*, verſibus iambicis XXV. comprehenſa. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις μάθε.

Deſ.

Μετὰ θεοῦ τούτοις γὰρ ἐκφύγεις νόσους.

XI.

XI. p. 578. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου, ὅτι ἑπτὰ ἔργα ἐποίησεν ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ εὐαγγελισμοῦ. *S. Epiphanii, quod ſeptem opera fecit Deus die Annunciationis*, Excerptum. Primum opus: Χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον. Septimum eſt: Ἡ ἀνάστασις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

XII. p. ead. *b.* Ὀνόματα ἀνέμων. *Ventorum nomina*. Inc. Ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς ἀνατολῆς ἀπηλιώτης. Deſ. Εὔρου δὲ καὶ Νότου Εὐρόνοτος ὁ Φοινίκιας. Adamantius Sophiſta ſcripſit de ventis.

XIII. pag. ead. *Ratio breviſſima inveniendi Paſchatis*.

XIV. pag. 579. *Excerptum e Severiano circa mundi creationem, & alia Theologica: praeterea de XXII. litteris Hebraeorum Moyſi traditis a Deo in monte Sina; de XII. magnis montibus; de menſibus apud Iudaeos, Macedones, & Aegyptios; de aſſe, ſive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus eſt D. N. I. C.* In fine verſus politici octo varias ſententias continentes.

XV. pag. 584. *Anonymi Excerptum Grammaticale*. Inc. Γραμματική ἐστιν ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν, κ. λ. Deſ. καὶ οὕτω λέγεσθαι καὶ εἶναι γραμματικόν. In fine haec legitur ſubſcriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν δελτάριον ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἔτει ͵αφιε΄. ἡμέρᾳ ιβ΄ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς, ἰνδ. γ΄. *Abſolutus eſt praeſens libellus anno a Chriſti Nativitate MDXV. die XII. menſis Octobris, indict. III.*

XVI. pag. 587. *Nomina Civitatum Graecarum vetera, & nova*.

XVII. pag. 588. Χαριτωνύμου Ἑρμωνύμου ἐπικήδειος τῇ ἀοιδίμῳ βασιλίδι τοῦ θειοτάτου ἡμῶν ἡγεμόνος κυρίου Θωμᾶ δεσπότου Παλαιολόγου τοῦ Πορφυρογεννήτου, κυρίᾳ Ἐκατερίνῃ Παλαιολογίνῃ. *Charitonymi Hermonymi Oratio funebris in honorem celebris Imperatricis, uxoris diviniſſimi noſtri Imperatoris D. Thomae deſpotae Palaeologi Porphyrogeniti Dominae Catharinae Palaeologinae*. Inc. Φεῦ, ὦ Ῥωμαίων οἱ περιλειπόμενοι, ὅτι τοσούτους μὲν δεινοῖς. κ. λ. Deſ. τὰς ἀγαθὰς, φημὶ, τῶν Ῥωμαίων ἐλπίδας. Haec Oratio manu diverſa exarata eſt. Nihil tamen de hoc Charitonymo habet Fabricius in Biblioth. Graeca.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 591.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ.

LVCIANI OPERA VARIA.

COD. LI. I. pag. 1. CHaron, *ſive Contemplantes*.

II. p. 8. *Dialogi Mortuorum XXX.* qui hunc inter editos ordinem obtinent, nimirum I. XXII. II. XXI. XVIII. XX. XVII. XXVI. XXVIII. III. XVI. XIV. XIII. VI. VII. IX. XI. XXVII. XII. XV. XIX. XXIII. XXIV. IV. V. VIII. X. XXV. XXIX. XXX.

III. pag. 33. *Deorum Dialogi XXVI.* qui paene omnes quoad ordinem cum illis Codicis XXVIII. huius Plutei concordant.

IV. pag. 54. *Marini Dialogi XV.* quorum eadem cum editis ſeries eſt.

V. pag. 63. *Meretricii Dialogi XV.* Idem cum editis ordo, duobus poſtremis exceptis, qui inter V. & VI. inſeruntur in Codice.

VI. pag. 80. *b. Iudicium Vocalium*.

VII. pag. 83. *Muſcae Encomium*.

VIII. pag. 86. *De ſomnio, ſeu Vita Luciani*.

IX. pag. 90. *Nigrinus, ſeu de Moribus Philoſophorum*.

X. p. 98. *b. De non temere credendo calumniis*.

XI. pag. 106. *De Domo*.

XII. pag. 112. *Pro lapſu inter ſalutandum*.

XIII. pag. 116. *Hermotimus, ſeu de ſectis*.

XIV. pag. 144. *Pſeudoſophiſta, ſeu Soloeciſta*.

XV. pag. 147. *b. Vitarum Auctiones*.

XVI. pag. 155. *Reviviſcentes, ſeu Piſcator*.

XVII. p. 169. *Bis accuſatus, ſeu Tribunalia*.

XVIII. pag. 181. *De Sacrificiis*.

XIX. pag. 185. *Anacharſis, ſeu de Exercitationibus*. Subiiciuntur huic Dialogo, primum pag. 198. *b. Anacharſidis Epiſtolae ad diverſos IX.* deinde pag. 201. *b.* unica *Abaridis ad Phalaridem*, & altera *Pythagorae ad Hieronem*; tum pag. 202. *Phalaridis ad diverſos Epiſtolae XXX.* quae quidem omnia habentur etiam in Codice I. huius Plutei a p. 251. *b.* ad p. 258. cum quo penitus hic Codex concordat, duabus, aut tribus Phalaridis Epiſtolis exceptis, quae varie ſunt diſpoſitae.

XX. pag. 210. *De Luctu*.

XXI. pag. 213. *b. Rhetorum Praeceptor*.

XXII. pag. 220. *De Aſtrologia*.

XXIII. pag. 224. *b. Pamphilus Eunuchus*.

XXIV. pag. 227. *Amores*.

XXV. pag. 245. *Menippus, ſeu Decretum mortuorum conſultum*.

XXVI. p. 252. *b. Convivium, ſeu Lapithae*.

XXVII. p. 264. *De mercede conductis*. Huius Dialogi, ut & ipſius Codicis, tres poſtremae paginae, manu recentiori ſunt ſuppletae. Scholia identidem occurrunt, eaque ab eadem quae Codicem exſcripſit, vetuſta manu exarata; ex quibus unicum adferre libuit ex pag. 184. *b.* ubi ſub finem Sermonis *de Sacrificiis*, haec ad marginem Scholiaſtes de Api adnotavit: Ὁ Ἆπις ἐν ταῖς ἀγέλαις τῶν Αἰγυπτίων εὑρίσκεται βοῦς ὢν καὶ ἔχων τινὰ ἴδια σημεῖα. τοῦτο κοινὸν σωτηρίας ἐνομίζετο σύμβολον. Ὁ Νῖσος βασιλεὺς ὢν εἶχε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μίαν τρίχα πορφύραν, ἧς ἀποτμηθείσης ἀνάγκη ἦν ἀπολέσθαι τὴν πόλιν, ἧς ἐβασίλευσεν (1).

Codex Graecus membran. Ms. in 4. Saec. XI. Conſtat foliis 278.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

LYSIAE ORATIONES.

Quibus adde etiam

Gorgiae, Alcidamantis, Antiſthenis, & Demadis Declamationes.

I. pag. 1. EAdem continet hoc Volumen cum illis, quae habebantur in Codice IV. huius Plutei, eodemque ordine diſpo- COD. LII.

(1) Huius Codicis notitiam exhibens in ſuo Catalogo Montfauc. falſus eſt, dum ait: *Luciani Dialogi XXXVI. quorum primus Charon, ſive Epiſcopuntes, ult. Convivium, ſeu Lapithae*, ut ex recenſione noſtra ſatis patet.

Digitized by Google

poſita. In hoc tamen Lyſiae Orationibus praecedit eius Vita cum hoc titulo: Λυσίου βίος γραφεὶς παρὰ Πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἐγράφη παρὰ Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασέως. *Lyſiae Vita a Plutarcho conſcripta: alii vero contra adfirmant, quod ſcripta ſit a Dionyſio Halicarnaſſeo*. Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλου, Συρακουσίου μὲν ἦν γονέων. Deſ. τὸν αὐτὸν τρόπον διαλεχθῶμεν.

II. p. 21. Incipiunt Lyſiae Orationes, ut in dicto Codice IV. In quibus alter ab altero differt, haec ſunt: Lacuna Orationis II. (in edit. ibi cit. XXXI.) exſtat inter verba ἐνόμιζον γὰρ, ibid. pag. 500 verſ. 11. & verba τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας, κ. λ. ibid. p. 502. verſ. 12. & eſt item unius paginae cum dimidio. Oratio VI. (in edit. V.) titulo carens & initio, incipit a verbis . . . . που ἐκ τοῦ βόθρου τοῦ ἱεροῦ, κ. λ. Quae vero paullo ante finem habebatur in illo trium paginarum lacuna inter verba ἀνταποδοὺς, & Ἀθηναῖοι, heic nulla eſt. Orationes XIV. & XV. (in edit. XIII. & XIV.) carent titulo. Inter Orationes XXV. & XXVI. nullum vacuum ſpatium relictum, quo illius in fine, & huius in principio defectus deſignetur; ſed utrumque fragmentum ita coniungitur in eadem linea, ac ſi unica tantum eſſet Oratio, hoc pacto: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπὸ ἀλλ' ἡγούμενος ἀκριβῆ, κ. λ. Ad calcem Orationum Lyſiae ita ſe ſubſcripſit amanuenſis:

Τούσδε λόγους Λυσίου Φλωρεντίδι γράψ' ἐνὶ γαίῃ
Μάρκος Ἰωάννου Κρὴς τὸ γένος τελέθων.

Hos Lyſiae ſermones Florentina ſcripſit in urbe
Marcus Ioannis filius (1), *Cretenſis genere*.

III. pag. 166. *Gorgiae Encomium Helenae*; *Alcidamantis de Sophiſtis, & Vlyſſes*; *Antiſthenis Aiax, & Vlyſſes*; ac tandem *Demadis pro Duodecennio*, quae omnia vide in dicto Codice IV. Notandum, ea quae in hoc uno continentur volumine, perperam in duo fuiſſe a Montfauconio diſtincta; quum Lyſiae Orationes Codici LII. reliqua vero Codici LIII. tribuerit: quinquageſimus enim tertius ille eſt, qui D. Ignatii Martyris continet Epiſtolas, Oxonii editas anno MDCCVIII. in 8. ut mox videbimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 185.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ἹΓΝΑΤΙΟΥ Μ. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

D. IGNATII M. EPISTOLAE.

COD. LIII. S. *Martyris Ignatii Antiochenſis Epiſcopi Epiſtolae ſeptem genuinae: quas nimirum collegit S. Polycarpus, ſuaeque ad Philippenſes Epiſtolae ſubiecit. Oxonii e theatro Sheldoniano An. Dom. MDCCVIII.* 8.

Huic nitidiſſimae editioni, quae ad optimum huius Plutei exemplar expreſſa fuit, ſequens Editoris praemittitur Epiſtola, manu exarata:

Praeſtantiſſimo Viro Antonio Mariae Salvino S. Vir Eximie.

Quum celeberrimas haſce S. Ignatii Epiſtolas edere ſtatuiſſem, volui, ut quam caſtigatiſſimae prodirent. Id vero ut efficere poſſem, Tuis in hac parte ſuppetiis apprime debeo. Quid in iis recenſendis noſtra praeſtiterit diligentia, ex hoc, quod ad Te mitto ſpecimine pernoſces, utinam idem probaturus. Qui apud noſtrates benigne ſatis excipitur, in Tua, & in Florentina Bibliotheca ambitioſe ſibi ſedem expetit hic libellus. Neque interim leve nimis habeatur noſtrum hoc munus; ideo enim ſuum ſibi arrogat pretium, quoniam primum a Te profectum eſt. Tibi

Aed. Chr. Oxon. Cal. Ian. A. D. 170$\frac{8}{9}$.

Omni obſequio addictiſſ.
Carolus Aldrich.

In Epiſtola vero *ad Lectorem benevolum* haec habentur: *Nemini obſcurum eſſe arbitror, quam feliciter illuſtris Vſſerius conclamatas S. Ignatii genuinas Epiſtolas ab interitu revocarit: idemque Iſaaco Voſſio in Italiam proficiſcenti auctor fuerit, ut eaſdem Graecas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem Epiſtolarum Latinam verſionem ſumma fide ab optimo Praeſule fuiſſe expreſſam nemo umquam dubitavit. In Graeco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, ſunt qui doctiſſimi Voſſii diligentiam requirant. Accedit, quod Epiſtolae e genuinis ſeptimae, quae eſt ad Romanos, exemplar Graecum, quum exſtarent ceterae omnes, nondum eſſet repertum. Felicitatis noſtrae eſt, ut utrique huic incommodo poſſimus occurrere. Quum enim doctiſſimus Ruinartus Graecam ad Romanos Epiſtolam in Codice Colbertino repertam plaudente Eccleſia publicaſſet, Codicis Medicei accuratiſſimum exemplar ad nos tranſmiſit Illuſtris D. D. Newtonus Sereniſſimae noſtrae Reginae ad Celſiſſimum Etruriae Principem ablegatus. Interceſſerat enim ei amicitia cum doctiſſimo & integerrimo Viro Antonio Maria Salvino, Graecas litteras Florentiae profitente, a quo haud aegre impetravit, ut ipſiſſimum Codicem Mediceum, ſua manu totum, vir tantus, exſcriberet. In hac itaque editione, quae iubente Rev. D. D. Henrico Aldrich, Aedis Chriſti Decano, Patruoque meo in primis colendo, ſuſcepta eſt & abſoluta, Ms. tam inſigni manu exaratum praelo etiam ſuis characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in textu, ſi ſpiritus excipias, qui ſub his ſignis* (ㅓ) (ㅏ) *dignoſcuntur, iota vel minimum immutavi. Notas in margine, quas in Ms. repperi, quum non conſtaret, an Salvini eſſent coniecturae, an ad ipſum Ms. pertinerent*, Salv. *diſcriminis cauſſa appoſui &c.*

Cod. Graec. & Lat. chartac. typis excuſus in 8. maiori. Conſtat pag. 135.

BI-

(1) Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 103. ita de hoc ait: *Marcus Ioannis filius Cretenſis ſcripſit Lyſiae Orationes XV. Saeculo, nunc in Bibliotheca Laurentiana*.

FINIS PLVTEI LVII.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LVIII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX. EDITOS IV.

CODEX I.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

IVLIVS POLLVX.

I. p. 1. IVlii *Pollucis Onomaſticum Libris X.* Praecedit primo Auctoris ad Commodum Caeſarem Epiſtola, ut in edit. Graec. Lat. Amſtelod. Anni MDCCVI. fol. Tom. I. pag. 1. Tum omiſſo Capitum Indice, incipit *Liber I.* Θεοὶ ϗ θεοὶ ϗ δαίμονες. Huius vero Libri magnam partem, nimirum a verbis, ὀμφαλὸς, ϗ μεσομφάλιον (cit. Tom. pag. 90. v. 14.) uſque ad finem, quum bibliopegi incuria inferius male fuiſſet poſita, recentior Graecus deeſſe omnino arbitratus, iterum heic ſuo loco exſcripſit. Pag. 28. propter Codicem, uti diximus, male compactum, occurrit *Liber VI.* cui nulla praecedit Epiſtola, ſed tantum Index Capitum. Pag. 37. *Liber VII.* Epiſtola, & Indice Capitum deſtitutus. Pag. 43. *b. Liber VIII.* item utroque carens. Pag. 51. *b. Liber IX.* cui nulla neque Epiſtola, neque Index. Pag. 58. *b. Liber X.* cum Indice Capitum, & Epiſtola ad Commodum Caeſarem. Mutilus tamen eſt in fine; deſinit enim in verbis, δύο τῶν πρὸς τῇ ῥάχει φλεβῶν ἢ . . . . . quae incidunt in edit. cit. Tom. II. pag. 1322. verſ. 2. Pag. 68. heic occurrit pars illa Libri I. quam mox diximus a novo ſcriptore, qui tranſpoſitionem non animadverterat, fuiſſe ſuppletam, non tamen tota; incipit enim a verbis: τὰ δ' ἐναντία, ἥμερος, πρῷοι, κ. λ. quae reperies edit. cit. Tom. I. pag. 102. verſ. 11. quae adhuc deſiderantur, habes inferius in poſtremis duabus Codicis paginis. Pag. 75. *Liber II.* cui praecedit Capitum index breviſſimus, nulla Epiſtola. Pag. 90. *b. Liber III.* cui Epiſtola praeit, ſine ullo Indice. Pag. 97. *Liber IV.* cum Indice, & Epiſtola, ut in edit. Pag. 106. *Liber V.* cum ſolo Indice. Mutilus eſt hic etiam in fine; deſinit enim in verbis, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών . . . . . . (cit. Tom. pag. 516. verſ. 22.) Pag. 112. heic tandem occurrunt reliqua ad Librum I. pertinentia, quae incipiunt a verbis, ὀμφαλὸς ϗ μεσομφάλιον, κ. λ. (ibid. pag. 90. v. 14.) uſque ad τὰ δὲ πράγματα, πόνος. (ibid. p. 105. verſ. 11.)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis 113.

ΙΩΣΗΦ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPH RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Ac praeterea

Theodori Laſcaris, Procli, Galeni, Ariſtotelis, ac Libanii Opera varia.

I. pag. 1. IΑτροῦ Ἰωσὴφ Πινάρου Ῥακενδύτου. *Medici Ioſephi Pinari Rhacendytae* (1) Epitome Rhetorica. Praecedit Praefatio, cuius initium: Ἐμοὶ δ' ἄρα ϗ λίαν ἐπέραστος ἔδοξεν ὁ κατὰ θεωρίαν βίος ϗ ἀπαθής. Finis: ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Θεῷ δὲ τῷ ἐν μονάδι φύσεως ϗ τριάδι ὑποστάσεων ὑμνουμένῳ, ϗ προσκυνουμένῳ δόξα, τιμή, προσκύνησις, νῦν, κ. λ. Tum pag. 2. Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἰαμβικοὶ περιέχοντες ἐν ἐπιτομῇ τὴν ἅπασαν ὑπόθεσιν ϗ δύναμιν τῶν ἐγκειμένων τῇδε τῇ βίβλῳ εὐσυντάκτων μαθημάτων. *Eiuſdem verſus iambici* (CXL.) *complectentes in compendio totum argumentum ac vim eorum, quae in hoc libro bene diſpoſitorum praeceptorum continentur.* Inc. Cod. B.

Ὁρᾷς θεατὰ βίβλον ηὐτολεσμένην.

Deſ.

Μετὰ πόνου πλείστου με συντεταχότος.

Se-

(1) Fuit hic Ioſephus Rhacendyta Actuarii, & Apocauchi, qui apud Ioannem Cantacuzenum in gratia fuit, praeceptor, cuius Epitome Rhetorica manuſcripta exſtat quoque in Bibliotheca Vindobonenſi, teſte Neſſelio IV. p. 40. §. LXX. Vid. & Lambecium VI pag. 112. Io. Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 778 & Fabric. B G. Vol. XII p 639 Editam non eſſe hanc Rhacendytae Rhetoricam teſtatur Hoſtenius in ſchedis Mss.

Sequuntur pag. 3. Ἰωάννου Νομικοῦ τοῦ Βοτανιάτου τοῦ ἀπὸ Κρήτης πρὸς Ἰσίδωρον διάκονον ϗ ταβουλάριον τὸν Χιώτην στίχοι ἑκατὸν, τὸ ἰαμβικὸν διασαφοῦντες μέτρον. *Ioannis Nomici Botaniatae Cretenſis ad Iſidorum Diaconum & Tabularium Chiotam verſus centum, iambicum declarantes metrum*. Inc.

Ἡ τῶν ποδισμῶν τῶν ἰάμβων αἰτία.

Deſ.

Τῷ παντελείῳ τυγχάνων μόνης λόγῳ.

Exſtant Mss. etiam in Bibl. Regis Galliae, teſte Fabricio Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 63.

Pag. ead. *b. verſus iambici X. in Salutationem Deiparae*. Inc.

Ὦ χαῖρε σεμνή· τοῦτο γάρ δή σοι πρέπον.

Ibid. *verſus heroici IV. in idem argumentum*. Inc.

Ἄγγελος αἰγλήεις Γαβριὴλ ἐξ Οὐλύμποιο.

Ibid. *in eiuſdem Dormitionem tetraſtichon*. Inc.

Μηδεὶς πτοιείσθω κοσμοσώτειρα κόρην.

Tum alii verſiculi *in Crucifixionem, Sepulturam, ac Baptiſmum D. N. I. C.* atque in *SS. Demetrium, Neſtorem, & Nicolaum*. Tandem pag. 4. occurrit Σύνοψις τῆς Ῥητορικῆς. *Compendium Rhetoricae*. Inc. Ἀπὸ προοιμιάσεως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων ϗ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Deſ. ἀντίθεσις, οἷον Διόνυσος, Διόνισος. In fine adſcripti ſunt verſiculi duo in laudem fortaſſe auctoris; quos tamen utpote evanidos legere minime licuit. Notandum, dimidium ferme huius Tractatus, propter Codicem male compactum, io fine Codicis requirendum.

II. pag. 23. *Theodori Laſcaris de Phyſica communicatione Libri VI.* Concordant cum illis Codicis XI. Plut. LV. ſupra p. 274.

III. pag. 47. Ἐκ τῶν τοῦ φιλοσόφου Πρόκλου σχολίων εἰς τὸν Κράτυλον Πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι. *Ex Scholiis Procli philoſophi in Cratylum Platonis utilia Excerpta* Capitibus CLXXXVI. Inc. Ὁ σκοπὸς τοῦ Κρατύλου τὴν ἐν ἐσχάτοις ἐπιδεῖξαι τῶν ψυχῶν γόνιμον ἐνέργειαν. Deſ. τὸν δὲ λόγον τὸν ἀπὸ τοῦ προϊόντα φρουρεῖν. Exſtant Mss. in Barberina, & aliis Italiae Bibliothecis &c.

IV. pag. 78. Γαληνοῦ περὶ φιλοσόφων ἱστορίας. *Galeni de Philoſophorum Hiſtoria* Liber. Inc. Τῶν ἐξ ἀρχῆς φιλοσόφων φησάντων φυσιολογεῖν μόνον προελομένων. Deſinit in Cap. Περὶ γήρως, *De ſenectute*, cuius ultima verba ſunt: καὶ διὰ τοῦτο πολυχρόνια. Exſtat in eius Operum edit. Charteriana Pariſ. Gr. Lat. MDCLXXIX. fol. Tom. II. a pag. 21. ad pag. 58.

V. pag. 92. Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ παντὸς κόσμου, ϗ τοῦ δημιουργοῦ τούτου. *Ariſtotelis ad Alexandrum de univerſo mundo, & ipſius opifice*. Inc. Κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ, κ. λ. Deſ. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς μέτοχος εἴη. Operum Pariſ. edition. A. MDCXIX. fol. T. I. pag. 600. Deeſt tamen in Codice Praefatio ad Alexandrum Macedoniae Regem, incipitque a Capite ſecundo, cuius titulus eſt *De mundo ſuperiore, ſive caelo, & partibus eius, ac ſideribus.*

VI. p. 100. *Libanii Sophiſtae Progymnaſmata*, nimirum *Fabulae III. Narrationes III. Chriae III. Sententiae II. Deſtructio I. Aſſertiones II.* Omnia eodem ordine, quo habentur in edit. Morell. Pariſ. toties citata Tom. I. a pag. 1. ad pag. 38.

VII. pag. 107. *b. Eiuſdem Loci Communes V. contra Homicidam, contra Tyrannum, pro Tyrannicida, contra Proditorem, & contra Medicum veneficum*. Ibid. a pag. 38. ad pag. 65. ordine tamen diverſo.

VIII. pag. 113. *b. Eiuſdem Laudationes VIII.* nimirum *Diomedis, Bovis, Therſitae, Demoſthenis, Vlyſſis, Iuſtitiae, Agriculturae, & Achillis*. Ibid. a pag. 65. ad pag. 97. ordine diverſo.

IX. pag. 120. *Eiuſdem Vituperationes VIII.* eodem ordine, quo in edit. a pag. 97. ad pag. 123.

X. pag. 125. *Eiuſdem Comparationes V.* nimirum *Navigationis & Agriculturae; Ruris & urbis; Achillis & Diomedis; Aiacis & Achillis; Demoſthenis & Aeſchinis*. Ibid. a p. 123. ad pag. 138.

XI. pag. 128. *b. Eiuſdem Ethopoeiae XXV.* Ibid. a pag. 138. ad pag. 172. ordine tamen penitus diverſo.

XII. pag. 135. *Eiuſdem Deſcriptiones VII.* nimirum *Praelii pedeſtris, Picturae in Senatu, Curriculi heroum, alterius item tabulae in Senatu, Kalendarum, Ebrietatis, ac Veris*. Ibid. a p. 172. ad p. 183. ordine diverſo.

XIII. pag. 137. *Eiuſdem Propoſitum, an matrimonium contrahendum ſit*. Ibid. pag. 183. Horum Progymnaſmatum in Codice mira confuſio eſt, propter quaterniones praepoſtere collocatos. Nos tamen & recta paginarum numeratione, & monitis ſuis locis appoſitis, lectorem docemus, quo quaeque loco, ut lectio ſibi conſtet, requirenda ſint: quod non parum moleſtiae nobis attulit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 138.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

I. pag. 1. IVlii Pollucis Onomaſticon Libris X. cum praefationibus, ſive Epiſtolis ad Commodum Caeſarem, & Capitum tabulis, unicuique praefixis. Heic non multum immorabimur; recenſionem enim ſatis enucleatam dedimus ſupra in Cod. XXXII. Plut. XXVIII. cum quo noſter hic concordat, ſi ea quae ſequuntur, excipias. Liber I. caret Capitum Tabula. Liber V. deſinit in verbis: μετασκευαζόμενον, θορύβων μεστόν. (edit. cit. Tom. I. pag. 562. verſ. 12.) Liber VI. praeter Capitum Tabulam, habet etiam Epiſtolam ad Commodum Caeſarem, ut in edito. Incipit vero Liber: Ἐπεὶ δὲ οὐδὲ τῶν συμποτικῶν, κ. λ. Liber VIII. caret quidem COD. III.

Digitized by Google

dem Epiſtola, non tamen Indice Capitum, Libro IX. tum Index, tum Epiſtola praecedit. Liber tandem X. def. κιβωτὸν, λύχνον, μέλαν, μελανοδόχου καλάμη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis 139.

ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ Ι. ΡΗΤΟΡΩΝ.

HARPOCRATIONIS DE DICTIONIBVS X. RHETORVM.

Adde

Fragmenta quaedam legalia; ſententias Democratis, & aliorum; Symeonis Sethi ſynopſim Phyſicorum.

COD. IV. I. pag. 1. POſt titulum exteriori ſimilem, *Harpocrationis Lexicon* legitur, cuius initium & finis cum illo penitus concordat, quod innuimus in Cod. XIV. Plut. LV. §. II. ſupra pag. 277.

II pag. 72. Fragmenta quaedam legalia *de variis Conditionum ſpeciebus*, partim Graeca, partim Latina: tum legalium quarumdam vocum, ac phraſium explicationes verbis item qua Latinis, qua Graecis expreſſae. Haec autem omnia ex alio fortaſſe Codice in hunc perperam inſerta fuere; nam quum chartaceus ſit, haec in membrana diverſa manu ſunt exarata.

III. pag. 80. Γνῶμαι Δημοκράτυς. *Sententiae Democratis*. Inc. Γνωμέων μὲν τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν νόῳ, κ. λ. Vltima eſt Τίμιον ὀλίγη σοφίη ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην. Primus Graece & Latine ſententias haſce Democratis edidit Lucas Holſtenius una cum aliis aliorum philoſophorum ſimilitudinibus ac ſententiis, Romae MDCXXXVIII. in 12. ac Lugd. Batav. anno ſequenti, & alibi poſterius.

IV. pag. 81. *b*. Ἕτεραι γνῶμαι τῶν ἔξω σοφῶν. *Aliae ſententiae externorum ſapientum*. Prima metrica eſt:

Ἔλπις δ' ὡ σαθρὰ ἀιώσει φρένας, ἠΰτ' ὄνειρος.

Vltima:

Τί με ἀπεύδοντα βιάζεις;

V. pag. 50. Ἕτεραι γνῶμαι παραινετικαὶ ἀρχαίων σοφῶν. *Aliae ſententiae admonitoriae veterum ſapientum*. Prima eſt: Μὴ σοφίζου παρόντων σοφῶν, ὡκ αὐτὸς ὢν σοφὸς, ἵνα μὴ πταίσας καταδικασθῇς. Vltima: Θεὸν εἶναι πάντων ἔφορον πίστευε· ὅτω γὰρ ὐδέποτε κατεργάσῃ κακόν.

VI. pag. 92. *b*. Γνῶμαι σοφῶν κατ' ἐκλογὴν καὶ κατὰ στοιχεῖον. *Sententiae ſapientum ſelectae, iuxta ordinem alphabeti*. Prima eſt: Ἄριστα μαθήματα ἐν ἀνθρώποις, τὸ ἀπομαθεῖν τὰ κακά. Vltima: Ὥσπερ κόρακες παρεδρεύοντες ἐξορύσσυσι τὰς τῶν νεκρῶν ζώων ὀφθαλμὺς, ὅτως οἱ κόλακες τοῖς ἐπαίνοις τὺς λογισμὺς διαφθείρουσιν. Exſtant & in Biblioth. Caeſar. Neſſel. Catalog. Part. III. pag. 41. §. VIII.

VII. pag. 95. Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἔκ τε τῶ Δημοκρίτυ καὶ Ἐπικτήτυ καὶ ἑτέρων πολλῶν. *Sententiae ſelectae ex Democrito, & Epicteto, & aliis multis*. Prima eſt: Ἀνανεύσθω σοι ὁ περὶ θεῶ λόγος καθ' ἡμέραν μᾶλλον, ἢ τὰ σιτία. Vltima: Κρεῖττον ἐν ὀργῇ μακροθυμεῖν πρὸ τῶ κακῶς πρᾶξαι, ἢ εἰκῆ μεταμελεῖσθαι. Ibid. §. IX. Notandum, potiorem huius poſtremae ſententiarum Collectionis partem propter Codicem male compactum, in medio ſequentis Operis inſertam eſſe.

VIII. pag. 96. Σύνοψις καὶ ἀπάνθισμα φυσικῶν τε καὶ φιλοσόφων δογμάτων τῶ σοφωτάτου Συμεὼν Βέστυ τοῦ Σηθ. *Synopſis & delibatio phyſicorum, & philoſophicorum dogmatum ſapientiſſimi Symeonis Beſtae*, cognomento *Sethi*. Praecedit Prooemii loco Epiſtola ad Michaëlem Ducam Imperatorem, cuius initium: Ὁ μὲν σοφὸς Πλύταρχος, κ. λ. Integram vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 322. Opus eſt in quinque Libros diſtinctum, quorum ſinguli varia continent Capita. Horum argumenta, ſive titulos quum exhibeat Fabricius loc. cit. eos heic dare praetermittimus; iidem enim prorſus ſunt. Libri primi initium: Περὶ τοῦ σφαιροειδῦς σχήματος τῆς γῆς πολλαὶ ἀποδείξεις εἰσί. Vltimi finis: καὶ ἀ περὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἴελεῖσθαι. Sintne vero iſta totius Operis poſtrema, non liquet; multis enim lacunis altima ſcatet pagina. Notandum, in illis paginarum ſpatiis, quae inter ſcribendum vacua relicta ſunt, recentiſſimam manum, neque indoctam, diverſa auctorum fragmenta breviſſima, partim Latine, partim Graece conſcripſiſſe: in ſententiarum vero collectionibus, quas innuimus, fuiſſe plurimas ex iis in margine Latine redditas.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶ Ἁρμονίυ τοῦ Ἀθηναίυ. ἔχει φλα. ζ'. *Hic liber eſt Harmonii Athenienſis; emtus florenis VII.* Conſtat foliis ſcriptis 120.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

ISocratis Orationes XIII. cum argumentis, & Auctoris Vita in principio. Orationum ſeries ſequens eſt: COD. V.

I. pag. 3. *b*. eſt *Ad Demonicum de Officiis*.
II. pag. 9. *Ad Nicoclem de Regno*.
III. pag. 13. *Nicocles*, ſive *Conſilium*.
IV. pag. 19. *b*. *Panegyricus*.
V. pag. 39. *Helenae Laudatio*.
VI. pag. 46. *Evagoras*.
VII. pag. 55. *b*. *Buſiridis Laudatio*.
VIII. pag. 61. *Contra Sophiſtas*.
IX. pag. 64. *Plataeenſium exſulum ad Athenienſes Oratio*.
X. pag. 72. *Areopagitica Oratio*.
XI. pag. 80. *Philippus*.
XII. pag. 97. *De Pace*.
XIII. pag. 112. *Archidamus*. Titulos autem ſingularum Graecos, quemadmodum & ini-

tium,

tium, & finem heic exhibere praetermiſimus, in Codice XII. ſequenti, uberiorem ipſarum numerum continente, diligenter more noſtro omnia praeſtituri, editionis quoque paginarum numeris ibidem adiectis. Vitae interim, & argumentorum, quae in hoc habentur, ſpecimen proferamus. Illa igitur, quae eſt *ἀδέσποτος*, inc. *Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς, Ἡδυτοῦς μητρός. οὐχ ὅτι δὲ ἰδίαις χερσὶν εἰργάζετο, διὰ τοῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη*. Deſ. *καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἀθηναίου ῥήτορος*. Tum ſequuntur alia pauca, quibus vitae huius auctor viam ſibi ſternit ad Orationum hypotheſes exponendas, quarum haec ſunt initia:

Hypotheſis primae inc. *Γεννάδιός τις, ὡς ἔχει ὁ πολὺς λόγος*. Deſ. *ὅλος δὲ τοῦ λόγου οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ πράξεις*.

Secundae inc. *Ἤδη φθάσαντες εἰρήκαμεν τὴν αἰτίαν*. Deſ. *μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν*.

Tertiae nulla eſt.

Quartae inc. *Οὗτος ὁ λόγος ὅτε περὶ τῶν αὐτῶν ἐστιν*. Deſ. *ἀλλ' ὡς πρέπον μοι περὶ αὐτῶν διαλθεῖν*.

Quintae inc. *Τινὲς λέγουσιν, ὅτι καὶ τὸν λόγον τοῦτον, κ. λ.* Deſ. *ἅ τινα καὶ διεξέρχεται*.

Sextae inc. *Ἰστέον, ὅτι τὸν λόγον τοῦτον ἔγραψεν Ἰσοκράτης πρὸς τὸν Νικοκλέα*. Deſ. *δυνηθῇ αὐτῷ παραινεῖν*.

Septimae inc. *Τοῦτον τὸν λόγον*. Deſ. *ἐγκωμίων ἐστίν*. Eſt prima ex duabus editis in edit. inferius cit. pag. 322.

Octavae inc. *Οὗτος ὁ λόγος τῶν ἄγαν τεχνικῶν γεγραμμένων ἐστίν*. Deſ. *ὅτε ἡ τιμωρία ὥρισται*.

Nonae inc. *Περὶ τοὺς χρόνους τοῦ λόγου τούτου πολλοὶ πλανῶνται*. Deſ. *ἡ δὲ στάσις πραγματικὴ ἔγγραφος*.

Decimae inc. *Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμβουλεύει*. Deſ. *ὡς καὶ αὐτὸς δηλοῖ*.

Trium reliquarum hypotheſes eaedem ſunt, atque illae, quae in dicta edit. primae ſunt ex tribus unicuique Orationi praefixis.

Interim notandum, huius Codicis paginas a librario ita male fuiſſe compactas, ac praepoſtere collocatas, ut non ſine magna moleſtia ſuis quaeque locis reddere, tum monitis, tum recta paginarum numeratione, ut lectio ſibi conſtaret, ſtuduerimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 113.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aeſchinis Epiſtolae & Orationes.

COD. VI. I. p. 1. PHalaridis Epiſtolae CXXIV. omnes editae in Collectione Cuiaciana toties citata a pag. 59. ad pag. 107. ubi ſunt CXLVIII. Vſque ad octogeſimam ferme eumdem cum ipſis ordinem obtinent, deinceps confuſae ſunt. Deſunt igitur in Codice XCII. XCIV. CII. CIII. CIV. CXII. CXIII. CXV. CXVI. CXVIII. CXXVIII. CXXXI. CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXVI CXXXVII. CXL. CXLII. CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLVI. & CXLVII. Notandum, tantam Epiſtolam CXXXIX. quae incipit *Οὐκ ἀχθόμεθα, κ. λ.* Latine verſam fuiſſe in margine, manu aliquantum vetuſta.

II. pag. 27. *Aeſchinis Epiſtolae XII.* eodem ordine, quo iacent loc. cit. a p. 36. ad p. 46.

III. pag. 33. *b. Eiuſdem Orationes III.* Prima eſt *De perfide obita ad Philippum Legatione Apologia*. Praecedit Argumentum, idem prorſus cum illo Codicis XLV. Plut. LVII. §. VIII. cum quo etiam initium & finis Orationis concordat.

IV. p. 54. Altera eſt *Contra Timarchum*, cuius Argumentum item cum illo concordat, quod in dicto Codice, primo loco ponitur. Oratio inc. *Οὐδένα πώποτε*. Deſ. *τοὺς παρανομοῦντας ἐξετάζειν*. Duos circiter verſus longior eſt in fine, quam in memorato Codice XLV. Integrum huius Orationis quaternionem require ante Aeſchinis Epiſtolas perperam inſertum.

V. pag. 76. Tertia eſt *Contra Cteſiphontem*. Duplex praeit Argumentum; primum vide in dicto Codice XLV. alterum inc. *Ὅτε ἡττηθεὶς νικήσας τὴν κατηγορίαν βουλῆς συναγομένης*. Deſ. *καὶ μάλιστα ἀφανοῦς*. Initium & finis Orationis idem cum dicto Codice. Adſperſa ſunt identidem ſcholia nonnulla Latina non ſatis magni momenti. Nullum autem neque Epiſtolis, neque Orationibus auctoris nomen appoſitum (1).

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saec. XV. cuius magna inter pag. 26. & 65. confuſio propter quaterniones praepoſtere compactos; nos tamen numericis notis in ſummo margine appoſitis omnia in ſuam ſedem reſtituere conati ſumus. Conſtat foliis ſcriptis 107.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD. VII. COntinet *Philoſtrati Imagines* in Libros duos diſtinctas, ut in editione, quam citavimus in Cod. VII. Plut. LV. §. V. ſupra p. 246. cum notulis interlinearibus, & marginalibus aliquot uſque ad pag. 14. Libri I. In libro II. cuius initium incidit in pag. 34. nonnulli defectus occurrunt. Primus eſt inter p. 48. & 49. deſiderantur enim ea, quae inter verba *Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ* (edit. cit. pag. 800. lin. 20.) & alia *πολὺ καταβλέψαι τοῦ βάθους, κ. λ.* (edit. pag. 802. lin. 3.) interiacent: ad haec tamen ſupplenda vacuum folium fuit a bibliopego inſertum. Alter in fine Codicis: deſinit enim in verbis, *γαστέρα δὲ παρέχοντας*

(1) Quas in ſuo Catalogo pag. 372. litt. E. innuit *Demoſthenis Orationes ſine titulo* Montfaucon. eas heic nullas reperimus: e quo tamen unica tantum Aeſchinis Oratio *contra Cteſiphontem* enunciatur.

ται . . . . quae incidunt in cit. edit. p. 808. lin. 28.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XVI. Conſtat fol. ſcriptis 53.

ΩΡΟΣ.

HORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. Ω´Ρυ Α᾿πόλλωνος Νειλώυ ἱερογλυφικὰ, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν Ε῾λλάδα διάλεκτον. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem Aegyptiaca lingua auctor ipſe in lucem dedit. Graece vero interpretatus eſt Philippus*, Libris II. Primus inc. Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον ϗ σελήνην γράφουσι. Deſ. ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι εἰπεῖν. Secundus pag. 9. inſcribitur: Ω῍ρυ Α᾿πόλλωνος Νειλώυ, τῆς τῶν παρ᾿ Αἰγυπτίοις ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἑρμηνείας βιβλίον δεύτερον. *Hori Apollinis Niloi, interpretationis Hieroglyphicarum apud Aegyptios litterarum Liber II.* Inc. Διὰ δὲ τῆς δευτέρας πραγματείας. Deſ. αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα. Quis fuerit Philippus iſte, qui Horum ex Aegyptiaco Graecum reddidit, non ſatis liquet. Non valde antiquum eſſe, ex Graeco-barbaris, quibus quandoque utitur vocibus facile coniicias. Primus Graece edidit hoc Opus Aldus Venetiis MDV. fol. cum Phornuto, Palaephato, &c. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 88. ſeqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. (1) Conſtat foliis ſcriptis 15.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΒΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

PHILOSTRATVS DE VITA APOLLONII TYANEI.

Ac praeterea

Euſebii contra Hieroclem Liber.

COD. IX. I. pag. 1. P*hiloſtrati de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.*

II. pag. 58. *b. Euſebii Pamphili Caeſarienſis contra Hieroclem* Liber, *quod Tyaneum Chriſto conferre conatus fuerit*. Omnia Graece Venetiis apud Aldum menſe Martio MDI. in fol. (2) In prima Voluminis pagina, elenchum Operum exhibente, indicantur Latinae verſiones, in Philoſtratum Alemanni Rinuccini Florentini, & in Euſebium Zenobii Acciaioli Flor. Ordinis Praedicatorum.

Cod. Graecus chartaceus, typis impreſſus in fol. Conſtat foliis 64. Hanc editionem memorat Maittaire Annal. Typogr. Tom. II. Part. I. pag. 168.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS ORATIONES.

I*Socratis Orationes XXI. Graecae, impreſſae Mediolani A. MCCCCXCIII. fol. curante Demetrio Chalcondyla*. Praecedunt Auctoris Vitae tres, prima ex Plutarcho, ex Philoſtrato ſecunda, tertia ex Dionyſio Halicarnaſſeo, quales leguntur ad calcem ipſius Operum cit. edit. Baſileenſis a p. 632. ad p. 681. Ex Orationibus vero tres tantum praeferunt hypotheſim, nimirum *ad Philippum*, *De Pace*, *& Archidamus*, eaeque ſunt, quae ex editis in dicta edit. primo loco occurrunt. In fine ita adnotatum eſt: Ε᾿τελειώθη σὺν Θεῷ τὸ παρὸν βιβλίον Ι᾿σοκράτους ἐν Μεδιολάνῳ, διορθωθὲν μὲν ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Χαλκονδύλου, τυπωθὲν δὲ ϗ συντεθὲν ὑπὸ Ε᾿ρρίκου τοῦ Γερμανοῦ, ϗ Σεβαστιανοῦ τοῦ ἐκ Ποντρεμόλου. τὸ δ᾿ ἀνάλωμα πεποιήκασιν οἱ τοῦ λαμπροτάτου ἡγεμόνος Μεδιολάνου γραμματεῖς, Βαρθολομαῖος Σκύασσος, Βικέντιος Α᾿λίπραντος, Βαρθολομαῖος Ρ῾όζωνος, Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τρίτῳ, μηνὸς Ι᾿ανουαρίου εἰκοστῇ τετάρτῃ. *Abſolutus eſt cum Deo praeſens Liber Iſocratis Mediolani ex emendatione Demetrii Chalcondylae, impreſſione & compoſitione Henrici German, & Sebaſtiani Pontremulenſis; ſumtibus vero Illuſtriſſimi Ducis Mediolani ſcribarum, Bartholomaei Scyaſi, Vincentii Haliprandi, & Bartholomaei Rozoni, anno a Chriſti nativitate* MCCCCXCIII. *menſis Ianuarii XXIV.* COD. X.

Notandum in hoc exemplari deeſſe primum folium ſignaturae B, cuius iactura periit finis *Evagorae*, initium *Helenae*, ac pars *Buſiridis*. Meminit Maittaire loc. cit. T. I. p. 559.

Codex Graec. chartac. impreſſus in folio. Conſtat foliis 198.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΣΤΟΒΑΙΟΣ.

IOANNES STOBAEVS.

I. pag. 1. I*Oannis Stobaei Apophthegmatum, ac Praeceptorum Moralium Eclogae, in Sermones, ſive Locos Communes CXXIII. digeſtae*. Praecedit Capitum Tabula diligentiſſime exarata; quam nos cum illa conferentes, quae Stobaei Florilegio item praecurrit edit. Baſil. MDXLIX. fol. quatuor Capita minorem reperimus: deſunt enim in Codice Cap. I. Περὶ ἀρετῆς, II. Περὶ κακίας, CVI. Περὶ μικροψυχίας, & CXII. Ο῞τι οἱ ἀτυχοῦντες χρῄζουσι τῶν συμπασχόντων. Cetera Capita eodem ordine tam in edito, quam in manuſcripto exemplari procedunt. Interim operae pretium eſt animadvertere editionis errorem, quem in eiuſmodi collatione ineunda deprehendimus: bis enim repetuntur tam in indice, quam in ipſo Opere numeri 38. COD. XI.

E o 2 & 39.

(1) Montfaucon. huius Codicis notitiam omiſit in ſuo Catalogo.

(2) Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 45. & Vol. VI. pag. 91. hanc utriuſque Operis editionem innuens, anno poſteriorem facit.

Digitized by Google

& 39. qui ſi corrigantur, non amplius tota Capitum ſumma erit CXXV. ſed CXXVII. Primum itaque Caput, quod in noſtro Codice eſt, Περὶ φρονήσεως, *De Prudentia*, inc.

Α'λλ' ἔςι δή τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρως,
Ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κἀγαθῆς, κ. λ.

quae ſunt ex Euripidis Theſeo deſumta. Vltimum, quod inſcribitur, Ο'τι τῶν πλείςων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαῤῥεῖ ταχέως, *Quod memoria plurimorum ſtatim a morte evaneſcit*, deſ.

Α'πώλοντ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἔλθῃ,

quae item ſunt Euripidis. Sequitur deinde aliud Caput extra numerum, in quo referuntur Theoctiſti ſententiae quaedam, ut in cit. edit. pag. 619. Tum pag. 341. amanuenſis ſubſcriptio hoc pacto: Μετεγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν Ρ'ώμῃ ἔτει ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γενέσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ τρίτῳ, Ι'υλλίῳ, δεκάτῃ, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ι'ωάννου πρεσβυτέρου Ρ'ώσου τοῦ Κρητός. *Tranſcriptus eſt praeſens liber Romae anno a Chriſti nativitate MCCCCXCIII. menſe Iulio, die X. manu mea Ioannis Rhoſi presbyteri Cretenſis.*

II. pag. 342. Sequuntur *aliorum ſapientum dicta & enarrationes*. Inc. Γ'ποδόμαχός τις ἦν τῶν πάλαι γεγονότων ἀνὴρ γυμναςής, κ. λ. Sunt autem Ariſtoxeni, Marci, Theophraſti, Philonis &c. Deſ. ὅτω τὸν αὐτὸν τόπον ἡ συνήθεια τοῖς μὲν αὐλαῖσιν πεποίηκε, τοῖς δὲ πατρίδα.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. excuntis, diligentiſſime exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 349.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

ISOCRATIS SERMONES.

COD. XII. Continet hic optimae notae Codex *Iſocratis rhetoris Orationes XXI.* & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. inſcribitur: Ι'σοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις. *Iſocratis ad Demonicum de officiis*. Inc. Ε'ν πολλοῖς. Deſ. ἐπικρατήσειεν. Exſtat in citata editione Graecolat. Baſileenſi p. 1.

II. pag. 6. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας. *Eiuſdem ad Nicoclem de regno*. Inc. Οἱ μὲν εἰωθότες. Deſ. ποιήσεις. Ibid. p. 20.

III. pag. 12. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Νικοκλῆς, ἢ συμμαχικός. *Eiuſdem Nicocles, ſive Socialis*. Inc. Εἰσί τινες. Deſ. διαπράξασθαι. Ibid. p. 38.

IV. pag. 19. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πανηγυρικός. *Eiuſdem Panegyricus*. Inc. Πολλάκις. Deſ. δόξουσιν εἶναι. Ibid. p. 60.

V. pag. 41. Τοῦ αὐτοῦ Ε'λένης ἐγκώμιον. *Eiuſdem Helenae Encomium*. Inc. Εἰσί τινες. Deſ. περὶ αὐτῆς. Ibid. p. 301.

VI. pag. 48. Τοῦ αὐτοῦ Εὐαγόρας. *Eiuſdem Evagoras*. Inc. Ο'ρῶν, ὦ Νικόκλεις. Deſ. προσήκει. Ibid. p. 276.

VII. p. 57. Τοῦ αὐτοῦ Βούσιρις. *Eiuſdem Buſiridis laudatio*. Inc. Τὴν μὲν ἐπιείκειαν. Deſ. συμβουλεύειν. Ib. p. 324.

VIII. pag. 62. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν σοφιςῶν. *Eiuſdem contra Sophiſtas*. Inc. Εἰ πάντες. Deſ. κατασκήσειν. Ibid. p. 428.

IX. pag. 65. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Πλαταϊκός. *Eiuſdem Plataeenſium exſulum ad Athenienſes Oratio*. Inc. Εἰδότες. Deſ. περὶ ὑμῶν. Ibid. pag. 436.

X. pag. 72. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Α'ρεοπαγιτικός. *Eiuſdem Areopagitica Oratio*. Inc. Πολλοὺς ὑμῶν. Deſ. τῇ πόλει. Ibid. p. 206.

XI. p. 82. Τοῦ αὐτοῦ Φίλιππος. *Eiuſdem Philippus*. Inc. Μὴ θαυμάσῃς. Deſ. νομίζω. Ib. pag. 120.

XII. p. 100. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς εἰρήνης. *Eiuſdem de Pace*. Inc. Α'παντες μέν. Deſ. γίγνεσθαι. Ibid. p. 234.

XIII. pag. 117. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Α'ρχίδαμος. *Eiuſdem Archidamus*. Inc. Ι'σως τινές. Deſ. πείθεσθαι. Ibid. p. 169.

XIV. pag. 131. Τοῦ αὐτοῦ Παναθηναϊκός. *Eiuſdem Panathenaicus*. Inc. Νεώτερος μέν. Deſ. νομίσειεν. Ibid. p. 341.

XV. pag. 166. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀντιδόσεως. *Eiuſdem de permutatione*. Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος. Deſ. τὴν ψῆφον. Ibid. p. 456.

XVI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Λοχίτου. *Eiuſdem contra Lochitem*. Inc. Ω'ς μέν. Deſ. λεγέτω. Ibid. pag. 584.

XVII. pag. 190. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐθύνουν ἀμάρτυρος. *Eiuſdem contra Euthynum ſine teſtibus*. Inc. Οὐ τρ.φάσεως. Deſ. δύνασθαι. Ibid. pag. 592.

XVIII. pag. 193. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ζεύγους. *Eiuſdem de bigis*. Inc. Περὶ μὲν νῦν τοῦ ζεύγους. Deſ. ςερήσομαι. Ibid. p. 512.

XIX. pag. 199. Τοῦ αὐτοῦ Αἰγινητικός. *Eiuſdem Aegineticus*. Inc. Ε'νόμιζον μέν. Deſ. ἀξιώσητε. Ibid. p. 568.

XX. pag. 205. *b.* Τοῦ αὐτοῦ τραπεζιτικός. *Eiuſdem Trapeziticus*, hoc eſt, *Oratio menſaria*. Inc. Ο' μὲν ἀγών μοι. Deſ. τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 528.

XXI. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ παραγραφὴ πρὸς Καλλίμαχον. *Eiuſdem exceptio adverſus Callimachum*. Inc. Εἰ μέν. Deſ. ψηφίζεσθαι. Ibid. pag. 548.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 220.

ΦΟΥΡΝΟΥΤΟΣ.

PHORNVTVS.

Ac praeterea

De Cometis Tractatus Anonymi.

I. pag. 1. Φουρνούτου (ſic) τῶν παραδεδομένων ἐπιδρομὴ κατὰ τὴν Ε'λληνικὴν θεωρίαν. *Phurnuti, in ea quae ſecundum Graecanicam doctrinam tradita ſunt, excurſus*. COD. XIII. Inc. Ο' οὐρανός, ὦ παιδίον, περιέχει, κ. λ. Deſ. καθ' ἣν ἁρμοδιώτατόν ἐςι. Τέλος. Concordat cum edit. Aldina anni MDV. fol. quam citavimus ſupra pag. 319. Cod. XX. §. 1. In hoc Libello auctor ad phyſicas ac morales trahit al-

Google

allegorias, quae de Diis apud Graecos tradebantur, curioſiuſque ipſorum nominum etymologias inquirit, Zenonis, Cleanthis, Chryſippi & aliorum Stoicorum Philoſophorum exemplo. In aliis Codicibus pro Φουρνούτου legitur Κορνούτου, quae lectio viris doctis Ioanni Meurſio in Bibl. Graeca, Henr. Valeſio pag. 122. ad Euſeb. Voſſio, Galeo, aliiſque maxime probatur. In Aldina editione Φουρνούτου nomen Operi praemittitur; in calce vero, Τέλος τοῦ περὶ τῆς θεῶν φύσεως Κορνούτου. Fuit autem Cornutus iſte philoſophus ſectae Stoicae, praeceptor Perſii & Annaei Lucani poëtarum, a Nerone in inſulam relegatus, ac prope occiſus, ut refert Dio Lib. LXII. pag. 715. quem Λεπτίτην, ſive e Lepti Africae urbe fuiſſe tradit Suidas, eumdemque, cui Perſius ſatyram ſuam quintam inſcripſit. Plura vide de hoc apud Fabric. B. G. Vol. II. pag. 398. ſeqq. ubi varias huiuſce Operis editiones, ac verſiones recenſet.

II. pag. 31. Περὶ κομητῶν. *De Cometis*. Inc. Τοσαῦτα μὲν περὶ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ τῶν καθ' ἑτέρων συμβαινόντων παθῶν. χωρητέον δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὴν πρώτην καὶ σχεδὸν ἡμῖν γινομένην τοῦ συγγράμματος πρόφασιν, κ. λ. Deſ. καθ' ὅσας ἡμέρας ἡ τοιαύτη διοσημεία φανήσεται. Hunc de Cometis Tractatum quamvis ad Phornutum referre certo non audeamus, quum Fabricius loc. cit. adfirmet, ex eius ſcriptis nihil aliud, quam περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως θεωρίαν, aetatem tuliſſe: tamen quum πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικὰ ſcripſiſſe illum teſtetur Suidas, coniicere poſſumus, ex longiori opere ἀποσπασμάτιον eſſe, ut & ipſum videtur initium innuere. Coniecturae ſuffragantur verba, Φουρνούτου περὶ κομητῶν, ſingulis libelli paginis, epigraphis inſtar appoſita, ac ſequens ſubſcriptio, in fine rubris litteris exarata hoc pacto: Μετεγράφησαν καὶ τὰ παρόντα, ἤτοι Φουρνούτου περὶ θεῶν, καὶ περὶ κομητῶν, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, αυϟα'. μηνὸς Ἰουνίου κη'. Οὐενετίαις. *Tranſcripta ſunt & haec, ſcilicet Phornuti de Diis & de Cometis, manu mea Ioannis presbyteri* (1) *Rhoſi Cretenſis, anno MCCCCXCI. menſis Iunii die XXVIII. Venetiis.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 36.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ISOCRATES.

COD. XIV. COntinet eaſdem prorſus *Iſocratis Orationes XXI.* quas in praecedenti Codice XII. recenſuimus, ſi illud excipias, quod ultima, quae eſt *adverſus Callimachum*, deſinit in verbis, οἱ πλέον ἔχειν τοῦ δικαίου ζητοῦντες. Vnde duodecim circiter verſus in Codice deſiderantur.

Codex Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 281.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ Ο ΦΙΛΕΛΦΟΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΒΙΒΛΟΣ ΠΡΩΤΗ.

FRANCISCVS PHILELPHVS DE PSYCHAGOGIA LIBER PRIMVS.

Seu potius

Franciſci Philelphi de animi recreatione Libri III.

CObntinet hic optimae notae Codex varia Franciſci Philelphi Carmina, elegiaco, ac ſapphico metro, ad diverſos aetatis ſuae egregios viros, ac Principes conſcripta; quibus *Pſychagogiae* titulum addidit, eo quod fortaſſe illis dici ſubſecivis horis, quibus, gravioribus curis ſepoſitis, Muſarum deliciis animum levabat, ea fuerit elucubratus. Singulorum igitur titulos more noſtro proferamus. COD. XV.

Liber I. Carmina continet ſexdecim hoc ordine:

I. pag. 1. titulo quidem caret, ſed *Alphonſo Regi* eſt inſcriptum.

II. pag. 2. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Beſſarioni Cardinali Nicaeno.*

III. p. 4. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρόζζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*

IV. pag. 6. Ἱερωνύμῳ Καστέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Caſtello philoſopho & medico.*

V. pag. 7. *b.* Δονάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo.*

VI. pag. 9. Ἀνδρέᾳ τῷ Ἀλαμάννῳ, *Andreae Alamanno.*

VII. pag. 10. *b.* Φραγκίσκῳ τῷ Σφορτίᾳ Μεδιολάνου ἡγεμόνι. *Franciſco Sfortiae Mediolani Duci.*

VIII. pag. 11. *b.* Πάλλαντι τῷ Στρόζζᾳ χρυσείῳ ἱππεῖ, *Pallanti Strozzae Equiti Aurato.*

IX. pag. 13. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Beſſarioni Cardinali Nicaeno.*

X. pag. 15. Νικολάῳ τῷ Αἰστεῖ, *Nicolao Eſtenſi.*

XI. pag. 17. Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπούλῳ, *Ioanni Argyropulo.*

XII. pag. 18. *b.* Δονάτῳ τῷ Ἀκτιόλῳ, *Donato Acciaiolo.*

XIII. pag. 20. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae.*

XIV. pag. 21. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπούλῳ, *Ioanni Argyropulo.*

XV. pag. 23. *b.* Πέτρῳ τῷ Μεδίκει, *Petro Mediceo.*

XVI. pag. 25. Ἀνδρονίκῳ Βυζαντίῳ, *Andronico Byzantino.*

Liber II. Carmina continet XIV. quorum hi ſunt tituli:

I. pag. 27. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγῳ τῷ τῆς Μαντούας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni.*

II.

(1) In Montfauconii Catalogo legitur perperam *Ioannis Petri Rhoſi Cretenſis*, quod typographi lapſu factum eſſe iudicamus; qui pro *Presbyteri* excudit *Petri*.

Digitized by Google

II. p. 29. *b.* Εὐλόγιον εἰς Νικόλαον Κουίντον ἄκρον ἀρχιερέα, *Elogium in Nicolaum V. Summum Pontiſicem.*

III. p. 31. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae.*

IV. p. 33. *b.* Προσπέρῳ Κολόμνᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Proſpero Columnae Cardinali.*

V. p. 36. Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Beſſarioni Cardinali Nicaeno.*

VI. p. 38. Ἰσιδώρῳ τῷ τε καρδιναλίῳ καὶ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ, *Iſidoro Cardinali & Patriarchae Conſtantinopolitano.*

VII. p. 39. *b.* Βησσαρίωνι τῷ καρδιναλίῳ Νικαεῖ, *Beſſarioni Cardinali Nicaeno.*

VIII. pag. 41. Μαομὲτ τῷ μέγᾳ αὐθέντῃ καὶ μέγᾳ ἀμυρᾷ τῶν Τούρκων, *Mahometo magno Domino, & magno Amura Turcarum.*

IX. pag. 43. *b.* Γενναδίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ τῷ καὶ μητροπολίτῃ τῶν Φαιρῶν, *Gennadio Georgio Scholario Metropolitae Phaeorum* (1).

X. pag. 44. *b.* Λοδοβίκῳ Γονζάγᾳ τῷ τῆς Μαντύας μαρχίωνι, *Ludovico Gonzagae Mantuae Marchioni.*

XI. pag. 46. Νικολάῳ τῷ Αἰστεῖ, *Nicolao Eſtenſi.*

XII. pag. 48. Εὐλόγιον εἰς Ἄλφονσον βασιλέα, *Elogium in Alphonſum Regem.*

XIII. pag. 50. *b.* Ἱερωνύμῳ Κασέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Caſtello philoſopho & medico.*

XIV. pag. 52. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Eccleſiae Pont. Max.*

Liber denique tertius totidem complectitur Carmina, ſequentibus inſcripta, nimirum:

I. pag. 54. Βορσίῳ τῷ Αἰστεῖ ἡγεμόνι, *Borſo Eſtenſium Duci.*

II. pag. 55. *b.* Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ, *Theodoro Gazae.*

III. pag. 59. Ἰακώβῳ Ἀντωνίῳ τῷ Μαρκέλλῳ ἱππεῖ χρυσείῳ, *Iacobo Antonio Marcello Equiti Aurato.*

IV. pag. 62. *b.* Φραγκίσκῳ Γονζάγᾳ τῷ καρδιναλίῳ, *Franciſco Gonzagae Cardinali.*

V. pag. 63. Λαζάρῳ Σκαράμπῳ τῷ Κωμεῖ ἐπισκόπῳ, *Lazaro Scarampo Comi Epiſcopo.*

VI. pag. 65. Ξενοφῶντι Φιλέλφῳ τῷ υἱῷ, *Xenophonti Philelpho filio.*

VII. pag. 66. Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Eccleſiae Pont. Max.*

VIII. pag. 67. *b.* Εὐλόγιον εἰς Πάλλαντα Στρόζζαν χρύσειον ἱππέα Φλωρεντῖνον, *Elogium in Pallantem Strozzam Equitem Auratum Florentinum.*

IX. pag. 68. *b.* Πίῳ τῷ δευτέρῳ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, *Pio II. Romanae Eccleſiae Pont. Max.*

X. p. 71. Ἀντωνίῳ Βωωνίῳ τῷ Πανορμίτῃ, *Antonio Boomio Panormitae.*

XI. pag. 73. *b.* Ἱερωνύμῳ Κασέλλῳ τῷ φιλοσόφῳ τε καὶ ἰατρῷ, *Hieronymo Caſtello philoſopho & medico.*

XII. pag. 74. *b.* Τὸν Θεὸν ἐν καιρῷ ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις μισθὸν κατὰ τὰ αὐτῶν ἔργα, *Deum in tempore hominibus mercedem dare iuxta ipſorum opera.*

XIII. pag. 75. *b.* Ἰωάννῃ τῷ Ἀργυροπούλῳ, *Ioanni Argyropulo.*

XIV. p. 77. *b.* Παύλῳ τῷ σεκόνδῳ ἄκρῳ ἀρχιερεῖ, *Paullo II. Summo Pontiſici.*

In fine manu ipſius Philelphi haec adnotantur: *Hi tres libri neque editi ſunt a me Franciſco Philelpho, nec emendati. Quare cum multa mutanda ſient, ne quis ex hiſce quicquam exſcribat rogo.* Nos tamen, ut aliquod lectori ſpecimen iſtorum Carminum exhibeamus, priora duo in medium proferre voluimus, quae ita habent:

I. *Ad Alphonſum Regem.*

Ἄστρον ἐν ἀνθρώποις, ὦ πάντων φέρτατ' ἀνάκτων,
Εἰ καὶ ὅλως ἡμετέρων ὦ μέγα θαῦμα χρόνων.
Τὰς πράξεις, Ἄλφονσε, λίαν πολλάς τε καλάς τε
Νῦν σου βουλόμενος ᾆσαι ἐμαῖς μέλεσιν,
Οὐδὲν ἔχω γε λαβεῖν πέρας, οὐδὲν μέτρον ἐπαίνων,
Οἷς σε Θεὸς κοσμεῖ σὴν διὰ τὴν ἀρετήν.
Καὶ γὰρ ὁ τῷ θείῳ ταῖς πράξεσι χρώμενος ἴσαις,
Πάντα καλῶς πέπραχεν, πάντ' ἀγαθῶς τέλεσεν.
Οὐ βροτὸς, σὺ βασιλεὺς ἕτερος ζώω πούποτε γαίης
Ἐσσὶ σεο κρείττων ἢ λόγῳ, ἠδὲ νόῳ.
Σῆς μέγεθος ψυχῆς Ἀφρικὴ πολυλήϊος εἶδεν,
Ἰταλίης τ' ἔθνος ὅπλα φρυασσόμενον.
Ἔσχατος ἰφθίμων σου τοὔνομα λαὸς Ἰβήρων
Αἰδεῖται· σὲ Θέτις, Ὠκεανός τε σέβει.
Οὐδὲ μία κοσμεῖ σ' ἀρετὴ, ὦ κοίρανε· πάσας
Μούσας ἔχεις, ὅσσαι ἀνδράσιν εἰσὶν ὅλοις.
Ἐν πρώτοις παρὰ σοὶ διαλάμπει θαύσιον ἶσον.
Καὐσεβὲς, ὦ βασιλεῦ, καὶ μετὰ δῖα δίκη.
Εὔφρονα πάντα τά σα, μεγαλήτορα πάντα, σοφόν τε
Ἔργασε, καὶ συνετὸν, κοίρανε θ' ἴε, πόρεν.
Οὐδὲν ἀπ' ἀγνοίας τελέεις· νοῦς πάντα κελεύει
Καὶ λόγος εὖ ποιεῖν, ὥσπερ περ αὐτὸς ἄγει.
Ἄξιος εἶ τοίνυν, ὃν πάντες θαύματι μοῦνον
Ἀσπάζωνται, ἄναξ. ἠδὲ ποθῶσι σέβειν.
Οὔ γε χάριν σε θεαὶ Μοῦσαι Φοῖβός τε φιλοῦσι,
Καὐτὸς ἀγαλλόμενος σαῖς ἀρεταῖς ἄγαμαι.
Τοὔνεκά σοί γε παρὰ λογίοις τόπος ἐστὶ σοφοῖς τε
Ἄξιος ἀνδράσι δὴ, εἴ σε χαρίσσιο. ἄναξ.
Ὡς πάντες ποταμοὶ διὰ χαροῦσι θαλάσσῃ.
Ὧς τίς τοὺς ἀγαθοὺς δώματα πάντας ἄγει.
Εὖ δὲ σὺ καὶ ποιῶν τυγχάνεις, κοίρανε, φήμην
Τιμήσας· αὕτη ἀθάνατος τέλεται.
Πῶς γὰρ ὅλοι θάνατος φήμην βασιλεῦσιν ἀρίστοις,
Ἣν θεία γλυκεροῖς ᾄσμασι Μοῦσα τρέφει;
Ἀλλά σοι, ὦ βασιλεῦ, ταύτην ἄρ ὀφείλομεν ἄνδρες
Πάντες ὁμοῦ. ὅσσους φράσεως ἰσχὺς ἔχει.
Οὐδ' Ἰταλῶν μόνη σὸν τοὔνομα γλῶττα φυλάττει,
Ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων βάρβιτος. ἠδὲ λύρα.
Οὐ γὰρ, ἄναξ Ἄλφονσε, βροτοῖς θνητοῖσιν ὑπάρχεις
Ἴκελος, ἀλλὰ Θεῷ, οὐρανὸν ὅς τις ἔχει.

Μοῦ-

(1) Memorat hanc ipſam Elegiam Le Quien. in Orient. Chriſt. Tom. I. pag. 1344.

Μοῦσα Διὸς θύγατερ, ὃς Ὀλύμπου δώματα ναίει,
 Αἶδε τὸν Ἄλφονσον γλυκεροῖς ἐν μέλεσι·
Τῷ τίνα Πελλαῖον, τίνα Καίσαρα, Πιερὶς, ἄλλον,
 Ἤ τινα Πηλείδην, Δαρδανιδῶν τε βάλοις;
Τοῦτον δὲ ἡμέτερός τε Μάρων, καὶ θεῖος Ὁμήρου
 Θυμὸς ἀοιδῇσιν πρῶτον ἑλεῖν ἔθελεν.
Μοῦνον ἐγὼ τοῦτον τολμῶ βασιλεῦσι βροτοῖς τε
 Οὐκ ἀδικῶν γε βαλεῖν πᾶσιν ἄνακτα πάρα.
Οἶδα Θεοῦ τοῦτο τῇ γνώμῃ πάντα γενέσθαι,
 Ὃς Θεὸν ἐν πάσαις πράξεσιν ἀρχὴν ἔχει.

II. Βησσαρίωνι τῷ Καρδιναλίῳ Νικαεῖ.
 Beſſarioni Cardinali Nicaeno.
Ὦ φάος θείας ἀρετῆς σοφοῖσιν
 Πρῶτος ἐν πᾶσιν μέγεθος καὶ ἄκρον
 Κάλλος οὐκ ἤθους δολεροῖο δεῖξας
  Βησσάριόν μοι·
Σοὺς λέγειο τοίνυν γλυκεροῖς ἐπαίνους
 Αἴσμασι σπεύδων, πόθεν αὐτὸς ὕλην
 Ἀξίοις πρῶτον μέλεσιο τοσαύτην
  Ἄρξομ' ἀείδειν;
Οὐ γὰρ εἶ φωστὴρ σκοτίας σελήνης,
 Ἀλλὰ λαμπηδὼν κρατεροῖο Φοίβου,
 Ὅστις ἐν ζωῇ ἄγασαι τελείαις
  Πράξεσι πάσῃ.
Οὐδὲν ἀσπάζῃ ζοφερὸν κατ' ἦθος
 Σεμνὸν, ἐκλάμπων μόνος ἐν βροτεῖσι
 Φῶς ἀεὶ σέργεις ἀγαθοῦ μεγίστου
  Πάντα νοήσας.
Οὐδὲν ἐν κόσμῳ τἀγαθὸν καλεῖσθαι
 Ἄξιον τούτῳ, Πάτερ, αὐτὸς οἶει,
 Ἀλλὰ τοιοῦτον κέκρικας τὸ θεῖον,
  Τἆλλα δὲ φροῦδα.
Πάντα τοῦ θείου πέπραχας παρόντος,
 Καὶ λέγεις ὀρθῶς· σοφὸς οὖν ὑπάρχεις
 Αὐτὸς ἐν πρώτοις, ὅτι καὶ σὲ αὐτὸν
  Ὄλβιος οἶσθα.
Ὄλβιον μοῦνον σοφὸν ἄνδρα κεῖνον
 Οἶμαι, ὃς κόσμου δολεροῦ ματαίαις
 Αὐτὸς οὐ σφάλλει προκαλοῦντα δόξαις,
  Οἷος ὑπάρχεις.
Ὁ φθόνος λίην ἀρετὴν πιέζειν
 Αἰὲν εἴωθεν νοσερὸς μεγίστην.
 Ἀλλὰ καὶ μείζων ἀρετὴ πεσοῦσα
  Γίγνεται ἆθλοις.
Εἷς ἐν ἀνθρώποις ὅλων εἶ σὺ πᾶσι
 Τοῦ καλοῦ τηρῶν γένος εὐμενείας·
 Εἰς τέλειν πάσης ἅμα καὐσεβείας
  Εἶδος ἀρίστης.
Ἔστι γοῦν αἰεὶ μετὰ σοῦ τὸ θεῖον.
 Τοῦτο ποιήσει κύριον σε πάμπαν
 Παντὸς αἰσχίστου φθονεροῦ τε μοῦνον
  Ἥττονος εἶναι.
Χαῖρε γοῦν τῆς σῆς ἕνεκεν γλυκείας,
 Ὦ Πάτερ, μοίρας. Θεὸς ἥν σοι ἦλθα
 Δεξιὸς λάμπων παρὰ τοῦ Ὀλύμπου,
  Χαῖρε, καὶ ὕμνει.
Σοὶ Θεὸς δώσει ἀγαθὸν τοσοῦτον,
 Ὅσσον οὐδ' ἄλλος μόνος ἐν σοφοῖσιν
 Ἀνθρώποιο μεῖζον πρότερόν που εἶχε
  Γῆς ἐπὶ πάσης.
Εἶν' ἀοιδοῖσιν θεόθεν πεφύκει
 Θυμὸς, ὡς οἶδας, φίλος. οὔ σοι ἔτος
 Ψεύσεται. καὶ γὰρ λόγος ἐκ Θεοῖο
  Δώματος ἦλθεν.
Ὅσσον οὖν μόχθοις κάματόν τε πάσχεις
 Μείζω ἐν πόντου ταραχαῖς παρόντος,
 Τόσσον ἡ δόξα τάχιον φανεῖται
  Ἔξοχα μείζων.
Ἡρακλῆς μείζω κατὰ πᾶν οἱ ἆθλοι
 Δεῖξαν οὐ πράττειν. Θεὸς αὐτὸς ὕλην
 Δῶκε τοῖς ἐχθροῖς φθονερᾶς ἀνάγκης
  Χριστὸς Ἑβραίοις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. autographus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 80.

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PHALARIDIS EPISTOLAE.

Nec non

Bruti, Libanii, D. Baſilii, Iuliani Imp. Philoſtrati, D. Gregorii Theologi, D. Gregorii Nyſſeni, Athanaſii, & Anonymi Epiſtolae.

I. pag. 1. PHalaridis *Epiſtolae CXXVII.* ut ex numeris marginalibus apparet; omnes editae in Collectione Cuiaciana. Ex his tamen propter abſciſſionem unius folii inter pag. 10. & 11. exciderunt a quadrageſimaſexta uſque ad quinquageſimam ſecundam incluſive, ac dimidium quinquageſimae tertiae; tum ſimuli defectu inter pag. 18. & 19. perierunt dimidium Epiſtolae LXXV. tota LXXVI. ac LXXVII. Ex editis praeterea CXLVIII. loc. cit. pag. 59. ſeqq. deſiderantur heic omnes illae, quas deeſſe etiam in Codice VI. huius Plutei §. I. admonuimus, praeter CIII. CXLII. & CXLIII. Tandem notandum, Epiſtolam XXX. quae inc. Ἀχθέντας, κ. λ. bis repetitam occurrere. COD. XVI.

II. pag. 37. *b. Bruti Epiſtolae LXV.* omnes editae loc. cit. pag. 109. ſeqq. ubi ſunt LXX. deſiderantur enim in Codice XXXIII. XXXIV. LXVI. LXVII. & LXVIII. reliquae autem omnes diverſum ab editis ordinem obtinent. Subiungitur Mithridatis ipſarum collectoris ad Mithridatem regem Epiſtola, quae in edit. praemittitur.

III. pag. 45. *b. Libanii, ac Baſilii Epiſtolae mutuae XXIV.* Prima *Libanii ad Baſilium* inc. Ὦ χρόνων ἐκείνων. Vltima *eiuſdem ad eundem* inc. Εἰ μὲν τοι περί τινα λόγων. Sequuntur aliae tres *eiuſdem Libanii ad diverſos*. Fuerunt autem Epiſtolae iſtae in nupera Chriſtophori Wolfii editione collatae.

IV. pag. 52. *Gregorii Theologi ad Celeuſium Epiſtola*. Inc. Ἐπειδή μοι τὴν σιωπήν. Deſ. ὅταν καλεσοὶ σιωπήσωσιν. Eſt prima ex Epiſtolis Gregorii Nazianzeni iuxta ſeriem, quam obtinent in eius Operum edit. Billiana A. MDCIX. fol. Tom. I. pag. 767.

V. pag. 52. *b. Iuliani Imperatoris Epiſtolae XLVI.* quarum triginta inter impreſſas occurrunt in eius Operum edit. Lipſienſi G. L. A. MDCXCVI. fol. T. I. p. 372. ſeqq. & ſunt, III. VI. VII. VIII. IX. XIV. XV. XVI. XVIII. XX. XXII.

Digitized by Google

XXII. XXIII. XXVI. XXVIII. XXXI. XXXII. XXXIV. XXXVII. XL. XLI. XLIII. XLIV. XLVI. LIII. LVI. LVII. LVIII. LX. & LXI. ac praeterea *eiuſdem Lex de Medicis*, quae legitur ibid. pag. 398. quaeque in Codice tamquam Epiſtola, ſuo adnotatur numero. Ex hiſce Epiſtola LVIII. (in Codice XLV.) multo longior in Codice, quam in editione legitur, nimirum qualem Fabricius protulit Bibl. Graec. Vol. VII. p. 84. & ante ipſum Lud. Ant. Muratorius Anecd. Graec. Patav. MDCCIX. 4. pag. 326. ſeq. uberrimis inſtructam notis & animadverſionibus. Reliquas ſexdecim ibidem non invenimus, quarum propterea inſcriptiones, & initia heic duximus proferenda. Sunt igitur iuxta ſeriem, quam in Codice obtinent,

II. quae inſcribitur, Εὐκλείδῃ φιλοσόφῳ, Inc. Πότε γὰρ ἡμῶν ἀπελείφθης.

III. Λιβανίῳ. Inc. Ἀποδέδωκας Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς.

IV. Ἰουλιανὸς Βασιλείῳ. Inc. Τὸ ἔμφυτον ἐκπαιδόθεν (1).

V. Βασίλειος Ἰουλιανῷ. Inc. Μικρά σοι τὰ τῆς παρούσης, κ. λ. (2).

VII. Ἰουλιανὸς Σωσιπάτρῳ. Inc. Ἔστι τις ἡδονῆς ἀφορμή.

VIII. Ἰουλιανὸς Φιλίππῳ. Inc. Ἐγὼ νὴ τοὺς θεοὺς ἔτι Καῖσαρ ὤν.

IX. Ἰουλιανὸς Εὐθηρίῳ. Inc. Ζῶμεν ὑπὸ τῶν θεῶν.

XII. Ἰουλιανὸς πατριάρχῃ. Inc. Ὑπὲρ Ἀμυγδάλης δεύτερα ταῦτα.

XXVII. Ἰουλιανὸς Διογένει. Inc. Διόγενες, ὁ σὸς ὀφθείς μοι.

XXVIII. Ἰουλιανὸς Πρίσκῳ. Inc. Ἐγὼ δεξάμενός σου τὰ γράμματα.

XXXVI. Ἰουλιανὸς κατὰ τοῦ Νείλου. Inc. Ἀμείνων ἦσθα σιωπῶν πρότερον. Eſt longiſſima.

XXXIX. Ἰουλιανὸς (ſic). Inc. Ὡς ὤνησέ γε τὸ σύνθημα ἡμῖν.

XLI. Anepigrapha. Inc. Εἰ ταῦτα γλώττης ἀγροτέρας.

XLII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν οἷς τὸ θέατρον.

XLIII. Anepigrapha. Inc. Εἰ μὲν μὴ εἶχον.

XLIV. Anepigrapha. Inc. Ἐπείχθητι πρὸς τὴν τῶν πολεμίων παράταξιν. Has tres poſtremas Epiſtolas edidit primus laudatus Muratorius loc. cit. ac deinde Fabric. loc. pariter cit. pag. 85. & 86.

VI. pag. 70. *Philoſtrati Epiſtolae Amatoriae LIII.* Primae XXXVII. eaedem ſunt, eodemque ordine diſpoſitae cum illis, quae occurrunt inter eius Opera edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCVIII. fol. ex recenſione Feder. Morelli a pag. 893. ad pag. 914. Quatuor ſequentes, quarum prima inc. Πάντα με αἱρεῖ, κ. λ. eae ſunt, quae in edit. immediate praecedunt dictas Epiſtolas XXXVII. pag. 891. Quarta tamen ex iſtis, quae inc. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου, κ. λ. longior eſt in Codice; nam poſt verba τεθνῶσα ἀπεκείρατο, in quibus deſinit editio Morelliana, ſequuntur ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ, κ. λ. Def. ὦ ἄκρα κεφαλῆς. Haec tamen habentur in edit. Meurſiana, quam paullo infra citabimus. XLII. inſcripta Γυναικὶ, inc. Τίς σε, ὦ καλή, περιέκειρεν; XLIII. anepigrapha, inc. Οὐκ οἶδα τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω. XLIV. Τῇ αὐτῇ, inc. Ὅτε δὲ ἔκρινε τὰς θοάς. XLV. XLVI. XLVIII. & XLIX. ſunt, quae in edit. leguntur pag. 889. ſeqq. incipiendo ab illa, cuius initium: Χαῖρε κἂν μὴ θέλῃς. XLVII. vero Γυναικὶ, inc. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ. L. Γυναικὶ πόρνῃ, inc. Ὅ τοῖς ἄλλοις ἐπίρρητον δοκεῖ. LI. Μειρακίῳ πόρνῳ, inc. Πωλεῖς σεαυτόν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι. LII. Γυναικὶ, inc. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ. LIII. Μειρακίῳ, inc. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς. Epiſtolae illae, quarum initia protulimus, in edit. Morelliana deſiderantur; edidit tamen primus Meurſius Lugduni an. MDCXVI. tum in nupera Florentina Meurſii Operum editione, curante Io. Lamio, recenſae fuerunt Tom. VII. pag. 862. a N. LXIV. uſque ad N. LXXI. incluſive.

VII. pag. 80. *b. D. Gregorii Theologi Epiſtolae LIV.* Prima inſcripta Νικοβούλῳ, inc. Ἐν μετοπώρῳ τὰ ἄνθη. κ. λ. Eſt Epiſtola CCVIII. in cit. edit. pag. 902. Vltima Τῷ αὐτῷ, (ſc. Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ Τυάνων) inc. Πυνθάνομαί σε βαρέως ἔχειν. Imperfecte deſinit in verbis: καὶ ἐξεῖλεν ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ· ἀλλ' ὅπῃ .... Eſt Epiſt. LXXXI. ultima autem verba incidunt in pag. 840. lin. 15.

VIII. pag. 99. *D. Gregorii Nyſſeni Epiſtola de iis, qui Hieroſolymam proficiſcuntur.* Inſcrib. Κηνσήτορι. Inc. Ἐπειδήπερ ἠρώτησας, ὦ φίλε. Def. τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις. Eius Operum edit. Pariſ. MDCXXXVIII. T. III. p. 651. ubi inſcribitur: *De iis, qui adeunt Hieroſolyma Oratio.*

IX pag. 101. Athanaſii Epiſtola, cuius inſcriptio: Ἀθανάσιος Ἰωάννῃ καὶ Ἀντιόχῳ, ἀγαπητοῖς υἱοῖς καὶ συμπρεσβυτέροις, ἐν κυρίῳ χαίρειν. *Athanaſius Ioanni, & Antiocho, dilectis filiis & compresbyteris, in Domino ſalutem.* Inc. Ἐχάρην δεξάμενος ὑμῶν ἐπιστολήν. Def. καὶ ποθεινότατοι υἱοί. Eius Operum cit. edit. Pariſ. Tom. I. pag. 956.

X. pag. ead. Vltimo loco legitur *Anonymi Epiſtola*, cuius initium: Ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις, κ. λ. Def. καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. cuius primi quaterniones tres diverſa manu ſunt exarati. Conſtat foliis ſcriptis 103.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA.

COD. XIII.

Philoſtrati Heroica, ſeu Dialogus Vinitoris cum Phoenice, in quo XXI. Heroës, qui bello Troiano interfuere, deſcribuntur, & celebrantur. Inc. Ἀμπελουργός. Ἴων ὁ ξένος, ἢ πόθεν; Φοίνιξ. Ἀμπελουργὲ, τῶν περὶ Σιδῶνά τε καὶ Τύρον. Def. πρὶν ἢ καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι τοῦ λό-

(1) Eſt Epiſtola XL. inter Baſilii Magni Epp. edit. Pariſ. MDCCXXX. fol. Tom. III. pag. 123.
(2) Eſt Epiſt. XLI. ibid. pag. 124.

λόγου. Concordant cum editione Pariſ. anni MDCVIII. fol. apud Marcum Orry ex recenſione Friderici Morelli regii Profeſſoris & Interpretis p. 631. ſeqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 77.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΗΡΩΙΚΑ.

PHILOSTRATI HEROICA,

Ac praeterea

Imagines, & alia nonnulla.

COD. XVIII. I. pag. 1. P*hiloſtrati Lemnii Heroica*, ut in praecedenti Codice.

II. pag. 50. *Eiuſdem Imagines* Libris duobus comprehenſae. Primus ſine ullo titulo inc. Ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν. Deſ. αὐτῷ τιμελής. Secundus pag. 72. item anepigraphus inc. Ἀφροδίτην ἐλεφαντίνην. Deſ. σὺν ὥρᾳ γράφειν. Concordant cum cit. edit. a p. 730. ad p. 831. Sequitur ſtatim in Codice fragmentum quoddam breve, forte ex eiuſdem Philoſtrati Vitis Sophiſtarum deſumtum, ſed quo pertineat, nondum comperimus. Inc. Τὰς μὲν ἀμφὶ Τυδέα καὶ Καπανέα. Deſ. καὶ τὸ ἄμικτον δηλοῖ τοῦ τύφου.

III. pag. 96. *b. Eiuſdem Vita Iſocratis*, item ſine titulo. Inc. Ἡ δὲ Σειρὴν ἡ ἀφεστηκυῖα. Deſ. πταίσματος. In cit. edit. pag. 505.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. Saec. XV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 98.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

HERODIANI GRAMMATICA.

Seu potius

Plurium Grammaticorum Collectio.

COD. XIX. I. pag. 1. OCcurrit Herodiani Tractatus *de Nominibus*, cum hoc titulo: Ἡρωδιανοῦ περὶ παραγωγίων γενικῶν ἀπὸ διαλέκτων. *Herodiani de derivationibus genitivorum a dialectis*. Inc. Αἱ Θετταλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, κ. λ. Deſ. οἱ Μενέλεω, τὰς Μενέλεως· οἱ λεὼ, τὰς λεώς.

II. pag. 52. Sequitur Tractatus *de Verbis*, quem nullus quidem titulus praeit, ſed ad ipſum Herodianum pertinere comperimus. Inc. Τί ἐςι ῥῆμα; μέρος λόγου ἄπτωτον ἐν ἰδίοις μετασχηματισμοῖς διαφόρους χρόνους δηλοῦν. Deſ. οἷον Πάνθος, Πάνθου, Πανθοΐδης, κ. τὰ ὅμοια. Haec *de Verbis* Excerpta primus Graece in lucem edidit Aldus Manutius in Syntagmate Veterum Grammaticorum Graecorum Venet. MCCCCXCVI. fol. pag. 189. ſeq. ſub titulo Παρεκβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήματος ἐκ τῶν τοῦ Ἡρωδιανοῦ, ubi animadvertit Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 13. rectius legendum μεγάλου ῥήτορος, ut habetur in Ms. Caeſar. Philologico XV. Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. IV.

III. pag. 109. Alius *de Nominibus, & Verbis* Tractatus, auctore Anonymo. Inc. Πάντα τὰ ἄρθρα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα δασύνεται. Deſ. οὕτω κ. τὸ ἔοικα ἀπὸ τοῦ εἴκω.

IV. pag. 123. *Scholia in Theocriti Idyllia*. Inc. Ἰςέον, ὡς οἱ Δωριεῖς τρέπουσι τὴν ου δίφθογγον, ὅτε μὲν εἰς ω μέγαν, ὅτε δὲ εἰς οι δίφθογγον, ὅτε δὲ εἰς ευ δίφθογγον, κ. λ. Deſinunt in verbis, τῶν Ἰώνων δὲ τοῦτό ἐςι τὸ τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας, quae pertinent ad Idyllium, quod inſcribitur Δάφνις κ. Μενάλκας. Videntur mutila in fine; nam quatuor circiter folia vacua relicta ſunt. Concordant autem utplurimum cum iis, quae habentur edita in calce Theocriti edit. Graecae Venet. MDXXXIX. in 8.

V. p. 162. Ἐρωτήματα σὺν Θεῷ πρὸς παῖδας. *Interrogationes cum Deo ad pueros* inſtituendos, auctore Anonymo. Inc. Πῶς ἀκούεις; μετὰ τῶν ὤτων. Deſ. τίς; Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· παῖς; ὁ Ἀπόλλων.

VI. pag. 168. Ἰωάννου Φιλοπόνου περὶ τῶν διαφόρων σημασιῶν διαφόρως τονουμένων. *Ioannis Philoponi de diverſis ſignificationibus vocum ſecundum diverſos accentus* per alphabetum. Inc. Ἀγέλαιος, ὁ μαθητής. Ἀγελαῖος, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Deſ. Ὦχρος, ἡ ὠχρίασις. Ὠχρὸς, ὁ χλωρός. Saepius prodiit hoc Opus in calce Graecorum Lexicorum: ſeparatim vero, & quintuplo fere auctius edidit vir de Graeca lingua optime meritus Eraſmus Schmidius Witeb. MDCXV. in 8. ſub titulo: *Cyrilli, vel, ut alii volunt, Io. Philoponi* (1) *opuſculum utiliſſimum de differentiis vocum Graecarum &c.* Hunc Tractatum exſcripſit heic Franciſcus Philelphus.

VII. pag. 185. *b. Nomina Menſium apud Aegyptios, Aſcalonitas, Antiochenos, Romanos, Hebraeos, & Athenienſes.*

VIII. pag. 188. *Gloſſae*, ſive *dictiones quaedam diverſorum populorum*, nimirum *Athenienſium, Argivorum, Arcadum, Achivorum, Aetolorum, Acarnanum, Ambraciotarum, Aeolienſium, Hermioneorum, Theſſalorum, Cypriorum, Boeotorum, Dorienſium, Ionum, Clitoriorum, Cretenſium, Corinthiorum, Corcyrenſium, Laconum, Magneſium, Siculorum, ac Phliaſiorum, lingua communi explicatae.* Inc. Ἄγαν, λίαν. Ἄλις, ἀρκεῖ. Λωπός, ἱμάτιον, κ. λ. In fine depicta ſunt ſigna, ſive notae, quibus ab aſtronomis denotantur Sol, Luna, ac reliqui planetae, nec non duodecim Zodiaci ſigna, cum uniuſcuiuſque explicatione, omnia manu Franciſci Philelphi exarata, qui ſe heic ſubſcripſit.

IX. pag. 192. Κανονίσματα πάνυ ἀναγκαῖα ῥημάτων ἐπιτοπολὺ ἐκφερομένων παρά τε ποιηταῖς κ. ῥήτορσιν ἐκλεγέντα. *Canoniſmata ſelecta valde neceſſaria verborum utplurimum a Poëtis, & Oratoribus prolatorum.* Inc. Ἰςέον, ὅτι τῆς συναλοιφῆς εἰσὶν ἑπτὰ εἴδη. Deſ. ὡς τὸ δίδωτα. Collector Anonymus.

(1) Huius eſſe non dubitat Henricus Stephanus.

Digitized by Google

X. pag. 204. *b. Lexicum verborum irregularium*, cum interpretatione interdum Latina, manu itidem Franciſci Phileſphi. Inc. Ἄτω, *laedo*. ἀορ. ἀάσθη, *laeſus eſt*. Def. μέλλων, οἰήσομαι. ἀόριστος, ᾠήθην.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime ſervatus, quem fuiſſe Franciſci Phileſphi, comprobat praeter Opuſcula praedicta, nominum propriorum aliorumque memorabilium, de quibus in ipſo operum progreſſu mentio fit, diligens & accurata ad marginem deſcriptio, ab eodem inter legendum facta. Conſtat foliis ſcriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ,

COMPENDIVM RHETORICES INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Joſephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae, Gregorii cuiuſdam Compendium Logicae & Phyſicae Ariſtotelis, & alia eiuſmodi.

COD. XX. I. pag. 1. OCcurrit primo loco *Ioſephi Rhacendytae Compendium Rhetoricae*, duobus hiſce verſiculis tituli vicem gerentibus:

Μέλημα ϗ φρόντισμα ϗ γλυκὺς πόνος
Οἰκτροῦ τινὸς Ἰωσὴφ Ῥακενδύτου.
Meditatio, cura, & dulcis labor
Miſerabilis ac vilis Ioſephi Rhacendytae.

Inc. Ἀπροοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων ϗ λόγων μητέρα ἐρχόμεθα. Def. ταῦτα ἐπειδὴ μείζονος ἐδεῖτο τοῦ βοηθήματος, μείζονος ϗ τυγχάνει. Finis Tractatus in hoc exemplari non convenit cum illo Codicis II. huius Plutei ſub finem §. I. propter diverſam Capitum, quae in eo pertractantur, diſpoſitionem.

II. pag. 41. *Compendium Logicae Ariſtotelis*, Capitibus LVI. comprehenſum, auctore quodam Gregorio, ut ex ſubſcriptione quam paullo poſt, §. IV. adferemus, eruere licet. Primum Caput inſcribitur: Περὶ πείρας, ἐμπειρίας, τέχνης, ϗ ἐπιστήμης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς. Inc. Σκοπὸς ἡμῖν ἐστι Θεοῦ συνάρσει περὶ πάντων τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν ἀπαραλείπτως ϗ συντόμως, ὡς οἷόν τε, διαλαβεῖν. Vltimum Περὶ ἐλέγχου, ϗ ὅτι πάντες οἱ παραλογισμοὶ εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν ἀνάγονται. Def. ϗ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα ϗ τρεῖς. In principio huius Tractatus adſcriptum legitur Latine: *Summam hanc fere eiſdem verbis ſcripſit Nicephorus quidam monachus, cognomento Blemides, & phyſicorum ſummam & meteororum; uter ab altero mutuatus incertum mihi eſt.*

III. pag. 124. *b.* Eiuſdem item *Phyſicorum Ariſtotelis ſcriptorum Compendium*, & quidem hoc ordine:

I. p. ead. *Librorum VIII. de phyſica Auſcultatione*, Primum Caput, quod inſcribitur, Προοίμιον τῶν φυσικῶν ἀρχῶν, inc. Σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίου ἐστὶ ζητῆσαι περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ὄντων, κ. λ. Hoc initium concordat cum initio Prolegomenorum Georgii Pachymeris in eoſdem Ariſtotelis Libros, quod exhibetur a Neſſelio Biblioth. Caeſar. Catalog. Part. IV, pag. 66. §. I. Pachymeris tamen non eſſe coniicitur ex Latina adnotatione in principio huius Compendii ab eadem manu, de qua ſupra, in margine appoſita, quae ita habet; *Eadem haec fere ad verbum ſcripſit & Georgius quidam, cognomento Pachymeres: uter vero ab altero mutuatus incertum. Complexus ille eſt metaphyſica, ethica Nicomachica, & mechanica, quae hic videtur omiſiſſe. Rurſus hic de rhetoricis ſcripſit, & de Catholica fide, quae ille praeteriit: hic tamen videtur fere totam Ariſtotelem complexus abſolutiorem paraphraſin conficere.* Vltimum Περὶ ἀπείρου, def. ὥσπερ ὁ χαλκὸς τοῦ χαλκοῦ ἀνδριάντος. Capita complectitur XIII.

II. p. 153. Περὶ οὐρανοῦ. *De Caelo*. Inc. Σκοπός ἐστιν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ τῷ φιλοσόφῳ προηγουμένως εἰπεῖν. Def. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. p. 164. *b.* Περὶ γενέσεως ϗ φθορᾶς, *De generatione & corruptione*. Inc. Πολὺς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ϗ ὁ περὶ γενέσεως ϗ φθορᾶς λόγος. Def. καὶ τραχὺ, καὶ παχὺ, καὶ βαρὺ, τῆς γῆς.

IV. p. 176. *De Meteoris*, cuius primum Caput, Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν καιομένων περὶ τὸν οὐρανὸν, ϗ τῶν καλουμένων αἰγῶν ϗ δαλῶν, ϗ διαθεόντων ἀστέρων, inc. Ἄνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος μέχρι καὶ τοῦ πέρατος τῆς σελήνης. Vltimum Περὶ δραστικῶν ϗ παθητικῶν ποιοτήτων, def. τῶν τε ποιητικῶν καὶ τῶν παθητικῶν.

V. pag. 202. *b. De Mundo*, cuius primum Caput Περὶ αἰθέρος ϗ ἀστέρων, inc. Τούτων δὴ οὕτω διωρισμένων, κ. λ. ac poſt paucos verſus inſtar prooemii, leguntur verba: Τὸ τοίνυν διῆκον ἀπὸ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ στερεώματος, κ. λ. quae ſunt initium Excerptorum *de caelo, ſole, eclipſi ſolari, &c.* Georgii Pachymeris nomen prae ſe ferentium in Codice Biblioth. Caeſar. ut ex ipſius Catalogo apparet loc. cit. pag. 68. §. XVIII. Vltimum Caput Περὶ οἰκήσεως, def. εἰς ἄνισά τε τοιοῦτον ἡμερόνυκτον διαιρεῖ.

VI. pag. 221. *b.* Περὶ ζώων μορίων. *De partibus animalium*. Inc. Ἑχόμενον ἂν εἴη καὶ περὶ ζώων μορίων εἰπεῖν. Def. τρίς τε βέλτιον πάντα ἐμηχανήσατο.

VII. pag. 233. *b.* Περὶ γενέσεως ζώων. *De generatione animalium*. Inc. Ἤδη δὲ λοιπὸν καὶ περὶ γενέσεως ζώων ἀκολούθως τοῖς ἄλλοις λέγομεν. Def. ϗ ὅλως διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, ταῦτά ἐστι.

VIII. pag. 246. Περὶ ψυχῆς. *De Anima*. Inc. Τούτων δὲ διωρισμένων, σκεπτέον ἂν εἴη ϗ περὶ ψυχῆς τῆς ταῦτα κινούσης, κ. λ. Def. οἷς ἂν πληρωθείη μουσικωτάτη ϗ ἀτελεύτητος.

IX. pag. 274. *b.* Περὶ αἰσθήσεως, καὶ αἰσθητῶν. *De ſenſu & rebus ſenſibilibus*. Inc. Τὸν περὶ ψυχῆς σὺν Θεῷ πληρώσασι λόγον κατὰ

θύ-

θύραν ἀπαντῷ ἡ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν θεωρία. Deſ. πρὸς τὸ διαφανὲς τὸ ὡρισμένον.

x. pag. 285. Περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν. *De memoria, & reminiſcendo*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον. Deſ. οὐ ῥᾳδίως ἀποναθίσανται.

xi. pag. 289. *b.* Περὶ ζώων κινήσεως. *De motu animalium*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ τε καὶ ὁρμητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις. Deſ. ἡ ὀργῶσα ὕλη, ἢ μὴ ὀργῶσα.

xii. p. 292. Περὶ τὸ, ποῦ τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐστι. *De animi principatu, ubinam ſit*. Ποῦ δὲ ἐστι τὸ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς, καὶ ἐν τίνι μορίῳ, κ. λ. Deſ. ἐγείρονται οἱ ὑπνώττοντες ἀπολυθέντος.

xiii. pag. 297. Περὶ ἐνυπνίων καὶ τῆς μαντικῆς αὐτῶν. *De inſomniis & de divinatione per ſomnia*. Inc. Καὶ περὶ τοῦ ἐνυπνίου δὲ ζητητέον, πότερον τοῦ νοητικοῦ μορίου πάθος ἐστίν. Deſ. διὰ τῆς πράξεως καὶ θεωρίας.

xiv. pag. 300. *b.* Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *De longitudine & brevitate vitae*. Inc Περὶ δὲ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος τῶν ζώων νῦν ἐπισκεπτέον. Deſ. τὴν μακροβιότητα ἐμποιεῖ.

xv. pag. 301. *b.* Περὶ νεότητος καὶ γήρους, καὶ ζωῆς, καὶ θανάτου, καὶ περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. *De iuventute & ſenectute, de vita & morte, de reſpiratione & exſpiratione*. Inc. Περὶ δὲ νεότητος καὶ γήρως, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ἅμα δὲ καὶ περὶ ἀναπνοῆς ἀναγκαῖόν ἐστι, κ. λ. Deſ. τελευτῶσιν εἰς τὰς ἰατρικὰς ἀρχάς.

xvi. pag. 304. Περὶ σώματος. *De Corpore*. Inc. Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, εὔλογον ἂν εἴη περὶ τῶν σωματικῶν ἀρχῶν καὶ στοιχείων πρὸ παντὸς ἑτέρου διαλαβεῖν. Deſ. παραπλησίως διανοητέον κἀν τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς.

IV. pag. 317. *b.* Ἄθροισις σύντομος τῶν μαθημάτων. *Collectio compendiaria mathematum*, ſive Tractatus IV. quorum I. *de Arithmetica* inc. Μέλλοντί μοι περὶ τῶν τεσσάρων μαθημάτων, κ. λ. Deſ. τὴν ἔκθεσιν παραιτούμενος. II. pag. 328. *b. de Muſica* inc. Μουσικὴν οἱ παλαιοὶ συνέχειν οἴονται τὸ πᾶν. Deſ. ὡς κύβος καὶ πύραμις. III. pag. 339. *de Geometria* inc. Σημεῖόν ἐστιν, ὃ μέρος οὐθέν. Deſ. τῆς γεωμετρίας λόγου τὸ πέρας ἔστω. IV. pag. 351. *b. de Aſtronomia* inc. Σφαῖρά ἐστι σχῆμα στερεὸν, κ. λ. Deſ. τὴν ἡγεμονίαν τοῦ λογικοῦ σφαλερῶς παραιτούμεθα. De hac Tetrabiblo vide ſupra pag. 390. §. XVI. paucis enim ab ipſa diſcrepat. In fine legitur ab eadem manu: Γρηγόριος τάδ' ἔγραψε τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐσεβῶν, εἰς εὐμάθειαν σύντομον αὐτοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὄργανον ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακτύϊ προθέμενος, ὡς μήτε κλονοῖντο τοῖς περὶ ταῦτα δεινοῖς, μήτε τριβὴν αὐτοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐγγίνεσθαι, ὧν καταφρονεῖν ἐκελεύσθημεν. *Gregorius haec ſcripſit in gratiam eorum, qui rerum piarum ſunt amantes, ut facili, & compendiaria via ediſcant, hoc ipſis organum philoſophiae, una cum quatuor ſcientiis proponens, ea mente, ut nec difficultatibus, quae in iis occurrere ſolent, perturbari poſſint. neque in iis fruſtra detineri, quae contemnenda eſſe cenſuimus.*

Ex qua ſubſcriptione colligitur, Gregorium hunc utriuſque etiam ſuperioris Compendii, Logicae nimirum, ac Phyſicae Ariſtotelis, auctorem eſſe.

V. pag. 360. Περὶ ἀρετῆς. *De Virtute* Liber. Inc. Ἐπειδήπερ ἔργα πίστεως ἔρημα, καὶ πίστις ἔργων χωρὶς. ζωὴν τοῖς κεκτημένοις παρασχεῖν οὐχ ἱκανοῦνται. κ. λ. Deſ. τεθεῶσθαι μακαριώτατος. Auctor Anonymus, (ſ. idem Gregorius).

VI. p. 371. *b.* Σύνοψις κατὰ τοὺς ἐκ τοῦ περιπάτου τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν κακιῶν. *Compendium iuxta Peripateticos Virtutum & Vitiorum*. Inc. Ἐπαινετά ἐστι τὰ καλὰ, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά. Deſ. καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν. Titulus huius Tractatus in margine poſteriori manu appoſitus legitur. Exſtat autem inter Ariſtotelis Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 291.

VII. pag. 375. Περὶ πίστεως καὶ τῶν θείων δογμάτων. *De Fide, & divinis Dogmatibus*. Inc. Ἤδη πρὸς τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν ὑμῖν ὑπόμνησιν ἐκτίθημι. Deſ. ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς καὶ ἀπερίγραπτος. Auctore Anonymo. (ſ. eodem Gregorio).

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 387.

ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΡΑΚΕΝΔΥΤΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ.

IOSEPHI RHACENDYTI COMPENDIVM RHETORICES.

Adde

Sopatri, Cyri, & Anonymi alia Opera rhetorica.

I. pag. 1. *Compendium Rhetoricae Ioſephi Rhacendytae*. Inc. Ἀπροοιμιάστως ἐπὶ τὴν τῶν προοιμίων, κ. λ. Deſ. οἷον, Διόνυσος, Διόνισος. Concordat cum Codice II. huius Plutei §. I. COD. XXI.

II. pag. 37. Σωπάτρου διαιρέσεις ζητημάτων. *Sopatri Diviſiones Quaeſtionum*. Inc. Μετὰ τὰ κατὰ Κύζικον Ἀλκιβιάδης αἰτήσας φρουρὰν, κ. λ. Deſ. τὰς μὲν ὑβρίζοντες τῇ μοιχείᾳ, τὰς δὲ λυποῦντες οἷς ὑβρίζουσιν. Exſtant in Collect. Rhetorum Aldina Venet. MDVIII. fol. pag. 287. ſeqq. Hoc Sopatri Sophiſtae Opus, uti & Orationes, quas habemus Antiphontis, Andocidis, Dinarchi, Lycurgi, & Iſaei ex Graecia ſecum attulit Io. Laſcaris, ut Aldus refert.

III. pag. 187. Κύρου περὶ διαφορᾶς στάσεων. *Cyri de ſtatuum differentia*. Inc. Περὶ τοῦ κατασοφισμοῦ. Τὰς τοῦ κατασοφισμοῦ ζητήσεις, κ. λ. Deſ. ἢ πρόσωπον, ἢ χρόνον, ἢ αἰτίαν. Loc. cit. p. 456. ſeqq. De Sopatro & Cyro vide ſupra pag. 218. §. I. & II.

IV. pag. 193. Περὶ λογογραφίας. *De conſcribendis Orationibus*, Anonymi Tractatus. Inc. Πᾶσα λόγου ἰδέα ἐκ μερῶν ὀκτὼ σύγκειται, ἐννοίας, λέξεως, κ. λ. Deſ καὶ προπαρεξυτόνως καὶ λοιπὰς λέξεις. In fine: Τέλος τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ ῥητορικοῦ λόγου.

V. pag. 206. Περὶ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ τελείου λόγου. *De quatuor partibus perfectae orationis*, item Anonymi. Inc. Ὁ τέλειος ἐγκωμιαστικὸς ῥητορικὸς λόγος σύγκειται ἀπὸ κεφαλαίων, κ. λ. Deſ. ἅπερ ἐπιγράφονται Μενάνδρου ῥήτορος περὶ τέχνης ῥητορικῆς. Sequuntur alia brevia Capita, I *de ratione legendi rhetores & alios auctores*, II. *quorum ad unumquodque orationis genus auctorum delectus ſit habendus*, III. *de epiſtolis*, IV. *de verſibus iambicis &c.* quod tamen in fine mutilum deſinit in verbis: ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐμπεφραγμένην τὴν τοῦ λόγου σάλπιγγα, καὶ .... in quibus Codex etiam abſolvitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. in fine mutilus, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 208.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

DECLARATIO CHARACTERIS THVCYDIDIS INCERTI AVCTORIS.

Titulus reddendus

Ariſtidis Rhetorica, & Dionyſii Halicarnaſſei ad Ammaeum Epiſtola.

COD. XXII. I. pag. 1. TRactatus occurrit nullo titulo appoſito, quem tandem comperimus eſſe *Ariſtidis Rhetoricam*, duobus libris diviſam, quorum alter *de civili*, alter *de ſimplici dictione* eſt. Primus inc. Περὶ σεμνότητος. Ἡ μὲν οὖν σεμνότης, κ. λ. Deſ. ἠνεσχόμεθα. Alter p. 22. *b.* inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας, κ. λ. Deſ. καὶ ταῦτα καθ' ἕκαστον εἴρηται. Exſtant in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii, Venet. MDVIII. fol. a pag. 641. ad pag. 682. In Codice tamen deeſt in principio brevis Praefatio, quae inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν, κ. λ.

II. pag. 41. *b.* Sequitur Epiſtola item ſine ullo titulo, ſed eſt *Dionyſii Halicarnaſſei ad Ammaeum de iis, quae Thucydidi propria ſunt.* Inc. Ἐγὼ μὲν ὑπελάμβανον. Deſ. ὡς ἐπεζήτεις. Exſtat inter eius Opera edit. Lipſ. MDCXCI. fol. curante Frid. Silburgio Tom. II. pag. 132. Hanc enim editionem tum in huius, tum in aliorum Codicum eius Opera continentium recenſione ineunda prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 45.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

IMAGINES PHILOSTRATI.

Adde etiam

Heroica, Paulli Silentiarii Carmina, Aeſopi Vitam & Fabulas.

COD. XXIII. I. pag. 1. PHiloſtrati Imagines XXXII. ſive *Imaginum Liber I.* praevio ſingularum indice in principio, & cum marginalibus ſcholiis uberrimis, & gloſſis interlinearibus. Poſt ultima huius Libri verba, quae incidunt in p. cit. edit. 778. haec alia in Codice ſubiiciuntur: Ἐρῶσι δὲ, οἶμαι, τάφον· τὴν γένεσιν δὲ ἱκανῶς ᾄδουσιν· ἀναβλέπουσαι μὲν γὰρ ἐμφαίνουσιν, ὅτι ἀπ' οὐρανοῦ· τὰς δὲ χεῖρας ὑπτίας ὑποκινοῦσαι δηλοῦσιν, ὅτι ἐκ θαλάττης. τὸ μειδίαμα δὲ αὐτῶν γαλήνης ἐστὶν αἴνιγμα. Scholiorum vero marginalium hoc eſt initium: Τὸ δέ τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελές· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀποδόμενος ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, κ. λ.

II. pag. 53. Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμὰ ἡμιΐαμβια δίμετρα καταληκτικά. *Paulli Silentiarii in Thermas, quae ſunt in Pythiis, ſemiiambi dimetri catalectici*, cum ſcholiis, & gloſſa interlineari. Inc. Βάθει μαθεῖν, ἄνθρωπε. Deſ. μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον. Concordant cum alio exemplari Codicis VII. Plut. LV. §. XIII. ſupra pag. 256. quemadmodum etiam ſcholia.

III. pag. 57. *Philoſtrati Heroica*, ut in Cod. XVII. huius Plutei. Heic tamen habentur ſcholia marginalia, & gloſſae interlineares, illa nigro, hac rubro charactere exaratae. Primum ſcholion ita incipit: Ξένος, ὁ ἀλλότριος. καὶ ξένος ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς, ὅθεν καὶ ξενίζω, τὸ φιλοφρονοῦμαι. κ. λ. In fine: Τέλος τῶν ἡρωϊκῶν τοῦ Φιλοστράτου, τὰ πάντα κβ'. *Finis Heroicorum Philoſtrati, omnia ſunt Capita XXII.*

IV. pag. 143. Βίος Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ. *Vita Aeſopi fabulatoris* eadem, quae legitur in editione Fabularum Aeſopicarum Aldina Venetiis MDV. fol. Inc. Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκρίβωσαν μὲν καὶ ἄλλοι, κ. λ. Deſ. τιμωροὶ καὶ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπου θανάτῳ γεγόνασι. Sequuntur Μῦθοι Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ κατὰ ἀλφάβητον. *Fabulae Aeſopi fabulatoris iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A, nimirum: Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ. Deſinunt in littera Ψ in verbis, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων, quae in edit. cit. incidunt in pag. 36.

In fine litteris rubricatis haec ſubſcriptio adpoſita eſt: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Μανουὴλ τοῦ Ζαροιωάννου (1) ἐν ἔτει... γ'. μηνὶ Μαΐῳ ζ'. ἡμέρᾳ β'. *Abſolutus eſt hic liber manu mei Manuelis Zaroioannis anno ... III. menſe Maio, die VII. feria II.*

Codex Graec. chart. Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 226.

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

HERMOGENIS RHETORICE.

Seu potius

Hermogenis, Ariſtidis, Sopatri, Syriani, Longini, & aliorum Excerpta de rebus rhetoricis; Aeſopi Proverbia, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. COntinet hic Codex varia Excerpta rhetorica ex Hermogene, Ari- COD. XXIV.

(1) Nil de hoc exſcriptore habet Montfauc. in Palaeogr. Graec.

Digitized by Google

Ariſtide, Sopatro, Longino, &c. Quae tamen in primis decem ſoliis habentur, nullum auctoris nomen praeſeferunt, ſuntque ἀκέφαλα. Agitur autem de nonnullis Rhetoricae figuris, nimirum *Hyperbato*, *Antonomaſia*, *Ironia &c.* tum pag. 4. *de vocum adfectionibus, de encliſeos &c.*

II. pag. 10. *b. Excerpta plura ex Hermogenis Rhetorica*. Primum eſt ex eius Libro *de Partitione Statuum*. Inc. Στάσις ἐςὶ καθ' ἣν αἱ πίςεις ἀνάγονται. Deſ. εἴτε ἡ ποιότης κ) ἡ γνώμη, ὡς εἴρηται. II. pag. 20. *b.* ex eius Libris *de Formis Oratoriis*. Inc. Ο῞τι ἰδέαι εἰσὶν ζ'. σαφήνεια, μέγεθος, κ. λ. Deſ. κ) τύτῳ χώραν ἤδη δεδώκαμεν. III. pag. 36. *b.* ex eius *Methodo de apto & ponderoſo genere dicendi*. Inc. Ο῞τι πάσης λέξεως τῆς ἀγνουμένης, κ. λ. Deſ. οὐδ' ἄρα τόγε ἰδὼν γήθησεν Α᾽χιλλεύς. IV. pag. 43. *b.* ex eius quatuor Libris *de Inventione*. Inc. Ἡ πρώτη κ) καλλίςη τῶν προοιμίων εὕρεσις. Deſ. ὅτε αὐτῇ οἰκουμένη αἱ δωρεαὶ ἔσονται.

III. p. 71. Μεταβάσεις λόγυ ἀφ' ἑτέρυ σκοποῦ πρὸς ἕτερον, κ) σχήματα ἐκ διαφόρων ῥητόρων. *Tranſitiones orationis ex uno ad aliud argumentum; & figurae ex diverſis Oratoribus*. Inc. Εἰσέρχεται δέ με κἀκεῖνο κ) δεινῶς ἀνιᾷ. Deſ. μεγέθει φωνῆς ἐκκλίνων θόρυβον. Auctor Anonymus.

IV. p. 79. *b.* Ε᾽κ τοῦ Α᾽ριςείδυ περὶ ἰδεῶν. *Ex Ariſtide de formis dicendi*, Excerptum. Inc. Ο῞τι ἡ σεμνότης τριχῆ συνίςαται. Deſ. μὴ ἰδῶσαι καθεύδειν.

V. pag. 83. Ε᾽κ τῶν Πλάτωνος διαλόγων. *Ex dialogis Platonis*. Inc. Γραφὴν σέ τις ὡς ἔοικε γέγραπται, ὡς ἐγῷμαι. Deſ. εἴ τι βύλεται ἀντὶ τῦ ὅς τε πράττειν.

VI. pag. 88. Ε᾽κ τῶν Σωπάτρυ μεταποιήσεων. *Ex Sopatri translationibus*. Inc. Ο῞τι Σώπατρος διδασκαλίαν ποιούμενος πρὸς Αὐσώνιόν τινα τῶν ἑταίρων. Deſ. ὠνεῖται βάρβαρος τὰ ἡμέτερα.

VII. pag. 92. *b.* Ε᾽κ τῶν Συριανοῦ ἐ Σωπάτρυ. *Ex Syriani & Sopatri Operibus*. Inc. Ο῞τι Δημοσθένης καθόλυ ἔνθα τῇ καλυμένῃ μεσώσει κέχρηται. Deſ. τῦτον ἡμεῖς φοβύμεθα.

VIII. pag. 94. Ε᾽κ τῶν Λογγίνυ. *Ex Longini Operibus*. Inc. Ο῞τι χρὴ πεφεισμένυς χρῆσθαι ταῖς τροπαῖς. Deſ. καθάπερ ἐκ χρυσηλάτων κόδρων.

IX. pag. 96. Ο῞ροι. *Definitiones* philoſophicae, ac theologicae, ordine alphabetico diſpoſitae. Inc. Τί ἐςιν ἀγαθόν; ὃ πάντα ἐφίεται. Deſ. Τί ἐςιν ὥρα, ἤτοι κάλλος; συμμετρία μελῶν κ) μερῶν μετ' εὐχροίας. Sequuntur pag. 104. quaedam Theologica, quibus hic titulus: Ο῞τι διαφέρει ἐπὶ Θεοῦ κ) ἡμῶν τὸ ὅλον. Inc. Ε᾽πὶ μὲν γὰρ ἐκείνυ, οὔτε ἐκ μερῶν συνέςηκεν, οὔτε ἐν τοῖς μέρεσι θεωρεῖται, ἀλλ' ἐν ὑποςάσεσιν, κ. λ.

X. pag. 111. Ε᾽κ τῆς ξ' βίβλυ τοῦ Πλυτάρχυ. *Ex LX. Plutarchi Libro*. Inc. Ο῞τι τὸ ἐν Δέλφοις εἴ τινές φασιν ἀνιερῶσθαι. Deſ. ἐτραχηλοκόπησεν δὲ ὡς ςρατηγικὸν ὑβρίσαντα νόμον.

XI. pag. 113. Παροιμίαι Αἰσώπυ. *Proverbia Aeſopi*. Inc. Α῎νου χαλκῦ Φοῖβος ὁ μαντεύεται, τὴν ἰσχὺν τοῦτο σημαίνει τῶν δώρων. κ. λ. Sequuntur pag. ead. alia ferme eiuſdem generis, nullo auctorum nomine appoſito, quorum initium: Καδμεία νίκη, ἐπὶ τῶν ἀσυμφέρως νικώντων τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, κ. λ. Deſ. ὅτι ἡ ψυχὴ πρώτως ἐνεργεῖ, ἢ πάσχει, δευτέρως δὲ τὸ σῶμα.

XII. pag. 118. Περὶ διαφορᾶς γεννωμένων. *De diverſa generandi ratione*, Excerptum breviſſimum. Inc. Ἰςέον, ὅτι ἡ γαλῆ ἀπὸ τοῦ ὠτίυ τὸ σπέρμα δέχεται. ἐκ δὲ ςόματος γεννᾷ, κ. λ. Haec, & quae ſequuntur, prorſus adeſpota ſunt.

XIII. pag. ead. Πρὸς τὺς λέγοντας. ὡς πρῶτος θρόνος ἡ ἡ Ρ῾ώμη, ὅτι δέξαιτο τὸν κορυφαῖον ἐπίσκοπον πρώτη. *Adverſus eos, qui dicunt, quod prima ſedes ſit Roma, propterea quod primo Coryphaeum Epiſcopum exceperit*. Inc. Ἡ Α᾽ντιόχεια μᾶλλον ἔχει τὸ πρωτεῖον. ἔτη γὰρ η' πρὸ τῆς Ρ῾ώμης ὁ ἀπόςολος Πέτρος ἐπεσκόπησεν ἐν Α᾽ντιοχείᾳ, κ. λ. Deſ. τὸν δὲ τυρὸν, καθ' ἣν ἄγομεν τὴν α' τῶν νηςειῶν.

XIV. pag. 121. *b.* Recenſentur aetates diverſorum veteris Teſtamenti Patriarcharum, ab Adam nimirum uſque ad Abraham; tum Hebraeorum Ductores numerantur a Moyſe uſque ad Sedeciam; Perſarum Reges a Cyro uſque ad Cleopatram; ac tandem Romanorum Imperatores a Iulio Caeſare ad Alexium.

XV. pag. 122. *b.* Περὶ συντάξεως. *De Conſtructione*, breviſſimus Tractatus. Inc. Τὰ κατ' ἐπικράτειαν λεγόμενα, γενικῇ συντάσσονται· βασιλεύω σου, κ. λ.

XVI. pag. 123. *b.* Nonnulla occurrunt *de XII. Signis Zodiaci*, quibus ſubditur *Computus quidam Paſchalis*.

XVII. pag. 116. Excerpta tandem brevia *de generatione hominis, de menſe Auguſto, unde ſic dictus; de Biſſexto, ac de ſtipulatione Aquiliana*.

Codex Graecus, partim membranaceus, partim chartaceus in 12. Saec. XIV. valde oſcitanter ac propere exaratus; tineis praeterea in primis praeſertim atque ultimis paginis corroſus. Conſtat foliis 128.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΟΡΑΣΣΟΥ ΠΕΡΙ ΦΩΝΩΝ.

IOANNIS CHORASSI DE VOCIBVS.

Seu potius

Nonnullorum recentiorum Carmina quaedam; Ioannis Characis, Georgii Pardi, & anonymi Opuſcula grammatica.

COD. XXV.

I. pag. 1. MVtilus eſt initio Codex, ac prima eius pagina valde corrupta, in qua occurrunt verſiculi quidam iambici. Primi Carminis titulus, quem ex evanidis prorſus characteribus vix exſculpere potuimus, ſequens eſt: Τοῦ μακαριωτάτου Βυλ-

Βυλγαρίας εἰς τὸν Και . . . (1) ὄντα πανυπερσέβαςον. *Beatiſſimi Bulgariae Archiep.* (f. Theophylacti) *in Caeſarem Auguſtiſſimum*. Initium vero ita habet:

Φρονεῖς μὲν αὐτὸς ἀξίως τῦ συ λόγυ,
Ὁ πανυπερσέβαςος ὄντως ἐν λόγῳ, κ. λ.

Finem nullum proferimus; margine enim inferiori reſtaurato, poſtrema periere.

II. pag. ead. *b.* Τῦ φιλοσόφυ κυροῦ Θεοδώρυ τοῦ Προδρόμυ τετράςιχα ἡρῶα ᾗ ἰαμβεῖα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς. *Philoſophi D. Theodori Prodromi tetraſticha heroica & iambica in Dominicos dies feſtos*, nimirum:

I. Εἰς τὴν γέννησιν (intellige) Θεοτόκου, *in Nativitatem Deiparae*.

II. Εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, *in ſancta ſanctorum*, ſeu *in Praeſentationem eiuſdem*.

III. Εἰς τὴν Χριςοῦ γέννησιν, *in Chriſti Nativitatem*.

IV. Εἰς τὴν ὑπαπαντήν, *in Occurſum*.

V. Εἰς τὸ βάπτισμα, *in Baptiſmum*.

VI. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν, *in Transfigurationem*.

VII. Εἰς τὸν Λάζαρον, *in Lazarum*.

VIII. Εἰς τὸν βαϊοφόρον, *in Dominicam Palmarum*.

IX. Εἰς τὸ δεῖπνον, *in Caenam*.

X. Εἰς τὸ νίπτρον, *in Pelluviam*.

XI. Εἰς τὴν προδοσίαν, *in Proditionem*.

XII. Εἰς τὴν ςαύρωσιν, *in Crucifixionem*.

XIII. Εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν, *in Depoſitionem e cruce*.

XIV. & ultimum εἰς τὸν ἐνταφιασμόν, *in Sepulturam*. Primum tetraſtichon iambicum inc.

Ναὶ λυχνία πρόκεισο, ναὶ παςὰς δέχυ.

Vltimum, quod eſt heroicum, deſ.

Ἀλλ' αἶδυ τε τάφυ τε μοχλὺς καταθραύσει ἀναςάς.

Duobus enim ſingula argumenta pertractantur tetraſtichis, altero iambico, altero heroico: ſunt autem pars ex iis Carminibus, quae ſub titulo, Τετράςιχα ἰαμβεῖα ᾗ ἡρῶα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ, habebantur in Cod. II. Plut. XXXI. §. VIII. ſupra p. 76. Huius Theodori tria Epigrammata cum verſione & notis exhibet Gretſerus Tom. III. de Cruce Lib. IV. Habentur Mss. etiam in Bibl. Vindob. teſte Lambec. VI. 32.

III. pag. 3. Στίχοι ἐπιτάφιοι. *Verſus ſepulcrales* (CXXVI.) Inc.

Εἰ καταποντίζει με συμφορῶν κλύδων.

Deſ.

Ὢ φυτοκυήτρια λιταῖς μου κόρη.

IV. pag. 4. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι πρὸς τὸν νίρημένον ἱερομόναχον Θεόδωρον, ὧν ἡ ἀκροςιχὶς, ὁ Θεόδοτος. *Alii verſus ſepulcrales* (IX.) *in dictum hieromonachum Theodorum, quorum acroſtichis*, ὁ Θεόδοτος. Inc.

Ὁ Θεόδωρος τῶν μοναςῶν τὸ κλέος, κ. λ.

V. pag. ead. Ἕτεροι ςίχοι ἐπιτάφιοι. *Alii verſus ſepulcrales* [LII.] in eumdem Theodorum. Inc.

Δακρυῤῥοῶν σύγκαζε πᾶς ἴδρις λόγων.

Deſ.

Ὡ δόξα πᾶσα ᾗ τιμὴ μόνῳ πρέπει.

VI. pag. ead. *b.* Alii verſus iambici XLIII. nullo quidem titulo, ſed & ipſi ſepulcrales in eumdem Theodorum. Inc.

Τί τοῦτο, τύμβε; τίνος ἐκπλήττει χάριν;

Deſ.

Ἐν τῇ κρίσει δὲ τῶν ἁμαρτάδων λύσιν.

VII. pag. 5. *Alia quinque, vel ſex Epigrammata item iambica* anepigrapha, argumenti utplurimum ſacri, auctore quodam Nicolao ſacerdote, qui in ipſis nominatur, quique ipſius Codicis ſcriptor eſt: ſunt autem ita evanidi, ac per compendiarias notas exarati, ut vix haec duo potuerimus oculorum acie percipere. Primum, quod in laudem Virginis videtur compoſitum, ſequens eſt:

Ἐσθὴς, καλύβη, ᾗ λιμὴν σὺ τυγχάνεις,
Τέρψις, καταφύγιον, ὄλβος, ᾗ σκέπη.
Γυμνῶν ἐσθὴς εἶ, καλύβη τῶν ἀστέγων,
Λιμὴν γαληνὸς ναυαγούντων ἐν ζάλῃ,
Τέρψις γλυκεῖα σφόδρα τῶν λυπυμένων,
.... καταφύγιον . . . . (2)
Ὄλβος πενήτων, ᾗ σκέπη χριςωνύμων.
Δι' ἅπαν αὐτὸς Νικόλαος σὸς λάτρης,
Ἀνάξιος μέντοιγε κυρία θύτης,
Ὀλοψύχως ἔσπευσα σὸν θεῖον δόμον
Βάθρων ἀπ' αὐτῶν ἀνεγεῖραι ποικίλαις
Ζωγραφίαις χρωσίν τε· λοιπὸν δεσπότην
Ἐξιλεώσῃς ἡμέρᾳ τῇ τῆς κρίσεως
Ἐμοὶ παρασχεῖν ἄφεσιν ἁμαρτάδων.

Vltimum, quod eſt in communem hoſtem, ita habet:

Ὢ πατραλοῖα ᾗ σποροῦ τῆς κακίας,
Καλῶν μισητὰ, ᾗ κακῶν ὑπηρέτα,
Τί κατὰ τῦ πράξαντος ἀγαθουργίαν
Αἰεὶ προτείνεις μηχανὰς ᾗ πικρίας;

VIII. p. 6. Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Χάρακος περὶ ἐγκλινομένων. *Ioannis Characis grammatici de Encliticis*. Inc. Ἰςέον, ὅτι τὰ ἐγκλιτικὰ ὐκ εἰσὶν ἐν τοῖς η' μέρεσιν, ἀλλ' ἐν πέντε μέρεσι. Deſ. περ, μηδ' ὕτως ἀγαθὸς περ ἐών. Τέλος. Habes editum hunc Tractatum Graece Venetiis in aedibus Aldi, & Andreae Aſulani MDXXIV. fol. pag. 94. ſeq. Meminit autem Ioannis Characis Fabricius B. G. Vol. IX. pag. 366. qui Vol. VII. pag. 15. hanc editionem anno antiquiorem facit.

IX. pag. 10. *De Syntaxi* Tractatus Anonymi. Inc. Τὰ εἴδη τῆς συντάξεώς εἰσι πέντε· ἢ ἄρχεται ἡ σύνταξις ἀπὸ εὐθείας, κ. λ. Tum p. 11. *b.* incipiunt ipſa conſtructiouum exempla, ordine alphabetico diſpoſita, hoc pacto: Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγχιςεύω, ἄγαμαι, αἰτιατικῇ, ᾗ γενικῇ. Deſ. Ὠραΐζω, δοτικῇ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ.

X. pag. 22. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν διαλέκτων τῶν παρεκβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ τιμιωτάτυ μητροπολίτυ Κορίνθου. *Initium cum Deo Dialectorum excerptarum a maxime venerabili Metropolita Corinthi*. Inc. Ἰδού σοι ᾗ τὰς διαλέκτυς ἐγχειρίζω, σεβαςῶν μοι πάντων φιλολογώτατε. Deſ. ᾗ τὸ θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίςασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι. Libellus hic valde utilis, in quo be-

(1) Forte Καίσαρα.

(2) Reliqua huius verſiculi expiſcari oculis minime licuit.

Digitized by Google

bene multae phraſes, multaque vocabula dialectis ſingulis, Atticae, Doricae, Ionicae, & Aeolicae propria exponuntur, Graece editus eſt ab Aldo tum in Κέρατι ἀμαλθείας, tum ad calcem Lexici Aſulani; Latine ab Henr. Stephano Tom. IV. Theſ. Graec. Linguae, &c. Hunc Georgium, ſive Gregorium, cognomine Pardum, Corinthi Metropolitam, qui & abſolute Corinthus appellatur, nonnulli leviſſima ac falſa coniectura, auctorem faciunt poëmatis, quod vulgo fertur ſub nomine Cointi Smyrnaei, ſeu Quinti Calabri.

XI. p. 36. *b.* Κανονίσματα διάφορα τοῦ Ὁμήρου. *Canoniſmata, ſive regulae variae Homeri*, auctore Anonymo. Inc. Ἄειδε, τὸ θέμα, εἴδω. τὸ ἐπίσταμαι, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀείδω, τὸ πάνυ γινώσκω, κ. λ. Deſ. in verbis, ἠνίξαμεν πρὸς τὸ σημαινόμενον, εἶτε ἀπὸ τοῦ ἔνιασω τοῦ σημαίνοντος τὸ . . . mutila ſunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XIV. charactere valde minuto, ac per compendia exarato, nonnullis in locis ſitu ac madore prorſus evanido. Conſtat foliis ſcriptis 41.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ.

IVLII POLLVCIS LIBRI ONOMASTICI.

COD. XXVI. I. pag. 1. IN primis quatuordecim foliis diligentiſſimi indices praecurrunt, ſingulorum Onomaſtici Librorum Capita complectentes, Pag. 15. incipit Onomaſticon, quod cum exemplari Cod. XXXII. Plut. XXVIII. conlatum, in hiſce quae ſequuntur, ab ipſo diſcedit, nimirum: Liber I. caret Capitum Tabula, & iis verbis, quae in illo legebantur ad calcem Libri hoc pacto: Τουτὶ τὸ πρῶτον βιβλίον, κ. λ. Lib. II. & III. carent Epiſtola, & Capitum tabula. Finis Libri V. idem eſt cum illo Codicis III. huius Plutei. Liber VI. Epiſtolam, & Indicem habet, & inc. Χρὴ λέγειν τὸ συμποσιακὸν, κ. λ. Libro VIII. Capitum Index praecurrit, nulla tamen Epiſtola. Liber IX. utroque inſtructus eſt. Liber tandem X. deſinit in verbis, κιβωτὸν, καὶ λύχνον (corr. in marg. λύχνον). Praecedunt Operi Πολυδεύκους ἔπη εἰς Κόμοδον τὸν βασιλέα. *Pollucis Carmina ad Commodum Caeſarem*, quae ſunt:

Χρυσοῦ μεταλλεῦ, καὶ γεωργὲ σπερμάτων,
Τρέφεις, κατολβίζεις με καμάτων δίχα.
Ἀνηρότως ἤλησα τὴν πανσπερμίαν,
Ἀμαλθίας εὕρημα τὴν βίβλον κέρας.
Κάμνεις ὀρύττων τὰς πολυχρόνους φλέβας,
Ὡς αὐτὸς ἀκάματον ἕξω τὴν πόσιν.
Τὴν γοῦν ἀμοιβὴν χάριν ὑψόθεν λάβοις,
Ἂν εὐσέβειαν τοῖς πόνοις κεραννύῃς.
Auri effoſſor, & ſeminator ſeminum,
Me nutris, me beas ſine laboribus.
Non arans laetus collegi omnia ſemina:
Vere Amaltheae inventum eſt hic liber & Cornucopia.
Tu quidem in effodiendis venis perennibus deficis,
Vt ego non defatigatus bibam.
Itaque pro munere gratiam caelitus acceperis,
Si pietatem laboribus inſperſeris.

Clauditur vero hoc iambico heptaſticho:

Ἔλαβε τέρμα βίβλος ἡ Πολυδεύκους
Ἰουλίου, Καίσαρος Κομμόδου χάριν.
Ἡ χεὶρ μὲν ἡ γράψασα τήνδε τὴν βίβλον,
Οἰχήσεται καὶ κἂν φθαρῇ καθὼ κόνις.
Ὁ λαμβάνων δὲ τήνδε χερσὶ καὶ βλέπων,
Θάνατον εἰς νοῦς καὶ κρίσιν λαμβανέτω,
Μνήμην τε κἀμοῦ, κἂν μακρὰν εἰμὶ λίαν.
Accepit finem liber Pollucis
Iulii, in Caeſaris Commodi gratiam compoſitus.
Manus quidem, quae ſcripſit hunc librum,
Abibit plane (corrumpetur enim) in pulverem.
At qui librum ipſum in munus ſumit & vides,
Mortem in mentem & iudicium revocet.
Et mei memoriam, quamquam abſim longiſſime.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 192.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΡΤΕΣΗ.

INTRODVCTIO AD GRAMMATICAM GEORGII CORTESII.

Ac praeterea

Conſtantini Laſcaris Grammaticae Liber III.

I. pag. 1. TOῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Γεωργίου Κουρτέση τοῦ Σχολαρίου περὶ στοιχείων, ἤτοι γραμμάτων, περὶ προσῳδιῶν, καὶ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν, εἴτουν εἰς γραμματικὴν εἰσαγωγὴ πρώτη. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi Georgii Curteſii Scholarii de elementis, & litteris, de accentibus, & octo partibus orationis, ſeu potius in Grammaticam introductio prima*, in gratiam amici, qui eam poſtulaverat, confecta. Inc. Τῶν στοιχείων, ἃ καὶ γράμματα λέγονται. Deſ. ἐπὶ γὰρ τῶν εἰς μι ἰσοσυλλαβόν ἐστι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ. Ms. exſtat etiam Mediolani in Bibl. Ambroſiana, & Romae in ſancta Silveſtrina, & Vallicelliana. Dubitat Allatius in Diatriba de Georgiis, idemne ſit cum Georgio Scholario, qui ſub Gennadii nomine notiſſimus eſt. COD. XXVII.

II. pag. 34. Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου προοίμιον τοῦ περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος τρίτα βιβλία. *Conſtantini Laſcaris Byzantini prooemium Libri tertii de nomine, & verbo.* Inc. Ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν ἡμῖν δυσὶ βιβλίοις. Deſ. τοσοῦτον ἐπαινετώτερος. Liber inc. Τί μὲν οὖν ἐστι ῥῆμα, κ. λ. Deſ. τῇ τῶν λόγων ἐρημίᾳ, ἔτει ἀπὸ θεογονίας ͵αυξς΄. Eſt ex tribus Conſtantini Laſcaris Grammaticae Graecae Libris, tantum Liber III. formis exeuſus, ſine anni ac loci nota; ſed particula fortaſſe eſt edit. Mediolanenſis anni MCCCCLXXVI. in 4. quam inter alias huiuſce Operis editiones commemorat Fabricius Bibl. Gr. Vol. VII. pag.

Digitized by Google

pag. 39. In fine huius tractatus, auctor adfirmat, fuiſſe Librum I. de nomine Mediolani a ſe compoſitum, in ſummam vero redactum Neapoli; de conſtructione vero ſecundum, & de verbo hunc, alioſque Meſſanae anno a Chriſti ortu MCCCCLXVI. (1)

Cod. Graec. chartaceus manuſcriptus in 4. quoad Georgii Curteſii; impreſſus vero pariter in 4. quoad Conſtantini Laſcaris Grammaticam, Saec. XV. Conſtat pars manuſcripta foliis 33. edita foliis 18.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

Et alia, quorum hic ordo:

COD. XXVIII. I. pag. 450. F*Lavii Philoſtrati Lemnii Imaginum Libri II.*

II. pag. 483. *Philoſtrati iunioris Imaginum Liber I.*

III. pag. 493. *Flavii Philoſtrati ſuperioris Heroica.*

IV. pag. 523. *Calliſtrati Deſcriptiones Statuarum.*

V. pag. 530. *Flavii Philoſtrati Vitae Sophiſtarum.* Horum autem Operum exactiſſimum exhibet indicem poſtrema pagina. Margines vero notulis quibuſdam adſperſi ſunt manu Marci Antonii Flaminii, cuius nomen in calce Codicis legitur.

Codex Graecus impreſſus in folio *Venetiis in aedibus Aldi, menſe Iunio M. DII.* qui incipit a pag. 450. & deſinit in pag. 571. Deeſt enim fortaſſe huiuſce editionis pars illa ſuperior, quae Luciani ſcripta complectitur, quaeque a Fabricio memoratur Bibl. Gr. Vol. IV. pag. 47. §. IV.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

DE CONSTRVCTIONE INCERTI AVCTORIS.

Corrige

COD. XXIX. *Maximi Planudis, Io. Damaſceni, Baſilii Magni, Michaëlis Pſelli, Manuelis Bryennii, Nicomachi Geraſeni, Aſclepii Tralliani, Claudii Ptolemaei, Porphyrii, ac Plutarchi Opera varia.*

I. pag. 1. M*Aximi Planudis Libellus de Verborum Conſtructione.* Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῇ μεταβαίνουσαν, κ. λ. Deſ. κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βουλὴν, μυῶ, καὶ τελῶ σε . . . . . Mutilus videtur in fine. Exſtat in Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMDLX. Vid. Catalog. T, II. pag. 522. ubi inſcribitur *de ſyntaxi.*

II. pag. 9. Παροιμίαι. *Adagia* ſecundum ordinem litterarum diſpoſita. Incipiunt a littera A, nimirum: Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν. Deſinunt in Ω. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν. Edita ſunt ad calcem Proverbiorum Michaëlis Apoſtolii Lugd. Batav. ex officina Elzeviriana anno MDCXIX. 4. collectore Anonymo,

III. pag. 12. *Alia Adagiorum Collectio*, item Anonymi, iuxta alphabetum. Inc. Ἀρχαϊκὰ φρονεῖς. Deſinit item ut ſupra, Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα, μικροῖς ἐντύχῃ.

IV. pag. 14. *b. Tertia proverbiorum, aliarumque loquendi formularum ſylloge*, nullo tamen litterarum ordine ſervato, auctore item Anonymo. Inc. . . . νεχαμαὶ (2) τέως, περὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων. Deſ. Αἰσχίνης. ἐάσατε ἐν αὐτὸν τοιοῦτον προσφόταιον. Vide quae de Collectoribus Proverbiorum doctiſſime, ut aſſolet, Fabricius ediſſerit B. G. Vol. III. pag. 280. ſeq.

V. pag. 17. Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου πρεσβυτέρου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Λαοδικείας. *Iſagoge dogmatum elementaris, excepta ab ore Ioannis presbyteri monachi Damaſceni, ad Ioannem Epiſcopum Laodiceae.* Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς κ. λ. Deſ. καθ' ὑπόστασιν, καὶ περιχώρησιν. Exſtat inter Opera Damaſceni T. I. p. 53. edition. Pariſ. A. MDCXII.

VI. pag. 22. *S. P. N. Archiepiſcopi Caeſareae Cappadociae Baſilii, quomodo e Graecis doctrinis utilitatem capere poſſint adoleſcentes, Oratio.* Concordat cum edit. Gr. Lat. Pariſ. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

VII. pag. 27. *b. Pſelli in Platonis animi generationem Liber.* Vide in Cod. XI. Plut. XXVIII. §. II. cum quo concordat.

VIII. pag. 33. *Manuelis Bryennii Harmonicorum Libri III. cum ſuis diagrammatibus muſicis diligentiſſime depictis.* Habes ibidem §. I. cum quibus conveniunt, excepto Libri tertii fine, qui ſequens eſt: ὡς οἴεσθε ἄρα γε ἦν ἡμῖν ἐξεθέμεθα, quibus verbis totius Operis epilogus abſolvitur. Ratio diſcriminis eſt, quia tertius hic Liber, qui ſectiones continet undecim, in dicto Codice XI. mutilus erat in fine, quatuor ſaltem foliorum abſciſſione inter paginam 63. & 64. iſque defectus noſtram tunc diligentiam effugerat, quem nunc tandem huius collatione Codicis edocti, comperimus, Librum ibi deſinere in calce pag. 63. *b.* in verbis, τοῦ αὐτοῦ διηρημένος που μὲν . . . . . quae paullo ante finem epilogi occurrunt; ea vero, quae ſequuntur initio paginae 64. a verbis . . . . . ὅσον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. uſque ad illa τοῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι, non ad Manuelem Bryennium, ſed ad Michaëlem Pſellum pertinere, eademque eſſe cum illis, quae mox in hoc ipſo Codice recenſenda occurrent, uti ſuo loco monebimus.

IX. pag. 94. *b. Nicomachi Geraſeni Arithmetices Introductio cum Commentario Aſclepii Tralliani*

(1) Vide etiam de hiſce Grammaticae Graecae Conſtantini Laſcaris Libris tribus, quae doctiſſime memoriae prodidit Chriſtianus Frid. Boernerus in eruditiſſimo ſuo *de Doctis Hominibus Graecis &c.* Libello, Lipſ. MDCCL. in 8. pag. 175. ſeqq

(2) Primae litterae prorſus evanuerunt.

Digitized by Google

liani, *& gloſſis interlinearibus*. Aliud exemplar innuimus ſupra in Codice XXXV. Plut. XXVIII. ſed quum inibi aliquanto fuerimus breviores, heic plenior noſtro more dabitur recenſio. Praecedit itaque ipſius Interpretis Prologus, cui titulus: Ἀσκληπιοῦ φιλοσόφου Τραλλιανοῦ εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς σχόλια. *Aſclepii philoſophi Tralliani in primum Librum Nicomachi Arithmeticae Introductionis ſcholia*. Inc. Πλατωνικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου τούτου. Deſ. ἐξηγήσεως τῆς προσηκούσης ἀξιωθήσεται. Tum pag. 96. Opus ipſum in duos Libros diviſum, quorum priori titulus: Νικομάχου Γερασηνοῦ Πυθαγορικοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Nicomachi Geraſeni Pythagorici Arithmeticae Introductionis de duobus Liber primus*. Inc. Οἱ παλαιοὶ ϗ πρῶτοι μεθοδεύσαντες τὴν ἐπιστήμην. Deſ. ὁ ἔσχατος ϗ μείζων τετράγωνος ὁ αὐτός ἐστιν. Aſclepii in ipſum Commentarius inc. Ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας. Deſ. ϗ τοῦτο τοῦ ἐπιτετραμμένου. Secundus Liber pag. 153. inſcribitur: Τοῦ αὐτοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς εἰς δύο τὸ δεύτερον βιβλίον. *Einſdem Arithmeticae Introductionis de duobus Liber ſecundus*. Inc. Ἐπεὶ δὲ στοιχεῖον λέγεται ϗ ἔστιν, κ. λ. Deſ. τοσαῦτα ὡς ἐν πρώτῃ εἰσαγωγῇ ἀρκείτω. Commentarius inc. Ἐνταῦθα μέλλει εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχεῖόν ἐστι, κ. λ. Deſ. τοσαῦτα τοίνυν ἀρκείτω πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν. Nicomachi Textus, uti in dicto Codice adnotavimus, lucem vidit Pariſiis &c. Commentarius vero Aſclepii nondum eſt editus; loca quaedam ex ipſo Graece protulere Iſmaël Bullialdus ad Theonem pag. 293. & Marcus Meibomius in Dialogo de Proportionibus pag. 82. & 186. qui etiam pag. 8. ſpecimen ſcholiorum, ſeu gloſſarum Graecarum interlinearium, quales in hoc etiam habentur Codice, profert. Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. haec habet: *Nicomachi Geraſeni Pythagorici philoſophi Arithmetica cum Commentario Aſclepii Tralliani: opus quantivis pretii*. Exſtat etiam in Bibliotheca Regis Galliae, ubi innuitur opus eſſe ineditum. Vid. Catalog. T. II. pag. 491.

X. p. 196. Προλαμβανόμενα τῆς κατ' ἀριθμητικὴν Αἰγυπτιακῆς μεθόδου τοῦ Ψελλοῦ. *Pſelli ea, quae praeſumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae*. Inc. Γλαφυρωτάτης παρέχεται χρείας τῇ κατὰ τοὺς ἀριθμούς. Deſ. ἀλλ' οὐ θιγγάνειν αὐτῶν. Forte unum eſt ex eius ſcriptis philoſophicis, quae in Vaticana adſervari notat Geſnerus, inter quae *Arithmetica* etiam enumerantur, ut videre eſt in Allatii Diatriba de Pſellis edit. Fabrician. ad calcem Vol. V. Bibl. Graec. pag. 38.

XI. pag. 197. Τοῦ αὐτοῦ ὑποτύπωσις κεφαλαιώδης τῶν παρὰ Χαλδαίοις ἀρχαίων δογμάτων. *Einſdem hypotypoſis ſummaria veterum dogmatum apud Chaldaeos*. Inc. Σύντομόν σοι τῶν Χαλδαϊκῶν δογμάτων. Deſ. ἡ τῶν Χαλδαίων θεολογία ϗ φιλοσοφία ἐστίν. Differt ab illa, quam edidit primum Franc. Patricius in Nova Philoſoph. de Vniverſis in Zoroaſtre Ferrariae MDXCI. & Venet. MDXCIII. fol. imperfecte tamen & confuſe; abſolutius deinde cum Sibyllinis Oraculis, aliiſque Pariſ. MDLXXXIX. MDIC. & MDCI. in 8. Ioannes Opſopaeus &c. Vide Allatii Diatrib. de Pſellis edit. cit. pag. 28.

XII. pag. 198. Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ Πλάτωνος μαθηματικῆς περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως, ϗ γνώσεως. *Einſdem expoſitio mathematicae in Timaeo Platonis de animi exſiſtentia, & cognitione*. Inc. Ἐκ μέρους ἠρώτηκάς με τὸ Πλατωνικὸν περὶ ψυχῆς διάγραμμα. Deſ. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη. Forte eadem eſt, atque illa, quae inter inedita eius Opera innuitur in Allat. Diatrib. de Pſellis cit. edit. pag. 38. §. LVII. licet aliquod in titulo ſit diſcrimen; diverſa certe eſt ab eiuſdem Pſychogonia, ut ex eius initio, & fine, quem in memorato Codice XI. Pl. XXVIII. §. II. adtulimus, adparet. Interim notandum huius ἐξηγήσεως extrema, incipiendo a verbis . . . ὅπως συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα, κ. λ. uſque ad totum paragraphum XVIII. ſequentem, haberi etiam in dicto Codice XI.

XIII. pag. 199. Ἑτέρας Πλατωνικῆς διανοίας ἐξήγησις ἀπὸ Τιμαίου. *Alterius Platonicae ſententiae explicatio ex Timaeo*. Inc. Ἐρῶ τῆς Πλατωνικῆς ἀπορίας πηγῆς. Deſ. εἰ καί τι τῶν παρ' αὐτῷ ἀδύτων κατοπτεῦσαι δυνηθῶμεν.

XIV. pag. 200. Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ τελεωτέρα τοῦ λείμματος. *Einſdem expoſitio perfectior lemmatis*. Inc. Τί ποτέ ἐστι τὸ λεῖμμα, ἠρώτηκας. Deſ. τὸν περὶ ὧν ἐζήτησας λόγον.

XV. pag. 201. Περὶ τῶν ἰδεῶν, ἃς ὁ Πλάτων λέγει. *De ideis, quas dicit Plato*. Inc. Αἱ τῶν ὄντων ἰδέαι, ἃς ὁ Πλάτων τίθεται. Deſ. ϗ σαφέστερον συνοψισθεῖσα. Expoſitiones Pſelli variae in varios Platonis locos citantur ab Allatio l. c. atque exſtare in Biblioth. Bavarica Cod. CLXV.

XVI. pag. 202. Excerptum breviſſimum, forte eiuſdem Pſelli, ſine titulo, ſed agitur *de cubo*. Inc. Πᾶσα πλευρὰ ἐφ' ἑαυτὴν πολλαπλασιαζομένη. Deſ. εὑρήσεις ἀκριβῶς τὴν ἑκάστου ὀνομασίαν.

XVII. pag. ead. *b*. Πρὸς τὸ εὑρεῖν πλευρὰν οὑτινοσοῦν ἀριθμοῦ. *Ad inveniendum latus cuiuſcumque numeri*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ β' μεθόδων εὑρίσκεται ἡ πλευρὰ, κ. λ. Deſ. ϗ τὰ γινόμενα, ἐστὶν ἡ πλευρά.

XVIII. p. 205. Alius Tractatus Arithmeticus, item ſine titulo, ſed agit *de cubo*, *eiuſque multiplicatione*, forte eodem Pſello auctore. Inc. Τὸ ὅτι οἱ δύο κύβοι κύβος, δύναται μὲν ϗ ἄλλως νοεῖσθαι. Deſ. τοῦτο γὰρ καὶ ἔδει ποιῆσαι. Varia Pſelli Geometrica Romae in Vaticana exſtare adfirmat Allatius l. c. pag. 38.

XIX. pag. 207. *b*. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἁρμονικῶν πρῶτον. *Claudii Ptolemaei Muſicorum Liber I.* praevia argumentorum Capitum, quae ſunt XVI. tabula. Primum, quod inſcribitur, Περὶ τῶν ἐν ἁρμονικῇ κριτηρίων, inc. Ἁρμονική ἐστι δύναμις, κ. ε. Vltimum, cui titulus eſt, Πόσα ἐστὶ τὰ συνηθέστερα τοῖς ἀκοαῖς γένη, ϗ τίνα, deſ. δύο λοίπους ἔχει τομιαίους. Liber II. pag. 234. Capita continet XV. quorum

 rum

rum nullus index. Primum inſcribitur, Πῶς ἂν καὶ διὰ τῆς αἰσθήσεως ληφθεῖεν οἱ τῶν συνήθων γενῶν λόγοι, & inc. Λάβοιμεν δ' ἂν καὶ καθ' ἑκάτερον τρόπον, κ. λ. Vltimum, Ἔκθεσις τῶν ποιούντων ἀριθμῶν τὰς ἐν τοῖς ἑπτὰ τόνοις τῶν συνήθων γενῶν (ſic, forte deeſt μεταβολάς.) Deſ. τῆς ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τὰς ἰσοτονίας ἀποκαταστάσεως. Liber III. pag. 258. *b.* Capitibus conſtat IX. quorum primum inſcribitur: Πῶς ἂν ἡ διὰ λόγου χρῆσίς τε καὶ ἀνάκρισις γίνοιτο τῶν λόγων διὰ πεντεκαιδεκαχόρδου κανόνος. Inc. Αὐτάρκης μὲν οὖν δόξειε, κ. λ. Vltimum, Πῶς τὰ τοῦ ἡρμοσμένου σύμφωνα καὶ διάφωνα ὁμοίως ἔχει τοῖς ἐν τῷ ζωδιακῷ, deſ. λοιπὸν δὲ ἐπισκέψασθαι καὶ τὰς καθέκαστον πιθανῶς ἂν ἐπιτηρηθέντα διὰ τῶν γενομένων..... Mutilus videtur in fine.

XX. pag. 274. Πορφυρίου εἰς τὰ ἁρμονικὰ Πτολεμαίου ὑπόμνημα. *Porphyrii in Ptolemaei Muſica Commentarius.* Incipit Prooemium: Πολλῶν αἱρέσεων οὐσῶν ἐν μουσικῇ περὶ τοῦ ἡρμοσμένου, ὦ Εὐδόξιε, δύο πρωτεύειν ἂν τις ὑπολάβοι. Deſ. ἃ μὲν οὖν ἀναγκαῖον ἦν μοι προειπεῖν, ἐστὶ ταῦτα. παρεὶς δέ σοι κρίνειν τὴν ἐξήγησιν, ἐντεῦθεν ἄρχομαι τοῦ προκειμένου. Commentarius, & quidem in prima tantummodo Libri primi Capita integra quatuor, inc. Τὴν μουσικὴν σύμπασαν διαιρεῖν εἰώθασιν, εἴς τε τὴν ἁρμονικὴν καλουμένην πραγματείαν, εἴς τε τὴν ῥυθμικὴν, κ. λ. Deſ. ὅμως τοῦ κατ' αὐτὴν διηρθρωμένου οὐ κατὰ πᾶν τυγχάνειν δύνανται. Ἐμβὰς τοίνυν εἰς τὸν περὶ τῶν συμφώνων λόγον, τὰς τῶν Πυθαγορείων περὶ αὐτῶν διατάξεις δοκιμάζει πρότερον· εἶθ' οὕτως ἄρ τὰ αὐτῷ ἀρέσκοντα τίθησιν, ὧν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τὴν ἐξήγησιν ποιησόμεθα. Quibus verbis ἑρμηνεὺς ad V. Capitis explanationem gradum facit. Ptolemaei Harmonicorum Libros tres ex undecim Codicibus Mss. Graece cum verſione ſua & notis vulgavit Io. Walliſius Oxon. MDCLXXXII. 4. recuſos deinde T. III. Operum eiuſdem Walliſii ibid. MDCIC. fol. una cum Porphyrii in ipſos Commentariis (1), & Manuelis Bryennii Harmonicis.

XXI. pag. 304. Πλουτάρχου περὶ μουσικῆς. *Plutarchi de Muſica* Liber. Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστοῦ γυνή. Deſ. ἀπέλυσε τοὺς ἐστιωμένους. Inter eius Opera Tom. II. pag. 1131. Pariſ. edit. MDCXXIV. fol.

XXII. pag. 312. *b.* Tandem manu diverſa adſcripta legitur *Eroteſis quaedam, ſeu Quaeſtio contra Arrianos, quare neque plura, neque pauciora quatuor ſint Evangelia.* Reſponſio inc. Ἐπειδὴ τέσσαρα κλίματα τοῦ κόσμου. Deſ. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τοῖς .... Imperfecta eſt, nullumque auctoris nomen prae ſe fert.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. minutiſſimo charactere exaratus, quem Lucas Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. *inſignem* vocat. Conſtat fol. ſcriptis 312.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΠΟΙΚΙΛΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

DEFINITIONES VARIAE SECVNDVM ORDINEM ELEMENTORVM INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Cyrilli Alexandrini Lexicum; ex Ioſephi Hypomneſtico Excerptum; Athanaſii Pſalmorum Interpretatio, & aliorum Opuſcula.

I. pag. 1. PRimum huius Voluminis opus, eſt quoddam Lexicum, definitiones continens theologicas, ac philoſophicas, ordine alphabetico diſpoſitas: ſed quum mutilus ſit initio Codex, ac propterea deſideretur tota littera A, & ex littera B pauca ſuperſint, initium damus ex littera Γ, quod ita habet: COD. XXX.

Γάλα ἐστὶν ὑγρὸν, ἡ πρώτη τροφὴ ζώου, κ. λ.

Γάμος ἐστὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, κ. λ.

Definit in Ω, cuius poſtrema ſunt: Ὠφ..τὴ (2), κέρδος πνευματικὸν ψυχῆς λογικῆς, κατὰ τὴν πρακτικὴν, ἢ θεολογικὴν θεωρίαν κερδαινούσης. Quae quidem in fine Codicis requirenda ſunt, quo ultimum huius Lexici folium bibliopegi incuria reiectum fuit.

II. pag. 51. In duabus paginis, quae vacuae inter ſuperius, ac ſequens Lexicum ſupererant, diverſa manus, item antiqua, nonnulla exaravit *de tempore Baptiſmi, Paſſionis, & Crucifixionis Ieſu Chriſti, ac de hebdomada Tyrophagi*; tum quaedam Grammaticalia *de proſodia*.

III. pag. 53. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiepiſcopi Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum.* Inc. Ἄαπτος, ἀβλαβής· ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μεγάλα (ſic). Ἄαπτον, ἀψηλάφητον. Deſ. Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ὠψίσθην, ὤψισα, ἐχρόνισα. Ὧ, τοῦ ἰδίου, ᾧ, ᾧ τινι. Eiuſmodi Lexicum etiam ſupra recenſuimus, p. nimirum 418. Cod. XLII. & pag. 427. Cod. XLVIII. ſed utroque in Codice mutilum in principio. Forte exemplar hoc innuit Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 52. ubi ait, *exſtare etiam in Vaticana, nec non in Medicea, in Gottorpienſi, in Bremenſi &c.* λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ στοιχεῖον. Laudatur hoc Cyrilli lexicum, tamquam a Gloſſario edito Graecolatino diverſum, tum a Meurſio in Gloſſario Graeco, tum a Cangio, qui optimae notae Codicibus, Regio & Colbertino, uſus eſt. Subiicitur Computus Paſchalis per annos undecim, incipiens ab anno 6865. (Chriſti MCCCLVII.) ind. X. in quo Paſcha incidit in diem

(1) Commentaria illa longiora multo ſunt, quam noſtra; progrediuntur enim uſque ad ſecundi Libri Caput octavum; ut videre eſt apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 451.

(2) Margine interiori corroſo, quae interiacent periere.

diem XII. Aprilis, uſque ad annum 6875. incluſive (Chriſti MCCCLXVII.) ind. V.

IV. pag. 152. *Prophetiae VII. ſapientum, qui prophetarunt in templo Deae Minervae, quorum nomina haec ſunt, Titan, Tias* (forte legendum *Bias*) *Polo, Chilo, Thucydides, Tenander, & Plato; qui quidem VII. ſapientes conſaluerunt Apollinem, rogantes ut prophetaret ipſis prophetias.* Inc. Τίταν φησὶ, ϗ Α᾽πόλλων, τί ἐςι, τίνος τε εἴη μετὰ σὸ δόμος ἦτος, κ. λ. Deſ. γῆ τέτοκε τὸν οὐρανὸν γεννήτορα.

V. p. eadem *b.* Sequuntur, nullo titulo appoſito, quaeſtiones ſatis multae cum ſuis reſponſionibus, ad res ſacrae Scripturae pertinentes. Prima eſt, Τίς ἀγέννητος, ϗ τίς ἀθάνατος; Α᾽πόκρισις. Α᾽γέννητος Α᾽δάμ. ἀθάνατος, ὁ προφήτης Η᾽λίας. Vltima eſt, Διατί ἀλλόφυλλον γυναῖκα ἔλαβεν ὁ Μωϋσῆς τὴν Αἰθιοπίαν; Α᾽πόκρισις. Διὰ τὸ ἐξεικονίσαι Χριςὸν τὸν ἐξ Ε᾽βραίων γεννηθέντα, λαβόντα δὲ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησίαν. Quem habeant auctorem nondum comperimus: excerptae fortaſſe ſunt ex Theodoreti Quaeſtionibus in Pentateuchum &c.

VI. pag. 158. Μέθοδος Ι᾽ωσήπου ἐκ τῶν ὑπομνηςικῶν αὐτοῦ καὶ χρονικῶν πραγμάτων, πῶς συνίςη τὸ ψαλτήριον, ϗ πῶς οἱ ψαλμοὶ ἐτέθησαν· ϗ τίνα εἰσὶ τὰ μνημονευόμενα ἐν ταῖς γραφαῖς βιβλία, ὡς ὄντα, οὐχ εὑρισκόμενα δέ· ϗ τίνα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τῷ Δαβὶδ πραχθέντα· ϗ τίνες ἡρμήνευσαν τὸ ψαλτήριον, ϗ πόσοι, καὶ πότε. *Methodus Ioſephi ex eius Commentariis, & Chronicis Operibus, quomodo compoſitum ſit Pſalterium, & pſalmi diſpoſiti: & quinam ſint libri in ſcripturis memorati, ac ſi exſiſterent, nec tamen reperiantur; quaeque David in fine fecerit; quique, & quot, & quo tempore Pſalterium ſint interpretati.* Inc. Πᾶσα μὲν γραφὴ ἡ καθ᾽ ἡμᾶς παλαιά τε ϗ καινὴ, θεόπνευςός ἐςι ϗ ὠφέλιμος, κ. λ. Deſ. ἐν δὲ μόνον ἐπιγινώσκομεν εὑρίσκεσθαι. De Ioſephi Chriſtiani Hypomneſtico agit fuſius Fabr. B. G. Vol. X. p. 109. eiuſque Capitum inſcriptiones, ex Ms. Cod. Cantabrigienſi deſcriptas per Io. Chriſtophorum Wolfium, exhibet ibid. a p. 110. ad p. 121. Latina verſione appoſita. Ex his Caput illud, quod de libris agit in ſacra Scriptura memoratis, ac minime exſiſtentibus, habes Gr. & Lat. apud Lambec. III. pag. 33. in Godfr. Olearii Obſervat. in Matthaeum pag. 73. & in Codice ipſius Fabric. Pſeudepigrapho Vet. Teſt. p. 912.

VII. pag. 150. *b.* Τοῦ ἁγίου Α᾽θανασίου ἀρχιεπισκόπου Α᾽λεξανδρείας ἑρμηνεία προτρεπτικὴ τῶν ψαλμῶν πρὸς Μαρκελλῖνον. *S. Athanaſii Archiepiſcopi Alexandrini interpretatio Pſalmorum exhortatoria ad Marcellinum.* Inc. Α᾽γαμαί σε τῆς ἐν Χριςῷ προαιρέσεως, φίλε Μαρκελλῖνε. Deſ. λαλήσαντες ἄνθρωποι ἅγιοι. Huius Epiſtolae initium & finis concordat cum illa, quam innuimus Plut. VI. Cod. III. §. XVII. heic tamen multo brevior eſt atque contractior.

VIII. pag. 163. Verſus quidam politici in illud, Κύριε Ι᾽ησοῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, κ. λ. auctore Anonymo. Inc.

Μικρὸν βραχὺ ἐρώτημα ἐπερωτῶ μαθῆναι.

Deſ.

Η᾽μέραν καθ᾽ ἡμέραν πολλάκις ϗ καθ᾽ ὥραν.

Videntur in fine mutili.

IX. pag. 164. Ε᾽ρώτησις ἀδελφοῦ πρὸς γέροντα. *Interrogatio Fratris ad ſenem*, ad inſtar Epiſtolae. Inc. Πάτερ ἅγιε, παρακαλῶ τὴν ἐν κυρίῳ ἀγάπην σου, ὅπως δηλοποιήσῃς ἡμῖν ἐγγράφως, κ. λ. Deſ. ἐν ἀνοίξει τοῦ ςόματός σου. Quaeritur heic de ieiunio, ac ratione victus ſervanda pro diverſis Sanctorum diebus feſtis apud Graecos, ab iis praecipue, qui monaſticam vitam degunt, ac tandem de genuflexionibus. Pag. ead. *b.* ſequitur reſponſio ad ſingula, ac primo quidem Epiſtola, cuius initium: Προσήκει παντὶ χριςιανῷ τηρεῖν ϗ διαφυλάττειν τοὺς ἐγγράφως παρὰ τῶν θεοκηρύκων ἀποςόλων παραδεδομένους νόμους. Finis: προτεθήκαμεν δὲ τὴν περὶ διαίτης αὐτῶν ὑποτύπωσιν, ἣν ϗ πρῶτον ἐζήτησας, ἀδελφὲ τιμιώτατε· λέγουσι γὰρ οὕτως. Tum pag. 165. exponitur ordine ratio victus ſervanda pro diverſis totius anni temporibus, incipiendo a Paſchate Reſurrectionis. Tandem pag. 169. Menologium dierum feſtorum, quae infra annum occurrunt celebriorum, adiecta item qualitate cibi & potus in iis adhibenda. Huius Tractatus prima pagina quum non ſuo loco, bibliopegi inſcitia, fuerit collocata, initio mutilum eſſe adfirmavit Montfauconius in ſuo Catalogo, tranſpoſitionem folii minime animadvertens.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cuius prima atque poſtrema pagina ſitu, ac tineis valde corrupta eſt. Conſtat foliis 171.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

COMMENTARIA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

I. pag. 1. Continet hic Codex ubertimam ſententiarum collectionem ex ſacris profaniſque auctoribus, in Capita LXXII. diſtributam, qualis iam in Codice XV. Plut. VII. §. IV. & Cod. XIV. Plut. XI. exhibetur. Praecedit igitur Capitum Tabula, initio tamen mutila ob unius folii defectum. In fine Tabulae, haec diverſa manu leguntur adſcripta: Ε᾽ν ὀνόματι τοῦ πατρὸς ϗ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ϗ τῆς . . . . ϗ ἀληθῶς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ τοῦ εὐσεβεςάτου ϗ ἐκ Θεοῦ ἐςεμμένου Α᾽λεξίου μεγάλου βασιλέως ϗ αὐτοκράτορος Ρ᾽ωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ, ϗ Εὐφροσύνης τῆς εὐσεβεςάτης Αὐγούςης. *In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti & . . . vere benedictiſſimae Dominae noſtrae Deiparae ac ſemper Virginis Mariae; ſub imperio religioſiſſimi & Dei gratia coronati Alexii magni regis & Imperatoris Romanorum Comneni, & Euphroſynae piiſſimae Auguſtae.* Sequitur pag. 2. Florilegium ipſum, cui titulus ſequens: Α᾽πομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε ϗ ῥητόρων, ἔκ τε τῶν θύραθεν, ϗ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς COD. XXXI.

ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας, ἑκάστῃ τῶν προκειμένων ὑποθέσεων οἰκείως καὶ ἁρμοζόντως ἔχουσα. *Sententiae memorabiles ex diverſis poëtis atque oratoribus, tum ex profana, tum ex noſtra ſacra piaque doctrina collectae, & unicuique propoſitorum argumentorum proprie & convenienter adcommodatae.* Primum Caput Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας, *De vitae virtute & malitia*, inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ τῶν ἡσυχαζόντων καὶ ἐν βίῳ διαγόντων, *De quietam, ac mundanam vitam degentibus*, deſ. Ὁ σοφὸς ἠρεμίαν καὶ ἀπραγμοσύνην καὶ σχολὴν μεταδιώκει, ἵνα τῶν θείων θεωρημάτων ἐν ἡσυχίᾳ ἐπιτύχῃ. Sequuntur tria alia Capita, nullo numero deſignata, I. Περὶ πειρασμῶν, II. Πῶς νοητέον τὸ, ὡς ἴσιο ἐν ἀνθρώποις, εἰ μὴ δὲ φάγεται, ἢ πίεται, ἢ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, III. Ὅτι οὐδὲν δύσκολον ἐπέταξεν ὁ Θεός. Finis omnium eſt: ἀλλ' ὁ ἐν ἀφθονίᾳ τῶν ἀπολαύσεων ἐγκαρτερῶν τοῖς δεινοῖς, ut in dicto Codice XV. Plut. VII. quem conſule: ibi enim rationem expoſuimus, qua eiuſmodi ſententiarum digeſta, & ex quibus auctoribus concionata collectio eſt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius quatuor poſtremae paginae manu recentiori ſuppletae ſunt. Conſtat foliis 186.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΙΚΟΝΕΣ.

PHILOSTRATI IMAGINES.

COD. XXXII. MVtilus eſt in principio Codex, ac proinde quorſum pertineat primi folii fragmentum, in quo de pugilum apud veteres certamine agitur, nondum comperimus. Prima verba ſunt . . . . σιλβῶς ἐργάζεται, καὶ ἡ . . . . . . (1) ὡς περὶ γενναίῳ τε καὶ ἠσκημένῳ σώματι, κ. λ. Poſtrema vero: ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ξαίνεσθαι. Operum vero ſeries ſequens eſt:

I. pag. 2. Φιλοστράτου Ἡρωικός. *Philoſtrati Heroicus*. Inc. Ἴων ὁ ξένος. Deſ. τῶδε ἀκροάσασθαι τοῦ λόγου. In ed. cit. pag. 631.

II. pag. 45. Φιλοστράτου νεωτέρου εἰκόνων πρῶτον· προοίμιον. *Philoſtrati iunioris Imaginum Lib. I. Exordium*. Inc. Μὴ ἀφαιρώμεθα. Deſ. τὸν πόδα. In ed. pag. 832.

III. p. 63. Εἰκόνες Φιλοστράτου. *Imagines Philoſtrati* Libris II. Primus inc. Ὅστις μὴ ἀσπάζεται. Deſ. αὐτῷ ἐπιμελής. Secundus inc. Ἀφροδίτην. Deſ. σὺν ὥρᾳ γράφειν. In edit. pag. 730. ſeqq.

IV. pag. 114. Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος διαλογισμός. *Menandri & Philiſtionis dialogiſmus*, ſeu *ſententiarum collatio*, verſibus iambicis XXII. Inc. Φιλιστίωνα. Deſ. καθ' ἡμέραν. E duobus Mss. Bibl. Regiae edidit Nicolaus Rigaltius Pariſ. apud Rob. Steph. Nepotem MDCXIII. 8. Exſtant & ad calcem Variarum Lectionum Iani Rutgerſii Lugd. Batavorum MDCXVIII. 4. Amſtel. MDCLIV. 4. &c.

V. pag. ead. *b*. Θεμιστίου φιλοσόφου παράφρασις . . . . (2) *Themiſtii philoſophi paraphraſis in primum & ſecundum librum Analyticorum Ariſtotelis*. Inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μέν. Deſ. καὶ γνῶσιν παντὸς ἐπιστητοῦ. Edidit hanc paraphraſim Graece una cum aliis eiuſdem Operibus, & Alexandri Aphrodiſei Libris duobus de Anima, & libello de Fato Victor Trincavellus Venet. MDXXXIV. fol. apud Aldum. Latine iam verterat poſt Boëtium, Hermolaus Barbarus, Patricius Venetus, dicavitque Sixto IV. Pont. Max. anno MCCCCLXXX.

Codex Graecus Ms. in 4. Saec. XII. membranaceus a pag. 1. ad pag. 63. & a p. 114. uſque ad finem: reliquum vero Saec. XIV. chartac. Conſtat foliis ſcriptis 171.

ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΕΠΗ ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

HIEROCLIS COMMENTARIA IN PYTHAGORAE CARMINA.

Ac praeterea

Hephaeſtionis, Beſſarionis, Georgii Plethonis, Ariſtotelis, Michaëlis Apoſtolis, Nicolai Secundini, Andronici Calliſti, Theodori Gazae Opera varia.

I. pag. 1. H*ieroclis Commentarius in Aurea Pythagorae Carmina*, quae praemittuntur ſine ullo titulo. Concordat in omnibus cum exemplari Codicis XXXII. Pl. IX. §. XVI. Catalogi noſtri pag. 444. ubi vide notam primam. In fine haec de ſe ipſe ſcriptor Codicis ſubiecit: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς αὐτοῦ πατρίδος πενίᾳ συζῶν, καὶ τήνδε τὴν ἱερὰν βίβλον μισθῷ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν. *Michaël Apoſtolius Byzantinus poſt captam ipſius patriam* (3) *in paupertate vivens, & hunc ſacrum librum mercede in Creta exaravit*. Similem ſubſcriptionem adfert Montfaucon. in Palaeogr. Gr. pag. 82. ex Codice Biblioth. Ducis Mutinenſis, qui praeterea exemplaria non pauca ſubiungit ab eodem conſcripta, in quibus eadem ut plurimum nota legitur appoſita. Profugus enim Michaël iſte in Cretam ſe recepit, ubi libris exſcribendis victum ſibi parabat. COD. XXXIII.

II. pag. 42. Ἐγχειρίδιον Ἡφαιστίωνος. *Hephaeſtionis Enchiridium*. Inc. Βραχεῖά ἐστι συλλαβή. Deſ. καθ' ἑαυτὸς δὲ μέτρα οὐ συνιστῶσιν. Tum pag. 72. ſequuntur variorum metrorum exempla quatuordecim, totidem in laudem Deiparae Virginis Carminibus expreſſa, quorum primum, quod eſt tetraſtichon, inc.

Ἡ τῶν ἀμίκτων ἐν τόκῳ μίξις κόρη.

Vltimum eſt monoſtichon, & ita habet:

Ἐραννὴν πονησάμενος κοῦρα λύρα.

Hic Hephaeſtionis de Metris libellus eruditus & utilis prodiit primum Graece Florentiae per heredes Philippi Iuntae MDXXVI. 8. deinde emendatius Pariſ. MDLIII. 4. cura Adriani

(1) Evanuerunt prorſus characteres.

(2) Tituli reliqua ob evanidum characterem legi minime potuerunt. Supple τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.

(3) Nempe poſt annum MCCCCLIII.

ni Turnebi. Vide Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 16. ſeq. ubi ſuſius de hoc Opere diſſerit.

III. pag. 73. Βησσαρίων Καρδηνάλις τῷ Πλήθωνι. *Beſſario Cardinalis ad Plethonem* Epiſtola. Inc. Κοινὰς πᾶσιν ἀδιαπορημένας ἐννοίας κ̀ ταύτας ἀληθεστάτας. Deſ. χαρῇ τέ μοι τα μέγιστα, κ̀ μεγάλων ἀποριῶν ἀπαλλάξης. Proponit in hac Epiſtola Beſſario Platonicae philoſophiae quaeſtiones quatuor, nimirum, I. περὶ τοῦ ἀνυποστάτου, II. περὶ τοῦ μεθεκτοῦ κ̀ ἀμεθέκτου, III. περὶ τῆς τῶν ὄντων συνωνυμίας καὶ ὁμωνυμίας, IV. περὶ τῆς εἱμαρμένης, earumque ſolutiones a Georgio Gemiſto requirit. Habetur Ms. etiam in Biblioth. Caeſarea Vindob. Catalogi Neſſel. Part. IV. pag. 43. §. II.

IV. pag. 74. *b.* Sequuntur Epiſtolae duae prorſus anepigraphae, ſed ſunt *Plethonis ad Beſſarionem* reſponſivae, in quibus philoſophiae Platonicae quaeſtiones quatuor ſibi a Beſſarione propoſitas diſſolvit. Prima inc. Οὐ πάντα οἴεσθαι χρὴ τὰς ἄνδρας τούτους. Deſ. ἱκανὰ δὴ ἀνδρὶ, οἵῳ πέρ σοι. Ἔῤῥωσο. Altera pag. 77. *b.* inc. Ἐπειδὴ δὲ κ̀ μαρτυριῶν δεῖν πρὸς τὰ προγεγραμμένα σοι. Deſ. ὡς δὲ μῦθόν τινα τῷ Πλάτωνι τοῦ τοιούτου θεωρήματος συμβαλομένου. Binas haſce Epiſtolas memorat Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. Fabrician. in calce Vol. X Bibl. Graec. pag. 748. §. XXIX. ac Neſſelius Biblioth. Caeſar. P. IV. pag. 43. §. III ſed prioris tantum initium adfert, ac titulum, qui ita habet: Ἀπόκρισις Γεμιστοῦ πρὸς Βησσαρίωνα. Fortaſſe autem ex duabus unica ibi conflata eſt.

V. pag. 78. *b.* Περὶ τῶν ἀρετῶν κ̀ κακιῶν. *De Virtutibus & Vitiis* Libellus. Inc. Ἐπαινετά ἐστι τα καλά. Deſ. τῶν ψεγομένων ἐστι. Huius Libelli auctor eſt Ariſtoteles, & inter eius Opera occurrit edit. Pariſ. Gr. Lat. anni MDCXIX. fol. Tom. II. pag. 291. licet in fine aliquantum ſit diverſus. Habes etiam ſupra pag. 317. §. IV. & pag. 387. §. XIII. Tum in hoc, tum in ſequenti Tractatu notulae quaedam marginales occurrunt, manu, ut videntur, Angeli Politiani appoſitae, eiuſdemque etiam videtur titulus ſequentis Opuſculi.

VI. pag. 81. Αὐτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρετῶν κατὰ τὸν σοφώτατον Πλήθωνα. *Sufficientia quatuor virtutum, iuxta ſapientiſſimum Plethonem*. Inc. Ἀρετὴ ἐστιν ἕξις. Deſ. χείρους δὲ ἀπαιρεῖσθαι. Hic de Virtutibus Libellus ſub Plethonis nomine editus eſt Graece cum aliis eiuſdem Operibus poſt Io. Stobaei Eclogarum Libros duos Antuerp. apud Plantinum MDLXXV. fol. pag. 233. Gr. & Lat. Baſileae apud Oporinum. MDLII. 8. & alibi. Habes etiam ſupra pag. 317. §. III. & pag. 387. §. XII.

VII. pag. 86. *Oratio quaedam ad Deum*. Inc. Θεὲ παγγενέτορ, παντέφορε, ἔξοχε. Deſ. πρεσβείαις τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. ἀμήν. Auctor Anonymus.

VIII. pag. ead. *b.* *Epiſtola quaedam anepigrapha*. Inc. Οἶδά σε, θειότατε Καρδηνάλεων, δυοῖν τούτοιν ὄντοιν ἡγεμόνοιν τῶν λόγων Ἀριστοτέλους κ̀ Πλάτωνος, μᾶλλον Πλάτωνι, ἢ Ἀριστοτέλει προσκείμενον. Deſ. ἔχειν ἂν ποιήσαις ὑπήκοον. Haec Epiſtola, licet ſit anepigrapha, Michaeli tamen Apoſtolio videtur adiudicanda, & eſt ad Cardinalem Beſſarionem Apologiae pro Gemiſto Plethone adverſus Theodori Gazae περὶ οὐσίας Librum, quae habetur infra §. XII. nuncupatoria. Sub finem huius Epiſtolae auctor ita de ſe loquitur: τὸν δὲ τούτου πατέρα, βασιλέα νῦν ὄντα τῶν τῇδε πενήτων, κ. λ. ut facile de miſerrima hominis huiuſce extorris conditione iudicare poſſis.

IX. pag. ead. Βησσαρίων Καρδηνάλις Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστου φιλοσοφεῖν. *Beſſario Cardinalis Andronico Calliſti* (ſ. filio) *philoſophiae vacare*. Inc. Ἀνέγνων κ̀ τὰ Μιχαήλῳ φωραθὴν κατὰ τοῦ ἑταίρου Θεοδώρου συντεθείμενα. Deſ. κ̀ πρὶς σὲ μακρηγορεῖν. εὐπράττοις. Ἐδόθη ἐπου (1) κ̀ τὰ πρὸς Μιχαῆλον. Hanc, & ſequentem Beſſarionis Epiſtolam Gallica lingua adſert clariſſimus Boivinius in Diatriba inſerta Tom. IV. Memoriarum Academiae Regiae inſcriptionum & elegantiorum litterarum Pariſ. in 4. & Amſtelaed. MDCCXIX. in 12. pag. 488. Fuit autem Andronicus Calliſtus patria Theſſalonicenſis. philoſophus Peripateticus, cuius, inter alia, librum περὶ παθῶν, *de animi adfectionibus*, memorat Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 112.

X. pag. 87. Βησσαρίων Καρδηνάλις Μιχαήλῳ τῷ Ἀποστόλῃ τὰ βελτίω φρονεῖν. *Beſſario Cardinalis Michaëli Apoſtolio meliora ſapere*. Inc. Ἀφίκετο ὡς ἡμᾶς βραδύτερον μὲν, ἢ αὐτὸς ᾤου. Deſ. ὅποιο τῇ συμβουλῇ. Ἐγράφη παρὰ τοῖς ἐν Οὐιτερβίῳ θερμοῖς λουτροῖς, Μαΐου μηνὸς ἐννάτην πρὸς δεκάτην ἄγοντος, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ,αυξβ' ἐνισαμένῳ. In hac Epiſtola Beſſario, temerarios Michaëlis Apoſtolii, qui in celeberrima philoſophorum ſaeculi XV. circa Platonicae & Ariſtotelicae philoſophiae diſcrimen controverſia (2), Plethonis apologiam nimis acriter ſuſceperat, conatus repreſſit, & ad palinodiam compulit; in qua illud etiam aureum dictum legitur: οὐ λοιδορίαις τοῦ ἀντιδίκου, ἀλλ' ἀποδείξεσι, κ̀ λογικαῖς ἀνάγκαις τῷ φίλῳ συνηγορητέον, τόν τ' ἐχθρὸν ἀμυντέον, *non conviciis in adverſarium, ſed demonſtrationibus, & inſolubilibus rationibus amico ſuppetias ferendas eſſe, vindictamque de inimico ſumendam*. Haec autem Epiſtola ſub titulo Ἐπιστολῆς συμβουλευτικῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν Ἀποστόλην, habebatur olim etiam in Bibl. Caeſar. Cod. Theolog. CCLVI. ſed ut ex Catalog. Neſſel. eruitur Part. I. p. 360. a neſcio quo exciſa fuit, ac furtive ſublata.

XI. pag. 88. Ἀνδρονίκῳ τῷ Καλλίστου, Νικόλαος ὁ Σεκουνδῖνος εὖ πράττειν. *Andronico Calliſti F. Nicolaus Secundinus bene valere*. Inc. Πρεσβεύοντι παρὰ τῷ μεγίστῳ ἀρχιερεῖ, κ̀ διὰ τοῦτο νῦν

(1) Nempe *apud Viterbii Thermas A.* MCCCCLXII.
(2) Vide, quae diximus ſupra pag. 035. quaeque fuſius diſſerit Boivinius loc. mox citato.

Digitized by Google

νῦν μὲν ἐν Ῥώμῃ, κ. λ. Deſ. καὶ πράττειν τὰ δυνατά. Ἔῤῥωσο. Ἐν Οὐιτερβίῳ Ἰουνίου ἄγοντος πέμπτην, ἔτει τῷ ἀπὸ Χριστοῦ ‚αυξβ΄. Memoratur a Labbeo Biblioth. Nov. Mſs. p. 101. & Fabricio B. G. Vol. X. pag. 475. Integram vero Gallice adfert laudatus Boivinius loc. cit. p. 485. Fuit Nicolaus Secundinus Euboicus, & in Concilio Baſileenſi A. MCCCCXXXI. & in Ferrarienſi translato Florentiam A. MCCCCXXXVIII. ſeq. interpretem egit, ac Latinorum varia in Graecam linguam convertit. Hunc alii Sagundinum, vel Saguntinum vocant. Idem eſt, cuius exſtant Strategici Onoſandri Baſil. MDXLI. Plutarchi de Civili Inſtitutione (πολιτικῶν παραγγελμάτων) Brixiae MCCCCLXXXV. 4. & Arriani de Expeditione Alexandri Latinae verſiones; ſed haec poſtrema Fabricius Bibl. Gr. Vol. III. pag. 273. dubitat, an lucem viderit.

XII. pag. 91. Sequitur Tractatus ſine titulo, ſed eſt *Michaëlis Apoſtolii Byzantini Liber de Ariſtotelica ſubſtantia pro Georgio Gemiſto Plethone adverſus Theodorum Gazam*. Inc. Ἔδει Πλήθωνα, εἴπερ αὐτῷ Ἀριστοτέλης λέγων οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει περὶ οὐσίας. Deſ. καὶ ὀξύτεροι τὴν διάνοιαν. Inter Michaëlis Apoſtolii ſcripta recenſetur a Fabric. B. G. Vol. X. pag. 224. Exſtat etiam Ms. in Bibl. Caeſar. Vid. Neſſel. Part. IV. pag. 49. & inſcribitur: Μιχαήλου Ἀποστόλη τοῦ Βυζαντίου πρὸς τὰς ὑπὲρ Ἀριστοτέλους περὶ οὐσίας κατὰ Πλήθωνος, Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ ἀντιλήψεις.

XIII. pag. 96. *b.* Accedit *pro Theodoro Gaza adverſus Plethonem Apologia*, ſeu *Liber ſuperiori* ἀντιῤῥητικός, nullo quidem auctoris nomine apposito, Andronico tamen Calliſto adiudicandus, utpote quem Theodori Gazae partes in celebri Ariſtotelicae ſubſtantiae controverſia ſuſcepiſſe, auctor eſt Leo Allatius in Diatr. de Georgiis cit. edit. pag. 747. Praecedit Prologus, ſeu potius Epiſtola item anepigrapha; ſed quam ad Beſſarionem ſcriptam crediderim, cuius ſapientiſſimo iudicio ſuam auctor ἀντίῤῥησιν ſe ſubiicere profitetur. Inc. Ἐμοὶ μὲν, ὦ σοφώτατε δέσποτα, περιέλκειν σε νῦν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτάτων θεωριῶν, κ. λ. Deſ. ἄμφω μετιὼν τὼ βιβλίω, ψῆφον εἴσεις φιλοσοφίᾳ τε καὶ τῷ σῷ προσήκουσαν ἀξιώματι. Antirrheſis vero inc. Ἔδει σε Πλήθωνος ἔν τε ἄλλοις αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ περὶ οὐσίας, κ. λ. Deſ. Θεοδώρῳ τε τῷ σοφῷ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἀμύνοντες. τανῦν δὲ καὶ ταῦτα ἀπόχρη.

XIV. pag. 118. *De Proceſſione Spiritus Sancti* Tractatus theologicus, item ſine titulo. Inc. Σὺ μὲν, ὦ θαυμάσιε, τὴν ἀνωτάτω ποθήσας φιλοσοφίαν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωτάτω ἐφελκυσθεὶς φιλανθρωπίας. Deſ. ὥστε μὴν ἡ ἐκπορευτικὴ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπόστασις. Cuius ſit nondum comperimus; auctorem eſſe Cardinalem Beſſarionem ſuſpicatur in ſuo Catalogo Montfaucon: ſed quae ipſius legitur in Petri Arcudii Aureis Opuſculis Theologicis pag. 164. *Reſponſio ad quatuor argumenta Maximi Planudis de Proceſſione Spiritus Sancti ex ſolo Patre*, prorſus eſt diverſa.

XV. pag. 133. Κάτων ὁ μείζων τοῦ Κικέρωνος, ἤτοι περὶ τοῦ γήρως. *Cato Maior Ciceronis, ſive de Senectute* Liber, a Theodoro Gaza in Graecam linguam translatus. Inc. Ὦ Τίτε, εἴ κεν ἐγὼ τρέφρων τι ἴκωμαι ἠρήξων, κ. λ. Deſ. πεῖραν εἰληφότες τοῦ πράγματος. Editus eſt in editione Ciceronis Ald. MDXXIII. 8. & in Sturmiana Argentorat. aliiſque. De hac Graeca Theodori Gazae verſione magnificum habes encomium Laurentii Ingewaldi Elingii in Hiſtoria Graecae linguae pag. 335. ubi ait: *Tanta porro felicitate librum M. Tullii de Senectute Graece expreſſit ac reddidit Gaza, ut in eo ipſam Ciceronis vim dicendi, tum quod ad gravitatem ſententiarum, quam quod verborum pondus, non ſine doctorum admiratione aſſequutus ſit*. Cui tamen minime videtur adſentiri Fabric. Biblioth. Latinae Tom. I. pag. 136. §. IX. quum eiuſmodi verſionem *paullo indiligentius factam* adfirmet.

XVI. pag. 148. *b. Verſus decem de Deo*, qui Sibyllae Erythreae tribuuntur. Inc. Εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ θεὸς, κ. λ. Deſ. τῆς παρ᾽ ἐμοῦ σοφίας.

In ſine legitur ſequens amanuenſis ſubſcriptio: Τέλος εἴληφε τὰ παρόντα γράμματα χειρὶ ἐμοῦ Ἀντωνίου Μεδιολανέως, ὅτι δὲ καὶ Κρητὸς τὸ ἔθνος δυναμένου λέγεσθαι διὰ τὸ τῶν γονέων πρότερον οἰκητόρων ἐν Κρήτῃ γενομένων, καὶ αὐτὸν ἐν ταύτῃ γεννηθῆναι, καὶ τραφῆναι, καὶ ἀνδρυνθῆναι, καὶ τῶν παρ᾽ αὐτῆς δωρεῶν οὐκ ἔλαττον ἢ τὰς ἄλλους Κρῆτας ἀπολαῦσαι, ἄνευ τοῦ ψεύστην εἶναι. *Finem accepit hic liber manu mei Antonii Mediolanenſis, qui Cres quoque genere dici poſſum, propterea quod parentes mei primum Cretam incoluerunt, atque ipſe in eadem natus, altus educatusque ſum, & eiuſdem* (inſulae) *privilegiis aeque atque alii Cretenſes fruar, abſque eo quod mendax ſim*. Qui quidem Antonius ipſius Codicis etiam poſſeſſor fuit: ita enim inferius legitur: Τὸ παρὸν βιβλίον κτῆμά ἐστιν ἐμοῦ Ἀντωνίου Δαμιλᾶ. Tum in manus *Laurentii*, & *Ioannis de Medicis* pervenit, quorum in calce leguntur nomina. Subſcriptionem vero paullo ante adlatam Latine tantum exhibet in Palaeogr. Graec. pag. 84. Montfaucon. qui praeterea pag. 95. haec de eodem ſcriptore habet: *Antonius Damilas Mediolanenſis, qui & Cretenſis dictus, quia in Creta natus, & educatus eſt, multos Codices ſcripſit, qui habentur in Bibliothecis, Regia, Laurentiana, Bononienſi S. Salvatoris, & in aliis fortaſſe. Scripſit autem annis* 1480. 1490. *& aliis circiter*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. duplici manu exaratus. Conſtat fol. ſcriptis 148.

FINIS PLVTEI LVIII.

BI-

Digitized by Google

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LIX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XLVII. EDITOS II.

CODEX I.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

Titulum corrige.

Platonis Opera omnia cum Prolegomenis.

I. p. 1. PRaecedit Operum exactiſſimus Index, titulos & initia ſingulorum exhibens, epigraphe appoſita: Τόποι τῆς βίβλου ὁ πλοῦτος γνωρίζεται. Sequontur deinde Prolegomena, nimirum:

II. pag. 3. *Vita Platonis a Diogene Laërtio conſcripta.*

III. pag. 10. *b. Albini introductio in Platonis Librum.*

IV. pag. 11. *b. Theonis Smyrnaei Platonici de mathematicis facultatibus ad Platonis lectionem utilibus Liber.*

V. pag. 28. *Alcinoi ſermo didaſcalicus*, ſive *Epitome* (1) *de Platonis placitis*. Haec quatuor Prolegomenorum Capita, nec non ea fere omnia, quae ſequuntur, heic innuimus tantummodo; quum enim iterum occurrant in Cod. IX. Plut. LXXXV. ceterorum omnium vetuſtiſſimo, ibi fuſius de ſingulis differemus.

VI. pag. 38. Τοῦ Πλουτάρχου περὶ μουσικῆς. Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα Ὀνησικράτης, Σωτήριχος, Λυσίας. *Plutarchi de Muſica Dialogus, cuius perſonae ſunt Oneſicrates, Sotericbus, Lyſias.* Inc. Ἡ μὲν Φωκίωνος τοῦ χρηστοῦ γυνή. Def. ἀπέλυσε τοὺς ἑστιωμένους. Operum Plutarchi edition. Pariſ. A. MDCXXIV. T. II. p. 1131. Hic autem Dialogus in dicto Codice non habetur. Sequuntur nunc Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 45. *Euthyphro*, ſive *de ſanctitate*. Exſtat in edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 1.

VIII. pag. 49. *Apologia Socratis*. Ibid. pag. 14.

IX. pag. 56. *b. Crito*, vel *de eo quod agendum*. Ibid. pag. 32.

X. pag. 60. *Phaedo*, vel *de Anima*. Ibid. pag. 44.

XI. pag. 77. *b. Cratylus*, ſive *de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265.

XII. pag. 92. *Theaetetus*, ſive *de ſcientia*. Ibid. pag. 108.

XIII. pag. 109. *b. Sophiſta*, vel *de eo, quod eſt*. Ibid. pag. 153.

XIV. pag. 123. *Politicus*, ſive *de Regno*. Ibid. pag. 528.

XV. pag. 138. *Parmenides*, ſive *de Ideis*. Ibid. pag. 1109.

XVI. pag. 149. *Philebus*, vel *de ſummo bono*. Ibid. pag. 370.

XVII. pag. 164. *b. Convivium*, ſive *de Amore*. Ibid. pag. 1174.

XVIII. pag. 178. *b. Phaedrus*, ſive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1209.

XIX. p. 192. *b. Pythagorae Samii Aurea Carmina*. Inc. Ἀθανάτους μὲν πρῶτα. Def. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam inciderunt.

XX. pag. 193. *Timaei Locri de anima mundi, & natura Liber*. Ibid. pag. 1089.

XXI. pag. 196. *b. Plutarchi Epitome in Timaei de animae procreatione Librum*. Inc. Ὁ περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας, κ. λ. Def. ἔκ τε πολλῶν ἕνα ἀπεργασάμενος. In cit. Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1030. cui ſubiiciuntur triginta tres circuli numeros quoſdam litteris Graecis exaratos continentes, cum appoſita explicatione.

XXII. p. 198. *Timaeus*, ſive *de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040.

XXIII. pag. 223. *Alcibiades I.* ſive *de Humana Natura*. Ibid. pag. 429.

XXIV.

(1) Ἐπιτομὴ enim inſcribitur in titulo ad finem operis adiecto.

Digitized by Google

XXIV. pag. 231. *b. Alcibiades II.* ſive *de Precatione*. Ibid. p. 451.

XXV. pag. 235. *Hipparchus*, ſive *de lucri cupiditate*. Ibid. p. 510.

XXVI. pag. 237. *Amatores*, ſive *de Philoſophia*. Ibid. p. 96.

XXVII. pag. 239. *Theages*, ſive *de Sapientia*. Ibid. p. 88.

XXVIII. pag. 241. *b. Charmides*, ſive *de Temperantia*. Ibid. p. 462.

XXIX. pag. 248. *Laches*, ſive *de Fortitudine*. Ibid. pag. 480.

XXX. pag. 254. *b. Lyſis*, ſive *de Amicitia*. Ibid. pag. 497.

XXXI. pag. 260. *Euthydemus*, ſive *Contentioſus*. Ibid. p. 189.

XXXII. pag. 270. *b. Protagoras*, ſive *Sophiſtae*. Ibid. p. 216.

XXXIII. pag. 285. *b. Gorgias*, ſive *de Rhetorica*. Ibid. p. 305.

XXXIV. pag. 308. *Meno*, ſive *de Virtute*. Ibid. p. 408.

XXXV. pag. 316. *b. Hippias Maior*, ſive *de Pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXXVI. pag. 323. *b. Hippias Minor*, ſive *de Pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inſcribitur, *Hippias minor*, ſive *de Mendacio*.

XXXVII. pag. 327. *Io*, ſive *de Iliade*. Ib. p. 361.

XXXVIII. pag. 330. *b. Menexenus*, ſive *Funebris Oratio*. Ibid. pag. 516. In Codice Dialogus hic clauditur hac epigraphe: Τέλος τῦ τρίτυ βιβλίυ. Sequenti vero praefigitur haec alia: Πλάτωνος νοθευόμενοι. *Platonis Dialogi Spurii*.

XXXIX. pag. 335. *De Iuſto*. Ibid. pag. 1309.

XL. pag. 336. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312.

XLI. pag. 337. *Demodocus*, ſive *de conſilia dando*. Ibid. pag. 1315.

XLII. pag. 339. *Siſyphus*, ſive *de conſultando*. Ibid. p. 1320.

XLIII. pag. 340. *Halcyon*, ſive *de Transformatione*. Inter Luciani Opera edit. Graec. Lat. Amſtelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176.

XLIV. pag. 341. *Eryxias*, ſive *de Divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323.

XLV. pag. 345. *b. Axiochus*, ſive *de Morte*. Ibid. p. 1303.

XLVI. pag. 348. *Clitopho*, vel *Exhortatorius*. Ibid. pag. 1334.

XLVII. pag. 350. *De Republica*, ſive *de Iuſto* Libri X. Ibid. a p. 571. ad p. 766.

XLVIII. p. 422. *Critias*, ſive *Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

IL. pag. 426. *b. Minos*, ſive *de Lege*. Ibid. p. 564.

L. pag. 428. *b. De Legibus*, ſive *de legum inſtitutione* Libri XII. Ibid. a p. 769. ad p. 1000.

LI. pag. 519. *Epinomis*, ſive *Philoſophus*, Ibid. p. 1003.

LII. pag. 524. *b.* Πλάτωνος ἐπιστολαὶ ιβʹ, *Platonis Epiſtolae XII.* Sunt tamen XIII. eodem prorſus ordine, quo leguntur in cit. edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. Animadvertendum Epiſtolam XII. pro ſpuria haberi in hoc Codice, ſubſcribitur enim ἀντιλέγεται, ὡς ὐ Πλάτωνος; ſecus vero XIII. de qua nihil ſimile adnotatum. In fine legitur: Τέλος τῶν ἐπιστολῶν Πλάτωνος. *Finis Epiſtolarum Platonis*.

LIII. pag. 538. *Eiuſdem Definitiones*. Ibid. p. 1337.

Plurimis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, ab eadem manu characteribus minoribus exaratis, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur pag. 45. *b.* in Euthyphronem verbo πελάτης (edit. cit. pag. 3. verſ. 23.) hoc pacto: Πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, ϗ θῆτες· οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν· πελάτης ὁ ἀντιστροφῶν ϗ ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων, ἀπὸ τοῦ πέλας καὶ ἐγγὺς ἐκαλεῖτο, ὁ δι' ἔνδειαν προσιὼν, μίσθιος ὁ ὑπηρετῶν. Vberiora huiuſmodi ſcholiorum ſpecimina exhibebimus, favente Deo, in recenſione memorati Codicis IX. cum ipſis enim ferme concordant. In fine Codicis adiectum eſt: Τέλος τῆς πάσης πραγματείας τοῦ τῆς φιλοσοφίας κορυφαίου Πλάτωνος. *Finis omnium Tractatuum Philoſophiae principis Platonis*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in fol. Saec. XIV. quem inſignem vocat Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. Conſtat foliis ſcriptis 539.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΝ ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

EVSTATHII IN HOMERVM TOMVS PRIMVS.

I. pag. 1. *Euſtathii, Theſſalonicenſis Archiepiſcopi, in Homeri Iliada Commentariorum*, quos auctor παρεκβολὰς inſcribit, *Pars I. ab* Α *uſque ad* Ι, *ſeu primos novem Libros complectens*. Prolegomena, quibus titulus olim fuerat, deinde abraſus, inc. Τῶν Ὁμήρου σειρήνων, καλὸν μὲν ἴσως εἴ τις ἀπόσχοιτο τὴν ἀρχήν. Deſ. ὡς δῆλον ἐστι τοῖς μετιοῦσιν αὐτήν. Commentarius in primum Librum p. 3. inc. Μῆνις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ ἐπιμένουσα ὀργὴ, ἐκ τοῦ μένειν, ὡ μὴν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι, κ. λ. Commentariorum Libri IX. in quibus deſinit hoc primum Volumen, finis eſt: τυτέστιν, ὡς ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, ἀνεκλίθησαν καθευδήσαντες, εἶτα ὕπνωσαν. cod. u

II. pag. 202. *b. Homeri Batrachomyomachia*, ſeu *ranarum & murium pugna*, manu recentiori exarata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio maximo Saec. XII. optime ſervatus. Conſtat foliis 203.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟΝ.

EVSTATHII EXPOSITIO IN HOMERVM.

COD. III. *EVſtathii, Archiepiſcopi Theſſalonicenſis, Commentariorum in Homeri Iliada pars altera a K ad Ω, ſeu libros quindecim poſteriores continens*. Libri itaque decimi, qui primus huius Voluminis eſt, Commentarius inc. Τῆς Κάππα ῥαψῳδίας πραγματειώδης μὲν ἐπιγραφικὴ δήλωσις αὕτη· Κάππα Ῥήσου τὴν κεφαλὴν ἕλε Τυδέος υἱός. Κοινὴ δὲ ἥδε· νυκτεγερσία, καὶ Δολωνοφονία, καθ' ἣν δηλαδὴ ὁ Δόλων πεφόνευται, κ. λ. Finem ſcholiorum in Librum XXIV. & ultimum non damus, quum poſtrema Codicis pagina valde ſit inquinata, nec integra ne ſint, an ſine mutila, ſatis appareat. Heic, ut in Volumine etiam ſuperiore, margini adiecta ſunt Homeri verba ab Euſtathio illuſtrata.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. item XII. utpote ab eodem exſcriptore Codicis ſuperioris exaratus. Conſtat foliis 214.

Exſtant in Homeri Iliadem pariter atque Odyſſeam, ut infra Cod. VI. diffuſi, ac varia eruditione, Grammatica praeſertim, referti Commentarii, ſive, ut ab auctore inſcribuntur, παρεκβολαὶ Euſtathii, patria Conſtantinopolitani, qui Rhetorum primo magiſter, & magnae Eccleſiae Diaconus, tum deſignatus Lyciorum Myreorum Epiſcopus, ac denique Archiepiſcopus Theſſalonicenſis circa annum Chr. MCLX. Cum hiſce Commentariis Graece primum editus Homerus eſt Romae, praefixis privilegiis Iulii III. Pont. cui Opus inſcribitur a Nicolao Maiorano, itemque Caroli V. Imp. & Henrici I. Galliarum Regis, annis MDXLII. & MDL. tribus in fol. Voluminibus apud Ant. Bladum. Vide quae doctiſſime de hac Romana, & Frobeniana Euſtathii editione ediſſerit Cl. Alex. Polites in Praefat. Florentinae Euſtathii editioni in fol. A. MDCCXXX. praemiſſa p. VII. ſeq. ubi ſuſpicatur Nicolaum Maioranum hoc Codice uſum fuiſſe, quum nullum exemplar in Romanis Bibliothecis adſervetur = Quare, ſubdit idem Polites, ſtatim ſuſpicatus ſum, exemplar illud Nicolai Rodulphi Cardinalis, quo ad edendum Euſtathium uſus erat Maioranus, Florentiam, unde acceptum fuiſſet, fuiſſe etiam reportatum; idemque ipſum eſſe, quod in Bibliotheca nunc Medicea diligentiſſime cuſtoditur. Erat namque Nicolaus Rodulphus patria Florentinus, ſummo apud ſuos loco natus, & cum Medicea gente generis propinquitate coniunctus, quippe Leonis X. Pontificis Max. ſororis filius. Codices duo ſunt in membrana: alter, grandiori ſua mole, in Volumina duo ſecretus ac diſtinctus, qui Euſtathianos in Iliadem Commentarios continet, ſane vetuſtior, & quantum ex ductu, ac forma literarum colligo, aequalis illorum temporum, quibus ſcribebat Euſtathius: quo in Codice ſuppleta identidem ſunt in margine, vel, ubi margo minus ſufficiebat, in membranulis etiam ſeparatis, ea, quae inter ſcribendum, ut ſaepe contingit, praetermiſſa, aut relicta fuerant. Codex alter, qui Commentarios habet in Odyſſeam, eſt a manu prorſus recentiori. Quibus in eadem Bibliotheca accedit Codex chartaceus minor, in quo, praeter initium Euſtathianum in Iliadem, alia quaedam inſunt excerpta ex Euſtathio ad Boeotiam. Illum autem, quem dixi Codicem recentiorem Commentariorum in Odyſſeam, unde deſcriptum coniiciam non facile dixerim. Antiquior unus, qui ad Odyſſeam pertinet, adſervatur hodie, ut audio, in Bibliotheca Veneta, qui fuerat Beſſarionis Cardinalis, ex quo etiam deſcriptum olim Mediceum illum recentiorem exiſtimabat Bibliothecae Mediceae cuſtos Ant. Mar. Biſcionius &c. = Vide & alia de iiſdem Codicibus Mediceis in Praeſ. ad T. III. p. IV.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΠΕΙΘΗΝ.

DEMOSTHENIS PARAGRAPHE AD NAVSIMACHVM, ET XENOPITHEN.

Seu potius

Demoſthenis Orationes aliquot.

CONtinet Demoſthenis Orationes XVI. ſine argumentis, quarum ſeries ſequens eſt: COD. IV.

I. pag. 1. *Exceptio adverſus Nauſimachum & Xenopithem*. Exſtat in edit. Graeco Lat. Aurel. Allobr. MDCVII. fol. interpr. Hieronymo Wolfio, pag. 632.

II. pag. 3. b. *Contra Spudiam pro dote*. Ib. p. 649.

III. pag. 6. *De Corona Praefecturae Navalis*. Ibid. p. 715.

IV. pag. 8. *In Olympiodorum damni dati*. Ibid. p. 690.

V. pag. 13. *Exceptio adverſus Zenothemidem*. Ibid. p. 575.

VI. pag. 15. b. *Exceptio pro Phormione*. Ibid. p. 600.

VII. pag. 21. b. *Contra Dionyſiodorum damni dati actio*. Ibid. pag. 738.

VIII. pag. 26. b. *Adverſus Boeotum de Nomine*. Ibid. pag. 636.

IX. pag. 30. b. *Adverſus Boeotum de dote materna* (1). Ibid. p. 641.

X. pag. 36. *Adverſus Nicoſtratum de deſcriptione mancipiorum Arethuſii*. Ib. p. 723.

XI. pag. 39. *In Neaeram*. Ibid. p. 517.

XII. pag. 53. b. *Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

(1) Male enunciat hanc Orationem Montfauc. in ſuo Catalogo ſub titulo *Contra Boeotum de morte materna*.

XIII. pag. 59. *b. Appellatio contra Eubulidem*. Ibid. p. 536.

XIV. pag. 66. *b. Delatio contra Theocrinem*. Ibid. p. 507.

XV. pag. 73. *b. Adverſus Polyclem de navalis praefecturae ſumtibus*. Ibid. p. 706

XVI. pag. 81. *Adverſus Phaenippum* (1) *de permutatione*. Ibid. pag. 653. Huius Orationis poſtrema duo folia manui recentiori debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Conſtat foliis 84.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ,

EPISTOLAE DIVERSORVM,

Scilicet

COD. V. I. pag. 1. THaletis *Soloni unica*. Inc. Ἐπαποςὰς ἐξ Ἀθηναίων δοκέεις ἄν μοι ἁρμοδιώτατα, κ. λ.

II. pag. ead. *Piſiſtrati Soloni unica*. Inc. Οὔτε μόνος Ἑλλήνων τυραννίδι, κ. λ.

III. pag. ead. *b. Solonis Epiſtolae IV.* quarum prima *Piſiſtrato*. Inc. Πιςεύω μηδὲν κακόν. Secunda *Periandro*. Inc. Ἐπαγγέλλεις μοι πολλούς τοι. Tertia *Epimenidi*. Inc. Οὔτε οἱ ἐμοὶ θεσμοί. Quarta *Croeſo*. Inc. Ἄγαμαί σε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλοφροσύνης.

IV. pag. 2. *Chilonis Periandro unica*. Inc. Ἐπιςέλλεις ἡμῖν ἀςρατίαν.

V. pag. ead. *Pittaci Croeſo*. Inc. Κέλεαι με ἱκνεῖσθαι ἐς Λυδίαν.

VI. ibid. *Cleobuli Soloni*. Inc. Πολλοὶ μέν τινές εἰσιν ἑταῖροι.

VII. ibid. *Periandri duae*, quarum prima *ad Sapientes*. Inc. Πολλὰ χάρις τῷ Πυθοῖ Ἀπόλλωνι. Secunda Προκλεῖ. Inc. Ἡμῖν μὲν ἀκούσιον.

VIII. pag. ead. *b. Thraſybuli Periandro*. Inc. Τῷ μὲν κήρυκί σευ.

IX. ibid. *Anacharſidis Croeſo*. Inc. Ἐγὼ βασιλεῦ Λυδῶν ἀφῖγμαι.

X. ibid. *Epimenidis Soloni*. Inc. Θάῤῥει ὦ ἑταῖρε.

XI. pag. 3. *Pherecydis Thaleti*. Inc. Εὖ θνήσκεις, ὅταν τοι τὸ χρεὼν, κ. λ.

XII. pag. ead. *Anaximenis Pythagorae*. Inc. Θαλῆς ἐπ κακοῦ ἐπὶ γήρως.

XIII. pag. ead. *b. Archytae Dionyſio*. Inc. Ἀπεςάλκαμεν πάντες.

XIV. ibid. *Pythagorae Hieroni*. Inc. Ἀσφαλής ἐμὸς βίος.

XV. ibid. *Lyſidis Hipparcho*. Inc. Μετὰ τὸ Πυθαγόραν. Horum omnium, atque aliorum etiam philoſophorum Epiſtolia uſque ad numerum XXVII. exhiber Gilbertus Cognarus Nucerinus in ſua Epiſtolarum Laconicarum farragine altera edita apud Io. Oporinum pag. 179. ſeqq. teſte Fabr. B. Gr. Vol. I. pag. 431. Vltimae vero duae exſtant qnoqne in Collect. Cuiac. toties cit. altera pag. 107. altera pag. 454.

XVI. pag. 4. *b. Hippocratis Epiſtolae XV.* ut in Cod. XII. Plut. LVII. §. VII. quem vide.

XVII. pag. 14. *b. Platonis Epiſtolae XIII.* eodem ordine, quo in dicta Collect. Cuiaciana a pag. 276. ad pag. 313. Notandum in fine XII. quae eſt *ad Archytam*, legi ab eadem manu adnotatum: Ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod convenit cum illo criticorum νοθεύεται, quod tum huic, tum XIII. *ad Dionyſium*, in Platonis editionibus praefigitur.

XVIII. pag 42. *Phalaridis Epiſtolae CXLVIII.* ut in cit. Collect. a pag. 59. ad p. 107. ordine tamen aliquantum diverſo, ab octogeſima ſeptima praeſertim uſque ad finem. Notandum praeterea duas ex hiſce Epiſtolis, nimirum XXX. quae inc. Ἀχθέντας αἰχμαλώτους, & LIX. quae inc. Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. bis repeti in Codice, alteram ſub numeris λ'. & ξγ'. alteram ſub numeris μϛ'. & ξα'. licet ea, quae numero μϛ'. deſignatur, diverſe incipiat, nimirum: Ἅπερ ἤδη πολλάκις, κ. λ. Ex hac duplicatione factum eſt, ut tota iſtarum Epiſtolarum ſumma ad numerum CL. in Codice pertingere videatur, quod tamen falſum. In fine repetitur etiam Epiſtola *Abaridis ad Phalaridem*, quae habebatur etiam ſupra ſub N. νϑ'. (in edit. eſt LVII.)

XIX pag. 72. *b. Mithridatis Collectio Bruti Epiſtolarum LXX.* ut in edit. cit. a pag. 109. ad pag. 120. licet ordine aliquantum immutato, nullaque Mithridatis praevia Epiſtola.

XX. pag. 79. *b. Aeſchinis Epiſtolae XII.* eodem ordine, quo in cit. edit. a pag. 36. ad pag. 46.

XXI. pag. 86. *b. Alciphronis Rhetoris Epiſtolae Piſcatoriae & Amatoriae LI.* Exſtant ibid. a p. 359. ad p. 380. ubi ſunt tantummodo XLIV. Quae igitur deſiderantur hoc loco in editione, & habentur in Codice, ſunt:

XI. inſcripta Γλαυκίππη Χαροπῇ. Inc. Οὐκέτ' εἰ μὴ ἐν ἐμαυτῇ, ὦ μῆτερ, κ. λ.

XXI. Κράτης Μνασοῖ. Inc. Μὴ ἀπέχη τοῦ καλλίςου κόσμου.

XXII. Λυσίᾳ. Inc. Ἀλλ' ἤκουσά σε, ὦ Λυσία ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος, κ. λ.

XXVII. Πανλάχαρος μονογνάθοιῳ. Inc. Ἐξώλεις ἀπολοῖντο οἱ κλεισθένεις.

XXXIII. Δρυαντίδας Χρονίῳ. Inc. Οὐκέτι σοι μέλει ὕπο τῆς εὐνῆς ἡμῶν.

XLIV. Λέαινα Φιλοδήμῳ. Inc. Εἶδόν σου τὴν νύμφην.

LI. Αἱ ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραι ταῖς ἐν ἄςει χαίρειν. Inc. Οὐκ ἐπύθεσθε τὰ νεώτερα, κ. λ. Quae quidem omnes praeter XXI. quae exſtat inter Cratetis Epp. ſub N. IX. loc. cit. pag. 346. magnis ſcatent lacunis.

XXII. p. 106. *b.* Sequitur Tractatus Anonymi circa methodum conſcribendarum Epiſtolarum, ſive Epiſtolicos characteres XXIV. continens, mutilus in principio; incipit enim a verbis . . . . . λοιδορίαις σοι χραίνειν, ὡς πυ-

(1) In dicto Montfauc. Catalogo, errore fortaſſe typographi, legitur *Aboenippum* pro *Phaenippum*.

Google

πυνθανόμενος, οὐ μικρῶς σπαράττομαι ἐπὶ τῇ τῦ αὐθάδως τολμωμένῃ λοιδορίᾳ. οὐκῦν διανάςηθι, κ. λ. Deinceps poſt paucos verſus incipit characterum huiuſmodi ſeries, quae ita habet: I. Παραμυθητικὴ, II. ὑβριςικὴ, III. ἀπαγγελτικὴ, IV. σχετλιαςικὴ, V. πρεσβευτικὴ, VI. ἐπαινετικὴ, VII. ἐγκωμιαςικὴ, VIII. διδασκαλικὴ, IX. ἐλεγκτικὴ, X. διαβλητικὴ, XI. ἐπιτιμητικὴ, XII. ἐρωτηματικὴ, XIII. παραθαῤῥυντικὴ, XIV. ἀναθετικὴ, XV. ἀποφατικὴ, XVI. σκωπτικὴ, XVII. μετριαςικὴ, XVIII. αἰνιγματικὴ, XIX. ὑπομνηςικὴ, XX. λυπητικὴ, XXI. ἐρωτικὴ, XXII. μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτήρων, XXIII. πρὸς φίλον ἀσπαςικὴ, XXIV. ἀμοιβαῖα. Sunt igitur Epiſtolae XXIV. exercitationis gratia proprio marte confictae, totidemque variis argumentis accommodatae, cuiuſmodi ſunt illae, quae in Epiſtolarum Graecarum collectione Cuiaciana leguntur pag. 164. quas alii Libanio, alii Theoni vindicant; ab ipſis tamen omnino diverſae. Prima enim, quae eſt *Conſolatoria*, inc. Τὰ σκυθρωπὰ κατὰ θείαν ἀπόῤῥητον σοφίαν ἐ πρόνοιαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπάγεται, κ. λ. Vltima, quae eſt *reſponſiva*, deſ. τοῖς τῆς ἀγάπης καρποῖς τεθηλῶς ἐς ἡμῶν ὑπερευχόμενος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. valde nitidus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis 110.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΕΙΣ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΝ.

EVSTATHIVS IN HOMERI ODYSSEAM.

COD. VI. Titulus interior ita habet: Εὐςαθίυ μαΐςορος τῶν ῥητόρων, τοῦ ὕςερον Θεσσαλονίκης, παρεκβολαὶ τῶν εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. *Euſtathii Magiſtri Rhetorum, poſtea Theſſalonicenſis Archiepiſcopi, Parecbolae ſcholiorum in Odyſſeam.* Inc. Πικρολ τὴν Ὀδύσσειαν καθὰ καὶ τὴν Ἰλιάδα εἰλήχασι λογιςαὶ, ἐς μᾶλλον ταύτην ἤπερ ἐκείνην διασπαράττουσι. Deſ. πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν ὀλιγούμεροι αἱ τοιαῦται σπουδαὶ, ἐνταῦθα δὲ διηνεκεῖς. Τέλος τῆς Ὀδυσσείας. Vide quae ſupra diximus in recenſione Codicis III. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat ſolus 350.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΕΧΝΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ ΡΗΤΟΡΙΚΗΝ.

SCHOLIA EX DIVERSIS SCRIPTORIBVS IN RHETORICEN HERMOGENIS.

COD. VII. Continet *Syriani, Sopatri, Marcellini, & Anonymi Commentaria aberrima in Hermogenis Artem Rhetoricam de partitione ſtatuum & oratoriarum quaeſtionum*. Praecedit Εἰσαγωγὴ σχολίων ἐκ διαφόρων τεχνογράφων εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς Ἑρμογένους ῥητορικῆς. *Introductio ſcholiorum ex diverſis artis ſcriptoribus in Hermogenis Rhetoricae prolegomena*. Inc. Ἔδει μὴ μόνον τοῖς τῆς φύσεως ἀγαθοῖς, ἀλλὰ ἐς οἰκείοις εὑρήμασι κατακοσμεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον. Deſ. ἴδωμεν δὲ πόθεν ὁ ῥήτωρ ἤρξατο. Pag. 12. Textus Hermogenis inc. Πολλῶν τῶν ὄντων. Commentaria incipiunt a Syriano: Τὴν περὶ τῶν ςάσεων πραγματείαν, οἱ μὲν οὐδ' ὅλως ἠξίωσαν τέχνην, κ. λ. Deſinunt in Sopatro, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ῥητὸν ἀμφίβολον ἔχει, ὥς τε τούτῳ τῶν ἄλλων νομικῶν διαφέρει, ὅτι ἐν . . . . Imperfecta ſunt, & in margine adſcribitur λείπει. Multis praeterea paſſim lacunis ſcatent. Edita ſunt Graece ab Aldo Venet. MDIX. fol. Concordat autem in omnibus hoc exemplar cum illo, quod recenſuimus ſupra pag. 284. §. I. ita ut unum ab altero deſcriptum exiſtimemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio. Saec. XVI. ineuntis circiter, nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 237.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Demoſthenis Orationes XXIX. cum ſuis argumentis. Praecedit *Vita*, auctore Anonymo, cuius initium: Ὁ βίος τοῦ ῥήτορος, ἀναγκαῖός ἐςι, κ. λ. Finis: καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα. Sequitur pag. 3. Λιβανίου εἰς τὸν βίον Δημοσθένους. *Libanii in Vitam Demoſthenis*. Inc. Ἐπειδὴ, κράτιςε ἀνθυπάτων Κρόντιε (1). Deſ. πραγμάτων ἑκάςων ἰδιότητα. Haec exſtat edita in cit. Demoſthenis Operum edit. Tom. II. poſt Vlpiani Enarrationes p. 275. Succedunt Orationes hoc ordine: COD. VIII.

I. pag. 4. *Olynthiaca prima*, cum Libanii argumento. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 7. *Olynthiaca ſecunda*, cum Libanii item argumento. Ibid. p. 6.

III. pag. 10. *b. Olynthiaca tertia*, cum argumento. Ibid. p. 10.

IV. pag. 14. *b. Contra Philippum Oratio I.* cum duplici argumento. Primum eſt editum ibid. pag. 15. Alterum inc. Ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν τριακονταδύο πόλεων. Deſ. ἔχουσιν Ἀθηναῖοι βουλεύεσθαι.

V. pag. 20. *Contra Philippum ſecunda*, cum argumento Libanii. Ibid. pag. 25.

VI. pag. 23. *b. Contra Philippum tertia*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 44.

VII. pag. 30. *b. Contra Philippum quarta*, item cum Libanii argumento. Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 37. *Ad Philippi Epiſtolam Oratio*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 64.

IX. pag. 39. *De Diopithe, & de Cherſoneſo*, cum Libanii argumento, quod deſinit in voce ἐπιβουλεύοντος. Ibid. p. 35.

X. pag. 46. *b. De Haloneſo*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 29.

XI. pag. 51. *b. De Pace*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 19.

XII. pag. 54. *b. In Androtionem, violatarum legum reum*, cum ſolo Libanii argumento. Ibid. p. 416.

(1) In edit. Μόντι.

Digitized by Google

XIII. pag. 64. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Libanii eſt editum; alterum Anonymi inc. Μαύσωλος ὁ τῆς Καρίας σατράπης. Deſ. ἤρπασαν τὰ χρήματα. Ibid. pag. 461.

XIV. pag. 88. *b. De republica ordinanda*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 67.

XV. pag. 92. *b. De Claſſibus*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 72.

XVI. pag. 97. *b. De libertate Rhodiorum*, cum duplici argumento. Primum, quod in edit. deeſt, inc. Συνεμάχουν Ἀθηναίοις ποτὲ οἱ Νησιῶται. Deſ. ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων. Alterum eſt Libanii. Ibid. p. 77.

XVII. pag. 102. *Pro Megalopolitis*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 82.

XVIII. pag. 105. *b. De Corona*, cum ſolo Libanii argumento. Ibid. p. 313.

XIX. pag. 144. *De falſa Legatione*, cum ſolo Libanii argumento. Ibid. p. 200.

XX. pag. 183. *Adverſus Leptinem de immunitate*, cum ſolo Libanii argumento. Ibid. p. 362.

XXI. pag. 201. *b. Contra Midiam*, cum ſolo Libanii argumento. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 228. *Contra Ariſtocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

XXIII. pag. 253. *b. Contra Cononem*, ſine argumento. Ibid. p. 727.

XXIV. pag. 259. *De foedere Alexandreo*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 86.

XXV. pag. 262. *b. In Ariſtogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 490. In Cod. deſinit in verbis, τῆς τούτου πονηρίας.

XXVI. pag. 274. *b. In Ariſtogitonem ſecunda*, ſine argumento. Ibid. pag. 503.

XXVII. pag. 276. *Contra Neaeram*, cum argumento. Ibid. p. 517.

XXVIII. pag. 292. *b. Oratio Amatoria*, ſine argumento. Ibid. p. 157.

XXIX. pag. 299. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna fortiter pro patria pugnantes obierant*, ſine argumento. Ibid. p. 152. In Codice hunc habet titulum: Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς.

XXX. pag. 303. *b. Philippi Epiſtola ad Senatum, Populumque Athenienſium*. Ibid. p. 61. Aliqua leguntur ſcholia marginalia in Orationes *contra Androtionem, & contra Timocratem*. In prima pagina legitur ſequens diſtichon Graecum cum Latina verſione *in Demoſthenem*:

Εἰ μὲν ἴσην ἰσχὺν τῇ (ſic) γλώσσῃ, Δημόσθενες, ἔσχες,
Οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦρχεν ἀνὴρ Μακέδων.
Si tibi par linguae robur, Demoſthenes, eſſet,
Haud Macedum Regi Graecia capta foret.
ὁ Λάπος πεποιηκὼς γέγραφε (1).

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optime ſervatus. Conſtat foliis 305.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demoſthenis Orationes VIII. cum Scholiis.

I. pag. 1. ERant olim in hoc vetuſtiſſimo Codice Demoſthenis Orationes XVI. ut ex numeris Graecis initio earum, quae ſuperſunt appoſitis apparet: ſecunda enim deſignatur littera I. quae quum *X.* ſignificet, apparet deeſſe octo integras. Prima igitur nunc eſt, quae olim erat nona, & inſcribitur, *De falſa legatione*, ſine ullo argumento. In cit. edit. pag. 200. Huius Orationis prima decem & octo folia, manu ſaeculi XVI. ſuppleta ſunt. COD. IX.

II. pag. 42. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant, &c.* ſine argumento. Ibid. pag. 152. In Codice inſcribitur: Ἐπιτάφιος.

III. pag. 47. *Adverſus Leptinem de immunitate*, cum argumento Libanii ad marginem adiecto manu aeque antiqua. Ibid. p. 362.

IV. pag. 68. *b. Contra Midiam de alapa*, cum Libanii argumento in margine ſcripto. Ibid. p. 383.

V. p. 98. *b. Contra Ariſtocratem*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 429.

VI. p. 129. *In Androtionem violatarum legum reum*, cum Libanii argumento. Ibid. p. 416.

VII. pag. 140. *In Timocratem, item violatarum legum reum*, cum duplici argumento; primum Orationi praefixum, & in ipſo contextu exaratum, eſt Libanii; alterum in margine conſcriptum, eſt pars longioris argumenti, item editi, incipiens a verbis: ὑποθέσεις τοῦ λόγου δύο, quae incidunt in p. 461. verſ. 13. Huius Orationis unum folium, nempe 156. ab eadem manu Saec. XVI. ſuppletum fuit.

VIII. pag. 169. *Contra Ariſtogitonem Oratio prior*, cum Libanii argumento. Ib. p. 490.

Variis abundant ſcholiis marginalibus aeque antiquis, quae videntur ex Vlpiani Rhetoris Enarrationibus in ipſas excerpta, quae habentur in cit. edit. Tom. II. Vberrima vero ſunt in Orationes contra Androtionem, & contra Timocratem.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. X. Conſtat foliis 182.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

DEMOSTHENES.

Seu

Demoſthenis Orationes XX. & Ariſtidis VI.

PRaecedit Demoſthenis Orationibus, Libanii Rhetoris Praefatio ad Proconſulem Mon- COD. X.

(1) Lapus a Caſtiglionchio iunior, Bononiae philoſophiae, & humaniorum litterarum anteceſſor fuit. Vtrum vero iſte ſit, an quiſpiam alius, qui Diſtichon illud fecerit, ac ſcripſerit, ignoramus.

Montium, qualis in cit. edit. Tom. II. pag. 275. legitur. Praefationem ſequuntur pag. 2. eiuſdem Libanii argumenta in Orationes XXIII. nimirum Olynthiacas III. Philippicam I. De Pace, Philippicam II. De Haloneſo, De Cherſoneſo, Philippicam III., Philippicam IV., Orationem ad Philippi Epiſtolam, De republica ordinanda, De Claſſibus, De libertate Rhodiorum, Pro Megalopolitis, De Foedere Alexandreo, De Corona, De falſa legatione, Adverſus Leptinem, Midiam, Ariſtocratem, Timocratem, & Ariſtogitonem: quae quidem omnia concordant cum editis ſuo loco. Pag. 8. occurrit Index Orationum Demoſthenis, non ſolum earum, quae in hoc habentur Volumine, ſed reliquarum omnium, quae ſub illius circumferuntur nomine: tum ad implendam paginam vacuam nonnullae vocum, & phraſium explicationes. Pag. 9. *Philippi Epiſtola ad Senatum, & Populum Athenienſium*, ut in edit. cit. pag. 61. Ante hanc tamen multa deeſſe in hoc Codice opinor, nam ſequens Demoſthenis Oratio, numero ιβ' deſignatur in margine. Hoc igitur praenotato, Orationum ſeriem perſequamur.

I. pag. 10. *b. De Republica ordinanda*. Ibid. p. 67.

II. pag. 13. *b. De Claſſibus*. Ibid. pag. 72.

III. pag. 16. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.

IV. pag. 19. *De Rhodiorum libertate*. Ibid. p. 77. In Codicis margine legitur Orationis argumentum, quod inc. Συμμάχων Ἀθηναίοις, κ. λ. ut in Cod. VIII. huius Plutei §. XVI.

V. pag. 22. *De Foedere Alexandreo*. Ibid. p. 86.

VI. pag. 24. *Funebris Oratio in eos, qui in Chaeronea pugna occubuerant &c.* Ibid. p. 152.

VII. pag. 27. Fragmentum *Olynthiacae primae*, incipiens a verbis .... χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς, κ. λ. quae incidunt in edit. cit. p. 2. verſ. 47.

VIII. pag. 28. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

IX. pag. 31. *Olynthiaca III.* cuius tamen deeſt finis, mutilato Codice; deſinit autem in verbis, ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπελ.... quae incidunt in pag. 14. verſ. 47.

X. pag. 33. *Contra Philippum IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 38. *b. Ad Philippi Epiſtolam Oratio*. Ibid. p. 64. Haec Oratio habet ad marginem adſcriptam fere totam Vlpiani enarrationem editam loc. cit. Tom. II. p. 52.

XII. pag. 40. *Contra Androtionem*, cum duobus argumentis, ut in edit. p. 416.

XIII. pag. 49. *De Corona*. Ibid. p. 313.

XIV. pag. 80. *De falſa legatione*. Ibid. p. 200.

XV. pag. 109. *b. Adverſus Leptinem de immunitate*. Ibid. p. 362.

XVI. pag. 123. *Adverſus Midiam de alapa*. Ibid. p. 383.

XVII. pag. 142. *Adverſus Ariſtocratem*. Ibid. p. 429.

XVIII. pag. 160. *b. Adverſus Timocratem*. Ibid. p. 461.

XIX. pag. 174. *b. Adverſus Ariſtogitonem prior*. Ibid. p. 491.

XX. pag. 180. *Adverſus eamdem altera*. Ibid. pag. 503. Sequuntur pag. 181. *b.* nonnulla Rhetorica ad implendam paginam vacuam exarata *de Exordiis Orationum, & figuris dictionis*. Pag. 182. *b. Nomina XII. menſium apud Romanos, Athenienſes, Graecos, Aegyptios, & Hebraeos*, litteris Graecis expreſſa. *Vita brevis Demoſthenis*, auctore incerto, cuius initium: Ἐπὶ θάνατον Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, κ. λ. Finis: καὶ ἀνδριάντες αὐτὸν ἐτίμησαν ἐν ἀγορᾷ στήσαντες.

XXI. pag. 185. Sequuntur Ariſtidis rhetoris Orationes quaedam, ac primo quidem *Oratio Platonica ſecunda pro Quatuorviris*, ſcilicet *Pericle, Cimone, Miltiade*, ac *Themiſtocle*. Inc. Παραιτεῖσθαι μέν. Deſ. ὡς ἐχθρὸν ἀρίστων. Exſtat in edit. Graec. Lat. Oxonienſi MDCCXXX. in 4. Tom. II. a pag. 116. ad pag. 315. Praecedunt Στίχοι εἰς Ἀριστείδην ἀντιλέγοντα Πλάτωνι. *Verſus in Ariſtidem contradicentem Platoni*:

Ἀνδρὸς ἀρίστου θανόντος Ἀχιλλέως,
Τρῶες πάντες παίζουσι, σκιρτῶσιν ὅλως.
Εἰ δέ γ' ἐκεῖνος περιὼν (1) ....
Κατ' ὄψιν εἶδε τοὺς παίζοντας ἐκείνους,
Πολλοὺς Τρῶας Ἕκτορας καὶ Σαρπηδόνας.
Πάντας ἂν εἶδες εἰς τεῖχος πεφευγότας.
Viro forti Achille demortuo,
Troiani omnes ludunt, exſultant undique.
At ſi vir ille circum obiens ....
Coram illos videret ludentes,
Troianos multos Hectores, & Sarpedonas,
Omnes videres ad moenia confugere.

Tum Hypotheſis in dictam Orationem, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος. Finis: ἀνεῖλε τῶν δοκούντων ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν. Quinque autem veluti partes habet haec Oratio in Codice; quarum prima inſcribitur *Pericles*, & incipit p. cit. 185. Secunda *Cimon*, pag. 201. *b.* cum hypotheſi, cuius initium: Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς, κ. λ. Tertia *Miltiades*, pag. 205. *b.* cuius hypotheſis inc. Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ ἱκανῶς ἐξείργασαι, κ. λ. Quarta *Themiſtocles*, pag. 213. *b.* Quinta pag. 232. eſt anepigrapha, ſed *Communis Apologia* poteſt inſcribi. Habet autem Oratio, ſcholia marginalia, & gloſſas interlineares, omnia ab eadem, ut videtur, manu exarata. Scholia vero ita ſunt copioſa, ut quum marginalibus quandoque ſpatiis minime caperentur, folia quaedam fuerint interſerta, quibus illa poſſent exarari. Initium ipſorum eſt: Παραιτεῖσθαι μὲν δεῖ τὸ συγγνώμην αἰτεῖν. δυνάμεθα δὲ λέγειν καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι τὸ παραιτεῖσθαι. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ οἶδα μὲν συγγνώμην αἰτοῖν· οὐ δεῖ γὰρ πολλάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀπολογεῖσθαι, κ. λ. Finis: ἀλλ' οὐ τούτου χάριν πάντας ἐπαινῶ ῥήτορας, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀρίστους θαυμάζω, τοὺς δὲ φαύλως πρὸς αὐτὴν ἔχοντας ὁ... ψέγων.

Di-

(1) Evanuerunt litterae.

Diverſa prorſus ſunt ab iis, quae io calce paginarum cit. èdit. leguntur.

XXII. pag. 268. *b. Oratio Platonica Prima pro Rhetorica*, cum ſcholiis item marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Concordat initium & finis Oratinnis cum edita Tom. cit. a pag. 1. ad p. 115. Scholiorum, quae in hanc multo ſunt rariora, quam in ſuperiorem Orationem, primum eſt: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ συστάσεως τῦ ἰδίυ προσώπυ, ὡς ὀφείλοντες πιστεύεσθαι, κἂν πρὸς παλαιότερον ἀγωνίζηται, κ. λ. Vltimum in verba τὰ μὲν ἐν μέτροις, κ. λ. ita habet: ἐπέταττε γὰρ αὐτῷ μὴ μόνον καταλογάδην, ἀλλὰ κατὰ στίχους λέγειν πρὸς αὐτὸν ἑκάστης ἡμέρας, καὶ πλείους τούτων, εἰ βούλοιτο, ἐλάττους δὲ ὐδαμῶς, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς λόγοις φησίν. Et haec ab editis diverſa ſunt.

XXIII. pag. 307. *b. Oratio Platonica Tertia ad Capitonem*, cum pauciſſimis ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus, quae io prima tantum, ac ſecuoda pagina occurrnnt. Tom. cit. a pag. 315. ad pag. 331.

XXIV. pag. 312. *In Pateum, qui eſt in Aeſculapii templo*. Tom. I. p. 252.

XXV. pag. 313. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

XXVI. p. 314. *b. Oratio Aegyptica*. Ibid. p. 331. Mutila eſt in fine; deſinit enim io verbis: ἀλλ' ἐν πεδίῳ πολλῷ κεχυμένῳ ὁ Μενδήσιος . . . quae incidunt in edit. p. 361. v. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. tineis, ac ſitu valde corruptus. Conſtat fol. ſcriptis 320.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

METHODVS DIONYSII.

COD. XI. I. pag. 1. Διονυσίου Ἁλικαρνασέως μέθοδος πανηγυρικῶν, γαμηλίων, γενεθλιακῶν, ἐπιθαλαμίων, προσφωνηματικῶν, ἐπιταφίων, προτρεπτικῶν ἀθληταῖς. *Dionyſii Halicarnaſſei Methodus Orationum panegyricarum, nuptialiam, genethliacarum, epithalamicaram, proſphoneticarum, ſepulcralium, exhortatoriarum ad athletas*; ſeu potius *Ars Rhetorica ad Hechecratem*, duodecim Capitibus conſtans. Inc. Πανήγυρις, εὕρημα μὲν, καὶ δῶρον θεῶν. Deſ. ὅτος ὁ περὶ τῶν λόγων ἐξετάσεως λόγος. Concordat cum edit. Lipſienſ. MDCXCI. fol. (quam citavimus ſupra Plnt. LVIII. Cod. XXII. §. II.) Tom. II. a p. 33. ad p. 68. Notandum taotum, Capiti X. Περὶ τῶν ἐν μελέταις πλημμελουμένων, hanc ab eodem Codicis ſcriptore notulam praefixam: Τοῦτο τὸ μονόβιβλον, οἶμαι, Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς συνέταξεν ὁ πρότερος· μέμνηται γὰρ ἐν αὐτῷ ὡς ἐκδεδομένου αὐτῷ τοῦ περὶ μιμήσεως.

II. pag. 49. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Θουκυδίδου ἰδιωμάτων. *Eiuſdem de iis, quae Thucydidi propria ſunt*, Epiſtola inſcripta: Διονύσιος Ἀμμαίῳ τῷ φιλτάτῳ χαίρειν (1). *Dionyſius Ammaeo amiciſſimo ſalutem*. Habes in Cod. XXII. Plut. LVIII. §. II. ſupra p. 463.

III. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων πρὸς Ῥοῦφον Μετίλιον. *Eiuſdem de compoſitione nominum* (ſive *de ſtructura orationis*) *ad Rufum Metilium*. Inc. Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, φίλε, δίδωμι. Deſ. ἢ φαῦλα, καὶ ἄχρηστα. In dicta edit. Tom. cit. a p. 1. ad p. 32.

IV. pag. 100. Δημητρίου Φαλληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei de Interpretatione, hoc eſt de elocutione*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις. Deſ. ταῦτα ἀμφότερα. Exſtat in Rhetorum Graecorum Collectione Aldi Manutii Venetiis MDVIII. fol. a p. 545. ad p. 573.

V. pag. 133. *b.* Ἀψίνου ῥήτορος περὶ προοιμίων. *Apſinis Rhetoris de Prooemiis*, ſive *Ars Rhetorica*. Inc. Εἴρηται μὲν τινα καὶ τοῖς, κ. λ. Deſ. τραγικὴ εἴη. Ibid. a pag. 682. ad pag. 726.

VI. pag. 188. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. *Eiuſdem de figuratis quaeſtionibus*. Inc. Τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων. Deſ. μήπως δειχθῇ τὸ χρῆμα. Ibid. p. 727.

VII. pag. 192. *b.* Μινουκιανοῦ περὶ ἐπιχειρημάτων, ἐν ἄλλῳ, Νικαγόρου. *Minuciani de ſedibus argumentorum, in alio* (ſc. exemplari) *Nicagorae*. Inc. Ὁ ῥήτωρ πίστεσι χρήσεται. Deſ. ἢ Ἀθηναίοις. Ibid. p. 731.

VIII. pag. 198. Ἀριστείδου περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου. *Ariſtidis de civili dictione* (2). Inc. Τάδε σοι περὶ τῶν εἰδῶν. Deſ. παλαιστρούντες ἠνεσχόμεθα. Ibid. a pag. 641. ad p. 663.

IX. pag. 225. *b.* Sequitur Tractatus alter ſine titulo; ſed eſt *eiuſdem Ariſtidis de ſimplici dictione*. Inc. Ἐπειδή σοι τὰς ἰδέας ὑπεδείξαμεν. Deſ. καθ' ἕκαστον εἴρηται. Ibid. a pag. 663. ad p. 682.

X pag. 248. Μενάνδρου ῥήτορος διαίρεσις τῶν ἐπιδεικτικῶν. *Menandri Rhetoris diviſio cauſſarum in genere demonſtrativo*. Inc. Τῆς ῥητορικῆς ἁπάσης. Deſ. βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν ἀρχόμενος αὐτοῦ. Ibid. a pag. 594. ad pag. 641. In Codice nullum adparet in fine defectus indicium. Apponitur autem haec amanuenſis ſubſcriptio: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικοδήμου μοναχοῦ, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ εὐγενεστάτου Τζυλίου Ῥωμαίου. διὰ τὸν κύριον μή με ἀρᾶσθαι, ἀλλ' ἱκετεύω, εὔχεσθαι. ἐγεγόνει ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ εἰς τὰς κζ'. *Abſolutus eſt praeſens liber manu propria a me peccatore Nicodemo monacho, opera & ſumtibus nobiliſſimi Tzulii Romani. Oro vos per Dominum, ne maledicta, ſed preces in me effundatis. Peractam eſt a me menſe Ianuario die XXVII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optime ſervatns, cuius meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. p. 86. Conſtat foliis ſcriptis 300.

AO-

(1) Hanc Epiſtolam omiſit Montfaucon in ſuo Catalogo: quem vero *de imitatione* tractatum enunciat, heic nullus apparet; fortaſſe pro titulo Operis notulam illam, quam mox retulimus, perperam accepit.

(2) Hic primus Ariſtidis Rhetoricorum Liber Montfauconium effugit; ex quo factum eſt, ut ſequentem Tractatum, utpote titulo deſtitutum in Codice, ad Hermogenem pertinere ſuſpicatus fuerit.

ΛΟΓΟΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ,

ORATIONES, EPISTOLAE ET CARMINA DIVERSORVM,

Scilicet

Michaëlis Acominati, ſive Choniatis, Greg. Nazianzeni, & Theophylacti Achridis in Bulgaria Archiepiſcopi.

COD. XII. Continet hoc Volumen, primum Michaëlis Acominati, ſive Choniatis, Athenienſis Metropolitae, Orationes & Epiſtolas quamplurimas; ſed quum Epiſtolae Orationibus ſint interſertae, haſce ab illis ſecernentes, Homiliarum primum, & Orationum ſeriem dabimus; Epiſtolas vero in finem omnes reiiciemus, ſingularum initia eo primum ordine, quo iacent in Codice, deinde per alphabetum recenſentes. Praecedit igitur:

I. pag. 1. Προθεωρία εἰς τὴν παροῦσαν βίβλον τοῦ . . . . (1) *Protheoria in praeſentem Librum* . . . . . . Inc. Φιλολόγος ὁ τοῦ βιβλίου τοῦδε πατήρ. Deſ. πᾶσαν τὴν τοιαύτην παραιτεῖ νέμεσιν. Habetur haec Ms. una cum plerisque ex ſequentibus Orationibus in Bibl. Bodleiana inter Codd. Baroccianos num. 131. ut videre eſt apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 402. in not. ſecunda, ubi ipſius Codicis Barocciani quamdam exhibet recenſionem. Hanc protheoriam excipiunt ſtatim Epiſtolae VII.

II. pag. 3. *b.* Πρὸς τοὺς ἀχθομένους διὰ τὸ ἀφιλένδεικτον. *Ad eos, qui aegre ferebant, quod ſpecimen ingenii ſui edere nollet.* Inc. Ὁμήρῳ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ. Deſ. ἢ ῥᾶθ' ὑπήνεμος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην. Ms. ibid.

III. pag. 7. *b.* Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον ἀρχιεπίσκοπον Χωνῶν κύριον Νικήταν. *Encomium in beatum Archiepiſcopum Chonarum D. Nicetam.* Inc. Κωφὸς μὲν ἀνήρ. Deſ. τοῦτο γέρας ἔχοιεν λαβών. Exſtat Ms. & in dicto Cod. Barocc. Erat autem Nicetas iſte Choniates, frater germanus Michaëlis, minorque natu, cuius exſtant Hiſtoriae Byzantinae Libri XXI. & Theſaurus Orthodoxae Fidei Libris XXVII. comprehenſus.

IV. pag. 19. Λόγος ἐκδοθεὶς τινὶ τῶν ῥητορευόντων εἰς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κύριον Μιχαήλ. *Oratio tradita cuidam Rhetori in ſanctiſſimum Patriarcham D. Michaëlem.* Inc. Ἔστι που Σικελικός τις λειμών. Deſ. ὡς στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον. Ms. in dicto Codice.

V. pag. 24. Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὅτε πρῶτον ταῖς Ἀθήναις ἐπέβη. *Eiuſdem Oratio* habita, *quum primum Athenas ingreſſus eſt.* Inc. Τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. Deſ. ἵνα καὶ αὐτοὶ ναὸς θεοῦ εἴημεν, ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Ms. in dicto Cod. Barocc. 131.

VI. pag. 27. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ῥηθεῖσα κατὰ τὴν τρίτην κυριακὴν τῶν νηστειῶν, ἐν ᾗ καὶ ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς σταυρὸς προτιθέμενος προσκυνεῖται. *Eiuſdem Homilia dicta in tertia Dominica ieiuniorum, in qua venerabilis & vivifica Crux propoſita adoratur.* Inc. Καὶ ὁδοιπόρος ὀρθίαν ἐλαύνων. Deſ. καὶ ἀκαταλύτῳ ἑορτῇ ἡμῶν, ἀμήν. Ms. ibid.

VII. pag. 28. *b.* Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν βαΐων. *In feſtum Palmarum.* Inc. Ὁ μὲν προφητικώτατος. Deſ. καὶ λέγειν κατὰ θεόν. αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Latine vero edita in Bibl. Concionat. Combefiſii Tom. III.

VIII. pag. 30. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Νικηφόρον τὸν Προσοῦχον ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Allocutio ad Praetorem D. Nicephorum Proſuchen, Athenas ingredientem.* Inc. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου. Deſ. καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Ms. ibid. Sequuntur deinde aliae Epiſtolae XV.

IX. pag. 38. Εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Λεωνίδην καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ. *In ſanctum hieromartyrem Leonidam, & ſocios eius.* Inc. Εἶτα πάλαι μὲν Ἀθήνησιν. Deſ. ἧς γένοιτο τυχεῖν καὶ ἡμᾶς ἐν αὐτῷ Χριστῷ, κ. λ. Inter Elogia, ac Vitas Sanctorum, quorum alphabeticam ſyllogem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. p. 48. ſeqq. nulla de hiſce fit mentio.

X. pag. 39. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν Πραίτωρα κύριον Δημήτριον τὸν Δριμὺν ταῖς Ἀθήναις ἐπιστάντα. *Acclamatio in Praetorem D. Demetrium Driman, Athenas ingredientem.* Inc. Τὸν Θησέα φασὶν ἐκεῖνον. Deſ. καὶ γῆρας παρεκτείνων ἀκρότατον. Redeunt nunc aliae Epiſtolae XIX.

XI. pag. 52. *b.* Ὁμιλία ἐπιστάντος τῷ κατ' Εὔβοιαν Εὐρίπῳ. *Homilia quum primum inviſeret Euripum Euboicum.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Deſ. ὃ ὢν καὶ καθήμενος νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. In dicto Cod. Barocc. 131.

XII. pag. 54. Θρηνῳδία ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ κυρίῳ Θεοφυλάκτῳ τῷ Βελισσαριώτῃ. *Threnodia ſuper beatae memoriae D. Theophylacto Beliſſariatae.* Inc. Θρήνους μὲν πλέκειν ἀμέτρους. Deſ. καὶ ποιμένος καὶ ἀμνοῦ δι' ἡμᾶς, ἀμήν.

XIII. pag. 57. Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰσαάκιον τὸν Ἄγγελον. *Oratio encomiaſtica in Imperatorem D. Iſaacium Angelum.* Inc. Εἶτα βασίλισσα μὲν νότου. Deſ. καὶ ἴσα ὅρους τῆς ζωῆς ἐπεκτείνοντος. Ms. in dicto Cod. Barocc. Sequuntur aliae Epiſtolae XI.

XIV. pag. 73. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μακαρίτην ἀρχιμανδρίτην τῶν ἐν Ἀθήναις μοναστηρίων κύριον Νεόφυτον. *Oratio funebris in beatae memoriae D. Neophytum monaſteriorum Athenienſium Archimandritam.* Inc. Εἰ καὶ Σολομῶν ἔφη που γνωματεύων. Deſ. ἡ πρότερον ἐλεώμενος. Ms. ibid.

XV. pag. 78. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἁγιώτατον Θεσσαλονίκης κύριον Εὐστάθιον. *Monodia in SS. Theſſalonicenſem D. Euſtathium.* Inc. Ὢ συγγνὼς αἰὼν, ὢ τλήμων ἡμεῖς γενεά. Deſ. καὶ λατρεύοντες. Ms. ibid. Redeunt nunc Epiſtolae VIII.

XVI. pag. 86. *b.* Ὑπομνηστικὸν εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἀλέξιον τὸν Κομνηνόν. *Hypomneſticum in Imperatorem D. Alexium Comnenum.* Inc. Τολμῶντες οἱ ἀνάξιοι. Deſ. τολμήσαντες ἐλεη-

(1) Tituli reliqua prorſus evanida oculorum aciem eludunt; ſed nomen fortaſſe *Michaëlis Acominati* continebant.

ἀδυνήθημεν. Sequuntur Epiſtolae XVIII. (1).

XVII. pag. 93. Προσφώνημα εἰς τὸν γυναικάδελφον τοῦ βασιλέως κύριον Βασίλειον τὸν Καματηρόν. *Acclamatio in fratrem uxoris Imperatoris D. Baſilium Camaterum*. Inc. Τὸν μεγαλουργὸν Ἡρακλῆν. Deſ. τῆς μετεώρα λυχνίας τῶν ἀνακτόρων. Redeunt Epiſtolae X.

XVIII. pag. 98. *b.* Προσφώνημα εἰς τὸν μέγαν Δούκαν τὸν Στρυφνόν. *Acclamatio in magnum Ducam Stryphnum*. Inc. Ἔδει μὲν διαμεμνηκέναι Ἀθήναι. Deſ. καὶ πρὸς τοὺς ἐκεῖσε γαληνοὺς λιμένας μεθορμίζοντος. Poſtrema huius Allocutionis, recentiori manu ſuppleta ſunt propter unius folii defectum ante paginam 104. cuius propterea prima verba ..... τῇ δόξῃ· δεδυξασμένα δὲ ὅμως πάντα κ. λ. quo pertineant, ignoramus; ultima tamen eſſe alicuius Homiliae, patet ex concluſione, quae ita habet: ἂν ἐν μεθέξει καὶ ἡμεῖς εὑρεθείημεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Sequuntur Epiſtolae XIV. quarum tertiae, quae in reliquarum ſerie eſt XCI. hic titulus praefigitur: Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ, ἃς ἔγραψεν ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Κέω. *Eiuſdem Epiſtolae, quas ex inſula Chie conſcripſit*.

XIX. pag. 116. *b.* Μονῳδία εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην. *Monodia in fratrem ſuum D. Nicetam Choniatem*. Inc. Ὢ πονηρᾶς ἀγγελίας, ὢ πικρᾶς ἀκοῆς. Deſ. καὶ ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς αἰωνίου. Exſtat in Biblioth. Regia Pariſienſi Cod. MCCXXXIV. Graece nondum prodiit praeter particulam quamdam ab Allatio contra Hottingerum p. 197. prolatam. Latine vero ex Perri Morelli verſione una cum Libris Hiſtoriarum Nicetae edita eſt Pariſ. MDLXVI. fol. & in Corpore Hiſtoriae Byzantinae Francof. MDLXVIII. fol. & in Bibl. Patr. Lugdun. Tom. XXV. pag. 180. Sequuntur deinde Epiſt. LXXVIII. quae una cum ſuperioribus coniunctae numerum efficiunt CLXXX.

XX. pag. 164. Προθεωρία εἰς τοὺς ἀπὸ ψυχῆς καὶ σώματος λόγους. *Protheoria in Sermones Animae & Corporis*. Inc. Τὴν τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς διαφορὰν. κ. λ. Deſ. ταῦτα ἴδει προθεωρηθῆναι, καὶ δὴ προτεθεώρηται. Sermo Animae inc. Εἰ μὲν παρ' ἄλλοις οὐκ εἰδόσιν ἐπ' ἀκριβὲς τὴν κατ' ἐμοῦ ἐπήρειαν τοῦ συζυγοῦς τοῦδε σώματος, κ. λ. Deſ. δι' ὑμῶν διαιτητῶν ἅμα καὶ πρέσβεων. Sermo Corporis pag. 169. *b.* inc. Ὅσην μὲν ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ ἡλίκα σκώμματα ξυμφορήσασα κατέχεέ μου ἡ σεμνὴ ψυχὴ, κ. λ. Deſ. ψῆφος καὶ τὰ πρακτέα, καὶ μὴ, διορίζουσα. Sequitur pag. 176. Ἡ διαίτησις τῶν δικαστῶν. *Sententia a iudicibus prolata*. Inc. Ἐπειδήπερ ἐξ ἀμφοτέρων τοὺς λόγους ἠκούσαμεν ἀνὰ μέρος. Deſ. εἰς τὴν χώραν τῶν ἀσεβῶν ἀπενεχθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κ. λ.

XXI. pag. 177. Τοῦ αὐτοῦ σχέδος. *Eiuſdem* (nempe Michaëlis Acominati) *ſcheda*. Inc. Εἰ καὶ μὴ χρόνιος ἦν ἐν γῇ βαρβάρων, κ. λ. Definit imperfecte in verbis: οὕτωσὶ εἰσεκώμασε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, καὶ τὸ μήπω ... Interſeruntur in medio nonnulli verſus iambi *ad Deum*, quorum initium:

Ἀλλ' ὦ κατοικῶν οὐρανοῦ κύτος μέγα, κ. λ.

XXII. pag. 180. Τοῦ Ἀθηνῶν. *Athenienſis Metropolitae* (ſc. Michaëlis eiuſdem Acominati) Luſus *Theano* inſcriptus verſibus heroicis. Primi ſeptem rubris litteris ſunt exarati, ac tituli loco videntur praefixi; ita enim habent:

Ἡσυχίης τόδ' ἄθυρμ' ἐμὸν, ἠδὲ νυλέσχη μακρά.
Ἀνδρὸς κακηδιόωντος ἀήματι νυσταλέοντι,
Οὐ μὰν ἄμουσον πάμπαν, ὅλον τι πόνη πεπαικται.
Ἀλλ' ἐπιμὶξ τῆς παιδιῆς ἐσθ' ἅπερ ἐσπούδασαι·
Οὐδέ γε αὖ ἱερῇ πολιῇ καθάπαξ ἀπεοικός,
Οὔνομα καὶ Θεανὼ κικλήσκεται. οὔνομα σεμνόν.
Καί κε σὺ τοῦτο γνώσεαι, ὦ φίλος, αὐτίκ' ἐπελθών.

Mei otii hic iocus eſt, & merae nugae,
Viri negligentis ſpiritu ſomnolento dictatae:
Sed non prorſus illepidus labor, nec totus iocularis eſt:
At mixtim quaedam ſunt inter iocos ſeria,
Neque a ſacra canitie penitus abhorrentia.
Nomen, quo inſcribitur, eſt Theano, nomen decorum.
Sed tu haec dignoſces, amice, ſtatim aggreſſus legere.

Carmen inc.

Κόσμον ἐμῶν πραπίδων συνέην σκιόεσσαν ἀείδω,

Deſ.

Δυλοσυνάων ἀργαλέα πρεταμὼν ζυγόδεσμα.

Notandum huius poëtici Luſus folium unum inter Theophylacti Epiſtolas, de quibus infra, male fuiſſe a bibliopego inſertum.

XXIII. pag. 85. *b.* Sequuntur alia Carmina eiuſdem, heroico metro conſcripta, quorum haec ſunt argumenta:

I. εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
II. εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν,
III. εἰς θεοτόκιον,
IV. εἰς τὸν μονόχειρον,
V. εἰς τὴν σταύρωσιν,
VI. εἰς τρίμορφον,
VII. εἰς ἀγγέλους. Horum poſtrema tria ſunt iambica.

XXIV. pag. 187. Ἀρχαί τινων διαφόρων ἐπιστολῶν. *Initia quarumdam diverſarum Epiſtolarum*, quae ſunt numero XXIII. exercitationis gratia fortaſſe exarata.

XXV. Orationibus hacteous, aliiſque Michaëlis Acominati Opuſculis recenſitis, ad Epiſtolas veniamus, quae hunc in Codice habent ordinem:

I. inſcribitur: Πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κύριον Νικήταν τὸν Χωνιάτην (2).

Incipit: Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν περὶ τῶν ἡμετέρων πονημάτων.

II. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐσταθίῳ (3).

Ὤμοι ἐγώ. τίπτε τοσοῦτος ὑπεῤῥύη χρόνος;

III.

(1) Montfaucon. XVI. tantum enunciat.
(2) Illum nimirum, de quo paullo ante in §. III. pag. 501. mentionem fecimus.
(3) Illum intellige, qui Commentariis doctiſſimis totum Homerum illuſtravit, de quo vide ſupra pag. 489.

Digitized by Google

III. Τῷ Πηγονίτῃ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.
Βαβαὶ τῆς τῦ λογογράφυ δεινότητος.
IV. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Εὐδαίμων οὗτος ἀνὴρ, ϗ εἴ τις ἄλλος.
V. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ.
Ο' μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς, ἤδη δὲ ϗ σός.
VI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Υ'ψώσω σε, θειότατε δέσποτα.
VII. Πρὸς τὸν αὐτὸν Θεσσαλονίκης.
Ο'δ' αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν, κ. λ.
VIII. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ.
Α'θήνηθεν τὸ γράμμα, ἀλλ' οὐ παρὰ τῦτο, κ. λ.
IX. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ (1).
Τί τοῦτο πέπονθα, μακαριώτατε δέσποτα.
X. Τῷ Φουρνίτῃ κυρῷ Θεογνώςῳ.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μυ.
XI. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ (2) κυρῷ Γεωργίῳ.
Ω'μοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε μὲν ἄλλοι.
XII. *Eidem*.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμέν σοι.
XIII. Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι (3) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς, πανεντιμώτατε.
XIV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Η'θελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐγχαράττειν.
XV. Τῷ Βελισσαριώτῃ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς. σχετλιάσω γάρ.
XVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Α'γιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην.
XVII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τί ὅτι ὂν ϗ μόνον ἦν τὸ καλόν.
XVIII. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Ι'ωάννῃ (4).
Πανιερώτατε ἀδελφὲ. ἐλπίζομεν ϗ εὐχόμεθα.
XIX. Τῷ νέων Πατρῶν (5) ϗ ὑπερτίμῳ (6) κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ε'γὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιςέλλων.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ νυμφίῳ.
XXI. Τῷ σακελλαρίῳ (7) τῶν Α'θηνῶν τῷ Φωκᾷ.
Ε'δει μὲν, θεοφιλέςατε, μηδεμίαν σοι.
XXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Μετὰ πλείςης αἰδοῦς ἐγχαράττω.
XXIII. Τῷ νέων Πατρῶν ϗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε.
XXIV. Τῷ αὐτῷ.
Σύμφημι ϗ αὐτὸς, σοφωτάτη, κ. λ.
XXV. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή.
XXVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Βασιλείῳ (8).
Ε'δει μὲν ἐς τοσοῦτον ςερεῖσθαι.

XXVII. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαροῖς οἶδα.
XXVIII. Τῷ τεσσαρακονταπήχῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φιλτάτη μοι.
XXIX. Τῷ νέων Πατρῶν ϗ ὑπερτίμῳ κυρῷ Εὐθυμίῳ (9).
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα.
XXX. Τῷ Ματζύκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Πιςὸς ὁ θεὸς, πανεντιμωτάτη μοι.
XXXI. Τῷ σεμνῷ ϗ ἐπὶ τοῦ κανικλείυ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Τίς λαλήσει τὰς δυναςείας τοῦ κυρίυ.
XXXII. Τῷ αὐτῷ.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας ἐνάργεια.
XXXIII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Α'γιώτατέ μυ δέσποτα, πότερον μόνοις ἡμῖν.
XXXIV. Τῷ Ματζύκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.
Νῦν εἴπέρ ποτε μνείαν ἐποιήσατε.
XXXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.
Οὐ δεορίζω προσαγορείαις ἢ γράμμασι.
XXXVI. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Εὐςαθίῳ.
Η'θελον αὐτὸς συμπαρεῖναί σοι.
XXXVII. Τῷ ἀρχιμανδρίτῃ κυρῷ Λουκιανῷ.
Καὶ τοῦτο σὸν, ϗ τῦτο τῆς σῆς ἀρετῆς.
XXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε, τιμιώτατε.
XXXIX. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Οὐκ οἶδα. πανσέβαςε κεφαλή. ὅπως, κ. λ.
XL. Τῷ λογοθέτῃ κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.
Η'πάτησάς με, κύριε, ϗ ἠπατήθην.
XLI. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ.
Πρόσθες, σοφωτάτη ϗ φίλη μοι κεφαλή.
XLII. Τῷ μεγαλυπερόχῳ πρωτονοταρίῳ ... (10) καὶ πραίτωρι κυρῷ Νικολάῳ τῷ Τριψύχῳ, (vel Τριψύχῃ).
Α'νέπνευσα μικρὸν τῶν περιςοιχιζόντων.
XLIII. Τῷ Γαρδικίυ (11) ϗ περιςερᾶς ἐπισκόπῳ κυρῷ Ε'πιφανίῳ.
Ἱερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι.
XLIV. Τῷ ἃ (sic) πανεντιμουπερτάτῳ θείῳ τοῦ βασιλέως τῷ Καςαμονίτῃ.
Ε'μελλεν ὁ πάμμεγας ϗ ἅγιος κύριός μου.
XLV. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ.
Ο'περ τῆς γραφῆς ἐςορύτης μανθάνομεν.
XLVI. Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρῷ Λεοντίῳ (12).
Α'γιώτατέ μυ δέσποτα ϗ αὐθέντης.
XLVII. Τῷ Κοψηνῷ κυρῷ Ι'ωάννῃ.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν.

(1) Fuit monachus collis S. Auxentii, & Patriarcha Conſtantinopolitanus ab anno MCLXXVIII. ad annum MCLXXXIII.
(2) Nihil de hac voce in Gloſſ. Med. & Infim. Graecit. apud du-Cangium occurrit
(3) Σκευοφύλαξ erat, qui ſacra Eccleſiae vaſa cuſtodiebat.
(4) Intellige Thebas Boeotiae metropolim in provincia Helladis, quibus praeerat Ioannes anno MCLXVI. Vide Le Quienium in Orient. Chriſtian. Tom. II. pag. 211
(5) Novarum Patrarum Eccleſia in provincia Theſſaliae ſita erat. Huius quoque Praeſes erat Euthymius anno MCLXVI. Vide Le-Quienium loc. cit. p. 124.
(6) Υ'περτίμου titulo utplurimum inſigniti erant Metropolitae, qualis erat Euthymius iſte. Ob doctrinae praeſtantiam etiam Michaëli Pſello adhuc ſuperſtiti tributus fuit; quod quum illi plurimorum ſuae aetatis conflaſſet invidiam, orationem in ipſos conſcripſit, quae habetur ſupra pag. 415. §. XXXIX.
(7) Sacellarius erat eccleſiaſticae pecuniae curator & cuſtos. Σακέλλη enim, ſive σακέλλιον dicebatur *ſacculus pecuniarius*, hoc eſt aerarium Eccleſiae, quo eleemoſynae adſervabantur.

(8) Baſilius Camaterus fuit Patriarcha Conſtantinopolitanus ab anno MCLXXXIII. ad annum MCLXXXVI. ac Theodoſio in inſulam Terebinthum ſecedenti ſucceſſit.
(9) In margine e regione huius tituli ab eadem, ut videtur, manu adiecta ſunt verba: Τῷ πατριάρχῃ μᾶλλον ἢ τῷ νέων. &c. ut videtur *Patriarchae* potius *cuidam* inſcribi, quam *novarum Patrarum Epiſcopo* debuiſſe.
(10) Ita per compendia titulus hic effertur, ut reliquis vix coniectura perceptis, unius tamen verbi neque vim adſequi, neque formam typis exhibere licuerit.
(11) Gardicium unus erat ex Epiſcopatibus Metropolitano Lariſſae in provincia Theſſaliae ſubiectis, cuius meminit tantummodo Le-Quienius loc. cit. pag. 103. 104. lin. 17. nullos tamen ipſius Praeſules recenſet.
(12) Septem tantum menſes Patriarchalem ſedem obtinuit Conſtantinopoli Leontius anno MCXC. dictus *Theotocites*, quod per Θεοτόκον, quam ſibi appáruiſſe dicebat Imperator, electus fuiſſet. Succeſſit autem Nicetae Muntani.

XLVIII. Τῷ αὐτῷ.

Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος.

IL. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου (1) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φόβος, ὃν ἐφρόντισα, φησὶν, ἦλθέ μοι.

L. Τῷ ἃ σηκ. (f. πρωτασηκρήτῃ) κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Δριμῇ.

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπιςολιμαῖα.

LI. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα ἐγώ.

LII. Τῷ Πικριδίῳ κυρῷ Βασιλείῳ τῷ λογαριαςῇ (2) τοῦ Πραιτωρίου.

Ἡδὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε καὶ ὡς, κ. λ.

LIII. Τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῷ Βελισσαριώτῃ.

Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ.

LIV. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἅπερ πάσχουσι ζωγρούμενα τὰ πτηνά.

LV. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς του Στουδείου κυρῷ Λουκιανῷ.

Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων καὶ ἐρωμένων πόθος.

LVI. Τῷ Κοψηνῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.

Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων ζωή.

LVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες.

LVIII. Τῷ αὐτῷ.

Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου, κεκράξομεν.

LIX. Τῷ Ματζούκι κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Τοῖς μὲν λοιποῖς ἄλλοτε ἄλλης χρείας.

LX. Τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῷ Στρυφνῷ.

Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων δι' ἄλλοτε ἄλλων.

LXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Ξιφιλίνῳ (3).

Δείλαιοι μὲν, καὶ δείλαιον ἕλκοντες βίον.

LXII. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Θεοδοσίῳ.

Ἆρ' οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα με.

LXIII. Τῷ σεμνῷ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ (4).

Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις ὀφείλει.

LXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοι.

LXV. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαν, κ. λ.

LXVI. Τῷ θεοφιλεςάτῳ σταθαρίῳ κυρῷ Κωνςαντίνῳ.

Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων ἡ πεῖρα.

LXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ.

Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντά ἐςιν.

LXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀδικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς.

LXIX. Τῷ Αὐτωρειανῷ κυρῷ Μιχαὴλ (5).

Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν.

LXX. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ Στυδείου κυρῷ Λουκιανῷ.

Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος.

LXXI. Τῷ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης (6) κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Μεσοποταμίτῃ.

Ὁρατικόν φησιν ἄνδρα καὶ ὀξὺν, κ. λ. Mutila eſt in fine haec Epiſtola.

LXXII. Τῷ Θεσσαλονίκης κυρῷ Ἰωάννῃ (7).

Εὐδαίμων ἀεὶ καὶ τρὶς καὶ πολλάκις.

LXXIII. Τῷ νέων Πατρῶν.

Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλὴ, ἔντεινε.

LXXIV. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.

Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν ἡμῖν, κ. λ.

LXXV. Τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Εἰρηνικῷ.

Ἆρ' ἐπόψεται καὶ γράμμα ἡμέτερον.

LXXVI. Τοῖς Βελισσαριώταις.

Εἴπερ τι ἄλλο κατ' εὐχὴν ἐμοὶ, κ. λ.

LXXVII. Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου κυρῷ Κωνςαντίνῳ τῷ Τορνίκῃ.

Ὡς εὐδαίμων εἴ π ρ τις ὁ μακαρίτης.

LXXVIII. Τῷ παρακοιμωμένῳ (8) κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ ἠπνοτέ. . . . (f. ἠνοποιόντῳ, nam poſtremis litteris adſcriptum eſt τ.)

Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφὸς, κ. λ.

LXXIX. Τῷ νέων Πατρῶν.

Ἑλλάδες δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι, κ. λ.

LXXX. Πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀθηνῶν (nempe Michaëlem Acominatum) τοῦ ὑπερτίμου νέων Πατρῶν κυροῦ Εὐθυμίου.

Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη.

LXXXI. Τῷ γέροντι τῆς μονῆς τοῦ Κομνηνοῦ κυρῷ Ἀθανασίῳ.

Εἰ παροδικῶς καὶ προσβραχὺ ἐντυχόντες.

LXXXII. Τῷ ἀναγραφεῖ (9) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Κολυμβᾷ.

Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν.

LXXXIII. Πρὸς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν σύντροφον αὐτοῦ κῦριν τὸν Νομικόπουλον.

Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περίεςιν.

LXXXIV. Τῷ Καμάκωνι κυρῷ Γεωργίῳ.

Ἀκήκοα, πανσέμνη κεφαλὴ, πολλῶν.

LXXXV. Τῷ ὁσιωτάτῳ κυρῷ Ἡσαΐᾳ τῷ Ἀντιοχείτῃ (10).

Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωςιν, ἢ εἰκοσιότερον εἴπεῖν.

LXXXVI. Τῷ Θηβῶν κυρῷ Μανουὴλ (11).

Ἁγιώτατε καὶ πανυπέρτιμε δέσποτα, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.

LXXXVII. Τῷ αὐτῷ.

Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα.

LXXXVIII.

(1) Κανίκλειον, *Caniculus*, erat atramentarium Imperatoris, cui qui praeerat, ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου dicebatur; hoc autem illi nomen eſt inditum, ſive quod caniculi formam referret, ſive quod caniculis fictilibus, ut hodie etiam fieri ſolet, ſuſtentaretur.

(2) Λογαριαςῶν duo genera erant: primi dicebantur λογαριαςαὶ τῆς αὐλῆς, nimirum, qui in *Palatio merentibus ſtipendia exſolvebant*; alteri λογαριαςαὶ τῆς πόλεως, qui *claſſis rationes expendebant*: poſterioris generis erat hic Baſilius.

(3) Idem eſt atque ille, cui inſcripta erat Epiſtola XIII. Ex magno igitur Sceuophylace creatus eſt Patriarcha Conſtantinopolitanus anno MCXCII. ac Doſitheo ſucceſſor fuit.

(4) Ille eſt fortaſſe Theodorus Irenicus, cognomine *Copas*, qui anno poſtea MCCXV. Nicaeae Patriarcha electus eſt.

(5) Hic quoque Michaël Autorianus, ſive Saorianus fuit Patriarcha Nicaenus ab anno MCCVI ad annum MCCXIV. Haec tamen illi Epiſtola, quemadmodum etiam aliae ſuperiores, conſcriptae fuere, antequam Patriarchali munere fungeretur.

(6) Ὁ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς σακέλλης idem valet, ac Σακελλάριος, de quo vide ſupra notam ad Epiſtolam XXI.

(7) Forte ille eſt, qui in ſerie Epiſcoporum Theſſalonicenſium *Joannes IV* a Le-Quienio loc. cit. pag. 53. recenſetus, de quo tamen, praeter nomen, ne verbum quidem addit.

(8) Παρακοιμώμενος, *Praepoſitus Cubiculi*, ac prioribus ſaeculis dignitas erat Eunuchis tributa; extremis vero temporibus, duplicis fuit generis; alius enim erat παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος, *cubicularius Imperatoris*; alius παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης, *annuli regii ſignatorii cuſtos*.

(9) Ἀναγραφεὺς, proprie *Deſcriptor*, erat *Tributorum exactor*. Vide Du-Cangium loc. cit. pag. 67.

(10) Quum & ex inſcriptione, & ex ipſo Epiſtolae contextu videatur Eſaias iſte Antiochenae Eccleſiae Praeſul fuiſſe, miror nullum in ipſorum ſerie Eſaiam a Le Quienio loc. cit. recenſeri.

(11) Inter Thebarum Epiſcopos, nullum, cui nomen *Manuel*, recenſet Le-Quien. loc. cit.

Digitized by Google

LXXXVIII. Τῷ Παδυάτῃ κυρῷ Γεωργίῳ.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα.
LXXXIX. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων καὶ καλῶς ἔχων.
XC. Τῷ αὐτῷ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, κύριε Μιχαὴλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων.
XCI. Πρὸς τὸν Θηβῶν.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι.
XCII. Τῷ αὐτῷ Θηβῶν κυρῷ Μανουήλ.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου.
XCIII. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένοι.
XCIV. Τῷ καθηγουμένῳ τοῦ κυροῦ (1) Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐμωτῆς, σεβασμία καὶ φίλη μοι κεφαλή.
XCV. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ. ὃ γὰρ πρὸς τὸν Θεὸν, κ. λ.
XCVI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὡς εὐμαθὲς μοι τὸ σὸν, ἁγιώτατε, κ. λ.
XCVII. Τῷ καθηγουμένῳ τοῦ ἁγίου Μελετίου τῷ κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ Θεός.
XCVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ἐψυχαγώγημαι καὶ αὖθις.
IC. Τῷ αὐτῷ.
Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί.
C. Τῷ ὁσιωτάτῳ μοναχῷ (2) κυρῷ Λουκᾷ.
Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ.
CI. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ σεβαστῷ.
Ἤθελον, ἀνεψιὲ, συμπαρεῖναι.
CII. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν, τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχουσα.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῆς τύπῳ.
CIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι, πανεντιμότατε.
CIV. Τῷ αὐτῷ.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε.
CV. Τῷ αὐτῷ.
Οὕτω τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν.
CVI. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ (3).
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις.
CVII. Τῷ Θηβῶν γραμματικῷ.
Οἷα ἐπιστέλλειν καὶ γράφειν.
CVIII. Τῷ ἀρχιατρῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Καλλίστῳ.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ.
CIX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Οὐκ ἀναμενῶ καὶ αὖθις.
CX. Τῷ Καρύστου κυρῷ Δημητρίῳ (4).
Εἰ καὶ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις.
CXI. Τῷ υἱῷ αὐτοῦ κυρῷ Γεωργίῳ.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω.
CXII. Τῷ αὐτῷ.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε.
CXIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ καὶ τοῖς ὑπ᾽ αὐτὸν ἁγιοσοφίταις.
Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν, κ. λ.
CXIV. Τοῖς αὐτοῖς.
Ἠπάτησάς με, κύριε, καὶ ἠπατήθην.
CXV. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας.
CXVI. Τῷ ἰατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδούκῃ.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια.
CXVII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Μιχαήλ.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιὲ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς ἐξὸν ἐν τοιούτῳ καιρῷ.
CXVIII. Τῷ Βαρδύνῃ (5) κυρῷ Γεωργίῳ.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα.
CXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πόσης οἴει με ἐμπίμπλασθαι.
CXX. Τῷ σεβαστῷ κυρῷ Μανουὴλ τῷ Ταλέῳ.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβαστε.
CXXI. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ κυνη ... (f. κυνηγίου) τῶν φιλοσόφων.
Νῦν δ᾽ ἐπιλήσμων γέγονας.
CXXII. Τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ τῷ τε κυρῷ Νικήτᾳ καὶ τῷ κυρῷ Μιχαήλ.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας, ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς.
CXXIII. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα.
CXXIV. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ᾽ ἡμᾶς.
CXXV. Τῷ καθηγουμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ προσεχῶς σταλὲν γράμμα σου.
CXXVI. Τῷ αὐτῷ.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι.
CXXVII. Τῷ αὐτῷ.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα.
CXXVIII. Τῷ αὐτῷ.
Πολλάς ὀφείλεις, τιμιώτατε.
CXXIX. Τῷ αὐτῷ.
Πῶς ἄν σοι παραστήσω.
CXXX. Τῷ γυναικαδέλφῳ τοῦ βασιλέως σεβαστοῦ Λασκάρεως κυρῷ Βασιλείῳ τῷ Καματηρῷ.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν ἀπόκειται.
CXXXI. Τῷ καθηγουμένῳ τῶν ἁγίων Ὁμολογητῶν.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, τιμιώτατε.
CXXXII. Τῷ ἀρχιατρῷ κυρῷ Νικολάῳ τῷ Καλοδύκῃ.
Εἰ καὶ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων.
CXXXIII. Τῷ ἀνεψιῷ αὐτοῦ κυρῷ Νικήτᾳ.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμότατε.
CXXXIV. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.
Ὡς μακαριστὸς ἀνὴρ οὗτος ἐμοί.
CXXXV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν τυραννίδα.
CXXXVI. Τῷ καλῷ καιρῷ κυρῷ Ἰωάννῃ.
Εἰ μὲν ἁλώσιμον ᾔδειν σε.
CXXXVII. Τῷ βασιλεῖ τῆς ἀνατολῆς τῷ Λασκάρει.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε.

(1) Ita legitur in Codice; puto tamen errorem amanuenſis; alibi enim & quidem rectius legitur ἁγίου pro κυροῦ.

(2) Ita interpretamur compendiariam notam μ͂, aliorum Codicum auctoritate freti, qui vocem μοναχῷ ita exhibent; Montfauconius tamen *archiepiſcopum* legit. Eiuſmodi nota occurrit etiam ſupra in titulo Epiſt. XLIV.

(3) *Euripus*, prima civitas Epiſcopalis, ſub Athenarum Metropolita, hodie *Chalcis* dicta, vulgo *Negroponte*. In ſerie Epiſcoporum nonus ponitur Theodorus iſte a Le-Quienio loc. cit. p. 215.

(4) *Caryſtus*, ſedes Epiſcopalis ſub Corinthi primum, deinde ſub Athenarum Metropolita. Duos tantum huius urbis Epiſcopos refert Le-Quien ibid pag. 197. inter quos nullus Demetrius.

(5) Ita legimus compendiariam notam βαρ. ſuperſcriptis litteris δυν.

CXXXVIII. Πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κῦρον Μιχαήλ.

Ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά.

CXXXIX. Τῷ Κρήτης ἀρχιερεῖ.

Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς.

CXL. Τῷ Ναυπάκτου (1) κυρῷ Ἰωάννῃ,

Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον.

CXLI. Τῷ Βαρδύνῃ.

Χάρις τῷ Θεῷ, θεοφιλέστατε.

CXLII. Τῷ αὐτῷ.

Ὅταν πυνθανόμενοί μού τινες.

CXLIII. Τῷ αὐτῷ.

Τί σοι ϗ τῇ ὁδῷ Ἀθηνῶν.

CXLIV. Τῷ αὐτῷ.

Οὐχ ὡς ψυλλίσμασι παιδικοῖς.

CXLV. Τῷ σακελλαρίῳ τῷ Πλευρῇ.

Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον.

CXLVI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ἰσοροπίας.

CXLVII. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ.

Μέγα μὲν τὸ φέρειν.

CXLVIII. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Νῦν εὐμαθές σου τό φώνημα.

CIL. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.

Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν.

CL. Τῷ Ταλίῳ κυρῷ Μανουήλ.

Ἄργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ.

CLI. Τῷ Μακρεμβολίτῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Ἀνέπνευσα, μᾶλλον δὲ καὶ μετρίως.

CLII. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Νικολάῳ.

Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας οἶδα.

CLIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Μανουήλ.

Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, πανεντιμώτατε ϗ λογιώτατε δέσποτα, τόσον παρ' αὐτοῦ.

CLIV. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Ἀψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφή. κ. λ.

CLV. Τῷ Εὐρίπου κυρῷ Θεοδώρῳ.

Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει. κ. λ.

CLVI. Τῷ Πιστοφίλῳ κυρῷ Γεωργίῳ.

Βαρύ τι χρῆμα τὸ ἔγκλημα.

CLVII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Καισαριανῆς.

Ἔδει, τιμιώτατε καθηγούμενε τῆς σεβασμίας, κ. λ.

CLVIII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα.

CLIX. Τῷ ὑπομνηματογράφῳ (2) κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Ὅμηρος μὲν ἀποδοιεῖν πόθων.

CLX. Πρὸς τὸν κῦρον Εὐθύμιον.

Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου.

CLXI. Τῷ χαρτοφύλακι κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Βαρδύνῃ.

Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι καὶ νῦν, κ. λ.

CLXII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Ἄγευστος μὲν εἰμὶ τῆς μοναχικῆς, κ. λ.

CLXIII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Οὕτως λογισμοὶ ἀνθρώπων.

CLXIV. Τῇ Βεριβόισσῃ.

Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ.

CLXV. Τῷ κρατίστῳ κυρῷ Θεοδώρῳ τῷ Δούκᾳ.

Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κυριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον.

CLXVI. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις.

CLXVII. Τῷ αὐτῷ.

Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων ὁμιλίας.

CLXVIII. Τῷ πανοσιωτάτῳ καθηγουμένῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Προδρόμου κυρῷ Μαρτινιανῷ.

Ἤδειν μὲν ϗ πρότερον τὸ τῆς σῆς ἀρετῆς, κ. λ.

CLXIX. Τῷ ἐπισκόπῳ ἰο. (ſuperſcr. δε.)

Ὤιμην, πανιερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπητὲ ἀδελφέ.

CLXX. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Οὐδὲν ἴσμεν οἱ ἰατροί.

CLXXI. Τῷ πατριάρχῃ κυρῷ Μανουήλ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη.

CLXXII. Τῇ τυχ. (ſuperſc. μρ.) κυρῷ Εὐγενείῳ.

Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν.

CLXXIII. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας.

CLXXIV. Πρὸς τὸν κῦρ Πατρῶν τὸν Μεσοποταμίτην τὸν ϗ Κοσομηρὴν λεγόμενον.

Οὔτε πρότερον ἡνίκα ζῆν ἐδοκοῦμεν.

CLXXV. Τῷ Ναυπάκτου κυρῷ Ἰωάννῃ.

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα.

CLXXVI. Τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Εὐθυμίῳ.

Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαί. κ. λ.

CLXXVII. Τῷ Βεριβόῃ κυρῷ Νικηφόρῳ.

Ζητεῖς. ὦ φίλη μοι ψυχή.

CLXXVIII. Τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Μελετίου κυρῷ Ἰωαννικίῳ.

Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰωβ.

CLXXIX. Τῷ βασιλεῖ τῷ Λασκάρει τῆς ἀνατολῆς.

Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα.

CLXXX. Τῷ μεσάζοντι (3) αὐτοῦ τῷ Τορνίκῃ κυρῷ Δημητρίῳ.

Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην.

XXVI. pag. 163. *b.* Has Michaëlis Acominati Epiſtolas, aliae tres excipiunt ita cum illis coniunctae, ut quivis vel non indiligens lector eidem, cui ſuperiores, facile eas adiudicet; praeſertim quum primae titulus ſit Τοῦ αὐτοῦ, nempe *Eiuſdem*; &, ut verum fateamur, nos quoque ita opinati eramus; ſed re deinde melius conſiderata, ac ſecundae titulo, qui verbis Γρηγ. Να. effertur, dubitandi aliquam occaſionem praebente, tandem deprehendimus eas ad Gregorium Nazianzenum pertinere. Sunt autem iſtae:

1. pag. cit. Τοῦ αὐτοῦ, inc. Αὖ μὲν πρότερον ἐπεσέλλομεν. In edit. eius Operum Pa-

(1) *Naupactus*. Achaiae oppidum in receſſu ſinus Corinthiaci, primum Epiſcopalis ſedes, deinde Metropolis. Ioannem vero putarim eiſe illum, quem in Metropolitarum ſerie ſexto loco ponit Le-Quenius loc. cit. p. 199. e Codice Barocciano CXXXI huius nec tum adeptus: ſed quum ibi Ioannis forte nomen abeſſet, anonymum retulit.

(2) Ὑπομνηματογράφος erat *Actuarius*, & una ex dignitatibus Eccleſiaſticis, illa Χαρτοφύλακος paulo inferior; ita enim ipſius munus deſcribit Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. Lib. V. Iuris Graecorum: τοιοῦτος μοι τις τοῦ Χαρτοφύλακος, ὁ ἀπολογοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ Ὑπομνηματογράφῳ ἀνῆκει ἡ ἔκδοσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν

(3) Μεσάζοντες dicebantur, qui in Aula Imperatoria primas obtinebant, ſcilicet Rerum *Miniſtri*, de quibus vide Du-Cangium loc. cit. pag. 909.

Digitized by Google

Pariſ. MDCIX. fol. curante Iac. Billio Tom. I. pag. 774. Τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ inſcripta.
II. pag. ead. Γρηγορίῳ Νύσσης, inc. Ἀπέκειτο ϗ τοῦτο τῇ μοχθηρᾷ, κ. λ. Ibid. pag. 799.
III. pag. 164. anepigrapha, inc. Τίς οὐκ ἐπαινοῖ φυτόν. Ibid. pag. 852. Πανσοφίῳ inſcripta.

Epiſtolarum CLXXX. Michaëlis Acominati, Athenienſis Metropolitae, recenſio per alphabeti litteras digeſta, adiectis etiam numeris ſeriem, quam in Codice obtinent indicantibus.

Ἀγαθὰ πολλὰ γένοιτο τἀνδρί. 99.
Ἀγαπήσω σε, πανυπέρτιμε δέσποτα. 87.
Ἄγευστος μὲν εἰμι τῆς μοναχικῆς, κ. λ. 172.
Ἁγιώτατε δέσποτα, οἶδα τὴν ἱερωσύνην. 16.
Ἁγιώτατε ϗ πανυπέρτιμε δέσποτα, ϗ ἐν κυρίῳ, κ. λ. 85.
Ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα. Συχνά. 138.
Ἁγιώτατέ μου δέσποτα ϗ αὐθέντης. 46.
Ἁγιώτατέ μου δέσποτα, πότερον μόνοις. 33.
Ἀδικεῖς, ὦ φιλότης, ἀδικεῖς. 68.
Ἀθηνηθεν τὸ γράμμα. 8.
Αἰεὶ παῖδες οἱ Ἕλληνες. 57.
Ἀκήκοα, πανσέμνη κεφαλή, πολλῶν. 84.
Ἀνέπνευσα, μᾶλλον δὲ ϗ μετρίως. 151.
Ἀνέπαυσα μικρὸν τῶν περιτειχιζόντων. 42.
Ἅπερ πάσχουσι ζωγρούμενα. 54.
Ἄργυρον μὲν ϗ χρυσὸν, κ. λ. 150.
Ἆρ᾽ ἐπόψεται ϗ γράμμα. 75.
Ἆρ᾽ οὐχὶ πάλαι τεθνηκότα. 62.
Ἀψευδὲς ϗ τοῦτο, σοφή. κ. λ. 154.
Βαβαὶ, οἵας ψυχῆς κεχωρίσμεθα. 123.
Βαβαὶ τῆς σιγῆς· σχετλιάσω γάρ. 15.
Βαβαὶ τῆς τόλμης, ὅτι ϗ νῦν, κ. λ. 161.
Βαβαὶ τῆς τοῦ λογογράφου δεινότητος. 3.
Βαβαὶ τοῦ φθέγματος, βαβαὶ, κ. λ. 176.
Βαρύ τι χρῆμα τὸ ὄφλημα. 156.
Γράμμα μοι ἐγκεχείρισαι. 103.
Δείλαιοι μὲν ϗ δείλαιον. 61.
Δεινὸς ὁ τῶν ἐρώντων. 55.
Δύο μὲν ἤδη δεδέγμεθα γράμματα. 118.
Ἐγὼ δὲ ἄλλοις μὲν ἐπιστέλλων. 19.
Ἐγὼ τὸ μὲν ἐπιστέλλειν ὑμῖν. 113.
Ἔδει μὲν ἄρτι παρεῖναι κἀμέ. 164.
Ἔδει μὲν ἐς τοσοῦτον στερεῖσθαι. 26.
Ἔδει μὲν ἡμᾶς αὐτούς. 65.
Ἔδει μὲν, θεοφιλέστατε. μηδεμίαν. 21.
Ἔδει, τιμιώτατε καθηγούμενε. 157.
Εἰ καὶ μηδέπω σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς. 139.
Εἰ ϗ μὴ διὰ γραμμάτων ἄλλων. 132.
Εἰ ϗ μὴ συχνότερον ἐπιστέλλεις. 110.
Εἰ μὲν ἁλώσιμον ᾔδειν σε. 136.
Εἰ μὲν ἄμεινον ἢ πρότερον. 64.
Εἰ παροδικῶς ϗ προσβραχὺ ἐντυχόντες. 81.
Εἴ πέρ τι ἄλλο κατ᾽ εὐχήν. 76.
Εἰ συνόντι τῷ καλῷ συμφίῳ. 20.
Ἐλλάδος δὲ, ὡς ἔοικεν, οὐκέτι. 79.
Ἔμελλεν ὁ πάμμεγας ϗ ἅγιος, κ. λ. 44.
Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ θεός. 97.
Ἐμοὶ δὲ τοῦτο συμφορᾶς ἐπιθήκη. 80.
Ἐξ οὗ περ ἐνθένδε μεθωρμίσω. 111.
Ἔοικας ἀγνοεῖν, ὦ καλὲ Γεώργιε. 112.
Ἔοικε μηδὲν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις. 106.
Ἐπειδὴ Θεὸς ἀνάγων. 60.
Ἐρωτᾷς, σεβασμία ϗ φίλη. 94.
Εὐδαίμων ἀεὶ ϗ τρὶς, κ. λ. 72.
Εὐδαίμων οὗτος ἀνήρ. 4.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε ϗ σοφώτατε δέσποτα, ὅτι ὠργίσθη. 171.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἁγιώτατε καὶ σοφώτατε, ὅτι σε. 23.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ εἰδὼς τὰ πάντα. 29.
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα. 88.
Εὐχόμεθα ὑγιαίνειν σε. 38.
Ἐψυχαγώγημαι ϗ αὖθις. 98.
Ἕως τίνος, πάνσεμνε κύριέ μου. 58.
Ζητεῖς, ὦ φίλη μοι ψυχή. 177.
Ἤδη μὲν ϗ ἄλλοτε γράψας. 152.
Ἤδη πάντων ἡ μοχθηρία περιέστη. 83.
Ἤδη σχεδὸν ἐνιαυτὸν ὅλον. 145.
Ἡδὺ τὸ φθέγμα, τἄλλά τε, κ. λ. 52.
Ἤθελον, ἀνεψιὸ, συμπαρεῖναι. 101.
Ἤθελον αὐτὸς συμπαρεῖναι. 36.
Ἤθελον μὲν ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις. 14.
Ἤδειν μὲν καὶ πρότερον τὸ τῆς σῆς, κ. λ. 168.
Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα. 175.
Ἠπάτησας με, κύριε, ϗ ἠπατήθην, ὁ θεῖος, κ. λ. 114.
Ἠπάτησάς με, κύριε. ϗ ἠπατήθην. φθέγξομαι γάρ. 40.
Ἱερώτατε ϗ ἐν κυρίῳ ἀγαπώμενέ μοι. 43.
Ἰοὺ, ἰοὺ τῆς εἰρωνείας. 115.
Καὶ ἄλλα μὲν σαφῆ τεκμήρια. 116.
Καὶ πρὶν δέξασθαι γράμμα. 127.
Καὶ τοῦτο σὸν, ϗ τοῦτο. 37.
Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου. 92.
Μέγα μὲν τὸ φέρειν. 147.
Μετὰ πλείστης αἰδοῦς. 22.
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα. 28.
Νῦν εἴ πέρ ποτε μνείαν. 34.
Νῦν εὐμαθὲς σου τὸ φώνημα. 148.
Νῦν δ᾽ ἀπεκλήθης γέγονας. 121.
Νῦν σε ϗ μᾶλλον θαυμάζομεν. 149.
Οἶδ᾽ αὖ πάλιν ἔμφορτος πολλῶν. 7.
Οἶα ἐπιστέλλειν ϗ γράφειν. 107.
Οἶδα, ὡς εἴ τις μέμνηταί μου. 10.
Οἴμοι, οἴμοι, ὅτι τῆς ὑστερορίας. 146.
Οἱ στρατηγικοὶ νόμοι, πανεντιμότατε. 133.
Ὁ μὲν ἐμὸς ἀδελφὸς ἤδη. 5.
Ὅμηρος μὲν ἀποδοκεῖν τ θεῶν. 159.
Ὅετως λογισμοὶ ἀνθρώπων. 163.
Ὄντως τῷ δυνατῷ μείζων. 66.
Ὅπερ τῆς γραφῆς ἱστορούσης. 45.
Ὁρατικὸν φησιν ἄνδρα. 71.
Ὅσον ψυχαγωγηθῆναι δεδεγμένος. 93.
Ὅταν πυνθανόμενοί μου τινες. 142.
Οὐδὲν ἐσμεν οἱ πατροί. 170.
Οὐ διορίζω προσαγορείαις. 35.
Οὐκ ἀναμενῶ ϗ αὖθις. 109.
Οὐκ ἄρα σωμάτων μόνον ἰατήρ. 108.
Οὐκ ἔμελλες, ἱερώτατε, φύσει, κ. λ. 155.

Οὐκ

Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν. 50.
Οὐκ οἶδα, πανσέβαστε κεφαλή, ὅπως. 39.
Οὐ μόνον δεύτερον ἐχαράξαμεν. 12.
Οὔτε πρότερον, ἡνίκα ζῆν ᾠόμεθα. 174.
Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἡμῖν. 105.
Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς. 144.
Ὀψὲ καὶ μόλις γράμμα τῆς σῆς, κ. λ. 100.
Παλαιὸς μὲν ἔφη τις σοφός. 78.
Πανιερώτατε ἀδελφέ, ἐλπίζομεν. 18.
Πατάξω, φησὶ, τὸν ποιμένα. 158.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, εἴης ὑγιαίνων, καὶ καλῶς ἔχων. 89.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ. εἴης ὑγιαίνων, καὶ ὡς δέον ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 117.
Περιπόθητέ μοι ἀνεψιέ, κύριε Μιχαήλ, εἴης ὑγιῶς ἔχων. 90.
Πιστὸς ὁ θεὸς, πανεντιμοτάτη μοι. 30.
Πολλάκις ἐπέστειλας ἡμῖν, κ. λ. 1.
Πολλὰς οἶδ' ὅτι τὰς ἀντιδόσεις. 63.
Πολλὰς ὀφείλεις, τιμιώτατε. 128.
Πολλῶν ἀντίδοσις ἀγαθῶν. 130.
Πολυτλήμων ἡ παροῦσα τῶν ἀνθρώπων. 56.
Πόσης οἴει με ἐμπεπίμπλασθαι. 119.
Προλαμβάνω τοῖς φιλικοῖς. 13.
Πρὸ μικροῦ μὲν ἐν ἐπιστολῆς τύπῳ. 102.
Πρόσθες, σοφωτάτη καὶ φίλη μοι. 41.
Πρὸ τῆς Ἀττικῆς τῶν γραμμάτων στωμυλίας, 167.
Προφθάνεις τὴν παρ' ἡμῶν μέμψιν. 82.
Πῶς ἄν σοι δηλώσω, πανσέβαστε. 120.
Πῶς ἄν σοι παραστήσω. 129.
Σαφὴς μὲν ἡ τῆς θείας προνοίας. 32.
Σὺ δὲ, ὦ μακάριε, οὐδὲ γράφειν. 74.
Σὺ μὲν, πανυπέρτιμε κεφαλή. 73.
Σύμφημι καὶ αὐτός. 24.
Τὰ γράμματα τῆς σῆς τελειότητος. 70.
Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς ὅπως ἔχοντα. 67.
Τὴν ἐπισυμβᾶσάν σοι συμφοράν. 47.
Τί ἐμοὶ καὶ τῷ θειοτάτῳ Ἰώβ. 178.
Τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις. 166.
Τί ὅτι ἓν καὶ μόνον ἦν τὸ καλόν. 17.
Τίποτε τὴν σιωπὴν ἀσπαζόμενος. 48.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου βασιλεῦ.
Τίς εἰμι ἐγὼ, κύριε κύριέ μου, ὅτι τὸ μεγαλεῖον. 165.
Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου. 31.
Τί σοι καὶ τῷ ὁδῷ Ἀθηνῶν. 143.
Τί τοῦτο πέπονθα. μακαριώτατε. 9.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι πανενδοξότατε. 153.
Τὸ γράμμα σου δεξαμένοις ἡμῖν. 172.
Τὸ γράμμα σου δεξάμενοι, τιμιώτατε. 131.
Τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνιαρεῖς. 27.
Ταῖς μὲν λοιπαῖς ἄλλοτε. 59.
Τοῖς μὲν παλαιοῖς εἰς τρὶς ἀνακαλεῖν. 69.
Τολμηρῶς ἀναφέρω, δέσποτα. 179.
Τολμήσας ἀναφέρω, κράτιστε. 137.
Τὸ μὲν γνωρίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς. 124.
Τὸ μὲν κατ' οὐρανὸν φαινόμενον. 140.
Τὸ προσεχῶς ἐγχειρισθέν μοι. 126.
Τὸ προσεχῶς σταλὲν γράμμα σου. 125.
Τοῦ σοφοῦ, φησὶν, οἱ ὀφθαλμοί. 53.
Ὑψώσω σε, θειότατε δέσποτα. 6.
Φεῦ τῆς ἀπάτης, ἣν ἠπατώμην. 180.
Φεῦ, φεῦ, ἡλίκον ἤκουσα. 51.
Φόβος, ὃν ἐφρόντισα. 49.
Χάρις τῷ θεῷ, θεοφιλέστατε. 141.
Χρόνος συχνὸς, μακρὰ σιωπή. 25.
Οἴμην, πανιερώτατε, καὶ ἐν κυρίῳ, κ. λ.
Ὤμοι ἐγώ. τίποτε ἄλλοτε. 11.
Ὤμοι ἐγώ. τίπτε τοσοῦτες. 2.
Ὢ πικρᾶς ἀγγελίας ὢ πονηρᾶς ἀκοῆς. 122.
Ὡς δρόσος ἐπ' ἄγρωστιν. 85.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν, λογιώτατε. 104.
Ὡς εἰς καιρὸν ἡμῖν πέπομφας. 173.
Ὡς εὐδαίμων εἴ πέρ τις ὁ μακαρίτης. 77.
Ὡς εὐμαθές μοι τὸ σὸν, κ. λ. 96.
Ὡς μακαριστὸς ἀνὴρ οὗτος. 134.
Ὡς σπαρτίον κόκκινον χείλη σου. 160.
Ὡς τραγικωτάτην τὴν Ἰταλικὴν, κ. λ. 135.
Ὡς ὕδωρ ψυχρὸν τῷ διψῶντι. 91.

XXVII. pag. 188. *b.* Ἐπιστολαὶ τοῦ μακαρίτου Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου. *Epiſtolae beati Bulgarorum* (Archiepiſcopi) *D. Theophylacti*, numero LXXV. (1) eodem ordine, quo iacent inter Ioannis Meurſii Opera edit. Florent. ex recenſione Cl. Io. Lamii MDCCXLVI. fol. Vol. VIII. a pag. 791. ad pag. 931. Ex hoc enim Codice primum deſcriptas edidit Meurſius, teſte Io. Lamio in Praefatione ad dictum Volumen pag. XI. Qui tamen eas deſcripſit, non bene quarumdam titulos intellexit. Etenim in Epiſtola IV. pro Τῷ Ταρωνίτῃ προέδρῳ lego Τῷ τοῦ Ταρωνίτου ἀνεψιῷ. In Epiſt. XVI. pro Τῷ Ἀγκυραίῳ l. Τῷ Σμυρναίῳ. In Epiſt. XL. item pro Ἀμυρναίῳ l. Σμυρναίῳ. In Ep. XLIX. pro αὐτοκράτορι l. πρωτονοταρίῳ. In Ep. LXII. pro τῷ αὐτῷ l. Τῷ αὐτοῦ, &c. Haec enim σφάλματα nobis ſub oculos inciderunt. dum pro inſtituti noſtri ratione, ſingularum Codicis Epiſtolarum initium ac finem cum editis obiter conferremus.

XXVIII. pag. 214. Προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ μαθητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι. *Allocutio ad quemdam ſuorum diſcipulorum de iis rebus, ob quas Latini* (a Graecis) *reprehenduntur* (2), auctore eodem Theophylacto. Inc. Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου, εὐλαβέστατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱέ. Deſ. ἐν Θεῷ πατρὶ τῷ διδάσκοντι γνῶσιν, καὶ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, κ. λ. Exſtat & in Cod 1. Plut. LVI. ſupra pag. 291. §. III. quem vide.

XXIX. pag. 218. *b.* Πρὸς τὸν μέγαν Οἰκονόμον τὸν τοῦ πατριάρχου ἀδελφὸν (3). *Ad magnum Oeconomum Patriarchae fratrem*. Inc. Μικρόν μοι πρὸς σε τὸν μέγαν τὸ τοῦ λόγου δῶρον, κ. λ. Deſ. καὶ πρὸς τελείωσιν ἄγοντας. Auctor videtur idem Theophylactus tum huius, tum ſequentis Allocutionis, & Apologiae.

XXX. pag. 219. *b.* Πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς ἀπαντήσαντας. *Ad ſuos diſcipulos diſſidentes*. Inc. Ποῦ ποτέ εἰσιν αἱ τὸ αὐστηρὸν ἡμῖν ὀνειδίζοντες. Deſ. καὶ λόγου μαθηταὶ καὶ πρεσβευταὶ πιστευόμεθα.

XXXI. p. 221. Sequitur Tractatus ſine titulo, qui videtur inſcribi poſſe *Eunuchiſmi Apologia*

(1) In Codice tamen apparent LXXVI. quum Epiſtola XLV. *ad D. Ioannem Philoſophum* duplicata bis repetatur.

(2) Haec omiſſa eſt a Montfauc. in ſuo Catalogo.
(3) Haec quoque a Montfauc. praetermiſſa,

gia ad fratrem eunuchum. Praecedit autem duplex argumentum. Primum iambicum inc.

Ἀδελφὸς ἐςιν αἴτιός μοι τοῦ λόγου,
Εὐνοῦχος ὢν, ἄγαλμα κοσμίου βίου.

Alterum proſaicum inc. Λόγος ἀδελφῷ μὲν εὐνούχῳ χαρίζεται πικραινομένῳ πρὸς τὰ κατ' εὐνούχων ἁπλῶς λεγόμενα, κ. λ. Apologia inc. Εὕρηκά σοι τῆς εὐνουχίας συνήγορον ἄμισθον. ἦν μὲν γὰρ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁπηνίκα κ̔ ὁ βασιλεὺς ἦν, κ. λ. Deſ. τὴν μνήμην ἔχων κἀπὸ τοῦ γήρως ἀκμάζουσαν.

XXXII. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κύριον Κωνςαντῖνον. *Eiuſdem* (ſc. Theophylacti) *ad D. Conſtantinum Porphyrogenitum*, Inſtitutio Regia. Inc. Δῶρόν σοι. Deſ. ςηρίζουσα. Eadem, quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. ſupra pag. 292. §. V.

XXXIII. pag. 231. *b.* Τοῦ αὐτοῦ. *Eiuſdem* Allocutio ad pueros. Inc. Ἔδει μέν με λέγειν, ὦ παῖδες, ἱλαρώτερά τε καὶ εὐφημότερα, κ. λ. Deſ. ὑπωσὶ τῆς σωφρονούσης ἐκκλησίας ἀπελαυνόμενος. In inferiori margine illius paginae, in qua initium incidit huius Sermonis, rubris litteris, quibus plerumque amanuenſis Operum titulos exarare ſolet, ſcriptum legitur, Βιβλίον Γεωργίου τοῦ Μεσοποταμίτου, quae verba non ſermonis huiuſce auctorem (quo ſenſu Montſauconius videtur illa accepiſſe) ſed libri potius poſſeſſorem quemdam indicare putanda ſunt; quum praedictus titulus Τοῦ αὐτοῦ auctorem eſſe eumdem Theophylactum, facile cuique perſuadeat.

XXXIV. pag. 234. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Ἀλέξιον. *Eiuſdem ad Imperatorem D. Alexium Oratio*. Inc. Ἀνάγει. Deſ. γένηται. Eadem quae in dicto Cod. I. Plut. LVI. §. IV. Poſtrema huius Orationis pagina, diverſa ac recentiori manu ſuppleta eſt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. charactere quidem grandiori, ſed ita compendiarie exarato, quoad titulos praeſertim Opuſculorum, & Epiſtolarum, ut coniectura plerumque uti neceſſe fuerit. Conſtat ſoliis ſcriptis 238.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XIII. I. pag. 1. OCcurrunt *Enarrationes quaedam Anonymi in XI. Evangelia ἑωθινὰ*, hoc eſt, *matutina, de iis quae geſta ſunt poſt Chriſti reſurrectionem*. Enarratio in primum, cuius initium eſt: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κ. λ. (Matth. Cap. XXVIII. verſ. 16.) inc. Κατὰ τὸν Ἰωάννην, πρῶτον ὤφθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναςάσεως. Finis harum interpretationum, qui eſt in poſtrema Evangelii ſecundum Ioannem verba, Οὗτός ἐςιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, κ̔ γράψας ταῦτα, κ. λ. mutilus eſt: deſinunt enim, ὅταν σφόδρα θαῤῥῶμεν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, μηδὲ . . . .

II. pag. 39. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ, ἑρμηνεῖαι ὠφέλιμοι κατ' ἐρώτησιν κ̔ ἀπόκρισιν. *Initium cum Deo. Enarrationes utiles per interrogationem & reſponſionem* de rebus noſtrae Fidei, nimirum de Deo, de ſanctiſſima Trinitate, ac de Incarnatione Verbi &c. Inc. Ἐρώτ. Τί ἐςι Θεός; Ἀπόκρ. Θεός ἐςιν οὐσία νοερὰ, ἀθεώρητός τε καὶ ἀνερμήνευτος, κ. λ. Deſ. ἐπλανήθη κ̔ ἐνικήθη ὑπὸ τῆς θεότητος, ὥσπερ ὁ ἰχθὺς ὑπὸ τοῦ σκώληκος.

III. pag. 52. Aliae ſequuntur quaeſtiones cum ſuis reſponſionibus, in quibus agitur primo *de triplici lege, de litterarum Hebraeorum, & Graecorum inventoribus*; tum varia Evangeliorum loca enarrantur, ac parabolarum allegoricae explanationes adferuntur, *de Publicano*, nimirum, *de filio prodigo, de homine, qui incidit in latrones, &c.* tandem nominum quorumdam Hebraicorum ſignificationes proferuntur. Horum omnium initium eſt: Ἐρώτ. Πόσοι νόμοι ἐδόθησαν; Ἀπόκρ. Τρεῖς, φυσικὸς, γραπτὸς, κ̔ πνευματικός. Finis eſt: ὁ δεσπότης Χριςὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ᾧ ἡ δόξα, κ. λ.

IV. pag. 70. *b.* Ἑρμηνεία τοῦ Χρυσοςόμου εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, κ. λ. *Explicatio Ioannis Chryſoſtomi in Orationem Dominicam*. Inc. Πατέρα λέγεις, ὦ ἄνθρωπε, τὸν Θεὸν, κ. λ. Deſ. ἄπω κ̔ τὸ ἔλεός σου, πάτερ παντοκράτορ, ἀμήν. Inter eius ſpuria nuperae edit. Pariſ. MDCCXXVIII. Tom. VIII. pag. 149.

V. pag. 72. Ἑρμηνεία ἑτέρα εἰς τὸ, Φῶς ἱλαρόν. *Interpretatio altera in illud*, Φῶς ἱλαρόν. Inc. Γίνωσκε, τὸ φῶς ἱλαρὸν, τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ κ̔ λόγον λέγομεν. Deſ. ὁ κόσμος δοξάζει σε, υἱὲ θεοῦ.

VI. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ πορνείας. *Eiuſdem* (nempe Ioannis Chryſoſtomi, ut adnotatur in marg.) *Sermo de fornicatione*. Inc. Τί λέγει ὁ ἀπόςολος Παῦλος, ὅτι πᾶσα ἁμαρτία ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ ἔςιν ἁμαρτία. Deſ. κ̔ γίνονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ὡς δαίμονες. τῷ δὲ Θεῷ ἡμῶν πρέπει δόξα, κ. λ. Eſt tantum breviſſimum Excerptum.

VII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ λόγοι παραινετικοί. *Eiuſdem* (Io. Chryſoſtomi) *ſermones admonitorii*. Inc. Οἱ καταφρονοῦντες τῶν ἐπιγείων, ἀπολαύσουσι τῶν ἐπουρανίων, κ. λ. Deſ. ἔχει δὲ καὶ τὴν μερίδα μετὰ τῶν Ἰουδαίων τῶν ὑβρισάντων τὸν Χριςὸν, ἐὰν μὴ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μετανοήσει. Excerpta tantum ſunt ex eius Orationibus, varias morales ſententias continentia.

VIII. pag. 73. *b.* Διάλεξις Χριςιανοῦ πρὸς Ἰουδαῖον, πῶς κ̔ τίνα τρόπον καταβάλλει αὐτόν. *Diſputatio Chriſtiani cum Iudaeo, quomodo & qua ratione ipſum ſuperavit*. Inc. Ἠρώτησεν Ἰουδαῖος τὸν χριςιανὸν, λέγων αὐτῷ· Διατί τοῦ Θεοῦ παραγγείλαντος μὴ προσκυνεῖν ξύλα, κ. λ. Deſ. ὑμνοῦντες αὐτῷ σὺν ἡμῖν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ.

IX. pag. 83. Redeunt *aliae Interrogationes & Reſponſiones circa varia Scripturae loca*. Prima eſt: Ἐρώτησις περὶ τῶν λ' ἀργυρίων. Τί ἐςι τὰ λ' ἀργύρια, ἃ ἔλαβεν Ἰούδας; Vltima eſt: Τίνος χάριν, τινὲς ὄντες τότε ἀποθανόντες,

καὶ

καὶ πῶς ἔμαθεν ὁ Κάϊν φονεῦσαι τὸν ἀδελφὸν; Α'πόκρισις. Διάβολος αὐτῷ κατ' ὄναρ ὑπέδειξεν, ποίῳ τρόπῳ θανατώσει τὸν ἀδελφόν. Auctor Anonymus.

X. pag. 91. *Deſcriptiones quaedam phyſiologicae animalium*, ſua unicuique moralitate ſubiecta, item incerti auctoris. Inc. Ε"λεγεν ὁ Φυσιολόγος περὶ τοῦ ὑδρώπου. Οὗτος ὁ ὕδρωπος ἦν παμμεγέθεστατον ζῶον. Deſ. ἢ ὁ μὴ κυριευθῇς ὑπὸ τῶν ἐναντίων δυνάμεων.

XI. pag. 93. *b.* Τὰ κατὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ι'ωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ψευδοσυκοφαντήματα τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ. *Deſcriptio falſarum calumniarum contra S. P. N. Ioannem Chryſoſtomum circa eius depoſitionem*. Inc. Φασὶ συγγράψασθαι τὰς καθηγόριας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κ. λ. Deſ. καὶ οὕτως ἀδίκως καθῃρέθη ὁ ἅγιος Ι'ωάννης ὁ Χρυσόστομος.

XII. pag. 94. *Alphabetum Graecum ſcripturae arcanae*, quale exhibetur a Montfauconio Palaeogr. Graec. Lib. IV. pag. 286. in ſchemate N. 1. & 2.

XIII. pag. ead. *b.* Αρχὴ σὺν Θεῷ, ἀρχώμεθα γράφειν τὴν παροῦσαν θέσιν τῶν ἑρπετῶν καὶ ἰχθύων. *Initium cum Deo: incipiamus ſcribere praeſentem tractatum de reptilibus & piſcibus.* Inc. Εἴκοσι καὶ β' ἔργα, ὥς φασιν, ἐκτισεν ὁ Θεὸς ἐν ἓξ ἡμέραις, κ. λ. Deſ. διὰ τοῦτο ὀφείλει διακατεπραγεῖν, ὅπως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀξιωθῶμεν. Eſt Anonymi tractatus ſatis longus, in quo non tantum de piſcibus & reptilibus, ſed etiam de feris, avibus, atque inſectis agitur, eorumque proprietatibus. Subiicitur deinde alia manu curſus Lunae decemnovennalis.

XIV. pag. 134. Sequuntur *Hiſtorica quaedam*, item diverſa manu, ſive *Compendium Hiſtoriarum Romanorum Imperatorum a Iulia Caeſare ad Nicephorum Botaniatem*, auctore Anonymo. Inc. Μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν Τροίαν, στρατηγός τις ὀνόματι Αἰνείας, ἤδε Α'χίυ (ſic) ἐλευθερωθῇ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, κ. λ. Deſ. καὶ ἐκαθέζετο ὁ μέλλων αὐτὸν βασιλείας οὐδὲ τῷ κόσμῳ, εἰ μὴ εὐθυμεῖν μετὴν δέσποινα ὁ παλαίγερος (ſic). Relicta deinde ſunt quinque folia vacua, eo fortaſſe conſilio, ut in iis Hiſtoriae huiuſmodi continuatio exſcriberetur.

XV. pag. 148. Περὶ τῆς αἱρέσεως τῶν Πογομίλων. *De haereſi Bogomilorum* Enarratio. Inc. Πηγὴ μέν τοι βορβορώδης καὶ ῥίζα πονηρὰ τῆς ἐπιπολυζούσης νῦν τῶν Πογομίλων δυσσεβείας, κ. λ. Deſ. καὶ τῆς ζωῆς ἑκατέρας ἐκπεπτωκότα, πυρὸς δ' αἰωνίου τετυχηκότα. Heic poſt quoddam veluti praeludium de Bogomilorum origine, & auctore, qui fuit Baſilius quidam medicus, deſcendit auctor ad huiuſce ſectae dogmata recenſenda, quae numerantur LIX. eorumque errores detegit, ac refellit. Erant autem Bogomili haeretici quidam, qui ex Manichaeis & Maſſalianis mixtum dogma profitebantur. Ipſis larvam Alexius Comnenus detraxit, qui quum in haereſi perſiſterent, flammis fuerunt addicti, ut narrat Anna Comnena Hiſtor. Lib. XV. pag. 486. 491. & 492. edit. Pariſ. MDCLI. fol. cuius loci Excerptum ſatis amplum refert Allatius de Conſenſu pag. 635. ſeqq. Notandum heic eſt, quum in ſummo margine paginae 149. in qua incidit initium Tractatus, Εὐλογίου πάπα Α'λεξανδρείας nomen adſcriptum legatur, huic, tamquam auctori, a Montfauconio vindicari; quod tamen, temporum collatione habita, erroneum videri poſſit, quum Eulogium Papam Alexandrinum ante annum DCVIII. vixiſſe, Alexium vero Comnenum, cuius heic mentio fit, ſaeculo XI. imperaſſe, ſatis omnibus ſit exploratum.

XVI. pag. 154. *b.* Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κυρινίας (ſic) εἰς τὸν Λευιτικόν. *Theadoreti Epiſcopi Cyri in Leviticum*, Quaeſtiones, & ſolutiones. Prima Quaeſtio eſt: Τίνος ἕνεκεν τὰς θυσίας προσφέρεσθαι προσέταξεν ὁ Θεός; *Qua de cauſſa Deus offerri ſibi ſacrificia praecepit?* Reſp. inc. Πολλὸν χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ τετελεκὼς ὁ λαὸς, κ. λ. Vltima eſt: Τί ἐστιν, πέμψουσιν τοὺς ἄρτους αὐτῶν δέκα γυναῖκες ἐν κλιβάνῳ ἑνί; *Quidnam illud eſt, decem mulieres coquent panes ſuos in clibano uno?* quae in editione Operum Pariſ. T. I. p. 138. eſt XXXVI. Vbi notandum, non quotquot ſunt in editione, ſed excerpta tantummodo brevia in Codice exhiberi. Reſp. deſ. καὶ φάγεσθε, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε.

XVII. pag. 156. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς Α'ριθμούς. *Eiuſdem in Numeros*. Prima Quaeſtio, Διατί προσέταξεν ἀναριθμηθῆναι τὸν λαὸν ὁ Θεός; *Quare juſſit Deus numerari populum?* Solutio inc. Ι'να τῆς οἰκείας ἐπαγγελίας δείξῃ τὸ ἀληθὲς, κ. λ. Vltima eſt, Τίνος χάριν τὰς φυλακὰς διακεκρίσθαι προσέταξεν, *Quam ob cauſſam ſtatuit tribus eſſe diſcretas?* Reſp. deſ. ὁ δεσπότης Θεός. In editione cit. p. 165. eſt L. & ultima.

XVIII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ Δευτερονόμιον. *Eiuſdem in Deuteronomium*. Prima Quaeſtio eſt, Διατί τὸ ε' βιβλίον τοῦ νομοθέτου Δευτερονόμιον ἐκλήθη; *Quare quintus liber legiſlatoris dictus eſt Deuteronomium?* Reſponſio inc. Ε'ξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου τὸν λαὸν, κ. λ. Vltima eſt, Διατί τοῖς ἱερεῦσιν οὔτε κλῆρον ἀπένειμεν, οὔτε κτῆσιν ἐνομοθέτησεν; Reſp. deſ. ἁγίως τὴν ἐγκεχειρισμένην ἁγιστείαν ἐπιτελῶσιν. In cit. edit. pag. 167. Sed finis non concordat, quum in compendium contracta ſit.

XIX. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ι'ησοῦν τοῦ Ναυῆ. *Eiuſdem in Ieſum Nave*. Prima Quaeſtio inc. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωσῆ δούλου κυρίου, κ. λ. Reſp. inc. Ο' Παῦλός φησιν, ὡς τύπος ἦν ἡ παλαιὰ τῆς καινῆς, κ. λ. Vltima eſt, Τί δήποτε τὸν λίθον στήσας εἴρηκεν, ἰδοὺ ὁ λίθος ἔσται ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κ. λ. *Quare, quum erexiſſet lapidem, dixit, lapis iſte vobis erit in teſtimonium &c.* Reſp. deſ. τὸν βουνὸν ἐκάλεσαν μάρτυρα τῶν συνθηκῶν. Eſt XX. & ultima in cit. edit. p. 207.

XX. pag. 158. Εἰς τοὺς Κριτάς. *In Iudices*. Prima Quaeſtio eſt, Διατί Κριταὶ τὸ ζ' βιβλίον τοῦ νομοθέτου ὠνόμασαι; *Quare liber VII. Iudicum appellatus eſt?* Reſp. inc. Ω"σπερ τῶν Βασιλειῶν

ἢ ὅτι.

Digitized by Google

ἡ βίβλος ἔχει πολλὰ διάφορα διηγήματα, κ. λ. Vltima eſt Διατί μόνον τὸ γένος τοῦ Α᾽αρὼν ἱερατεύειν ὁ δεσπότης Θεὸς διηγόρευσεν; Deſ. ſolutio, ἵνα μὴ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα ὑβρίζεται ὀνειδιζόμενον τὴν δυσγένειαν. In cit. Tom. pag. 208.

XXI. pag. ead. *b.* In Librum *Ruth*. Vnica Quaeſtio eſt, Διατί τὸ τῆς Ρ᾽οὺθ ἐγράφη διήγημα; *Cur ſcripta eſt de Ruth hiſtoria?* Reſp. inc. Πρῶτόν φησι διὰ τὸν Χριςὸν, κ. λ. Deſ. εἰ μὴ τοῦ ἀποςρέψαι ὑπεισῆλθεν σου. Ibid. p. 224. Sequuntur deinde pag. 159. quaedam breviſſima Excerpta *de cauſſis obſcuritatis veteris Teſtamenti, de Nominibus Dei, ac de traditionibus, ſeu verſionibus Divinae Scripturae*, ſine ullo auctoris nomine.

XXII. pag. 159. *b. Catalogus Imperatorum Romanorum*, adſcripto annorum numero, quibus imperarunt, incipiendo a Conſtantino Magno uſque ad ultimum Conſtantinum.

XXIII. pag. 162. *Catalogus Patriarcharum Hieroſolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Conſtantinopolitanorum.*

XXIV. pag. 166. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Α᾽θανασίυ ἀρχιεπισκόπυ Α᾽λεξανδρείας ἑρμηνεῖαι καὶ λύσεις εἰς ἀπορίας τινὰς τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ λίαν χρησιμώτατοι καὶ ὠφέλιμοι ἐν κεφαλαίοις ρλζ΄. *S. P. N. Athanaſii Archiep. Alexandrini Enarrationes & Solutiones ad Dubitationes quaſdam divinae Scripturae longe utiliſſimae in Capitibus CXXXVII.* Prima Quaeſtio inc. Πιςεύσαντες καὶ βαπτισθέντες εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ λέγοντες· θεὸν εἶναι τὸν πατέρα, κ. λ. Vltima Quaeſtio eſt: Ο῝τι ἐλήλυθεν ὁ Χριςός. Reſp. deſ. ἀλλ᾽ ἐκ ἔχυσι δεῖξαι τίς τῦτο πεποίηκεν ἕτερος, εἰ μὴ Ι᾽ησῦς ὁ Χριςὸς ὁ ὑὸς τοῦ Θεοῦ. Operum edit. Pariſ. A. MDCXCVIII. T. II. pag. 268. & inſcribitur: *Ad Antiochum Principem, de multis & neceſſariis quaeſtionibus in divina ſcriptura controverſis, quas nemo Chriſtianus ignorare debet*: ubi tamen reſponſio ad ultimam Quaeſtionem, quae item eſt CXXXVII. multo longior eſt, quam in Codice; verba enim Codicis mox relata incidunt in pag. 301. lin. 31.

XXV. pag. 211. *b.* Sequuntur *aliae Anonymi Interrogationes & Reſponſiones XV. de rebus ſacris*, quibus brevis Praefatio praemittitur, quae ita inc. Χρόνου ἤδη παρῳχηκότος ἱκανοῦ, ἠρώτησας ἡμᾶς, ὦ ἱερέων ἄριςε, καὶ κατὰ γνώμην πολλῶν ὑπέρτερε, κ. λ. Prima Quaeſtio inc. Πῶς ἔχυσι τάξεις τὰ τῶν ἀγγέλων ἐννέα τάγματα, κ. λ. Reſponſio inc. Λέγομεν οὖν, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριάδι ὑμνούμενος θεὸς, κ. λ. Vltima Quaeſtio eſt: Τί δηλοῖ τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κύριος Σαβαὼθ, κ. λ. Reſponſio deſ. καὶ ἄνωθεν ἐλθὼν, ἄνθρωπος γεγονώς. Subiungitur pag. 219. etymologia vocis ἀρετὴ, unde nimirum ita dicta fuerit &c.

XXVI. pag. 219. *Orationes quaedam S. Patriarchae D. Marci, & S. Mariae Aegyptiae ad Dominum, & ad Deiparam Virginem.*

XXVII. pag. 224. Anonymi *Expoſitio Fidei*. Inc. Πιςεύομεν, ὅτι εἷς Θεὸς δημιυργὸς πάντων, ὅσα εἰσὶν, κ. λ. Deſ. καὶ εἰ μὴ ἦν ἡ πίςις αὕτη ἐκ θελήματος τοῦ θεοῦ, διελύθη ἂν εὐκόλως.

XXVIII. pag. 229. Εὐχὴ Κριτοπύλυ τοῦ Ι᾽μβρίυ. *Oratio Critopuli Imbrii*. Inc. Δέσποτα κύριε Ι᾽ησοῦ Χριςὲ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος συμπαθὴς, κ. λ. Deſ. καὶ ζωοποιοῦ πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, κ. λ.

XXIX. pag. 233. Τοῦ νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικῦ Ι᾽ωάννου εὐχαὶ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα. *Ioannis Eugenici* (1) *Nomophylacis preces in S. Triadem*. Inc. Ο῾ θεὸς ὁ μέγας καὶ φοβερὸς καὶ ὕψιςος, ὁ θαυμαςὸς, κ. λ. Deſ. μεθ᾽ ὧν σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, κ. λ. Sequuntur aliae eiuſdem Orationes *in D. N. I. C. in Spiritum Sanctum, in unum triſhypoſtatum Deum, in SS. Deiparam, & in S. Io. Chryſoſtomum luminare mundi.*

XXX. p. 248. Ε᾽κ τῶν θεωρητικῶν καὶ ἐρωτικῶν εὐχῶν τῦ μακαρίυ Αὐγυςίνυ ἐπισκόπου Ι῾ππωνος, τί ἂν εἴποι ψυχὴ μόνη πρὸς μόνον θεόν· περὶ τοῦ ἀῤῥήτου γλυκύτητος τοῦ Θεοῦ. ταύτας τὰς εὐχὰς ἐμετεγλώττισεν κύριος Δημήτριος ὁ Κυδώνης· ταύτας δὲ τὰς εὐχὰς εὑρὼν ὁ ἅγιος ὁ Ε᾽φέσου ἐν Ι᾽ταλίᾳ ὁ Εὐγενικὸς κύριος Μάρκος. *E contemplativis & amatoriis precibus Beati Auguſtini Epiſcopi Hipponenſis* (Excerpta) *quaenam dicat anima ſola ad Deum ſolum: de inenarrabili dulcedine Dei: has preces in linguam Graecam convertit D. Demetrius Cydones* (2); *invenit autem in Italia S. Marcus Eugenicus Epheſinus*. Inc. Ε᾽πιγνοίην σε, κύριε, τὸν ἐπιγινώσκοντά με, κ. λ. Capita vero ſunt:

Περὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας καὶ ἀθλιότητος.

Ο῝τι ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις ἄνευ χάριτος ἀδρανής ἐςι πρὸς τὰ ἀγαθὰ ἔργα.

Περὶ τῶν ἀρχαίων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Ο῝τι ὔτε διὰ τῶν ἔξωθεν αἰσθήσεων, ὔτε διὰ τῶν ἔνδον δυνατὸν εὑρεῖν τὸν θεόν.

Εὐχαριςία εἰς τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ἀμυδρᾷ καταλήψει, καὶ ὁμολογία τελεία τῆς πίςεως.

Κατὰ Ε῞λλήνων περὶ τῶν ἐπιςρεψάντων ἐκ τῶν ἑλληνισμῶν εἰς τὴν θεοσέβειαν.

Περὶ τοῦ θείυ φωτός.

Περὶ τοῦ θαυμαςοῦ θείυ φωτός.

Περὶ τοῦ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις πτώματος τῆς ψυχῆς.

Περὶ τῶν διαφόρων εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ εἰς τὸν θεὸν αὐτῆς δίψυς.

Περὶ τῆς αἰωνίυ ζωῆς.

Εὐχὴ εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Sequuntur p. 274. Στίχοι Κριτοπύλυ Μιχαὴλ τοῦ Ι᾽μβρίυ. *Verſus Critopuli Michaëlis Imbrii*, quorum primus eſt:

Ο῞ς τις ἔρωτα θεοῦ ἔσχεν εὔφρονα.

Vltimus vero

Καὶ θύρα ζωῆς πρὸς σωτηρίαν ἄγει.

Redeunt nunc alia Capita aſcetica, nimirum;

Πόσον ὀφείλει ἄνθρωπος ἀγαπᾶν τὸν θεόν.

Περὶ ζέσεως τῆς εἰς θεὸν ἀγάπης.

Ο῝τι ἡ θεία γλυκύτης πᾶσαν παροῦσαν πικρίαν ἀναιρεῖ.

(1) Fuit Marci Eugenici Metropolitae Epheſi frater.
(2) Ex Auguſtini Sermonibus Capita quaedam tranſtuliſſe Demetrium hunc Cydonem, Geſnerus & alii memorant.

Digitized by Google

Ο῎τι ἡμετέρα ἐλπὶς καὶ ἐπιθυμία πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ εἶναι ὀφείλει.

Ο῎τι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν ἡ σωτηρία ἡμῶν.

Περὶ τῆς μελλούσης ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ.

Περὶ τοῦ θείου αἴνου.

Περὶ ἐλπίδος ὀφειλούσης ἀνατείνεσθαι πρὸς τὸν θεόν.

Περὶ τῶν τῆς ἐπιθυμίας παγίδων.

Περὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς τῆς ἐν κόσμῳ τοῦ ἀνθρώπου.

Ο῎τι ὁ Θεὸς ἀϊδίῳ θεωρίᾳ ἐποπτεύει τὰ ἔργα καὶ τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ο῎τι ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν δύναται καθ' ἑαυτὸν ἄνευ τῆς θείας χάριτος.

Περὶ τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν ὁμολογία.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ.

Περὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν διαφόρων αὐτοῦ πειρασμῶν.

Ο῎τι ὁ θεὸς φῶς ἐστι τῶν δικαίων.

Περὶ τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ. Quae num omnia ad S. Auguſtioum pertineant, ignoramus. In fine ſcriptor haec adiecit: Δέσποτά μου ἅγιε καὶ πνευματικὲ πάτερ, ὁπόταν τὰς εὐχὰς ταύτας ἀναγινώσκεις, σύγγνωθί μοι, καὶ συγχώρει μοι τῷ ἁμαρτωλῷ τῷ παντὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοτέρῳ. *Domine mi ſancte, ac ſpiritualis pater, quum preces haſce perlegeris, parce mihi, & ignoſce peccatori omnium maximo.* Deiode videtur adſcriptum amanuenſis ipſius nomen, ſed litteris ita implicitis, ut nihil aliud extricare licuerit, niſi primam vocem, ὁ ἁμαρτωλός.

XXXI. pag. 293. Tractatus, ſive Epiſtola ita inſcripta: Μάξιμος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῖς ὑφ' ἡμᾶς ἅπασιν εὐσεβέσι χριστιανοῖς. *Maximus Dei miſericordia Patriarcha Chriſtianorum, qui ubique ſunt, orthodoxorum, piis Chriſtianis, qui ſub nobis ſunt univerſi.* Inc. Εἰ ὁ λαός μου, φησὶν ὁ κύριος, ἤκουσε τῆς φωνῆς μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη, κ. λ. Deſ. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδ. ι'. *Menſe Auguſto, indict. X.*

XXXII. pag. 301. *Sanctiſſimi, & ſapientiſſimi, & oecumenici Patriarchae D. Marci preces aliquot ad Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & ad Deiparam Virginem.*

XXXIII. pag. 307. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ ψυχῆς. *S. Maximi de Anima*, Excerptum. Inc. Τὸ μὲν τῆς οὐσίας ὄνομα σημαντικὸν τυγχάνει, κ. λ. Agitur heic de animae potentiis, facultatibus, ac virtutibus, ac ſingularum rerum breves definitiones adſeruntur; tum de humano corpore, ac praecipue de corde; tandem de hominis generatione, & quid ſit tertia, nona, & quadrageſima dies, quae tum in humani corporis formatione, tum in eiuſdem poſt mortem diſſolutiooe obſervatur.

XXXIV. pag. 311. Poſt enumerationem decem plagarum, quae in Aegyptios immiſſae fueruot, quatuor virtutum Cardinalium, & ſeptem vitiorum Capitalium, ſequitur Λόγος περιέχων τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν πᾶσαν, καὶ λεπτομερῆ ἀφήγησιν πάντων τῶν ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ τελουμένων. *Sermo, ſeu Tractatus continens Eccleſiaſticam hiſtoriam univerſam, & minutam deſcriptionem omnium, quae in divina liturgia perficiuntur.* Inc. Ο῾ Σίμων ὁ τοῦ διαβόλου πρῶτος ἔξαρχος λαβὼν χρήματα οὐκ ὀλίγα, ἐπορεύθη πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Verſatur potiſſimum circa ſignificationem ſacrarum caeremoniarum, & inſtrumentorum Eccleſiaſticae Liturgiae Graecae, iuxra Baſilii Magni, & Io. Chryſoſtomi doctrinam. Mutilus tamen in fine Tractatus.

XXXV. pag. 332. Μὴν Μάϊος κα'. Βίος καὶ πολιτεία τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ φιλευσεβῶν μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· καὶ φανέρωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλόγησον πάτερ. *Menſis Maius, dies XXI. Vita & converſatio ſanctorum & glorioſorum & pietatis amantium magnorum Imperatorum Conſtantini, & Helenae: & manifeſtatio venerabilis & vivificae crucis D. N. I. C. Benedic Pater.* Inc. Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου, καὶ πρώτου, κ. λ. Deſ. ἀναπέμπει ἐν τῇ σῇ δόξῃ τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, κ. λ. Noo adſertur hoc initium inter Elogia, & Vitas SS. a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 68.

XXXVI. pag. 373. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ συστησαμένου τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κοσηνίτζης. Εὐλόγησον πάτερ. *Vita & converſatio S. P. N. Germani, Fundatoris venerabilis monaſterii Coſenitzae. Benedic Pater.* Inc. Μέγιστον εἰς ἀρετῆς παράκλησιν βίος ὁσίων, κ. λ. Deſ. πρὸς ταῖς ἐσχάταις ἀναπνοαῖς ὢν καὶ τῷ πλείστῳ μέρει . . . . Imperfecta eſt, mutilato in fine Codice. Graece ex hoc Ms. in Actis SS. ad XII. Maii ad calcem Tom. III. pag. 770. & Latine ex verſione Dan. Cardoni S. I. ibid. pag. 162. (1)

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. partim XV. partim XVI. diverſis enim manibus eſt exaratus, & fortaſſe ex pluribus olim Codicibus unus deinde conflatus. In prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononienſis, Archiepiſcopus Raguſinus, & Praepoſitus Pratenſis, Mediceae Bibliothecae dicavit M. D. LXIX.* Conſtat foliis ſcriptis 388.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΓΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

VARIA OPERA DIVERSORVM.

Scilicet

Gregorii Thaumaturgi, Stephani philoſophi, Galeni, Hippocratis, Philareti, & Ioannis cuiuſdam Medici.

I. pag. 1. OCcurrit primo loco *Tractatus Medicus*, qui propter Codicis mutilationem ἀδέσποτος eſt, & ἀκέφαλος. Prima verba, unde incipit etiam Codex, ſunt.... ἠλλοιωμένος ἦ, ταῦτα πάντα κακὰ νομίζει, κ. λ. Primi Capitis integri titulus eſt Περὶ κατακλίσεως. *De decubitu*. Inc. Κεκλιμένον δὲ χρὴ καταλαμβάνεσθαι τὸν νοσοῦντα. Vltimum Caput in- COD. XIV.

(1) Male adſeritur in cit. Actis SS. deſcriptam fuiſſe hanc Vitam ex Plut. LIX. Codice XIX. pag. 414.

inſcribitur: Περὶ φθορᾶς νοσήματος, καὶ περὶ σημείων καθολικῶν. *De interitu morbi, & de ſignis univerſalibus*, ac deſ. γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις.

II. pag. 11. Θεολογία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ. *Theologia ſancti patris noſtri Gregorii Thaumaturgi*. Inc. Εἷς Θεὸς πατὴρ λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφεστώσης καὶ δυνάμεως, κ. λ. Deſ. ἡ αὐτὴ Τριὰς ἀεί. Integram inſeruit cum verſione Latina Rufini, Fabric. Bibl. Graec. Vol. V. pag. 249. In Codice vero ſequitur quaedam veluti ipſius explanatio, quae inc. Εἷς Θεὸς, ὅτι μία θεότης, μονὰς ἄναρχος, κ. λ. Deſ. τοῦ ἑτέρου χωρὶς, ἢ νοούμενον. Vide plura de hac Theologia, quae *Fidei Expoſitio* dicitur, apud eumdem Fabr. loc. cit.

III. pag. 12. Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου. *Scholia in Hippocratis Praenotiones excepta ab ore Stephani Philoſophi*, in tres libros, ſeu τμήματα, ut appellantur in Codice, diſtributa. Primus Liber inc. Τὰ εἰωθότα ἐπὶ ἑκάστου συγγράμματος προλέγεσθαι η' κεφάλαια, κ. λ. Deſ. ἐπεὶ οὖν ταῦτα εἴρηται, ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ τὸ πρῶτον τμῆμα πληροῦται. Secundus pag. 46. inc. Ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου τμήματος Ἱπποκράτης, τὴν τῶν ὑδέρων μεταχειρίζεται διδασκαλίαν, ἵνα συνάψας χαρίσηται τὰ μέλλοντα πρὸς τὰ φθάσαντα. Deſ. ἀλλ' οὐδὲ μέγισται ὀδύναι γίνονται ἐπ' αὐτῶν, καὶ τηνικαῦτα περισώζονται. Tertius pag. 76. poſt Hippocratis Textum, Αἱ δὲ ξὺν πυρετῷ, κ. λ. inc. Ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ τρίτου τμήματος ὁ Ἱπποκράτης, καὶ φησὶν, ὁκόσοισιν αἱ ὀδύναι, κ. λ. Deſ. τῶν δὲ πραγμάτων, καὶ αὐτῶν τῶν σημείων φροντίδα καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο, ἐν οἷς σὺν θεῷ ἥτε παροῦσα πραγματεία πληροῦται, καὶ τὰ σχόλια τοῦ προγνωστικοῦ. δόξα τῷ θεῷ, ἀμήν. Hic Commentarius Stephani philoſophi fuit etiam Graece manu exaratus in Bibliotheca Renati Moreau, teſte Fabr. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 694. Fuit autem Stephanus iſte Athenienſis, diſcipulus Theophili Medici, ac Protoſpatharii, vixitque circa tempora Heraclii Imperatoris: dictus etiam Alexandrinus, quod Alexandriae Medicam artem docuerit, atque exercuerit.

IV. pag. 97. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galeni de typis, ſive formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὴ πλατύτερον. Deſ. καὶ ἑξῆς κύκλος ὅμοιος. Exſtat in Galeni Operum edit. Pariſ. Gr. Lat. curante Renato Charterio A. MDCLXXIX. fol. Tom. VII. pag. 152.

V. pag. 100. *b*. Ἀφορισμοὶ Ἱπποκράτους. *Aphoriſmi Hippocratis*, ſeu potius *Aphoriſmorum fragmentum*. Inc. Τί ἐστιν ἀφορισμός; Ἀφορισμός ἐστι λόγος σύντομος, κ. λ. Deſ. καὶ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν ἀπὸ . . . . . . Reliqua deſiderantur ob immanem Codicis mutilationem.

VI. pag. 101. Γαληνοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ φύσεως ἀνθρώπου βιβλίον Ἱπποκράτους. *Galeni in Hippocratis Librum de natura hominis Commentarius*, in duos Libros diviſus. Liber primus inc. Περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην. Deſ. περὶ φύσεως ἀνθρώπου. In cit. Operum edit. Tom. III. pag. 91. Secundus pag. 131. *b*. inc. Αὐτὸ μέν. Deſ. σύγγραμμα. Ibid. pag. 128.

VII. p. 151. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ διαίτης ὑγιεινῆς Ἱπποκράτους. *Eiuſdem in Hippocratis Librum de ſalubri victus ratione* Commentarius. Inc. Ἐν τοῦτ' ἐστὶ βιβλίον. Deſinit imperfecte in verbis, τοῦ δὲ θέρους ἔμπαλιν. . . . quae in cit. edit. incidunt in Tom. VI. pag. 233. prope finem.

VIII. p. 162. Τοῦ Φιλαρέτου περὶ πραγματείας σφυγμῶν. *Philareti de pulſuum ſcientia*. Inc. Τριχῇ τῶν σφυγμῶν. Deſ. τὰ πρὸς τὰ ἑσόμενα. Graece nondum lucem vidit iſte Tractatus; Latine vero, Albano Torino Vitodurenſi interprete, exſtat inter Medicae Artis Principes Henrici Stephani A. MDLXVII. fol. pag. 834. Hunc autem Philaretum a Philotheo, ſeu Theophilo iatroſophiſta, ac deinde protoſpatario, de quo ſupra §. III. mentionem fecimus, minime diverſum eſſe opinatur Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 647. §. IX.

IX. pag. 178. Γαληνοῦ σύνοψις περὶ σφυγμῶν ἰδίας πραγματείας. *Galeni Synopſis proprii Tractatus de pulſibus*. Inc. Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Deſ. κατὰ λόγον ὁ σφυγμὸς φαίνεται. In cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 309. Latine tantum, ubi tamen finis non concordat.

X. pag. 213. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως. *Eiuſdem de fetuum formatione* (1). Inc. Ἐπεχείρησαν μὲν ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι γράψαι περὶ τῆς τῶν κυουμένων διαπλάσεως, κ. λ. Deſ. πραγματείᾳ διῆλθον. Ibid. T. V. pag. 285.

XI. pag. 227. *b*. Σχόλια Ἱπποκράτους εἰς τὸ περὶ παιδίου φύσεως ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου. *Scholia in Hippocratis Librum de natura pueri, excepta ab ore Ioannis*. Poſt Hippocratis textum, Ἢν ἡ γονὴ μείνῃ ἐπ' ἀμφοῖν ἐν τῇ μήτρᾳ, κ. λ. Scholia inc. Σκοπός ἐστι τῷ Ἱπποκράτει διαλαβεῖν ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ. Deſinunt imperfecte in verbis: δύο τινὲς δόξαι γεγόνασι περὶ τοῦ . . . . . . in quibus abſolvitur etiam Codex. Quum plurimi ſint inter Medicos veteres, nomine Ioannes, ad quem ex ipſis referendi ſint iſti in Hippocratem Commentarii, nondum comperimus. Inter ceteros Ioannes quidam Damaſcenus Medicus, quem a presbytero, ſcriptore Graeco Eccleſiaſtico, celebri Ioanne Damaſceno Manſur diſtinguendum eſſe notat Fabr. B. G. Vol. VIII. pag. 772. plurima ſcripſit Medica, & ex Galeno magnam partem expreſſa, ut Librum Aphoriſmorum CLX. Librum de febrium curatione, & alios de medendis variis corporis humani paſſionibus &c. Forte huiuſmodi etiam ſcholiorum auctor erit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius quaedam paginae circa medium valde detritae, foliis vacuis ſunt reſtauratae, Conſtat fol. ſcriptis 244.

(1) Montfauconius vertit: *De uterorum diaplaſi*.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

DIONYSIVS HALICARNASSEVS DE COMPOSITIONE NOMINVM.

Ac praeterea

De Oratoribus Atticis; tum Philoſtrati, Calliſtrati, & Ariſtidis Opera quaedam,

COD. XV. I. pag. 1. *Dionyſii Halicarnaſſei de compoſitione Nominum*, ſive *de apta verborum collocatione* Liber. Inc. Δῶρόν τοι ἐγὼ, τέκνον φίλε, κ. λ. Deeſt finis, ob Codicem inter pag. 40. & 41. miſere mutilatum. Deſinit igitur in verbis, πειρατέον δὴ καὶ περὶ τούτων λέγειν ἃ φρονῶ . . . . , quae in edit. Lipſienſ. MDCXCI. fol. (quam citavimus ſupra Cod. XI. huius Plutei §. I.) incidunt in T. II. pag. 28. lin, 27.

II. pag. 41. *Eiuſdem de Oratoribus Atticis ad Ammaeum Commentarii*; ſed hi quoque ob praedictum Codicis defectum initio mutili. Incipiunt autem a verbis . . . . . τὴν δὲ χαριεςάτας ἐξ αὐτῶν προχειρισάμενος, κ. λ. quae ſunt fere ſub finem praefationis Commentariis praemiſſae, & incidunt in cit. T. pag. 81. lin. 44. Commentarii vero ſunt *de Lyſia* pag. cit. *de Iſocrate* pag. 60. *de Iſaeo* pag. 78. ac *de Dinarcho* pag. 92. *b.* quorum ſingulorum initium & finem adferre ſuperſedimus, quum ab editis loc. cit. a pag. 82. ad pag. 119. minime recedant, etiam quoad *Dinarchi* finem in editione etiam mutilum. Hos Commentarios tranſcripſit Petrus Victorius, miſitque ad Petrum Antonium Iacominum. Vide Epp. Lib. IX. pag. 210. & ad Baccium Valorium Ep. in Proſis Florent. litt. C. num. 27.

III. pag. 105. *b*, Φλαβίου Φιλοςράτου βίοι Σοφιςῶν. *Flavii Philoſtrati Vitae Sophiſtarum*. Libris II. Praecedit Index Sophiſtarum primi, & ſecundi Libri; tum Praefatio, cui titulus, Τῷ λαμπροτάτῳ ὑπάτῳ Α'ντωνίῳ Γορδιανῷ Φλαύϊος Φιλόςρατος. *Ad Illuſtriſſimum Conſulem Antonium Gordianum Flavius Philoſtratus*. Concordant omnia cum edit. Pariſienſi alias citata. Liber tamen ſecundus non eſt integer; deſinit enim in verbis, δηλῶσαι ἀνάγκη. ἀρχαῖοι Μακεδόνες. . . . quae occurrunt paullo poſt initium Vitae *Philiſci* cit. edit. pag. 617. lin. 11.

IV. pag. 184. Καλλιςράτου ἐκφράσεις. *Calliſtrati Deſcriptiones Statuarum V.* nimirum *Satyri, Bacchae, Indi, Cupidinis, & Narciſſi* (1), quales ſunt in dicta Philoſtrati editione a p. 864. ad pag. 871.

V. pag. 188. *Ariſtidis Orationes V.* & quidem hoc ordine:

I. *in Regem M. Antoninum*, ut in edit. Oxonienſi Graec. Lat. e Theatro Sheldoniano MDCCXXII. 4. Tom. I. pag. 56.

II. pag. 195. *in Aeſculapium*. Ibid. pag. 36.

III. pag. 198. *in Iovem*. Ibid. pag. 1.

IV. pag. 203. *in Aegaeum mare*. Ibid. pag. 247.

V. pag. 205. *in Serapim*. Ibid. pag. 47. Haec tamen poſtrema Oratio imperfecta ob Codicem in fine mutilatum, deſinit in verbis, καὶ αὐτὸν τούτοις χρώμενον διαμαρτεῖν ἀπειρίᾳ . . . . quae incidunt in pag. 50. lin. 10.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XII. in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 207.

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ.

CYRILLI DICTIONARIVM.

I. pag. 1. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Α'λεξανδρείας λεξικὸν κατὰ ςοιχεῖον. *S. P. N. Cyrilli Archiep. Alexandrini Lexicum iuxta ordinem litterarum*. Incipit ab A. COD. XVI.

Α"αττος, ἀβλαβὴς, ἔνιοι ἀπλήρωτον, οἱ δὲ μέλανα λέγουσιν.

Α'ασάμην, ἐβλάβην.

Deſinit in Ω.

Ω"ρινε, διήγειρεν, ἐτάραξεν.

Ω"ρια, ἀντὶ τοῦ κατὰ καιρὸν καὶ καθ' ὥραν.

II. pag. 159. Aliud Anonymi Lexicum, cui titulus: Α'ρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κατὰ ςοιχεῖον λέξεων τοῦ ἀντιςοίχου, *Initium cum Deo dictionum antiſtoechi iuxta ordinem litterarum*. Incipit item ab A.

Α'αίκηλος, κύριον.

Α"αττος, ὁ ἀπροσπέλαςος.

Α'άρων, κύριον.

Α'βακησμὸς, ἡ ἄνοια.

Deſinit in Ω, in verbis:

Ω"ψ, ὁ ὀφθαλμὸς.

Ω"ψ δὲ θηλυκὸν, ἡ φωνή. καὶ Ο"μηρος, ἀμειβόμενα ὀπὶ καλῇ.

Ω'ψωνηκότες, ὀψωνήσαντες.

In fine verſiculus legitur:

Η' δέλτος ὧδε τῶν μακρῶν λήγει πόνων.

Heic deſinit liber diuturni laboris.

III. pag. 235. Tractatus varii Grammaticales, I. *de Adverbiis*, II. pag. 236. *de Propoſitionibus*, III. pag. 239. *b. de Verborum conſtructionibus* ordine alphabetico.

IV. pag. 251. Index alphabeticus nominum Canonis Tyrophagi; nomina Ventorum; nomina menſium apud Graecos, Aegyptios, Athenienſes, & Hebraeos; epitheta Iovis, Apollinis, Neptuni, Martis, Bacchi, Vulcani, Minervae, Veneris, Cereris, ac Dianae, alphabetice ſingula diſpoſita.

V. pag. 252. *b.* Catalogus nominum femininorum in εια, vel ια deſinentium, ſecundum alphabetum.

VI. pag. 258. *b.* Catalogus nominum, quae contrahunt, vel ſervant ν, quod habebant in recto, etiam in obliquis.

VII. pag. 262. Catalogus nominum poſſeſſivorum in ειος, ac nominum deſinentium in ςερος.

VIII. pag. 265. *b.* Catalogus verborum in

(1) Male Montfaucon. in ſuo Catalogo, quatuor tantum enumerat.

Digitized by Google

in ῶ circumflexum, & in ἴζω deſinentium.

IX. p. 271. Catalogus nominum in ιων, & in αιων deſinentium.

X. pag. 272. Nomina Hebraica, quomodo Graece ſcribantur.

XI. pag. ead. *b*. Regulae de poſſeſſivis in ειος & ριων deſinentibus.

XII. pag. 275. Tandem nomina pelagorum, & alia pauca grammaticalia.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. optime ſervatus, ac diligenter conſcriptus. Conſtat foliis 275.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XVII.

I. pag. 1. PRimus Pſalterii Davidici Pſalmus ab Apollinario verſibus heroicis translatus (1), cum gloſſis interlinearibus. Inc.

Ο῎λβιος ἀνὴρ ὃς τις (ſic) ἀγορῆνδ' ὁ νίσσετ' ἀλιτρῶν.

Deſ.

Τοὔνεκα δυσμενέων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

II. pag. ead. *b*. Alii verſus XVII. hexametri ex perſona, ut videntur, Davidis Regis, qui ſuam e paſcendo grege ad regendum Iſraël exaltationem decantat. Inc.

Α῎μφι κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην.

Deſ.

Λύθην δ' ἐξελάσσα περίφρονος Ἰσραήλου.

III. pag. 2. Πλάτωνος νόμοι. *Platonis Leges* verſibus iambicis XX. *de iis, quae ſunt timenda;* hanc enim habent epigraphen: Ο῎σα δεῖ δεδοικέναι ἐπεδείξω σοι φίλος. Inc.

Φοβῶ ἄνδρας ἐν σφίσει τοὺς ξιφηφόρους.

Deſ.

Φοβοῦ ὑποσκάπτων ἃ μαντικὰς ἐπαοιδάς.

IV. pag. ead. Sequuntur deinde alii verſus iambici XXX. anepigraphi, ſed ſunt *paraenetici ad animam, ut Dei providentiam in omnibus adoret, ac veneretur*. Horum initium eſt:

Ψυχὴ, περιττὰ μὴ σοφίζεσθαι θέλε.

Deſ.

Ε῎πεὶ τὸ μικρόλυπόν ἐστι νηπίων.

V. pag. ead. Alii verſus iambici XXXIV. *de Medico*, VIII. *ad Medicum* (2), XXVII. *de Muliere loquace, & taciturna*, IV. *ad Iudicem*.

VI. pag. 3. Ε᾽κ τῶν τοῦ Α᾽λεξανδρέως Η῞ρωνος πνευματικῶν πρῶτα. *Ex primo Libro Spiritalium Heronis Alexandrini* Excerptum valde longum. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδῆς ἠξιωμένης. Deſ. ὅπερ ἄτοπον ἠρεμήσει ἄρα. Heronis Spiritalia cum Friderici Commandini verſione & notis prodierunt Vrbini MDLXXV, 4. & Amſtelod. MDCLXXX. 4. figuris in aes inciſis. Exhibentur etiam Graece & Latine inter Mechanicos Pariſiis excuſos a p. 145. ad pag. 235. additis Io. Baptiſtae Aleotti quatuor theorematibus ſpiritalibus ex Italico Latine converſis. Fuit autem Hero Alexandrinus, Cteſibii Aſcreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, diſcipulus, & mechanicus inſignis, & in philoſophia, Epicuri utplurimum placita ſequutus.

VII. pag. 7. Α᾽πὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. *Ex Theophraſti Libro de Igne*. Inc. Γεννᾷ καὶ φθείρει ἑαυτὸ τὸ πῦρ. Deſ. φύσει μᾶλλον ὁ ἀήρ. Eſt particula quaedam ex duobus Theophraſti Libris de Igne a Laërtio memoratis V. 45. ex quibus unus modo ſupereſt, Graece primum editus Venetiis MCCCCXCVII. (3) fol. ad calcem Ariſtotelis, & cum Latina Adriani Turnebi verſione Pariſ. MDLVI. & MDLXVII. in 4. & alibi deinceps. Fuit Theophraſtus ex Leſbo inſula Ereſius, philoſophus, & Ariſtotelis in ſchola Athenienſi ſucceſſor Olympiadis CXIV. anno tertio, ante Chriſtum CCCXXIV. ab eoque propter eloquentiam dictus Euphraſtus, ac deinde Theophraſtus. Scripſit autem praeceptoris ſui exemplo prope infinita, ex quibus ea quae ſuperſunt, vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 235. ſeqq. Bis millenos prope habuit diſcipulos, & quum diutiſſime vixiſſet, necdum ſatis vixiſſe ſibi viſus eſt.

VIII. pag. ead. *b*. Περὶ ἐνυπνίων ὡραῖον. *De Inſomniis aureum* Excerptum. Inc. Ο῎ταν ὁ ἥλιος πάσχει νεφῶν ἐπιπροσθούντος. Deſ. τὸ δὲ πονηρὸν ἐκφυγεῖν ἴσως, εἴπερ δυνήσηται. Auctor Anonymus.

IX. pag. 8. Ε᾽κ τῆς χρονογραφίας τοῦ Α᾽γαθίου περὶ τῆς εἰς Μασσαλίαν ἀποικίας τῶν Φωκαίων, καὶ περὶ τῶν Φράγκων. *Ex Chronographia Agathiae de Phocenſium in Maſſaliam tranſmigratione. & de Francis* Excerptum. Inc. Πρόσοικοί τε γάρ εἰσι τῇ Ἰταλίᾳ, κ. λ. Deſ. καὶ τὰ ἄλλα ὅμοιοι. Haec quoque breviſſima particula eſt eius Hiſtoriae, quam de Iuſtiniani Auguſti Imperio, ſive de rebus ipſo imperitante geſtis, Libris V. digeſtam, compoſuit, & poſt annum DXCIII. edidit, Procopium Caeſareenſem continuans. Fuit autem Agathias e Myrina Aeolidis civitate, quae aliquibus dicta Smyrna, Memnonii Rhetoris, & Pericleae filius, profeſſione Scholaſticus, religione Chriſtianus, Divinae Providentiae omnia moderantis, iuſtique & aequi adſertor adſiduus.

X. pag. ead. *b*. Στίχοι ἀνακρεόντιοι ἐν σχήματι ἐξομολογήσεως τοῦ θειοτάτου καὶ σοφωτάτου Ι᾽ωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Σωζοπολίτου. *Verſus anacreontici in forma confeſſionis diviniſſimi & ſapientiſſimi Ioannis Comneni Sozopolitae* (4). Inc.

Εἰ πλεισάκις ἁμαρτήσας,
Τοσαυτάκις ὑπεσχέθην.

Deſ.

Τῇ μοναδικῇ τριάδι
Τῇ δημιουργῷ τῶν ὅλων.

In

(1) De Apollinarii metaphraſi pſalmorum metrica vide quae diximus Plut. V. Cod. XXXVII. Catalogi noſtri pag. 63. ſeqq.
(2) In margine e regione huius octaſtichi legitur τοῦ φιλ. ut dubitari poſſit, auctorem eſſe Manuelem Philem.
(3) Non MCCCCLXXIX. ut legitur apud Fabric. B. G. V. II. p. 238.

(4) Memoratur a Fabricio B. G Vol. XIII p 818. cuiuſdam Ioannis Comneni Medici deſcriptio S. Montis Atho, & eius XXII. Monaſteriorum Graeco vulgari: neſcio an idem ſit cum noſtro.

Digitized by Google

In Bibliotheca Regis Galliae Cod. MMMXXV. leguntur Ioannis Comneni verſus anacreontici, quibus peccata deflet. Iidem videntur, ac noſtri.

XI. pag. 9. Χρήσεις διάφοροι γραφικαὶ συλλεγεῖσαι εἰς ἀπόδειξιν τοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. *Sententiae diverſae ex Scriptura collectae ad demonſtrandum Spiritum Sanctum etiam ex Filio procedere*. Inc. Ὁ Νύσσης Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τὸ πάτερ ἡμῶν ὁμιλίᾳ αὐτοῦ, κ. λ. Def. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐδέποτε κατέλιπε τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἐκ τῆς θεότητος ἐκπορεύεται. Nomina Patrum, quorum adferuntur teſtimonia, ſunt haec: Anaſtaſius, Athanaſius, Auguſtinus, Baſilius Magnus, Cyrillus Alexandrinus, Epiphanius, Gregorius Dialogus, Gregorius Nyſſenus, Gregorius Thaumaturgus, Hieronymus, Hilarius, Io. Chryſoſtomus, Leo papa, Metaphraſtes in Martyrio S. Dionyſii Areopag. & Theodorus presbyter Rhaithunus. Ex Conciliis referuntur I. Nicaenum, & V. Oecumenicum.

XII. pag. 14. Τόμος ἐκτεθεὶς παρὰ τῆς θείας ϗ ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης κατὰ τῶν φρονούντων τὰ Βαρλαὰμ τε ϗ Ἀκινδύνου ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβῶν ϗ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν Καντακουζηνοῦ ϗ Παλαιολόγου. *Tomus expoſitus a divina & ſacra Synodo congregata contra ſentientes cum Barlaam & Acindyno ſub imperio religioſorum & orthodoxorum Imperatorum noſtrorum Cantacuzeni, & Palaeologi*. Inc. Οὔτε τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ κοινοῦ πολεμίου μανίαν ἀγνοεῖν οὐδένα νομίζομεν. Def. ὑπὲρ ἧς. ϗ δι' ἧς ὁ παρὼν ἡμῖν ἀγὼν ἤνυσται. Deinde ſequuntur ſubſcriptiones, primum utriuſque Imperatoris, Ioannis ſcilicet Cantacuzeni, & Ioannis Palaeologi. deinde Patriarchae Conſtantinopolitani Calliſti, tum Metropolitarum Heracleae, Theſſalonicae &c. tandem ſingularum Eccleſiae Conſtantinopolitanae Dignitatum. Quaeſtiones, quae in hoc Tomo diſputantur, hae ſunt:

α'. Εἰ ἔστιν ἐπὶ Θεοῦ θεοπρεπὴς διάκρισις οὐσίας ϗ ἐνεργείας.

β'. Διακρίσεως ἀναφανείσης, πότερον ἡ ἐνέργεια αὕτη κτιστή ἐστιν, ἢ ἄκτιστος.

γ'. Εἴγε ἄκτιστος ἀποδειχθείη ἡ θεοπρεπὴς αὕτη ἐνέργεια, πῶς ἄν τις ἐκφύγοι τὸ μὴ παρὰ τοῦτο σύνθετον τοῦ Θεοῦ εἶναι νομίζειν· ὅπερ οἱ ἑτεροδοξοῦντες προφέρειν τολμῶσι τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.

δ'. Εἴγε ἡ φωνὴ τῆς θεότητος οὐκ ἐπὶ τῆς οὐσίας μόνον, ἀλλὰ ϗ τῆς θείας ἐνεργείας παρὰ τῶν θεολόγων ὕμνηται· ϗ ἐκ τούτου γὰρ τὴν τῆς θεότητος ἀμορφίαν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταχέουσιν οἱ ταύτης πολέμιοι.

ε'. Εἴπερ οἱ θεολόγοι κατά τι τὴν οὐσίαν τῆς ἐνεργείας ὑπερκεῖσθαι φασιν· ἐπεὶ ϗ τοῦτο τοῖς ἐναντιουμένοις ὑπόμεμψιν ποιεῖ.

ϛ'. Ἔτι θεοῦ μετεχομένου, πότερον κατὰ τὴν οὐσίαν ἡ μετοχή. ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν.

Patres vero, quorum adferuntur teſtimonia, ſunt, Ambroſius, Amphilochius, Anaſtaſius, Athanaſius, Baſilius, Cyrillus Alexandrinus, Dionyſius, Gregorius Nyſſenus, Gregorius Theologus, Io. Chryſoſtomus, Io. Damaſcenus, Iuſtinus, Leo, Maximus.

XIII. pag. 32. *b*. Ὁμολογία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. *Confeſſio orthodoxae Fidei expoſita a ſacratiſſimo Metropolita Theſſalonicenſi Domino Gregorio Palama*. Inc. Εἷς Θεὸς πρὸ πάντων ϗ ἐπὶ πάντων, ϗ ἐν πᾶσι, κ. λ. Def. ϗ ζωὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον αἰῶνος, ἀμήν. Haec orthodoxae Fidei expoſitio exſtat Ms. etiam in Biblioth. Auguſtana, nec diverſa eſt ab ea, quae refertur in Tomo Palamitarum Synodico a Combefiſio edito pag. 172.

XIV. pag. 34. *b*. Νομικαὶ σχολαὶ ϗ ἀποσημειώσεις. *Legales exercitationes, & adnotationes*; nimirum Capita quaedam Legalia, cum ſua interpretatione. Primum Caput eſt: Περὶ δανείων ϗ δανειστῶν. Vltimum: Ὅτι ἡ γυνὴ ἐπὶ παραγραφῇ δανειστῶν ἀποχὴν ποιήσασα προικὸς τῷ ἀνδρί, εἰ μετὰ ταῦτα ἄλλό τι λέγῃ, οὐκ εἰσακούεται.

XV. pag. 38. Τοῦ Κυδώνη λόγος ὑπὲρ Λατίνων, λύων τὰς ἐνστάσεις, ἃς ἐπιφέρει κατὰ τῶν συλλογισμῶν τοῦ Θωμᾶ τῶν Γραικῶν ὁ Καβάσιλας ἐν τῷ κατὰ Λατίνων αὐτοῦ βιβλίῳ. *Cydonis* (Demetrii) *Oratio pro Latinis, ſolvens Graecorum objectiones, quas profert contra ſyllogiſmos Thomae Cabaſilae* (Nicolaus) *in ſuo libello adverſus Latinos*. Inc. Ἡ μὲν κατὰ Λατίνων προθυμία τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Def. τοῦτο δὲ πάλιν ὑποδιελὼν, τὸ μὲν προσεχῶς φησιν . . . Cetera deſiderantur, mutilato Codice. Habetur Ms. etiam in Barocciano Cod. XC. & in Biblioth. Caeſar. una cum ipſius Demetrii Epiſtula ad amicum, ut communicaret ſibi illud opuſculum, petentem, quae inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βούλει μαθεῖν. Meminit etiam Allatius de Conſenſu Lib. II. Cap. XVIII. §. V.

XVI. pag. 54. *Lexicon Synonymorum* initio, & fine mutilum. Incipit a Littera K. nimirum Κλῶ, αἴνυμι, συντρίβω, ἄγω, θραύω, συνθλάττω. Def. in X, in verbis, Χρόνος, ἔτος, ἐνιαυτὸς, λυκάβας, ὥρα, ἥλιος, πλείων, αἰὼν . . . . Collector Anonymus.

XVII. pag. 64. Sequuntur Grammaticalia quaedam *de recta ſcribendi ratione*, item initio mutila, ac propterea incerti auctoris. Inc. . . . . ϗ ἕτερα πλὴν τοῦ πρωΐ. Τὰ εἰς ζῇ, διὰ τοῦ ῆ, οἷον πεζῇ, κ. λ.

XVIII. pag. ead. *b*. Κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Domini Maximi Planudis* Excerptum item grammaticale. Inc. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδικῶς, ἰδίᾳ λέγουσι, κ. λ.

XIX. pag. 65. Κονκοδρίου περὶ τρόπων. *Concodrii de figuris*. Inc. Τρόπος ἐστὶ φράσις ἐκβεβηκυῖα τὴν κοινὴν ϗ πρωτότυπον τοῦ λόγου χρῆσιν, κ. λ. Def. ἀμφίβολον ἐστὶ, πότερον βοῶν, ἢ τῶν βοῶν. Repetitur in fine titulus hoc pacto: Τέλος τῶν Κονκοδρίου τρόπων. Concodrii, ſive Cocondrii de tropis Ms. memoratur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 106. Exſtat & in Biblioth. Regis Galliae Codicib. MCCLXX. & MMDCXLIX.

XX.

XX. pag. 68. Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ κυρίυ Μανυὴλ τοῦ Μοσχοπύλυ περὶ τῶν παθημάτων τῶν λέξεων. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Manuelis Muſchopuli de adfectionibus dictionum*. Incipit ab *Additione* hoc pacto: Ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων, πρόσθεσις ἰδίως λέγεται, κ. λ. Deſinit in *Apocope* in hiſce verbis: ποιητικὴ δὲ ἐν τοῖς λοιποῖς κατὰ τὸν εἰρημένον ἔπιᾶθεν λόγον. Exſtat in quatuor Codicibus Bibl. Regiae Pariſienſis, ut ex Catalogo eruitur.

XXI. pag. 70. Λεσβώνακτος περὶ σχημάτων. *Lesbonactis de figuris*. Inc. Σχῆμά ἐςι λόγου πλοκὴ τῶν τοῦ λόγυ μερῶν κατά τινα διάλεκτον. Deſ. ἀςράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀςράπτοντα. Occurrit una cum inſequenti opuſculo in laudata Bibl. in tribus Codicibus Vid. Catalog.

XXII. pag. 72. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus* (f. eiuſdem). Inc. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται ἀεί. Ἀ᾽αρὼν, ἢ τὰ ὅμοια. Deſ. τὸ αὐτὴ βαρύτονος ἀπὸ τοῦ οὕτως δασύνεται. Habentur haec duo opuſcula Mss. in variis Galliae, & Italiae Bibliothecis, & una cum Tiberii, Herodiani, Apoſtolii, & aliorum monumentis ſimilis argumenti Gr. & Lat. A. MDCXLIII. vulgare voluit Leo Allatius; neque enim vulgavit, teſte Fabricio B. G. Vol. IV. p. 422. ubi Lesbonactem hunc Romanum Grammaticum, iuniorem putat alio Lesbonacte Rhetore Athenienſi, e cuius ſexdecim Orationibus Politicis Photio lectis duae tantum ſuperſunt.

XXIII. pag. 74. Περὶ διαίτης. *De victus ratione* Carmen iambicum verſibus conſtans LXXXIII. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν εἰ θέλεις, μάθε.

Deſ.

Καὶ σκεδαςάχῃ ὅμοια οἶδε πράττειν.

Primi verſus quinque & viginti huius Carminis habebantur etiam ſupra pag. 432. §. X. ſub titulo *Praeceptorum brevium ad ſanitatem tuendam*. Sub nomine Aſclepiadis & Dioſcoridis exſtant etiam in Biblioth. Caeſar. apud Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

XXIV. pag. 75. Τῷ θειοτάτῳ ἢ εὐσεβεςάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰυςινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιςος διάκονος. *Diviniſſimo & religioſiſſimo Imperatori noſtro Iuſtiniano Agapetus minimus Diaconus*. Inc. Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα, βασιλεῦ, κ. λ. Deſ. ἣν σοι παράσχοι Χριςὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγυ, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων ἢ βασιλευομένων εἰς τὺς αἰῶνας, κ. λ. Hoc Agapeti Diaconi Opuſculum, quod alias σχεδὴ βασιλικὴ, alias ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν inſcribitur, cum illo concordat, quod habebatur in Codice VII. Plut LV. ſupra p. 261. §. XX. quem vide.

XXV. pag. 81. *Marci Antonini ex XII. Libris de rebus ſuis excerpta Capita XXXIX.* de quibus vide recenſionem dicti Codicis VII. Plut. LV. ſupra pag. 257. & 258.

XXVI. pag. 86. Τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων, τῦ Ψελλῦ. *Timotheus, ſive de Daemonibus, Pſelli* (Dialogus). Inc. Χρόνιος, ὦ Θρᾷξ, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἀπαντᾷς. Deſ. ὑπὲρ τὰς Συῤῥακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα. Vide in Codice XXXII. Plut. IX. Catalogi Vol. I. pag. 444. §. XVIII. & Not. 2.

XXVII. pag. 94. Carmina quaedam ex Homeri Iliade excerpta, in quibus variae Ducum, ac Deorum, Dearumque adloquutiones continentur, ex. gr. Polydamantis ad Hectorem, Veneris ad Iunonem, Iunonis ad Somnium, Iovis ad Neptunum, Neptuni ad Iridem, Iridis ad Neptunum, Achillis ad Patroclum &c.

XXVIII. pag. 106. Τοῦ δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης κυρίυ Γεωργίυ τοῦ Φοβηνοῦ εἴς τινα τῶν ἐν τοῖς νόμοις ἀσαφῶν, ἢ διχῶς νοουμένων, ἢ ἀμφιβαλλομένως. *Dicaeophylacis Theſſalonicenſis D. Georgii Phobeni in quaedam in iure obſcura, vel duplicem ſenſum habentia, ſive ambigua*. Poſt Titulum Περὶ ὑποβόλυ, *De donatione propter nuptias*, inc. Τὸ ὑπόβολον, ὃ καὶ προγαμιαία καλεῖται δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐςίν. Deſ. ἀδεμία λοιπὸν ἰσχὺς σοὶ παριλέλειπται. Ms. in Bibliotheca Regis Galliae, & in Vaticana, teſte Leone Allatio de Georgiis apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 721.

XXIX. p. 124. Ἔκθεσις νέα, ὅπως γράφει νῦν ὁ Κωνςαντινυπόλεως πατριάρχης τῷ Πάπᾳ, ἢ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις, ἢ ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν ἢ τοῖς μητροπολίταις, καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διϊθύνουσι. *Expoſitio nova, quomodo ſcribit nunc Conſtantinopolitanus Patriarcha Papae, & reliquis Patriarchis, & Archiepiſcopis, atque etiam Metropolitanis, ac ſaeculares magiſtratus adminiſtrantibus*. Continet varias Epiſtolarum inſcriptiones, & ſubſcriptiones, pro varia tum ſcribentium, tum eorum, ad quos ſcribebantur, dignitate apud Graecos recentiores uſurpari ſolitas. In fine haec marginalis notula eſt apposita: Ὅλα ταῦτα ἄρρυθμα καὶ ἀνάρμοςα· ἐγράφησαν δὲ εἰς ἔλεγχον τῆς τῦ συντεθηκότος ἀμαθείας Λάσκαρι τοῦ Μιτυλήνης υἱοῦ. *Omnia haec parum decora, & incondita; ſcripta ſunt autem ad evincendam Laſcaris Mitylenaei filii, qui ea compoſuit, inſcitiam*.

XXX. pag. 130. Occurrunt primo Inſcriptiones quaedam Graecae, inventae in Sardibus, in Phocaea Ionica, in Inſula Chio, & Athenis; tum Oraculum Pauſaniae prohedri inventum in Trallibus; Epigrammata in Heſiodi, Lini, Orphei, Muſaei, & Oppiani ſepulcrum; tandem alia duo Ptolemaei de ſe ipſo Epigrammata; quorum primum idem cum illo eſt, quod retulimus ſupra p. 69. ſub finem §. III. alterum tetraſtichum inc.

Οἶδ᾽ ὅτι θνητὸς ἐγὼ ἢ ἐφήμερος, κ. τ. λ.

Omnia litteris capitalibus exarata.

XXXI. pag. 136. Σέξτου Ἐμπειρικοῦ πρὸς Ἀςρολόγους. *Sexti Empirici adverſus Aſtrologos* Liber. Inc. Περὶ ἀςρολογίας, ἤτοι μαθηματικῆς πρόκειται ζητῆσαι, ὅτε τῆς τελείυ ἐξ ἀριθμητικῆς ἢ γεωμετρίας κ. λ. Deſ. μεθ᾽ ἃ πάλιν ἀπ᾽ ἄλλης ἀρχῆς σύντομον οὖσαν ἢ τὴν πρὸς τὰς ἐξ αὐτῆς ἀντίῤῥησιν ἀποδώσομεν. Eſt autem ex undecim, quos adverſus Mathematicos

Digitized by Google

cos ſcripſit Libris, Liber V. ut ex ipſorum recenſione patet apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Concordat autem quoad initium & finem cum editione Gr. Lat. Lipſienſi anni MDCCXVIII. fol. cum notis Io. Alberti Fabricii a p. 337. ad pag. 355. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diverſus, acutiſſimus defenſor ſectae Scepticae, ſive Pyrrhoniae, ſub Imp. Commodo, vel paullo poſt floruit, & varia ſcripſit, quorum notitiam adfert Fabric. loc. cit.

XXXII. p. 143. Anonymi cuiuſdam Graeci adverſus Plotini dogmata *de animae praeexſiſtentia & tranſmigratione* Liber. Poſt Titulum ſatis longum, cuius initium: Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων, κ. λ. inc. Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα. Deſ. ἀσφαλῶς δοκιμάζειν. Innuimus ſupra Catalogi noſtri Tom. I. pag. 444. Habetur etiam Ms. in Biblioth. Caeſar. Vide Neſſel. Catalog. Part. IV. pag. 14. §. V.

XXXIII. pag. 153. *b.* Ἐπιστολαὶ Σιμοκάττου ἠθικαὶ, καὶ ἀγροικικαί. *Simocattae* (Theophylacti) *Epiſtolae Morales, & Ruſticae* num. IX. quae iuxta ſeriem editarum in Collect. Cuiaciana toties citata ſunt I. LXII. XXII. VII. XIII. XL. LII. LXXIII. & LXXIX. Ex hiſce quarta, quae in edit. inſcribitur Σωσίστρατος Τερπάνδρῳ, in Codice inſcr. Σωσίστρατος Τερπάνδρῳ. Septimae vero titulus pro Κλέωνι habet Κλεονίκῳ. Poſtremae duae ſunt anepigraphae.

XXXIV. pag. 157. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ περὶ τῶν πέντε φωνῶν. *Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum ſcholiis marginalibus uberrimis, & quibuſdam praeliminaribus. Haec incipiunt: Ζητεῖται, πότερον ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν, ἢ τόπος ἐπιστήμης. Introductio ipſa inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Deſ. καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν. Praeter alias editiones, praemiſſa eſt Ariſtotelis Operibus Graece & Latine impreſſis Pariſ. MDCXIX. fol. curante Guillelmo Du Val Tom. I. a pag. 1. ad p. 14. Ex ſcholiis, quae tum in hoc, tum in ſequenti Opere marginem undequaque ambiunt, nonnulla Scholarii nomen prae ſe ferunt; ex quibus tamen non pauca in nova Codicis compactione reſecata perierunt.

XXXV. pag. 165. *b. Ariſtotelis Categoriae*. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν. Deſ. οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. In cit. edit. a pag. 14. ad p. 36. His quoque praeliminaria quaedam praefixa ſunt, quorum initium: Ἡ διάκρισις τῶν κατηγοριῶν λαμβάνεται ἐκ τῆς διακρίσεως, κ. λ.

XXXVI. pag. 177. Redeunt tandem in poſtremis duabus Codicis paginis *alia Capita Legalia*, in quibus potiſſimum *de dote, curatoribus, ac procuratoribus* agitur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. diverſis manibus exaratus, charactere pluribus in locis evanido, quod in titulis praecipue cinnabari conſcriptis uſuvenit, cuius meminit in ſchedis ſuis Holſtenius. Conſtat fol. ſcriptis 178.

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ ΛΟΓΟΣ.

CHRYSOLORAE ORATIO.

I. pag. 1. CONtinet *Manuelis Chryſolorae Comparationem veteris, & novae Romae ad Imp. Ioannem Palaeologum*, cuius initium, & finis concordat cum illa, quam recenſuimus in Codice XX. Plut. VI. §. I. Catalogi Tom. I. pag. 139. col. 1. quem vide. COD. XVIII.

Cod. Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 18.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

IN prima pagina occurrit Index Orationum Demoſthenis XX. Tum Libanii argumenta in ſequentes Orationes, nimirum, Olynthiacas tres, Philippicam I., De Pace, Philippicam II., De Haloneſo, De Cherſoneſo, Philippicam III. & IV., Orationem in Philippi Epiſtolam, De ordinanda Republica, De Claſſibus, Pro Megalopolitis, Pro libertate Rhodiorum, De foedere Alexandreo, Contra Androtionem, & de Corona, cuius tamen poſtremae argumentum non eſt integrum, uno fortaſſe folio abſciſſo; deſinit enim in verbis: καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον εἶναι... quae in cit. edit. incidunt in pag. 311. lin. 36. Reliqua concordant cum editis. Succedunt Orationes ipſae N. XXIII. quarum haec ſeries eſt: COD. XIX.

I. pag. 7. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.

II. pag. 11. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *b. Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.

IV. pag. 21. *Philippica I.* Ibid. p. 15.

V. pag. 28. *De Pace*. Ibid. p. 19.

VI. pag. 31. *Philippica II.* Ibid. p. 25.

VII. p. 35. *b. De Haloneſo*. Ibid. p. 29.

VIII. pag. 40. *b. De Cherſoneſo*. Ibid. p. 35. Haec Oratio in Codice habet adſcriptum in margine aliud argumentum Anonymi, quod inc. Τινὲς ἐνόμισαν, κ. λ. ut in edit. ibid.

IX. pag. 49. *Philippica III.* Ibid. p. 44.

X. pag. 57. *b. Philippica IV.* Ibid. p. 53.

XI. pag. 68. *b. Ad Philippi Epiſtolam*. Ibid. pag. 64. cui ſubditur in Codice ipſius Philippi Epiſtola, quae in editione praecedit.

XII. pag. 74. *De Rep. ordinanda*. Ibid. pag. 67.

XIII. pag. 78. *b. De Claſſibus*. Ibid. p. 72.

XIV. pag. 83. *b. Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 81.

XV. pag. 87. *b. Pro libertate Rhodiorum*. Ibid. pag. 78.

XVI. pag. 92. *De foedere Alexandreo*. Ib. pag. 86.

XVII. pag. 96. *Contra Androtionem*. Ibid. pag. 418.

XVIII. pag. 106. *b. De Corona*. Ibid. pag. 313.

Digitized by Google

XIX. pag. 154. *b. De falſa legatione.* Ibid. pag. 200.

XX. pag. 201. *Adverſus Leptinem de Immunitate*, cum Libanii argumento. Ibid. pag. 362. Hanc orationem cum reliquis deinceps nova in Codice manus exſcripſit: mutila tamen eſt in fine; definit enim in verbis, φρονοῦντας ὑμῶν αὐτῶν ... quae in edit. incidunt in pag. 381. lin. 57. Sequitur pag. 225. fragmentum Enarrationis cuiuſdam ſine principio, ut videtur, in Orationem *contra Androtionem*; tum pag. 226. *b.* Anonymi hypotheſis in Orationem *De Corona*, ut in edit. pag. 311.

XXI. pag. 229. *Contra Midiam*, cum duplici argumento, Libanii nimirum, & Anonymi. Ibid. pag. 383.

XXII. pag. 268. *Contra Ariſtocratem*, cum hypotheſi Anonymi, cuius initium: Ἡ Εὔβοια μία νῆσος καταντικρὺ τῆς Ἀττικῆς, κ. λ. Finis: τοσαῦτα περὶ τῆς ὑποθέσεως. Diverſa prorſus ab edita loc. cit. pag. 429.

XXIII. pag. 296. *b. Contra Timocratem*, cum hypotheſi Anonymi. Tom. I. pag. 460. Huius Orationis fere dimidium, ultima nimirum XXI. folia, recentiſſima manu ſuppleta ſunt.

Ex praedictis Orationibus, ſeptem habent Vlpiani rhetoris Enarrationes in margine exaratas, nimirum Philippica IV., ad Philippi Epiſtolam, contra Androtionem, de Corona, contra Midiam, contra Ariſtocratem, & contra Timocratem, quae concordant cum editis cit. edit. Tom. II. Ex hiſce tamen, duae mutilae ſunt, nimirum illa contra Androtionem, quae incipit a verbis ...., φαίνη τὴν ἀλογίαν· τότε γὰρ ἐγὼ, quae incidunt in dicti Tom. II. p. 227. lin. 34. & alia contra Timocratem, quae definit in verbis, τοῦ γράμματος τὴν ἀσάφειαν.... quae incidunt in p. 262. lin. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 332.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

APOMNEMONEVMATA EX DIVERSIS AVCTORIBVS.

COD. XX. I. pag. 3. Ἀπομνημονεύματα ἐκ διαφόρων ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων, ἔκ τε τῆς θύραθεν, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς καὶ φιλοθέου παιδείας. *Apomnemoneumata, ſeu ſententiae memorabiles ex diverſis Poëtis atque Oratoribus, tam ex profana, tum ſacra noſtra ac divina eruditione* collectae, & in Capita LXXI. digeſtae, quorum praecedit Index. Primum eſt Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας. *De vitae virtute, ac malitia.* Inc. Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν. Vltimum Περὶ ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας. *De tolerantia & longanimitate.* Def. ἀλλὰ θέλε ὡς ἂν τὰ γινόμενα γίνεται, quae ſunt ex Metrodoro deſumta. De hac ſententiarum collectione vide recenſionem Cod. XV. Plut. VII. §. IV. Catalogi noſtri pag. 252. col. 2. ubi ſingulorum Capitum argumenta protulimus. In hoc tamen Codice ipſorum ordo aliquantum ab illo diverſus occurrit. In fine legitur manu ipſius ſcriptoris: Μιχαῆλος Ἀποστόλης Βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς φίλης πατρίδος αὐτοῦ πενίᾳ συζῶν ἐν Κρήτῃ καὶ τόδε τὸ βιβλίον μισθῷ ἐξέγραψεν. *Michaël Apoſtolius Conſtantinopolitanus poſt captivitatem carae ipſius patriae in paupertate vivens in inſula Creta hunc quoque librum mercede deſcripſit.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. cuius primae XVI. paginae explicationes Latinas ſingulis ferme verbis ſuperſcriptas exhibent. Conſtat foliis ſcriptis 105.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

EPIPHANII EPISTOLAE.

Continet Codex fragmentum Epiphanii Operis, quod inſcribitur, *Anchora, ſive* COD. XXI.
Expoſitio Fidei Catholicae adverſus LXXX. haereſes, &c. cui praecedit primo Vita, quae inc. Ὁ θεῖος οὗτος καὶ μέγας, κ. λ. ſecundo *Matidii, Tarasini, aliorumque Eccleſiae Suedrorum presbyterorum Epiſtola ad Epiphanium*, cuius initium, Ποικίλως ὁ ἐχθρὸς, κ. λ. tertio *alia Palladii, ipſius Suedrorum urbis praeſidis, ad eumdem Epiſtola*, quae inc. Οἱ τὴν μεγάλην, κ. λ. quae quidem omnia recenſuimus etiam in Cod. XII. Plut. VI. § I. II. & III. Catalogi noſtri T. I. p. 117. col. 2. cum quo noſter hic Codex penitus concordat. Opus vero ipſum Epiphanii, cuius titulus eſt, Ἀντεπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς αὐτοὺς, κ. λ. inſcriptio vero, Τοῖς κυρίοις, καὶ τιμιωτάτοις, κ. λ. inc. Ἤδη μὲν οὖν, κ. λ. ut in dicto Cod. §. IV. Definit in verbis: ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου πρὸ Χριστοῦ παρουσίας τῆς ἐνσάρκου ..... quae in eius Operum edit. Colon. MDCLXXXII. fol. incidunt in Tom. II. pag. 18. verſ. 9.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 8.

ΔΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

DIONIS CHRYSOSTOMI RHETORICAE MEDITATIONES.

Sive

Orationes LXXX.

Praecedit diligentiſſimus Index, ac Prole- COD. XXII.
gomena in Dionem, variis diſtincta Capitibus. Primum Ἀρέθα ἀρχιεπισκόπου, *Arethae Archiepiſcopi*, inc. Σοφὸς οὗτος ὁ τῷ ὄντι Δίων ὁ Προυσαεὺς, κ. λ. Def. εἴ τι τῷ ἀσυρέστῳ πιστεύω ποιμένι. Alterum inſcribitur: Δίωνος τοῦ Προυσαέως βίος. *Dionis Pruſaeenſis Vita.* Inc. Οὗτος ὁ Δίων Προυσαεὺς ἦν Προύσης τῆς κατὰ τὸν Ἀσιατικὸν, κ. λ. Def. τῆς εἰς ἅπαν μέμ-

ψεως ἀπολύοιτο τὸ ἔργον. Tertium eſt: Περὶ Δίωνος καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, καὶ τῆς τοῦ λόγου αὐτοῦ ἰδέας. *De Dione, eiuſque operibus, ac de ipſius orationis ſtylo*, Inc. Ο' Δίων οὗτος ἦν μὲν Πρυσαεὺς, Προύσης τῆς πρὸς τῷ Μυσῷ Ὀλύμπῳ, κ. λ. Deſ. ὁ τὴν ἀφέλειαν ἐξαίρων διὰ σεμνότητος. Sequuntur deinde Orationes ipſae, & quidem hoc ordine:

I. pag. 6. *De Regno Oratio I.*

II. pag. 16. *b. De Regno II.* cum brevi ſummario Orationis in fine.

III. pag. 27. *b. De Regno III.*

IV. pag. 42. *De Regno IV.*

V. pag. 58. *b. Fabula Libyca.*

VI. pag. 61. *b. Diogenes, ſeu de Tyrannide.*

VII. pag. 69. *b. Euboica, aut Venator.*

VIII. pag. 91. *Diogenes, ſeu de Virtute.*

IX. pag. 96. *Diogenes, aut Iſthmicus.*

X. pag. 100. *Diogenes, ſeu de Servis.*

XI. pag. 106. *Troiana, ſeu de eo quod Ilium non ſit captum.*

XII. pag. 135. *b. Olympica, aut de prima Dei cognitione.*

XIII. pag. 153. *b. Oratio Athenis habita, de fuga.*

XIV. pag. 161. *De Servitute, & Libertate I.*

XV. pag. 165. *De Servitute, & Libertate II.*

XVI. pag. 171. *b. De Aegritudine.*

XVII. pag. 173. *b. De Avaritia.*

XVIII. pag. 178. *b. De dicendi exercitatione.*

XIX. pag. 183. *De ſua auſcultandi cupiditate.*

XX. pag. 184. *De Seceſſu.*

XXI. pag. 189. *b. De Pulcritudine.*

XXII. pag. 193. *De Pace, & Bello.*

XXIII. pag. 194. *b. Quod felix ſit ſapiens.*

XXIV. pag. 197. *De Felicitate.*

XXV. pag. ead. *b. De Genio.*

XXVI. pag. 199. *b. De Conſultatione.*

XXVII. pag. 201. *b. Expoſitio eorum, quae fiunt in compotatione.*

XXVIII. pag. 203. *De Melancoma prima, ordine ſecunda.*

XXIX. pag. 207. *b. De Melancoma ſecunda, ordine prima.*

XXX. pag. 209. *b. Charidemus.*

XXXI. pag. 216. *Rhodiaca.*

XXXII. pag. 242. *b. Ad Alexandrinos.*

XXXIII. pag. 265. *Tarſica prior.*

XXXIV. pag. 279. *Tarſica poſterior.*

XXXV. pag. 290. *In Celaenis Phrygiae.*

XXXVI. pag. 296. *Boryſthenitica, quam in patria recitavit.*

XXXVII. pag. 308. *Corinthiaca.*

XXXVIII. pag. 317. *b. Ad Nicomedienſes, de concordia cum Nicaeenſibus.*

XXXIX. pag. 329. *De concordia Nicaeae, quum ceſſaſſet ſeditio.*

XL. pag. 331. *Habita in patria, de concordia cum Apameenſibus.*

XLI. pag. 340. *Ad Apameenſes, de concordia.*

XLII. pag. 343. *Diſputatio habita in patria.*

XLIII. pag. 344. *b. Politica in patria.*

XLIV. pag. 347. *Oratio benevolentiae demonſtrativa erga patriam, honores ſibi decernentem.*

XLV. pag. 350. *Apologetica Oratio, qua affectus fuerit erga patriam.*

XLVI. pag. 354. *Antequam in patria philoſopharetur.* (In edit. diverſe inſcribitur).

XLVII. pag. 357. *b. Concio habita in patria.*

XLVIII. pag. 363. *Politica in concione.*

IL. pag. 367. *b. Recuſatio magiſtratus in Senatu.*

L. pag. 371. *De adminiſtrationibus in Senatu.*

LI. pag. 373. *b. Ad Diodorum.*

LII. pag. 376. *De Aeſchylo, & Sophocle, & Euripide, ſeu de Philoctetae arcu.*

LIII. pag. 379. *b. De Homero.*

LIV. pag. 382. *De Socrate.*

LV. pag. 383. *De Homero, & Socrate.*

LVI. pag. 387. *b. Agamemnon, ſive de Regno.*

LVII. pag. 390. *Neſtor.*

LVIII. pag. 392. *b. Achilles.*

LIX. pag. 393. *b. Philoctetes.*

LX. pag. 396. *Neſſus, ſive Deianira.*

LXI. pag. 398. *Chryſeis.*

LXII. pag. 402. *De Regno, ſeu Tyrannide.*

LXIII. pag. 404. *De Fortuna*, prior.

LXIV. pag. 405. *b. De Fortuna*, altera.

LXV. pag. 411. *De Fortuna*, tertia.

LXVI. pag. 413. *b. De Gloria*, prima.

LXVII. pag. 420. *De Gloria*, ſecunda.

LXVIII. pag. 421. *b. De Gloria*, tertia.

LXIX. pag. 423. *b. De Virtute.*

LXX. pag. 426. *De Philoſophia.*

LXXI. pag. 428. *De Philoſopho.*

LXXII. pag. 430. *De corporis cultu, vel habitu.*

LXXIII. pag. 434. *De Fide.*

LXXIV. pag. 436. *De Incredulitate.*

LXXV. pag. 442. *b. De Lege.*

LXXVI. pag. 444. *b. De Conſuetudine.*

LXXVII. pag. 445. *b. De Invidia*, prior.

LXXVIII. pag. 449. *De Invidia* poſterior.

LXXIX. pag. 455. *b. De divitiis eorum, qui in Cilicia ſunt.*

LXXX. pag. 457. *De Libertate.*

Concordant autem omnia tum quoad Orationum ordinem, tum etiam quoad titulos cum editione Operum Dionis Chryſoſtomi Pariſ. G. L. anni MDCIV. fol. curante Feder. Morellio, exceptis Orationibus XXVIII. & XXIX. quae ibi poſtponuntur, & Praeliminaribus; nam diverſa ſunt ab iis, quae inibi etiam Orationibus praemittuntur ex Photio, Philoſtrato, & Syneſio excerpta: fortaſſe tamen ſunt ex ipſis contracta, & concinnata. Notandum vero eſt, in Codice ſingulis ferme praefigi breve quoddam argumentum, ſive ſummarium, in margine appoſitum, ac rubrica exaratum, ac rariſſima apparere aliquando ſcholia aeque antiqua.

Co-

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saec. XIV. optime ſervatus, qui fuit olim Franciſci Philelphi (1), ita enim eius manu bis adnotatur: Ἡ βίβλος αὕτη Φραγκίσκου τοῦ εὐγενοῦς Φιλέλφου ἐστίν. poſtea vero Petri Laurentii de Medicis; ita enim in fine, ipſius fortaſſe manu ſubiungitur: Νῦν δὲ γέγονε Πέτρου τοῦ Λαυρεντίου τοῦ ἐκ Μεδίκων οἰκίας. Conſtat foliis 460.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Corrige

Manuelis Chryſolorae Epiſtolae IV:

COD. XXIII. I. pag. 1. PRima eſt *ad Ioannem Palaeologum Graecorum Imperatorem, de comparatione veteris, & novae Romae*, quam vide in Cod. XX. Plut. VI. §. I. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 139. col. 1.

II. pag. 25. *b.* Secunda *ad Ioannem Chryſoloram*. In dicto Cod. §. II.

III. pag. 28. Tertia *ad Demetriam Chryſoloram*. Ibid. §. III.

IV. pag. 31. Quarta *ad Pallantem Strozzam, Onaphrii filium, de morte ſui fratris conſolatoria*. Ibid. §. VI. ubi initium paullo longius protulimus. Finis vero, quem ibi nullum dedimus, ſequens eſt: ὃ δὲ λοιπὸν εὔχομαι ὑμῖν τοῦτο παρὰ τοῦ Θεοῦ. ὑγίαινε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. nitide ſcriptus, optimeque ſervatus. Conſtat foliis 65.

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

ORATIONES ET EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Iſocratis, & Demetrii Cydonis.

COD. XXIV. I. pag. 1. I*Socratis Oratoris Athenienſis Orationes IV.* quarum

1. Περὶ τῆς ἀντιδόσεως, *De permutatione*, inc. Εἰ μὲν ὅμοιον ἦν. Deſ. παραινέτω τὴν ψῆφον. In edit. Baſileenſi ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 455.

II. pag. 20. Περὶ τοῦ ζεύγους, *De bigis*, inc. Περὶ μὲν ἂν τοῦ ζεύγους. Deſ. τῆς πόλεως στερήσομαι. Ibid. pag. 511.

III. pag. 25. *b.* Τραπεζιτικός, *Trapeziticus*, inc. Ὁ μὲν ἀγὼν μοι μέγας. Deſ. πιστοτέρους ἡγεῖσθαι τῶν ἐμῶν. Ibid. pag. 527.

IV. pag. 32. Παραγραφικὸς πρὸς Καλλίμαχον, *Exceptio adverſus Callimachum*, inc. Εἰ μὲν καὶ ἄλλοι τινές. Deſ. καὶ τὰ συμφέροντα ψηφίζεσθαι. Ibid. p. 547.

II. p. 39. Λόγοι τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη. *Orationes ſapientiſſimi D. Demetrii Cydonis*. Prima inſcr. Συμβουλευτικὸς περὶ τῆς Καλλιπόλεως. *Oratio deliberativa de Callipoli*. Inc. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι, κ. λ. Deſ. τὸ μέλλον κοινῇ συνοίσειν. Graece & Latine Tom. II. Auctar. novi Combefiſ. pag. 1284. ſeqq.

III. pag. 50. Ἕτερος συμβουλευτικός. *Altera deliberativa*. Inc. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες. Deſ. δοκεῖν τὴν ἐπιθυμίαν. Ibid. pag. 1221. ſeqq. de qua vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 386. Num. 3.

IV. pag. 68. *b.* Ὅτι ἄλογον τὸ τοῦ θανάτου δέος. *Quod ſine ratione ſit timor mortis*. Inc. Τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Deſ. γένοιτο βίου λαβέσθαι. Ita inſcribitur etiam in Cod. Caeſareo, Neſſel. Part. I. pag. 366. §. XVI. in aliis vero Codd. Περὶ τοῦ καταφρονεῖν τὸν θάνατον, *De contemnenda morte*. G. & Lat. cum verſione ſua edidit primum Raphaël Seilerus Auguſtanus Baſileae MDLIII. 8. Hieronymus vero Volfius in Notis, quas addidit A. MDLVII. teſtatur magnam huius Orationis partem, nimirum uſque ad verba, τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω, ex Nemeſii libello eiuſdem argumenti (2) tranſcriptam fuiſſe. Vid. Fabr. loc. cit. pag. 387. N. 5.

V. pag. 86. Μονῳδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ πεσοῦσι. *Monodia, ſive Lamentatio ſuper iis, qui Theſſalonicae ceciderant*. Inc. Ἄνδρες, ὅσοι τὰς τῶν συγγενῶν, κ. λ. Deſ. εἰ δὲ μισήσαντες ἀποφεύξονται. Gr. & Lat. exſtat inter Scriptores poſt Theophanem in Corpore Hiſtoriae Byzant. pag. 385. edente Franciſco Combefiſio Pariſ. MDCLXXXV. fol.

VI. pag. 91. *b.* Λόγος εἰς τὸν βασιλέα Καντακουζηνόν. *Oratio ad Imperatorem Cantacuzenum*. Inc. Ἀπηνέγκαμεν, ὦ βασιλεῦ, τῶν συντυχιῶν ἐκείνων, κ. λ. Deſ. δεῖξον, ὡς κοινή τις εἶ τοῖς ἀτυχοῦσι καταφυγή.

VII. pag. 98. *b.* Λόγος εἰς τὸν αὐτὸν βασιλέα. *Oratio ad eumdem Imperatorem*. Inc. Ὅτι μὲν τὰ παρόντα χρὴ προσειπεῖν. Deſ. ἢ πάντας ἀνθρώπους ἀνὴρ νικῶν ἀρεταῖς.

VIII. pag. 104. Εἰς τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον. *Ad Imperatorem D. Ioannem Palaeologum*. Inc. Ἄριστε βασιλεῦ, πολλῶν ἀγαθῶν πολλάκις, κ. λ. Deſ. μηδὲ τῆς κλήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀντιποιεῖσθαι. In ſyllabo Operum huius Demetrii, quem exhibet Fabric. loc. mox cit. hae tres poſtremae Orationes non recenſentur.

IX. pag. 115. *b. Eiuſdem Demetrii Epiſtolae XXII.* quarum titulos & initia, utpote quae nondum typis impreſſae lucem viderint, heic ſubiicere placuit. Sunt igitur ſequentes:

I. Anepigrapha.
Inc. Χθὲς πρὸ τῶν ἀκτίνων.

II. Τῷ Ταρχανειώτῃ.
Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ᾧ τέτρωσαι, κ. λ.

III. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανουήλ.
Ἤδειν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι.

 IV.

(1) Eius manu leguntur in margine adſcripta nomina propria eorum, quorum in Orationibus mentio fit memoriae iuvandae gratia, ac praeterea ſigna appoſita in iis locis, ubi aliqua notatu digna occurrunt.

(2) Cuius exemplar in Codice Bibliothecae Fuggetianae exſiſtebat cum titulo, Νεμεσίου λόγος ὡς ἄλογός ἐστιν ὁ θανάτου φόβος;

IV. Τῷ Χίῳ ἰατρῷ.
Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα.
V. Anepigrapha.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον.
VI. Τῷ φιλοσόφῳ κυρῷ Γεωργίῳ.
Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακρὰν, κ. λ.
VII. Τῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανουὴλ.
Ὦ τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας.
VIII. Anepigrapha.
Ἀμφοτέρωθεν ἥσθην.
IX. Τῷ αὐτῷ.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην τὴν Λῆμνον.
X. Τῷ αὐτῷ.
Ἧς πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς.
XI. Τῷ αὐτῷ.
Ἐπιστολὴν πέμπω τῷ βασιλεῖ.
XII. Τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ.
Σὺ καὶ ἄρχειν οἶσθα.
XIII. Τῷ αὐτῷ βασιλεῖ κυρῷ Μανουὴλ.
Ὁρμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ, κ. λ.
XIV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἠδικημένος.
XV. Τῷ αὐτῷ.
Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων.
XVI. Τῷ αὐτῷ.
Τοὺς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας.
XVII. Τῷ δεσπότῃ κυρῷ Θεοδώρῳ.
Ἀεί με διὰ πάντων εὐεργετῶν.
XVIII. Τῷ Ταρχανειώτῃ.
Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρυσὸς ἀπληστφάρης.
XIX. Τῷ βασιλεῖ Μανουὴλ.
Ἤδειν ϗ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγα.
XX. Τῷ αὐτῷ.
Ὁ μὲν λόξος, ὡς ἔφησε πνεύματος, κ. λ.
XXI. Τῷ αὐτῷ.
Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα.
XXII. Τῷ αὐτῷ.
Μόλις εἱρκτὴν ϗ δεσμὰ ϗ τυράννους.

Recenſita Epiſtolarum ſerie, qualis eſt in Codice, accipe nunc earumdem initia alphabetice digeſta.

Ἀεί με διὰ πάντων εὐεργετῶν. 17.
Ἀμφοτέρωθεν ἥσθην. 8.
Ἐγὼ μὲν ᾤμην τὴν Λῆμνον. 9.
Ἔπεμψά σοι τὸν λόγον. 5.
Ἐπιστολὴν πέμπω τῷ βασιλεῖ. 11.
Ἤδειν ϗ αὐτὸς, ὅτι μετὰ λόγα. 19.
Ἤδειν μὲν, ὅτι μου μέμνησαι. 3.
Ἦσαν οἱ τὸ βέλος, ᾧ τέτρωσαι. 2.
Ἧς πρότερον ἀπέλαυες ἡδονῆς. 10.
Καὶ τὰ παρὰ τῆς τέχνης σοι πάντα. 4.
Μόλις εἱρκτὴν ϗ δεσμὰ ϗ τυράννους. 22.
Ὁ μὲν λόξος, ὡς ἔφησε πνεύματος. 20.
Ὁρμῶντι γράφειν σοι, βασιλεῦ. 23.
Οὐκ ἔμελλεν ὁ χρυσὸς ἀπληστφάρης. 18.
Οὐκ οἶδ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἠδικημένος. 14.
Οὐχ ὥς τι τῶν παραδόξων. 15.
Σὺ καὶ ἄρχειν οἶσθα. 12.
Τὴν σὴν πρὸς ἐμὲ μὲν μακράν. 6.
Τί τοῦτο χρὴ νομίσαι τὸ σόφισμα. 21.
Τοὺς ταῖς εὐεργεσίαις τάχος συνάπτοντας. 16.
Χθὲς πρὸ τῶν ἀκτίνων. 1.
Ὦ τίς τὰς συνεχεῖς ταύτας παύσας. 7.

Cod. Graec. chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. optime ſervatus. Conſtat foliis 133.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES,

Quibus adde

Eiuſdem Epiſtolas, Ariſtidis, & Philoſtrati quaedam.

IN primo folio praecedit Orationum Index; in ſecundo Libanii rhetoris ad Proconſulem Montium, Vita Demoſthenis, & in Orationes eius Praefatio. A quarto incipiunt Orationes ipſae N. XXI. hoc ordine: *COD. XXV.*

I. pag. 4. *Olynthiaca I.* In edit. cit. pag. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 10. *Olynthiaca III.* Ibid. pag. 10.
IV. pag. 13. *b. Contra Philippum I.* Ibid. pag. 15.
V. pag. 18. *De Pace*. Ibid. p. 19.
VI. pag. 21. *Contra Philippum II.* Ibid. pag. 25.
VII. pag. 24. *De Haloneſo*. Ibid. p. 29.
VIII. pag. 28. *De Cherſoneſo*. Ibid. pag. 35.
IX. pag. 34. *Contra Philippum III.* Ibid. pag. 44.
X. pag. 39. *Contra Philippum IV.* Ibid. pag. 53.
XI. pag. 44. *b. Ad Philippi Epiſtolam*. Ib. pag. 64. ſequitur deinde in Codice *Epiſtola Philippi*.
XII pag. 48. *De Repub. ordinanda*. Ibid. pag. 67.
XIII. pag. 51. *b. De Claſſibus*. Ibid. pag. 72.
XIV. pag. 55. *De libertate Rhodiorum*. Ibid. pag. 77.
XV. pag. 58. *Pro Megalopolitis*. Ibid. pag. 82.
XVI. pag. 61. *De foedere Alexandreo*. Ib. pag. 86.
XVII. pag. 64. *De Corona*. Ibid. p. 313.
XVIII. pag. 94. *b. Contra Aeſchinem de falſa legatione*. Ibid. pag. 200.
XIX. pag. 124. *b. Adverſus Leptinem de immunitate*. Ibid. pag. 362.
XX. pag. 141. *Contra Midiam de alapa*. Ibid. pag. 383.
XXI. pag. 162. *b. Contra Androtionem, violatarum legum reum*. Ibid. pag. 416. Praecedunt autem ſingulis Orationibus Libanii argumenta, ut in edit. illa tamen *contra Midiam* duas habet hypotheſes, Libanii, & Anonymi, quae quidem poſtrema ſeptem circiter verſus in fine brevior eſt in Codice, quam in edito.
XXII. pag. 170. *Eiuſdem Demoſthenis Epiſtolae VI.* eodem ordine, quo in dicta edit. iacent a pag. 107. ad pag. 125.
XXIII. pag. 179. *Ariſtidis Oratio de Rhetorica*. Inc. Οἶμαι δεῖν. Deſ. ϗ ξένα πλεῦσαι ... quae verba incidunt in cit. edit. Tom. II. p. 66. verſ. 12. fine enim caret.

XXIV.

XXIV. pag. 200. *Philoſtrati Imagines quaedam*, nimirum, *Hyacinthi*, *Andriorum*, *Mercurii fetus*, *Amphiarai*, *ſuum venationis* (1), & *Perſei*; ſed haec poſtrema mutila eſt; deſinit enim in verbis: καὶ τὸ δεῖμα τῆς Γοργοῦς ἔχων ἀπὸ . . . . quae incidunt in Philoſtrati Operum edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCVIII. fol. curante Fed. Morello, pag. 775. lin. 29.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 202.

ΚΥΡΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

CYRVS DE CONSTRVCTIONE.

Seu potius

Maximi Planudis, Io. Philoponi, & Anonymi Tractatus Grammaticales.

COD. XXVI. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη περὶ συντάξεως. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi D. Maximi Planudis de Conſtructione* Liber. Inc. Τῶν ῥημάτων τὰ μὲν οὐδαμῶς μεταβαίνοντα εἰς ἕτερον πρόσωπον, κ. λ. Deſ. προσήκει μοι τοῦδε, καὶ προσήκει μοι τάδε. In fine: Τέλος τῶν περὶ συντάξεως. Sub Planudis nomine legitur in quatuor Codicib. Biblioth. Regiae Pariſienſis. & in MMDLX. idem initium habet, ac noſtrum. Supra etiam, nec ſemel alia huius libelli occurrunt exemplaria, ſed in fine prorſus diverſa ſunt. Subnectuntur deinde alia pauca item ad conſtructionem ſermonis pertinentia, quorum initium: Ποσαχῶς διαιρουμένην ἐστὶ δυνατὸν εὑρεῖν τὴν σύνταξιν, κ. λ. Finis: τῆς ἡμῶν πρὸς σε σχέσεως, ὦ φίλων ἄριστε. Τέλος. Quae num omnia ipſius ſint Planudis, an alterius, ignoramus; quemadmodum etiam ſequentes Grammatici tractatus, nimirum:

II. pag. 21. *De Propoſitionibus, & quibus iungantur caſibus*. Inc. Ἡ ἐν πρόθεσις μετὰ δοτικῆς συντάσσεται, οἷον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με. Deſ. ὑπὲρ τὸ φῶς, οὐδέποτε δὲ μετὰ γενικῆς.

III. pag. 25. *De Verbis, & quibus iungantur caſibus*, una cum ipſorum conſtructionis exemplis, per alphabetum. Inc. Ἀγορανομῶ, γενικῇ. Ἀγορανομῶν Ῥωμαίων ἐτελεύτησε Δέκιος. Deſ. Ὠφελῶ, αἰτιατικῇ. Τί ὠφέλησε τὸν Ἀδὰμ ὁ παράδεισος.

IV. pag. 49. *De Verbis ſynonymis*, per alphabetum. Inc. Ἀγαπῶ, φιλῶ, ἀσπάζομαι, στέργω, κ. λ. Deſ. Ὠφελῶ, ὀνίνημι, λυσιτελῶ, συντελῶ.

V. pag. 55. Ἰωάννου Φιλοπόνου Ἀλεξανδρέως τοῦ γραμματικοῦ περὶ τῶν διάφορα σημαινόντων διαφόροις τόνοις καὶ πνεύμασι, κατὰ στοιχεῖον. *Ioannis Philoponi Alexandrini Grammatici de vocibus, quae pro accentuum ac ſpirituum varietate, varia ſignificant, ſecundum alphabetum.* Inc.

Ἀγέλαιος, ὁ ἀμαθής.
Ἀγελαῖος, ὁ ἀπὸ τῆς ἀγέλης.

Deſ.

Ὤχρος, ὠχρίασις.
Ὠχρὸς, κίτρινον.

In Biblioth. Regis Galliae Cod. MMDCXVIII. inſcribitur: *Ioannis Philoponi illarum vocum collectio, quae pro diverſa ſignificatione, accentum diverſum accipiunt*. Habes etiam ſupra pag. 458. §. VI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. manu, ut videtur, Ioannis Roſi exaratus, &, ut in ultima adnotatur pagina, *Liber Laurentii & Io. P. Franciſci de Medicis*. Conſtat fol. ſcriptis 60.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Ac praeterea

Euripidis, Hippocratis, & Syneſii Epiſtolae quaedam, & alia.

PRimae undecim Codicis paginae continent argumenta in ſequentes Demoſthenis Orationes, nimirum, contra Leptinem, Midiam, Ariſtocratem, Androtionem, Timocratem, Ariſtogitonem, Neaeram, Theocrinem, Eubulidem, Aphobum I. II. & III. Onetorem I. & II. Cononem, Boeotum I. & II. Pro Phormione, In Stephanum I. & II. Zenothemidem, Pantaenetum, Nauſimachum, Lacritum, Phormionem, Apaturium, Calliclem, Callippum, De Corona Praefecturae Navalis, adverſus Polyclem, Timotheum, Nicoſtratum, Phaenippum, Spudiam, Olympiodorum, Dionyſiodorum, Evergum & Mneſibulum, Macartatum, & Leocharem; quae omnia ſuis quaeque locis habentur in edit. ubi notandum, ex binis quandoque hypotheſibus, quibus nonnullae ſunt orationes instructae, eam tantummodo in Codice haberi, quae ſub Libanii nomine circumfertur. His praenotatis, Orationum ſeriem adgrediamur, quae ſequens eſt: COD. XXVII.

I. pag. 11. *Contra Leptinem*. In cit. edit. pag. 362.

II. pag. 28. *b. Contra Midiam, de alapa*. Ibid. pag. 385.

III. pag. 52. *b. Contra Ariſtocratem*. Ibid. pag. 429.

IV. pag. 76. *Contra Timocratem*. Ibid. pag. 461.

V. pag. 96. *b. Contra Ariſtogitonem I.* Ibid. pag. 491.

VI. pag. 105. *b. Contra Ariſtogitonem II.* Ibid. pag. 503.

VII. pag. 108. *b. Contra Neaeram*. Ibid. pag. 517.

VIII. pag. 123. *Oratio Amatoria*. Ibid. p. 157.

IX.

(1) Haec effugit Montfauconium, ut ex eius Catalog. apparet pag. 358. litt. D, col. 1.

Digitized by Google

IX. pag. 129. *Oratio Funebris*. Ibid. pag. 152.

X. pag. 133. *In Aphobum I.* Ibid. pag. 547.

XI. pag. 140. *b. In Aphobum II.* Ibid. p. 556.

XII. pag. 143. *In Aphobum de falſo teſtimonio*. Ibid. pag. 560.

XIII. pag. 149. *In Onetorem I.* Ibid. pag. 567.

XIV. pag. 153. *In Onetorem II.* Ibid. pag. 572.

XV. pag. 154. *b. In Zenothemidem*. Ibid. pag. 575.

XVI. pag. 157. *In Apaturium*. Ibid. pag. 579.

XVII. pag. 161. *b. In Phormionem*. Ibid. pag. 585.

XVIII. pag. 167. Sequuntur *Euripidis Epiſtolae V.* ut in Cod. XII. Plur. LVII. §. VI.

XIX. pag. 169. *b. Hippocratis Epiſtolae XIII.* eodem ordine, quo exhibentur in toties cit. Collectione Cuiac. a pag. 317. ad pag. 331. ubi tamen ſunt XIV. deſideratur enim poſtrema in Codice, quae eſt *ad Democritum*.

XX. pag. 179. Occurrit Epiſtola quaedam anepigrapha, ac poſteriori manu exarata, cuius initium: Ἀλλ' ἔγωγε καὶ πρὶν τοῖς σοῖς ἐντυχεῖν γράμμασι, κ. λ. Finis: τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης σου.

XXI. pag. ead. *b. Syneſii Epiſtolae VIII.* omnes anepigraphae; ſunt autem inter editas Graece & Latine Pariſ. MDCXXXIII. fol. curante Dionyſio Petavio S. I. presbytero, CXLIII. CXLIV. CXLV. CXLII. CVII. XCVII. IIC. & IC. Inter ſeptimam vero, & octavam alia eſt inſerta, item ſine ullo titulo, quam tamen comperimus eſſe *Lyſidis ad Hipparchum*, ac legitur in dicta Epiſtolarum Graecarum Collect. Cuiac. pag. 454.

XXII. pag. 183. Vltimo tandem loco exhibetur *Syneſii Oratio de Regno*. Inc. Ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως ἥκει. Deſinit imperfecte una cum Codice in verbis, γνώσεται μὲν δὴ τὰ ποιητέα καὶ γνώμην . . . . . quae quidem verba incidunt in cit. edit. pag. 12. v. 16.

Cod. Graec. bombycinus Ms. in 4. minori, Saec. XIV. mutilus in fine. Conſtat foliis ſcriptis 187.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΛΛΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΝ.

EDITIO CONSTANTINI AD REDARGVTIONEM EORVM QVI IPSVM DAMNABANT.

Seu potius

Conſtantini, & Michaëlis Pſelli Opuſcula quaedam.

COD. XXVIII. I. pag. 1. ΤΟῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Ψελλοῦ ἔκθεσις πίστεως, ἐκδοθεῖσα τῷ βασιλεῖ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Μονομάχῳ πρὸς ἔλεγχον τῶν διαβαλλόντων αὐτόν. *Sapientiſſimi & honoratiſſimi D. Conſtantini Pſelli expoſitio Fidei, tradita Imperatori D. Conſtantino Monomacho ad eorum, qui ipſum damnabant redargutionem*. Inc. Πιστεύω εἰς πατέρα καὶ υἱὸν, καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα καὶ ὁμοούσιον. Deſ. ἀλλ' εἰς τὸ πρωτότυπον ἀναφέρων τὴν ὁμοιότητα. Innuitur ab Allatio in Diatriba de Pſellis edit. Fabricianae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 65. §. LXXX. Hunc vero Conſtantinum Pſellum neutiquam diverſum eſſe a Michaële Pſello, Michaëlis Ducae praeceptore, videtur monere Cangius Gloſſario Graeco pag. 1637. voce ὕπατος φιλοσόφων, quod confirmatur ex titulis ſequentium Opuſculorum, quae Michaëli tribuit Allatius loco citato pag. 32. §. XLIX.

II. pag. 7. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Δούκα κύριν Μιχαὴλ διὰ στοιχείων πολιτικῶν περὶ δόγματος. *Eiuſdem ad Imperatorem D. Michaëlem Ducam* Carmen *verſibus politicis* (XCVI.) *de Dogmate*. Inc.

Δέχου καὶ τὸν θεμέλιον τῶν καθ' ἡμᾶς δογμάτων.

Deſ.

Ἀρχὴ γὰρ τοῦτο καὶ κρηπὶς τυγχάνει βασιλείας.

In Ms. Caeſareo, tam hi, quam ſequentes verſus, *Conſtantino Monomacho* ſunt inſcripti. Vid. Neſſel. Catalog. Biblioth. Vindob. Part. I. pag. 313. Cod. CCXIII. Graece una cum Michaëlis Pſelli Synopſi Legum edidit Franc. Boſquetus Narbonenſis Pariſ. apud Io. Camuſat. MDCXXXII. in 8.

III. pag. 15. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων. *Eiuſdem ad eumdem de VII. Synodis* politici verſus LXXXIX. Inc.

Γίνωσκε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἱερῶν συνόδων.

Deſ.

Ἄλλως τε πλείστας τὰς σεπτὰς εἰκόνας μὴ τιμῶντας.

Plures ſunt, quam quos innuit Fabricius in notis ad Allatii Diatribam de Pſellis cit. pag. ubi ait, *totum opus politicis verſibus LXXI. abſolvi*. Latine editi ſunt in Collect. Concilior. Binian. Colon. Agripp. MDCVI. Tom. III. P. I. pag. 400. Graece ſub Io. Pſelli nomine, cum Theodori Prodromi, & Nicephori Calliſti verſibus, Baſileae apud Io. Bebelium MDXXXVI. 8.

IV. pag. 23. Κανὼν εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, φημὶ δὴ, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον. *Canon* (ſeu Canticum ſacrum) *in tres Hierarchas, videlicet, Baſilium Magnum, Gregorium Theologum, & Ioannem Chryſoſtomum*. Inc. Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα σπουδῆς κατόρθωμα. Deſ. διδάξασα μητέρα καὶ Θεοτόκον ὑμνολογεῖν. Auctor incertus; ſed forte idem Pſellus.

V. pag. 36. *b.* Sequuntur Capita quaedam e Michaëlis Pſelli Opere *de Omnifaria Doctrina* excerpta, quorum hi ſunt tituli, & initia:

1. inſcribitur: Τοῦ Ψελλοῦ κυρίου Κωνσταντίνου περὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ παλιρροίας. *D. Conſtantini Pſel-*

Digitized by Google

Pſelli de aeſtu Euboico. Inc. Τὸ Γένος πέλαγος ἐν πολλῆς εὐψυχωρίας, κ. λ. Eſt Caput CXXXV. apud Fabricium in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 168.

II. pag. 37. *b*. Πότε ἡ ψυχὴ τῷ κυουμένῳ ἑνοῦται σώματι; *Quando anima naſcenti corpori unitur?* Inc. Οἱ μὲν τὴν θεολογίαν μέγαν, κ. λ. Cap. XLII. ibid. pag. 100.

III. pag. 39. Πῶς ἑνοῦται τῷ σώματι ἡ ψυχή; *Quomodo anima unitur corpori?* Inc. Ἐκρίνεται τῷ σώματι, κ. λ. Cap. XLIII. pag. 102.

IV. pag. 41. Πῶς συνέχεται ἡ ψυχὴ ἐν τῷ σώματι; *Quomodo anima continetur in corpore?* Inc. Ψυχὴ συνέχεται ἐν τῷ σώματι. Deſ. τὴν ψυχῆς ἀναπαύσιν. Hoc Caput in dicto Opere non invenimus.

V. pag. 42. *b*. Πότερον ἡ ψυχὴ λύεται ἀπὸ τοῦ σώματος, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς ψυχῆς; *Utrum corpus anima, an anima corpore ſolvatur?* Inc. Ἐπεὶ μὲν τοῦ φυσικοῦ, κ. λ. Cap. XLVII. pag. 104.

VI. pag. 44. Περὶ διαφορᾶς γνώσεως. *De variis generibus cognitionis*. Inc. Πρώτη ἐςὶ καὶ ὑψηλοτέρα, κ. λ. Caput LXIX. pag. 120.

VII. pag. 45. *b*. Πῶς οἶδε Θεὸς μεταβαλλόμενα πράγματα; *Quomodo praeſcit Deus res mutationibus obnoxias?* Inc. Οὐχ ὡς ἔχει τὰ πράγματα. Caput XVI. pag. 82.

In fine leguntur haec, fortaſſe *in Virginem Deiparam*: Χρυσοτλευτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοςάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Conſtat foliis 48.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

DEMOSTHENIS ORATIONES QVAEDAM.

Nimirum

COD. XXIX. I. pag. 1. *Contra Midium de alapa*, cum Libanii argumento in principio. In cit. edit. pag. 383. In noſtro Codice multis haec Oratio ſcatet lacunis; quaedam vero, quae deerant, ad finem ſuppleta ſunt ab eadem manu.

II. pag. 51. *Contra Aeſchinem de falſo legatione*, ſine ullo argumento. Ibid. pag. 200.

III. pag. 129. *De Corona*, cum Libanii argumento in fine. Ibid. p. 311.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 203.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

DIVERSORVM SCRIPTORVM OPERA VARIA.

COD. XXX. I. pag. 1. Mutilus eſt initio Codex, ac propterea primi Operis, quod ſatis prolixum occurrit, auctor ignoratur. Sunt autem Excerpta e variis Scriptoribus, Geographica, Hiſtorica, ac Moralia, ſingula a verbo ὅτι incipientia, & nullo ordine congeſta. Pag. 55. (ut ait Montfaucon. in ſuo Catalogo) citatur Xiphilinus ex fratre nepos Ioannis Xiphilini, & Patriarchae, confector Epitomes multorum librorum Dionis, qui floruit ſub Michaële Duca Imperatore. In extrema vero pag. 97. adſcribitur annus ςψιβʹ. nimirum 6712. (Chriſti MCCIV.) quo fortaſſe huiuſce Codicis pars eſt exarata. Incipit igitur Tractatus una cum Codice a verbis . . . μὴ ἔχειν πρότερον το κατὰ τὸ Βυζάντιον ςόμα, τὸν δ' εἰς αὐτὸν ἐκβάλλοντας ποταμὸν βιάσασθαι καὶ ἀνοῖξαι, κ. λ. Montfauconius unius tantum paginae defectum adſignat. In ſummo vero margine pag. 1. adparet nomen *Strabonis*. Deſinit: Νῦν οὖν τηρεῖτε τὰ σάββατα· καὶ οὐδὲ οὕτως ὑμῖν καταλλαττεται ὁ Θεός· τὸ γὰρ εἰς Χριςὸν ἁμαρτημα μεῖζον ἁπαντων ἦν.

II. pag. 104. Παροιμίαι δημώδεις κατὰ ςοιχεῖον. *Proverbia popularia iuxta ordinem litterarum*. Inc. Α'βυδηνὸν ἐπιδόρπισμα· ἐπὶ τῶν ἀχρῶν τάττεται ἡ παροιμία. αἰνιττεται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν ὑποβολιμαίῳ. Deſ. ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος. ταύτης μεμνηται Μένανδρος ἐν Ολυνθίᾳ. Eſt Collectio Proverbiorum Tarrhaei, & Didymi, eorumque, quae apud Suidam alioſque habentur. edita Graece ab Aldo Venetiis menſe Octobri MDV. fol. a p. 1. ad pag. 172. ubi tamen multo ſunt uberiora, quam in noſtro Codice. Vide etiam Andreae Schotti Adagia, ſeu proverbia Graecorum ex Zenobio, Diogeniano, & Suidae Collectaneis Antuerpiae ex officina Plantiniana MDCXII. 4. nec non Michaëlis Apoſtolii Paroemias cum verſione Petri Pantini Lugduni Bat. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4.

III. pag. 142. *b*. Ἕτεραι παροιμίαι δημώδεις συλλεγεῖσαι παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Alia Proverbia popularia collecta a ſapientiſſimo D. Maximo Planude*. Inc. Ο'λον τον βῶν ἔφαγε, κατα δὲ τὴν οὐρὰν ἀπηγόρευσε. Deſ. τοιοῦτόν με ἔνδυσον, ἵνα σε ποιήσω ἰδεῖν. A Nicolao Comneno Adsgiorum centuriae tres adlegantur eiuſdem Planudis, ex quibus fortaſſe haec deſumta ſunt.

IV. pag. 146. *b*. *Philoſtrati Epiſtolae XVIII.* (1) quae ſunt totidem primae ex editis in Collect. Cuiac. pag. 381. ſeq. licet ordine diverſo. Excipe tamen XII. & XIII. quae deſunt in Codice, qui tamen alias duas exhibet, quae in edito non adparent. Harum prima breviſſima inſcribitur Νικητῃ, & inc. Οὐ τὸ ἐρᾶν νέον. Altera paullo longior inſcribitur Κλεονίδῃ, & inc. Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ. κ. λ.

V. pag. 148. *b*. Διογενιανοῦ περὶ παροιμιῶν. *Diogeniani de Proverbiis*. Inc. Τὴν παροιμίαν ὀνομάζεσθαί φασί τινες ἀπὸ τῶν οἴμων. Deſ. ὡς ἐςι μῦθον τῶν λιβυκῶν τὸ ἀλλος. Eſt quaedam veluti Introductio in Proverbiorum Collectionem. Diogenianum hunc Heracleotam Pon-

(1) Has Epiſtolas cum ſequenti Excerpto de Proverbiis, omiſit in ſuo Catalogo Montfaucon.

Ponticum fuiſſe Suidas refert, & Hadriani Imp. temporibus vixiſſe. Vide Fabricium B. Graec. Vol. III. pag. 284. Non videtur ſingulare opus de Proverbiis ſcripſiſſe. Sane ex Heſychii Alex. Praefatione ad Gloſſarium patet, Diogenianum proverbia explicaſſe, nonnulla etiam ſine explicatione poſuiſſe in magno ſuo Lexico, quo Suidas etiam eſt uſus. Idem feciſſe in Lexico ſuo Eudemum conii cio ex Apoſtolii V. 96. Ex hoc Diogeniani dictionario neſcio quis ſingulari libello paroemias collegit, quem Schottus primus ex Codice Ms. Petri Pantini & altero Palatino cum verſione ſua & notis edidit, Zenobioque ſubiunxit. Inſcribitur; Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς. Eadem plane inſcriptio Codicis Caeſarei apud Neſſel. Part. IV. p. 101. Decurrit ordine alphabetico, & complectitur proverbia DCCLXXV. in centurias a Schotto digeſta.

VI. pag. 149. Τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη τῷ Φιλανθρωπηνῷ. *Sapientiſſimi D. Maximi Planudis Philanthropeno* Epiſtola. Inc. Πάνυ καλῶς, κ. λ. In ſerie Epiſtolarum, quam ex Codice XXII. Plut. LVI. protulimus ſupra pag. 321. ſeqq. eſt ordine XLVIII. & anepigrapha.

VII. p. 151. *Baſilii & Libanii Epiſtolae mutuae XXIII.* quae in nuperrima Chriſtophori Wolfii edit. alias citata habentur a Num. MDLXXX. ad MDCII. incluſive. Vltimae tamen in Codice (in edit. MDCI.) haec pauca ſubiunguntur: Μήτηρ πατρὶ πέπομφα παῖδας, ἢ κατὰ φύσιν τῷ κατὰ λόγους· ὅπερ ἂν ἐμοὶ μελήσει, σοὶ μελήσει, quae inibi non occurrunt. Has Epiſtolas conferre laudatus Chriſtophorus praetermiſit.

VIII. pag. 157. *b. Libanii Monodia, ſeu Lamentatio ſuper Daphnaei Apollinis Templo.* Vt in edit. Morell. Lutet. MDCXXVI. fol. Tom. II. pag. 185.

IX. pag. 158. *b.* Τοῦ αὐτοῦ διάλεξις, ἥτις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν· ἐπισαμένη δὲ διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τοῦ μύθου, καινότερόν τι συνεισφέρει διήγημα. *Eiuſdem diſputatio* (1), *cui eſt argumentum roſa; ſciens autem ſcriptor, nos eſſe uſque ad ſatietatem inſtructos de eo quod eſt in fabula, novam quamdam narrationem producit.* Inc. Λέγουσι Μῆδοι, Μήδων ὅσοι μνήμη τὰ πρότερα διαδέχονται, κ. λ. Deſ. εἰ γὰρ ἄν τις ἕτερον ἐν τῷδε ὑμᾶς ἑστιάσειε τῷ καιρῷ. Non invenimus in cit. edit.

X. pag. 160. Hinc incipit nova quaedam ac recentior manus; ſequuntur autem eiuſdem Libanii Orationes VI. quarum prima eſt *Panegyricus Antiochenus*. In cit. Tom. II. pag. 332. ſeqq.

XI. pag. 180. *b. Panegyricus in Imperatores Conſtantium & Conſtantem*, cum prolocutione. Ibid. pag. 100. Huius Orationis poſtremae ſex paginae recentiori manu ſuppletae ſunt.

XII. pag. 202. *b. Ad Theodoſium Imp. de ſeditione.* Ibid. pag. 389.

XIII. pag. 208. *b. Ad eumdem poſt conciliationem cum Antiochenis.* Ibid. pag. 406.

XIV. pag. 214. *b. De ſervitute* (2). Ibid. pag. 642. Deſinit tamen, ut in Cod. XIII. Plut. XXXII. §. XX. ſupra pag. 137.

XV. pag. 222. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν. *Eiuſdem ad Imperatorem* (Theodoſium) *pro templis Gentilium non exſcindendis*, Inc. Ἐπὶ πολλῶν πρότερον. Deſ. ὡς αὐτοῖς καὶ τῷ νόμῳ βοηθήσοντας. Edidit Iac. Gothofredus Genev. MDCXXXIV. 4. qui circa annum Chriſti CCCXC. habitam cenſet a Libanio pluſquam ſeptuagenario.

XVI. pag. 228. Subnectuntur alia manu ad implendam paginam, eiuſdem Deſcriptiones duae, *Ebrietatis* altera, altera *Heroum Curriculi*, ut in cit. edit. Morell. Tom. I. p. 175. & 181.

XVII. pag. 229. Eiuſdem *Declamationes XVII.* quarum prima eſt *Neoclis Oratio*, praevia ſumma, ab alia tamen manu poſterius adiecta. In cit. Tom. pag. 511.

XVIII pag. 235. *Themiſtoclis Oratio ſuperiori adverſaria*. Ibid. pag. 526.

XIX. pag. 240. *b. Cimonis Oratio*. Ibid. pag. 479.

XX. pag. 247. *Divitis ſtrenui Apologia*, cum proloquio, Ibid. p. 727.

XXI. pag. 253. *Neptuni Actio*, cum praelocutione breviori, quam in edit. Ibid. pag. 540.

XXII. pag. 256. *b. Martis Apologia*. Ibid. pag. 548.

XXIII. pag. 261. *b. Demoſthenis relatio de ara*, cum praelocutione. Ibid. pag. 411.

XXIV. pag. 267. *Abdicati Apologia*, cum ſumma, ac proloquio, quod tamen a recentiori manu in margine adiectum fuit. Ibid. pag. 818.

XXV. pag. 273. *b. Avarus ſtrenuum abdicans*, cum brevi ſumma. Ibid. p. 801.

XXVI. pag. 281. *Invidus ſe deferens*. Ibid. pag. 323.

XXVII. pag. 291. *Menelai Oratio ad Troianos in legatione ſuper Helena*, ſine praefatione, quae legitur in edit. Ibid. pag. 189.

XXVIII. pag. 295. *b. Callaeſchri actio*, cum praevia ſumma. Ibid. pag. 586.

XXIX. pag. 301. *b. Oratoris Apologia*, praevia ſumma. Ibid. p. 882.

XXX. pag. 309. *Demoſthenes ſe deferens*, cum brevi ſumma, quae inc. Μετὰ τὰ ἐν Χαιρωνείᾳ, κ. λ. Diverſa eſt ab illa, quae in edit. Morell. legitur ſub eodem titulo loc. cit. pag. 397. eademque cum illa, quam extare in Cod. Bibl. Vaticanae, teſtis eſt Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 413. cuius initium: Ὃν μὲν ἐβουλόμην, κ. λ. Finis; τὰ ὑμέτερα κατορθώματα. Hanc Declamationem una cum ſequentibus tertiae cuidam manui debemus.

XXXI. p. 313. *b. Demoſthenis Apologia*, cum breviſſimo argumento. In dicta edit. p. 435.

XXXII.

(1) Haec quoque Montfauconium effugit

(2) De hac etiam nulla apud Montfauconium mentio.

Digitized by Google

XXXII. pag. 325. *b.* Ἀντιῤῥητικὸς πρὸς τὸν Ἀριστείδη Ὀδυσσέα. Ἀχιλλεύς. *Achillis Oratio adverſaria Vlyſſis Orationi, quae apud Ariſtidem habetur.* Ibid. pag. 228.

XXXIII. pag. 335. *Patrocli ad Achillem Oratio*, cum Argumento, ac Diviſione, ſeu Praelocutione. Ibid. pag. 257. Huius Declamationis poſtremae ſeptem paginae recentiori manu, eadem nimirum, quae partem Panegyticae Orationis in Conſtantium & Conſtantem exſcripſit, ſuppletae ſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. partim Saec. XIII. partim Saec. XV. cuius meminit Holſtenius in ſchedis Mss. Conſtat foliis 346.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

CYRI EROTEMATA.

Titulum corrige

Manuelis Moſchopuli Cretenſis Grammaticae Artis Methodus.

COD. XXXI. I. pag. 1. Continet primo Erotemata, quorum initium: Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτα φωνῆς ὑγιῶς, κ. λ. ſecundo pag. 16. Regulas, ſeu praecepta Declinationum Nominum; tertio pag. 57. Canones Coniugationum Verborum; quarto pag. 87. *b.* Declinationes ipſas, & Coniugationes; quinto denique p. 100. σχεδογραφίαν, ſive praxin de partibus orationis, qua exempla analyſeos Grammaticae, ſive ratio examinandae orationis traditur. Scheda prima inc. Κύριε Ἰησοῦ Χριςὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Analyſis vero: Κύριε, κ. λ. Πόσα μέρη λόγου εἰσί; τρία· Κύριε, Ἰησοῦ, Χριςὲ, Θεὸς, ὄνομα· ὁ, ἄρθρον· ἡμῶν, ἀντωνυμία, κ. λ. Finis vero totius Libri eſt: Κρονίωνος δὲ, καὶ οὐρανίωνος, ᾗ Μοσχίωνος, ι ᾗ μέγα. Τέλος. Subiiciuntur deinde quaedam pauca Latine de Aoriſti formatione &c. Duo fuere Manueles Moſchopuli, unus Cretenſis, temporibus Andronici Palaeologi ſenioris clarus circa annum Chriſti MCCCXCII. alter huius patruelis, Byzantinus, qui poſt captam Conſtantinopolim una cum aliis Graecis in Italiam profugus venit. Priori igitur, ut vidimus, tribuuntur in noſtro Codice tum Erotemata, tum ſchedographia, quam tamen poſterioris eſſe Moſchopuli, opinari videtur Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 37. Haec Grammatica, eodem Fabric. teſte ibid. una cum Gazae libris duobus prioribus prodiit Graece Baſil. apud Io. Walderum MDXL. 4. Notandum in prima pagina quaedam legi de quinque particulis privativis, quas Graeci dicunt ςερητικὰ μόρια, quae ſunt α, νε, νη, να, νω.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. vel XVI. Conſtat foliis ſcriptis 329.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

DE AGRICVLTVRA E DIVERSIS AVCTORIBVS.

Geoponica, ſive Collectio Auctorum Geoponicorum, iuſſu, atque auſpiciis Conſtantini Porphyrogeniti, Leonis Sapientis filii, concinnata, & in Libros XX. diſtributa. Praecedit pag. 1. Πίναξ τῶν γεωπονικῶν. *Tabula Geoponicorum*, ſive Index diligentiſſimus Capitum ſingulorum librorum, quem excipit pag. 11. Προοίμιον, *Prooemium*, ſive *Praefatio* ad ipſum Conſtantinum Porphyrogenitum (1), quae inc. Πολλοῖς μὲν ᾗ ἄλλοις βασιλεῦσι, κ. λ. Deſ. τὰ βέλτιςα προμηθούμενος. Tum pag. 12. Βιβλίον Α'. *Liber I.* Inc. Τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Vltimus vero deſ. τὸ καλούμενον αἱμάτιον. Ex his duodecim primi de agricultura, octo poſtremi de cura rei pecuariae agunt. Auctores, quorum referuntur excerpta, quique in hiſce laudantur libris, ad marginem diligenter adſcripti leguntur, iidemque cum iis ſunt, quorum catalogum exhibet Fabric. loc. cit. pag. 506. ſeqq. De Collectionis auctore adhuc incertum eſt. Varias variorum ſententias refert laudatus Fabric. pag. 501. Plures fuere Geoponicorum editiones; omnium vero optima ac luculentiſſima Graeco-Latina Cantabrig. MDCCIV. in 8. curante V. C. Petro Needhamo. In principio noſtri Codicis quaedam a recentiore Graeculo, eiuſdem forte poſſeſſore, barbare partim, partim analphabete ſunt exarata, nullius momenti; quorum propterea nullam rationem habuimus. In eadem vero pagina, poſteriori parte, videtur legi nomen Εὐλογίου μοναχοῦ. COD. XXXII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XI. optimus, ac nitidiſſimus, librorum titulis unciali charactere exaratis, & auro variiſque coloribus elegantiſſime depictis. Conſtat foliis ſcriptis 252.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

EROTEMATA.

Seu potius

Grammatica Graeca, & Aeſopi Fabulae quaedam.

I. pag. 1. Hvius Grammaticae inſcriptio Latina eſt, & ſic habet: *Incipiunt Regulae Graecae, quas Graeci vocant* ἐρωτήματα, *ſeu* ἐρωτηματικὰ, *ideſt, Interrogationes magiſtrales, partim ſecundum communem uſum, partim ſecundum ordinem Ang. Decembrii Praeceptoris.* Latina quoque ſunt, quae traduntur circa pronunciationem littera- COD. XXXIII.

 rum

(1) Hunc indigitant Praefationis illa verba, τὸ τερπνὸν τῆς περιφόρας ἀπόλαυσμα, ut recte monet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 502.

Digitized by Google

cum Graecatum, quarum figurae multiplires adſetuntur. Reliqua deinde ſunt Graeca.

II. pag. 41. *Aeſopi Fabulae LXI.* quarum prima eſt *de Vulpe & Hirco*, ultima *de Lupo, & Grue*. Harum nonnullae Latinas habent verborum interpretationes interlineares.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XVI. in cuius prima pagina legitur nomen *Jacobi P.* Conſtat fol. ſcriptis 61.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΕΑΙΡΑ.

DEMETRII NEAERA.

COD. XXXIV. OPus Dialogi forma, cui praecedit primo Epiſtola Nuncupatoria, titulo adpoſito: Τῷ λαμπροτάτῳ ἡγεμόνι κυρίῳ Λυδοβίκῳ τῷ Γονζαγίῳ Δημήτριος ὁ Μόσχος. *Illaſtriſſimo Duci D. Ludovico Gonzagio Demetrius Moſchus*. Inc. Ο᾽ μὲν σοφώτατος ποιητῶν Ο᾽μηρος, ἡγεμὼν λαμπρότατε. Deſ. ὡς οἷόν τε τῇ σῇ μεγαλειότητι. Tum Epigrammatetraſtichon eiuſdem Demetrii εἰς τὴν λαμπροτάτην Σωσάννην, *in illaſtriſſimam Suſannam*. Inc.

Αὐτὴ Κύπρις πλάσσε σ᾽ ἐν ὑρανῷ εἰκόν᾽ ἑαυτῆς, κ. λ.

Tertin Argumentum, cuius initium: Ο᾽ρῶν ὁ Πανταγόρας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Κλεινίαν τῷ τῆς Νεαίρας ἔρωτι καταφλεγόμενον, κ. λ. Finis: τῆς ἐλευθερίας τετύχηκε, cui ſubnectuntur Dramatis perſonae. Quinque ſunt Operis στάσεις, ſive *Actus*, quorum primus, Πανταγόρας, Μῆδος, inc. Ε᾽ιπέ μοι, ὦ κατάρατε. ἵνα περὶ ὧν ἀνάγκη, κ. λ. Vltimus deſ. ἔπυ καὶ σύ, ὦ Μῆδε. Demetrii Moſchi Grammatici gloſſulae, & argumentum in librum Orphei de Lapidibus memorantur a Labbeo Bibl. Nov. Mss. p. 273. & in Catalogo Bibl. Regiae toties citat. T. II. p. 550. De hoc tamen Opuſculo nulla apud Fabricium occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XVI. Conſtat fol. ſcriptis 12.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ.

EPISTOLAE DIVERSORVM.

Scilicet

Syneſii, Theodori Laſcaris, & Anonymi.

COD. XXXV. I. pag. 1. MVtilus eſt initio Codex, ac propterea ex *Syneſii Epiſtolis*, quae olim plures erant, ſuperſunt nunc tantummodo *LXXIX.* ac poſtrema verba Epiſtolae VIII. quae ſunt . . . . , τοιούτου γὰρ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος, a quibus incipit Codex. Prima Epiſtola integra, *Anyſio* inſcripta, inc. Ο᾽ δὲ Καρδᾶς ἔτι μέλλει, κ. λ. & eſt in edit. Pariſ. toties cit. numero VI. Vltima τῷ αὐτῷ, nempe *Pylaemeni* inſcripta, inc. Οὐ μὰ τὸν φίλιον, κ. λ. & eſt CIII. Habentur igitur in Codice, quae inter ſextam, & centeſimam tertiam interiacent, exceptis VII. VIII. XXXVIII. XLIV. XLV. LVII. LVIII. LXVI. LXXIX. *b.* (1) LXXXIV. cum reliquis uſque ad XCIII. incluſive, quae omnes deſiderantur. Praeterea quinquageſima quarta in Codice (in edit. ſexageſimaſeptima) mutila eſt in fine, ac deſiuit in verbis, ἐκ μετανοίας ἀφῆκε . . . . . . quae incidunt in pag. edit. 215. lin. 5. Denique ſeptuageſima prima in Codice (in edit. nonageſima quarta) initio caret, & incipit a verbis . . . . πὲρ ἐμοῦ, καὶ τῆς κοινῆς, κ. λ. quae incidunt ibid. in p. 234. lin. ultimam. Ad calcem Syneſii Epiſtolarum appoſita eſt ab ipſa librarii manu ſequens ſubſcriptio: Μηνὶ Αὐγούστῳ ις᾽. ἡμέρα ε᾽. ἰνδ. ζ. τοῦ ,ϛωλβ᾽ ἔτους ἐτελεύτησεν εἰς τὴν Ρ᾽αιδεστὸν, ἀπερχομένη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἡ ἐξ Α᾽λαμανῶν δέσποινα κυρία Εἰρήνη ἡ Παλαιολογῖνα, καὶ ἐτέθη. *Menſe Auguſto, die XVI. fer. V. indictione VII. anno* 6832. (Chriſti MCCCXXIV.) *obiit in Radaſto, quae ex Alamannis Conſtantinopolim advenit Imperatrix Domina Irene Palaeologina, & depoſita eſt*. Tum manu Angeli Politiani ſubiunctum eſt: Α᾽γγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων. *Politiani, & amicorum*, cuius etiam pluribus locis adſperſae leguntur notulae.

II. pag. 39. Τοῦ μεγάλου Λογοθέτου κυρίου Γεωργίου τοῦ Α᾽κροπολίτου. *Magni Logothetae D. Georgii Acropolitae* iambici verſus LXIII. qui ſunt Praefationis loco in ſequentes Theodori Laſcaris Epiſtolas. Inc.

Α᾽ν ὑρανοῦ τὸν γῦρον ἡ δέρρις φέρῃ,

Deſ.

Καὶ τῶν λόγων θαύμαζε τὴν πρώτην βρύσιν.

In pagina, quae vacua ſupererat inter hoc Carmen iambicum, & Tabulam eorum, ad quos ſcriptae ſunt Theodori Laſcaris Epiſtolae, diverſa, ut videtur, manus aliam inſeruit Epiſtolam, cui titulus: Ε᾽πιστολὴ τῦ Ξανθοπύλου κυρῦ Θεοδώρου πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην. *Epiſtola Xanthopuli D. Theodori ad magnum Logothetam*. Inc. Οὔτ᾽ ἐμοὶ τούτοις δίκαιον ἐγκαλεῖν, κ. λ. Sequitur deinde Tabula eorum, ad quos ſcriptae ſunt Epiſtolae, cuius ad calcem ita legitur: Ο᾽μοῦ ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ ἐπιστολαὶ ἑκατὸν τριακονταττρεῖς, ἐγράφησαν δὲ πᾶσαι αὗται πρὸ τῆς βασιλείας ἐντελεχείας, καὶ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρὸς τὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ι᾽ωάννην τὸν Δούκαν πρεσβείας. *Simul ſunt in hoc libro Epiſtolae CXXXIII.* (ſunt tamen revera CXXXI.) *Scriptae autem ſunt omnes iſtae ante plenam imperii poteſtatem, & Marcionis ad magnam imperatorem D. Ioannem Ducam legationem*. Pag. 42. ſuccedunt Epiſtolae ipſae, quibus hic titulus praecurrit: Ε᾽πιστολαὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως κυρίου Ι᾽ωάννου τοῦ Δούκα, κυρίου Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι. *Epiſtolae filii magni Imperatoris D. Ioannis Ducae, D. Theodori Laſcaris*. Primae XLI. ſcriptae ſunt Πρὸς τὸν ἐν φιλοσόφοις μέγαν διδάσκαλον καὶ ἁγιώτατον ἱερομόναχον κύριον Νικηφόρον τὸν Βλεμμύδην πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου διοσμβύργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτὸν μέγαν βασιλέα κύριον Ι᾽ωάννην τὸν Δούκαν. *Ad magnum*

in

(1) Duae enim in edit. eodem numero 79. ſunt deſignatae.

in philoſophia magiſtrum & ſanctiſſimum hieromonachum D. Nicephorum Blemmydam ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipſum magnum Imperatorem D. Ioannem Ducam. Iſtarum vero haec ſunt initia:

I. Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν ἀεί.
II. Πότερον ἐρῶν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
III. Οὐδὲν ἐστι φθαρτὸν, ἀγαθόν.
IV. Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαῖος, κ. λ.
V. Οἱ μὲν ἄλλοι τοὺς τῆς φιλοσοφίας καρπούς.
VI. Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ὀκνηροὶ φανησώμεθα.
VII. Βραδεῖς ἡμεῖς κ̀ ἐπιλήσμονες.
VIII. Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
IX. Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
X. Πόῤῥω πυ Δανιὴλ ὁ προφήτης. Mutila haec in fine eſt.
XI. Πέπαυται τῶν ἀθλίων ἡ φιλαρχία.
XII. Αἰδὼς μέν ἐστω ἐν ἐμοί.
XIII. Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
XIV. Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.
XV. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μυ.
XVI. Ἀντ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίστης.
XVII. Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν ἐγγίσαντες.
XVIII. Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
XIX. Ἅπερ ἐλάβομεν, ȣ̓ προσφέρομεν.
XX. Ἔστω ὅπυ κ̀ ἡ ἀνάγκη καλόν.
XXI. Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
XXII. Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
XXIII. Πάτερ ἅγιε, τῇ παρύσῃ δευτέρᾳ.
XXIV. Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίω δέξαι. Haec quoque in fine mutila.
XXV. Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσὸν, κ. λ.
XXVI. Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
XXVII. Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
XXVIII. Παιώνειον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον παλινῳδίαν.
XXIX. Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων.
XXX. Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιοῦσι παισὶ, κ. λ.
XXXI. Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
XXXII. Στέργω μὲν πάντα.
XXXIII. Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
XXXIV. Ἀρεστὰ πεφύκασι τὰ καλὰ, κ. λ.
XXXV. Ὥσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.
XXXVI. Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ὐχ ὡς φοιτητὴς, κ. λ.
XXXVII. Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
XXXVIII. Ἡ ἀλήθεια ὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
XXXIX. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς, κ. λ.
XL. Ὄχλος πολὺς, ȣ̓ εἰ μὲν συνεζήτυν.
XLI. Ναρκᾷ κ̀ ἡ χεὶρ, κ̀ ἡ γλῶττα, κ. λ.

III. Sequuntur p. 85. eiuſdem Epiſtolae πρὸς τὸν μέγαν φιλόσοφον κύριον Γεώργιον τὸν Ἀκροπολίτην, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος πρεσβείας. *Ad magnum philoſophum D. Georgium Acropolitam, ante Marcionis legationem*. Eae vero ſunt XXXVIII. quarum ſeries ſequens eſt:

I. Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμενος τοῦ κοσμικοῦ.
II. Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
III. Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα ὐ δεκτά.
IV. Νόμος ἐστὶν ὀνομαστὶ τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
V. Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
VI. Θαυμάζω συ τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
VII. Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
VIII. Ὢ μέγα κάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
IX. Θεὸς ἐκδικήσεως κύριος.
X. Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
XI. Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνὺς τὴν σὴν σεῤῥότητα.
XII. Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
XIII. Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
XIV. Τῶν πρόσθεν λόγων, ὦ φίλε.
XV. Ἀμέσως ὐδείς τι ἑώρακε πώποτε.
XVI. Ἡμεῖς μὲν ὀκ τοῦ εἰπεῖν σε.
XVII. Οὕτω πηγὴ ἄφθονος ἀντλουμένη.
XVIII. Ἐρωτῶντας οὔποτ' ἂν τις ἡμῶν, κ. λ.
XIX. Λύπη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
XX. Δέχυ καὶ τὸν δεύτερον τοῦ προτέρυ.
XXI. Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
XXII. Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
XXIII. Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XXIV. Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
XXV. Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.
XXVI. Ἐμπέφευκα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
XXVII. Νόμος μὲν ὖν ἐστι τῆς φύσεως.
XXVIII. Ἡ σιγὴ τῦ χρυσῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε, κ. λ.
XXIX. Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρυς οἶδεν.
XXX. Πολλοῖς καταπραχυνθεὶς ἀνιαροῖς.
XXXI. Πέργαμος πόλις οἷον ἐνασρία.
XXXII. Παρελπίδα τὸ αὐτόφορον.
XXXIII. Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην, κ. λ.
XXXIV. Τίσιν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
XXXV. Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
XXXVI. Μικρυῦ κ̀ χαρίσῃ χαράν.
XXXVII. Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
XXXVIII. Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν.

IV. pag. 122. *b*. Τῦ αὐτοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἁγιοθεοδωρίτην. *Eiuſdem Imperatoris ad Hagiotheodoritem* Epiſtola unica. Inc.

I. Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρίτα.

V. pag. 124 Τῦ αὐτῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ οἰκυμενικὸν πατριάρχην κύριον Μανουὴλ, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδου δεσεμβῦργ πρεσβείας πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα κ̀ βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Δούκαν. *Eiuſdem ad ſanctiſſimum & oecumenicum Patriarcham D. Manuelem, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem ad ipſius patrem & Imperatorem D. Ioannem Ducam*, Epiſtolae XIII. quarum haec ſunt initia:

I. Πάτερ, δόξασόν συ τὸν υἱόν.
II. Εἰ πνεύματος κίνησις κ̀ φωνή.
III. Καὶ ἔμπορος νοημων κ̀ ἄριστος.
IV. Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.
V. Λύπη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
VI. Σοφία κυρίυ φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ.
VII. Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
VIII. Ἀξία λύπης, ἀξίας λύπη.
IX. Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσυ.
X. Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
XI. Καὶ ποιμένος μὲν πρότερον.
XII. Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
XIII. Τὸ ἀσβεστεῖν τὴν ἁγιωσύνην συ.

VI. pag. 143. *b*. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἐφέσυ κύριον Νικηφόρον, πρὸ τῆς τοῦ Μαρκίωνος Βελτόρδυ δεσεμβῦργ πρεσβείας. *Eiuſdem ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum, ante Marcionis Beltordi de Oemburg legationem*, Epiſtolae VI. quarum haec initia:

I. Τεττάρων εὐθειῶν ἴσων γραμμῶν, κ. λ.
II. Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
III. Ἠρώτησας, πῶς ἐσμεν, κ. λ.

IV. Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαῖ, κ. λ.

V. Το μὲν προΐςασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.

VI. Τοῦ κυρία ἡ γῆ, ϗ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,

VII. pag. 151. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μεσοποταμίτην κύριον Ἰωσὴφ πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad Meſopotamitam* (1) *D. Ioſeph ante &c.* Epiſtolae item VI. nimirum;

I. Αἰδεῖσθαι μὲν ὁ πόῤῥω λόγα ἐςὶ.

II. Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.

III. Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής,

IV. Ἡ τῶν πολλῶν τυραννῦσα ἐπιθυμία.

V. Ἀνθηρὰ μὲν ἡ ἐπιςολὴ τῦ ἐμοῦ φίλα.

VI. Καὶ ἡ ἄνεσις ἐςιν, ὅτε προξενεῖ ἡδονήν.

VIII. pag. 158. Τοῦ αὐτῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Βαλσαμῶν πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam grammaticum Balſamonem ante &c.* Epiſt. I.

I. Ἐκ βαλσάμων ϗ τῶν βαλσάμων ἄλλεν ἄλλε, ἡ εὐοσμία.

IX. p. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν πανιερώτατον μητροπολίτην Φιλαδελφείας κύριον Φωκᾶν, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad SS. Metropolitam Philadelphiae D. Phocam, ante &c.* Epiſtolae III. Poſt inſcriptionem, Πανιερώτατε μητροπολῖτα Φιλαδελφείας ϗ ἐντιμότατε, inc.

I. Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη σα, ὅτι, κ. λ.

II. Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.

III. Προὔφθησαν τῆς ὄξεως στέρησις.

X. pag. 162. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς αὐτοῦ γραμματικὺς τοὺς Φάϊκας μικρόν τι ἀποσκιρτήσαντας, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad ſuos grammaticos Phaicas* (2) *aliquantum laſcivientes, ante &c.* Epiſtolae V.

I. Ἡ μὲν ἐπιςήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.

II. Τὰς τῶν ἀδελφῶν ϗ τὺς ὁμοφρόνων, κ. λ.

III. Ἄχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.

IV. Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.

V. Περιπατητικοὶ οἱ σχολαςικοί.

XI. pag. 165. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Σάρδεων κύριον Ἀνδρόνικον, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad Metropolitam Sardicenſiam D. Andronicum, ante &c.* Epiſtolae III.

I. Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὸ τῆς φιλοσοφίας, κ. λ.

II. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα ἐθαύμασαν.

III. Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα, κ. λ.

XII. pag. 168. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὺς πατριαρχικὺς ἄρχοντας τόν τε Ξιφιλῖνον καὶ τὸν Ἀργυρόπυλον, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad Patriarchales praeſides Xiphilinum & Argyropulum, ante &c* Epiſtolae IV.

I. Περὶ τοῦ μὴ ὄντος ὐδεὶς μοι λόγος.

II. Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.

III. Τὰς ὑμῶν ἐπιςολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.

IV. Φίλων ὐδὲν ἡδύτερον.

XIII. pag. 171. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως κύριον Γερμανὸν, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad Metropolitam Hadrianopolis D. Germanum, ante &c.* Epiſt. I.

I. Εὐκλεῖδαι μὲν τῷ σοφῷ λόγος.

XIV. pag. 173. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα μοναχὸν Ἀκάκιον, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam monachum Acacium, ante, &c.* Epiſt. III. (3).

I. Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγα διασκεδιασθῆναι.

II. Περιέςη μὲν οὖν τὸ πᾶν, κ. λ.

III. Το μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη.

XV. pag. 175. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Κάλλιςον πρὸ κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam grammaticum Calliſtum ante &c.* Epiſt. I.

I. Τῷ Καλλίςῳ διὰ λόγα προσφθέγγομαι.

XVI. pag. 176. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα ἱερομόναχον Νεῖλον καὶ καθηγούμενον τοῦ Στύλου, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam hieromonachum Nilum & Praeſidem Styli, ante &c.* Epiſt. I.

I. Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ, κ. λ.

XVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Μανικαΐτην, πρὸ, κ. λ. *Eiuſdem ad quemdam grammaticum Manicaiten, ante &c.* Epiſt. I.

I. Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.

XVIII. p. 177. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τινα γραμματικὸν τὸν Κωςομύρην. *Eiuſdem ad quemdam grammaticum Coſtomyren* (4) Epiſt. I.

I. Οἷς σὺ κοινωνὸς. ὁ Καλόθετος, κ. λ.

XIX. p. ead. Τῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Καλόθετον & δομέςικον τῶν σχολῶν. *Eiuſdem ad Calothetam & Militiae Palatinae Praefectam* Ep. I.

I. Σοὶ μὲν πρὸς τὺς σὺς λόγυς, κ. λ.

XX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν προκαθήμενον Φιλαδελφείας Δημήτριον τὸν ἰατρόπαλον. *Eiuſdem ad Praeſidentem Philadelphiae Demetrium Iatrapalum* Epiſt. I.

I. Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ οὔθις.

Index alphabeticus Epiſtolarum CXXXI. Theodori Laſcaris.

I. ad Meſopotamitam D. Ioſeph. 1.
Αἰδεῖσθαι μὲν ὁ πόῤῥω λόγου ἐςί.

II. ad D. Nicephorum Blemmydam. 12.
Αἰδὼς μέν ἐςιν ἐν ἐμοί,

III. ad D. Georgium Aeropolitam. 15.
Ἀμέσως ὐδείς τε εὕρακε πώποτε.

IV. ad Patriarcham D. Manuelem. 4.
Ἀνέβη θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ.

V. ad Meſopotamitam D. Ioſeph. 5.
Ἀνθηρὰ μὲν ἡ ἐπιςολή.

VI. ad D. Nicephorum Blemmydam, 15,
Ἀντ' ἐμπλοκῆς μὲν ἀρίςης.

VII. ad Patriarcham D. Manuelem, 8.
Ἀξία λύπης, ἀξίως λύπη.

VIII. ad D. Niceph. Blemmydam, 19.
Ἅπερ ἐλάβομεν ϗ προσφέρομεν.

IX. ad eumdem. 34.
Ἀρεςὰ πεφύκασι τὰ καλά.

X. ad Grammaticos Phaicas. 3.
Ἄχαρις ἐγὼ ταῖς γραφαῖς.

XI. ad D. Niceph. Blemmydam. 7.
Βραδεῖς ἡμεῖς ϗ ἐπιλήσμονες.

XII. ad D. Georgium Aeropolitam. 20.
Δίχα ϗ τὸν δεύτερον τοῦ προτέρυ.

XIII.

(1) Montfaucon. in ſuo Catalogo male legit *Metropolitam*.

(2) Montfaucon. in ſuo Catalogo male legit *Ad Thaream Grammaticum* 4.

(3) Haſce tres ad Acacium Epiſtolas omiſit in ſuo Catalogo Montfaucon.

(4) Montfauc. loc. cit. male legit *Coſtomytem*.

XIII. ad eumdem. 33.
Ἐγὼ δὲ ἀνὰ χεῖρας τὸν ἐμὸν χάρτην.
XIV. ad eumdem. 11.
Ἐγὼ μὲν ἄρτι γνοὺς τὴν σὴν στεῤῥότητα.
XV. ad D. Niceph. Blemmydam. 25.
Εἰ δὲ καὶ τὸ τῆς δωρεᾶς ποσόν.
XVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 2.
Εἰ πνεύματος κίνησις καὶ φωνή.
XVII. ad Meſopotam. D. Ioſeph. 2.
Εἰ τὸ γενόμενον ἅπαν ἔχει ἀρχήν.
XVIII. ad Balſamonem grammaticum. 1.
Ἐκ βαλσάμων καὶ τῶν βαλσάμων οὐδὲν, κ. λ.
XIX. ad Georgium Acropolitam. 26.
Ἐμπόρευμα μὲν ἡδὺ τῶν τροφίμων.
XX. ad D. Niceph. Blemmydam. 13.
Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρική.
XXI. ad Meſopotam. D. Ioſeph. 3.
Ἐν τοῖς Τρωϊκοῖς ὁ ποιητής.
XXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 15.
Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.
XXIII. ad D. Georgium Acropolitam. 13.
Ἐπαινῶ πάλιν σου τὴν ἀγχίνοιαν.
XXIV. ad eumdem. 18.
Ἐρωτῶντας ὅποτ' ἄν τις ἡμῶν.
XXV. ad D. Niceph. Blemmydam. 9.
Ἐστείλαμεν τὴν ἡμίονον.
XXVI. ad eumdem. 20.
Ἔστιν ὅπου καὶ ἡ ἀνάγκη καλόν.
XXVII. ad Merropolitam Hadrianopolis D. Germanum. 1.
Εὐκλείδει μὲν τῷ σοφῷ λόγος.
XXVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 38.
Ἡ ἀλήθεια οὐδεμίαν ἔχει ἀντιδικίαν.
XXIX. ad D. Georgium Acropolitam. 7.
Ἡμεῖς μὲν αἰδῶ τὴν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
XXX. ad eumdem. 16.
Ἡμεῖς μὲν ἐκ τοῦ εἰπεῖν σε.
XXXI. ad eumdem. 5.
Ἡμεῖς μὲν, ὦ σοφὴ κεφαλὴ, στέργομεν.
XXXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 4.
Ἡ μὲν ἀνοικειότης ἀναγκαίως.
XXXIII. ad Grammaticos Phaicas. 1.
Ἡ μὲν ἐπιστήμη ἀπαιτεῖ τὴν σχολήν.
XXXIV. ad D. Georgium Acropolitam. 24.
Ἡ μὲν λύπη λελύπηκεν ἡμᾶς.
XXXV. ad eumdem. 22.
Ἡ μὲν νὺξ πολλαχῶς λαμβάνεται.
XXXVI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 3.
Ἠρώτησας, πῶς ἴσμεν.
XXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 28.
Ἡ σιγὴ τοῦ χρυσοῦ τὴν ῥίζαν ἐμάρανε.
XXXVIII. ad Meſopotam. D. Ioſeph. 4.
Ἡ τῶν πολλῶν τυραννοῦσα ἐπιθυμία.
XXXIX. ad D. Georgium Acropolitam. 6.
Θαυμάζω σου τὴν πρὸς ἐμὲ πρόνοιαν.
XL. ad eumdem. 9.
Θεὸς ἐκδικήσεων κύριος.
XLI. ad D. Niceph. Blemmydam. 37.
Ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια.
XLII. ad D. Georgium Acropolitam. 35.
Καὶ ἔλεγέ τις, ὅτι πᾶς κύκλος.
XLIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 3.
Καὶ ἔμπυρος νοήμων καὶ ἄριστος.
XLIV. ad Meſopotam. D. Ioſeph. 6.
Καὶ ἡ ἄνεσίς ἐστιν, ὅτε πράξεις.
XLV. ad Nicephorum Blemmydam. 21.
Καὶ πάλιν ἐπιθυμοῦνται καρποί.
XLVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 11.
Καὶ ποιμένας μὲν πρότερον.
XLVII. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 2.
Καὶ στάσις μὲν τετυχήκει ποτέ.
XLVIII. ad grammaticum Manicaitem. 1.
Καὶ τὸ μὴ συναγόμενον δύναται συνάγειν.
IL. ad D. Niceph. Blemmydam. 22.
Καὶ φωτὸς μὲν στέρησις.
L. ad eumdem. 31.
Καλὰ μὲν πάντα καιρῷ.
LI. ad D. Georgium Acropolitam. 2.
Κέντρου δίκην ὑπάρχεις σὺ ἐν ἐμοί.
LII. ad Patriarcham D. Manuelem. 5.
Αὕτη μὲν χαρὰν διαδέχεται.
LIII. ad D. Georgium Acropolitam. 19.
Αὕτη τιτρώσκει, ἐλπὶς δὲ θαῤῥύνει.
LIV. ad eumdem. 1.
Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην.
LV. ad eumdem. 12.
Μετὰ τῶν ἄλλων πάσχομεν.
LVI. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 2.
Μικρὰ μὲν ἡ προσαγωγή.
LVII. ad D. Georgium Acropolitam. 36.
Μικροῦ καὶ χαρίσῃ χαρὰν.
LVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 41.
Ναρκᾷ καὶ ἡ χεὶρ, καὶ ἡ γλῶττα.
LIX. ad D. Georgium Acropolitam. 4.
Νόμος ἐστὶν ὀνόμασι τὸ μὴ κωμῳδεῖν.
LX. ad eumdem. 27.
Νόμος μὲν ὢν ἐστὶ τῆς φύσεως.
LXI. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 1.
Οἶδεν ἡ ἁγιωσύνη σου, ὅτι.
LXII. ad D. Niceph. Blemmydam. 1.
Οἱ μάλιστα τῶν βροτῶν τιμῶσιν.
LXIII. ad eumdem. 5.
Οἱ μὲν ἄλλοι τὰς τῆς φιλοσοφίας.
LXIV. ad Coſtomyren grammaticum. 1.
Οἷς σὺ κοινωνὸς, ὁ Καλόθετος.
LXV. ad D. Georgium Acropolitam. 3.
Ὁ μὲν ποιητὴς τὰ δῶρα οὐ δεκτά.
LXVI. ad Patriarcham D. Manuelem. 12.
Ὅτι μὲν παρῆλθε καιρός.
LXVII. ad D. Niceph. Blemmydam. 3.
Οὐδὲν ἐστὶ φθαρτὸν, ἀγαθόν.
LXVIII. ad eumdem. 30.
Οὐκ ἔστι τοῖς ἀσκληπιεῦσι παισί.
LXIX. ad eumdem. 6.
Οὔποτ' ἂν ἡμεῖς ὀκνηροί.
LXX. ad D. Georgium Acropolitam. 17.
Οὔτε πηγὴ ἄφθονος ἀνελυμένη.
LXXI. ad D. Niceph. Blemmydam. 40.
Ὄχλος πολὺς, καὶ οἱ μὲν συνεζήτουν.
LXXII. ad eumdem. 28.
Παιδεύσιον ἱερὸν, ἢ μᾶλλον, κ. λ.
LXXIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 7.
Πάλαι μὲν ἐτύρβαζε τὰ μέρη.
LXXIV. ad D. Georgium Acropolitam. 29.
Πάλαι μὲν ἱπποκενταύρους οἶδεν.

LXXV.

Digitized by Google

LXXV. ad D. Nicephorum Blemmydam. 18.
Πάλιν πολλάκις εἰς τὸ πρὶν ναυάγιον.
LXXVI. ad eumdem. 24.
Πάντα ὅσα ἂν εἰς κυρίου δόξαν. Mutila eſt in fine.
LXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 32.
Παρελπίδα τὸ ἀνυπόφορον.
LXXVIII. ad Patriarcham D. Manuelem. 10.
Πᾶσα ἀνάγκη τὸν λατρευτήν.
LXXIX. ad D. Niceph. Blemmydam. 23.
Πάτερ ἅγιε, τῇ παρούσῃ δευτέρᾳ.
LXXX. ad Patriarcham D. Manuelem. 1.
Πάτερ δόξασόν σου τὸν υἱόν.
LXXXI. ad Niceph. Blemmydam. 11.
Πέπαυται τῶν ἀθλίων ἡ φιλαρχία.
LXXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 31.
Πέργαμος πόλις, οἷον ἐναερία.
LXXXIII. ad Acacium monachum. 2.
Περιέσῃ μὲν ὂν τὸ πᾶν.
LXXXIV. ad Grammaticos Phaicas. 3.
Περιπατητικοὶ οἱ σχολαστικοί.
LXXXV. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 1.
Περὶ τοῦ μὴ ὄντος οὐδεὶς μοι λόγος.
LXXXVI. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum, 2.
Πολλοὶ μὲν πολλάκις τὰ μὴ ὄντα.
LXXXVII. ad D. Georgium Acropolitam. 30.
Πολλοῖς καταπεραχυνθεὶς ἀνιαροῖς.
LXXXVIII. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum. 1.
Πολλοὶ τῶν φιλοσόφων.
LXXXIX. ad D. Nicephorum Blemmydam. 29.
Πολλῶν μοι αἰτιαμάτων,
XC. ad eumdem. 10.
Πόῤῥω που Δανιὴλ ὁ προφήτης. Haec quoque mutila eſt in fine.
XCI. ad eumdem. 2.
Πότερον ἐριδν ἡμῶν ἡμᾶς τυραννεῖς.
XCII. ad eumdem. 14.
Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με.
XCIII. ad eumdem. 36.
Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν οὐχ ὡς φειστικῆς.
XCIV. ad Metropolitam Philadelphiae D. Phocam. 3.
Προὐφέστηκε τῆς ἕξεως.
XCV. ad D. Georgium Acropolitam. 23.
Πρωΐας δὲ ἤδη γεγονυίας.
XCVI. ad Calothetam & militiae Palatinae Praefectum. 1.
Σοὶ μὲν πρὸς τοὺς σοὺς λόγους.
XCVII. ad Patriarcham D. Manuelem. 6.
Σοφία κυρίου φωτεινὸν πρόσωπον.
XCVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 32.
Στέργω μὲν πάντα.
IC. ad Hagiotheodoritem. 1.
Σὺ μὲν, ὦ Ἁγιοθεοδωρῖτα.
C. ad D. Niceph. Blemmydam. 27.
Συνημμένον ἀεὶ τῇ διαστάσει.
CI. ad Acacium monachum. 1.
Τὰ μὲν πρῶτα τοῦ λόγου.
CII. ad D. Niceph. Blemmydam. 8.
Τὰ πᾶσιν ὡς αἰνίγματα ὄντα.
CIII. ad Grammaticos Phaicas. 2.
Τὰς τῶν ἀδελφῶν καὶ πῶς ὁμοφρόνων.
CIV. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 3.
Τὰς ὑμῶν ἐπιστολὰς διττῶς ἀποδέχομαι.
CV. ad quemdam hieromonachum Nilum praeſidem τοῦ Στύλου. 1.
Τεθαυμάκαμεν τὴν ἐν τῇ βραχυλογίᾳ.
CVI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 1.
Τεττάρων οὐθειῶν ἴσων.
CVII. ad Metropolitam Sardicenſium D. Andronicum. 3.
Τὴν ἐαρινὴν χελιδόνα.
CVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 26.
Τῇ πατρικῇ σῇ εὐχῇ ποδηγούμενος.
CIX. ad D. Georgium Acropolitam. 34.
Τιστιν ὁ φιλόσοφος πολλὴν ἰσχύν.
CX. ad eumdem. 10.
Τί σοι εἴπω, ἢ τί σοι προσφθέγξομαι.
CXI. ad Patriarcham D. Manuelem. 13.
Τὸ ἀσθενεῖ τὴν ἁγιωσύνην σου.
CXII. ad D. Georgium Acropolitam. 38.
Τοῖν δυοῖν ἐμοῖν φυτευμάτοιν,
CXIII. ad eumdem. 37.
Τοῖς γνησίοις τὰ γνήσια.
CXIV. ad Grammaticos Phaicas. 4.
Τοῖς πρόσθεν λόγοις συνᾴδω.
CXV. ad Acacium monachum. 3.
Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἔφανη.
CXVI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 5.
Τὸ μὲν προΐστασθαι τὸν ἀρχιεράρχην.
CXVII. ad eumdem. 6.
Τοῦ κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
CXVIII. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum, & Argyropulum. 2.
Τοὺς διακόνους ἀσπάζομαι.
CXIX. ad Calliſtum grammaticum. 1.
Τῷ Καλλίστῳ διὰ λόγου προσφθέγγομαι.
CXX. ad Praeſidentem Philadelphiae D. Demetrium Iatropulum. 1.
Τῷ κανόνι ἴδιον τὸ εὐθές.
CXXI. ad Metropolitam Epheſi D. Nicephorum. 4.
Τῶν ἰδεῶν αἱ μὲν εἰσιν ἁπλαῖ.
CXXII. ad D. Georgium Acropolitam. 14.
Τῶν πρόσθεν λό.ων, ὦ φίλε.
CXXIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 17.
Τῷ ὄρει τῶν σῶν προσευχῶν.
CXXIV. ad Patriarcham D. Manuelem. 9.
Ὑπὸ τῆς δεινῆς νόσου.
CXXV. ad D. Georgium Acropolitam. 25.
Φίλη, ὦ φίλε, ἐξαιρέτως ἐστίν.
CXXVI. ad eumdem. 21.
Φιλόσοφον γράμμα παιδείας μεστόν.
CXXVII. ad Patriarchales Praeſides Xiphilinum & Argyropulum. 4.
Φίλων οὐδὲν ἥδιον.
CXXVIII. ad D. Niceph. Blemmydam. 39.
Φωνὴ ἀγαλλιάσεως δι' ὑπακοῆς.
CXXIX. ad eumdem. 33.
Χαίροις μοι τὰ πάντα ποθούμενε.
CXXX. ad D. Georgium Acropolitam 8.
Ὢ μέγα χάρα, ἀντιχαρίζομαί σοι.
CXXXI. ad D. Niceph. Blemmydam. 35.
Ὥσπερ δὲ τοῖς ζώοις τὸ πνεῖν.

Theo-

Digitized by Google

Theod. Laſcaris ſenior imperavit ab A. C. mccv. ad mccxxii. Orationes eius duas, laudes patria Ioannia Ducae & Nicaeae urbia complexas promiſit Ioannea Boivin. Orationem in S. Tryphonem martyrem memorat Allatius, quae incipit: Κρίνα ἐξ ἀγροῦ, ϗ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Fuit & alter Theodorus Duca Laſcaria iunior Imperator ab A. mcclv. ad mcclix. cuius Libri primua, & tertius, uſque ad ſeptimum de Theologia Chriſtiana Mss. Graece exſtant in Bibl. Bodlei. Cod. Barocc. XCVII. Octo Theologicas Orationea Allatius indicat pag. 720. de Conſenſu. Vide plura apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. X. pag. 526. Iunior tribuendae ſunt Epiſtolae CXXXI. quas recenſuimua.

XXI. pag. 178. *b.* Occurrunt duae veluti tabulae, quarum altera eſt Graeciae Metropoleon LXXXIV. quarum prima eſt ἡ Καισαρεία, poſtrema ἡ Α'τρω. Altera Archiepiſcopatuum XXXVIII. quorum prior eſt ἡ Βιζύη, poſtremua ἡ Α'γχίαλος.

XXII. pag. 179. *b.* Sequuntur Strategica quaedam ſine ullo titulo. Inc. Τὸς αὐτὸς ἂν ἴδοις ἐν μὲν εἰρήνῃ θρασεῖς, ἐν δὲ πολέμῳ δειλούς, τουτέςιν ἀπανταχοῦ πονηρούς, κ. λ. Def. ἀνόητος ἂν εἴην, εἰ μὴ πολλὴν χάριν εἰδείην Πτολεμαίοις. Variae autem ſunt hac illac lacunae relictae.

XXIII. pag. 181. *b.* Succedunt Epiſtolae X. quibus ſingulis nomina olim erant adſcripta eorum, ad quoa miſſae erant; primae vero etiam nomen auctoris praeerat, ſed tum huius, tum reliquarum ferme omnium titulis abraſia, ad quem pertineant, nondum comperimus. Iſtarum initia haec ſunt:

Prima inc. Ε'μοὶ ϗ πρότερον ἡ τῶν σῶν μυςικὴ σειρήνων.

ii. p. 182. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Λυβδίαον, καὶ τὸν Παλατῖνον. Inc. Ε'κ τῆς ἀποδημίας ἐπανιὼν, κ. λ.

iii. pag. ead. *b.* inc. Ε'μοὶ δ' ὦ φίλη μοι καὶ σεπτὴ κεφαλή, κ. λ.

iv. pag. 183. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν. Inc. Ο' παρὼν ἐσθίας ἐςὶ μέν.

v. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Βουλιμᾶν. Inc. Οὕτω πόλις ἐπ' ὄρους διακειμένη.

vi. pag. 184. inc. Υ'πεσχημένος σοι πέμψειν ταυτασὶ τὰς ἐπιςολάς.

vii. pag. 186. *b.* inc. Δέδεξο τουτοῒ τὸ δόμα.

viii. p. 187. *b.* inc. Δεδέληπτο τῇ ἐπιςολῇ τῇ πεμφθείσῃ.

ix. pag. 189. inc. Ο'ν δὴ τρικίαν πέμψας παρ' ἡμᾶς. κ. λ.

x. denique ibid. inc. Α'λλὰ σοῦ ϗ αὖθις ἡμῖν σὺν ἐπιςολήν, κ. λ. Inter quintam & ſextam Epiſtolam interiacent iambica Carmina duo item anepigrapha, diverſi manu exarata. Primum verſibua conſtans XVII. inc.

Εἶπερ δὲ καὶ πρόχειρον ἀςεῖον θέλεις.

Def.

Εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγαγεῖν πορθμίδα.

Alterum verſus habet XLI. & inc.

Ε'λαυνε μὲν λόγοις ϗ σφρῖγα πλέον,

Def.

Ε'γὼ δέ σου χάριτας εἰδὼς τυγχάνω

Ταῖς ἐλπίσι τρέφοντι ϗ τέρποντί με.

XXIV. pag. 190. Τοῦ σοφωτάτου ϗ λογιωτάτου ϗ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ϗ θεοῦ ϗ σωτῆρος ἡμῶν Ι'ησοῦ Χριςοῦ, ϗ εἰς τὸν θρῆνον τῆς θεοτόκου. Δέσποτα εὐλόγησον. *Sapientiſſimi & eloquentiſſimi & maxime inter monachos venerabilis D. Maximi Planudis Sermo in ſepulturam corporis Domini & Dei & Servatoris noſtri Ieſu Chriſti, & in Lamentationem Deiparae. Domine benedic.* Inc. Α' μὲν ἄν τις εἰκάσῃ τεκμήριον. Def. ϗ θεὸν αὐτὸν ἀποκήρυττο, σὺν πατρὶ ϗ πνεύματι δοξαζόμενον εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Graece prodiit Pariſiis mdlvii. apud Andream Wechelum, Latine ex Ioachimi Axonii Graviani verſione in Supplem. Bibl. Patrum Colon. A. mdcxxii. & alibi.

XXV. pag. 204. Ε'πιςολὴ τοῦ Ρ'αβδᾶ πρὸς τὸν λογιώτατον ϗ φιλόσοφον κύριον Α'νδρόνικον τὸν Ζαρίδην. *Epiſtola Rhabdae ad eloquentiſſimum & philoſophum D. Andronicum Zaridam.* Inc. Ε'γὼ πρὸς τοιοῦτον ὅλως ἀκριβῶς ἐπιςέλλειν ἢ γράφειν, οὔτ' ἐδιδάχθην, οὔτ' ἔμαθον. Def. Ε'ῤῥωσο τηρῶν ὑγιῆ τὴν ἀγάπην. Nihil de hac Epiſtola apud Fabricium, qui tamen Nicolai cuiuſdam Rhabdae Grammaticam ex Labbei Bibl. Nov. Mas. pag. 105. enunciat Bibl. Gr. Vol. VII. pag. 46. Nonnulla Nicolai Smyrnaei, Artabaſdi, cognomine Rhabda, leguntur in quatuor Codicibus Biblioth. Regiae Pariſ. ut ex Tom. II. Catalogi eruitur.

Praeter eam, quam retulimus ſupra pag. 556. §. I. aliae occurrunt in hoc Codice variis in locis recentiorea ſubſcriptiones, quarum nonnullae prorſua expunctae fuerunt, aliae adhuc ſuperſtites ſunt, ſed ita compendiarie ſcriptae, ut non omnia potuerimus exſculpere. Eae vero ſunt:

Prima pag. 178. Αἰδεσιμώτατε, Ιερασμιώτατε, φίλε Χριςοῦ, μέγας μαῖςρος τοῦ ἁγίου ὀσπιτίου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου Ι'ωάννου τοῦ ἐν Ι'εροσολύμοις, ἀνάδοχε τῶν πενήτων, ϗ . . . . . τοῦ μεγάλου πάπα . . . . δε βιλλανόβα. *Admodum reverende, & cariſſime, amice Chriſti, magnus Magiſter ſancti Hoſpitii venerabilis monaſterii S. Ioannis Hieroſolymitani, pauperum exceptor, & . . . . magni papae . . . . de Villanova.*

Altera ibid. Τῇ α' τοῦ Ο'κτωβρίου μηνὸς, τῆς α' ἰνδ. ἐσιχήθη ὁ Αἰων ὁ ζουγηλάτης ἡμῶν τὸν χρόνον εἰς . . . . δ'. κάπαν παρασπο . . . καὶ ὑπόθεσιν ἐδόθη αὐτῷ χάριν προρογίου νο. ις'. ἔτιναι ἐδόθησαν τοῖς ἐνόχοις εἰς τὸ ἀροκότιον, ὅπερ ὤφειλε. ἕτερα νο. δ'. εἰς δύο ζυγὰς πατούτζια τῆς γυναικὸς ϗ τοῦ παιδίου αὐτοῦ. Hanc utpote barbarice ſcriptam, & intricatiſſimis notis compendiatiia refertam, perſpicaciori ingenio enucleandam relinquimua.

Tertia pag. 188. Μηνὶ Μαρτίῳ κδ'. ἡμέρᾳ πέμπτῃ, ὥρᾳ δ' τῆς νυκτὸς τοῦ ,ςωλη' ἔτους, ἰνδ. α'. ἐτελεύτησεν ἡ κυρά μου ἡ μάσσα μου (ita enim videtur) ἡ διὰ τοῦ θείου ϗ ἀγγελικοῦ σχή-

σχήματος μετονομασθεῖσα Μάρθα μοναχὴ, καὶ ἐτέθη ἐν τῷ τρουλάῳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐπονομαζομένου . . . . (imperfecta eſt.) *Menſe Martio, die XIV. feria V. hora IV. noctis, anno* 6838. (Chriſti MCCCXXX.) *indict. VIII. mortua eſt Domina mea Manna, quae propter divinum & angelicum habitum denominata eſt Martha monacha, ac depoſita eſt in coemeterio ſancti Nicolai qui dicitur* . . . . .

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XIV. initio mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 204.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ Η. ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΟΡΙΩΝ.

CONSTANTINI LASCARIS COMPENDIUM OCTO ORATIONIS PARTIUM.

Ac praeterea

Tryphonis Grammatici, Theocriti, & Heſiodi quaedam.

COD. XXXVI. Liber Graecolatinus typis impreſſus Mediolani MCCCCLXXX. in fol. in quo continetur:

I. pag. 2. Ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων συντεθεῖσα παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου. *Compendium octo Orationis partium, & aliorum quorumdam neceſſariorum editum a Conſtantino Laſcari Byzantio.* Praecedit Latina *Boni Accurſii Piſani Viro Clariſſimo Iulio Pomponio* Epiſtola Nuncupatoria, cuius initium: *Quum mea opera & ſtudio, vir venerabilis*, κ. λ. Inc. Περὶ διαιρέσεως τῶν γραμμάτων. βιβλίον πρῶτον. Γράμμα ἐστὶ μέρος, κ. λ. *De diviſione litterarum. Liber I. Littera eſt pars, &c.* Singulae enim paginae in duas columnas ſunt diviſae, quarum altera textum Graecum, verſionem altera Latinam, eamque litteralem, ita ut linea lineae, verbum verbo, atque adeo littera litterae reſpondeat omnino, complectitur. Deſ. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ διεξοδικώτατα περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος διαληψόμεθα. *In autem ſecundo latius de nomine & verbo tractabimus.* Τέλος τῆς ἐπιτομῆς. *Finis Compendii.* Hanc editionem memorat in Annalibus ſuis Typographicis Maittaire Tom. II. Part. I. pag. 49.

II. pag. 76. *b.* Περὶ παθῶν τῶν λέξεων ἐκ τῶν τοῦ Γραμματικοῦ Τρύφωνος. *De paſſionibus dictionum ex Grammatici Tryphonis* (ſic). Inc. Τὰ τῶν λέξεων πάθη, κ. λ. *Dictionum paſſiones &c.* Deſ. Ποσειδῶ ἀντὶ Ποσειδῶνα. *Neptunum pro Neptunum.* Hoc de figuris dictionum apoſpaſmation, editum quoque eſt ad calcem Grammaticae Graecae Vrbani Bellunenſis &c.

III. pag. 80. *b.* Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων κατὰ στοιχεῖον. *De Anomalis Verbis per ordinem.* Inc. Ἀρχὴ τοῦ α. Ἄζω, ὅθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην, καὶ ἀάσθην, κ. λ. *Principium. a. Sicco, unde aoriſtus primus ſiccatus fui, & ſiccatus fui, &c.* Deſ. ἢ ἔρω, ὀρσῶ, ὦρσα αἰολικῶς, *vel concito, concitabo, concitavi Aeolice.*

IV. pag. 90. Περὶ πνευμάτων. *De Spiritibus.* Inc. Πόσα πνεύματα; δύο, ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλὴ, κ. λ. *Quot ſpiritus? duo, denſus, & levis, &c.* Deſ. καὶ οὕτως ἐπίρρημα, καὶ οὕτος ἀντωνυμία. *& ſic adverbium, & hic pronomen.* In fine: *Hoc divinum opus impreſſum eſt Mediolani III. Kalendas Octobres M. CCCCLXXX. & interpretatum per venerabilem virum utriuſque linguae doctiſſimum ac optimum Iohannem monachum Placentinum.*

V. pag. 96. Sequuntur typis item excuſa, ſed Graece tantum, *Theocriti Idyllia XVIII.* quorum primum eſt *Thyrſis*, ſive *Cantio*. Vltimum *Helenae Epithalamium*.

VI. pag. 127. Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. *Heſiodi Aſcraei Opera & Dies* Graece. Hanc Theocriti, & Heſiodi editionem, anni indicio deſtitutam, ex Philippi Iuntae typographio prodiiſſe anno MD. Florentiae crediderim, auctore Michaële Maittaire loc. cit. Tom. I. Part. II. pag. 765.

ΔΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΙ.

DIONIS ORATIONES.

Quibus adde

Iſocratis, Polemonis Sophiſtae, Heſychii Mileſii, ac Philoſtrati quaedam.

I. pag. 1. D*ionis Orationes VI*, quarum prima eſt *Oratio Troiana*, ſive, *quod Ilium non ſit captum*. Occurrit in edit. ſuperius cit. pag. 151. ſeq. ſub Num. XI. COD. XXXVII.

II. pag. 25. *b. De ſua auſcultandi cupiditate.* Oratio XIX. ibid. pag. 260.

III. pag. 26. *b. De dicendi exercitatione.* XVIII. pag. 253.

IV. pag. 30. *b. De Pulcritudine.* XXI. pag. 269.

V. pag. 33. *b. De Bello & Pace.* XXII. pag. 274. Haec tamen una cum ſequenti, titulo carent in Codice.

VI. pag. 34. *b. Oratio Athenis habita, de Fuga.* XIII. pag. 219. In Codice mutila eſt; deſinit enim in verbis: ὧν ἔδει πράττειν, οὐδὲ σκοτεῖν . . . . quae incidunt in edit. p. 222. lin. 20. Ad hunc defectum ſuppleodum relicta ſunt duo circiter folia vacua.

VII. p. 34. *b. Iſocratis Orationes duae*, quarum prima eſt *ad Daemonicum paraenetica*, quae in eius Operum edit. Graec. Lat. Baſil. MDLXX. fol. incidit in pag. 1. & ſeqq. Hanc praecedit Auctoris Vita, cuius initium: Ἰσοκράτης Θεοδώρου τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς. Finis: οἱ ἀγῶνες, καὶ αἱ πράξεις. Non exſtat inter alias Vitas, quae in dicta editione adferuntur.

VIII. pag. 39. *b. Eiuſdem Oratio contra Sophiſtas.* Ibid. pag. 428.

IX. pag. 53. *Polemonis Sophiſtae in Cynaegi-*

Digitized by Google

girum, *& Callimachum Declamationes duae*, prima ex perſona patris Cynaegiri, altera patris Callimachi. Concordant cum illis, quas recenſuimus in Cod. I. Plut. LVI. ſupra pag. 292. §. VII. & VIII.

X. pag. 66. *b*. Ἡσυχίου Μιλησίου Ἰλλουστρίου περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Heſychii Mileſii Illuſtris de viris ſapientibus, qui in eruditionis laude claruerunt*, Liber. Inc. Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία, κ. λ. Deſ. καὶ τὸ βασιλικὸν ἀναληφθείσης. Editus eſt Graece & Latine Tom. VII. Operum Meurſii edit. Florent. MDCCXLVI. a pag. 205. ad pag. 302.

XI. pag. 82. *b*. Ἐκ τῶν τοῦ Φιλοστράτου βίων σοφιστῶν. *Ex Philoſtrati vitis Sophiſtarum* Excerpta. Incipiunt a *Gorgia*, hoc pacto: Διῄει λόγους ἀποτάδην καὶ ἐς μῆκος. Γοργίας ὁ Λεοντῖνος πρῶτος ἦρξατο τῶν σχεδίων λόγων. Deſinunt in *Demoſthene*, in verbis: τὰ πολλὰ ὀμνὺς καὶ παρασπονδῶν τοῖς ὅρκοις. Hae vitae omnino diverſae ſunt ab editis, & earum potius compendia nuncupari poſſunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 92.

ΕΥΔΗΜΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΕΞΙΚΟΝ.

EVDEMI RHETORIS DICTIONARIVM.

Ac praeterea

Alia aliorum Lexica.

COD. XXXVIII.

I. pag. 1. IN primis duobus foliis quaedam Excerpta breviſſima leguntur; primum hiſtoricum *de Xerſe*, *ac Dario*; alterum grammaticum *de Ionica dialecto*; tertium, *quorumdam* continet *proverbiorum declarationem*.

II. pag. 3. Εὐδήμου ῥήτορος λέξεων χρησίμων συναγωγή, αἷς μάλιστα κέχρηνται ῥήτορες καὶ τῶν συγγραφέων λογιώτατοι. *Eudemi Rhetoris dictionum utilium collectio, quibus potiſſimum uſi ſunt oratores, & hiſtoricorum diſertiſſimi*, iuxta alphabetum. Inc.

Ἄβαλε, ἀντὶ τοῦ φεῦ.
Ἄβαροι, ὄνομα ἔθνους.

Deſ.

Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως φανὲν, ἢ γενόμενον.

Ita ferme inſcribitur hoc Lexicum apud Suidam in Εὔδημος, & tamquam utiliſſimum laudatur. Exſtat Ms. etiam in Biblioth. Caeſarea, Regia Pariſ. &c. Kuſterus tamen putat eſſe ψευδεπίγραφον, & a Graeculo aliquo recentiore ex aliis lexicis conſarcinatum. Hoc Suidas in ſuum ſe dictionarium tranſtuliſſe ſatetur. In fine additum eſt: Μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος ἐνάτης. *Menſe Iunio*, *indict. IX*. In ſequenti p. 196. regulae quaedam Grammaticae traduntur, quomodo ſcribenda ſint nomina compoſita ἀπὸ τοῦ κρέας, κέρας, γῆρας, & ſimilibus.

III. pag. 197. Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων τῆς παλαιᾶς τε φημὶ γραφῆς, καὶ τῆς νέας, καὶ αὐτῆς δήπου τῆς θύραθεν. *Collectio dictionum ex diverſis libris veteris ſacrae ac novae Scripturae, nec non & ipſius profanae concinnata*, ordine litterarum. Inc.

Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος παρὰ τὸ ἅπτω. ἀπτὸς, καὶ ἄαπτος, οἷον τὸ ἄγαν ἁπτόμενον, κ. λ.

Deſ.

Ὦψαν, εἶδον.
Ὠψωνηκότες, ἐψωνήσαντες δὲ μικρόν.
Ὠψίασε, ἐβράδυνεν.

Collector Anonymus: ſed forte eſt lexicum, quod ſub Cyrilli nomine circumfertur, quamvis ab iis, quae innuimus ſupra pag. 476. §. III. & pag. 528. §. I. aliquantum principio & fine differre videatur.

IV. pag. 405. *b*. Ἑρμηνεία περὶ ἀντιστοίχων. *Explicatio de Antiſtoechis*, ſive *Liber de Orthographia*, per alphabetum. Inc.

Ἀλήθεια, τὸ λη η, τὸ θει δίφθογγ.
Ἀληθινὸς, τὸ λη η, τὸ θι ι.
Ἀλητήριος, τὸ λη η, καὶ τὸ ρι ι.

Deſ.

Πεζὸς, πεζεύειν, τὰ πε ψιλά.
Παίγνιον, τὸ παι δίφθ. τὸ γνι ι.

Auctor Anonymus.

V. pag. 410. Canones III. eccleſiaſtici, ac troparia verſibus iambicis pentaſtichis Ioannis Monachi cum explicationibus, *in Natale Domini*, *in Theophania*, *& in Pentecoſten*.

VI. pag. 428. *b*. Declaratio ſignorum, ſive notarum, quas in marginibus librorum apponere ſolebant veteres calligraphi ad ea loca, quae notatu digna erant indicanda.

VII. pag. ead. Lexicum vocum, quae occurrunt in Pſalmis, Canticis, in Libro Iob, ac Proverbiorum, Evangeliis, Actibus Apoſtolorum, & Epiſtolis, cum ipſarum explicationibus; tum interpretationes nominum quorumdam Hebraeorum.

VIII. pag. 441. *S. Epiphanii breve excerptum de menſuris & ponderibus*.

IX. pag. 442. Σὺν θεῷ ὅροι διάφοροι κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας. συλλεγέντες ἀπὸ τοῦ Κλήμεντος, καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατέρων, οὓς δὴ (corr. δεῖ) πρὸ παντὸς ἑτέρου μαθήματος ἐνστηθίζειν τὸν τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ προΐστασθαι τοῦ λόγου τῆς εὐσεβείας βουλόμενον. Incipiunt *Deo auſpice definitiones variae ſecundum traditionem & fidem S. Catholicae & Apoſtolicae Eccleſiae, collectae ex Clemente, & aliis SS. ac BB. Patribus, quas prae omni alia diſciplina impectorare oportet eum, qui Dei ope praeeſſe vult verbo pietatis*. Poſt praefationem quamdam, ſeu monitum, cuius initium: Ἔνθα κεῖται τὸ α, ὅρος δηλοῦται· ἔνθα δὲ τὸ β, τὴν ἐτυμολογίαν δηλοῖ, κ. λ. incipiunt: Α. τί ἐστιν ὅρος; Β. καὶ κατὰ τί εἴρηται ὅρος; Γ. καὶ ποσαχῶς νοεῖται ὅρος; Ὅρος ἐστὶ λόγος σύντομος, κ. λ. Deſinunt in quodam Anaſtaſii Sinaitae Excerpto, cuius poſtrema verba ſunt: λέγεται μὲν, οὐχ ὑπάρχει δὲ, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως· τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν εἴη δόξα, κ. λ. Collector Anonymus. Subiiciuntur deinde pauca quaedam de Lu-

Luna, ac Sole, eorumque eclipſi, ac de Anno.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. charactere ſatis minuto, quem memorat Holſtenius in ſchedis ſuis Mss. Conſtat fol. ſcriptis 459.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

COD. XXXIX. DEcem habentur in hoc Volumine Demoſthenis Orationes, quarum ſingulis, prima excepta, Libanii argumenta praecedunt.

I. pag. 1. *Olynthiaca I.* In cit. edit. p. 1.
II. pag. 7. *Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.
III. pag. 14. *Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.
IV. pag. 22. *Philippica I.* Ibid. p. 15.
V. pag. 33. *Philippica II.* Ibid. p. 25.
VI. pag. 39. *b. Philippica III.* Ibid. p. 44.
VII. pag. 53. *b. Philippica IV.* Ibid. pag. 53.

VIII. pag. 76. *Oratio ad Philippi Epiſtolam.* Ibid. pag. 64. Praecedit *ipſius Philippi Epiſtola*, ut ibid. pag. 61. & duplex argumentum; primum breviſſimum eſt Libanii; alterum valde longum, eſt integra Vlpiani enarratio, quae legitur cit. edit. Tom. II. pag. 52.

IX. p. 80. *b. De Haloneſo*. Ibid. p. 29.

X. pag. 90. *b. De Pace*. Ibid. pag. 21. ſed huius poſtremae Orationis fragmentum tantum exſtat in Codice; deſinit enim in verbis: εἴτ' ἄλλο βούλεταί τις κατασκευά .... quae incidunt in pag. 23. lin. 5.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. optime ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 92.

ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ.

CEBETIS TABVLA.

Ac praeterea

Baſilii, Plutarchi, & Xenophontis quaedam.

COD. XL. LIber typis impreſſus in 8. ſine anni, ac loci nota, foliis, ſeu paginis conſtans 73. Titulos autem habet ſingulorum Operum, maiuſculis characteribus impreſſos. In hoc continentur

I. pag. 1. Κέβητος πίναξ. *Cebetis Tabula*. Inc. Ἐτυγχάνομεν. Deſ. τοῦ ἀγαθοῦ ἄγνοιαν.

II. pag. 16. Βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς νέους, πῶς ἂν ἐξ Ἑλληνικῶν ὠφέλοιντο λόγων. *Baſilii Magni Oratio Paraenetica ad Iuvenes, quomodo ex libris Ethnicorum fructum capiant*. Inc. Πολλά με. Deſ. ἀποφεύγοντες.

III. pag. 32. Πλουτάρχου Χαιρωνέως περὶ παίδων ἀγωγῆς. *Plutarchi Chaeronenſis de puerorum inſtitutione*. Inc. Εἴ τις ἂν ἔχοι. Deſ. καθέξομεν. Τέλος.

IV. pag. 54. Ξενοφῶντος Ἱέρων, ἢ τυραννικός. *Xenophontis Hieron, ſive Tyrannicus*. Inc. Σιμωνίδης ὁ ποιητής. Deſ. ὁ φθονήσῃ. Τέλος. Hanc editionem in Annalibus ſuis typographicis memorat toties laudatus Maittaire Tomi I. Parte II. pag. 752. Not. 4. & e Zachariae Calliergi officina prodiiſſe ſuſpicatur ex characteris, quo ille uti ſolebat, ſimilitudine.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS ORATIONES.

Scilicet

I. pag. 1. DE *falſa legatione*, cum Libanii argumento in fine. In cit. edit. pag. 200. COD. XLI.

II. pag. 71. *b. Oratio Amatoria*. Ibid. pag. 157.

III. pag. 83. *Adverſus Leptinem de immunitate*, item cum Libanii argumento in fine. Ibid. pag. 262.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 117.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

CONSTANTINI GRAMMATICE.

I. pag. 1. TItulus interior ita habet: Κωνσταντίνου Λασκάρεως τοῦ Βυζαντίου περὶ ὀνόματος καὶ ῥήματος βιβλίον β'. *Conſtantini Laſcaris Conſtantinopolitani de Nomine & Verbo Liber II.* Inc. Ἐν τῷ προεκδοθέντι ἡμῖν πρώτῳ βιβλίῳ ἡ περὶ τῆς κλίσεως τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου παράδοσις βραχέως κατείλεκται, κ. λ. Deſ. ὅτι τὰ εἰς δω πρὸ τοῦ δ, ν ἔχοντα, οἷον κυλινδῶ, σπένδω. Tum ſubditur: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κη'. ἡμέρᾳ ε'. ὥρᾳ θ'. *Abſolutus eſt praeſens liber menſe Martio, die XXVIII. fer. V. hora IX.* Conſtantini Laſcaris Grammatica libris tribus, Graece prodiit Mediolani MCCCCLXXVI. 4. Romae MDVIII. 8. alibi; Graece vero & Latine apud Aldum MDXII. 4. Lovanii MDXVI. 4. & apud Paullum Manutium MDLVIII. 8. & Baſil. MDXLVII. 8 &c. COD. XLII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XVI. Conſtat fol. ſcriptis 91.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ.

EVSTATHII DIGRESSIONES HOMERI ILIADIS.

I. pag. 1. ΕΥ'σταθίου μαΐστορος τῶν ῥητόρων, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ, ἐπὶ τῶν δεήσεων, τοῦ ὕστερον Θεσσαλονίκης παρεκβολαὶ τῆς Ὁμήρου Ἰλιάδος. *Euſtathii Rhetorum Magiſtri, & Eccleſiaſtici, a ſupplicationibus. & poſtea Theſſalonicenſis* (Archiepiſcopi) *Egreſſiones Homeri Iliadis, ſive Excerpta ex einſdem Commentariis in Iliadem*. Inc. Τῶν Ὁμήρου σειρήνων. COD. XLIII.

Deſ.

Deſ. ὡς δῆλόν ἐςι τοῖς μετιοῦσιν αὐτήν. Sunt ſola in Iliadem Prolegomena, qualia habentur etiam in Codice II. huius Plutei §. I. quem vide ſupra pag. 488.

II. pag. 13. Sequitur Commentarius in alteram partem ſecundi Iliados Libri, quae inſcribitur Κατάλογος νεῶν, ἤτοι Βοιωτίας, *Navium Catalogus, ſive Boeotiae*. Inc. Κατάλογος μὲν νεῶν, ἤτοι ἐξαρίθμησις, τὸ ἀφεξῆς τῆς παρούσης ῥαψῳδίας ἀπὸ τοῦ ἔργου ὠνόμασαι. Deſ. οὐδεὶς δὲ κρεῖττόν τι τῆς τοιαύτης ὀλιγοςίχου Ὁμηρικῆς γραφῆς ἐπραγματεύσατο καὶ γλυκύτερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis 164.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ.

EROTEMATA CYRI,

Seu potius

Manuelis Moſchopuli, Calliſtrati, Philoſtrati, Marci Antonini Imp. Maximi Planudis, & Anonymi Opera quaedam.

COD. XLIV. I. pag. 1. M*Anuelis Moſchopuli Grammatica* una cum Schedographia, qualem in Cod. XXXI. huius Plutei recenſuimus, quem vide; cum illo enim initium & finis concordat. Adiiciuntur heic in fine, pag. nimirum 110. *b.* nonnullae obſervationes grammaticales circa quaedam verba, ex. gr. ἐλῶ, ἐλπίζω, ἐλαύνω, ἕπω, &c.

II. pag. 111. *Calliſtrati Deſcriptiones Statuarum XII.* hoc ordine, ſcilicet *Indi, Cupidinis, Narciſſi, Occaſionis, Orphei, Bacchi, Memnonis, Aeſculapii, alterius Cupidinis, Medeae, Satyri, ac Bacchae*. Exſtant in edit. Pariſ. Morell. Philoſtrati, ac Calliſtrati Operum MDCVIII. fol. pag. 864. ſeq. ubi tamen plures ſunt, & ordine aliquantum diverſo: poſtremae enim duae in Ms. primae occurrunt in edito.

III. pag. 116. *Philoſtrati Imagines LXV.* cum ſcholiis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Praecedit autem Prooemium, cuius initium: Ὅςτις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν, κ. λ. Concordant omnia cum editis in cit. edit. a pag. 730. ad pag. 831. ubi in duos libros tribuuntur, quorum nulla in Codice diſtinctio eſt. Scholia marginalia incipiunt: Τὸ δὲ τις μὴ ἀσπάζεται, ταὐτὸν τῷ, ὁ μὴ ἀσπαζόμενος, καὶ ὁμοίως ἀτελής· ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ δὲ τις μὴ ἀσπάζεται. Progrediuntur autem uſque ad XXVI. Imaginem incluſive, quae inſcribitur *Mercurii Fetus*, quorum poſtrema verba ſunt: μῶρος, μωραίνω, μωρία, μωρῆς, καὶ μωρῆς κύριον, καὶ ὄνομα. Deinceps nullae neque marginales, neque interlineares gloſſae comparent. Manueli Moſchopulo fortaſſe adſcribendae ſunt; huius enim ſcholia in Philoſtrati Imagines, aeque ac Maximi Planudis in eaſdem Technologiam, adhuc inedita in Bibliothecis ſervari adſerit Fabric. B. G. Vol. IV. pag. 48. In fine legitur illa *Roſae Fabula*, quam innuimus in Cod. XXX. huius Plutei §. IX. ubi Libanio videtur adſcribi: heic tamen nullo auctoris nomine inſignitur. In fine huius, & ſequentis Operis ab alia, ut videtur, manu adiecta ſunt brevia quaedam Excerpta grammaticalia *de nonnullorum verborum inflexione & ſignificatione*.

IV. pag. 170. *Philoſtrati Heroica*, ſive *Dialogus de Viris Illuſtribus, qui in bello Troiano pro heroibus habiti ſunt*, cum gloſſis item interlinearibus ſatis multis, raris autem marginalibus ſcholiis. Concordant cum editis loc. cit. a pag. 631. ad pag. 729. Scholiorum ſpecimen eſto illud in vocem περίεςι (edit. pag. 633. lin. 14.) quod ita habet: Περίεςιν, ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐςὶν, οἷον, περίεςί μοι χρημάτων· ἢ ἀντὶ τοῦ νικᾷ, οἷον, περίεςιν ὁ Γεώργιος τοῦ Νικολάου· καὶ ἀντὶ τοῦ ζῇ, οἷον, περίεςιν ὁ ἄνθρωπος.

V. pag. 207. Sequuntur Capita (1) excerpta ex Marci Antonini Libris XII. *de rebus ſuis*, de quibus vide Cod. VII. Plut. LV. ſupra pag. 258. prope finem.

VI. pag. 221. Grammaticales quaedam obſervationes circa inflexiones nonnullorum verborum, ex. gr. θνῆμι, σχῆμι, ὄλλυμι, κ. λ. quaenam ipſorum tempora in uſu ſint, quaenam obſoleta &c.

VII. pag. 223. Λέξεις παρεκβληθεῖσαι ἀπὸ τῆς βίβλου τοῦ Ἡροδότου, κατὰ ἀλφάβητον. *Dictiones excerptae ex Libro Herodoti, iuxta ordinem litterarum*. Inc.

Ἀνέλῃ, χρήσει.

Ἀνδρεὼν, μέγας οἶκος ἀνδρῶν.

Deſ.

Ψῶσαν, ψάλτωσαν.

VIII. pag. 224. *b.* Anonymi *de Dialecto Ionica* brevis quidem, ſed diligens Tractatus. Inc. Ἰὰς διάλεκτος λέγεται ἡ νῦν Ἰώνων, κ. λ. Deſ. τὸ ν ἀφελκυςικὸν οὐ ποιοῦνται, εἰ μὴ χάριν μέτρου. Tum alia pauca *de adverbiis*.

IX. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σολοικισμοῦ. *Eiuſdem de ſoloeciſmo*. Inc. Οἱ περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος, κ. λ. Deſ. βαρβαρίζει ὅλος. Opinor autem ante hanc paginam deeſſe aliquid in Codice; quo enim referri debeat illud τοῦ αὐτοῦ, non video. Sequuntur deinde, eodem pronomine Τοῦ αὐτοῦ appoſito, diverſa alia, nimirum:

I. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ τῷ θείῳ αὐτοῦ τῷ Κρήτης. Inc. Οὐκ ἄρα λήξειν ἔμελλον τοῦ δεινότατα πράττειν.

II. pag. 228. Ἐπιςολή. Inc. Ὁ μὲν σοφὸς ὑμῖν ἐπιςάτης, ὦ βέλτιςοι.

III. pag. 229. Ὑπόσχεσις. Inc. Εἰ μὲν ἔμενεν ἄνθρωπος, ἐφ' ᾧ δημιουργήθη.

IV. pag. ead. *b.* Τῷ φιλοσόφῳ κυρίῳ Ἰωσήφ. Inc. Ἤθελον εἶναι μετὰ σοῦ.

V. ibid. Τοῦ αὐτοῦ. Inc. Τὴν ἀρχὴν ἄνθρωπος διὰ τοῦτ' ἐπὶ συνοικίαν ἐλθεῖν.

(1) Haec M. Antonini Capita Montfaucon. effugerunt in ſuo Catalogo, ſeu potius male ab ipſo indicata fuerunt, dum ait; *Varia Schedia Grammatica ſine titulo &c.*

VI. p. 231. *b.* Κατὰ Ἰταλῶν. Inc. Τὸν μὲν ἀϊδίω τοῦ θεοῦ οἱ Ἰταλοὶ νοητικῶς φασι γεννᾶσθαι, κ. λ. Deſ. ἕως ἂν ὦμεν ἥττονες πνεύματος καὶ σοφίας μετεσχηκότες.

X. pag. 235. Nomina XII. Menſium apud Romanos, Aegyptios, Macedones, Cappadoces, Graecos, Hebraeos, Athenienſes, Bithynios, & Cyprios; tum in eoſdem, verſus duodecim hexametri, quibus ſubiiciuntur pedum metricorum nomina, & exempla.

XI. pag. ead. *b. Epigrammata XXIII.* ex Anthologia, ut videntur, deſumta. Primum, cuius inſcriptio penitus abraſa, inc.

Σκέπτεο μῦθον ἐμεῖο, ὃν ἐξ ἀφανοῦς ἀγορεύω.

Vltimi titulus eſt: Σφαῖρα Ἐμπεδοκλέους, *Sphaera Empedoclis*, & inc.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' ὄλυμπον ἀστέρες ὁδὸν, κ.λ.

Reliquorum auctores ſunt Antipater, Archias, Aſclepiades, Leo philoſophus, Leonides, Mnaſalcas, & Philippus: pleraque autem ſunt anepigrapha.

XII. pag. 239. *Maximi Planudis de Grammatica Dialogus inter Neophronem, & Palaetimum.* Concordat initium & finis cum illo, quem innuimus in Cod. III. Plut LVI. § I.

XIII. pag. 290. *b. Eiuſdem de Conſtructione Verborum Liber*, qualem recenſuimus in Cod. XXVI. huius Plutei, §. I.

XIV. pag. 300. *b.* Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. *Proverbia iuxta ordinem litterarum.* Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν, ἀπὸ τῶν ἁλιευτῶν εἴρηται τῶν μηδὲν ἑλκυσάντων. Deſ. Ὤδινεν ὄρος, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν, ὅταν τις μεγάλα ἐλπίσας, μικροῖς ἐντύχῃ. Eadem ſunt atque illa, de quibus ſupra pag. 472. §. II. & III. Sequuntur pag. 306. de Dialectis Aeolica, & Attica breves enarrationes. Tum in imo eiuſdem paginae margine legitur characteribus valde mendoſis, τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι (ſ. ἐςὶ) τοῦ π. κυρίου γεωργίου λυμεντίου. *Hic liber eſt papae* (ſeu *preſbyteri*) *D. Georgii Lementii.*

XV. pag. 307. Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη μετάφρασις Κάτωνος τοῦ Ῥωμαίου ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον. *Sapientiſſimi Maximi Planudis metaphraſis Catonis Romani ex Latina in Graecam linguam.* Vide in Codice XXII. Plut. LVI. §. VIII In fine repetitur titulus hoc pacto: Κάτωνος Ῥωμαίου γνῶμαι παραινετικαὶ, ἃς ἐξήνεγκεν ὁ σοφὸς Μάξιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Catonis Romani ſententiae admonitoriae, quas tranſtulit ſapiens Maximus in Graecam linguam.*

XVI. pag. 311. Vltimo tandem loco recentior manus, ſequens Epigramma deſcripſit, ἀνεπίγραφον, ſed quod eſſe *Themiſtii in ſeipſum* tandem comperimus; habeturque eius Operibus praefixum edit. Gr. Venet. MDXXIV. fol. apud heredes Aldi Manutii. Hoc nos, quum ab editione aliquantum diſcrepet, integrum cum verſione Latina exhibemus:

Ἄντυγος οὐρανίης ἐπεμβαίνων, ἐς πόθον ἦλθες
Ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
Ἦσθά ποτε κρείσσων· νῦν δ' ἔγένου πολὺ χείρων.
Δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.
In curru qui ſedebas caeleſti, in deſiderium veniſti
Currus argentei. O probrum infinitum!
Eras quondam melior; nunc factus es peior.
Age rurſus ex imo adſcende ſurſum; iam enim ex alto deſcendiſti inferius.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. exeuntis. Conſtat fol. ſcriptis 311.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΚΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΙΔΙΩΝ.

DIONYSII THRACIS DE ACCENTIBVS.

Seu potius

Grammaticae Artis Methodus.

cIↄ ↄLV.

EXteriori Codicis titulo occaſionem dedit Διονυσίου τοῦ Θρακὸς nomen in ſumma primae paginae ora, manu recenti appoſitum, quod tamen ſuſpectum videri poſſit, quum titulus antiquus habeat, Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν προσῳδιῶν, initium vero ſit: Τί ἐςι προσῳδία; ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς ὑγιοῦς, κ. λ. quod concordat cum initio Grammaticae Manuelis Moſchopuli, ut videre eſt in recenſione Cod. XXXI. huius Plutei. Verum quidem eſt nonnulla identidem occurrere, qualia in Dionyſii Thracis leguntur Arte Grammatica, quam profert Fabric. B. G. Vol. VII. p. 26. ſeqq. ſed ex illo fortaſſe, utpote antiquiſſimo, ac magni nominis Grammatico, multa decerpſit, & in ſuam derivavit Grammaticam Moſchopulus. Eadem igitur ferme continet hic Codex, atque praedictus Codex XXXI. praeter ſchedographiam, quae in hoc deſideratur. Exempla praeterea Coniugationum uberiora multo ſunt in hoc, quam in illo. Pag. 69. legitur haec amanuenſis ſubſcriptio: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα δέλτος τῶν ἐρωτημάτων καὶ τῆς κλίσεως διὰ χειρὸς παπ. Γεωργίου μαΐστορ Νικολ. πρωτοαναγνώστου σολεστους ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἡμέρᾳ δ'. ὥρᾳ γ'. τοῦ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ κοσμοποιΐας ϛϡνζ'. ἰνδ. ιβ'. *Abſolutus eſt praeſens liber Erotematum, & declinationum manu papae Georgii magiſtri Nicolai, primi anagnoſtae, ſeu lectoris . . . . . menſe Aprili, die IV. hora III. currente anno ab orbe condito 6957.* (Chriſti MCCCCIL.) *indict. XII.* (1). In poſtrema tandem pagina hi verſiculi ſeptem leguntur:

Ἑκουσίως στέρξασα τὴν ἀγνωσίαν,
Καὶ γνῶθι σαυτὴν καὶ δίδασκε τὴν φύσιν
Ἄτυφον εἶναι τῇ φθορᾷ συνημμένην.
Εἰ γὰρ τὰ λαμπρὰ καὶ τὰ σεμνὰ τοῦ βίου
Πρὸς χοῦν καταντᾷ καὶ τελευτᾷ πρὸς τέφραν,
Πῶς ἐφρόνεις, τάλαινα, τῇ τέφρᾳ μέγα,
Ὥσου δὲ σαυτὴν, ὥσπερ ὢ θανουμένη;
O quae ſponte proſequebaris ignorantiam,
Noſce iam tandem teipſam, & diſce noſtram naturam

A ſa-

(1) Meminit Montfauc. Palaeogr. Gr. p. 80.

A faſtu eſſe alienam, & corruptioni coniunctam.
Si enim quae ſunt magis ſplendida & decora in vita,
In pulverem abeunt, & reſolvuntur in cinerem:
Quomodo, infelix, ſuperbiebas in cinere,
Teque ipſam, tamquam non morituram, putabas?

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. charactere propter notas compendiarias valde implicito, lectuque difficili. Conſtat foliis 116.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

DEMOSTHENIS ORATIO DE MENTITA LEGATIONE.

COD. XLVI. I. pag. 1. DEmoſthenis Oratio unica *de falſa Legatione contra Aeſchinem*, cum Libanii argumento in principio, ut in cit. edit. pag. 197. In fine ſubiiciuntur quaedam pauca *de huius Orationis genere, & exordio*; quae in edito ſunt poſtrema longioris argumenti, auctore Anonymo. Sequitur amanuenſis ſubſcriptio, hoc pacto: Μετεγράφη ὁ παρὼν λόγος τοῦ Δημοσθένους ἐν Ῥώμῃ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρητὸς χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐννάτῳ, μηνὸς Φεβρουαρίου εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ἐγράφη ἀπὸ ἀντιβολαίου μυριοσφάλτου, ἐπειδὴ ἄλλον οὐκ εἶχα. *Tranſcripta eſt praeſens Oratio Demoſthenis Romae manu mea Ioannis Roſi ſacerdotis Cretenſis milleſimo quadriagenteſimo octogeſimo nono, menſis Febrarii die XXIV. Deſcripta eſt ab exemplari mendoſiſſimo; aliud enim non habui*. Tum verſiculi:

Φιλῶ σε, κόρη, τῆς εὐφροσύνης χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς φιλανδρίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς εὐβουλίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς καρτερίας χάριν,
Φιλῶ σε, κόρη, τῆς συνέσεως χάριν,
Τοῦ γνησίου ἔρωτος πρὸς τὸν νυμφίον.
Amo te, puella, quod es pudica.
Amo te, puella, quod maritum diligis.
Amo te, puella, quod es prudens.
Amo te, puella, quod es fortis.
Amo te, puella, quod es ſapiens,
Et quod amore ingenuo ſponſum proſequeris.

II. pag. 86. *Nomina menſium duodecim apud Athenienſes, & Romanos.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis 86.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ ΛΟΓΟΙ.

DEMOSTHENIS OLYNTHIACAE ORATIONES.

Adde

Chionis, Platonis, & Plutarchi quaedam.

COD. XLVII. DEmoſthenis Orationes ſunt VII. eaeque ſine argumentis, nimirum:

I. pag. 1. *Olynthiaca prima*. In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 8. *b. Olynthiaca II.* Ibid. p. 6.

III. pag. 16. *b. Olynthiaca III.* Ibid. p. 10.

IV. pag. 25. *b. Contra Philippum prima*. Ib. pag. 15.

V. pag. 37. *De Pace*. Ibid. pag. 19.

VI. pag. 42. *b. Contra Philippum ſecunda*. Ibid. pag. 25.

VII. pag. 50. *De Cherſoneſo*. Ibid. pag. 35.

VIII. pag. 66. *Chionis Epiſtolae XVII.* eodem prorſus ordine, ſicuti iacent in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 24. ad p. 35.

IX. pag. 90. *b.* Μενέξενος, ἢ ἐπιτάφιος λόγος. *Menexenus, ſive ſepulcralis Sermo* (Platonis). Inc. Ἐξ ἀγορᾶς, ἢ πόθεν, ὦ Μενέξενος. Deſ. ἀλλὰ ταῦτ' ἔςαι. Eius Operum edition. Francofurtenſis alias cit. p. 515.

X. pag. 113. Πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. *Plutarchi de virtute & vitio*. Inc. Τὰ ἱμάτια δοκεῖ θερμαίνειν. Deſ. καὶ ἀδοξίᾳ μὴ φθονούμενον. Eius Operum cit. edit. T. II. p. 29.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 115.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ.

INTERROGATIONES,

Seu potius

Grammaticae Artis Inſtitutio incerti Auctoris.

DIverſa eſt haec Grammatica ab aliis, quas hactenus recenſuimus. Incipit enim: Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ κδ' γράμματα; εἰς δύο· εἰς φωνήεντα, καὶ σύμφωνα, κ. λ. Pag. 38. *b.* adfertur ἐπιτομὴ τῶν ὀνομάτων κανόνων ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ. *Epitome regularum nominum ex Herodiani ſcriptis*. Pag. 51. περὶ ἀκλίτων ῥημάτων Αἰλίου Ἡρωδιανοῦ. *Aelii Herodiani de verbis quae non declinantur*. Pagina tandem 90. Τρύφωνος περὶ τῶν ἐν λέξει παθῶν. *Tryphonis de dictionum affectionibus*: quod poſtremum Opuſculum in aliis etiam Codicibus reperimus. In ipſius Codicis integumenti parte poſteriori adſcriptum legitur: *Erotemata Chryſolorae*, hoc eſt Grammaticae Compendium, quod habemus excuſum Graece, Venetiis apud Aldum MDXII. 8. Florentiae MDXVI. 8. Argentorati MDXVI. 4. iterum Venetiis MDXVII. 8. ac Pariſ. MDXLVII. 4. &c. COD. XLVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XVI. optime ſervatus, diligenterque conſcriptus. Conſtat foliis 96.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

D. CYRILLI DICTIONARIVM ORDINE LITTERARVM.

INitium, ac finis totius Operis, eadem omnino ſunt cum illis Cod. XVI. huius Plu- COD. IL.

Digitized by Google

Plutei §. I. quem vide. Heic tamen fere unicuique litterae poſt Cyrilli voces, alia vocabulorum collectio adiecta, quibus titulus, Αἱ λέξεις τοῦ Πτολεμαίου, *dictiones Ptolemaei*: quae in dicto Codice XVI. deſiderantur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. tineis ac madore corruptus, cuius primum folium, ac poſtrema tria, recentiori manu ſuppleta fuerunt. Conſtat foliis ſcriptis 201.

Quum in Codice XVII. huius Plutei, ut innuimus ſupra pag. 534. §. XXX. nonnullae Inſcriptiones incidiſſent, litteris capitalibus exaratae, eas tunc, quum editas iam eſſe ſuſpicaremur, omittendas duximus: nunc vero, quum in Collectione Veterum Inſcriptionum Muratoriana, non vulgari adhibita diligentia, eas minime invenerimus, heic pro Plutei coronide tibi exhibemus, benigne Lector: quod ſi tamen editae fortaſſe iam fuerint, noſtramque in iis exquirendis diligentiam effugerint, non tamen operam omnino perdidiſſe nos arbitramur in iis iterum evulgandis; quum ipſarum lectio huius Codicis ope, vel emendari poſſit, ſicubi erronea fuerit, vel ſi probata, confirmari. Interim ne mirere minoribus haſce litteris, nec quae Inſcriptiones deceant, excuſas fuiſſe; maiorum enim characterum inopia, quod vix credas, in hanc nos neceſſitatem invitos adegit.

I.

Ἐν Σμύρνῃ ἐν κυκλοτερεῖ μαρμάρῳ. (1)
Ει τραφερης πασης αγχιτερ (2)
μονα κυκλον οδευσης ουτο
τε τινα χωρον αρειονα τουδε
νοησης θεσκελον οιον ετευ
ξεν αγακλυτος ιωαννης κυ
δαινων βασιλειαν ολης χθο
νος εκ ροθιων γαρ τερτω
λην ακορητον εα αςει θη
κεν ομηρου.

II.

Ἐν τῇ πόλει Σάρδεων.
Αυτοκρατορα καισαρα θε
ου αδριανου υιον θεου
τραιανου υιω νον. τ. αι
λιον αδριανον αντωνε
νον ευσεβην σεβα
στον δημαρχικης ε
ξουσιας. β. υπατον
τριτον πατερα πατρι
δος η βουλη και ο δημος
των σαρδιανων
ετιμησαν ηρω
α ευνοιας αυτου χα
ριν.

III.

Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Η βουλη καὶ ο δη
μος και η γερουσι
α ετιμησαν τιβε
ριον κλαυδιον τιβε
ριου υιον αυρινα
ιουλιανον πατερα
και τους υιους αυ
του κλαυδιον διο
μηδην ηρωα τι
βεριον κλαυδιον
ηρωα τιβεριον κλα
υδιον χαιρεα ηρωα
πατρος καλου και αγαθου
στρατηγου δις καὶ
στεφανηφορου
και γυμνασιαρχου
και τας μεγιςτας
αρχας και τας λοιπας
λειτουργιας τη πατρι
δι φιλοτιμως και αυ
θαιρετως εκτελεσαν
τος υιους καλους και α
γαθους α.δημονας
σεμνους μετριους
πεπαιδευμενους φι
λοπατριδας και φιλο
πατορας τιβεριον κλαυ
διον αριστον τατιανον
αρξαντας τας πλει
στας αρχας και λειτουρ
γιας ενδοξως και ε
πιφανως καὶ γραμμα
τευσαντας φιλοτιμως
και πανηγυρεις ελας
τικων.

IV.

Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Λευκιον ιουλιον βω
νατον ανδρα εκ
προγονων μεγαν
και φιλοπατριν αρ
χιερεα της ασιας
ναων των εν λυδια
σαρδιανων και ιερεα
μεγιστου πολιεως διος
δις αρχιερεα των τρισ
πολεων και στεφανη
φορον και ιερεα τιβερι
ου καισαρος και στρα
τηγον πρωτον δις
και αγωνοθετην δε
αριων ενδειας γενο
μενης κατα τον δη
μον μεγαλοψυχια χρη
σαμενος εκ των ιδιων
εις επισιτισμον ε
καστω πολιτη εχαρι
σατο μοδιον και πασας
τας αρχας φιλοτιμως
τετελεκοτα τη πατρι
δι.

V.

(1) Tituli ſingulorum characteribus minuſculis, & rubris in margine ſunt oppoſiti.
(2) In iis exſcribendis eamdem verſuum diviſionem, quae habetur in Codice, ſervavimus;

V.

Ἐν τῇ κατὰ Ἰωνίαν Φωκαίᾳ.
Η τευθαδεων φυλη
Φλαουιαν μοσχου θυ
γατερα αμμιον την
καλουμενην αριστε
ων αρχιερειαν ασιας
ναου του εν εφεσω
πρυτανιν στεφανη
φορον δις και ιερει
αν της μασσαλιας
αγωνοθετιν της
Φλαουιου ερμοκρα
του γυναικα αρετης
ενεκεν και της περι
τον βιον κοσμιοτητος
τε και αγνειας.

VI.

Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αυτοκρατορα καισαρα
λουκιον σεπτιμιον
σεουηρον περτινακα
σεβαστον ο δημος.

VII.

Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει.
Αθηνα Φωκαεις απο
των πολεμιων δεκατην.

VIII.

Ἐν Κύμῃ τῇ Αἰολίδι.
Απολλωνι χρηστη
ριω Φιλεταιρος
ατταλου.

IX.

Ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ.
Δημος ο Χιων. λ. αε
μιλιον δεκιον ανδρο
μαχον επιτροπον
του σεβαστου ευ
νοιας ενεκα της
εις την πολιν.

X.

Εἰς τὸν ἐν Κυζίκῳ ναόν.
Εκ δαπεδου μω
ρθωσεν ολης
ασιας αφθονε
η χειρων δε
ος αριστωνε
τος.

XI.

Εἰς Ἀθήνας.
Εδυς αθηναι θησε
ως η πριν πολις
εδυς ανδριανου
και ουχι θησεως
πολις.

XII.

Χρησμὸς Πανσανίου τρείδρου εὑρεθεὶς ἐν Τράλλ.
Τησδε πολεως τρα
λεως το καλλος χρο
νω εσειται σβεννυ
ειμον ελαφροτατον.

XIII.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἡσιόδου τάφον.
Ελλαδος ευρυχωρου στε
φανον και κοσμον αοιδης
ασκραιον γενεην εσιο
δον κατεχω.

XIV.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λίνου τάφον.
Ηδε λινον θηβαιον εδεξα
το γαια θανοντα μουσης
ουρανιης υιον ευστεφανου.

XV.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀρφέως τάφον.
Θρηικα χρυσολυρην τηδ ορ
φεα μουσαι εθαψαν ον
κτανεν υψιμεδων ζευς
ψολοεντι βελει.

XVI.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μουσαίου τάφον.
Ευμολπου φιλον υιον εχει
το φαληρικον ουδας μου
σαιον φθιμενον σωμ υ
πο τωδε ταφω.

XVII.

Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ὀππιανοῦ τάφον.
Οππιανος μεν κλεος ει
λεν αοιδιμον αλλα μιο
μοιρα βασκανος εξηρ
πασεν κρυερος αιδης τε
ει δε πολλον μεν μιμνειν
επι χθονος φθονος αινος
ειασεν ουκ αν τις ισον
κλεος λαχεν εν χθονι
φωτων.

XVIII.

Ἐπίγραμμα, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Ουρανιων αστρων τορειην και
κυκλα σεληνης εξε
θεμην σελιδεσσι πολυφρονα δα
κτυλα καμπτων.

XIX.

Ἕτερον, ὃ εἶπε Πτολεμαῖος πρὸς ἑαυτόν.
Οιδ οτι θνητος εγω και ε
φημερος αλλ οταν αστρων
μαστευω πυκινας αμφι
δρομους ελικας ουκετ ε
πιψαυω γαιαν ποσιν α
λλα παρ αυτω ζηνι θεο
τρεφεης πιμπλαμαι
αμβροσιης.

FINIS PLVTEI LIX.

Digitized by Google

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVIII. ET I. EDITVM.

CODEX I.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ATHENAEVS.

CONtinet hic ornatiſſimus Codex *Athenaei Dipnoſophiſtarum*, hoc eſt, *virorum arguté ſciteque in convivio diſſerentum Libros XV.* ut in editione Baſileenſi apud Ioannem Valderum MDXXXV. fol. quam conſulere non praetermiſimus. In margine Codicis ſummaria Capitum, & auctorum, quorum ab Athenaeo fit mentio, nomina rubris litteris adnotantur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 342.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΕΡΓΑ.

ATHENAEI OPERA.

COD. II. I. pag. 1. A*Thenaei Dipnoſophiſtarum*, ſive, *eruditorum convivalium ſermonum Libri XV.* ut in Codice praecedenti. Praecurrit initio Index Scriptorum, qui in hoc Opere ab Athenaeo laudantur: quorum deinceps etiam in margine ſuis locis nomina apponuntur. In fine, pag. nimirum 395. ſupplentur pauca quaedam in ſuperioribus libris praetermiſſa, in libro ſcilicet II. & XIII.

II. pag. 397. Περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως. *De Nili adſcenſu*, ſive *adluvione* diverſorum Scriptorum ſententiae. Inc. Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. Deſ. σαΐτικὸν, ὀπουετικόν. Scriptorum nomina ſunt, Aeſchylus, Anaxagoras, Calliſthenes, Democritus, Euripides, Euthymeoes, Herodotus, Oenopides, & Thales.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. Conſtat foliis ſcriptis 398.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES DIVERSAE.

IN prima pagina index occurrit diligentiſſimus Orationum, quae ex pluribus quae olim erant, pauciores modo in hoc vetuſtiſſimo exemplari ſuperſunt. Quod autem in principio Codex maxima ſui parte mutilus ad nos pervenerit, indicio eſt Orationum numeratio antiqua; prima enim numero ιζ'. hoc eſt *XVII.* deſignatur; unde ſexdecim colligas deſiderari. Hoc praenotato, Orationum ſeriem, uti nunc habet, perſequamur. COD. III.

I. pag. 2. inſcribitur: Ὑπὲρ Θηβαίων α'. *Pro Thebanis prima*, ſeu, ut in verſione Latina editionis mox citandae enunciatur, *Leuctrica ſecunda*. Exſtat in edit. Oxonienſi e Theatro Sheldoniano A. MDCCXXII. 4. ex recenſione Samuelis Iebb Tom. I. pag. 427.

II. pag. 12. *b.* Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων β'. *Pro Lacedaemoniis II. Leuctrica III.* Ibid. pag. 448. ubi eſt Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων γ'.

III. pag. 17. Ὑπὲρ Θηβαίων β'. *Pro Thebanis II. Leuctrica IV.* Ibid. pag. 457.

IV. pag. 22. *b.* Ὑπὲρ τοῦ μηδ' ἑτέροις. *Quod neutris* (Lacedaemoniis ſcilicet, & Thebanis) *auxilia mittenda ſint*, ſive *Leuctrica V.* Ibid. pag. 465.

V. pag. 28. *b.* Λόγων ἱερῶν α'. *Sacrorum Sermonum primus*, quem ſequuntur II. III. IV. V. & VI. Ibid. a pag. 273. ad pag. 362.

VI. pag. 74. Κατὰ τῶν ἐξορχουμένων. *Contra proditores myſteriorum*. Ibid. Tom. II. p. 401. Haec tamen Graeci tituli Latina verſio, qualem ex editione proferimus, a Fabricio improbatur Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 388. ac mavult interpretandum, *contra prodentes cauſſam ſuam ſophiſtas*. Initio, manu recentio-

ri

Digitized by Google

ri ſequens apponitur monitum : Οὗτος ὁ λόγος πάντων τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν προκέκριται τοῖς ἐπιςήμοσιν. *Hic ſermo omnibus ferme aliis ſapientum iadicio praefertur*. In fine vero manu vetuſta repetitur titulus hoc pacto: Τέλος τοῦ κατὰ τῶν ἐξορχυμένων κοινῆς Ἀσίας ἐν Σμύρνῃ ἐθαυμάσθη ὑπὲρ πάντας. Ex quo Montfauconius in ſuo Caralogo Orationem hoc titulo denotat : *Contra extra ſaltantes, ſive contra eos, qui ſe eximebant a communi Aſia in Smyrna, quae Oratio dicitur admirationem ſupra omnes conſecuta*.

VII. p. 81. *b*. Ἐπὶ Σμύρνῃ μονῳδία, *Monodia de Smyrna*, ſeu, *Smyrnae terraemotu obrutae deploratio*. Ibid. Tom. I. pag. 260. In fine ſubiicitur: Συνετέθη ἐν ἀκαριαίῳ ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ. *Compoſita fuit momento temporis ſimul ac nuntiatum eſt*.

VIII. pag. 83. Ἐλευσίνιος. *Eleaſinia Oratio*. Ibid. pag. 256. In fine: Ἐγράφη ὅσον ἐν ὥρᾳ ἐν Σμύρνῃ μηνὶ δωδεκάτῳ ἐπὶ ἡγεμόνος Μακρίνου, ἐτῶν ὄντι νγ΄. καὶ μηνῶν ς΄. ἐλέχθη ἐν Σμύρνῃ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *Scripta eſt horae ſpatia in Smyrna menſe duodecimo, tempore Praetoris Macrini, quum* auctor *annos haberet LIII. menſes VI. recitata vero in Smyrna in Conſilio*.

IX. pag. 85. Ἐπιςολὴ περὶ Σμύρνης πρὸς τοὺς βασιλέας τῶν Ῥωμαίων. *Epiſtola de Smyrna ad Reges Romanorum* (ſcilicet Impp. M. Aurelium Antoninum, & M. Aurelium Commodum). Ibid. pag. 512.

X. pag. 87. *b*. Παλινῳδία ἐπὶ Σμύρνῃ, καὶ τῷ ταύτης ἀνοικισμῷ. *Palynodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. pag. 263.

XI. pag. 90. *b*. Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας. *Ad Rhodios de Concordia*. Ibid. p. 557.

XII. pag. 99. Περὶ τῆς ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν. *De Concordia ad civitates* Aſiaticas (Pergamum ſc. Smyrnam, & Epheſum). Ibid. pag. 517.

XIII. pag. 111. Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη. *Contra criminantes, quod non declamaret*. Tom. II. pag. 416.

XIV. pag. 115. Περὶ τοῦ παραφθέγματος. *De paraphthegmate*, ſeu *arroganter dicto*, h. e. *Apologia de ſui laude*. Ibid. pag. 365.

XV. pag. 134. Σμυρναϊκὸς πολιτικός. *In Smyrnae laudem Oratio*. Tom. I. pag. 229. ubi additur : *Coram Impp. M. Antonino & Commodo habita* : quod improbat Fabric. loc. cit. pag. 381.

XVI. pag. 137. *b*. Πολιτικός. *Gratulatia Smyrnaea*. Inſcribitur enim in edit. pag. 269. Προσφωνητικὸς Σμυρναϊκός. *Gratulatio de Smyrna poſt terraemotum inſigniter reſtaurata*.

XVII. pag. 139. *b*. Αἰγύπτιος. *Aegyptica Oratio*. Tom. II. pag. 331. In principio manu multo recentiori adſcriptum legitur : Ἀνασκευὴ οὐδὲν ἔχουσα καινόν. *Conſutatio* (1) *nihil habens novi*.

XVIII. pag. 159. *b*. Συμβουλευτικὸς περὶ τοῦ μὴ δεῖν κωμῳδεῖν. *Suaſoria de non agendis comoediis*. Tom. I. pag. 504.

XIX. pag. 164. Πανηγυρικὸς ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ. *Panegyrica Oratio in laudem Cyzici, dicta in dedicatione templi*. Ibid. pag. 236.

XX. pag. 170. *b*. Ἀπελλᾷ γενεθλιακός. *In Apellae natalem Oratio*, cum protheoria. Ibid. pag. 68. Notandum, in principio eamdem manum, de qua ſupra §. XVII. ita ſcripſiſſe, ἀηδὼν ὁ λόγος εἰ καὶ πάνυ δοκεῖ, quae verba alius deinde recentior Graecus, aliter ſentiens, ita correxit: ἠδονὸς ὁ λόγος καὶ πάνυ δοκεῖ. In fine vero: Ὑπεβλήθη πρὸ μιᾶς τοῦ ἀναγνωσθῆναι ἐν τῇ καθέδρᾳ τῇ ἐν Περγάμῳ, αὐτοῦ ὄντος ἐτῶν κθ΄. *Dictata pridie quam legeretur in cathedra Pergami, quum auctor eſſet annos natus XXIX*.

XXI. pag. 174. *b*. Μαντευτοῖ Ἀθηνᾷ. *In Minervam divinatricem*. Ibid. pag. 9. Heic quoque in principio legitur : Οὐδὲν ἔχει σπουδῆς ἄξιον; quod iudicium alius cenſor hiſce verbis improbat : Οὐχ ὡς κριτικὸς Λογγῖνος ταῦτα γράφεις, *Non quemadmodum criticus Longinus*, (2) *ita ſcribis*. In fine vero : Ἐπὶ Σευήρου ἡγεμόνος, ἐτῶν ὑπάρχοντος λε΄. καὶ μηνός. *Habita tempore Severi Praeſidis, quum eſſet auctor annorum XXXV. & menſis unius*.

XXII. p. 178. *b*. Ἀσκληπιάδαι. *In Aſclepiadas* (Podalirium & Machaonem) *Oratio*. Ib. pag. 41.

XXIII. pag. 181. *b*. Διόνυσος. *In Bacchum Oratio*. Ibid. pag. 28.

XXIV. pag. 183. Ἡρακλῆς. *In Herculem*. Ibid. pag. 31. In fine: Ἐτῶν μη΄. καὶ μηνῶν η΄. *Habita quum eſſet annos natus XLVIII. & menſ. VIII.*

XXV. pag. 186. Εἰς τὸ φρέαρ τὸ ἐν Ἀσκληπιοῦ. *In puteum, qui erat in Aeſculapii templo*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 188. *b*. Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐν Περγάμῳ. *Panegyrica Oratio in aquam, quae eſt Pergami*; ſeu potius *Orationis fragmentum*, quum Codex hic iniquo fato aeque atque in principio, in fine etiam ſit mutilus. Hoc igitur nos quum in dicta editione non invenerimus, integrum adſerre voluimus, & eſt ſequens: Ὁμήρῳ μὲν εἰς τὴν σύνοδον τῶν χειμάῤῥων εἴρηται,

Τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν. καὶ φρίξαντα δή, φησίν, αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον εἰσελαύνειν τὰς οἶς. Ἐγὼ δὲ καίτοι τοσοῦτον ὑμῶν ἀπέχων τὸ νῦν ἀκοῦσαι τοῦ ὕδατος τὴν εἰσβολήν, καὶ ὅσον τι κόσμου προσγέγονε τῇ πόλει, οὐχ οἷός τε ἦν ἡσυχάζειν ὑφ᾽ ἡδονῆς· ἀλλ᾽ ἐφθεγγόμην τε ἃ ἐφθεγγόμην, καὶ τοῦ σώματος ηὐφραινόμην ἐλαφροτέρου, καὶ χαρᾶς ἀπῆν οὐδέν. δυοῖν δ᾽ ἡμέραιν πρότερον πρὶν ἀκοῦσαι· οὐ γὰρ χεῖρον ἴσως πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· ἀκούσεσθε γὰρ ἡδέως τοῦ θεοῦ χάριν τοῦ προδείξαντος, καὶ ἅμα τῆς εὐφημίας· ὄψις ὀνειράτων γενομένη μοι, ὥσπερεὶ διπλασίαν ἐδείκνυε τὴν πόλιν, χωρίου τε δὴ

Oo

(1) Verſatur enim potiſſimum Oratio haec in aliorum de cauſis incrementi Nili opinionibus refellendis, & ſola Dei providentia adſtruenda.

(2) Quum Longinus exquiſiti eſſet iudicii vir, & κριτικώτατος, in proverbium abiit, qui male iudicaret, eum οὐ κατὰ [illegible]

δὴ τινος προσθήκῃ πεπορισμένου συνεχῶς πρὸς αὐτὴν, ϗ δημοσίων δὴ κόσμων προσγενομένων παραπλησίως μάλιστά πως τοῖς περὶ τὸν Φίλων. διὰ ταῦτ' οὖν ὄναρ τε ἐγανύμην, καὶ ἐπειδὴ ἀνέστην, ἐλάμβανον εἰς ἀγαθὸν τῇ τε πόλει ϗ ἐμαυτῷ. τριταία δὲ ἐπὶ τούτοις ἀγγελία παρὰ ἀνδρὸς τῶν ἐπιτηδείων ἀφικνεῖται φράζουσα, καὶ δὴ πᾶσαν ὑμῖν τὴν Ἀσίαν συνεορτάζειν τῆς περὶ πάντα ἀγαθῆς τύχης. εἶναι γὰρ τὸ ὕδωρ πλῆθος τε πλεῖστον, ϗ κάλλει κάλλιστον ὅσων ἔλαχον πόλεις. ἦγον (1) ὃν οὐχ ἴσον ἡμνῆν ἡμέραν, ἀλλ' οἵαν εἰκὸς ἄγειν Διός τε εὐαγγελία, ϗ Ἀσκληπιοῦ σωτῆρος πανταχῇ τιμῶντας. ϗ συνέχαιρον δὴ τῇ πόλει μὲν τῶν προσγεγονότων, ἐμαυτῷ δὲ, ὡς ἠξιώθην προακοῦσαι· δῆλον ὅτι (2) ὡς οὐδενὸς ἧττον ἐμοὶ τῆς πόλεως προσῆκον. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐλογιζόμην, ὡς τὸ μὲν χαίρειν κοινὸν ἁπάντων ϗ ἀνδρῶν ϗ παιδαρίων ϗ γυναικῶν, ὅτε τῆς ὄψεως προξενούσης τὴν ἡδονήν, λέγω δὲ ἐπικοσμῆσαι τὴν τῶν νυμφῶν δόσιν. τάχα ἂν τινος εἴη τῶν περὶ τὸν παιᾶνα διατριψάντων, καὶ τῶν ἐπιταχθέντων (3) ... ἐν λόγοις. ἀνεμνησάμην δὲ τῶν ποιητῶν, ὅτι νύμφας καὶ μούσας εἰκότως συνάγουσι ϗ τὸν Ἑρμῆν ὡς χορηγὸν αὐτῶν προσαγορεύουσι τῶν νυμφῶν, ϗ πάλιν Ἀπόλλων . . .
Longius progredi volebamus; ſed characterum forma prorſus evanida oculos eludebat. Nonnullis autem marginalibus ſcholiis adſperſus eſt Codex, iiſque duplici manu conſcriptis, vetuſtiori, ac recentiori. Prioris generis, formam litterarum habent minuſculam quidem, ſed quadratam, & Codici coaevam, quorum ſpecimen eſto illud, quod legitur p. 35. *b.* in primum ſacrorum Sermonum ad illa verba: ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τῆς καθάρσεως, κ. λ. (edit. cit. Tom. I. pag. 286. lin. 17.) & ita habet: Ἀλλὰ τί ταύτης ἴδοι τῆς τοσαύτης ϗ ἀνηνύτου πραγματείας, Ἀριστείδη, καὶ τῆς τοσαύτης τοῦ χρόνου τριβῆς, ϗ τῆς φαρμακώδους ἀναιρέσεως, εἰ δύναμις ὑπῆν τῷ θεῷ σου Ἀσκληπιῷ ἐξαυτῆς σε νόσου καθαρῶν, ϗ ἐν βραχεῖ καιροῦ ῥοπῇ. ὅπερ ἔργον θεοῦ. ὡς τὰ παρ' ἡμῖν ἔχει θεῖα τῶν νόσων φυγαδευτήρια. ἢ οὐ ϗ ἀνοήτῳ τοῦτο σαφές. ὡς ἡ παραλκὴ τῆς ὑγιείας τὴν φύσιν ἐστὶν ἐπισκοποῦντος καὶ ἀναμένοντος ἑαυτὴν οἰκονομοῦσαν, ϗ πρὸς ὑγιείαν ἀναφέρουσαν· μηνύοντος δὲ ταῦτα, ἀλλ' οὐκ ἐνεργοῦντος τὴν τῶν λυπούντων ἀπαλλαγήν. ἃ σὺ συνιδεῖν οὐκ ἔχων τάχα συγκάμνοντος τοῦ λογισμοῦ τῷ σώματι, λήρους πλάττεις μακρούς, καὶ φάσματα φασμάτων εἰς κόμπον ἀποτελευτῶντα κενὸν ὀδόντων. Secundi generis habeto illa, quae leguntur in calce pag. 43. *b.* circa medium ſecundi ex ſacris Sermonibus, & quidem ſic: Ὁ φλύαρος οὗτοσὶ Ἀριστείδης ὑπ' οὐδενὸς τῶν αὐτῶν θεῶν τῶν ἀναισθήτων ἰαθείς, πάντοτε συνείχετο, ϗ ἐκλονεῖτο ταῖς ἀσθενείαις. ϗ πῶς γὰρ ἂν ἴσασαν οἱ φθορεῖς ϗ πονηροὶ δαίμονες, ϗ μᾶλλον ὀλλύναι εἰδότες, εὐμενοῦν ἰᾶσθαι δυνάμενοι πώποτε;

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. inſignis, initio, & fine mutilus. Conſtat fol. ſcriptis 188.

(1) Ita videtur, nam verba partim ſunt corroſa.
(2) Forte [illegible].
(3) Quae ſequuntur, ab alia manu in imo margine ſunt ſuppleta.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΛΟΓΟΙ.

AESCHINIS ORATIONES.

Quibus adde

Eiuſdem, & aliorum veterum Graecorum Epiſtolas.

COD. IV.

I. pag. 1. A*Eſchinis Oratio contra Cteſiphontem.* Initium & finis concordant cum Cod. XLV. Plut. LVII. ſupra p. 424. §. VIII.

II. pag. 36. *Eiuſdem Apologia de perfide obita ad Philippum legatione* (4). Item cum dicto Codice concordat.

III. pag. 60. *Eiuſdem Epiſtolae XII.* eodem ordine, quo iacent in Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46.

IV. pag. 68. *Diogenis Epiſtolae XIII.* quae exſtant inter XXVII. editas loc. cit. pag. 338. ſeqq. ſub numeris III. VI. IX. XII. XVI. XIII. XIV. XV. XIX. XX. XXII. & XXVI. praeter quintam, quae inc. Μέμνησο, ὅτι τῆς πενίας, κ. λ. inſcripta Τῷ αὐτῷ (nempe Crateti). Haec enim in dicta Collect. deſideratur; de qua tamen vide Cod. XII. Plut. LVII. ſupra pag. 351. §. XVI.

V. pag. 70. *Anacharſidis Epiſtolae V.* quae ſunt item primae quinque ex editis loc. cit. pag. 348.

VI. pag. 71. *Cratetis Epiſtolae XIII.* ordine prorſus diverſo, quam legantur loc. cit. pag. 345. ſeq. ubi ſunt XIV. deſideratur enim in Codice Epiſtola X.

VII. pag. 72. *b. Platonis Epiſtolae II.* (5) quarum altera *ad Dionyſium* inc. Πῶς χρὴ ἐμὲ καὶ σὲ ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, κ. λ & abeſt tum in dicta Collect. tum in eius Operum edit. Francof. MDCII. fol. altera *ad Ariſtodorum* eſt inter ipſas decima.

VIII. pag. ead. *Hippocratis & aliorum Epiſtolae V.* Prima eſt *Senatus & populi Abderitarum ad Hippocratem*, & inc. Κινδυνεύεται τὰ μέγιστα τῇ πόλει, κ. λ. quae in Collect. Cuiac. non apparet; exſtat tamen in pleriſque Hippocratis editionibus: quatuor reliquae ſunt in dicta Collect. ſub numeris VI. VII. VIII. & XIII.

IX. pag. 76. Τῶν ἑπτὰ σοφῶν παραγγέλματα, ἃ τινα εὑρέθησαν κεκολαμμένα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς κίονος. *Septem Sapientum praecepta, quae inventa ſunt ſculpta in columna Delphica.* Inc. Ἕπου θεῷ, θεὸν σέβου. Deſ. χρόνου μὴ φείδου.

X. pag. ead. *b.* Septem verſus occurrunt hexametri, ſeptem Sapientum nomen, patriam, & effatum continentes, ut in titulo item metrico legitur, qui ita habet:

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ὄνομα, φωνήν.

Verſiculi ſunt iſti:

Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.

Xi-

(4) Haec Montfauconium effugit.
(5) De his nulla apud Montfauc. mentio.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, γνῶθι σεαυτόν.
Ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν Περίανδρος.
Πίττακος οὐδὲν ἄγαν, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
Τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Τοὺς πλεῦνας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς.
Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ηὔδα.

XI. pag. ead. Vltimo loco occurrunt nonnullorum philoſophorum dicta, nimirum Antiphanis, Democriti, Platonis, &c.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. optimae notae, in cuius primo folio adnotatum legitur: *Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praed. in bancho 3. cod. graec.* Conſtat foliis ſcriptis 77.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ ΕΙΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΝ.

ARRIANVS IN EPICTETVM.

Adde

Iuliani Imp. & Themiſtii Philoſophi quaedam.

COD. V. I. pag. 1. Ἀρριανοῦ τῶν Ἐπικτήτου διατριβῶν. *Arriani Diſſertationum Epicteti* Libri quatuor, qui ſuperſunt hodie, cum praefatione ad L. Gellium, & ſumma Capitum, ſingulis praemiſſa. Concordant quoad initium & finem cum editis Gr. & Lat. Londini MDCLXX. in 8. Hieronymo Wolfio interprete. Hi ſunt de Epicteti Diſſertationibus primores libri quatuor ex iis octo, quos memorat Photius Cod. LVIII. ſuperſtites, quoſque Arrianus ipſe modo Ἐπικτήτου λόγους, modo ὑπομνήματα vocat. Mirum igitur non eſt, ſi multa Epicteti dicta ac ſententias in Florilegio Stobaei legantur, quae fruſtra in hiſce Arriani libris requiras. De variis eorum editionibus vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. pag. 264.

II. pag. 188. Ἰουλιανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς Σαλούστιον. *Iuliani Caeſaris in laudem Solis, quem, ut regem ac Deum venerabatur, Oratio ad Salluſtium.* Inc. Προσήκειν ὑπολαμβάνω. Deſ. ἐς πολυετεῖς περιόδους. In eius Operum edit. Gr. Lat. Lipſienſi MDCXCVI. fol. p. 130. Primus autem Graece e Ms. Codice, Toleto ex Hiſpania adlato, edidit cum caſtigationibus ſuis Theodorus Marcilius Pariſiis MDLXXXIII. 8.

III. pag. 207. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων. *Eiuſdem Antiochenſis, ſeu Miſopogon*, hoc eſt, *Satyra, qua ſe ipſum ironice reprehendendo, Antiochenſes, a quibus ob barbam deriſus fuerat, perſtringit.* Inc. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ. Deſ. ἀποδοίην. In dicta edit. pag. 337. Prodiit primum e Codice Petri Rami deſcripta a Petro Martinio Morentino Navarro, qui Latinam verſionem addidit, & vitam Iuliani praemiſit, apud Wechelium Pariſ. A. MDLXVII. 8.

IV. pag. 230. Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστὴς, ἢ φιλόσοφος. *Themiſtii Philoſophi Explorator, ſeu Philoſophus.* Inc. Ἄνδρες ὅσοι. Deſ. οὐδὲ ἐν κόσμῳ ἐχρῆτο. Haec in edit. Graec. Venet. MDXXXIV. apud heredes Aldi Manutii prima eſt, & incidit in pag. 106. Continet autem Apologiam pro ſe, ſtudiiſque ſuis, quod nimirum philoſophi partes, non ſophiſtae impleverit.

V. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα. *Eiuſdem in patris ſui obitum.* Ibid. p. 110.

In fine legitur: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου Θετταλοῦ τοῦ Σκουταριώτου ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ‚αυπε'. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιε'. *Scriptus eſt manu Ioannis Theſſali Scutariotae anno a Chriſto nato MCCCCLXXXV. Aprilis XV.* Montf. Palaeogr. Graec. p. 84. hanc adfert ſubſcriptionem, additque: *Is iam ſcripſerat Homerum an. MCCCCLII. & multos alios libros ſcripſit, qui in variis bibliothecis exſtant, in Laurentiana quippe Codex Ariſtotelis Politicorum Pluteo LXXXI. ab eodem exaratus eſt anno MCCCCXCIV.*

Codex Graec. membr. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus, in cuius prima pagina poſſeſſoris nomen occurrit, ſcilicet Ἀγγέλου τοῦ Πολιτιανοῦ. *Angeli Politiani.* Conſtat foliis ſcriptis 251.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Ac praeterea

Platonis, Syneſii & Anonymi quaedam.

Ariſtidis Rhetoris Orationes ſunt VII. quarum ſeries ita habet: COD. VI.

I. pag. 1. Παναθηναϊκός. *Panathenaica Oratio.* In edit. cit. T. I. p. 91.

II. pag. 71. Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων. *Oratio Platonica pro quatuorviris.* Tom. II. a p. 116. ad p. 315. Praeeunt argumenta duo, quorum primum tantum occurrit inter Prolegomena Sopatri Apameenſis, Tom. I. cit. edit. praemiſſa, & inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε. Deſ. τῶν δοκούντων ἐγκλημάτων τὴν δύναμιν. Alterum inc. Πλάτων ὁ τοῦ Ἀρίστωνος ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος, τὴν ἑαυτοῦ τέχνην. Deſ. τὴν ὀφειλομένην ἀπονέμων βοήθειαν. Tum Ἐπίγραμμα εἰς στήλην Περικλέους. *Epigramma in ſtatuam Periclis*, quod ita habet:

Ἠγάμην ὁρόων σε, Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
Χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρου ἦθος ἀνάπτεις·
Ὥς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
Ἠὲ μόθον ἐντύνων Πελοπηΐδων, ἰσάμενος δέ.

Mirabar te videns, Pericles, quod vel in ipſo
Aere muto perorantis naturam exprimis:
Ita es adbuc Athenienſibus iura dans civibus,
Vel bellum apparans Peloponneſium, quamvis immotus.

III. pag. 185. *b.* Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος α'. *Oratio Platonica prima pro Rhetorice.* Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. In Codice tamen in duas dividitur partes, & argumen-

Digitized by Google

tum habet, quod inc. Πλάτων ὁ Α'ρίςωνος ἐπιςημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος εἰς μέγεθος ἄκρας. Deſ. ἑτέροις δὲ πέντε τὴν ὑπὲρ τῶν τεσσάρων. Secunda vero huius Orationis pars, appoſito titulo, Α'ριςείδου ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος β'. incipit a verbis: Ε'πεὶ δὲ ϗ Μιλτιάδου, κ. λ. edit. pag. 78. lin. 1.

IV. pag. 244. *b.* Πρὸς Καπίτωνα. *Ad Capitonem* Oratio Platonica tertia. Ib. p. 315.

V. pag. 252. *b. In puteum Aeſculapii*. T. I. p. 252.

VI. pag. 254. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260. In fine ab eadem manu ſcriptum legitur: Συνετέθη ὁμοῦ τῇ ἀγγελίᾳ. *Compoſita fuit ſimul ac nuntiatum eſt*.

VII. pag. 256. *Eleuſinia Oratio*. Ibid. pag. 256.

VIII. p. 258. Sequuntur Orationes duae, ſeu monodiae prorſus anepigraphae, in funere cuiuſdam, cuius quum nullibi nomen appareat, ad quem pertineant, nullo modo divinare potuimus. Prima inc. Φεῦ πικρά τις ἡ τύχη, ϗ ἀπηνὴς καθ' ἡμῶν δαιμόνιον, καὶ σφοδρόν τι πνέον, εὐπλοοῦσαν ὁλκάδα κατέδυσε, ϗ θάλαμον τάφον, ϗ παςάδι κατέμιξε δάκρυα. Deſ. τηνικαῦτα πέρας ἐπιθέντες δακρύοις, θεὸν τὸν ταῦτα νενομοθετοῦντα τιμήσωμεν. Altera eiuſdem argumenti, inc. Ω'ς πικρά τις ἡ τύχη, καὶ σχῆμα κατηφὲς, ϗ πόλεως ἑαλωκυίας ἤδη ταῦτα γνωρίσματα. Deſ. γένους διαδοχῇ κόσμον ἀθάνατον ἀεὶ τῇ πατρίδι δωρούμενοι. Haec tamen omnia propter folia a bibliopego male compacta mirum in modum confuſa ſunt: nos tamen recta numerorum ſerie in ſummo paginarum margine appoſita, omnia in ſuam ſedem reſtituimus.

IX. pag. 262. Excerptum quoddam occurrit *de Cyro*, & ipſum anepigraphum. Inc. Τὸν Κῦρον φασι. ταῦτα δὲ Κῦρος Ξενοφῶντι ϗ τοῦ Κύρου τὰ θαύματα. Deſ. φιλτάτην δωρεὰν λόγου προσθήσω γαμήλιον.

X. pag. 263. Πλάτωνος Φαίδων, ἢ περὶ ψυχῆς. *Platonis Phaedo, ſeu de anima* Dialogus. Inc. Αὐτὸς, ὦ Φαίδων, παρεγένου. Deſ. καὶ δικαιοτάτου. In edit. Francoſurt. alias cit. pag. 44.

XI. pag. 309. Τοῦ αὐτοῦ Γοργίας, ἢ περὶ ῥητορικῆς. *Eiuſdem Gorgias*. *ſive de Rhetorica*. Inc. Πολέμου ϗ μάχης. Deſ. ὦ Καλλίκλεις. Ib. pag. 305.

XII. pag. 343. Sequuntur Syneſii Cyrenaei Orationes quaedam, nimirum, Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. *Dio, vel de ſuae vitae inſtituto*. Inc. Φιλόςρατος μὲν ὁ Λήμνιος. Deſ. κινουμένῳ τῷ μέλει. In eius Operum edit. Pariſ. alibi cit. p. 35.

XIII. pag. 359. *b.* Πρὸς Παιόνιον περὶ τοῦ δώρου. *Ad Paeonium de dono* (ſc. Aſtrolabii). Inc. Α'νύων σου πρώην. Deſ. κέντρα συνηλύσιος. Ibid. pag. 307.

XIV. pag. 263. *b.* Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας. *Aegyptii, ſeu de providentia* Libri duo. Primus, cui protheoria praecedit, inc. Ο' μῦθος Αἰγύπτιος. Secundus deſ. μάρτυρες σοφώτατοι. Ibid. a p. 88. ad p. 129.

XV. pag. 387. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. *Eiuſdem de Inſomniis*, cum ſcholiis marginalibus. Inc. Εἰ, δέ εἰσιν ὕπνοι προφῆται, κ. λ. Deſ. πιςεύηται. Ibid. pag. 130. Hic Liber praeter ſcholia marginalia, quae in primis ſeptem foliis uberrima, deinceps vero nulla ſunt, gloſſis etiam interlinearibus aeque crebris abundat.

XVI. pag. 404. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον. *Eiuſdem de laudibus calvitii*. Inc. Δίωνι τῷ χρυσῷ. Deſ. ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσίν. Ibid. pag. 63.

XVII. pag. 421. Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Α'ρκάδιον, ἢ περὶ βασιλείας. *Ad Imperatorem Arcadium, ſive de Regno*. Inc. Α'ρα οἱ μή τις ἐκ πόλεως. Deſ. ϗ δέχωμαι. Ibid. pag. 1. Huius Libri folium ultimum recentiſſime ſuppletum eſt.

Scholia, quae in aliquot ex Ariſtidis Orationibus occurrunt, multo videntur uberiora, quam quae in calce paginarum citatae editionis ſubiecta leguntur. Initium illorum, quae ſunt in Panathenaicam, ita habet: Ε'πειδή τινας τῶν νόμων ἴσμεν διὰ τὸ ληρῶδες τῷ χρόνῳ ἐκβαλλομένους, τούτου χάριν προσέθηκε τὸ ἐςὶ, δεικνὺς ὡς ϗ τὴν ἐκ τοῦ χρόνου μαρτυρίαν εἶχον ὁ νόμος ϗ ἄχρι νῦν ὡς θαυμαςῶς πολιτεύεται. εἶτα καὶ τοῖς Ε'λλησιν, ἵνα ϗ ἀπὸ τοῦ προσώπου δείξῃ τὸ σεμνὸν αὐτῶν, κ. λ. quod quidem ab edito diverſum eſſe, qui velit, facile deprehendat. Scholiis quoque, ſed multo rarioribus, Platonis dialogi ſunt inſtructi, quae minime diverſa ſunt ab iis, quae habentur tum in Codice I. Plut. LIX. tum in Cod. IX. Plut. LXXXV. unde ipſorum ſpecimina, quot opus fuerint, favente Deo proferemus. Ex Syneſii vero Libris, unus *de Inſomniis*, uti diximus, habet ſcholiaſten, cuius initium eſt: Τὸ δὲ, οὕτως ἀποδοτέον. εἰ μὲν οὐκ εἰσὶν οἱ ὕπνοι προφῆται, οὐδὲ σοφοὶ ἂν εἶεν· εἰ δὲ εἰσὶ προφῆται, σοφοὶ ἂν εἶεν. ἐπεὶ δὲ οὐκ εἶχεν αὐτῷ καλῶς χρῆσθαι τῇ προτέρᾳ προτάσει, τῇ δευτέρᾳ χρώμενος ἀπέδωκε τῇ ὑποθέσει τὸ μάλισθ' ἁρμόζον, ϗ ὡς ὁμολογουμένην τὴν πρότασιν τέθεικε.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 441.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

PRaecedit in primo folio Tabula Oratio- COD. VII.
num, quae in hoc nitidiſſimo habentur Codice (1), ipſarum titulos & initia repraeſentans; ſunt autem XXXIV. quarum ordo ſequens eſt:

I. pag. 2. *Ariſtidis panegyrica Oratio Cyzicena*. In edit. cit. T. I. p. 236.

II. pag. 8. *In Apellam genethliaca*, cui praecurrit hypotheſis, ut ibid. pag. 67.

III. pag. 12. *b. Contra criminatores, quod non declamaret*. Tom. II. p. 416.

IV. pag. 17. *b. Monodia de Smyrna terraemotu obruta*. Tom. I. p. 260.

V.

(1) Non tamen index exacte reſpondet Orationibus, quae titulo deſtituuntur.

Digitized by Google

V. pag. 19. *Epiſtola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 21. *Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. p. 263.

VII. pag. 24. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.

VIII. pag. 26. *b. In Smyrnae laudem oratio*. Ibid. p. 229.

IX. pag. 30. *Eleuſinia oratio*. Ibid. pag. 256.

X. pag. 31. *b. Contra proditores myſteriorum*. T. II. p. 401.

XI. pag. 39. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XII. pag. 43. *In puteum Aeſculapii*. Ibid. p. 252.

XIII. p. 45. *De concordia ad Civitates Aſiae*. Ibid. p. 517.

XIV. pag. 56. *b.* Πρεσβευτικὸς εἰς Ἀχιλλέα (1). *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

XV. pag. 62. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.

XVI. p. 66. *b. In Aſclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XVII. pag. 69. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XVIII. pag. 72. Εἰς Ῥώμην. *In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XIX. pag. 88. Εἰς αὐτοκράτορα (2). *In Imperatorem Oratio*. Ibid. pag. 56.

XX. pag. 93. *b.* Λαλιὰ εἰς Ἀσκληπιόν. *In Aeſculapium Oratio*. Ibid. p. 36.

XXI. pag. 93. *b.* Εἰς Δία. *In Iovem*. Ibid. pag. 1.

XXII. pag. 99. *b.* Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. *In Aegaeum pelagus* Ibid. pag. 247.

XXIII. pag. 101. *b.* Εἰς τὸν Σάραπιν. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXIV. pag. 106. *b.* Ὀλυμπιακός. *Olympiaca Oratio*. Ibid. pag. 17. ubi inſcribitur Ἴσθμιος εἰς Ποσειδῶνα.

XXV. pag. 112. Εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδειος. *In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. p 75.

XXVI. pag. 114. *b.* Ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιτάφιος. *In Alexandrum funebris Oratio*. Ibid. pag. 80.

XXVII. pag. 120. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. pag. 557.

XXVIII. pag. 127. *b.* Ῥοδιακός. *Oratio Rhodiaca*, in qua poſt deploratam Rhodum, terraemotu obrutam, Rhodios ad eam inſtaurandam hortatur. Ibid. pag. 539.

XXIX. pag. 137. *Oratio Aegyptica*. Tom. II. pag. 331.

XXX. pag 156. *Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Tom. I. a pag. 273. ad pag. 361.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. Conſtat foliis ſcriptis 202.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

Hic quoque vetuſtiſſimus Codex primo loco exhibet Orationum Ariſtidis Tabulam diligentiſſimam, titulis nimirum & initiis ſingularum inſtructam, ac ſequiori aevo exaratam. Orationes ſunt quinquaginta, & quidem hoc ordine: COD. VIII.

I. pag. 2. *Panathenaica Oratio*, ut in edit. cit. Tom. I. pag. 91. cum ſcholiis marginalibus uberrimis, quorum initium cum illis concordat, quae habentur ſupra in calce recenſionis Codicis VI.

II. pag. 35. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*, cum ſcholiis itidem margini adſcriptis T. II. pag. 1. In hoc tamen in duas partes dividitur, ut in dicto Cod. VI. §. III.

III. pag. 66. *Platonica ſecunda pro quatuorviris*, cum ſcholiis. Ibid. a pag. 116. ad p. 315. Huic praecedit argumentum, quale in dicto Codice legitur ſecundo loco.

IV. pag. 122. *Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 126. *b.* Περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ. *De mittendis auxiliis in Siciliam, ſeu Oratio Sicula prior*. Tom. I. pag. 363.

VI. pag. 130. *b.* Εἰς τὸ ἐναντίον, Σικελικὸς β'. *In contrarium, Oratio Sicula poſterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 135. *b.* Ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης. *Pro pace Lacedaemoniis concedenda* Oratio I. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 138. Ὑπὲρ τῆς πρὸς Ἀθηναίους εἰρήνης. *Pro pace Athenienſibus concedenda* Oratio II. Ibid. p. 399.

IX. pag. 140. Φιλίππου δίοδον αἰτοῦντος παρὰ Θηβαίων ἐπ' Ἀθηναίους, ἥκουσιν Ἀθηναῖοι ἑκόντες ἑαυτοὺς εἰς συμμαχίαν διδόντες. *Philippo per Boeotiam tranſitum in Atticam petente, Athenienſes Thebanis ſuadent belli ſocietatem ſecum inire*, ſive *Oratio de ſocietate prior*. Ib. pag. 477.

X. pag. 144. *b.* Πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας. *Ad Thebanos Oratio de ſocietate poſterior*. Ibid. p. 490.

XI. pag. 149. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. pag. 407.

XII. pag. 155. *Oratio Leuctrica ſecunda*, Ibid. p. 427.

XIII. pag. 161. *b. Oratio Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

XIV. pag. 164. *b. Oratio Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

XV. pag. 167. *Oratio Leuctrica quinta*. Ib. pag. 465.

XVI. pag. 170. *Nomine legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

XVII. pag. 174. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

XVIII.

(1) Ita inſcribitur in Tabula praecedenti, nam in ipſo progreſſu omnes ferme ſunt anepigraphae:

(2) Haec Oratio ita inſcribitur in Indice praemiſſo, licet loco non ſuo: in edit. vero Εἰς Ἀντώνιον,

XVIII. pag. 175. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. pag. 260.

XIX. pag. 178. *Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. pag. 263.

XX. pag. 279. *Gratulatio Smyrnaea*. Ibid. pag. 269.

XXI. pag. 180. *b. Eleuſinia Oratio*. Ibid. p. 256.

XXII. pag. 182. *De concordia ad civitates Aſiae*. Ibid. p. 517.

XXIII. pag. 188. *b. De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XXIV. pag. 193. *b. Oratio Rhodiaca*. Ibid. pag. 539.

XXV. pag. 200. *In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XXVI. p. 209. *Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. pag. 236.

XXVII. pag. 212. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XXVIII. p. 224. *De non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XXIX. p. 226. *In Apellam genethliaca*. Ib. p. 226.

XXX. pag. 228. *In Eteoneum funebris Oratio*. Ibid. pag. 75.

XXXI. pag. 229. *b. In Alexandrum funebris oratio*. Ibid. pag. 80.

XXXII. p. 233. *Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XXXIII. pag. 235. *Contra proditores myſteriorum*. Ibid. p. 401.

XXXIV. pag. 239. *In Regem oratio*. T. I. pag. 56.

XXXV. pag. 242. *b. Oratio Aegyptica*. T. II. pag. 331.

XXXVI. pag. 254. *In Minervam divinatricem*. T. I. p. 9.

XXXVII. pag. 256. *In Aſclepiadas*. Ibid. pag. 41.

XXXVIII. pag. 257. *b. In puteum Aeſculapii*. Ibid. p. 252.

XXXIX. p. 259. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XL. pag. 260. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XLI. pag. 261. *b. In Aeſculapium*. Ibid. pag. 36.

XLII. pag. 262. *b. In Iovem*. Ibid. p. 1.

XLIII. pag. 265. *In Aegaeum pelagus*. Ibid. pag. 247.

XLIV. pag. 266. *In Serapim*. Ibid. pag. 47.

XLV. pag. 269. *Iſthmica in Neptunum Oratio*. Ibid. pag. 17.

XLVI. pag. 272. *b. Sacrorum Sermonum I. II. III. IV. & V.* Ibid. a p. 273. ad pag. 361. deeſt enim in Codice ſextus Sermo, cuius tantum adeſt titulus.

Codex Graecus membr. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere inſignis, cum ſcholiis ad primas praeſertim Orationes uberrimis in margine, eidem Codici coaevis. Conſtat foliis ſcriptis 300.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS ORATIONES.

IN duobus primis foliis, quae vacua fortaſſe ſupererant, quaedam legas nullius ferme momenti *de anima*, *de homine &c.* In folio tertio, parte anteriori, Epigramma occurrit heroicum, quod una cum titulo praefixo ſequens eſt: COD. IX.

Ὧδε καὶ ἃ ἔφαμεν γεγράφθαι ὑπὸ τοῦ παντελείου εἰς τὸν Παναθηναϊκόν.

Ὢ κενέου καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτου πολέμοιο;
Ἡμετέρῳ βασιλῆι τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
Ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐς ἀθανάτους πολεμιστάς;
Βάλλομεν, οὐ πίπτουσι. τιτρώσκομεν, οὐ φοβέονται.
Μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατὸν· ἐν δ' ἄρα μέσῳ
Αἱματόεις ἔστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
Αἱματόεις ἕστηκεν ἀτείρεος Ἄρεος εἰκὼν,
Κοὐκ ἐθέλει πεσέειν, τάχα δ' ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν.
Λῦε κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

In eiuſdem vero folii parte poſteriori incipiunt in Ariſtidis Orationes Prolegomena, & argumenta quaedam, hoc ordine:

I. pag. 3. *b. Vita Ariſtidis in epitomen redacta*, cuius initium eſt: Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν. Deſ. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν.

II. pag. 5. *b. De oratione Platonica pro Quatuorviris*. Inc. Φασί τινες τῶν τὰς βαθείας ἡνίας ἑλκόντων. Deſ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

III. pag. 7. *De charactere orationum Ariſtidis*. Inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος. Deſ. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν.

IV. pag. 10. *De Panathenaica Oratione*. Inc. Ὁ παναθηναϊκὸς Ἀριστείδου. Deſ. παρατηρήσομεν.

V. pag. 11. *Prolegomena in Orationem pro Rhetorica, & pro quatuorviris*. Inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Deſ. τοῦτο ὀψόμεθα.

VI. pag. 13. *Altera hypotheſis*. Inc. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος. Deſ. τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. Pleraque autem deſumta ſunt ex Sopatri Apamenſis Prolegomenis, quae habentur Tom. I. cit. edit. Orationibus praemiſſa.

VII. pag. ead. *b.* Diſtichon iambicum ipſius amanuenſis, nimirum:

Λόγους ἀρίστους καὶ καλοὺς Ἀριστείδου
Οὐκ ἐξ ἀρίστης δεξιᾶς γράφω δ' ὅμως.
Orationes optimos & pulcras Ariſtidis
Non aeque optima deſcribo dextera.

VIII. pag. 14. *b.* Tabula orationum, his verſiculis praeviis:

Πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,
Ὡς ἀπόνως σχῇς ὅνπερ ἂν ζητεῖς λόγον.
Tabulam tibi propoſui huiuſce libri,
Vt ſine ullo labore habeas, quos quaeris ſermones.

IX. pag. 15. Ἐπίγραμμα εἰς Ἀριστείδην.

Νεῖκος Ἀριστείδης Γάδων κατέπαυσε πολήων,
Τὸ πρὶν Ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.

Φα-

Φασὶν ἅμα πᾶσαι, Σμύρνη τίκε θεῖον Ὅμηρον,
Ἡ καὶ Ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Epigramma in Ariſtidem.

Contentionem Ariſtides Ionicas inter ſedavit urbes,
Quam de Homeri ortu habuerunt.
Aiunt nunc ſimul omnes, Smyrna peperit divinum Homerum,
Quae etiam Ariſtidem Rhetorem genuit.

Prolegomenis abſolutis ſequuntur Orationes ipſae num. XXXII. & quidem hoc ordine:

I. pag. 16. *Oratio Panathenaica*, ut in cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 81. *b. Oratio pro Quatuorviris*. T. II. a pag. 116. ad pag. 315. In Codice tamen in quinque partes eſt diſtributa. Prima inſcribitur *Pro Pericle*, & praefert argumentum, cuius initium: Πλάτων ἐπισημότατος. Finis: τὴν διαβολήν. Habes in dictis Sopatri Prolegomenis paullo ante medium. Altera pag. 100. *b. Pro Cimone*, cum brevi argumento, quod inc. Κίμων Μιλτιάδου γέγονε παῖς. Deſ. Κίμωνα ἢ Πεισιάνακτα. Tertia pag. 105. *Pro Miltiade* item cum brevi argumento, cuius initium: Ἡρόδοτος ἐν τῇ ϛ' ἱκανῶς ἐξείργασται. Finis: ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Quarta pag. 114. *Pro Themiſtocle*, & quinta pag. 138. *Commanis Apologia*; quibus nulla hypotheſis.

III. pag. 189. *b. Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. a pag. 1. ad pag. 115. Et haec in duas dividitur partes, ut in Cod. VI. huius Plutei §. III. quarum priori brevis praecedit hypotheſis, quae inc. Το προοίμιον ἔλαβεν. Deſ. φυλάττει. Secundae vero titulus eſt: Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς λόγος β'.

IV. pag. 246. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 254. *b. Oratio Leuctrica prima*. T. I. p. 407.

VI. pag. 265. *b. Oratio Leuctrica ſecunda*. Ibid. pag. 427. In principio huius Orationis nota quaedam occurrit marginalis ex iis, quae a calligraphis in ora librorum ad inſignem aliquem locum notandum ſolebant apponi; quae quum in hoc primum Codice inciderit, nec inter illas a Montfauconio relatas Palaeogr. Graec. pag. 276. compareat, minime omittenda viſa eſt. Haec igitur litteris tribus conſtat arcanae ſcripturae λ"ϡ ϑ, quas interpretamur ἴρα, ſcilicet *vide, adverte, conſidera, &c.*

VII. pag. 277. *Leuctrica tertia*. Ibid. pag. 448.

VIII. pag. 282. *Leuctrica quarta*. Ibid. pag. 457.

IX. pag. 287. *Leuctrica quinta*. Ib. p. 465.

X. pag. 294. *Oratio Sicula prima*. Ibid. p. 363.

XI. pag. 302. *b. Oratio Sicula poſterior*. Ib. pag. 376.

XII. pag. 312. *b. Oratio de pace prior*. Ibid. pag. 391.

XIII. pag. 317. *b. Oratio de pace poſterior*. Ibid. pag. 399.

XIV. pag. 322. *Oratio de ſocietate prior*. Ibid. pag. 477.

XV. pag. 331. *Oratio de ſocietate poſterior*. Ibid. pag. 490.

XVI. pag. 339. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XVII. pag. 362. *Monodia de Smyrna*. T. I. p. 260.

XVIII. pag. 363. *b. Eleuſinia Oratio*. Ibid. p. 256.

XIX. pag. 366. *Epiſtola de Smyrna ad Impp. Romanorum &c.* Ibid. pag. 512.

XX. pag. 368. *b. Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. p. 263.

XXI. pag. 371. *b. De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XXII. pag. 380. *b. Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XXIII. pag. 387. *In Apellae Natalem Oratio*. Ibid. pag. 68. In Codice praeit argumentum, cuius initium: Ἀπελλᾶς εἰς ἐτύγχανεν. Deſ. τύπον φέρει, ut in edit. loc. cit. In fine vero ſequitur eadem nota, quam attulimus ex Cod. III. §. XX. ſupra pag. 586.

XXIV. pag. 391. *In puteum Aeſculapii*. Ib. pag. 252.

XXV. pag. 393. *b. Contra proditores myſteriorum*. Tom. II. pag. 401. Poſt hanc Orationem, nempe pag. 401. *b.* Sequebatur *Oratio contra criminantes, quod non declamaret*; ſed quum librarius eam ſe non ſuo loco deſcribere animadvertiſſet, poſt tres circiter paginas, a ſcribendo deſtitit. ac propterea ita in margine adnotavit: Πρὸς τοὺς αἰτιωμένους, ὅτι μὴ μελετῴη. κατὰ λήθην δὲ ἐγγράφει ὧδε· μετέπειτα γὰρ ὤφειλε γραφῆναι μετὰ πολλοὺς λόγους. ὅσπερ διπλῶς ἐγέγραφει, ἐνταῦθα μέρος, ἐκεῖ δὲ ὅλος. Ex his tamen primam tantum paginam delevit; reliquae duae adhuc integrae ſuperſunt, & ſunt Codicis poſtremae.

XXVI. pag. 402. *Oratio in Bacchum*. Ibid. T. I. p. 28.

XXVII. pag. 403. *In Herculem*. Ibid. pag. 31.

XXVIII. pag. 406. *Oratio ad Achillem*. T. II. pag. 425.

XXIX. pag. 412. *b. In Minervam divinatricem*. T. I. pag. 9.

XXX. pag. 416. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XXXI. pag. 420. *b. Suaſoria de non agendis comoediis*. T. I. p. 504.

XXXII. pag. 425. *b. In Aſclepiadas*. Ibid. p. 41.

XXXIII. pag. 427. Heic reperies fragmentum illud Orationis *contra criminantes &c.* de quo paullo ante diximus §. XXV. incipiens a verbis .... σμένον τινὰ ἀκοῦσαι, κ. λ. edit. Tom. II. pag. 417. lin. 13. & deſinens in illis, ὡς ἡμῖν ἀεὶ ἀντεῖχε τὸ μὴ κατα ..... ibid. pag. 421. lin. 5.

Notandum, inter Orationem XXXI. & XXXII. varias ſubſcriptiones occurrere, rubris litteris exaratas, quas heic operae pretium

Digitized by Google

tium duximos omnes exhibere. Sunt autem iſtae:

I. Εἴληφε τέρμα βίβλος ἡ Ἀριστείδου.

Finem accepit liber Ariſtidis.

II. Ὧδε πέρας βίβλοιο πολυκαμάτοιο πόνοιο
Τοῦ ἐπὶ ῥητροσύνῃ μέγα κῦδος Ἀριστείδαο.

Hic finis libri immenſi laboris,
Cuius auctor Ariſtides, magnum artis oratoriae decus.

III. Μετ᾽ ἐγγραφῆς μὲν λαμπροτάτων σῶν λόγων,
Ὦ ῥητόρων ἄριστε, λήγω τοῦ πόνου,
Τοῦ τῶνδε πλὴν ἔρωτος οὐ παύειν σθένω.

Poſtquam tuos exſcripſi nobiliſſimos ſermones,
O maxime Rhetorum, ceſſabo a labore,
Sed ab amore in ipſos plane numquam ceſſabo.

IV. Προάναρχε λόγε Θεοῦ, εἰ μὲν ὀρθῶς ταῦτα γέγραφα, καὶ τῆς ἀληθείας ἅπτομαι, καὶ τῷ ὄντι ὥσπερ αὐτὸς, οὕτω καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἔχει τὸ εἶναι, οὐ μὲν τοι καὶ ἐκ σοῦ, ἐμοὶ μὲν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν βράβευσον, καὶ τῇ τοιαύτῃ δόξῃ συναποθανεῖν με ἀξίωσον. εἰ δὲ αὐτὸς μὲν τῆς ἀληθείας ἀποπεπλάνημαι, ἀληθὲς δ᾽ ὑπάρχει, ὡς τὸ παντοκρατορικόν σου πνεῦμα, ὥσπερ σὸν, οὕτω καὶ ἐκ σοῦ ἐστιν, ἐκ πατρὸς διὰ σοῦ καὶ κατὰ τὴν ὑπαρκτικὴν πρόοδον προερχόμενον, ἐμοὶ μὲν σύγγνωθι φιλάνθρωπε τῆς ἀγνοίας, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης με κακοδοξίας πρὸ τοῦ τέλους ἀπάλλαξον, καὶ τοὺς λόγους τούτους ἀφανισμῷ παντελεῖ δὸς, ὅπως μηδενὶ διὰ τούτων τηλικούτου κακοῦ αἴτιος γένωμαι. *O ſine initio, & ante initium Dei Verbum, ſi ego haec ſcripſi recte, & veritatem attigi, & reapſe, ſicut tu, ita etiam tuus ſanctiſſimus Spiritus ex ſolo Patre habet eſſentiam, non autem etiam ex te; mihi quidem peccatorum remiſſionem tribue, & ut in hac ſententia moriar, concede. Si autem ipſe a veritate aberro, & verum eſt, omnipotentem tuum Spiritum, ut tuus eſt, ita ex te etiam eſſe; ut ex Patre per te ſecundum ſubſiſtentem proceſſionem progredient; mihi quidem miſericors meam ignorantiam ignoſce, atque ex hac perverſa ſententia ante mortem me libera, & hoſce ſermones aeternae oblivioni trade, ut nemini per eos tanti mali cauſſa fiam.*

V. Verſiculus hic ſcripturae arcanae, ψσ̄υ χυψιυσυψβ̄ ψσ̄υτϑυσ̄υμεσ̄υϑ᾽ ϡμω, qui ſignificat, Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.

VI. Tandem haec alia: Ἔχω τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ τρίτου. κἀγὼ τῶν ἑξῆς καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον. ἐγὼ δ᾽ ὀκτὼ μὲν καὶ τὸ τοῦ μέσου τρίτον, quae quid ſibi velint, me prorſus latet.

Plurimis autem marginalibus ſcholiis aeque ac ſuperiores, hic quoque abundat Codex, quorum ut aliquod habeas ſpecimen, amice Lector, accipe illud, quod in ipſam Orationis *contra proditores myſteriorum* inſcriptionem (1) legitur hoc pacto: Ὁ παρὼν, οἶμαι, λόγος ἐπιγέγραπται κατὰ τῶν ἐξορχουμένων, ἤτοι κατὰ τῶν τὰ μυστήρια ἐξαγορευόντων. ἐξορχουμένους γὰρ ἔλεγον τοὺς τὰ μυστήρια ἐξαγορεύοντας. Ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ τῶν παλαιῶν τελεταὶ μετ᾽ ὀρχήσεως ἐτελοῦντο, καὶ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τελετὴν ἄνευ ὀρχήσεως ἀρχαίαν, Ὀρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν καταστησαμένων αὐτάς. Νόμος ἦν μὴ ἐκφέρειν τὰ μυστήρια ἕνεκα τῶν ἀμυήτων, ὡς ἔοικεν, οἱ τὰς τελετὰς ἐκτελοῦντες τοῖς τε ἀμυήτοις ἔλεγον τὰ μυστήρια, καὶ τὴν ὄρχησιν ἐφθαρμένην προὔφερον.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 428.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

I. pag. 1. ΑΡιστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον α΄. *Ariſtotelis de arte dicendi liber I.* Inc. Ῥητορική ἐστιν, κ. λ. Sequuntur deinde Liber ſecundus, & tertius, qui deſ. ἔχετε, κρίνατε. Concordant cum edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCXIX. in fol. Tom. II. a pag. 512. ad pag. 608. COD. X.

II. pag. 58. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον. *Euſdem Rhetorica ad Alexandrum.* Inc. Ἀπέστειλάς μοι. Deſ. πλῆθος πολιτῶν. Ib. pag. 608.

Cod. Graec. papyrac. Ms. in ſol. min. Saec. XV. lacunis identidem adſperſus. Conſtat foliis ſeriptis 86.

ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΠΕΙΝΟΥ ΛΟΓΟΣ Η΄.

ANDREAE TAPINI ORATIO VIII.

Scilicet

Andreae Cretenſis in Deiparae dormitionem Oratio, & de Spiritu Sancto, & Trinitate Excerpta varia.

I. pag. 1. ΑΝδρέου ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς Θεοτόκου λόγος β΄. *Andreae humilis & peccatoris in venerabilem dormitionem Deiparae Oratio ſecunda.* Inc. Ὅσοι τὸ σεπτὸν τοῦτο. Deſ. ὅθεν τοῦ γεηροῦ μου σκήνους . . . . . . Imperfecta eſt. Exſtat autem inter Andreae Cretenſis Opera edit. Gr. Lat. Pariſ. MDCXLIV. fol. una cum Amphilochio, & Methodio, curante Combefiſio, pag. 115. ſeqq. Vltima autem verba incidunt in pag. 121. lin. 38. COD. XI.

II. pag. 6. *b.* Excerpta quaedam ſine titulo *de Trinitate, & Spiritu ſancto* ex Paullo Apoſtolo, & Evangeliis, Amphilochio, Athanaſio, Baſilio, Cyrillo Alexandrino, & Hieroſolymitano, Gregorio Nazianzeno, & Nyſſeno, Nicetae in eumdem Greg. Nazianzenum Commentariis, Theodoreto, & quarta, & quinta ſynodo, &c. Inc. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς Ἐφεσίους κεφ. γ΄. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου, κ. λ. Deſ. τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ . . . . Finis deſideratur.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. oblongo, Saec. XV. in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 85.

ΑΡΙ-

(1) Quum in huiuſce Orationis titulo interpretando diſſentiant inter ſe viri docti, Scholiaſtis iudicium referre placuit.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS RHETORIS SERMONES.

COD. XII. PRaecedunt Orationibus Prolegomena quaedam in plures ſectiones diſtributa. Prima continet *Ariſtidis Vitam in compendium redactam*. Inc. Τρεῖς φοραὶ, κ. λ. Def. τέθνηκεν. Exſtat inter Prolegomena cit. edit. Sopatro Apameenſi tributa a pag. 1. ad pag. 3. col. 1. lin. 11. (1) Secunda pag. 2. *b.* partem exhibet argumenti in Orationem *pro Quatuorviris*, & inc. Φασί τινες. Def. ὡς πανηγυρικῆς ὁ λόγος ἐςὶν ὑποθέσεως. κ̀ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσῦτον. Ibid. a pag. 10. col. 1. lin. 24. ad pag. 13. col. 2. lin. 2. Tertia tandem p. 4. *b. de Ariſtidis ſtylo* brevem enarrationem, quae inc. Περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος, κ. λ. Def. τὸ ἔτι αὐτὸν κρατεῖν. Huius initium incidit in pag. 3. col. 1. lin. 12. ubi notandum, primis verbis exceptis, reliqua prorſus ab editione differre; ultima vero verba, quae retulimus pertinere ad primum ſcholium in Orationem Panathenaicam, quod habes in dicta edit. T. I. p. 91. His explanatis, Orationes aggrediamur, quae ſunt XII. nimirum:

I. pag. 6. *Oratio Panathenaica*. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *b. Oratio Platonica ſecunda pro Quatuorviris*. Tom. II. pag. 116. Heic quoque in quinque partes diſtributa legitur, eademque primis tribus argumenta habet praefixa, ut in Cod. IX. huius Plutei ſupra p. 597. §. II. ex quibus argumentum primum, quod incipit, Πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος ἐζήτησε, κ. λ. & def. ἐγκλημάτων τὴν διαβολὴν, habetur in dictis Prolegomenis a pag. 4. col. 2. lin. 17. ad pag. 6. col. 2. lin. 22. alia duo neque inter dicta Prolegomena, neque ſuis deinde locis occurrunt.

III. pag. 144. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ibid. pag. 1. Heic quoque bifariam diviſa eſt, & brevi hypotheſi inſtructa, ut in dicto Cod. VI. §. III. ſupra pag. 590.

IV. pag. 189. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 196. *Gratulatio Smyrnaea*. Tom. I. pag. 269.

VI. pag. 197. *b. Oratio Sicula prior*. Ibid. p. 363.

VII. pag. 204. *Oratio Sicula poſterior*. Ib. p. 376.

VIII. pag. 211. *Oratio de Pace prior*. Ibid. p. 391.

IX. pag. 214. *b. Oratio de Pace poſterior*. Ibid. pag. 399.

X. p. 217. *b. Oratio de Societate prior*. Ib. p. 477.

XI. pag. 223. *b. Oratio de Societate poſterior*. Ibid. p. 490.

XII. pag. 230. *Oratio Leuctrica prima*. Ib. p. 407. cui praecedit hypotheſis, ut in editione praeter poſtrema illa verba, διαπορητικὸν τὸ, κ. λ. quae in Codice deſiderantur. Quod autem haec Oratio, numerica nota ιζ. ſc. *XVII.* deſignetur, ratio eſt, quia ſecunda & tertia in alias ſubdiviſae erant.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius nonnullae paginae recentiori manu ſuppletae ſunt. In calce, poſſeſſor fortaſſe Codicis ita ſe ſubſcripſit: *Gorus Prior ſanctae Crucis, camerarius generalis & ordinarius Lucenſis Epiſcopi*; ita enim videtur legi poſſe ſubſcriptio haec, quae recurrit etiam infra in Cod. XXI. Conſtat foliis ſcriptis 238.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

ANTIOCHI SERMONES VARII.

Scilicet

Antiochi monachi S. Sabae Pandectes S. Scripturae, Capitibus diſtinctus CXXX. & Niconis monachi Capita quaedam aſcetica.

PRimi Operis recenſionem require in Cod. XXVIII. Plut. IV. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 551. col. 1. cum ipſo enim concordat. Epiſtolae tantum Dedicatoriae ad Euſtathium Abbatem Monaſterii Atalinae, deeſt tum inſcriptio, tum initium, ob primae Codicis paginae lacerationem. Epiſtolam ſequitur Prologus, Prologum vero ſyllabus Capitum. Horum primum *de Fide* eſt, ultimum *de Regno*, cuius finem, quoniam in illo, utpote mutilato deerat, heic proferimus, & ita habet: ὅτι αὐτοῦ ἐςὶν ἡ βασιλεία, κ̀ ἡ δύναμις, κ̀ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, κ̀ τοῦ ὑιοῦ, κ. λ. Sequitur deinde pag. 232. Caput illud Περὶ ἐξομολογήσεως, *De confeſſione*, quod item deerat in dicto Codice ob memoratum defectum, quodque inc. Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μέγας ἐ θαυμαςὸς. Deſinit imperfecte ob unius folii iacturam inter pag. 235. & 236. in hiſce verbis: καὶ πάλιν, εἰ ὃν ὑμεῖς πο . . . . Graece & Latine habes editum in Auctario Bibl. Patrum Ducaeano A. MDCXXIV. Tom. I. pag. 1021. ultima autem verba mox relata incidunt in pag. 1250. ſub finem. Neſſel. Bibl. Caeſar. Vindob. Tom. I. pag. 172. §. IX. clauſulam, ſive epilogum totius Operis adfert per extenſum. COD. XIII.

II. pag. 236. Sequuntur Capita quaedam aſcetica, quorum argumenta, utpote cinnabari exarata, ita temporis diuturnitate, & poſſeſſorum incuria evanuerunt, ut oculorum aciem penitus effugiant. Titulus vero, Capitibus hiſce praefixus, vix tandem e latebris erutus, non tamen totus, ita legendus videtur: Ἐπιτομὴ . . . . . . ποιηθέντος παρά τινος μοναχοῦ Νίκωνος ὄνομα, σοφοῦ τὰ θεῖα, κ̀ ὑψηλοῦ τὴν ἀρετήν. *Compendium* . . . . *elaborati* (ſ. Operis) *a quodam monacho, nomine Nicone, in divinis ſapienti, atque in virtute ſublimi*. Caput I. Περὶ τοῦ ἀσφαλὲς εἶναι τοῖς πολ-

(1) Nullis quidem numeris diſtinctae ſunt editionis paginae, ſed nos ad ea, quae habentur in Codice, ſub oculos ponenda, ac ſi numeratae eſſent, ita illas citavimus.

πολλοῖς, καὶ μάλιστα μοναχῶν τὸ μετέρχεσθαι τοὺς Ἑλλήνων, καὶ αἱρετικῶν λόγους. *Quod lubricum ſit plerisque, praeſertim monachis, ethnicorum & haereticorum libros perlegere*. Inc. Ὅτι οὐ πᾶσιν ἐστὶν ὠφέλιμον τὸ ἀναγινώσκειν τὰ τῶν Ἑλλήνων, κ. λ. Capitis II. & III. titulorum potior pars evanuit. IV. pag. 241. eſt: Τίνας χρὴ ἀπίστοις ἢ αἱρετικοῖς ὁμιλεῖν, ἢ καὶ συνεσθίεσθαι, τίνας δὲ οὐ χρή. *Quosnam cum infidelibus, vel haereticis verſari, aut veſci conveniat, quosnam vero ſecus*. V. pag. 243. *b*. Περὶ τῶν μὴ ὑποκειμένων μοναστηρίων τῶν κατὰ χώραν ἐπισκόπων, ἐκ τῆς δευτέρας ὑποθέσεως. *De monaſteriis, quae localibus Epiſcopis ſubdita non ſunt, ex ſecundo argumento*. VI. pag. 246. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης ὑποθέσεως περὶ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ πάσχα παραλύσεως. *Einſdem ex tertio argumento de ieiunii in ſancto Paſchate ſolutione*. Cuius quidem Capitis finis eſt imperfectus: deſinit enim in verbis, ἐν τοῖς συντάγμασι τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις . . . . . ., extremum quippe Codicis folium, aeque ac primum, tineis ac madore peſſime corruptum eſt. De hoc Nicone monacho Raithenſi Palaeſtino quum more noſtro Fabricii Bibliothecam Graecam conſuleremus, in eum locum incidimus Vol. X. pag. 283. ubi eius *Pandectem de interpretationibus Mandatorum Divinorum* commemorat: qui quidem titulus quum nos de Opere illo admonuiſſet, quod ſub titulo *Expoſitionum ſacrorum Praeceptorum* recenſuimus in Cod. IV. Plut. VI. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 92. col. 2. ſeqq. hac oblata occaſione rem totam melius perpendendi, comperimus adeſpotae illius Collectionis verum auctorem eſſe Niconem iſtum: titulus enim Operis, Capitum numerus, initium Prooemii, Patrum denique nomina, unde loca adferuntur, a Fabricio ibidem relata, omnino cum noſtro illo exemplari conſentiunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis 251.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ.

ARIST. DE ARTE POETICA.

Ac praeterea

Plutarchi, Herodoti, Dionis Chryſoſtomi, Libanii, Menandri, ac Demetrii Phalerei quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. Ἀριστοτέλους περὶ ποιητικῆς. *Ariſtotelis de Arte Poëtica* Liber. In eius Operum edit. alias cit. Tom. II. p. 652.

II. pag. 25. Πῶς δεῖ τῶν ποιημάτων τὸν νέον ἀκούειν. *Quomodo oporteat iuvenem poëmata audire*, auctore Plutarcho. Inc. Εἰ μὲν ὡς Φιλόξενος. Deſ. προτίμηται. Exſtat in eius Operum edit. Pariſ. Gr. Lat. MDCXXIV. in fol. Tom. II. pag. 14.

III. pag. 50. Ἡροδότου Ἁλικαρνασσέως ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ Ὁμήρου γενέσεως καὶ βιοτῆς. *Herodoti Halicarnaſſei enarratio de Homeri ortu & vita*. Inc. Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. Deſ. ἑξηκοντακαὶ. Habes editam inter Prolegomena celeberrimae illius editionis Homeri Florentinae anni MCCCCLXXXVIII. de qua vide ſupra pag. 129. Cod. VII.

IV. pag. 61. *b*. Περὶ Ὁμήρου λόγος τρίτος Δίωνος Χρυσοστόμου. *De Homero Oratio III. Dionis Chryſoſtomi*. Inc. Ὁ μὲν Δημόκριτος. Deſ. καλεῖσθαι. In dictis Prolegomenis.

V. pag. 65. Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες. *Libanii Sophiſtae characteres epiſtolici*. Inc. Ὁ μὲν ἐπιστολιμαῖος χαρακτήρ. Deſ. συνήσεσθαι. In quibuſdam Mss. Proclo tribuuntur. De hoc libello vide ſupra pag. 387. §. I.

VI. pag. 72. *b*. Γνῶμαι μονόστιχοι Μενάνδρου κατὰ στοιχεῖον. *Sententiae Menandri uno verſu contentae iuxta alphabetum*. Incipiunt a littera A.

Ἄνθρωπον ὄντα δεῖ φρονεῖν τ' ἀνθρώπινα.

Deſ. in littera Ω.

Ὡς πραγμάτων στέρησις, ὡς τῶν κτημάτων.

Memorantur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. I. pag. 769.

VII. pag. 78. Δημητρίου Φαληρέως περὶ ἑρμηνείας, ὅ ἐστι περὶ φράσεως. *Demetrii Phalerei Perihermeneias, ſive de Elocutione Liber*. Inc. Ὥσπερ ἡ ποίησις. Deſ. τὰ ἀμφότερα. Concordat quoad initium & finem cum edit. Gr. Venetiis apud Aldum MDVIII. in fol. p. 545.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. cum adnotationibus in ora libri manu Angeli Politiani, ad quem Codex pertinebat, ut ex ſequenti epigraphe in primo folio appoſita eruitur: *Angeli Politiani, & amicorum*, Ἀγγέλου κτῆμα Πολιτιανοῦ καὶ τῶν φίλων. Conſtat foliis ſcriptis 108.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica.

I. pag. 1. Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. *Aphthonii Sophiſtae Progymnaſmata*. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Deſ. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους. Concordant quoad initium & finem cum edit. Pariſ. apud Sebaſt. Cramoiſy MDCLX. in 12. Scholia uberrima in margine adſcripta ſunt manu non aeque vetuſta; ſed ipſorum magna pars reciſo Codicis margine intercidit; quae vero ſupereſt, characteribus ita evanidis exarata eſt, ut ex ipſa parum extricare poſſis. COD. XV.

II. pag. 20. Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ στάσεων. *Hermogenis ars Rhetorica de partitione ſtatuum, & quaeſtionum Oratoriarum*. Inc. Πολλῶν ὄντων. Deſ. ἐφόρησε τὰ χρυσία. In edit. cum Commentar. Gaſparis Laurentii Coloniae Allobrog. MDCXIV. 8. pag. 1.

III.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεων. *Eiuſdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Primus inc. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη. Quartus deſ. τῶν ἄλλων περιστάσεων. Ibid. p. 81.

IV. p. 93. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἰδεῶν. *Eiuſdem de formis Oratoriis* Libri II. Primus inc. Εἴπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι. Secundus deſ. τὸ πρᾶγμα φημί. Ibid. pag. 237.

V. pag. 178. Περὶ μεθόδου δεινότητος. *De apto & ponderoſo genere dicendi methodus.* Inc. Πᾶν μέρος λόγου. Deſ. ἀποφάσει δεδήλωκε. Tum ſubiicitur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ περὶ μεθόδου δεινότητος, καὶ τῆς ὅλης ῥητορικῆς. Ib. p. 517. Haec autem omnia ſcholiis item marginalibus ſunt inſtructa, ratioribus tamen, quam in Aphthonium.

VI. p. 204. *b.* Quaedam pauca ſequuntur parvi quidem momenti, in quibus de idolis, & eorum quae apud ethnicos ferebatur poteſtate, tum de praeceptis Decalogi agitur, a Graeculo quodam ad implendam paginam exarata. Clauditur Codex verſiculis hiſce, quos alibi invenimus:

Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίου τέλος.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. XI. Conſtat foliis ſcriptis 205.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

Adde

Dionyſii Halicarnaſſei, Marcellini, Demetrii Phalerei, Catonis Romani, Libanii Sophiſtae, Iſidori Peluſiotae, Leonardi Aretini, Georgii Corinthi. Nicephori Gregorae, Baſilii Magni, & aliorum Opera varia.

COD. XVI. I. pag. 1. A*riſtotelis de Arte poëtica* Liber, ut in Codice XIV. ſuperiori §. I.

II. pag. 24. *Dionyſii Halicarnaſſei de his, quae Thucydidi hiſtorico propria ſunt ad Ammaeum Epiſtola*, ut ſupra pag. 463. §. II.

III. pag. 31. *b.* Μαρκελλίνου εἰς Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα. *Marcellini in Thucydidem hiſtoricum.* Inc. Λέγεται τὸν Θουκυδίδην. Deſ. ὡς καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς ἀπέφηνεν. Hoc Marcellini Opuſculum ſub titulo *Vitae Thucydidis* ab Aldo ptimum Graece editum eſt cum Thucydide, laudatur autem a Suida in ἀπήλαυσε & ἀπολαύειν, & exſtat Ms. etiam in Bibl. Regis Galliae Cod. MCCCCXI. & in Bibl. Marquardi Gudii. Praeliminare autem quoddam eſſe potius Commentariis in Thucydidem a Marcellino praemiſſum, aut ἀποσπασμάτιον Operis Rhetorici, in quo de Demoſthene & aliis viris eloquentiae laude claris idem Marcellinus egerat, quam Vitam exiſtimarim. Ac profecto Marcellinum laudans Suida, non βίον Θουκυδίδου vocat, ſed περὶ Θουκυδίδου, inquit, φησίν.

IV. pag. 36. Πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν τοῦ Ὁμήρου, διὰ βραχέων χαρακτηρίζων τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν. *Praefatio encomiaſtica in Odyſſeam Homeri, paucis deſignans Poëtae mentem.* Inc. Ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες. Deſ. ὡς ἐν τῷ παρόντι. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. *b.* Δημητρίου Φαληρέως τύποι ἐπιστολικοί. *Demetrii Phalerei formae Epiſtolares XXI.* ſeu *formulae ſcribendarum Epiſtolarum varii generis ad Heraclidem.* Inc. Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ὦ Ἡρακλείδη, ἐχόντων θεωρίαν. Deſ. ἀλλ' ἀπαιτῶν χάριν. ὀφείλω γάρ. Deſunt tamen ex hiſce ſex, nimirum VI. VII. VIII. IX. X. & XI. quibus ſupplendis lacuna unius folii relicta eſt. Sine nomine auctoris exſtat hic libellus in Collect. Epiſt. Graecarum Cuiaeiana pag. 164. quem alii Libanio, alii Theoni vindicant.

VI. pag. 45. *Catonis Romani ſententiae paraeneticae, diſtichis hexametris comprehenſae, & a Maxima Planude monacho in Graecam linguam translatae*, ut in aliis etiam Codicibus recenſuimus. Heic tamen gloſſis interlinearibus ita crebris ſunt inſtructae, ut quaedam perpetua paraphraſis ferme nuncupari poſſit. Gloſſis accedunt etiam ſcholia ſingulis quatuor Libris ſubiecta.

VII. pag. 60. *Libanii ad Priſcianum Epiſtolae duae.* Prima inc. Πείθομαι μὴ πολλά. Deſ. Ἔργους ποιεῖς. Altera inc. Συγχαίρω σοι. Deſ. οὐδὲ κίνδυνος. Sunt autem in nuperrima Libanii Epiſtolarum edit. alias citata Epiſtola CXXXXIII. & DCCCLV. His etiam adiunctae leguntur Grammaticales quaedam explanationes.

VIII. pag. 61. Τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολαὶ σὺν τεχνολογίᾳ. *S. Iſidori Peluſiotae Epiſtolae X. cum technologia*, ſive, *explicatione Grammatica in eaſdem.* Epiſtolae ſunt iſtae:

I. inſcr. Ζηνοδότῳ, inc. Εἰ καὶ Νῶε τῆς οἰκείας.
II. Ζωσίμῳ, inc. Ἥδιστ᾽ ἂν ἠρόμην σε.
III. inc. Οὐκ ἔστιν, ἀδελφοί, ἀσκήσεως πληροφορία (1).
IV. inc. Ὁ τοῦ Θεοῦ ἱερεὺς ἐπειδὴ ἐγγίζει.
V. inc. Ζύμῃ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀφωμοίωται.
VI. inc. Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
VII. inc. Ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ βρώματι, κ. λ.
VIII. inc. Εἰ λόγοις ἐτράφης.
IX. inc. Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται.
X. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ, inc. Ἠδύνατο ἐπικουρεῖν τοῖς βοηθείας προσδεομένοις. Grammaticalis explicatio in primam inc. Οἰκία ὁ οἶκος, καὶ οἰκίδιον ἡ μικρὰ οἰκία διφθ. ο καὶ ι. οἰκεία δὲ ἡ ἰδία, καὶ οἰκεῖος ἀπὸ ἀρσενικοῦ, ἀλλὰ ἐκ οἰκεῖον ἀπὸ οὐδετέρου. διφθ. ο καὶ ι, καὶ διφθ. ο καὶ ι, κ. λ. In ultimam deſ. καὶ οὕτω γὰρ κρεῖνον, οἰκεία ἐστὶ τῇ λέξει παραγωγή.

IX. pag. 69. Τοῦ Λεονάρδου Ἀρρετίνου πρὸς Γεώργιον τὸν Ἀμυρούτζην περὶ πολιτείας Φλωρεντίνων. *Leonardi Aretini ad Georgium Amiruzan de Rep. Florentinorum.* Inc. Ἐπειδὴ ἐπιθυ-

(1) Reliquae uſque ad ultimam ſunt anepigraphae.

Digitized by Google

θυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τῆς ἡμετέρας πόλεως. Deſ. ϗ πολιτεία καθίςη. Haec Florentinae Reip. deſcriptio, Graeco idiomate a Leonardo Aretino elucubrata, quam Libro tertio Συμμίκτων edere voluit cum verſione ſua Leo Allatius, adhuc eſt inedita, & in variis latet Bibliothecis, ut Regia Pariſienſi, Bavarica, Vpſalienſi, & aliis. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 528. & XIV. 6.

X. pag. 72. *b.* Περὶ συντάξεως τοῦ κυροῦ Γρηγορίου μητροπολίτου Κορίνθου τοῦ ἐπίκλην Πάρδου, τοῦ καὶ τοὺς δεσποτικοὺς κανόνας ἐξηγησαμένου. *Domini Gregorii Metropolitae Corinthi, cognomento Pardi, qui Dominicos Canones eſt interpretatus, de conſtructione* Libellus. Inc. Ὁ αὐτὸ εἶναι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου. Deſ. καὶ συντάξεις ἐπιδέχεσθαι τὰς ἰδίας. Habes etiam ſupra pag. 267. §. XLVI. ſed in fine diverſum.

XI. pag. 78. Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ περὶ ἀπόρων. *Sapientiſſimi Domini Nicephori Gregorae de dubiis* tractatus grammaticalis. Inc. Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας. Deſ. ἐτυμολογία καὶ ἱςορία. Initium concordat cum aliis huius Libelli exemplaribus, quae ſub titulo *Nicephori Gregorae de regularum inſtabilitate* innuimus ſupra pag. 85. §. III. 265. XL. & 388. V. Finis tamen ab omnibus diverſus, & in hoc Tractatus eſt multo longior, quam in aliis.

XII. pag. 80. *b.* Ἐπιςολὴ Καλοιωάννου τῷ Χρυσοκεφάλῳ. *Epiſtola Caloioannis ad Chryſocephalum.* Inc. Ἐμοὶ μὲν ϗ πρότερον ἐπιςέλλειν. Deſ. τῇ τοῦ χρυσοῦ εὐτυχίᾳ. Quinam ſint iſti Caloioannes, & Chryſocephalus, non ſatis mihi conſtat. Forte illc eſt Caloioannes Comnenus, cuius Novellas memorat Nicolaus Comnenus pag. 145. teſte Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 495.

XIII. pag. 84. Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Γόρδιον. *Magni Baſilii Encomium in S. martyrem Gordiam.* Inc. Νόμος ἐςὶ φύσεως. Deſ. καὶ παρὰ τῷ δικαίῳ κριτῇ· ᾧ ἡ δόξα ϗ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Baſilii Opera edit. Pariſ. A. MDCCXXII. Tom. II. pag. 141.

XIV. pag. 90. Sequuntur variae *de menſuris & ponderibus expoſitiones*, quarum primae nomen *Diodori* praemittitur, & inc. Ἡ Ἰταλικὴ μνᾶ, κ. λ. Finis omnium eſt: ἵνα μὴ βλάβη μεγίςη ἐν ταῖς σκευασίαις προςγένηται. In hiſce ſunt etiam declarationes circa menſuras liquidorum, & veterinariorum. Ex Diodoris prope quadraginta, quos enumerat Fabric. loc. cit. Vol. II. pag. 775. ſeqq. huius Excerpti auctor fortaſſe eſt Diodorus ille Tarſenſis Grammaticus, cuius, praeter alia opuſcula, librum etiam περὶ ςαθμῶν a Suida in ταλάντιον allegatum, putat eſſe Meurſius, ut videre eſt loc. cit. pag. 777.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 91.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

AESOPI FABVLAE.

AEſopi Fabulae cum Vita ipſius a Maximo Planude conſcripta, & Gabrielis Bracii Braſichellenſis ad bonarum artium cultores Epiſtola, Venetiis Bartholomaei Peluſii Iuſtinopolitani, Gabrielis Bracii Braſichellenſis, Ioannis Biſſoli, & Benedicti Mangii Carpenſium ſumtibus impreſſae. Hanc editionem anni indicio deſtitutam memorat Mich. Maittaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 747. In Epiſtola Nuncupatoria haec ſunt animadvertenda: *Viſum eſt* (ait editor) *incipere a Graecis, ſine quibus non ſatis poſſunt conſiſtere Latina. Prope innumerabilia Latinorum auctorum opera in publicam prodierant: Graecorum vero, quibus ſummopere egemus, pauciſſima. A nobis exierunt prima, atque utinam auſpicato, utiliſſimae ſententiarumque plenae Phalaridis Epiſtolae, Apollonii Pythagorici, & Bruti; Aeſopi quae inſcribitur vita, Fabellae Aeſopiae. hae duo maxime ab hominibus expetita praeſtant = Vitam Aeſopi, fabulas, & Epiſtolas Phalaridis noſter Bartholomaeus Iuſtinopolitanus vertit in Latinam, ita ut verbum de verbo expreſſerit. Seorſum alioque volumine (id quod decentius & commodius viſum eſt) haberi voluimus Graeca, & Latina, perpetuoque ordine & paginarum, & verſuum ſibi ſingula reſpondere, &c.* COD. XVII.

Codex Graecus chartaceus impreſſus in 4. Saeculo XVI. ineunte. Conſtat foliis 48.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS RHETORICA.

Adde etiam

Dionyſii Halicarnaſſei ad Ammaeum Epiſtolam, & Theophraſti Characteres.

I. pag. 1. A*riſtotelis de Arte dicendi libri III.* ut in Codice X. huius Plutei §. I. In fine haec ſubſcriptio legitur: Ἐτελειώθη μηνὶ Μαΐῳ γ΄. ἰνδ. ε΄. ἔτους ,ς Ϡ λε. ἐν Κωνςαντινουπόλει. *Abſolutus eſt* (Liber) *menſe Maio, die III. ind. V. anno* 6935. (Chriſti MCCCCXXVII.) *Conſtantinopoli.* COD. XVIII.

II. pag. 110. *Eiuſdem Rhetorica ad Alexandrum.* In dicto Cod. §. II. In fine: Τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις. Τέλος Ἀριςοτέλους ῥητορικῆς πρὸς Ἀλέξανδρον.

III. pag. 157. *Dionyſii Halicarnaſſei de Thucydidis proprietatibus ad Ammaeum Epiſtola.* Habes etiam ſupra p. 463. §. II.

IV. pag. 165. *Eiuſdem de compoſitione nominum Epitome.* Inc. Δῶρόν τοι ϗ ἐγὼ, τέκνον φίλε Ῥοῦφε Μελίτιε, κ. λ. Deſ. διὰ ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας. Initium tantum concordat cum edit. Lipſienſ. curante Frider. Sylburgio MDCXCI. fol. Tom. II. pag. 1. Nam re-

reliqua, utpote in compendium redacta, ab ipſa prorſus diſcrepant.

V. p. 189. *b.* Θεοφράςυ χαρακτῆρες. *Theophraſti Characteres XV.* Inc. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον. Deſ. τοῖς ἐχθροῖς (1) μὴ ἐπεύχεσθαι. Concordant cum editis Graece & Latine Traiecti ad Rhenum MDCCXXXVII. in 8. curante Ioanne Cornelio de Pauw a pag. 1. ad p. 138.

Codex Graec. membr. Ms. optimus in 8. Saec. XV. ſcriptus, ut videtur, manu Franciſci Philelphi, cuius in principio imago, ac gentilitium ſtemma, una cum ipſius Ariſtotelis effigie depicta ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 199.

ΟΙ ΙΒ. ΑΓΩΝΕΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

XII. LABORES HERCVLIS.

Ac praeterea

Cornuti, Palaephati, Aeliani Romani, Heraclidis, & Ariſtotelis quaedam.

COD. XIX. I. pag. 1. Οἱ δώδεκα ἀγῶνες τοῦ Ἡρακλέους. *Duodecim labores Herculis*, verſibus ſex politicis deſcripti, & poſtea ſoluta oratione Capitibus duodecim explicati, auctore Anonymo. Concordant penitus cum editis inter Excerpta Varia Graecorum Sophiſtarum & Rhetorum Leonis Allatii Romae MDCXLI. in 8. a pag. 321. ad pag. 341. Vide ſupra pag. 430. §. VII. ubi praeter ſchedia ab Allatio edita, Grammaticalis etiam exercitatio habetur.

II. pag. 7. *b.* Κορνούτα πρὸς τὸν υἱὸν Γεώργιον περὶ Θεῶν. *Cornuti*, (qui alibi Phornutus, ſed hic ubique ſcribitur Cornutus) *ad filium Georgium de Diis Liber*. Initium & finis cum illo concordat Codicis XXIV. Plut. LVII. quem vide ſupra pag. 371. §. XXVIII.

III. pag. 41. *b.* Παλαιφάτυ περὶ τῶν ἀπίςων ἱςοριῶν. *Palaephati de incredibilibus hiſtoriis*. Inc. Τάδε περὶ ἀπίςων συγγέγραφα. Deſ. ἐξ οὗ ὠνόμαται ὅσα βυλητέον αὐτῷ· ἐκ τύτων ὢν ὁ μῦθος. Haec ſunt poſtrema Capitis Περὶ τοῦ κέρατος τῆς ἀμαλθείας inſcripti, & incidunt in pag. 122. edit. Baſil. MDXLI. in 8. interprete Cornuti Conrado Clauſero Tigurino, & Palaephati Philippo Phaſiano Bononienſi.

IV. pag. 66. Αἰλιανοῦ Ῥωμαίυ ποικίλης ἱςορίας βιβλίον α'. *Aeliani Romani Variae Hiſtoriae Liber I.* Inc. Δεινὸν κατὰ κοιλίαν. *Liber XIV.* deſ. ἧττον τοῦ κερδαίνειν ὤν. Nihil de hiſce Aeliani Libris adnotandum nobis erit, quum in ipſorum nuperrima editione Lugd. Bat. Amſtelod. &c. anni MDCCXXXI. in 4. Tom. II. curante Abrahamo Gronovio luculentiſſime adornata, collati fuerint, ut ex Praefatione colligitur, omneſque variantes lectiones ſumma diligentia deſcriptae.

V. pag. 201. *b.* Ἐκ τῶν Ἡρακλείδυ περὶ πολιτειῶν. Excerpta *ex Heraclide de Politiis* Graecorum. Incipiunt a Rep. Athenienſium, nimirum: Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς, κ. λ. Deſinunt in illa Theſpienſium in verbis: πολλὰ ὤφειλον. Initium & finis concordat cum editis Gr. & Lat. in Theſauro Graecar. Antiquit. Iacobi Gronovii, edit. Venet. MDCCXXXV. fol. Vol. VI. pag. 2821. Notandum tamen eſt, pro Capite Κερκυραίων inſcripto (edit. p. 2832.) in Codice legi Caput Ταραντίνων, ab edito prorſus diverſum.

VI. pag. 212. *De Nili incremento variae philoſophorum & hiſtoricorum ſententiae*, ut in Codice II. huius Plutei, ſupra p. 583. §. II.

VII. pag. 214. *b.* Ἀριςοτέλυς περὶ παραδόξων ἀκυσμάτων. *Ariſtotelis de mirabilibus auſcultationibus* Liber. Inc. Ἐν τῇ Παιονίᾳ. Deſ. ἤδη τὰ βεβιῶσθαι. Exſtat in toties citata edit. T. I. a pag. 1150. ad p. 1168. lin. 30.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. optimae notae. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ.

ARISTIDIS ORATIONES.

Ariſtidis Orationum volumen, quarum praevia eſt Tabula, ſequiori aevo exarata. Eae vero ſunt XLI. (2) nimirum: COD. XX.

I. pag. 1. *Ariſtidis Orationes Leuctricae quatuor*, ſcilicet II. III. IV. & V. In cit. edit. T. I. a pag. 427. ad p. 476.

II. pag. 31. *Nomine Legatorum Graecorum ad Achillem Oratio*. T. II. p. 425.

III. pag. 38. *In Smyrnam Oratio*. T. I. p. 229.

IV. pag. 41. *b. Monodia de Smyrna*. Ibid. p. 260.

V. pag. 43. *Oratio de Smyrna ad Reges Romanorum &c.* Ibid. p. 512.

VI. pag. 45. *b. Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. p. 263.

VII. pag. 49. *b. Gratulatio Smyrnaea*. Ib. p. 269.

VIII. pag. 51. *b. Eleuſinia Oratio*. Ibid. p. 256.

IX. pag. 54. *De concordia ad civitates Aſiae*. Ibid. p. 517.

X. pag. 67. *De concordia ad Rhodios*. Ibid. p. 557.

XI. pag. 76. *Oratio Rhodiaca*. Ibid. p. 539.

XII. pag. 86. *b. In Romam Oratio*. Ibid. p. 197.

XIII. pag. 103. *Panegyrica Oratio Cyzicena*. Ibid. p. 236.

XIV. pag. 109. *b. De paraphthegmate*. T. II. p. 365.

XV. pag. 131. *b. De non agendis comoediis*. T. I. pag. 504.

XVI. pag. 136. *In Apellam genethliaca* cum argumento. Ibid. p. 68.

XVII. pag. 140. *b. In Eteoneum Oratio funebris*. Ibid. p. 75.

XVIII.

(1) In edit. θεοῖς pro ἐχθροῖς legitur.
(2) Non XLIII. ut ait Montfaucon. in ſuo Catalogo.

XVIII. pag. 143. *In Alexandrum ſunebris Oratio*. Ibid. p. 80.

XIX. p. 148. *b. Contra criminantes, quod non declamaret*. T. II. p. 416.

XX. pag. 153. *Contra proditores myſteriorum*. Ibid. p. 401.

XXI. pag. 160. *b. Oratio ad Regem*. Tom. I. p. 56.

XXII. pag. 166. *Oratio Aegyptica*. T. II. p. 331.

XXIII. pag. 185. *In Minervam divinatricem Oratio*. T. I. p. 9.

XXIV. pag. 189. *In Aſclepiadas Oratio*. Ibid. p. 41.

XXV. pag. 192. *b. In puteum Aeſculapii*. Ibid. pag. 252.

XXVI. pag. 195. *In Herculem*. Ib. p. 31.

XXVII. pag. 197. *b. In Bacchum*. Ibid. pag. 28.

XXVIII. p. 199. *In Aeſculapium*. Ibid. p. 36.

XXIX. pag. 201. *b. In Iovem*. Ib. p. 1.

XXX. pag. 205. *b. In Aegaeum pelagus*. Ibid. p. 247.

XXXI. pag. 208. *In Serapim*. Ibid. p. 47.

XXXII. pag. 213. *Iſthmica in Neptunum*. Ibid. p. 17. In fine huius orationis, pag. nimirum 219. ſequens ſubſcriptio legitur: Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα βίβλος μηνὶ Αὐγούστῳ κε΄. ἔτει ͵ϛϡδ΄. ἰνδ. δ΄. *Finem accepit praeſens liber menſe Auguſto, die XXV. anno* 6904. (Chriſti MCCCXCVI.) *indictione IV.* (1)

XXXIII. pag. 220. *Sacri Sermones VI.* Ib. a pag. 273. ad pag. 362. Notandum, in calce trium Orationum, ſcilicet Eleuſiniae, Genethliacae in Apellam, & in Minervam, notas illas anni, & loci, in quo habitae ſunt, adſcriptas eſſe, quas retulimus ſupra pag. 585. §. VIII. XX. & XXI.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitide exaratus, Saec. XIV. exeuotis. Conſtat foliis ſcriptis 273.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΕΧΝΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

ARISTOTELIS ARS POETICA.

COD. XXI. *ARiſtotelis de Arte Poëtica liber ſingularis*, ut in Codice XIV. ſupra p. 603. §. I.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 22.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

COD. XXII. I. pag. 1. *APhthonii Sophiſtae Progymnaſmata*. Vide in Codice XV. huius Plutei, ſupra pag. 604. §. I. Scholiis vero hinc inde adſperſus eſt hic Liber, quae in dicta edit. deſiderantur.

II. pag. 40. *Hermogenis Rhetoris de partitione ſtatuum & quaeſtionnm Oratoriarum*. Ib. §. II.

III. pag. 75. *Eiuſdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Ibid. §. III. Praecedunt heic pauca quaedam veluti prolegomena io ſequentes Libros.

IV. p. 129. *Eiuſdem de Fsrmis Oratsriis Libri II.* Ibid. §. IV. Heic quoque praecedunt Prolegomena, quorum initium: Τὸν πολιτικὸν λόγον. Finis: ἀλήθεια, δεινότης. In calce vero Libri primi, nimirum pag. 204. *b.* hoc legitur diſtichon:

Ἔῤῥωσο, ῥήτορ, τῇ μελιῤῥύτῳ τέχνῃ,
Τέρπου, χόρευε, ῥητόρων ἡ φαιδρότης.
Vale, Rhetor, cum melliflua arte,
Delectare, tripudia, rhetorum ſplendor.

V. pag. 271. *De apto & ponderoſo genere dicendi methodus*. Ibid. §. V.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. nonnullis in locis recentiori manu ſuppletus, videlicet a pag. 1. ad 3. a 99. ad 104. & a 266. uſque ad fioem. Conſtat foliis ſcriptis 290.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONII DE CONSTRVCTIONE.

APollonii Dyſcoli de Syntaxi partium orationis libri IV. quibus ſingulis praecedit Tabula. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Liber IV. deſ. τὸν παραναγινώσκοντα. Aldus edidit Venetiis A. MCCCCXCV. fol. cum Theodori Gazae Grammatica, qui Apollonium in pleriſque ſecutus eſt. Optimam Graecolatinam debemus editionem Frid. Sylburgio Francofurti apud Andreae Vechelii heredes MDXC. 4. Vid. Fabric. B. Gr. Vol. VII. p. 1. ſeq. COD. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 158.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ.

ARISTIDES.

ARiſtidis Orationes XI. in hoc continentur Codice, quarum ordo ſequens eſt: COD. XXIV.

I. pag. 1. *Oratio Panathenaica*. In cit. edit. T. I. p. 91.

II. pag. 58. *Platonica ſecunda pro Quatuorviris*. Tom. II. p. 116. Haec autem in Codice, quinquepartita eſt, & hypotheſes plures praeſefert. Prima inc. Φασί τινες, κ. λ. & concordat cum Prolegomenis cit. edit. a pag. 10. col. 1. lin. 24. uſque ad finem. Altera eadem eſt cum illa, quae legitur ſecundo loco in Cod. VI. ſupra pag. 590. §. II. Tertia *de Orationis genere*, inc. Τὸ δὲ εἶδος τοῦ λόγου, κ. λ. Deſ. ἀφαιρεῖσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν. Quarto loco ſequitur Epigramma *in ſtatuam Periclis*, quod vide in cit. pag. 590. §. II. Quinto denique aliud breviſſimum argumentum, ſive ſcholion in Orationis prooemium, quod inc. Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ δευτερο- λο-

(1) Memorat hunc Codicem Montfauc. Palaeogr. Graec. p. 74. ſed pro *bombycino chartaceum* dicere debuerat.

Digitized by Google

λογίας, κ. λ. Deſ. τὸ συγγνώμης αἰτεῖν. Haec autem omnia primam Orationis partem, *de Pericle*, praecurrunt; ſecundae vero, & tertiae, ubi de *Cimone*, *&* *Miltiade* agitur, ſua ſunt argumenta, ut in Cod. IX. ſupra pag. 597. §. II.

III. pag. 166. *Oratio Platonica prima pro Rhetorica*. Ib. pag. 1. Praecedit argumentum, quod inc. Ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχὼν τῷ Γοργίᾳ τοῦ Πλάτωνος. Deſ. σαφέστερον τοῦτο ὀψόμεθα. In Prolegomenis cit. edit. a pag. 6. col. a. lin. 23. ad pag. 10. col. 1. lin. 23. Huic ſubiicitur ſcholion de Orationis prooemio, cuius initium: Τὸ προοίμιον ἔλαβεν. Finis: τοῖς ἀγῶσι φυλάττει. In duas autem dividitur partes, ut in aliis Codicibus adnotavimus.

IV. pag. 224. *b. Oratio Platonica tertia ad Capitonem*. Ibid. p. 315.

V. pag. 233. *Oratio Sicula prior*. T. I. p. 363.

VI. pag. 241. *Oratio Sicula poſterior*. Ibid. p. 376.

VII. pag. 250. *Oratio de pace prior*. Ibid. p. 391.

VIII. pag. 254. *b. Oratio de pace poſterior*. Ibid. p. 399.

IX. pag. 259. *Oratio de ſocietate prior*. Ibid. p. 477.

X. pag. 267. *Oratio de ſocietate poſterior*. Ibid. pag. 490.

XI. pag. 276. *Leuctrica prima*. Ibid. pag. 407. Praeit hypotheſis, ut in edit. ac praeterea breve ſcholium circa Orationis prooemium, quod inc. Διαπορητικὸν τὸ προοίμιον. Deſ. εἰρῆμαι Λακεδαιμονίους.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 288.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PROGYMNASMATA.

Ac praeterea

Hermogenis Opera Rhetorica cum Commentariis, Theophraſti, Dionyſii Halicarnaſſei, & Libanii quaedam.

COD. XXV. IN prima Codicis pagina diſtichon Graecum legitur cum verſione Latina, nimirum:

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πήχει τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.
Vlnali Nemeſis baculo frenisque monet, ne
Infrenum dicas quid, faciaſve nimis.

Pag. 2. Nomen, forte poſſeſſoris, occurrit maiuſculis expreſſum litteris hoc pacto: LIBER RHETORICORVM GEORGII VIRGITII RHITHIMNAEI CRETENSIS.

Pag. 3. *b.* Quaedam parvi momenti *de virtutibus animae & corporis &c.*

Pag. 4. *b.* Excerptum ex Platonis Dialogo, qui inſcribitur *Gorgias*.

Pag. 5. *b.* Nomen amanuenſis hoc diſticho iambico:

Μέγιστε Χριστὲ καὶ βροτῶν εὐεργέτα,
Θεόδωρον φύλαττε τὸν σὸν οἰκέτην.
Maxime Chriſte, in mortales beneficus,
Theodorum tuere tuum famulum.

I. pag. 6. Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς. *Prolegomena Rhetoricae*. Inc. Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο. Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν, κ. λ. Deſ. καὶ τὰ πολλὰ, ἃ μηχανώμενος ποιεῖ πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγιείας, πράξεώς εἰσιν. Pag. 9. *b.* Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων. *Prolegomena in Progymnaſmata* Aphthonii, quae mox ſequuntur. Inc. Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων πρὸς μειζόνων ἐπίῤῥωσιν πραγμάτων. Deſ. καὶ περὶ τὸ πανηγυρικὸν γυμνασία. Aphthonii textus inc. a pag. 19. *b.* cui praemittitur Index Capitum. Commentariorum initium ſit a pag. 29. poſt Caput inſcriptum, Ὅρος ἐγκωμίου, & ita habet: Μετὰ τὰ προλαβόντα προγυμνάσματα τίθεται τὸ ἐγκώμιον, ὡς τελείαν ἔχον πανηγυρικοῦ λόγου διαίρεσιν. Continuantur deinde uſque ad finem, ſingulis Aphthonii progymnaſmatum ſectionibus ſubiecta.

II. pag. 49. *b.* Προλεγόμενα τῶν στάσεων. *Prolegomena in Partitiones ſtatuum & quaeſtionum Oratoriarum Hermogenis*. Inc. Ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς. Deſ. τοῦ πεπραγμένου. His adiicitur Caput quoddam inſcriptum: Πῶς ἐπιγνωσόμεθα τὰς στάσεις. *Quomodo dignoſcemus partitiones*. Hermogenis textus incipit a p. 57. *b.* Huius quoque Libri uberrimus eſt Commentarius, & textui interſertus. Inc. Ἀληθῶς μὲν ἀποδίδωσι τὸν τῆς ῥητορικῆς ὅρον ὁ Ἑρμογένης. τέχνην μὲν γὰρ αὐτὴν εἶναι φανερῶς φησὶν, κ. λ.

III. pag. 131. *b.* Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων. *Prolegomena in Libros IV. de Inventione Oratoria*. Inc. Περὶ εὑρέσεων ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον, καί τοι καὶ τῶν ἄλλων πραγματειῶν Ἑρμογένους εὑρέσεις τινὰς εἰσαγουσῶν; κ. λ. Deſ. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Hermogenis textus incipit a pag. 133. *b.* Commentarii vero initium eſt: Πρώτην καὶ καλλίστην εὕρεσιν φησὶ τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως, κ. λ.

IV. pag. 185. *b.* Προλεγόμενα τῶν ἰδεῶν. *Prolegomena in Libros II. de formis Oratoriis*. Inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον ἔχειν. Deſ. συνθήκην, ἀνάπαυσιν, ῥυθμόν. Hermogenis textus incipit a pag. 186. Commentarius vero pag. ead. *b.* hoc pacto: Τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ὡς ἐξ αὐτοῦ πάρεστι γνῶναι, κ. λ.

V. p. 271. *b. Eiuſdem Hermogenis de eloquentia, ſive de apto & ſolerti genere dicendi methodus*, item cum Commentario, qui inc. Ἰστέον, ὅτι τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἡ μέθοδος, ὅπερ ἐπὶ τῆς λέξεως τὸ σχῆμα, κ. λ. Breviſſimus tamen eſt, & ſcholia potius dici poſſunt hac illac adſperſa, quam Commentarius perpetuus.

VI. p. 283. *Synopſis de figuris ab Hermogene memoratis in libris de Inventione, & de Formis dicendi*. Vide in Cod. XIV. Plut. LV. ſupra p. 278. §. III.

VII. pag. 284. *b. Theophraſti Characteres*

Digitized by Google

ret XV. (1) ot ſupra io Cod. XVIII. huins Plutei pag. 609. §. V.

VIII. pag. 289. *b. Dionyſii Halicarnaſſei de compoſitione nominum ad Melitium Rufum Epitome*. Concordat cum illa dicti Codicis XVIII. ſupra pag. 608. §. IV.

IX. pag. 303. *b.* Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις. *Problemata Rhetorica in ſtatus, ſive, quaeſtiones Oratorias*. Inc. Νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν μήτε τὸν ἐπίτροπον, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. Deſ. καὶ κρίνεται παρανομίας.

X. pag. 308. Sequuntur duae Libanii ſophiſtae Declamationes, quarum prima eſt *Menelai ad Troianos Oratio pro reddenda Helena*, ut in edit. Pariſ. Gr. Lat. apud Claudium Morellum MDCXXVII. fol. Tom. I. pag. 189. Altera pag. 312. *Moroſus ſe deferens, quod uxorem loquacem duxerat*. Ibid. p. 300. Imperfecta eſt in fine: deſinit enim in verbis: ὥς τε καὶ τῶν τεττίγων, ὁ μὲν . . . . . quae incidunt in pag. 310. lin. 39. In calce Codicis legitur brevis ratio praeparandi aurum, quo ſolebant a veteribus ut vocabant illuminatoribus litterae depingi, quae ita habet: Εἰ βούλει μαθεῖν τὸν τρόπον τῆς χρυσογραμμίας, ποίησον οὕτως. λαβὼν τὸ χρυσάφιον ὅσον θέλεις, ἔμβαλε αὐτὸ εἰς τὸν ἄκμονα, καὶ κρούσον πολλάκις ἕως ἂν ποιήσῃς αὐτὸ ἄχρι καὶ τοῦ λεπτοτάτου.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 317.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

APOLLONIVS DE CONSTRVCTIONE.

COD. XXVI. CОntinet hic Codex *Apollonii Dyſcoli de Conſtructione Libros tres priores* tantum, cum aliquot ſcholiis in margine. In prima pagina ita ſcriptum legitur: *Olim Petri de Medicis recuperatus a Fratribus S. Marci de Florentia de manibus Domini Ioannis Laſcaris Graeci: & relatus ab Ecclesia S. Antonii ad Portam Faventinam anno 1497. die 31. Martii.*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIV. Conſtat foliis ſcriptis 138.

ΑΦΘΟΝΙΟΥ ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

APHTHONII PRAEEXERCITATIONES.

Quibus adde

Hermogenis Rhetorica Opera, Pſelli, & Anonymi quaedam.

COD. XXVII. I. pag. 1. A*Phthonii ſophiſtae progymnaſmata*. Inc. Ο῾ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε. Deſ. γενήσεται πάθους. Alibi etiam occurrerunt. Inſtructa ſunt autem ſcholiis marginalibus valde crebris.

II. pag. 35. Ε῾ρμογένους ῥήτορος προγυμνάσματα. *Hermogenis Rhetoris progymnaſmata*, Capitibus XII. diſtincta. Inc. Τὸν μῦθον ἀξιοῦσι πρῶτον προσάγειν τοῖς νέοις, διότι τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς τὸ βέλτιον ῥυθμίζειν δύναται. ἔτι οὖν αὐτοὺς ἁπαλοὺς ὄντας ἀξιοῦσι τάττειν, κ. λ. Deſ. τῷ δυνατῷ δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι οὐδὲ δύναται λέγειν· τῷ πρέποντι δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὡς εἰς δόξαν βλάπτει. Si titulo praefixo, quem retulimus, fides habenda eſt, conjicere inde poſſemus, primum hoc eſſe ex iis quinque ſcriptis, (2) quibus totum conſtabat Hermogenis Opus rhetoricum, & ex quibus poſteriora tantummodo quatuor ad nos perveniſſe teſtatur Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 429. initio §. V. Ac profecto Capitum numerus, quae ſunt XII. coniecturam confirmaret; totidem enim progymnaſmata ſua propoſuiſſe Hermogenem, patet ex Graeca eiuſdem rhetoricae ſynopſi, quam ſub Matthaei Camariotae nomine edidit Hoeſchelius, ubi haec habentur: Τὰ ῥητορικὰ προγυμνάσματα εἰς δώδεκα περιέκοψε πρὶν ὁ Ταρσεὺς Ε῾ρμογένης, οἷς ὕστερον δὲ ταῦτα εἰς δέκα καὶ τέσσαρα παρεξέτεινεν ὁ Α᾿ντιοχεὺς Α᾿φθόνιος (3). Ex quibus verbis colligitur, Aphthonium in Hermogenis Progymnaſmata ſcripſiſſe; quae quum ille magis perſpicue explicuiſſet, & exemplis declaraſſet, factum fuit, ut ſervato Aphthonii libro, Hermogenis ille neglectus fuerit, ac propterea paene perierit. Vtcumque tamen ſe res habeat, quum in hoc Codice vetuſtatis non aſſpernandae poſt Aphthonii Progymnaſmata prolixiora, habeantur alia breviora, Hermogenis nomine appoſito, hoc illi opus vindicare quis prohibet?

III. pag. 52. *Hermogenis Inſtitutio Rhetorica de partitione ſtatuum & quaeſtionum oratoriarum*. Praecedunt Prolegomena quaedam, quorum initium: Τί ἐστι ῥήτωρ; ἀνὴρ πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιστήμων, κ. λ.

IV. pag. 101. *Eiuſdem de Inventione Oratoria Libri IV.* Praecedit in ipſos Prooemium, incipiens: Ο῞τι τοῦ πολιτικοῦ λόγου μέρη εἰσὶ τέσσαρα, προοίμια, διηγήσεις, πίστεις, ἐπίλογοι, κ. λ. Deſinens vero, καὶ οὕτω γίγνεται καὶ καλεῖται ἡ μικρὰ σύνοψις τοῦ πρώτου τόμου τῶν προοιμίων. Tum ſubiiciuntur alia Prolegomena, quorum initium: Ι῝στέον, ὅτι σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνογράφος, κ. λ.

V. pag. 181. *b. Eiuſdem de Formis dicendi Libri II.* item cum prolegomenis, quae inc. Τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ τὸ δυνατὸν ἔχειν, τουτέστι τὸ δυνάμενον πεῖσαι, κ. λ. Deſ. καὶ τοιάδε ἡ διήγησις οὐκ ἂν ἐπιτύχοι τοῦ σκοποῦ.

VI. pag. 275. *Eiuſdem de eloquentia, ſive de*

(1) Hos omiſit Montfauconius.

(2) Quinquepartitam fuiſſe Hermogenis Rhetoricam, diſerte docet Tzetzes Chil. VI. hiſt. 79. cuius haec ſunt verba:

——— ——— εἰς πέντε διαιρεῖται,
Εἴς τε τὰ προγυμνάσματα, στάσεις καὶ τὰς εὑρέσεις,
Ἰδέας, καὶ πρὸς μέθοδον δεινότητος σὺν ταύταις.

Ex quibus patet priorem Rhetoricae partem fuiſſe Progymnaſmata, de quibus ſermo eſt.

(3) Hermogenes enim in uno eodemque progymnaſmate confirmationem & confutationem coniunxit, & in uno quoque vituperationem & laudem. Aphthonius poſtea haec diviſit, ac propterea quatuordecim progymnaſmata propoſuit.

Digitized by Google

de apto & ſolerſi genere dicendi methodus. In hoc nulla ſunt prolegomena, ſed tantummodo ſcholia in ora libri hinc inde adſperſa, quemadmodum etiam in reliquos omnes Hermogenis Tractatus, quos hactenus recenſuimus, & quorum initium, & finis cum edit. toties cit. mirifice concordant.

VII. pag. 296. Σύνοψις τῶν περὶ τοῦ κάλλους. *Synopſis de pulcro, ſimplici, & dulci genere dicendi*. Inc. Ἔννοιαι, ἢ μέθοδοι τοῦ τοιούτου κάλλους οὐκ εἰσὶ, κ. λ. Deſ. εἰ περιςατικὸν αἰτιώμενος, πράγματι συγχωροίης, μετάληψις. Auctor Anonymus.

VIII. pag. 297. Περὶ τῶν τριῶν σχημάτων τῶν συλλογισμῶν τοῦ Ψελλοῦ. *Pſelli de tribus figuris ſyllogiſmorum, & de hypotheticis ſyllogiſmis, & alia dialectica*. Inc. Τῆς συνθέσεως συλλογισμῶν ςοχαζόμενοι. Deſ. οὔτε κατὰ μέρος. Videntur imperfecta.

IX. pag. 312. *Hiſtoriae quaedam fabulares in Homerum*, quibus verſiculi VI. praecurrunt. Inc. Ποτιδαία πόλις ἐςὶν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. Deſ. ἔςι δὲ αὕτη. . . . . Imperfectae ſunt. His ſubiiciuntur pag. 314. denominationes quorumdam locorum, & populorum, veluti Longobardorum, Venetorum, Calabrorum &c.

X. pag. 315. Ἐθνικαὶ διάλεκτοι Λεσβώνακτος. *Lesbonactis Dialecti gentium*. Inc. Οἱ Εὐβοεῖς τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάσσουσιν ἐπίθετα. Deſ. πάντες οἱ Αἰγύπτιοι βοῶσιν. Nihil de hoc Lesbonactis Opuſculo apud Fabricium occurrit.

XI. pag. 317. *Fragmenta quaedam Grammatica* ſine principio. Inc. . . . . καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ ῥίπτω· κ̀ διατί τρέπεται τὸ ε εἰς ι; ἐπειδὴ τὸ ε ψιλὰ πλεονάσῃ κ̀ ἕτερον σύμφωνον τρέπεται εἰς ι. Deſ. περιττοσυλλάβως κλινόμενα, ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν. Vtrum autem poſtrema ſint totius Tractatus, quum auctoris nomen lateat, prorſus ignoramus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. tineis paſſim conroſus, ac male redactus. Conſtat foliis ſcriptis 320.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

AESCHINIS EPISTOLAE.

Ac praeterea

Aliae Anonymi.

COD. XXVIII. I. pag. 1. AEſchinis Epiſtolas, aliae novem praecedunt ἀδέσποτοι, tantumque illius nomine, ad quem ſcriptae ſunt, in extrema marginis ora appoſito.

I. inc. (1) Ἔδει τὴν βουλὴν ἡμῖν, κ. λ.

II. Σαρτοριανῷ, inc. Ῥήτωρ ὢν ἀγαθός.

III. Πρισκιανῷ, inc. Πολλαχόθεν αἰδοῦμαι Μάξιμον.

IV. Εὐδαίμονι, inc. Θάλλης ἠδικῆσθαί φησιν.

V. Ἀνδρονίκῳ, inc. Ἀλλ' ἐγώ σοι παρὰ τοῦ Δημοσθένους.

VI. Δημητρίῳ, inc. Σὺ μὲν οὐκ ἐᾷς αἰτεῖν.

VII. Δατιανῷ, inc. Ἐπειδὴ πάλαι τῆς βοηθείας.

VIII. Πολυχρονίῳ, inc. Δέχου δὴ ἀμφοῖν ὑπὲρ ἑνὸς ἔργου.

IX. Ἡσυχίῳ, inc. Ἀκόω παῖδα γεωργόν. Hae non occurrunt in Collectione Cuiaciana.

II. pag. 5. *b*. Sequuntur *Aeſchinis Epiſtolae XII.* quotquot ſunt in cit. Collect. Cuiac. a pag. 36. ad pag. 46. Poſt Epiſtolam tertiam hoc legitur Epigramma diſtichon:

Ὄμμασι πυρσοτόκοισιν ἀλάςορες εἴκατε πάντες.
Οὐ θέμις ἀντιθέους ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύειν.
Oculis quicumque eſtis ignivomis, ſceleſti omnes abite.
Non decet profanos ſacra in aede verſari.

III. pag. 27. Vltimo loco legitur Epiſtola & ipſa ἀδέσποτος, Ἀνατολίῳ tamen inſcripta. Inc. Οἷα τετόλμηται οὐ παρὰ τὸν Ἴςρον, κ. λ. Deſ. ὁ κωλύων ταῦτα τολμᾶσθαι. Non adeſt in Collectione Cuiaciana.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 12. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 29.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

APOLLODORI ATHENIENSIS BIBLIOTHECA.

CONtinet hic nitidiſſimus Codex *Apollodori, Aſclepiadae filii, Athenienſis Grammatici, diſcipuli Ariſtarchi Grammatici, Bibliothecam*, ſive *de Diis Libros III.* de quorum editionibus agit Fabricius B. G. Vol. II. pag. 660. ſeqq. Inc. Οὐρανὸς πρῶτος. Deſ. οἴκησιν ἀπέλιπεν. Concordat initium & finis totius Operis cum edit. Graec. Lat. Salmurii MDCLXI. in 4. curante Tanaquillo Fabro. In Codice noſtro nulla Librorum diviſio eſt. COD. XXIX

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 92.

(1) Haec tamen prima neque auctoris, neque eius, ad quem miſſa eſt, nomen habet.

FINIS PLVTEI LX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
P L V T E V S LXIX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVIII.

C O D E X I.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COntinet hic optimae notae Codex, *Plutarchi Chaeronenſis Vitas Parallelas XLVIII.* in tres Libros diviſas, quorum prior XVIII alter XIV. tertius XVI. continet. Praecedit in primo folio Πίναξ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ ταύτῃ τοῦ Πλουτάρχου λόγων παραλλήλων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης βίβλου. *Tabula Plutarchi Vitarum Parallelarum primi, ſecundi, & tertii libri, quae in hoc continentur Volumine*, exhibens titulos, & initia ſingularum. Ordo autem ipſarum ſequens eſt:

I. pag. 2. Poſt titulum. Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων λόγοι, βιβλίον πρῶτον. *Sapientis Plutarchi Vitarum parallelarum Liber primus*, prima inſcribitur: Θησεύς. *Theſeus*. Inc. Ὥσπερ ἐν ταῖς γεωγραφίαις. Deſ. προσονομάζομεν In ed. Graec. Lat. Pariſ. typis Regiis A. MDCXXIV. T. I. p. 1.

II pag. 8. Ῥωμύλος. *Romulus*. Inc. Τὸ μέγα. Deſ. τέκνωσιν. Ibid. p. 17.

III. pag. 16. Σόλων. *Solon*. Inc. Δίδυμος ὁ γραμματικός. Deſ. τοῦ φιλοσόφου. Ibid. p. 78.

IV. pag. 22. *b*. Ποπλικόλας. *Poplicola*. Inc. Τοιούτῳ δέ. Deſ. ἐνεποίησεν αὐτῷ. Ibid. pag. 97.

V. pag. 28. Θεμιστοκλῆς. *Themiſtocles*. Inc. Θεμιστοκλεῖ δέ. Deſ. γενόμενος. Ibid. p. 111.

VI. pag. 34. *b*. Κάμιλλος. *Camillus*. Inc. Περὶ δὲ Φουρίου. Deſ. ἀποθανόντος. Ibid. pag. 129.

VII. pag. 43. *b*. Ἀριστείδης. *Ariſtides*. Inc. Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου. Deſ. δικαίως. Ibid. p. 318.

VIII. pag. 50. Κάτων. *Cato Maior*. Inc. Μάρκῳ δὲ Κάτωνι. Deſ. ἔμελλον. Ibid. p. 336.

IX. pag. 57. *b*. Κίμων. *Cimon*. Inc. Περιπόλτας. Deſ. ὁ Ἑλληνικὸς ἀγών. Ibid. p. 478.

X. pag. 62. Λούκουλλος. *Lucullus*. Inc. Τῷ δὲ Λουκούλλῳ. Deſ. ἀμφοτέραις. Ibid. p. 491.

XI. pag. 74. Περικλῆς. *Pericles*. Inc. Ξένους τινάς. Deſ. γενέσθαι. Ibid. p. 153.

XII. pag. 82. Φάβιος Μάξιμος. *Fabius Maximus*. Inc. Τοιούτου. Deſ. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 174.

XIII. pag. 89. Νικίας. *Nicias*. Inc. Ἐπεὶ δοκοῦμεν. Deſ. πρεσβεῖον. Ibid. p. 523.

XIV. pag. 96. Κράσσος. *Craſſus*. Inc. Μάρκος δὲ Κράσσος. Deſ. ἐποίησεν. Ibid. pag. 543.

XV. pag. 105. Γάϊος Μάρκιος. *Caius Marcius Coriolanus*. Inc. Ὁ Μαρκίων οἶκος. Deſ. ὁμολογήσαντες. Ibid. p. 213.

XVI. pag. 112. *b*. Ἀλκιβιάδης. *Alcibiades*. Inc. Τὸ Ἀλκιβιάδου γένος. Deſ. τοῦ καλοῦ γενομένου. Ibid. p. 191.

XVII. pag. 121. *b*. Δημοσθένης. *Demoſthenes*. Inc. Ὁ μὲν γράψας. Deſ. διηκούσαμεν. Ibid. pag. 846.

XVIII. pag. 127. Κικέρων. *Cicero*. Inc. Κικέρωνος δέ. Deſ. ὠμότητος. Ibid. p. 861.

XIX. pag. 140. Πλουτάρχου βίων παραλλήλων βιβλίον δεύτερον. Φωκίων. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Lib II. Phocion*. Inc. Δημάδης. Deſ. γενομένης. Ibid. p. 739.

XX. pag. 146. *b*. Κάτων. *Cato Minor*. Inc. Κάτωνι δέ. Deſ. ἀπέθανεν. Ibid p. 759.

XXI. pag. 159. *b*. Δίων. *Dio*. Inc. Ἆρά γε ὥσπερ. Deſ. γέγραπται. Ibid. p. 958.

XXII. pag. 169. *b*. Βροῦτος. *Brutus*. Inc. Μάρκου δὲ Βρούτου. Deſ. ἐκέλευσεν. Ibid. pag. 984.

XXIII. pag. 179. *b*. Αἰμίλιος. *Aemilius*. Inc. Ἐμοὶ μέν. Deſ. γενέσθαι. Ib. p. 255.

XXIV. pag. 187. *b*. Τιμολέων. *Timoleon*. Inc. Τὰ μὲν Συρακουσίων. Deſ. οὐκ ἔχοντος. Ib. pag. 236.

XXV. pag. 195. Σερτώριος. *Sertorius*. Inc. Θαυμαστόν. Deſ. κατεγήρασεν. Ibid. p. 568.

XXVI. pag. 200. *b*. Εὐμενής. *Eumenes*. Inc. Εὐμενῆ δέ. Deſ. ἐποίησεν. Ibid. pag. 583.

Digitized by Google

XXVII. pag. 205. *b.* Φιλοποίμην. *Philopoemen*. Inc. Κάσανδρος. Deſ. Φιλοποίμενος. Ibid. p. 356.

XXVIII. pag. 210. Τίτος. *Titus*. Inc. Ὃν δὲ. Deſ. δόξωμεν. Ibid. p. 369.

XXXIX. p. 215. Πελλοπίδας. *Pelopidas*. Inc. Κάτων ὁ πρεσβύτατος. Deſ. παρανομημάτων. Ibid. p. 277.

XXX. pag. 223. *b.* Μάρκελλος. *Marcellus*. Inc. Μάρκος δὲ Κλαύδιος. Deſ. ἀρετῆς. Ibid. p. 298.

XXXI. pag. 231. *b.* Ἀλέξανδρος. *Alexander*. Inc. Τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως βίον. Deſ. τὴν διάνοιαν. Ibid. p. 664.

XXXII. pag. 248. Καῖσαρ. *Caeſar*. Inc. Τὴν Κίννα. Deſ. ἀπέθανεν. Ibid. pag. 707.

XXXIII. p. 266. Πλουτάρχου βίων παραλλήλων βιβλίον τρίτον. Δημήτριος. *Plutarchi Vitarum Parallelarum Liber III. Demetrius*. Inc. Οἱ πρῶτοι. Deſ. ἐπεισαγαγεῖν. Ibid. p. 888.

XXXIV. pag. 276. Ἀντώνιος. *Antonius*. Inc. Ἀντωνίου. Deſ. ἐξήγαγεν. Ibid. p. 915.

XXXV. pag. 293. Πύῤῥος. *Pyrrhus*. Inc. Θεσπρωτῶν. Deſ. γενόμενος. Ibid. p. 383.

XXXVI. pag. 302. Μάριος. *Marius*. Inc. Γαΐου Μαρίου. Deſ. ἀπέκτεινεν. Ibid. p. 406.

XXXVII. pag. 313. Ἄρατος. *Aratus*. Inc. Παροιμίαν. Deſ. καθ' ἡμᾶς. Ibid. p. 1027.

XXXVIII. pag. 323. *b.* Ἀρτοξέρξης. *Artoxerxes*. Inc. Ὁ μὲν πρῶτος. Deſ. ὑπερβαλόμενον. Ibid. p. 1011.

XXXIX. p. 329. *b.* Ἆγις, καὶ Κλεομένης. *Agis, & Cleomenes*. Inc. Οὐκ ἀπὸ τρόπου. Deſ. συνῳκείωσαν. Ibid. p. 795.

XL. pag. 341. *b.* Τιβέριος καὶ Γάϊος Γράγχοι. *Tiberius & Caius Gracchi*. Inc. Ἡμεῖς δὲ. Deſ. γεγονέναι. Ibid. p. 824.

XLI. pag. 350. Λυκοῦργος. *Lycurgus*. Inc. Περὶ Λυκούργου. Deſ. περὶ τοῦ Λυκούργου. Ibid. p. 39.

XLII. pag. 358. Νουμᾶς. *Numa*. Inc. Ἔστι δὲ. Deſ. συναρμόσαντα. Ibid. p. 59.

XLIII. pag. 365. *b.* Λύσανδρος. *Lyſander*. Inc. Ἀκανθίων. Deſ. ἔχοντα. Ibid. p. 433.

XLIV. pag. 372. Σύλλας. *Sylla*. Inc. Λεύκιος δὲ. Deſ. τὸ πρωτεῖον. Ibid. p. 451.

XLV. pag. 383. Ἀγησίλαος. *Ageſilaus*. Inc. Ἀρχίδαμος. Deſ. γεγονότα. Ibid. pag. 596.

XLVI. pag. 392. *b.* Πομπήϊος. *Pompeius*. Inc. Πρὸς Πομπήϊον. Deſ. συμμαχήσων. Ibid. p. 619.

XLVII. pag. 410. Γάλβας. *Galba*. Inc. Ὁ μὲν Ἀθηναῖος. Deſ. ἀπέλιπεν. Ibid. p. 1053.

XLVIII. pag. 415. *b.* Ὄθων. *Otho*. Inc. Ὁ δὲ νεώτερος. Deſ. τυχόντος. Ibid. pag. 1066.

In fine rubris litteris haec adſeribuntur: Ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τῇ πόλει Μάντουα κατὰ μῆνα Μαΐου δευτέρης, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης τοῦ ,ϛϡλθ' ἔτους, κατὰ δὲ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ ,αυκθ'. ταῖν χερσὶν Γηράρδου ἐκ Πατέρων παλαιῶν (1). *O Deus noſter, qui omnia imples, tibi gloria. Scriptus eſt & abſolutus liber hic in Italia, in civitate Mantuae, menſe Maio, die II. feria IV. indictione VIII. anno* 6939. *Chriſti autem oeconomiae ſecundum carnem A. MCCCCXXIX.* (2) (imo MCCCCXXXI.) *manu Gerardi ex antiquis Patribus.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidiſſimus, egregiia ornatus picturis initio ſingulorum librorum, ac diligentiſſime exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 419.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

COD. II

IN hoc antiquiſſimo atque optimo Codice *Thucydidis Hiſtoria Peloponneſiaca* continetur, libris VIII. diſtincta, quorum initium & finis concordat cum editione Amſtelodamenſi apud R. & I. Weſtenios, & Guil. Smith MDCCXXXI. fol. ex recenſione Caroli Andreae Dukeri, qui ope huius pretioſiſſimi Codicis ſuam hanc ſplendidiſſimam editionem reddere meliorem potuiſſet. Inc. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. Deſ. θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι. Duo verſus ſequuntur in editione, qui recentiori manu in Codice additi ſunt, nimirum: Ὅταν ὁ μετὰ τοῦτο τὸ θέρος χειμὼν τελευτήσῃ, ἓν καὶ εἰκοστὸν ἔτος πληροῦται. Mox eadem manu, cui Codicem debemus litteris maioribus ſcriptoris nomen ita adpoſitum eſt:

DEO GRATIAS PETRVS SCRIPSIT.

Tandem intricatiſſimo charactere ſequitur tetraſtichon *ἄδηλον in Thucydidem*, quod legitur in Anthologiae Libro I. Cap. XLIV. ſed quum in aliquibus verbis differat ab edito, ſubiiciendum duximus. Ita vero habet:

> Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας, εἰ δὲ πέφυκας (3)
> Νῆις Μουσάων (4), ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
> Εἰμὶ γὰρ (5) οὐ πάντεσσι βατός, παῦροι δ' ἀγάσαντο
> Θουκυδίδης Ὀλόρου, Κεκροπίδης τὸ γένος.

In margine ſcholia occurrunt ut plurimum diverſa ab editis, tam antiqua einſdem ſcriptoris, quam recentiori manu exarata. Inter antiqua accenſendum eſt illud, quod in fine Libri IV. pag. 281. legitur hoc pacto:

Τῶν εἰς ιγ'. τέλος τῆς ζ'.

Ἀπορῶσί τινες ψυχρὰν ἀπορίαν, Διατί Θουκυδίδης ἔχων τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ θ, ὀκτὼ συνεγράψατο ἱστορίας· ὁ δὲ Ἡρόδοτος ἔχων ἀπὸ τοῦ η, εἶπεν ἐννέα. ὧν ἡ λύσις ψυχροτέρα, Ὅτι, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ η ἕως τοῦ ρ ἐννέα στοιχεῖά εἰσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ θ ἕως τοῦ ο ὀκτώ εἰσι, τὸ πρῶτον ἐντεῦθεν τοῦ ὀνόματος γράμμα ἀριθμήσαντες, καὶ τὸ μετ'

(1) Innuit hanc ſubſcriptionem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag 77. ubi bene admonet, quod ſi annus Mundi ſit 6939. annus Chriſti debeat eſſe MCCCCXXXI. non MCCCCXXIX.
(2) In Catalogo Montfauc. typographi errore legitur 1409. pro 1429.

(3) In edit. δὲ γε πάμπαν.
(4) In edit. ἴδρις Μουσῶν.
(5) In edit. Εἰμὶ δὲ γ'.

μετ' αὐτό. Ἡ δὲ ἀληθεςέρα λύσις τοιαύτη, Ὅτι ὁ Θουκυδίδης οὐ διεῖλεν εἰς ἱςορίας, ἀλλὰ μίαν συνεγράψατο· ϗ δῆλον ἐκ τῆς διαφωνίας τῶν κριτικῶν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν διεῖλον εἰς ή τὴν ὅλην ἱςορίαν, οἱ δὲ εἰς ιγ'. τὴν α' εἰς β'. ϗ τὰς ἄλλας ἑπτὰ εἰς ια'.

Ἰςέον δὲ, ὅτι εἰς τὸ κομψὸν τῆς φράσεως Αἰσχύλον ϗ Πίνδαρον ἐμιμήσατο, εἰς δὲ τὸ γόνιμον τῶν ἐνθυμημάτων τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον Ἀντιφῶντα, εἰς δὲ τὴν λέξιν Πρόδικον. ὅθεν ϗ Προδίκου λέξεις ἐν τῷ κειμένῳ σημειώμεθα· εἰς δὲ τὸ γνωμικὸν τὸν Ἰσοκρατικὸν Εὐριπίδην ϗ τοὺς ἄλλους. τοῖς γὰρ αὐτοῖς χρόνοις ἦσαν· εἰς δὲ τὴν οἰκονομίαν τὸν ποιητήν. Recentiorum vero ſcholiorum ſpecimen eſto illud, quod legitur p. 80. *b*. paullo poſt initium Libri II. in illa verba: οἱ Ἀθηναῖοι παρεσκευάζοντο, κ. λ. edit. cit. pag. 102. lin. 6. quod ita habet: Οὐκ ἐπὶ τῦ μεγάλως ἐνταῦθα κεῖται ἡ λέξις, ἀλλὰ μεταληπτικῶς ἀντὶ τοῦ φανερῶς. προείρηται γὰρ, ὅτι ῥίζα ϗ αἰτία καὶ ἀρχὴ τοῦ πολέμυ τὰ κατὰ Πλάταιαν ἐγένετο, ϗ οὐ πρόφασις. πρόφασις μὲν γὰρ ἦν φανερὰ τοῦ λόγυ τὰ κατὰ Ἐπίδαμνον καὶ Κέρκυραν. ἔπειτα ἡ τῶν Ἀθηναίων αὔξησις, ἥτις ἀφανὴς μὲν ἦν τῷ λόγῳ, ἀληθεςάτη δὲ αἰτία. ταῦτα μὲν οὖν προφάσεις ἦσαν & αἰτίαι τοῦ πολέμου, οὐ μέντοι ϗ ἀρχή. τὰ δὲ κατὰ Πλάταιαν ἀρχὴ γέγονε τοῦ πολέμου, καθὼς καὶ ὅτος εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ ὅτως εἰρηκώς· ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων & Πελοποννησίων, τουτέςιν, ὡς τὅτο ἀρχὴν εἰληφότος τοῦ πολέμυ, ϗ φανερῶς τῶν σπονδῶν λελυμένων, & μηδεμιᾶς λειπομένης ἔτι ἀναβολῆς πρὸς τὴν μάχην. De huiuſmodi vero ſcholiis vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 872.

Codex Graec. membranaceus Ms. inſignis in fol. min. Saeculi X. charactere paene quadrato, cuius primae ſex paginae alia manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 512.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

COD. III. ANtequam Opera, quae in hoc continentur Volumine recenſeamus, monendus eſt lector, huius, & ſequentis Codicis ordinem ab eo, qui bibliothecam primitus digeſſit, inverſum fuiſſe, quum hic, utpote tertium Parallelarum Vitarum Librum continens, illum, in quo prima earumdem pars exhibetur, ſequi debuiſſet. Calligraphus igitur, cuius in calce Codicis nomen legitur, quum Plutarchi Vitas XLVIII. exaraſſet, totumque Volumen in nimiam excreviſſet molem, vel ipſe, vel alius quiſpiam in tria divisit, quorum primum Vitas XVIII. alterum XI. tertium XIX. continebat, ex quibus Volumen ſecundum intercidit, ut patet tum ex earumdem tabula item in calce Codicis ſubiecta, in qua ſingulae uſque ad quadrageſimam octavam enumerantur, tum ex quaternionum numeratione in imo margine appoſita; quum enim prima pars (1) in quaternione κς'. ſc. *XXVI.* deſinat, tertia vero (2) incipiat a quaternione μγ'. ſc. *XLIII.* colligas deeſſe ſecundam, quaternionibus XVI. compoſitam (3). Hoc praenotato, Vitas, quae in hoc continentur Volumine, recenſeamus. Eae vero ſunt:

I. pag. 1. *Phocionis*. In edit. cit. p. 739. (4).
II. pag. 10. *b. Catonis*.
III. pag. 30. *Dionis*.
IV. pag. 44. *b. Bruti*.
V. pag. 59. *b. Paulli Aemilii*.
VI pag. 71. *Timoleontis*.
VII. pag. 82. *b. Sertorii*.
VIII. pag. 90. *b. Eumenis*.
IX. pag. 98. *Philopoemenis*.
X. pag. 104. *b. Flaminii*.
XI. pag. 112. *b. Pelopidae*.
XII. pag. 123. *b. Marcelli*.
XIII. pag. 135. *Alexandri*.
XIV. pag. 160. *b. Caeſaris*.
XV. pag. 180. *b. Syllae*.
XVI. pag. 196. *b. Ageſilai*.
XVII. pag. 210. *b. Pompeii*.
XVIII. pag. 238. *Galbae*.
XIX. pag. 245. *b. Othonis*.

Scholia quaedam rara occurrunt in margine, e quibus unum, quod habetur pag. 136. in verba κλύδωνές τε καὶ μιμάλλονες, κ. λ. paullo poſt initium Vitae Alexandri, heic deſcripſimus: Κλύδωνας οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας & βάκχας καλοῦσιν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας οἱονεὶ κλύζειν, ὅ ἐςι τὸ διὰ ςομάτων τοιόνδε ἦχον ἀποτελεῖν & θορυβεῖν· ϗ μιμαλλόνες αἱ βάκχαι ϗ βοηδρόμοι αἱ μετὰ βοῆς ϗ ἐκπλήξεως περιιοῦσαι διὰ τὸ εἶναι κάτοχοι, ἃς ϗ γεγωνοκόμους καλεῖ ἀπὸ τοῦ γεγωνίσκειν ϗ θορυβεῖν τὴν κόμην.

In fine legitur: Δόξα σοι ὁ Θεὸς, δόξα σοι. Ἐγράφη ϗ ἐτελειώθη ἡ βίβλος ἥδε κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν ἡμέρᾳ ε'. τρίτην ἄγοντος αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν, ἔτει ,ςϡζ'. ἰνδ. ζ. Ὁ δὲ γράψας Ἀνδρέας θύτης ϗ ταβουλλάριος ὁ Λεαντηνός. Τῷ θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. *Gloria tibi Deus, gloria tibi. Scriptus & abſolutus eſt hic liber menſe Octobri, feria V. die eiuſdem menſis III. anno* 6907. (Chr. MCCCXCIX.) *indictione VII. Qui autem ſcripſit eſt Andreas ſacerdos, & Tabularius Leantinus. Deo gratia, qui me redemit*. Meminit huius ſubſcriptionis Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 74. Hanc ſequitur Vitarum Tabula, uti paullo ante monuimus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 251.

ΠΛΟΥ-

(1) Hanc exhibet Codex IV. qui ſequitur.
(2) Hanc exhibet Codex III. quem prae manibus habemus.
(3) Vitae in hac ſecunda parte comprehenſae erant. *Demetrii, Antonii, Pyrrhi, Marii, Arati, Artoxerxis, Agidis & Cleomenis, Caii & Tiberii, Lycurgi, Numae, & Lyſandri*.
(4) Brevitatis gratia deinceps editionem citare omittemus, quum id ſemel praeſtitum a nobis fuerit in Codice I. huius Plutei.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ.

PLVTARCHI PARALLELA.

Cod. IV. Hic nitidiſſimus Codex & elegantiſſima pictura in fronte exornatus *Plutarchi Parallelarum vitarum Librum I.* continet, videlicet:

I. pag. 1. *Theſei*.
II. pag. 12. *Romuli*.
III. pag. 28. *Solonis*.
IV. pag. 40. *b. Poplicolae*.
V. pag. 51. *Themiſtoclis*.
VI. pag. 63. *Camilli*.
• VII. pag. 80. *Periclis*.
VIII. pag. 95. *Fabii Maximi*.
IX. pag. 108. *Cimonis*.
X. pag. 117. *Luculli*.
XI. pag. 140. *C. Marcii*.
XII. pag. 154. *b. Alcibiadis*.
XIII. pag. 171. *b. Ariſtidis*.
XIV. pag. 184. *b. Marci Catonis Senioris*.
XV. pag. 199. *Niciae*.
XVI. pag. 212. *b. Marci Craſſi*.
XVII. pag. 230. *b. Demoſthenis*.
XVIII. pag. 240. *b. Ciceronis*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. exeuntis, ab eodem Andrea ſacerdote, de quo ſupra, deſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 259.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

SOCRATIS SCHOLASTICI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Ac praeterea

Evagrii Scholaſtici Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri VI.

Cod. V. I. pag. 1. Σωκράτους Σχολαστικοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος Α'. *Socratis Scholaſtici Hiſtoriae Eccleſiaſticae Liber I.* Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. *Liber VII.* deſ. Θεοδοσίου δέδοτο. Vt in editione Amſtelod. apud Wetſtenium MDCC. T. II.

II. pag. 193. Εὐαγρίου Σχολαστικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος Α'. *Evagrii Scholaſtici Epiphanienſis, & ex praefectis Hiſtoriae Eccleſiaſticae Liber I.* Inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου. *Liber VI.* deſ. παρασχόμενον. In dicta edit. T. III. Praeit initio Codicis Index Librorum Socratis, & Evagrii litteris quadratis, quibus etiam exhibentur argumenta Capitum, quae in Hiſtoriarum progreſſu occurrunt, ac ſummaria quaedam in ora Codicis appoſita. Inſcriptiones vero librorum ſingulorum litteris maximis & aureis expreſſae ſunt. Scholia quoque ad marginem ſunt exarata, manus quidem recentioris non ſatis crebra, vetuſtioris vero pauciſſima. In prima pagina legitur: Βιβλίον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαήλ. *Liber venerabilis regii monaſterii Archiſtrategi ſupernarum poteſtatum Michaëlis.*

Codex Graecus membran. Ms. in fol. min. Saec. XI. vere inſignis. Conſtat foliis ſcriptis 290. eiuſque variis lectionibus uſi ſunt, qui nuperam Amſtelodami editionem procuderunt.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ.

PLVTARCHI VITAE.

Cod. VI. In hoc optimo Codice *Plutarchi Vitae Parallelae XIV.* continentur, quarum in primo folio praecurrit Index Graecus, & Latinus, appoſita epigraphe:

Σοφοῦ Πλουτάρχου τῶν παραλλήλων βίων
Βίβλος τρίτη πέφυκε κ. λόγων πίναξ.

Vitae vero ſunt:

I. pag. 1. *Demetrii*.
II. pag. 23. *Antonii*.
III. pag. 59. *b. Pyrrhi*.
IV. pag. 79. *b. Marii*.
V. pag. 102. *Arati*.
VI. pag. 122. *b. Artoxerxis*.
VII. pag. 134. *Agidis, & Cleomenis*.
VIII. pag. 156. *b. Tiberii, & Caii Gracchorum*.
IX. pag. 173. *Lycurgi*.
X. pag. 188. *Numae*.
XI. pag. 201. *b. Lyſandri*.
XII. pag. 214. *b. Syllae*.
XIII. pag. 235. *Ageſilai*.
XIV. pag. 252. *Pompeii*.

In calce huius poſtremae Vitae, ab eadem manu, quae tria ultima ſupplevit folia, legitur ſequens ſubſcriptio: Ἐγράφη χειρὶ Γρηγορίου Κουβουκλεισίου πλὴν τῶν μεταγραφέντων φύλλων μηνὶ Ἰουνίῳ, ἰνδ. ι'. ἔτους ,ςφε'. *Scriptus eſt manu Gregorii* (1) *Cubucleſii, praeter tranſcripta folia, menſe Iunio, indictione X. anno* 6505. (Chr. 997.) Puto autem errorem eſſe in hac anni nota; Codicis enim ſcriptura ſaeculo XIV. vetuſtior minime eſt, multo minus trium foliorum ſupplementum. Sequuntur deinde varia in Plutarchi laudem Epigrammata, & quidem hoc ordine:

I. Σχολαστικοῦ Ἀγαθίου στίχοι ἐπιτύμβιοι εἰς Πλούταρχον ἡρωελεγεῖοι. *Agathiae Scholaſtici verſus ſepulcrales heroelegi in Plutarchum.*

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στῆσαν, Χαιρωνεῦ, κ. λ.

Exſtat in Anthol. Libro V. Cap. XXXIII. ſed pro στῆσαν, Χαιρωνεῦ, habet στήσαντο Χαιρωνεῦ.

II. Τοῦ Μιχαήλ.

Ὦ φρὴν μία πάσων φρενῶν φρένας φέρεις,
Χανδὸν πάσας πέπωκας ἐν βραχεῖ λόγους;
Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὃς πρὸς ἴσον σοι λόγου
Ἐλθεῖν δυνηθῇ, κἂν θρασύνηται λίαν.

Mi-

(1) Montfaucon tam in Catalogo ſuo, quam in Palaeogr. Graec. pag. 46. & 99. male legit Georgii pro Gregorii: pag. vero 46. etiam in menſis nota decipitur: habet enim Iulio pro Iunio.

Michaëlis.

O mens una quot mentium intelligentias contines,
Quot ſermones pleno ore brevi tempore potaſti!
Nemo eſt qui tecum oratione
Contendere poſſit, etiamſi valde audeat.

III. Τοῦ αὐτοῦ.

Σειρὴν λόγων σῶν ϑελκτικωτάτη λίαν
Οὐ ϑῆρας αἱρεῖ καὶ λίθους, νεκρὰν φύσιν,
Ὡς μῦθος Ἕλλην ἱστορεῖ τὸν Ὀρφέα,
Κακῶς διδάσκων, οὐκ ἀλήϑειαν λέγων·
Ἃ γὰρ στέρονται καὶ νόος καὶ τοῦ λόγου,
Ποίαν ἔχουσιν ἡδονὴν ἐν τοῖς λόγοις;
Ψυχὴν δὲ μᾶλλον, τὴν γέμουσαν τῶν λόγων,
Τέρπουσα θέλγει τῷ μέλει τῶν σῶν λόγων.

Eiuſdem.

Siren ſermonum tuorum adliciens maxime
Non bruta, non lapides trahit, inanimem naturam:
Vt Graeca narrat de Orpheo fabula
Male docens, nec veritatem effata;
Quae enim intelligentia carent, ac ſermone,
Quamnam ex ſermonibus voluptatem capiant?
Sed animam potius ratione inſtructam
Oblectans, tuorum ſermonum dulcedine demulcet.

IV. Τοῦ . . . (1)

Ἡ σὴ βίβλος πάρεστι τοῖς αἱρουμένοις
Λόγους ἀπαντλεῖν καὶ καταρδεύειν φρένας,
Βρύουσα πηγὴ δαψιλέστατον πόμα.

Anonymi.

Tuus liber praeſto eſt cupientibus
Haurire ſermones, & irrigare mentem
Veluti fons uberrimum effundens hauſtum.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 287.

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

SOCRATIS ECCLESIASTICA HISTORIA.

COD. VII. Σωκράτους Σχολαστικοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τόμος πρῶτος. *Socratis Scholaſtici Eccleſiaſticae hiſtoriae Tomus I.* qui uſque ad Caput XXVII. (2) deducitur, ſcholiis quibuſdam marginalibus rubrica conſcriptis inſtructus. Finis tamen Capitis deſideratur. Inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. Deſ. ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διάγοντο . . . quae verba incidunt in cit. edit. p. 54. lin. 25.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. Saec. XV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 29.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΟΤΘΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ.

PROCOPIVS DE GOTHICIS BELLIS.

COD. VIII. I. pag. 1. Προκοπίου Καισαρέως ἱστορία τῶν Γοτθικῶν πολέμων, οὓς διὰ τοῦ Βελισαρίου στρατηγοῦ Ἰουστινιανὸς βασιλεὺς συνεστήσατο, ἐν τέσσαρσι τόμοις διῃρημένη. Ἀρχὴ τοῦ α' τόμου. *Procopii Caeſarienſis Hiſtoria bellorum Gothicorum per Beliſarium Ducem a Iuſtiniano Imperatore ſuſceptorum, in quatuor Tomos, ſeu Libros diſtributa. Tomus primus.* Inc. Τὰ μὲν οὖν ἐν Λιβύῃ πράγματα. Tomus, ſive Liber IV. deſ. πάντα ἐξεῖλον Ῥωμαῖοι. καὶ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ξυνετελεύτα τῷ Γοτθικῷ πολέμῳ τῷδε, ὃν Προκόπιος ξυνέγραψεν. Concordat initium & finis cum edita inter Byzantinae Hiſtoriae Scriptores Venet. MDCCXXIX. T. II. a p. 1. ad pag. 248. Notandum, quum ex duabus tetradibus, quibus tota Procopii conſtat Hiſtoria, haec de bellis adverſus Gothos geſtis poſterior ſit, Libros ſecundum, tertium, & quartum, iuxta totius hiſtoriae ſeriem, ſexti, ſeptimi, & octavi titulo deſignari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 276.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

POLYBII HISTORIA.

I. pag. 1. *Polybii Hiſtoriarum Libri V.* cum notulis ad oram libri manu, ut videntur Angeli Politiani. Franciſci Philelphi inſignia in libri fronte adparent. Liber I. inc. Εἰ μὲν τοῖς πρὸ ἡμῶν ἀναγράφουσι. Deſinit Liber V. ἐν ἀρχαῖς ὑπέσχετο, ut in editione Graeca Haganoae per Ioannem Secerium A. MDXXX. in folio. Clauduntur vero hiſce verſiculis, ſcriptoris nomen indicantibus: COD. IX.

Ὧδε πέρας λάβεν ἱστοριῶν Πολυβίοιο βίβλος,
Ἥν περ Ἀϑηναῖος γεγραφὼς Ἀντώνιος ἐστι,
Φιλέλφου δ' ἀναλώμασι τοῦ Φραγκίσκοιο κλῆσιν.
Ἐτελειώϑη μηνὶ Νοεμβρίῳ κβ'. ἔτους ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ͵αυλε'. ἐν Σήνῃ τῆς Τυῤῥηνίας.

Heic finem adcepit hiſtoriarum Polybii liber,
Quem ſcripſit quidem Antonius Athenienſis,
Sumtibus vero Franciſci cognomento Philelphi.
Abſolutus eſt menſe Novembri, die XXII. anno a Chriſti nativitate MCCCCXXXV. *Senis in Thuſcia.*

II. pag. 196. *Excerpta ex eiuſdem Polybii hiſtoriarum Libris XII. a ſexto nimirum uſque ad decimumſeptimum incluſive.* Primum, quod inſcribitur, Ἐκ τοῦ ἕκτου περὶ συστάσεως καὶ αὐξήσεως τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, ἔτι δ' ἀκμῆς τε καὶ διαφορᾶς πρὸς ἄλλας, *Ex ſexto Libro de Romanorum reipublicae principio & incremento, adhuc autem & de eius florenti ſtatu, ac differentia ab aliis,* inc. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων. Vltimum deſ. ταῖς ἐξουσίαις αὐτῶν ἀπρεπῆ. Τέλος. De his Excerptis vide quae adnotat Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 755. ſeqq. ubi etiam varias tum ipſorum, tum ſuperiorum quinque librorum editiones recenſet.

Co-

(1) Erat quidem olim auctoris nomen appoſitum, ſed illo deinde abraſo veſtigia tantummodo litterarum ſuperſunt, ex quibus nihil prorſus expiſcari licuit.
(2) Montfaucon. male ait XXVI. in ſuo Catalogo.

Digitized by Google

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori. Saeculi XV. quoad primos quinque Polybii libros ab Antonio Athenienſi, quoad reliqua vero ab alia eiuſdem aevi manu elegantiſſime ſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 467.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ.

IOSEPHI DE IVDAICA ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De ſua ipſius vita, ac de Maccabaeorum martyrio Liber.

COD. X. I. pag. 1. F*Lavii Ioſephi Iudaicarum Antiquitatum Libri XX.* quorum priores undecim, & pars duodecimi nova manu de integro ſuppleta. Inſcripti ſunt Epaphrodito, quem ſub extremum adloquitur, & κράτιστε appellat, & in prooemio ingenti encomio proſequitur. Perducit autem Ioſephus hiſtoriam ſuam ab origine Mundi uſque ad duodecimum Neronis annum, quo rebellare Iudaei adverſus Romanos coeperunt; & finem operi impoſuiſſe ſe teſtatur anno tertiodecimo Domitiani, qui fuit Chriſti XCIII. aetatis ſuae LVI. In hoc Codice ſinguli Libri praemiſſum habent indicem Capitum, cuius auctorne ſit Ioſephus ipſe, an alius aliquis iunior, incertum eſt; a decimotertio vero uſque ad viceſimum incluſive annorum etiam numerum, quorum hiſtoriam complectuntur, qui cum illo concordat, quem exhibet Fabric. Biblioth. Graec. Vol. III. p. 232. libro ultimo excepto, qui annos XXVI. complecti dicitur in Codice, apud Fabricium vero annos XXII. Primus Liber inc. Τοῖς τὰς ἱστορίας συγγράφειν βουλομένοις. Ultimus deſ. τὰ δὲ κεκώλυται. Reliquorum initium & finem adferre praetermiſimus, quum concordent cum editione Amſtelod. Anni MDCCXXVI. T. I. pag. 1. ſeqq.

II. pag. 411. *b.* Περὶ Ἰωσήπου ἐ γένους αὐτοῦ, καὶ πολιτείας. *De Ioſepho, vita, & converſatione ipſius.* Inc. Ἐμοὶ δὲ γένος. Deſ. καταπαύω τὸν λόγον. Clauſulae loco Ioſephus operi Antiquitatum hanc Vitam ſuam ſubiunxit, licet in editionibus ab Antiquitatibus divulſa legatur poſt libros de Bello Iudaico. Clariſſime hoc teſtatur Ioſephus Lib. XX. §. IX. & iam obſervavit Dominicus Wannerius in Praef. ad Vitam Ioſephi Latine verſam a Godfrido Tilmanno.

III. pag. 434. *b.* Sequitur ſine titulo *eiuſdem Ioſephi Libri pars de Maccabaeis, ſeu de rationis imperio*, a verbis nimirum: Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ. uſque ad λαιμαργία, μονοφαγία, quae incidunt in edit. cit. T. II. p. 499. lin. 4.

IV. pag. 435. *b.* Idem *de Maccabaeis* Liber integer, praemiſſo titulo, Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων Μακκαβαίων. *Ioſephi Enarratio in martyrium ſanctorum Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον. Deſ. τῶν αἰώνων. Inſcribitur autem *De imperio rationis, in laudem ſeptem Maccabaeorum*, qui una cum patre Eleazaro, & matre Salomone (1), ſub perſecutione Antiochi Epiphanis martyrium pro lege alacriter ſubierunt. Ioſepho noſtro diſerte tribuitur ab Euſebio III. 10. Hiſt. Eccleſ.

In fine Graeculus quidam analphabetus, qui & alibi Codicem inquinavit, precatiunculas quaſdam adiunxit, nullius prorſus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. cuius primae 226. paginae alia manu ſuppletae ſunt, ultimae vero quinque madore & vetuſtate male adfectae. Conſtat foliis ſcriptis 453.

ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΜΩΣΕΩΣ.

PHILONIS DE VITA MOYSIS.

Seu potius

Philonis Opera quaedam.

I. pag. 1. ΦΙλωνος περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως λόγος α'. *Philonis de vita Moſis Liber I.* Inc. Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας. Deſ. μάλιστα βασιλείᾳ. Exſtat inter Opera edit. Lond. A. MDCCXLII. T. II. p. 80. COD. XI.

II. pag. 35. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. *Eiuſdem Liber II.* Inc. Ἡ μὲν προτέρα. Deſ. ἀΐδιον γενητῇ. Ibid. pag. 134.

III. pag. 42. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερωσύνης. *Eiuſdem de Sacerdotio, ſeu de vita Moſis Liber III.* Inc. Δύο μέν. Deſ. μνημονεύεται. Ibid. p. 145. Libri Philonis de Moſe, quod ſane mirandum ſit, ab Euſebio & Hieronymo in Indiculis eius Operum non recenſentur, ſed agnoſcuntur a Suida V. Φίλων. Inſigne de his teſtimonium perhibet Iuſtinus Martyr Cohort. p. 11. Clemens quoque Alexandrinus agnoſcit Stromat. I. pag. 413. Iſidorus etiam Peluſiota fragmentum bene longum de rubo ardente exinde depromſit Libro II. Ep. 142. His adde Io. Damaſcenum in ſacris Parallelis p. 363. necnon Catenas Graecas ſuper Exodum ineditas in locupletiſſima Chriſtianiſſimi Regis Bibliotheca. Ab his omnibus non plures uno libri videntur agnoſci; unde coniici poſſet, unum ſolummodo librum a Philonis manu profectum, poſtea in tres a librariis diſtinctum. Verum iſta diſtinctio Philonem ipſum videtur habuiſſe auctorem: ſic enim in optimo Cod. XX. Plut. X. huius Bibl. ſcriptum eſt: Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Α'. Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Β'. Περὶ τοῦ βίου Μωσέως τὸ Γ'. Philo quidem ipſe initio Lib. de Human. haec habet, ἐν δυσὶ συντάξεσι, ἃς ἀνέγραψα περὶ τοῦ βίου Μωσέως. Atqui in Codice Regio MMCCLI.

(1) Ita in Eraſmi verſione, & in Menaeis I. Auguſti; Genebrardo vero *Salome*, Gorionidi *Anna* appellatur.

MMCCLI. ſcribitur τριεὶ. atque adeo ſic reponendum opinatur Cl. Th. Mangey in ſupera editione Philonis Londinenſi A. MDCCXLII. fol. T. II. pag. 60. In hoc vero abſolute inſcribitur περὶ ἱερωσύνης, quod non animadvertit idem editor l. c.

IV. pag. 65. *b.* Τοῦ αὐτοῦ βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐςὶ περὶ Ἰωσήφ. *Eiuſdem Vita Viri Civilis, ſive de Ioſepho.* Inc. Τρεῖς μὲν εἰσιν. Deſ. ἱκανώτατος. Ibid. p. 41. Huius titulus in Mss. βίος πολιτικὸς, ſed forſan nil mutandum. Cum editis enim convenit Photius Codice CIII. ἀνεγνώσθη Φίλωνος τοῦ Ἰουδαίου περὶ βίου πολιτικοῦ. Euſebius Hiſt. Eccleſ. Lib. II. Cap. XVIII. partem tituli agnoſcit; ſic enim ille ὁ πολιτικός. Hieronymus vero poſt eum longe aliter, *de converſatione vitae*; unde Suidas V. Φίλων, περὶ ἀγωγῆς βίου. Continet vero hoc opuſculum tum hiſtoriam, tum allegoriam vitae Ioſephi.

V. pag. 94. Τοῦ αὐτοῦ βίος σοφοῦ τοῦ κατὰ διδασκαλίαν τελειωθέντος, ἢ περὶ νόμων ἀγράφων, ὅ ἐςι περὶ Ἀβραάμ. *Eiuſdem Vita ſapientum per doctrinam perfectorum, ſive de legibus non ſcriptis, hoc eſt de Abrahamo.* Inc. Τῶν ἱερῶν. Deſ. καὶ θεσμὸς ἄγραφος. Ibid. p. 1. Idem ferme huius libelli titulus in omnibus Mss. legitur, qualis in editis. Multa hinc derivavit Ambroſius in libros ſuos de Abrahamo, tacito tamen Philonis nomine.

VI. pag. 123. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἤτοι περὶ ἀνδρείας καὶ εὐσεβείας, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ περὶ μετανοίας. *Eiuſdem de virtutibus, nempe de fortitudine, & pietate, & humanitate, & de poenitentia.* Inc. Περὶ δικαιοσύνης. Deſ. ἀποχρώντως λελέχθω. Ibid. p. 375. In iſto titulo differunt Codices. In nonnullis legitur, ut in Bodleiano, περὶ τριῶν ἀρετῶν, κ. λ. De tribus ſolum virtutibus agit hic noſter, fortitudine, humanitate, poenitentia, nec quidquam expreſſe inibi de pietate ſcripſit: ita ut vox εὐσεβείας in titulo potius a librario, quam a Philone videatur profecta. Dictis fidem facit Euſebii teſtimonium Eccleſ. Hiſt. Lib. II. Cap. XVIII. καὶ ἔτι τὸ περὶ τῶν τριῶν ἀρετῶν, ἃς σὺν ἄλλαις ἀνέγραψε Μωσῆς. Hieronymus quoque de Viris Illuſtrib. *de tribus virtutibus Liber unus.* Suida male vertit περὶ τριῶν δυνάμεων. Multa lectu digna hinc depromſit Clemens Alexandrinus Strom. II.

VII. pag. 129. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον. *Eiuſdem ſacrarum legum allegoriae poſt ſex dierum opus Liber.* Inc. Καὶ ἐτελέσθησαν. Deſ. καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

VIII. pag. 131. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiuſdem ſacrarum legum allegoriae poſt ſex dierum opus Liber II.* Inc. Τοὺς κατὰ ἕβδομον. Deſ. τοῦ συνδέτου σώματος. Hi duo Libri, qui in Codice diſtincti ſunt, in editione unum conſtituunt, qui habetur T. I. a p. 43. ad p. 65. Initium vero ſecundi incidit in pag. 46. lin. 28. Eadem haec libri diviſio legitur etiam in Codice X. Plutei LXXXV. huius Bibliothecae, ut ſuo loco monebimus. Opuſcula Allegoriarum non agnoſcuntur ſub hoc titulo ab Hieronymo, & Suida, ſed dubio procul ſunt pars operum, quae in quinque libros Moſis edidiſſe teſtantur. Ioannes Damaſcenus huius Opuſculi locum adducens, citat ἐκ τοῦ περὶ Μωσέως; qui locus exſtat pag. 57. Hodie tria exſtant Opuſcula ſub hoc nomine; ſed Damaſcenus ſaepius in Parallelis Sacris, tum octavum, tum nonum Allegoriarum librum memorat. Vel igitur olim aliter diviſi ſunt hi libri, vel pars eorum periit.

IX. pag. 143. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῆς φλογίνης ῥομφαίας. *Eiuſdem de Cherubim, & de flammeo gladio.* Inc. Καὶ ἐξέβαλε. Deſ. ὅτι πάντα αὐτοῦ κτήματα καὶ ὡς μεγαλοπρεπῶς περὶ τούτων κατανοήσωμεν. Ibid. pag. 138. ubi finis diverſus, propterea quod in Codice multo brevior eſt, quam in edito: ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 154. lin. 13. Duplex eſt Opuſculi titulus in omnibus Codicibus Mss. licet unicus tantum agnoſcatur a Suida εἰς τὰ Χερουβὶμ, τουτέςι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Damaſcenus in Parall. Sacr. citat ἐκ τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Χερουβὶμ· qui locus exſtat pag. 126. Item in Parall. Sacr. ineditis Tit. Περὶ δημιουργίας, nonnulla adducuntur ἐκ τοῦ περὶ Χερουβὶμ, quae exſtant huius libelli pag. 129. Continet Commentarium in Geneſ. Cap. III. verſ. ult. uſque ad verſ. 4. Capitis ſequentis.

X. p. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἄβελ, καὶ ὧν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάϊν ἱερουργοῦσιν. *Eiuſdem de generatione Abel, & de ſacrificiis ipſius, & fratris eius Cain.* Inc. Καὶ προσέθηκε. Deſ. τὸ γὰρ αἴσχιον βέβηλον· τὸ δὲ βέβηλον, πάντως ἀνίερον. τοῦτο δὲ τὸ ἡγεμονικὸν διακεχώρηκεν. Ibid. pag 163. ubi finis diverſus, qui ita habet: πάντα τὰ μέλη παρέχεται, ὁλοκαυτοῦν θεῷ. Nec mirum, quum poſt primos octo, aut decem Sermonis verſus, huiuſce Codicis lectio ab edita differre prorſus incipiat. Non occurrit hic Opuſculi titulus in quovis Indiculo apud Euſebium, Hieronymum, Suidam, vel Photium. Multa vero exinde depromta ſunt a D. Ambroſio libro de Cain & Abel, tacito tamen Philonis nomine.

XI. pag. 171. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωσέως κοσμοποιΐας λόγος ε'. *Eiuſdem de Mundi creatione ſecundum Moſen liber V.* Inc. Τῶν ἄλλων. Deſ. χαραχθῆναι. Ibid. pag. 1. Hoc Opuſculum eſt Commentarius partim litteralis, partim myſticus in Geneſeos Cap. I. meritoque inter reliqua Philonis Opera primum tenet locum. Agit enim de rerum initiis a Moſe deſcriptis, admiſta tamen Pythagoreorum de numeris doctrina. Scriptores Chriſtiani in Hexaëmeron, praecipue D. Ambroſius, multa ex hoc mutuati ſunt.

XII. pag. 186. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μίσθωμα πόρνης εἰς τὸ ἱερὸν μὴ προσδέχεσθαι. *Eiuſdem de mercede meretricis non accipienda*

in

in ſacrarium. Inc. Πάνυ καλῶς. Deſ. εἰπεῖν δυνηθείη. Tom. II. pag. 264.

XIII. p. 189. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ γιγάντων λόγος. *Eiuſdem de Gigantibus Sermo*. Inc. Καὶ δὴ ἐγένετο. Deſ. ἔχει δὲ ταῦτα. Tom. I. pag. 262. Non quodvis e Philonis ſcriptis apud antiquos Scriptores celebrius; nec mirum, quum tot ſingulares & reconditas ſententias de Anima, Angelis, Daemonibus rerumque natura prodat: adeoque agnoſcitur ſub hoc titulo ab Euſebio, Hieronymo, & Suida. Citatur inde locus ab Origene Lib. V. contra Celſum, tacito licet auctoris nomine. Ioannes monachus ineditus ſaepius citat ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων.

XIV. pag. 196. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἄτρεπτον τὸ θεῖον, λόγος. *Eiuſdem, quod Deus ſit immutabilis, Sermo*. Inc. Καὶ μετ' ὀλίγα φησιν. Deſ. ἀναγκάζοιεν (1). Ibid. pag. 272. Libellus iſte videtur praecedentis *de Gigantibus* pars, licet in Mss. Codd. diſtinguatur: non enim memoratur huius titulus a quovis Scriptorum veterum, excepto Euſebio Hiſt. Eccleſ. Lib. II. C. 18. ſed ita ut doceat unius libelli duos fuiſſe titulos; ſic enim ille, Περὶ γιγάντων, ἢ ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον. Huc accedit, quod multa a Ioanne monacho inedito citata ἐκ τοῦ περὶ γιγάντων, in hoc occurrant Opuſculo. Auctor libri de Mundo, quiſquis fuerit, multa hinc depromſit.

XV. p. 213. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς δεκάλογον Μωϋσέως λόγος α'. *Eiuſdem in Decalogum Moſis Liber I.* Inc. Τοὺς βίους. Deſ. ἡγεμόνες εἰσίν. T. II. p. 180. ubi inſcribitur *de decem Oraculis*. Etenim in libelli huius titulo multum diſcrepant Codices Mss. unuſque, quod ſciam, Codex Auguſtanus cum editis congruit. Reliqui habent εἰς τὸν δεκάλογον Μωσέως. In dicto vero Codice XX. inſcribitur Φίλωνος περὶ τῆς νόμων ἰδέας. Vulgata tamen editorum lectio ab Euſebio confirmatur Eccleſiaſt. Hiſt. Lib. II. Cap. XVIII. ibi enim ſcribitur: Περὶ τῶν δέκα λογίων.

XVI. pag. 250. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορία δευτέρα. *Eiuſdem ſacrarum legum allegoria ſecunda*. Inc. Καὶ ἐκρύβη, ὅτε Ἀδάμ. Deſ. ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἡ γῆ κατάρατος. T. I. pag. 87. ubi inſcribitur: *Sacrarum allegoriarum Liber III.* Huius tamen Sermonis duae tertiae partes deſunt in Codice ob defectum duorum ſaltem quaternionum inter fol. 250. & 251. Quae vero deſiderantur, ſunt a verbis: ὁ δ' ἀρετῆς φυγὰς, κ. λ. (edit. pag. 87. lin. 9.) uſque ad verba ὅταν πειράσω αὐτοὺς, οἱ πρεσβεύοντες τῷ νῷ . . . . inclusive (edit. pag. 119. lin. 16.) Alia praeterea deſiderantur in fine; nam poſtrema, quae retulimus, incidunt in pag. 136. lin. 17. Interim notandum in omnibus Codicibus Opuſculum hoc inſcribi ἀλληγορίαν δευτέραν, propterea quod praecedens liber, qui revera eſt ſecundus, rarius in Codicibus occurrit: qui vero illum exhibent, titulum apponunt, Ποιήσωμεν βοηθὸν κατ' αὐτὸν, ut habetur etiam in toties memorato Codice XX. Plut. X. Continet autem Commentarium in Geneſeos Cap. IV. a verſ. 8. ad verſ. 18. quae enim in ſeptem priores verſus ſcripſit, deſiderantur.

Tandem ſcias velim, amice Lector, editionem, quam tum in hoc, tum in ſequentibus Philonis Codicibus recenſendis prae manibus habuimus, illam eſſe recentiſſimam, quae curante Thoma Mangey Canonico Dunelmenſe prodiit Londini typis Gulielmi Bowyer MDCCXLII. duobus maximae molis Voluminibus, quamque nunc tandem in Anglia, & quidem iniquiſſimo pretio nobis comparavit amicus optimus ac doctiſſimus David Runckenius: cuius quidem praefationem quum ipſe legerem, comperi, quod iam ſuſpicabar Catalogi Tom. I. pag. 487. ad eximii illius Codicis XX. Plut. X. exemplar, & quidem ex Antonii Cocchii memoriae numquam interiturae viri collatione fuiſſe adornatam. Hunc enim Codicem ab editore intelligi arbitramur in Praefat. pag. XVIII. ubi haec habet: *Textum nullibi ex coniectura muto, nec ex unius tantum Codicis manuſcripti fide, niſi Medicei, quem reliquorum omnium longe optimum eſſe exiſtimo, & ex quo ſolo hiatus bene multos ſupplere in textu non dubitavi*. Non unius tamen Medicei Codicis, ſed plurium collationes fuiſſe in eius editionis uſum comparatas crediderim. Etenim in eadem Prefatione pag. XIX. iterum Bibliothecae Mediceae meminit hiſce verbis: *Denique poſtremo loco venit Codex Mediceus, reliquorum omnium, ut videtur, & antiquiſſimus, & praeſtantiſſimus, quem in meam uſum Cl. Ant. Cocchius, Medicus Florentinus, Tuſciae litteratae decus egregium, accuratiſſime contulit cum editis, cuiuſque adeo in collatione iſta induſtriam, ſagacitatem & eruditionem lubens & gratus agnoſco. Ea vero collatio quum ſero nimis ad manus meas veniſſet, & non exigua pars operis noſtri praelum iam ſubiiſſet, neceſſe habui plurimas eius emendationes inter praetermiſſa & corrigenda ad calcem reiicere*. Quum igitur & huius antiquiſſimi Codicis, quiſquis ille fuerit, collationes non in tempore in editoris manus, ut ipſe adfirmat, pervenerint; & in ipſo Tomi I. limine, nimirum pag. c. in notis litt. d. Medicei Codicis variae lectiones adferri incipiant, patet plures ex hac Bibliotheca Codices pro ipſa adornanda praeſto fuiſſe. Quod ſi, uti par erat, ipſorum numerus ac Pluteus diſtincte fuiſſet appoſitus, nihil eſſet, in quo vel collatoris, vel editoris diligentia deſiderari poſſet: id certe adfirmare poſſumus, tum hunc, quem prae manibus habemus, tum Codicem XX. Plut. X. in quibus Cocchii manus identidem occurrit, fuiſſe procul dubio conſultos.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, optimus. Conſtat foliis ſcriptis 262.

(1) In edit. ἀναλάζων.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

XENOPHONTIS THVCYDIDIS OMISSA GRAECAE HISTORIAE.

COD. XII. Continet hic nitidiſſimus & optimae notae Codex

I. pag. 1. *Xenophontis Hiſtoriarum Graecarum Libros VII.* quorum primus inc. Μετὰ δὲ ταῦτα. Vltimus deſ. ἴσως ἄλλῳ μελήσει. Vt in editione Gr. Lat. Pariſienſi per Henric. Stephanum MDLXI. in fol. a pag. 251. ad p. 378.

II. pag. 140. *Eiuſdem Cyropaediae, ſeu de Cyri Perſarum Regis inſtitutione Libros VIII.* ut in Cod. XIX. Plut. LV. ſupra pag. 251. §. III.

Codex Graec. papyraceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum brevibus rerum in hiſtoria pertractatarum ſummariis in margine adpoſitis. Conſtat foliis ſcriptis 300.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

LAERTII DIOGENIS VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Ac praeterea

Cleomedis de Mundo Libri II.

COD. XIII. I. pag. 1. In prima Codicis pagina aotiqua manus adſcripſit fragmentum, cui titulus: Τριῴδιον σὺν Θεῷ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμενον ἀπὸ τῇ κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου μέχρι καὶ τῶν ἁγίων πάντων. *Triodium cum Deo ſanctae Quadrageſimae, incipiens a Dominica Publicani & Phariſaei, uſque ad Dominicam Sanctorum omnium.* Inc. Ὁδὸν ἡμῖν ὑψώσεως ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν. Definit imperfecte io verbis: κενοδοξίᾳ ἐκκενοῖ πλοῦτον δε . . .

II. pag. 2. Λαερτίου Διογένους βίοι, καὶ γνῶμαι τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ εὐδοκιμησάντων, καὶ τῶν ἑκάστῃ αἱρέσει ἀρεσάντων, τῶν εἰς δέκα τὸ πρῶτον. *Diogenis Laërtii vitae, & ſententiae eorum, qui in philoſophia claruerunt, & de placitis ſingularum ſectarum, e decem Liber primus.* Inc. Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον. *Liber X.* deſ. τὴν τῶ τελευτήσαντος καταστροφήν (1). Convenit initium & finis librorum cum editione Amſtelodamenſi apud Henricum Wetſtenium MDCXCII. in 4. ex recenſione Marci Meibomii, cum qua tamen ob antiquitatem & excellentiam hic Codex eſſet conferendus. Titulus quidem Operis, quem noſter exhibet Codex, ab editionibus ferme omnibus, & a duobus Mss. Regis Galliae differt, ubi tamen in alio Codice legitur, ut in noſtro.

III. pag. 137. *b.* Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. *Cleomedis Cyclicae, ſeu circularis inſpectionis meteororum, ex duobus Liber primus.* Inc. Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου. Deſ. ὧν ἐστι καὶ Ποσειδώνιος. *Liber II.* pag. 151. inc. Ἐπίκουρος καὶ οἱ πολλοί. Deſ. ἐκ τῶν Ποσειδωνίου εἴληπται. Concordat initium & finis cum editis Gr. & Lat. Baſileae MDXLVII. in 8. min. una cum Proclo, Arato, & Dionyſio Periegete a pag. 42. ad p. 332. Quando vixerit Cleomedes iſte aſtronomus, non omnino liquet, nec eorum certa ſententia eſt, qui ſub Theodoſio ſecundo circa annum Chriſti CCCCXXVII. claruiſſe adfirmant, quum forte Claudio Ptolemaeo, cuius alioqui meminiſſet, ſit antiquior. De titulo Operis vide quae adnotat Fabricius Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 103. in oot.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XII. vere inſignis, a pag. 8. ad 20. & a pag. 161. ad 164. nova manu ſaeculi XV. accuratiſſime ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 164.

ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

HISTORIAE IOANNIS GRAMMATICI TZETZAE.

Seu potius

Chiliadum Opus, & Iambi; & Herodiani Grammatici Opuſcula varia.

I. pag. 1. Continet primo Codex hic nitidiſſimus celeberrimum *Chiliadum Opus*, auctore Ioanne Tzetza (2), quod in eo totum verſatur, ut velut Commentarii inſtar ſit in epiſtolas ab eodem ſcriptas, & ubetius enarret quaecumque io ipſis memorantur, ad veterem hiſtoriam, vel fabulas, vel etiam philoſophiam pertinentia. Conſtat autem verſibus politicis 12675. & Hiſtorias continet ſexcentas, quae per Πίνακας, ſive *Tabulas* tres ſunt digeſtae; in Chiliades enim verſuum non auctor ipſe, ſed qui Graece illud cum Paulli Laciſii Veronenſis verſione, ad calcem Lycophronis, Baſil. MDXVI. fol. ex Io. Oporini officina edidit, Nicolaus Gerbelius diviſit. Primus Πίναξ, cui titulus eſt, Ἱστορίαι Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου, ὧν περ ἐμνήσθη ἐν μιᾷ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν, *Hiſtoriae Ioannis Grammatici Tzetzae, quarum meminit in una ſuarum Epiſtolarum* (3), continet Hiſtorias CXLI. & definit in Chiliade IV. verſ. 466. Secundus πίναξ p. 27. *b.* titulum habet: Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἱστορίαι καὶ λέξεις ἑστηριῶδεις τῆσδε τῆς γραφείσης ἐπιστολῆς. *Eiuſdem aliae* COD. XIV. bi-

(1) In edit. προκαταστροφήν.

(2) *Zezem* vocant Politianus, Parrhaſius, Crinitus, & Gyraldus: *Zezium* Volaterranus; Theodorus Gaza, & Aldus *Cetzam*.

(3) Intellige primam Epiſtolam ad Io. Lachanem, quae tota ſubiungitur huic primae tabulae, & incidit in Chiliade IV. a verſu 467. ad verſ. 780.

Digitized by Google

hiſtoriae, *atque dictiones hiſtoricae huius ſcriptae Epiſtolae* (nempe ad Ioannem Lachanam). Complectitur autem Hiſtorias tantum XXIII. ab auctore propterea ipſis πάντων ἐμπειρότατος appellatus, & definit in Chiliade V. verſ. 192. Tertius tandem πίναξ pag. 30. *b.* inſcribitur: Ἱστορίαι ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς μέχρι τέλους τῶν ἑκατὸν ἑπτὰ ἐπιστολῶν. *Hiſtoriae a principio ipſo ſecundae Epiſtolae uſque ad finem centum ſeptem Epiſtolarum*. Hiſtoriis abſolvitur CCCCXCVI. & ad finem uſque porrigitur. Clauditur autem Opus his verbis, ſummam omnium verſuum, quibus conſtat, declarantibus: Τέλος βίβλου ἱστορικῆς Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου, τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης· ὧν στίχων πολιτικῶν τὸ ποσὸν, μυριὰς μία καὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ἐννέα. *Finis hiſtorici Libri Ioannis Tzetzae, qui conſtat verſibus politicis, Alpha autem vocati: quorum verſuum politicorum ſumma, myrias una, & bis mille ſeptingenti quinquaginta novem*: ſed quum ex hiſce exciderint verſus octoginta quatuor, ſuperſunt, ut ſupra diximus, 12675. Quoniam vero de politicis verſibus ſaepe incidit mentio, placet hoc loco adnotare, ideo politicos dictos, quod vulgaris per πόλιν *civitatem* eſſent uſus, ut πολιτικὴ pro *ſcorta*. Euſtathius δημοτικοὺς. Tzetzes ἡμαξευμένους appellat. Sunt autem verſus proſae ſimillimi, nec quantitatem ſyllabarum, ſed tantum numerum & accentum ſervantes; quindecim enim conſtant ſyllabis, in quarum nona novum incipit vocabulum, decimaquarta autem gaudet accentu.

II. pag. 92. Sequuntur *Eiuſdem Tzetzae alia Carmina*. quorum primum iambicum, *in quo indignatur, in locum poëſeos metris adſtrictae, politicorum verſuum uſum invaluiſſe*. Inc. Μούσης μέτρα. Deſ. ἀσχηνύτων. Alterum item iambicum ibid. *de filiorum educatione*, cum argumento praemiſſo. Inc. Σύμπας πατὴρ ἄκουε. Deſ. ἐφὶ γέλως. Tertium heroicum pag. 94. inc. Τζέτζα ῥήτορος. Deſ. κλαύσατ' ἐραννῆς. Quartum denique iambicum p. ead. *b.* inc. Ὦ τὰς βεβήλους, κ. λ. Deſ. παλαιῶν καὶ νέων. Exſtant autem haec omnia, quae hactenus recenſuimus, In. Tzetzae Carmina Graece & Latine in Iacobi Lectii Veterum Poëtarum Graecorum Collectione Tom. III. a pag. 274. ad pag. 492. cum qua ſingularum hiſtoriarum initio, & fine diligentiſſime collatis, omnia inter ſe convenire comperimus. Fuit autem Ioannes Tzetzes Grammaticus Conſtantinopolitanus, Iſaaci Tzetzae, ſub cuius nomine Commentarium in Lycophronis Caſſandram edidit, frater, ſuamque ipſemet prodit aetatem, quum Chiliad. XI. verſ. 719. centum ſe poſt Michaëlem Pſellum annis ſcripſiſſe ſignificat, ſuaſque Homericas allegorias obtulit Irenae Auguſtae, Manuelis Comneni Imp. coniugi, quae illi anno Chriſti MCXLIII. nupta, obiit anno MCLVIII. Patrem habuit Michaëlem, matrem Eudociam. Eius operum catalogum vide apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 246. ſeqq.

III. pag. 95. *Herodiani de derivationibus genitivorum ex dialectis Libellus*, qualis exſtat in Codice XIX. Plut. LVIII. §. . ſupra pag. 457.

IV. pag. 104. *b. Eiuſdem Tractatus de Verbis*, qualis in dicto Codice XIX. §. II. Inſcribitur heic Παρεμβολαὶ τοῦ μεγάλου ῥήτορος.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saec. XV. nitidiſſimus, charactere valde minuto conſcriptus, rariſque aliquando ſcholiis marginalibus adſperſus. Conſtat foliis ſcriptis 116.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

XENOPHON DE REBVS GRAECIS.

Ξενοφῶντος Ἑλληνικῶν. *Xenophontis Hiſtoriarum Graecarum* Libri VII. ut in Codice XII. huius Plutei ſupra pag. 635. §. I. Scholia quaedam, & notulae marginales occurrunt in primum Librum, grammaticales utplurimum verborum explicationes continentes. In fine ſcriptionis annus adiicitur rubris litteris, nimirum: Τελειωθὲν κατὰ τὴν κε' τοῦ Ἀπριλλίου ἔτους ,ϛϡξγ'. ἰνδ. γ'. Παμμεδέοντι πατρὶ σὺν υἱῷ, πνεύματι δόξα. *Abſolutus eſt die XXV. Aprilis, anno 6963.* (Chriſti MCCCCLV.) *indictione tertia. Omnia gubernanti Patri cum Filio, & Spiritu Sancto gloria*. COD. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio min. Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 70.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THVCYDIDIS ATHENIENSIS HISTORIA.

T*Hucydidis de Bello Peloponneſiaco Libri VIII.* ut in Codice II. huius Plutei, cum ſcholiis nonnullis in margine peſſimae & intricatae ſcripturae. In fronte primae paginae legitur: Θουκυδίδης ἄριστε, οὐκ ὅλως οὐ νοῶ σε. *Optime Thucydides, non te bene intelligo*. COD. XVI

In fine legitur Epigramma illud *in laudem Thucydidis*, quod ſupra protulimus pag. 622. quodque a ſcriptore quodam Graeculo, vel luſus, vel exercitationis gratia, quinque vicibus repetitum fuit. In ultima tandem pagina rudi calamo charta quaedam topographica delineata conſpicitur, cum hac epigraphe: Ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο, καὶ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. *In hac charta terrae univerſae ambitus deſcriptus eſt, itemque totum mare, & omnia flumina*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae 56. & ultimae 20. paginae nova manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 256.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAEORVM.

COD. XVII. Φλαβίου Ἰωσήπου Ἰουδαϊκῆς ἱστορίας περὶ ἁλώσεως. *Flavii Ioſephi de bello Iudaico & everſa Hieroſolyma* Libri VII. quod opus ante Libros XX. Antiquitatum compoſitum eſt, imperante adhuc Veſpaſiano, & in illis ſubinde adlegatur. Compoſitum eſt a Ioſepho Hebraeo patria lingua primum in civium ſuorum uſus, deinde Graece oblatum Veſpaſiano, non certe ante annum eius ſeptimum, Chriſti LXXV. Liber I. inc. Ἐπειδὴ τὸν Ἰουδαίων πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. Liber VII. deſ. ἐστοχασάμην. Notandum quod initio & fine ſingulorum librorum idem titulus repetitur, ut in aliis antiquis Codicibus obſervavimus, & quidem litteris uncialibus; quemadmodum etiam adnotatiunculae ad oram libri litteris minoribus quadratis exhibentur. Inter pag. 208. & 209. magnus in Codice hiatus occurrit, quo finis intercidit Libri VI. & initium VII. ut vetuſta quaedam manus hiſce verbis adnotavit: *Vide, lector, & conſidera, quia hic deſunt multa folia ſcripta, in quibus ſcribebatur civitatis Iheruſalem excidium.* Ac revera, diligenti facta perquiſitione, deprehendimus, Librum ſextum deſinere in verbis λαβεῖν γὰρ δεξιὰν οὐ τοῦ μένειν . . . quae pertinent ad Cap. VI. cit. edit. Tom. II. pag. 391. lin. 25. ſeptimum vero incipere a verbis . . . . ἀνέζευξε δὲ ἐνταῦθα, κ. λ. quae ſunt poſtrema Capitis V. & incidunt in pag. 415. lin. 48. Praeterea prima & ultima pagina, alia manu recentiori ſuppletae ſunt, characteribus tamen ita evaneſcentibus, ut vix legi poſſint.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XII. vere inſignis. Conſtat foliis ſcriptis 225.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

XENOPHONTIS HISTORIA.

COD. XVIII. Ξενοφῶντος Κύρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν πρώτη. *Xenophontis de Cyri expeditione Liber I.* Inc. Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος. *Liber VII.* deſ. ἐνιαυτὸς, καὶ τρεῖς μῆνες. Concordat initium & finis ſingulorum Librorum cum editione alias citata a pag. 191. ad pag. 333.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. in cuius prima pagina, quae vacua ſupererat, verſiculi leguntur, quos alibi invenimus, Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν, κ. λ. & alia pauca nullius ſane momenti. Conſtat foliis ſcriptis 142.

ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΟΣ ΠΕΡΙ ΑΛΩΣΕΩΣ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ.

FLAVIVS IOSEPHVS DE CAPTIVITATE IVDAICA.

Continet *Flavii Ioſephi de bello Iudaico, ſive Iudaicae Hiſtoriae de Captivitate Libros VII.* (1), ut in Codice XVII. ſuperiori. Prima & ultima pagina, nova manu ſuppletae ſunt. Nulla in hoc praeterea Capitum diviſio eſt, nullusque ipſorum index; ſed tantum adnotatiunculae ad oram libri, ab eadem antiqua manu exaratae. In fine nonnullorum Librorum idem titulus repetitur, qui eſt in principio. COD. XIX.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XI. vere inſignis, & quantivis pretii. Conſtat foliis ſcriptis 363.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

Ac praeterea

De Maccabaeis Liber.

I. pag. 1. Continet primo loco *Flavii Ioſephi Antiquitatum Iudaicarum Libros priores XV. cum prooemio, & indice Capitum ſingulis libris praemiſſo*, ut in edit. cit. Amſtelodamenſi Tom. I. a pag. 1. ad pag. 783. Exceptis vero Libris primo, & ſecundo, reliqui annorum exhibent numerum, quorum complectuntur hiſtoriam. Inter Tabulam Capitum, & initium Libri III. adnotatur numerus annorum βφλς'. ſcilicet *MMDXXXVI.* nonus habet numerum ἐτῶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, καὶ μηνῶν ἑπτὰ, nimirum *annorum CL. & menſium VII.* undecimus ἐτῶν σμγ'. μηνῶν ε'. *annorum CCXLIII. menſium V.* Reliquorum ſumma concordat cum illa, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. III. pag. 231. COD. XX.

II. pag. 189. *Enarratio eiuſdem in martyrium ſanctorum inclytorumque Maccabaeorum.* Inc. Φιλοσοφώτατον λόγον, κ. λ. Imperfecta eſt; deſinit enim in verbis, τὰ ἅγια τῆς παρθενίας λυμεών . . . . quae incidunt in Tom. II. pag. 519. lin. 45.

In fine adſcribitur ordo precum, quae fiunt in Eccleſia, pro regibus nimirum, pro patre, amicis, inimicis; pro defunctis, pro fructibus terrae, valetudine, pro carcere detentis, pro navigantibus, &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. temporis ſenio male habitus, cuius primae duae paginae nova manu ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 194.

(1) Non autem VI. ut male habet Montfauconius in ſuo Catalogo pag. 375. litt. D.

ΠΟΛΥΒΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

E VI. LIBRO POLYBII DE DIVERSIS REBVSPVBLICIS.

COD. XXI. CОntinet hic Codex *Polybii Hiſtoriarum Excerpta e Libris VI. VII. VIII. IX. & X.* quorum ſingula quoad initium & finem concordant cum editis G. & L. Amſtelod. MDCLXX. in 8. cum verſione & notis Iſaaci Caſauboni Tom. I. a pag. 627. ad pag. 865. Cum hac editione illorum etiam initium & finem contulimus, quae habebantur in Codice IX. huius Plutei §. II. ſupra pag. 628. & comperimus omnia inter ſe convenire.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio Saeculi XV. cuius ultimae octo paginae, alia manu elegantiſſime ſuppletae ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 79.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.

IOSEPHI DE ANTIQVITATE.

COD. XXII. ΦΛαβίου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων. *Flavii Ioſephi de antiquitate Iudaica* Libri II. adverſus Manethonem, Apollonium, Molonem, Lyſimachum, Poſidonium, & alios, Apionem praecipue, qui nationi Iudaeorum detraxerat libro III. & IV. Rerum Aegyptiacarum. Hos vero libros Epaphrodito ſuo κρατίστῳ & τιμιωτάτῳ inſcripſit: unde ante annum Chriſti XCV. editos fuiſſe oportet, quo Epaphroditum Domitianus interſecit. Primus Liber inc. Ἱκανῶς μέν. Alter des. γεγράφθω βιβλίον. Exſtant cit. edit. T. II. a pag. 437. ad pag. 496. cum quibus initium & finis concordat. Pag. 25. *b.* adnotatur in margine manu antiqua deeſſe circa quinque folia; qui quidem defectus occurrit etiam in editione pag. 472. ſeqq. Repetitur in fine Codicis titulus hoc pacto: Φλαβίου Ἰωσήπου περὶ ἀρχαιότητος ἀντιῤῥήσεως λόγος β'. Ἑβραίων πρωτίστων. Ἰουδαίων ἀντιλεγομένων Δίων. Atque haec quidem clauſula iiſdem omnino verbis adfertur in variantibus lectionibus ad calcem paginarum cit. edit. ſubiectis ex Codice Hafnienſi, quem propterea huic noſtro ſimillimum colligas. Verum tamen eſt, huius quoque Bibliothecae Codices fuiſſe conſultos, atque adeo hunc ipſum, quem prae manibus habemus, licet nullo adſcripto numero; quae enim variantes notam habent *Flor.* eae mirum in modum cum huius lectione Codicis conveniunt, ut ex ipſo petitas proculdubio iudicemus. Clauditur tandem Opus Epigrammate quodam heroico cui titulus: Ἡρωϊκοὶ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ γράψαντος πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας τῇ βίβλῳ. *Heroici verſus, tamquam ex perſona ſcriptoris ad legentes librum.* Epigramma vero, gloſſis aliquot adſperſum, ſequens eſt:

Νητρεκὲς, ὥσπερ ἔοικας, ἐφήσατο θέσπιν ἀοιδήν.
Δαβίδης Σολομῶν πολυγνώμων ποικιλομήτης,
Ὧς κραδίη συνετὴ τῆς ὅσια εἰλαπινάζων.
Καὶ γὰρ ἐγὼ, φιλότης, πλείονεσί τε κηδοσύνῃσιν
Ἦτορ ἐμὸν κατέδαψα ῥαθυμοσύναις μελεδώναις
Στερχόμενος σοφίης περιώσια τέρμαθ' (1) ἱκέσθαι.
Βουλομένῳ δὲ βίβλους ἐκδοῦναι χρέος ἦεν ἀγεῖραι
Ὄλβος ἀπῆν. ἔγραφον δὲ κατ' ἦδ' εὐφροσύνην τε
Συνεχέως (2), ὅτι μὲν τὰ μαθήματα, ἄλλοτε βίβλους
Εὐφρονέως μελεδαίνων ἐπεξιέναι φιλοτίμως (3),
Ε'σθ' ὅτε ἐ ὁμοεργὸν ἐπεζήτουν φιλέοντα
Ἀντιάαν· ἐξ ὧν ἐνυπάρχει ὁ προκατάρξας
Βίβλου ἡμετέρης ἑτάρων ὁ φιλαίτατος ἄλλων
Πάτροκλον, ὃν φιλέεσκον, ἀριστά τε κυδαίνεσκον.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. X. inſignis. Conſtat foliis ſcriptis 37.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΙΟΥΔΑΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

IOSEPHVS DE ANTIQVITATE IVDAICA.

I. p. 1. FLavii Ioſephi Antiquitatum Iudaicarum Libri XX. in hoc Cod. habentur, qui ab aliquo epitomatore concepti videntur, quum aliquanto breviores ſint iis, qui occurrebant ſupra in Codice X. huius Plutei: niſi adfirmare velimus, hanc eſſe alteram ex binis Operis editionibus, quas a Ioſepho adornatas fuiſſe, non dubitat Emericus Bigotius, ea eſt manuſcriptorum Codicum in Antiquitatum Libris diſcrepantia. Capitum argumenta in margine ut plurimum adponuntur, litteris rubricatis, quae, uti etiam ipſorum diſtinctiones, in Graecis alia, alia ſunt in Latinis. Vide Fabric. B. Gr. Vol. III. p. 233. Pleriſque etiam librorum ſubiectus eſt annorum numerus, quorum complectuntur hiſtoriam: ſextus enim, octavus, nonus, decimus, & undecimus hac nota carent: reliquorum vero concordat cum illa, quam exhibet Fabric. loc. cit. pag. 232. exceptis Libro I. XIX. & XX. primus enim *annos* 833. decimusnonus *annos* 3. *& menſes.* 6. vigeſimus vero *annos* 26. complecti adnotantur. Animadvertendum etiam eſt ſecundae decadi praemiſſum eſſe titulum: Ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῆς βίβλου τῆς δευτέρας. In fine nonnulla Epigrammata ſunt appoſita, quorum primum eſt in laudem Ioſephi, alterum ſcriptoris nomen repraeſentat, reliqua recentior Graecus exercitationis gratia exaravit. Ea vero ſunt: COD. XXIII.

I.

Πέφυκε διδάσκουσα τοῖς φιλοσόφοις,
Ἃ συνέβηταν τοῖς Ἰουδαίοις πάλαι
Κατά τε τὴν Αἴγυπτον κ͵ Παλαιστίνην,
Καὶ Συρίαν τε, βίβλος ἡ προκειμένη·
Πεπόνθασιν ὅσα τε παρ' Ἀσσυρίων,
Βαβυλωνίων, Περσῶν, κ͵ Μακεδόνων,
Ὅσα μετὰ τούτους γε Ῥωμαίων πάρα.
Ἀπλῶς γὰρ οὐδὲν τῶν κατὰ τούτους πέλει,
Ὃ καταλιπὼν συγκεκαλύφθαι χρόνῳ.

Ὁ θαυ-

(1) ἀκλήρωτα, ὑπερβολικά. (2) Νωλεμέως. (3) Δαψιλῶς, λαμπρῶς, πλουσίως.

Digitized by Google

Ο' θαυμάσιος Ι'ώσηπος τυγχάνει.
Docet hiſtoriae amatores,
Quae Iudaeis olim contigerunt
In Aegypto, & Palaeſtina,
Et Syria, praeſens liber;
Tum quae paſſi ſunt ab Aſſyriis,
Babylonenſibus, Perſis, & Macedonibus,
Quaeque poſt ipſos a Romanis.
Nihil enim omnino eſt eorum, quae ad ipſos pertinent,
Quod praetermittens, una cum tempore in oblivionem abire
Mirabilis Ioſephus permiſerit.

II.

Χειρὶ Μανουὴλ (1) τήνδε μοι γνῶθι, ξένε,
Δέλτον γραφῆναι & πέρας εἰληφέναι,
Αὐλῆς λογιστοῦ τοὐπίκλην ἐξ Α'γγέλων.
Manu Manuelis hunc mihi noveris, hoſpes,
Deſcriptum fuiſſe, & abſolutum librum,
Manuelis, inquam, *aulici Logiſtae cognomento ex Angelis.*

III.

Στίχοι τοῦ Προδρόμου κυροῦ Θεοδώρου εἰς τὸν ἅγιον Λοῦπον.
Ε'κλεψε Λοῦπος δεσποτικὴν σφενδόνην,
Μεθ' ἧς ἐνεργεῖ πλεῖστα τῶν τεραστίων.
Οὐκοῦν ὑπέσχεν ἀξίαν καὶ τὴν δίκην
Τμηθεὶς κεφαλὴν, καὶ συνὼν τῷ δεσπότῃ.

IV.

Εἴς τινα φεβοῦντα ῥοῦχον θάλασσαν καὶ παλαισθὲν ἀντίστρεψεν αὐτό (2).
Ι'δοῦσα καινὸν ᾆδεν ὡς Ι'ορδάνης
Πῶς ἐστράφης θάλασσα νῦν εἰς τοὐπίσω;
Οἶμαι, ῥύπον φεύγασα τὸν σὸν ἐστράφεις.
Κἂν καὶ στραφεῖσα τοῦτον οὐκ ἀποξύσω.

II. pag. 286. Ι'ωσήπου ἐκ τοῦ πρὸς Ε'λληνας λόγου τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. *Ex Ioſephi Sermone ad Graecos, qui inſcribitur de cauſſa Vniverſi contra Platonem.* Inc. Καὶ οὗτος μὲν. Deſ. τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. αὐτῷ ἡ δόξα. Incidit in cit. edit. Tom. II. Part. II. a pag. 145. ad 147. Tum diſtichon:

Ω'σπερ λόγῳ Λάζαρον ἤγειρας, λόγε,
Οὕτως ἔγειρον κἀμὲ τῆς ἀμαθίας.
Quemadmodum verbo Lazarum reſuſcitaſti, Verbum,
Ita etiam me ab ignorantia reſuſcita.

Tandem quaedam Epitheta de Deo ſunt adſcripta &c.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Conſtat foliis ſcriptis 288.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΥ.

PLVTARCHI VITA CRASSI.

COD. XXIV. *Vita Craſſi a Plutarcho conſcripta*, cum notis, & gloſſis marginalibus, partim Graece, partim Latine exaratis, manu, ut videntur, Angeli Politiani, cum ſtemmate Strozziorum in fronte Codicis. Initium & finis cum edita concordat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 35.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

XENOPHONTIS LACEDAEMONIORVM RESPVBLICA.

Ac praeterea

Platonis Dialogus, qui dicitur Gorgias.

I. p. 1. *Xenophontis Lacedaemoniorum Reſpublica*, qualis exhibetur in Codice XXI. Plut. LV. ſupra pag. 286. §. IX. COD. XXV. In hoc autem dimidia pars manu recentiori elegantiſſime ſuppleta eſt.

II. pag. 9. *Platonis Gorgias*, ſive, *de Rhetorica* Dialogus, ut in edit. alias cit. pag. 305.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 51.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Apollonii Tyanei Vita a Philoſtrato conſcripta Libris octo. Primus inc. Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν. Liber VIII. deſ. ὧν αὐτοὶ ἠξιοῦντο. Reliquorum initium & finis concordant cum editis Graece & Lat. Pariſ. MDCVIII. fol. a pag. 1. ad pag. 431. In Codice anepigraphi ſunt Libri, ſcholia tamen quaedam in margine occurrunt eiuſdem manus: e quibus ſpeciminis inſtar unum ſelegimus, quod legitur pag. 230. in Libri VI. verba, εἰ δ' αἰτία ἑλομένῳ ἔςαι τις, κ. λ. (edit. pag. 286. lin. 10.) & ita habet: Τὸ ὅλον νόημα τοιοῦτον. εἰ ἐμοὶ ἑλομένῳ τὰ ὑμέτερα, αἰτία ἐπακολουθήσει, τίς ὁ τρόπος μὴ καὶ τοὺς ἑλομένους αἰτίας ἐπάγεσθαι· ὅτι ἃ νῦν ἐγὼ νεώτερος ὢν ᾕρημαι, αὐτοὶ μὴ γέροντες ὄντες ᾑρετίσαντο· ἀλλ' οὔπω δῆλον, εἰ Θεσπεσίων σύμψηφος τῇ ὑπὸ Νείλου συγκαταθέσει, ὥςε ψευδομένου ὁ λόγος, καὶ πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀρχαῖς αἰτουμένους ἀποσκυβαλιζόμενος. Claudititur Opus diſticho quodam ioculari, in quo iambici quidem verſus ſonum, metrum vero nullum agnoſcas: COD. XXVI.

Ε'ςη γραφὶς γράφουσα γραφῆς γραφέως,
Γραφῆς ἐνταῦθα τελευθείσης ἄξιος.

In prima vero pagina antiqua manus adnotavit: *Translatus in Latinum per Alamannum Rinuccinum A. D.* 1473. forte ex hoc eodem Codice, qui nitidiſſimus eſt, atque optimus.

Codex Graecus membran. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 196.

ΒΙΟΣ

(1) Nihil de hoc Manuele calligrapho occurrit in Palaeogr. Graec. Montfauc.
(2) Ita videtur legi poſſe titulus hic, e veſtigiis quibuſdam litterarum evaneſcentium erutus.

ΒΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ.

VITA APOLLONII TYANEI.

Adde

Hori Apollinis Hieroglyphica, & Procli Lycii Elementa Phyſica.

COD. XXVII. I. p. 1. P*Hiloſtrati de Vita Apollonii Tyanei Libri VIII.* ut in Codice ſuperiori. Heic tamen ſinguli Libri ſuis ſunt titulis inſtructi. In ſuperiori autem paginae primae margine adnotatio quaedam appoſita eſt, quae paene iam evannit.

II. pag. 68. *Hori Apollinis Niloi Hieroglyphica Libris II.* de quibus vide Codicem VIII. Plut. LVIII. ſupra pag. 445. cum ipſo enim penitus concordant.

III. pag. 72. Πρόκλου Διαδόχου Λυκίου στοιχείωσις φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elementa Phyſica*, ſive, *de motu Libri II.* collecti ex Ariſtotelis Phyſicorum Libro III. ſeq. Liber I. inc. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν. Deſ. οὐκ ἄρα τὸ ἀμερὲς ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II. pag. 74. inc. Πᾶν σῶμα φυσικὸν, κινητόν ἐστι κατὰ τόπον. Deſ. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄπειρος βαρύτης, οὐδὲ κουφότης. Tum Codicis poſſeſſor, qui erat Chriſtophorus de Bondelmontibus, ita adnotavit: *Imperfectus Liber, multa namque deſunt*. Hoc Opus Graece prodiit Baſil. MDXXXI. in 8. & cum Latina verſione Iuſti Velſii Medici ibid. MDXLV. item in 8. & alibi poſterius: de quibus editionibus vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517. ſeq. Nos prae manibus habuimus edit. Baſileenſem ſecundam, ubi poſtrema, quae retulimus incidunt in pag. 24. lin. 25.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. mai. Saec. XIV. variis in locis madore ac temporis diuturnitate corruptus, in cuius calce legitur: *Ego Chriſtophorus preſbyter de Bondelmont de Florentia huac emi librum apud Andron inſulam maris Aegaei MCCCCXIX. menſis Ianii*. Conſtat foliis ſcriptis 75.

ΛΑΕΡΤΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΒΙΟΙ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

DIOGENIS LAERTII VITAE ET SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

COD. XXVIII. D*Iogenis Laërtii Vitarum & Sententiarum eorum, qui in philoſophia claruerunt, & de placitis philoſophorum Libri decem*, ut in Codice XIII. huius Plutei §. II. ſupra pag. 635. cum quo concordant.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cum ſummariis aliquot in prima pagina ad oram libri. Conſtat foliis ſcriptis 262.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΚΤΟΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ.

QVINTI DE IIS QVAE ACTA SVNT POST HECTORIS MORTEM.

K*Οίντου τὰ μετὰ τὸν Ἕκτορος θάνατον, ὅσα πέπρακται ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Τρώων ἐν Τροίᾳ, καὶ ὅπως ἑάλω τὸ Ἴλιον. Cointi*, ſeu, *Quinti poſt Hectoris mortem, quaecumque geſta ſunt a Graecis & Troianis in urbe Troia, & quomodo captum ſit Ilium*, ſive, *Homeri Paralipomenon Libri XIV.* Concordant cum illis Codicis XXIX. Plut. LVI. ſupra pag. 330. quem vide. COD. XXIX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. eleganter nitideque deſcriptus. Conſtat foliis ſcriptis 209.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ.

THVCYDIDES.

Adde

Philoſtrati, & Dionis quaedam.

I. pag. 1. T*Hucydidis Athenienſis Hiſtoriarum Libri VIII.* ut in Codice COD. XXX.
II. huius Plutei ſupra pag. 622. Heic tamen Liber VIII. in fine mutilus eſt, deſinit enim in verbis: προσεγένοντο δὲ καὶ ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου . . . . . quae in edit. inibi cit. incidunt in pag. 569. lin. 19.

II. pag. 176. *Flavii Philoſtrati Vitae Sophiſtarum ad Illuſtriſſimum Hypatum Antonium* Libris II. ut in editione Pariſienſi alias cit. a pag. 485. ad pag. 623.

III. pag. 213. *b. Eiuſdem Heroica*. Ibid. a pag. 631. ad pag. 729.

IV. pag. 241. *Eiuſdem Imagines* Libris item II. Ibid. a pag. 730. ad pag. 831.

V. pag. 268. Sequuntur, ſed diverſa manu, *Excerpta duo e Dionis Chryſoſtomi I. & II. Oratione de Regno*. Primum inc. Εἰ δ' ἄρα μῦθόν τινα. Deſ. ἕως ἂν τυγχάνῃς βασιλεύων, quod habetur in edit. Graec. Lat. alias cit. a pag. 10. lin. 33. uſque ad finem Orationis. Alterum pag. 269. inc. Ὁ Φίλιππος εἶπε πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον γελάσας, ὅτι δεῖ μὴ λυπεῖν τοὺς ἀγαθοὺς ποιητὰς, κ. λ. Deſ. ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον κηρύττεσθαι. Ibid. a pag. 20. lin. ultim. ad pag. 22. lin. 6.

Cod. Graec. membr. Ms. in 4. Saec. XIII. inſignis. Conſtat foliis ſcriptis 269.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

A*Ntequam Plutarchi Opera, quae in hoc habentur Volumine, recenſeamus, breviter monendus eſt lector, Codicem hunc in principio mutilatum eſſe, ut ex vetuſta qua- COD. XXXI.

quaternionum numeratione in imo margine appoſita eruitur: a folio enim vigeſimoquinto incipit numerica nota ιη'. ſcilicet *XVIII.* ita ut e praecedentibus quaternionibus XVII. folia tantummodo vigintiquatuor, ſeu quaterniones III. ſuperſint. Hoc praenotato, Parallelas Vitas proſequamur, quae ſunt XV. & quidem hoc ordine:

I. pag. 1. eſt *Demetrii*.

II. pag. 24. *Antonii*.

III. pag. 57. *Caeſaris*. Sed huius Vitae poſtrema tantum ſuperſunt, a verbis nimirum . . . περὶ Ἀντωνίου καὶ Δολοβέλλα. κ. λ. quae incidunt in citatae editionis pag. 737. lin. 28. uſque ad finem: deſunt enim in Codice inter folium 56. & 57. integri quaterniones ſex, a vigeſimo ſecundo nimirum ad vigeſimum ſeptimum incluſive.

IV. pag. 59. *b. Pyrrhi*.

V. pag. 76. *b. Marii*.

VI. pag. 95. *b. Ageſilai*.

VII. pag. 111. *b. Pompeii*.

VIII. pag. 142. *Cimonis*.

IX. pag. 149. *Luculli*.

X. pag. 167. *Niciae*.

XI. pag. 177. *Craſſi*.

XII. pag. 190. *b. Lyſandri*.

XIII. pag. 199. *b. Syllae*.

XIV. pag. 213. *b. Alcibiadis*.

XV. pag. 226. *C. Marcii Coriolani*. In fine huius Vitae ſcriptor ipſe admonuit, hanc ſuperiori praemitti debuiſſe.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saec. XV. mutilus in principio. Conſtat foliis ſcriptis 236.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI PARALLELA QVAEDAM.

COD. XXXI. *Plutarchi Vitae Parallelae XII.* quarum praecedit Index. Sunt autem iſtae:

I. pag. 1. *Aratus*.

II. pag. 12. *Artoxerxes*.

III. pag. 18. *b. Agis & Cleomenes*.

IV. pag. 30. *Tiberius & Caius Gracchi*.

V. pag. 39. *b. Lycurgus*.

VI. pag. 48. *b Numa*.

VII. pag. 57. *Pericles*.

VIII. pag. 66. *b. Fabius Maximus*.

IX. pag. 74 *Demoſthenes*.

X. pag. 80. *b. Cicero*.

XI. pag. 91. *Ariſtides*.

XII. pag. 100. *Cato maior*, cuius finis deſideratur: deſinit enim in verbis: καὶ δεομένην τῆς ἐκείνου κηδεμονίας . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 351. lin. 5.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in fine mutilus. Conſtat foliis ſcriptis 105.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΤΥΑΝΕΩΣ ΒΙΟΣ.

APOLLONII TYANEI VITA.

Vita Apollonii Tyanei Libris octo conſcripta a Philoſtrato Lemnio, ut in Codice XXVI. huius Plutei. COD. XXXII. Heic quoque occurrunt adnotationes marginales, ab eadem antiqua manu exaratae, & quidem multo uberiores, quam in dicto Codice. Dolendum tamen eſt, ipſarum portionem quamdam reciſo margine periiſſe. Vt autem de veteri hoc Scholiaſte aliquod ferre poſſis iudicium, benigne lector, unum aut alterum ex eius ſcholiis accipe. Primum igitur in illa primi libri verba, ὁ δ' ἤγαγεν εἰς ὑγίειαν τὸ μειράκιον, κ. λ. (1) ita habet: Ἀλλ' οὐχ ὁ ἐμὸς οὕτω Χριστὸς οὐδὲ δίαιτῃ προμηθούμενος τὰ τῆς ὑγιείας. ἀλλὰ τῷ μὲν λεπρῷ, θέλω, φησὶ, καθαρίσθητι· καὶ ἐγερθεὶς, ἄλλῳ πάλιν, ἆρον τὸν κράββατον· καὶ τῷ κωφῷ, διανοίχθητι. ὡσαύτως καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἀνάστα, καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· ἀλλ' οὐκ ἐκ φυλακῆς τῶν βλαπτόντων τὴν φύσιν προμνηστευόμενος. Ex quo Chriſtianum eſſe colligitur. Alterum pag. 8. in verba, διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν (2) ſequens eſt: Διθυραμβώδη συνθέτοις ὀνόμασιν σεμνυνομένην, καὶ ἐκτοπωτάτοις πλάσμασι ποικιλλομένην. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διθύραμβοι, ἅτε Διονυσίων τελετῶν ἀφωρμημένοι. διθύραμβος δὲ ὁ Διόνυσος ἀπὸ δὶς βεβηκέναι τὴν θύραν τοῦ βίου, πρότερον μὲν τῆς μητρὸς, εἶτα καὶ τοῦ Διὸς τοῦ μηροῦ. Φλεγμαίνουσαν λέγει τὴν ὑπέρσεμνον, οἷα ἡ Θουκυδίδου. λεπτολογίᾳ δὲ, οἱονεὶ περιττότητι, χρώμενος, τοῖς διπλασιασμοῖς τῶν κώλων καὶ τῶν ὀνομάτων εἰρωνευόμενος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. vere inſignis. cuius ultima pagina de novo ſuppleta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 311.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI VITAE QVAEDAM.

IN ipſo recenſionis limine adnotandum eſt, Codicem hunc appellari poſſe Codicis XXXI. ſuperioris ſupplementum, quum ea contineat adamuſſim, quae in illo deſiderari monuimus. COD. XXXIII. Primae enim octo Vitae, quae integris quaternionibus XIV. continentur, primum eius Codicis ſupplent defectum; reliquae vero duae, quaternionibus VI. comprehenſae, ſecundum, qui inter folium 56. & 57. occurrebat. Ac profecto eadem prorſus ſcriptoris manus, eademque eſt in calce paginarum, numeratio quaternionum, quae ſi cum illa dicti Codicis coniungatur, mirifice tota ipſorum ſeries conſtabit; quin etiam illud Vitae Caeſaris fragmentum a verbis, περὶ Ἀντωνίου καὶ Δολοβέλλα, κ. λ. uſque ad finem, quod in illo remanſerat, in hoc nova ma-

(1) In edit pag. 11. lin. 15.

(2) Edit. cit. pag. 13. lin. 12.

Digitized by Google

mano ſupp'etum videas, ut dubitari amplius non poſſit, ex uno olim Volumine, duo fuiſſe, improba quadam avulſione, confecta. His praenotatis, Vitae, quae in hoc continentur, ſunt:

I. pag. 1. *Phocion*.
II. pag. 12. *Cato minor*.
III. pag. 33. *b. Dio*.
IV. pag. 49. *b. Brutus*.
V. pag. 67. *Aemilius*.
VI. pag. 80. *Timoleon*.
VII. pag. 96. *Sertorius*.
VIII. pag. 102. *Eumenes*.
IX. pag. 111. *Alexander*.
X. pag. 138. *b. Caeſar*.

In fine legitur: *Ego Chriſtophorus presbyter de Bondelmont de Florentia hunc emi librum apud Embrum inſulam in Aegaeo mari MCCCCXIX.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Conſtat foliis ſcriptis 161.

ΛΑΕΡΤΙΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

LAERTIVS DIOGENES.

COD. XXXV. Diogenis *Laërtii vitarum & ſententiarum eorum, qui in philoſophia claruerunt, & de placitis ſingularum ſectarum Libri X.* ut in Codice XIII. huius Plutei. Praecedit Index Vitarum litteris grandioribus exaratus; & rara quaedam ac brevia ſcholia in margine occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. optimus, ac dignus profecto qui cum Amſtelodamenſi editione conferatur. Conſtat foliis ſcriptis 246.

ΙΩΣΗΠΟΥ ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΚΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ.

IOSEPHI DE CAPTIVITATE IVDAICA.

COD. XXXVI. F*lavii Ioſephi de Bello Iudaico Libri VII.* ut in Codicibus XVII. & XIX. huius Plutei. Singulis libris, primo excepto, heic praemittuntur Capitum ſummaria, ut in editione citata.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 214.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΒΙΟΣ.

VITA APOLLONII ALEXANDRINI.

Seu potius

Apollonii Alexandrini de Conſtructione Libri IV. Anonymi de eadem Tractatus; Libanii, & aliorum opuſcula varia.

COD. XXXVII. I. pag. 1. L*ibanii Rhetoris Declamatio*, cuius titulus, & argumentum inc. Παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς, κ. λ. Declamationis initium eſt: Ἰσχύω μὲν ἀλλ' ὦ τόπονθα. Finis: ἀφ' αὐτόθι δείκνυτε σωφρονοῦντα. Extat in eius Operum editione Graec. Lat. Pariſ. anni MDCVI. Tom. I. pag. 315. ſub N. VII.

II. pag. 3. *b.* Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ, Πρόσεχε σεαυτῷ, ὃς τις ἀναγινώσκεται τῇ δευτέρᾳ τῆς τυρινῆς. οὗ ἡ ἀρχὴ, Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ. *S. Baſilii ex Oratione, quae inſcribitur*, Attende tibi ipſi, *quae legitur feria ſecunda hebdomadis* Tyrinae *dictae*, *ſeu, in qua lacticiniis veſci licet; cuius initium*, Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν, κ. λ. Excerptum breviſſimum. Inc. Ἐὰν γὰρ προσέχῃς σεαυτῷ, οὐδὲν δεήσῃ, κ. λ. Def. τὴν περὶ ἑαυτοῦ κατάληψιν. Incidit in eius Operum edit. Gr. Lat. Pariſ. anni MDCCXXII. Tom. II. pag. 23. a lin. 29. ad lin. 43.

III. pag. 4. Excerptum quoddam lyturgicum, cui titulus: Ὅτι πρώην εἰς χεῖρας ἐδίδοτο τὸ ἅγιον τοῦ κυρίου σῶμα, *Quod primum in manus dabatur ſanctum Domini Corpus*, ex quartae Synodi Capite centeſimo primo. Inc. Σῶμα Χριστοῦ, καὶ ναὸν τὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, κ. λ. Def. καὶ ὁ ταῦτα ἐπιφερόμενος.

IV. pag. ead. Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου. ἐρωτηθέντος, πότερον καλῶς τὸ συνεχῶς κοινωνεῖν, ἢ ἐκ διαλειμμάτων, ἀπόκρισις. *Sancti Anaſtaſii, quum interrogatus fuiſſet, utrum melius aſſidue communicare, an ex intervallo, reſponſio*. Inc. Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος, δοκιμαζέτω ἕκαστος ἑαυτὸν, κ. λ. Def. καὶ τότε ἔδωκεν αὐτοῖς τοὺς ἄρτους.

V. pag. ead. *b.* Τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Καισάρειον Πατρίκιον ἐπιστολῆς. *Magni Baſilii ex Epiſtola ad Caeſarium Patricium*, Excerptum, *Quod poſſit quis, ſi abſit ſacerdos, propriis manibus ſe communicare*. Inc. Τὸ δὲ ἐ ἀναγκάζεσθαί τινα. κ. λ. Def. εἴτε πολλὰς μερίδας ἐμοῦ. Incidit initium huius fragmenti in cit. edit. Tom. III. pag. 186. lin. ult. & proſequitur uſque ad finem Epiſtolae.

VI. pag. ead. *Alia brevia Excerpta duo ex S. Io. Chryſoſtomi interpretatione in Epiſtolam ad Epheſios, & ad Hebraeos, Quod non ex conſuetudine, ac lege, ſed conſulto, ac mente pura ad ſacram ſynaxin accedendum ſit.* Primum inc. Πολλοὺς ὁρῶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, κ. λ. Alterum inc. Πολλοὶ τῆς θυσίας ταύτης ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μεταλαμβάνουσιν, κ. λ.

VII. pag. 5. *Alia duo S. Baſilii in idem argumentum Excerpta.* Primum inc. Τὸ κοινωνεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, κ. λ. Alterum inc. Σπούδασον, ὦ ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι, κ. λ.

VIII. pag. 6. Quaedam pauca Grammaticalia *de verbis & eorum derivatione*.

IX. pag. 7. Canones quidam ex prima & ſecunda Synodo Conſtantinopolitana in templo SS. Apoſtolorum congregata, *Quod nemo monaſticum habitum audeat induere, niſi prius facta trium annorum probatione*: quibus adiungitur quaedam Iuſtiniani Imp. Novella Conſtitutio, *Ne quis imitari habitum monaſticum, aut illi quoquomodo illudere audeat*. Tandem ex Canonibus expoſitis a S. Synodo in celebri S. Sophiae templo congregata, Excerpta pauca *de iis, qui excommunicatione,*

Digitized by Google

aut alia Eccleſiaſtica poena affecti a ſede veteris Romae ad illam novae Romae confugiunt. Notandum, omnia haec hactenus recenſita, fuiſſe a diverſa manu exarata in iis foliis, quae initio Codicis vacua ſuperfuere.

X. pag. 8. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyſcoli, de ſyntaxi partium Orationis Libri IV.* cum eiuſdem Vita in principio, & Capitum tabulis unicuique praefixis. Vita inc. Ἀπολλώνιος οὗτος, Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, κ. λ. Deſ. περί τε Ἀπολλωνίου καὶ Ἡρωδιανοῦ. Liber I. inc. Ἐν ταῖς προεκδοθείσαις ἡμῖν σχολαῖς. Deſ. ἀντίον ἐστὶ τῷ τοῦ ἀκεινοῦ. Liber II. p. 43. *b.* inc. Τῇ προεκδοθείσῃ συντάξει τῶν ἄρθρων. Deſ. τῶν προειρημένων ἐθνῶν. Liber III. pag. 66. *b.* inc. Τῶν ἐξαιρέτων παρεπομένων. Deſ. ἐν τῷ περὶ μετοχῆς ὑπαγορευομένῳ. Liber IV. pag. 108. inc. Μετὰ τὰς τῶν ῥημάτων συντάξεις. Deſ. προσγινόμεναι τὸν παραγινόμενα. Concordat initium & finis ſingulorum librorum cum edit. Gr. Ald. Venet. MCCCCXCV. fol. quam ad manus habuimus, quamque Fabricius B. G. Vol. VII. pag. 3. inter editiones Graecas imperfectas recenſet, citans Geſnerum in Bibliotheca, & loca enumerans, in quibus defectus occurrunt, collatione habita cum optima Graecolat. edit. Wecheliana Francoſ. MDXC. 4. Apollonius iſte Alexandrinus temporibus Hadriani, & Antonini Pii Alexandriae floruit, magnumque inter Grammaticos nomen eſt conſequutus tum ob ſcripta, quae ipſe compoſuit, tum ob filium, quem inſtituit Herodianum. *Dyſcoli* autem, ſeu *difficilis* cognomen a moribus potius, quam a phraſi perplexa & abrupta, & a difficultate quaeſtionum, quas propoſuerit, tuliſſe opinatur Fabric. B. G. Vol. VII. pag. 2.

XI. pag. 120. Anonymi Tractatus Grammaticus item *de Conſtructione*, valde diffuſus, cuius titulus hoc tetraſticho exprimitur:

Τάδ᾽ ἂν συνάψαι σοι παρ᾽ ἡμῶν, ὦ φίλος,
Γραμματικῆς ἕνεκα τῆς πολυπλόκου.
Σὺ δ᾽ ἂν σοφίσαι ἀκμὴ καὶ σῶσαι πλέον
Ἡ τοῦ Θεοῦ πηγαία μόνη σοφία.

Tractatus inc. Ἴσθιον, ὅτι λόγος σημαίνει πλεῖστά τινα. λόγος γὰρ λέγεται ὅτε ἐνδιάθετος λογισμὸς, καθ᾽ ὃν λογικοὶ λεγόμεθα καὶ διανοητικοὶ, καὶ ὁ ὀργανικὸς ὅτος καὶ προφορικὸς, κ. λ. Deſ. τῷ ξένῳ οὖν ἀντίκειται ὁ ἀςὸς, τῷ δ᾽ ἐνδήμῳ ὁ ἀπόδημος. Attinguntur autem pag. 154. quaedam etiam de figuris Rhetoricis; pag. 155. variarum rerum nomina, puta, animalium, domorum, brutorum, ſervorum, regum, principum, arborum, herbarum, humani corporis partium, navium; tandem a pag. 162. uſque ad finem, quarumdam vocum variae ſignificationes, puta, ἐπιςήμης, σχολῆς, ῥήτορος, πίνακος, &c. quae omnia utrum ad unum eumdemque ſcriptorem pertineant, quum titulis careant, diiudicare minime poſſumus.

XII. pag. 164. In poſtremis quinque Codicis foliis, ab eadem manu, qua priora ſeptem, exaratis, loca quaedam adferuntur ex XII. Prophetis minoribus, & ex propheta Iſaia, una cum SS. PP Cyrilli, Baſilii Magni, Euſebii Caeſareenſis, Apollinarii, Severi Antiocheni, & aliorum fortaſſe in ipſa expoſitionibus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 168.

ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

THEOPHYLACTI OECVMENICE HISTORIA.

Theophylacti Simocattae Expraefecti, & obſervatoris coactorum, Hiſtoriae Mauricii Tiberii Imperatoris Libri VIII. Praecedit Dialogus, in quo Simocatta in Phocam, ut importuniſſimum tyrannum invehitur: quo imperante (imperavit autem annis octo) nemo res Mauricii auſus eſt litterarum memoriae commendare: ac proinde eius Imperatoris hiſtoria ignota poſteris, ac velut mortua iacuit. Iacuerunt item bonae diſciplinae, quae ſub Heraclio demum, Phocae ſucceſſore, iterum emerſerunt. Multum laudatur Sergius Patriarcha illius temporis, ſtudiis liberalibus, ipſique hiſtorico amiciſſimus, cuius auctoritate ac voluntate permotus, ad hanc conſcribendam hiſtoriam acceſſiſſe videtur. Fingit, ut mos eſt Dialogorum, Hiſtoriam ipſam res geſtas Mauricii enarraturam cum Philoſophia ſub platano conſidere. Hunc itaque titulum praeſefert: Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα φιλοσοφία, καὶ ἱστορία. Προλογίζει ἡ φιλοσοφία. Inc. Τί τοῦτο, θύγατερ. Deſ. ἀφεφάνεται. Pag. 2. *b.* ſequuntur Tabulae Librorum VIII. quae aliquantulum diverſae videntur ab editis ante Simocattae Hiſtoriam ab Iacobo Pontano Ingolſtadii MDCIV. in 4. pag. 12. ſeqq. Denique pag. 13. legitur Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου οἰκουμενικῆς ἱστορίας βιβλίον α΄. *Theophylacti Simocattae Oecumenicae Hiſtoriae Liber I.* Inc. Δεῖ μὴ μόνον. Liber VIII. deſ. βεβαίαν ἱδρύσασθαι. Concordat cum citata Iacobi Pontani editione, qui omnium primus ex Bibliotheca Sereniſſimi Maximiliani, utriuſque Bavariae Principis, hanc depromſit hiſtoriam, & in turbam dedit. In fine rubris litteris repetitur titulus hoc pacto: Θεοφυλάκτου τοῦ Σιμοκάττου οἰκουμενικῆς ἱστορίας βιβλίου ὀγδόου τέλος. COD. XXXVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 214.

F I N I S P L V T E I L X I X.

BI-

Digitized by Google

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXX.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXVII.

CODEX I.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

ARRIANI DE ASCENSV ALEXANDRI.

Ac praeterea

Plutarchi de Alexandro Libri II. Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libri IV. & alia Anonymi.

I. p. 1. ΑΡῥιανοῦ, Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως βιβλίον πρῶτον. *Arriani de expeditione Alexandri Liber I.* Praefatio inc. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου. Deſ. οὕτω θαυμαζέτω. Liber inc. Λέγεται δὲ Φίλιππος. Deſ. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πρεσβευσομένους. Liber II. pag. 17. inc. Ἐν δὲ τούτῳ Μέμνων. Deſ. ἐς τὸν πόλεμον. Liber III. pag. 30. inc. Ἀλέξανδρος δ' ἐπ' Αἰγύπτου. Deſ. ἑξακισχιλίων. Liber IV. pag. 43. inc. Οὐ πολλαῖς δὲ ἡμέραις. Deſ. πάλαι ἦσαν. Liber V. pag. 55. inc. Ἐν δὲ τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Deſ. τὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκόσμει. Liber VI. pag. 65. inc. Ἀλέξανδρος δὲ ἐπειδή. Deſ. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Quae quidem poſtrema ſunt Libri VII. ut videre eſt in nuperrima Arriani editione G. L. Lugdun. Batav. MDCCIV. fol. curante Iac. Gronovio; Libri enim VI. & VII. nulla prorſus diſtinctio fit, neque in hoc, neque in aliis tribus exemplaribus, quae in hoc deliteſcunt Pluteo, ut idem Gronovius admonet cit. edit. pag. 312. ipſe enim quatuor contulit huius Bibliothecae Codices Mss. nimirum Codicem I. XXVIII. & XXX. huius Plutei, & XXXII. Plut. IX. quem merito optimum appellat, Holſtenium ſequutus, qui de Hieroclis expoſitione in Aurea Pythagorae Carmina, in ipſo contenta, loquens, hoc illum elogio proſequitur: *Exemplar omnium quotquot vidi (vidi autem plura) longe correctiſſimum, ex quo editum exemplar quamplurimis locis inſigniter emendavi.* Notandum ad finem Capitis XII. inter verba, οὐχ ὡσαύτως εἶναι αὐτῷ πρὸς θυμοῦ ἀντὶ . . . . . . & alia Ἡφαιστίων. τούτῳ, κ. λ. lacunam paucorum verſuum relictam ad defectum indicandum.

II. pag. 87. Ἀῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Ἀλεξάνδρου ἑβδόμη. Ἰνδική. *Arriani expeditio Alexandri ſeptima. Indica.* Inc. Τὰ ἔξω Ἰνδοῦ. Deſ. τὸν Μακεδόνα. In fine: Τέλος τῶν Ἰνδικῶν. *Finis rerum Indicarum.* Hic liber, licet & ipſe res Alexandri perſequatur, quemadmodum priores ſeptem, quos recenſuimus, peculiariter tamen ab auctore ſcriptus & publicatus eſt, ſtylo etiam peculiari, Ionica ſcilicet dialecto, quum illi Atticam eloquentiam referant. Quum tamen in pleriſque exemplaribus Mss. hic reliquis annexus reperiretur, & ex illorum ſexto & ſeptimo unus exſiſteret, factum eſt, ut hic, qui Indica continet, ſeptimi locum obtineret: quam quidem deformationem pluribus deflet laudatus Gronovius, ac varias huiuſce Libri inſcriptiones, quae tum in editionibus, tum in manu exaratis Codicibus occurrunt, ſub oculos ponit loc. cit.

III. pag. 100. *b.* Πλουτάρχου περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος πρῶτος. *Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* Inc. Οὗτος ὁ τῆς τύχης λόγος ἐστίν. Deſ. πεποίηκεν. Inter Plutarchi Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 326.

IV. pag. 104. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τύχης, ἢ ἀρετῆς λόγος β'. *De Alexandri fortuna, vel virtute Liber II.* Inc. Διέφυγεν ἡμᾶς. Deſ. φοβεῖσθαι ὑμεῖς. Ibid. pag. 333.

V. pag. 111. Διοδώρου Σικελιώτου ἀπογραφαὶ, ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης τὸ α'. *Diodori Siculi deſcriptiones, ſive Hiſtoricae Bibliothecae*

(1) Non ἀναβάσεως, ut adſtruit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col. 1. verſ. 67.

cae Liber I. & quidem ob ipſius longitudinem in duas ſectiones diviſus. Prima inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας πραγματευσαμένοις. Deſ. παρ' Αἰγυπτίοις. Exſtat in eius Operum nuperrima editione Amſtelodam. Gr. Lat. per Iac. Wetſtenium ex recenſione Petri Weſſelingii MDCCXLVI. fol. T. I. a pag. 3. ad pag. 51. quam nos tum in hoc, tum in reliquis huius Scriptoris exemplaribus recenſendis prae manibus habuimus. Notandum heic eſt huius primae Partis plurima fuiſſe ab exſcriptore conſulto praetermiſſa; etenim p. 113. poſt verba, βεβαιοῦν ἐγχειρήσομεν, quae ſunt poſtrema Capitis V. edit. pag. 9. ſequuntur in eadem linea, Περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου, κ. λ. quae incidunt ſub finem Capitis XXIX. edit. pag. 35. his in margine verbis ab eodem appoſitis: ἅ τινα ὡς μυθώδη ὑπάρχοντα κατελείφθησαν, ſcil. *quae utpote fabuloſa praetermiſſa ſunt*. Sectio altera pag. 118. *b.* inſcripta pariter, Διοδώρου Σικελιώτου ἱστορικῆς βιβλιοθήκης α', *Diodori Siculi Hiſtoricae Bibliothecae I.* inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων. Deſinit autem in verbis, δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν, quae incidunt in Capite XCVI. edit. pag. 107. lin. 30

VI. pag. 136. *b.* Sequitur *eiuſdem Diodori Bibliothecae Hiſtoricae Liber II.* cum praevio Indice Capitum XV. Inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Deſ. περιγράψομεν νῦνδε τὴν βίβλον. Exſtat ibid. a pag. 112. ad pag. 172.

VII. pag. 157. *b. Liber III.* item cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. pag. 174. Deſinit autem in verbis, τῶν μυθολογουμένων παρ' Ἕλλησιν, quae incidunt ſub initium Capitis LVI. edit. pag. 224. lin. 31. Heic quoque amanuenſis in margine notulam adſcripſerat, ſuae omiſſionis rationem reddens, quae quum in hoc Codice abraſa deinde fuerit, integra tamen ſuperfuit in nono, cuius ex hoc lectio tota defluxit, uti ſuo loco monebimus: & ita habet: τὰ γοῦν λοιπὰ ὡς μυθώδη τε καὶ ληρώδη, διὰ αὐτῶν πολυγραφίαν κατέλειψα.

VIII. pag. 177. *b. Liber V.* (quartus enim totus eſt omiſſus) praevio item Capitum XV. (1) elencho, inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. ut in edit. pag. 330. Deſinit autem in verbis, εὐεργεσίας διατετευγμένοι, quae incidunt paullo ante medium Caput XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. (2) Interim notandum, Mediceorum Codicum, huius Scriptoris Opera continentium, collationes ultro in ſe ſuſcepiſſe clariſſimum Antonium Cocchium, earumque luculentam & accuratam deſcriptionem laudato Petro Weſſelingio pro ipſius editione adornanda transmiſiſſe; *quarum tamen uſura* (verba ſunt Weſſelingii in ſua Praefatione) *quia ſpiſſum, & bibliopolae damnoſum videbatur negotium, frui non licuit*. Subdit tamen, *id ſe animadvertiſſe, in pleriſque eas cum Claromontanis amice conſentire*. Collationis praeterea a Cocchio inſtitutae teſtes ſunt numeri quidam marginales ipſius manu diligenter exarati, ac veluti depicti, quibus editionis pro textu adhibitae Capita adnotare ſolitus erat.

IX. pag. 193. *b.* Liber anepigraphus *de rebus Perſicis* (3). Inc. Ἀρταξέρξης ὁ Περσῶν βασιλεὺς οὐκ ἔλαττον οἰόμενος εἶναι τὸ μεγάλα διδόναι τοῦ μικρὰ λαμβάνειν εὐμενῶς καὶ προθύμως, κ. λ. Deſ. καὶ οὐχ ἧττον ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς. Hunc Tractatum poſteriori manui debemus.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime ſervatus, quem contulit in ſua Arriani editione Gronovius, ac tertium nominat. Conſtat foliis ſcriptis 197.

ΑΛΕΞΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ALEXIAS HISTORIA FILII ALEXII ROM. IMP.

ANnae Comnenae Porphyrogenitae & Caeſariſſae, Alexiados, ſive de rebus Alexii Comneni parentis ſui Libri XIV. abſoluti Manuele Comneno imperitante circa annum Chriſti MCXLVIII. dum annum ageret LXV. ut conſtat ex Libro XIV. pag. 747. ſeqq. edit. Pariſ. MDCLI. fol. ubi teſtatur ſe uſam Commentariis virorum fide digniſſimorum, qui patris olim ſequuti militiam, poſtea monaſticam vitam ſunt amplexi; neque ex iis ſolis, quae referret, hauſiſſe, ſed diligenter cum iis, quae ipſa videndo & audiendo compererat, contuliſſe. Fuit vero ſoror Ioannis Comneni, Alexii Comneni Imp. & Irenes primogenita filia, nata anno Chriſti MLXXXIII. atque exſtincto ante nuptias, qui ipſi deſponſatus fuerat Conſtantino Duca, uxor Nicephori Bryennii Caeſaris, anno Chriſti MCXXXVII. defuncti, de cuius Libris IV. Commentariorum de rebus Byzantinis agit Cl. Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. p. 343. ac teſte Ioanne Zonara Lib. XVIII. Cap. XXVI. & Niceta in Ioanne Comneno Cap. III. omnibus diſciplinis, ac politiori litteratura erudita erat. Huius Hiſtoriae Libros VIII. priores mancos mutiloſque ex Codice Auguſtano vulgavit cum notis ſuis David Hoeſchelius Auguſtae Vindelic. MDCX. 4. Totum vero Opus, omnes nimirum XV. Libros e manuſcripto Vaticano, & Barberino, quem Holſtenius cum hoc omnium praeſtantiſſimo Codice contulerat, & multis in locis ſuppleverat, Graece deſcripſit Petrus Poſſinus S. I. & cum verſione ſua & Gloſſario, Hoeſcheliique notis vulgavit Pariſ. MDCLI. fol. His praemiſſis animadvertendum eſt, deeſſe in hoc exemplari totum ferme Prologum, cuius tantum exſtant ultima verba . . . . τεῖνον ἐνθένδε τῆς ἱστορίας τοῦ μου πατρὸς, κ. λ. mox incipit Ἀλεξιὰς πρώτη. *Alexiados Liber I.* Inc. COD. II.

(1) In edit. Capita continet XVIII. quorum poſtrema tria deſunt in Codice.

(2) Corrigendus itaque Montfauconius hoc loco, quippe qui Catalogi ſui pag. 377. litt. A ait, contineri in hoc Codice *Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libros priores V.* quum revera quatuor ſint.

(3) Fragmenti nomen, quo Montfauconius Librum hunc indigitat loc. cit. minime arridet.

Inc. Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξιος, κ. λ. Deſinit in Libro XIV. in verbis, καὶ τὰς δυνάμεις ἁπάσας . . . . quae incidunt in edit. Pariſ. pag. 449. ubi adnotatur in margine: *Hic deficit Codex Florentinus*. Alius praeterea defectus duorum foliorum erat paullo ante finem Codicis, ut ex appoſita marginali nota eruitur, ἀπὸ τῶν ὧδε λείπουσι φύλλα δύο, qui deinde manu item antiqua ſuppletus fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XII. omnium praeſtantiſſimus, quem vel deſcriptum, vel approbatum ab ipſa Anna doctiſſimus Langius ſuſpicatur. Conſtat foliis ſcriptis 210.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. III. Continet hic vetuſtiſſimus Codex, & omni laude maior, *Hiſtoriarum Herodoti Libros IX.* totidem Muſarum nominibus inſcriptos (1); ſuaviſſimum profecto Opus, quod exorditur a Gyge Lydorum rege, qui uno ac dimidio fere ſaeculo Cyrum anteceſſit; inde a Cyro res Medo Perſicas fuſius proſequitur ad Xerxis uſque e Graecia fugam, Aegyptiorum ſimul, Scytharumque & Graecorum res attingens, dialecto uſus Ionica, ac genere orationis cum lenitate quadam aequabili inſtar ſedati amnis profluente. Liber I. Κλειὼ inſcriptus inc. Ἡροδότου Ἁλικαρνησσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Liber IX. inſcriptus Καλλιόπη, deſ. ἄλλοισι δουλεύειν. Hunc vero Codicem paucis expediam, quum a celeberrimo Iacobo Gronovio diligentiſſime fuerit collatus, qui Herodotum ad eius fidem plurimis in locis emendatum, in aliis nova luce adſperſum, Lugduni Batavorum excudit anno MDCCXV. ac praeterea eiuſdem variae lectiones in calce paginarum nuperrimae editionis Amſtelodam. MDCCLXIII. fol. curante Petro Weſſelingio, fuerint recuſae: cuius Praefationem quum ipſe legerem, duo minus vere dicta ſub oculos inciderunt: primum, Gronovii laudem & gloriam, nimia ac paene ſuperſtitioſa Libri Florentini (huius nimirum, quem prae manibus habemus) veneratione fuiſſe dedecoratam; quum potius auctam dicere debuiſſet, quippe qui bene intellexerit, in membranis vetuſtis ne unum quidem apicem eſſe negligendum: alterum, huic noſtro Codici octingentos prope annos iactanti, Paſſioneum praeferri, qui circa ſaeculum duodecimum fuerit exaratus. De fide vero in variantibus exhibendis, quam primo quidem integerrimam arbitrabar, dubitare tandem caepi, tum quum aliud agens in illum incidi locum prope finem Hiſtoriarum, ubi Codici noſtro adſtruitur vox τῷ Πρωτεσιλάῳ pro τῷ Πρωτεσίλεῳ; quod falſum omnino comperi. Atque haec quidem breviter notanda viſa ſunt, ut, ſi viri ceteroquin ſummi aliquando peccaverunt, nobis etiam, qui ab iis longe abſumus, ſiquid in tanta rerum mole diligentiam noſtram effugerit, venia concedatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. optime ſervatus, cum notulis quibuſdam in margine, ſeu ſummariis charactere minori, ſed quadrato, nulliſque accentibus, ac ſpiritibus inſtructo exaratis; tituli vero librorum uncialibus litteris aureiſque ſunt deſcripti. Correctiones quaedam manus multo recentioris occurrunt in principio, quae deinde in progreſſu rariores fiunt. Conſtat foliis ſcriptis 374.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΖΩΝΑΡΑ.

COMPENDIVM HISTORIAE IOANNIS ZONARAE.

I. pag. 1. Ἐπιτομὴ ἱστοριῶν συλλεγεῖσα καὶ συγγραφεῖσα παρὰ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ, τοῦ γεγονότος μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας καὶ πρωτοασηκρῆτις. *Compendium hiſtoriarum collectum & conſcriptum ab Ioanne monacho Zonara, qui fuit magnus Drungarius Vigilum, & primus a Secretis*. Inc. Εὐσόχως ἂν εἴ τις. Deſinit imperfecte in verbis: καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ μονῇ τῶν Μαγγάνων βασίλεια . . . . . quae inter Hiſtor. Byzant. Scriptores edit. Venet. A. MDCCXXIX. incidit in Tom. X. P. II. pag. 233. lin. 15. Ioannes hic Zonaras Conſtantinopolitanus ſub Alexio Comneno magnus Drungarius, ſive Praefectus Vigilum, & primus a ſecretis, deinde monaſticam vitam amplexus, ſub Ioanne Comneno variis ingenii monumentis operam & animum impendit, a Theodoro Balſamone, qui illum in Eccleſiaſticis Canonibus interpretandis ſequutus eſt, ὑπερφυεστάτου, *excellentiſſimi* praeconio commendatus. Praecipuum eius Opus ſunt Annales, ſive Χρονικὸν in Partes duas, & Libros XVIII. diviſum, & ab O. C. uſque ad annum Chriſti MCXVIII. deductum. De eius editionibus & verſionibus agit Fabric. B. Gr. Vol. VI. p. 156. Alia eiuſdem Opera perſequitur Vol. X. p. 242. ſeqq. ubi Codicem hunc memorat, de quo notandum, nullam Librorum diviſionem adeſſe, ſed Capitum tantummodo titulos apponi, qui deſiderantur in editione. In primo folio legitur auctoris nomen litteris intricatiſſimis exaratum, cui tabella ſubiicitur generationum veterum Patriarcharum ab Abraham uſque ad Iacob. COD. IV.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. ineuntis, multis in locis vetuſtate conſumtus. Conſtat foliis ſcriptis 206.

ΑΠ-

(1) Quae quidem librorum inſcriptiones ab ipſone auctore, an ab alio quopiam profectae fuerint, dubitat Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. pag. 697. ubi varias hac ſuper re doctorum virorum ſententias profert.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΤΑΛΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

APPIANI HISTORIA ITALICA.

Seu potius

Ex XXIV. ipſius Romanae Hiſtoriae Libris ea quae ſuperſunt, fere omnia; tum Evagrii, Philoſtorgii, Diodori Siculi, Procopii Caeſareenſis, Pſelli, Pacami, Plutarchi, Memnonis, Dionyſii Halicarnaſſei, Procli Diadochi, & Theodori Balſamonis Opera quaedam.

COD. V. Codex eſt non aſpernandae antiquitatis, & in primo folio elenchum Operum exhibet, Lucae Holſtenii manu diligenter exaratum: tum in ſummo margine Appiani aetatem hiſce verbis recentior Graecus expoſuit: Οὗτος ὁ Ἀππιανὸς ἐν χρόνοις ἤκμασε Τραιανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. *Hic Appianus temporibus floruit Traiani & Hadriani*. Sed ipſius Opera more noſtro recenſere adgrediamur.

I. pag. 1 Ἀππιανοῦ τῆς Ἰταλικῆς ἱστορίας τὸ προοίμιον. *Appiani Hiſtoriae Italicae provemium*. Inc. Τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἀρχόμενος. Def. καὶ περὶ τούτων συγγραφῇ. Habetur in eius Hiſtoriarum Romanarum editione Gr. Lat. Amſtelod. MDCLXX. 8. curante Alexandro Tollio Part. I. toti Operi praemiſſum. Huic adnectitur illud Anonymi, qui Romanae Hiſtoriae Corpus ex variis auctoribus concinnatum ediderat, Excerptum, quod in edit. Tolliana cit. in calce ſecundae Partis occurrit, pag. nimirum 1228. ſeq. & inc. Τὸ προοίμιον μόνον, κ. λ. def. συνέθηκα τεύχεσιν. Hinc patet, ex Appiani Libris plures ideo intercidiſſe, quia pleraque videbantur a Dionyſio Halicarnaſſeo, & a Dione Caſſio diligentius pleniuſque pertractata: ait enim Anonymus, in duo ſe Volumina, ſeu τεύχη ſelectos Appiani libros conieciſſe, reliquis, utpote de quorum argumento alii rectius conſuli poſſint reſciſſis. Partem illius Excerpti refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

II. pag. 4. Ἐκ τῶν Ἀππιανοῦ Κελτικῶν. *Ex Appiani Celticis*, ſive, *Romanarum hiſtoriarum de bellis Gallicis Epitome*. Inc. Κελτοὶ Ῥωμαίοις ἐπεχείρησαν πρῶτοι. Def. ὁ Καῖσαρ ἐς τὴν Βρεττανίαν. In cit. edit. Part. II. a pag. 1190. ad pag. 1193. Subiicitur diverſa ac recentiori manu ad implendam paginam vacuam, librorum, quibus totum Appiani Opus conſtat, elenchus, quem utpote a Fabriciano (1) diverſum, referre lubet: ita vero habet:

Ἡ τοῦ Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκὴ ἱστορία ἐν λόγοις εὕρηται περικλειομένη κβʹ.

Καὶ ὁ μὲν αʹ λόγος περιέχει τῶν ἀπὸ Ῥωμύλου μέχρι Ταρκυνίου βασιλέων ζʹ τὰς πράξεις, ἐπιγράφεται δὲ Ῥωμαϊκῶν βασιλικὴ ἱστορία.

Ὁ δὲ βʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰταλική.

Ὁ δὲ γʹ Ῥωμαϊκῶν Σαυνιτική, ὃς καὶ πʹ ἐτῶν περιέχει πολέμους.

Ὁ δὲ δʹ Ῥωμαϊκῶν Κελτική.

Ὁ δὲ εʹ Ῥωμαϊκῶν Σικελική.

Ὁ δὲ ϛʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική.

Ὁ δὲ ζʹ Ῥωμαϊκῶν Ἀννιβαϊκή.

Ὁ δὲ ηʹ Ῥωμαϊκῶν Λιβυκή.

Καὶ Καρχηδονικὴ ὁ θʹ.

Ῥωμαϊκῶν Μακεδονικὴ δὲ ὁ δέκατος.

Ὁ ιαʹ Ῥωμαϊκῶν Ἑλληνικὴ καὶ Ἰωνική.

Ὁ ιβʹ Ῥωμαϊκῶν Συριακή.

Ὁ ιγʹ Ῥωμαϊκῶν Παρθική.

Ὁ δὲ ιδʹ Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος.

Ὁ δὲ ιεʹ Ῥωμαϊκῶν Ἰλλυρική.

Ὁ δὲ ιϛʹ Ἀράβιος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσὶν οἱ ἐπιγραφόμενοι Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων εʹ.

Ὁ δὲ ἐφεξῆς κβʹ ἐπιγράφεται ἑκατονταετία.

Ὁμοῦ λόγοι κβʹ. ἐξ ὧν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ εἰσὶν θʹ μόνοι.

III. pag. 6. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Συριακή. *Appiani Romanarum Hiſtoriarum de bellis Syriacis Liber*. Inc. Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου. Def. ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ συγγραφῇ. In cit. edit. a p. 141. ad pag. 215.

IV. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ Λιβυκή. *Eiuſdem de bellis Punicis Liber*. Inc. Καρχηδόνα τὴν ἐν Λιβύῃ. Def. ἑκατὸν καὶ δύο. Ibid. a pag. 1. ad pag. 140. Ad locum huius Libri, ubi nonnulla interciderunt, edit. pag. 51. lacunam paucorum verſuum exſcriptor reliquit, ibique manus poſterior adſcripſit in margine, Ζήτει τὸ λεῖπον τοῦ καταβάτου· ὀλίγον γάρ ἐστι.

V. pag. 32. b. Τοῦ αὐτοῦ Ἰλλυρικὴ Ῥωμαϊκῶν. *Eiuſdem Romanarum hiſtoriarum de bellis Illyricis Liber*. Inc. Ἰλλυριοὺς Ἕλληνες. Def. καὶ δράσαντες ἢ παθόντες. Ibid. Part. II. a pag. 1194. ad pag. 1197. & eſt tantum huiuſce Libri fragmentum, ſive, uti ait Fabric. loc. cit. pag. 396. exordium: Graecum enim exemplar, unde Illyrica tranſtulerat interpres, nondum nactus fuerat integrum Tollius, quare huius Libri Latinam tantummodo interpretationem adiecit, & quidem a pag. 1194. ad pag. 1209. Integrum tamen Librum pridem ex Ms. Cod. bibliothecae Auguſtanae ediderat Graece David Hoeſchelius Auguſtae Vindel. MDIC. 4. In Codice noſtro ad calcem huius fragmenti legitur: Ζήτει τὸ λεῖπον.

VI. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Παρθική. *Eiuſdem Hiſtoriarum Romanarum de bellis Parthicis Liber*. Inc. Μετὰ δὲ τὴν ἐκ Πομπηΐου, κ. λ. Def. πόλεμον τρεφόμενος. Ibid. a pag. 216. ad pag. 293.

VII. pag. 42. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν Μιθριδάτειος. *Eiuſdem Romanarum Hiſtoriarum de bellis Mithridaticis Liber*. Inc. Ὥδε μὲν Ῥωμαῖοι. Def. τῆς ἐντὸς θαλάσσης ἔτι ἔλειπε. Ibid. a pag. 294. ad pag. 420. Inter hunc & ſequentes quinque Appiani *de bellis civilibus* Libros, quum duo ferme folia vacua intercederent, diverſa, ut videtur, manus quaedam ex aliis Hiſtoricis excerpta in iis exſcripſit, hoc praeterea monito in margine appoſito: γύρισον φύλλα βʹ. καὶ εὑρήσεις Ἀππια-

τια.

(1) Bibl. Graec. Vol. III. pag. 393. ſeq.

Digitized by Google

πιανοῦ τὰ ἐμφύλια. Ea vero ſunt, quae ſequuntur:

VIII. pag. 62. *b.* Εὐαγρίου τοῦ ἀπὸ ἐπάρχων ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. *Evagrii Expraefecti ex Eccleſiaſtica Hiſtoria* Excerpta duo. Primum inc. Μωσέως μὲν ἄρξαντος ἱστορίας. Def. ἀποκαταστάσεως, & eſt ferme totum Caput XXIV. Libri V. paucia initio & fine exceptis, & ſeriem hiſtoriarum a Moyſe uſque ad Evagrii tempora complectitur. Alterum pag. 63. inc. Ἔθος παλαιὸν γίνεται. Def. καὶ ταῦτα μὲν τῇδε γέγονε, & eſt Caput XXXVI. Libri IV. ſi pauca demas in principio, & continet prodigium, quod ſub Mena Patriarcha factum eſt in puero cuiuſdam Hebraei Conſtantinopoli.

IX. pag. 63. Φιλοστοργίου. *Philoſtorgii* item Excerpta duo ex eius Eccleſiaſticarum Hiſtoriarum Epitome. Primum inc. Ἐπεὶ Θεοῦ γε βουληθέντος. Def. ἔχοντος τὴν ἐξουσίαν, & eſt pars Capitis X. Libri XII. Alterum inc. Ἡ δὲ ἱερὰ ἡμῶν γραφή. Def. τέπου τῇ ῥοπῇ τοῦ βρίθοντος ὕδατος παρασχὼν, & eſt Caput IX. Libri III. In his autem Evagrii & Philoſtorgii Excerptis inveſtigandis adhibuimus editionem Graec. Lat. Amſtelodam. apud Henric. Wetſtenium MDCXCV. fol.

X. pag. ead. *b.* Ἐκ τοῦ λβ′ λόγου τῶν ἱστορικῶν Διοδώρου. *Ex XXXII. Libro rerum hiſtoricarum Diodori* Excerptum. Inc. Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως χρηματιζομένου κατὰ τὴν Κιλικίαν. Def. ταῦτα μὲν εἰρήσθω πρὸς διόρθωσιν δεισιδαιμονίας. Eſt ex Libro XXXII. Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Ecloga prima, paucis exceptis in principio, & incidit in edit. cit. (1) Tom. II. pag. 519. Poſt adlata autem verba ita proſequitur exſcriptor: Ὁ μὲν οὖν Διόδωρος πρὸς τῷ τέλει τοῦ λβ′ λόγου τῆς ἱστορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα διέξεισι, καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τοιαύτης περιπετείας ἱστορήκασι. Redeunt nunc Appiani Opera, nimirum:

XI. pag. 65. Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν ιδ′. ἐμφυλίων α′. *Appiani Romanarum Hiſtoriarum Liber XIV. de bellis civilibus primus.* Inc. Ῥωμαίοις ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλή. Def. ἀπὸ τῆς ἀναιρέσεως Τιβερίου Γράκχου. Incidit in cit. edit. Tollianae Tomum II. a p. 599. ad p. 708. Quod autem hic primus de bellis civilibus Liber, in ſerie totius Romanae Hiſtoriae decimusquartus numeretur in Codice, qui apud Fabric. loc. & pag. cit. (2) ſit decimustertius, ratio fortaſſe eſt, quia undecimus iuxta Fabricii deſcriptionem, bella Syriaca & Parthica iunctim complectens, in duos dividitur tum in editione, tum in hoc noſtro Codice, quorum alterum innuimus ſupra §. III. alterum §. VI.

XII. pag. 80. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιε′. ἐμφυλίων β′. *Eiuſdem Romanarum Hiſtoriarum XV. de Civilibus bellis II.* Inc. Μετὰ δὲ τὴν Σύλλα μοναρχίαν. Def. αἱ ἑξῆς βίβλοι δείκνυσιν. Ibid. a pag. 709. ad pag. 854. Inter pag. 111. ubi deſinit Liber II. & pag. 112. ubi incipit III. alia quaedam fuiſſe olim, unius folii ſpatio comprehenſa, ſuſpicamur; nam ad eaſdem huius libri eadem recentior manus, de qua ſupra, in margine ſic adnotavit: γύρισον φύλλ. α′. καὶ εὑρήσεις τοὺς ἑξῆς λόγους, quod ex ipſo etiam quaternione, uno folio ceteris minore, coniicere licet.

XIII. pag. 112. Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τρίτον. *Eiuſdem Romanarum Hiſtoriarum de bellis civilibus Liber III.* Inc. Οὕτω μὲν δὴ Γάϊος Καῖσαρ. Def. ἐπὶ τιμωρίᾳ. Ibid. a pag. 855. ad pag. 951.

XIV. pag. 132. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ἐμφυλίων τέταρτον. *Eiuſdem Romanarum Hiſtoriarum de bellis civilibus Liber IV.* Inc. Δύο μὲν δὴ Γαΐου Καίσαρος φονεῖς. Def. καὶ Βρούτου ἀπῄεσαν. Ibid. a pag. 952. ad pag. 1070.

XV. pag. 160. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Ῥωμαϊκῶν ιη′. ἐμφυλίων πέμπτον. *Eiuſdem Romanarum Hiſtoriarum Liber XVIII. de bellis civilibus V.* Inc. Μετὰ δὲ τὸν Κασσίου καὶ Βρούτου θάνατον. Def. τῇ ὁμόρῳ Μακεδονικῇ. Ibid. a pag. 1071. ad pag. 1189. Atque heic deſinunt Appiani Opera in hoc Volumine contenta; de quo praeter ea, quae diximus ſupra §. I. addere libet, Romanam illum hiſtoriam non ordine omnem perſequi, ut factum Dionyſio Halicarnaſſeo, vel Polybio; neque per vitas illuſtrium virorum, ut fecit Plutarchus; ſed ordine regionum, ac provinciarum, ut quas res in Italia, quas in Sicilia, Africa, Hiſpania &c. geſſiſſent Romani ſingillatim conſtatet.

XVI. p. 192. Προκοπίου Καισαρέως ἐκ τῶν Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων. *Procopii Caeſareenſis ex Libris de Iuſtiniani Aedificiis* Excerptum. Inc. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἀφροντιστήσας χρημάτων ἁπάντων. Def. καθῆσθαι οἴκοι, καὶ μὴ πρόσω ἰέναι. Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ πη ἔχει. Eſt autem, ut in margine recentior Graecus adſcripſit, Ἔκφρασις τῆς ἁγίας σοφίας, *Deſcriptio S. Sophiae*. Κτισμάτων, ſeu *Procopii Librorum VI. de aedificiis conditis ſeu reſtauratis auſpicio Iuſtiniani Imp.* plures circumferuntur editiones; caſtigatior vero eſt Pariſienſis Gr. Lat. anni MDCLXIII. fol. curante Claudio Maltreto, qui Auguſtanam editionem Davidis Hoeſchelii, ex Codicis Seguierianae Bibliothecae apographo ſupplevit, emendavitque, ac variis lectionibus adornavit. Libri primi Caput primum de reſtaurato S. Sophiae templo, quod cum nova verſione ſua ac notis exhibet Franc. Combefiſius in Manip. Origin. rerumque Conſtantinopolitanarum Pariſ. MDCLXIV. 4. pag. 283. ſeq. fortaſſe eſt noſtrum hoc Excerptum. Fuit autem Procopius hic ex Caeſarea Palaeſtinae Rhetor, ſive Cauſſarum Patronus, & eloquentiae profeſſor Conſtantinopoli, cuius urbis fuit etiam Praefectus anno Iuſtiniani XXXVI. Chriſti DLXII.

XVII. pag. 194. *b.* Εὐαγρίου σχολαστικοῦ Ἐπιφανέως, καὶ ἀπὸ ἐπάρχων ἀπὸ τοῦ δ′ τόμου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, Ἔκφρασις τῆς ἁγίας

(1) Supra Codice I. huius Plutei § V.

(2) In hoc ipſo Codice §. I.

Digitized by Google

ἁγίας σοφίας. *Evagrii Scholaſtici* (1) *Epiphanienſis & Expraefecti ex IV. Libro Eccleſiaſticae Hiſtoriae*, *deſcriptio* templi *ſanctae Sophiae*. Inc. Α᾽νέστησε δὲ καὶ κατὰ τὴν Κωνσταντίνου. Deſ. τῆς νενομισμένης ταφῆς τυγχάνουσιν. Eſt Caput XXXI. dicti Libri, & incidit in edit. cit. pag. 405.

XVIII. pag. 195. Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων. Τοῦ Ψελλοῦ. *De incredibilibus lectionibus*, *Pſelli* Excerptum. Inc. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων εἴης ἀνήκοος. Ι᾽σθι τοιγαροῦν, ὡς ὁ ἐπιμενίδειος εὔλιμος, κ. λ. Deſ. ἵν᾽ ἔχω ἐντεῦθεν ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς.

XIX. pag. 196. Περὶ ὠμοπλατοσκοπίας καὶ οἰωνοσκοπίας. *De divinatione ex oſſibus humerariis mactatorum animalium, & ex avibus*, eiuſdem Pſelli. Inc. Ο᾽ Σωκράτης ἐκεῖνος. Deſ. χειμῶνα ἐντεῦθεν καταμαντεύονται.

XX. pag. ead. *b*. Περὶ λίθων δυνάμεως. *De lapidum virtute*, eiuſdem. Inc. Αἰτιολογήσασθαι μέν τοι τὰς ἐν τοῖς λίθοις δυνάμεις. Deſ. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔχουσι. Haec tria Pſelli opuſcula habentur etiam io Cod. XI. Plut. XXVIII. ſupra pag. 21. §. III. & IV. ubi tamen quum tertium titulo careret, cum ſecuodo coniunctum innuimus.

XXI. pag. 198. Παιανίου μετάφρασις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου Ρ᾽ωμαϊκὴν ἱστορίαν. *Paeanii Metaphraſis in Eutropii Romanam Hiſtoriam*. Inc. Τῆς Ρ᾽ωμαϊκῆς βασιλείας ἐν προοιμίοις οὐδὲν ἐγένετο μεῖον. Deſinit imperfecte in verbis: πολὺν γὰρ ἂν ἔπεσεν τῇ πόλει θρίαμβον, εἰ πρὸς ἄλλο .... quae pertinent ad Librum X. ac propterea eadem manus, de qua ſupra, adſcripſit io fine: ζήτει τὸ λεῖπον. In marginibus huius metaphraſis, breves identidem adnotationes, ac ſummaria eorum, quae pertractantur, rubris characteribus ſunt exarata. Eutropii Breviarium Romanae Hiſtoriae in X. Libros diſtinctum, dicatumque Valenti Auguſto, pluries in lucem prodiit, ſed in antiquioribus editionibus mire interpolatum additamentis Paulli Vinfridi Longobardi, qui Caroli Magni aetate Diaconus Aquileienſis fuit. Primus Eutropium a Paulli interpolationibus ſeparare conatus eſt Io. Baptiſta Egnatius Venetiis apud Aldum MDXXIV. 8. eiuſque editio ſaepius deinde repetita eſt. Tandem Fridericus Sylburgius non tantum Tomo I. Romanae Hiſt. Scriptorum anno MDLXXXVIII. fol. Eutropii Breviarium caſtigavit, ſed & anno MDXC. Tomo III. eiuſdem Paraphraſim Graecam Paeanii, hactenus ἀνέκδοτον, vulgavit, quam deinde in praeſtantiſſima ſua Eutropii editione repetiit Chriſtophorus Cellarius, notis ac variis lectionibus adiectis, Cizae MDCLXXVIII. 8. & Ienae MDCXCVII. 8. Nos prae manibus habuimus recentiſſimam Eutropii, ac Paeanii editionem Lugd. Batav. MDCCLXII. in 8. curante Henrico Verheyk, ubi Paeanii paraphraſis habetur a pag. 529. ad pag. 664. cum qua noſtrae initium & finis concordat. Vide Fabric. Bibl. Latinae Lib. III. Cap. IX. Vol. II. pag. 84. ſeqq. Quis fuerit iſte Paeanius, vel quando vixerit, incertum. Sylburgius & Huetius Eutropio non multo iuniorem fuiſſe ſuſpicantur, eiuſque diligentiam interdum, & fidem in hac paraphraſi deſiderant, quae Ms. occurrit etiam in Codice Bavarico CCXIII.

XXII. pag. 210. Πλουτάρχου περὶ τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ ψυχογονίας. *Plutarchi de animae generatione, quae in Timaeo Platonis deſcribitur*, cum figuris geometricis in margine delineatis. Inſcr. Ο᾽ πατὴρ Αὐτοβούλῳ καὶ Πλουτάρχῳ εὖ πράττειν. *Pater filiis Autobulo & Plutarcho ſalutem*. Inc. Ε᾽πεὶ τὰ πολλάκις εἰρημένα. Deſ. καὶ σωτηρίαν τῶν γινομένων διαπεπόρηκεν. Habetur inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1012. Heic item ab alia, ut videtur, manu in quodam paucarum linearum ſpatio vacuo inter hoc, & ſequens Opus relicto, adſcripta leguntur nomina Paſtorum, & Magorum, qui natum in Bethleem Ieſum adoraverunt, & alia quaedam circa ipſorum nominum invocationem.

XXIII. pag. 226. *b*. Ε᾽κ τῶν τοῦ ἱστορικοῦ Μέμνονος. *Ex Operibus Memnonis hiſtorici* Excerptum. Inc. Φησὶν ὁ ἱστορικὸς Μέμνων, Κλέαρχον ἐπιθέσθαι πρῶτον κατὰ τῆς Ποντικῆς Η᾽ρακλείας, κ. λ. Deſ. ὁ δὲ κατὰ τὴν Η᾽ράκλειαν, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ. Commentariorum hiſtoricorum de rebus Heracleae Ponticae Libros XVI. completat Memnon, quorum primi octo penitus deperditi: ex reliquis autem octo, excerpta tantum adfert non exigua Photius, qui illos legit. Haec Excerpta Photii primus Graece edidit cum λειψάνοις quibuſdam Cteſiae, Agatharchidis, &c. Henr. Stephanus MDLVII. 8. recuſa deinde MDXCIV. 8. Graece & Latine prodierunt Genevae MDXCIII. 8. & Oxonii MDXCVII. 8. Nos editionem Henrici Stephani anni MDLVII. conſuluimus, ac comperimus ea in noſtro Codice haberi, quae leguntur ibi a pag. 76. lin. 7. ad pag. 92. lin. 9. paucis tantum in fine diverſis. Memnonem hunc vixiſſe ſub Auguſto coniicit Voſſius ex eo quod Liber XVI. in temporibus Iulii Caeſaris deſinat. Iunior tamen eſſe potuit ex Photio, qui poſt Librum XVI. alios ab ipſo fuiſſe ſcriptos teſtatur, licet illos numquam viderit.

XXIV. pag. 230. Διονυσίου Α᾽λικαρνασσέως Ρ᾽ωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγος ια᾽. *Dionyſii Halicarnaſſei Romanorum Antiquitatum Liber XI.* Inc. Ε᾽πὶ δὲ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ τρίτης Ο᾽λυμπιάδος, ἣν ἐνίκα Κρίσων Ι᾽μεραῖος. Deſ. καὶ οἱ παρὰ τούτων τὴν ἀρχὴν παραλαβόντες, Μάρκος γε ...... Exſtat in edit. Lipſienſi anni MDXCI. fol. curante Friderico Sylburgio, a pag. 684. ad p. 737. Finis vero ideo diverſus, quia verbis ὡς προῄρηνται, in quibus deſinit editio, adnectitur huius ipſius Libri pars illa, quae habetur in edito a p. 725. ad p. 729. incipiendo a verbis ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῶν Ρ᾽ωμαϊκῶν, κ. λ. uſque ad verba, παραλαβόντες, Μάρκος γε .... quae mox retulimus; quaeque ſuo loco omittuntur in Codice, qui propterea in-

(1) Scilicet *Muſarum in foro patroni*.

inter verba *Λεύκιος δὲ Οὐαλέριος*, & *μηδὲν δὲ αὐτῶν ἀποκρινόμενον, κ. λ.* unius ſolii lacunam exhibet, verbis in margine appoſitis: *λείπει φύλλα β'.*

XXV. pag. 248. *b.* *Τοῦ ἁγίου Νείλου ἐκ τοῦ εἰς τὸ πάσχα λόγου δευτέρου.* *Sancti Nili ex ſecunda Sermone in Paſcha* Excerptum. Inc. *Ἀνάστασις τῆς τοῦ κυρίου προνοίας τὸ κεφάλαιον.* Deſ. *πῶς ἂν εἰς γῆν διαῤῥυὲν ἄτιμον καταλείψει.* Duo S. Nili Excerpta ſatis ampla ex prima, & ſecunda Oratione in Paſcha adfert in ſua Bibliotheca Photius a pag. 1527. ad pag. 1536. Noſtri initium incidit in pag. 1532. lin. 37. & progreditur ad pag. 1533. lin. 54.

XXVI. pag. 249. *Πρόκλου Διαδόχου ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν.* *Procli Diadochi Hypotypoſis, ſeu deſignatio rerum Aſtronomicarum* cum figuris mathematicis, & ſcholiis quibuſdam in margine. Vide in Codice VII. Plut. XXVIII. ſupra pag. 18. §. IV. cum quo initium & finis concordat.

XXVII. pag. 284. *b.* *Τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶν στίχοι γραφέντες εἰς τὸ διάλιθον ἴδικτον τοῦ κυρωθέντος δόγματος παρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ, καὶ ἀνασηλωθέντος ἐντὸς τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.* *Patriarchae Antiocheni D. Theodori Balſamonis verſus ſcripti in lapidem continentem edictum approbati dogmatis ab Imperatore D. Manuele, & erectum intra ſanctiſſimam Dei magnam Eccleſiam.* Inc.

Ὁ λίθος οὗτος λυχνίτης ἐστὶ λίθος.

Deſ.

Καὶ δὸς πολυχρόνιον αὐτῷ τὸ κράτος.

Sunt verſus iambici quinquaginta, de quibus apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 186. ſeqq. ubi Theodori Balſamonis ſcripta recenſet, nulla occurrit mentio.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 284.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. VI. HErodoti Halicarnaſſei Hiſtoriarum Libri IX.* ut in Codice III. huius Plutei. Heic quoque rerum ſummaria, ſive res notatu dignae in margine ab eadem manu memoriae iuvandae gratia ſunt adſcriptae. In calce ita ſe ſubſcripſit amanuenſis: *Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ Νικολάου τοῦ Τρικλίνη μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. α'. ἔτους ͵ϛωκϛ'.* *Abſolutus eſt praeſens liber manu mea peccatoris Nicolai Triclinii menſe Martio, indict. I. anno 6826.* (Chriſti MCCCXVIII.) (*) Paullo infra ab alia manu legitur ſcriptum nomen *Λεονίκου τοῦ Ἀθηναίου*, *Leonici Athenienſis*, qui forte poſſeſſor fuit Codicis.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Conſtat foliis ſcriptis 340.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Socratis Scholaſtici item Hiſtoriae Eccleſiaſticae Libros VII.

I. p. 1. COdex eſt vetuſtiſſimus, & omni pretio maior; antiquitatem eius produnt ſcripturae genus ad quadratum accedens, ſpirituum forma, quorum denſus, & lenis indicantur diſſectis litterae H partibus hoc pacto (⊢ ⊣) & accentus circumflexus, quem exhibet figura ex acuti & gravis coniunctione compoſita in hunc modum (^) Accedunt Librorum tituli capitalibus vere litteris expreſſi, eorumque in fine ſingulorum repetitio; argumenta Capitum, quae ſingulis praefiguntur libris, eadem characterum forma in marginibus etiam exarata; denique notulae quaedam litteris Synico more in longum ductis exhibitae. Tot igitur vetuſtatis argumentis optimam Codicis notam commendantibus, miramur eius collationem in editione Scriptorum Graecorum Hiſtoriae Eccleſiaſticae per Henricum Valeſium adornata Amſtelodam. MDCXCV. fol. fuiſſe praetermiſſam. Qui enim Codex ex hac Bibliotheca Medicea in Socratis Eccleſiaſticae Hiſtoriae libris VII. collatus dicitur cum editione Genevenſi per Michaëlem Erminium, Patricium Florentinum, quamvis nullo numero deſignetur, illum tamen eſſe, qui adſervatur Pluteo LXIX. N. V. quique, uti dicitur in Praefat. ſecundo Tomo praemiſſa, quingentos ante annos circiter deſcriptus adparet: ex nonnullis variis lectionibus ex ipſo adlatis evidenter comperimus: quod maxime dolendum, quum huius etiam Codicis ope maximus editioni adornandae cumulus accedere potuiſſet. His praenotatis, Codicis recenſionem adgrediamur: in qua peragenda inſtituti noſtri ratio poſtularet, ut ſingulorum initia & fines librorum proferremus; ſed quum, ipſorum collatione cum edito inita, convenire animadverterimus, ea, brevitatis gratia, praetermittenda duximus. Adnotare tantum ſufficiat primo Libro nullum Capitum indicem praeeſſe, primi fortaſſe folii iactura deperditum; quam contigiſſe ſuſpicari merito licet, quum maxima, temporis iniuria, in marginibus praeſertim exterioribus, huic exemplari laeſio fuerit illata. Praeterea narratio illa de Martyribus in Palaeſtina paſſis, quae in editione pag. 357. octavo libro ſubiicitur, in Codice librum decimum conſequitur, nimirum pag. 174. quae incipit: *Ἔτος τοῦτο ἦν ἐννεακαιδέκατον, κ. λ.* Deſ. *καὶ ἡ παλινῳδία.* Vbi notandum deeſſe ea, quae in edit. habentur a verbis *ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς αἴτιος*, uſque ad *τοῖς πᾶσι* COD. VII.

Tt φα-

(*) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. pag. 68.

Digitized by Google

φανερὰν κατεςήσατο, incluſive, ſcilicet a pag. 257. ad pag. 260. Subiiciuntur Euſebii Libro X. ſenarii verſus manu ſaeculi XV. contra ſcholiorum in Euſebium ſcriptorem, tamquam ipſi iniurioſum. Titulus ita habet:

Πρὸς τὸν σχολιογράφον οἱ ςίχοι, ξένε.
Adverſus ſcholiorum ſcriptorem verſus, hoſpes.

I.

Ὅ τις ὑβρίζεις; τὸν τίνα; βαβαὶ θράσος.
Ὁ μηδὲ κἂν μῦς τὸν λέοντα πρὸς μάχην
Τῶν αἱρετικῶν, τῆς Ἀρείου δὲ πλέον,
Καὶ τῆς Γαλατῶν Φωτεινοῦ, καὶ Μαρκέλλου.

II.

Ἔοικας, ὦ 'τᾶν, εἰδέναι γράφειν ὕβρεις,
Λυσιτελῶν δὲ μηδαμῶς διειδέναι.
Ἦ γὰρ ἂν ᾔδεις Εὐσεβίου τοὺς πόνους,
Καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς καθ' Ἑλλήνων ἔτλη
Φλυαρίας τὰ τῶνδε μακρὰν δεικνύων·
Ὅπως Ἰουδαίων τε δυσσεβῆ πλάνην
Ἀναιρετικοῖς ἐκθριαμβεύει λόγοις,
Τῶν μαρτύρων ἀγῶνας ὡς μεγαλύνει,
Τῶν αἱρετικῶν ὡς ἀναιρεῖ τὸ ςίφος,
Πρὸς πᾶν ὅπως χρήσιμος εἰς Θεοῦ σέβας.
Ἔδει σε ταῦτα γινώσκοντα καὶ πλέω
Μὴ λεξιτηρεῖν κατ' Ἰουδαίους ἴσως,
Καὶ μὴ νοοῦντα τὸν νόον τῶν λέξεων,
Ὕβρεις καταχεῖν τοῦ τοιούτου τὸν λόγον.

Quum autem ſcholia, quibus adſperſus eſt hic Codex, diverſis manibus ſint exarata, quorum alia ſcripturae Codicis coaeva ſunt, alia recentiora; illa ut plurimum brevia ac rara, haec autem longiora ac uberiora, utrorumque ſpecimen adferre lubet. Priorum eſto ex Cap. IV. Libri II. Hiſtoriae Euſebianae, ubi de Herode tetrarcha fit mentio; ita enim margini vetuſta manus adnotavit p. 19. *b.*

Ἡρώδης ὁ τοὺς παῖδας ἀποσφάξας σκωληκόβρωτος γεγονὼς, καὶ μυρίαις νόσοις ἐνδαπανήσας, ἐλεεινῶς καταςρέφει τὸν βίον.

Ἡρώδης ὁ κατὰ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ μανεὶς ἀϊδίῳ φυγῇ ζημιοῦται ὑπὸ Γαΐου.

Πίλατος ὁ κατὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἐπὶ τοσοῦτον ὑπήχθη συμφοραῖς, ὡς καὶ αὐτοφονευτὴς αὐτοῦ κατέςη.

Ἡρώδης ὁ ἀνελὼν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ, καὶ φυλακίσας Πέτρον, οὗτος ὑπὸ ἀγγέλου πληγεὶς καὶ σκωληκόβρωτος γεγονὼς ἐξέψυξεν. Ἰώσηπος δὲ Ἀγρίππαν αὐτὸν καλῶν, νόσει γαςρὸς ἀσχέτῳ τελευτῆσαί φησιν. Poſteriorum vero ſpecimen ex Lib. VII. deſumſimus, ubi ad Cap. IV. in quo de Dionyſii Epiſtolis ſuper quaeſtione, utrum qui ex haeretica pravitate ad Catholicam fidem convertuntur, denuo ſint baptizandi, conſcriptis Euſebius mentionem facit, haec Scholiaſtes adnotavit pag. 113. *b.* Ἀμφιβολία μεγάλη καὶ διχόνοια ἦν ἐν ταῖς τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως ἐκκλησίαις περὶ τοῦ τοιούτου ζητήματος. Διὸ καὶ ὁ μέγας οὗτος Διονύσιος ἐν τῇ πρὸς Ξύςον τὸν Ῥώμης ἐπιςολῇ διςάζων φαίνεται πρὸς τὸ ἀναβαπτίσαι τὸν ἐξ αἱρέσεως ἐπιςρέφοντα βεβαπτισμένον· ἥτις κεῖται ἐν δ... καταβατῷ τοῦ ἀπὸ τοῦδε δευτέρου φύλλου ἑξῆς. καὶ ἦν ἀκμὴν ὡς ἔοικε τὸ ἄπορον, ἄπορον, καὶ οὕτω τότε ἐπενοήθη διαςολὴ τοῦ πότε δεῖ καὶ πῶς καὶ τίνας τῶν ἐπιςρεφόντων προσίεσθαι, ἢ μὴ ἀλλ' ἀναβαπτίζεσθαι, ἕως τῆς ἐν Νικαίᾳ πρώτης συνόδου, ἧς ὁ η' κανὼν, καὶ ὁ ιθ' περὶ τούτων διαλαμβάνουσιν. ὁ μέν τοι α' κανὼν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἀκριβῆ ποιεῖται πάντων τῶν προσερχομένων τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διαςολὴν, ἐν αὐτῷ γὰρ δηλοῦνται οἱ ἄξιοι ἀναβαπτίζεσθαι, καὶ οἱ μόνῳ μύρῳ χρίεσθαι, καὶ οἱ μόνῳ ἀναθέματι τῆς αἱρέσεως, ᾗ κατείχοντο, προσδεχόμενοι. In hunc autem Scholiaſtem ſcripti videntur adlati verſus.

II. p. 188. *Socratis Scholaſtici Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri VII.* cum argumentorum Capitum tabulis unicuique Libro praemiſſis. Primus inc. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. Vltimus deſ. Θεοδοσίου δέδοτο. Capita Libri II. in Codice numerantur μς'. quae in editione ſunt XLVII. Libri III. in Codice ſunt α'. quae in edit. XXVI. Libri IV. Capita ad VIII. uſque incluſive concordant cum editis, reliqua uſque ad XXXVIII. penitus ab ipſis diverſa ſunt. Libri quinti Capita ſunt XXII. ſexti XII. ſeptimi XXV. & quidem ab editis omnia prorſus diverſa. Clauditur totum Opus hiſce verbis: Σωκράτους ἐκκλησιαςικῆς ἱςορίας βιβλία ζ'. χρόνου ἐτῶν ρμ'. tum recentiſſima manus ita ſubſcripſit: βίβλον διῆλθον, ἣν ἐρῶν φίλος πόνῳ ὁ Γέρμανος τρεῖς.

Scholia in hunc etiam Scriptorem iiſdem manibus debemus, a quibus illa in Euſebianam hiſtoriam erant exarata. Ex his quoque unum decerpſimus, in quo ita Scholiaſtes recentior Euſebium alloquitur: Οὐδὲν καινὸν γέγονεν ἐπὶ σοὶ, ὦ Εὐσέβιε, ὅτι τρισεπίσκοπος κατέςης, ἀπὸ Βηρύτου τῇ Νικομηδείᾳ ἐπιπηδήσας, καὶ ἐξ αὐτῆς πάλιν τῇ Κωνςαντινουπόλει ἐπελθών. ἅπαξ γὰρ τοὺς ἀποςολικοὺς κανόνας παρ' οὐδὲν θέμενος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴν τὴν εὐσέβειαν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ αὐτονομίᾳ προσκεῖσθαι προῄρησο. ὁ γὰρ λς' τῶν ἀποςόλων κανὼν, καὶ ὁ ιη' τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, ἢ καὶ αὐτῆς τῆς ἐν Νικαίᾳ μεγάλης συνόδου προγενεςέρα ἦν, ἀφώρισάν σε. τὸ θαυμασιώτερον δὲ, ὅτι σὺ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀπόβλητον ἐποίησας, καθὼς καὶ ὁ ιγ' κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου δηλεῖ, ἧ πρῶτος αὐτὸς συνέπραξας. Pertinet autem ad Caput VIII. Libri II. & habetur Codicis pag. 231. *b.* Vetuſtiorum ſcholiorum, quum ſummaria tantummodo brevia ſint utplurimum eorum, quae pertractantur, ſpecimina adferre ſupervacaneum duximus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi X. binis columnis exaratus. Conſtat foliis ſcriptis 389.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

DIONIS HISTORIA SINE PRINCIPIO.

Adde etiam

ἀτελεύτητος, vel *ſine fine*.

D*ionis Caſſii Cocceiani Hiſtoriae Romanae Libri XV.* ſcilicet a fragmento Libri XXXVI. uſque ad L. non expletum, cum bre- COD. VIII.

brevibus argumentis, & nominibus Coſſ. litteris grandioribus exaratis. Liber itaque XXXVI. inc. . . . . . φείδεται δυναςείας, κ. λ. ut in editione Hanov. curante Io. Leunclavio A. MDCVI. fol. pag. 8. Liber vero L. deſinit imperfecte in verbis: ἧτε ὢν ἡλικία παρ' ἀμφο . . . . quae incidunt in edit. cit. pag. 422. lin. 12. Prima, & ultima reliquorum Librorum cum editis noſtro more collata, convenire cum ipſis comperta ſunt, quatuor exceptis, nimirum XXXIX. XL. XLV. & XLIX. qui ab ultima praecedentium Librorum periodo exordiuntur. Solemne autem eſt huic Codici Librorum titulos etiam in fine repetere.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi X. inſignis, optimeque ſervatus, marginibus tantummodo identidem reſecatis, nulla tamen ſcriptionis iactura. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ.

ARRIANVS.

Scilicet

Arriani de Expeditione Alexandri Libri VII. Plutarchi de eodem Libri II. & Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libri IV.

COD. IX I. pag. 1. EAdem prorſus continet, ac primus huius Plutei Codex, ultimo Opere excepto, quod in hoc deſideratur, propterea quod in illo, poſteriori tempore, ac diverſa manu fuerit deſcriptum. Hoc autem exemplar ex illo derivatum fuiſſe, patet ex titulis ſingulorum librorum, qui in utroque iidem omnino ſunt, licet in hoc omnes coniunctim in prima exhibeantur pagina, ſuis deinde locis, ſpatio ad id vacuo relicto, rubris, vel aureis characteribus depingendi. Qua fortaſſe de cauſſa huius Codicis recenſionem omittendam duxit Gronovius, niſi eius diligentiam effugiſſe dicamus. Et nos igitur ſingulorum librorum initia ac fines omittentes, numerum tantummodo paginarum, in quas incidunt, indicabimus. *Arriani igitur de Expeditione Alexandri Liber primus* incidit in pag. 2. *Secundus* in pag. 17. *Tertius* in pag. 29. *Quartus* in p. 42. *Quintus* in pag. 55. *b. Sextus* una cum *ſeptimo* coniunctus in p. 67. *Indica* tandem in pag. 90. Ad Libri VII. defectum, unius ferme paginae ſpatio vacuo relicto, tachygraphus ita in margine adnotavit: Οὕτως ἦν καὶ ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ, καθὼς ἐγὼ ὧδε ἐποίησα, ἐάσας τοῦτο ἄγραφον. ἐφοβήθην δὲ μήπως λείπῃ τι· εἰ δὲ καὶ οὐδὲν λείπει, τὸ κωλῦον οὐδέν ἐςι.

II. pag. 105. *b. Plutarchi de Alexandri fortuna, vel virtute Liber I.* ut in dicto Codice I. §. III.

III. pag. 109. *Eiuſdem de eodem argumento Liber II.* Ibid. §. IV.

IV. pag. 117. *Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libri IV.* totidem nimirum, quot in dicto Codice I. continentur, quibus propterea noveris eadem prorſus convenire, quae in illius recenſione peculiariter animadvertimus. Paginarum tantum numerum, unde ſingulorum initium fit, accipias. *Primi* igitur *Libri ſectio prima* incipit a pagina 117. *Sectio ſecunda* a pag. 125. *Liber II.* a pag. 144. *Liber III.* a pag. 167. *Liber* denique *IV.* a p. 187. *b.* Hunc quoque Codicem contulit laudatus Antonius Cocchius. In fine tachygraphus ipſe ita ſe ſubſcripſit: Ἡ βίβλος αὕτη εἴληφε τέλος μηνὶ Μαΐῳ δεκάτῃ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἔτους ϛϡζ. ἰνδ. ἑβδόμης. Ὁ γραφεὺς ταύτης Ἀνδρέας οὗτος ὁ Λεαντηνὸς, καὶ ταβουλλάριος ὁ ἁγιοπροκοπίτης. Τῷ Θεῷ χάρις τῷ λυτρώσαντί με. Ἀμήν. *Liber hic accepit finem menſe Maio, die X. ſabbato, anno* 6907. (Chriſti MCCCIC.) *indict. VII. Huius ſcriptor eſt Andreas ſacerdos Leantinus, & tabellarius Hagioprocopita, ſive a S. Procopio. Deo gratia, qui me redemit. Amen.* Memorat hanc ſubſcriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 74.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. exeuntis, nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 203.

ΔΙΩΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIONIS HISTORIA.

I. pag. 1. COntinet hic nitidiſſimus Codex *Dionis Caſſii Cocceiani Hiſtoriae* COD. X.
Romanae Libros XIX cum elenchis argumentorum Capitum unicuique praemiſſis. Incipiunt a Libro XLII. & pertingunt uſque ad LX. incluſive (1): quorum initia & fines concordant cum edit. Hanov. mox citata a pag. 184. ad p. 689. Excipe Lib. XLV. IL. & LIII. quorum initia ab extremis verbis praecedentium librorum deſumuntur. Ex Libris praeterea LVII. & LVIII. unus in Codice conflatur: eademque Librorum LIX. & LX. coniunctio facta eſt, ex quo Montfauconii fortaſſe error defluxit.

. II. pag. 360. *b. Fragmentum ex eiuſdem Dionis Romanae Hiſtoriae Libro XXXVIII.* quod inc. Οὐκ αἰσχύνῃ, ὦ Κικέρων, θρηνῶν καὶ γυναικείως διακείμενος, κ. λ. Deſ. ἀδύνατον γὰρ κακῶς αὐτῆς ἐχούσης μὴ οὐ . . . Eſt autem unius circiter paginae cum dimidio, & in edit. cit. incipit a pag. 70. lin. 36. & deſinit in pag. 72. lin. 33.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saec. XV. nitidiſſimus, optimeque ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 361.

(1) Corrige Montfaucon. qui in ſuo Catalogo pag. 377. col. 2. litt. D. adſerit in Libro LVIII. deſinere;

ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΧΘΕΝ ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.

CHRONICVM COLLECTVM A GEORGIO MONACHO.

COD. XI. COntinet hic praeſtantiſſimus Codex Georgii monachi & archimandritae, cognomento, quod ipſe ſibi ex modeſtia ſumſit, *Peccatoris*, circa annum Chriſti DCCCXLII. clari, quem cum Syncello multi perperam confundunt, Chronicon ab O.C. uſque ad Michaëlem Theophili Imperatoris filium. Hoc Opus nondum integrum lucem vidit, ſed tantummodo partes quaſdam illius, & fragmenta habemus a Petavio, Lambecio, Gretſero, Allatio, Radero, aliiſque ſparſim edita. Idem Allatius Lib. de aetate, & interſtitiis Ordinum apud Graecos pag. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum eſſe auctorem; *ex quo recentiores Graecorum Hiſtorici ſua fere omnia neque verbis ipſis immutatis hauſere: quod ut videas Latinum fecimus, & una cum textu Graeco, ſi per tempora licuerit, tibi communicabimus*. Verum haec Allatii verſio & editio non vidit lucem, niſi quod Prooemium Operis cum interpretatione ſua Diatribae de Georgiis inſeruit. Codices Mss. Regiae Pariſienſis laudat Cotelerius ad Lib. IX. Recognitionum Cap. XX. Vindobonenſem Lambecius II. pag. 588. Mediolanenſem, & Scoriacenſem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretſerus Tom. II. de Cruce, & Matthaeus Raderus in Viridario Sanctorum; Barocciaunm denique, qui exſtat in Bibl. Bodleiana, Humfredus Hody Diſſert. Malalae praemiſſa §. XLI. Bavaricus Monachienſis producitur uſque ad imperium Conſtantini Leonis filii. Vide Catalog. Mss. illius Bibliothecae N. 189. Verum de hoc omnium praeſtantiſſimo noſtro Codice nemo adhuc, praeter Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum, meminit. Titulus igitur huius Operis ita exhibetur: Χρονικὸν σύντομον, ἐκ διαφόρων χρονογράφων τε ϗ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑπὸ Γεωργίου ἁμαρτωλοῦ μοναχοῦ. *Chronicum in compendio, e diverſis chronographis & hiſtoricis collectum concinnatumque a Georgio monacho Peccatore*. Incipit ab Orbe Condito, & quidem his verbis: Βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων. ᾗ ἡμέρᾳ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κ. λ. Definit autem in Romano Imperarore Conſtantinopolitano. Vltima verba ſunt: Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πρώτῃ νηστειῶν τελευτᾷ, ϗ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ. Huius Hiſtoriae nulla in Libros diviſio fit, ſed capita tantum rerum, ſive ſummaria apponuntur in margine ab eadem manu.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. Conſtat foliis ſcriptis 270.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI SICVLI HISTORIA.

COntinet optimus hic, neque adſpernandae vetuſtatis Codex, *Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libros X.* ab undecimo nimirum ad vigeſimum incluſive, cum argumentis Capitum unicuique libro praefixis, quorum ſumma vel cum editis concordat, vel ſi ab ipſis diſcrepat, ex eo diſcrimen eſt ortum, quod vel ex uno interdum Capite duo fuerint facta, vel duo in unum coaluerint; quod ubi contigerit, quum rei ſubſtantiam non immutet, minime duximus admonendum. Librorum interim ſingulorum initia, ac fines more noſtro ſubiiciemus. COD. XII.

I. pag. 1. *b. Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Liber XI.* inc. Ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος. Deſ. αὐτοῦ περιγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Exſtat in cit. edit. Tom. I. a pag. 403. ad pag. 474.

II. pag. 23. *Liber XII.* inc. Δικαίως ἄν τις ἐπιςήσας τὸν νοῦν ἀπορήσοι. Deſ. εἰς τὴν ἐχομένην βίβλον κατατάξομεν. Ibid. a pag. 478. ad pag. 538.

III. pag. 40. *b. Liber XIII.*, inc. Εἰ μὲν ὅμοια τοῖς ἄλλοις. Deſ. τὴν ἐχομένην βίβλον καταχωρήσαι. Ibid. a pag. 542. ad p. 635.

IV. pag. 70. *Liber XIV.* inc. Πάντας μὲν ἴσως οἰκός ἐςι. Deſ. τοῦτο τὸ τέλος ποιησόμεθα τῆσδε τῆς βίβλου. Ibid. a p. 639. ad p. 731.

V. pag. 99. *b. Liber XV.* inc. Παρ' ὅλην τὴν πραγματείαν. Deſ. μέρεσι τῆς οἰκουμένης, Tom. II. a pag. 3. ad pag. 78.

VI. pag. 122. *b. Liber XVI.* inc. Ἐν πάσαις μὲν ταῖς ἱςορικαῖς. Deſ. ἐν μιᾷ βίβλῳ, Ibid. a pag. 81. ad p. 155.

VII. pag. 147. *Liber XVII.* in duas partes diviſus eſt, quarum prima inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Deſ. συντελεσθέντα δείξομεν. Altera pag. 174. inc. Δαρεῖος μὲν γὰρ ἡττηθεὶς. Deſ. πειρασόμεθα διεξιέναι. Ibid. a pag. 161. ad pag. 254. Notandum heic eſt, in fine Capitis LXXIII. ubi in editione defectus indicarur appoſitis quinque aſteriſcis, in Codice nullum eiuſmodi defectus ſignum apparete, ſed in principio Capitis ſequentis, ubi inter verba ἐπηγγείλατο, & οἱ δὲ μισθοφόροι trium circiter foliorum lacuna eſt ab exſcriptore relicta.

VIII. pag. 198. *Liber XVIII.* inc. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος. Deſ. τὰς οἰκείας τῇ γραφῇ πράξεις. Ibid. a pag. 257. ad pag. 313.

IX. pag. 223. *b. Liber XIX.* inc. Παλαιός τις παραδέδοται λόγος. Deſ. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἑπομένης βίβλου. Ib. a p. 318. ad p. 402.

X. pag. 252. *Liber XX.* inc. Τοῖς εἰς τὰς ἱςορίας ὑπερμήκεις. Deſ. ἀρχὴν ποιησόμεθα τῆς ἑπομένης βίβλου. Ibid. a pag. 406. ad pag. 488.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. optimae notae, quem fuiſſe pariter a clariſſimo Cocchio cum edito col-

la-

Digitized by Google

latum, doceot numeri marginales, qui identidem occurrunt, eius manu notati. Conſtat foliis ſcriptis 278.

ΕΥΝΑΠΙΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ ΒΙΟΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

EVNAPII EXCERPTA EX LIBRO QVI INSCRIBITVR VITAE SOPHISTARVM.

Seu potius

Libanii Epiſtolae, & Orationes quaedam eum eius vita in principio; nec non Baſilii Magni, & Aelii Ariſtidis nonnulla.

COD. XIII. I. pag. 1. Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου, βίοι σοφιστῶν. *Eunapii ex Libro inſcripto, Vitae Sophiſtarum*, Libanii Vita. Inc. Λιβάνιος Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν. Deſ. καὶ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασι. τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο, ἄλλοτ' ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων. Concordat cum edita Colon. Allobrog. ſive Genevae MDCXVI. in 8. curante Hieronymo Commelino pag. 130. In noſtro tamen Codice, paucis in fine longior eſt.

II. pag. 3. Epiſtolae duae breviſſimae; prima *Baſilii ad Olympium*, quae in eius Operum edit. Pariſ. MDCCXXX. fol. eſt XIII. altera *Gregorii Nazianzeni ad Nicobulum*, quae in eius Operum edit. item Pariſ. curante Iac. Billio MDCIX. fol. eſt III.

III. pag. 4. *Libanii Epiſtolae*, ut ex numeris marginalibus apparet, *CCCLXXX*. Ex his tamen primae tres perierunt, & initium quartae, quae incipit a verbis ..... θάνων ἔχαιρον, κ. λ. & eſt in earum edit. Amſtel. MDCCXXXVIII. fol. ſup. cit. N. CCCXXVIII. verba autem adlata incidunt in pag. 158. lin. 27. Quarta integra, eſt *ad Iamblichum*, & in edit. CCCXXX. Vltima eſt *ad Baſilium Magnum*, in edit. MDLXXXVIII. Deſunt praeterea ob avulſum folium inter p. 178 & 179. pars Epiſtolae CCCLXVI. tota CCCLXVII. & pars Epiſtolae CCCLXVIII. ad quem ſupplendum defectum, vacuum folium inſertum fuit. Hic Codex in ſupracit. edit. collatus fuiſſe ex praemiſſa Praefatione eruitur, ubi deſignatur littera D.

IV. pag. 183. *Baſilii Magni ad adoleſcentes Oratio, quomodo poſſint ex Gentilium libris fructum capere*. In eius Operum edit. Pariſ. Gr. Lat. An. MDCCXXII. Tom. II. pag. 173.

V. pag. 195. *Libanii Proſphoneticus, ſeu Panegyricus Iuliano dictus*. In eius Operum edit. Pariſ. Gr. Lat. Ao. MDCXXVII. Tom. II. pag. 173.

VI. pag. 202. *b. Aelii Ariſtidis ad Reges Romanorum de Smyrna Epiſtola*. Vt in eius Operum edit. alias cit. Tom. I. pag. 512.

VII. pag. 204. *b. Eiuſdem Palinodia de Smyrna inſtaurata*. Ibid. pag. 263.

VIII. pag. 209. *b. Libanii Oratio ad Troianos in legatione ſuper Helena*. Cit. edit. Pariſ. Tom. I. pag. 190. (per errorem 189.)

IX. pag. 215. *Eiuſdem de inſatiabili cupiditate*. Ibid. pag. 945.

X. pag. 217. *Eiuſdem de Amicio*. Ibid. p. 942. In Codice tamen imperfecta eſt haec Oratio; deſinit enim in verbis, καὶ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν ..... quae incidunt in pag. 943. lin. 28.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 12. Saec. XV. Conſtat fol. ſcriptis 217.

ΗΣΥΧΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑι ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ.

HESYCHIVS DE CLARIS VIRIS IN DISCIPLINIS.

Ἡσυχίου Μιλησίου Ἰλλουστρίου περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμψάντων σοφῶν. *Heſychii Mileſii Illuſtris de iis ſapientibus, qui eruditionis fama claruerunt*. Inc. Ἡ Κυνικὴ ἐκλήθη φιλοσοφία. Deſ. ἀναληφθείσης. Digeſtus eſt Liber hic ordine nominum alphabetico, & iiſdem paſſim verbis, quibus utitur Laërtius pauca quaedam de illis perſtringens. Meminit eius Suidas, qui vocat ὀνοματολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν. Quia vero ſubiungit, οὗ ἐπιτομή ἐστι τὸ βιβλίον, hoc poteſt ita intelligi, ut duos libros eiuſdem argumenti compoſuerit Heſychius, unum uberiorem, quem Callimachi exemplo inſcripſerit πίνακα, & alterum, qui hodie exſtat breviorem, ὀνοματολόγον, qui fuerit prioris veluti epitome. Prodiit primum Graece e bibliotheca Io. Sambuci Antuerpiae, typis nitidis A. MDLXXII. 8. apud Chriſtophorum Plantinum, ac deinde poſt alias editiones Florentiae inter Meurſii Opera A. MDCCXLVI. fol. Tom. VII. a p. 205. ad p. 302. Fuit Heſychius Illuſtris, patria Mileſius, Heſychii Advocati, & Sophiae filius, ſcriptor Chriſtianus, Iuſtiniani Imperatoris temporibus. Scripſit autem praeter memoratum opus, hiſtoriam etiam Chronicam ſex τμήμασι, ſive διαστήμασι diſtinctam, de qua vide Fabric. Bibl. Gr. Vol. VI. pag. 240. COD. XIV.

In noſtro Codice praecedit Epiſtola Graeca Chriſtophori Rufi ad Coſmum I. Medicem, Magnum Etruſcorum Ducem; in qua ſe recens hunc auctorem e tenebris eruiſſe teſtatur. Ea vero ſequens eſt:

Χριστόφορος Ῥοῦφος Κόσμῳ Μέδικι τῷ γαληνοτάτῳ Τυῤῥηνίας μεγάλῳ Δουκὶ εὖ πράττειν.

Πρὸς τοῖς πολλοῖς τῷ ὄντι βασιλικοῖς ἔργοις, οἷς πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιχειρῶν διατελεῖς, ξύνοιδά σοι καὶ πρὸς τὴν βιβλίων κτῆσιν μυρίων ὅσων οὐκ ἐλαχίστην σπουδὴν καταθεμένῳ, ὥστε περί γε τούτου ἐρίζειν ἂν οἷός τε εἴης καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις Αἰγύπτου τε καὶ Περγάμου βασιλεῦσιν. ἐνθυμῇ γὰρ δηλονότι τῆς σοφίας. καὶ τῶν ταύτην περιεχουσῶν βίβλων οὐδὲν εἶναι κτῆμα λαμπρότερον, οὐδὲ θαυμασιώτερον. Ὡς οὖν τῇ καλλίστῃ σου σπουδῇ ταύτῃ κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν κἀγώ τι ξυλλάβοιμι, ἠξίωσα δῶρόν σοι πέμψαι

ψαι Ἡσύχιον Μιλήσιον, τὸν πουϛὶ δι' ὅμῶ ϛυλὰς τύλας λιπόντα, κατ' Εὐριπίδην εἰπεῖν. συγγράψας δ' οὗτός ἐϛιν, ὡς δυνατὸν συντομώτατα, πολλῶν ϗ δοκίμων ἐν λόγοις ἀνδρῶν τοὺς βίους. ὃ δὴ συνταγμάτιον τοσούτῳ παρὰ τῶν πάλαι ἠξιώθη, ὥϛε ϗ Σουίδαν τὸν πάνυ ἐντεῦθεν ὁμολογεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πολυτελῆ βίβλον οὐκ ὀλίγα μετενεγκεῖν. ἔϛι τοίνυν πρὸς τοῦ μεγαλοψύχου σου Φαιδρῶς μάλα ϗ Φιλοφρόνως τὸν ἄνδρα ἀξιοῦσθαι, ϗ προσδέχεσθαι· οὕτωσὶ γὰρ ἑτέρους πολλῷ (νὴ Δία) σοφωτέρους ἐλαποιήσειας ἄν. Εὐτύχει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. min. Saec. XVI. Conſtat foliis ſcriptis 38.

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΔΙΝΟΥ.

EXCERPTA EX LIBRO CHRONICORVM VRBIS CONSTANTINOPOLIS, GEORGIO CODINO AVCTORE.

Ac praeterea

Alia eiuſdem Opuſcula.

COD. XV. GEorgius Codinus, cuius in hoc Codice Opera continentur, ampliſſimo in Aula Conſtantinopolitana munere Curopalatae pridem functus, poſtremis Palaeologorum temporibus claruit, & Imperio ipſi ſuperſtes fuit, ut ex eius Libello de Imperatoribus Conſtantinopolitanis eruitur, quem claudit commemoratione captae ab Agarenis, ſive Turcis Vrbis anno 6961. (Chriſti MCCCCLIII.) His praenotatis, ad ea, quae in hoc continentur Volumine, recenſenda gradum faciamus.

I. pag. 1. Παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνϛαντινουπόλεως, ϗ πόθεν ἐκλήθη Βυζάντιον, συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου Γεωργίου τοῦ Κωδινοῦ. *Excerpta ex Libro Chronicorum de Originibus Conſtantinopolitanis, & unde* Vrbs *dicta ſit Byzantium, compoſita a D. Georgio Codino.* Inc. Φασὶ μέν τινες Ἀργείους. Deſ. προσπελάζει τοῖς τείχεσι. Exſtant inter Byzantinae Hiſtoriae Scriptores edit. Venet. A. MDCCXXIX. fol. Tom. XVIII. Part. II. a pag. 1. ad pag. 50. Notandum tamen, in Codice multa ex hoc Libro fuiſſe ab exſcriptore praetermiſſa, & alia tranſpoſita, quae quum diſcrimina omnia ſub oculos lectorum ponere in animum induxiſſem, ac labori manum impoſuiſſem, longitudine operis animadverſa, quum a noſtro prorſus inſtituto abhorreret, ab incepto deſtiti, novam huius Operis editionem molituro integrum laborem relinquens: tantum monebo, apponi in margine rerum, de quibus agitur, titulos cinnabari exaratos.

II. pag. 21. *Eiuſdem liber de Officiis Magnae Eccleſiae, & Aulae Conſtantinopolitanae*, item ut ſuperior, diverſus ab edito Tom. cit. Part. I. a pag. 1. ad pag. 124. quum diverſam omnino diſtribuendi libri diſpoſitionem ſervet. Praecedit autem elenchus argumentorum Capitum XIV. quorum prima XII. concurdant cum illis, quae ex Codice Regio MCXIX. adferuntur ibid. pag. 18. tum alia quaedam pauca περὶ τῶν συρματηρῶν, κλατωρῶν, κ. λ. quae videntur pertinere ad Caput I. Prima verba, quae cum dicta editione convenire comperimus, haec ſunt: Ἰϛέον δὲ, ὅτι μέχρι τῆς βασιλείας, κ. λ. quae ſunt ſub initium Capitis II. edit. pag. 15. lin. 7. Deſinit totus Liber in verbis: Φιλοφρονούμεναι βασιλικῶς αὐτὴν, ϗ θεραπεύουσαι, quae incidunt ibid. in pag. 124. lin. 17.

III. pag. 65. Eiuſdem aliud Opuſculum ſine titulo, ſed eſt *De annis ab O. C. uſque ad Imperium Conſtantini Magni: & de iis, qui in ipſa urbium Regina regnarunt a Conſtantino Magno uſque ad Conſtantinum Palaeologorum ultimum, ſub quo ab Agarenis capta eſt.* Inc. Ἀπὸ Ἀδὰμ, κ. λ. Deſ. δυνατοῦ ὄντος. Ibid. Part. II. a pag. 60. ad pag. 66. Heic tamen alia pauca ſequuntur *de excidio Conſtantinopolis*, quae amanuenſi potius, quam auctori videntur adiudicanda. Ea vero ſunt: Φεῦ, φεῦ, ϗ ἀπώλετο σύναμα τῇ πατρίδι, ϗ κατεδαφίϛη ἐκ βάθρων εἰς τάχος· ϗ οἰκήτορες ταύτης διεσκορπίσθησαν εἰς διαφόρους πόλεις καὶ χώρας· γέγονε δὲ τοῦτο τὸ ὀλέθριον κακὸν διὰ συνδρομῆς τινων οἰκητέρων τῆσδε τῆς πόλεως. τοιαύτη δὲ γέγονεν ἡ φθορὰ, ϗ ἡ κατάλυσις τῶν ἐνοικούντων ταύτην χριϛιανῶν, οἷα γέγονεν ἔκπαλαι ἐπὶ Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ πόλει. Tandem cinnabari conſcripta ſeguuntur haec alia, quibus Codici finis imponitur: Ἡ βασιλεία τῶν χριϛιανῶν, ἥ τις ϗ βασιλεία Ῥωμαίων ἦν, ἀρχὴν εἶχε τὸν βασιλέα Κωνϛαντῖνον ϗ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἑλένην. τέλος δὲ τῆς βασιλείας ταύτης Κωνϛαντῖνος ἦν βασιλεὺς, ϗ μήτηρ Ἑλένη· ϗ ἡ μὲν μικρὸν πρὸ τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως μετέϛη τὸν βίον· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῆς Κωνϛαντῖνος ἐφονεύθη ἐν τῇ ἁλώσει. ἀπὸ τοῦ πρώτου τοίνυν Κωνϛαντίνου ϗ τῆς μητρὸς Ἑλένης μέχρι τούτων τῶν τελευταίων, Κωνϛαντῖνος, καὶ Ἑλένη μήτηρ οὐκ ἐβασίλευσαν ἄλλοι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. exeuntis. Conſtat foliis ſcriptis 69.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

DIODORI HISTORIA.

Seu potius

Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Libri priores V. integri.

I. pag. 1. LIber I. & quidem in duas ſectiones diviſus, inc. Τοὺς τὰς κοινὰς ἱϛορίας πραγματευσαμένους. Deſ. τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν τοῖς Ἀσσυρίοις πραχθέντα. In cit. edit. a pag. 3. ad pag. 111. Notandum tam huic, quam reliquis Libris nullos titulos, nulla Capitum argumenta fuiſſe praefixa, COD. XVI.

xa, ſed vacuum tantummodo ſpatium relictum ad illa excipienda.

II. pag. 45. *Liber II.* inc. Ἡ μὲν νῦν πρὸ ταύτης βίβλος. Deſ. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 113. ad pag. 172. Tabulam argumentorum Capitum inceperat exſcriptor huic Libro praefigere, ſed in ſecundo Capite deſtitit.

III. pag. 70. *b. Liber III.* inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων. Deſ. αὐτοῦ παραγράψομεν τὴν τρίτην βίβλον. Ibid. a pag. 174. ad p. 244.

IV. pag. 102. *b. Liber IV.* inc. Οὐκ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τοῖς τὰς παλαιάς, κ. λ. Deſ. αὐτοῦ παραγράψομεν τήνδε τὴν βίβλον. Ibid. a pag. 246. ad pag. 328.

V. pag. 138. *b. Liber V.* inc. Πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς, κ. λ. Deſ. ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράψομεν. Ibid. a pag. 330. ad pag. 400.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. nitidiſſimus optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 167.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ.

HERODIANVS.

COD. XVII. HErodiani Hiſtoriarum Libri VIII. quorum primus, cui titulus, Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας λόγος πρῶτος, *Herodiani de Imperio poſt Marcum Liber primus*, inc. Οἱ πλεῖστοι τῶν περὶ συγγραφὴν, κ. λ. Vltimus deſ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο. Tum ſubditur: Ἡρωδιανοῦ τῆς μετὰ Μάρκον αὐτοκρατορίας ἱστορίας η'. *Herodiani Imperii poſt Marcum Hiſtoriae Liber VIII.* Reliquorum initia ac fines concordant cum edit. Graec. Lat. Pariſ. A. MDLXXXI. 4. cum notis Henr. Stephani in margine, & locorum quorumdam verſionis Politiani emendatione. Herodianus hic Hiſtoricus ab Herodiano Grammatico haud dubie diverſus, licet nonnulli, Geſnerum & Sigonium ſequuti, illos confundant. Aetas enim, qua vixerunt, ac vitae genus aperte utroſque diſtinguit. Grammaticus apud Marcum Antoninum, qui A. C. CLXXX. obiit, gratioſus fuit: hiſtoriae vero ſcriptor longe poſt vixit, ultra annum nempe CCXXXVIII. in quo eius hiſtoria deſinit. Ille grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: hic vero, quemadmodum teſtatur Lib. I. Cap. II. ἐν βασιλικαῖς, ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος, ea quibus ipſe interfuit, expoſuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 120.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΟΓΟΙ Δ'.

DIODORI SICVLI BIBLIOTHECAE HISTORICAE LIBRI IV.

COD. XVIII. COdicem hunc ad Franciſcum Philelphum pertinuiſſe, gentilitium illius ſtemma in prima pagina affabre depictum, breves interdum notulae, rerum, de quibus agitur, ſummaria, virorumque, ac locorum nomina propria, eius manu in marginibus rubro charactere exarata, ſatis oſtendunt. Codicis vero ſcriptura quamdam videtur habere adfinitatem cum illa celeberrimi Codicis I. Plut. XXXII. Homeri Batrachomyomachiam, & Iliadem continentis, Theodori Gazae manu pro Franciſco Philelpho conſcriptam; ut credibile admodum ſit, & huius illum Codicis deſcriptionem in Maecenatis ſui uſum in ſe ſuſcepiſſe. In eo autem continetur: Διοδώρου Σικελιώτου ἀναγραφαὶ, ἤτοι ἱστορικῆς βιβλιοθήκης λόγος πρῶτος, (manu vero Philelphi adiectum eſt τουτέστι δεύτερος) *Diodori Siculi deſcriptiones, ſive Hiſtoricae Bibliothecae Liber I. nempe II.* (revera tamen eſt *Libri primi ſectio altera.*) Inc. Τῆς πρώτης τῶν Διοδώρου βίβλων διὰ τὸ μέγεθος, κ. λ. Deſ. παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν. Exſtat in cit. edit. Tom. I. a pag. 51. ad pag. 107. lin. 30. quare vides exemplar hoc cum illo Codicis I. & IX. huius Plutei convenire: quemadmodum etiam tres ſequentes Libros, nimirum ſecundum, qui incidit in pag. 35. tertium pag. 74. & quintum pag. 107. (deeſt enim integer quartus, ut in memoratis etiam Codicibus I. & IX.) Tabula tamen Libro V. praemiſſa, pauciora continet Capita, nimirum ex XVIII. editis priora decem tantummodo.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. eleganter emendateque exaratus. Conſtat fol. ſcriptis 131.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

LYSIAE VITA.

Ac praeterea

Aeſchinis, Iſocratis, Xenophontis, & aliorum Socraticorum Epiſtolae.

I. pag. 1. ΛΥσία βίος γραφεὶς παρὰ Πλουτάρχου, ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι γέγραφεν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. *Lyſiae Vita ſcripta a Plutarcho, ſive, ut alii volunt, a Dionyſio Halicarnaſſeo.* Inc. Λυσίας ὁ Κεφάλου, Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων. Deſ. διαλεχθῶμεν τρόπον. Dionyſii Halicarnaſſei Operum edit. Lipſienſis MDCXCI. fol. Tom. II. a pag. 82. ad pag. 93. COD. XIX.

II. pag. 17. *b. Aeſchinis Rhetoris Epiſtolae XII.* eodem prorſus ordine, quo leguntur in Collect. Cuiac. toties cit. a pag. 36. ad p. 46.

III. pag. 26. Ἰσοκράτους ἐγκώμιον Ἀρχιδάμου. *Iſocratis laudatio Archidami.* Inc. Εἰδὼς, ὦ Ἀρχίδαμε. Deſ. ἔργον διδάξαι περὶ αὐτῶν. Edita eſt Gr. & Lat. in notis ad Photii Codicem CLIX. eius Biblioth. pag. 330.

IV. pag. 28. *b. Eiuſdem Epiſtolae VIII.* eaedemque cum illis, quae exſtant in cit. Collect. Cuiac. a pag. 46. ad p. 59.

V. pag. 40. *b.* Sequuntur *Epiſtolae VII.* pror-

prorſus anepigraphae, quas tamen diligenti habita perquiſitione comperimus eſſe *Socratis*, ac ſub eius nomine editas ab Allatio Pariſ. MDCXXXVII. in 4. cum verſione ſua ac notis, a pag. 1. ad pag. 23.

VI. pag. 46. *b.* Ἐπιστολαὶ τοῦ Ξενοφῶντος, ὡς δοκεῖ, ἢ Αἰσχίνου τοῦ Σωκρατικοῦ. *Epiſtolae Xenophontis, ut videtur, vel Aeſchinis Socratici*, numero XII. & quidem omnes, praeter primam hanc, ſecundam, & undecimam, anepigraphae. Sunt autem inter Epiſtolas ab Allatio editas loc. cit. ſub numeris XXI. XXII. XXIII. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVIII. & quidem diverſis Socraticis tributae, nimirum Xenophonti, Antiſtheni, Simoni coriario, Ariſtippo, & Aeſchini: quas tamen eorum, quibus inſcribuntur, fetus minime eſſe, ſed Sophiſtarum longe recentiorum μελέτας, contendit Godfridus Olearius in Exercitat. adverſus Allatium de ſcriptis Socratis, edita Lipſ. MDCXCVI. in 4.

Codex Graecus membranac. Ms. in 4. maiori, Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 52.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ.

EVSEBII PAMPHILI HISTORIAE ECCLESIASTICAE LIBRI X.

COD. XX. I. pag. 1. PRaecedunt Euſebiano Operi manu paullo recentiori exarata Epigrammata quaedam paraenetica, adſcripto titulo: Εὐσταθίου ποίημα τοῦ Ἰκονίου (1). *Euſtathii Iconienſis opus.*

I.

Ὀρ . . . (2) φύλασσε τοῦ νοός σου τὰς φρένας,
Καὶ κοιλίαν δάμαζε, καὶ γλῶσσαν πλέον,
Καὶ τὴν στενὴν δίωκε τοῦ βίου πύλην,
Καὶ φεῦγε κόσμον, καὶ νέος γενοῦ γέρων.

II.

Ἰχθὺν, ὕδωρ, ἄρτον τε, κηρὸν. καὶ μέλι
Ἄριστον εἰδὼς τοῦ Θεοῦ καὶ δεσπότου,
Μὴ κάμνε, μὴ φρόντιζε, μὴ ζήτει πλέον.

III.

Αἴνει πρὸ δείπνου, καὶ μετὰ βρῶσιν πάλιν,
Εὐχαῖς ἀεὶ γέραιρε τὸν σὸν δεσπότην.

IV.

Τὸν ὅρκον, ὡς πῦρ καὶ τεθηγμένον ξίφος,
Ἄνθρωπε, φεῦγε, μὴ μάχαιρα τῆς δίκης
Στίλβουσα καὶ τέμνουσα ῥομφαίας πλέον
Σφάξῃ φαγῇ σε μέχρις αὐτῶν ὀστέων,
Καὶ τὸ φλέγον φλέξῃ σε πῦρ αἰωνίως.

V.

Ὁ σήμερον τύπτουσα τυγχάνων σφύρα
Ὕψους ὑπάρσει καὶ βάρει τῆς ἀξίας
Τύφου καταστὰν τῆς χαμερπεῦς ἐφρύσε,
Τὸν ὄγκον ἐξύριζε τῆς ἐξουσίας·
Στρέφει γὰρ εἰς ἄκμονα τὴν σφύραν χρόνος.

VI.

Πρόξενε καλῶν σὺ Θεὲ πανοικτίρμων,
Εὐσταθίον φύλαττε τὸν Ἰκονίου,
Τὸν ποιμένα σου, καὶ λειτουργὸν, καὶ θύτην.

VII.

Θεὲ κριτὰ, βροτός εἰμι, σὺ δ' ἄφθιτος· ἦδ' ἐλεήμων
Ἵλαθι, ἵλαθί μοι ὄμματι εὐμενεῖ.

II. pag. ead. *b.* Τίνες ἐπίσκοποι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τῶν μεγάλων παροικιῶν ἐπεσκόπησαν. *Quinam Epiſcopi a Chriſto uſque ad Magnum Conſtantinum magnas paroecias gubernarunt.*

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

α'. Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος. β'. Συμεὼν, ὁ καὶ Κλωπᾶς. γ'. Ἰοῦστος. δ'. Ζακχαῖος. ε'. Τωβίας. ς'. Βενιαμίν. ζ'. Ἰωάννης. η'. Ματθαῖος. θ'. Φίλιππος. ι'. Σενέκας. ια'. Ἰοῦστος. ιβ'. Λευΐς. ιγ'. Ἐφρὴς (3). ιδ'. Ἰωσήφ. ιε'. Ἰούδας.

Οὗτοι πάντες ἐκ περιτομῆς. Μετὰ δὲ τούτους πρῶτος ἀπερίτμητος.

ις'. Μάρκος. ιζ'. Κασσιανός. ιη'. Πούπλιος. ιθ'. Μάξιμος. κ'. Ἰουλιανός. κα'. Γάϊος. κβ'. Σύμμαχος. κγ'. Γάϊος ἄλλος. κδ'. Ἰουλιανός. κε'. Καπίτων. κς'. Οὐάλης. κζ'. Δολιχιανός. κη'. Νάρκισσος. κθ'. Δῖος. λ'. Γερμανίων. λα'. Γόρδιος. λβ'. Νάρκισσος πάλιν κοινῶς μετὰ Ἀλεξάνδρου. λγ'. Ἀλέξανδρος μόνος. λδ'. Μαζαβάνης. λε'. Βαδίνος (4). λς'. Ζαβδαῖος. λζ'. Ἕρμων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

α'. Μάρκος ὁ εὐαγγελιστής. β'. Ἀνιανός. γ'. Ἀβίλιος. δ'. Κέρδων. ε'. Πρίμος. ς'. Ἰοῦστος. ζ'. Εὐμενής. η'. Μάρκος. θ'. Κελαδίων. ι'. Ἀγριππῖνος. ια'. Ἰουλιανός. ιβ'. Δημήτριος. ιγ'. Ἡρακλᾶς. ιδ'. Διονύσιος. ιε'. Μάξιμος. ις'. Θεωνᾶς. ιζ'. Πέτρος, ἐφ' οὗ ἦν Ἄρειος. ιη'. Ἀχιλλᾶς. ιθ'. Ἀλέξανδρος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

α'. Εὔοδος, ὃν κατέστησε Πέτρος ὁ ἅγιος. β'. Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. γ'. Ἥρων. δ'. Κορνήλιος. ε'. Ἔρως. ς'. Θεόφιλος. ζ'. Μαξιμῖνος. η'. Σαραπίων. θ'. Ἀσκληπιάδης. ι'. Φιλητός. ια'. Ζέβεννος. ιβ'. Βαβύλας. ιγ'. Φάβιος. ιδ'. Δημητριανός. ιε'. Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ις'. Δόμνος. ιζ'. Τίμαιος. ιη'. Κύριλλος. ιθ'. Τύραννος. κ'. Βιτάλιος. κα'. Φιλογόνιος (5). κβ'. Ῥωμανός (6). κγ'. Εὐστάθιος ὁ ἐπὶ τῆς συνόδου.

ΡΩΜΗΣ.

Μετὰ τὴν Πέτρου καὶ Παύλου τελευτὴν,

α'. Λῖνος. β'. Ἀνέγκλητος. γ'. Κλήμης. δ'. Εὐάρεστος. ε'. Ἀλέξανδρος. ς'. Ξύστος. ζ'. Τελέσφορος. η'. Ὑγῖνος. θ'. Πῖος. ι'. Ἀνίκητος. ια'. Σωτήρ. ιβ'. Ἐλεύθερος. ιγ. Βίκτωρ. ιδ'. Ζεφυρῖνος. ιε'. Κάλλιστος. ις'. Οὐρβανός. ιζ'. Ποντιανός. ιη'. Ἀντέρως. ιθ'. Φαβιανός. κ'. Κορνήλιος. κα'. Λούκιος. κβ'. Στέφανος. κγ'. Ξύστος. κδ'. Διονύσιος. κε'. Φήλιξ. κς'. Εὐτυχιανός.

κζ.

(1) Εὐστάθιος quidam Ἰκονίου inter metropolitas ſedebat in coetu quodam procerum, & Epiſcoporum habito ſub Alexio Comneno Imp. anno MLXXXIII. Vtrum vero idem ſit cum auctore iſtorum verſuum, prorſus ignoramus.

(2) Reliquas huiuſce primae vocis litteras evaneſcentes minime expiſcari licuit.

(3) *Ephraem* appellatur a Le-Quienio Orient. Chriſt. Tom. III. pag. 143.

(4) *Hymenaeus* hic, ſequens vero *Zabdas* nominantur, ibid. pag. 152

(5) Ad hanc vocem ſequens ſcholion ab eadem manu legitur appoſitum: Σημείωσαι, ὅτι Θεοδώρητος ἀπὸ τοῦ Φιλογονίου Εὐστάθιον εἶναι φησι

(6) Pro *Romano Paullinum* recenſet Le Quien loc. cit. Tom. II. pag. 708.

κζ'. Γάϊος. κη'. Μαρκελλῖνος. κθ'. vacat. λ'. vacat. λα'. vacat.

III. p. 2. *b.* Tabula argumentorum Capitum Libri I. Euſebianae Hiſtoriae, quam excipit ſequens ſcriptoris monitum: Ὅρα, ὁ ἀναγινώσκων, μὴ συναρπαγῇς τῇ αἱρετικῇ ὑπολήψει τοῦ συγγραφέως. εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστά ἐστιν ὠφελιμωτάτη κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ παροῦσα βίβλος, ἀλλ' ὅμως ὅτι μὲν ἀπολύτως περὶ Θεοῦ φαίνεται θεολογῶν, οὐ δοκεῖ τισι κακοδοξεῖν· ὅτι δὲ περὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγει τε, πανταχοῦ ὑποβεβηκότα, καὶ δεύτερον, καὶ ὑπουργὸν τοῦ πατρὸς ἐμφαίνει τὸν υἱὸν, Ἀρειανὸς ὢν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐπικεκρυμμένως ἐπιδεικνύων.

IV. pag. 3. Incipiunt *Euſebii Pamphili Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri X.* quorum primus inc. Τὰς τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, κ. λ. Vltimus deſ. ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν. Argumenta Capitum, ſingulis Libris praemiſſa, ſi primum, & ſecundum excipias, numero pauciora ſunt, quam edita, quum plura in unum conflata reperiantur: addas etiam multa ex ipſis prorſus ab editis etiam quoad rem, & ſenſum differre. Tituli Librorum utplurimum duplicati reperiuntur, in principio nimirum, & fine. Praeterea Libri illius, qui inſcribitur, *De martyribus in Palaeſtina paſſis in perſecutione Diocletiani & Maximini*, quique in edit. Libro VIII. Eccleſiaſticae Hiſtoriae ſubiicitur, in Codice habetur tantummodo eo loci initium, a verbis nimirum, Ἀλλ' ὁ μὲν τῆς γραφῆς, κ. λ. uſque ad verba, φανερὰν κατεστήσαντο (edit. pag. 259. & 260.) addita in fine concluſione: Εὐσεβίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας βιβλίον η'. tamquam ſi ad Librum VIII. pertineat: reliquum vero a verbis, Ἔτος τοῦτο ἦν, κ. λ. uſque ad finem, Librum hiſtoriae decimum conſequitur, adiecto in fine titulo: Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου περὶ τῶν ἐν Καισαρείᾳ μαρτυρησάντων. Inter hanc tamen de Martyribus Palaeſtinae Narrationem, & Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri decimi finem inſertum legitur in Codice pag. 225. Ἀντίγραφον διατάξεως τοῦ θεοφιλοῦς βασιλέως, ἣν, τοὺς τυράννους καθελὼν, τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἔθνεσιν Ἑλληνικῇ συντάξας φωνῇ διεπέμψατο. *Exemplum Conſtitutionis Dei amantis Imperatoris, quam, tyrannis deſtructis, ſubditis gentibus Graeca lingua compoſitam tranſmiſit.* Inſcribitur: Νικητὴς Κωνσταντῖνος, μέγιστος, σεβαστὸς, ἐπαρχιώταις Παλαιστίνοις. *Victor Conſtantinus, Maximus, Auguſtus, Praefectis Palaeſtinis.* Inc. Ἦν μὲν ἄνωθέν τε καὶ πάλαι. Deſ. καὶ τιμὴν σύμφωνον ἐπιδείξονται. Tum inſtar clauſulae litteris maioribus ſubditur, προετέθη τω ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς ἡμετέροις μέρεσιν. Habetur in Conſtantini Vita ab ipſo Euſebio conſcripta, edita autem citato Eccleſiaſticae Hiſtoriae Tomo, & quidem pag. 374. ſeqq. a Capite nimirum XXIV. uſque ad totum Caput XLII. Libri II. incluſive. In Codice praeterea haec alia pauca ſubſequuntur: Ταῦτα μὲν οὖν ὧδέ μοι κείσθω. Φέρε δὲ λοιπὸν τοὺς νόμους, καὶ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς εὐσεβείας τοῦ θεοφιλοῦς ἡμῶν καὶ πρᾳοτάτου βασιλέως ἐπιστολὰς ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ὁμοῦ πάσας συναγάγωμεν.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XI. optime conſcriptus, & ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 249.

ΗΡΩΔΙΑΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ.

HERODIANVS HISTORICVS.

Idem Herodiani hiſtoriarum Libri VIII. ut in Cod. XVII. ſuperiori. Heic tantum animadvertendum nonnullas margini correctiones, ac varias lectiones ab eadem manu fuiſſe appoſitas, titulosque Librorum in fine etiam repetitos. COD. XXI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. in cuius primo folio leguntur nomina Λαυρεντίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Πέτρου Φραντζίσκου. Conſtat foliis ſcriptis 113.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΑ.

ZOSIMI HISTORIA NOVA.

Ζωσίμου Κόμητος καὶ ἀποφισκοσυνηγόρου ἱστορίας νέας. *Zoſimi Comitis & Apoſiſcoſynegori, ſive Ex-advocati Fiſci, Hiſtoria Nova Libris V.* compendiarie quidem ab Alexandro Macedone uſque ad Diocletianum, ab hoc vero uſque ad Honorium & Arcadium, Theodoſii Magni filios, copioſius ab auctore compoſita, cum ſcholiis quibuſdam ad marginem rubrica conſcriptis. Liber I. inc. Πολυβίῳ τῷ Μεγαλοπολίτῃ. Liber V. deſ. τοῦ πρὸς Ἀλλάρικον πολέμου. In principio huius Hiſtoriae ſcholium legitur, in quo haec de auctore traduntur: Οὗτος ὁ Ζώσιμος εἰδωλολάτρης ὢν, καὶ ἐς τὰ μάλιστα φίλος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτῃ ἔργον ἐποιήσατο σπουδαιότατον, ὕβρεις μὲν κατὰ Κωνσταντίνου τοῦ θείου βασιλέως συνθεῖναι ψευδεῖς, ἐπαίνους δὲ Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀσεβοῦς, πλὴν οὐδ' οὕτως ἠδυνήθη τελέως συγκρύψαι τὰ τοῦ θείου Κωνσταντίνου προτερήματα, καὶ στρατηγήματα. ὕβριζεν δὲ καὶ τὸν Κωνστάντιον, καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον, ὡς χριστιανούς· χριστιανομάχος γὰρ ἦν ὁ κατάρατος ἔτος Ζώσιμος. Clauditur autem tota hiſtoria ſequenti nota rubris characteribus exarata: Ὁ παρὼν ἱστορικὸς Ζώσιμος τὴν ἀρχὴν μὲν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ πεποίηται ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. συντομίᾳ δὲ χρησάμενος, ἐν βραχεῖ καὶ λίαν ἐπιτροχάδην ἐκεῖνα διεξῆλθε μέχρι Διοκλητιανοῦ· τὰ δὲ ἐκεῖθεν μέχρι Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου παίδων πλατυτέρᾳ διῆλθε τῇ ἀφηγήσει. Hi libri póſt varias mutilas editiones integri prodierunt a Friderico Sylburgio Veterenſi ad duos Mss. Codices Thuanum, & Palatinum recenſiti, cum verſione ex ſecundis Io. Leunclavii curis, adiectis eiuſdem Apologia pro Zoſimo adverſus Evagrii, Nicephori Calliſti, & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiique caſtigationibus, inter Romanae Hiſtoriae ſcriptores Graecos Minores Francofurti apud heredes A. Wecheli MDXC. fol. COD. XXII.

Digitized by Google

fol. Zoſimus vero iſte Comes, & Ex-Advocatus Fiſci a Photio Cod. XCVIII. & in Mss. Codicibus, quos Leunclavius, Henricus Stephanus & Sylburgius inſpexerunt, Κόμης, καὶ ἀποφισκοσυνήγορος, ut etiam in hoc noſtro Cod. nuncupatus, filius fortaſſe fuit Zoſimi illius, ad quem novae Epiri Praeſidem leges Valentiniani, & Valentis A. C. CCCLXXIII. latae exſtant in Codice Theodoſiano. Scripſiſſe videtur non poſt Eunapium modo, ſed Olympiodorum Thebanum quoque, adeoque poſt A. C. CCCCXXV. quem Lib. V. Cap. XXVII. adlegat, ubi de Ravenna Vrbeediſſerit, quamquam locus ille gloſſema videtur Lambecio VI. pag. 188.

Calligraphus tandem in calce Codicis rubris litteris, ut aſſolet, ita ſe ſubſcribit: Τουτὶ τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ, ἀναλώμασι μὲν τῶ μεγίςω κυρίω κυρίω ἡμετέρου Λαυρεντίω Διμέντιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔνει ἀπὸ τῆς Χριςοῦ γενέσεως χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ, μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰκοςῇ ὀγδόῃ. *Iſte liber tranſcriptus eſt Florentiae, ſumtibus quidem Maximi Domini, Domini Laurentii de Medicis, manu vero Ioannis Rhoſi Cretenſis, anno a Chriſto nato MCCCCXC. menſis Septemb. die XXVIII.* Tum in margine minoribus litteris inſtar ſcholii haec alia adiecit: Τὸ παρὸν βιβλίον ἠρξάμην Σεπτεμβρίῳ πρώτῃ· ἐτελέσθη δὲ ἐν τῇ κη΄. ἔκβαλον τέσσαρας κυριακὰς, καὶ μίαν ἡμέραν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Μαρίας, καὶ ἄλλην τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ· ἐγράφη λοιπὸν διὰ κβ΄ ἡμέρας ὅλον τὸ βιβλίον. Θεῷ χάρις. *Hunc librum ſcribere incepi Septembris die prima; abſolvi autem die XXVIII. deme quatuor Dominicas, & unam diem ſanctiſſimae Deiparae Mariae, & aliam venerabilis & vivificae Crucis: reliqui ſunt dies XXII. quibus totus liber ſcriptus eſt. Deo gratia.*

Codex Graec. membr. Ms. nitidiſſimus in fol. mai. Saec. XV. Conſtat foliis ſcriptis 185.

ΕΥΑΓΡΙΟΥ ἹΣΤΟΡΙΑ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ.

EVAGRII HISTORIA ECCLESIASTICA.

Adde

Georgii Caeſareenſis presbyteri in CCCXVIII. Patres Nicaenos &c. Oratio.

COD. XXIII. I. pag. 1. *Evagrii Scholaſtici & Ex-praefecti Epiphanienſis Eccleſiaſticae Hiſtoriae Libri VI.* cum tabulis argumentorum Capitum unicuique Libro praemiſſis, quarum nonnullae ab editis diſcrepant, aliae cum ipſis concordant. Liber I. inc. Εὐσεβίῳ τῷ Παμφίλου ἀνὴρ δὲ, κ. λ. Sextus deſ. εὐδαιμονίας παρασχόμενον. Concordant reliqui quoad initium & finem cum editione Evagrii Amſtelod. MDCXCV. fol. inter Scriptores Graecos Eccleſiaſticae Hiſtoriae curante Henr. Valeſio editos Tom. III. a pag. 255. ad p. 464.

II. pag. 156. *b. Sermo in ſanctos CCCXVIII. Patres, & in Conſtantinum piiſſimum noſtrum Imperatorem, dictus a Georgio presbytero Caeſareae Cappadociae.* Inc. Πείθεσθαι τοῖς ἡγουμένοις ἐκ τῆς ἀποςολικῆς ἐπιτραπεὶς παραινέσεως. Deſ. εἰς τιμὴν Χριςοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μεθ᾽ οὗ τῷ πατρὶ δόξα, κ. λ. Graece & Latine exſtat in Auctario Novo Combefiſ. Pariſ. MDCXLVIII. Tom. II. pag. 547. ubi tamen auctoris nomen *Gregorius* eſt, non *Georgius*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saec. XIII. pluribus in locis ſuppletus manu paullo recentiori; quae vero deerant, ea chartaceis foliis ſunt exarata. Conſtat foliis ſcriptis 165.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Seu

De Expeditione Alexandri Libri ſeptem.

Hic Codex, quem Gronovius in memorata editione minime conſuluit, conti- COD. XXIV.
net *Arriani de Expeditione Alexandri Libros VII.* ut in Codicibus I. & IX. huius Plutei; in hoc tamen Liber ſextus a ſeptimo recte diſiungitur, quemadmodum in optimo Codice XXXII. Plut. IX. exhiberi animadvertit Gronovius edit. cit. pag. 312. in not. col. 2. lin. 12. & notat Fabric. Bibl. Gr. Vol. III. p. 272. item in not. Primus igitur Liber incipit a pag. 1. Secundus a pag. 32. Tertius a pag. 58. Quartus a pag. 84. Quintus a pag. 114. *b.* Sextus a pag. 138. *b.* qui deſinit πρεσβεύοντι ἔχαιρον. Septimus tandem, qui inſcribitur, Ἀῤῥιανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἑβδόμη, incipit a pag. 161. & quidem ita: Ὡς δὲ ἐς Πασαργάδας. Deſ. ἐς τήνδε τὴν ξυγγραφήν. Tum in fine ſubditur: Ἀῤῥιανοῦ ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τέλος. Quum igitur in hoc exemplari nullus ſit Hiſtoriae Indicae Liber, qui in omnibus ferme Codicibus praedictos ſeptem Libros excipere ſolet, videtur inde eorum infirmari ſententia, qui *Alexandri Expeditionem* octo Libris conſtare arbitrati ſunt, & pro libro octavo *Indica* habuerunt, quum ſit revera opus ſingulare, uti animadvertimus etiam ſupra Cod. I. huius Plutei, §. II. Notandum in illo Libri VII. loco, ubi defectus in edit. incidit, nullam heic lacunam fuiſſe relictam, ſed tantum in margine adſcriptum, λείπει τι. loci autem illius corrupti lectionem ita habere: ἐφ᾽ ὅτῳ ἂν τις συνίθηκε. τούτῳ τῷ λόγῳ ἐποπτήξαντα, κ. λ. tum Ἀῤῥιανοῦ ubique legi pro Ἀῤῥιανοῦ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime ſervatus, quem Gronovius minime conſuluit. Conſtat foliis ſcriptis 183.

ΑΠΟΛ-

Digitized by Google

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΒΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

APOLLONII POETAE VITA INCERTI AVCTORIS.

Corrige

In Apollonii Rhodii Argonautica ſcholia uberrima.

COD. XXV. PRaecedunt Commeorariis *Apollonii Vitae*, quales in celeberrima editione Florentina anni MCCCCXCVI, in pergamena litteris quadratis excuſa, de qua meminimus Plut. XXXI. Cod. VII. ſupra pag. 82. Scholia vero, ut eruere potuimus ex ipſorum initio & fine in ſingulos Argonauticorum Libros, aut cum editis concordant, aut ſi quod intercedit diſcrimen, illud in verbis potius, quam in rebus ipſis comperimus: quod ut & ipſe melius cognoſcas, amice Lector, initium Commentarii tibi exhibeo una cum editionis variantibus lectionibus in calce paginae appoſitis. Ita igitur exorditur Scholiaſtes: Ἀπὸ περιεκτικοῦ σχήματος (1) ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισται. περιεκτικὰ δὲ εἰσιν (2) ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος σημαίνουσιν (3), οἷον βιάζομαι, δωροῦμαι (4), σφαγιάζομαι. οὕτω καὶ τὸ ἄρχομαι, τὸ μέν τοι σημαινόμενον (5), ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι, ἔθος γὰρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι, ὡς Ἄρατος (6), Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα (7), κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 80.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΙΒΗΡΙΚΗ.

APPIANI HISPANICA.

Seu potius

Appiani Hiſtoriarum Romanarum Libri duo, Aeliani Hiſtoria Varia, & Heraclides de Rebuspublicis.

COD. XXVI. I. pag. 1. LIber I. inſcribitur: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. *Appiani Romanarum Hiſtoriarum Iberica*, ſive, *Hiſpanica*. Inc. Ὄρος ἐστὶ Πυρήνη. Deſ. ἐφ' ὅσον δοκιμάσειεν. Exſtat in edit. Tolliana (8) Part. I. a pag. 421. ad pag. 538.

II. pag. 41. *b.* Secundus Liber inſcribitur, ut ſuperior, nimirum: Ἀππιανοῦ Ῥωμαϊκῶν Ἰβηρική. Eſt tamen *Annibalica*, ſeu *de bello cum Annibale hiſtoria*, & inc. Ὅσα δὲ Ἀννίβας. Deſ. δύο καὶ πεντήκοντα ἦν. Ibid. a pag. 539. ad pag. 598.

III. pag. 65. *Cl. Aeliani Sophiſtae Varia Hiſtoria Libris XIV.* quorum primus inſcribitur: Αἰλιανοῦ Ῥωμαίου ποικίλης ἱστορίας βιβλίον πρῶτον, & inc. Δειλοὶ κατὰ κοιλίαν. Vltimus deſ. ἥττων τοῦ κέρδους ὤν. Reliquorum initia ac fines Librorum concordant cum edit. Graec. Lat. Lugd. Bat. curante Abrah. Gronovio MDCCXXXI. in 4. Notandum tamen eſt, nullos in Codice titulos Capitibus (9) praemitti, ac Librum VI. cum V. ita eſſe coniunctum, ut uno ex duobus conflato, ſextus deſiderari videatur. Claudius hic Aelianus, quem cum alio Aeliano Tacticorum ſcriptore confundunt Voſſius de Hiſt. Gr. & alii viri docti (10) fuit Praeneſtinus, & vix umquam Italiae fines egreſſus eſt; Graecorum tamen Graecaeque linguae amantiſſimus fuit, tantamque ſibi Atticae dictionis facultatem elegantiamque comparavit, ut μελίγλωσσος, ſive μελίφθογγος, *mellei* ſcilicet *oris* vulgo diceretur. Inter alia eius ſcripta habemus Hiſtoriae Variae (11) Libros XIV. opus prologo, epilogo, & aliquibus etiam libris truncatum; nam & Stobaeus, & Suidas nonnulla ex eo proferunt, quae in editis non occurrunt; ac Liber V. in duos videtur a librariis diviſus, ob ſextum deperditum: praeterea Libri XIV. extrema valde ſunt, tum in Codicibus Mss. tum in editionibus confuſa, praeter alias coniecturas, quas congerit Fabric. loc. & pag. cit. Graece primum prodiit cum Heraclide de Politiis, Polemone, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece & Latine in Collectione Auctorum, qui exempla virtutum, ac vitiorum conſcripſere, per Ioannem Heroldum Baſileae MDLV. cum verſione vero Vulteii a Conrado Geſnero paſſim emendata, & illuſtrata quibuſdam notis Tiguri inter Aeliani Opera MDLVI. fol. Poſt varias deinde editiones, tandem Graece & Latine eum uberrimis virorum doctiſſimorum prolegomenis, & adnotationibus excuſum fuit Lugd. Bat. MDCCXXXI. 4. in duobus Tomis, quam prae manibus editionem habuimus. Ex duobus Mss. Mediceis (12) variantes lectiones ſelegiſſe Marquardum Gudium adſerit Fabric. loc. cit. pag. 700. lin. 10.

IV. pag. 156. *Ex Heraclide de Politiis*, ſive *de Rebuſpublicis Graecorum Commentarius*, ut in Codice XIX. Plut. LX. quem vide ſupra pag. 609. §. V.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidiſſimus optimeque ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 162.

V u 2 ΙΣΤΟ-

(1) In edit. ῥήματος.
(2) In edit. ἐστιν.
(3) In edit. ἐμφαίνοντα.
(4) In edit. δωροῦμαι.
(5) In edit. τὸ μέν τι σημαίνει:
(6) In edit. deſunt ὡς Ἄρατος.
(7) In edit. ἀρχώμεσθα.
(8) Citavimus in Codice V. huius Plutei ſupra pag. 659. §. I.

(9) Quas habemus Capitum inſcriptiones, eas non Aeliani, ſed alicuius Scholaſtici eſſe contendunt viri docti.
(10) Vide Iac. Perizonium in Prolegom. ad Aeliani Hiſt. Var.
(11) Varias huiuſce Operis inſcriptiones vide apud Fabric. B. G. Vol. III. pag. 698.
(12) Intellige Codicem XIX. Plut. LX. quem vide ſupra p. 609. & hunc, quem prae manibus habemus.

Digitized by Google

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

HISTORIA CAPITIS S. IO. BAPT.

Nec non

Aliorum SS. PP. in eius Nativitatem, & Decollationem Orationes.

COD. XXVIII. I. pag. 1. Ἐξήγησις παραδόσεως, ὅπως ἡ κεφαλὴ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ τῶν Ἐμεσηνῶν πόλει ἀνεδείχθη. *Narratio traditionis, quomodo Caput ſancti & inclyti Ioannis Prodromi & Baptiſtae in urbe Emeſena inventum eſt*. Inc. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς Ἑώας. Deſ. ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κϛ΄. τοῦ ἑξηκοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἔτους, ἰνδικτιῶνος ζ. εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ, κ. λ. Exſtat inter Acta Sanctorum Iunii Tom. IV. pag. 716. auctore Marcello Archimandrita. Habes etiam in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 457. §. XLII.

II. pag. 8. *b. S. Patris noſtri Ioannis Archiepiſcopi Conſtantinopolitani Chryſoſtomi in Nativitatem S. Ioannis Praecurſoris & Baptiſtae Oratio I.* Inc. Ἀπαραίτητος σήμερον. Deſ. καὶ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ.

III. pag. 12. *Eiuſdem in idem argumentum Oratio II.* Inc. Ἐπέστη σήμερον ἡ τῶν χριστιανῶν ἀπαίτησις. Deſ. ἐδωρήσατο, καὶ ζωὴν αἰώνιον· ᾧ πρέπει ἡ δόξα, κ. λ. Hae duae Orationes, Ioanni Chryſoſtomo tributae, non occurrunt in elencho ipſius Homiliarum & Tractatuum, quem exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 560. ſeqq. neque in alio ad calcem Tom. XIII. ipſius Operum ſubiecto.

IV. pag. 15. *b. Sancti ac beati Patris noſtri Antipatri Epiſcopi Boſtrenſis in idem argumentum Oratio*, ut in Cod. XXXIII. Plut. IX. Catalogi noſtri Tom. I. pag. 445. §. VI.

V. pag. 22. *Anatolii Epiſcopi Theſſalonicenſium in Decollationem S. Ioannis &c. Orationes III.* Prima inc. Ἔτι μου τῇ μνήμῃ. Deſ. καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. Secunda pag. 26. inc. Πάλιν ἡμᾶς. Deſ. ἀξιωθῆναι βασιλείας, ἐν Χριστῷ, κ. λ. Tertia pag. 32. inc. Ὥσπερ τις ἀνήρ. Deſinit imperfecte in verbis, καὶ παρὰ πάσαις ταῖς γυναιξὶ τὴν ἀρχὴν .... Harum trium Orationum initia adferuntur a Fabricio inter Elogia & Vitas Sanctorum, Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 100. Tertiam tamen ſub Chryſoſtomi nomine primus edidit Hoeſchelius an. MDLXXXVII. 8. deinde Savilius Tom. VII. pag. 549. Denique inter eius Opera nuperae edit. Pariſ. alias cit. prodiit in Tom. VIII. pag. 39. & quidem inter ſpuria: poſtrema tamen verba, quae retulimus, quum lectio Codicis ab edita valde diſcrepet, reperire minime licuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optime ſervatus, ſi ultimam paginam excipias, cuius pars aevo conſumta, novo folio ſuppleta eſt. Conſtat foliis ſcriptis 38.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica, ac Polemonis Sophiſtae Declamationes duae.

I. p. 1. Pauca tum de hoc, tum de XXX. huius ipſius Plutei Codice adnotabimus, quum utriuſque inita collatione, varias lectiones receuſeat in ſua editione Gronovius, priorem hunc, illum ſecundum appellans. Primi igitur Libri *de Expeditione Alexandri* initium exhibet pagina prima, ſecundi pag. 39. tertii pag. 69. quarti pag. 100. *b.* quinti pag. 130. ſexti vero cum ſeptimo coniuncti pag. 155. *b.* In fine Capitis XII. Libri VII. unius dimidii verſus lacuna, defectus indicatur in Codice. Liber *de Rebus Indicis* pag. 202. *b.* inſcribitur heic: Ἀῤῥιανοῦ ἀνάβασις (1) Ἀλεξάνδρου ἑβδόμη. Ἰνδική. COD. XXVIII.

II. pag. 233. Sequuntur manu, ut videntur, diverſa exaratae *Polemonis Sophiſtae, Laodiceni, Declamationes duae, parentum nomine in Cynaegirum, & Callimachum Athenienſes dictae*, ut in Cod. I. Plut. LVI. ſupra p. 292. §. VII. & VIII. quem vide. Heic tamen ſecunda deſinit in verbis: οὕτως ἀνέσχε Καλλίμαχον ἡ μήτηρ, ὥ τὸν μὲν Ἡρακλέος ... quae in edit. ibi citata paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XV. cuius ferme dimidium diverſa ac paullo recentiori manu ſuppletum eſt. Conſtat fol. ſcriptis 254.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

Herodoti Halicarnaſſei Hiſtoriarum Libri IX. ut in Codice III. huius Plutei. Initium & finis ſingulorum Librorum concordat cum editione inibi citata. COD. XXIX.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. diligentiſſime exaratus & optimus. Conſtat foliis ſcriptis 192.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI DE TRANSITV ALEXANDRI HISTORIA.

Sive

De Expeditione Alexandri Libri VII. & Indica.

Librorum *de Expeditione Alexandri* diviſio eadem eſt, atque in Codice I. huius Plu- COD. XXX.

(1) Non ἀναβάσεως, ut adſtruit Gronovius cit. edit. pag. 312. in not. col. 1. lin. 17.

Digitized by Google

Plutei. Libri VII. defectus indicium eſt unius ferme folii ſpatium vacuum ab amanuenſi relictum, ac verba margini appoſita, λείπει τι. *Hiſtoriae Indicae Liber* hunc habet titulum: Ἀῤῥιανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν ἑβδόμη, uti adnotat Gronovius loco mox cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius item ferme dimidium nova manu ſuppletum fuit. Conſtat foliis ſcriptis 229.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ.

AESOPI VITA.

COD. XXXI ΑΙσώπου βίος τοῦ μυθοποιοῦ, Μαξίμῳ τῷ Πλανούδῃ συγγραφείς. *Aeſopi fabulatoris Vita, a Maximo Planude conſcripta*, ut in Cod. XXIII. Plut. LVIII. ſupra pag. 464. §. IV. quem vide; ibi enim editionem Aldinam citavimus.

Codex Graecus chartac. Ms. in 8. maiori, Saec. XV. nitidiſſimus. Conſtat fol. ſcriptis 34.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ.

HERODOTVS.

COD. XXXII. HErodoti Halicarnaſſei Hiſtoriarum Libri IX. ut in Codice III. huius Plutei. Prima Codicis pagina argumenta exhibet ſingulorum Librorum, adſperſaeque in ora libri rariſſimae ac breves notulae adparent, ab eadem mano exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optimae notae. Conſtat foliis ſcriptis 345.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ ΡΩΜΑΙΚΩΝ ΕΜΦΥΛΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Γ'.

APPIANI CIVILIVM BELLORVM ROMANORVM LIBRI III.

COD. XXXIII. COntinet nitidiſſimus hic Codex, ex quinque Appiani Libris *de bellis civilibus*, qui adhuc ſuperſunt, poſteriores tres, nempe III. IV. & V. quorum initium & finem attulimus ſupra in Codice V. huius Plutei pag. 662. §. XIII. XIV. & XV. quem vide. Heic tantum monebimus, Librum V. inſcribi Ῥωμαϊκῶν ιη'. *Romanarum Hiſtoriarum Librum XVIII.* ita ut a decimoquarto de bellis Civilibus narrationem aggreſſus fuiſſe videatur Appianus, non a decimotertio, uti habet Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 394.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime ſervatus. Conſtat foliis ſcriptis 111.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ.

ARRIANI HISTORIA.

Titulum corrige

Diodori Siculi Hiſtoricae Bibliothecae Libri aliquot.

MAle Codicem hunc redactum, ac mutilum, tum ex epigraphe exteriori; tum etiam ex Epigrammate in fine Codicis adiecto, quod ſuo loco proferemus, patet: in utroque enim Arriani memoratur Hiſtoria, quae nullatenus exſiſtit, paucarum tantummodo linearum fragmento ſuperſtite, quod ſequens eſt . . . . . μὴ παρακομίζειν. κατὰ δὲ τὴν ἐκτισμένην ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, ἐπιφανεστάτην οὖσαν σχεδὸν τι τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην, ἀποθέσθαι. κατασκευάσεν ὂν τέμενος κατὰ τὸ μέγεθος ϗ κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς Ἀλεξάνδρου δόξης ἄξιον, ἐν ᾧ κηδεύσας αὐτὸν, ϗ θυσίαις ἡρωϊκαῖς ϗ ἀγῶσι μεγαλοπρεπέσι τιμήσας κατέθετο. Quod videtur ad Alexandri hiſtoriam pertinere. Praeter hanc immanem Codicis mutilationem in principio, alii etiam hiatus in iis, quae ſuperfuerunt, occurrunt, quos ſingillatim innuemus. COD. XXXIV.

I. pag. 1. *Diodori Siculi Bibliothecae Hiſtoricae Liber I.* in duas partes diviſus. Inc. Τοῖς τὰς κοινὰς ἱστορίας, κ. λ. Deſ. παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐθαυμάσθησαν. Vide Cod. I. huius Plutei §. V. In prima Parte huius Libri, nimirum pag. 3. *b.* deſunt omnia illa, quae media ſunt inter verba ἐγχειρήσομεν, & Περὶ δὲ τῆς χώρας, κ. λ. ut in dicto Codice I. In altera deinde, ſcilicet inter pag. 16. & 17. alius defectus occurrit a verbis ἱππεῖς δὲ δισμυρίους, κ. λ. edit. cit. pag. 64. lin. 9. uſque ad verba, χάριν ἀποδιδόναι edit. pag. 100. lin. 5. incluſive; ad quem ſupplendum ſex folia vacua inſerta ſunt.

II. pag. 20. *Eiuſdem Hiſtoricae Bibliothecae Liber II.* praevio Indice Capitum XV. Inc. Ἡ μὲν πρὸ ταύτης βίβλος. Deſ. τήνδε τὴν βίβλον. Vt in dicto Codice I. §. VI.

III. pag. 46. *Liber III.* cum tabula Capitum V. inc. Τῶν πρὸ ταύτης βίβλων, κ. λ. ut in edit. cit. pag. 174. Deſinit imperfecte in verbis, ἔνιοι δὲ τῶν ἱστορικῶν . . . . quae occurrunt in Capite LV. huius Libri, edit. p. 224. lin. 4. Hinc propter magnam Codicis iacturam inter pag. 70. & 71. ſequuntur initio huius paginae verba . . . . . . περιστάσεις τὰς ἐχούσας δεινότητας, κ. λ. quae pertinent ad Caput XXXIX. Libri V. edit. pag. 362. lin. 19. Periit igitur in hoc hiatu magna pars Libri III. totus IV. & ex V. ſupereſt tantum fragmentum incipiens a verbis mox relatis, & deſinens in verbis, εὐεργεσίας διαπορευόμενοι, quae ſunt Cap. XLVI. edit. pag. 367. lin. 47. pro hoc defectu ſupplendo octo folia vacua ſunt inſerta. En tandem Epigramma, quo clauditur Codex:

Ἱστο-

Digitized by Google

Ἱστορίη Ἀῤῥιανοῖο χαρίεσσα λάβε τέρμα,
Πρήξιας ἀείδουσα Ἀλεξάνδροιο μεγίστας.
Ὡς δὲ καὶ ἱστορικῆς ἀρχαιολογίης ὧδε
Τυγχάνει τέρας, ἣν Σικελιώτης Διόδωρος
Καρτα πονήσατο φιλοτίμως, παραίνεσιν βίῳ.
Hiſtoria Arriani elegans finem adcepit,
Praeclara enarrans Alexandri geſta;
Nec non Hiſtoricae Antiquitatis heic
Finis eſt, quam Siculus Diodorus
Perquam diligenter elaboravit, vitae admonitionem.

Tum ſequitur ipſius amanuenſis ſubſcriptio, quae ita habet: Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιβ΄. ἰνδ. ε΄. ἔτους ͵ϛϡλε΄. χειρὶ γραφὲν Γεωργίου διακόνου τοῦ Χρυσοκόκκη, ἀναλώμασι δὲ Χριστοφόρου Γαράθωνος ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Abſolutus eſt praeſens liber menſe Februario*, die *XII. indict. V. anno* 6935. (Chriſti MCCCCXXVII.) *manu ſcriptus Georgii Diaconi Chryſococcae, ſumtibus vero Chriſtophori Garathonis in urbe Conſtantinopoli*. Refert Latine tantum hanc ſubſcriptionem Montfauc. Palaeogr. Graec. pag. 77. ubi tamen pro *indict. V.* habet *indict. VIII.* In ſuo autem Catalogo Biblioth. Bibliothecar. Tom. I. pag. 378. litt. C. perperam ait, *Epigramma*, quod retulimus, *verſibus* conſtare *politicis*, quum heroicorum potius, quam politicorum in ipſo verſuum figuram, ſyllabarum numerus referat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 73.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΒΙΟΤΗΣ.

HERODOTVS DE HOMERI VITA.

Ac praeterea

Gorgiae Encomium Helenae, Orphei, Procli Lycii, Homeri, Moſchi, ac Muſaei Carmina.

COD. XXXV. I. pag. 1. *HErodoti Halicarnaſſei enarratio de Homeri orta & vita*, ut in Codice IV. Plut. XXXII. ſupra p. 126.

II. pag. 12. *b. Gorgiae Encomium Helenae*. Vide in Cod. IV. Plut. LVII. ſupra p. 338. §. XXXII.

III. pag. 16. *Orphei Argonautica*, ut in citata Collectione Veterum Poëtarum Graecorum Heroici Carminis Iacobi Lectii Tom. I. a pag. 480. ad pag. 500. In Codice nonnullae ad marginem adnotationes occurrunt.

IV. pag. 42. *b. Eiuſdem ad Muſaeum* Carmen. Ibid. pag. 501.

V. pag. 43. *b. Eiuſdem Hymni LXXXVI.* Ibid. a pag. 502. ad pag. 521.

VI. pag. 66. *Procli Lycii philoſophi Hymni IV.* Ibid. pag. 737. Sub finem poſtremi ad illa verba, Λυκίων γὰρ ἀφ᾽ αἵματος, κ. λ. haec in margine adnotantur: Ἐντεῦθεν δῆλον, ὡς οὐκ εἰσὶ ταῦτα τοῦ Ὀρφέως. ἔοικε δὲ εἶναι, ὡς καὶ ἐπιγέγραπται, Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου. Λύκιος γὰρ οὗτος καὶ δεισιδαίμων εἰς ἄκρον, καὶ τὰ ὀρφικὰ περὶ πολλοῦ ποιούμενος, ὥσπερ ὁ Μαρῖνός φησιν ἐν τῷ εἰς αὐτὸν συντάγματι.

VII. pag. 68. *b. Hymnus Homeri XXXI.* Ibid. a pag. 417. ad pag. 444. ultimo hymno excepto, qui eſt *in Hoſpites*; hic enim deſideratur in Codice. Clauduntur autem hoc verſiculo:

Δευρὶ τέρας λάχε τῶν ἐς δαίμονας ὕμνων Ὁμήρου.
Heic finem accipe Homeri Hymnorum in Deos.

VIII. pag. 103. *b. Moſchi, Amor fugitivus.* Ibid. pag. 605.

IX. pag. 104. Diſtichon *in Iovem*.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι᾽ ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

X. pag. ead. *b. Muſaei de Herone & Leandro Carmen*. Ibid. pag. 698. In Codice tamen eſt imperfectum, deſinit enim in verſu:

Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος. ἄλλο θαλάσσης......

qui in edit. eſt verſus 245.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. nitidiſſimus, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 109.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ,

HELIODORI AETHIOPICA.

HEliodori Aethiopica, ſive Fabula diſerta, elegans, & amoena, ſoluta oratione conſcripta, complectens amores caſtos, & varias iactationes Theagenis, & Charicleae Libris X. quorum ſinguli, quoad initium & finem, cum editione Graeca Baſil. MDXXXIV. 4. collati, cum ipſa penitus conſentire comperti ſunt. Clauditur Hiſtoria hiſce verbis: Δόξα τῷ Θεῷ, καὶ τῇ τοῦτον τεκούσῃ. *Gloria Deo, & ei quae ipſum peperit*. In ultimo folio verſo quaedam legitur ſubſcriptio, ex qua praeter annum vix aliud queas exſculpere; ita tamen utcumque legimus: τῇ κα΄ Αὐγούστου ἰνδ. δ΄. ͵ϛϡνγ΄. ἔτους...... πανιερώτατος μητροπολίτης....... tum alia ibid. Δοῦλος τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ πανευτυχεστάτου δεσπότου Γεώργιος Παλαιολόγος....... COD. XXXVI.

Auctor igitur huius Operis fuit Heliodorus Theodoſii filius, Phoenix, Emeſenus, Impp. Theodoſii Magni, Arcadii, atque Honorii temporibus clarus, homo Chriſtianus. Compoſuit admodum iuvenis haec Aethiopica; poſtea, teſte Socrate, factus Epiſcopus Tricenſis in Theſſalia, auctor fuit moris, ut Clericus, qui poſt ſuſceptum ſacrum munus eum uxore ante clericatum legitimo matrimonio iuncta cohabitaret, deponeretur. Lucem vidit Heliodorus primum Graece, ut ſupra innuimus, cum Praefat. Vincentii Opſopoei, qui ex Bibliotheca Matthiae

thiae Corvini Hungariae Regis a milite quodam direptum redemit. Alias exinde editiones recenſet Fabric. B. G. Vol. VI. pag. 786. ſeqq.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. plurimis in locis manu Saec. XVI. ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 211.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

ALEXANDRI MACEDONIS HISTORIA INCERTI AVCTORIS.

COD. XXVII. MVtila eſt in principio, ac fine haec *de rebus geſtis Alexandri contra Darium* hiſtoria, ac propterea quem habeat auctorem, nondum comperimus. En prima ipſius verba . . . . περὶ ὀκτὼ καὶ δέκα γεγονὼς ἐτῶν. τὸν δὲ θόρυβον τὸν γενόμενον μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον Ἀντίπατρος κατέπαυσεν συνετῶς, ἀνὴρ καὶ φρόνιμος καὶ στρατηγικός. προήγαγεν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον ἐν θώρακι εἰς τὸ θέατρον, καὶ πολλὰ διεξῆλθεν τοὺς Μακεδόνας εἰς εὔνοιαν προσκαλούμενος. Ἦν δὲ, ὡς ἔοικεν, τοῦ πατρὸς Φιλίππου εὐτυχέστερος ὁ Ἀλέξανδρος, κ. τ. λ. Scriptorum, qui Alexandri res geſtas litteris mandaverunt, Catalogum exhibet Fabric. Bibl. Gr. Vol. II. pag. 207. ſeqq. qui quum paene innumeri ſint, ne conücere qnidem potuimus, quinam ex ipſis ſit huius fragmenti auctnr.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. Conſtat foliis ſcriptis 47.

FINIS PLVTEI LXX.

PAVCA QVAEDAM ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 226. *lin.* 7. Halicarnaſſeo *corr.* Halicarnaſſeo. *Pag.* 184. *lin. ult.* fortaſſe *corr.* idem. *Pag.* 206. *lin.* 11. Cod. XXLVII. *corr.* Cod. XLVII. *Pag.* 218. *lin. ult.* iuramenti militaria *expunge* militaria. *Pag.* 238. *lin.* 22. ἀνάγχη *corr.* ἀνάγκη. *Pag.* 244. §. I. Erotemata grammaticalia, *quae ad Theodoſium pertinere tunc arbitrabamur, Manueli Moſchopulo tribuenda eſſe poſtea comperimus*. *Pag.* 261. § *XXI.* ſententiarum *corr.* proverbiorum. *Pag.* 264 § XXXIV. Apollinis Oracula *ita inſcripta in Codice VII Plut LV Manuelem item Moſchopulum auctorem habent in Codice Viennenſi, Neſſel. Catalog. Part. I. pag.* 104. §. *XX. Pag.* 264. § *XXXV* non Herodianum *corr.* non Hephaeſtionem. *Pag.* 318 *lin.* 20. Plethonii *corr.* Plethonis. *Pag. ead. lin. ult* Palaeologina *corr.* Palaeologinae. *Pag.* 372. *prope finem*, quod num ad ſuperiorem Michaëlis tractatum pertineat ignoramus *corr.* quod ad ſuperiorem Michaëlis tractatum pertinet. *Pag.* 390. *lin.* 27. § XII *corr.* §. XIII. *Pag* 465. *lin.* 57. *kaiuov corr. kaivo.* *Pag.* 480 *lin.* 3. analyticorum Ariſt. *adde* poſteriorum. *Pag.* 528. *lin.* 46. de Propoſitionibus *corr* de Praepoſitionibus, *& ſic infra pag.* 545 *lin* 50. *Pag.* 529. *in not.* 2. Catalogi noſtri pag. 63. *adde* Tom. I. *Pag.* 538. *lin.* 20. Anchora *corr.* Ancora. *Pag.* 576. *ſub finem* Ὡω δὲ *corr.* Ὡω δὲ. *Pag.* 635. *lin.* 17. pag. 251. *corr* pag 283. *Pag.* 285. *lin.* 52. Lib VIII *corr.* Lib. VII. *Pag* 639. *Cod. XVIII.* a pag. 191. ad pag 333. *corr.* a pag. 244. ad pag. 250. *Pag.* 643. *lin.* 45. ἀμαθίας *corr.* ἀμαθίας.

ΤΩι ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗι ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩι ΧΑΡΙΣ
ΩΣΠΕΡ ΞΕΝΟΙ ΧΑΙΡΟΥΣΙΝ ΙΔΕΙΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΟΙ ΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΕΛΟΣ
VOLVMEN HOC SECVNDVM EXACTISS. EXHIBENS RECENSIONEM
CODICVM GRAECORVM BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
ADORNARI ET IMPRIMI CAEPTVM
NONIS DECEMBRIBVS ANNI CIↃ . IↃ . CC . LXV.
FELICITER ABSOLVTVM EST
KAL. IAN. ANNO PVBL. SAL. CIↃ . IↃ . CC . LXVIII.
REGNANTE PETRO LEOPOLDO AVSTRIACO
REGIO PRINCIPE HVNG. ET BOIOHEMIAE
MAGNO ETRVRIAE DVCE
QVI DIV VIVAT REGNET ET TRIVMPHET
FLORENTINIS INGENIIS NIL ARDVI EST.

Digitized by Google

Digitized by Google

Specimen Cod. XVIII. Plut. XXVIII. qui Theonis in magnam Ptolemaei Construct. Comment. continet.

ΘΕΩΝΟϹ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩϹ ΤΗϹ ΠΑΡ ΑΥΤΟΥ
ΓΕΓΕΝΗΜΕΝΗϹ ΕΚΔΟϹΕΩϹ ΕΙϹ ΤΟ Β ΤΗϹ ϹΥΝ
ΤΑΞΕΩϹ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ: ΓΤΙ :—

[illegible]

Fasti Consulares ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. IX.

\+ ΫΠΑΤΟΙ ῬΩΜΑΊΩΝ

ΕΤΗ ΑΠΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ	ΕΤΗ ΑΠΟ ΑΥΓΟΥϹΤΟΥ	ΕΠΑΚΤΑΙ ΗΤΟΙ ΕΜΒΟΛΙΜΟΙ	ΤΕΤΡΑΕΤΗΡΙΔΕϹ		
ΥΞΑ	ΡΞΖ	Μ	Β	ΑΝΤΩΝΙΟϹ ΕΥϹΕΒΗϹ	ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΝΟϹ
ΥΞΒ	ΡΞΗ	Μ	Γ	ΑΝΤΩΝΙΟϹ Β	ΚΑΙ ΠΡΕϹΕΝΤΙΟϹ
ΥΞΓ	ΡΞΘ	ΜΑ	Δ	ΑΝΤΩΝΙΟϹ	ΚΑΙ ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ
ΥΞΔ	ΡΟ	ΜΑ	Α	ϹΙΛΟΓΑϹ	ΚΑΙ ϹΕΥΗΡΟϹ
ΥΞΕ	ΡΟΑ	ΜΑ	Β	ΡΟΥΦΙΝΟϹ	ΚΑΙ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟϹ
ΥΞϚ	ΡΟΒ	ΜΑ	Γ	ΤΟΡΚΟΥΑΤΟϹ	ΚΑΙ ΑΤΤΙΚΟϹ
ΥΞΖ	ΡΟΓ	ΜΒ	Δ	ΜΑΞΙΜΟϹ	ΚΑΙ ΑΥΟΥΙΤΟϹ
ΥΞΗ	ΡΟΔ	ΜΒ	Α	ΑΝΤΩΝΙΟϹ	ΚΑΙ ΑΥΡΗΛΙΟϹ ΚΑΙϹΑΡ ΤΟ
ΥΞΘ	ΡΟΕ	ΜΒ	Β	ΚΛΑΡΟϹ	ΚΑΙ ΚΛΑΥΔΙΟϹ
ΥΟ	ΡΟϚ	ΜΒ	Γ	ΛΑΡΓΟϹ	ΚΑΙ ΜΕϹΑΛΙΝΟϹ

Theonis in promtos Ptolemaei Canones Commentarius ex Cod. XXVI. Plut. XXVIII. Saec. XIV.

\+ θέωνος [illegible] κανόνας τοῦ πτολεμαίου

[illegible]

Manethonis Apotelesmata ex Cod. XXVII. Plut. XXVIII. Saec. XI.

ΜΑΝΕΘΩΝΟϹ ΑΠΟΤΕΛΕϹΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

[illegible]

Aristophanis in Sophoclem argumentum ex Cod. IX. Plut. XXXII. Saec. X.

ἀριστοφάνους [illegible]

Hipparchi in Aratum et Eudoxum Commentarius ex Cod. XXXIX. Plut. XXVIII. Saec. XI.

\+ ἹΠΠΑΡΧΟΥ ΒΗΘΥΝΟΥ ΤΩΝ
ΑΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΥΔΟΞΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕ
ΝΩΝ ΕΞΗΓΗϹΕΩΝ ΤΟ Α :—

[illegible]

Homeri Ilias cum glossa interlin. a Theodoro Gaza exarata. Cod. I. Plut. XXXII. Saec. XV.

[illegible]

ὣς ἔφατ' ἔδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ

Digitized by Google

Digitized by Google

Insignis Collectio Tacticor. Cod. IV Saec. X. Plut. LV.

\+ λέοντος ἐν χ(ριστ)ῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως ῥωμαί(ων).

πῶς δεῖ σαρακηνοῖς μάχεσθαι :—

[illegible]

Ioseph. de Antiquit. Iudaic. Cod. XXII. Saec. XI. Pl. LXIX.

\+ φλαβίου ἰωσήπου ἀρχαιότητος ἰουδαϊκῆς λόγος πρῶτος :—

[illegible]

Euseb. Pamphili Histor. Eccles. Cod. VII. Saec. X. Plut. LXX.

[illegible]

Thucydidis Historia Cod. II. Saec. X. Plut. LXIX.

Ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη
ἀθηναίων καὶ πελοποννησίων καὶ
τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων· ἐν ᾧ οὐ

Philonis Iudaei Opera Cod. XI. Saec. XI. Plut. LXIX.

\+ ΦΙΛΩΝΟΣ περὶ τοῦ βίου μωϋσέως λόγος α

Μωϋσέως τοῦ κατὰ μέν τινας νομοθέτου τῶν ἰουδαίων
κατὰ δέ τινας ἑρμηνέως νόμων ἱερῶν τὸν βίον
ἀναγράψαι διενοήθην· ἀνδρὸς τὰ πάντα μεγίστου καὶ
[illegible]

Philostrati Vita Apollonii Tyanei. Cod. XXXIII. Saec. XI. Plut. LXIX.

\+ φιλοστράτου τῶν εἰς τὸν τυανέα
[illegible]

Alexiados Libri XIV. Cod. II. Plut. LXX. Saec. XII.

ἀλεξιὰς ἄννης

[illegible]

Digitized by Google

Digitized by Google